

திருத்தக்க தேவரியற்றிய

சீவகசிந்தாமணி மூலமும்

மனுவாயாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினூர்க்கினியருளாயும்.

சென்னை, ப்ரெஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்,

வே. சாமிநாதையரால்

தாம் நூதனமாக எழுதிய

பலவகைக்குறிப்புக்களுடன்

சென்னை:

ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(முரண்டாம் பதிப்பு.)

பிலவங்களு மாகழியீர்.

1907.

விலை ரூபா ௬.

[Copyright Registered.]

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

	பக்கம்.
௧. இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை	1.
உ. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	5.
௩. நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்	11.
௪. நாலாசிரியர் வரலாறு	13.
௫. நாலேப்பற்றியசிலகுறிப்புக்கள்	17.
௬. உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர்வரலாறு ...	21.
௭. சிவகன் சரித்திரச்சுருக்கம்	௧.
அ. புரீபுராணத்துள்ள சிவகசரித்திரம் [மணிப்பிரவாண காண்ட]	௧௯.
ஆ. சிவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம் [இந்நூலிலும் பிறநூல்களிலுமுள்ள ஒற்றுமைப்பகுதிகள்] ...	௩௭.
க(1) விளங்கா மீடற்றோளாகராதி	௭௯.
க(2) வினேசுடக்குறிப்பு [மூலத்திலும் உரையிலுமுள்ள கழன மானபகுதிகளின்விளக்கம்; இதில் சைனமதக்குறிப்பும் மூலத்துடைய பகுதிகளுக்குச் சைனர்களுடைய கர்ண பரம்பரையில் வழங்குவரும் பொருளும் பெரும்பாலும் காணலாம்.]	௮௧.
க௩. இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர்கள் ...	௧௧௨.
க௪. சிவகசிந்தாமணி நச்சினூர்க்கினியருரை ...	௧.
கடவுள் வாழ்த்து	௧.
ஆரம்பப்பதிகம்	௫.
பதிக்கம்	௬.
க. நூல்களில்பதம்	௧௫.
ப. நூல்களில்பதம்	௧௨௯.
ப. நூல்களில்பதம்	௧௫௫.
ச. நூல்களில்பதம்	௧௬௬.
த. நூல்களில்பதம்	௧௭௫.
த. நூல்களில்பதம்	௧௭௫.

எ.	—	சுனகமாலையாரிலம்பகம்	சுநி.
அ.	—	விமலையாரிலம்பகம்	நிநி.
சு.	—	சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்	சுஅ.
க.	—	மணமகளிலம்பகம்	சுக.
கச.	—	பூமகளிலம்பகம்	சுகச.
கரு.	—	இலக்கணையாரிலம்பகம்	சுஅ.
கக.	—	முத்தியிலம்பகம்	எநி.
கச.		சிலநிரதிகளிற்காணப்பட்ட செய்யுட்கள்...	சுகச.
கரு.		சுவாச்சிறப்புப்பாபிரம்	சுகச.
கச.		சிவகவிக்ராமணிச் செய்யுள் கராதி	சுகச.
கஎ.		அரும்பதவகராதிமுதலியன. [இதில் அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், அரியவிஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியன உள்ளன.]	சுகசரு.
கஅ.		பிழையுள் திருத்தமும்	கருசுக.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

“ஆதீயிற் றமிழ்நா லகத்தியற் றணர்த்திய
யாதோரு பாகனை வடித்துதுய்
போதமெய்தீ ஞான நலம்பெறப் போருட்டே.”

1887-ம் ஆண்டு இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்-கள; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழைய நூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களிற் பெரும்பாலான பின்புவிளங்கின; இவையும், ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிஷ்டமுள்ள ஒற்றிமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமானபாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடக்குறிப்பும், அவ்விரண்டிலுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அரும்பத அகராதிமுதலியன என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டெண்ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல்பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப்படுத்தும்; தமிழ்ச்சுவையையுநகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவை நல்கிறந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படை.

நூலும் உரையும் ஒருவருடைய திற்குமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சேர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று வித்தியாவிநோதர்களாகிய பாலைக்காட்டு, ம-நா-ஸ்ரீ ராவ்புகதூர் பா. ஸ்ரீ சின்னஸாமிபிள்ளையவர்களும், சென்னை Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-நா-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள்.

அடிக்கடி பெரிந்த தேச அஸௌக்யத்தாலும் பலவகையான வேலைகளாலும் அவற்றை ஒருவாறு செய்துமுடித்ததற்கு இதுகாறும் தாமதமாயிற்று.

மிக வகையுடைய பிரதிகளில் அதிகமாகக்காணப்பட்ட பாடல்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. மிகையான சூத்திர முதற்சொய்யுள்முதல் எல்லாச் சொய்யுள் கருத்தும் ஒன்றமுதல் தொடர்ச்சியான எண்கள் போடப்பட்டுள்ளன.

இந்தாவின் முதற்பதிப்புமுதல்களையும் மேலே குறிப்பிட்ட எப்பிரதிகளும் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஒப்பிடுகாக்கி, பாட வேதங்களை உள்ளாய்வே எழுதியும் எழுதுகின்றார். வேதங்களைச் செய்தவர் சும்பிகோணம் கேடும் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாண்டி தராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரவர்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்கத்தொங்கியகாலமுதல் உடனிருந்து மிக்க உதவியெய்தவர் மயிலாபூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாண்டி தராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அந்தராமையரவர்கள்.

இதன் முதற்பதிப்புமுதல் ஸகாயஞ்செய்துவரும், சென்னை, கிழப்பிம்மாள் ஸ்கூல் மதவேதகாசிரியராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. ஆ. கிருஷ்ணையாரவர்களுடைய உதவி இதுக்கும் உண்டென்பதை நான் சொல்லிவாண்டியதில்லை.

கைமானத ஸம்பிரதாயமான அநேகவிஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச் செய்தவர், கைனசாஸ்திரபண்டிதராகிய வீரர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ அட்டாஸாமிநிஞரவர்கள்.

இங்ஙனம் உதவியெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை கூந்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்கு யான்செய்ததற்குரிய கைம்மாலுயாதுது?

பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பாடவேதமுதலியானவும் இந்தால் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகங்களுக்கும் ஒழங்குபடுத்தி எழுதப்பெருமையால், இப்போது பதிப்பிக்கக்கூட வல்லலை; காலம்வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்படுத்தமாகப் பின்பு வெளியிட்டுத்தலாமென்பது எனதுகருத்து.

இத்தொண்டப்படித் தவறுகள் என்னுடைய மறதிமுதலியற்றால் சேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளப்படி. பெரிமோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தொன்றாதுணையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியருளுகின்ற ஸ்ரீமீஷட்சிகந்தசேருடைய பெருங்கருணைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இப்பதிப்பிற்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்.

எண்.	செய்யுளளவு.		பிரதிக்கு உரியவர்கள்.	பிரதி கிடைக்கும்படி செய்தவர்கள்.
	முதல்.	இறுதி.		
க.	1	3145	திருவாவடுதறைஆதினத்து மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீஞாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	கும்பகோணம்காலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதராயுந்த ஸ்ரீசி.தி.யாகராஜசெட்டியாரவர்கள்.
உ.	2907	,,	கொழும்புத்துறை, தி. குமாரசாமிசெட்டியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
ங.	2	1220	தருமபுர ஆதினத்துத்தலைவர்கள்.	ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமாணுசாசாரியரவர்கள்.
ச.	1428	2928		
இ.	13	723	அழகிய" சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள், மிதிலைப்பட்டி.	,, அப்பாப்பி" னையவர்கள், குன்றக்குடி.
ஈ.	1412	2598		
எ.	1963	3125	செங்கோட்டைக்கவிராஜ பண்டாரமவர்கள்.	,, திரிகூடராஜப்பக் கவிராயரவர்கள், மேலகரம்.
அ.	1342	1986	கடையநல்லூர், முத்துதிருவண்ணவாத்தியாரவர்கள்.	,, ,,
ஊ.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள்.	,, முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், சென்னை.
கௌ.	1	1554	வானமாலைத்தாநர், கணக்கு நாங்குனேரி.	உரியவரே.
கச.	1412	2227	சேலம் அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்.	,, குருசாமிபிள்ளையவர்கள், சேலம்.
கஉ.	1	1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள்.	,, வி.விசுவநாதசாஸ்திரிகன், திருவல்லிக்கேணி.
கங.	1	1335	திருநெல்வேலிவண்ணார்பேட்டை, திருப்பாற்கடனாதன்கவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.
கச.	2102	3145	ம-ந-ந-ஸ்ரீ. அப்பாசாமிநயினாரவர்கள், வீரே.	உரியவர்களே.
கஇ.	1	,,	சேலம், இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
கஈ.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள்.	ம-ந-ந-ஸ்ரீ, முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்.
கஎ.	1	2380	திருநெல்வேலி அம்பலவாணகவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள்.

இவற்றுள், முதலாவதுபிரதியும் பதின்மூன்றாவதுபிரதியும் உரியவர்களாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டுபிரதிகளும் மூலமும் பொழிப்புரையும் உள்ளவை. ந. - வதுமுதலிய பன்னிரண்டுபிரதிகளும், மூல

புறநாட்டுப் பாட்டுப் பகுதியில் கவிஞர் காலமெல்லாம் (புறநாட்டினர்); கவிஞர் = கவிதையும் கவிதை = கவிதையும்
 புறநாட்டுப் பாட்டுப் பகுதியில்; கவிதை = கவிதையும் (புறநாட்டினர்) பாட்டுப் பகுதியில்.
 கவிதை = கவிதையும் (புறநாட்டினர்) பாட்டுப் பகுதியில். கவிதை (புறநாட்டினர்) பாட்டுப் பகுதியில்.
 கவிதை (புறநாட்டினர்) பாட்டுப் பகுதியில். கவிதை (புறநாட்டினர்) பாட்டுப் பகுதியில்.

முகம். மாவது இராமலாபது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வகையாகிரியர் கருகி கற்பியாது' இக்காலத்தார் வேண்டாதன வற்றிற்கு வேண்டியன வாசகம் கருகி எழுதிய இடைவாசகங்கள் முடிந்ததும் சொல்லோடு முடியாமையான் பரிசு (வேண்டு விதபுணாகியும் காட்டுவனங்களானும் நகரவளங்களினும் கதைகள் இவர் கூறப் பாடியிட்ட பாட்டுக்களையும் சொல்வேறுபாட்டாலும் பொருள் வேறுபாட்டாலும் இலக்கணவழுவானும் வாய்பாட்டின் பெதங்க ளானும் கண்டு அவற்றைத்தள்ளி எழுதின சிந்தாமணியுரை நச்சிலுநர்க்கினிய முடித்து' என்பதும் வாக்கியமும், (௭) - வது பிரதியினிறுதியில், 'சைவராஜ குருபைதனை' என்பதும், (௮) - வது பிரதியினிறுதியில், 'கூட - ம் ஆண்டு மரோதனமுது' சித்திரமாமாணம் கருகி முதல், சிந்தாமணி, திருகெய்வோலி, தம்பாபிள்ளையன் அவர்கள் எடுபார்த்து எழுதின, நரீசைவருண்டம், சிவசங் கமயின்னியாவர்கள் எடுபார்த்து இராமாயணம் - திருவேங்கடம் எழுதுவித்து எழுதின எட்டாண்டமுக்கு முதற்புத்தகம் பிழைபார்த்துமுடித்து' என்பதும், (௯) - வது பிரதியினிறுதியில், 'அயு - ம் ஆண்டு சித்திரமாமாணம் காரிமாநன் கூறதிமுடித்து' என்பதும், (௧௦) - வது பிரதியினிறுதியில், 'பிரமோதன நாமஸம்வத்தாரம் கார்த்திகைமீ' ௨௩-ல். ஸௌபரியவாரம் த்வித்யை மிருக ப்ரிததகாகத்தரங்குடன சுபதினத்தில், செங்காசலூரில், ஆதிதிர்த்தேகவர ஸ்வாமிஸன்னிதியில், சிந்தாமணி முதலிலும்பகம் உரையெழுதி எம்பூர்ணம்' என்பதும், (௧௧) - வது பிரதியினிறுதியில், 'அர்த்தகாரிபண்டதாரபதம்மத் தனை; ஆந்ரேஸனூபி சித்திரமாமாணம்' ௧௭. ஸோமவாரம், திருதியை, மரோ டினி எழுத ஆரம்பம்; எக வறுவதம் ஸைகாரிமீ' ௨௧. புதவாரமாம் தசரி யும் இரேவதி கருத்திரமும் பெற்ற சுபதினத்திலே திருச்சிபாபய்யனியிலிருக் கும் குமாரஸாபியாத்தியார் குமாரம் ஸௌபுதவாத்தியார் சேலத்திலிருக்கும் அட்டாவதாள் சொக்கநாதமுதலியாரவர்கள் (தந்தைவரணன்கோலையு ளையாகிரியர்) மேலேபார்த்து எழுதியது' என்பதும், சிவபிரதிகளினிறுதியில்,

“ஐதராபாத்திலே இருந்து மொண்டோபாசுரீயை யாராய்ந்து கொள்க வாய்ப்புடையார் - சிறையிட்டுத் தூண்டுதல் கண்டு குறைவாய்த் தவிர்த்தல் கற்றுக்கொள்வார்”

என்றும் வெண்பாயும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

(உதாரணம்) }
25 - 12 - 07. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையாள்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பிய மைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத் துக்கதேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடைகடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புவலர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல, எல்லாவருணைகளும் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அநிமதூரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிஞர் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகுவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓரரசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்வினைக்குமுன்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினான் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுத் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல்வேண்டுமென்பதும், வருத்தும் படி நேரினாற் தனக்கு ஒருவாற்றாணும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லாத தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானொண்ணியவற்றைபொல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

* காப்பியநாற்பதாவன : சீவகசிந்தாமணி, சிவப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சூண்டலகேசி, விளையாபதி என்பன.

கொள்ள லாமென்பதும், தனக்கு இன்பமடைபவர்கள்வந்தவிடத்து முறையே பங்கித்தும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஈழநிலைப் பயலென்பே எண்ணல் வேண்டாமென்பதும், எல்லாவுயிர்களும் தாம் எப்போழுதும் அருளுதல் வேண்டாமென்பதும், சர்ப்பாத் திராழித்து தாஸந்தொழ்தல் வேண்டாமென்பதும், தீவாதிச்செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை கல்வாழ்ப்பதற்கு முயலல் வேண்டாமென்பதும், கன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டாமென்பதும், இவைவீரபால்வன சிறவும் நன்றி விளங்குகின்றன.

இந்தூலாசிரியர், இச்சரிதத்தை இன்ன நூல்களிலிருந்தெடுத்து வரம் பாடுகின்றமென்று கூறுமளவின், இதற்கு முதனூல் இன்னதென்று இத்தூலைக்கொண்டு கிச்சரிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியில் கூடித்திரளுடாமணி, கத்தியசிர்த்தாமணி, ஜீவந்தரகாடகம், ஜீவந்தரசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவைகளெல்லாம் இச் சீவகச்சரிதமே கூறுகின்றன. *மதமாரபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாதிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதை யில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்தூல்களுள் கூடித்திரளுடாமணி என்பதை இதற்கு முதனூலென்று சொல்லக் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்தாமணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது கத்தித் தமிழ்ச் சான்று.

இந்தூல் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலிய பதின்மூன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை, கருசூழ்; திருத்தக்கமேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தெழுதாமையென்று “முக்கீர்வலைப்புரி” என்னுந் செய்யுளுரையில் கச்சிதூர்க்கணியர் எழுதியிருத்தலால், மற்றவைகள் பிறரால் செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுவிக்கின்றன.

இச் சீவகசிந்தாமணியை கச்சிமேற் புலவர்கொள் கச்சிதூர்க்கணியருளையுடன் பலபிரதிநூல்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் மேர்ந்த வழக்கோமாத்றி, பலர்க்கும் பயன்

* இம்மகாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் சைனமையத்தாசியத்திய பதைய நூல்கள்.

பெம் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் மா-மா-மா-ஸ்ரீ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்பாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியை யுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அநருகனானும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள்சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சியும், சலவிமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்நூல் உரையுடனே நின்றநிலவுதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டிள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள் பலர் இம்முயற்சி இனிதுபயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டுமோளுக்கிரங்கித் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதினத்து ஸ்ரீஸஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள், தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டிவனவற்றையும், திருநெல்வேலிமுதலிய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம்முயற்சியில் யான் மனந்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிலமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையும் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேடவுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முதலிறுதிகளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை முலத்தோடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகமும் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குந்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னுள் இரண்டாம் பதிப்புரை பரிசீலாதித்தமுதற் பதிப்புரை என்னலும், இவற்றை எவ்வகைப் பதிப்புரையாகப் பதிப்பித்தெய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம-ந-ந-புரீ. சி. வை. தாமரைதாமிரவீரையாவர்கள் பலமுறை துண்டி. உமையால் விசாரித்து அச்சிடுவிற்க்கத் துணிந்தீர்கள்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்நூல் களும் உரைகளும் பண்டை வடிவங் குன்றாதிருத்தல் வேண்டுகெம்பெரு என்னு னோக்கிராத லின், சேரதிகளில் இல்லாதவற்றைநக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைந்தும் மனம்போவவற்றை அகற்றாது பதிப்பித்தேனல் வேண்; முருவகையாகப் பொருள்கொண்டி, சேரதிகளில் இருந்த வாதே பதிப்பித்தேன்; பாடல்க ளுன்றுந் செய்திலைன்; சேரதிகளிற் சிலவிடத்து வா மொழிப்பதங்கள் கிரத்தவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாதே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆறகதசமயக் கோட்பாடுகளை விரீர் ம-ந-ந-புரீ சந்திராகர செட்டியாரவர்கள் எனக்குவிளக்கச் செய்தார்கள்; அடிக்கடி யான் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில சைன நூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.

புலவர்களுக்களாற் பரிசீலாதித்தமுதரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என்றிற்றறிற்று எட்டியமட்டிமே ளுருவாறு பரிசீலாதித்து, எழுதுவோரால் கெர்ந்தவழுக்களைக் களைத்து, இயன்றவரை திருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாகலின், இப்பதிப்பிற் காணப்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்சிறை வாக்லியாபிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயவுசெய்து விவிலிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்கள் பெருதனிச்செய்தாகவெண்ணி எழுமையுமறவேனல் அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன்படும்படிசெய்யேன். விளக்காத மேற்கொள்களுள் எதாவது இன்ன நூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்று காணப்படின், அதன்யுற் தெரிவிக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிற்கும்பொழுது யான் பொருட்கவலை யடைந்து வருந்தாயண்ணம் சும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டிர், திரிசரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னமட்டணம், திருமெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களிலுள்ள, செல்வப்

பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கனவா ன்கள் பலர் கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர் கள்செய்த அவ்வுதவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன் றி அவர்களுக்கு என்னுற் செய்தற்குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுகியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி வேறுபடா வண்ணம், சென்னைத் திராவிடரத்நாகர அச்சக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவி செய்துவந்த தேரமுர்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியனாயும், திருமானூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிருஷ்ணையனாயும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குரு வருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினுர்க்கினிய ருளையோடு கூடிய சிவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

திருவாவடுதறையாதீனத்து			
ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்	பிரதி	க.
கே. ஆதினத்து மஹாவித்துவான்			
ம-ந-ந-ஸ்ரீ, மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	„	க.
தீர்ச்சிரபுரம்			
„ சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	„	க.
யாழ்ப்பாணம்			
„ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	„	உ.
மதுரை - மகாலிங்கையரவர்கள்			
„ அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்	„	„	க.
„ தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்	„	க.
„ திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள்	„	க.
சேலம்			
„ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்	„	க.
உடைபுரீ			
„ சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்	„	க.
திருநெல்வேலி			
„ சாலிவாஹசுவரவோதுவாரவர்கள்	„	க.
„ ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள்	„	க.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, சூமாரசாமிபிள்ளையவர்கள்	க.
சிதம்பரம்			
,, தருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்	க.
தஞ்சை			
,, மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்	க.
,, விருஷபதாசமுதையாரவர்கள்	க.
கூடலூர்			
,, விசயபாலையினரவர்கள்	க.
விஜயம்			
,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	க.

ஆ. உ. லாப் பிரதி கக.

இவற்றுள் முழுது மில்லாதனவும் விசேடவுரையிலாதனவுஞ் சில.

மூ ல ப் பி ர தி க ள்:—

இராமநாதபுரம்			
ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்	க.
சேலம்			
,, இராமசுவாமிமுதையாரவர்கள்	க.
விஜயம்			
,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	க.

ஆ. மூலப்பிரதி ச.

வே. சாமிநாதையன்.

)ப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் *முதற்குறிப்புகள்.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு. [தை.
அந்தி - அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்கா
அரங்கேற் - அரங்கேற்றுக்காதை.
'ச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்.
அருங்கல் - அருங்கல்செப்பு.
அழகர்கலம் - அழகர்கலம்பகம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.

ஆதி - ஆதியுலா. [க்காப்புராணம்.
ஆணைக்கா, திருவாணைக்கா - திருவாணை
இசை-இசைநூல்வழக்கு; இசைமரபு.
இடை - இடைச்சொல்லியல்.

)ந்திர.

இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இலக். வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம். [உரை.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்; ஷை.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உதா - உதாரணம்.
உயிரம் - உயிரம்வாய்நியல்.
உரி - உரியியல்.
உணாபெறு - உணாபெறுகட்டுரை.
உவம - உவமவியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுத் - எழுத்தத்தக்காரம்.
எலா - எலாந்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கதை - பெருங்கதை.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கரந் - கரந்தைப்படலம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பாணி. [ணம்.
கழுக்குன்ற - கிருக்கழக்குன்றப்புரா

களவ - களவழிநாற்பது.
களவி - களவியல்.
கற் - கற்பியல்;
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம். [கம்.
கார்த - கார்தருவத்தையாரிலம்ப
கால்கோட் - கால்கோட்காதை.
கானல் - கானல்வரி.
கிள - கிளவியாக்கம்.
குண்டல - குண்டலகேசி. [பகம்.
குண, குணமா - குணமாலையாரிலம்
குற - குற்றியலுகரப்புணரியல்.
குறு, குறந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவ - கூவப்புராணம்.
கேம - கேமசரியாரிலம்பகம்.
கோவி - கோவிர்தையாரிலம்பகம்.
கில, கிலப் - கிலப்பதிகாரம்.
கிலநாள் - கிலநாளைத்தியார்.
கிறப் - கிறப்புப்பாயிரம்.
கிறபந், கிறபஞ்ச - கிறபஞ்சமூலம்.
கிறபா - கிறபாணற்றுப்படை.
கிணைந்நர - கிணைந்திரமாலு.
கிகா, கிகாளத்தி - கிகாளத்திபுராணம்.
கிவக - கிவகநிந்தாமணி.
கிவசம் - கிவசம்போதனை. [ரம்.
கந்தர - கந்தரமூர்த்திகையனாதேவா
கரமந் - கரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
கு - குத்திரம்.
கூரா - கூராமணி.
செய், செய்யுள் - செய்யுளியல்.
சே - சேனாவராயம்.
சேது - சேதுபுராணம்.
சொல் - சொல்லதிகாரம்.
சோ - சோதிடநூல்வழக்கு.
தகநிர் - தகநிர்யாத்திலை. [ணம்.
தணி, தணிகை - திங்குத்தணிகைப்புரா

* யிரிவஞ்சி நூலுறுப்புக்களின்
)ங்கே காட்டப்படவில்லை.

முதற்குறிப்புகள் பெரும்பாலும்

துணைமா - துணைமாலையாற்றைப்பது.

துயாக - துயாகராசனிலை.

துரி - துரிடுகம்.

துருக் - திருக்கூறல்.

துருச், துருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.

துருச்சத - திருச்சதகம்.

துருநான - திருநானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்; அவர்புராணம்.

துருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்; அவர்புராணம்.

துருநாற் - திருநாற்றந்தாதி.

துருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.

துருவா, திருவாச - திருவாசகம்.

துருவால் - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்.

துருவினை - திருவிளையாடல்.

துருவுந்தி - திருவுந்தியார்.

துவ்ய - துவ்யப்பிரபந்தம்.

தே - தேவாரம்.

தொகை - தொகைமரபு.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

நள - நளவெண்பா.

நற் - நற்.

நாடு - நாடுகாண்காலை.

நாம - நாமகளிலம்பகம்.

நாலு, நாலடி - நாலடியார்.

நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

நைட, நைடத் - நைடத்தம்.

பட் - பட்டினப்பாலை.

பதி - பதிசூம்.

பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பது - பதுமையாரிலம்பகம்.

பர - பரதறுல்லவழக்கு.

பரி - பரிபாடல்.

பரிமேல் - பரிமேலழகஞரை.

பழ - பழமொழி.

பன் - பன்னிருபடலம்.

பா - பாகதச்சொல், பாகதம்.

பாக - பாகவதம்.

பார - பாரதம்.

பிரபு - பிரபுலிங்கனிலை.

பிரமோ - பிரமோத்தரகாண்டம்.

புண - புணரியல்.

புள்ளி - புள்ளியையங்கியல்.

புறத் - புறத்துணையியல்.

புறநா - புறநாறுறு.

புறப், வெ - புறப்பொருள்வெண்பா

பூம் - பூமகளிலம்பகம்.

பெய - பெயரியல்.

பெரிய - பெரியபுராணம். [ப்படை.

பெரு, பெரும்பா - பெரும்பாணைறு

பெரும்பொருள் - பெரும்பொருள்வ

பேரூர் - பேரூர்ப்புராணம். [ளக்கம்.

பொரு - பொருளதிகாரம்.

பொருந - பொருநராற்றுப்படை.

பொருளி - பொருளியல்.

மங் - மங்கலவாழ்த்து.

மண், மண்ம - மண்மகளிலம்பகம்.

மணி - மணிமேகலை.

மத - மதனறுல்லவழக்கு.

மது - மதுரைக்காஞ்சி.

மர - மரபியல்.

மலை - மலைபடுகடாம்.

மலை - மலையறம்படுத்தகாலை.

முத், முத்தொள் - முத்தொள்ளாயிரம்.

முத்தி - முத்தியிலம்பகம்.

மூ - மூதுரை.

மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.

மேரு - மேருமந்தரபுராணம்.

மொழி - மொழிமரபு.

வளை - வளையாபதி.

வா, வாலை - வாலைப்படலம்.

வி - விகாரச்சொற்கள்.

விநாயக - விநாயகபுராணம்.

விம, விமலை - விமலையாரிலம்பகம்.

விளி - விளிமரபு.

வினை - வினையியல்.

வெங், கோ, வெங்கைக்கோ - வெங்

கைக்கோவை.

வேற் - வேற்றுமையியல்.

வேற் - ம. வேற்றுமைமயங்கியல்.

வேணிற் - வேணிர்காலை.

வைரவன் - வைரவன்மலையிறுத்து.

வைஜ் - வைஜ்ணநறுல்லவழக்கு.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூலுரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினூர்க்கினியர், 'இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைத் தேவர்செய்கின்றகாலத் திருஞ்ஞால் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடைய காலம், பழமையானதென்றும்மட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கடைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இவையராகப்பொருளுரை முதலியவற்றாலுணர்க.]

“முழீர்வலம்புரி” (3143) என்னும் ஓம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரைச் சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி என்று நச்சினூர்க்கினியர் எழுகியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினூர்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தாள், “வன்பெரு வஞ்சிப், பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு சீர்த்தித் திருத்தகு முனிவன்” என்னும்வாக்கியத்தால், இவர் வஞ்சியென்றும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவரற் புகழ்ப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன.

மேற்காட்டிய 3143-ம் கவியாலம், “மூவாமுதலா” என்னும் கவியுரையினிறுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, ‘செம்பொன்’ என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இவரை மகத்திருந்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனிர் களென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பால் இகழ்ந்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய்யுளாகிய,

“திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்

விருத்தச் சலித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க

கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறெந் குறளனுசே

மெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு”

என்பதனால், இவருடையவாக்கின்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900; அல்லது கி. பி. 900 - த்தாக்குப்பிந்தியதாக இருக்கலாமென்றுமதுரைச் செந்தமிழில் ம-ரா-ரா-புரி து. அ. கோபிநாதராய் M. A. அவர்களும் தஞ்சைத்தமிழகத்தில் பிரஜம்மபுரி 'I. N. குப்புசாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை விரிவஞ்சி, இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. (செந்தமிழ், தொகுதி - இ, பக்கம் - ௯௫; தமிழகம், யாழ்ப்பாணம், I, பக்கம் 139)

இத்தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீஜனர்களுள், கண்ணபரம்பரையாகவழங்கும் இவருடையசரித்திரம் வருமாறு:—

இந்நாலாசிரியராகிய திருநீ தக்க தேவர் சோழர்குலத்திலே யுதித்து உரிப்பிராயத்தே வித்தியாரம்பிப் செய்விக்கப்பெற்றுச் சிறிதுகாலங்கொண்ட பின்பு, கல்லாசிரியர்பால் அகத்தியம் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச்செய்யுட்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றைய நூல்களையும் ஐயந்திரிபற ஓங்கியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்மேற்கொண்ட ஆளுகதசமயத்திற்குரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டித்திய முடையராய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களினைத்தும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று, ஆண்டினியையராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே துறவறம் பூண்டு, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்கருத்தினின்புழி ஒழுகுதலே தமக்குப் பெரும்பயனாகக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுஞ்ஞாபாயினர். சிலநாட்கொன்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவாளாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரி வயயடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலே யிருந்த * சங்கப்புலவர்களின் புலமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு கூடிப் பழகவிரும்பி, ஆசிரியர்பால் அனுமதிபெற்றுச் சென்று அவர்களோடு நாடோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுட்களின் சொற்களை பொருட்களையகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டத் தாமிர்புறமும், தாமும் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறவித்தும் “தவ லநந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா, நிகலில ரெஞ்சுடையார் தம்முட் குழி, நகலி னினிதரயிற் காண்பா மகல்வானத், தும்ப ருறையார் பதி” என்றவாறே அவர்களோடும் அளவளாவி அகாலில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பெற்றிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்புலவர்கள் நிரந்தரக் தேவனாகோக்கி, “ஐருகதசமயத்தாரிற் பாயிம்புலவர் பலரும் துறவியே வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையையப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லர். இக்காலத்து வழங்குங் காமச் சுவையைய யுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் டியும்றிப்பாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றும்” என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருநீ தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் அவர் வெறுப்புற்றிருந் தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்கூறி, சங்கப்புலவர்கள்,

* இச்சங்கம், கடைச்சங்கமன்றென்பர்; இதனை, ‘இனி, பலவழிகளில் பொருட்டொடராய் அறம்பொருளினின்பம் வீடுன்பனவிராய்ப் பொருள்வெறு படவந்த தரவுகொச்சகம், பின்னுள்ளோர்செய்த சிந்தாமணிமுதலியனவாம்’ (தொல். செய்: கடுகு. கு. ந.) என்பதும் வலியுறுத்துகின்றது.

“அப்படியானால் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு ஞாலியற்றுதிர்” என்றார்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம் பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற் கண்ணே தம்மாணுக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை ஈண்டுணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணுக்கர்களுத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக் கும் எதிரிலே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணுக்கரை நோக்கி, “இந் நரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற் றியவாறே ஒரு சிறிய ஞால் இயற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கை நிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவை களெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதிற் புலப்படும்வண்ணம் விரை வில் நரிவிருந்தும் * என்னும் ஒரு ஞாலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணுக்கர்களுக்குத் துறவின் கண்ணே உறுதி கொண்டிருத்தலைநோக்கிக் கழிபேருவகையுற்று மாணுக்கரைப்பார்த்து, “சங் கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம் சீவகன் கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்” எனறுகறி, “அஃது இடை யூறின்றி இனிதுமுடிக” என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து, “செம் பொன்வரைமேல்” (2) என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கட வுளைத்துதித்து, “இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் ஞாலியற் றுதிர்” என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிறமேற்கொண்டு, தாம் “மூவா முதலா” (1) என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர் கேட்டு, “யான்கூறியகவியினும் நீர்கூறியகவி செவ்வியாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக” எனறுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்ட னையை மறுத்தற்கஞ்சிக் தாங்கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என் னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரியர்கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வ ரைமேல்” என்னுங்கவியைப் பின்னுமாக † வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந் ஞாலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியருக்குக்காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெ ரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந் ஞால் நின்றநிலவுக” என்று ஆசிரியர் “முந்நீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் கவியால் ழும்படையுரைத்துத் தேவரைநோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருதிர்” என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனைக்களத்திற் சங் கப்புலவர்களுடைய முன்பு இந் ஞாலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள்கேட்டு,

* இந் ஞால், செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ம.நா.நா.புரீ மு. இராகவையங் காரவர்களால், செந்தமிழ்ப் பிரசாரம் ௨௦ - ஆவதாக அரும்பதவுரையுடன் இப்பொழுது பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

† இவ்வரலாறு, முதற்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது.

இந்நூல் சொல்வளம் சந்தவின்பம் செய்யுண்டைமுதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியனவும் அலங்காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வெச் சாதியார்த்தும் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும் எற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருந்ததலைத்தெரிந்து விடப்பெற்றுச் சிரந்துளங்கி, “இங்ஙனம் பாடுதல் யாவார்க்கும் அரிதரிது” என்றுபுகழ்ந்து நன்றாகும்கூத்து மிகப்பாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சிபடைத்தனர்; அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும்பாராட்டினன்; மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆங்குள்ளாரிற் சிலர் ஐயமுற்று, “இத்திருத்தேவர் இளமைப்பருவந்தொடங்கித் துறவுபூண்டிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், மற்றச்சுவைவன்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலுவதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அங்கிரித்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சிற்றின்ப அதுபவமுடையராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக்கொண்டனர்.

அதனைத் தேவர்தெரிந்து அவ்வனைவரும் காணும்படி, திரண்ட இரும் பின்கட்டியைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி வருவித்து, “யான் *பாலசுந்தரியா யாகவிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், இஃது என்னைச் சுடாதொழிக” என்று குறைத்து, அக்கட்டியைத் தம்கையினுற் றழுவியும் நாவாற் பரிசித்தும் தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்புற்றிருந்தனர்.

தேவர் அங்ஙனமிருத்தலை முன்பு ஐயமுற்றுப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி, “யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்; யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்” என்று நடுநடுங்கி, அவரைவணங்கி, “யாங்கள் கருதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று பன்முறை யிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர் அவர்களை நோக்கி, “ஶீவீர் எனது துறவொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியச் செய்திராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்திரல்லீர்; இதுபற்றி ஶீவீர் அஞ்சன் மின்” என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களைச்சத்தையகற்றினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டியரசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேம்பாடுகளையும் மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களுடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தம்மாஸிரியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுறையவாராயினர்.

புவர் பாலப்பிரமசாரியென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

நூலுப்பற்றிய சில குறிப்புகள்.

சிந்தாமணியென்பது, இந்நூற்குத் தன்மையால்வந்தபெயரென்பர்; நன்னூலில், “முதலால்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘தன்மையாற்பெயர் பெற்றன சிந்தாமணி, நன்னூல்முதலாயின’ என்று சங்கநாடும் தீவாயரெழுதியிருத்தல்காண். பிறந்தவுடன் சிவகளை விசைய சிந்தாமணி (*311)யென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன்சரித்திரமாயிற்று இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவதுமுண்டு; “மூன்றீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென்னும்பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ளனால்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தெரிவித்தற்பொருட்டே; ‘சிவக’ என்னும் அடைமொழியுடன் இந்நூற்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிவித்தது. ஆனாலும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணியென்றே வழங்கப்படும். புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாம் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று சிலர் சொல்லுவதுமுண்டு.

இதற்கு மணநூல் என்றும் ஒருபெயர்வழங்குகின்றது; அதற்குக்காரணம், இதன் உறுப்பாயிய இலம்பகம் பதினமூன்றனுள் ஈ, ச, இ, ஈ, எ, அ, கூ, கஉ - இவற்றிற் சிவகன், கார்த்துவத்தம்முதலிய மகளிரெண்மறைத் தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், உ - ம் இலம்பகத்தில் அவன் கோவிர்த்தையைத் தன்தொழுவன பதுமகனுக்கு மணஞ்செய்வித்ததும், க, க0, கக, கஉ - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் நாமகள், மணமகள், பூமகள், முத்திமகளென்னுமிவரை மருவியதுமாக நூல்முழுதும் மணங்களாகுறப்படுத்தல். இதனை,

368. “குறையுமுக ஞான மென்னும் குமரியைப் புணர்க்க லுற்றார்”

369. “திருந்துபொற் கண்ணி யாற்குச் செல்வியைச் சேர்த்தி னாரே”

370. “நாமக ணலத்தை யெல்லா நயந்துடன் பருகி”

2326. “பூரிதேவியி,.....எக மாக றுகரிய வெய்தி னுனே”

2368. “பொருவில் பூமகட் புணர்ந்தனன்”

3117. “கேவலமடந்தையென்னும்.....பொன்னெருருபாகமாக”

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற்பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின்றது. 1193நீதாட்டு முதலிய சில தொகைநூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் இடத்திற்குத்தக்கபடி தெரிந்தெடுத்துச் சேர்ந்துப்பெற்றுள்ளன.

* இங்ஙனே. என்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கவிதகோத் தெரிவிப்பவை.

இதனையும் இதற்காக மற்றச்சைனநூல்கள் சிலவற்றையும் ஆராய்ந்த பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிராகிருதமொழிகளும் தமிழில் விவரிப்பதும் சுவதற்குக்காரணம் அந்நூல்களென்றேதோற்றியது.

ஒரேமாங்கிரியின்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இவற்றில் சில உள்ளன: 172, 191, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309—ம் கவிகளைப்பார்க்க.

நச்சினூக்கினியத்திற்கு முன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய யுரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்லுவதன்கீ, இதனை, (260) 'வினைப்பொலிக் ஒருவழக் கென்பாருமுளர்' எனவும், (305) 'இனி, தீர்த்தங்கரரில் ரிஷபஸ்வாமியாகப் பரதராச சக்கரவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கண்டத்திரு வியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புனைத்த அகற்புனையையுடையாரென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, அருஞ்சென்னுங் கவியில், 'உழிதருபெருநி யென்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில் எங்கடமர் தோழரென வீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, கடந்தானென்று பாட மோதி..... தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுளர்' எனவும், (2705) 'சாகரத்தன் பெயரென்பாருமுளர்' எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

இந்நூற்கதைகள் பழைய உரைகளிலும் நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுவந்துள்ளன; ஆவற்றுட் சில வருமாறு:—

உரை.

'நாய் தேவனாயிற்று' (தொல். சொல். 302. - ம் கு. சே.)

'தொழிலின்சிறப்புக்கு ஆசைப்பட்டுக் கட்டியங்காரனைப்போல் வேறு படுமாந்தர்பலர்' (திருக். இகச. பழையயுரை.)

'கட்டியங்காரனபோல அரசவிற்பத்தினை வெடிக் விதாரப்படுவதல் லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்வில்கிற்பார் அரியராகலின், 'வே ருகுமாந்தர்பலர்' என்றார்.'

'"நம்பன்சிலுவாய்.....அரகம்மிலை"' (819.) எனப் பதமுதன் கூறி னாற்போல, ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக்கூறியவாறு'

(திருக். இகச. எளக. பரிமேல்.)

நூல்.

“சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துணைப்பச் சீறினனே
நூவாய்க் குணமாலே சோமேசா—ஆவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர ராகுகி ரென்று.”

(சோமேசர்முதுமொழிவேண்பா, ௧௩௨)

“சச்சந் தனையழித்துக் கொண்டான் றனியமைச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.”

“தோழமை கொண்ட சதஞ்சனனாற் சீவகனும்
வாழுமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழா
துடுக்கை யிழந்தவன் கைபோலவாக்கே
இடுக்கண் கனைவதா னட்டி.”

(வடமலைவேண்பா, ௧௩, ௪௯)

“சுரமஞ் சரிவிடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சீவக னும்.”

(வருணதுலாதீர்தனுலாமடல், கண்ணி, ௧௩௨)

“சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றினும்
பாவனைபோ வேயெழுதிப் பக்கத்தில்—ஒவியமாக்
காராணெ யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்த்தகதை பொய்யலவே.”

(கூளப்பநாயகவிவிறலிவிநூது, கண்ணி, ௨௦௩ - ௪)

“பாராளுந் சீவகர்கோள் பல்லவதே யத்ததுறுகச்
சீரால் விழுந்தமைத்த சேவகனும்”

(சிவந்தேரூர்தி, அல்லவராஜபுலா)

“சீவகன் றந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றோ
பூவல யத்தைப் புரப்பது விண்ணன் பொற்கொடியே
தேவன் மயில்வெற்பிற் றம்விடு காக்குந் திறமிலநூர்
காவல ரென்பதெ னென்றோத னல்ல கருத்தல்லவே.”

(முநூகிரிக்கோவை, ௪௩௩)

7, பாங்கு பிரிவுடம்படுத்தல்.

இந்நூற்பெயரைச் சிலேடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்டிய நூல்தன் சில; ஆந்தப்பகுதிகள் வருமாறு:—

“மந்தா கிளியணி வேணிப் பிரான்வென்றை மண்ணை
கொந்தார் முன்மணி மேகலை நூலுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளின
ந்தா வுனாயை யெழுதலெவ் வாறு ஈவின்றருளே”*

(வெண்கைக்கோவை, ௧௦௭)

“வந்தென்றுஞ் சிந்தா மணியென் நிருந்தவுணைச்
சிந்தென்று சொல்லியகாச் சிந்துமே”

(தமிழ்விடுதாது)

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான்—கந்தா
வினையா பதிதருவான் காசவனாக் கீந்தான்
தினையாத குண்டலகே சிக்கும்—வினையாழி”

(திருத்தணிகையுலா, கி.பி. ௧ - ௭)

இந்நூற் செய்யுளையையப் பரிமேஸுழகர், திருக்குறளுரைகளில் அங்கங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

†(௨௭௭) ‘அதன்வினையின்கண் அந்தோ வினையெயன்றழவராதலின்’ 2525.

(௩௨௦) ‘உயிர்சிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினாவும் அதவேயாகலின்’ 2702.

(௪௦௭) ‘உருவினமிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதாகலான்’ 2752.

(௪௦௮) ‘மோதிமுள்ளொடு முட்பகைகண்டிடல், பேதுசெய்து பிளந்திடலென்பவை’ 1920.

(௪௨௪) ‘பகடி, மருங்கொற்றியும் மூக்கன்றியும் தாடவழந்தும் அரிதினுய்க்கு மாறுபோல’ 2784.

(௪௨௬) ‘ஒளி உறங்காநிற்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை’ 248.

மிகத்தவறியென்று புகழப்படும் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலிற் பலவகைச் சுவைகளை அமைக்கிருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ அகபாயச்சோழமஹாராஜா இந்நூலைக் கற்றும் கேட்டும் தம்முடைய சமயக்கொள்கையை முத்தலில் மறந்திருந்தாரென்பதையும் நோக்கும்பொழுது, சிந்தைகளின் தம்மவான்றிவனையோரும் அறிந்து நடத்தற்பொருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இடையிடையே விரவுவித்திப் பலவகையங்களூட்க் குவியற்றுவாறென்றும் அவற்றைப் படிப்போர்களிற் சிலர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மறந்தொழிந்து அவ்வழியேசெல்லத்துணிவாரென்றும் பெரியோர்கள் கூறுதல் வலியுறுகின்றது; ஸ்ரீ உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டிபுராணவரலாற்றில், ௧௦ - வது செய்யுள்முதலியவற்றைப்பார்க்க.

* இது, பாங்கி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

† தமிழெண்கள் திருக்குறளைத்தெரிவிப்பவை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் வரலாறு.

எவனால வாயிடைவந் தமுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுனா யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்றோ.

“தொல்காப் பியத்திற் றொருத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைச்சி னூர்க்கினியன் மரமறையோன் கல்விச்
சுதிரின் சுடரெறிப்புக் கண்டு.”*

பாண்டிமண்டலசநகம்.

“கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மானதொல் காப்பியமுந்
தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
னினாபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிகவுரையை
வரைச்சி னூர்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய மண்டலமே.”†

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டி
வளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணவருணத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்
திற்பிறந்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும்
அதிபாண்டித்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னராதல், “வண்
டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டிசை விளங்க வந்தவாசான், பயின்ற
கேள்விப் பாரத் துவாச, னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான
நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்” என்னும் உரைச்சிறப்
புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திரு
நாமங்களாகிய, “திருச்சிற்றம்பலம்,” “பெரும்பற்றப்புலியூர்” என்பவற்றை
முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் எழுழுத்தொருமொழிக்கும் உதா
ரணமாக இவர், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில், “ஓரெ
ழுத்தொருமொழி” என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலா
லும், சைவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார் ‡ திருவுலாப்புறமுதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

* இங்ஙனம் இவரைப்பற்றிய உரைச்சொப்புப்பாயிரங்கள் உள்ள செய்ய
புட்களை, இப்புத்தகத்தின் கூகுள் - ம் பக்கமுதலியவற்றிற் பார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவித்தவர், சும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்
முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம.நா.நா.புரி அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

‡ ஆ.வி.புலவர்.

விடங்களில் இலக்கியஇலக்கணப் பொருள்களுக்கன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், இந்நூல் 362-ம் செய்யுளில், 'போகம்மீன்ற புண்ணியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நாயங்காளும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும் இவர் சைவசமயியாதல் நன்கு வெளியாகும்;

“கச்சைசே ராவர் போலும் கறையணி மிடற்றர் போலும்
பிச்சைகொண் டென்பர் போலும் பேரரு ளாளர் போலும்
மிச்சையான் மலர்க ளே யிரவொடு பசலுந் தம்மை
நச்சுவாரீக் கினியர் போலு நாகவீச் சரவ னுரே.”

(திருநா. திருநாகேசிகரம்.)

“பச்சிலை பழம்போ தேனும் பறித்திட்டுப் பத்தி செய்வோர்க்
கெச்சமி விருமைப் பேறு மளித்தரு ளிறைவா போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி முலைக்கவட் டணியாய் போற்றி
நச்சினூர்க் கினியாய் போற்றி யெனத்துதி ளவிலுங் காலை.”

(காஞ்சி. சுத்ததான. 38.)

என்பனவற்றில், முறையே 'நச்சுவாரீக்கினியர்' என்றும், 'நச்சினூர்க் கினியாய்' என்றும் வருவனவற்றைகோக்கும்போது, இவருடைய பெயர் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகவே கருதப்படுகிறது.

இவ்வரையாசிரியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டிற்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளை முதல்தொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரைசெய்தருளினர். இன்னும் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவையாருரை பேராசிரியரால் செய்யப்பட்டதென்று தெரிவின்றமையாலும், இவர் ஆற்றாற்றச் செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும் அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டன.

இன்றியமையாத இடங்களில்மட்டும் பதப்பொருள், இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன இவரால் எழுதப்படும்.

இவர் பதஸாரம் *எழுதுதல் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் நூலின்பெயரையாவது நூலாசிரியரின் பெயரையாவது எடுத்துக்கூறுதல் பெரும்பாலும் இவருக்குவழக்கம்ன்று.

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமலிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊகித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதை நிகழ்ந்தகாலத்தைவிளக்கிக் கொண்டேபோவார்; 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2029, 2033, 2106, 2706 - ம் கவிகளின் உரைகளைப் பார்க்க.)

விரிவிற்கஞ்சி ஒருவாக்கியத்தின் இறுதிச்சொல்லையேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக் குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளெழுதுதலும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளெழுதுதலும்,

“அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறான நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனாய் மறுதலைச்சொன் மாற்றாதலே
ஆசா ரியன தமைவு”

(ஏலாதி. எசு.)

என்றபடி நூலின்சமயத்தையும் நூலாசிரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உழைத்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரையெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரை விகற்பங்கள் இன்னும்பல வகை.

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, மற்றைப்பகுதிகள் போலத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்பட வில்லையென்றுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லையென்றும், அப்பால் இவர் ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே சுற்றறிந்து நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் சைனர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம் பரையில் ஒரு வரலாறு வழங்குகின்றது; “அகன்று பொருங்கிடப்பி ணும்” (தொல். செய். கு. ௩) என்பதனுரையில், ‘இனிப்பல செய்யுட்கள் வருமாறு சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பலவற்றாலுமுணர்க’ எனவும், “மாட்டு மெச்சமும்” (தொல். செய். கு. ௩.) என்பதனுரையில், மாட்டும் எச்சமுமின்றி உடனிலையாய் அமைந்தனபலவும் சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரையான் உணர்க’ எனவும் “இழுமென் மொழியான்” (தொல். செய். கு. ௩.) என்பதனுரையில், ‘இவை பொருட்டொடர்; அவை சிந்தாமணி முதலியன; அவை பாவிற்கு இனமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச்செய்தனமென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுள் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல் காப்பியமானவாறும் அவர் இனங்கொள்ளாத வாறும் அவ்வினங்கடாம் இலக்கணக் குறையாடுமையாவாறும் கொச்சகம்போற்சிறப்பின்மையும் முன்

னர் விளங்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டு பின்பு செய்த நூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்டு விதியாகாதவாறும் கொண்டு மறுக்க' எனவும் வருவன, இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யுமுன்னரே இன்று ஆக்கு உரைசெய்ததையும், இந்நூல் 72 - ம் கவியுரையில், 'நங்குத் தன்மையையுணர்த்ததல், "செலவினும் வரவினும்" என்னும் சூத்திரத்திற் கூறிலும்' எனவும், 802-ம் கவியுரையில், 'ஆசிரியர், "நண்டுந்தும்பியும்" என்று தம்பியைப் பின்வைத்தது மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில், "மாவு மாக்களு மையறிவென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராசுரால் வந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியார் கொள்க வென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்' எனவும், 1913-ம் கவியுரையில், 'சிவகசாமி யென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, "பண்புகொள் பெயருமதனோரற்றே" என்னும் சூத்திரத்தில் தன்னினமுடித்தலென்பதனும் சிவகசாமியாரொன ஆரீறுய்ச் சிவகசாமியரேயென ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றதெனக் கூறினும்' எனவும், 2690-ம் கவியுரையில், 'வயாமரமென்பதூஉம் மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபன்றி வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச்செய்யுளின்பம்படவந்த மரபென்று மரபியலிற் பரதகாத்தாம்' எனவும் வருவன அதற்கு உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்ததையும் தெரிவித்து, இந்த இரண்டு பகுதியுள் முதற்பகுதி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றாமுன்னிந்தாமணிக்கு முதன்முறை உரையியற்றியதையும் இரண்டாவதுபகுதி இவர் அந்நூலுக்கு உரையியற்றியபின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற்றியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாற்றை வலியுறுத்தி நிற்பல் காண்க.

பாஷாபிமானத்தையும் தமிழ்ப்பாஷையினுள்ள நூலாராய்ச்சியையும் நூலாசிரியரிடத்தேயுள்ள அன்புடைமையையும் ஒவ்வொன்றையும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளங்க எழுதுதலையும் மற்றக் குணவிசேடங் களையுமுடைய இவர், வடமொழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராய்ச் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மல்லநாதஸூரியையப்போன்றவரென்று இருமொழியினும் பாண்டித்தியமுடையவர்கள் சொல்வார்கள்.

இவர், நூலாசிரியருடைய ஆழ்ந்தகருத்தைவிளக்கி அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டுறயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் இவற்றின் விசேடவுரைகளைப் பார்க்க.]

2. வெம்புஞ்சுடர்.

3. பகைகண்பொழில்லான்.

6. மீனேறுயர்த்த.

,, சிவகசாமியென்பான்.

11. ஆங்கே.

,, வள்ளல்.

,, விஞ்சைக்கிறை வன்மகள்
வினையிறோற்றவாறு.

11. நாகநிற்றாய்த்தவாறு.
14. வென்றிக்களிற்றை.
128. வம்புண்கோதையர்.
141. மாகரீண்மணிமுடி.
163. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
164. சுருங்குழல்கள்.
165. வட்டமதிமுகம். [முழலை.
181. மெப்பெருவெழுத்துயிர்க்கு
183. திருமகளிவெனவைகும்.
188. பொனங்கொடியமிர்தனான்,
பெண்ணெங்குன்றனான்.
192. பளிச்சுறைப் பவழப் பாவை
பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்.
200. களிற்றான்,
,, வெளிநிலாக்கேள்வியானே வே
றுகொண்டு.
204. வலம்புரிபொறித்தவண்கை
மதவலிவீடுப்ப.
221. அத் தம்பெருமான்.
222. தேனெனப்பாலெனத் தெள்
ளமிர்துற்றென.
251. வாண்னாமற்கு ஒலைவைத்தன்
னவொண்புறலாற்றலான்.
252. பிழைப்பிலாட்டிறந்தந்தானும்.
268. அமிர்தமன்னுனையெய்தி.
271. வண்டமொய்த்தரற்றும்.
,, அனையரீயும்.
279. வேன்மிடைந்தவேலியும் பிள
ந்து வானவலையரிந்து.
,, தேன்மிடைந்ததாரினான் செ
ங்களம்.
280. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரை
கொல்வ தொப்புடையதா
னையுள்.
289. ஆண்டகையவிர்தான்.
305. குரிசிறந்தபுதல்வனை.
326. தன்னுடைமதி.
332. உற்றது.
336. நமரதமற்றது நண்ணலமாகி.
340. திருவிழைகையோய் மெய்காப்ப,
344. அணங்குநுண்ணிலை.
345. ஐயவோவென்றெழுந்தனன்.
348. வாலுநிறைநெடுங்குணை.
,, தேராலுநிறைபுலனுயார்போற்
றெஞ்சு.
351. தொழுதேனும் மையெனத்
துறந்து.
352. நோக்கிநம்மைநோக்கான்.
353. உரவோன்சிறுவன்.
354. வனத்துறைதெய்வமாறான்.
357. குறுகலும்மென.
361. மாற்றமஞ்சும் மன்னியகற்பு.
362. போகமீன்ற புண்ணியனெய்த
கணையேபோல் மாகமீன்ற
மாமதியன்னான்.
364. எல்லார். [தான்.
365. மாரியின்நல்கிக் கற்பகமொத்
368. குழைமுக ஞானமென்னுந்ரு
மரி.
392. இன்னணம்விலக்கினானே.
393. ஆண்டகைக்குரவிர்.
396. மாடவீட்டகம்.
400. அந்தணர்தொழிலேனானே.
402. நலம்பொறுக்கலாதபிண்ட நா
ன்முகன்.
406. நவநமலர்ந்தகண்ணி.
407. கைவனாயன்றிலில்லா.
427. உய்த்திட்டனர் பூசல்.
431. யாததெழித்தான்.
439. திருநகர்ச்செல்வ.
440. பொண்ணிழைசுடருமேனி.
453. மடவார்மனம்போல மாய்ந்
455. நாளாற்றுவந்தான். [தார்.
466. நாளைக்கனவினி வருளிவந்து,
478. நம்படைதம்முள்.
493. சாலவடைசாய்கன்.
506. ககாகடலுழைவம். [பதி.
563. குலம்புரிந்தனைய குன்றிற்கதி
613. ஒருபிடிநுசுப்பினுளை.
615. மதுகரவீட்டமொத்தார்.
703. மனப்பொலிவெனுமணிக்கை
மத்திகை.
712. ஈயின்றியிருந்ததீர்தேன்.
737. வீழ்த்தனன். [சொல்.
747. தன்னியசிறியவெய்யதழற்
775. ஏழுயர்போதகம்.
793. வான்புலங்காவல்கொண்டார்.
796. அகில்கொண்ட கொள்ளிட
டம்.

840. மகளிருட்டிருவனானே.
 842. மரபினுனெஞ்ஞகின்னான்.
 856. தொழுவிற்பேறென்றியதோமறு
 சேவலக்கிழவன்.
 881. மல்லிகைமாலேசேர்ந்து.
 882. இருந்தான், கோண்டின்னுமி
 தமொத்தே.
 973. கடலென.....ஊழித்தீயென.
 1013. ஏவலாற்றேசர்கலென.
 1096. புரவலளிதனைச்சொன்னான்.
 1154. என்னையிக்குருளிகொன்று.
 1167. விடுத்சிறை.
 1169. பவித்திரகுமரன்.
 1200. மன்னுடைவேலினாய்.
 1219. இத்திரன்நனைகோக்கி.
 1226. உழுவையன்னாற்கு.
 1229. கடந்தான்காலிற்கழலானே.
 1264. இறைவனுமெதிர்கொண்டு.
 1266. உருமிற்றேறன்றி.
 1271. குறையரவு.
 1509. தீண்டவந்து.
 1570. கண்டவன்கண்ணினோக்க,
 1573. பாவைபோன்று.
 1625. குன்றனென்கித்திக்குன்றான்.
 1659. கன்னப்பிணையினிலைகலங்கி.
 1661. திருத்துசோலைக்கருங்குயிலே.
 1693. வளையுடைமார்பன்.
 1841. குந்தசரம்சிற்றலுமிருமணி
 கிணினெனவிலைசத்தன்.
 1889. பருகுபைப்பகழல்.
 1981. கட்டிலேறிய.
 1997. நன்ஞாங்கு.
 2382. தேனெய்யமார்பகம். [பெண்ண,
 2423. மலர்வீடுபெற்றனவின்வெற
 2453. கரும்பேடுகயென... ..மாரணே.
 2540. இடைகுறைநந்தின்முர்.
 2542. துவிவிலைகப்பாவையொத்தார்.
 2552. பொய்க்கங்கைமார்கள்.
 2554. முலைமுத.....நம்பி.
 2558. முரல்.....சேர்ப்பா.
 2602. இல்லை.....சந்தான்.
 2606. திருவன்னான்.
 2608. எங்கோபணியென்னா.
 2630. விளக்கிட்டன்னவன்.
 2631. கயனெடுத்தங்கண்ணி.
 2651. பாவையன்னான்.
 2655. கட்டியங்காசுதூத.
 2707. வீதினென்கொடியனாறும்.
 2719. கடிமலர்.....ஓத்தான்.
 2720. இனத்திரியேறுபோல.
 2730. தளிக்கவரிவீச.....ஓத்தான்.
 2746. கோற்கடன்மன்னன்.
 2781. ஆர்கண்ணேகோக்குமே.
 2842. அடங்கலர்க்கித்த.
 2917. பூவலர்கொடியனார்.

தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

க. அகத்தியம்.	கஉ. ஐங்கிணையம்பது.
உ. அகநானூறு=கெடுத்தொகை.	கங. ஔவையார் பாடல்.
ஈ. அணியியல்.	கச. அடகண்டு.
ச. அலங்காரம்.	கரு. கலித்தொகை.
இ. ஆசாரக்கோவை.	கக. களவற்றார்பது.
ஈ. இராமாயண வெண்பா.	கங. காக்கைபாடினியம்.
எ. இறையனார்சுரப்பொருள்.	கஅ. சார்கார்பது.
அ. உதயணன் கதை = பெருங்
கூ. எலாதி. [கதை.	கக. சாரைக்காற்பேயார்பாடல்.
க0. ஐங்குறுநூறு.	உ0. குணசார்பது.
கக. ஐங்கிணையமுபது.	உக. குறிஞ்சிப்பாட்டு.
	உஉ. குறந்தொகை.

உங். கூத்தனூல்.
உச. கைநிலை.
உடு. கொண் னைவேந்தன்.
உசு. சிலப்பதிகாரம்.
உஎ. சிறுகாக்கைபாடனியம்.
உஅ. சிறுஞர் இயுரை.
உக. சிறுபஞ்சமூலம்.
ங். சிறுபாணற்றுப்படை.
ங். சினேந்திரமாலை.
ங். சிவசுந்தாமணி.
ங். தசரீரயாத்திரை.
ங். தந்திரவாக்கியம்.
ங். திணைமொழியைம்பது.
ங். திணைமொழியைம்பது.
ங். திரிகடுகம்.
ங். திருக்குறள்.
ங். திருக்கோவையார்.
சு. திருப்பாட்டு.
சு. திருமுருகாற்றுப்படை.
சு. திருவாசகம்.
சு. திருவாய்மொழி.
சு. திருவுலாப்புறம்.
சு. தொல்காப்பியம்.
சு. நற்றிணைநானூறு.
சு. நாடகநூல்.
சு. நாலடியார்.
சு. நெடுநல்வாடை.
டு. பட்டினப்பாலை.
டு. பதிற்றுப்பத்து.
டு. பரிபாடல்.

டு. பல்காப்பியம்.
டு. பல்காயம்.
டு. பழநொழி.
டு. பண்ணிருபடலம்.
டு. பாரதவெண்பா.
டு. புறநாடாறு.
டு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
சு. பூதத்தாரவையடக்கு.
சு. பூதபுராணம்.
சு. பெரும்பாணற்றுப்படை.
சு. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
சு. பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி.
சு. பொருநராற்றுப்படை.
சு. மணிமேகலை.
சு. மதுரைக்காஞ்சி.
சு. மலைபடுகடாம்.
சு. மாபுராணம்.
எ. முத்தொள்ளாயிரம்.
எ. முதுமொழிக்காஞ்சி.
எ. முல்லைப்பாட்டு.
எ. மூலாறு.
எ. மோதிரப்பாட்டு.
எ. யாப்பருங்கலம்.
எ. யாழ்நூல்.
எ. வகைக்கடம்.
எ. வகைக்கூத்து.
எ. வணியாபதி.
அ. விளக்கத்தாரகூத்து.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் டிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருந்ததலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது. *

* இவர் கி. பி. 14 - வது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லவென்று பிரபலமஸ்ரீ T. S. குப்புலாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள்; தமிழகம், வால்புரம், பக்கம் ௧௧ - வதைப் பார்க்க.

இவர், பரையா செய்யுட்களையேனும், அவற்றின் சுருத்தலைதீய
தும் உலாநடை யாக எழுதுவதுமுண்டு; அவற்றுட் நில வருமானம்:

3. அருடந் சுமத்தின் மரம்போல அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்றியல்பு.
(புறநா. ௧௩௯; நாலடி. சுற்றந். ௨.)

193. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கை. (திருந். ௭௦௯.)
205. நன்மையுந் தீமையுந்கருதி. (" ஷகக.)
214. இடித்துத் சுதல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (" ஷகக.)
252. அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார். ௬௭.)
272. இருதலைக் கொள்ளியிடத்து ஏறம்புபேரல். (திருவா. நீத்தல். ௯.)
547. சங்குசுட்டானும் கிறங்கெடாதது. (முதுரை. ௬.)
799. குடிப்பிறந்து பழிநாழுவார்க்கு. (1998.) (திருந். ௭௯௯.)
1502. சென்ற விடத்தாற் செல்ல விடாதே. (" சகக.)
1631. இருதலைப் புள்ளின் ஒரு யுரேம். (சுவி. அக.)
1731. ஆடவர் குறுகாவருங் கடிவரைப்பு. (குறுநல். ௧௧௭.)
1813. இடிக்குந் துணையாற்சொற் கொள்ளாதே. (திருந். ௪௯௭.)
2384. மெய்புருவண்ண முயக்கம். (அகநா. ௩௦௯.)
2353. தேவாசரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (சுவிந். ௧௭ம்பாடினது.)
2802. மார்பிற்கோதை. (புறநா. ௪௮.)

அமிர்தினுமினிய தமிழ்மடவரல்செய் அருந்தவத்தின்பெரும்பயனாக
அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி எழு
தாமல் இவ்வளவோடே கிறுத்தப்டு

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய சீ வ க ன் ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத் திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாம னும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவ னது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிருதியால் அவளோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பக் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார்சுடறிய உறுதிமொழி யைக் கொள்ளானாய், கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனையழைத்து, அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருதி” எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புகுந்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்றுகனகெண்டு, அவற்றின்பயன்களை அரசனா ளுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன் றால் வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத்தேறியிருந்தான்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமை யுந் தானேயாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்கேளானாய், தன் மைத்துன னாகிய மதனனோடுமொழித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனை களோடும் விரைந்துகொண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனா ளறிந்து, மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவனை முன்னமே தான் செய்வித்த மயிற்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்ததத் தான்புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு அவனா ள் மாய்த்தான். அப்பாற் கட்டி யங்காரன் வெற்றிமுரசறைவித்து எல்லாவற்றையுந் கவர்த்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ணர்ந்துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமை யால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயா னத்திடையே மெல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவன் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகவைப்பெற்றுக் கவலையொருவாரொழிந்து, அக்குழந்தைக்குப் பா ளூட்டி, அரசனிறத்ததற்குரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியென்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகு தியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; நினைபாயல் சுகிகாடாயிராநின்றது; யானும் உசாவதற்கு ஒருதுணையுமில் லாத் தமியேனா யிராநின்றேன்; நின்னைக் கொண்டுபோகக்கருதில், இக்கா

லம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீவளருமாரும் அறியேனாறு யிராநின்றேன்; சிந்தாமணியே! நீ ஒன்றுமுளையாமற் கிடவாநின்றும்; என்னது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீ என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான்நீந்துந் தெப்பமாகாதபொழுது என்னைக் காப்பவரயாவர்? உரைக்கின்றிலை” என்று கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வமொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சுண்டபகமலை வாழ்வங் கொண்டு அவள்முன்னேவந்து துயரந்தீரும்படி அவளுக்கு இளைய கார்த்தைகள் கூறி, அவளிடத்திருந்த (சச்சந்தன்பெயரொழுதப்பட்டிள்ளை) மோதிரத்தைத் குழந்தைக்குச் சேர்த்தி அக்குழந்தையை ஒருபடுக்கைநீதுட்டத்தி, அவனைநோக்கி “இனி இப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுபோவதற்கு ஒருவன் வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்” என்றுகூறி, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றாள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன் குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்கேவந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருடின்றித் தனியே கிடந்த அக்குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோதிரத்தால் இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறாறித்துகொள்ளாத படி அம்மோதிரத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாய் அக்குழந்தையை அன்போடெடுப்ப, அது தம்மிற்று. அப்பொழுது தெய்வம் “ஐவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு வினாத்து சென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீட்டினுள்ளே புருந்து தன்மனைவியாய்வு சுந்தையைநோக்கி, “நின்மகன் சாதலில்லின்றுத் தப்பினான்” என்றுகூறிக்கொடுப்ப, அவள் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்துவருநாளில், முன்னர் தெய்வம் சீவனென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடை யோர் அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு கந்துக்கடன் தந்தட்டனென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றான். இதுநிற்க.

மயானத்திருந்த விசையை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடு தண்டகாரணியம்புருந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாருகவென்று நோற்றுகொண்டிருந்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்திற்கென்று நின்புதல் வன்செய்தியை அறிந்துவருவேன்” என்றுகூறி விசையையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும் புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தேவழர்களோடும், தம்பிரமாராகிய †நபுலவிபுலர்களோடும், கந்தட்டேனோடும் இனிது வளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செயலிக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்

* சச்சந்தனிறந்தபின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அறிப்பது தெரிந்து, சச்சந்தன்ஜோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்துவரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனெடுசேர்த்து அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினான். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தோழராயினர்.

† நபுலவிபுலர் - சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

கட்டளைப்படி அச்சணந்தி யாசிரியரிடத்து வில்வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதனையுடன்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து, பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்து அவனைநோக்கி “இந்நகரத்தாசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயிற்பொறிமேற் போய்விட்ட பின்பு கட்டியாந்நாரனென்றார் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவள் அன்போடு வளர்த்தவளுவாளாயினாள்” என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதிகேட்ட சீவகன் “அப்பிள்ளை யாவன்” என்று வினாவி, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனையெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, “மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடஞ் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டி வது” என்றுசொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி, “அப்படியே யாகுக” என்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தாசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவேடம்பூண்டு நோன்புபுரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றாணர் தீர்ப்பெற்றிலேனாய் இங்குவந்து நின்னைக்கண்டவுடன் அந்நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின், நின்பாற் பெருவிறுப்புற்ற, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னெண்ணம்முற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல என்னுனின்தேன்; விடைகொடு” என்ன, சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதும் கருத்திலொருயினும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் *இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரராகிய ப்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந்தனர். சீவகன் இராசயாபுரத்தே யிருந்தனன்.

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(௧) விருஷபர், (௨) அஜிதர், (௩) சம்பவர், (௪) அபிநந்தனர், (௫) சுமதி, (௬) பத்மப்ரபை, (௭) சுபார்சவர், (௮) சந்திரப்ரபை, (௯) புஷ்பதந்தர், (௧௦) ஈதனர், (௧௧) சிரேயாம்ஸர், (௧௨) வாசுபூஜ்யர், (௧௩) விமலர், (௧௪) அநந்தர், (௧௫) தருமர், (௧௬) சாந்தி, (௧௭) குந்து, (௧௮) அரர், (௧௯) மல்லி, (௨௦) முணிக்ஷதர், (௨௧) நமி, (௨௨) நேமி, (௨௩) பார்சவர், (௨௪) ப்ரீவர்த்தமானர்.

[௨.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

சிலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒரு மலையையடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டுசெல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குமிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது மறுகிச் சுழன்று வினாந்தோடிச் சென்று சுட்டியங் காரணிபட்டு முறையிட்டார். உடனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நிரா மீட்டுவரும்படி தன்புசல்வர் நூற்றுவருக்கும் மதனனுக்குங் கட்டினாயிடு, அவர் படையுடனேசென்று, பொருது, அவ்வேடரைத் தோல்வியுற்று மீண்டார், இடையர் மீட்டும்வந்து அச்செய்தியைக் கட்டியங்காரனுக்கறிவிப்ப, அவன் வாளாவிருந்தான். அதனை, அவ்விடையர் தலைவனாகிய கந்தகோன் தெரிந்து வருத்தமடைந்து, “இங் நிராமீட்டுவருமைந்தற்குப் பேரமுஞ்ள என் கன்னியாகிய கோவிந்தையைத்தருவேன்” என்று வீதிதோறும் முரசறை வித்தான். அதுகேட்டும் வேடருக்கஞ்சிப் பலரும் சும்மாவிருந்தனர், அதனை யுணர்ந்த சேவகன், சூளுரைத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டுசென்று யுத்தஞ் செய்து, அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றொன்றும் பகைவரன்மையின் அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிராமீட்டுவதும், கந்த கோன் வேண்டுகோளின்படி அவன்மகனைத் தான் அப்பொழுது மணஞ் செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருத்தாதென்றெண்ணி, தந்தோழனுடைய பது முகனுக்கு மணஞ்செய்வித்தான்.

[௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரரசனாகிய கலுழவேகனென்பவன், தன்மகன் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணநிகழ்வுமண்பதைச் சோதிடராலறிந்து, அங்நுனஞ் செய்விக்கத்தணிந்து, அவ் விராசமாபுரத்து வணிகனாகிய ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதீவற்சென்று பெரும்பொருளிட்டி நகரடையவெண்ணிப் பரிசனங்களோடும் மார்க்கலமூர்த்து கடலிற் செல்வதைத் தெரிந்து, அவனை யழைத்துவரும்படி தன்னிடத்துள்ள தானொழும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினான். அத்தான் போந்து சனங்களுடன் சுப்பல்முடிசியதுபோலே தன்வித்தைமங்கிமையால் ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்று விப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக்கப்பலினின்றும் முறித்துவிழுந்த ஒருமரத்தனுடத் தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து வருந்தியிருந்தான்.

அப்பொழுது, தான் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்துத் தேற்றி, அவனை யழைத்துக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் ஸ்ரீதத்தனுக்கு நிரம்ப உபசாரங்கள்செய்து அளவளாவியிருந்து, பின்னர்ச் காந்தருவதத்தையின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவனை வீண்பதியென்றுத் தோழியுடன் அவனிடமொப்புவித்துப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைசோக்கி, “இசையில் இவனைவெல்வான் யாவனோ அவனுக்கு இவனை மணம்புரிவி” என்று சொல்லி விடுப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அவளோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்த்து

போந்து, பரிசனங்களுடன் முழுகிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய சுப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உவப்பும், அதிலுள்ள தனக்கினியவரனைவரும் தன்னைக்குழு இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை யடைந்து தன்மனை வியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்த்தவற்றைக்கூறிக் காந்தருவதத்தையைக் கன்னி மாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண்டபஞ்செய்வித், “இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவ்வா மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் காந்தருவதத்தையை யழைத்துவந்து, அம் மண்டபத்தேயிருத்தி, அவனை யாழ்வாசிச் சுச்செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத்தாருள்ளே இசையில்வல்ல ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியேவந்து பாடியும், யாழ்வாசித்தும் அவனை வெல்லும்வல்லமை யில்லாராயத் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சேவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச் செல்லக்கருதித் தன்றோழனுடிய புத்திசேனனும் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சேவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப்பொழுது அறிந்துகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க” என்று சொல்லி விடுப்ப, சேவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண்டபமடைந்து, தான் இசையில்வல்லனானைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவன் அவனுக்கு மாலையிட்டனன்.

அதுகண்டு அழகாகுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும் அரசர்களைநோக்கிப் பொறமைவினைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள் கூறி, “அரசர்களே! இச் சேவகனைவென்றோனே இக் காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியன்” என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சேவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சேவகன் காந்தருவதத்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனை விதிப்படி மணம்புரிந்து அவளோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

[ச.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலசாளாயபின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குணமாலையும் *சுண்ணங்காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டுத் தஞ்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தந் தோழியிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர்பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். சுண்ட அவர், “இவற்றைச் சேவகனுக்குக் காட்டுங்கள்” என்றனர். அம்மகலிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட, அவன் குணமாலையுடன்

* சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி.

என்தனை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலைவியர்க்கறிவித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அவலமுற்று, “எனதுகண்ணத்தை யிகழ்ந்தசீவகன் பின்னர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் னோற்பேன்” என்றுகுறிப்பாதுணர்த்திக் கன்னிமாடஞ்சென்று மற்றைய மாடவொருவனாயுங் கருதாளாய்ச் சீவகனையே கருதி நோன்பியற்றியிருந்தனன்.

அவள் அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்குவியலை நாயொன்றுதிண்ட அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது பயந்து ஒருகுளத்தில்விழுந்து நீர்தி வந்துத்தருளத்தீர், அதனைச் சீவகன்கண்டு மிகவுமிரங்கிப் பஞ்சநமஸ்காரமென்னும்திரத்தை அதன் செவியில் உபதேசித்தான். உடனே அங்காய் அவ்வுபதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி விண்ணிற் சென்றது. யாவருங்க்கு விடப்புறமனர்.

பின்பு அத்தேவன் சுதஞ்சனனென்னும் பெயருடையவனாய் மீண்டு வந்து சீவகனை வணங்கிநிப்ப, சீவகன் “நீயார்” என்றனன். சுதஞ்சனன், “நங்குநின்றும் நின்னருளாற்சென்று இயக்கர்தலைவனாய்ச் சங்கவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னு நகரில் இருப்பேனாயினென்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சனனென்பது; நினக்குப் பணிபுரியுங் கருத்துடையேன்” என்று சொல்ல, சீவகன், “எனக்குப் பகைவாரர் றன்பம்வரும்பொழுதுவந்து உதவ்செய்க; இப்பொழுது நின்னிடஞ்சென்றுறமை” என்றுவிடுப்ப, சுதஞ்சனன் விசம்பாறாக்க்சென்று தன்னகரமடைந்தான்.

அவன் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்களிலேறி, நகரிக்குச் செல்லுகையில், அசனிவேகமென்னும் பட்டத்துயானை செருக்குற்றுச் சங்கிலிபிணித்த கட்டுத்தறியை முறித்துப் பாசனுக்கடங்காமற் குணமாவைக்கெந்தே சென்று சினந்துநின்று அவனைக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சீவகன்கண்டு, கட்டியங்காரன் பகைப்பானென்று கருதாமல், அந்தயானையின் செருக்கடக்கி, அதனை அப்பாற்செலுத்திக் குணமாவையைக் காத்தனன். முன்னரே சீவகன்மாட்டு விருப்புற்றிருந்த குணமாவை அவனை நேரிருகண்டமையால் அவனிடத்தே அதிமோகமுடையவளாய்த் தன்மனையையடைந்து, தோழிமுதலாயினார் நிரம்ப உபசரிக்கவும், உணவுமுதலியவற்றை வேண்டாளாய்ச் சொர்வுற்றுச் சீவகனிடத் தூதுவனென்றுவந்த தன்னினையால், அவன் தன்னைவிரும்பியதுதெரிந்து ஒருவாறு துயரத்தீர்ப்பெற்றிருந்தான். அதனை அவளுடையநற்றாயாகிய விகாமாமாவையறிந்து, தன்கணவனாகிய ருபேரமித்திரனுக்குத் தெரிவித்தனன். அவன் சீவகனுக்குக் குணமாவையைக் கொடுத்தலில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாய்த் தன்சுருத்தை மொழிந்து சிலமுதியோரைக் கந்துக்கடனிடத்துத் தூதுவிடுத்தான். அம் முதியோர் அவனிடம்போய்ப்பேச, அவனுடம்பட்டபின் விவாகத்திற்குரியவை ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சீவகன் குணமாவையை மணம்புரிந்து அவனைப்பிரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நின்றலைக் கட்டியங்காரனறிந்து, “இதற்குக் காரணம் என்ன” என்று வினவினான். பாகன் சீவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனனையும் சில வீரரையுநோக்கி, “நிலிர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகனை வினாவிற் கொணர்க” என்று ஆளுஞ் சபைக்கு, அவர்கள் சென்று சீவகனிருக் குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சீவகனறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசந்தத்தையுப் புறம்போந்தும் “இன்னும் ஒருவருடம் வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங்கொள்ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியரானைக்கிசையத் தான் கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவனவிலே, கந்துக்கடனும் சுந்தையும்வந்து, “மைந்த! அரசனுக்கு அடங்கியொழுதுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சீவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தானாய் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவரயாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்பலம்பியழுதனர். இச்செய்தியைத் தோழநர் தம்பிமாருங் கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரோ வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தைகேட்டு, தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருகித் தன்தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. இவற்றைத் தெரிந்த சீவகன் “இனிச் செய்வதென்னை” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தைத் தன் சிறைத்துயரநீக்க முயன்றதற்குநானிக் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச்சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண்ஆடியது; ஆடினவளவிலே, அவன் இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலே சீவகனை நினைத்தான். நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து வினாந்துவந்து யுகமுடிவுவந்துதுபோலத் தோற்றம்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்து ஒருவருக்குத் தோற்றமற்ற சீவகனையெடுத்து மார்போடணைத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவியையுந் தன்றேவியர்க்கு விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அவ்விடத்தேயுறைந்தனன்.

இங்கே மதனன் சீவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்” என்றெண்ணி, ஆங்குள்ளாரொருவனை வாளாற்பிளந்து உருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடஞ்சென்று, “நின்கட்டளைப்படியே சீவகனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகையில், மழையுந் காற்றும் அதிகரித்தமையால் நன்னெக் கொணர்தற்குத் தடையுற்று, அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்” என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, “சீவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; அவனைக் கொன்றீர் இவற்றைப் பெறுவாயாக” என்று மதனனுக்குப் பல சிறப்புக்களுஞ் செய்து அவனை மகிழ்வித்தான்.

[ரு.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சனன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் முதலியவற்றையும் காணுதற்குச் சீவகன் விருப்புந்நிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்பும் கட்டழகமைந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவருவைத் தருவதுமாகிய மூன்றுமந்திரங்களை அவனுக்கு மொழிந்து, அவனையேந்திக் கொண்டு தன்மலையினின்றும்பிரங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சீவகன் அவன் முன்னர்க் கூறிய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கொன்று தின்று திரியுங்கொடிய வேடஞ்ஞானனைக் கண்டு, அவனை நல்வழிப்படுத்த நினைந்து, அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தான்.

உரைத்து அப்பாற்சென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுகின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தைக்கிணை; நீக்கி அரண்பாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள அருகக்கடவுளையும் சாரணனாயும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற்பல்லவதேயத்துள்ள சந்திராபமென்னு நகரைண்ணி, அந்நகரத் தரகனாகிய தனபதிமகன் உலோகபாலனோடு நட்புற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவன் சோலையிற்சென்று பூக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித்த மையால் அவனுக்குண்டான விடவேகத்தைப்போக்கி அவனை மணம்புரிந்து, அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு மாதந்தங்கி இன்பத்திருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்ல விருப்புற்று ஒருநாளிரவியெல்ல ஒருவரோடுந் சொல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு அந்நகரினின்றும்நீங்கி, அப்புறஞ் செல்வாளுயினன்.

பின்பு பதுமை சீவகன் தண்ணீரீங்கியது தெரிந்து துன்பக்கடல்வழிந்தி, அவனோடு கூடியிருக்கையில் இன்பம்வினைவித்த ஓய்வொருபொருளை யுங்கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன்றோழிமாருள் அறிவுடையா னொருத்தி தேற்ற ஒருவாறு தெறியுந்தான். இவ்வுணர்ந்த தனபதி மிகவுங்கவலையுற்றுச் சீவகனைநாடிக்கொணரும்வண்ணம் சிலவாயுறுப்ப, அவர் சீவகனைப் பலவிடத்தந்தேடி யலைந்து பின்பு கண்டு, “நினைப்போன்றொருகுருகிலைக் கண்டதுண்டாயிற்று” என்ன, சீவகன் அவனாகோக்கி, “அவனை ஒன்பதாந்திங்களிலே காணீர்; அதற்குமுன்னர்க் கரணீர்; யான் கூறியது பொய்யுயான்னு; இச்செய்தியை நம்மாசனுக்குக் கூறுநின்” என்று விடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சீவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[சு.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சீவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து சித்திரகூடமென்னுந் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, அதிலிருந்த தாபதர்கனோடும் அனவளாவி அவர்களைத்திருத்திப் பின்னர்த் தக்க நாட்டினுள்ள கேமராபுரத்தை யடைந்தான்.

மூன்று, அந்நகரத்துள்ள வேதவணிகனாகிய சுபத்திரனென்பவன், தனக்குக் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்கணித்தற்குப் போந்த கணிதநாடுநாக்கி, “இவளுக்குக் கணவன்யாவன்” என்ன, அவர் “நினைமகளுக்குக் கணவன்ல்லாதார் ஐடவராகத் தோன்றாராதலின், அவள் எவனைக்கண்டு நாணுகின்றாளோ அவனே அவளுக்குக் கணவனாவான்” என்றனர். அதுகேட்டவணிகள் அது தொடங்கி நாடோறும் வருவோர் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்தாட்டி ஒருவரையுங்கண்டு அவள் நாணமைதெரிந்து, “இவளுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ” என்று கவலைபுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சீவகனைச்சந்தித்து அவன்வழிவழிகுண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சீவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்நினான். அதையறிந்த சுபத்திரன் சீவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ் செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று, எதிர்ப்பட்டா னொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை அவனுக்களித்து, அப்பாற்செல்வானாயினான்.

கேமசரி சீவகனைக்காணாது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றயாகிய நிப்புதியென்பவன் தேற்ற, ஒருவாறு துயரத்தீர்த்திருந்தான்.

[எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்றநகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபுஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்க்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காந்தருவத்தையையும், குணமாலையையுநினந்து பலவாறுபுலம்பி நிரூபதவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடபித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சீவகனைக்கண்டு, “இவன் இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சீவகனும் தானின்னொன்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து வீழ்த்தமாட்டாத மாங்களியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்செய்யில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்லித்தையில வல்லுநகலை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சீவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நறையாகிய தடபித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சீவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரராவார்க்கும் வில்லித்தையிலியன கற்பிக்கும்படி அவனை கியோசிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்காகக் கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுநராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிட்டுத்

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புத்திரி கணகமாலையை அவனுக்கு மணம்புரி
விக்க, அவன் அவனோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சேவைன் அங்ஙனப்பிடுங்க, நந்தட்டன் அவன் இன்னவியத்தினாலா
னென்பதை யறியாருய் நாடெங்குந்தேடியும் அவனைக்காணாது வருந்திற் காந்
தருவதத்தையை வினவி, அவன் செய்த வித்தைமங்ஙனமாயர் சீவகன் எமமா
புரத்திற் கணகமாலையோடருந்தலை நேரிர்கண்டு மங்குச்சியடைந்து அவனோ
வனங்கி, “அடியேன் சேவகனை யடைபும்படி. அருள்புரிவாய்” என்றுவெண்ட,
காந்தருவதத்தை தன்வித்தைவிசேடத்தால் நந்தட்டனைச் சீவகனிருக்குமிட
த்தை யடையச்செய்தான். அப்படியடைந்த நந்தட்டனைச் சீவகன்கண்டு
ஆநந்தமுற்றுத் தழவி, எல்லாச்செய்துகளையும் வினவி, அவனை மங்குவித்து
அவனோடும் அந்நகரத்திருந்தான்.

இச்செய்தியையறியாத தோழன்மார் கவிலாமிக்குக் காந்தருவதத்தையை
யடைந்து சீவகன் எமமாபுரத்தே இருத்தலையும், நந்தட்டன் அவனிடத்
தடைந்ததையும் அவளார் நெரிந்துகொண்டு தாழும் சீவகனிடத்தே சொல்லச்
சுருதி அவனுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீரர்களோடும் புறப்பட்டு
எமமாபுரஞ் செல்வாராய், விசையை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் தவப்பன்
ளியையடைந்தனர். அப்பொழுது விசையை அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் எங்
குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்” என்று வினவி, தம்வரலாறு சொல்லுக
யிற் சீவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூறுகின்ற தேவதத்
தன், “கட்டியங்காரன் கட்டணியால் மதனன்முதலியோர் சீவகனைக் கொல்
லக் கொலைக்களப் குறுகலும் ஒருதெய்வம் வந்துகாத்தது” என்றுசொல்ல
வெண்ணி, “சீவகனைக்கொல்ல” என்றவளவில் விசையை படைப்பதைத்து மூர்
ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்
னீர் விட்டுப் பிரலாபித்தழகையில், தோழர் தம்முள் ஒருவரை யொருவர்
நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சீவகன் நற்றூயென்றும், சீவகனை இராசகுமார
னென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய்ச் சீவகன் இறவாநிருத்தலை அவதர்சுணா
ர்த்த, விசையை, “என்மீதுவைத்த காதலாலே என்னுறை இறந்தபின்பு, யான்
மிருந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் னுயனுக்கு உணர்த்தி அவனை
என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்” என்றுசொல்லி தோழர்வளங்கி, “தாயே
ஒரு மதிர்குள்ளோ றும்பாற் சீவகனை அழைத்துவருவேம்; சீவிர் கவிலாப்படை
வேண்டாம்” என்றுசொல்லி விடைபெற்று எமமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒரு நேர
லையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு அந்நகரத்தில் நந்தட்டனோடு சீவகனி
ருத்தலை ஒற்றாலறிந்து அவனைக் காணுமாறு எங்ஙனமென்று ஆலோசித்து
யுத்தஞ் செய்யவந்தவர்களைப் போலவே போலங்கொண்டு அந்நகரைணைந்து
அரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கட்டையார் பெரும்படைகூழத் தீதர்
மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நந்தட்டனோடுவந்த சீவகனைக்கண்டு, பதுமுகன்
“அடியேம் நின்றிருவடிநிலிலே உறையவேண்டிச் சத்தங்கள் மகனாகிய

நின்னைக் காணவந்தேம்” என்று எழுந்தெழுந்த அம்புசென்று சீவகன்றோர் மீது மாரிவீழ்ந்தவனவிலே சீவகன் இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தவன் பதமுகனே யென்றறிந்து பேர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கி நிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ் சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், “இவர்கள் யார்” என்று வினவ, சீவகன், “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சீவகன் தனியே யிருந்து தோழரானோர்க்கு, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்” என்ன, அவர், “சச்சந் தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்து கொண்டுடோம்” என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, “மகாபாவியாகிய என்னைப்பெற்ற அடிகளும் உளரோ உளரோ” என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்றதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்குச்செல்லும் கருத்துடையவனாகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் துடித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழரார் சீவகன் வரலாற்றைத்துந் தெரிந்து கொண்டு மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கனகமாலைையை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லாரோடும் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[அ—விமலையாரிலம்பகம்.]

கேள் சீவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்த முற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினள். இங்ஙனம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழருட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, “நின்மாமனாகிய கோலந்தனைக் கண்டு, அவனேவலாற் பகையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப்படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையைமுன்னதாகத் தன் மாமனாகிற்குப்பிவிட்டுத் தான்குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கதகாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிற்றங்கி உண்டிறங் கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் குழாமை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந்நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான் விளையாடிய பந்தினுள்ளொன்று எழும்பிச்சென்று சீவகன்முன்னே வீழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவன் அவனைக் கண்டு வேட்கையதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவா ளாயினன். சீவகனும், அவள் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப் பாற்செல்லமாட்டாது அவள் தந்தையாகிய சாகரத்தத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரத்தத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெ ல்லாம் அப்பொழுதுவிற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து,

அவ்விலைநாக்கி, “நம்பனோ” என்றமனைவியாங்கு கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாக்கஞ்செய்யவந்த சோதிடனானோக்கி, “என்பனடம் விலையா காணமக்குக் காரணய்யாது” என்று வினவினென்; அச்சோதிடரும் ஒருவன், “நின்மகன் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கனடயில்வந்து தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்” என்றான். அப்படியே நீவந்து தங்கியவுடன் எல்லாப் பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன்” என்று கூறிய சூரமுகுந்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்தான். அவன் அன்னோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுநினைத் தங்கி மர்ணநகரம் காலையில் எழுந்து சோலையில் லுள்ள தோழனாயடைந்தான்.

[சு—சூரமஞ்சரியா ரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சிவகனது மணக்கோலம் பண்டு மறித்து “நினைஞ்செய்ததையலின் பெயர் கூறுக” என்ன, சிவகன் “விமலை” என்றான். கேட்ட சூரமுகுந்தர் மிகவியப்புற்று, “இவனே காமன்” என்று கூறினர். அவர் அங்ஙனம் கூறக்கேட்ட புத்திசேனன் சிவகனோக்கி, “இவர்களைப்போல யானும் நின்னை வியப்பெனல்லைன்; இந்நகரத்தின்கண்ணே ஒருமடந்தை சூரமஞ்சரியென்றுள்ளாள்; அவள், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேயெல்லியும் உயிரை விடுவேனெனக் கோபியாநிற்பன்; அவளை மயக்கமுறுத்தி இன்பநகரின் நின்னைக் காமநிலகனென்பன்” என்றுசொல்ல, சிவகன் புத்திசேனனைநோக்கி, “நீகூறிய அவனைக்கொணர்ந்து நாரியே காமன்கொட்டத்தில் மகிழ்விப்பேன்; நீ காமன்படிவத்தைச் சார்ந்து மறைத்திரு” என்றுசொல்லி, உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சூரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காரணமடையவரும் ஒரு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு தண்ணீர் மிகவும் பெயிணைப்புலப்படுத்திக்கொண்டு கண்டோரிரங்க நடந்துசென்று, அவனது கண்ணீர்படத்தின் வாயின்முன்போயினன்.

அப்பொழுது சிவகன் தன்முதுமையாக்கண்டு அச்சுறுத்தற்முற்றிய அவ்வாயில்காக்குமகனிரைநோக்கி, “பரியால் மிக வகுத்துப்பிறை” என்றான். அம்மகளிர் வினாத்து சூரமஞ்சரியை யடைந்து, “எனப்பொருத்தன் மையறைய மிகுந்த பரியாளாய் ஒரு விருத்தபிராமணன் கம்மனைவியில் வந்துநிற்கின்றான்; அவனிடத்து யாம் செய்வதறிந்துபோம்; வினாத்து கூறு” என்ன, சூரமஞ்சரி “அம்மூப்புண்டயானைப்பாற்ப்பின் விரதமுன்னுவதன்று” என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்கிவந்து, அம்முதியோனைநோக்கி, “நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக்கூறு” என்றுவினவினன். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன் “அதற்குப் பயினைனை” என்ன, முதியோன் “இம்மூப்புப்போம்” என்றான். சூரமஞ்சரிக்கேட்டுகைத்து “இவர் பித்தர்போலும்; இதுநிற்க; இவர்பயினைத்தீர்ப்பது பேரமம்” என்றெண்ணி, அம்முதியோனைத் தன்மாடத்தே மறைத்துக்கொண்டு எங்காங்குச் செய்கித்துப் பொருகலத்தைச் பாப்பி அறுகலையாடினதுடைய மூகவாசரிந்து

கட்டிலின்மீதுள்ள பஞ்சணையிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் ஈறிது நேரம் உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்ட மகளிர் விய்மிதமுற்றனர். சுரமஞ்சரி நாணிநகைத்துக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றனர்.

அங்ஙனமின்ற சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சீவகன்பாட்டை ஒத்துளது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானைச்சென்று காமனைவழி பட்டு, ‘இப்பாட்டையுடைய சீவகனை விரைவிற்பருக’ என்று வேண்டிக் கொள்வேன்” என்றுகூறி, மற்றைநாளில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணாமற் காமன் கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்த ணனை ஆங்குள்ள ஓரறையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, “பூமலிமார்பனே! எனக்குச் சீவகனை விரைவிற்பரின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊருந் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஒளித் திருந்த புத்திசேனன், “சீவகனை நீபெற்றாய்; இனி விரைவிற்பெல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டெவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டு நின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணைக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, “நினை நானைமணஞ்செய் வேன்” என்றுவிடுப்ப, அவன் தன்மனையையடைந்தான்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனார் நெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் “காமதிலகன்” என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரியின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரத்ததனுல்கேட்டு மகிழ்ந்து சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித்தனர். சீவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநாளெழுந்து தோழர்குழுத் தன்மனையை யடைந்து, தன் குதிராமுதலியவற்றைநோக்கித் தன்னையேநினைந்து அழுது புலம்பி யுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற சுந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்கி, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, காந்தருவத்தையைக்கண்டு, குணமாலையைத் தேற்றி, மேல்முடியுங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக்கூறி, விடைபெற்று, குதிரைகளோளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர் குழு எமாங்கதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[க௦.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்றசீவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டிரும்பச் சென்று தன்மாமனைய கோவந்தராசனை வணங்கினான். கோவந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சீவகனுக்கு மேல் நடத்த வேண்டுவனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத் துலே அரசளித்து எல்லாரோடுமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்து

வருமா பழுவண்ணம் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்பொருள் தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவேலையை விரிவினென்பவன் பழப்பவறிந்து, “கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்கரிய உபாயம் இதுபோல வேறொன்றுமில்லை” என்று சீவகன்கூறக் கேட்டு, நாஸவகைச் சேனைபயா கும் புறப்பட்டிடு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கிலுள்ள அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் துரகிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோலிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கட்டமாக வரலிக் கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்வந்திரப்பன்றியை எய்துவிழ்த்தியவனே என்மகள் இலக்கணக்குக் கணவனாவான்” என்று பிர சித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பவந்தியத்தராரும் அவ் விடத்தே வந்துகூடி அந்தயந்திரத்தைநோக்கி யியற்புற்றனர். பின்பு இலக் கணையை விரும்பிய அரசினங்குமரர் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவிழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்த னர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட்ட, அவனை இறந் தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குறழ் புலியைக் கண்ட மான்பொலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்று மிறங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறியின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை விழ்த்தினன்.

அப்பொழுது கோலிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சீவகனை இன்னொன்று விளங்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்தி டத்தே ஓரியக்கன்றோன்றி, “சீவகனாகியவனும் கட்டியங்காரனாகிய கரியினியை விரிவிற்கும்” என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சுணந்து சீவ கனைநோக்கி, “நினக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேண்டல்லைன்; எனது ஆத் மனை நினத்தந்தையறிவன்; நியறியாய்; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வரு வித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுமையோடும் மற் றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தசங்கத்தனாக, சீவகனும் தோழரோடும் தம்பி மாரோடும் மற்றையாசரோடும் புறப்பட, அவ்வருத்தந்தார் சேனையும் எதி ர்த்துகின்று போர்செய்தன. சீவகன்படைவீரரார் கட்டியங்காரன்படைவீர ரிற் சிலர் மாய்வுற்றனர்; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சீவகன், கட்டியங் காரன் புதல்வர் நூற்றுமையாய் பதுமவியூகம்வகுத்து அத்தனுள்ளேயிருந்த அவனையும் கொன்றுவினங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயங்கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுத்து, தன்னைக் கண்டு நடுங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசுணங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொ ருள்களும் விருத்தியுமுதவி, அவர்விருப்பின்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச் செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையும் சுண்ணுற்று முத்திராவைத்துக் காவ

லிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச் செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்த்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்கார னாற் றன்பமுற்ற யாவனாயும் இன்பமுறுவித்து, நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற் றுவாளுயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கி, “புதுமைமுதலிய தேவியரை அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சீவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனால் அங்கேரிக்கப்பட்டுப்பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பாற் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சீவகனுக்கு மணஞ்செய்து விக் கக் கருதித் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறை வித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சீவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்துவித்தான். பின்பு சீவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ் செய்து ஏத்தித் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு நூறு லாரர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசுபுரிவாளுயினான்.

அங்ஙனம் அரசுபுரிநின்ற சீவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னில்லாத அரசுரிமையையும் சுநந்தைக்குத் தேவிபட்டத் தையுங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நபுலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்தித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன் றோழர்க்கு அரசையும் ஏறுதிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னி மித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும், நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தன்னுதற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான் : தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சணனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வழிவைப் பொன்னாலியற்றி, ஓரூனாயும் நிலைபெறுத்தி, அவன் சரிதத்தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்துக்கு மாலையணிந்து பீடஞ்சேர்த்தி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி பசுக்கள்மேயிந்து, அதனிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்தூரை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனவெல்லாஞ் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரென்மரோடுங் கூடி மகிழ்வற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்சூறும் மகிழ்வடைந்தன.

[கக.--முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிநிகழும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை, தவப்பள்ளியினின்றுத் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாறியிலையெய்வென்றொன்றை அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனன்; முன்பு சனகமரீதியோடே வந்து தன்னிடனாத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அனாதர்பம் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைத்தான்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதுங் காணும் படி தானுறையுமாட்டே எழுதுவித்தான்; சீவகன் பிறந்தவிடம் கடுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக், அவ்விடத்து ஐந்தாற்றாற்று பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி, செய்வித்தான்; சுந்நைதற்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தான்; தன்னைவணங்கிய காந்தருவதைத் தழுதவிய என்னொளையும் எடுத்துக்கூறி, “உன்காணுந்நிறுவனாப் பெறக் கடவீர்” என்று பணித்தான்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்கும் தருமொபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்நையோடும், துறக்கவிரும்பிய மற்றைமகளிரோடுஞ் சமீபத்துள்ள ஒருதவப்பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பீழையெய்வனைத்தொழுது, “அடிகளே! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றுங் களையேற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவன்கூறிய அறமொழிகேட்டித் தீண்டிப் பெற்று விதிப்படிதுறந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் அவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சீவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுந்நைத் இருவரையும் தரிசித்துவந்து, தேவியாரென்ற மரோடும் நீர்வினையாட்டுகிழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன்பதுகர்ந்து செல்லாநிறைகையில், தேவியாரென்றமரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திப்பண்புபற்றி, காந்தருவதத்தை, குணமலை, பதுமை, தேமசரி, கனகமரீதி, விமலை, உபமாத்நரி, இலக்கண யென்னுந் தேவியர்புதல்வரென்றமருக்கும் முறையே சச்சத்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கத்துக்கன், விசயன், தத்தன், பாதன், நேரலிந்தென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தாவது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலைகள் கற்று, பண்டக் கலம் பயின்று, ஊர்திகளுந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமரையென்பவாழ்ந்து சீவகன் உணங்கி, “அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அத்தனைக் கண்டாருள்க” என்ன, சீவகன் தேவியர்குழ அச் சோலையைடைந்து எல்லாநபங்கோயுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குக்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் கீழிலாடைத்து ஒருபக

கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓராண்ஞரங்கு தன்னோடு பிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சுவைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கையில், அச் சோலைகாப்பாணியை ஒருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கடுவனையும் மந்தியையும் ஓட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன்கண்டு செல்வத்தில் மிகவும் அருவருப்புற்று, “கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துறந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவர்ந்துநுகர்தற்குரிய இச்செல்வத்தால் அடையும்பயனென்னை” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையொய்த் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாஹஞ்செய்து அறுசுவையுடையவனென்று முகவாசன்கொண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாகவந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பள்ளிருக்கக் கல்மேலே சாரணரிருவாரிநிப்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவரை நோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினைகெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுமின்” என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்களையாக்கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றநிலைலாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரகத்தி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவத்தி யென்கின்ற நாற்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப் பொருளைத் துணியுந்துணியைவையும், சிலத்தையும் தானத்தையும், அச்சிலத்தாலும் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயன்களையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சீவகன் விரும்பிக்கேட்டு, “சுவாமி! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்செய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்:—

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுநகரில் அரசன் பவணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சுயமநியென்பான்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளி னா மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொழு குநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் கீர்வினையாடுதற்கு ஒரு தடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன்மனைவியர் ஆங்குள்ள தாமதாமல ரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு, “இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக” என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேநின்ற ஏவலாளனொருவனைக்கொண்டு, அவற்றொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலூட்டித் தமதுமாற்போடனைத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் விளேந்தமை தெரிந்து, சினந்து, அவனைவருவித்து, நேரேயிருத்திப்

பலவறம்போதித்து, “மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தன்மையினினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமும் உயிரினையினின்றும் பிரிப்பிறரார் காவல்செய்யப்படுவர்” என்றுகூறி, அச்சாதரன்கேட்டு மிகவுமஞ்ஞி, அவ்வண்ணப்பார்ப்பைத் தன்மையினியிடத் தள்ளினறும் விடுவித்து, அன்று பிறத்ததடாகத்தே போகவிட்டித் தந்தையைப்பணிந்து, “அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்” என்ன, அரசன் “மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பின்றுறவினையடைவி” என்று வற்புறுத்திக்கூறி, அவன் அவன் மனங்கொள்ளாறய்த் தந்தையை உடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் ியே” என்றுகூறி நேருச்செய்த கூறுஞ்சாரணர், “அங்ஙனம் துறவிற்சென்றநீ தவஞ்செய்து மறுமையில் எங்கெவரமென்னுங் கற்பத்து இந்நிரளும் அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன்னப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்துக் கிடைவைத்தமையால் ியும்பினையினின்றும் பிரிந்து கிடைகொள்ளப் பட்டாய்” என்று கூறக்கேட்டு அஞ்ஞிப் பதைபதைத்துத் துறஞ்ஞிநின்றதயறும் சீவகன் அவ்வாவணங்கிந்துதித்தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழந்து விசும்பாழாகத் தாம் ழறித்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சீவகன் தேவிமாரோடும் தன்மாவிரைகயடைந்து தன்சுருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நந்தட்டினையழைத்து, “நிஇவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்” என்ன, அவன், “இவ்வற்ப வாழ்வைவேண்டேன்; நின்றிருவறைய வழிபட்டுவாறும் வாழ்வன்றோ அடியேன் வேண்டுவது” என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பலவற்றையுந்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிரமார்புதல்வார்களும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய கிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றது, “யாமும் நின்றனோடு துறப்பேம்” என்றுகூறிய தேவிமாரெண்மறையும விசையபார் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெண்ணித் தெயத்தாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரவாதித்ததயும் தான் ஒருவராயும் நோக்காறய்த் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகைமீட்டி சமவசரணமடைந்து பூர்வீர்த்தமானஸ்வாமிகளைத் தரிசித்துத் ததன்மென்னுங்கணதரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலநியில் தவஞ்செய்து சுருமணியம்பண்ணி யாவருக்குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவலகத்திற்கும் உச்சிமிறுள்ளதாகிய ஸித்தகேசத்திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் சுருப்பூரவிசாசம்பிரபலே மறைந்தபின்பு, எல்லாவலகத்தாரும்கூடிப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்னுய்ய பரிநர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்நிராய் இன்புற்றனர். நந்தட்டனும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையிற் தேவராய்க் சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சீவகன் சரித்திரச் சுருக்க முற்றிற்று.

ஸ்ரீபுராணத்தில், உச - ம் தீர்த்தங்கரராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசரித்திரம்.

மற்றொருநாள், சிரேணிகமகாராஜன், ஸமவசரணமடைந்து, அசோக வனத்துள் அசோகவிருக்ஷமூலத்து ஞபயௌவந சுபலக்ஷணஸகிதராகித் தியா நாருடராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி, ஸுதர்மகணதரனா யடைந்து, “பகவானே! (உ) ஈதிருசலக்ஷணசகிதராகிய இரத்தத்தபோதனர் யார்?” என்றுவினவி, அவரும் அருளிச்செய்வார்: “ஐம் பூத்வீப பரதக்ஷேத்திர நேமமாங்கத (ங) விஷய ராஜமகாபுரத்து ராஜா, ஸத் தியந்தரன்; தேவ, விஜயையென்பான். இவன் மந்திரி, காஷ்டாங்காரிகன்; புரோகிதன், ருத்திரதத்தனென்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அனவரதம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரியநிருவாஹத்தினை நியோகித்து, இவ்வுடவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்ற நாளாகத்து ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருக்ஷத்தினைப் (ச) பரசவினாற் சே திக்க, வீழ்ந்தபின், அதன்மூலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாலைநங்கிருத மாங்கத் தோற்றவும் ஸவப்நங்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸவப்நத்தை நிவேதிப்ப, இராஜாவும் சொல்லுவான்:—“எட்டுக்கல்யாணத்தை யுடையனாகி எனக்குப் பின் ஸகலபுவன ராஜ்ய யோக்கியனாயினானொரு புத்திரனைப் பெறுகி” என்ற மனன். அதன்பின், சுவர்க்கவாஸியாயினொருதேவன் ஸவஜீவிதார்த்தத்து அவதரித்து விஜயாதேவிகுருப்பத்தை யடைந்தனன். அந்நகரத்துக் கந்தோத் த்னென்பான் ஒரு வைகியன், மனோகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியிருந்த சீலகுப்தரென்னுந் தபோதனரை நமஸ்கரித்து, “பகவானே! எனக்கு இதற்குமுன் ஆயுஷ்யஹீனராகிய புத்திராரே ஜனித்தனர்; இனி ஆயுஷ்யமானாகிய புத்திரன் உளனாகுவனோ?” என்றுவினவி, முனிவரனும் (ஐ) அவதிஞானத் தாற் பார்த்து, “இதன்மேல், ஆயுஷ்யமான்களாயினார் பலபுத்திரரையும்பெறு ஸை; அதற்கு உபாயமும்; பிறந்து மிருதனாகிய புத்திரனை ஸம்சானபூமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளையைப்பெறுவை. அவனும் ஸகலபுவநராஜாவாகித் தபப்பிரபாவத்தால் முக்திபதமடைகுவன்” என்று சீலகுப்த தபோதனர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப் போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(ங) விஷயம் - நாடு.

(உ) ஈதிருசலக்ஷணஸகிதர் - இத்த ன்மையதாகிய இலக்கணத்தோடுக டியவர்.

(ச) பரசு - கோடாலி.

(ஐ) அவதி ஞானம் - முற்பிறப்பை யறியுமறிவு.

(க) யக்ஷிதேவதை (௨) சரமதேகதரனெருவன் விசயாதேவிக்குப் புத்திரனாக மென நினைத்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்யவே நென்று ராஜ்ஜிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்திலே ஸன்னிகதமாய்கின்றனர். மற்ருளுநான், (ங) பிரபாதசமயத்து, ருத்திரதத்தன், ராஜ்ஜிருகமடைந்து அலங்கார ஸ்ரீநாயகிய தேவியைக் கண்டு, “தேவி! ஸ்வாமி எங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்” என்றுகேட்ப, அவளும், “இப்போது பள்ளிகொண்டருளுகின்ற ராதலிந் காணமுடியாது” என்றுசொல்லக் கேட்டு, இவ்வசனம் துர்நிமித்த மென்று நிச்சயித்து மீண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகளையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான்: “உனக்குச் சதஸுபவனரால்முண்டாகுமாதலின், அரண்னோலோகாந்தரமடைவிப்பாயாக” என்றுசொல்லக் கேட்ட காஷ்டாங்காரிகள், தனதுகரங்களால் (ச) சிரவணங்களைப் புதைத்து, “முன்பு (இ) காஷ்டபாரவாகியாகிய எனக்கு ராஜ்யபாரம்பிரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (ஈ) ஈதிருசதுஷ்கருமத்தைச் செய்க வென்று சொல்லிப் பிழைசெய்தனையே” என, புரோஸ்தனும், “தத்புத்திரனாலே உனக்கு மரணம் அவசியம் (ஊ) பாலியாகுமாதலின், உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக” என்றுசொல்லிப்போயினன். இன் ருத்திரதத்தனும் மூன்றாநான், அஸாத்திய வியாதிபிடிதனாகி மரணமடைந்து நரகப்புகள்களின். அதற்பின், காஷ்டாங்காரிகள் தனதுமரணப்பத்தால் ராஜ்யாயுக்கு மரணத்தைப் பண்ணுவேனென நிச்சயித்துப் பருவித் சம்மானங்களுடன் இரண்டாயிரம் ராஜாக்களை ஸ்வவசராக்கி அவர்களோடுங்கூட ராஜ்யபவனத்தை வளைய, ராஜ்யவும் அதனைக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போக விட்டு யுத்தஸன்னத்தனாகிப்புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணப் (அ) பராஜயமெய்திய காஷ்டாங்காரிகள், காளாங்காரகனென்னுந் தன் புத்திரனோடுங் கூடவந்து யுத்தம்பண்ணி ராஜ்யவை லோகாந்தரமடைவித்து இராஜ்யத்தை அடைந்தனர். விஜயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற்போகியாகியினியின் பிரபாவத்தால் சரீராதையினியே ஸம்சாப்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாவகோபாங்களுந்தரனாகிச் சந்திராதித்தரை அதிகயிக்கும் காந்திதிப்தியினையுடையனாகிய புத்திரனைப் பயந்தபின், யக்ஷிதேவதை, அநித்தியத்துவாதி ஸம்ஸாரஸ்வபாவவரணங்கூர்வகமாக, “சரமதேகியாகிய நின்புத்திரன் ஸகலபவனரால்முண்டாகித் தபப் பிரபாவத்தால் முத்திபதமடைருவன்” என்று தேவிக்குச்சொல்லித் தத் காலயோக்கியமாகிய தேவியுதுதுக்கங்களை நீக்கியிருந்தபின், கந்தோத்தகடன், மிருதனாகியபுத்திரனைக் கொடுவந்து தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்ஸமீபத்தே பிள்ளையது ஸவரத்தினைக்கேட்டு, “ஜீவ” என்னும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்

(க) யக்ஷிதேவதை - அருகனுக்குப் பணிசெய்யுதோர் தெய்வம்.

(௨) சரமதேகதரன் - முடிவான

(ங) பிரபாதசமயம் - காலம்.

(ச) சிரவணம் - சூது.

(இ) காஷ்டபாரவாகி - விறகுக் கட்டைச்சுமப்பவன்.

(ஈ) ஈதிருசதுஷ்கருமம் - இத்தன்மையாகிய நீத்தொழில்.

(ஊ) பாவி - வரற்பாலது.

(அ) பராஜயம் - தோல்வி.

லிப் பிள்ளையை யெடுப்ப, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பிள்ளை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸூநந்தையென்னுந் தன்பாரியையைக் குறுகி, “ஸூலீவனாகிய பிள்ளையைப் பரீக்ஷியாது தந்தனை” என்று (க) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவளும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்ப, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சீவகனென்னும் நாமகரணம்பண்ணியதற் பின், ஸூநந்தை நந்தாட்டியனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றனள். விசயமா தேவியும் யக்ஷிதேவியுடன்கூடக் கருடயந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ர மத்தே வலித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமாகியும், அநங்கபதாசையென்பா ரிருவ ருளர். அவர்கட்குப் புத்திரர் மதுரனும் வருளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்னும் சேனாபதிக்கும் ஜயவதி யென்னும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன்; சாகரசேன னென்னும் புரோகிதனுக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் புத்திரன் புத்திக்ஷேணன். தனபாலகிரேஷ்ட டிக்கும் ஸ்ரீதேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதிஸாகரமந்திரிக்கும் அனுப மைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (உ) ஸ்ராவகதருமஸகிதராகியமதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து மித்திரராகிச் செல்கின்றநாளாகத்து ஒரு நாள், நகரபாஹ்யோத்தியானத்து மித்திரருடன் (ங) வனக்கிரீடைபண்ணாநின்ற குமாரனைக் குறுகிப் (ச) பஸ்மகவியாதி பீடிதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாயினான் ஒருவன், “குமாரனே! ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ?” என்றான். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனாகி, “பாலராகிய எங்களைக் கண்டால் நகரம் (ங) ஆஸன்னமேயென்பது (சு) அநுபதேசமாகவேபிரஸித்தமாக இரு ப்ப, இவ்வண்ணங்கேட்கின்றீர்; மோகவியாருலுசித்தத்தினிர்போலும்” என்று குமாரன்சொன்ன (எ) பரிணத வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யாஹ்மகிய சரீரகதசுபலக்ஷணதிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனெனநிச்சயித்து (அ) க்ஷுத்தீடாபரவசனாகிய தாபஸன் போசனர்த்தியாயினன். குமாரனும் அதனை (ஈ) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவநடைந்து போஜனஸம யத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்த்தத்தால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங்கொடுப்பத் தந ஹாரபுத்திக்ஷணத்திலே ரோகபீடையெல்லாம் போயின. அதற்பின், கந் தோத்தகடஸமீபமடைந்து, “மஹாவியாகிவிநாசகாரணனாகி மஹோபகாரியா கிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாசம் பண்ணப் பெறுவேனாகவேண் டும்” என்றுசொல்ல, கந்தோத்தகடனும், “சாஸ்திரகுருவாயினற்கு நமஸ்கா ராகி விநயங்கள் செய்யவேண்டுமே; நீர் அந்யலிங்கிகளாகின்றீராதலின், அது ஸம்பலிப்பதன்றுபோலும்” என்றுசொல்ல, தாபஸனும் சொல்லுவான்: “ஸிஹ

(க) கிருத்திரிமம் - இயற்கையல்லாதது.

(உ) ஸ்ராவகதருமம் - இல்லறநடை.

(ங) வனக்கிரீடை - பொழில்விளை யாட்டு.

(ச) பஸ்மகவியாதி - பெரும்பசியை

யம் யானைத்தயெனனும் நோய்.

(ங) ஆஸநம் - ஸமீபத்திலுள்ளது.

(சு) அனுபதேசம் - சொல்லாமை.

(எ) பரிணதவசனம் - பக்குவமான மொழி.

(அ) க்ஷுத்தீடை - பசித்துன்பம்.

(ஈ) ஸம்வதித்து - ஒத்துச்சொல்லி.

மபுரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யநந்தியென்பேன். வீரநந்திமுனிவரன் சமீபத்தே தரும சிவவனுந் தரம் திருநிலேண்டிபுத்திரனுக்கு இராட்டியபதம் கொடுத்துத் திக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மசமென்பவதொரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், திக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸிவவதந்தாரியாகின் றேன்; யான் ஸம்மியத்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தாரிமவாளுங் றேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு, கந்தோத்கடன் மிகவும் பிரீதனாகித் தருமவாத்தஸல்யத் தினம் குமாரவிருத்தாந்தத்தினை ரகஸ்யமாகவழிவித்துத் தாபஸிபிபத்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ண விட்டனன். குமாரனும் பேரதாதி சயத்தால் அல்காலத்தே ஸகலவியவகாரசாஸ்திரபாண் டத்தொயினன். அதற் பின், ஆர்யநந்திகள், ஸம்மயத்தினைப் பிராபித்துத் தப்பர்பாவத்தால் முக்தி பதமடைந்தருளினர்.

குமாரனும், யௌவனவஸ்தையினை அடைந்து செல்லிற்ற ஸாலத்துக் கானகடனென்பான் ஒரு (க) வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிறைந்துகொண் டிபோக, அந்நிறைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரவெண்பாளன்; இவன் பார்யை கோபஸ்ரீயென்பான்; “இவன்புத்திரியாயிய கோதாவரியினை இந்நினைமீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்” என்று காபட்டாஸ்காரி கனகரத்திலே (உ) கோஷணபண்ணுவிப்ப, அதனைக்கேட்டு நிவந்தரன் மீத் திரரோகிகுடப்போகி வியாத(ங)பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச் சயித்து மீட் டிக்கொண்டெவந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்ரமம்பண்ணிய நந் தாட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

இப்பால், ஜம்பூத்வீப பரதகேஷத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத தசவின றேணியில், ககனவல்லபநகராதிபதி கருடமேகனென்னும்புத்தியாதரன், தாயாதியாயினொருவரை (ச) பராஜிதனாகிப்போந்து யுத்தவீபத்து மண லோதயமென்னும்பர்வத்து ரமணியமென்பதொருநகரம்பண்ணுவித்திருந்த னன். இவன்பார்யை, தாரணியென்பான்; இவர்க்குட்புத்திரி, கந்தர்வதத்தனத யென்பாள். இவள் ஒருநாள் உபவாஸலிதியாஸ்கோற்று முழுவின்சன் (ஈ)ஜின பதிபூஜைபண்ணித் திவ்ய (சு) சேவைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனைவாங்கிச் (எ) சிரஸாவகித்து உபவாஸ (அ) பரிபுராந்தையாவிப புத்திரியை, “(க) பாரணபண்ணுவாயாக” என்றுவிடுத்தபின், “உபண்டிர்நா யை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்” என்று மதிஸாகரணினிவவ, அவனும் சொல் லுவான்: “ஒருநாள் மஹாமேருபர்வதந்தனவனத்துப் (பூர்வதிக் (க) ஜின

(க) வியாதபதி - வேடர்தலைவன்.

(உ) கோஷண - பறைமுழக்கம்.

(ங) பலம் - சேனை.

(ச) பராஜிதன் - ஜயிக்கப்பட்டவன்.

ஜினபதி - அருகன்.

(சு) சேவை - தெய்வப் பஸாதம்.

(எ) சிரஸா - தலையாஸை.

(அ) பரிபுராந்தை - பரிமத்தை அடைந்தவன்.

(க) பாரண - உபவாஸலி ரதத்தி ன்முழுவின்செய்யும் உணவு. [யில்.

(க) ஜினபவனம் - அருகன்கோ

பவனமடைந்து, (க) ப்ரதக்ஷிணீகரண ப்ரணம ஸ்தவநாப்யர்ச்சனம்பண்ணியபின், அங்கே (உ) ஸந்திஹிதராகிய விபுலமகிசாரணதபோதனரை நமஸ்கரித்து (௩) தர்மபுருவனாந்தரம், 'என்ஸ்வாம்புத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தை, யாவர்க்குயோக்யை' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிஞானத்தாற்பார்த்து அருளிச்செய்வார்: 'ஜயபூத்வீப பரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹா நகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணஸ்வயம்வரத்தால் தேவியாகும்' என்று அருளிச்செய்தனர்" என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், "பூதலத்துள்ளாருடன் (ச) அபூர்வமாகியஸம்பந்தத்தினையாங்கனஞ்செய்தும்" என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: "ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபத்த (ஐ) ஹேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும்புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவனா ல் நமது (சு) அபிப்ரேதகார்யம் ஸித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின், ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (எ) பிரீதிவர்த்தனமென்னும் (அ) உத்யானத்தி ஸாகரசேன (க) கேவலிகளுக்குக் கேவலபூஜார்த்தமாக நின்றபிதாவினோடுங் கூடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (கௌ) தர்மவாதஸல்யத்தால் வ்ருஷபத்தத்தினதத்தர்களோடு (கக) பார்தவமுண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷபத்ததன், புத்ரனுக்கு ஹேஷ்டிபதங்கொடுத்துக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸுலீர்தையென்றும் (கஉ) ஆர்யாங்கனைபக்கல் தீக்ஷித்தனர். ஹேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜினதத்தனும் வாணிப்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையால் இங்கேவருவன்" எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்தாற்கொண்டவருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாத்ரையேவ, அவனும் ஸ்வலித்தையால் மரக்கலமுடைந்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு பலகை (க௩) அவலம்பனமாகப்போந்து ஸமுத்தரத்துள் ஒருகரையினையடைந்து, பின் பலாதிகனுடன்சென்று விரயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமடைந்தபின், மாயையால்உடைவித்த மரக்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் (கச) ஸம்பிரீதனாகிய ஜினதத்தனுக்குப் பூர்வவருத்தார்த்தத்தினையறிவித்து, "கந்தர்வதத்தையெக்கொடுபோகி ராஜமஹாபுரத்து வீணஸ்வயம்வர கல்யாணவிதியாற்கொடுப்பாயாக" என்று பெண்பிள்ளையைக்கொடுப்ப, அவனும் கொண்டுபோகித் தன்னகரம்

(க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் - ப்ரதக்ஷிணம்செய்தல். ப்ரணமம் - வணக்கம். ஸ்தவனம் - துதித்தல். அப்யாச்சனம் - பூஜை.

(உ) ஸந்திஹிதர் - ஸமீபத்திலிருப்பவா.

(௩) தர்மபுருவனாந்தரம் - தர்மத்தைக்கேட்டபின்பு.

(ச) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(ஐ) ஹேஷ்டி - செட்டி.

(சு) அபிப்ரேதகாரியம்

ப்பெற்றகாரியம்.

(எ) பிரீதிவர்த்தனம் - பிரீதியைவிர்த்திபண்ணுவது.

(அ) உத்யானம் - தோட்டம்.

(க) கேவலிகள் - முத்திபெற்றவர்.

(கௌ) தர்மவாதஸல்யம் - தர்மத்திலுள்ளபிரீதி.

(கக) பார்தவம் - பந்துத்தன்மை.

(கஉ) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(க௩) அவலம்பனம் - பிடிப்பு.

(கச) ஸம்பிரீதன் - செவ்வியபிரீதியையுடையவன்.

டைந்தபின், காஷ்டாங்காரிகளுக்கு ஸ்வயம்வரவருத்தார் தத்தினையறிவித்துச் சுபதிவஸத்து ஜினபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷ்டிணயென்னிய பின், மனோஹரோத்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுத்திராநிய (உ) த்ரைவரணீசரும் கந்தர்வதத்தைக்கு வீணையிற்றோற்றமின், ஜீவந்தர குமாரன் மித்ரரோடுகூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவ்வுறுக்கு வீணைகள் பலவங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுதலானதோஷங்களைக்காட்டி, “வித்யாதரகுலத்துட் பரம்பரையாஸ் வருவின்ற ஸுகோஷ்டிணயென்னும் வீணையைத்தருக” என்று வாங்கிக்கொண்டு மதுர மாகவாசித்தபின், வீணையிற்றோற்ற கந்தர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரன் லீசை மாலையிட்டனன். அதனைக்கண்டு, காளாங்காரகண்டமுதலான ராஜகுமாரர்கள் (ங) அஸஹமானர்களாகி யுத்தஸுந்தர்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஸ்யகிரியென்னும் (ச) மதஹஸ்தியினையேறி, மித்ரரோடும் பலாநிகவித்யாதர னோடுஞ்சென்று யுத்தம்பண்ணினுயித்தபின், கந்தர்வதத்தையையக் கல்பாண விதியால் விவாகம்பண்ணி, இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள்,

வஸந்தகாலத்து, நகரஜனங்கள் வஸந்தவினோதார்த்தமாக ஸுரமலய மென்னும் உத்யானமடைந்து வஸந்தோத்ஸவமனுபவித்திருப்ப, அந்நகரத்து வைபு வணத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் குதமஞ்சரியென்னும்பார்வையிக்கும் புத்ரி, ஸுரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் விமலைக்கும்புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவார்களையககளும் வஸந்தகரிடைபண்ணித் தமது (டு) சூர்ணங்காட்டி, “அதனில் இதுநன்று” என்று (சு) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸுரமஞ்சரி, சந்த்ரோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை ச்யாமலையென்னும் (எ) சேடினையிலும், குணமாலையுரீயோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை வித்யுர்லையென்னுஞ்சேடினையிலும்கொடுத்து, (அ) “கந்தயுக்திபுணராயினுர்க்குக்காட்டிக்கொடுவருக” என்று விடுப்ப, அவர்களும்போகிப் பலரையுங்கேட்ப, பலரும் தர்சனஸ்பர்சனகந்தங்களாற்பார்த்துச் சந்த்ரோதயத்தை ஸ்துதிப்பாரும் ஸுரீயோதயத்தை (க) ப்ரசம்ஸிப்பாரும் ஸமானமென்பாரும் ஜீவககுமாரனை அறிவானென்பாருமாயினபின், ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்ட, அவனும், சந்த்ரோதயத்தை “அழகிது” என்றுசொல்லி, அவர்களுக்கேற யுக்தியினுத்தாட்டுவான்வெண்டி அவ்விரண்டினையும்வாங்கி, ஆகாசத்துவீச, அவற்றுள் சந்த்ரோதயத்தை வண்டென்குழந்தகொண்டன. இவ்வண்ணம் யுக்தியினுல்

- (க) ஸமுத்திர - கடையவர்.
(உ) த்ரைவரணீசர் - முதல் மூன்றுவரணத்தவர்.
(ங) அஸஹமானர்கள் - ஸஹியாதவர்கள்.
(ச) மதஹஸ்தி - மதயானை.

- (டு) சூர்ணம் - சுண்ணம். [வர்.
(சு) பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொரு
(எ) சேடி - ஏவல்செய்பவன்.
(அ) கந்தயுக்தி - கந்தத்தின்சொர்க்கை.
(க) ப்ரசம்ஸித்தல் - துதித்தல்.

சீ வ க ச ரி த் திர ம்.

(க) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸுரமஞ்சரி குணமலைகள் பரஸ்பரம் மாந்ஸரயத்தின்நீங்கினர். அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (உ) பாதிதமாகி ஓடி நீருள்வீழ்ந்து கண்டகத்ப்ராணஸூயிற்றொரு (ங) ச்வாவினைக் கண்டு, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியுள், பஞ்சநமஸ்கரர மங்கலபதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் ஸாவதானமாகிக்கேட்டுச் சரீரம்விட்டு அதன்மாஹாத்தியத்தால், சந்த்ரோதயமென்னும்பர்வதத்துச் சுதர்சனனென்னும் யக்ஷனூயிற்று; ஸுதர்சனன், தத்காலத்து அவதிஞானத்தாற் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையறிந்து இங்குவந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, “குமாரனே! நின் (ச) ப்ரபாவத்தால் (ரு) ஈத்ருசலிபவத்தைப்பெற்றேன்” என்றுபூஜித்து “(ஈ) வ்யஸனோத்ஸவகாலங்களில் என்னைநினைக்கப்பெறவேண்டும்” என்று சொல்லிப்போயினன். அதற்பின், வன (எ) விஹரணம்பண்ணிப்போதுகின்ற நகரஜனகோலாஹலத்தினும் ப்ரமித்து ஓடிவருகின்ற அசனாவேகமென்னும் மதஹஸ்தி, ஸுரமஞ்சரியேறிய ரதத்தினைக்குறுகுதலும், அதனைக்கண்டு, குமாரன் கருணாபரவசனாகித் தனது பலப்பாவத்தினால் அதனைப் (அ) ப்ரஹரித்து (ஊ) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூபயௌவன விஞ்ஞானாகி குணலங்க்ருதனாகியகுமாரனை ஸுரமஞ்சரி (க௦) அனுராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறிந்து வைபுரவனத்தாதி பந்து ஜனங்கள் கந்தோத்தகடனுக்குஅறிவிப்ப, அவனும் அதிப்ரீதனாகிச் சுபதிவஸத்த ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விவரஹவிதியால் ஸுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களால் இனிது செல்கின்றகாலத்து, குமாரபீடதமாகி (கக)க்ஷணசக்திகமாகிய அசனாவேகமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமையறிந்து காஷ்டாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, “வைச்யோசிதமாகிய வாணிய்ய (கஉ)வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (கங்)னுரூபமாக (கச)ஆசரிக்கின்ற கர்விதனாகிய பேரஷ்டபுத்ரானை (கரு)லோகாந்தரமடைவிக்க” என்று சண்டதண்டனென்னும்(கசு)தளவானை(கஎ)நியோகிப்ப, அவனும் (கஅ)தத்ர பலஸஹிதனாகிச்சென்றுகுறுக, அதனையறிந்தகுமாரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச் சண்டதண்டபலத்தையெல்லாம் (கக) பங்கம்பண்ணி, “காஷ்டாங்காரிகன் ஸந்திஹிதனாகின்றிலன்; இந்த (உ௦)க்ஷுத்ரா

(க) கந்த அப்சயம் - கந்தத்தின் மேன்மை.

(உ) பாதிதமாகி - துன்புறுத்தப்

(ங) ச்வா - நாய். [பெற்று.

(ச) ப்ரபாவம் - மஹிமை.

(ரு) ஈத்ருசலிபவம் - இத்தன்மையதாகியசெல்வம். [மிகுச்சி.

(ஈ) வ்யஸனம் உத்ஸவம் - துக்கம்,

(எ) விஹரணம் - ஸஞ்சாரம்.

(அ) ப்ரஹரித்து - அடித்து.

(ஊ) நிவாரித்து - விலக்கி. [றமை.

(க௦) அனுமாகித்தமை - ஆசையுற

(கக) க்ஷணசக்திகம் - குறைந்தவன்மையையுடையது.

(கஉ) வியாபாரம் - செய்கை.

(கங்) அனுரூபம் - உரியது.

(கச) ஆசரிக்கின்ற - அனுஷ்டிக்கின்ற.

(கரு) லோகாந்தரம் - வேறு உலகம்.

(கசு) தளவான் - சேனைத்தலைவன்.

(கஎ) நியோகிப்ப - ஏவ.

(கஅ) தத்ர - அங்கே.

(கக) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.

(உ௦) க்ஷுத்ரம் - அறம்.

ஜனங்களைவழிப்பது கர்மமன்று” என்றுகருதி, ஸூதர்சனயாசனத்தினின்றனன். அவனும் தக்கண்ணத்திலேவந்து விஜயகிரியென்னும் மதுராஸ்திரியிலேத் திக்கொண்டுபோகித் தனதுமடமடைந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், யாழ்ப்பாணத்திலுமிருந்தபுகழ்பெற்றபுத்திரசுந்தரனின் அனுபவத்திடுந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாய பின்பிரியுந்ததைக் கந்தர்வத்தை வித்யாபரபாவத்தாலறிந்து, குமாரரங்குத் தாந்தத்தினையறியாது பயசலிதராகிய நந்தாட்யன்முதலாகிய பந்துவாணங்களை உள்ளபடியறிவித்தலின், அவர் பயத்தினிங்கினர். குமாரனும் (க) யக்ஷஆவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசங்களைக்காண்பாண்டேவன்மும் கம லேன்முகனாகியபின், அவனுக்குக் காமரூபினியென்னும் (உ) முத்திரிகை முதலாயினகொடுத்துவிடுப்ப, அநேகதேசங்களைக்கடந்துபோகிச் சுந்தரப மென்னும் நகரங்குறுகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்னும்ராஜாவுக்கும் திலோத்தமையென்னுந்தேவிக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமை; ராஜா, ஆதித்ய முனிகளென்பாரொரு தபோதனரை நமஸ்கரித்து, “இவன் யாவர்க்குப் பார் யையாகும்” என்றுவினவ, அவரும், “ஒருகாலத்தில் இவனுக்கு விஷஸ்பர் சனமுண்டாம்; அதனைத் தீர்க்கும்வனுக்குயோக்கைய” என்றனர். இவனும் பெளவனவஸ்தையினையடைந்து, வனவிஹரணம்பண்ணுகின்றபொழுது, இவனை ஒரு ஸர்ப்பங்கழபப மோகித்தனன். இதனையறிந்து, “(ங) விஷஹர ணம்பண்ணினவனுக்குக் கந்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்” என்று அரசன் கோஷணைபண்ண, அதனைக்கேட்ட வித்யாபிபுணராகிய ஜனங்கள், விஷஹரணம்பண்ணமாட்டாது நிற்கியபின், விஷஸ்ய்யாபிபுண ராயினரைத் தேடித்திரிகின்றபரிஜனங்கள், ஜீவந்தரகுமாரனைக்குறுதி, “பூஜ யனே! உனக்கு விஷஸ்ய்யா (ச) கௌசல்யமுண்டோ” என்றுவினவ, குமா ரனும், “சிறிது உண்டுபோலும்” என, ஸந்தஷ்டராகியபரிஜனங்கள், குமா ரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸமீபமடைவிப்ப, குமாரனும் (ஊ) யக்ஷஆபதி ஷ்ட (சு) மந்த்ரானுஸ்மரணத்தால் விஷஸ்ய்யாசம்பண்ணியபின், ராஜ்யாபிபுண மாகிய லக்ஷணகுணதிசயங்களைக்கண்டு, “இவன் ராஜகுமாரன்” என நிச்ச யித்துப் பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு விவாஹவிதியாற்கொடுத்து அர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயநாமபோகல களை அனுபவித்து, லோகபாலன்முதலாகிய முப்பத்திருவர்மேத்துவபோகிக் கூட இனிதுசெல்கின்றகாலத்து, தேசாந்தர கமனேன்முகனாகி ஒருவருமறி யாதபடி பல்லவதேசத்தைக் கடந்தபின், கேகைவிஷயத்து கேகைபுரமென் பதொரு ஜினபவனத்தைக்குறுகினனாக, தக்கண்ணத்திலே ஜினபவனஸமீப மாகியதொரு சம்பகவருகைப் புஷ்பித்தது; உத்தயான ஸகலகோகிலங்களுந்

(க) யக்ஷஆவாஸம் - யக்ஷர்களின்
நுப்பிடம்.

(உ) முத்திரிகை - மோதிரம்.

(ங) விஷஹரணம் - விஷத்தைப்
போக்கல்.

(ச) கௌசல்யம் - நிதமை.

(ஊ) உபதிஷ்டம் - உபதேசிச்சப்
பெற்றது.

(சு) அனுஸ்மரணம் - பின்னினைத்
தல்.

கூவின; நகரஸமீபமாகிய மனோஹரமென்னும் உத்யானத்து ஸஹஸ்ரகூடமென்னும் தடாகமும் ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று; (க) தக்கத ஸகலருவவயாதி புஷ்பங்களும் மலர்ந்தன; ப்ரமரிகரங்களும் (உ) பரிப்ரமித்தன; ஜினபவன் கோபுர கவாடங்கள் தாமேநீங்கின. அவ்வவ்வுதிசயங்களைக்கண்டு விஸ்பித னாகித் தடாகத்தையடைந்து ஸ்நானபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக்கொண்டு ஜினபதிஸமீபமடைந்து அர்ச்சுனபுரஸ்ஸரமாக ஸ்துதித்திருந்தனன். தந்நகரேனாவுடி ஸுபத்ரனுக்கும் நீஸ்பருதியென்னும்பார்வையுடும் புத்ரி, க்ஷேமஸூந்தரியென்பாள்; ஸுபத்ரனேவுடி, வினயந்தரரென்னும் தபோதனரையடைந்து, “க்ஷேமஸூந்தரி யாவர்க்குப்பார்வையாகும்” என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: “கந்யகாயோக்கியனாகியபர்த்தா ஸஹஸ்ரகூடஜினபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங)கோகிலகோலாஹமும் தடாகபூர்ணமும் தக்கத குமுதவிகாஸமும் மதுகரஸஞ்சாரமும் கோபுர (ச) கவாடவிடேனமுமாகிய அதிசயங்களுளவாகும்” என்று (இ) ஆதேசித்தனர். ஆதலின், தத்பரீக்ஷார்த்தமாக நான்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸுபத்ரன்பரிஜனங்கள் ஜீவந்தரகுமாரனையும் அவ்வவ்வாச்சர்யங்களையும் கண்டு, (சு) ஸம்ப்ரமத்துடன்சென்று நேனாவுடிக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வந்து குமாரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ)பவனமடைந்து சுபதிவஸத்துக் கல்யாணவிதியாற் குமாரனுக்கு க்ஷேமஸூந்தரியைக்கொடுப்ப, அவனாடன் இனிது அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யந்தரமஹாராஜனாவுத் தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாபபாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக்யமென்றுகொடுப்ப, அவற்றைக்கொண்டு அந்ருநின்றும் அப்ரகாசமாகப் போந்து பலநாடுங்கடந்து ஸுஜனவிஷய ஹேமாபநகரத்துஸமீபமாகிய மனோஹரோத்யானமடைந்தனனாக, தந்நகராதிபதி த்ருடமித்ரனென்னும் ராஜாவுக்குத்தேவி, நளிநையென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, ஹேமாபையென்பாள்; ராஜா தன்புத்ரியை யாவர்க்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (கூ) நைமித்திகனைக்கேட்ப, அவனும், “மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (கௌ) லக்ஷத்தினை நோக்கி எய்தபின், யாவனதுசரம் லக்ஷத்திற்சென்று மீண்மெந்துவிழுவதாகும். அவன் கந்யாபதியாகும்” என்றனன். அன்றுதொடங்கி, ராஜபுத்ரர்கள், அந்தஉத்யானத்தே யந்த்ரத்திலே (கக)தனுர்வியாயாமம்பண்ணுகின்றவிடத்தே, ஜீவந்தரகுமாரனும் குறுக, அவர்களும், “குமாரனே! தனுர்வேத சிளையையில் அப்யாஸமுண்டாயின், எய்வாயாக” என்ன, குமாரனும் அவர்களுடைய சாபபாணங்களைக்கண்டு, “லக்ஷணஹினங்கள்” என்றுதூஷித்தது

(க) தக்கத - அனதையடைந்த.

(உ) பரிப்ரமித்தன . நார்புறமும்
'ன.

(ங) கோகிலகோலாஹமம்- குயில்
முறுக்கம்.

(ச) கவாடவிகடனம் -
த்தல்.

(இ) ஆதேசித்தனர் - கட்டளையிட்

(சு) ஸம்ப்ரமம்-பரபரப்பு. [டனர்.

(எ) பவனம்-வீடு. [டுக்கப்பட்ட.

(அ) ப்ரஸாதம்செய்யப்பட்ட-கொ

நைமித்திகன் - சோதிடன்.

(கௌ) லக்ஷயம் - குறி.

(கக) தனுர்வியாயாமம்-வித்யயிற்றி.

மத்யமலக்ஷணத்ததாகியதொரு பாணத்தினையொன்றாகக் கொண்டு வராய், அது லக்ஷயத்திற்குச் செல்லாது மீண்டு வந்ததுகண்டு, விஸ்மிதராகி, “குமாரனுக்குத் தனுவேதாப்பாஸம் இப்பெற்றியதோ” என்ன (க) மித்தியாபஹாஸம்பண்ணியபின், குமாரனும் (உ) லஜ்ஜிதனாகி, ஸ்வஹஸ்தகதபாணத்திலொன் வயித விடத்து லக்ஷயத்திலேவிழ்ந்தது. அதனைப்பரிசுரிப்பான்வேண்டி ராஜா (ங) நிபுக் தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்பரமத்துடன் கொண்டு சென்று ராஜாவிற்குக் காட்டி, அவனும் இவனுடைய ராஜ்யோர்யமாஹாத்மயத்தின்கண்ணி ராஜ புத்ரனெனநிச்சயித்துக் கல்யாணவிதியால் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு ஹேமாவை யைக்கொடுத்தனன். குணமித்ர பருமித்ர தனமித்ர ஸுமித்ர முதலாகிய கர்யகாப்ரதாக்களைத் தனுவீதியாகி ஞானகுசலராகப்பண்ணி, குமாரன் இனிதிருந்தனன். கந்தர்வதத்தை தனதுவீதியையால் அப்ரகாசமாகவந்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குசலவருத்தியினையறிந்து தனதுவரவினையறிவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், நந்தாட்யன் கந்தர்வதத்தாஸமீபமடைந்து, “ஸ்வாமியீ! அப்ரகாசமாகப் பலநாளும்போகின்றதேசமயாது” என்று வினவ, அவனும் (ரு) மந்தஸ்திதஞ்செய்து, “குமாரனே! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுமெனயின், ஸ்நானபவித்ரனாகி ஸ்மரதரங்கினியென்னுஞ் சயனதல த்து கின்ப்ராதாவின ஸ்மரித்துச் சயனம்பண்ணத் தத்ஸமீபமடையலாகும்” என்றபின், நந்தாட்யனும் அவ்வண்ணஞ்செய்ய, கந்தர்வதத்தாஸமீபமடைந்து ஆபோகினியென்பதொருவீதியை, சயனதலத்தோடுங்கொண்டுபோய் ஜீவந்தர குமாரஸமீபமடைவிப்ப அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரனைநமஸ்கரிப்ப, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு நந்தாட்யனை ஆலிங்கனம்பண்ணியபின், கந்தோத் கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தாந்தத்தினையுங்கேட்டுப் பரஸ்பரம் பீதராயிருந்த னர். மற்றொன்றுசொல்லுதம்:

ஸுஜநவிஷய சோபாநகரத்துராஜா த்ருடமித்ரனுக்கு ப்ராதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்குத்தேவி, வசந்தநா; இவர்கட்குப்புத்ரி, ஸ்ரீசந்தையென் பான். இவள் யௌவநாவஸ்தையினையடைந்தபின், ஒருநாள், தன்மாமரிசை யில்வினையாகின்ற (சு) கபோதமிதுனங்களைக்கண்டு (எ) ஜாதிஸ்மரணமு டையளாகி மூர்ச்சித்தனளாக, இவளைப் பரிஜனங்கள் கந்தனாகினால் தேற் றியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் திலகசந்திரிகை மகள் அநங்கஸூந்தரியென்னுஞ்சேடியை, “பெண்பிள்ளையின் மூர்ச்சாகா ணத்தையறிந்துவருவாயாக” என்றுபோகவிட, அவளும் ஸ்ரீதிஸ்மரணத்தால் மூர்ச்சைவந்தமை கர்யகைபக்கல்கேட்டுவந்துசொல்லுவான்: “இதற்கு மூன் றம்பவத்து ஹேமாநகதவிஷய ராஜமஹாபுரத்து வைச்யன், ரத்ததேயனென்

(க) மித்தியாபஹாஸம் - பொய்யா

மந்தஸ்திதம் - புணர்ச்சிப்பு.

(சு) கபோதமிதுனம் - புறவுயிரம்.

(உ) லஜ்ஜிதனாகி - வெட்கமடைந்து.

டை.

(ங) நிபுத்தர் - ஏவப்பட்டவர்.

(எ) ஜாதிஸ்மரணம் - பழம்நிபுப்

(ச) குசலவருத்தி - சேஷமமாக
உல்.

புணர்ச்சி.

பான்; பார்யை, ரத்நமாலையென்பான்; இவர்கட்குப்புத்திரி, அநுபமையென்பான்; அந்நகரத்துக்கனகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்த்ரமாலைக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன்; மைத்துனனாகிய இவனுக்கு அநுபமையைக்கொடுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவனைஅவமதித்தி, மணிகாரனென்னும் வைச்யபுத்ரனாகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகாலத்து, அவன் அம்போரிதியென்னும் ஓராற்றின்சுழியுள் அகப்பட்டு மரித்தபின், அநுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கிதையாகித் தத்ப்ரதேசத்தேவீழ்ந்துமரித்தனள்; பின்பு அவர்களிருவரும் அந்நகரத்து ஒருவைச்யன்கூடுதே பவனவேகனும் ரதிவேகையுமென்னும் கபோதமிதுனங்களாகப்பிறந்து (க) போதாதிசயத்தாற் பிறருபதேசிப்ப அக்ஷராப்பாஸமுதலாகிய ஸாமர்த்யத்திளையடைந்து ஸ்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினுற்பரஸ்பரம் அஜுராகித்து வளர்சின்றகாலத்து, அநுபமைக்குமைத்துனனாகிய ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிறந்தனன்; மார்ஜாரம் பூர்வவைரத்தால், அநுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்ப பவனவேகனென்னும்புற, நக (ங) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே கபோதமிதுனங்கள் விளையாடப்போகியவிடத்து வலையிலே பவனவேகனகப்படக் கண்ட ரதிவேகை சோகத்தினோடு கூடவந்து நெருங்கிக்குத் (ச) தத்பர்த்ருமரணத்தினை மூக்கினுலெழுதிக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரீசந்த்ரையாகிப்பிறந்தது” என்று சேடிசொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீசந்த்ரையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேவொன்வேண்டி ஒருப்பட்டகன்று இவன்பூர்வவைபவங்களையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென்னும்நர்த்தகனையும் மதனலதையென்னும் நர்த்தகியினையும் அழைத்து ஸம்மானபூர்வகமாக, (டு) ஏதத்வ்ருத்தாந்தத்தினை நாடகமாகப்பண்ணி அபிநயித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (ஊ) பட்டகத்தைவிரித்துக் கூத்தாடுக” என்று சொல்லிவிடுத்தனர். அவர்களும்போகி அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், ராஜா, புஷ்பவனமென்பதோருத்யானத்து ஸமாதிரிபுத்தரென்னுந் தபோதனஸாநமஸுகரித்துத் தர்மமஸுரவணுனந்தரம், “என்புத்திரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுஎங்கே” என்றுவினவ, அவரும், “இப்பொழுது ஹேமபாநகரத்தில்” என்றருளிச்செய்யக்கேட்டு, நர்த்தகரோடுகூடப்போகி ஹேமபாநகரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேகூத்தாடுவிப்ப, தத்தர்சனூர்த்தமாக நகரஜனங்களோடுவந்து நந்தாட்யன்கண்டு, ஜாதிஸம்சணத்தினுல்மூர்ச்சிப்ப, ஜீவந்தரகுமாரன் சிதக்கிரியைகளால் மூர்ச்சைநீக்கி, “மூர்ச்சாகாரணம்” என்னென்றுவினவ, அவனும் பட்டகத்துஎழுதிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல்லாஞ்சொல்லி, “பூர்வபவத்து நின்மாளிகையிலே

(க) போதாதிசயம் - ஞானமிகுதி.

(உ) மார்ஜாரம் - பூனை.

(ங) துண்டம் - மூக்கு.

(ச) தத்பர்த்ரு - தன்கணவன்.

(டு) ஏதத்வ்ருத்தாந்தம் - இந்நகர

(ஊ) பட்டகம் - படம். [லாறு.

பவனவேகனென்னும் கபோதமாகி, (க) ஜீவிதாவஸானத்து நந்தாட்யஸூயி னேன்" என்றுசொல்லக்கேட்டு, அத்யந்தம் விஸ்மிதனாகி ஜீவந்தரகுமாரன் ப்ரீசந்த்ரநந்தாட்யர்களுக்குக் கல்யாணவிதியினைத் தொடங்குவானென்றுப் பட்டனன். மற்றொன்றுசொல்லுவதும்:

ஹரிவிக்கரனென்பானொரு வ்யாதபதி தந்தாயாகியாயினொருவனாற் பீடிதனாகிப்போந்து கபித்தவனஸமீபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்சுவத்தே ஒரு நகரம்பண்ணியிருந்தனன். இவனுக்கும் வனகிரியென்றும்பார்வையுடைய புத் திரன், வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்கரனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அநிலனும் வடவருகுகளும் சித்ரஸேனனும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயனும் சஜமந்தர்சனையும் என்பார். வனராஜனுக்குஸகாயர், லோகஜங்கனும் ப்ரீஷேனனும் என்பா ரிருவர். ஒருநாள், நகரசோபையென்னும்நகரமடைந்து ஓடிப்போனத்துவினை யாடாகின்ற ப்ரீசந்த்வாயது ரூபயௌவனஸௌந்தர்யாபிசயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதமாகிப்போகின்றவர் ஸ்நானூர்த்தமாகக் கொடுப்போகின்ற ராஜஸாகன மாகிய ப்ரதானதுரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோகி துரிவிக்கர மனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம்பண்ணியபின், ஸ்நானு னுக்கு ப்ரீசந்த்வாயது ரூபஸௌந்தர்யாபிசயத்தையறிவிப்ப, அவனும் பூர்வ பவ ஸ்நேஹானுபத்தத்தினால் மிகவும் (௩) அனுரகத்தனாகி, "அவனை யாதானும் ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்ததரவேண்டும்" என்று பருவிதஸம்மானங்களை லிரப்ப, அவர்களும் நகரமடைந்து (ச) நிவாஸஸ்தானமறித்து அகற்றி அது ரூபமாக நிலவறைபண்ணி அவனையுங்கொண்டு அங்கே, "இன்னாற் இவ்வண் ணஞ்செய்தனர்" என்று லீலயெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மர்மநாநாள், பெண்பிள்ளையைக்காணுது பந்துஜனங்கள் அதிதுக்கித் தராயியின், பின்னர் மித்ரனும் யக்ஷமித்ரனுமென்னும் கல்யகாப்ரதாக்கள் அவ்வாலையைவாசித்து அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று யுத்தம்பண்ண, அவர்களும் இவர்களைப்பிடித் துக்கொண்டுபோகி வனராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவளும், "என்னுடைய நகரத்து ஜினபவனம் நமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தைபேசேன்" என்று மௌன விரதங்கைக்கொண்டனன். வனராஜனும் இவளதுவிரகத்தித்தமறித்து, "யா தானுமோருபாயத்தால் என்கண் அனுராகிப்பாளாகப்பண்ணவேண்டும்" என்று தன்பரிசாரகஸ்திரீகளையேவு, அவர்களும் நானாப்ரகாரத்தாற் பேசிப்பவும், அவள் முன்போலச் சலியாதிருந்தனள்; இந்தவருத்தாந்தத்தினை ஹரிவிக்கர மன்கேட்டு, "இவ்வண்ணஞ்செய்துபிழைசெய்தனை" என்று வகராஜனை பிக வுங்கோபித்து ப்ரீசந்த்ராயினைத் தன்புத்திரிகளோடுகூட வர்த்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், த்ருடமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலபந்துஜனங்களோ டுங்கூட ஜீவந்தரகுமாரன் யுத்தஸன்னத்தனாகிச்சென்று ஹரிவிக்கரனுடைய நகரத்தைவளைந்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கியபின், "பருஜனவிஞ்சகாரண

(க) ஜீவிதாவஸானம் - வாழ்காள் முடிவு.

(உ) ஸாமந்தர் - சிற்றரசர்.

(௩) அனுரகத்தன் - பிரீதிக்கொண்ட வன்.

(ச) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய யுத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று” என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயக்ஷணினினைந்தனன்; அவனும் தக்கஷணத்திலே ஸ்ரீசந்த்நாயைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் யுத்தோன்முகனாகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வனராஜனையும் கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதானத்திலிட்டனன். தக்காலத்தே (க) சர்யாமார்க்கமெழுந்தருளினாரொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுண்யக்ரமத்தாலெதிர்கொண்டு அமுதுசெய்வித்துப் (உ) பஞ்சாச்சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதிஸ்மருதியடைந்து, “யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜனென்னும் வைச்யனாகிப்பிறந்து அதற்பின் மார்ஜாரபவத்துக்கபோதத்தினையடர்த்துப்பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒருதபோதனர் ஐகமாத்தியயனம்பண்ணக்கேட்டிருந்து உபசம்பாவத்தால் வைரானுபத்தத்தினிள்கி வரராஜனையினோதலிற் பூர்வபவஸ்கேத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய்தேன்; என்பலபராக்ரமத்தாலன்று” என்றுசொல்லியபின், அவர்களைப் பந்தத்தினிள்கிப் போகவிட்டபின் சோபாநகரமடைந்து கல்யாணவிதியால் ஸ்ரீசந்த்நாயின நந்தாட்யனுக்குக்கொடுத்தபின், ஹேமாபநகரத்தேறவருகின்றவன் ஒருபொய்க்கைக்கையில் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்நானபானுதிகளைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில (௩) மக்ஷிகங்கள்வந்து பாதிப்ப, “இது (ச) க்ருதகமாகவிருந்தது” என்று அறிந்து, “இதற்குக்காரணமென்ன” என்று யக்ஷனைஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவித்யாதரான்செய்த அம்மாயத்தினினைக்கி அவனைக் குமாரஸந்திதானத்துவைப்ப, அவனும், “நீயார்” என்றவினவச் சொல்லுவான்: “பூர்வபவத்து மாலாகாரனென்னும்வைச்யனுக்கும் குஸுமஸ்ரீயினுக்கும்புத்ரன்; ஜாதபடனென்பேன்; தனத்தனென்னும்வைச்யனுக்கும் நந்தியென்னும்பாரியைக்கும்புத்ரன்சந்த்ராபனென்னும்மித்ரனோடுங்கூட நின்கண்ணே ஸத்தர்மங்கேட்டு மதுமாஸநிவ்ருத்திவ்ருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனையினேன். ஒருநாள், ஸித்தகூடத்துஸன்னிஹிதராகியசாரணநாமஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு (இ) பவத் தர்சனார்த்தமாகவந்தேன், நின்பூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாதகேஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதேக புஷ்கலாவதிவிஷய புண்டரீகினீர்கராதிபதி, ஜயந்தரன்; தேவி, ஜயதேவி; இவர் கட்டுப் புத்ரன், ஜயத்ருடன். இவன் ஒருநாள், மனோகரோத்யானமடைந்து வானவிஹரணம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்வினையாடாநின்றதொரு அன்னக் குஞ்சைக்கண்டு ஆதரித்து, ஒரு (ஈ) சேடகனைவிடுத்துப் பிடிப்பித்துக்கொண்டுபோந்து வனராநிற் இதன்மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன்பின் றொடர்ந்துசென்று மாளிகையிலே அநவரதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(க) சர்யை - பிணைக்கோடல்.

(உ) பஞ்சாச்சரியங்களுாவன - தேவர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொன்மழைபொழிதல், தேவதூத்பிரமுக்கல், தேவஸ்துதி, தென்றல் நறுமணம் வீசல்.

(௩) மக்ஷிகம் - ஈ.

(ச) க்ருதகம் - செயற்கை.

(இ) பவ - உன்னுடைய.

(ஈ) சேடகன் - ஏவல்செய்பவன்.

கின்றவிலுள்ள, பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவீழ்த்தினன்; ஐய தேவிகண்டு, “இஃது என்” என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளப் பற்றியொல்லியபின், குமாரனைநோக்கி, “இந்தப்பாபக்ரியைசெய்துபிழைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக” என்றுசொல்ல, அவனும், “அத்தொனனாகிய என்னால் இப்பாபக்ரியைசெய்யப்பட்டது” என்று ஆத்தமரிக்கையாடுங்கூடிப் பிரித்தபதினாறாநாளிற்குட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்த தபர்பபாவத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்தத்தேவனாகி அஷ்டாதசஸாகரோபமகாலம் நிவ்யஸூக மனுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனாயின. மூன்பு சேடகனாடுவ்யப்பட்ட அன்னம் நின்சத்ருவாகிய காஷ்டாங்காரிகனாயிற்று. மூன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிற்றிரித்தனையாதலிற் பதினாறஸம்வத்தஸம் நீயும் நின்வினையிற் பிரிந்தனை” என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதரன்சொல்லக்கேட்டு, அவனைக்குப்ரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு ஹேமாபநகரமடைந்து இஷ்டவிஷயங்களையனுபவித்துச்செல்கின்றகாலத்து, மற்றொன்றுசொல்லுதம்:

“ராஜபுரத்துநின்றும் நந்தாட்யன்போகி ஜீவந்தரகுமாரனையடைந்தபின், வருளமதுராதிகள் கந்தர்வதத்தையக்குறுகி, விறயோபசாரஸஹிதமாக, “ஸ்வாமியும்நந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தேவர்த்திக்கின்றனர்” என்றுவினவ, அவளும் ஸுஜனவிஷயஹேமாபநகரத்துள்ளா” என்றுசொல்லக்கேட்டு மிகவும்பீதராகி ஸ்வபந்துஜனங்களுக்கு அறிவித்து, ஹேமாபநகரத்து ஏறப்போகின்றவர்கள் தண்டகாரணயத்துத்தாபஸாச்சமத்துவிட்டனர்; அவ்விடத்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமதூரதேவி அவர்களைக்கண்டு, “நீங்கள் எங்குள்ளீர்; எங்குப்போகின்றீர்” என்றுவினவ, (உ) யதாவ்ருத்தார்த்தமறிவித்தபின், புத்ரவிரஹ துக்கபீடிதையாகியதேவி சோகபாஷ்பம்வீழ்தர, “அப்பின்னையை இங்கேயும்கொண்டுவருவீராக” என்றுசொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், “தேவியதுசோகாவஸ்தையினாலும் ரூப ஸாத்ருச்சயத்தாலும் ஸ்வாமிக்ருமாதாவேபோலும்” என்று ஸந்தேஹமெய்திப்போகி ஹேமாபநகரமடைந்து செளர்யப்ரகாசபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்பான்வேண்டி, ஒருவ்யாதபதியோடுங்கூடி (ங) ஸார்த்தத்தினைச்சூறையொண்டனர். ஸார்த்தத்துள்ளவர்கள் சிரோகதஹஸ்தராகி ஆக்ரோசபூர்வகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வ்யாதபலத்தோடும் யுத்தம்பண்ணுமின்றவிடத்து வருளாதிகளும் தமதுவீர்யப்ரகாசபூர்வகமாக ஸ்வநாமாத்ஸரஸஹிதமானிசரங்களைவிட, அவற்றைக்கண்டு பந்துஜனங்களாவதறிந்து, அவர்களுடன்கூடித் கந்தோத்தகாதி பந்துஜனவ்ருத்தார்த (ச) நிவேதநாந்தரம் தண்டகாரணயவ்ருத்தார்த்தத்தினையறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரகமனோன்முகனாகி த்ருடமித்தராகிபந்துஜனங்களுக்கறிவித்து, சரதுரங்கபல (ஞ) விபூதியோடுங்கூடி

(க) யத்ருச்சை - தற்செயல்.

(ச) நிவேதநாந்தரம் - தெரிவித்தபின்.

(உ) யதாவ்ருத்தார்த்தம் - உள்ளவரையுடைய.

விபூதி - செல்வம்.

(ங) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடி.

டப்போகித் தண்டகாரணயத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணத்தே ஸுதர்சனயக்ஷண்சந்திகிதனாகித் திவ்யாபரண வஸ்த்ராகந்த மால்யபோஜனாதிசுநாற்பூஜித்து மதுரவசனங்களாற் குமாரசுமாதாக்களுடைய சோகத்துக்கங்களைக் கெடுத்துப்போயினபின், குமாரசனதுபுண்யமஹிமையினைக்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னையாகி ரஹஸ்யமாகப் புத்திரனைநோக்கி, “ஸ்வாமியை லோகாந்தரமடைவித்து நம்குலராஜதானியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதமெய்கி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்துருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்படுவானல்லன்” என்றுசொல்ல, “அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்” என்றுசொல்லி, காலானுரூபமாக (உ) அபிப்ரேதகார்யமுடிந்தபின் நந்தாட்யனோடே எழுந்தருளுமளவுமில்வனப்பிரதேசத்தே இருந்தருளுவீராக” என்றுசொல்லி, மஹாதேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிஜனங்கையுமிருத்திப்போகி முன்பேபரிஜனங்கையையடைவித்து அப்ரகாசமாக ராஜமாபுரமடைந்து யக்ஷனாற்கொடுக்கப்பட்ட காமமுத்திராகாப்பரவத்தினால் ஒரு வைச்யவேஷங்கொண்டுபோகி (௩) ஆபணப்ரதேசத்திருப்ப, அந்தநகரபேரூஷ்டி ஸாகரதத்தன் பார்யை, அமலையென்பான்; புத்திரி விமலையென்பான்; “இவளை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்” என்று நைமித்திகனைவினவ, “கன்யகாயோக்யபர்த்தா ஸன்னிஹிதனாகியபொழுது ஸ்வர்ணராஜதாதி ஸ்கலதனங்களும் அதிகலாபத்தவாகும்” என்று ஆதேசமுண்டாதலின், ஜீவந்தரகுமாரன்ஸன்னிஹிதனாகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்துடன் கூடி ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விமலையை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழித்தபின்பு (ச) பரிவ்ராஜகவேஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸமீபமடைந்து, “அதிதியாகியவெனக்குப் போஜனதானம்பண்ணவேண்டும்” என்ன, அவனும் உபசாரஸஹிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகலிநாசநிமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவருத்தப்ராஹ்மணவேஷங்கொண்டுபோகி ராஜபுத்திராதிவிசிஷ்டஜனங்களிருந்தஸபையையடைந்து, “தருஷ்டபலமாகிய வசிகரண சூர்ணாஞ்சனாதி ஓளவுதலித்தைகளுள்; வேண்டுவீர்களாயின், உபதேசங்கொள்வீராயின்” என்ன, அவர்களும், “என்னே, இந்தவார்த்திகயாணுருமமாகின்றதில்லை, இவன்வசனம்” என்றுசொல்லி, அபஹஸித்து, “இந்தநகரத்தே குணமலை யென்பான் ஒருவைச்யபுத்திரி, சூர்ணத்தினை ஜீவந்தரகுமாரன் ஸுதுதியாணையாற் புருஷத்வேஷியாகி வர்த்திக்கின்றனன்; அவனை வசிகரணம்பண்ணவல்லீராயிற் பின்பு யாங்களும் அப்யஸித்தும்” என்றுசொல்லியபின், மாயாவ்ருத்தனும், “அவ்வண்ணம் செய்குவன்” என்று ப்ரதிஞ்ஞைபண்ணி, குணமலைபவனமடைந்து, “அதிதியாயினானொரு

(க) பிரஸன்னையாகி-திர்ப்தியடைந்தவனாகி.

(௩) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(உ) அபிப்ரேதகாரியம்-இச்சிக்கப்பெற்றகாரியம்.

(ச) ப்ரிவ்ராஜகவேஷம் - ஸப்யாஸ

வன்வந்துகின்றனன்” என்று சேழுமுகத்தாலறிவித்து, குணமாலையின் அணுமதியாலடைவிக்கஅடைந்து (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, “எங்குநின்றும்வருகின்றீர்; எங்குப்போகின்றீர்” என்று குணமாலையினவி, (௨) ஸ்கலிதவசனத்தனாகி, “பின்னின்றும்வருகின்றேன்; முன்னேறக்கிப் போகின்றேன்” என்ற பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிஹாஸங்கள் அபஹஸித்தபின், “வார்த்தையுமறித்தவி காரம்பண்ணுமென்பது தருவதன்றோ” என்று அவர்களைநிவாரித்து, “முன்னேறக்கிப்போகின்றதேசமயாது” என்றுவினவி, “ஐராவதிநாககாண்டாமாயி கர்யாதீர்த்தத்தேறப்போகின்றேன்” என்ன, அவளும், “என்றோ! இவனது சரிசம் வார்த்தையாறுபமாயிறும் வசனம் யெளவனலங்குதமாவன்வாறு” எனநினைந்து உபசாரஸூரிதமாக அவனுக்குப் போஷனம்பண்ணுவதென, அதற்பின், “(௩) அபிலஷித்தேசத்தேறப்போவீராயின்” என்ன, அவளும், “அவ்வண்ணஞ்செய்வேன்” என்று ஸ்கலிதவசனத்தனாகி அவளதுசயனத்தவ த்தையடைய, குணமாலையரிசாரகஜனங்கள் அதனையறிந்து கரங்களைப்பற்றி யீர்க்கின்றவர்களைநிவாரித்து, “சயனதலத்தேவஸிப்பிக்க” என்று கியோஷித் தபின், இரவுவஸித்து (௪) ப்ரபாதகாலத்து அகிமதுரமாகப்பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக்கேட்டு, “கார்த்தவத்தவவாஹகாலத்து ஜீவந்தாகுமாரத்தேமே போன்றிருந்தது” என்று விஸ்மிதையாகி, குணமலை அவனையடைந்து, “என்னஎன்னவித்தைகள் அப்யஸித்தீர்” என்றுகேட்டப, தர்மார்த்தகாமசாஸ்திர பாரங்கதனுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்தரம்; அதன்பேதத்தனவாகிய ஸ்கலகலாவித்தைகளும் அறிவேன்” என்ன, அவளும் ஆதரித்து, “கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை என்னுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.” என்றுபிரார்த்தித்து அப்யஸியாகின்றவிடத்து, மற்றொருநாள், வித்யாதிதேவதாபூஜா வ்யாஜத்தினால் ஒருத்யானமடைந்து எகார்த்தமாகத் தனது ஸ்வபாவரூபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (௫) விச்வாஸார்த்தமாகக் சூர்ணவிவாதவ்ருத்தார்த்தத்தினையுஞ்சொல்லிக் கரதஸஸ்பர்சனஸூகமண்பயித்த பின், அவளும் லஜ்ஜாஸ்கேபரவசையாகிநிப்ப, பின்னும் தனதுவ்ருத்தவிவாதங்கொண்டு வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இவ்வ்ருத்தார்த்தத்தினைப் பந்துஜனங்களறிந்துமிகவும்பிரதாசி, ஜீவந்தாகுமாரனுக்குக் குணமாலையை விவாகவிதியாற்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களையனுபவித்துச் சிலநாள்கழித்தபின், ஒருநாள், ஸமஸ்த பந்துஜனங்களைமீடும் சாதாரண (௬) பலஸூறிதனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியினை யேறி ராஜா (௭) பரிச்சதம் புடைசூழ்தரக் கந்தேத்தகடபவனத்தினையடைந்தனன். அதனைக் கவந்தாங்கரிகன்கேட்டு மிகவுங்கொபித்தவிடத்து ஆப்தராகிய மந்திரிபுகளும்,

(க) பத்ராஸனம் - மங்களமான ஆஸனம்.

(௨) ஸ்கலிதம் - நழுவுல்.

(௩) அபிலஷித்தேசம் - இச்சிக்கப் பெற்றநாடு.

(௪) ப்ரபாதகாலம் - விடியற்காலம்.

(௫) விச்வாஸார்த்தம் - நம்பிக்கையின்பொருட்டு.

(௬) பலம் - கேஜை.

(௭) பரிச்சதம் - பரிவாரம்.

“ஜீவந்தரகுமாரன், மகானுபாவனும் ஸுதர்சனயக்ஷமித்ரனும் வித்யாதரபல ஸகிதனும் மதுரவகுளாதிஸுறாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்கரமன்; அவனுடன் விரோதிக்குமது விநாசஹேதுவாகும்” என்று சொல்ல அடங்கினன்; மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்தரன்; தேவி, ப்ருத்விஸூந்தரி; புத்ரி, ரத்னவதி; “இவள், சந்த்ரகவ்யதனமென்னும் யந்த்ரம் வீழ்தரச் சரத்தூரர் திட்டவனுக்கு யோக்யை” என்று நியதியுண்டாதலின், ததர்த்தமாகக் கோபேந்த்ரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்வரகோஷனூபூர்வகமாக ராஜாக்களையழைப்பித்தபின், அவர்களும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்திலெய்து, அஸுமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் வித்தநமஸ்காராநந்தரம் ஆசார்யராகிய ஆர்யநந்திகளைநமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலிதமாகவெய்தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜாவித்யாதரஜனங்கள் ஸாதுகார்முகராகி ஸ்துதிப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள். காஷ்டாங்காரிகன்முதலியராஜாக்கள், கன்யாபஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொடங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகியவர்களுக்குத் தூதமுகத்தால் தனதுவ்ருத்தார்த்தத்தினையும் க்ருதகன்னனாகிய காஷ்டாங்காரிகனது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸாமபேததான தண்டலக்ஷணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்தினால் அவர்களைவசிகரித்து யுத்தோன்முகனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியேறி யுத்தரங்கங்குறுகுதலும் காஷ்டாங்கரிகன் அசனரிவேகமென்னும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டு குறுகி, யுத்தம்பண்ண, அவனை ஜீவந்தரகுமாரன் லோகாந்த்ரமடைவித்தனன். ததனந்த்ரம், ஸகலராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமியைச் சரணமாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷனூபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து ஸஹிதனாகி ஜின்பதிபூஜாதிமங்கலக்ரியாபூர்வகமாக ஸுதர்சனயக்ஷ வித்யாதரப்ப்ருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கல்யாணனந்த்ரம் கார்த்தவத்தைக்கு மஹாதேவீபட்டங்கொடுத்து, துஷ்டபிரிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனப்ரகாரத்தினால், ராஜ்யபரிபாலனம்பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களையனுபவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்த்ரமஹாராஜன், ஸுரமலயோத்த்யானத்து வரதர்மதபோதனர் பார்ச்வத்தே தர்மச்ரவணுனந்த்ரம் நந்தாட்யாதி பந்துஜனங்களோடுகூட ஸம்யக்தர்சன தான சீலோபவாஸ ஜினபூஜாதி வ்ருதங்களோடுகூடிச் செல்லாநிற்ப, ஒருநாள், அசோகவனமென்னும் உத்யானத்துப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுநின்ற வானரஸமூகத்தைக்கண்டு போக(உ)நிர்விண்ணனாகித் தத்ரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோதனர்பார்ச்வத்தே தனதுபூர்பவவஸம்பர்த்தத்தினிள்கேட்டு, ப்ரதிதிவஸம் நிரபதிபூஜாபராயணனாகின்றவன், ஸுரமலயோத்த்யானத்தே ஸ்ரீவர்த்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகிழ்ச்சியையுடையவர்களாகி.

(உ) நிர்விண்ணன் - ஒன்றும்தோற்றாதவன்.

பட்டாரசகர் ஸ்மவஸரணம் ஸந்திஹிதமானமைக்கேட்டு, விபூதிஸூழிந்தம்போந், ஸமவஸரணமடைந்து ஜினபதிபூஜாரந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுக்ரஹஸ்தா வஸந் தரபுத்ரணக்ரு ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவியோடுங்கூடக் கந்தர்வதத்தாதிடேவிகளும் அவர்கள்மாதாக்களும் சுந்தரூர்ஸயஸமீபத்தே திகழ்த்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் நந்தாட்ய மதுபாதிஸஹாய மாதுலாதி மஹீபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபத்ததாகிய ஜினதிஸாஸாமினைப் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமூனிகளும் தபப்ரபாவத்தால் சுருதகேவலீபத ப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரசகர் பரிநிர்வாணனந்தரம் விபுலவிநிபிஸை அகாதிகர்மக்ஷயம்செய்து முக்திபதமடைகுவர்” என்று ஸுதர்மகணதரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு பேரூணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனாக நமஸ்கரி த்துப்போகித் தனதுநகரமடைந்தனன்.

சீவகசரித்திர முற்றிற்று.

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

௩௭

சீவக. செய்யுள் எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகளிழத் லியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி-எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2	வெம்புஞ் கடரிற் கடருத்திரு மூர்த்தி (அருகன்)	சிலப்	கக	௨	செங்கதிர் ஞாயிற்றுத்திகழொளி சிற ந்து
4	சற்பாணுமிழ்த்தமணி (சீவக, க-கல்லா	கதை பிரமேர சீவக	நருமதைகட வஞ்சனை நாமக	க அ ௩௭௨	கல்லாட் பிற்த்த கழுவாக் கதிர்மணி கல்லார் மணிப்பூ ணுமையான் சுறவுயர்த்த காணையன் கா [னைசின்]
6	மீனை நயர்த்த கொடுவேந்தனை வெ ன்ற பொற்பின்.....சாமி	”	முத்தி	கக	சீவகசாமி
”	சீவகசாமி, (சீவக, ௨௦௨௬ - சாமி)	கல்	‘தன்னுழை’ கயம்	”	தேனுறை தமிழும் (தேன் - இனிமை)
”	தேனுற (அ) - தேனுறு திருசொற்	ஞா	கக-ம்போர்	கஅ	ஒடாததர்னைகளை ஒட்டயிருனையான்
7	ஒடாததர்னை	பாரத்	நட்டி	அக	உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல.....
10	தோளுற்றொர் தெய்வர் துணையாய்த் தூயர் தீர்த்த வாழும்	திருக்	நட்டி	அ	நட்டி
11	கலைமாக்கட னீர்த்தி யாங்கே	சீவக	இலக்	க௭	சிலையிடம் பிடித்த ஞான்தே தெய்வ ரைச் செஞ்சுத்த நம்பி
14	கிணர்வள்ளல் விடுத்த வாழும் வென்றிக் களிற்றை.....வென்ற	திருவால்	க௦	௩	வென்றிப் புரமு வென்றேன்

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகளிழத் லியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பொதிந்து சிக்க இடர்வரி னினைக்க லென்று அத்தமா மணிவரை யினையு தோன்றல கற்பா டழித்த புயத்தரக்கன் வெண்மதி யிழத்த மீன்போல் விடலைத் குத்தம்பி மாழாந்து கண்மிசை மா மணிநிக ரென் கான்முனை வீரன் ருணிழல் விளங்க கோற்பின் வீணவேந்து =சீவகன் நகர்ச்சியி லுலகம் ஈனோர் வழுவிற்க காண்டல் ஈனோர் கெல்லா மிடர்கெட ஈனோரு டக்கு மரதன் கண்டன் பாரமு கோன்பு தெக்கினு ண் பழம்பு இ தெருகி னெற்பி ப்பிபத முதிர லின் பி தானமு புனைக்காய் லிந்து..... அரம்பை சரங்கும் உண்பு பால கோமா னமுசர கஞ்சு கெங் செங் கான், கெங் கீழ் கெட கீழ்த் தெனத் தீனாக ன்
16	சிக்க(= அகப்பட)	சீவக	விமலை	௨	பொதிந்து சிக்க
"	கினைக்கென்று.....பணித்தவாறும்	"	குண	௧0௧	இடர்வரி னினைக்க லென்று
18	அத்தம்மனைப கனிமு (களநக, ௨0௨௨)	"	மண்மக	௧௧0	அத்தமா மணிவரை யினையு தோன்றல
19	கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண்	கூடம்	இராவண	௧௧௧	கற்பா டழித்த புயத்தரக்கன்
23	செய் தோளான்	சீவக	வதை	௧௧௧	வெண்மதி யிழத்த மீன்போல் விடலைத்
26	மதியுக் கெடுத்த வாய்நெனத்தம்பி	சீவக	கனக	௧௧௧	குத்தம்பி மாழாந்து
27	மாழாந்து (சீவக, ௧௨௧௬)	பாரத்	இராச	௧௧௧	கண்மிசை மா மணிநிகரென் கான்முனை
28	அறிவன் னமக்கீழ்.....தூறத்	சீவக	கோவி	௧௧௧	வீரன் ருணிழல் விளங்க கோற்பின்
"	வீணக் கிழுவன் (சீவக, ௧௧௧)	"	இலக்	௨௧௧	வீணவேந்து=சீவகன்
29	விருந்தாரகதி (சீவக, ௧௧௧)	"	காமக	௧௧௧	நகர்ச்சியி லுலகம்
"	ஈனோர்க்குணப்பாம்	கிளப்	பதி	௧௧௧	ஈனோர் வழுவிற்க காண்டல்
"	"	மணி	உயி	௧௧௨	ஈனோர் கெல்லா மிடர்கெட
30	பாரதச் சென்று கேள்வி	குள	மந்திர	௧௧௨	ஈனோரு டக்கு மரதன் கண்டன்
31	தெக்கின் பழங்கீழ் [ஈறாடைகிழி]	கந்த	பாயிர	௧௧௨	பாரமு கோன்பு
"	கழுதினெற்பி, பூமாண்ட நீத்தன்	சீவக	காமக	௧௧௨	தெக்கினுண் பழம்பு இ
"	தெக்கின் பழங்கீழ்.....காண்டத்	"	பதுமை	௧௧௨	தெருகி னெற்பி பிபத முதிர லின்
"	பழங்கன் கித்தம்	கைடத்	சயம்	௧௧௨	தானமு புனைக்காய் லிந்து.....
32	ஆழ்வி னுண்கனித் திட்டப்பால்	சீவக	முத்தி	௧௧௨	அரம்பை சரங்கும் உண்பு பால
33	கெண்டுகொண், தோண்டித்தனப்பா	கம்ப	கூர்ந்து	௧௧௨	கோமா னமுசர கஞ்சு கெங்
34	முதல் னின்றித்.....கருவித்தின்	பதித்	பதித்	௧௧௨	கான், கெங் கீழ் கெட கீழ்த் தெனத்

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

௩௯

35	அருவித்திரன்.....தூதிந்தொழி போன்ற	சிறுபா	சு	வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாட்
36	முத்தாரமும் போன்றவை	கம்ப	௨ - ௩	த்து.....கொழுதுடங்கு தெரு
37	வன்னற் கைத்தல மரந்தரின்...உய்த்து	கம்ப	௪	ஆரம் போல.....சேய்வரற் காய்ந்து
38	காடு வையரித் கொண்டு கவர்ந்து	கம்ப	௪	வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே
39	தடக்கொள்ளெந் (சூலை)	கம்ப	௨௨	சந்தொடி கையரித் கொண்டு
40	பழங்கொடெந் கிலையெனப் பரந்து	கம்ப	௨௨	பின்னைதவர.....ஏறி
41	பாய்புணல், வழங்க	கம்ப	௨௨	ஆறு, பணிலைப் பழங்கொ டெங்கி
42	பம்பைபிற சாற்றி	கம்ப	௨௨	னிலையெனப் பரந்தது
43	காமனுஞ் சாமனும் (சீவக, களகஞ்)	கம்ப	௨௨	சிலைக்கும் பம்பையும்
44	சாமனுஞ் சாமனும் (சீவக, களகஞ்)	கம்ப	௨௨	சாமனுஞ் சாமன் செலவு காண்க
45	சாமனுஞ் சாமனும் (சீவக, களகஞ்)	கம்ப	௨௨	அநங்கேதவா உன்னையுமும்பி
46	கவரிகன் றூட்டப் போந்தபால்	கம்ப	௨௨	வையுந் தொழுதேன் [தூர்
47	அனாமரு குயிலினம்	கம்ப	௨௨	காமனுஞ் சாமன் றுணம்
48	கனிப்பவன் முனவன் கன்னி நா	கம்ப	௨௨	காமனுஞ் சாமனு மெனக்கவி னனைந்
49	காயைத் தினைத்தலின்	கம்ப	௨௨	சாமனிலுந் காமனிலுந் தயங்கு மெய்
50	தெருட்டிஞ் செம்மற்றே	கம்ப	௨௨	யோன்
51	கண்ணெனக் குவளையுந் கட்ட லோ	கம்ப	௨௨	கண்ணெனக் கவரி யூட்டிக் கழிந்தபால்
52	மபினுர், வண்ணவான் முகமென	கம்ப	௨௨	அனாமரு பொற்போல்
53	மரையி னுன்புகார்	கம்ப	௨௨	சலஞ்சலேமய் வனகோக்கி, யரிதுண
54	சொல்லுரு.....காய்த்தவே	கம்ப	௨௨	ரன்னம் பெடையெனத் தழுவி
55	மீன்கணி னனவும்	கம்ப	௨௨	கின்றதைக்குஞ் செம்மற்றே
56	தென்கணக் கருப்பியல் காரும்	கம்ப	௨௨	கண்கைகான் முகம்வர யொக்கும் கண
57	செங்கெலின்	கம்ப	௨௨	யலாந் கணியி லாமை.....உலாவி
58	னி யாக்கம் (சீவக, களகஞ்)	கம்ப	௨௨	கிற்பார்
59	புணையற வுணர்ந்தோர்	கம்ப	௨௨	புணையற வுணர்ந்தோர்ஒசித்தது
60	கயற்கணி னனவன் கொள்ளார்	கம்ப	௨௨	கயற்கணி னனவன் கொள்ளார்
61	கரும்பலாந் காடென நில்லாக் கழனி	கம்ப	௨௨	கரும்பலாந் காடென நில்லாக் கழனி
62	கனிது மரங்குந் கதிர்க்கழனி	கம்ப	௨௨	கனிது மரங்குந் கதிர்க்கழனி

சீவக. செய்யுள் எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.	நாய்ப்பெயர் கள்முத் லியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
54	செச்.....யாக்கம்	கைநடத் பிரபு	கயம்	கௌ	கனிது மாய்க்குஞ் செக்கென்குலை
55	"	தணிவை	மாயையுற் றாட்டு	கக	யானை மறையக் கதிர்த்தலைச் சூலி நீழ்
56	தேய்ப்பிறை யிருமபுதம் வலக்கை சேர் த்திலார்.	திருவிளை	"	ககச	கனிது மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூர்பயிர்
57	செக்கென்கண் ற காடு கம்பலம். பொலிவையத் பாணவாய் கருகினம் பழக்கன் சித் தமே	திருநாண சீவக கைநடத்	சீகாழி பதுமை அன்னத் தைக்கண்	௨௭	கொடும்பிறை வழுவிற் செய்த கூனி
58	போர்வினன் மலித்தா(போர்வு:போர்)	ஐங்குறு திணைமா	சீகாழி பதுமை அன்னத் தைக்கண்	பூவார்-கு	நும் பங்கை வரங்கி
59	கிண்கிண்பொருள்	சிவப்	கௌ	கௌ	செக்கெற் காடேறிச் சங்கீனம்
60	கிண்கிணப் பூமருது	பெரிய	கௌ	கௌ	எங்கு கம்பலத் தின்னிசை
61	கிண்கிணப் பூமருது	சீவக	கௌ	௨௭	பாணவாய் சமுகிற் றுவிப் பரிபழஞ்
62	கயத்தலைக் குடைத்தின்	திருவிளை	கௌ	௨௭	சித்தி
63	பாசன வந்தபவ ருடைக்கை உணரப் பப்பழம்.....நழித்தி	பதிந்	கௌ	௨௭	விண் டிவன்னை வெண்ணெய் போர்வின்
64	கண்டருத்தி உண்கையர் கவர்கை பொ	மணி	கௌ	௨௭	எருமை.....நெற்போர்வு குழுவரும்
65	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	தென்கிண்ப் பொருள்
66	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கிணி மருதமர் செக்கைய மருதம்
67	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	உண்ணிவாடு (தன. சுயம். கசக)
68	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
69	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	அடிநெழி யுக்கை வானுச் செத்தி
70	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கதவைகண் றுத்தித் கவர்கை பொ
71	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
72	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
73	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
74	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
75	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
76	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
77	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
78	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
79	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
80	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
81	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
82	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
83	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
84	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
85	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
86	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
87	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
88	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
89	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
90	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
91	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
92	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
93	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
94	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
95	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
96	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
97	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
98	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
99	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து
100	கிண்கிணப் பூமருது	பாசன	கௌ	௨௭	கயத்தலைக் குடைத்த் பெத்து

சிவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சுக

71	காழியுண்ட மன்னர்	இருத்தவண்ண	சிவபா	கலை	வயத்தக னகன்றது	உகஉ - ச	மகனி, ரகிலுண விரித்த வட்டென் கூட் தலின் மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி
"	"	"	"	"	"	க - கக	காழி கலந்த கோமுகக் கலிங்கம், கழும ஓட்டிங் காழகி னறுப்புடை, முழுநிலா மாடத்து முடிமுத தழுவ
73	கொய்யம்மலா தேனற்றிபோற் சூட்டு டைய சேவல்.....பொர்க்குகானிதி	திருவிளை	திருவிளை	நகர	"	எக	கொய்யம்மலார்க் குழிச் சேவல் கோழி எங் தகப்போர் மூட்டி
75	வெப்பின் முப்ப முச்சுனைத், தலைத் னார் மலாணிந்து சந்தனஞ்செய் பத்தரும் (சிவக. உககூச)	கழுக்குன் தப்	"	"	"	கன	முப்பமும் பொதிந்த வாலி மூவகைத் தலைத்தென் னினாத், தப்பற நறை கொண் டீட்டிச் சந்தனப் பந்த நீட்டி, வெப்பொழி தரப்பெய் வாரும்
76	அழகில் வைக லாயிர மற்புறமுமா யிரம்	மணி	"	20	"	சு - எ	அறவோர் பன்னியு, மட்டிற் சரிலையும்
77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடச் தவஞ்செ ய்வார்க்கு மஃதிடம்.....அஃதிடம்	"	"	கசு	"	சு0 - சக	அறஞ்செய் மாக்கள் புறக்காத் தோம் புற, நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயலவோர்
"	"	"	"	22	"	22	நற்றவப் பெண்மூர்
"	"	"	"	நகர	"	க2க	பற்பல நகர மெல்லாம் வட்ட மாப் படைத்த காஞ்சி
78	மற்றகாடி வட்டமாக வைகு மற்றகா டோ	காஞ்சி	"	குணமா	"	க	காசுறு துறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல, மாசுறு விசம்பு
79	பெண்வகைப் படாதவர் பீடி லோங் கிய, வண்ணலங் கழகர்	சிவக	"	அன்னத் தைக்கன்	"	கூடு	விண்புகு வியன்கினைத் தருக்கள்
79	விண்புகு வியன்கினை மெலியப் பூத் தன	நைடத்	"	"	"	"	"
87	புத்தரும் பசும்பொனின் மாடத்து	சிவக	"	நாமக	"	கூகக	பாத்தரும் பசும்பொற் றுலம்
89	பொற்கிறு தேயிரகை.....சான்றவே	பட் மணி	"	கூ	"	உஉ - டு	மகனிர் உணங்குணு.....விலக்கும் புதல்வரைப், பொலந்தேர்.....ஏற்றி பெண்முத்தமனைய.....தேறுருட்டு
"	"	"	"	நகர	"	கசக - கூ	வார்கள்
"	"	"	"	"	"	அ0	"

சீவக. செய்யுள்கள்	பூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்முதற் பதங்கள்.	நூல்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.
54	செந்..... யாக்கம்	கைடத் பிரபு	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா கக ககச உள	கனிது மாய்க்குஞ் செக்கெலங்குலை யானை மறையக் கதிர்த்தனைச் சூழ் கீழ் கனிது மாய்ப்ப கதழ்ச்செழு பூர்பயிர் கொடும்பிறை வடிவின் செந்த கனரி ரும் பங்கை வாகுகி
55	தேய்யிறை யிரும்புதம் வலக்கை செந் ததினார்.	தணிகை திருவினை	சிகாழி பதுமை அன்னத் தைக்கண்	பூவார்-கு நட கு	செக்கெந் காடேறிக் சங்கிலும் ஏங்கு கம்பலத் தின்னிரைச பாணவாய் கழுதிந் றுவிப் பரிபழஞ் சித்தி
56	செக்கெலகன்ற காடி	திருநாண சீவக		கடா ககச உள	வின்கு வன்ன வெண்ணெய் போர்வின் ஒருமை..... நெற்போர்வு குழுவரும் தென்கிணைப் பொருகர்
57	கம்பலம் பொலிவெய்த்	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	கிணி மருதமர் செக்கைய மருதம் வண்ணவாரி (நன, கயம், கசச)
58	பாணவாய் கழுதினம் பழங்கள் சிந்தமே	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	கயத்தலைக் குடைந்த பொது அககெநி புலக்கை வானுந் செந்தி
59	போர்வின் மலிந்த(போர்வு.போர்)	ஐங்குறு திணைமா சிவப் பெரிய சீவக திருவினை பதிந்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	கதலைகன் றுத்திக் கல்கரை பொருந்
60	கிணைகிலப்பொருகர்	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	கபிரதமோத் தனவிடை விடையே ஈஞ் கடத்தூபம்
61	கின்னைப் பூமருது	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	கணக்கிசை போணகயிற் கதப்பிழஞ் தகைதி
62	வாடுகெண்	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	
63	கயத்தலைக் குடைந்தான்	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	
64	பாசவ விழப்பவ குலக்கை வானுந் பல்பழம்..... நகர்து	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	
65	கனநருத்தி மருகையர் கல்கரைப் பொருதகை நமே	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	
66	அகின்புகை திண்டதொக்கு மாமணி மூலம்	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	
67	மகன்கிணைத் திருக் கலாபம் உவமை	கைடத்	கயம் மாயையுந் நாட்டு	கடா ககச உள	

சிவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சுக

71	காழியுண்ட மன்னர்	இருத்தவண்ண	சிதிரா	கதை	வயத்தக னகன்றது	உகஉ - ச	மகனி, ரதிலுண விரித்த வம்மென் கூர் தலின் மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி காழி கலந்த கோமகக் கலிங்கக், கழும் ஓட்டிங் காழகி னறும்புகை, முழுநிலா மாடத்து முடிமுத ஈழுவ கொம்மலர்க் குமிழிச் செவல் கொழி னத் தகர்போர் மூட்டி முப்பழம் பொதிந்த வாலி மூவகைத் தலைத்தெண் னீனாத், தப்பற கறை கொண் டேட்டிச் சுந்தனைப் பந்தரிட்டி, வெப்பொழி தர்ப்பெய வாரும் அறவோர் பள்ளியு, மட்டிற் சரிலையும்
"	"	"	"	"	"	க - கக	அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம் புகர், நுற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர் நற்றவப் பெண்டிர் பற்பல நகர மெல்லாம் வட்ட மாப் படைத்த காஞ்சி காசறு துறவின் மிக்க கடவுளர் கிந்தை போல, மாசறு விசும்பு விண்புகு வியன்சினைத் தருக்கள்
73	கொய்யம்மலர தோன்றிப்பாற் சூட்டு டையசேவல்.....போர்க்கொளி	திருவிண்	திருவிண்	நகர	நகர	எக	பாத்தரும் பகம்பொற் றூலம் மகனிர் உணங்குணு.....விலக்கும் புதல்வனர்ப், பொலந்தேர்.....ஏற்றி பெண்புகு வியன்சினைய.....தேறருட்டி வாரகள்
75	வெப்பின் முப்பிழக்கினத், தலைக்க னீர் மலாணித்து சந்த னஞ்செய் பந்தரும் (சீவக, உகடுக)	கழுக்குன் நப்	"	"	"	கஎ	
76	அழகில் வைக லாயிர மற்புறமுமா யிரம்	மணி	மணி	உ-0	உ-0	சு - எ	
77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடந் தவஞ்செ ய்வார்க்கு மஃதிடம்.....அஃதிடம்	"	"	கசு	கசு	சு0 - சுக	
"	மற்றநாடு வட்டமாக வைகு மற்ற நா ட்டோ	"	காஞ்சி	உ-உ நகர	உ-உ நகர	உ-உ கஉக	
78	பெண்கலைப் படாதவர் பீழ னோங் கிய, வண்ணலங் கழகநர்	சீவக	சீவக	குணமா	குணமா	க	
79	விண்புகு வியன்சினை மெலியப் பூத் தன	ரைடத்	ரைடத்	அன்னத் னத்தகள்ள நாமக	அன்னத் னத்தகள்ள நாமக	கடு	
87	பாத்தரும் பகம்பொனின் மாடத்து பொந்திறு தேர்மிசை.....சான்றவே	சீவக பட்	சீவக பட்	நகர	நகர	நகக உஉ - டு	
89	"	"	மணி	நக	நக	கசக - ந	
"	"	"	திருவிண்	நக	நக	அ0	

"	"	சதை	நருமதைச் சம்பந்தம்	அ.2 - எ	ஒன்றுமுதல் லாக லோரெட் முறுத்த, லாயியாங் காறு மாத்தப் பரிசுத்து..... தோழித் தூதின் அர சொடுங்குங் கழமனை வரழ்க்கை அட்டில்வாய்ப் புறையும் கங் குல் பட்டது பலனக்காழிகழும்..... கிடுகு பாய தொன்மர்.....கிடத்தன்நே பொருண்மை சுட்டிய.....பேசுவார் மழவாய்க் கோவலர் செக்கா மழவீளி கேட்டலும் வணியின் சின்ன, மொத்த தன்சிலம் மாதர்மென் முல்லை.....தூர்வர் குழல்வழி கின்றது யாழே நடைநக்கொடி கொண்டு கொல்லுலை இமையவ ருலக மேய்க்கும் விழுவோலியும் வேன்வொலியு மானுண் வேன்லும் விழவும் வீதியி லென்று மறு தலூர் யானை யினரை பெயருஞ், சுருங்கை வீதி சுருங்கைத் தூம்பின் காத்துறை காண்பான் கொங்கு விம்மு கோதை யோடு பொழிந்து.....ஓச்சினுனை ஊற்றிருக்கு மதக்கலுதி அரவீ னவிராமுல் பேன்று சிறி
109	ஆடைசுப்பட்டசு லைவ	சிலப்	கசு	கசள	
111	புகை இரவுசெய்தல்	திருவினை	ககர	அள	
113	பவனக்காத்திடுகு	சீவக	முத்தி	நளள	
116	சொழ்க்குப் பொருளில்லா ஒசையாதல்	திருவளை தணினை	நகர	சள	
120	நாத்தலை மறவீளி (சீவக, சசள)	பெரும்பா	"	ககள	
122	வணியறுத் தணையன வாலரி	கூர்ம	யிலக்க	ச0	
124	வணியறுத் தணையன வாலரி	கத்த	வில்வலன்	க2	
131	புரின்குழல் நடைநக்கொடி	கைடத்	நாட்டி	கச	
135	இடவும்பகலும்பெரியாமையால் நகரம்	சிலப்	ந	ககக	
138	சுவர்க்கம்போலுதல்	ஐங்குழி		உளசு	
"	வீழலும் வேள்வும்	புறநா		கசுஅ	
142	சேணிலத் தியழ்நிய சித்திரச் சுருங்	கை	நாட்டு	உள	
"	கொங்கு விம்மு கோதை [செய்குன்று	திருநா	திருமுழாடி.கீழறு.க0	அ	
145	நீளவீணை தல் முதலியன அமைந்த	பெரியதிரு	சு.ப. ச-தி.		
148	ஊற்றிருத்தமும்மதத்து	மொழி			
152	நாகத்தி லுரமுற் சீற்றந்தன்	சிலப்	கசு	சுச - டி	
157		மணி	உஅ	டி	
		கம்ப	ஊட்டேடு	கசுடி	
		கைடத்	கைக்கிளை	க	
		சீவக	கேம	அதி - எ	
		தணினை	காப்பு	உ	
		சீவக	பூமக	கக	

சீவக. செய்யுள்களின்	மூலம் அல்லது சுருந்து.	நூற்பெயர் இக்கூறுதலியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது சுருந்து.
157	அரசன் விடமும் அமுதம் பொருள்	சீவக நன்னக மணி	நாமக பிரி	22க சுசு	வேண்டி லின்னயிந்து நஞ்சு மாதுலால் தேனை மாரியிற் தீர்ந்தது தூனியே
161	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சாலைநங் கூந்தலு கலாவிரா வுற்றன குழலும்.....இருன்காட்டின
165	ஒழுதுவொழிகொழுகு	ஒழுதுவொழிகொழுகு	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	ஒழுதுவொழிகொழுகு கினிற்றகன் 157க வயிற் மன்ன காட்ட
167	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
169	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
171	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
172	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
173	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
179	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
184	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
189	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
191	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
192	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
195	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட
198	சுருங்குழல்கள் (பன்மை)	சுருங்குழல்கள்	உருத்திர பலவகை	கரு கரு	சுருங்குழல்கள் (பன்மை) காட்ட

20-0	வெளிவாகக் கேள்வியான் (சீவககவ)	குரள கூர்ம பழ	திருவாச உயிருண்ணி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-1	யானைத்தவிரை நாயமேவிரிதல்	திருவாச	உயிருண்ணி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-2	யானைத்தவிரை நாயமேவிரிதல்	திருவாச	உயிருண்ணி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-3	துகம் பூண்பல் (பாரம்ப பூண்பேண்)	சுதுபா	திருவேசநய	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-4	தொழுநையாறு (யமுனை)	குரள கந்த சிலப்	மந்திர வண்ணி கன	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-5	கண்ணன் குருத்தமரத்தை ஒசித்தது	பழ கூர்ம திருஞான	கண்ணன்பு புறம்பயம்	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-6	காமமே கன்றி கின்ற	மணி	உயிருண்ணி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-7	அனந்தன பேரக மெல்லாம்	நாலடி சிலப்	பழவினை கதி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-8	வீடியற்காலக் கனா உடனே பவித்தல்	திருஞான	திருப்பழனம்	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-9	கண்கழுஉச் செய்து	ஆசார தீவக	குணமா	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-10	பாலியெனுவிரகுத்துதியோ	சுதுபா	மந்திர வண்ணி கன	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-11	ஆய்ந்தவனரிச்சமரலை பெரும்பாரமாய்	திருஞான	திருப்பழனம்	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-12	தவிரைக் கிண்கிணி (சீவக, நடகவ)	சுதுபா	திருவேசநய	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-13	கோணிலை திரிந்து	மணி	உயிருண்ணி	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-14	கார்த்திகை விளக்கிடின்ன	சுதுபா	திருவேசநய	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு
20-15	பொன்வினைத்துப்பிரிபொலிய	திருஞான	திருப்பழனம்	சுத்திர சச்சீர	சுதி ச0க எதி	வெளிவாகக் கேள்வியான வெளிநெறி கேள்வி விரும்புகின்ற பெரியார்க்கு.....நாயமேற்ற நல்கிடு

சீவக. செய்யுளேன்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் இகழ்வுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
260	விளைகபொலிக	கதை	முக்கவமுத் கோவ்	கசாச	விளைக பொலிக வேந்த னுமுகுறை
261	குலத்தொடுங்கோழல்	சீவக		கக	குலத்தொடு முழந்தகோன்
262	குன்றத்துச்சிங்கடர்ப்பழிவிளக்கிட்டு	பழ		கக	குன்றிற்மேலிவிளக்கிட்டு [ந்கு
266	புலிப்பொறிப்போர்வை (உறை)	குறா	மந்திர	கக	குன்றிற் கொழுஞ்சுடர் விளக்கிட் டா
272	வீரன், தன்வானைநோக்கிப்பேசல்	பதிற் கம்ப	நித்தனை	கக	எவ்கம் புலியுறை சுழிப்ப (சுடி 2ச)
279	உரிமைமுன் போக்கி யல்லால்.....	அரிச்சக	ககர்த்து	கக	எரிக்கிற் வானை நோக்கி
281	மன்னர் போகார்	திர		க	குலமகன மடமயிலு முன்னடக்கப்
284	குழைமுகப்பிரைச	செய்கை		க0௭	பின்னடத்தான் கொன்றேந்தன்
284	வேன்மிடைந்தவேலி	பதிற்		கக	ஆடகர் குறுகர உருங்கடவலட்டி
284	கடக வித்தேகம்	கதை	விழாவாத்	20௭	உண்மத ராக வேண்டின பாய்த்து
284	புண்ணிடங்கொண்ட...திருத்தினே	சீவக	மண்டக	கக2	கடகத்திருத்த லாசகல சதனை
284	எவ்கம்பறித்தல்	திருத்		கக3	குஞ்சுங் கனிய திருத்தகாள்
284	கேடகன் உரிமை யானைக் கொம்பால்	புரா		2௭௭	மெய்கெகப்பறியாகுத்
284	கிழ்த்தல்				குறுகப்ப... மயிலுடையு... னு...
284	பிணங்கொள் திருத்தினே	கூர்ம	கண்ணன்	கக4	கத், தித்தல் உடல்... க...
284	இமையாலும், போகாது லண்டி	கதை	கொன்றும்	கக5	பிணங்கொள்க உருக்கெட்டி...
284	குந்தகாத்தொடுப்போர், போர்		நிலை	கக6	போர் லுப்பட்டுப் போகுது த...
284	மரு லுண்டினை போன்ற...				கதைகண்... மயிலுடையு... னு...
284	உத்தன்				கதைகண்... மயிலுடையு... னு...
284	மந்திரை கா முடல்விழுந்த...	சீவக	காடக	கக7	கலை மந்திரை விழுந்த... ட...
284	உண்டினை புறவாய் செடயார்.....	கதை	மயிலுடையு	கக8	உண்டினைத் செடயார் கண்ணித்
284	கண்ணித் தென்கி கெண்		படி		தென்கினை

305	ஞரித் தந்த புதல்வன் கரைபன் ஸ்ரீரண் ணிவிதி தல்முதலியன	சேவக திருவணை	நாமக தடா-திரு	ந. 2. 2
306-8	பேரறமும் புறத்தத் அகத்தை புறத்தை யாலுற்போல்	சேவக சாரிவக	நாமக ஒட்டியல்	சு. 2. 2
311	எம்மனை தம்பைய யாகி யிலவிட ருத்த தெல்லாம்.....யான் சிசுத்த பாலம்	சேவக	நாமக	சு. 2. 2
325	அருத்தவத் துடம்பு சீக்கிடு, ருப்ப ரும் பொன்னுடம்படைத்த தொப்ப	கவி	நெய்தல்	2. 2
328	விக்கி னீட்டினான்	பாரசு	கதாம்போர்	க
332	கலங்கவழித்தல் லுத்தான் (சேவ. 6. 1. 2)	கத்த	மேரு	கக
333	பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விட்டி	சதை	சாங்கியன்	சு 0
336	ஒசனை யையம்பது சென்றால்	கம்ப	ரூபுணா	சு 0
337	பொய்கை - மானிடராக் காதுகீர்கலை	பாரசு	திருவவ சச-மேபோர்	சு. 2
340	சிலம்பி வலந்ததுபோற் போர்வைபோ ர்த்து	தணிகை	நந்தியுப	2. 2
341	பஞ்சியடரணிச்செருஞ்சியின் பழு மாலென், நஞ்சு மலராமுகன்	திருக்	பிரவீழ்த்து	சு 2. 0
342	முடங்கைபோலுண்கட் கூனியும் (சேவ. 6. 2. 1. 2)	கூர்ம	கண்ணன்-ம	2. 0
343	எல்லையெய்திய... ..அகன்றதே	நாலடி	நளனூது	சு
349	அமிர்தம் கொணவுயர்க்குங் கருங்கா சுகிலி னமும்புகையிற் கழுமி	சேவக	துறவு முத்தி	சு 2
355	பிரிக்கை போலுந் திரளருந்நி னனி	”	”	சு 2

உரவோன் சிறுவ ளுயர்கெனவே
சிறைவீடுமின்.....பெருக்குமென
கலநெருங்காக்கவென்றான் [கதை
சு-சு. 2. 2-ம் அகத்தை புதல்கையா மனைவாழ்
இணையிற் பாய தெல்லா மெமமனே
செய்த பாவம்
அருந்தவ முடனேற்றோதம், உடம்போ
புத்தியுல கினிதுபெற் றுங்கே
சிலம் வீரகா லனந்த லுநாய்
புணைவிழ்ச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொ
ண்டாக்கன்
புதுமரப் பாவை பொறியற் றுங்கு,
விதுப்புறு நடுக்கமோகி ல்மமுனை
ஒசனை பலகடந்து ளாகி
தெய்விகத் தினின்வர்த, மண் நலம்பெ
ரும் பொய்கை
சிலம்பி, பொருவினுல் வலந்து தங்கிய
வலயம்
அணிச்சமு மன்னத்தின் னாவியு மாத,
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்
அணித்த மிதிபிழும் பணித்த லாலு,
வொளிச்செஞ் சீரடி
குடங்கையி னெழு வாரட்டடங்கண்
குடங்கையி னகன்றவிழ்
வினக்குப் புகவிரன்....கிர்குமார் தீது
அமிதயிர்க்குந், தேனா ளுலின் புகை
சேர்த்தி வகுத்து
பிரிக்கை வென்று கடைத்தனபோற்
.....புறங்கு.....மகரம்

420	வெள்ளி வன்னியின் விளங்குதோன்...	தெருகல்	ஒற்றியூர்	வெள்ள, சு	வெள்ளி வன்னி வீங்கிழைப் பனைத்
"	முன்கு மாயரும் (சிவக. சு.அ.எ, சு.சு.க, சு.சு.க)	திருநா	சடாயுகாரண	உ.க.	முன்குலார் போசம் வேண்மன் 'தோள்
421	ஆயர் மத்தெழி தயிரி னாயினார் (சு.சு.அ.க)	கம்ப	பலியேற்க	ந.க.	தயிருடைக்கு மத்தென்ன வகைகவி
422	மத்தம் புல்லிய கயிற்றின் மற்றவர்,	இலங்க	முல்லை	க.0	மத்தெழி தயிரின் மரழி [சம்புனை
423	அத்த லைவிய னித்த லைவிடார்	கவி			மத்தம் பிணத்த கயிறுபோ னின்னல
424	வலைப்படு மானென	கூர்ம	இரா-வைகுத்	ச.உ	வலைப்படு மான்பிணை யென
425	எம்மனை மானினி யெங்ஙனம் வாழ்கு	பெரும்	'கங்கைபரங்		சன்றுகாண் மெய்குளிரின் கண்டு
426	வீர்....எனத், தம்மனைக் கன்றெடு	பொருள்	தாங்கு'	க.க.க	(தொல், பொருளதி, பக். 106)
429	பாறைபடுதயிர் [தாம்பலம் புற்றார்	கூர்ம	கண்ணவ	க.0.எ-அ	பாறைபடு வெண்டயிர்
"	கழுநீர் பிடித்தார் கரியாசனத்திரு	கதை	வழுவாத்		பணிபுற குறை பாயத்தின் லளித்த,
"	தான் (சிவக. சு.அ.ச.எ, உ.க.இ.அ)	இலக், வி-	திரை	சு - ச.ச.	தனியுயிப் பிடித்த தடக்கைய னாகி,
"	"	"	செய்	உ.தா	கார்கறுகீவங் கடிசுபத்துள் லைகலூரீர்
435	விற்பழுத் துமித்த வெய்ய வெந்து	கூர்ம	இராமன்வலை	இ.சு	நனைவேல், வண்டிருந்க நகத்தார்
438	பல்லிற்ரு சுகிர்த்த நாரிற் பணிமலர்	"	பிலக்க	ச.ந.	வாமான் லுழுவியார், கொன்முருக்
439	பயிலப் பெய்த, முல்லையங் கண்ணி	திருகு-ன	தெளிச்சேரி		கப் பெற்ற குணம்.
"	செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திரு	திருநா	அதினை	பூவாரங்க-	விற்பழுத் துமிழும் லெய்ய கனை
"	" [நகர்ச்செல்வ	மது	அதினை	இரும்பு-உ	பல்லிற்ரு சுகிர்த்த நாரிற், கொச்சவிழ்
446	மோட்டும் முதுநீர் முத்தைக்கு வலிய	திருக்	ச.அ.இ	ச.அ.இ	கோடும் போது கட்டிய குழங்கன்
"	எட்டைப் பசியி னினாசெளவிய நாகம்	கூர்ம	பிலக்க	ச.சு.இ	செம்படுத்த செழுப்புரிசை [மால்
447	எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீணையும்	திருநா	புழை	ச.அ.இ	செம்புகொப் புளித்த மூன்று மடில்
454	வெண்படு செல்வ தொத்தான்	மணி	சு	ச.சு.இ	செம்பியன் தன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
461	வாளநக் துடைத்த லைவேல்	கம்ப	மிதிலை	ச.அ	செழுமடனான் லெல்லு முத்தல்

சீவக. செய்யுள்கள்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
461	தடங்க ணெல்லாம், நீன்சுடர் நெயி யை கோக்கு கிரையிழந் நெருஞ்சிப் பூப்போற், காண்தன் நேர்செல்வீதி கலந்துடன் நெருக்க வண்டே	குறு	குகதி	நெருஞ்சி நாடன், நூயி நணையனெ ன் நெருதி, நெருஞ்சி யணையனென் பெரும்பணைத் தோனெ [சுரு சுடரினெதிர்கொண் டாங்கு பாழர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்நீர், எர் வெஞ்சுடர் கோக்கு நெருஞ்சியில செங்கதிர்: விருட்டும் பைக்கொழு நெ ருஞ்சிப், பொன்புனை மலரின் புத்தி போல
"	"	புநரா	குகதி	குற்றுடைவான் வட்டுடைபின் உடங்க புடவிகள் கொலீஇய திண்ணுக்கம் கோ லின்னது நன்றே
"	"	இறை	உதா, செய், சது	இயப்பாணவாயின்னை தனக்கினை மாமாண்மகனை
"	"	கதை	சு-ம் திங்கள்	முத்திக் கத்தத்தன் லுன்னைபுட்ட கொழுந்த நகை, கொஞ்சன்து...
468	[எகன, உககக]	பெரி-திரு உ-ப-உ-தி.	வி. சி.	உருக்கி திணைகதி சத்தரு
471	வட்டுடைப் பொலிந்த தாண (சீவக.)	முதலாயி: திருப்ப-வை	குக	கணையாத்த உம்முட்டப்ப
476	பொன்னுடம் புரவி பூட்டு விட்டு	மணி	குக	சித்தி திணைபுட்டபு
482	கொல்லுக் குந்த ஓசுண்டே	பதி	குக	கொடிபட லைகத்து
484	கணினா கப்பினனை	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
491	மாமான்	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
493	முன்வா பெய்ந்து நழுதம்	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
495	கவிது பொன்னு வந்தகொடுபோக (உகக. 480, உககக)	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
496	கிழிந்த தாழ்த்துரை உத்தரு	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
498	கொண்டங்க ணென்ன தாங்கல்	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
507	கொடிபட முத்திகி [கடவுரு]	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
508	கணினாபு உலிப்பு நீண்ட பொதிடுகதி:	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி
509	கலாநிப்பவன், கொண்கோடு செ ருவ தொய்ப்பக் குளி	பதி	குக	கணினாபு பக்கரு குத்திடுகதி

509	இடுக்கண்வந் துற்ற காலே நகுக்	திருக்	கஉக	இடுக்கண் வருங்கா னகுக்
510	பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினை	கல்	க0	பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
512	குருமித்து மதலை பொங்கி	பாடத்	எக	குருமித்து நடக்கின்றனன்
513	கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக்கிடந்தா	மணி	கசு	ஒழிமரம் பற்றி யூர்திரா யுடத்ப்ப
525	ன் திரையுய்த்தது [உக.எ.அ]		க	கோதை யருவிக்க குளிர்வரை லூட
534	தேக்க னின்கில்	நால	உகக	தீர்தே தைதிற்புகை
535	கப்பத் திந்திரன் காமுறு (கற்பம்)	சீவக	கஞச	கப்பத் திந்திரன் காட்டிய
536	நன்னகர் கோக்கி நாய்கன் நாகங்	சிவப்	உ	நன்னகர் கோக்கின லாக நோக்
537	கொல் புகுந்த தென்ன	கம்ப		லான்
537	மாடியத் தானே	சேது	எசு	வினங்குமா டியமும் (கவசம்)
538	எண்ணிட மின்றி மன்னர்.....	நடத்த	உ	எண்ணிட விடமொன் றினறி.
547	ஈண்டி (சீவக, சுருக)	கதை	சுரு-சு	பரந்த
549	சங்குடைந் தினைய வெண்டாமரை	கதை		சங்கிலும் பாலினுஞ் சலமில் வாய்
549	எரிமணிப் பனிக்கு மாடத்து	குளா	கஎ	மை, விழுத்தினைப் பிந்த வொழுக்
558	பல்லினைப் பலனப் பாய்காற் பசுமணி	கூர்ம	க0	குடை மரபினர்
558	விழிகை வம்பார், நல்கில் விழுமு	கதை	சஎன-அ	சங்குடைந் தினைய தாழை [டபத்தில்
559	தென் னுனக்கற் வொழுதியன்ன துய்	கந்த		பளிங்கு போழ்த் தழுத்த பத்திமண்
563	யறத் திரண்ட திண்கோல்	கலி	சக	பளிக்குமணி யிழிகைப் பலனக் கைவி
563	வலம்புரி யின்ற முத்த மண்பிசைய		அ	னைப், புலிக்கா லமளி
563	வர்கட் கல்லால், வலம்புரி பயத்தை			உருதேன், அருகாதொழு கியதன்மை
563	பெய்தர தனையரே மகளிர்			யி னலிந்நான்
572	கவங்கலிழ்த், தல்லுற் றழுங்கிய	கதை	சஎ-அ	சீர்கெழு லெண்முத்த மணிபேர்க் கல்
	செல்வன்			வதை, நீருளே பிறப்பினு நீக்கவை
				தர மென் செய்யும் அனை
				யனை
				நாவாய் கலிழ்த்த நாய்கன் போல...
			கலங்கி

சீவகசிந்தாமணி ஸ்ரீராயச்சிவிளக்கம்.

சீவக. செய்யுளேண்	ஸ்ரீலம் அல்லது க்ருந்தி.	நூற்பெயர் ரீகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது க்ருந்தி.
572	கலங்கலிழத், தல்லலுற்....செல்லன்	மேரு	பத்திர	கக	அலைகடற் கலிழ்தகாவாயடருந்து
587	பெண்டிரு மரணமை வெல்கிப் பே துறு முலையினுள் (சீவக. உசசன்)	கம்ப	கோலங்	கக	அருளின னழைந் மாந்தித், தஞ்செந் கன் குழறித் தத்தந் தலகைத்) மாறி கின்றார் (ஹ. குர்ப்ப. சு0)
589	மையன்மத யானகிறை மன்னன்	கைடத்	அன்னந்தத்	கஉஎ	மையன் மத் வெவ் களியானை வீமன்
607	முரிதூற் கலைக ளெல்லாங், கற்றவன்	சீவக	காத்தரு	கககி	கலைத்தொழில் படவெழீஇ
614	வெள்ளணி யணிந்த ஞானந்தே..... பொர்பலவெதரலைத்த	கூர்ம	கண்ணவ	சக	வெள்ளணி யு; ரிந்து கோடி நந்தான்
615	ஞ்செனகிறைத்தல் சீவக. கககி.	தணிகை	சீபரி	சகிச	வெள்ளனிகா6 மேலிக் கதிராவெரு
617	வெண்ணிகி லுடுத்து வீதி.....அனிச் சத்தம் போது.....பரப்பி	கத்த	நாட்டு	எ	ருச்சென.. பதித்தன
622	சாத்தின் குலனைக் கரம தகவிதழ் பயில மட்டித்து	நைடத்	சயம்	க0க	முண்டு கடுத்த.....அனிச்சப் போ து பரப்பிய.....வீதி
623	கங்கைவின் கனிந்தி னுச்சி..... ஆட்டிஒரு ம்பையன்	சீவக	இலக்	சக	சத்தனமேத்து தமனாக், தோழன் பயில்வினா பூசி
621	முல்லைக்குட்டு லேவத்தா:	மீட்டோ	சோம	ககஉ	மரக மூத்து யாமணி ஷுட்ட (நகடத். சயம். கங்க; லீசாயத், திரு மண, கஉ0, கஉக; தண்ணை; கஉ55, கஉ6)
631	ஒதன் சித்தினு, டோரு உத்த	கம்ப	வகைய	உஎ	முல்லை யுச்செனைய மூத்ததி
634	கூண யானை யகநுமி வீசென.	கதை	கோலங்	உக	சுத்தெனே குழைக் கூடம்.....சுந்தர்
642	ஆணை மன் டெம தெய்வந்து நட செஞ்சின சாயுதல் ரச்சன்	கன	விழாவத் நூல சயம்	உஉ-க	இனைய லுண்ணி உகைகன் செட்டிம், புதல்வ ரானைப் புதல் சாட்டென் மூட்டை மனத்தோடு மித்தாங்கி [ன்

647	கண்டத் திவையோடு (சீவக. அ. ௭௩)	கதை	விழாக்	௧௦௩	கண்டங் குத்திய மண்டப வெட்டினி
653	பல்கொண்டு பேராத்த பாச மிவன்கள்	பதிற்	நகர	௭௧	பல்கொண்டு பெயரும் பாசம்போல
657	பாழனா.....பரவையெய் மரந்து	திருவாரண		௧௦௬	யாழெழுப்ப மாடு வீழ்த்த கின்னரம்
653	வீழ்த்தவே [முத்தேதானு]				
663	சுருங்கொழிப் புருவமேறு.....எய்	திருவாரண			செயிரது புருவ மேறல்.....வீங்கல்
665	அதுபகல் கழித்த பின்னா	சீவக	விருகு	௨௧	அதுபகல் கழித்த பின்னா
670	காரி புண்டிக் கடவுளின் கன்னது	மலை	விருகு	௨௧	காரி புண்டிக் கடவுள தியற்கையும்
678	மருங்குண்டு மொன்றே தாய்க்கு மொ	கதை	உவந்தலவ	௨௧௫	கின்னக்கிடை மற்றென துடைய
	ருமகள்				யோவென
696	செம்பொருளே ரோலை சேர்த்தி.....	திருஞான	காணாயுர்	௧௨௭	தோடுபெய்தோரு தொருகாது சேர்த்த
	குணையோர் காதிற், திருநாற்		பீனையுர்	௧௨௮	குணையான
699	கடர வைத்தான் (சீவக. ௧௦௦௧, ௨௦௧௦)	கந்தர	சக்கரர	௧௧	தோடுபெய்தோரு தொருகாது சேர்த்த
	கில்	மேரு			துணையினு கொடிய வாய துண்டுகில்
701	விகுணை விசையின் வெய்ய இவளி,	பேருர்	நகர	௧௦	விகுணை பின்செல விசையிற் செல்வ
713	என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்	மணி	அ	௧௦	எம்மிதிற் படுத்தம் வெவ்வீன [ன
717	பரந்த கேள்வித் துறைபோய	மது	பாயிர்	௭௧௦	நல்வேள்வித் துறைபோகிய
728	சேரந்தன புன்னு மாலும் (சீவக. ௧௧௮௮)	கம்ப		௧௧	முத்தமிழ்த்துறையின் முறைபோகிய
729	அகங்க னுணப் பாடினான்	கூர்ம	பிலக்க	௭	யாழ், துறையித்த வகண்கன் மா (திரு
730	பருந்து மதனிழும் பாட்டுமொழாலும்	சுந்த	சுர	௩	சுக்கிரி நரம்பின் [வீன. விரு. ௧௨]
745	அம்மனை யோவென் நஞ்சி	கந்த	திருக்கல்	௧௩	வேணிலரன்ன் வேற லாறு மாயினுன்
748	யானை இசைக்கருவணங்கல்	சீவக	காந்தருவ	௨௧௮	பாற்றியக்கரு நீழலு மாமெனப் பாட
		கவி	பரலை	௨௧௮	அம்மனை யோவென
௭		கதை	நருமதச்	௧௦௦-௧௦௧	காழ்வரை கில்லக் கடுங்கனிற் றொரு
					த்தல், யாழ்வரைத் தங்கியாங்கு
					அணியினுழ மகளிரும் யானையும் வண
					க்கு, மணியோலி வீணை (ஹ. பதமா
					பதியைக்கண்டது, ௧௧௧. ௭)

சிவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

குரு

825	முழுவன பலவின் நீங்கனி.	புறநா	கசு	௨௩௬	முழுவனருள் பெரும்புழம்
828	மாசனம்.....பார்க்கெழு பழுமரப் பற	மணி		௨௪௨௭	மக்களு மாவும் பழுமரத் திண்டிய பற
833	வை யொத்த	கூர்ம	சத்தி	௬௦	வைவி னெழுஉம்
838	முழுவாய் முல்லை மாலே	பாரத்	காண்டவ	௬௧	முழுவாய்த் தாமஞ் குழ
848	தழுவாய்க் குவளை	கைடத்	மணம்	௬௨	தாழி கறுங்குலளை (கூளா, மத்திர, எசு)
	ஐத்தழுவன் றடுத்த செல்வத் தமனி	பாகவத	இணிய		மூலைத் தடுக்கிய வாமனி—சில, (ச)கூள
	ஆம்பொருள்களாகுமது யார்க்குமுழ்க்				வெறுத்தவாரியினைப் பொருள்வீழ்த்
	கொண்ணு, போம்பொருள்கள்போ				தினம்.....மாயந் துபோம்போம்
	கும				பெருள்
857	மங்கை சங்கையால், உன்னக் கூரத்	கன	சுயம்	௬௩	மடவார்க்கு கொங்கை யிசைத்தியிர்
	திமிர்த்துஞ் திட்டசார், தன்ன வர				நத், தீத் களபக் செழுஞ்சேர்நூல்-
	யழ யானை யிழுக்கின				வித்வாய், ம-னக் கரிவழுக்கும்
858	கூந்தன் மரலைக் குமரிப் பிழக்குழாம்	கூர்ம	சம்	௬௪	கூந்தலம் பிழகன் (ஐழ, ஈசு)
863	தழங்குவெம் மதுத்தண்டும் (சீவக-	குளா	நகர	௬௪	மதுத்தண் டட்டமும்
	சுசினச)				
888	வாரம் பட்டுழித்தியவு கல்லொர், தீரக்	அற		௬௬	காய்வதன்க, னூம் குணத்தோன்றா
	காய்த்துழி கல்லொந் தியவாம்				தாரு முவப்பதன்சுட, குழமுத் தோ
					ன்றா கெடும்—குழா, ௨; திருவால.
892	சுரும்புகார், வண்டு காண்மகிழ் தே	ரைடத்	நாட்டு	௬௬	(கூள) ககி, னூங்கிசை வண்டுத் தேணக் சுரும்
	னின்ன கார் மிதி திட்டங்				பொரி மிதிதும் பாட—மணி, (சுசு)
	கார்				சுட., [வது
899	மழை வன்னல்	புறநா		௬௪௨	அறுகுள.....கொடைமடம்படுதலல்
911	ஆசை மாக்களொ டத்தணர் கொள்	கதை	புண்பாற்	௬௬ - ௬	ஆசை மாக்களொ டத்தணர் கொள்
	கென, மாசை மாக்கடன் மன்னவ				கென, மாசை வாரி மன்னவ னாழ
	இடலின்				
927	அலவ னூழிம் வகைபோ லரும்பொற்	கலி	செய்தல்	௬௬	எக்கர் அலவ னூ டலோவரி, தவலிதண்
	கவறங் குருள				சுழகத்துக்...கவறுற்ற வடுவேப்க்கும்

சீவக. செய்யுளேன்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பதிவுகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
928	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல் ஆம்பர லக்கா ரடலை	திருவிளை நாயன்மார்களுடைய கருவா	நாட்டு க - தி. இரத வென்றி கட	ந.உ. சிந்து 8-5	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலால் நூறுதடாநிறைந்த வக்கார வடிவில் பண்ணை னொரு காமக் கலன்களை அகன்பரியானமும்
929	காமக்கலன் (பரத்தை)	கருவா	இரத வென்றி கட	உரு 205	வானி லில்லின் வரவறியா வாய்மை யால் - சிலப். (கரு) கருக; மணி (சு) க0; மேரு, நால்வரும், உக.
949	பரியான மடைந்ததே	நாலடி	பது	நக 66	இரும்பெரி பொன்செயு மிந்தேர் துறந்தேர் கடமீன் றுணையார் கோதை கடலன்ன காம முத்து மடலேறும், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்
951	மற்றவன் தேவ னாகி வானிடுகிலையிற் றேன்றி, யிற்றதன் னுடம்பு மின்னு விடொழிந்து	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	முத்தி முத்தி தேகத் திளமுலை முத்தேர்தி கிணக்கலின் செழுதரு செழிச்சு செல் வகுப்பு
960	இரும்பு இரத்தத்தால் பொன்னுதல்	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	சாமுந் காமத் தன்னை தாங்கவே னாப்பித்தென்பதரமனலாஉதன்முல் துவ்வாயிற் செல் துக்கொல்..... மீளக்கொல் (திருவருக்கல்பக ம், உரு)
980	கடம்பு குடிய கன்னிமாலை	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	செத்தரக்கிணி மருகத்தெரு மாண்டிற், க.ரு தீபென் றுகடலினைத்தெருமீ; (அகட. னா.க.சு)
998	எண்ணில் காம மெரிப்பது மேற்செ லாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண் ணைவ தில்லையே	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1004	முத்தித்தவின் கிளமுலை முத்தக்கதை	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1016	கிணக்கலின்	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1028	கன்னிய முத்தேராய் கண்ண னுக்கரு மர், தின்ன தென் துணையார் கன்னின் இருத்தகொல் பெருத்தகொன், செ ன்ந்தகொல் செந்தகொல்	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1035	செத்தராய் பக்ககிணியர்	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1036	புல்லப் பொருத்தமேற், குன்றது கூ டிகென.....ஆதி பீரமுத்தரவே	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	
1037	செத்தராய் பக்ககிணியர்	சீவக சிதாபா திருக் கதை	பது	கக 68	

"	பாகவலா வாங்கிப் பழுதாகிற் பாவி யேற், கேளுமா லாவி யெனகினைப்ப	முத்தன்			
1040	ஆம்பான் மணிகாம மோதிரத்தொட்டு	சலி கதை கம்ப திருக்	மருதம் விருத்தி உருக்காட்டு	கக கக கக கக0	கூடப் பெருமானைக் கூடலார் கோமரனை - கூடப் பெறுவேனெற் கூடென்று - கூட, லிழைப்பான்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும் டுடன் சுறுவே தெழுதிய மோதிரச் தொட நாம மோதிர நன்னுட் கொண்டு மெய்ப்பேர், தீட்டியது.....ஓ-ஓழி வேட்ட பொழுதி னவையவை போலும், தோட்டார் கதாப்பி ணை அண்ணற் றுமரற்கடிச்செருப் பாசென
"	"				[புரவி
"	"				பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிர்ப்
* 1042	வேட்டாபர்க்கு வேட்டனவே போன் நிளிய வேய்மென்றேன்	கதை	சாங்கியன்று யுரை	கக0	கிறுமுதுக் குறைவிக்கு
1049	அணிமதக் கவிற் னுணக் கடிச்செருப் பால தல்லால். 'அடிச்செருப்பு' என வும்பாடம்		விழாவாத்தி கக	கக0	தீந்திமாய்ப்பர் (தணிகை, களவு, ஓன)
1050	கத்துகப்புடைவிற் பொங்குந் கவினமா கிறுமுதுக் குறைமை கேட்டே	சிவப் பேருந் கூர்ம திருக்	இரா-வதை "	கக0	கரைகொன் நிரங்குந் கடல்புகைய
1051	தீந்தா கின்ற தீமுக வேலான் கரைகொன் நிரங்குந் கடலின்			கக0	கம்பார் களிற்றுப் பிரசங்கன்
1055	கம்பார் கரியாணை [ஞ்சொல் காவாதவன் கண்ணற்ச் சொல்லிய வெ			கக0	யாகாவா ராயினு நாகாக்க
1068				கக0	கண்ணின்று கண்ணற்ச் சொல்லினும்
1069				கக0	செய்ம்மிதிகவெனம்(கூர்ம.சூரியன்மர.அ)
"				கக0	உவரத்தி யாதலி னுறுதியு மதுவென
1076	செய்ம்மலி கவனக் கொள்ளாது உவரத்தி சொல்லாற், றான் புறந் கட்பு பட்டு	பெரும்பா கதை	பிடியேற்றிய து	கக0	பாம்பு சோகந்த வொளியிரு பரிதி அருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும் (பெரியதிரு, உ-ப. எ.தி. திலகம்.உ)
1090	அழகுடைக் கடவுளை யாவகோத்தென நன்மணி விழந்த காகர் கல்லினம் பழ யர் போல (வேக, கக0அ)	வேக கிவப்	குணமா கக	கக0	கூற்றதும், புறங்கொம்மை கொட்டிக் குலத்தொடு முடியுமென்பார்
1092	கூற்றத்தைக் கொம்மை. கொட்டிக் குலத்தொடு முடியுமென்பார்	பழ தணினை	வீராட்ட	கக0	இருநில தீவினை யினைக், கொம்மைகொட்டின்
1098				கக0	
1109				கக0	
"				கக0	

சிவகாமிநாதாமணி	செய்யுள்	புலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நூல்களின் பகுதிகள்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
1121	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	மருப்பூதி யாக மருங்கனல்லை மன் னார்; திருத்தகு மார்போலை யாகத் திருத்தக்க, வையக மெல்லா மெம் தெரு தெழுதுமே, கைமயிலேன் ராம தத்தையுள் } [மாதன் கன்று சேயசேனம் புறவி னல்லல் செல்லிய 'செல்லிய' ருஞ்சாக்கித்தகுமாரன் [என்றக்கே லெளிக் கமழ்தா னரசன்லி தென் பேர்த்துந் தாநித்த வாக வாகையா கொலை ருத்த பின்னும், பூரித்தல் வாட லவற்றுப்பொல் லின் தின் ரூன், பாசித்த செல்லன் லின் பய னென்று உல்லன் (கம்ப, கை சேசசூர். ௧0௫; ௧௦௬; ௧௦௭; ௧௦௮; ௧௦௯; ௧௧௦)	பலித்திரத்தம்புத்தகு இந்தி: பரித்த பின்னென்று, கை தகத்தத் தேனாபு லை கெண்டல்பு னைக்கே அனபலன்கே லையே செத்தித்தகே லையே பலித்திரத்தம்புத்தகு	2௧0 ௧௧ ௧௧ ௧௧ ௧௧ ௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1140	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	மரு	பத்திர	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1146	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1157	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1167	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1169	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1176	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.
1184	சிவகாமிநாதாமணி	சிவகாமிநாதாமணி	புறகா தனிகை குண்டல	கனவு	௧௧	புலம் அல்லது கருத்து.

186	வதிகொண்டொர்வெல் வழி வாய் [சொலிவேம்]	கம்ப	தாடகை	சு	முயினேமல் பெய்மையைப் பகரி னும் பகருநா, முடியவேம் பறைக்குாலருவி பாடல்வண் டியாழ்செயும் கற்றையங் கவரி மயிரின் லேய்த்து சிறுகுழல் கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்திய ருளம் போற் கவர்ந்துசெல் சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொருகின் மாமேருருழ்வரு, மலர்கதிர்ப் பரிதி யிற் கிரண வேகன்றான், பலமுறை வல்லவா உழல்வார்க்கஞ்சொற், நீர்த்த மென்று ...தெனியேன்மின் வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே மீட்சியிலுலகமேற்றமுமொழக்கம் அன்ன கேடியு மகன்றிலு மணிந்து ஆடலும் பாடலு மழகும் தொட்டிமமை யுடைய தொண்டன் வெங்கனல் வெ ள் னெய்போன் றுடைத்து குடங்கையி டெ ண்டு கொள்ளவங் கூடும் நீர், கொண்டுது ஓரிதுய் எண்ணிப்பத்து. ... பின்னிற்கும் மைத்துனத் தொழி ரொய்தி சேறு மைத்துனத் தொழி சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே, யொப்பத் தோன்றியவனம்
193	முழவின்னிகைசமுரிமுழங்குவி புயம்	பதிற்	பதுமை	எ0	
196	ஆரவ வண்டொடு தேனினம் யாழ்செ	சீவக	சம்புத்திவின்	சஉ	
201	மாணமார்க் கவரிவேண் மயிரின் வேய் ந்தன	கூர்ம	சம்புத்திவின்	இள	
212	மாற்றோ மணநெறி மகனரிற் செஞ்ச மே, பேரற்பல கவர்களும் பட்டது	”	கவகண்ட	இ0	
221	இறைவற் பேணிச் சார்பறுத் தியாதி	திருக்	மன்னனூந்	ந.இ.க	
240	தீர்முதிர் கடவுள் கோயி றுள்வலங் கொண்டு செல்வான்.....வெய்யோ	மேரு	தேவியும்	சள	
247	ன் குன்றுகுழ வத்தனை யொத்தான் தீரா வினைநீர்த்துத் தீர்த்தக தெரிந் துய்த்து வாராக்கதியுணர்த்தவாமன்றான்யாரே	திருநாளை	திருக்கருகா ஜார்	முத்திலங் கு. க0	
”		திருகா	திருகுவயாறு	ஓகை. க	
250	அன்னமுமகன்றிலுமணிந்து	மேரு	வைசயர்தன்	கந.க	
254	அழகிகுத் தாடுகின்றான் [உ0சள	தணிகை	குமாரேச	சு	
255	தொட்டிமமை யருவ கோக்கி (சீவக. வெண்ணெய்தீ யுற்ற வண்ண மாட வர் மெலிகின்றார், (சீவக, கந.0க) குடங்கையா னெண்ணொண்டு (சீவக. ககந.0, கசகக, கள.அக, உ.இ.இ.க)	சிலப்	நட	அ	
258		திருகா	திருவாரூர்	முழல், ந.	
”		மேரு	நாலவருஞ்	ச.அ	
258		சிலப்	க0	அ.இ	
”		தணிகை	பிரமன்சிறுட்	கந.	
260	பொன்னினு லுடையுங்கற்பு	சீவக	கனக	சக	
264	மைத்துனத் தொழி னென்றான்	கூர்ம	கண்ணன்ம	க.அ.அ	
”		”	கண்ண-வை	கள	
269	கம்பலம் போர்த்த பொலுங் கடிமலர்க் காவ	மணி	நட	கக.அ.க	

1390	மீன்சென்ற நெறியும் பேரல விழித் திணைப் பவர்க்குத் தோன்று	மேரு	பத்திராபித்	ககக	மீன்சென்ற நெறியைப் போலும்
1402	இன்னனிக்ஞரல் கேட்ட வசனமர், வன்ன ளாய்மகிழ் வெய்துவித்தாள்	பாரத மேரு	குருகுல வைசயந்தன்	௭0 சச	மீனெறி கரந்தென மீன் வேகிலும் இசைகேட்டவசனமரத், தாழ்ச்சி போல்
1414	சுருமைமெழுகியவைபோன், நிணிய வல்லா முகத்தமுசு	கதை கூர்ம	உரிமை சம்புத்தீவன்	௨௪௧ - ௨௩௩	இசைகேட்ட, வசனநன்மா மைமெழுகுக் கெறிந்த முகத்தினமந்தி
1415	பருகு வாரி புல்லி.....ஆர்ப்ப சிறியர் கொண்ட தொடர்பின்	மணி தாலடி	சயி தீவினை	௧0௬ ௫	வண்முற் றுறக்குங்கொண்ட மகனினா வைகலூத் தேயுமே, தானே சிறியர் தொடர்பு
1417	இனைவ போலும் வரையி னருவி	பிரபு வெங்கோ	கோரக்கர்	௨௫ ௧௧	சிலம்புறு மாறு போல....அருவிபாயும் மலய, மழுதசண்ணீரைப் பொருளை தணிதினின்ற [பெயன்பார்
1421	தனிதினேருபு	தணிகை	வீராட்ட கேம	௧௧ ௧௬	அல்லியும் புல்லு முண்டி போகும்பாசியை.....புன்னை
1422	புல்லுமல்லியும்.....துகர்வார்	சீவக கூர்ம	பிலக்க	௧௧ ௧௬	மழித்தது நீட்டலும் வேண்டா வுல கம், பழித்த தொழித்து விழுந்
1427	வீடு வேண்டி வழுச்சடை நீட்டல்..... பிறவிக்குவித்து	திருக்	புராண கரிகாற்	௨௮0	தெகிழ்ந்தது தண்டகா ரணியம்[ரிர் தெகிழ்ந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த சுதவினைத் தன்ன வாளோர்[செவ்வாய் மாவடு மருட்டு சோக்கின்.... பவனச் மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய் [மபு
1440	மலர் தெகிழ்ந்த காரற்றும்	தணிகை பேருர்ப் புறநா	கண்ண-மண	௪௩ ௩௧	சிலைக்கெழற் றுரையை சிறுபலதிரி (கனிது)
1446	எறி சுறவினையவர்	கூர்ம	நக்கீர	௭0	செய், வரையா கத்தான்
1455	மாவடு மருட்டு சோக்கின்	திருமு	நகீர	௧0௪ - ௫	சிறுபலதிரி (கனிது)
1462	மார்பிடை வரியு மூன்றுன(சீவக.௧௭0௬)	சீகானத்தி நற்	நக்கீர	௭0	சிலந்தினக் கிடந்த நீனிதிக் குவையும் மங்கல வென்னை வழித்து மலர்த்துகன் மேலிட்டி
1464	சூற், கெழற்றழ கழிப்பன (கனிது)	பெரி-திரு	நகீர	௭0	
1471	சிலந்தினக் கிடந்தன சிதியம்	கூர்ம	கண்ண-மண	௨௪௮	
1477	மங்கல வென்னை வழித்து திர்த்தபின்	தணிகை	வீராட்ட	௩	

சீவக. செய்யுளேண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகளமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1500	வீணையும் குழலும்..... டாழ்ககளியும்	கம்ப	ஊர்தேடு	௬	குழலும் வீணையும் யாழ்முடன் நினை
1504	திருத்தயில் பெற்றமார்பன் வென்ற	கூர்ம	கண், சிவதி	௭	திருத்தயின் மார்பு யுன குழைய
1505	அல்லியுட் பாவை யன்னுன்	"	இராமனவ	௮௩	அல்லியின் கமலையன்ன
1507	அரந்தினப் பிறந்த பைம்பொன்	"	நவகண்ட	௯௪	அரந்தின முத்த பசும்பொன்னின்
1510	பணிகொண் மரமதி போற்பசப் பூர	கலி	பாலை	௯௫	மண்மலம்...பொன்முகம்பசப்பூரும்
1537	மொக்கு னொக்கு மானிட றிளமை	நீதிசெறி	கட	௯௬	நீரிற் குமிழி யிளமை
1546	படகாசக்தேர லுரித்தாற்போற்றறந்து	குட்டாமணி	இன்மை	௯௭	வா னாவு தேர லும்விடமுதீத் தென்ன
1549	எட்டாலும் பத்தானு மில்லாதர்க்கிவ் வுலகிவன்ப மேபொல்	காலடி		௯௮	பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பா டெய்தம்
"	ஆற்றாணுக் கொன்னிர்	திருக்		௯௯	பொருளில்லார்க் கில்லலக மில்லாகி
1550	ஆற்றாணுக் கொன்னிர்	காலடி	இளமை	௧௦௦	தேரட்கோகாப்புக் காலத்தாற் கோண் மும்மின்
1552	ஓட்டடை மாச்செவியர் கோளர்	திருக்		௧௦௧	கோட்டினுங் கோளத் தனகையேவே கோள் வியாழ், ஓட்டகப் படாத் செவி
1553	சைவாந் பொதித்தானையே காட்ட.... வினாயபுழமே பெண்கிண்தீர்	காலடி	புல்லநீவு	௧௦௨	பேணையார் கைகாட்டிம், பொன்னும் புல்லநீவுக்கையாம் கற்காணுடறு
"	யாணின் பழுப்போற் பொங்கு காய்	பழ	காட்டு	௧௦௩	மரமவதன்முன்னே..... காட்காணுந் மதமரல் யாணைப் பழுக்குழை வகரை
1561	யாணின் வெண்மருப் புலக்கை யனை யுர னுகை மிடித்த, வரசகல்	கதை	உண்டரட்	௧௦௪	வேழத்தப் பனைமருப் புலக்கையி, னரைபுர னினைய னைவனைப் பாச
1562				௧௦௫	உலவ்.....கிச்சும்
1577	என்பனை எம்பிற் பின்னி யுதித் தோய்த் திரைச்சி மெத்திப், புன்	மேரு	வைசயாதன்	௧௦௬	என்பனை எம்பிற் பின்னி யுதித்தோ ய்த் திரைச்சி மெத்திப், புன்

சிவகிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சுரு

புறத் தோலைப் போர்த்து.....ஒன் பது வாயி லாக்கி யூன்பயில் குரம் பை செய்தான்	புறத் தோலைப் போர்த்து.....ஒன் பது வாயி லாக்கி யூன்பயில் குரம் பை செய்தான்	மணி திருவால குரம்	நட கக கலியாண	நட-அ க கக	தோலின் மூடி.....ஒன்பது வாயிற் குரம் யூன்பயில் குரம்பை
1580 விஞ்சைய னெற்கொண் டேக 1588 ஆவி (மணம்) மலர்மேன் மிதித்து 1597 வெண்ணெய்க்குன் தெரியுற் றுற்போ ன் மெலிந்து. (சிவக. 2.5௧௭)	விஞ்சைய னெற்கொண் டேக ஆவி (மணம்) மலர்மேன் மிதித்து வெண்ணெய்க்குன் தெரியுற் றுற்போ ன் மெலிந்து. (சிவக. 2.5௧௭)	மணி திருவால குரம்	நட கக கலியாண	நட-அ க கக	விஞ்சையன்,..... எற்கொண்டெழுந் ஆவிகன் குறாதி ருப்ப [தன்ன வெண்ணெயின் குன்றச் சீரால் வெது ம்புகின் நதனே டொத்தான் இழுக்கும் மத்தத் வெள்ளத்து..... துசுக் கரியரித்தான் [வெழும் துறந்த மன்னவர் துமுடி தோள் வனை, கிறங்கொ ளாரம்..... பின்னிலிழந்து
1602 1605 1609 1613	துசுக்கொண்டு (சிவக. ௧.௮௩) [சரம் துறந்த மன்னவர் துமுடி தோள் வனை, கிறங்கொ ளாரம்..... பின்னிலிழந்து முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் மணிமலர்ச், கோலை வடுகன்	மேரு கூர்ம	மன்னனுத் கண்ணன் மண	கௌ உருஉ 2.௮0 - அக	முனிமையிற் நனிய னாகி கூற்றை.....வருகென் றோலைவிட் டுலவி மதர்க்குங் கண் [ந்த.....புழி வல்லாய்ச் சாடியின் வலைய்ச்சுற வினை வின்னுங்க வீன்கு தினிதோளுடை பானே பேசி [மித்தி ராக்கன் கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர் யானோக்குங் காலை கிலகிலக்கும்
1614 1620 1624 1625 1626	வலைய்ச்சுறு சாடிமட்டு வின்மயி இவாங்கிய வீன்கு தோளினான் பணித் துபாண் செய்த தன்றே கலையுணர் மகளிர் (சிவக. ௨.௧0௭) தன்னையான் முகத்தை நோக்கிற் றான் முலை முகத்தை நோக்கும்	பெரும்பா கூர்ம திருவாச கூர்ம திருக்	இராவணவ சத்தம் நவகண்ட	கக அச இ0 க0க	பல்லுழ் பெயர்ந்தென்றே நோக்கும் றியானோக்கின், மெல்ல விரைஞ்சுந் தலை தன்னையுணர்ச்சிதனுங் காயும் பிறர்க் குக், கிள்கீர ராகுதி ரொன்று
1627	பரிவுற் றுப்பய னின்றியும் பாவைமார், பரிவுற் றுர்கனின் மூர்ச்சனை செய் பவால்	திருக்	குறிஞ்சி	௨௮ க௩கக	பல்லுழ் பெயர்ந்தென்றே நோக்கும் றியானோக்கின், மெல்ல விரைஞ்சுந் தலை தன்னையுணர்ச்சிதனுங் காயும் பிறர்க் குக், கிள்கீர ராகுதி ரொன்று
1632 1633	தாது துறந்து தங்கிய வண்டனாக்கு " (சிவக. 2.5௧௧)	கலி ஆழகர்கல	குறிஞ்சி	ச க௮	தாது துறந்து, வண்டிற் றுற்பான் மணமலரின் வண்டிகிற் வண்டனார்

சீவக. செயியுள்ளன	முலம் அல்லது கருத்து.	தூற்பெயரீகளுழதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செயியுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1645	சிலைத்தழும்பு.....கண்டு	கூர்ம	கண்ணன்ம	கருந.	விறழமும் பதனை கோக்கி
1651	அரவுபைத் தாவித் தன்ன வங்காந்த னவிழந்தலந்தன.	"	பிலக்க	இட	பாம்புபைத் தாவித்தென்ன மென்கா
1661	வருத்தி மீன்றான் மறந்தொழிந்தான் வளர்த்தான் சொற்கேட் டுல்கழந் தான்: (குயிலைப் பழித்தல்)	பிரபு	பிரபுதேவர்	கரு	புத்தீவின், அந்) உயிர்த்த பொழுதே கின்றால்வே னா மு னேழற் றின்றதாய், கயத்தின் வளர்த்த தாய்ருரல்கேட் டலுமே கடுங்கத் தூர்த்ததால்
1704	ஐவிலி னகல கின்றாங்க கடுதொழுது	மணி	சு	அக - கரு	ஐவிலின் கிடக்கை, கீங்காதுகின்றதே
1730	இனங்கினைச் சுற்றம்	சுத்தர	குருகாலூர்	இத்த. கரு	இனங்கினை யாரூரன் [ரிழை
1741	இலைப்புரை கிளைத்திட்டேமே	கம்ப	குளமணி	அட	கம்ப னரினங்கினை கன்னுரைத்
1755	அரிசுரர் கோதி காமத் தரவு (குக்குட ணப்பம்)	காஞ்சி	காணீச	கரு	இலைப்புரை கிளைத்து வாடுத் தூவாரசைக் கிறை
1760	சம்பியை யிங்கும் பெந்தே னென் னெனக் கரிய தென்னுள்	தணிகை	காரதன்	கரு	இலைப்புரை கிளைத்துக் கொடு மாலுமறி
1761	தேனிற் புகேன	மேரு	காங்குஞ்	உக	குக்குட லுழவித் பாம்பாய்ப் பிந்த வக் குபதன்
1765	பருகு காதலித் பாடி	கட்ப	அயோமுகி	அடி	உடரே கடப்பக டெம்பி பனை, பாவு
1778	இனகு காதல கப்பரி கொண்டவே	திருக்	தருக்க	ககஉக	தே வியினி யுடனும் வெண்டெய
		பதி	காங்கு	ககஉக	பாடுகொறி தேன்ககலத் தந்த
		பொருக்	தருக்க	கக	கெட்பத் தூப்பா துக்கு விடல்
		கதை	காங்கு	சக	பருகு வன்ன லுருகா கோக்கமேறி
		தணிகை	காங்கு	உக	பருகு வன்ன பண்பின குகி
					இனகு காடகிற் சுத்தனப் பொதும்பி

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சுரு

[illegible]

சீவக. செய்யுள்ளேன்.	முலம் அல்லது சுருத்து.	நூற்பெயர்களிழதலியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது சுருத்து.
1898	பவழமே யனையன் பன்மயிற் பேரெவி, யகழமிக் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன்	உர்ம	வானவர்	க	இந்திர கோப நிறத்தபன் மயிர்ப்பேரெவியகழம் தொளிபெற வெளிக்கும்.....சுண்ணம்
1900	மாளிடம் மூத்தன கிலுத்தம்	தனிகை	சம்புத்தீவின் கத்தியுப	௩௨	மானிடம் பழுக்கும் கிலுத்தகின்வனம்
1902	மைத்தரைப் பாப்பன மாமகண் மார்க் குழாம்	காஞ்சி	ககரேற்று	௩௩	மாணிடம் பழுதிலுத்தம்
1907	சித்தில முகையி னூர்த கெடுங்கனூ லேக்கப் பெற்றது, கைத்தனத் தீண்டப் பெற்றுங் கனித்தன மலர்த்த காண்க (சீவக. ௪௪)	ஆனக்கா	ஆன்காத்த	௩௪	மகண்மாக்க, ளம்பொ னுலயத் துணி னுண் பாவையைய யாடவென்..... கோக்குமாறு
1908	கண்ணிட னூதி யின்னே, பல்லியம் பட்ட யாங்கர் வருக்கெகோ கம்பி வருகவென் கனிதென் தேத்த [நேன்	கல்	பரில	௪0	அடியானம் வீழியாழ மனைப்பாணுஞ் சனவப்பாணம், வறுவாரு சிழலானம் வசையாழ மிசையானம்,
1911		கணந்	சர்க்கி-உணா	௪௪	காரிகையார் உழிநீன் பல்லியம் பாக்கோத்திசைத்தன, ளல் லெழி துண்கனூ யாழிமா லிடனே சொன்னொதி பதித்தச் செக்கென் களிநென்
1914	இடைமகன் கொன்ற லின்ன மரத்தி னணக்குயிர்ச் சிறுவ னொ ணக்கனே	பத்	மத்தனாரு	௪௪	இடைய னெறித்த மரத் திராமனைப் பவர்த்தென்கி-ருண் டே
1916	வைய னன்னை	கம்ப	சுச்சி	௪௪	கென்றான் முட்ககோகாத்திக்குதி
1920	மேயந் முன்னிடு மட்பனக கண்க்	பத்	நிருக்	௪௪	முன்னின் முட்ககோகாது மரத் துத்தொத்தித் தத்த பொருளை மரத்
1921	ஒத்தத்தகனையோத்திமுத்தம்	நிருக்		௪௪	மேய, தென்றிது லொத்தித் கோகல்
..	கற்ற மாத்தரைக் கண்ணெனக்கோட			௪௪	முத்தரைக் கண்ணெனக் கோகலால்

[illegible]

சீவக. செய்யுள் கோண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களிமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
2040	கொறுகொறுப்பேராலும்	கூர்ம திருநா	கண்ணம்மா	ககந. குழல், ந. கக	கொறுகொறுத்தெழுந்தோங்கிய
2047	தொட்டிமையுடையவையினை	நாடகம்	ஆரூர் பிரிவுறு	கக	தொட்டிமையுடையதொண்டர்லைப்ப
2050	கண்ணீர் கண்ணிப்பக்கையற்றியாமி	நாபச்சியா	வையொரு	க	கண்ணீர் கண்ணிப்பக்கையற்றியாமி
2057	மனம்தனைத்துதித்தல்	நி.திருமொ	ச	அ2-ச	அனங்கதேவா, உண்ணையும் உம்பியையும் தொழுதன் (க. க)
2090	கைச்சிலைகணையோடேத்திக் காணிக் கடைமையக்காப்பான்	சிலப்			வினாமலர்வாளியொடுகருப்புவில்லேத் தி, மக-வெல்லெகாடிமைத்தன்றிசிதர, கக-ங்காவனனனிசிதந்தது
2102	குடம்புணர்செருத்தல்.....எருமை	கூர்ம	குடம்புமரபு	சக	குடம்புசெருத்தல்.....எருமை
2106	வண்டலைப் பொழுத்தாங்கு கணையசெஞ் குட்டி ஒலிமயிர் வரநனம்	"	பிலக்க	ச0	வண்டலைப் பொழுத்தா வண்டனசெஞ் கு டு வரநனம்
2108	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்	ஐங்குறு	அட்டமா	உ0உ	புதக்கலத்தன்னகலியால்
2109	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்	திருவிளை		ச2	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்
2109	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்	திருச்சித்		சுச	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்
2110	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்	திருச்சித்		சுச0	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்
2110	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்	திருச்சித்		சுச0	புதக்கலம்பொழுங்குளியால்
2121	திருவிளை	திருவிளை	சுச0	சுச0	திருவிளை
2126	மயிலுச்சித்தகண்.....பிச்சு	காடநி	சுச0	சுச0	மயிலுச்சித்தகண்.....பிச்சு
2130	குணம்பொருட்டி.....கமலபட்டத்தி	கம்ப	சுச0	சுச0	குணம்பொருட்டி.....கமலபட்டத்தி
2142	கடைவிரைப்பூத்தேயோல் (சீவக. உகக.க.)	கடை	சுச0	சுச0	கடைவிரைப்பூத்தேயோல் (சீவக. உகக.க.)
2142	என்றிமுரசம் (சீவக. உகக.உ)	கடை	சுச0	சுச0	என்றிமுரசம் (சீவக. உகக.உ)
"	"	கடை	சுச0	சுச0	"

2145	இடுகொடியணிந்தமார்பர்	சீவக	அ0	ஆகஞ்சாந்தி னிடுகொடியெழுதி
2148	காலணையனியன்றானை கையினால்வி	திருக்	அகசு	கூற்றத்தைக் கையால்வின்தந்தறால்
2154	எழுந்தபுத்திணினிலந்தோய்வ(யானை)	பாரத	எக	ற்றவார்க், காற்றாநாரின்னசெயல்
2155	தச்சிழலொமலைவ.....கனிது	"	க0	எழுதப்பூத்தாத்த
2158	அவின்னோற்றமேபோலுஞ் சிலைகளு	"	உக	தன்னிழல்கண்டுநிற்குந்தது
2165	கடதூர்த்தன்மலையாழ்தலிவைவல்லார்	பட்	உஎக	உரிவின்முதலிய பலபடைகளுமுட
2170	ஞ்சிழிற்ருளிச்சமும்	சீவக	உக	வலியசெலவுது பவனசகுலமென
2179	விலனன்றையுணரிப்பாரும்	கதை	கஎ	மலையகழ்குலனெகடதூர்க் குவனெ
2197	புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன் போக்	கூர்ம	கஎ	புனைமயிற் குஞ்சிப்சம் [கடைமண்
"	கிவிட்டபிழைப்பும்		கூஉ	பவனத்தரச னுவனரித்தெறிந்த குந்த
2215	புநந்தியநகுக்கின "	பாரத	உககூ	புலியாப்புறுத்தத்தென்ன
2219	பொற்றேர் கானககாக்கச்சமாரும்	தொல்	கூஉ	வயப்புலியையவா னுருவிடுகின்றே
2227	ஆடவர்பொருளில்லைபந்தலை.....அற்	கூர்ம	உக	புள்ளியற்கலிமா
"	முலிழ்வன, கருக்கனிப்பெண்ணையங்	பரிபாடல்	உ	கடலந்தானை பத்தகைக் கச்சத்தோடும்
2231	கானக்கால்பொர, விருங்கனிசொரி	மேரு	ககூ	நீளும் புனை மினைசப், பலபதி னுயி
2237	வன போன்ற	மணி	ககூ	ரங் குலைதரை யுதிர்வபோல்
"	" [புச்சுழற்கி உவமம்	களவழி	ககூ	சோரச்சேரா ரின்னாவிர் செஞ்சு(
2231	யானைமதங்கொண்டு கழுஞ்சுக்குக் கப்	மணி	ககூ	(கதை. உலகுச்சன. ககூ - உஉ)
2237	கண்ணொம்பப்.....ருருவிசேர்வரை	களவழி	ககூ	கால்பொரப் பெண்ணை நெற்றிக்
"	போன்றகுச்சாம்	களவழி	ககூ	கன்போற் றலைகள் வீழ்ந்த
"	உருணையிசுமத்தெழுந்து, பரிதிசேர்	மேரு	ககூ	கூம்புமுதல்.....கனிமயங்குற்றோலை
"	உருணைபொலப் பகட்டினமபரந்தனவே	களவழி	ககூ	யானைமேல்.....கடுங்கண்ணொம்பம்
"		களவழி	ககூ	மாயப்பப.....குன்றிற்ருட்டியினம்
"		களவழி	ககூ	போய்ப்புண [சேர் குந்தமாத்த
"		களவழி	ககூ	கோல்பொரக் குளித்தயானை. குருவி
"		களவழி	ககூ	தேர்ப், பரிதிசுமத்தெழுந்தபரணை யிரு
"		களவழி	ககூ	விசும்பிற், செல்கடர்சேர்ந்த மலை
"		களவழி	ககூ	போன்ற

சீவக. செய்யுள்கள்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நிகழ்த்திய புயன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	தொல்லிலங்கைக் குடுமிக்கொண்டு யானேகி தென்னகையி லெஃகமால்- தரனும், விலங்காலொருகைத்தால் கவிமதங்கத்தவென்றக்கனகன் செருவினில் வளைந்த வெண்வள்ளி... மினைக்கொளி திருத்தும் வென்றி வீரர் அகலம், கோட்டுமண்கொள்ளாமூலை கோட்டுமண்கொண்டகுளிர்திங்கள் வானவ ருடலங்கோட்டு மண்கொண் டரவனாந்து கோட்டுமண்கொண்டமேலும் [வகன் கினைமுத்தக்கொண்ட திண்டேட்டே வாய்மைப்போத்தோன்றி, திங்க ருட்டத்தோன்றியது இவ்வாய்வுகவனஞ்சுபட்டதொன்று ன்னது, கல்லார்க்குநகலெதெயல் சுரவின் தன்னவன்னை மொய்ப்ப கொலைக்கொண் டுட்கொண்டதா க்கு மைத்துணைக்கும்.....சுத்துருத் மரப்பழுத்தன்மதுருட்டெம்குண் எரிதுமயிவங்குணவெல்
2249	மன்னரைக் குடுமிக்கொண்டான்	கார்ம	சுவேதவராக	௩	
2261	வீரின்மையின் விளங்காமெனமதலேழு முமெழியான்	தகடூர்	வான்வணக்	௩௩	
2292	கவிமதங்கத்துகாமர்வணப்புவிற்றிரு	பாகவதம்	இரணியனை	௩௪	
2293	குஞ்சரங்குளியுழறி.....மினைக்கொ	கூர்ம	கண்ணம்	௩௪	
	ளிதிருத்துவாற்கண்டு		ணம்		
2294	உழுதுசங்கங்கோட்டு மண்கொண்ட	முத்தொன்	வாரிய	௪௦	
"	"	நன்	சயம்	௪	
"	"	கூர்ம	ஆதலர்சிதற்பு		
2312	கினைமுத்தக்கொண்டோன்றின்	தணினை	வீரட்ட	௪௨	
2315	மதியவெய்தாசகெக்கச்சுதிதலுண்	கூர்ம	கண்ணவ	௪	
	டே	கவி	குறிஞ்சி	௬	
2319	இவ்வாய்வுகி வீருத்தின்றுகங்கொ	திருக்		௬௬	
2325	ன்றகெஞ்சுத்தல்வான்	புத்தா		௬௬	
2325	கோட்டுத்தின்றுத்தின்றுமன்	புத்தா		௨௨	
2328	கூடார்புழையுழைக்க கொண்புழையு	புத்தா		௨௨	
	வன், கூடார்				
2333	மைத்தனமன்னர் மாக்கள்தேறிப்பு	கணத	விழாவத்	௬௨	
2339	மாபவ்யமும்போன்று கொப்புள்கு	பொருக	சகி	௬௩	
2348	தித்தும்முலவான்	கூர்ம	இரவண	௨௦	

2358	சேக்கைமடீயியுதிங்கம்போல்	தணிகை	அகத்தியன்	௪௫	தித்தும்பும்பொருவேல்
2365	பகட்டரசன் செய்தும்மதம்போல்... கமழும் (சீவக. ௨௪௩௬)	பா: த	பூமக அருச்சுனன், தீர்த்த	௬௦	சிங்காசனத்தின்மேற்செங்கம்போல் நாகாதிபன்விரும்பமதநாறுநீசை
2369	பொன்னமயமுழைக்கல்கள் பொலி ந்தேனம்	ஆதிபுலா கதை	புனற்பாற் ஸமலசரண	௫௬	மேலோர்களுழைக்கலங்கனந்த [௮]
"	"	மேரு	தாமசைக்கா	௫௬.௨	வெண்கதைமாதத், துழைக்கலம்பாப
"	"	திருகா	கோலம்	பாரார், ச	உழைக்கல, மாதர்களைத்தீவா
"	"	கம்ப	கூ-ம்திங்	௬௧	கின்னமாம்பென்மலர்களன்றேகுடி.
2370	செந்தாமரைமகளேயல்லது பெண்ணா ராத்.....மண்டபம்	கதை	கூ-ம்திங்	௬௧	கின்னப்பூச்செருகுமென்தூ
2373	தடவனா முழங்குஞ்செந்தி	நெடுநல்	நகர்நிங்	௬௨	கோவீற்றிருப்பூழ்ப்பூவீற்றிருந்த, திரு
2379	பரிதிசெண்டறியாப், பாடுவண்டொடி பறவையுருகுஞ்சூகாப்பு	கம்ப	நகர்நிங்	௬௨	மகன்போல
2391	அகிற்குடம்பரப்பி	சீவக	இலக்க	௬௩	பருவாய்த்தடவிற்செக்டெருப்பார
2403	கூந்தலைநீயுருகமுக்கங்காய்க்குலை	திருஞான	இலக்க	௬௩	தண்டலைக்கோசலைத்தலைவன்மாதரை
2405	மண்மகன்முற்றும்வாய்திறந்தழுதிட் டரெனையுட்பாதுமாகவே	வெங்கை	மார்துறை	௬௪	கூமாண்டகுடமாயிரமாய்
2411	மங்கலவசகசுந்தேனத்து	க்கோவை	தெய்வமாரிண	௬௪	பூசுமுங்குடத்தலின்சூலைவாரி
2416	அழகைகெய்தேயத்து.....மகளிர் அழகையேற்றுகின்றார் (சீவக. ௪௩௭; ௨௪௩௦) [நம்போலப்பூமிமேனிலிவி	சேருர்ப் சுதை	மண்ணூர்	௬௪.௭	மலயம், அழுதகண்ணீரைப்பொருளை வெண்பார்
2417	இமயமென்னும், பொன்னெடுங்குன்	புதகா	பூமகன்	௬௪	முடியற்சாலவக்கடந்தெளித்தபின்றை
2425	இந்திர, திருவிவன்னதார்தீரண்ப [தீஞ்சொல்	சீவக	பூமகன்	௬௪	அறுகைப்புல்லினும்.....நறுநெய் தோய்த்து முறைமுதலேவி
2438	சரும்புந்தேன மருதம்பாதுங் கலந்த	சிலப்	கண்ணம்	௬௪.௮	நிலியர்.....பொந்தேனம்போலே [பொந்தேனம்போலே
"	"	கூர்ம	கண்ணம்	௬௪	திருவின மால்வரைக்குவியதனைய தோர்தேக்தார் [முழைக்கினலிக்கு
2441	விலங்காமப்பொருதசங்கிலிவெள்ளை	தணிகை	வள்ளி	௬௪.௯	சூழலும்பாழு மயித்தாங்குழைத்தநின், கரும்புமருதங்கோந்தேனூங் கலந்த கனிரவாய்த்ஞ்சொல்

2531	அங்குபுல்லெண்ணப்போகி	அங்குபுல்லெண்ணப்போகி	செல்வர்க்கேகிறப்புச்செய்யுத்திருந்து	நீர்மாதர்	திருக்	சுமார	ச0 எ0உ	தம்புரிவனைக் கன்னாச்செல்வம்புல்லெண்
2535								
2541	"	முனித்தலைக்கண்ணிரொற்றிச்சிறார்	முழாவிற்புல்லி	உடம்பெலாந் கண்களாயின்	மெய்ம்மை கோவி வள்ளி சத்கம்	கூ. சுஉ இக உக	கூ. சுஉ இக உக	இல்லாரை யெல்லாரு மென் னவர் செ வனை யெல்லாருஞ் செய்வர் கிறப்பு காவாடுபோழ்த்திற்.....சிலர் புறுத்தலைவேடன் செவ்வைமுழாவிந் பெயரிலவண் முழுவும் உடம்பெலாந் கண்ணு யண்ணு, வெ ள்ளந்தான் பாரபாதல் ஆளிகன்மானனன்ருடைக்குருளை,.... கரிகாலவனை ஆக்கமதர்வினாப் பச்செல்லும் உபம்பொறுத்திதொட்டான் வேனவானையுறித்து [வந்ததால் வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இனவேனல் இனவேனல்வந்ததெத்திர் உத்தரகுருவுமாகி வானை பிறமுந் கயங்குட்ப, ஆகுனார்; வாளவிதிர்த்து வானெனவானை கப்பாய வள்ளுர்முன்னின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கமுந் துங்களவுக்கியும்
2554	"	முலைமுத றுறந்த வன்றே.....தெவ் வரைச் செருத்த கம்பி	முலைமுத றுறந்த வன்றே.....தெவ் வரைச் செருத்த கம்பி	பொறுந	மண்மக சடலூர் அ சயம் இலக்க தும்பை	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	ஆளிகன்மானனன்ருடைக்குருளை,.... கரிகாலவனை ஆக்கமதர்வினாப் பச்செல்லும் உபம்பொறுத்திதொட்டான் வேனவானையுறித்து [வந்ததால் வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இனவேனல் இனவேனல்வந்ததெத்திர் உத்தரகுருவுமாகி வானை பிறமுந் கயங்குட்ப, ஆகுனார்; வாளவிதிர்த்து வானெனவானை கப்பாய வள்ளுர்முன்னின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கமுந் துங்களவுக்கியும்
2556	"	பொருளர்க்கே, வரும்வழியுழந்து	ஆழிசெம்பொற் குட்டெஃகெண்ணி....	திருக் சீவக	மண்மக சடலூர் அ சயம் இலக்க தும்பை	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	ஆளிகன்மானனன்ருடைக்குருளை,.... கரிகாலவனை ஆக்கமதர்வினாப் பச்செல்லும் உபம்பொறுத்திதொட்டான் வேனவானையுறித்து [வந்ததால் வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இனவேனல் இனவேனல்வந்ததெத்திர் உத்தரகுருவுமாகி வானை பிறமுந் கயங்குட்ப, ஆகுனார்; வாளவிதிர்த்து வானெனவானை கப்பாய வள்ளுர்முன்னின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கமுந் துங்களவுக்கியும்
2569	"	வேளன் மல்கி	[அருளி	திருநா சிலப் நள சீவக புற. வெ	மண்மக சடலூர் அ சயம் இலக்க தும்பை	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	ஆளிகன்மானனன்ருடைக்குருளை,.... கரிகாலவனை ஆக்கமதர்வினாப் பச்செல்லும் உபம்பொறுத்திதொட்டான் வேனவானையுறித்து [வந்ததால் வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இனவேனல் இனவேனல்வந்ததெத்திர் உத்தரகுருவுமாகி வானை பிறமுந் கயங்குட்ப, ஆகுனார்; வாளவிதிர்த்து வானெனவானை கப்பாய வள்ளுர்முன்னின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கமுந் துங்களவுக்கியும்
2578	"							
2580	"	போகபூமியும்	வானெனவானைப்பாய	கம்ப பட்	மண்மக சடலூர் அ சயம் இலக்க தும்பை	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	கக.க- கச.அ இக.ச கக மலை.உ இறுதி.வெ	ஆளிகன்மானனன்ருடைக்குருளை,.... கரிகாலவனை ஆக்கமதர்வினாப் பச்செல்லும் உபம்பொறுத்திதொட்டான் வேனவானையுறித்து [வந்ததால் வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இனவேனல் இனவேனல்வந்ததெத்திர் உத்தரகுருவுமாகி வானை பிறமுந் கயங்குட்ப, ஆகுனார்; வாளவிதிர்த்து வானெனவானை கப்பாய வள்ளுர்முன்னின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கமுந் துங்களவுக்கியும்
2583	"							
2608	"	விலையவா முன்றிற் பொங்கி வானை	வானை பாயச், சிலையவர் குரம்பை யங்கண் மானினஞ் சென்று சேர்ப்ப,கொலைகமுந் திலை வின்ரி கிங்க கடப்பதுபோற் சேர்ந்து..... பாதமுடிநீட்டி [வா யாங்கு கற்சிறை ய: நித்து வெள்ளங் கடற்க	மேரு தொல் மது கூர்ம	பூரண புறத்தினை சூரியன்மரபு	சா.க அ எ.உ உ.ச	சா.க அ எ.உ உ.ச	இனஞ்சிங்ககடப்பதேபோற் சென்றவ ன்பணித்தெழுந்தது வருவினைச் புனைகை கற்சிறை போல வருபினை கற்சிறை கடுப்ப கற்சிறை நயழித்து.....குமுருஞ்சரய (ஹ. நன்சண்ட., சு0)
2612	"							
"	"							

2747	மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்	சீவக	முத்தி	உ.க.௩	மணிவரையனை யமா தவன்
2749	ஒருகடலி விட்டகடி மட்டுருகடலி	திருச்சிற		௩	வணியலில் சீர்கட னின் றிட லேல்
	விட்டதுகத்தனையிற்செல்லல்				டல் வானுகத்தின், மூளைவழி கோர்க்கி
2756	பொய்கையுண் மல்லெனவளர்த்து	கதை	கனிதுபெயர்	சகக.௩	கோத்தென
2769	எதிவான் றூ நம்பி யென்தென விற	மது	த்தது		நென்கட லிட்டதேவர் திருமணி வ
2771	நத்த பாவத்	திருக்		கசகு	ன்கழி, வடகட னுகத்தனை வந்துபட்
2781	விரும்புபற வதுக்கி யிட்டு	மேரு	நிரயத்தி	உ.௫	டரவகு
2784	மனுவனைய மென்குன் மடவுநிம்பு	பெருமபா		ச.௩.௨	மாக்கனை
	கிரம்பாத கீரியாற் றிநிமணனு னாழ்ந்	கதை	பிரவீழ்த்தது	௫.௩-௪	ததாங்கு
2787	து, பெரும்பார வாடவர்போல்.....				எளிதென வல்லிற்ப்பா நெய்துமெஞ்
	புன்னுன்னு பொனதும்				ஞானதும், விரியாது கிற்கும் புதி
2789	மல்லன் மலையினைய மாதவரை	திருக்		௩.௨.௬	விரும்புபற வதக்கவினை யேகொடிய
2793	கரவாய், கவித்தறநம்பம்	நால		அ.க.௮	மனவச்சு ஒகிம்பு [தென்பார்
2824	ஐவகைப் பொறியும் வாட்ட யாமை	திருக்	இளமை	௨	குண்டிதுறை ய்டிமணற் கோகிற வழி
	போ லடங்கி			௧௨.௬	நதிய, பண்டிதரை யேற்றும் பகட்
2825	இன்பதன்பழப்புமை (சீவக. ௨௧௬௭, ௨௬௪0)	தொல்	மெய்ப்பா	௧௨. ௨ரை	ழினைப்போல
2826	பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்பிற் பருமி	மேரு	வச்சிராயுத	௩.௮	கொல்லாமை மேற்கொண் டொழு
	த்த கனிது போல, தூற்கதி கொண்டு		ன்		வான் வாழ்காண்மேற், செல்லா துயி
	கண்ணு னுகத்தள வெல்லை கோக்கி				ருண்மன்னார் [ருண் ளுவ கூற்று
தவர்ப்பனையில்கத்தால்				வந்ததே, யாழ்கலத் தன்ன கலி
					ஒருமையு ளாமைபோ லீர்த்தக்க லா
					ற்றின்
					செஞ்சாக் தெறியினுஞ் செத்தினும்
					போழினு, கெஞ்சோர் தோடா நிலை
					மை
					மண்ணிற் கண்ணுகத் தளவு கோக்கி
				 வாள்வாய்ப் பிழகடப்பதே
					போல், ஏற்றநாண் மீனோடேரு மதி
					யென

சீவக. செய்யுள்.	புலம் அல்லது கருத்து.	தூற்பெயர் கள்முதலியன.	தூல்களின் பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
2839	ரஞ்சி, கமைத்தபூர் தாமத் தோய	திருநா	ஆரூர்	பொய், ந	தும்மா னமைப்புண்ணென்
2842	அடங்கலாக்கு	திருக்		உளசு	செஞ்சிறுமுறவார்
2845	உள்வொரு ளிதுவென வுணர்தன் னாமம்	"		சஉஉ	எப்பொருள் மெய்ப்பொருள்
2885	கழிந்தகம் பிறவி தம்மு னேதிலம் யா	சீவக	காமக	உசக	காண்பதறிவு
2887	நணக்கிறப் பறித்த போதந் தானனை	பெரிய	கண்ணப்ப	ககக	அவற்று னெல்லா மேதிலம் பிறந்து
2889	விடுத்தல் செல்லா.....உடுப்பு	மேரு	கல்வரும்	சர	நீங்கித், செல்லும்க் கதிக டமமுட் செ
2890	சாசார னென்னு.....தேவர் கோவரப்	குளர	மத்திர	ககக	வங்கினைப் பற்றிப் போதா வ } [ரலம்
"	சிலம்பிற் சிலம்புநூர லன்னம்	கம்ப	ககாப்	ககி	ல்லுகிம் பென்ன நீங்கான்
"	"	கூர்ம	சக்திர	ககச	இந்தச் சாசாரானால்
2891	யொட்டி, கஞ்சன் வேலினு னடுக்க வீத்	சீவக	முத்தி	சககி	ச:சாரமென்னு, பித்திரவுக்கமெய்தி
2902	கருமலாந் கட்டென்ன நிலைக்க த்நனி	புதா		கக	சிலம்பேன்க வேங்குவ, அன்னம்; (ஆ- கையடை. உக; ஐ. பம்பை, ககி)
2907	வாய்ப்புகிற் கேசி பின்னம்.....கரக்	"		ககி	சிலம்பொலி யென்னப் பெடையன
2908	முன்னே. (முத்தம்பார்க்க)	"		ககி	மரத்தி
2909	கென்னுயிர்.....கம்பி பென்னுன் (முத்	"		ககி	திண்ணை யென்னில் ஐந்தி உத்
	தம்பார்க்க)	"		ககி	கருமல்லது காடறிவாப், பெருத்தன்
	ஆர்வனது குத்த வாதி..... அன்ன	"		ககி	பனை
	தாமே. (முத்தம்பார்க்க)	"		ககி	காப்பெல் லுத்து.....உலகமுட் கெ
		"		ககி	டுமே (முத்தம்பார்க்க)
		"		ககி	கெல்லுமய் ரன்றே வேத்தத்தூக்
		"		ககி	கட்டுனை. (முத்தம்பார்க்க)
		"		ககி	காப்பார் கோத்த..... தகத்திற்
		"		ககி	தருமே (முத்தம்பார்க்க.)

2910	காய்க்டெழி கடுங்கற் றண்ணைக் கவுட் கொண்ட கனிநு போல...வெருளி மாந்நி	”	க0	கனிநுகவு னடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த தப்பினே
”	வேந்தர்தாம் வினுழிபெவன்வம்..... மறைத்தல்	திருக்	சச0	காதல கா த லறியாமையுய்க்கிற்பி, னேதில வேதலார் னூல் (ஊ.சு.கூ.2)
2930	காட்டிழைத் தொருமகன் றுரக்கு மாக் கலை, யோட்டுடைத் தாமெனினி னூய் யும்	புதாகா	ககந	வெண்களரி, நெருவ னுட்டும் புல் வாய் போல,வோழியுத்தலுங் கூடும்
2932	மாய்த்தலும் பிறத்தலும் வளர்த்து வீங் கலுங், தேய்த்தலும் முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்	”	உ௭	தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மை யும், மாய்த லுண்டையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியாதோரையு மறி யக் காட்டித்,திங்கட் புத்தே டுரிதரு முலகத்து
”	”	கூவப்புரா ணம்	கசு	உலகினர் செல்வ நந்த லுணைப்பொரு ளிரண்டுங் கோட, லிலகுவிண் மதி யங் காட்ட வென்றுமோர் தகைத் தாய்க் செறல், லிலகுதகு செல்வ மெங்கன் விழுப்பொருளாய வண்ண, வலகில்கெஞ் சோதிப் பின்ன லணி மதி புணர்த்த வாழ்வார்
”	”	தியாகராசு	கசு	அகன்மதி வளர்த்து தேய்த்தற் றச்சக போகத் தன்மை, நகலுறக் காட்ட குழலின வதுபோ லமுதனைப் பெரிதே தாழிக் குவளை
2945	குழலெங்கு மாறேங்கி யமுதார் கோ	புநரா	கசுந	தாழிநறுங் குவளையந்தார் த்ருமன் மதுசோந்த்.....வான்பொய்கை
2974	தாழிவாய் மறைக்கும்.....குவளை	சிலப்	ககஉ	குழலின வதுபோ லமுதனைப் பெரிதே தாழிக் குவளை
”	”	பாரத	கதி	தாழிநறுங் குவளையந்தார் த்ருமன் மதுசோந்த்.....வான்பொய்கை
2998	தேய்பிறை யுருவக்கேணி	பட	கதி-அ	குற்றசெந் கழுநீ ரனைத்தரிங் விபித்த கண்ணனைக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்
”	”	கூர்ம	இ௭	வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வர
3018	வாடா மாலை வார்தளிப் பிண்டி	திருரு	௭௯	

சீவக. செய்பு ளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ரீகள்முத லியன்.	நூல்களின் பத்திரிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
3018	வாடா மாலை வார்த்தைப் பிண்டி	மணி	நட	சக-௫௦	பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைகடேக்கலின்
3081	சக்கிலத் தியான மென்னுங் கலையெ	மேரு	சஞ்சயந்தன்	உக	சக்கிலத் தியானவா ளெடுத்து
3107	தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மரது போன், மன்னுயிர் வைகலு மோம்பி	திருக்		ககக	இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்
3111	மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெ ன்விழி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவரம், பிணியுயி ரிழந்தியாப் பேசினேன்	மணி	உள	க௫௦-கிட	னாமை, வேண்டும் பிதன்கட் செயல் கரும்பிழப்புநகரு லீலப்பிதப்பும், பசு ம்பிதப்பும்செம்மபிதப்பும், பொன் ன்பிதப்படும்வெண்ணி திதப்பும். (சிவ ஞானசித்தியார், பர. ஆசீவகன். அ)

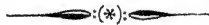

விளங்காமேற்கோளகராதி.

பக்கம்.

அகத்தொழுகவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)...	208
அடகுபுலால்.....கல்வியவன்	௭௯௯
அத்தமென்னும்பொன்னஞ்சிலம்பு	௧0
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சரிப்பிசையே	22௧
அத்தணரவிந்த.....மலர்	2௧௭
அரக்குவண்டு.....ஐந்து	௯௧௩
அரசொடுத்ததேவருலம்	௧௧0
அரசனுழையிருந்தான்	௩௨௮
அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும்.....மூவகையே	20௭
அவைதாம், சாங்கிக்கத்தே.....றானே (சயந்தம்)	௨0௬
ஆர்ப்பெனப்படுவதளவிதந்திசைக்கும்	22௧
ஆன்மவப.....ஊர்	௩௭௬
ஆனையேறே.....பார்	௯௧௮
இடக்கணியியா.....கருவியாகும்	௨0௭, ௭௬௯
இருகதிநாற்சாதி.....ஈண்டு	௮௯௩
இலங்கைப்பச்சிலை.....யோமாலினை	௧௧0
உண்டவெச்சில்	௧0௮
உண்ணுகிடந்தான்	௮௮௧
உள்ளாளம்விந்து.....மென்னுரை (இசைமரபு)	௨0௧
எடுத்தல்பாட்டு.....லுணர்	௨௨௭
எதிர்கொளலிட.....யேந்தினார்	௮௨0
எவன்முரணும்	௨௭௧
ஒன்றுயிருபது.....லாரேர்விதி	௧௮௬
ஒங்கியமூங்கி.....பார்த்து	20௭
ஒர்க்கோலை.....டைந்து	௨௮, ௯௧௩
கடாமுங்குருதியு.....தொன்றிலலை	௧௯௧
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் - (இசைமரபு)...	௨0௯
கருங்காலி.....வைப்பு	௨0௭
கழைப்போய்வின்முத்தம்...	௧௮௯
கற்சுனைக்குவணியிதழ்	௧௨
கனிட்டமுதலாப்.....பரிவர்த்திதமே	௩௭௬
கனிட்டமுதலாவி.....வியாவர்த்திதமே	௧
குழல்வழி.....ஆமந்திரிகை (கூத்தநூல்)	௬௩-20௭
கூடமென்பது.....யிசைப்பதுவே	௨௨௧
கூத்தின்வகையுள்.....வகைப்படுமே (சயந்தம்)	௨0௬
கூறியவறுப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்)	௨0௬
கொடும்புரி.....யெனமொழிப	௨௨௩
கொன்வரல்வாடை	௮௭
கோடேபத்த.....வகையினதாரும்	௨௨௨
சந்தனமகி.....யைந்துமினாயே	௧௯௧
சாங்கிக்கத்தே.....புலவர் (சயந்தம்)	௨0௬
சாமரைத்தீர்.....னெட்டு	௧௬௮

விசேடக் குறிப்பு.*

1. தேவர் - இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர்; துறந்தோரைத் தேவரென்றல் சைனசமயமரபு; குணபத்திரதேவர், உத்தித்தேவரென்னும் பெயர்களாலுணர்க. ஆசிரியர் - தொல்காப்பியர். அம்மைமுதலிய எட்டாவன: அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன; “அம்மைதானே” (தொல். செய்) என்னும் சூத்திரமுதலியவற்றைப்பார்க்க. பாடானென்பது பாடுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும் நோக்காது அவனது ஒழுக்கத்தினையுணர்த்தும். பரவற்கண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டும், முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்பின்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டுமென்ப பாடாண்பாட்டு மூவகைப்படும்; முன்னோர்கூறிய குறிப்பாவது பழையதோர்க்கையைப் பொருளாகக்கொண்டு பிறர்க்கு உறுதியுடையதே கூறுவது. செந்துறை-மக்களைப் பாடுவது. தேவபாணி-தேவனாவர்த்துவது. தாழ்மட்ட - தாழ்தல் பொருந்திய. மருவின் பாத்நியது - மருவிநடந்த வழக்கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடையது; (தொல். குற்றியலுகர. எள. கு.). உலகம் நித்தியமென்பது சைனர்களுடைய கொள்கையாதலின், “மூவாமுதலாவலகம்” என்றார். சாதுக்கள்-துறந்தோர். சித்தசரணம் - சித்தனைவணங்கல்; சித்தன் - காதி, அகாதியென்னும் இரு

வகைக்கருமங்களுமெனவென்று அக்கினியிந்திரனால் உடம்பைத்துறந்து பரிநிர்வாணம்பெற்று மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; சித்திபெற்றவன்; அசுரீரியென்றும் அநங்கென்றும் கூறப்படுவன்: முத்திபெற்றவர்கள் பலராக விருந்தும் ஒருமையாற்கூறல், சாதி யொருமையென்பார். “மூவுலகத்துச் சித்ஞா மணிவிளக்குத், தேர்வகையிற் சித்தியவர்” (அருங்கல. கடுக). முத்தியுலகம், ஸித்திக்ஷைத்திரம்; இது, வென்றாருலகமென்றும் வழங்கப்படும். குருக்கள் - திருத்தக்கதேவருடைய ஆசிரியர், சித்தசரணம், அருகசரணத்தின்பின்பு கூறப்படுதல்முறை.

2. பத்மம், சங்கம், மத்ஸ்யம், ஸ்ரீவத்ஸம் முதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும், ஸ்ஸஸ்திசம், நந்தியாவர்த்தமுதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும் நூல்கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன்னிறமுடையவராதலின், ‘வெம்புஞ் சுடநிற் சுடருந் திருமூர்த்தி’ என்றார்; ‘பரிதியங்கடவுளன்னகோன்’ என்பார்பின்; 374; இதனை, திருக்கலம்பகக்கார்ப்புச்செய்யுளின் உரையாலுமுணர்க. அருகன் - ஜினன்; பூஜ்யன். இஃது அடியார்க்குநல்லார்க்குநது.

3. நல்லறம் - ஜினதர்மம். அருஞ்சுரத்தின்மரம் -

* அரும்பத அகராதிருமுதலியவற்றாலும் சேவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி உணரப்பகுதிக்குள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டிலும் இக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

மரம்; (புறநா. ககக; நாலடி. சுற்றம். 2)

6. சாமி - ஸாமி; ஸ்வாமியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. பாகதம்-பிராகிருதம். அகம் - அகநானூறு.

10. ஒருதெய்வம்-யக்ஷிதேவதை.

11. நஞ்சுற்ற-நைந்தற்ற; மனமுருகிய. நாகர்-பவணதேவர், நாகரிற்றுய்த்தமையை, “மாசுண மகிழ்ச்சி மன்றல்”, “நாகரி னுயினரே” என்பவற்றாலுமுணர்க; 189, 217.

13. மழைவள்ளல்-மழைபோலே வரிசையறியாமற் கொடுப்பவன்; 899.

14. பஞ்சமஸ்காரமாகிய மந்திரங்கள்-அருகர், ஸித்தர், ஆசாரியர், உபாசாரியர், ஸாதுக்களென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரியனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; “மந்திரங்களைந்த மனத்திலவரச் சென்றார்க, எந்திரற்கு மிந்திரரே யென்” (அருங்கல. கநி0). இவை மரணத்துன்பத்தை நீக்குதலின், அமிர்தெனப்படுமென்பர்; “ஐம்பத வமிர்தமுண்டால்,” (946) என்பதனாலறிக.

15. அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தசெய்தியை, இந்துல், 2851 - ம் - - - - - ணர்க.

16. சிக்கவென்பது குடநாட்டில் வழங்குகின்றது.

22. ஏற்றார் - இரத்தவர்.

23. உதிதன் - உண்டானவன்.

25. மா மன் மகளைன்றதற்கு மா மன்மனைவியென்று பொருள்கொண்டார், அடியார்கீதநல்லாரீ; (சிலப். கொலை. கஎ-ம் அடியுடையைப்பார்க்க).

27. சிவகன் உருமுற்றபாம்பின் அஞ்சியதை, 2891 - ம்பாட்டரவமுணர்க. அறிவன் - பூரீவர்த்தமானர். அடி-அவர்கோயிலாகிய சமவசரணம்; துறந்து தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, “வீரன் னுணிழல் விளங்க நோற்றபின்”, என்பர்பின்னம்; 409. சமவசரண இயல்பை, இப்புத்தகத்து, அகக - ம்பக்கத்துக்குறிப்பாலறியவரும்.

29. கேவலமடந்தை - மோகலக்ஷ்மி; 3117 - ம்பாட்டைப்பார்க்க.

32. சக்கரவர்த்தியென்றது, சூரியகுலத்திற் பிறந்த நாரிமதாராஜாவின் பெளத்திரரும் விருஷபதிர் தந்தகாரரின் புத்திரருமாகிய பரதேசுவரசக்கரவர்த்தியை; இவர் பரதராஜசக்கரவர்த்தியென்றுந் கூறப்படுவர்; கஉ-மஹாசக்கரவர்த்திகளுள் முதல்வர். இவருக்கு அசு - லக்ஷம் யானைகளுள்ளனவென்பர்; “சோமா னாடிசாரர் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோல்” (3040) என்பதனாலுமுணர்க. மேலே, “ஆதிக்காலத்தந்தனைன் காதன்மகன்” (316) என்றதும் இவரையே.

34. “தகிணால்” என்பர்; 235.

37. குறிப்பு-தொனி; ‘உண்டு’ என்றவாக்கியத்தில் உ. ண் ணு த ல் முதலிய மனிதர்செய்கைகள் முறையேதொனித்தல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே உண்மைப்பெயர்க்கியங்ள் பலவுள்ளன.

39. ‘சொலையெனும்பெயருடை’ என்றும் பாடம்.

40. பம்பை - ஒருவகைவாத்தியம்; “சிலைக்கும்பம்பை” 42.

41. உவமிக்கும்பொருள்-உபமையம்; 1557 - ம்பாட்டின் உரையைப்பார்க்க

43. காமனைன்றது, கண்ணபிரானுக்கு உருக்குமணியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தியுக்ளையென்றும் சாமனைன்றது, அவருக்கு ஐம்பவத்தியினிடமாகத்தோற்றிய ஸாம்பனையென்றும் கொள்க; இராம லக்ஷ்மணர்களைப்போல இவ்விருவரும் எப்பொழுதும் இடைவிடாமற் சேர்ந்தேவாழ்ந்துகொண்டிருந்தனரென்று ஐயுண்டாக்கிய பிரத்தியுந்நசரிதம் கூறமென்பர்.

48. நிலையக்கம் - நினைமயக்கம்.

51. பண்-கிணைந்தரம்புகளைபுடைய இராகம்; “கிணைநரம் பிற்தே பண்ணென லாகும்” என்பது நீலாகரம்; ஏழுசரங்களைபுழுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ணராகமென்றும் ஜனகராகமென்றும்

கூறப்படும்; எழுபத்திரண்டுமேளகர் த்தாக்களிதுள்ளவையெல்லாம் ஸம்பூ ரணராகங்களே; குறைந்தநரம்பையு டைய இராகம் திறமெனப்படும்; “கு றைநரம் பிற்தே திறமெனப் படுமே” என்பதுதிவாகரம். —
மெல்லாம் இசைநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. கஹபறிப்போர் இங் கே ஆடவரென்றுதெரிகிறது.

54. ‘ஒல்லென்சும்மைத்து’ என்றத னால், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

56. கம்பலம்=கம்பலை; இச்சொல், பெருங்கதையிற் கம்பலெனவும் வழ ன்கும்.

58. போர்வு-நெற்போர்; (ஐங்குறு. கூ, ௮௮)

60. ஒருக்கின-ஒரிடத்திற்குட்டின.

61. கிணைநிலை-வேளாளரைக்கிணை கொட்டிவோன் புகழ்ந்து பாடுதல்; கிணை-ஒருவகைப்பறை; தடாரி. பொ ருநர், ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்க ளம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரென முப்பகுதியினர்.

63. ஓர்க்கோலை - கடலிற்கோன் றும் ஒருவகைப்பொருள்; அம்பர்.

64. கிளி, மருதமரத்திலிருத்தற்கு ரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65. தாமரைமலரும் குயிலோசை யும் இளவேனிற்குரியன, தேராகைம யில் - ஆண்மயில், குயிலின்ஓசை பஞ் சமஸ்வரமென்று கூறப்படுமாதலின், ‘மெல்லியஓசையன்மையின்’ என்றார். அர்

த்த உண்மீலனமுடையனவென்பர். “வள்ளுவாடு” என்பார்பின்னும்; 168. கழாய் - ஆடுதற்குநாட்டும் முந்திற்கம் பம். தொழிற்பெயர் - வினையாலணையும்பெயர்.

67. ஆவியன்னபூந்துகில் - புனைக போன்ற, பூத்தொழிலமைந்த ஆடை.

68. ஆசினி - ஈரப்பலா.

70. ‘சிலர்பாட’ என்னும்வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

72. இமைத்துநோக்கின், கண்ணிற் பிரதிபிம்பம் தோன்றாது.

73. “பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொ ழிலினையவர்” என்பர்; 120. பூழ், குறு ம்பூழ்ப்பறவை; காடை.

74. வட்டில் - கின்னம்.

76. இறையிலிநிலம்-பகுதியில்லாத நிலம்; ஸர்வமானியம். கமமியர்=கர் மியர் - தொழில்செய்வோர்.

81. இன்பிடி-இனியபிடி. யானைக் கவளம் நெற்கற்றையாலாக்கப்படும்; “நெல்லுடைக் கவளம்”, “காய்நெல் லறுத்துக் கவளங்கொள்ளே” (புறநா. ௪௪, ௧௮௪.) என்பனவற்றுனுணர்க. வாரிகள் - யானைக்கூடங்கன். யானைக் கூடங்கள், மதுலைச்சார அமைத்தல் வழக்கம்; குளாமணி, நகரச்சருக்கம், ௪ - ம செயயுள்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப் பூண்; 645, 2275-ம்பாடல்களினுரை யாலுமுணர்க. “மௌலி யிரண்டு மிருகோட்டுக், கோளகையா கக்கொ ண்ட கோக்களிது” என்பது, இராச ராசசோழனாலா, ௨௩௯.

84. வட்டம்-வட்டமாக ஒடுமிடம்.

85. புறப்படைவீடு - புறநகர். புற ம்பே அணைந்த இடம் புறம்பணையெ ன்பர் அடியார்க்குநல்லார்; (சிலப். களுத்திரம். ௧௨)

86. மட்டத்துருத்தி, நெடுந்துருத் தியென்பன நீர்விசங்கருவிகள்.

87. பாத்தல் - பகுத்தல், ஏ - மேல் நோக்குதல்,

88. ‘சிலர் கோபத்திற்குஅஞ்சி’ எ ன்ணும்வாக்கியம், தொனிப்பொருள்.

89. கோழிமேற் குழையெறிசல், நன்னூல், ௪௦௮ - ம் குத்திரலிநத்தியு னையிலும், திருவானைக்காப்புராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௧௧௨ - ம் செய்யு ளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது; பெருஞ் செல்வரென்றபடி.

93. “பழமரப்பறவையொத்த” (828) என்பார்பின்னும்; மிஸேச்சர் - இலக்கணத்திருத்தமில்லாத சொற் களைச்சொல் னுவோர்; ஐயறிவுடையோ ர்; “மாவு மரக்களு மையறி வினவோ” (தொல். மர.), “பொழுதளந் தறியும்

பொய்யா மாக்கள்” (முல்லை. ௫௫)
“செவியிற் சுவையுணர வாழுணர்
வின் மாக்கள்” “கொலைவினைய ரா
கிய மாக்கள்” (திருக். ௪௨௦, ௩௨௯
என்பவற்றாலறிக.

95. இந்நகரத்தருகே கழியிணைந்த
மை, 92, 427 - ம் செய்யுட்களாலும்
பெறப்பட்டது. சுரூத்களின்தன்மை
யை, 142-ம் பாடலாலுணர்க.

96. மும்மலம் - காமம், வெருளி,
மயக்கம்; சங்கைமுதல் பாஷண்டிமூ
டயிறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைந்
தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-மு
னிவன்; “தொன்முது கடவுட் பின்
னர்மேய” (மது. ௪௧). “எழுந்தவண்
டு” என்னும்வாக்கியமும், “எண்டிகந்
த்யெரிவ போல்விரியப் பூம்புகைபோ
ல், வண்டிரியுட் தெண்ணீர் மகதையர்
கோன்” (நள. சுயம். ௧௪௪) என்பதும்
ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல் - கொல்லல்; “பார்ப்பா
ர்த்தப்பல்” (புறநா. ௩௪). “கன்னிய
மகளிரிற் காண்டற் கரியன” என்பர்
பின்; 1203.

99. யோசனையினளவு, பலவகைப்
பட்டு வழங்குகின்றது: நாம்காதந்தா
ன் யோசனையென்று சைனரும், ச -
நாழிகைவழி அல்லது எதி - நாழிகை
வழியென்று மலைநாட்டாரும், ச - கு
ரோசவளவென்று வடநாட்டாரும்வழ
ங்குவர்; [குரோசம் ௧2 - நாழிகை
வழி] இந்நூல், 1901-ம் கவியுரையை
ப்பார்க்க.

101. துவக்குதல் - இங்கே, தானே

102. இடங்கணிப்பொறி - வந்தோ
ர்மேற் கல்லைசுழம்பொறி. ஐயலித்
தலாம்-கதவை அணுகாதபடி கற்கலி
தொடங்கிநாற்றந்தலாம்; கற்கலி-கலை
யின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும்பா.

103. வட்டி - எஞ்சுருண்டை. யவ
னர் - ஸ்சர்; இவர்
கள் வேலையிற்சிறந்தவர்கள்.

104. செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறு
வன, மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இது

தியாக உள்ளவை; “மாத்திரையெழு
த்த” என்னும் சூத்திரம்பார்க்க;
(தொல். செய். ௧.)

101-4. சிலப்பதிகாரம், அடைக்க
லக்காலை, ௨௦௭-ம் அடிமுதலியவற்
றிலும், திருவினையாடற்புராணம், திரு
நகரப்படலம், ௨௪-ம் திருவிருத்தமுத
லியவற்றிலும் ‘மதிப்பொறிகள் இப்ப
டியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. எப்புழை - பகைவர்மேலே
அம்புகளை எய்யுந்தவாரம்; “எப்பு
ழை ஞாயிலேந்துநிலையாணம்” (பு-
வெ. நொச்சி. ௧. கொளு); (தொல்.
புறத்திணை. ௧௦ - ம் சூத்திரம் நச்சி
ஞாக்கினியருரையைப்பார்க்க.) இத
னை, 1444-ம் கவி ஒத்திருத்தல்காண்க.

106. பொன்விளைதீவு: 503. நன்
பொன்விளைதீபம்.

112. பட்டம் - அரசாரற்கொடுக்
கப்படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை
எட்டி, காலிதியென்பன; “எட்டி கா
லிதிப்பட்டம் தாங்கி” (பெருங்கதை);
பூண் - இங்கே பொற்பூமுதலியன;
“எட்டிப் பூப்பெற் நிரும்பப் பதிற்றி
யாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்
தோ னுயின்” - மணி. (22) ௧௧௩-௪.
யோசனையின் அளவை, 99-ம் கவித்
குறிப்பாலுணர்க.

113. நூல்போனவன் - நூலிற்றே
ர்ச்சியடைந்தவன். படுத்திலம். சுற்
படுத்தியபூமி. ஐயலி - வெண்சிறு
கடுகு; இது தெய்வங்களுக்கு இனிது;
“கெய்யோ டையலி யப்பி” (திருமு.
௨௨௮); “ஐயலி யப்பிய செய்யுண் டா
டுகில” (கெடுகல். ௮௪) என்பவற்று
லும் அவற்றின் உரையாலுணர்க.
இச்செய்யுளின்பொருள், 2975 - ம்
செய்யுளாலும் அதனுரையாலும் நன்
குவிளங்கும்.

114. தான் - தாழைத்திறக்குங்கோ
ல்; “இன்பப்புதாத் திறக்குந் தாளுடை
யழூர்த்தி” என்பார்பின்; 1549; “தறக்
கந் திறப்பதோர் தான்” (அறநெறி.
௧௧௨). யவனப்பேழை - யவனதேசத்
துப்பெட்டி.

116. இரூல் - தேன்கூடு; எழுவர், “உத்தம குலத்த நார்பெருங் குடியு முயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்க, வைத் தவு மான புறக்குடி மூன்றும்” (திரு விளை. நகரங்கண்ட. சடு) என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார். “பாயதொன் மரப்பறவை” (திருவிளை. நகர. சுள) என்னும்பாடல் இதன் உ - ம் அடிப் பெருளைத்தழுவியது.

117. உண்டசோறு - உண்டுமிக்க சோறு.

118. ஒப்பித்த - அலங்கரித்த.

119. பவி-பூசை, கொடி-ஒழுங்கு.

120. தோன்றி-செங்காந்தள், நாத்தலை மடிவளி - நாவின்து நுளியை மடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சிழ்க்கை, வீளையெனவும்வழங்கும்; “எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீளையும்” 447.

121. காசு - பலவகைமணிகள்.

122. துவை - புளிங்க.

129. இருவேரி - வெட்டிவேர்.

181. மடைநூல் - பாகசாஸ்திரம்; “கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியும்” - மணி. (உ) 22.

185. நைடதம், நாட்டுப்படலத் த்பாடல் இக்கவியைப் பின்ப

ப 136. உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தலைத் ததீசி, சிபி, வலன், புத்தன் முதலியோரிடத்துக்காண்க. இந்நகல் இரப்போரில்லையெனறபடி. பொண்ணகர் - இராசமாபுரம்.

189. திங்களமுக்குடை - திங்கள் போன்ற மூன்றுகுடை; அகடு-ம் பக்கம்பார்க்க; “திங்களமூன் நடுக்கிய திருமுக்குடை” (சிவப்.நாடுகாண்.க.)

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படுமென்றும் அவை மாலைமுதலியவற்றையளிக்குமென்றும் சைனநூல்கள் கூறுமாதலின், ‘கற்பகச்சோலை’ என்றார்; 1716, 2841, 2997-ம் பாடல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் இப்பத்தகம் அஎ0-ம் பக்கத்துக் கீழ்க் குறிப்பையும்பார்க்க.

142. புறம்பில் அகழ் - நகரத்தின்

மதிற்புறத்தேயுள்ள அகழி. கிடங்கு - அகழ்; இஃது அரசன்மனையைச்சுழ்ந்தமதிவின் புறத்தது. கரந்தகற்படை - மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கரந்துபடையெனவும் கரந்துறையெனவும்வழங்கும்; இது புறத்தேயுள்ள அகழியினின்றும் கோயிலகழிக்கு நீர்வருதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ளகால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யானைகள் தன்னுள்வீழாதிருத்தற்பொருட்டு இது மேலேமூடப்பட்டிருக்கும்; (சிலப். ஊர்காண். சுசு - டு; மணி. உஅ - டு; கம்ப. ஊர்தேடு. கசடு.)

144. சூலம் - இடிதாங்கி.

146. பலனம் - நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்டபோகங்களிற் சிறப்புற்றதென்பர், “பவணத் தொருபாங்கினதால்” (2853); இது, “நாகநீணகரொடு நாகநாடதனொடு, போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நகர்” (சில. மங்கல) என்பதனாலும் அதனுளையாலும் அறியப்படும்.

147. சமுகமரம் மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாரூர் நான்மணிமாலை, 20-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுமறியலாகும்.

148. மான் பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமாக எழுதப்படுதலை, 596-ம் செய்யுளாலுணர்க.

149. ஊழ் - முறை. பிண்டி - அசோகு. நாகம் - சுரபுன்னை; நாகமரமென்றே ஒருமாமுழுண்டு. காளம் - ஒருவகைவாத்தியம்.

150. இளையர் - மங்கையர். பந்தாடலின்விகற்பங்கள் இந்நூல், 1953-ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலும், பெருங்கதையில், ‘பந்தடிக்கண்டது’ என்னும் பகுதியாலும் நன்குவிளங்கும்.

153. கௌவை - முழக்கம். சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து. மௌவல் - முல்லை. வலந்த - சொல்லப்பட்ட.

154. காவன்மகளிர் - பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராசலின், இவர்களைக் கொண்டு கோயிற்காரியங்கள்செய்

வீத்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப் பாலை, உசுசு - ம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. பூரீகோயில் - ஜிலுவயம்.

155. கை - கைம்மரம்; உரிமை - மனைவி; “உரிமைமுன் போக்கியல் லால்” என்பர்பின்; 272.

156. ஒக்கடித்துச்சேர்க்கொட்டி.

157. அழல்-விடம். அணங்கு-தெய்வம். சச்சந்தன் - ஸத்யந்தரன்.

158. கலி - வறுமை. நுண்கலையென்க. கடி-வனாவு; “கண்ணடியன்ன கடிமாற்பன்” என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

159. கோதை - மாலை.

157.9. சிற்றத்தனென்றதனாற்றிறலும், அமிர்தன்னவனென்றதனாலுமீ அளியும், கடிமாற்பனென்றதனாலுமீ அழகம் கவிதைப்பொருளைக் கொடையுமீ,

தனாலவீரமும், கலைக்கிடையென்றதனாற் கல்வியும், ஒப்பிற்றற்றலாவென்றதனாலுமீ முறைசெய்தலுங்கூறினார்.

160. உவமையும் உருபும் விரித்தலாவது தருமனைப்போல்வான், வருணனைப்போல்வானெனவிரித்தல். வாமன் - அருக்கக்கடன்; “வாமன்கோயில்” என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்பூனைவணிக்கு உதாரணமாகக் காட்டினார், திருத்தணிகைச்சரவணப் பெருமானையார்; அவருடைய அணி யதிகாரம்பார்க்க.

162. விதையம்-விதேகநாடு; விதையத்தரசன்பெயர் அரிமர்த்தனனென்பர். அல்லிசேரணங்கு - திருமகள்; அல்லி - அகவிதழ்.

163. காரிகை - பேரழகு.

164. மயரின்வகை ஐந்தை, இந்நூல் 2437 - ம்செய்யுளின் விசேடவுரையாலுணர்க. நானம் - கஸ்தூரி. இவையிற்றிலே - இவற்றிலே; இற்று, சாரியை. குழன்ற - குழற்சிபெற்ற. நெறி-நெளிவு. இக்கவிமுதல், 179-ம் கவியளவும் விசயையின்கேசாதிபாதவருணனை; தெய்வமகளினாப் பா

தாதிகேசாந்தமாகவும் மானிடமகளினாக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வருணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமுண்டு.

166. துணிலை - எழுதுகோல்.

167. அரியவாய் - இரேகைகளை யுடையனவாய். கருமணியென்றது-திருமாலே. கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்கத்தைபுண்புண்ணூர்; தம்மை நினைத்த பிறர்களுக்கையும் சுடுவாரென்பர்; இதனை, “நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப், பிறர்களுக்கே உடம் பெற்றியு மில்லை” (மணி-உ.உ. சசு-சுஎ.) என்பதனாலும், “தினிலாவடின்” (சிலப். மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றியே, “கன்னியாதலின்மாலுறுப்ப வென்றார்” என்று பொருள்கூறினார்; இது உள்ள, “கருமணியம், பாலகத்தப்பதித்தன்ன” என்பதற்குச் செய்யிற்குக்கும் பொருளை, இந்நூல், 1325 - ம்செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

168. வாடினவண்ணைக்கொடி, ‘வண்ணாவாடு’ எனவும் வழங்கும்.

169. கோட்புகாதகண்ணிக்கமுருகுலைவக்கத்தொடங்காத இளங்கமுருகு, நெய்ப்பு-பளபளப்பு. கண்-கணு.

170. மகரம்-ஒருவகைத்தோளணி; அது முத்துவடங்களைத் தன்வாயிற் பெற்றிருப்பது; இந்நூல், 231, 351-ம்பாடல்களைப்பார்க்க.

171. பிறைவடம் - சந்திரமாரம். வீற்றத்தெய்வம் - வேறொன்றற்றில்லாத அழகைச்செய்வதோர்த்தெய்வம்; இந்நூல், 411, 606 - ம்பாடல்களையும் அவற்றினூலாகையும்பார்க்க.

172. வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்டமலர்.

173. ஆலவட்டம் - விசிறி.

174. வெருட்டி - வெருட்டுதலையுடையதுடைகள். குறங்குசெறி-தூரபரணம்; “குறங்கு செறிநீரன் குறங்கினிற் செறித்த” (சிலப்-கடலாடு.அக); “நிழன்மணிகரவாய்செறித்து” (திருவாணை. அகிலாண்ட. 10௩)

176. காம்பு - மூங்கில்.

177. அரி - பரல்.

178. அசுவிதம்-உள்ளிதழ்; உகிர்-நகம். தேன்-வண்டுகள்.

179. தம்பால்வந்துமிஞம்பெரியோர்களுடன் எழியுளவுசென்றுவருவோர், ஸப்பயத்துன்னிற் றூர்க்கு, ஸப்பரமஸ்தானத்தைப் பெறுவரென்பது சைனதூற்கொள்கை; “எழுமே முடியுக்கிடந்தசெலா” என்பார்பின்னும்; 1384.

180. நயனமோக்கம்பண்ணி-கண்ணைத்திறந்து; கண்ணைத்திறத்தல், சிற்பிகளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை

183. இமவான் - இமயமலை; ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, நுக்மி, சிகரிவ்யன மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, த்ரங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகையென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும் அப்பொய்கைகளில் முறையே பரீ, ஹரீ, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, லக்ஷ்மியென ஆறுதெய்வமங்கையர் தோற்றினரென்பதும் சைனதூல்வழக்கு; பரீ-திருமகள்; இதனை, 1001, 2863-ம் கவிகளாலுமுணர்க.

184. ஐவகைத்தாயர் இன்னரென்பதை, இந்நூல், 363 - ம் கவியின் உரையாலுணர்க; இங்கே, “தாயர்தவ்வையர்” என்றதுபோல, “தாயர்தவ்வையர்” (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. இக) என்றார்கம்பரும். அடிபரவ-அடிபோற்ற; “தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிரிமானே, யன்னே தேனே யாரமு தேயென தடிபோற்ற” (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ஈ0). சலஞ்சலம், ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப்படுவதோர்சங்கு; சூடாமணிநிகண்டு, ஈ - ம்தொகுதி, எஈ - ம்செய்யுணைப்பார்க்க.

187. இளவியாக்கமென்பது, தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இத்தற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக்கோடவென்பது. கோவித்தன் - விச

வையின் சகோதரன். தந்தையும் தாயும் - விசவையின் தந்தையும் தாயும். விசவையின் தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்னும் நூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்பது ஊகிக்கப்படு

188. பொனங்கொடி - பொற்கொடி. செல்வி - உமை.

189. இங்கே மாசுணமகிழ்ச்சியென்றதற்கேற்ப, “நாகரினாயினரே” என்பார்பின்; 217. போகபூமியின்வரலாற்றை, இந்நூல், 2829 - ம்செய்யுள்முதலியவற்றாலுணர்க; “தனைபுணரன்னத் தூறிமத் தூவி” (நெடுநல். கந்.உ.) என்பதும் அதனுடையும, ‘அன்பினுலன்ன மொத்தும்’ என்பதை வலியுறுத்தும். ஆமான்-காட்டுப்பசு; அது னுடையாக்குதல், முதலில் இன்பத்தைத்தந்தி பின்னர் உயிராநீக்கும்; “ஆமாபோனக்கியவர்கைப் பொருள்கொண்ட” (நாலடி. பொதுமகளிர்; எ), “நாவின் புறநங்கிக் கொல்லுந் கவயமா போல்” (நீதிநெறிவிளக்கம். எஊ.) என்பவற்றாலுணர்க.

191. “மாதர் தாமரைப் பூவதாக” என்றதற்கேற்ப, “நாகிளந்தாமராவாய்” என்பார் பின்னும்; 218.

193. அறுசுவையாவன - கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பென்பன. ஆறுகாலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

194. ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து.

195. பூஞ்சிகை-பூவையணிந்த மயிர்ப்பூ.

196. இடி-இடிக்கப்படும்மா. நூழித்கொடி - பிணங்கியகொடி.

197. கப்புரம் - கல்பூரமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; பச்சைக்கருப்பூரம்.

198. கழிகண்ணோட்டம் - அளவிறந்த உவகை; சந்.உ - ம்திருக்குறளின் விசேடவுரையில், ‘அளவிறந்தவுவகையாவது, கழிகண்ணோட்டம்’ என்பர்,

பரிமேலழகர்; பதிற்றுப்பத்து, உஉ-ம் செய்யுளாலும் இதுவிளங்கும்.

199. ஒழுக்க-நீள. அங்கமாகியவருணனைகள் - நாட்டுவளம், நகரவளம், கோயிற்சிறப்புமுதலியன. சீவகன் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்தவரலாற்றை இந்நூல், 2851 - ம் கவிமுதலியவற்றாலும் சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கத்தாலும் அறிந்துகொள்க. குரவர் - தாய்தந்தையர்.

200. கட்டியங்காரன் - காலத்தாங்காரகன். வெளிநாடு - அறிவினமை. தோட்டி - அங்குசம், நீவுதல் - நீக்குதல்.

201. அரிஞ்சயன் மிகப் புகழ்பெற்றவனென்பதை, இந்நூல், 1412-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுமுணர்க.

202. பரிதிமாப்பு: காஞ்சிப்புராணம், விநாயகர்காப்பு, ச.

203. வலம்புரி - சங்கரேகை; 'சங்க லேகையுஞ் சங்கர லேகையு, மங்கையுள்ளன' (குளா. குமார. சடு) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன், உலம் - உருண்டகல்.

204. மனக்கின்ன - பொருமை.

205. உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்; 245 - ம் கவியுரையைப் பார்க்க.

206. திலோத்தமை-தேவகணிகைகளுள் ஒருத்தி; நான்குமுகமென்றது, இயற்கையாயுள்ள ஒருமுகத்தையன்றி வேறு நான்குமுகங்களை. அந்நான்குமுகமுண்டானகதை வருமாறு:— பிரமதேவர், முன்னொருகாலத்தில் காமபிரகிருதியால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டிள்ள தேவமகளிரை அடைதற்குமுயன்று, தம்மை அவர்கள் மதியாமென்கண்டு, அவர்களை எளிதிற் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய இந்நிரபதவியையுடையவேண்டுமென்று நிச்சயித்திக்கொண்டு மீண்டுவிந்து ஓரிடத்திலிருந்து மூன்றரைக்கோடிவருடம் குருரமான தவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, நமதுபதவிக்குக் கேடுவருமோவென்று கவலையுற்ற இந்நிரன், தேவ

குருவின்பால் முறையிட்டு அவர் உடனடியால் இவருடையதவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்டுபண்ணியனுப்ப, அவள்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விலைவித்தற்குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனன்; உடனே இவர் விழித்துப்பார்க்கத்தொடங்கையில், அவள் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனன்; இவர்கிரும்பிப்பார்த்தாற் கூடவிருக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்களேயென்று நினைத்துத் தாம்புரித்துவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, அவள் பின்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்ய, இவர் மற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, உடனே அவள் இடப்பக்கத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனன்; இவர் வேற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்க்க, அவள் உடனே ஆகாயத்தே சென்று அவ்வாடல்பாடல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அரைக்கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவள்மறைந்துபோயினள். அப்பால் இவர் காமபரவசராகி ஆகாயவழியே செல்லும் தெய்வமங்கையர் பலரையும் வலிந்திழுத்துத் துன்புறுத்துவாராயினர்; அதையறிந்த தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால்வந்த சதாசிவமூர்த்தி, இவர் அத்தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற்பொருட்டு இவருடைய மேற்றலையைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்தப்பழிக்கப்பட்டுத் தம்பதவியையுமிழந்தாரென்பது, நரிமபரிகையென்றும் சைனநூலில் மூன்றும்படலத்திற்குநட்ப்பட்டிருக்கிறது.

207. கங்காதேவியை மணந்தது ன்று ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்

வித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க்குத் தமதுதிருமேனியிற் பாதிரியைக் கொடுத்தருளினாரென்று ஷைத்ருமபரிகைஷ தெரிவிக்கின்றது.

209. பாலிநிவண்ணன்-பலராமர். தொழுநீ - யமுனையாறு. குருந்து - குருந்தமரம். கண்ணபிரான் குருந்தொசித்தகதை: — ஒருநாள் யமுனையாற்றிலே நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த கோவியருடையதுகில்களையெல்லாம் வ்ணையாடிக் கிழித்தம் கவர்ந்து கொண்டு கரையிலுள்ள குருந்தமரத்திலேறிநின்ற கண்ணபிரான், தம்முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங்குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவர்காணின் தமக்குமிக்கப்பெய்யுண்டாகுமென்றுநினைந்து அக்குருந்தமரத்தைமுறித்து யமுனையாற்றில்வீழ்ச் செய்து தாம்கவர்ந்ததுகில்களை நீரினின்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணம்செய்ததன்றித் தாமும்நீந்தி வேறிடம்சென்றாரென்று சைனர்கூறுவர்; ‘ஒசித்தது’ என்பதற்கு ஒளித்துக்கொண்டதென்றும் அவர்களில் ஒருசாரார் பொருள்கூறுவதுண்டு.

210. புத்தன் இச்செய்கையால் படுத்தப்பட்டதை, புத்தவாதச்சருக்கத்தில், “நிரிவே தனைகளுந் தீரா துமக்குள வா தலன் றே, கரிவே தனையவர் காமுறு காமங் கழித்ததுதான்” என்னும் ஈட-ம்செய்யுளாலும், [கரி-பெட்டைக்கழுதை] ‘மூன்றாவேதனைகளும் துமக்கு உண்மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையைப்பெறுது வேதனைப்படுகின்ற கழுதைகளோடு சங்கமிப்பாராயினது’ என்னும் அத்தனையாலும், ஷைதூல், மொக்கலவாதச்சருக்கத்துள்ள, “கல்லாது நீயும் கழுதைக்கருள் செய்தியென்றான்” (கசு) என்பதனாலும் தெளிக.

211. பஞ்சவர் - பாண்டவர்கள்.

213. உருத்திராதத்தன்குறிய யாக்கைகிலையாமை, 212 - ம் செய்யுளிலுள்ள, ‘அவலம்’ என்பது.

214. உட்கோள் - எண்ணம்.

215. தேவரது - பிரமன்முதலிய தேவரது.

216. திருவின் உலையா அமிர்தம்.

217. தெய்வத்தி - திருமகன்வடிவாகச் செய்யப்பட்டதோராபரணம்; “தெய்வ வுத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்த” (திருமு. உங.).

218. பிள்ளையாவதரிக்க - பிள்ளைதங்க. சீவகனைப் பிள்ளையாசென்று சிற்சிலஇடத்து வழங்குவர்.

219. துவர்-சிவப்பு. களுமூன்றும் கலையாமத்திற்காணப்பட்டனவாதலாற் கடித்தபயக்குமாராயினவென்றார்; இதனை, “படைத்தமும் சாமத் தொராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டாய்க், கிடைத்தபிற் சாமத்திற் நிற்க ளெட்டாவதிற் கிட்கெடென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் நிற்க ளுண்மூன்றென்பராம், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட்பத்தி லேபலன் கைப் பெற்றதே” (உ) என்னும் களுதற் செய்யுளாலுணர்க.

220. விண்-தேவர். அறவாழி-தருமசக்கரம். “நாளந்தி கோறின்று கண் கழிஇத் தெய்வத்தைத், தானியு மாற்றற் றெழுதெழுக்” (ஆசார. க) என்பதை இச்செய்யுள் தழுவிவந்தது; இந்நூல், 1943-ம்செய்யுளும் இதுவும் ஒத்திருத்தல்காண்க. “கண் கழுஉச்செய்து” என்பதை இடக்கரடக்கலென்பர்; கற்புடையமங்கையர், தெய்வத்தைத்தொழுதற்கு உரியரல்லராயினும் கணவனுடையகுலதெய்வத்தை அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவணங்கலாமென்பது விதி.

222. தேவர் நோக்கத்தானாகவரென்பது, இந்நூல், 352-ம்செய்யுளிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

223. முனை - அசோகங்கன்று.

224. பார் - பெருமை.

228. பண்ணுரை - உபசாரவார்த்த

229. அகில் - அகிற்புகை.

230. பழுக்கக்கேட்டு - முற்றக்கேட்டு.

231. வயா - கருப்பத்தங்கியபின் வருத்தமுற்று நுகரப்படும்பொருள் கண்மேற்செல்லும்வோட்கை.

232. 'அறிவெனுமமைச்சன் சொன்னான்' என்பதற்குத் தன்னைப்பாது காத்தற்றுகரிய ஓரறிவு சச்சந்தனுக்கு உண்டாயிற்றென்பதுபொருள்; அஃது உண்டானதற்குக்காரணம், விசயையின் கணக்காட்சியைக்கேட்டதே.

233. பொறி, நல்லினைக்கும் யந்திரத்திற்கும்பெயர். ஒருபொறிசெய்விக் கவேண்டுமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. தமதுல் - தம்முடையகுலத்துக்குரியசிறப்பினால்; அவை, மயமதமுதலியன.

237. வெய்யோன்-விரும்பியவன்.

238. பாடலின் - ஒருஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்குச்சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்யப்பட்டு அகிலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இளைப்பாட்டைப்போலே; 730-ம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

239. பண் - பண்ணையுடையயாழ் நரம்பு. போழ்ந்து - பிளந்து.

240. பயனில்லாதகூறுகளைக் கோதென்றல்லமரபு; சக்கை; 'கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று' (நாலடி.பழ.க.)

242. அழுங்க - அழிய; (புறநா. கூ.அ.)காழ்த்தமை-வயிரம்பற்றினமை.

244. பெண் நின் இன்பம்.

245. உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்.

247. மறளி - மயங்கி.

249. பால்வரை தெய்வம் - இன்பதுண்பத்திற்குக் காரணமாகிய நல்லினைகவினைகளை வகுக்குந்தெய்வம். உவமைகூறுமிடத்தக்கூறல் - "பகல் வெல்லுங்கூகையை" (திருக். ச.அ.க) என்றார்போல்வன.

250. 2344 - ம்கவியுரையைப்பார்க்க. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

251. வாலிது-தாயது. ஞமன்-யமன். ஆற்றல்-நடத்துதல்.

252. குழற்சிகை - ஒருவகைமயிர்முடி. புறந்தரல்-வெளியேயுடையதல். இடமடை-துன்பம்.

253. வலையா-வான்-மனம்புரியாதவன். கைக்கோ-ஒருதலைக்காமம். இராக்கதம்-வலிதற்கொள்ளுதல். தப்புதலாவது, இங்கே மனஞ்செய்யாமை.

256. சுவனை - மொங்குவை. பொன்னெனவியர்த்தென்பது, "பொன்னெனவாங்கேபுரம்போரார்" (திருக். ச.அ.எ) என்றதைத்தருவியது.

257. முன்னிலைப்புறமொழி-முன்னேநிற்பாரைநோக்கிப் பிரகாசகூறுமாறுபோலக் கூறுதல்; இங்கே, 'சுருனையார் குழைக்குங் கைகள், வானமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவுழ்த் தொழியும்' என்றது அது.

261. சுருவுற்றிருக்கும் விசயையையும் கொல்லுகின்றதன்மையின், 'குலத்தொடுந் கோடுவெண்ணி' என்றார்; மேலே, 'குலத்தொடு முடிந்தகோன்' என்பர்; 477.

264. போற்றி - பாதுகாத்தருளுக; வணங்குந்தோற்றுக்கறினமையின், போற்றி, பலவாயிற்று; சிலப்பதிகாரம், வழக்குணாகாதை, கூடுவது அடிமுதலியவற்றின் அரும்பதவுரையைப்பார்க்க.

265. இராசதம் - இராசோருணசம்பந்தம்.

266. புலிப்பொறிப்போர்வை, "புலித்தோற்கவசம்பூம்பொறிசிறைய" (புறநா. கூ.க) என்பதற்குநூலும் அறியற்றாலது. கவி - உயர்ந்தவன். இகழுதல். வாகனங்களிலேழுதல், கவசம்பூணுதல் மரபன்றென்பர்.

267. விசயை வயிற்றிலடித்துக் கொண்டமையின், 'நீருமகற் கவலஞ்செய்தான்' என்றார்.

268. மல் அலைத்து. தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை.

269. "திது என்னும் பிறந்தர வாரா, நோதலுந் தணிதனு மவற்றோண்ண, சாதலும் புதுவ தன்றே" (புற

நா. கக௨) என்பது இங்கே அறியப் பாலது.

270. உறைய - இலக்கஞ் குறிப்புக்க ளுள் ஒன்று; தானியங்களை அளக்க றங்கால், ஐந்துகலத்தானியம் அளக்கப் பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்றென்று எண்ணி, தானியத்திலிருந்து எடுத்து வைக்கும் ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படுகின்றது; இதனை, “உறையி டத்தேய்ந்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடு க்குலமே” என்பதனாலும் உணர்க; (திருவேங்கடத்தந்தாதி, ௩௪)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண் டு-957. “பாடல்வண்டரற்றும்பி ண்டு.”

273. அந்தகசகம் - எண்குணங்க ளுள் ஒன்று. ஒம்ணமோ அரஹந்தா ணமென்பது, பஞ்சநமஸ்காரமந்திரங் களுளொன்று. இம்மந்திரம் வழித்து ணையாழகலெனக் கூறப்படுவதுமுண்டி; “மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழி த்துணையாக” (சிலப்.நாடுகாண்.௧௦0)

274. வண்ணம் - சந்தம். நெருப்பி லிருந்து நீருண்டாயிற்றென்பர். மட ங்கற்றி - ஊழித்தி.

275. குழைமுகப்புரிசை - மகளிர் காக்குமதில்; அந்தப்புரம்; “அரசருரி மையி லாடவ ரஹுகார்” (மணி-௨௩. ௩௫) என்பதனுழமுணர்க. செண்டு வெளி-யாணச்செண்டு என்னும் விளை யாடலைச்செய்யும் வெளியிடம்; குதி ணைச்செண்டென்றும் ஒருவிளையாட் டெண்டு; கம்பராமாயணம், நகரப்பட லம், ௬௮-ம்பாடலாலுணர்க.

279. வென்மிடைந்தவெலி - வேற் படைவீரரின் குழ்ச்சி. வாள்வலை-வாள் வீரரின் குழ்ச்சி.

281. கதிர்வட்டம்-சூரியமண்டலம். மிகை - மீதுர்த்தகடை.

286. ஞன்ம-கிளொஞ்சுகிரி.

288. வெம்படைகள்வீழலிழையா மையை, “விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திழைப்பி, ஞோட்டன் றே வண் கணவர்க்கு” (திருக். என் என்பதனுணர்க.

289. முகநோக்கிவீழ்தல் வீரக்குறி ப்பு; இந்நூல், 2322-ம்கவியின் விசே டவுரை இங்கே அறிதற்பாலது. பிள் றையார்-சேவகன். இங்கே, “நிலமா மக டன் வெம்முலை ஞெழுங்க” என்றது போல, 609 - ம்கவியில், “மண்ணக மடந்தையாக மாப்புற முயங்கி நின்ற, வண்ணல்” என்றார்.

290. இவ்வாகுலம், ஹிரகூலம், குருகூலம், நாதகூலம், உக்கிரகூலமெ ண்ணுகூலங்கள் ஐந்தனுள், குருகூலத் தன் சச்சந்தன். இந்நூல், 2324-ம்செய்யுளும் அதனுடையும்தித் தன் இறுதியடிக்கு இன்றியமையாதன.

291. சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்த மானதியானம்; அது பிரமத்தவலிதர்க் கவிசாரம், எகத்தவலிதர்க்கவிசாரம், குகூலக்கிரியாப்பிரதிபாதி, வ்யுபர தக்கிரியாநிலிவீர்த்தியென நான்குவகை ப்படும்; இதன் இலக்கணத்தை, அரு ம்பதவகராஜ்யாலுணர்க; ௩௫௮ - ம் திருக்குறளுரையிற் பரிமேலழகர் இப் பெயரை எழுதியிருக்கிறார். போர்செ ய்தற்குச்சென்ற சச்சந்தன் சிறிதுநே ரம்போர்செய்து ஜீவதகிம்மையாகிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சும்மாலிருந்து வை ராக்கியம்வந்து உதவ அப்பாற்செ ய்த பாவனைவிசேடத்தால், மேலுல கம்பெற்றானென்று வடநூல்கள் கூறும்.

292. அநுகரணம் - ஒன்றைப்போ லே ஒலித்தல்செய்வது. அகப்பரிவா ரம் - அகச்சுற்றம்.

293. அரங்கி-அழுந்தி; தைத்த.

294. நூறு - பற்பல.

296. அனல் - கீழ்வாய்.

297. பூமகனென்றது, செல்வத் தை; பூமகளிலம்பகமென்னும் இலம் பகப்பெயராலுமறியற்பாலது.

298. எருத்து - பிடர். வளிமுகக் கூடரின் - காற்றின்முன்னுள்ள தீபம் போல.

302. அன்புமிகுதியால், மூர்ச்சை முந்துமென்பதை, 359 - ம்கவியுரை யாலுமுணர்க. மகன்றில்.

வைகளுளொருசாதி; 1250-ம்பாடலைப் பார்க்க.

305. இங்கே, 'சூரிசிறந்தபுதல்வன்' என்றதபோல, "உரவோன்சிறுவன்" என்பர்மேலும்; 353.

306. பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர் களைப்பிடித்துவருத்தும் பேய்களாலுண்டாகுந்திங்கு. தனிசு-கடன். கோட்டம்-சிறைவைத்தற்குரியஅறை.

308. கணிகள்-சோதிடர்கள்.

310. தூங்கிருள் - செறிந்த இருள்; 321 - ம் பாடலினுரையைப்பார்க்க. உசாவுதல் -

311. புறந்தந்து-பாதுகாத்தது. 'நீயும், அழகனருளியபேரமும்' என்றுசைனர் பொருள்கூறுவர்.

312. அகங்கை புறங்கையானும் போலென்றது வினாவுகுறித்துநின்றது. கடுமை-வினாவு. கண்ணீர், சிலேடையுமாம்.

314. தெய்வம் - யகந்திதேவதை; யகநர், வியத்தரலோகவாஸிகள் என்றமருள் ஒருவகையார்.

316. பூ-தாமஸாமலர். முருகக்கடவுள் தாமஸாயிற்றிறந்தமை கந்தபுராணத்தாலறியப்படும்.

317. 'நன்மணி யீன்று முநீர்ச் சவுஞ்சலம் புகுவ தொத்தான்' என்று இங்கேகூறியதுபோலவே, "வலம்புரியுலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன, விலங்கிழை சிறுவன் நன்னைப் பயந்து" என்பர்பின்னும்; 386.

318. அறிந்து-சச்சந்தனுடையமகனென்றறிந்து.

320 கந்துக்கடன் சக்கரவர்த்தி வணிகனென்று வடநூல்களிற் கூறப்படுவன்.

323. 'சீவ' என்பதற்குச் சீவித்திரு என்றுபொருள். தும்பியவுடன், ஜீவ, தூறும்புகு க என்றல்மாபடி. ஜீவ, நந்த, வர்த்தஸவ என்று ஆசிகுறல்சைனமுனிவர் களுடைய வழக்கமென்பர். இப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்றுபெயர்வந்ததற்குக்காரணம் இதுவே.

324. நான், கன்னடபாஷையில்

325. பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம்; தேவருயிர் பொன்னுயிரெனப்படும்.

326. சிறைகோடல் - கட்டியங்காரன் சிறைகொள்ளல்.

329. இக்கவியாற் கந்துக்கடனுடையவீட்டிற் சென்மமகோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டமைகூறப்பட்டது.

337. தாபதப்பள்ளி - தவஞ்செய் வேருறையுமிடம்.

340. சிலம்பி - சிலம்பிநூல்.

341. செருக்கு-செழுமை; "செருக்கற் பஞ்சிமலர்" என்பார்பின்; 2339.

344. மஞ்ச - வெள்ளைமேகம்.

349. தகரம்-ஒருவகைவாசனைமரம். தாது ஊதாஸையின் - தாதுக்களை உண்ணுமையால். ஊதல் - உண்ணல்; (கலி. கூசு - ம்பாடல்பார்க்க.)

352. இரண்டன்மருங்கின்-இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

353. கற்றோய் நுண்கலிங்கம் - காஷாயவஸ்திரம்; இது கல்லாடையெனவும்வழங்கும்.

354. காந்தட்டிடுப்பு - காந்தட்டிலி

355. குளசெல்லி நீவாரமென்பர் வடநூலார்; இது குளச்செந்நெலெனவுங்கூறப்படும். அல்லி-அல்லியரிசி; இஃது அல்லிப்பூவின் உட்கொட்டையிலுள்ளது. ஆம்பலல்லி - இருபெயரொட்டி. அணில் - அணிப்பிள்ளை.

356. மாது : "மாதுகுமயிலினல்லார்" என்பர்பின்; 463.

357. வம்மென-வாருமென்று; "வம்மெனக்கூஉய்" (பொருள், 808)

359. ஆனியம் - காள்.

360. கட்டழலெய்வம் - இளரெரிதோய்வன்ன இன்னு.

362. 'புண்ணியன்' என்பதற்கு இங்கே எழுதியபொருளையத்தைப்பார்க்கையில், "பேராரர் புறங்கு புரள நூறும் புண்ணியனை" என்பது ஞாபகத்திலிருந்து; (திருகா.

திருவாரூர், திருமணியை. ௧0). கண்ணன்சரிதம், உஉ-ம் தீர்த்தங்கராராசிய நேமிசுவரர் புராணத்துள்ளது.

363. ஆட்டுபொள் - பாராட்டுபவன்; ஊட்டுவொள் - உணர்ப்பவன்; ஒலுறுத்துவொள் - தாலாட்டுபவன்; நொழியிற்றுவொள் - வார்த்தைதகற்பிப்பவன்; கைத்தராய் - கையிலேந்திவளர்க்குந்தாய்.

364. ஒழிந்தோரென்றது, ஐஞ்ஞாற்றுநால்வரை. வாலசிகிறகை - குழந்தைகளுக்குவரும் அரிஷ்டத்தினீக்கத்தைக் கூறுவதோர் தூலென்பர். தெய்வப்பகை - வாலக்கிரகங்களாகியபகை.

365. செளளம் - குடுமிகைவத்தல்; குடாகர்மம்.

366. போதி-ஞானம்; அனுப்பிரேகை, பன்னிரண்டனுள் ஒன்றற்குப் போதிதூர்லபமென்று பெயருண்மையாலுமுணர்க. ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள், நன்னற்காலமென்று கூறப்படும். அந்தணன் - பிரமதேவர். இயல்பான அறிவு - இயற்கைய, அறிவுபர், ஆதிதீர்த்தங்கரென்றுங் கூறப்படுவர். பரதராசசக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை, 32-ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. "குறுணியொய் வொன்றதாகக் கொள்கலம் பிரப்பதாமே" என்பது, குடாமணிகிண்டு; "சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇ" என்பது, திருமுருகாற்றுப்படை, உ௩௪. செல்வி - நாமகள். நாமகளைச் செல்வியென்றார், "செல்வத்துட் செல்வல் செவிச்செல்வம்" எனவும், "கேழல் விழச்செல்வம் கல்வி" எனவுங் கூறப்படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்பவளாதலின்; (திருக். ௪௧௧, ௪௦௦); (நாலடி. அறிவின்மை, ௧-பார்க்க.)

372. கலையின்பகுதிகளை, 2107-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இப்பரத்தையர் - ஒருவனுக்கே உரிமைபூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர். சேரிப் பரத்தையர் - ஒருவனுக்கு உரிமைபூண்ட

மல் யானாயும் விரும்புவோர், இவர், வலாவின்மகளிரென்றும், நாதம்பரத்தையரென்றுங் கூறப்படுவர்.

374. பரித்யங்கடவுளன்னகோன் - அருகன்; "வெம்புஞ் சுடரிற் சுடநுந், திருமுர்த்தி" (2) என்றும் வருதல்காண்க. பவ்வியஜீவன் - முத்தியில்விருப்பமுள்ள ஆன்மா; பக்குவமுள்ள ஆன்மா. நன்னூனமாவது - பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ளவாறே உணர்தல்; "பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் றுணர்தல், மருளறு நன்னூன மாண்பு" (அருங். ௫௭); நற்காட்சியாவது - ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்பழிக்கல், அழிந்தாராத்தாங்கல், அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தைத் தவிளக்கலென்னும் எட்டுறுப்பினையுடையது; "எட்டுவகையுறுப்பிற் ருகியியன்றது, கட்டிய நற்காட்சிகாண்" (ஐ. ௧௩). நல்லொழுக்கம், அறுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; இவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் ஏனையது துறவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும் மிகப்பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம், பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; "பரத்திரயங்கள் பணித்தபிரான்" (திருநாற். ௨௪).

375. பொறியெனும் பெயரவைவாய்ப் பொங்குதலரவு; "ஐவாயவே ட்கையவா" (நாலடி. துறவு. ௯)

376. நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீட்டுலகம்; "ஆட்சியிலுலகம்" (381), "பன்னகெண்டியறி யாப்பொருள்" (திருநாற். ௨) எனவழங்கப்படும். ஐ-சிலேட்டுமம். ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக்

377. ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின், மக்களயாக்கை, "அமிர்து" எனப்பட்டது.

378. தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி - பார்வையைமறைப்பதாகிய கன்மம்; அஸ்வ அந்தானுபத்திக்குரோதமுத

லியன; இப்புத்தகம் அகஉ - ம்பக்கம் பாகக.

379. குழவிப் பருவமாகிய நாற்று, காளைப்பருவமாகிய நதிர்.

380. கலை, சிலைடை. பொன்னெயில்வட்டம்-சமவசரணம். இதனிலக் கணத்தை, திருநூற்றந்தாதி, கஅ - ம்பாடலாலுணாக. பிரபுலிகலிலை, வசவண்ணர்க்கி, கடு-ம்செய்யுளின் கற்பனை இங்கே அறிதற்பாலது. சாகு-ஆசிரியன். இதன் கூ-ம்அடி, "தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்" என்னுந்திருக்குறளைத்தழுவிபது; உகஉ.

381. பூட்சி-பூணுதல். இரத்தினத்திரயங்கள், முறையே இதில்கிலைமுதலிபனவாக உருவிக்கப்பெற்றன.

382. சரணம் - ரஸூனை.

383. தம்பிமார்-நபுலவிபுலரும் நத்தட்டணம். தோழன்மார் - ஐந்துற்று கால்வார். இவர்கள், சேவகனுடன் கல்வியின்றவர்கள்.

384. ஒன்று-ஒன்றிஒன்றி அறிவனவாகியபறவை. அசோகமரத்தின்கீழே யிட்ட பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேஷ்டகங்கைஞரியலிதியென்பர்.

385. தேர்த்து-ஆராய்த்து; "ஆம்புடை தெரிந்து வேர்த்து கறிவெனு மமைச்சன் சொன்னான்" என்றார் முன்னும்; 232.

389. கண்ணபிரான் கண்ணுக்குப்பிறப்புணர்த்தியது, பரதம், கண்ணன்றுதாச்சுருக்கம், உகஅ-ம் பாடல் முதலியவற்றாலும் பரிபுராணத்தில், உஉ-வதனாலும் அறியலாகும்.

390. கூட்டு - பலபொருள்கூடியது.

391. நினைவு - சென்றவற்றைநினைதல்.

392. அவனுயிர்பருகதுற்று - அவனைக்கொல்லக்கொடங்கி; யுத்தஸம்நத்தஸம். இளம்பிராயத்திற் பணகைய வெல்லத்தொடங்கினமையின், சேவகனுக்கச் சிங்ஷக்குட்டி உயமாயிற்று; 364, 404-ம்பாடல்களைப்பார்க்க. பொருநராற்றுப்பளையூர்க்கு.

ம்அடிமுதலியனை இங்கே அறியற்பாலன.

393. தன்பகையைக்கொல்ல ஒருவன் சேறிலைவிலக்கு, நெய், அரிசு, கலத்திற்பிறந்தவர் அழகுவார்; "இவனுடும் பொறுத்திருத்தலில், எருத்தலுடையாக எனக்குக்கொடு" என்று ஆசிரியன் சேவகனை இரத்தானென்பர், வாடா லார். முற்பிறப்பில், அண்ணக்குஞ்சைத் தாய்த்தனையினின்றும் பிரித்த நான், கக - அதலின், சேவகன், தாய்முதலியவர்களை, கக - வருடம்மீறியும் படி. நேர்த்தென்றுமெனினின்று.

394. நெருப்பிற் பழக்கக்காய்த்த இளம்புரண்டகீர் அய்யிரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சேவகனிடம் அடங்கியிருத்தலையறிந்து.

395. வெள்ளரிமலை - லித்தியாதார் கருக்கு இருப்பிடமென்றுகூறப்படும் வெள்ளரிமலை; அதில், தகலியெனினி, உத்தரேயனியென இருக்கின்றான்; முதலாவதில் இரு - பட்டணங்களுக்கும், உவதில் கரு-பட்டணங்களுமுள்ளனவாம்; மேருமத்தாபுராணம் பார்க்க.

396. யானோத்தி - பஸாசயியாதி; இது, 'தனியாப்பசி', 'பிளினில்வெம்பசி' என்று மணிமேகலையிற் கூறப்படும், மாடம் ஈடு (அருள்) அகமென்ப பிரிக்க.

398. தீம்பாலுநிர்தம்; "தீம்பாலுடிலி" என்பர்; 928. பாத்தரும் பசும்பொன் - பருத்துணர் தந்தரிய பசும்பொன்; "பாத்தரும் பசும்பொனின் மாடம்" என்றார்முன்னும்; 87.

399. இடைகழி - "ரேழி"; "புறையாயிற் போகிடைகழி" (பட். கசச)

400. கண்ணல் - சுருக்கரை.

402. கண்ணலிலிருத்தியுணரையில், "பூமலியசோனன்", "முச்சக நிழற்றும்" என்னுள் உயுள்வாழ்த்துக்களின் விசேடவுணாகள் இங்கே அறிதற்பாலன. கர்மங்கொடும்பின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அநிசயங்களுள், சதுரானத்தவம் ஒன்றென்பர்.

403. பொன்றக்கெட்டது-முற்றக்
கெட்டது.

404. கோடு-பிறையின் இருபக்க
த்துமுள்ள முனை.

405. 'தந்தையோடு' என்றான், ஞா
னபிராவாதலின்.

406. மணிவண்ணன் - திருமால்.

407. கை-ஒழுக்கம், தீச்சுமை-தீசை; ஆக
இங்கே துணிதீசைக்குயென்று
கூறப்படும்.

409. ஆசை பிறவிக்குவேரென்ப
தை, "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்
குமென்றானுற்று, தவாஅப் பிறப்பி
னும் வித்து" (திருக். நடாசு.) என்பத
னுலுமுணர்க. ஆரியநந்தி - சீவகனு
டைய ஆசிரியன். வீரன் - ஸ்ரீவர்த்த
மானர்; "வீரன்யிண்டியை" என்பர்
யின்; 3012. சமஸ்கரணம், அவருடைய
தாள் சிழலாகக்கூறப்படும்; "அறிவ
னடிக்கீழ்" (27) என்பதனுலுமுண
ர்க. அந்நியமாய்கை - கண்ணிற்ருத்
தோற்றமப்போதல். கொள்கை-தவம்.

410. நம்பன்-நமக்குச்சிறந்தவன்;
சீவகன். நாகம்-பவணலோகம். வெம்
புதல் - விரும்புதல்; "வெம்புஞ் சுட
சுடருந்தரு மூர்த்தி", 2.

411. சீவகன் வீணையில் மிக்க பயி
ற்சியுள்ளவனென்பதை, "வீணைக்கி
ழவன்" (28), "வீணைவித்தகன்"
(1002), "வீணைவேந்த" (2598) என்ப
பனவற்றாலுணர்க. வீற்றுத்தெய்வம்-
அழகைத்தருவதொருதெய்வம். வீர
மகள்-வீரலக்ஷ்மி. மாதங்கி-ஸங்கீதத்
தின் அங்கீதேவதை.

413. தேனினம்-ஒருவகைவண்டி
ன்சாதி. முல்லை, காரகாலத்திற்குரிய
யது. கன்று உள்ளி.

415. ஆயுள் - அப்பொழுது. புள்
-ண்டு ஆற்றை; 450-ம்கவியுரையைப்
பார்க்க.

416.7. நிமித்திகன்-சகுனம்சொல்
லுபவன்.

418. மூசுதல் அருது. ஆகோட்ப
றை-பசுக்களைக்கொள்வோர் அதற்கு
யாக அடிக்கும் வாத்தியம்.

முருகக்கடவுள், சூழிஞ்சிலத்திற்குத்
தெய்வம்.

419. கோங்கமலர்கள், பொன்றிற
முடையவை. ஆதினெடு குற்றி - தன்ன
வைப் போக்கிக் கொள்ளாத பொரு
ட்டிப் பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளாத
ற்கு நாட்டப்பட்டுள்ள கட்டை.

420. பிள்ளை - கரிக்குருவி. முள்கு
தல் - முயங்குதல், "செவ்வாய் பயந்
ததேன் பருகிமுள்குஞ், சிலைவலாய்"
(687), "கண்ணின் நெழுதி முள்கு
மொய்ப்பன்" (1413), "முள்கப் பூம்
பட்டழித்த" (1986) என்பவற்றாலு
ணர்க. புதுமணவாளப்பிள்ளைகள்போ
ருக்குச் செல்லுதல் மரபன்றென்பர்.

422. நவியம் - கோடாரி. உழலை-
தடைமரம். பள்ளி - இங்கே இடைச்
சேரி; "பள்ளி யாகுல மாக", 426.

423. மத்தம் - மத்தா. புளி - புள்ளி.

424. பிணங்க - பின்னிக்கொள்ள.

425. 'எம்மனைமார்' என்றது, கண்
றகளை நோக்கி; அண்மை விலி.

426. ஆய் - இடைச்சாதி; வேடு -
வேட்டுவச்சாதி; 446 - ம் பாடலாலு
முணர்க.

427. 'இறையணிசேட்க' என்றத
னால், வாயிலோனுக்குச்சொன்னமை
பெறப்பட்டது.

428. பித்தை - தலைமயிர்.

429. அரசர்கையிற் செங்கழுநீர்ப்
பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு.

430. பூசல் - பெரும்போர்.

431. மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்ப
துண்டென்று பழைய நூல்களால்
தெரிந்தெனது. நிகழ்ந்தசெய்திகூறிய
வாயிலேனைக்கோபித்தல் இராஜதர்
மமன்றென்பர்.

432. மீட்க என.

433. உலா-பவளி. பரிசை - கேட
கம்.

434. 'முன்' என்றது, 5-ம் கவியின்
உரையை. துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவ
கை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி
கொட்டு முறைமைநன்" (சம்ப. கண்
கை, ௩௭)

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டினார்' என்பது, அடுத்தொய்யுளிலுள்ளது.

436. கோள் - கொலை.

437. குஞ்சிபிச்சம்: "கோலக்குஞ்சி நிழற்குளிர் பிச்சமும்" (2170.) சிறநனுக்கன் - ஒருவகைவிருது; இது மிகவும் அருகிற் பிடித்தற்குரியது. பிச்சம் - பீலிக்குடை. இக்கவியின்பொருளோடு, 450 - ம்கவிப்பொருள் ஒற்றுமையுடையது.

438. இடையர்க்கு முல்லைமலை உரித்தது.

441. வெதிர - மூங்கில்.

444. கொண்மு=கொண்மு - மேகம்; "கொண்மு மாடங்கள்" (திருவால். ௧௨ - ௧௩) கவி-மூழக்கம்.

445. இழுது - கெய். புள்மொழிந்தான்-நிமித்தற்குரியவன்.

446. நீரினிடத்தில் முதலையிக்குவலியுடையதென்பதை, சூகதி-ம் திருக்குறளாலுணர்க. 'ஒடிப்போங்கோள்' என்பது, 'ஒடிப்போங்கன்' என்பதன் மருஉ; தொல்காப்பியம், வினையியல், உசு-ம் குத்திரத்திற்குக் கல்லாடரெழுதிய விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படுமே. தூற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி, இது:— "புறப்பற்றுத், தள்ளுங்கோ ளூரவிற ன்ருமோ தரன்பள்ளி, கொள்ளுங்கோ ளூர்மருவுங் கோள்" என்பதனாலும் அறிக, இங்ஙனம் பின்வரும் சொற்களையும், இப்படியே அமைத்துக்கொள்க.

447. கொக்கரிப்பு - காச்சிப்பு. சீழ்க்கையை, 120 - ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

448. தேர்சுற்றுதல், சக்கரகதியைனப்படும்.

450. புறத்தலையென்பது, குறிப்பால் புறவின்தலைபோலும் சிறியதலையென்னும் பொருளைத்தந்தது; இப்பொருளையுடைய, "முனித்தலை" என்பர் பின்னும்; 2541. இதன்வழியும் வா

கியங்களையும் பெரும்பாலும் பெற்று வந்ததுமாகிய சிந்தாமணிமாலையென்

பதில், இங்கே கூறியவேடனார், "புறத்தலைவேடன்" என்றே கூறப்பட்டுள்ளான்.

451. மணிநிறம்-கரியநிறம். கோல்-அம்பு.

453. 'மேல்' என்றால் பதில், நூறு, பலவெண்ணும் பொருள் வந்தது.

454. பாம்பின்வாய்ப்பட்டமதியத்தைத் திருமால் சிறைவிடுத்தமை, "தேம்பல்விளந் திவகன் சிறைவிடுத்தவாய்ப், பாம்பின்னைனைப் பள்ளி கொண் டாய்பரஞ் சோதி" (பெரிய திருமொழி, ௧௧-ப. அ-தி. மாற்றமுள, எ.) என்பதனாலும் அறியப்படுகின்றது. 'மேல்' என்றது, காந்தருவத்தையாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரன்கட்டையால் அழக்காற்றுப்போர்செய்தற்குவந்தவர்கள். பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாக்கியது முதலியவற்றை, இங்ஙனம் 820-ம்பாடல் முதலியவற்றாலுணர்க.

455. அற்றம்-அறுதல். கோவண்-இடையன்; பசுக்களைக் காப்பவன், காற்றலந்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராட்புரத்திலிருந்தபொழுது அருச்சுனன்நிரைமிட்டமை இங்கே அறியற்பாலது.

457. விடலை, ௧௯ - பிராயத்திற்கு மேல், ௩௦-வரையும் கூறப்படும் ஆண்பாற்பருவப்பெயர்; பன்னிருபாட்டியல், ௨௬௨-ம் குத்திரம்பார்க்க.

458. சில்அரி-சிலவாகியபருக்கை.

460. நாகருலகம்-பவணலோகம்.

462. அத்தவாளம்-மேற்போர்வை.

464. பயம் - பிரயோசனம்.

466. காட்டி-காட்டுக; வியங்கோள், மனமனஞ - மாணிக்கம்.

469. தொடி, விரையல்களுக்குக்குக் காவலாக இடப்படுவது.

470. மகளிர்க்குரிய ருணம் நான் கூளுளளே, நான் முதலாவது.

471. வாக்கி-வார்க்கு; தேரினைவழிபடுதல் மாபு; கம்பராமாயணம், தேரேற்படலம், ௨௬-ம் பாடலைப்பார்க்க.

476. 'கோலிழுக்குற்ற ஞான்று'

என்றது, சச்சரதனுடையமரணகாலத்
தைக்குறித்துரின்றது. மால்வழி- சச்
சந்தனுடையசந்தி.

477. தொய - இடைச்சாதி.

479. 'இலங்கணப் பாவையேழும்
கொடுத்தனன்' என்பர்பின்னும்; 490.

480. ஊறு - ஸ்பர்சம். மேம்=மே
வும் - விரும்பும்.

481. அடிச்சி - அடியாள்.

482. நப்பின்னை - நப்பின்னைப்
பிராட்டியார்; இவர், கண்ணனுடைய
தேவியார்களுள் ஒருவர்; இவரை நீளா
தேவியின் கூறென்பர்; இப்பெயர்,
பின்னையெனவும் வழங்கும். நச்செ
ள்ளை - காங்கைபாடியனியார் நச்செள்
ளையார்; இவர், தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த
பெண்பாலார்; பிறிற்றுப்பத்தில், கூ-ம்
பத்துப்பாடியவர் இவரே; இப்பெயர்,
செள்ளையாரெனவும் செள்ளையென
வும் வழங்கும். நப்பாலத்தன், நக்கீர
னென்பன, சங்கப்புலவாரிபுவர் பெ
யர்.

484. பதமுதன் வணிகர்குலத்திற்
பிறந்தவன்; 1791-ம் பாடலாறுணர்க்
குடே, மகளிர்க்குறித்து, (624).

487. மூழை - அகம்பை.

489. எதற்கோள் - எழுகோட்
பறை; இப்பறை முல்லைத்திணைக்
குரியது. சாறு - விழா.

493. சங்கம் - ஓரளவு; சூடாமணி
நிகண்டு, கட - ம்தொகுதி, ககடு - ம்
பாடலைப்பார்க்க.

494. பூண் - ஆபரணம். அசும்பு -
ஊற்று; "அசும்புபொன்", (533) என்
பர். குளிர்தல் - தங்குதல்; "குளிருமா
ப்பலளக", "குளிர்காசுரத்தத்தனென்
பான்" எனப் பின்னும்வரும்; 1782,
1973.

495. இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப்
புல்லரிசி; அது, மிகவும் சிறியது; "இ
ம்மியரிசித் துணையாறும்" (நாலடி.
சுரைக, ௪)

499. தார்கெழிய-மாலைபொருந்திய.

501. கப்பல் களிறுபோல ஓடுதலை,
2793-ம் பாடலாறுமுணர்க.

503. துப்புரவு - துகர்த்தஞ்சிய
பொருள்.

506. ஸூனா - இரண்டனாநாழிகை
ப்பொழுது.

515. ஸூழல் - புலிநகக்கொன்றை.

519. மதவலி - மிக்கவலியையுடை
யான்.

குடங்கை - உள்ளங்கை.

532. சந்திரமண்டலம் குரியமண்
டலத்திற்குக்கீழேயுள்ள தென்பது
சோதிடநூலாருடையகொள்கை.

535. தானவர் - வித்தியாதரர்; "சா
மமார்ந் திலங்கு மேனித் தானவ னொ
ருவன்", "விச்சா தரவேந்தன்" (மே
ரு. சஞ்சயந்தர். ௬, ௭)

537. மாடியமென்பதற்குத் தலைச்
சீராவென்று பொருள்கூறுவர், சை
னா.

546. வேதண்டம் - வெள்ளிமலை.

547. அரசமுல்லை - அரசனுடைய
இயல்பின்மிகுதி; காவன்முல்லை - அரச
ன் உலகத்தைக்காத்தலின் மிகுதி,
[பு - வெ. வாகை, ௧௭, உசு]; இவ்
விரண்டுக்கும் அறிகுறியாக முல்லைமா
லைகுடில் மரபு.

549. காந்தருவத்ததை பளிக்குமா
டத்திருத்தல்; 594.

555. விடைத்தல் - வேறுபடுத்தல்.

558. கைச்சுரிகை - கைக்கத்தி;
கட்டிலிநுடையமேற்கால்களில் உட்
டுளையமைத்து அவற்றிற் கத்தியைச்
செருகிவைத்திருத்தல் மரபு. இது
பெரும்பாலும் அரசர்க்குரியவழக்கம்.

561. பிச்சம் - பீலிக்குடை.

565. உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்றா
தலின், படைபைச் சுற்றமென்றார்.

567. குதிரை, தன்வேகத் தால்
அம்பை விலக்கல்; 701.

568. பறா - பருந்து.

579. 'துன்பமுற்றவர்க்கலாவின்ப,
மில்லை' என்பதை, நால்வர்கான்மணி
மாலை, நடம்செய்யுளும் இனிது புல
ப்படுத்தும்.

580. அம்பி - கப்பல். கடைப்படு
தல் - முற்றுப்பெறல்.

588. கதியு=கதவிய - பற்றிய.

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வற்றை, 593 - ம்செய்யுள் ஒத்துள்ளது.

588. நீலமணியின் நன்மை பாலால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படுமென்பது, 1325 - ம்செய்யுளாலும் விளங்குகின்

589. இதன் ச.ம.அடியின் கருத்து, நடைதம், அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலத்தின் முதற்செய்யுளின் முதற் பாகத்திற்காணப்

590. வான் நக்கிடும்.

591. பட்டினொடுபஞ்சுதுகில்: (திருநா. திருநகர. கூட). சைனர் இரவி லுண்ணாராதவின், 'வல்சி' என்பதற் குப் பகற்சொன்னு இங்கே பொரு ள்கூறினர்; 1939-ம்பாடலாலும் இது விளங்கும்.

598.

பொருள், நடைதம், நகரப்படலம், 7 - ம்

மாளிகையின்மேற்பாகத்துள்ள ஒருறு ப்பு; "தொடுகுடுமி நாகிதொறுத் தொ டுத்தகொடி" (பெரிய. திருஞான. கட)

600. சோதிட்கர்=ஜ்யோதிஷ்கர்- சந்திரன், சூரியன், கிரகங்கள், நக்சத் திரங்கள், தாரகைகள்; அக்க-ம்பக்கத் துக் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க. கற்பம்- கல்பலோகம்.

601. வியம் - ஏவல்.

603. கோடணை - முழக்கம்; என் றது, யாழ்வாசித்தலை.

604. தலைப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு.

606. அல்லி - பூவின் உள்ளிதழ்.

611. வட்டு - விளையாட்டிற்குரிய ஒருவகையுருண்டை; "வல்லா னாடிய மணிவட்டேய்ப்பு" என்பர்பின்னும்; 983; (திருக். 80க; நற். கூ)

614. பிறந்தநாளில் மங்கலமாகிய மரபாதலின், 'வெ ள்ளணியணிந்தனோன்று' என்பது, பிற ந்தநாளைப் புலப்படுத்தினின்றது; இத் தனை அகப்பொருளிலக்கணத்தாலுமு

ணர்க; வெள்ளணியணிந்தனானை, "மங் கலவணியினர்" என்றார் முன்னும்; 603.

615. பாவாற்றி - நெய்விவார்க்குரிய ஒருகாவி.

616. ஒருவியல் - விருட்சாண்; இத் தானையுப்பெயர்விகற்பம் ஸசனதால் களிற் பரக்கக்காணலாம்.

621. பசுங்கதிர்க்கடலுள் - சந்திரன்; யோகம் - நூல்; நூலில் யோக மென்றல் ஸசனநூலன்பரபு.

622. இங்கே வெள்ளிலோத்திரத் தின் பூம்பொருக்களைத்தழுவிப்பு குவளைப்பூவின் அகவிதழ்த்தடிப்பினளவு பூசப்பெற்றதென்றதுபோலப் பின்பு, சந்தனக்குழம்பு தாமரைவிதழ்த்தடிப் பினளவு பூசப்பெற்றதென்பர்; 2423.

623. ஸாமானிகை - ஸாமானிகாஜி வியமெனவழங்கும்.

626. சான்று - சான்று.

632. பனிச்சை - ஒருவகையாயிற் க்கட்டு; "சூறை" என்பதற்குச் சல்லட மென்று பொருள்கூறுவர், ஸசனரில் ஒருசாரார்.

633. நொய்ம்மை - விரைவு.

634. பிளிக்க, 'பிளாக்க' என இத் காலத்து வழங்குகின்றது.

647. அனைவப் பரிசாரத்தை விராயப் பிரசாரமென்றும் ஸபாஸ்தலமென் றுங்கூறுவர், வடநூலார்.

654. இடை: (திருச்சிற். 11.)

658. சரிதத்தை விளையாடக்கூறு வர், இளைநூலார்; சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றற்காலை, 2. கூ.ம் அடியில், "மிடறம்" என்பதனுரையாட்பார்க்க.

665. அறுபகல் சுழிந்தபின்னதை: "அறுபகல் சுழிந்தபின்னதை" 1917.

667. கல்லேந்திரீகியதை, 690-ம் பாடலாலுணர்க.

672 - 5. இவற்றிஷ்டிசேடவுரையி லுள்ளவை, சிலப்பதிகாரம், அரங்கே ற்றுகாததின் உரையால்விளங்கும்.

674. "அரங்கன்" என்பதற்கு அரு பியாகிய ஸித்தனென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டென்பர், ஸசனர்.

678. 'ஒருதாய்க்கு ஒருபிள்ளை' என்பது ஒருபழமொழி.

712. கரும்பெருத்திலுள்ள தீந்தேன்: "அறையுறு கரும்பி ன்ணிடமற் றொடுத்த, நிறையுறு தீந்தே னெய்த் தொடை முறிர்வை" (பெருங்கதை, மருதநிலங்கடந்தது, கச்சு - ஏ)

727. சித்தர் - இருடிகள்.

737. 'குன்று' என்றது, முன்கவியிலுள்ளதனை.

739. இக்கவியின்பொருளை, 1327-ம்கவியிலும் காணலாகும்.

741. இக்கவிமுதலியவற்றின்பொருளையம், னைடதம், போர்புரிபடலத்தின் முதற்செய்யுள்முதலியவற்றிற்காணப்படும்.

754. 'கழுமினார்க்கு', 'கெழுவினார்க்கு' என்றும்பாடம்.

758. ஒன்பதுகவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற்றொன்று கெடொழுவின், இங்கே, 'வீரத்தாற்காமங்கெட்டது' என்றும்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக்கெடுத்ததாகக்கூறுவர், கம்பரும்; (கம்ப. பாசப். உட.).

778. பொற்றகடுகளைத் தம்வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தலைவனைவாழ்த்து தல்முதலியவற்றை, 'லோகாபிஸாரம்' என்பர் வடநூலார். பாடுகறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303.ம்பாடலைப்பார்க்க.

779. இயமரம்-ஒருவகைவாத்தியம்.

790. தம்முடம்பில் வேல்முழத்தைக்கப்பெற்றுத் தேதான்றும்வீரர்க்கு ஆர்க்களமட்டும் வைக்கப்பெற்ற தேர்க்குமுட்டை உவமைகூறியதுபோல, "அடல்வன் போந்தையினிர்குமோர்க்கே" (புறநா. உகௌ) எனவும், "எய் போற் கிடந்தா னென்னேறு" (பு. வெ. வாகை. உஉ) எனவும் பெரியோர் ஏற்ற உவமைகள் கூறியிருத்தல்கா

814. "சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா, னூக்க மழிந்து விடும்" (திருக். சகஅ) என்பதன்சொ

ல்லும்பொருளும் இதில் அமைந்துள்ளன.

820. இங்ஙனம் பரிசுரம்செய்தல், னூலகாசார நூல்விய்யென்பர்.

821. பாஞ்சேடம் - பாஞ்சோதகம், வலம்புரி - வலம்புரிவமவமாக உலோகத்தாற்செய்யப்பெற்ற ஒருபாத்திரம்; சங்கமன்றென்பர்; "ஐயுறுதுன்னடிவாரப் புனல்" (திருக்கல்பகம், சஞ்)

833. விரற்சரடி - விரற்புட்டில்; விரற்கவசம்.

834. பலாசு - புரசமரம். சக்கிரன் கமனத்தில் விவாஹம்செய்யலாகாதென்பதுவிதி.

836. மங்கிரம் - மங்கிரங்கள்.

852. சேடர் - ஊழனமகளிளை நாயகரோடுசேர்க்கும் ஓற்றலுடையவர்; இது, பிரதாபருத்திரியத்திலுள்ளதென்பர்.

857. "பெருமையுஞ்சிறுமையும்" (தொல். உவம. க0-ம் கு. 8-) என்பதனுரையிற் காட்டப்பெற்றுள்ள, "வள்ளத்தினிர்கொண்டெழிந்தசாந்து மறுகிற்பரந், தள்ளல்யானையெல்லா மடிவருக்கினவே" என்பதும் இச்செய்யுளின்கருத்தும் ஒத்தனள்ளன.

862. சிலமென்பதன்பொருளை, "சிலக் கஞ்சிறற் போதகஞ் செல்வனை" (2392) என்பது வலியுறுத்தும்.

869. மாத்தொடு-மாமரத்துடனே.

872. இது, "கவம்புக் கன்ன, பயம்படு தண்ணிழல்" (மலை. சஎ) என்பது அமையப்பெற்றுள்ளது.

876. ஏறட்டுக்கொண்டு - சமத்துகொண்டு.

878. வென்றான் - பிரகிருதியின் ஒருவகையாகிய காங்கண்மங்களைவென்றவன்; இங்கே, அருகன்.

879. சூதாட்டத்தை ஐயமென்பது வடமொழிவழக்காதலின், 'சூது' என்பதற்குப்பொருள் வெற்றியென்றனர்.

880. இட்டிடை - சிற்றிடை: "ஆகாறளவிட்டி தாயினும்" (திருக். சஎஅ).

888. இதிலுள்ள, 'வாரம் பட்டுத் தீயவு நல்லவாம்' என்பதை, "நெறி கெட வாரம்பட்டு நீதிமன் சொல்ல" (திருவால். இள.—கரு) என்பது தழுவிவந்தது.

892. வண்டும் தேனும் ஒருகுணத் தனவென்பதை, "என்றன தேனின மிரங்கு வண்டொடு, சென்றன" (3034) என்பதனுமூணர்க.

911. பொன்னிலேபிறத்தல், ஹிரணியசர்ப்பமெனப்படும்; அஃதாவது பொன்னாற்செய்யப்பெற்ற பசுவின் வாயினுள்ளே ஒருவன்புகுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, அப்பொன்னையெல்லாம் தானாற்செய்துவிடுதல். இஃது அரசர்க்குரியவீதி; இது, தான ஹேமரத்திரியென்றும் வடநூலிற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

912. நேமியென்பவர், உஉ-ம் தீர்த்தங்கரர்; இதனால், இராசமாபுரத்தில் நேமிதீர்த்தங்கரருக்குக் கோயிலிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

924. பரிகரிக்கின்ற - காக்கின்ற; இச்சொல், 'பரிகரிக்கின்ற' என்பதோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. அக்காரடலை - அக்காரவடிசில்; "நூறுதடாநிறைந்த வக்காரவடிசில்சொன்னேன்" (நாயக்கியார்திருமொழி, கூ. சிந்தர. சு). அக்காரை - ஒருவகைச்சிறுமுண்டி; அஃது உக்காரையென இக்காலத்து வழங்

930. காரன்னமுண்மையை, "யவனர், இதும விளக்கு" (பெரும்பா. ௩௧௬ - ஏ) என்பதனுடைய அமுணர்க.

933. பஞ்சகமஸ்காரமந்திரத்தை, 14-ம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்க.

939. தீம்கூ - ஒருவகைமரம்; 1267 - ம் பாடலைப்பார்க்க.

942. தருமத்தை விடைவழிவருடையதென்பர்.

947. இங்கே பாவத்தை நீன்றவினையென்றதுபோல, "கருவினை" என்பர் பின்னும்; 951.

948. பரமாரகம் - இங்கே நுழைதமம்; உயிர்போய்மகன்பலவகை; வித்தருடைய உயிர்போய்மகதி, அவர்க்காகதி; அதற்குணமயம், ௧; ஸம்ஸாரஜீவ ண்டைய உயிர்ப்போய்மகதி விக்ஷிபகதி; அது மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், முதலாவது பாணிமுத்தாகதி; அஃது (ட) இதுபோல் ஒருமனையுடையது; அதற்குணமயம், ௨; இது, தேவருக்கும் மனிதருக்கும் முரியது; இரண்டாவது இலாங்கலகதி; அஃது, (ப) இதுபோல் இரண்டினையுடையது; அதற்கு ஸமயம், ௩; அது விலங்குகளுக்கரியது; முன்றாவது கோமுகத்திரகதி; அது, மூன்றாவதுவுடையது; அதற்கு ஸமயம், ௪; அது நாகருக்கரியது; இது, தத்துவார்த்த சூத்திரமென்றும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்.

949. பரிவாரம் - சூழ்த்திருப்பது.

951. தேவர் வானவில்லைப்போல் தோற்றுவார்: "அமரநாயகர்திறையுலகா, லிந்திரவில் லெனவெளிப்பட்டு" (குளா. துறவு. ௨௦௯)

952. நாகருயிரை இரும்புயிரென்றும் தேவருயிரைப் பொன்னுயிரென்னுங்கூறுவர்; 3107-ம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

954. தேவர்க்கும் நாகர்க்குமுள்ள சரீரம் வைக்கீகசரீரம்; அதற்குத் தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை; இமையாமை, நிழலின்மை, மாலைவாடாமை, கால்நிலந்தையாமை உண்டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளுக்கீருமுள்ளசரீரம் ஒத்தாரீகசரீரமென்றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலியன உண்டென்றும் சொல்லுவார்.

956. வென்றவர் - பிரகிருதிகளாகிய காதி, அகாதிவென்னும் இருவகைக்கண்மந்தனாயும்வென்ற ஸித்தர்; 956-ம் பாடலைப்பார்க்க; 'என்னவியையுமகற்றியின்பக் கடலாக்கித், தருமால்' (961) என்பதனுதுமுணர்க. சித்தபரமேஸ்வரிகள் - ஸித்தர்.

957. பிண்டப்பகவன் - அருகன்.

958. கோலுடைக் கிழமை - நூயி
றுமுதலியவை; எழுக்கோலுக்கும் அவா
ற்றிற்கும் மிக்க கருணையுண்டென்பர்;
கிழமையென்பதன் பொருளுே அத
னை நன்றியுலாப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவகுணமை: "தேவ
னு நாயாகுந் தீக்காட்சி யானாய்ந், தே
வனு நாயாட்சி யால்" (அருங்கல. ௩௮)

961. எண்ணினை, ஞாலாவரணிய
முதலியன. திருமால் ஞானியனைக்
கொன்றமை, அகனங்காஷ்டகத்தில்
வந்துள்ளதென்பர்.

962. சாரித்திரம்-நல்லொழுக்கம்.

966. உவறுநீர்-உவறுநீர்: "உவறுநீ
ருயரெக்கர்" (கவி. ௧௩௬)

980. இறைஞ்சல் - குனிதல்.

983. யானையோடுபொருது அத
னை அடக்கிய வீரச்செயன்முறை, இப்
படியே, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்
காளை, ௪௮ - ம் அடிமுதலியவற்றிற்
காணலாகும்.

984. கஞ்சனுக்குப் பிரியமானதெ
ய்வம் எழு; அவை பூக்களை, கழளை,
ருதுரை, மருதமரம், பனை, யானை,
சுடமென்று கூறப்படும்; கண்ணபி
ராளைக் கொல்லவந்தது, யானையாகிய
தெய்வம்; அந்த யானையைக் கொல்லா
மல் விட்டு விட்டமையின், கண்ண
பிரான், கருவர தனாயினனென்பர்;
இச்சரிதம், ஸ்ரீ புராணத்தில், 22 - ம்
தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

985. இக்கவியினபின், "ஆடவர்க்
கூட" என்னுமுமுதலையுடையபாடலொ
ன்று மிக்கபிழையுடன் பிரதிகளிற்கா
ணப்படுகின்றது.

990. நியாயங்களுள், கதம்ப கோரக
நியாயமென, ஒன்றனுண்டு; அது, கட
ம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலு
ண்டாயது போலும்; ஷ-நியாயம், கத
ம்பமுள்ளநியாயமெனவும் வழங்கும்.

995. சுற்பவர், இலக்கத்திற் படை
க்கலத்தை யெய்துகற்றல்: "இளம்பல்
கோசர் விளங்குபடை கன்மா, ரிக
லின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கு",
(புறநா. ௧௬௬)

999. காலவேல்: "காலன் வடிவாய
வேலான்" (நள. கவிதொடர். ௧௦௦)

1001. 'கயம் - பத்மம், மஹாபத்
மையென்னுங்கயங்கள்' என்றும் பிர
திபேதமுண்டு.

1009. "மரபேதானம்" (தொல்.
செய். ௮௦.) என்பதனுரையில், இதன்
முதலிரண்டடியை எடுத்துக் காட்டி,
இதிற் கூறிய கோலமும் அணியும்
இக்காலத்திற்கு அகாவாயின வென்
றார், நச்சினூர்க்கணியர்.

1011. இப்படியே மயிர்முடிக்குக்
குயிலின் முகத்தை உவமைகூறினர்,
பிரபுலிங்கலையுடையார்; (பிரபுதே
வர் வந்தகதி, எ.)

1015- ஆடையுடன்பிறத்தலும்
மயிர் பிறந்தகாலத்திலிருந்தபடியே
யிருத்தலும் ஸூயக்கர்க்கு இயல்பென்
பா.

1016. கருநீரரும்பு, நீர்க்கீழரும்
பென்றும் வழங்கப்பெறும்: (திருமு.
௨௬.)

1017. இதில், 'பாவியேற், காலி
யொன் றிரண்டுடம்பு' என்பது, "கா
கத் திரகண்ணிற் கொன்றே மணிக
லந் தாங்கிருவ, ராகத்து னோருயிர்
கண்டனம்" (திருச்சிற். ௭௧) என்ப
தன்கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

1021. சுவாகத்தம்: (திருவிளை. இரத
வாதம். ௧௮.)

1027. உயினாக்காதவருத்தமெ
ன்றது, சேவகன் யானையை அடக்கி
யதை.

1031. இக்கவியை, 1042-ம் செய்
யுளின் முற்பகுதி ஒத்திருக்கின்றது.

1035. என்பின்ளையென்றது, கிளி
யை.

1047. பரியம் - பரிசம்.

1049. 'அடிச்செருப் பாவதல்லா
ல்' என்றும்பாடம். 'கொண்டெய்யப்
போமின்' என்றது, 981 - ம் கவியி
லுள்ளது.

1066. ஆளத்தி-ஆலத்தி - ஆலாப
னம். இதன் இலக்கணத்தை, சிலப்
பதிகாரம், ௮௮-ம் பக்கத்திற்காண்க.

1079. வாசினை - வாசித்தல்.
 1087. சிவபெருமான் திரிபுரத்தக
 னஞ்செய்தது கதாகோசமென்றும்
 புத்தகத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்
 பர். வெள்ளிலிலங்கு, காலிற்கிடந்த
 கதை: — தன்னுடையமுற்பிறப்பில்,
 ஒருமுனிவர் அன்னப்பறவை வடிவங்
 கொண்டிருந்தபொழுது அவர்களைத்
 தாமனாநூலாற் கட்டியபாவத்தால்,
 மகத்தேசத்தரசன் குமாரசுகிய இரா
 சவாகனனென்பவன், மாளவதேசத்
 தரசனுடையகுமாரியாகிய அவந்திகந்
 தரியென்பவரோடு சேர்ந்திருக்கை
 யில் வெள்ளிலிலங்கைப் பூண்டானெ
 ன்பது. கந்தியார் - ஓர் ஆரியாங்களை.
 இவர் தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்தவர்;
 இப்பெயர் ஆரியாங்களைகளுக்குப்
 பொதுப்பெயராகவும்வழங்கும்.
 1095. இவ்வுறைதெய்வம் - வீட்
 டுத்தெய்வம்.
 1097. பிறப்பிறப்பு: (திருக், நடக.)
 1098. நல்லிளம்படியார்: (குளா.
 துறவு. 213.)
 1099. முற்றில்: (கம்ப, நாட்டு, உக;
 திருவேங்கடத்தந்தாதி, கூஎ.)
 1107. வட்டிகைப்பலகை-சித்திர
 மெழுதும்பலகை; வர்த்திகை - எழு
 துகோல்.
 1116. 'சிலம்பி நூலாற் சிமிழ்ப்
 புண்ட சிங்க மொத்தான்' என்றது,
 "மானிட மடங்கல் பைம்பொற், ரு
 ளதா மரைநுண் ணூலிற் சிமிழ்பு
 ண்ட தன்மைத் தன்ரோ" (கூர்ம.
 கண்ணன்மணம், ௧௬௬) என்பதில்
 ஒருவகையாக அமைந்திருக்கின்றது.
 1125. நவபுண்ணியக்கிரமம் இன்
 னவென்பதை, 2828-ம் கவியுரையா
 லுணர்க. பறவைதாதுண்டவண்ணம்
 பட்டினிப்பரிவுதீர்த்தலை, மாதாகரவி
 ர்த்தியென்பர்; மதுகரம் - வண்டு.
 1136. 'முனித்தண்டு' என்றும் பா
 டபேதமுண்டு.
 1139. புத்திசேனன் - சச்சந்தனு
 டைய ஆசிரியன்பின்னை.
 1156. பழுவம் - கூழுவம்,

1162. ஈடைவீளக்கொடுத்தல் - தலை
 யில்விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல்.
 1190. தாபதம் - நவமூடையோர்.
 1191. மாத்தனம்-மாமாத்திற்றுடைய.
 1213. சிலாவட்டம் - வட்டப்பா
 னை.
 1221. சாறு - அநுகூலஞ்செய்
 யும் விழா.
 1229. கூந்தலை சரிமொழுவது
 ஒருவகைமரபு; இந், நூல், ௨௦௦ - ம்
 பாடலையும், புறநாடாறு, ௧௧௩ - ம்
 பாடலையும் பார்க்க.
 1230. 'வெறுவாய்க்கிளைகெட்டவ
 ன்' என்பது, ஒரு பழமொழி.
 1231. தலை - உடையிசேடம்.
 1232. இந்தா: (கந்த. வள்ளி, ௩. ௫)
 1240. காதி - காந்திர்மங்கன்; அ
 வை தரிசனாவரணியமுதல் கால்வ
 கைப்படும்; ஆன்மகுணத்தைக்கெடுத்
 தலால், இவ்வு இப்பெயர்பெற்றதெ
 ன்பர்; 2713-ம் பாடலைப்பார்க்க. இந்
 தக்கர்மங்களைவென்றவன், அருகன்.
 1242. காட்சி, தரிசனமெனவும்வ
 ழங்கும், பணையாப்பு.
 1243. உலகம் கித்தியமென்பது
 தம்கொள்கையாதலின், மன்னாவுல
 கம் என்பதற்கு நிலையாதலையுடைய
 சுவர்க்கமென்று பொருள்கூறுவர்,
 சைனர். பொன்னுரிஞ்சி - சமவசா
 னம். வீணை - அல்தடகர்மம்.
 1246. அங்கம் முதலியன, னை
 னகமங்கள். இவற்றின்விரியை இப்
 புத்தகம், அகடு - ம்பக்கத்தால் அறிச.
 1247. தீர்த்தம் - னைநுகமம். இங்
 கேசாரணொன்றது, மேற்கூறிய ஆல
 யத்திற்குவயத்திருந்த ஸ்ரீவராகிய
 முனிவனாயென்பர்.
 1248. விஷ்ணுவின்க்குறும், வின்
 னகரமெனவும் இராஜக்குகம், இரா
 ஜகரமெனவும் ஆனதுபோல, நினை
 க்குறும் சினகரமென்றாயிற்றுப்போ
 லும்.
 1252. கரியபின்னை, கொழு - காக்கை.
 கரக்கைவலமாதல் நல்லசகு
 னம்.

1257. வட்டினை - வர்த்தனை.

1260. 'பதிவிரதையைக்கெடுக்கப் பதினைந்துபொன்' என்பது ஒருபழகொழி.

1268. "எயிறினுந்தகையவோ.....முல்லை" என்பர், பின்; 1331.

1268 - 1269. தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொடி முதலில் அரும்பியபொழுது, மகளிர் அதற்கு விழாச்செய்தல் ஈரடி; னைந்தம், நாட்டுப்படலம், அம்செய்யுளைப்பார்க்க.

1283. இறை - இரோகையையுடையகை; "இறைக்குடியும்" (பழமலையந்தாதி, உ.)

1287. சித்தராசுடம் - ஒருநூல்; 'சித்தராசுடச்சிந்து' என்ற விஷணுவத்தியநூல் ஒன்று தமிழில் இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது.

1299. மரவடி - பாதக்குறடு.

1312. இச்செய்யுளின்பொருள், கந்தபுராணம், வில்வன்வாதாவிவதைப்படலம், உள்-ம் செய்யுள்முதலியவற்றில் ஒருவாறு அமைந்திருத்தல்காண்க.

1311. பிணித்தற்பொருளில் நினைத்தல், நிணர்த்தலிரண்டும் வழங்குமன.

1353. இக்கவி, "காணு மரபினதுயிரென மொழிவோர், நாணிநர் மன்ற பொய்மொழித் தனரே, யாஅங்காண்டுமெழ் மரும்பெற லுயிரே, சொல்லு மாடு மென்மெல் வியலுங், கணக்கா னுணுகிய றுசுப்பின், மழைக்கண் மாதர் பிணைப்பெருந் தோட்டே" (இல. வி. சக்க, கு. உதா) என்றும் பழைய செய்யுளின் பொருளைப்

1417. நனை - தேன்.

1418. அசோகமரம், மணிதர்கட்டிய மாலையால் அலங்கரிக்கப்படுமென்பர்.

1419. உண்டு - ஒருவகையாகவுண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. இல்லை - ஒருவகையாகஇல்லை; ஸ்யாந்நாஸ்தி.

1420. எண்வினை - காதிசர்மம் ச, அகாதிசர்மம் ச.

1426. தொடர்ப்பாடு : (திருக். கச்சி.)

1429. உறியிற்கிடந்து தவஞ்செய்வோர், உறித்தாபதரென வழங்கப்படுவர்.

1436. இதன்பொருளே, இந்நூல், 2845-ம் கவியிலும் வந்துள்ளது; அருங்கலச்செப்பு, உ-ம் பாடல்முதலியனவும், மேருமந்தரபுராணம், முதலாவது சுருக்கத்துள்ள, "உணாத்தவிப்பொருளின்" என்னும்பாடலும் இரத்தி

1440. இக்கவி சிலபிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

1459. 'நமோ அரஹந்தாணம்' என்றதை மந்திரத்தியானமென்பர்.

1494. கடலளவாகிய ஆயுளையுடையவராதலின், தேவர்கள், 'சாதலும் பிறப்பு மில்லாத் தன்மைபெற்றவர்கள்' என்று கூறப்பட்டார்; உபசாரம்.

1526. இக்கவியும் இதன்பொருளும் மிக இன்புறம்பாலன.

1544. 'மனைவியுமற் மக்க, ளொவ்வாதார் தாமில்லை' யொப்பாரே நால்வரென வுணாத்தான் சான்றோன்' என்றும்பாடம்.

1547. "உவாவட்டமியின்க ணல் வகையுணு, மவாவறுத்தல் போத்த மெனல்" (அருங்கல. ககடு); "உவவு" என்பதற்குச் சதுர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதுர்த்தசியிலும் அஷ்டமியிலும்பட்டினியிருத்தலின்பயன்கள், முறையே, கச - வதாகிய அயோகிருணஸ்தானத்தை அடைதலும் எண்வினைகளைக் கெடுத்தலுமென்று சொல்லுவர்.

1548. அதிதவஸ்தை, அருகந்தாவஸ்தையென்றும் வழங்கும்.

1561. கைத்தளம் - ஒருவகைக்கேடகம்; 1606-ம் கவியுரையைப் பார்க்க; "அதன்புனை யரணம்" (சில. ஊர்காண். கள0) என்பதற்குத் தோற்கைத்தளமென்று பொருளொழுகியிருக்கின்றனர். அது தேன்கூட்டிற்கு

உவமையாதல், “கைத்தளம் போலத் தூங்குங் கருப்பகந் தேனினால்”, “கைத்தா டென்னப் பூத்த கருஞ் சூளை வறழியிற் றூங்கு, மொய்த்ததே னினால்” என்பவற்றாலும் துணியப் படும்; (கூர்ம. சம்புத். சசு; ஷை. பிலக்க. 100.)

1567. உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சிவகணுக்கு வேட்கைகிழாதென்று என்ருக்கூறியது, “எரு நல்லாழி யல்வழி யென்மன, மாகு மோவகம் காசிய காரணம், பாகு போன்மொழிப் பைத்தொடி கன்னியே, யாகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே.” (சம்ப. மிகிலை. கசன.) என்பதனாலும் வலியுறுத்தினது.

1574. முக்கி - முழுகுவித்தது.

1578. உறுகோளாய் - பற்றுக்கோடாய்; “குளங்கோடுமென்றிதுவுமுறு கோளே” (சம்ப. சூர்ப்பாணக. கசா)

1599. இளமை - அறிவினமை.

1600. “மெலித்த பின்னிற் கும்” என்பத, 1597-ம் கவியிலுள்ளது.

1613. ‘மகளிராப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டிப்பொருள்களையுடைய’ என்பது, “கண்டிகேட்டுள்ளையிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணையுள்” (திருக். கருக) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1631. இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரேம்: “ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையுள் ளொன்று, போரெய்திற் தற்றா” (கலி. அக); “யாவென்புரி இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரேருகையாயன்” (திருச்சிற். கஉ, பேராசிரியருரை)

1646. அமோகம் - மழுங்கவினமை,

1651. குருதிக்காதற் - செங்காதற்; “குருதிக்காதன்மென்மலர்க் கரம்வைக்கும்” (கூர்ம. பிலக்க. கசு.)

1658. இறைவன் - அருகன்.

1676. நாராசம் - சம்பு. ‘பஞ்சபிநத்தியம்; நிவாரணம் (=தடை); சேதம் (=வெட்டுதல்), பிரத்யுத்தானம் (=எதிர்ப்பாணம்தொடுத்தல்), நித்திரா

ணம் (=நாசம்), பிரகரணம் (=நாலதேசத்தொழுவின் பார்வை)’ என இத்த றந்துபெயர்களுடையந்த கலோச மொன்று மிகவும் பிழைபட்டிற் சில பிரதிகளின் காரணப்படுகின்றது; அதன்ருவம் பிழையும் புலப்படவில்லை; இத்த றந்துபெயர் ஆகர்ஷணம், விகர்ஷணம், ஸங்கர்ஷணம், பிரகர்ஷணம், உத்கர்ஷணமென்றிருக்கவேண்டுமென்றன்றன், வடமொழிப்புலவர். ‘பஞ்சபிநத்தியம்’ என்பதற்குப் பஞ்சாங்கமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

1681. அசலனென்று ஓர் வீரன் காதம்பரியென்றும்வடநூலிற் புகழப்பட்டுள்ளானென்பர்.

1708. வித்தைகளுள், மகாவித்தை. 100; சூகூலகவித்தை - 100; ஆகவித்தை - 1000, விநாயகயர்க்குரியனவென்றும் மதிமுகமென்பது அவற்றின் சூகூலகவித்தைகளைச் சார்ந்ததென்றும் சொல்லுது. இத்தவித்தை ஆபோகினியென்று ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1711. ‘வீற்றிருக் தின்ப முடிப்ப’ என்றது, 1708-ம்பாடலிலுள்ளது.

1713. காமினி - சமணந்தொய்தற் குக்கருவியாகவுள்ளம்கிரமென்பர்.

1724. தன்வ தவனமென்றவன்தில் தங்கியிருந்தபொழுது இந்நிரா ளுனென்றும் வித்தியாதர ணுடைய பகைகடித்தருத்தனியேசென்ற அரக்கனன் மீண்டவருத்தற்கு ஐந்து வருடம் சென்றனவென்பர்.

1736. கட்டியங்காரணம்க்கர் நூற்றுவர் - காராங்காரக கண்டதலியோர்.

1745. மலேகன் - கார்த்தருவத்தை; “மலேகடன்மைகண்டே” என்பர்மீண்டும்; 1751.

1753. மூவுணர்பாவம் - செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன; இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம், அசுமோதமென்பர், வடநூலார்.

1755. வணிகர் மூலகையென்பதும் அவர்களில்க் காரணம் பின்னுள்ள

வெண்பாவாழ்வனர்க. சீவசம்போதனை, ஆறாவது உலோகாதிதாரம், சுஉ
“இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரெப்புடைய மூவருளாக் குங்காற் - நப்பின், மதியடியே ருனை மிசை நோக்கினர்கள் காணு, நிதியுடைய ராவர் கிலத்து.”; இஃது எதிர் நிரளிறை.

1787. ‘அடிகள்’ என்பது பெண்பாலிற்கும் ஒருதலை, இந்நூல், 1792, 1884, 1909 - ம் கவிசுளாழ்வு முணர்க.

1818. இன்னநாளிற்பிறந்த இன்ம

1836. புலிமுகப்பு - அரண்மனை வாயில்; “உஞ்சேனைதன், புலிமுகவாயில்”, “கொடிப்புலிமுகத்துவாயிற் கோட்டை” (உதயணகுமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், ௭௨, ௧00)

1843. தோளேக்கலை, மகிழ்ச்சியின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தும் ஒரு குறிப்பு; பல்வரிக்கூத்தினுள்ளொன்றாகிய தோள்விச்சென்பது தோளேக்கமென வழங்கும்; (சிலப். ௭௧-ம் பக்கம் பார்க்க.)

1864. சீவகன் தரத்திற்குத்தக்க வண்ணம் சிறப்புச்செய்ததுபோன்ற முறை, பாகவதம், கண்ணிரான் துவளையடைந்த அத்தியாயம், சுஉ - ம் செய்யுளிலும், திருவிளையாடல், மணப்படலம், சுரு - ம் செய்யுளிலும் அமைத்திருத்தல்காண்க.

1873. காப்பென்பது, மஞ்சட்காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகாப்பு என்று இக்காலத்தும் பாகவழக்கிலும் வழங்கும்.

1879. ‘அணிமைத்தோ பெரிதுஞ் செய்த்தோ’ என்பது, “அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமினெமக்கே” (புறநா. ௧௭௩.) என்பதைத் தழுவி வந்தது.

1880. போற்றியென்பதை வியங்காளாகவைத்து இங்கு பொருள் செய்திருத்தல் அறிதற்பாலது; 264.

1891. தேவர் - திருவள்ளுவர்.

1906. கோய் - பரணி; “கோய்வாயிற்கீழ்” (சிறுபஞ்சமூலம், ௧௭.)

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதலின் புகளுணு இக்கலியிற் கூறப்பட்டமை கருதற்பாலது. இதனாலே தான் இந்நூல் 591-ம் கலியிலுள்ள வல்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருள்கூறினர்.

1982. நிலவுவெண்கதிர் நீர்மைய ளுந்துகில்: னைடதம், நகர. ௨௮).

1991. மருதயாழ்: (புறநா. ௧௪௯).

2009 - 2010: மூப்புமடிவம்: (பெரிய. தடுத்தார்கொண்ட. ௨௯ - ௩௨; பேரூர்ப். கௌரிதவம். ௩௩-௬.)

2026. தமிழ்த்தழியசாயல்: “தமிழினு மினிய மென்மைய வாசி” (கூர்ம. வானவர். ௧௩.)

2037. காண் - கேட்க; “பேச்சைக்கண்ணி” (திருவால். ௧௪: ௨௮)

2038. இடங்கழிகாமம்: “இடங்கழிகாமமொ டடங்காணய்” (மணி. ௧0: ௨௨.)

2043. னூறு ம்புருக வென்றல் மாபு.

2045. அடித்தியார் - தலைவியார். முகவியர் - ஏற்றுக்கொள்ளுவோர்.

2061. மேகலையிலழுத்தின நீலமணியின் ஒற்றைக்கதிர் போலும் உரோமாவலி:—“மேகலைமணியினொருசுடர் செவ்வனின்றதுவோ..... அணிமயிரொழுங்கே” (நைடத. அன்னத்தைத்தூது. ௧௯.)

2087. அஃகம் - முறைமை; “அஃகஞ்சுருக்கேல்” (ஆத்திருடி)

2088. ‘சிறியவர் செய்ததீமை, புலம்பலர் பொறுப்பரன்றே பெரியவர்:’—“பொறுப்பரன்றே பெரி யோர்சிறுநாய்கடம் பொப்பியினையே” (திருவாசகம், நீத்தல். ௬.)

2097. நாயனாரென்றது, கந்துக் கடனுடைய தந்தையை.

2105. கற்கைக்குத்தலைப்பில், ‘கங்காகூடம்’ என்று ஒரு சிறுமலையுண்டென்பர்.

2106. முல்லையுங்குறிஞ்சியுஞ்சேர்

ந்த இடம் பாலைநாடு, “முல்லை யுஞ்சிறிய முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருலுத் துப், பாலை யென்பதோர் புழுவங் கொ ள்ளும்” (சிவப். காடு. ௬௪ - ௬௬) என்பதனு மூறியப்படும்.

2107. ‘இன்கனித் தொண்டையந் துவர்வா, யாங்குக்கடத்திகன்’ என்றார் முன்றும்; 1557.

2108. பிலிக்கனொருனா:—“நா னை,.....பிலிதகத ரப்பினிறுமன் றே”(திருவாணைக்கா.கிருநாட்டு.௮௪.)

2138. விலாவணை-அருகை; பிரா கிருதம்; பின்பு, அந்தப்புரவிலாவணை, கோயில்விலாவணை, நகரவிலாவணை யென வருவனவற்றாலுமறிக்க.

2145. இடுகொடியணிந்தமார்பர்: 2261—“கொடியார்பினர்”, 2477— “இடுகொடியகலம்”, 2483—“ஆடு கொடி யணிந்தவைய ரலங்கல்வனா மாப் பன்”.

2167. ஏனாதி: “சோழிகவேனாதி” (மணி. 22. 205.)

2168. நிமித்தம்-புள்ளொழிந்தவை.

2177. திரிபனறியெய்தல்:—“அச ரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரி பனறியெய்தல், வில்லேற்றதல் முத லியனசெய்துகோடல்” (தொல். ௧௭. ௧. ௭.)

2202. விரற்சரடு - விரற்கவசம்; கைச்சரடென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

2231. யானைக்குக்கப்பல் உவமை யாக இங்கேகூறப்பட்டமை, கோன்கயிறு” (மது. ௩௭௪) என்பது முதலியவற்றை நினைப்பிக்கின்றது.

2236. காலாசு-காற்கவசம்; “காலா சோ டற்ற கழற்கால்” (களவழி. ௬).

2240. செஞ்சோற்றுக்கடன்றீங் கல் - உணவளித்தவன்பொருட்டு உயி ர்போனமை: “செஞ்சோற்றுக் கட னின்றே கழியே னாயிற் றிண்டோன் கள் வளர்த்ததனாற் செயல்வே றுண்டோ” (பாரத. ௧௭-ம்போர். ௨௦.)

2276. கோடுபுய்க்கலாது - கொம் பைவாங்கமாட்டாமல்; “மதயாணை,

.....கோடுபுய்க்கல்லாதுழக்கும்” (கலி. ௩௮); “புய்ந்துகா ல்போகி” (கலா. ௩௯). புய்க்கலென்பது புய்த்த லெனவும் வழங்குகின்றது.

2283. கண்மாயம் - கண்கட்டுவித் தை; “கண்மந் நன்மடிலே னெண்ண கண்மாயமே” (திருவாசகம், திருச் சதகம், ௪௨.)

2302. கல் - வீரக்கல்; அல்தாவது, போரில்நிறுத்த வீரன்பொருட்டு அவ னுடைய உற்றார்முதலியோராள் அவ ன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட் டித் தெய்வமாகப்பாவித்து வுழிபடப் பெற்ற கல். இதனை, செந்தமிழ், தொகுதி ௩-ல், ௩௯, அள - ம் பக்கங் கள்முதலியவற்றால் உணர்க.

2303. பொற்கின்னம் - கெட்டப் பட்ட-பொற்குகு.

2326. வீராபிலேகம் - பனைவனா வென்ற வீரர்க்குச்செய்யப்படும் அபி கேதகம், இது விழையாபிலேகமென வும் வழங்கும்; “நிராமகன் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்”என்றும் மெய் கீர்த்தியில், “நிசையது நிகழ வீராபி லேகம்பண்ணி” எனவும், “நிருமாதர் புவியெனும் பெருமாதர்” என்றும் மெய்கீர்த்தியில், “விசயாபிலேகஞ் செய்து” எனவும் வா.தல்காணக. இவை சிலாசாதனத்திற்குண்டவை.

2327. ‘கண்டுகடியன்னகடி. மாப் பன்’ என்பதும், “ஆடியுட் பாவை யன்னாள்” (தஞ்சைவாணன்கோவை, ௩௮௬) என்பதும் பொருள் நயத்தால் தம்முள் ஒத்துவிளங்குதல்காண்க.

2343-4. துன்பச்செய்தியைப் பொ றுக்கும்படிக்கூற்தல், “எர்துறை யாம லெடுத்தோர்க் கின்றான்” (224) என் பதனாலும் விளங்குகின்றது.

2353. ‘என்கொண்டனாட்டி’என் னும் மூலமும், இதற்கு ‘தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்னிற் போர்’ என்றெழுதிய உரையுமும், “உயி ர்த்தொகை யுண்ட வென்பதிற் திர ட்டியென், நியாண்டு மதியு நாணங் கழுகையு, மீண்டிரீர் ஞாலங் சுட்டி.

யென்கொள்” (சில. நீர்ப்படை. ௮ - ௧௦) என்பதனாலும், “தேவாசுரயுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டொத்தத்திலும் துரியோதன பாண்டவ்யுத்தம் பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனும் சனகவிசயருஞ்செய்தயுத்தம் பதினெட்டுநாழிகையிலும் முடிந்தவென்று எண்ண” என்னும் அதனரும்பதவுரையாலும், “தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென், ரோவாவுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே” (களம்பாடியது, ௧) என்னும் கலிங்கத்துப்பரணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட்டொடர் புடெற்று விளங்குதல்காண்க.

2355. ‘விரூப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்டபுண்’ என்பர் பரிமேலழகர்; (திருக். எளக). “மலர்மார்பின், வெண்வேன்முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்ப” என்றார், வெண்பாமாலை யுடையார்; (காஞ்சி. உ). குழை - மங்கலஅணி; “இட்டபொன் றோலையின் வாசியே” (ஆணந்தலகரி, உஅ), “காதோலை பாலித்த தயவாளர்” (மதுரைக் கலம்பகம், உஅ) என்பவற்றால் துணியப்படும்.

2388. வெண்மெகல்முதலியன மங்கலஅணி; ‘மங்கலவணியினர்’ (608) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

2391. அகிற்குடம்: ‘துமக்குடமாயிரமாய்’ என்பர்பின்னும்; 2455.

2413. இங்கே தூயகுலத்திற்குப் பிற்கடலை உவமை கூறியதுபோல, “சங்குடைர் தலைய வெண்டாமரை மலர் தடங்கண் போலு, நங்குடி” என்றார் முன்னும்; 547. இங்கே, மயிர்விணக்கல்யாணமென்றது, புருவமொதுக்குதலையென்பர்.

2417. சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகளென்னும்பெயர், புறநானூற்றின் களெம்பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள்ளது.

2446. இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டி, அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகமெழுதுங்கோலம் பண்டைக்காலத்த

தென்றும் பிற்காலத்துக்காததென்றும் கூறினர், ரச்சினூர்க்கினியர்; (தொல். செய், ௮௦ - ம் சூத்திரவுரையைப்பார்க்க).

2461. இக்கவியிற்கூறிய உவமையைத்தழுவியே, முகத்தைமறைத்துக்கொண்ட இலக்கணியின்கையை சிவகன்விடுத்தானென்று பின்னர்க்கூறவர்; 2463.

2463. பரிதி - நீளமானசமிதை. சமிதை, ௧௨ - அங்குலமுள்ளதாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2491. “உளமைபாடி” என்றும்பாடம்.

2496. ‘பூவவிறுத்தியிட்டு’ என்பது, ‘பூவிறுத்திட்டு’ என்று சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

2503 இச்செய்யுளில் மகளிர்மேனியின் நறுமணத்திற்குக்கூறியவுவமை, ஸ்ரீ காளிதாசராலுங் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

2527 சூலம் - இடிதாங்கி.

2529. வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும் வேட்கைபிறக்கின்றபருவத்தாரும் வேட்கைபிறந்தபருவத்தாரும், இங்கேகூறியதுபோல் மகளிரை மூன்றுகூருக்கி வழங்குவர், வடநாலார்.

2535. நுகப்புமிடித்தார் - இடைவறுமையற்றார்; “இடைமிடித்தார்தமை” (வெண்கைக்கோவை, ௩௧)

2541. முனி தலைக்கண்ணினெற்றிச்சினார்: “முனித்தலைப்புதல்வர்தந்தை” (புறநா. ௨௮௦)

2544. ‘காதநான்ககன்ற’ என்றதனால், இராசமாபுரம் நாகாத அகலமுடையதென்பது பெறப்பட்டது; “காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பி” (சில. இரத்திர, ௧௩௩) என்பதனால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் எல்லை நாகாதமுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்விரண்டையு முற்றுகோக்குமிடத்து, பெரியநகரத்தின் எல்லை நாலுகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற

சொர்க்கப்பொருள் யாதோவென ஐய முழுண்டாவன்றது.

2515. இதன் முதலிரண்டடியின் பொருளை, “தேயிற் புகனைத் திருந்தி னையார் பூங்குழலின், வேயிற் புண னனைப்ப” (நா. சுயம். ௨௦) என்பது பெற்றுவந்தது.

2516. ‘அரசன் வருந் காலத்துக் கோழித்தவங்கள் திருக்கப்படுதல், “சுரண வேகன்றான், பலமுறை வல ம்வாப் பரமன் கோயிலு, ணிசையுறு கச்சவங்க ணீக்கப் பட்டேவ” (மேரு, மன்ன னுந்தேவியும். சுள) என்பதற ளும் தெளிவுறுகின்றது.

2562. சுக்கிலநியாண்டாவது இரு வகைக்கண்மமுநீங்கிய ஆன்மபாவனை யென்பர்.

2571. ‘மந்திகொண்டனகம்மகப் போன்று’ என்பது மர்க்கடநியாயம்.

2575. இக்கவியில், கொட்டமே கமழங்குழல் என உரையாசிரியர் சொற்களை இறுத்திருத்தல், “கொ ட்டமே கமழங் குழலாளொடு கூடி னுப்” (சிருஞான. கோயில். ஆடி னாய். ௨.). என்பதைப் பின்பற்றிப் போனும், கொட்டமென்பதற்குப் பொருள் கோஷ்டமென்பர், னானார்.

2595. ‘ஐராவதத்தின்மேல்’ என் றவாக்கியத்திந்து, திக்கடிப்பதுங்க ளுள் ஒன்றாகிய ஐராவதத்தின்மேலு ள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாமஸாம லர்மேலுள்ள சிருமகர் என்றும், ஐரா வதமென்பதற்கு ஐராவதகேசத்திரா மென்றும் பொருள்கூறுவர்; பூரிபுரா ‘த்தில், (௨௩) பார்சுலுத்தங்கார் புராணத்திலுள்ளதாஸிய, ‘ஸையாபிரே ந்சவுடன் ஐன் மாபி லேகத்திற்குக் கொண்டுபோடங்காலத்தில், ஐம்பூத் லிப்பிரமாமனமாயி, முப்பத்திரண்டு முகத்தைசுழைத்தாகி, மூகமொன்று க்கு எட்டுக்கொம்பையுடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒருபொய்கையா கி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்தி ளண்டு கமலபூப்பமுள்ளதாகி, பூப்ப மொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதா

கி, இவ்மொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கத்தளஸ்நீசிகளால் நிரம்பிக்கப்பட்ட தோளாராவதம்’ என்னும்வாக்கியமு ம், “பொலம்பூப் காவும் புணல்யாற் றப்பாப்பு, பிலங்குரித்த துருத் திரமரக் காவும், மரங்கும் பன்னியு மொருங்குடை பரப்பி, யொரு தாறு நாற்பது யோசனை விரித்த, பெரு மால் களிறு” (நில. காட்டி. கல. சு.) என் னும்பகுதியும் அதன் அருள்பதவுரை யும் இவ்வே அறியத்தக்கன.

2622. ‘அறங்கரிதுசேய்த்தென்ப தியாதுமறிமார்’ என்பது, தருமம் கறுப்பு விவப்பென்று தெரியாதவரெ ண்ணும் பழமொழி.

2628. ‘தாமமின்றநோன்பு’ என் றது, மகன்வாழவேண்டுமென்று முன் பு நோற்றிருந்ததனை.

2631. கன்னிப்பருவத்தும் விவாக மானபின்பும் கணவனிற்கற்பின்பும் பெண்பாலார் துறத்தற்குநியொன்பர்; “கன்னி யிறுந்து வன்னல்கள் கணவ னிற்குறுவின், மன்னு மாரியார் களை கழலால் வாங்குமக் குகைகள்” (திரு வினை. சமணனாகக்கழ. சுள)

2633. தூக்கர் - சுத்தபாண இடம்.

2656. பாராவணாயம்: “தொல்கதை பாரா வணாவனெ யெற்கோல்”, (திரு வால. நக. ௧௧).

2660. கூட்கலைஐநகையாலும் துதி லை ஒருநகையாலும் எந்தல், “அகிலேந் துகூத்த லெருநகையிலேந்தியனைந் தொருநை, துதிவேந்து” (குந்நைவா ணன்கோவை, ௨௭) என்பதில் அமை ந்திருத்தல்கலை.

2680. பங்கயப்பனைப்பருவம்: “தரமரை மகங்கள் வாட்டிக் தண் பணிக் காலம்” (நைடத. அன்னத்தை க்கண். சு)

2683. நகத்து - செறுத்தி; “நக மின்நிலிளர்க்கைத்து” (திருவாசகம், அதிகா. ௮.)

2700. மதுகர்க்கையில் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுக் கவனமலர் வட்டிலில்விரவப்பெற்றது; “இஞ்சிவி

ராய பைந்தார்பூட்டி” (பதிற். சஉ.) என்பதுமுதலியவற்றையும் அவற்றினுரையையும் பார்க்க.

2708. மகளிர்க்குக் கொடுக்கப்படும்காணிக்கை, யௌதகமெனப்படுமென்பர்.

2713. இடபதீர்த்தங்கரர் அவதரிக்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போகபூமியாகவேயிருந்தனவென்றும் அப்பாற் கருமபூமியாயினவென்றும் கூறுவதுண்டு.

2717. ‘தயிர்க்குரலவேங்கை’ என்பதை, “இரும்புலிக் கிரிந்தகருங்கட்செந்நாரகு, நாட்டயிர் கடைசூரல் கேட்டுடாறும் வெருடம்” (தொல். அகத்திணை. சக, கு. ந. உதா) என்ற தனத்தெளிக.

2718. மரச்செவி:— “தோளாமரச்செவித் தூரா வயிற்றுச் சுமடர்” திருநாற். க0)

2726. “வானூர் நுதலார் வலைப் பட்டழையென் பலவின் கனியிற் தது போல் வதன்முன், ஆனோடு பெண்ணு முருவாகி நின்ற யடியே னுயப் போவதொர் குழல்சொல்லே” (சந்தர. திருநெல்வாயில் திருவரத்தாறை, கூ) என்னுந்திருவாக்கு இதன்பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2733. அரசனுக்குக் கழிந்தநாழிகையைக் கணிகள்கூறுதல், “பூமென்கணியும் பொருகிலையுந் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுந் கருநூரா - யாமங்க, ளொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” (சில. இந்திர. சக, உதா) என்பதனால் விளங்குகின்றது. நாழிகைகூறுங்கணிகள், நாட்கடிகையாரென்றுந்கூறப்படுவர்.

2736. உறுவர் - எல்லாத்தேவரினுமிக்கவர்; “உற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா” (நாலடி. பழவினை. ச.)

2743. சாரணர் - சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஐலசாரணர், பலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசார

ணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர். ‘மேல்’ என்றது, 2893-ம் கவியை.

2746. மேற்கூறிய சாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், ‘நூற்கடன்மாதவன்’ என ஒருமையாற்கூறினர்; இது, சிலப்பதிகாரம், நாகிகாணகாதை, ககந-ம் அடிமுதலியவற்றாலும் பெறப்படும்.

2756. பொய்கையுண்மலர் - தாமமைமலர்; “அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட கொடைநிழற் றோன்றுகின் செம்மலை” (கலி. அச.) என்பதிற்புதல்வற்குத் தாமரைப்பு உவமையாதலறிக.

2802. மார்பிற்கோதை - மார்பின்மலை; “கோதைமார்பிற் கோதையானும்.” (புறநா. சஅ)

2806. ‘புருவமு முருவஞ் செய்ய’ என்றும்பாட்பேதமுண்டு; உரு-அச்சமாதலின், உருவமென்பதை அதன் திரிபாகக்கொள்க.

2808. தேவர்கள் ஜினபூஜைசெய்வதுண்டென்றும் தேவலோகத்தில், அச - லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்திருபத்தமுன்று ஜினாலயங்களுள்ளனவென்றும் கூறுவர்; இதனை, “பாரிடையீரிருநூற்றைம்பத் தெட்டுப் பத்தாம் பலணத், தோரெழுக்கோடியெண்ணென்பானிலக்க முயர்ந்தகற்பத், தோரியல்யோனிதொன்னேழாயிரச்சின்னமெண்ணவொண்ணுச், சீரியவந்தரர்சோதிடத்தீச்சநற்சேதியமே” (திருநாற். கூஉ) என்பதனாலுணர்க.

2813. சகசாதிசயம் பத்துவகை; கர்மகூயாதிசயம் பத்துவகை; தெய்வீகாதிசயம் பதினான்குவகைப்படுமென்பா.

2815. புண்ணியமிருதிக்கு இந்திரனையும் பாவமிருதிக்குரங்கினையும் எடுத்துக்காட்டினர்.

2816. தெளிவு - சம்யக்தரிசனம்.

2817. இதன் விசேடவுரையில், 'ஆகாதநரகம் ஆதே' என்றதன்பின் உள்ளவாக்கியத்தை, 'மூலப்பேரரசராயுத்யம்கட்டின்பின் புதரிசனங்கொண்டவர் முதல்கரசுத்தலே முதற்புரையிலே நரசராயும், வில்லங்காயுத்யம்கட்டின்பின் புதரிசனங்கொண்டவர் பேரகபூநியிலே வில்லங்காயுத்யம் பெற்றது' எனத் திருத்திப்படித்துக் கொள்க. இது, பத்தரண்டகமென்றும்வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

2818. பண்ணவர் - முனிவர்; இங்கே கூறப்பட்டவை துறவிகளுக்குரிய நிதியரசாஸ்களாம்.

2820. தம்முஞ்சினய தர்கையாற்பறித்தல், 'உலோசு' என்னும் பெயரினதென்பர்; இரத்தக்கிரியை, பின்னர், 3031 - மகவியிலும்வந்துள்ளது; "தமக்குத்தித் தலையைப்பறிப்பாரொடு" (திருஞான. திருப்பிரமபுரம், விடையதேறி. ௧௦); "பறித்த புன்றலைக் குன்றைகக் சமணர்" (ஐயநெட அன்னமென்னடை. ௪௦).

2826. துறவிகள் பிள்ளைக்குச்செல்லுதல், "வில்லின் தெல்லை கண்ணுளேக்கிமெல்லடிசைப் பாலி, நல்லாள் புரித்துயிர்த்தணைகமுதலாய நாளி, யில்லவ ரெங்கிக்கொண்டயி லெங்கி கொளுண் டியரு மாகி, நல்லா வழுத முண்டார் நடத்தனர் வீதி யுடே" (முதலாவது, ௨௮) என இப்படியே யிசோதரகாவியத்திற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2833. இச்செய்யுளும் உரையும், பலவகையாக வேறுபட்டுவழங்குகின்றன.

2836. 'பொற்குவடு' என்பதற்குக், குடவணா என்று பொருள் எழுதியது, "அத்தமென்னும்பான்னஞ்சிலம்பு" (இறை. ௧௮-ம் சூ. ௨ தா.) என்பதை எண்ணிப்போலும்.

2843. சுப்பம் - பதினாறுவகையான கல்பலோகம்; இப்புத்தகம் ஈகக-ம் பக்கம்பார்க்க.

2845. இக்கவியாற்கூறப்பட்டவை இரத்தினத்திரயங்கன்; 1450 - மகவியைப்பார்க்க; "வல்லியிலின்புறணர் யுவலிகாட்சி, புலனும் வினாவென்ற வர்க்கு", (ஆறங்கல். ௧௦௭)

2847. வினையாண் காவண; நாமபின்மை, கோத்திரபின்மை, ஆயுதின்மை, அநியாயவாழ்வு என்பன.

2848. இக்கவியில், 'வடமலை' பொன் என்பதற்குத் திருவென்று பொருளுரைப்பது 183 - ம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2808. இது முதலியவற்றிற்கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை ஸப்தவியைவைத்தின்பாற்படுமென்பர்.

2871. 'கடுப்புடைபுரமம்' எனவும் பாடவேதமுண்டு.

2872. பரககால் - வலி; "குறுத் தொடைகெடும்பருக்கால்" (பட்டின. ௧௪௨.) அருந்தநக, பொருந்தநக: "வைத்த, பொருந்தமவிலைகருமேயுலகத், தருவாமென்க்கும்" (நாலடி. ஈயாமை. ௩.)

2889. ஸப்தம் பாரமென்பது கற்பலோகம் பதினாறுவகை பண்ணிரண்டாவது.

2916. 'கோதர்மக்கள், கம்பி தன் கயங்களாக' என்றது, "குழவார்கண் ளுறகவொழுதலால்" (திருக். ௪௪௮.) என்பதைக் கொண்டுள்ளது.

2913. இக்கவியின் சிலப்பகுதி, இத்தால் 269, 270, - ம் கவிகளின் சிலப்பகுதியை ஒத்துள்ளது.

2959. தாமமுதலிய முடியின்வகை ஐந்தன்பெயர்கள், குடாமணிநிகண்டு, ௭ - ம் தொகுதி, ௨௩ - ம் செய்யுளினும் 19௭ நிகண்டுளிறுமுள்ளன.

3007. தீர்த்தங்கரரிருக்குங்கையிலைக் கங்கையுடையென்பர்.

3013. தீவ்யத்தொனியாவது அருகணக்குத் தேவர்கள்களையும் என்னவகைச்சிறப்பிதுவொளந்து; என்னவகைச்சிறப்புக்களை: — "சுடர்மண்டலஞ்சுர தூந்துதி தெய்வத்துவளரிசில்கப்,

பிடர்மண் டலவனை பிண்டவெண்
சாமரை பெய்மலரி, னடர்மண் டலம
ழையம்பொற் சூடெழும்மை யாம
டியோ, பிடர்மண் டலங்கெடுப் பாற்
கிமை யோர்செய் மெண்சிறப்பே”
(திருநாற். அ௦.) என்பதனானுணர்க.

3024. கணதாரிருக்குமிடம், கண
தரகோட்டமெனவழங்கும்.

3038. சுருதஞானம் - நூலுணர்
ச்சி; அஃது அக்ஷராத்தமகம், அநக்ஷரா
த்தமகமென இருவகைப்படுமென்பர்.

3039. ‘பாம்புரிபோன்முற்றத்துற
ந்து’ என்பது, 1546 - மகவியாலுங்

அதன் ஊராமுதலியவற்றாலும் விள
ங்கும்.

3046. பட்டத்தயானையை அயி
ராவணம் எனவழங்கல் மூவருலாமுத
லியவற்றிலும்காணப்படும்.

3116. கர்ப்பாவதரணம், ஜன்மா
பிஷேகம், பரிநிஷ்கிராமணம், கேவல
ஞானம், பரிநிர்வாணம் என்னும் பஞ்
சகலியாணங்களுள், பரிநிர்வாணம் ஐ
ந்தாவதாதலின், கலியாணமெனப்ப
ட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3121. ஐயமின்மை - நற்காட்சியிற்
சங்கையின்மை.

உ
பரமபதிதுணை.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

நச்சினூர்க்கினியருநா.

கடவுள் வாழ்த்து.

1. மூவாமுதலாவுலகம்மொருமுன்றுமேத்தத்
தரவாதவின் பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்நுமன்றே.

என்பது. இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு
நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமு மாதலானும், “முந்துநூல்கண்டு
முறைப்பட வெண்ணி” (தொல். சிறப்.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழிநூல்
தொல்காப்பியமாதலானும், பிற்கூறியநூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன
அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்
றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களுந் செய்யுளியலின் கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்
றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்
மைமுதலிய எட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இலக்கணமென்று கூறுகின்
றுழி, “இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்” (தொல். பொரு.
செய். உடஅ.) என்பதனால், “மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம்
வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பப் பழையதோர்கதைமேற் கொச்சகத்
தாற்கூறின, அது தோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங்
கூறியதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண்
பகுதியாம். இதனானே, “யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது”
(தொல். பொரு. செய். கசக.) என்பதற்குத் தேவபாணியும் கரமமுமேயன்றி
வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்
யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப்பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்
மையு முணர்க.

இனி, இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இன
மென்றுகாட்டிய வுதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமா

சாது ஒழித்தபாக்கட்டும் இன்னமாதற்கு வற்றிவாயும், துறையை விருத்தமா
சுவர் தாழிசையையிழுத்தபாக்கவும் ஈதாழற்கு அனவயேற்றமை யானும்,
“மூவாமூதலா” என்னும் சலிமுதலியன தாழற்பா” உலோசையான் விருத்த
மாயும் சீர்வலாயறையானும் மிகத்துன்னியலோசையானும் துறையாயும்
புடத்தலின், இதனை விருத்தக்கலித்துறையெனல்வேண்டும்; அதனையே
துறையும் விருத்தமுமெனப் பருத்தோடிய இலக்கணநிர்வாதாராகலானும்
இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்சொல்லுக்களின் ஐச வேற்றுமையும்
மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவும் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்குந்.

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதற்கு இக்
கவியும் மேலிறாவியும் முன்னிலையுள்ளதும் தேவர்ப்பலகையினவாம்.

இனி, அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அள
வழித்தாண்டகம், சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்
தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள் ஐம் அளவன்றி முழுதுமடங்காமை
யுண்டக.

மூவாமூதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்றும் பெயரொச்சங்களின்
எதிர்மறையுட்கு; “எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருளிலெழியா”
(தொல். சொல். வேற். ம. உச.) என்பதனால், உலகமென்னும் வினைமுதற்
பொருளொடு முடித்தன; “முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” (தொல்.
எழுத். மொழி. நக.) என்பதனால், முதலுமென்பதோர்வினை உடன்பாட்
புடற்கு ஁ளதாம். ஆநிரியர், “காமமுலகம்” (தொல். சொல். பன். பிசு.) என்
றும் பிருண்டும் சூத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. என்கு உலக
மென்றது உயிர்க்கிழவனை; “உலக முவப்ப” (திருமு. க.) என்பதுபோல.
ஒரு மூன்றுமென்ற சூற்றியலுதாம் மெய்யொடுங்கெட்டு, “முதலீனெண்ணி
ஞென்றுரகரமாகு, முகரம் வருத லாயி னுன” (தொல். எழுத். குற். நக.)
என்னும் விதியும்பெற்று, “அளந்தறி னிலவியும்” (தொல். எழுத். குற். சச.)
என்றாஞ்சூத்திரத்து, “தோன்றுங் காலை” என்ற இலேசான் முடித்தது. ஒரு
மூன்றுமேத்த எய்கியென்ற; உம்மை, “இனைத்தென வறித்த சினைமுதற்
சிலவி, வினைப்படுதொழியின்” (தொல். சொல். பன். நக.) வந்தது. உலக
மென்றும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் வத்த
வென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய
தாவென்றும் உரிச்சொல், வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெய
ரொச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடித்தது. வத்தத் தாவாத
வென்பது, “வினையெஞ்சுகிலவியும் வல்லெழுத்தறிகுமே”
(தொல். எழுத். உயிர்ம. உ.) என்பதனால், ஒற்றுமித்தது. தாவாதவின்ப
மென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று; இன்பமென்னும்பெயர் தலையாயதென்
னும் குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது; “அவ்வுழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்”
(தொல். எழுத். புள்ளி. கசு.) என்பதனால், மகரம் ககரமாயிற்று. என்னி

னெய்தியென்ற இன், காரகவேதப் பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும் போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க, எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரொச்சவினையொடு முடிந்து, அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவென்பதொடு முடியும். குணமாவன, தாவாத வின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த எழுகுணங்களும். அவை, அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவினமை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின் கண்வந்த சாரியை; “அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய்கெடுத றெற்றென் றற்றே” (தொல். எழுத். புண. ௩௬.) என்பதனான், மகரங்கெட்டு “அத்தி நகர மகரமுனை யில்லை” (தொல். எழுத். புண. ௨௩.) என்பதனான், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. “குற்றிய லுகரமு மற்று” (தொல். எழுத். புண. ௩.) என்பதனான் வருமொழியில் ஓகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றார், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின், என்பவென்னுமற்றுச் சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதொடுமுடியும்; தோன்றுவெழுவாயுமாம். தேவும் தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகியவென்க. சேவடி, பண்புமாத்திரையாய்க்குறைந்த சொல்லாதலின், மருவின் பாக்தியதாய்கின்றது. சேவடிசேர்துமென ஒற்று இரட்டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரிபில்லன யிறவால்; (தொல். எழுத். தொகை. ௧௮). சேர்தும் - பன்மைத்தன்மை. ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அன்று - அசை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனாவான், கெடாத இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியுமில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னாற்பெறுகையினாலே தன்னை விட்டுநீங்காத குணங்களையுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாரும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன் திருவடிகளை வணங்குவென்றாரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரணமென்னுநான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாருமுளர். அதற்கு எய்தியென்பதொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ்செய்யுட்கும் இவ்வாறுஊட்டின் உரைபெருமாதலின், இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றும்.

“செம்பொன்” (கட. ௩.) என்னும் சவியார்ப் புருக்கள் அருகேவணங் குதலின், தாம் சித்தினவணங்கினார். குருக்கள்கூறுதலானும் அருகேவணங் குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர், ‘இது நன்றி; இதனை முன்னேவைக்க’ என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வரைமேற்பசும்பொன்னெழுத்திட்டித்தெய்
லம்பொன்பிதிர்வின் மறுவாயிரத்தெட்டணிக் கு
வெம்புஞ்சடரிற் சுடருந்திருநர்த்திவிண்மேல்
ரம்பொன்முடிமே லடித்தாமரைசென்னிலவாய்மாம்.

இன் - ஐந்தாமுருபு; உவமம்பொரு. எழுத்திட்டதென்றது, ஒற்றமைப் படக்கிடந்ததற்கும், பிரிவென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை. மேல்வெம்புமென எதிர்காலநோக்கிற்று; எல்லாகும் விடம்புஞ் சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம்; இன் - உறம்பொரு. வைத்தவென வருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டார்போலப் பிரிவு போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடி மேல்வைத்தஅடியை யாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண்; ஈன்சீவ வண்ணவெறுமாயினும்.

இஃது அருகசரணம்.

(௩)

3. பன்மாண் குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநகண்வெடில்லான்
ஞென்மாண்பமைந்த புனைநல்லதந்துன்னிநின்ற
சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றே னினுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.
சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

இ - ள். உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இடம்பிட்டு னாய்ப் பகைநாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருத்தி நின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனெனின், இக்கதையை உலகிலே நிலப்பெறுத்துத்தற்கு நல்வினையுடையெனெனத் தெளிந்துகூறினாரென்க.

இறைவன் நன்மையினாலும் அருஞ்சரத்தின் மாம்போல் அடைந்தார் களித்தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின், இல்லாவறமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநகண்டில்லானெனின், பிரங்குன்னது, இவர்கின்றென்றாகும்; “குணமென்னங் குன்றேநி லின்றந் வெகுணி” (திருத். உக.) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று.

(௪)

அவையடக்கம்.

4. கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டார்
 னற்பாலழியுநகைவெண்மதிபோனிறைந்த
 சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவும்மதியாற்கழுஉவிப்
 பொற்பாவிழைத்துக்கொள்ற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

இ - ள். கல்லின்பகுதியின்மணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிதைந்த
 சொல்லின்பகுதியின்மறுவும் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆத
 லிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொள்ற்பா
 லராயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லென்பது சொல்லெச்சம்; “சொல்
 லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி வெச்ச மாடும்.”
 (தொல். பெரு. செய். ௨௦௭.) என்றாராதலின். மறுவில்லாமதிக்கு மறு
 வடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ்
 சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்க முணர்ந்
 தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுறும். (க)

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவழத்தொசெங்குமுத்து
 மந்நீருவர்க்கு மெனின்யாரவைரீக்குகிற்பா
 ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
 பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழினு
 முடைமையின், முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பவழமும் சங்கும் முத்தும் கடலிலேபிறந்தன, அவை பிறந்த
 அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அது
 போல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார், எனது
 இவ்வாறு உவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொ
 திந்தபொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

பதிகம்.

—00000—

6. பீழினறுமர்த்தகொடியேவந்தனைவென்றவெம்பொழிந்த
முனையையாணுள் சீவகசாமிவென்பான்
வானேறநீண்ட புதுழான்சரிதம்மிதன்னைத்
தேனூறநின்றுதெருண்டாறவையென்புழிப்பான்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின; “கடல்வாழ் கடவு றேறெனப் படு
மே” (தொல். பொரு. மர. ௪௦.) என்றார். சாமி, பாசுதம்.

இ - ள். காமனைவென்ற பொற்சீனையுடைய ஏறையாண்டான் ஒருவ
னுள்ள; அவன் யாரெனந் சீவகசாமியென்பான்; அவனதுபுகழ்க்கம் கேட்
டோர் நெஞ்சிடத்தேகின்று இனிமையிலும்படி, தெளிந்தோர் அவையறிவே
இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளைக் கூறலுற்றேனென்க.

புதுழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அகலென்னுஞ் சுட்
டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று; “நாணி நின்றோன்” (அ.நா. ௧.௧.) என்றும்,
“அணங்குந் கடவுளன்னோன்” (அ.நா. ௧.௧.) என்றும் அகத்திற் கூறினார்
போல. இது, “பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்” (தொல்.
சொல். கிள. ௩.௭.) என்னுஞ்ஞத்திரவதி, மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்
கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்குறிநார், கதைக்கு நாயகனாதலின். (௧)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வென்னுடைக்கோதைவெள்ளே
லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானை
வாடாதவென்றிமிசுசச்சந்தனென்பமன்னன்
விடாதகற்பினவன்றேவினிசையபென்பான்.

செங்கோல் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமாகியும் கோடாத
வென்று அடையடுத்தலிற் கோலென்னுந் தன்மையாயிற்று. வெள்ளுடை -
இடையின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணம். உருமுக்குரல்போலுங் குரலை
புடையபானை. விடாத - விரகாரம்.

இ - ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாய்வெ
ன்றிமிசு சச்சந்தனென்பார்; அவன்தேயி விசயையென்று பெயர்கூறப்படு
வானென்க. (௨)

8. சேந்தொத்தலர்த்தசெழுந்தாமலாயன்னவாட்குட்
பூந்தொத்தலர்த்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்றி
னேந்தொத்தலர்த்தமுலையின்னபிரந்தன்னசரயல்
கேந்தந்தமுதாயன்னையாடுதற்கேனுவாசே.

வி - ள். சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணி னையும் பொற்பிணையும் தம்மிலொத்து அடிபரந்த எந்துமூலையிணையுமுடைய சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்டுகின்றதாயி மென்மையும் தன்னை நுகர்ந்தார் பிறிதுநுகரா மற் றடுக்குமென்மையு முடைமையின், 'அமிர்தன்னசாயல்' என்றார்; "சா யன் மென்மை" (தொல். சொல். உரி. உசு.) என்று பொதுப்படக்குத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியால் நுகரு மென்மையெல்லாமடங்குதற்கு; "மயிலன் னசாயல்" (எலா. உஅ.), "சாயன்மார்பு" (கலித். சுரு.) என ஒளிக்கும் ஊற் றிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க. சாயல் - ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுதமும் இவளெனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும், அமுதாயென்றார். (ங).

9. கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனைந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகேளானனிசூழ்ச்சியிற்றோற்றவாறும்
புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுகாடவள்சேர்ந்தவாறும்.

நனி - விசேடித்த உரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்கு தல் - வெற்றிமுரசுகேட்டிக் கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவா றுமென முடிவுறு, அவளென வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதாயவள் இங்ஙனமாயினுளெனத் தேவரிடங்குதலின், முன் னிற்கவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனிச். சாத்தியவள்வந்தா ளென் றாற்போலத் தேவியவளென வினைக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக் கேளானாய் பகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற் றபடியும், தேவி போகி இழுக்கி அவள் சுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க.

10. நானாற்றநம்பிபிறந்தான்றிசைபத்துநந்தத்
தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறும்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும்
வானாற்றகண்ணாண்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்; "செப்புற்ற கொங்கை" (திருச் சிற். ந.ருசு.) என்றார் பிறரும். "ஒழியாது" (தொல். எழுத். தொகை. கரு.) என்னுமிலேசாற் கோணையென்னுமுருபு தொக்கது. அவனென்று கந்துக்கட னைச் சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின், ஈண்டும் வானாற்றகண்ணென்றார். வாழ்க - வியங்கோள்; விடாரம். மேன்பு, வேட்கைபுள்ளது.

இ - ன். நம்பி, ஒன்பதுநிலங்களும்கூட நிறைந்து, நினைக்கின்ற பல்லுயிர்களும் வளர்தல்காரணமாகப் பிறந்தானாக, ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் தன்கைதனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்நீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நானூற்றென்றுமாம்.

(இ)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீர்துயர்நீரே
வஞ்சம்மறவாரிவைவன் ளல்லிடுத்தவாறும்கூட
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள் விணையிற்றொற்றவாறு
நஞ்சுற்றகாமநனிராகரிற்றாய்த்தவாறும்கூட.

இ - ன். வள்ளல், தனதுநெஞ்சு தெப்பமாகக் கலைகளாய் கட்டலைக் கடந்து களையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டரினையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாகை நாப்போல நுகர்ந்தபடியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோடலருமையின், 'ஆங்கே' என்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு; பண்புடைப்பொருள்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வெண்கூனென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோடுவமை, ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி.

(ஈ)

12. முந்நீர்ப்பசெங்கலறம்முரசார் ப்பழுதார்ச்
செந்நீர்க்கடியின் விழவாட்டிணுட்டேங்கொள்கண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கணிரும்ங்கையர்தம்முண்டாரு
யிந்நீர்ப்படியேமிவைதேகாற்றனமென்றவாறும்கூட.

அலற ஆர்ப்ப வினையாடுமினையாட்டென்க. கடி - பிசுதி. தேங்கொள்கண்ணம் - ஒளியும் நாற்றமும் ஊறும்இனிமைகொண்ட கண்ணம். தோற்றனம், "மோயின னுயிர்த்த காலை" (அகநா. இ.) என்றாற்போல, வினையெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தது.

இ - ன். மூதாரிற் புதுநீராலுண்டான விழவெடுத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாறாய் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீர்ப்படியே மென்றபடியுமென்க.

(எ)

13. சுண்ணம்முடைந் துசரமஞ்சரிசோர்ந்துதோழி
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையையையாறுநீர்
புண்புண்புடையிற் புணைந்தாணுருவினாதுநோக்கார்
கண்ணோக்குடைந் துகடிமாடமடைந்தவாறும்கூட.

இ - ன். சுரமஞ்சரி சுண்ணந்தோற்றலாலே சேர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணுற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ் சழன்று அழகுசெட்டி ஆண்மக்கள் வடிவை ஓவியத்தும் நோக்காளாய்க் கண் னியாமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறிவைதென மாறிற்று, “திங்களங்கதிர்” (குண. சஅ.), “மாற்ற மொன்று” (குண. சக.) என்னுங் கவிகளைநோக்கி. (அ)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி
நின்றெஞ்சுகின்றனருமலிக்கமீர்சிந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையைச்சுறுத்த
வென்றிக்களிறற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிறு - முன்புவெற்றியையுடைய களிறு. விரி தார் - மார்பின்விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார்.

இ - ன். திருத்தங்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற னும லிக்குத் தானும் வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிறற்றை வென்றபடியு மென்க. (க)

15. தேனூறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்
கோனூறுசெய்வான் கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானூறிழிந்துமழமின்னெனவந்தொர்தேவ
னூறொருளிலேவூரவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது; “உரற் கால் யானை யொடித்துண்டு” (குறுந். உருட.) என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தது. ஒரு தேவன், விகாரம். மழை - அவனூர்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

இ - ன். உரவோன் தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனிய சொல் லையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் நீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனைச்சுட்டிவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (க)

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளிகைக்கயாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்,

பூங்கச்சியாத்த கொடாதவீரர், தோளிலெனையடிபுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி. உச்சு - சேலையின் மேற்கட்டினது. நிக்க - அரட்டைக்கோலு; திசைச்சொல். நிக்க - அச்சிறையைநீக்கி. பின்னும் நிலைக்கவென்றது இடர் வரினென்றதன்றி இன்பமுறுவராலும் நிலைக்கவென்றவாறு.

இ - ள். மன்னர் சிவகணைச் சிங்க, தேவன் அத்தோ நீங்கல் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னு நிலைக்க' என்று தனக் குரிய விஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியு மென்க.

இது, முற்கூறியவையிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தித்து விரி யக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னேயுணர்க. (கக)

17. லைந்நாகப்பன் ளரிமணிகண்ணணிற் பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந். துஞ்சுங்கமழ்க்காந்தள லஞ்சா ரல்பே பாவி
லைந்நாகவேலிமலையிலவடிநயநண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியாந்நகர் புக்கவாறுந்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புண்ணை. கொடி, மாடிகளும்பாடம், காட் தள், வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முகமம்.

இ - ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன்றுயிலுமாறுபோலக் காந்தனைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழிய சாலைப்போய்ப் பல்லவ தேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. அத்தம்மணியகரிற் றந்நகர்மன்னன்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சமுதுழ்மென்முலைபின்னணை
பைத்தந்நகர்நாகம்பணிமாரதியென்றுதீண்டச்
சுத்தந்நகுழையற்கெனத்தீர்த்தவட்டிசுர்த்தவாறுந்.

அத்தமியென்னும் வடமொழிச்சொதவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென் னும் பொன்னஞ்சிலம்பு" (இறை. சுஅ - ம். கு. உ. தா. "அன்னம்புளையும்.") என்றார் பிறரும். அங்கெனக் கதைபயையுட்கொண்டு கட்டினார். குழையற்கு, விகாரம்.

இ - ள். களிற்றையுடைய முற்கூறிய நகரினமன்னன்மகன்முகத்தைப் பொழிலிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர்மதியன்மையின், அவனைக் கையிலே திண்டுதலாலே சித்தம்வருந் தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொற்சேர்ப்பதீர்த்து அவ னைச் சேர்த்தபடியுமென்க. (கங)

19. பொற்புண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோது
நற்பூங்கழலாணிநுநிங்கணயந்தவாறுந்

கற்பாடழித்தகனமாமணித்நூன்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவினாவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ள். கழலான், பூணுகிய கிம்புரியைச்சுமந்த முலையாகிய கோடி
உழாநிற்க, அதனை இரண்டிதங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின்
வினாவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின்பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித்நூணையொத்த தோ
ளான். (கச)

20. தள்ளாதசம்மைமிரு*தக்கநனாநெண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்ம்கள்வேற்கணைக்க
முள்ளாவிவாட்டவயிரொன்றொத்துறைந்தவாறும்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மனம். இன் - நீக்கம்.

இ - ள். இன்னவையெனநீக்கலாகா ஒலிமிருகின்ற தக்கநாட்டைப்
பொருத்தி, அவ்விடத்துநகரின்வணிகன்ம்கள் நோக்கம் மனத்துணின்று உயி
ரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருமினையொத்து உறைந்தபடியும், அவளி
னின்றும் போனபடியுமென்க. (கடு)

21. இன்னீர்மிர்தன்னவள்கண்ணிணைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீர்வெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

‘கண்ணிணையும்’ என்னுமம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓடினபொன்
கிடக்க நெடுமுமாதலின், ‘ஊரும்’ என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழி
யப்போனென்றதனால், காலம் காராயிற்று. ‘மின்னீர்வெள்வேல்’ என
வும் பாடம். சிலை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணிணைகள் மாறாது நீர்சொரி
யப் பழகும்படி காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் றன்மையையுடைய
வேலவனாகிய தடமித்தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண்
டபடியு மென்க. (கச)

22. திண்டேரரசர்திறற்சிக்கங்கங்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கைபளவேயுளகண்ணினளைப்
புண்டாங்கொரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

* ‘தக்கணநாடு’ என்றும்பாடம்.

சொண்டார் - எற்றார். பணைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக் காரணமான வேல், வினைத்தொகை; எதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும்; “மற்றிற் கொய்திருமருந்து” (கலித். ௬௦.) என்றார்போல. அரசன் திறனும் பாடும்.

இ - ள். அவன், அரசர் சிங்கங்களுனுடைய விற்பொழிவையும் வாட் டொழிவையுங் கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட் டுக் காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணினுனை இனையோற்குப் புனர்த்த படியுமென்க. (௪௭)

23. மதியங்கெடுத்தவயலினெனத்தம்மொழார்
துதிதற்குரியாள்பணியா.லுடனாயவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தானைப்பாணிர்தவாறும்.

இ - ள். நத்தட்டன், திங்களைக்கெடுத்த உரோகணியென்னும்படிய னங்கி உலகுவிளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண் டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவ னைத்தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமின்களெனத் தோழர்கிரந்தபடியுமென்றுமாம். பதியினின்றும் நங்கிப் பின்னையைப்பெற்றொளெனவே விசயையாம். பாதி - இராசமாபுரா டுமாம்; மமமாபுரமுமாம். (௪௮)

24. கண்வாளுக்குங்கமழ்தாரவன்றொயொடெண்ணி
விண்வாளுக்குநகர்விதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கண்ணி;
பெண்ணொமிர்தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலைகைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளுக்கு மென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கண்ணிப்பெண் ணொழுதின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையாயினும், “கற்கனைக்கு வளையிதழ்” போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

இ - ள். தாரவன், விசயையுடனேயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் செரு விலே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொரு கண்ணிப்பெண்ணொ ளைய அமிர்தினது போகக்கூடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (௪௯)

25. தஞ்சாமணிப்பூட்டகாமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார் துணிலாய்பொணல்கு
லெஞ்சாதவின் பக்கொடிதாழ்த்ததுப்பன்றியெய்து
நஞ்சுறுவேலான்பகைநாமதக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய வல்குலையுடைய கொடி; இன் பமாகியகொடி; பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீக்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ன். வேலான் ஒளிமாறாதமணிப்பூணினையும் நாமத்தினையும் சாய லினையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க. (உ௦)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட கண்போன்றமாமன்மகள்கண்மணிப்பாவையன்ன பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ ருண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள், அவன்கண்போன்றமகள், அவன் தேவிபுதவியு டைய வேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; “உண் கண்மணிவாழ்பாவை” (நற். ௧௮௪.) என்றார் பிறரும்.

இ - ன். அவளிடத்து அமிர்நையெடுத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடி யும், செங்கோல் பொலிவுபெறாநிற்பக் குடைநிழலைப் பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென் னார். தோய் - உவமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தண்ணிழலும் பாடம். (உ௧)

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக் குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வந்தேர்பணிய வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த, நிற்ப - கெடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமதிபம்.

இ - ன். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின் ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைக்கேட்ட பாம்புபோல அர சாட்சியைஅஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவனது துறவுகூறவே எல்லாந்துறவுமுணர்த்தியதாயிற்று. (உ௨)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்சூழ் வான்மொய்த்ததாணையவன்மம்பியுந்தோழன்மாரும் பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலர்துறர்ப விரணைக்கிழவன்விருந்தார்தாகதிச்சென்றவாறும்.

கோணை, ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினைபுடைய களிநுமுதலியவற்றைச் சூழ்ந்த காலா
னையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்காலவரும் தேவியொன்மரும் இந்
நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று. “தென்புல மருங்
கின் விண்டு நிறைய” (ம.து. உரஉ.) என்றும்போலப் புலம் - நிலமாக. “ஏக
பெண்ணெழித் தித்தி சர்க்களாய்த், ஆய ஞானமாய்த் துறக்க மெய்தினார்”
(முத்தி. இஉரு.) என்று தேவியாராழ்குநறி, “ஐவரும் - திருவிண் டோற்றம்
போற் தேவ ராயினார்” (முத்தி. இரு.சு.) என்று நிற்குறுவாராதலான், முலை
யாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப்
புடைமையின், முற்கூறினார். பாட்டுக் காமத்தைவினைத்தலின் அறிப்பற்
ற்று வினையவீடுபெற்றமைசொன்ற, ‘வினைக்கிழவன் விருந்தார்க்கிச்சென்
றவாறும்’ என்றார். (உரு.)

29. தேன்வாயுரிழந்தவமிர் துண்டவன்போன்று செல்லான்
வான்வாய்வணக்குநலத்தார் முலைப்போகம்பேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியனென்பவெள்ள
நீனோர்க்குரைப்பாம்பநிகுத்தாளியன்றவாமே.

உமிழ்தவமிர்து, “நிலம்பூத்தமரம்போல்” (சுலித். உரு.) நின்றது.

இ - ள். அழியாதசெல்வத்தைபுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் கார
ணமாகிய அமிர்தத்தைபுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால்
வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தையெண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன்
அவ்வீட்டிலே கேவலமடந்தையை றுசுர்த்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில்
நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பா மென்றவென்க.

இன்பவெள்ளத்தைபுமென்று உம்மையும் உருபும் விரித்து, “சல்லார்
மணி” (பதி. ச.) என்றுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண்டா
வதுவிரித்து உரைப்பாமென்பதனாடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுகூறி அறிப்பயனும் கொண்டுகூறினார்.

ப தி க ம் மு ற் றி ற்று.

ஆகக்கவி - உரு.

க.—நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

—o-o-o-o—

நா ட் டி வ ள ம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள் புல்லநாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தசூடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவிலேவீற்றிருந்தகலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ, தன்னை நாமகளோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லும்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றே எனன்றொரென்க.

‘கேள்விக்கோ’ எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை நாடோறும் புதிதாக நிகழ்கின்றமை தோன்றப் பின்னும் ‘புல்ல’ என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல ஏன்றுமாம்.

(சு)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிந்து
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

‘வீழ’ என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று. ஒழிந்தஎச்சம் ஈண்டுச் செய்வதன்றொழின்மேலன. பூமாண்ட தீந்தேன்றொடை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய, நீராயுடைய தாறு; “தகைசெய் திஞ்சேற் நின்னீர்ப் பசங்காய்” (மது. ௪௦௦.) என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம்போயதோர்நாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பதன்தொழிலுமாம்; “விண்டு” (திருச்சிற். ௨௪.) என்பதுபோல.

வேறு.

32. இலங்கலாழியினுன்களிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டி. னாமேய்ந்துகணமழை

பொலங்கொள்கொன் ளையுந் துண்டிடே போன் டின் னி
வி லங்கல் சேர்ந் து விண் ணை றி விட்டார் த் துவே.

சுலங்கு தெண்டி னா - மறுகு வின்ற தெண்டி னா ; ஐகுபெயர்.

இ - ள். சணமழை சக்கரவர்த்திகளிறீட்டிடம்போலே துணையப்பரு
கிச் சூன்முதிருமளவும் மலையைச் சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோ
லமின்னி வாய்விட்டு ஐர்த்தனவென்க. (௧)

32. தேனினாத்துயர்மொய்வரைச் சென்னியின்
மேனினாத்துவிடம்புறவெள்ளிவெண்
கோனினாத்தனபோற்கொழுந்தாராகுள்
வானினாத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான், ஒன்றின்மேலொன்றாகாமல்கிணாத்துத் தம்மிற்குடும்
தேனினால் நிரைத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்றெய்த வெள்ளிய
கோல்களை விசம்புற நிரைத்தாற்போலத் தாராகுளை கிணாத்துச் சொரிந்தன
வென்க. (௨)

33. குழவிவெண்மன்க்கோடுமுக்கீண்டிதேன்
முழவினின் துறர்மொய்வரைச் சென்னியி
னிழியும்வெள்ளாருவித்திரன்யாவையுங்
குழுவின்றமாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளாருவித் திரன்யாவையும்,
பிறைக்கோடுமூதலின் இரூல்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றி
சன்யாவையும் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துறர்கொடியையொத்தன
வென்க.

முழவுபோலஅதிர்தல், இரண்டிற்குமேற்றாக. “வெண்ணில்” (பரி.
௧௦.) என்றும் “கோபத்தன்ன கோயாப் பூதுகில்” (திருமு. ௧௭.) என்
றுங்கூறலின், துகில், வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (௩)

34. இலங்குநீன்முடிசீர்திரன்மார்பின்மேல்
வி லங்கிவிழ்ந்தமுத்தாரமுடம்போன்றவை
நலங்கொள்பொன் னொடுநன்மணிசுந்தலாற்
சு லன்பெய்பேழைகவிழ்த்தயும்போன்றவே.

வி லங்கிவிழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவிழ்தல். கவிழ்த்த, தொ
ழிற்பெயர். சித்துதல் - உள்நிறைதலிற் றெறித்தல்.

இ - ள். அவ்வருவிக்கடாமே, விழுங்கின்றபொழுது இத்திரன்மார்பின்
மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொண்ணையும் மணியை

யுஞ் சிந்துதலின் அவனாபரணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங் களையு மொத்தனவென்க.

இது நீரிற்ருவமைகூறிற்று.

(௬)

36. வள்ளற்கைத்தலமார்தரின்மால்வகைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுத்துவினாந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து.

இ - ள். வெள்ளமானது, வண்மையையுடையகையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங்கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து வினாந்ததென்க. (௭)

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்துதே
னையபொன்னசம்பாடியனோர்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாகியா
நையவாரிநடந்ததுநன்றரோ.

இ - ள். அவ்வெள்ளம், மூன்றுமதமும்உள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னசம்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென் கின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காவெருந்தும்படிவா ரிப் பெரிதாகநடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைந்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி நடந்ததென்றார் ; குறிப்பு. ஐய - உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. “நன்று பெரிதாகும்.” (தொல். சொல். உரி. சூ.)

(௮)

38. வீழிப்பட்டினம்வெளகியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்குவார்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட
னுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு - விகாரம்.

இ - ள். புனலானது, குடிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்டவேந்தெனத் திரைகளாகியகைகளாலேகாட்டையரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோ வென்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (௯)

வேறு.

39. திரைபொருகனைகடற்செல்வன்சென்னிமே
னுநாயெனுமாலையுநாகரச்சூட்டுவான்

சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெய்முலைக்
குறாபுனற்கண்ணிகொண்டிழிந்ததென்பவிய.

சரவெனும்பெயரினையும் தடமாங்கிய விருந்தியமுலையினையுமுடைய
புனலாங்கியகன்னி; முலைபோற்கரத்தலின் முலையாம். கொள்கன்னி - வினைத்
கொடை. கன்னியென்றும் விசேஷிக்கப்படுகின்றசொல்லை நீர் விசேஷித்து அலி
நிணையாக்கதலின், இழிந்ததென்றார். என்ப - அஃச; இது புறனடையாற்
கொள்; (தொல். சொல். இடை. ச.அ.) இவ்விழி மேலுங்கொள்க.

இ - ள். கடலாங்கிய தண்கணவந்துகரத்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை
உள்ளடக்கிக் கொண்டகன்னி அயலுக்குச் சூட்டித்தற்குத் தண்தலைமேல் துறா
யாங்கியமாலையைக் கொண்டிழிந்ததென்க. (கஉ)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியகதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தலை.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை - பொருக்கத்திற்கு. இலை
யெனப் பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வாத்தறித்து முன்னேபடுத்த
வாய்த்தலை. தழங்குரால், விகாரம்.

இ - ள். புனலாலே வாய்க்கால் உட்கணா முரிதலின், காட்டிலுள்ள
ரொல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிதற்
கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவாகதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர் தங்கற்பிறிகோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

இ - ள். முன்பேவெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்பு வேட்டம்பட்டால் அத
னைப் பரிக்கோற்கார் குத்தி விலக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிடந்தொறு
மிடந்தொறும் காட்டிலுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலாலே
மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்தன
வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிற்
டைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. கவ்வையுங்ககிம்புனலொலியுங்காப்பவர்

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பௌவநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

இ - ள். படலிட்டினின்றும் குதித்து வழீஇய புனலொலியும், கரை
காப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லாம் எல்லாத்திசைகளினு
மீண்டிக் காருங்கடலும் மாறாமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கக)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனுங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லாரந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

இ - ள். தம்உழவுத்தொழிலிலேமிக்கனவாகிய எருமைமுதலியனதாம்
அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற வயிற்
றினவாய்த் திரளமைந்து கின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படின, வருந்
மென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்றம்பி. “ஆவயிற்றறிப்பேயாக்க
மொடுவருமே” (தொல். சொல். எச். ௩௬.) என்றதனால் ஆக்கம் வருவிக்க.

44. நெறிமருப்பெருமையினொருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுநீஇப்
பொறிவரிவராவினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனியுருமுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனின்ற அறல்பட்டகொம்பினையுடைய எருமைச்சாதி
யிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி வரா
லிரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னுமெண்
னையினாரென்க.

“ஏற்புடைத்தென்பவெருமைக்கண்ணும்” (தொல். பொரு. மர. ௩௭.)
என்பதனால் ஒருத்தலென்றார். (கரு)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை
வீரொடுவினிகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்தசெய்
யிலே முனையை வினைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வியென்று

பயிற்று அநிலை நா. : கொண்மினவாபா, முன்னோகாண் வாய்க்கொன்று கூறி
வைத்து கடைபிடித்திடுகொண்டி வஞ்சவா ராய்க்கொண்ட.

இத்தனைநிலத்திற்கு இத்தனைக்கடை . நியமென்று கூறிவென்றுமாம்.

46. முலைத்தடவந்தேதகம்பொறிப்பாற்பவா
முலைத் தடவந்தேதகம்பொறிப்பாற்பவா
புலத்திடைக்கவரிசை, மடல் பட்டைமார்பு
நிலத்திடைக்கவரிசைமார்புமேழநீர்வீசா.

மற்று, வினாமாற்று. முறிக்கிலத்தே கவரி தகைக்கொழிந்தொன்
அதற்கு மிக்ஞ்சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்தினை யென்க. “கவரியுங்
காரமு நிகழவற் றுள்ளே” (தொல். பொரு. மர. கூ.) என்பதற்கு, ‘கன்று’
என்றும்.

இ - ன். அக்கடைபிடி, முலைப்பாப்பிலே மோதுவதென்ப முடியைக்
கூலித்து எல்லாரும நடுகதின், வெருவி நடமாதுபடுத்தே குத்தித் தயல் அவர்
நெருங்குதலிற் பாணிலத்திற் தீதே பாய்த்து அவை அதுபிவிடத்து பிறழ்நீர்
அந்நிலமென்க. (கன)

47. பாற்கவையறிந்தவைபுறந்ததாமரை
மேற்றொலப்பாய்தலின்வெந் இயவண்டி என்
கோற்றொழு துணைச்சியர் முத்தக்கோப்பவ
மேற்றியமாலேத்தலுநிரியாபாய்த்தவே.

இ - ன். அக்கயல்கள் மணி பாற்கவையை அறிந்து நீர்ன்மையின்
தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழந்த வண்டினம்
துணைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் குடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி
பாய்த்தனவென்க.

‘பாற்கவைதெறித்தன’ எனவும் பாடம். (கஅ)

48. இரிந்ததேன்குவினையினெற்றிதவார
முரிந்துவிடாதுவிழ்ந்துகொங்குவிர்க்குமுல்லையி
னரும்புசொந்தணிமுதிமுர்ப்பவாய்பதம்
விருந்தெகிற்கொண்மெனத்தழவிவிழ்த்தவே.

இ - ன். முல்லையின்அரும்பு போதாயவிழ்த்து தேனைச் சொரியப்படுங்
குவினையின்நெற்றியிலே, முன்பு இரிந்த தேனினம்சொந்தலாயே, அதுவிருந்த
குதிமிறுக்க முரிந்துஆர்ப்ப, அததேனினம் இவ்வழங்கு உணவை நாமக்கு
விருந்துகென்றேம் ; இதனை ஏற்றுக்கொண்டினென்று கூறினாற்போல அவற்
றைத்தவர, அஞ்ஞமிறுகன் அத்தேனினத்தை, உருவி அநிலே விழ்த்தலா
வென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றால் நிலமயக்கங்கூறினார். (கக)

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை
யிளமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயிலிளமழுங்கிப்பூம்பொழி
ஊளமெலிமகளிரிஞெடுங்குமென்பேவ.

இ - ள். நடுபவர்கம்பலையைக் காட்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்
கென்று உட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று
அலமருகின்றகுயிலினம் உண்மையென்று வருந்திப் பிரிந்தமகளிராப்போலே
பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ௦)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கலிற்
றிளைத்தவர்பருகியதேறேறங்குழிக்
களிப்பவுண்டிளவனங்கன்னிநாரையைத்
திளைத்தலிற் பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே
இடைவிடாதுபயின்றவர் உண்டதேறல் மிகுச்செறிந்தஇடத்தே, காமவின்
பம்அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவின்பதுகார்த்தறியாத நாரையைப்
புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலை
மைத்தென்க.

“ திளையா வருமருவி ” (திருச்சிற். உகச.) என்றார் பிறரும். பெடை
யென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளாண்டு இதுபோல் மயங்கன்மி
னென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீரு
மென்றலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக)

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினார்
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுட்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்
தண்வயலுழுவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஓம்பினார், வினையெச்சமுற்று. உட்
புகார், தொழிற்பெயர்.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுஉட்கொண்டு தாமனாயாகிய களை
யின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு குடுதற்குப்
பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்
வடிவுதோன்றப் பாடினார்; உழுவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, “ கடவு ளொண்பூ வடை-த லோம்பி ” (பெரு. உக௦.)
எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. ‘ மரையினுள் ’ என்னும் உம்மை

யில்சொல், எஞ்சொருட்டினளவியான செஞ்சொல்லன் னையுணர்க. முகமும் கண்ணும் காதுன்மையெத்தோற்றமயித்தலின், அதற்கேற்றகப் பாடினாரென்க.

52. நித்திலப்பாந்துடலீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியகாவினுகிலும்
மத்துநீர்நாலாமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுநிலையென்பபழவையாழமே.

நித்திலப்பந்து, உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபொயர்; “கந்தருவ வழக் கம்” (இறை. சூ. ௬) என்றும்போல. ஈன்று உடையவென்க.

இ - ள். தத்துநீர், முத்துப்பந்துபோலுந் திணையைச் சேரவின்று தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக்கெய்தத் தாவினையுடைய நத்தை யாலே நானாமேலே எறிய, அப்பறவை திளையென மெல்ல வெழுந்த ஆலுமென்க.

இது, வேண்டின வளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (உக.)

53. சொல்லருஞ்ஞற்பசும்பாம்பின்னோற்றம்பீபாள்
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலைகிறுவித்தேர்த்ததூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக் காய்த்தவே.

சொல் - சொல். அரு - சூலுண்டென்று சொல்லற்கரிய, மெல்ல - ஒழுக். தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. “தாறுபடுநெல்” என்றும்போல, “காய்த்த” என்றார்.

இ - ள். நெல்லானவை கருத்தங்கி ஈன்று சூழப்பிறவாதார்செல்வமே போல் தலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவுய்வனென்று வினைத்தனவென்க. (உச.)

54. மீன்கணினளவுமவெற்றிடங்குளின்மையாற்
மேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனிபாக்கமு
முன்கணர்க்குரைப்பரிதொல்லென்சும்மைமத்தே.

இ - ள். மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நில மின்மையான் மங்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறுவினது திரட் சிவையுடைய கரும்புளர்ந்த காடும் வாணென்றால் மறைபுழுச்செந்நெல்லி னது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கின்ற ஓசையை யுடைத்தாயிற்றென்க.

முன் வினைவுகறி, இதனால் முற்றினபடி கூறினார். மீன்கள் மிகவும் உருட்சியுடைமையின், இடங்குறித்தல் அரிது. (உரு.)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்பொழிசுவனைகள்சூடிமள்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புகம்வலக்கைசேர்த்தினு
ராய்செநெலகன்றகாடரிசூற்றார்களே.

இ - ள். உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமுமுண்டு சுவனையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவானைத் தங்கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

சுவனையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூடினார். காடு, பெருமை கூறிற்று. ஏறிகுற்றாரும் பாடம். விருத்துவண்டு, “வன்றொடர்மொழியும்” (தொல். எழுத். குற். கூ.) என்னும்சூத்திரத்தில், வல்லெழுத் திடைமிகும் என்னுது, ஒற்று என்ற மிகுதியான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (௨௬)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவனைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினார்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. ‘பொய்கை பார்ப்பெழ’ என இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட, உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லு அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலை பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழ அரிந்திட்டு வளைந்த அரிவானை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால்அரிந்தார். (௨௭)

57. வானையினிந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுமை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பானாவாய்க்கமுகினம்பழங்கள்சிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டு அலர் - வண்டுதுகைத்துஅலர்ந்த. பானாவாய்க் கமுகு - மடங்கமுகு.

இ - ள். தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம், இரியக் கிழியச்சூட்டைச் சுமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கமுகினம் பழத்தைச் சிந்து மென்க. (௨௮)

58. சோர்ப்புயன்முகிறலைவிலங்கித்துநில
மாப்புடிகொண்டார்ந்ததுநரலவண்சுனை

யார்வுறுபலாப்பழமரிந்தநீன்களம்
போர்வினான்மலிந்துடன்பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கி - விகாரம்; விலங்குவென்க. பழம் - களத்திற்கு அடை. நிலத்திற்குக் களம் சினையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி. நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் தமக்கு இடமாகக்கொண்டுநிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்காட்டேனென்று வாய்விடும்படி. களங்கனெல்லாம் போரான்மரிக்குப்பொலிந்த நீரவென்க.

இனி, நிலத்திலே முகிலைவிலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்ளையாலே அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போரார்ப்பொருளென்று வாய்விடும்படியென்றுமாம்; ஆர்புகொண்டெனவே கூடுகள்பெற்றும். (௨௯)

59. ஈடுசால்போரழித்தெருடைப்போத்தினான்
மாடுமறத்தெழித்துவைக்கோந்துகாறுநீஇச்
சேடுமறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடுயர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தலே.

இ - ள். பெருமைகிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப்போத்தினாற்பக்சத்தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தனவென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். “பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்லாய், மற்றிலையெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” (தொல். பொரு. மர. ௪௧.) (௩௦)

60. கரும்புகண்ணுடைப்பவராலேதோடுலாம்
விருப்பிவந்தடைந்தவர்பருகினிஞ்சிய
நிருந்துசாறமிழுப்பிறந்ததீம்புகை
பரந்துவின்புகுதலிற்பரிதிசந்ததே.

இனிக் கரும்பின்செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலைதோறும் அடைந்துவந்தவரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாருசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகைவிண்ணிலேபரந்துசேறலிற் பரிதி சிவந்ததென்க.

எல்லாமென்பது இருதிறுணக்கும் பொது. பருகுதலிற் நிரந்தின்று.

இனி, இங்ஙனம் ஒருக்கின்பண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமை கூறுகின்றார். (௩௧)

61. கிணைநிலைப்பொருநர்தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செநெற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிர்கவரும்பண்டியு
மணநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவியு மொருதொடர்.

உழவர், கிணைப்பொருநரது மிடிதீரக் கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்
குக்காரணமான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பர்குமுதலியன் கொண்டுபோம்
பண்டியும், மலர்பெய்துபோம் பண்டியு மென்க. பண்ணை, விகாரம். நிலை -
நிலைபெறுதல். (௩௨)

62. மல்லலந்தெங்கிளநீர்பெய்ப்பண்டியு
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்சூதீம்பண்டம்பெய்தொழுமும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலைபெய்த பண்டியும், பழுக்காய்பெய்த
பண்டியும், குழைந்த இனிய பழம் பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியு
மென்க. மெல்லிலை, வினைத்தொகை. (௩௩)

63. கருங்கடல்வளந்தரக்கனாயும்பண்டியு
நெருங்குபுமுதிரையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கவிப்பண்டிகள் பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

சடல்வளமாவன, “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த,
நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்து.” நெருங்குபு, நிகழ்காலமுணர்ந்தும். பிறவும்,
உம்மை மாறுக. ‘செற்றுபு’ என்னுமெச்சம், ‘ஒலியையுடைய’ என்னும்
விரியொடுகூடும்.

இ - ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்
கும்பண்டியும், நெருங்கு முதிரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள்
செற்றி ஒலியையுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கனாயும் பாடமாயின், கனாதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டு
போமென்னும் பொருள்பயக்கும். (௩௪)

64. கிளிவளர்பூமருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதேன்
றுளியொடுமதுத்துளியுறாதேசோலைகு
ழொளியமையிருக்கைபூருரைக்கநின்றவே.

கேடு, “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நடட்டம் பெரும்
பெயல்கா லெட்டு.” என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன். மது - பூவினமது.

இ - ள். மருதணியப்பட்டுக் கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து; இனி, யான்கூறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய நாட்டினுரர்களென்க. (௩௫)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்வியழகுகாவிற்சூட்டுக்கியகவ்விக் கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்னிளக்கமாத்தன் குயின்முழவமாகத்
தூவிமஞ்ஞாநன்மணம்புகுந்துந் தும்பிக்கொம்பிரா.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தூவி - சூட்டு. மணம் - பூவின் மணமும் கலியாணமும்.

இ - ள். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக் கவ்வியிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழவமாக மயிலை மணத்தேபுகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானும் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்றுசுருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்றைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார்; பேகும் தோகை மயிலும் சேரவிருந்தனவென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயின்முழவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம்; கொம்பினிலாவமயில், விளக்காலும் முழவாலும் அக்கொம்பினின்றும்போந்துஐதலின், அக்கொம்பிற் பூவின் மணத்தே தும்பியைப் புகுதவிட்டதாயிற்று. மெல்லிய ழுசையன்மையின், குயிலோசையை முழவமாகக்கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், “ஆடமைக்குயின்ற” (அகநா. அ.௨.) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க. (௩௬)

66. கூடினார்கணம்மலர்க்குவணையங்குழியிடை
வாடுவள்ளைமேலெலாம்வானையேறப்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போர்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநானாகாண்பவொத்தவே.

இ - ள். கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவணையோடையில் நீர் தாழ்தலிற் சிறிதுவாழ்ந வள்ளைமேலேசெல்ல வானையின்னெல்லாம் பாய்கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த சுயிற்றிலே குதித்துக் கிடப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன; களாயிலிருந்தநானாகாண்காண்பன்போன்றன வென்க.

குவணைக்குழியில் நாட்டினகழையும் அதிற்பட்டந்தகொடியும் அதிற்பாய்கின்றமீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்துஆடுங்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன; வடிவும் தொழிலும் உலமம். காண்ப, அகரவீற்றுப் பலவழிசொல்; தொழிற் பெயராய்வின்றது. (௩௭)

67. காவியன்னகண்ணினர்கயந்தலைக்குடைதலி
னாவியன்னபூந் துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
பிரந்தனகெ
வாவியாவும்பொன்னணிந் துவானம்பூத்ததொத்தவே.

இ - ள். மகளிர் கயத்திடத்தே விளையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்று
உதிர்ந்தன ; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாவினெல்லாம் மேகலையை
யணிந்து, வானம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தன வென்க.

கயந்தலை, விகாரம். பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை
(௩௮)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
மாசினிவருக்கைமாதடிந் துதேங்கனியுதிர்
தூசலாடுபைங்கமுகுதெங்கினெண்பழம்பர்
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

இ - ள். உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலியவற்றை
முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற கமுகின்
பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்பகத்தின்
மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் பயன்றருமென நிலநன்மை கூறினார்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமான வாவினும் கூறினார்.

69. மன்றனிலஞ்சிமேய்ந்துமாழலைசுரந்தபா
னின்றதாரையானிலநனைப்பேகிநீன்மனைக்
கன்றருத்திமங்கையர்கலகிறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தரீரமாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு ; ஆகுபெயர். நிறை - சால் ; “பீரிவர்பு பரந்த ரீரறு
நிறைமுதல்” (பதிற். கடு.) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை
நனைக்கும்படி மாறாதுநின்ற தாரையாலே கன்றை நினைத்துப்போய் அதனை
அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்கொரியுஞ்
சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க. (௪௦)

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலஞன் றிச்செங்கன
வொள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறக்
கிள்ளையோடுபாறுணுங்கேடிப்பூவைபாடவே.

மா - கருமைநிறம். மணி - அழகு.

இ - ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குகலாக வைத் தன்னவாயினையும் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்ரு நிறத் துனையுமுடைய புழு, காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளி யோடே பாலுண்ணு மென்க.

கொள்ளத்தல் - அறுத்துக்கொள்ளத்தல். நடுவு பவவரையுண்மையின், 'கோத்தனைய' என்றார். ஒள்ளகில், ஒண்மை அகிற்குஅடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (சுக)

71. காடியுண்டபூந்துகில்கழுமஷ்டிநீழ்ப்புகை
மாடமாலைமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடியார்த்தகுன்றின்மேற்குழி இயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குகலாலே மாடவொழுங் கின் மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டிப் புகையிலே அக்குழல் மறைதலிற், அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறுகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி, சுட்டு வருவிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ் குதல் வண்ணம் என்னது அன்னதென்க. (சுஉ)

72. கண்ணுளார்துங்காதலரொழிககாமமீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலாடினாயாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவற்றுநிர்த்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். தும்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர், துங்கண்ணுள்ளார், ஈங்குக் காமத்தையொழிகவென்றுகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப் பட்டவன்மவனாக் கணவர் மேகலைகளைப்பிடிக்க, அவை அற்றுச்சித்தினவை யுட்கூடும் மாற்றற்ற பொண்ணைச்சுகும் நெருப்புச்சித்தின முற்றங்களை யொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்ஙனம்ஊடினார். 'ஈங்கு' தன்மையை யுணர்த்துதல், "செல்லினும் வரவினும்" (தொல். சொல். கிள. ௨.அ.) என் னுஞ்சுத்திரத்திற் கூறினும். பொன்னுக்குமணிக்கும்தழுவும் கரியுமுயவமை.)

73. கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்ம்மலர்தோன்றிப்போற்
சூட்டுடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதிபா
வேட்டவற்றினூறுளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கொவையுங்கடியுங்கொவையெனவையே.

இ - ள். செல்வச்செருக்கிளையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பின்னும் போனாவிரும்பித் தகர்க்களையும் சூட்டுடைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவுள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக் கொளுத்தி ஆர்க்குங் கௌவையும் விலக்குங் கௌவையுமே அவ் விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. (சச)

74. இறுதுசுப்பினந்நலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்புளித்தலினாருபுன்னை பூத்தன
சிறகர்வன்செவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

‘நாருபுன்னை’ வேற்றுமைத்தொகையாய், “ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்” (தொல். எழுத். குற. எ.) என்னுஞ்ஞத்திரத்தான், ஒற்றுஅடாது நின்றது. “சொல்லியமரபின்” (தொல். பொரு. மர. உசு.) என்னுஞ்ஞத்திரத்தில், ‘சொல்லங்காலை’ என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையு முணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர்நணவம்” (சிறுபா. இக.) என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன்னைகள் மாடத்தூடெலாம் வண்பொடும்படி மீனென்பபூத்தன; அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தன வென்க. (சஇ)

75. விலக்கில்சாலையாவார்க்கும்வெப்பின்புழப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தரும்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமுர்க்கேள்.

நோயறுத்தற்குக் கடு நெல்லி தான்றி குழவளர்ப்பார்கள். தலைய, இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலுங்கள், யாவார்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிச்சிற்சாலை முதலியனவும், வெம்மையில்லாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமூமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம் பொறி நிலத்திடத் தனவாகிய நுகரும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து ததும்பு மென்க.

இவை அரசனறம்.

(சசு)

76. அடிசில்வைகலாயிரமறப்புறமுமாயிரங்
கொடியனாட்செய்கோலமும்வைகரோறுமாயிர
மடினில்கம்மியர்களோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறாயிரமோம்புவாரினோம்பலே.

இல்லையும், வேறாயிரமும் விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஒதுவிக் குஞ் சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; “ஒடியாவழிவு” (அநா. கசஅ.) என்றார் பிறரும்.

இ - ன். அவ்வுட்களில் நாடோறுங்காணப்பட்டவைகுதலையுடைய அடி சிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிநிலங்களும ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறுகியஆயிரம் பாதுகாப்பாராம் காத்தலிவ்விந்தலில்லையென்க. (சௌ)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்
நற்பொருள் செய்வார்க்கிடம்பொருள் செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின் பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடேரோ.

இ - ன். அவ்வேமாங்கதமென்னும்நாடு, வெற்றியையுடைய தனதின் பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்தவீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வையும். அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுகிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்ததென, விகாரம்.

“ஊருணாக்க நின்ற” (நாம. கூஇ.) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, விண்வீழ்ந்தென வையும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (சௌ)

நகர்வளம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்
தெரண்ணிதித்தசைதழி இயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர் பிடினோங்கிய
வண்ணலங்கடி நகரமைதிசெப்புவாம்.

இ - ன். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்தி நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை.

(சகூ)

79. விண்புகுவியன்சினை மெலியப்பூத்ததன்
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துநாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண் மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுசூழ்ந்தவே.

இ - ள். குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடேமாறாகக்கூவி, நோக்கினூர்கண்கள் மீளாத நிழலையுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வணிய. கரர்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தான்உட்கோடலின் மாறென்றார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்ச அடிக்கு, “அம்முக்கிளவியும்” (தொல். சொல். வினை. ௩௪.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனும் பிறவினையாகிய உடைய வென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவீறு திரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி, மகளிர் குயிலொடு மாறுகவினரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலிற் காரென்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலும் கூவிற்பென்றுமாம்; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்பென்றது மரபு. (இரு)

80. கைபுனைசார்தமுங்கடிசெய்மாலையு
மெய்புனைசண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தநாணினை
பொய்கைகள் பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேவியநெய் - பூசினபுழு. குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பா

இ - ள். சார்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநானாலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவுமாம். (இக)

81. (க) கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின்
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சர
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகண்மதிட்
புடைநிலைவாரிகள் பொலிந்தசூழ்ந்தவே. (இஉ)

82. (உ) சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகள்குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதிகைப்பனவெனநாகமானற்போர்
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையி ரண்டிமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிற்பலையுடைய கணையமமைந்தவாரி.

உ. தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமலையென்னும்படி யானைகள் ஓசை படமும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுகொம்பும் தைத்துமறையப் போர்செய்தற்குவளைந்த நிலைபெற்றகளம்.

இ - ள். சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கழம்புமுதலியவற்
றின் கலத்தை விரும்பிவரும் சூஞ்சரநிறிலையுடைய கூடங்களுந் பொ
லிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச் சமைத்த களங்களுந் கோலமார்த்தன
வென்க. (௩௩)

83. முத்துடைவெண்மருப்பிரந்தொளய்கொளப்
பத்தியிற்சூயிற்றியமருங்கிற் பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந்
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குரீண்டவே.

பத்திமருங்கிலே பலவினைகளைக்குயிற்றிய நல்ல கிம்புரி. இன், அசை.

இ - ள். மருப்பையறுத்துக் கூர்மையீட்டு அது வலிகொள்ளும்படி
யிடும் கிம்புரியிலே வைரமிடுவார் தம்மிற்பொருத்திந். க்குந் தெருவுகளும்
ஒழுங்குரீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவைரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர். (௩௪)

84. ஓடுதேர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூயியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரணிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிவிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிவிடமுங்கூடின்தே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

இ - ள். தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொண்ணையுடைய தே
ரேறுமிடமும், குகிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழிற்செய்யு
மிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விறற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடிற்
றென்க. (௩௫)

85. புடைநகர்த்தொழிவிடங்கடந்துபுக்கடி
னிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தணையதம்மாக்களீட்டமே.

இ - ள். புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்
றற்கூறி இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடை
நகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரினோசை கடலு
டைந்ததென்னும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்
குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்
தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னுந் கூறுதலரிதென்றாரென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புருதல் - சொல்லப் புருதல்.
அடைத்தணையது, காலமயக்கம். (௩௬)

86. சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்கண்ணமுஞ்
சுந்தனரீரொடிகலந்துதையலார்
பந்தொடுகின்றியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவிதியே.

இ - ள். தையலார், சிந்துரப்பொடிகளையும் சுண்ணத்தையும் சுந்தனத்தையும் பனிரீரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுத்துத்தியா ஷஞ்சிதற, அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்லென விதியிலேகிடந்தன வென்க. (௫௭)

87. பாத்தரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றுத்திரண்மணிக்ஞடநிலைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்
தேததருமயிற்சூழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ள். மாற்றற்ற பொன்மாடங்களின்உச்சியிலே நிலமணிக்ஞடங்கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தை நினைத்தலால் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற் றை ஒத்தனவென்க.

“ஏக்கழுத்தம்” (காந்த. ச.) என்றார்பின்னும்.

(௫௮)

88. நெடுங்கொடிகிழன்மதிநெற்றிதைவர
வுடம்புவேர்த்தினமழையுறநோக்கவி
னெங்குபுரல்வனாமாடத்துச்சியி
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினமுவபோன்றவே.

இ - ள். கொடி, மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நடுவு திரியு மேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலின் உற தாயஅருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்துவீழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கி யழுதனரென்பது போதரும். ()

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைப்பொற்போதக
நற்சிற்றூர்தவினங்கைமார்விரீஇ
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீஇ, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

இ - ள். நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல் எறி ந்தகுழை, சிறுந் தேர்மிசைப்போதகத்தையூர்தலின், அத்தேனாப் போதல் கொடாத செல்வ நிறைந்தனவென்க. (௫௯)

90. மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்க்கணைக்
கோலெயுங்குனிசிலைறுதவினொராடி

வேளியலாடவர்விர்விண்ணவ

ராலாமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கிணை - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம், மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுத் திரியோனாததலினாரோடேஷ்டவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருந்திட மிகவுன்று ஐயத்தருமென்க.

(௪௧)

91. கற்சுணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சுணப்பட்டுடைமற்றநாணிநாற்
பொற்குணத்தால்விளக்கவிடப்பொங்கிய
பொற்குணம்புறம்பணைதவமுற்றொற்பிற்றே.

சுல் - மலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமணித்தப்பட்டு. சுண்ணத்தால், வருபினும் பொருளினமெய்துமொறி ஒன்றானிலக்களத்து ஒன்றுசென்றது. மகளிர், தோன்றா எழுவாய்.

இ - ள். மைந்தர், மகளிர் புலந்துபோவுழித் தங்காதலால் அவருடையப்பிழக்க, அதுநெகிழ்த்தநாளுலே அவர் சுண்ணத்தைத் திரியாது விளக்கையவிட மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபாக்கும் பொற்பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம்.

(௪௨)

92. நலத்தகுநானகின்றிடிக்குநல்லவ
ருலக்கையாறுதிர்த்தனதெங்கினொன்பது
நிலத்தவைவசொரிதலின்வெரீஇயமருந்தைநீயியாய்த்
கலத்துயர்கூம்பிண்டமலாடுங்கொவைத்தே.

நலத்தகு, 'வியத்தகு' என்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தகுநின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையார் கழன்றனவாய் பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇயமயில்போய் அச்சநிங்கக் கூம்பிண்டமலாடுங் கொவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம், ஆகுபெயர்; அநிலை நனைத்திடித்தலிள். புகாரினது அழத்தால் நகராவுந் கலர்வந்தது; அரசன்வினையாடுதற்குச் சுமைத்தனவுமாம். (1)

93. இட்டவெண்ணிலப்படா வகையிளீண்டிய
முட்டிலாழுவறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமாப்பொவிளிற்றாகிய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிடுவச்சாரதலின், ஐயநிலிற்றுகிய மாக்களென்னும் பெயரார் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டள்ளுந் நிலத்தில் வீழாததொருகூற்றாலே திரண்ட சூறையென்ற படுகினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவற்றுகிய நகரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலும்கூறினார்.

“கடிநகரமைதிசெப்புவார்” (நாம. சகூ.) என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வினைகளை, “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” (நாம. நகூ.) என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரின் கூறிய வினைகளை, ‘இன்னது’ என்பதனோடுமுடிக்க. (சுச)

94. தங்கொளிரித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்களியினாமுலேவேற்கண்மாதரார்
பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெணுங்
கொங்கலந்தாமரைக்கிடங்கூறுவாரம்.

சூடியவென்றார், ‘முலைமுடிசூடிற்று’ என்றும்போல. வெம்மை - விருப்பம், மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ - ள். மாதரார், கிளியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக் கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்ற ரென்க. (சுரு)

95. கோட்சுறவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக
ளாட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டி ரூப்பணிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்
திட்டரூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். சுறவினத்தோடே முதலேத்திரள் கரையிலேவந்த ஆனை எதிர்ப்படப் பெறவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய் வனவாகிய இரூ உழக்குதலின் ஈட்டமரூத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியிணந்தமைபெறுதலின், சுறவுகூறினார். கரையில் அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆனைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (சுச)

96. சிறைபனப்பெடையினோடிச்சேவல்போ
யறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை
யுறைவதுகுமுவினினீங்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே ஞவீந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றூரீங்கிக் கறையறத் தீயிடைகின்ற யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்த தென்க.

கறை - மும்மலம், யோகம், திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புணக்கும், பூ நெருப்பிற்குமுலமம். (சுஎ)

97. அருள்வொனும்வெள்ளியுடனியுடல்வது
கருங்கலந்தோய்விலாக்காமர் பூந்துறை
குருள்வொன்முலையின்மேற்குலாயகுந்தாமர்
விருந்துசெய்திடவெறிமேனிசேந்ததே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தண்ணீர் புதுமைசெய்தலாலே
வொருடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்டுமுதலாகத் துறை மேனிசிவந்த
தென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அயற்றாணியன்ற காரியத்தின்மேனின்ற
ஆகுபெயர். வெறி - மனம். (கஅ)

98. மட்டவந்திப்பவிற்பரவையேந்தல்சூ
லா. டொனியரத்தவாய்க்குணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினாற்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியிய.

அட்டு ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டு - காம
பானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவனாக் களாயேறாமற்கோறலிற் பரத்தைையை
யொக்கும்; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினாள் மணஞ்செய்த குலமகனையொக்
கும்; காவலாற் கன்னியையொக்குமென்க. (கக)

சாந்தநிலங்காததுவைதத்தபால
வினாகமழ்கமுகின்மேல்விநிந்தபாணியும்
குலாமதுக்குவனாகன்கிடங்கிற்றூத்தவு
முனையினேரோசனையுலாவிநாறுமே.

குலாமது, வினைத்தொன்க. உனா - புகழ்; புகழால் எங்குமுனாவி.

இ - ள். நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் களாயிற் கமுகின்மேல்
விநிந்த வினாகமழ்பாணியும், அகழிற்றூத்தகுலவனையும் உலாவி ஓரோசனைநாறு
மென்க. (எ௦)

100. தாய்முலைதமுனியகுழவிபோலவு
மாமலைதமுனியாமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிறழீஇயசும்பராதநெற்றியி
செயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ - ள். நீர்சுமந்தினைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைந்தலா
லே குழவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்
தேஅணைத்த பெரியமலைபோலவும் அசும்பராதநெய்யையுடைய மதிகின்சுறு
பாடு இனிக் கூறுகின்றதென்றொன்க. (எ௧)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி
 னூற்றுவரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுந்
 தோற்றமுறுபேய்களிறு தூற்றுபெரும்பாம்புந்
 கூற்றமனகழுகுதொடர்ஞுந்தமொடுகோண்மா.
 இதுமுதலாக, “கரும்பொன்” (எடு) அளவுமொருதொடர்.

நூற்றுவரைக்கொல்லி - சதக்கிளி; நூறுபேரை ஒருகாற் கொல்வதொரு பொறி. நூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; “சேரியம் பெண்டிர் நெஞ் சுத் தெறிய” (நற். களக.) என்றும்போல. தோற்றமுறுபேய் - கட்புல னாகியபேய். தூற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. ஞுந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு என்னும்மைவிரிக்க.()

102. விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதிராதொடரயில்வாள்
 கற்பொறிகள்பாவையனமாடமசெந்திக்
 கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
 நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதிரா - பணைவர்மேலே விடுங்குதிராப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பா வையும் அன்னமும் மாடங்களுந் அடப்படுந்தீயும்; மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், கொள்ளியென் றார். எழில், இசைச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருநிக்கொள்ளும்வலியுடனே நெருக்குமரமாவது ஐயவித்துலாம். இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (எட.)

103. செம்புருகுவெங்களிகளும்பிழவதிரிந்தெங்கும்
 வெம்புருகுவட்டிமிழ்வவெந்நெய்முகந்துமிழ்வ
 வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
 தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்தந்திரிந்து செம்புருகினரீரை உமிழ்வனவும், பணைவர் வேதற் குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக யவ னர் இய்திரித்த பொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி, ஆக. புலம் - அறிவு. ()

104. கரும்பொனியல்பன்றிகதநாகம்விடுசகடங்
 குரங்குபொருதகரினெடுகூர்ந்தரிவநண்ணால்
 பரந்தபசும்பொற்கொடிப்தாகையொடுகொழிக்குந்
 திருந்துமதிறெவவர் தலைபணிப்பத்திருந்தின்தே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. நாகம் - விடவரவு. நூல் - அரிகயிறு. பதாகை - பெருங்கொடி.

இ - ன். பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில், மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின், அத்தெவவர் தலை

பணிக்கும்படி நூற்றுவனாக்கொல்லிமுதல் மாநிலையீராகவுள்ளவையும், செம் புருகு களிமுதலியவற்றை உபரிழ்வனவாக யவனர் தாட்படுத்திப் பொறிகளும், பன்றிமுதல் நுண்ணூலீராகவுள்ளவையும் நிரூபித்திறனென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதும் திராந்திரத்தெனாச் சிலைவினை முதலொடு முடிந்தது. பற்றிற் பணிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்திலுமெடுத்தக்கூட்டியது, செய்யுளுறாப்பு இருபத்தாநிலும் மாட்டென்னமுறுப்பாதலின், “அகன்று பொருள் கிடப்பிது மலுந்நிய நிலையின்று, மியன்று பொருண்முடியத் தந்தன நுணாத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” (தொல். பொரு. செய். உக௦.) என்றும், “மாட்டு மெச்சமு காட்டலின்றி, யுடனிலை மொழியினுக் தொடர்நிலை பெறுமே” (தொல். பொரு. செய். உகக.) என்றும் தொல்காப்பியனாக்கூறினார். இத்தனும், நாடு முதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. (எஃ)

105. வயிரவகைகண்விழிப்போன்றுமழையுடனும்
வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முகமாக
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்மொற்கொடிக்கூந்தல்
வயிரக்கிடங்காடைமதிற்குன்னியதுகவின்.

வகைகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுடனும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - வப்புழைக்குருவாய் எய்து மறையுஞ்சூட்டு. கவினது என மாறுக. ‘அது’ இடப்

இ - ன். முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற்கன்னிக் கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற் றென்க.

இனி, ஆகவென்பதை எங்குங்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்ததென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையினாலே அம் மதிற்கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்றுமாம். (எஃ)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொறாயிரங்குள்ளிதிப்
பைம்பொன்விளைநீரின்னிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
யம்பொனிலத்தேருகுடியககரமதுதா
னும்பருலகொப்பததன்நன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ன். இனிக் கூறாநின்றது, பொன்விளைநீரின்மீது நிறையவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடிசிறித்ப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக் கொடுத்த நிறைவித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்நன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றொன்க. (எஃ)

வேறு.

107. துப்புறந்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தாதி
 னெப்பவொன்றாதி யாகவாயிரத்தோரெட்டொருச்
 செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வனாவின்நிவிற்கு
 முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுளைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்கையினேவினேவிக்குந் தோழியராகியதுதாலே செம்பொன்
 ஒன்றாதி யாக ஆயிரத்தென்கழஞ்சுளாக, வந்தவனுக்கு ஒப்ப விலைசொல்லித்
 தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்
 தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்குஅடை, நலம்வனாவின்நி - ஒருவரிடத்தும் அன்பு
 நிலைபேறின்றி. “உப்புடையமுந்நீர்” (நாம. உடுக.) என்றார் உவர்ப்பிற்கு;
 உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொகையாக்கி, இதற்கு இஃது அள
 வென்று உப்பிடுமாறுபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று
 முளைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டிவ
 மையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரலுவமையன்று. (எஅ)

108. குங்குமமெழுதிச்சார்வந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளாற்
 றங்குமென்சார்த்தத்தோடிதாமமுந்தாழநாற்றி
 யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
 பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்ந்திருக்குமிடத்தையும் திண்ணை
 யையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுதி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசுந்தனத்
 திலே மாலையையும்தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடக
 மெழுதிச் செக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க. (ஈ)

109. தூசுசூழ்பரவையல்குல்குமக்கலாதென்னவீழ்த்த
 காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைகியிரந்தசார்தம்
 வாசநற்பொடிகண்மாலேவண்டுணவீழ்த்தமுற்ற
 மாசைப்பட்டாசுவைகவருங்கடிகமமுமன்றே.

இ - ள். தூசுசூழ்ல்குலைச்சூழ்ந்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்க
 மாட்டாதென்று கருகினுற்போல வீழ்த்தகாச முத்தம் சார்தம் சுண்ணம்
 மாலை என்கின்றவைவீழ்த்தமுற்றம் அரசு விரும்பித்தங்கும்படி கமமுமென்க.

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
 பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணொலிபவழச்செவ்வா
 யஞ்சினேர்த்துயிர்க்குநீதென்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
 தாஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர் கையாற் செம்பஞ்சணித் தவிரல். செவ்வாயை முன்னும் பின்னுங்கட்டிக், வாயுறுத்தற்கு அஞ்சி உற்றபின் தன் குழியின் முடித்தற்கு நேர்ந்து ஊதுங்கூழல்.

இ - ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாதொலி பாட்டுவொலி குழலொலி முழுவிலுலியாகிய ஒழியா ஒலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகாமழைத்த
வானுலாஞ்சுடர்கண்முடிமாநகரி ரவுசெய்யப்
பானிலாச்சொரிந் துறல் லாரணிகலம்பகலைச் செய்ய
வேனிலான் விழைந்தசேரிமேலுலகணையதொண்டிற.

சுடரென்றது - ஞாயிற்றினது சுடராயும் இங் ளினது சுடராயுமாக்கிப் பானிலாவைத் தங்கனின் சுடரின்கேற்றுக.

இ - ள். கோதையைப்புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களை மறைத்து நகரைப் பகலே இரவையுண்டாக்க, அய்யிரவை நல்லாரணிகலத் தின் மாணிக்கங்கெடுத்துப் பசற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பான இரவிலும் பா னிலாச்சொரிந்து வானுலாவுந் திரங்கனின் சுடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பசற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகை யொப்பதொன்றே யாயிற் றென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். இரவும்பகலுமின்மையிற் துறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்று முறைப்ப; “நிலாத்தலைத்திசையும் பைம்பூண்” (விம. கூஉ.) “பணிநிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி” (இலங். கஞ்ச.) என்றாற் போல. (அஉ)

112. இட்டநூல்வழாமையோடியோசனை மொல்லீனின்
மட்டுவார்மாலேவெய்ந்துசதுக்கந்தண்மலெந்தகம்பலம்
பட்டமும்பசும்பொற்கூணும்பாந்தொளிசிழற்றந்தீர்த்தே
னட்டுந்தாரணிந்தமார்பராவணங்கொக்கலுற்றீறன்.

இ - ள். வலித்தநூற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டு வேயப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கஒலியிளையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுசதுந்தேனெ ன்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்பப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குச் காரணமான வணிகர் முதலாயினார். (அக)

113. மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தபாலேச்
கணிபுனைபவழத்திண்காழ்கம்பலக்கிடெனூன்றி
யணிலிலமெழுந்ச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற
... லமணந்துத்தங்கொளைய.

கணி - தூஷ்யோனவன்; அவன்புனைந்தகாழ். இணிலிலம் - படுத்த நிலம். தேற்கொளையவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடைய சச் சுத்தாக்கின பவழக்காமப்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தி ஊன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த கிடுகு.

(அச)

114. பொன்சொரிகதவுதாளிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினூரே.

இ - ள். பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையும் குறைப்பணிகளையும் கீலமணிப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல்.

(அஇ)

115. விழக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொருளு
மெழிற்பொலிமணியினுறுங்கடைதொறுமியற்றினூரே.

இ - ள். கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர்; அதுவேயன்றி, அவர்க்கு நாடோறுந்தெற்குக் கழுகு முதலியன தேட வேண்டா; ஒன்று என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னுறு மணியாலும் இயற்றினராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னுலுனாத்தலாது; இனி நீரும் கேட்கவேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவென்க.

வயா. 115

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவென்றுமாம். (அசு)

116. மூசுதேனிராவின்மூசுமொய்தினாயியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்மெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெருதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இராவின்மூசு தேன்போலமூசு. உம்மை, சிறப்பு. ஓரோசையும் பாடம். பூசுசாந்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூசு.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்று எழுவர்தம்மகலம் பூசும்படிமூசு ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்தினாபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வழவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே

புறநா. 116

நான்ருசாதியும் அதுலோமப் பிரதிலோமரும் சங்கராசாதியும்பற்றி, எழுவரென்றார்.

(அஎ)

117. மெய்யணிபசும்பொற்சுண்ணமேதருநானரீரி
னைதுபட்டொழுகியானையழிமதங்கலந்துசேராய்ச்

வொய்யாணிகலன்கள் கிந்திராஜையும்துவுமல்லி
வெய்தடியிதிதற்காகா வீதிகள் விளம்புலுற்றேன்.

அணிசண்ணம், உண்டசோற்போனின்றது; மிச்சில்கவித்தல் மாபு.
செய்யாணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாஜையிலும் கலத்தினுந் தீண்டுதற்கு
அடிநாணிற்று, தமது கலத்தான்.

இ - ள். அணித்துமிக்கசண்ணம் நானத்தாலும் பணிநீராலும் இளகு
தல்பட்டி வீதியில் ஒழுகலின், அதனோடு மதமுங்கலத்து மதுவுமல்லிச் சேரு
ய்ச் சிந்தி விரைய அடியிதெற்காகா வீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன. (அஅ)
வேறு.

118. முழவணிமுதுநகர் முரசொடுவளைவிம
விழவணிமகளிர் தம்வினாகமழிள முலை
யிழையணியொளியினவொயில்செய்விதிபுகை
மழையெனமறையினவொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், முழவுநிரைத்த கோயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்
முதலாக, அவ்விழவிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையி
லொளி முளவெயிலே உண்டாக்கும்படி இடுவன்றபுகை மழையென ஞாயிற்
றைமலமுத்த பொலிவினையுடைத்தாயிற்றென்க. (அக)

119. குடையொடுகுடைபல்களிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியிடுகுதுவார்பலிசெல
முடியொடுமுடியுறநிடைதலின்விசெடர்
கொடியுடைமழையினிற்சுலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

இ - ள். ஒருபால், அரசனைக்குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல
கொருங்கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிகடத்தலாலே, அத
னைச் சேவிக்கும் அரசர்முடியு முடியுநெருங்குதலின், விசெடர் மழையின்
மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிகடக்குமென்றார். இனிப் பலிகடத்த
லிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடி நெருங்கிற்றென்றமாம். (சு0)

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிவினையவர்
நாத்தலைமடிவிளிக்கத்தொடுகுயிறாக்
காய்த்துதுதமனியத்துகளொடுகடிக்கமழ்
பூத்துகள்முமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துது - காய்த்துதுதனற்ற.

இ - ள். ஒருபால், கோழிப்போரினவெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளையவர் சீழ்க்கைக்கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுகூடும் பொற்றுக் ளும் பூத்துகளுமயங்கின பொலிவினதென்க. (கூக)

121. மைந்தரோடேயமகளிராயினையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காசரிந்நணிகளர்
சந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின் மின்னணிந்
திந்திரதிருவிவினெழிலினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், கணவரோடேயமகளிரை அவர் துகில்பற்றலிற் காசு கோவையற்று நிலத்தே விசையோடேசுந்துதலின், ஒளியையணிந்து வான வில்லின் எழிலினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை.

(கூஉ)

122. வளையறுத்தனையனவாலரியலமபத
மளவறுநறுநெயொடுகறியமைதுவை
விளைவமைதயிரொடுமிசைசூவிர்வினாயுமி
ஹவணிகலமெனுமுனாயினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலியஅரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற்றின தயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைசூவீராக வினாயுங்கோள்; உண்டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உனாயினதென்க.

ஒடு, எண்ணெடுகிவாமம். வாலவிழும் பாடம்.

(கூஉ)

123. வரைநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைநிராகளிரொடுபுனைமணியியதேர்
வினாநிரையிவுளியொடினையவர்விரவுபு
குரைநிராகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், மலையொழுங்கின்அருவியைத் தம்மேலேசொரித்து கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றோடும் தேரிற்பூண்டாற் செலவுவினாந்த இவளியோடும் இளையவர் விரவி நிரைத்த யாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர், மிகையும் பாடம். (கூச)

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமு
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமு
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவீனிய
திருவிழைகடிமனைதிறவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்த்தற்குக் காரணமாகிய குழல்; “குழல்வழி யாழெழிஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமத்திரி கை.” (கூத்தநூல்); புரி - விருப்பமுமாம்.

இ - ள். சூழலொடு வணியரவமும் முழவரவமும் கலவரவமும் கவினி யமனைகளைச் செவ்வீதாகக் கூறுவாமென்றொரென்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு.

(சூலி)

வேறு.

125. பாவையன்னவர் பந்துபுடைத்தலிற்
 றாணியன்னம்வெரீஇத் துணையென்று பிராய்க்
 கோவைநித்திலமாடக்குழாரிலை
 மேனுவென்மதிதன் னெழுநூக்குவிட.

இ - ள். மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை இனமென்றுசூழிக் கூடப்போய் மாடங்குளின்மேலே அம்மதியோ டே மேயியிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தாழும் இயங்கிற்று.

(கூக)

126. திருவநீணகர் செம்பொனினீடிய
 வுருவவொண்கொடி யூழினுடங்குல
 பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபுன்மாரிற் புனைம்
 புரன்பொங்கழலாற்று வடீபான்றியே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையால் அசை வன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுப்போன்றனவென்க. (கூக)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்ந்துவார்
 விழையனுட்டியமேதகுதீம்புகை
 குழைகொள்வாண் முகஞ்சூழ்ருளிர்ங்கதிர்
 மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தீதான்றுமே.

இஃது தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூதிய சத் தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தைஉலர்த்துவார், தொழிற்வாய்.

இ - ள். கணவரவியழைய ஈரமுலர்த்துவாராட்டிய புகைகூழ்முகம் மழை யுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க. (கூக)

128. செம்பொற்கண்ணிசிரூர்க்கோந்திட்டயு
 மம்பொன்மாலையிழ்ந் துடன் விழ்ந்தவுந்
 தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாரந்தமும்
 வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரேர.

இ - ள். மகளிர் தம்மேனிதிமிர்ந்தசார்த்தமும் மயிர்க்குலைந்துசோரவிழ்ந் தமாலையும் சிரூர்க்கோந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் தூராலென்க.

வண்ணென் புதுமையையுண்ட பழமாலையைக்குதெலிற் சேடியராயிற்று.

“கண்ணெகவிட்ட மயல்” (நால. துய்தன்மை, ந.) என்னார் பிறரும். (கூக)

129. வேரியின்மெழுக்காரந்தமென்பூநிலத்
தாரியாகவஞ்சாரந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாக
வென்றுமாம். மேலும், “தளித்தசுண்ணம்” (பது. ௧௬௦.) என்ப. வேரி -
இருவேரியுமாம்.

இ - ள். நாற்றமும் தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கு
ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சார்ந்தப்பூசின
பின்பு பொற்பூவொடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; சேரிதோறும் செல்
வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (௧௦௦)

130. கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருமைசான் றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
ஹரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை; பெயருமாம்.

இ - ள். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாச
ப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய
இடமாகக் கொண்டனவென்க. (௧௦௧)

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமு
துறையுமார்தர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுஞ். நிறைய - மடை
தூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெறற்கருமையின், உம்மை - ஐறப்பும்மை.

இ - ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகைவிறகா
லாக்கின அமுதை மார்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பரென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(௧௦௨)

132. பாளைமென்கமுகின்பழமெல்லிலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்னுகொண்டந்நலா
ராளிமொய்ம்பர்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலேநகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெளுத்ததாம்.
ககைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி..

இ - ன். நல்லார் மாடத்தேறின்று பாக்ளையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ம்டர்க்குக்கொடுத்து அவரணித்த சண்பகமாலையையாங்கு நாட்காலமன்றாயினும் வேட்கைமிகுதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வவென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வவென்றமாம். (406)

133. எழுதுவானெடுங்கண்ணினை யந்தலார்
மெழுகுநுங்குமமார்பிடைவெம்முலை
யுழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்தினினைப்பர்தினிப்பவே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். துனைப்பன - கரணங்கள்.

இ - ன். அம்மகளிர் கணவர்மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையையும் சாந்தையும் வித்தித் துனைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் வினைப்பவென்க. (407)

134. குஞ்சிமேலனிச்சம்மலர்கூட்டுனு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சிறடி.
மஞ்சதோய்மணிமாடத்துமல்குதும்
பஞ்சிமேலும்பணிக்கும்பணிக்குமே.

கூட்டுனும் - கவரும்.

இ - ன். ஓதியருடைய அனிச்சமலர்கூட்டுனுஞ் சிறடி ஆடவர் குஞ்சிமேலும் பணிக்கும்; பஞ்சிமேலும் பணிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் கரணத்தாலு நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்த்திற்று; “கொல்புனற் தளிரி னடுங்குவன னின்று” (பதிற். றுட.) என்றார் பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறாயினார். “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்” (தொல். சொல். இடை. நட.) என்பதனற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடராயினார். (408)

135. தூமமேகமழந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமமேறுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம், தேற்றம். காமமே - ஏகாரம் பிரிவிலே. “யாமத்துமெல்லையும்” (கலித். ககக.) என்றார்பிறரும். பூமியின், பூமென்மாநகரும் பாடம்; பூ - வடமொழி.

இ - ன். சேக்கைமேல் நுகர்வார் தம்முடைய காதலால் இரவும்பகலும் அறியாமையின், அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (409)

136. அரவுகான் றிட்டவங்கதிர்மாமணி
யுரவுநீர்முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன
விரவன்மார்தர்க்குமின்னவையிவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மார்தர்க்கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மார்தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது, உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (க௦௭)

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு
மல்லன்மாரகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ
லெல்லியும்மிமையாரிமையாததே.

இ - ள். இமையார் இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிர் இம்மூன்றுசெல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாராப்போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றாவன : போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பதுபாடமாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றைசை. (க௦௮)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்கிடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி: விசேடமான நாட்களில் கிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியினும் ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான், முழவும் சங்குமுழங்குவன, கடலன்னதோர் சும்மைத்தாதலான், இப்பொன்னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (க௦௯)

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாரகர்க்காக்கமராததோர்
சங்கநீணிகியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரொண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நதியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மனையிடமெங்கு முண்டா கையினாலே, மாசுக்கர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அருத்தோராக்கும், தழை யாரின்மதென்க.

இனி, மாசுநுண்மையால், நகர்க்கு ஊக்கமருது; அவ்வாக்கம் ஓரசுங் கதியாலே தளிர்க்கின்மதென்று மாம்; சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

140. தேன்மலைத்துவலைமலைபைந் துவில்செம்பொன் தூத்து
நூன்றனவயிரமாலேநருகதிர் முத்தமாலே
கான்மயிர்தேந்தினின் மகற்பகச்சோலையார்க்கு
பின்மருள் சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலேநுதலியவற்றைப்பூத்து நான்மனவாகிய வயிரமாலேநுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து, அமிர்மையேந் தினின்ற கற்பகச்சோலையென்று வயிர்மரு ஒருபெயர் கூறிற்று; இத்தற்கும் அவை யுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவனார், யார்க்கும் அருளாயின்னு செல்வத்தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்றும் பெயராயுடைத்தா மென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையா யின்ற அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுர மென்றுமாம்; எனமது: இதில் வாழ்வாரருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவவரென்றவாறு.

மும் மகாசுரமபுக்குறனா.

(ககக)

கோயிற்சிற் ப் 14.

வேறு.

141. வேகயாணீரீனிலேவெய்யதாணையகோன்

மாதரீண்மணிம்முடிமாரிவண்கைமாசில்

ரேகவாணைவெண் குடையிந்நகர்க்குமன்னவ

னாகரீரந்நகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தாணையென்றது ஒழிந்தமுன்றுபடையைய. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர் ிசமுமுடியென்று குலநன்மை கூறினார். சீர் - மிக்கபுகழ். வகவாணை - பொது மவாளுதல்.

இ - ள். யாணைமுதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன் மையைச் சிறிது கூறுவாமென்றானென்க. (ககங்)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிர்நுண்துதிநிதரச்

செய்திநிதரச்சுருங்கைசேர்

கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்ரு

புணிலத்துவைத்தேதார்பொற்பினிற்பொறெந்தே.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்திழியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகத்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப் பொலிந்ததென்க.

சுற, புறனடையாற்கொள்க; (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௩௨.) சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (கக௩)

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லேகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணின் துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றலிணைநின்றுநீண்டதன்
குஞ்சுமாண்கொடிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லை யைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றதித்துப் பின்பு காலேக்கட்டிக்கொண்டு, ஆராயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நின்னை அஞ்சுமென் றலின், தான் மேகபத்தளவிலேநின்று தன்றலையினீண்ட கொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்று கூவிவிட்டதன்மையையொத்தது, அவைஅசைந் ததன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுங்குழி; கழையுமாம். (ககச)

144 முத்தமாலேமுப்புரிமூரிமாமணிக்கத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திரெற்றிருட்டியதாமநீண்மணிவணன்
றத்தொளிமணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணிக்கதையையுடைய தம்பிலொத்த நீலமணிக்கோபுர நான்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்குட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமாலே, தாமத்தையுடைய உலகளந்தமாயோன் முடியில் தாமநால்வன போலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல் - வீசுதல். (கக௩)

145. சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துழிண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்களிப்பினலெய்தியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முநித்திலம் - சங்கு குன்முற்றியீன்றமுத்து. செல்வம், ஆகு பெயர்.

இ - ள். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையு முடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற் சென்றுஆடும்பொழில் இந்நிரனகரிற் கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க.()

146. வெள்ளியானைமென்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனாறு
றுள்ளுமாறொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான் பினை
யுள்ளுகாமமுள்சுடவேந்தனங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்பசங்கதிர் பவண்ணெடு.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்த களிமும் பைம்பொனாற்செய்த பிடியும்
செம்பொனாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்த பிணையும் ஒன்றை
யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கையிடுப்ப அச்சோலை
யில் அவன் உறைவதோர்மண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகநுலையையொக்கு
மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யானையும்பிடியும் செய்தவென்றமாம். (கக௯)

147. கோழாமணிம்மடற்கூந்தனெற்றியைந்திய
மாழையந்திரள்கனிமாமணிமாசுதஞ்
சூழ்சூலைப்பசங்கமுஞ்சூலானைவென்பொனா
றுநீந்திரண்டணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மாகதமணியாற்செய்த சூலை
யினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாணியினையும் வந்திய கொழுலிய அனாயினை
யும் நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுவின்றெற்றியில் ஊசு
லாடவிட்டகயிறு முத்துவடமென்க. (கக௯)

148. மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்துவிழுவையுங்
குன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளைகண்விழிப்பவ
நின்றனோக்குமான்பினைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெண்கியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்றபூமி; “காமரை வென்
றகண்ணென்” போல; (திருச்சிற். க௯௪.)

இ - ள். நீலயானைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தானேவிரும்பிய பூமி
யிடத்துச் செய்குன்றில்தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவி
யையும், மாணும்பினையும் அதன்அயலிற் சுனைக்குவளை காப்பார்கள்போல
விழியாகிற்கவும், உண்பனவாககின்ற நோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்ருஅங்கமாகிய
செய்குன்று கூற்றிலிராவர். (கக௯)

149. தீங்குயின்மணந்துதென்றுஞ்சவன்பொன்செய
வேங்கைகின்றபொன்னுக்கும்வெற்புதித்தசந்தன
மோங்குபிண்டிசன்கபகமுநிறாறுநாகமு
நீங்கநீங்குமின்னுயிர்தினைப்பினிந்திள்குமே.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது; முறைமைப்பட்ட அளர்ந்துகூறும்.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கூடித் தேனாகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொண்ணைச்சொரியும் முற்கூறிய செய்குண் றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன; இக்குன்றையும் காவையுரிங்க உயிர்நீங் கும்; நினைப்பின் உயிர் தளர்க்குமென்க. (க௨௦)

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெலவமல்குபீன்மணி
பத்தியிற்றியுயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராடுபூமியே.

இ - ள். இனையர் பந்தாடுபூமிகள், முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப்பட் டன; பொன்னுலே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற் குயிற்றப்பட்டு வாளை இவ்வுலகிலே இருத்தினுற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (க௨௧)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கரத்தலும்
கிணோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதீட்டலும்
பத்தியிறபுடைத்தலும்பை
மித்திறத்தபந்தினோடின்பமெல்லையிலையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும் கரத் தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்லுட்டிதலும் கண்ணியையுடையநெற்றி யிலே தீட்டிதலும் ஒருகாலைக்குருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலென்று அரவுபோலப் பரந்து உலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலு மாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோடிண்டானவன்பம் முடிவில்லையென்க.()

152. கூற்றமன்னகூற்றுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சிற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ஆற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபிடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகெளவைமல்கின்றே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சிற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட, இருந்த - இடைவிடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிமிக்கது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உண்ணிற்றல் இயல்பு. (க௨௩).

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுற்
தெவ்வர்தந்தரீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மௌவலங்குமுலினூர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மிவ்வலந்தவல்லவுமிடங்கொல்லையிலையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தானோக்கி யாமர்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும்,

திற்றைநீடக்குமாடமும், கலம்இட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூடுதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முறையில்லையென்க.

கருவி - தொகுதி; நண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பணகவர்க்குக் கவ்வையச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்களுமுற்று நோக்கினுந் தண்ணை அகப்பட்க்கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. (கஉ.ச)

154. சூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்றையுங்காய்த்துநின்றாகண்டெஹாஉங்காமர்வல்லிமாதாரர்
கூத்தமுதலாளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயினுமிடைப்படுத்தியன்முவிவ.

சமதுகண்ணனது இனையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்சொஞ்சிலே நின்று சுமொதாராரெனச் சினையினை முதலொடுமுடிந்ததென்க.

இ - ள். மாதாரர்நாடகசாலையும், காவன்மகனார் அரசாற்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் புகீகோயிலும் கோங்குமுதலியபற்றை நடுவேயாக் கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்கமென்றார்; மேலே “வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள்.” என்ப; (நாட. ௨௯௩.) (கஉ.ஈ)

155. கந்துமாமணித்திராள்கடைந்துசெய்பொனீள்சுவர்ச்
சந்துபோற்றியுற்றியதட்டுவெய்ந்துவெண்பொன
விர்திரன்றிருநகருரிமையோடுபிவ்வா
வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரனைத் தூண்கக்கையப்படுத்தலானும், பொற்கவரிலே சந்தனத்தை அறுத்துப்பண்ணிவைத்தடுங்குங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுத்தலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இத்திரனாக் இவ்வாறு வந்துநின்றதன்மையையாயிருந்ததென்க.

வகாரம், தேற்றம்.

(கஉ.சு)

156. நுடலின்னரவ்வமுடங்கைகொட்டி நெஞ்சுணர்
பாடலின்னரவமுட்பனைமுழவ்வரவமுங்
கூடுகோலத்தீஞ்சுவைக்கோலயாழரவமுங்
வாடலில்லவாசையாலவைகளுமுவைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும் அழகையும் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தினர்அரவமும் பாட்டினரவமும் முழயினரவமும் யாழின் அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நார்க்கடோறும் நான் கழியாநின்றதென்க.

இனி, வைக வாயின், ஓசையோடுசெல்ல, நாநரும் கழியாநின்றதென்க. கோயிலின்சிறப்புக்கறிஞர். (கஉ.ஏ)

ரேரம்.

வேறு.

157. நச்சநாகத்தினுரழற்சீற்றத்த
 னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
 கச்சலாழுலையார்க்கணங்காகிய
 சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்கணுன்.
 இதுமுதல், “கோதை” (கந.௦) அளவுமொருதொடர்.
 நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர். (கஉஅ)
158. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினுற்
 றிண்டிறற்றெவ்வந்தோர்த்தோகைமாற்றினு
 னுண்கலைக்கிடையுத்திருமாமகள்
 கண்களுக்கிடனுங்கடிமார்பனே.
 கோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். (கஉக)
159. கோதைநித்திலஞ்சூழ்குளிர்வெண்குடை
 யோதநீருலகொப்பநிழற்றலாற்
 றுதையேயவன்றாணிமுற்றங்கிய
 காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.
 கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.
 இ - ள். சச்சந்தனென்னுஞ்செங்ணுன், அடைந்தார்க்கு அமிர்தன்ன
 வன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளமும் சென்று கோபமாவும் நஞ்சுபோ
 லுஞ்சீற்றத்தன், கழமார்பன், கலைக்கு இடனாகிக் கையாலே கலியைமாற்றி.
 வேலாலே தேர்த்திராணைமாற்றினுன்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்ப நிழற்றலால்
 உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன்தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல
 கம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்றதென்க.
 இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்
 கின்றதென்றுமாம். இவற்றால், தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும்
 வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (கந.௦)
160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
 வருணன்கூற்றுகிர்ப்பாற்றலின்வாமனே
 யருமையாலழகிற்கணையந்துடைத்
 திருமகன்றிருமானிலமன்னனே.
 தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபுமவிரிக்க.
 இ - ள். அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமா
 கிய தண்ணளியால் தருமன்; கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொ
 கைமாற்றுமிடத்தால் அழற்சீற்றத்தனும் உயினாமாற்றுதலிற் கூற்றம்; கலைக்

கிடனாமருமையால் வாமன் ; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகார் காமனென்று உவமைகூறுதற்குக் கொண்டுகூறினார், கூறியதுகூறல் அன்றென்க. (கருக)

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவோற்
முனைமன்னரிற்றானிமிலேமனான்
தேனைமாரியன்னான்றிசைகாவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

இ - ன். ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏறியானை, மொழியால் தேன்மாரியினையுஞ் சுவர்ச்சுத்தேசெறியுட்புகழாலே மிகுதல்பெற்றனென்க.

தேனை, ஐ - அசை.

(கருக)

162. செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்

ம

மக

ன்னவள்

வற்குணர்.

(கருக.)

163. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
கரியவாயினுமவ்வகைத்தோளிகட்
பெருகுசாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்
கரியதேவருமேத்தருநீரனோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

புனலினது வளப்பம்பொருந்திய கீர்மையையுடைய விதையம் ; தண்ணீரும் யினைவிக்குகீருமாம். திருவிற்ரு ஒருதிருவன்னவர், இல்பொருள்.

இ - ன். செல்வற்கு இன்னணம் நல்லினைநடத்தலாலே, இதற்குறற்ப விதையத்தரசன்மகள், இவ்வுலகிற்பெண்ணால் அணங்குதற்கரிய தேவரும் ஏத்தரும் கீர்மையையுடையாளாயினாள் ; அவ்வேற்கண்ணுளாகிய அணங்கன் னவளுடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறு வார்க்குரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிதுகூறுவேனென்று ரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கருக)

வேறு.

164. எண்ணெயுநானமுமிவைமுழுகியிருடிருக்கிட்
டொண்ணாறுத்துகிற்கிழிபொதிந் துறைகழித்தனபோற்
கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கர்
வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வானாற்றகையவே.

இருண்டு, இருளவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையு முணர்த்தலிற் பன்மைகூறினார்.

இ - ள். எண்ணெயுரானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேழும்க்குக் குழன்ற கரியகுழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கண்டு இருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்தந்தன்மைய வென்க.

கண் - இடமாக்கி, கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்றும் பாடம். (கநடு)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்தியுங்கூடினபோல
லழகு கொள்சிறு துதலுமணிவட்டமதிமுகமுந்
தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந் தொண்டைவாய்துழுவ
லொழுகுபொற்கொடிமுகக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; “இளமையுந்தருவதோ” (கலித். கடு.) என்றார்பிறரும்; “மாக்கட னெவ னெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவென் டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” (குறுர். கஉக.) என்றார்பிறரும். வட்டமதிமுகம் - வட்டத்தை யுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கும்.

இ - ள். பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகு கொண்டதுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (கநசு)

166. வண்சிலையைவனப்பழித்துவார்ந்தொழுகிரிலம்பெரு
நுண்கருமைகொண்டொசிந்துதுதலிவர்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
பண்பார்ந்தகொடும்புருவம்பழிச்சானுப்படியவே.

இ - ள். எழுத்துஒருமைப்படுத்தத் துகிலிகைக்கோலை உதறிக் கைவல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமை கொண்டெவனாந்து துதலில் தாம் சேற்ற்குரிய அளவுஞ்சென்று போந்து பார்த்துத் தம்மிற்கூடாவாதலின், பழிச்சதலமையாத தன்மையு வென்க.

‘வனப்பிகந்து வார்ந்தொழுகு’ என்பதுஉம் பாடம். (கநஎ)

167. சேலணையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவனாயு
மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமயிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

இ - ள். சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத்தே வைத்தாற்போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பன்வாய் மகிழ்ச்சியெய்வன

வாய்க் துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதும் போலும் குணத்தவா
கியவகன், செவியுறவிண்டு ஆகுந் கேற்பு அனன்றனெவள்க.

சுன்னியாதலின், 'மாணுறுப்ப' என்றார். மயிற்செய்வ - கூலவனுக்கு மயிற்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. சுயல்போற் பிரபுநங்கன். கருமணியைப் பாலிற் பதித்தார் பால்கிறங்கெடுமென்றுணர்க. (கூ.அ)

168. மயிரெழுகத்திரிசைகயனைபவா ய்வன்னை நா

மயிர்செய்துத் துழைக்கெண் திட்பின் டோபா தூநுவை:கந் து

செயிர்மகர குண்டலமுந்தினைப்பாடுவார்க்கா தும்

வாயிரவின் முகஞ்ஞாயு. வண்ணப் பீர்த்திருந் துனவே.

இ - ன், சுத்தநிலையினையவாய் வாடுவன்னாயின் அழகைக்கொடுத்துப் பின்மறியாது முன்னேப்பொருந்நி அழகைமந்த குண்டலமும் தோடும் அகைதலையையாதகாதும் வயிரத்தினொளியை இடத்தேசமும் வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின காத்தென்க. 'காத்தம்' என்ற உம்மை, இறந்தபூதி தழீஇயிற்று. (சங்க)

169. சனாதனியை நிகழ்த்தும் மரகதாபணிக் கண் ணு

மாண்தேயிராள் டாருகுமருமணிகடைந்தது உந்

தானாகியிருநொரீடார்தாமரைப்பூச்சுமக்துள்ளா

காணாந்திறைக்குழுத் தூக்கவின்சின)றகொண் டுந் துதே.

கோட்புகாதகண்ணிக்கமுகு, வளாயிற்கும் கெய்ப்பாடிற்கும், மணிநீர்ப்புகை
 கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சிந்தாஅருவியிலிருந்த சிந்தாஅகரத்
 திற் பதினாறுசுதூர்புகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருபனைக்கெடுத்தலின்,
 'இருன்பருகு மருமணி' என்றார். இருவரும் தாமதமாயும், மயிர்க்கும் மருத்
 திற்கும் உவமம். கான் - மன்னம்.

(இ) - ஸ். சுமுகன், து. மரகத மணிபோலிங் பண்டியும் (து.) ஜனக் கொடுக்கும்
நாவலிக்கங்கை...ந்தையுள் தாலாய்ச் சுமந்தல் ஸ க.பு. ந்து அத்தகு குழுவொன்றி-
யார்க்கென்க.

(சுரு)

170. மணிமகரம்வாய்ப்பாட்டுத் துறாப் பகுதிவெட்டுத் துறாப்

கணியரசுக்காரர்செய்திருந்தியல்பைப்போய்வாடலையுத்தேசி

டுணிக துர் வுரைமுன் கைக்கொழுவி ரஸ் செந்தாந் துண்

மணியாநம்புமலர்நிலைகருவி கமார் வனப் பினைமீவ.

கூணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமாவதம்.
அமை - கிரட்சிக்கும் நெய்ப்பிற்குமாவதம்.

இ - ன். அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே ஆறுசுவாடும்புத் தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சுணையை அணைய. குயித் தவிரல்சுள் காந்தனின் அழகையுடைய அரும்பையணைய. அகநகை தாமனாமலனாயணைய. இக்கை கள் குலிகமார்த்த வணப்பினவென்க.

போழ்தவும், வான்முத்தமும் பாடம்.

(壓 穿 器)

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விநிலை
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுருங்கண்ண
வேமுறவடிபரந்திளம்பிணைவடஞ்சூடி
யாமணங்குசூடியிருந்தஞ்சணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டும், தம்மையிலே நீலமணியை
அழுத்தினத்போல நோக்கினார்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய்கண்
டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்
பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சணங்குபரந்தனவென்க.

‘தாமச்செப்பு’ எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்கவி
சினையிற் கூறுமுதலறிவினவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கடவ வருத்தமு
மாம். (கசஉ)

172. அங்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண் கொளாதுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினாற்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையாமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ள். அங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தினை கொப்பூழ், சுழி
யைவருத்தும். கட்டிலானகா இடையைத் தமர் பயிறவின் உண்டென்றுகரு
துவர்; பிறர் அதனைநோக்கினரெல்லாம் அங்குலும் முலையுமுண்மையின்
உண்டென்றும் கட்டிலானகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்
டுலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்துய்மைக்குக் கூறினார். (கசங்)

173. மன்னாகவிணைப்படமுந்தோர்த்தட்டுமதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலல்குல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்சுருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டசைத்திரந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தபடம். கலை,
அடை. கொன் - விடியற்காலம்; “கொன்வரல்வாடை” போல. உம்மை,
சிறப்பு.

இ - ள். படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமன்றவல்குல்,
பரிதியும் குருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு எல்லாநா
யும் மதிமயக்குதலின், இந்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசச)

174. வேழவெண்டிரட்டக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கண்ணி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டிவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிகழிந்து
மாவழுகொண்மணிமகரங்கொவிவீற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்தினை. பொன் தன்னிடத்தே ஆட்க்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். ஒழுக நோக்குதலான், அயிராவதத்தினைகையை வெருட்டிய குாங்குகள், தண்டெனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகெள்வீ மேலாயிருந்தனவென்க.

‘திரண்ட’ பாடமாயின், பெயராம்.

(கசடு)

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டி லா
வொக்கநன்ருணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

இ - ள். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்ட மாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற் றமுழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறொன்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து. ()

176. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவநாழிகையிற்புடைதிரண்டுதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினிலை.

இ - ள். கணைக்கால், தசைபேராதமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பரூத்தூணிபோலே திர ண்டு காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிநிறத்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும், மயிர் கள் அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிச் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம்.

177. பசும்பொன்செய்கிண்கினியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகநக
வியைந்தெழிலார்மணியாமையிளம்பார்ப்பின்கூன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

இ - ள். அரி பெய்யப்பட்டு, கிண்கினியும் பாடகமும் தாங்கிக் கிடக் கின்ற இடத்தை வகுத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசரிப்ப அழகார்த்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ்இயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

நயந்து - விரும்பி. “பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை” (தொல். பொரு. மர. சு.) “தவழ்பவை தாழ மவற்றோண்ண” (தொல். பொரு. மர. இ.) என்றார்.

(கசஅ)

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதழ்போலுகிர்சூழப்
பரப்பின் றிதுதியுயர்ந் துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னெளியாழியகங்கெளவித்
திருக்கவின் கொண்மெல்விர்லகடேனார்க்குந்தகையவே.

இ - ள். திருவினது விரலினழகைக்கொண்டவிரல்கள், துதி பரப்பின்
றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்கொளவப்பட்டு அக
விதழ்போலும் உகிர்சூழப் பூவென்று தேனார்க்குத் தகைமையவென்க.

குலிசூழட்டின இதழ், செம்பஞ்சு ஊட்டினதற்கு உவமம். (கசக)

179. என்போடுநரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்காண்டப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

இ - ள். என்புநரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்கினிய புற
வெல்லு உயர்ந்து நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சுமடியும் பெருமை
தக்க விழைவினவென்க.

ஏழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி,
'ஒன்பதின்காண்' என்றாரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம். (கடு0)

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவநீண்ப்பென்னுந் துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதேனைக்கிறைகண்விதித்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்பெளித்தானாக்காமப்பூச்சிதறினான்.

இ - ள், கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்
திலே குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழுதித்
தான் கைக்கொண்டதியானத்தாலே நயனமோக்கம் பண்ணி மாமன்களா
தலின், அன்பென்னு நீணாச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத
பூவைச் சிதறினானென்க.

இவன் எழுதிப்பிரகிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல், 'இருந்
திலேகித்து' என்பதும் பாடம். (கடுக)

181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலாநெடுந்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்சந்த
னையுருனணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யுருக்களியானைமுழங்கித்தேனியிந்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முறுவலையு
முடைய தையலாள். மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ள். அங்ஙனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன், விசேஷத்துத் தை
யலாள் கண்வலையிலே அகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு
தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கடுஉ)

(வறு.)

182. வண்டினமுகபட்டாமணிந் துவாரம்மத
முண்டிருத்திமிகளிற்றுமுலன் றன்மகள்
பெண்டிர் தீரெருநலங்கடந் துபெற்றபீர
விண்டலர்கோதேத்குவிசையென்பேவ.

இ - ள். வண்டினமானிய முகபட்டாத்தை யணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு சிந்துங்களிற்றுமுலன் றன்மகள்பெயர் விசையென்பார்; அங்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிர்நலங்கடந் துபெற்ற காமணப்பெயர்மன்சு.

பெயர், பேரெனமருவிற்று.

(கருங்.)

183. அருமணிமரகத்தகங்குறைய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந் தாகாமரைக்
திருமகளிவொன்னத்திலகுவெண் குடைட்
பொருமகன்கோயிலுட் தேதையைவருவே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்றாகுங்கயத்தில்தோற்றிய பொற்றாமரையிற் திருவென்ன விதையத்தரசன்மீதாயிலிலே பேதைவைகாங்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திருஉவமம், வடிவிற்கும் கல்வினையுடையோ ளிடத்து குத்துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும்.

(கருங்.)

184. கலம்புரியகலங்குற்றாய்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதெகந்தனை
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

இ - ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மேலே விரும்பின அல்லையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்குமுத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன்மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புரி, விகாரம்.

(கருங்.)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குநீர்க்குமுன்
மென்மலர்க்கோதேதன்முலைகள் ஹிங்குலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கண்ணிதன் திருநலங்கனிந்ததென்பேவ.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின் வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை, 'கெக்குறும்' என்றும் பாடம்.

இ - ள். குழையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்குதாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க.

(கருங்.)

186. முந்துநாகூறியமுரித்தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசுழைப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைமாட்டிசுசத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ள். தானையையும் யானையையுமடைய அச்சச்சந்தன், விசையையுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தா

தனதுமாற்றம் - அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (௩)

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினுர்பினையனையே.

ஆக்கம் - இளவியாக்கம்போனின்றது; அவன் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிர்தனுக்கு இவன் உதவியாதல்.

இ - ள். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும்பார்த்து, மைத்துனன்முறையானும் பினையனையே பெருமகற்குச் சேர்த்தினுரென்க.

“பின்னர் நான்கும் பெருந்திணைபெறுமே” (தொல். பொரு. களவி. ௧௪.) என்பதனான், ஒப்பும் பெருந்திணைப்பாற்படுங்கந்தருவமாமாறு பெரும் பொருளானுணர்க. (௧௫௮)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனரும்பொன்னெடுங்குன்றனு
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனொன்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினனுஞ்செல்வியுஞ்சேர்த்ததொத்தே.

இ - ள். குன்றனும் கொடியாகிய அமிர்தனரும், முன்பு இலக்கமாய் நின்று, பின்பு, அவர், விடையினனும் செல்வியும் சேர்த்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினுரென்க.

கொடியென்றார், குன்றமுறையப்படர்ந்துகேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (௧௫௯)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாதருங்களிற்றனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுகின்றவன்பினுலன்னமொத்துந்
தீதிலார்தினுப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் நுகர்த்தருச்செல்லும் வேட்டை. காம பூமி - தானப்பயனாற்பெறும் போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதரம் பெருகு மன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கையால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவமம். பலரும், “துண்புணரன்னத்தின்றுவி” (சலித். ௭௨; சிலப். அந்தி. 4௬.) என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். ‘ஒத்தும்’ என்பதனை முன்னும்பின்னும்புகட்டிக். இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரில் தீதின்மையோடு முடிக்க. தீதிலாத்தினைப்பிற் பாடமாயின், ஆமாணையொத்தும் தீதிலாமாதரும் களிமனனுமென்க. ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையே ஈண்டு உவமம். ஏகாரம், தேற்றம். (௧௬௦)

இ - ள். மாதரும் களிமனனும், மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தை யொத்தும், கண்முதலிய அவயவநுகர்ச்சியால் ஆமாணையொத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க.

190.

பொன்னாளமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருநியிட்.

மின்னவிர்ப்புணினுனைவேற்கணர்க்கியற்றப்பட்ட

ரீட்டாரன்.

இ - ள். காதலானும்தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே, அவன் பொன்னுனை அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மையைத் தானுங்கண்டு பூணினுனை அவனும் மதுப்போலே பருகினுள்ளன்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடுதல், ஒருசொல். இதனால், அதரபானமும் அல்குற்பானமும்கூறி, மேல் இவற்றிற்கு உவமை கூறுகின்றார்.

191.

பவழவாய்ப்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்

கவழமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தா

டவழமுதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக

வுமிழ்நகைவேலினுனுமொன்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

‘இவை’ என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி நீர் நுகர்த்தரு. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது, வேறுபாடினமையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதமயோனியாம். ‘வேலினுனும்’ என்றது - களிறுபோல வன்மையுடையோனுமென்றவாறு; உம்மை, சிறப்பு.

இ - ள். வாயும்அல்குதும் இவையென்று உட்கொண்டி, வேலான் பவழவாயைப் பருகிக் களிமனையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்

நாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விஞ்ஞையா திருக்க நுகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விஞ்ஞையாதிருக்கநுகர்வதோர் வண்டு, இல் பொருளுவமை. (ககஉ)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயற்
களிக்கயல்பொருவபோன் றுகடைசிவந்தகண்மகண்ணா
ளொளிக்கவின் கொண்டகாமத் தூழுறுகனியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள். கண்ணாள் கனியையொத்தாள்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைநலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கைப் பவழம் தன் தன்மையாக்கினுற்போல, அடுத்தமகளிர் தன்மையனும் அரசனை இவளும் தன் தன்மையேயாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைகருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதென விரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; “உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே,” (தொல். பொரு. பொருளி. கக.); “தோணலமுண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலித். உரு. என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பட நுகர்த்தற்குவமை. (ககரு)

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணைய லுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசார்தமு
மறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநாவியும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மாலை. சூட்டு - நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - முடிக்குமாலை. அமிர்தம் - அடிசிலும்பானமு முதலியன. இனி, அறுநிலத்தமிர்தம் - அறுசுவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

இ - ள். பெரியவர், புணர்ச்சியற்றநிலத்தே பிணையல் முதலியன தம் மைநுகரும் இந்நிரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினரென்க. (ககச)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பினோடரவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவருறிவின்பமே.

துடி - ஏலம், வடித்தலைக்கண் - ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தேநிற்குங்கண்.

இ - ள். அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தானே, அவனாடினகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அரவத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத் தோடும் அடுத்து முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பாடும்.

(ககரு)

195. இழைகிளரிளமுலையெழுது நுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர் தயங்குபூஞ்சினைக்
குழைமுகக்கொடி யொடுகுநதிலீவனினான்
மழைமுகின் மாரியின்வைவருமென்பேன.

பூண் விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஓலியெழுதுவளர், இதன்நன்மைகருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழையுள்ளவளர்த். சினைமுடி. முலைமதலியவற்றையுடையகொடி, இல்லொடாமையுமை.

இ - ள். வேலினான், கொடியோடே மாரிக் காலத்துமழைநெல்லுபோலே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க.

(ககசு)

196. பதிதிராப்பவழவாயமுதநாந்தியுள்
கொடிவளர்குளிமுலைத்த த்துள்வைவியு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியவதுங்
கடிமணக்கிழைமையோர்கடவின்னரிக்கதே.

இ - ள். மிக்க மணக்கிழைமை, அமுதத்தை யுண்டும் வைவியுள் மலிபுபோலவும் துழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடவின்மிக்கதென்க.

(ககசு)

197. கப்புரப்பசுந்திரைத்திர்செய்மா மணிச்
செப்பொடுகிலதியோர்ந்தத்தியிய
துப்புவிழ்ந்தலமருங்காமல்வல்லியு
மொப்பநும்பாவைபோன்றவையுமென்பேன.

இ - ள். சுருப்பூமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் சேடியர் செப்போடேந்த, அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக்குக் கொடுத்துப் புணர்தற்கு அவமரும்விசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவை போல் தங்குமென்க.

கப்புரம்; பாகத்தம். உம்மை, கிறப்பு. வேறுகருத்துச்செல்லாமல் தன்னை யேகருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இத்தற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கூறி, மேற் காமமிகுதியாற் கொடுத்தனமை கூறுகின்றார்.

(ககசு)

198. பெண்ணருங்கலத்தொழிபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்தித்த.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அய்வுரோகிணிகாரணத்தின் இருமுகபிக்க மந்தேயந்ததோர்கதை.

இ - ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றாப்பிப் பெண்களுக்கு அருங்கலமானவனானே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம், மதிவிண்ணகமிருள்கொள் உரோகிணியோடொளித்த தன்மை மையொத்ததென்க.

(ககசு)

வேறு.

199. குங்குமத்தோளிநனுங்கொழங்கயற்கண்ணினாந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்கள்வெண்குடையினற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிரிமதியிற்பெள்ளிப்பகர்ந்தெடுத்துரைத்துமன்றே.

இ - ள். தோளிநனும் கண்ணினனும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்க
மறப் பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக்குறைந்ததன்
மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு சீவகன்சரிதம் எடுத்துரைக்க லுற்றானென
றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகிய வருணனைகள்கூறி, அதற்
குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்துணையும் அவன்தோன்றற்குக்காரணங்
கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பப் பிரித்தலினைவந்து குரவ
ரைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுமென, திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்ற
ரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும்
அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (கஎ௦)

200. களிநுளைமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டடக்கையானுக்குயிரொனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிறிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

இ - ள். களிநுளை, தன்அமைச்சரில் வெளிறிலாக்கேள்வியையுடைய
நிமித்திகளைத் தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத்
தனக்கு உயிரொனக்கொண்டொழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையா
னுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய
முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால்
தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தலோக்கி, ‘களிநுளை’ என்றார். நிமித்திகள்
கருமமேகூறுதலும் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும்
இரண்டற்குங்காரணம். “கோதனான்” (நாம. உகக) என்றும், “கரி
மால நெஞ்சினான்” (நாம. உக௮) என்றும்; “கல்லாமந்திரி” (நாம. ந௮௬.)
என்றும் மேற்கூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிறிலாக்கேள்வியானெனலா
காது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (கஎ௧)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்தமன்னான்
விசையையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனையாகிவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமென்குழன்மார்பவென்றான்.

அரிஞ்சயன் - தேவியாட்டன். வசையிலாள், வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது, உம்மீற்றான்வந்ததோர் வல்கண்ணியவியங்கோள்; “மாழ்தல் வேண்டுமென வளாந்த வைகல்” (புறநா. நூ.௭௭.) என்றார்நிறும்.

இ - ள். பூன்மார்பனே, அமுதன்ருள், அரிஞ்சயனது அசையிலாக்குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பயத்தல் எனது வேண்டுமெனாளாலேவந்தாள்; அவனைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தறாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

202. அண்ணாறு னொப்பக்கேட்டேயடுகலிற்றெருத்தினிட்ட வண்ணப்பூந் தனிதனை ஞமலிமேலிட்ட தொழநூல் கண்ணகன் ஞாலங்காத்தலெனக்கொண்கமழந்கண்ணி மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தற்குக்காரணமாகிய தோளான் அரசன்; மண்ணெழுவுணையதோள் பாடமாயின், பண்ணியவெழுவாம்; “ஆகிமண்ணி” (மது. சூ.௧௭.) என்றாற்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ள். கட்டியங்காரன், தான்கருதியிருந்ததனை அரசன்ருளேகூறிகேட்டு உண்மையிற்று, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை நூமலிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்றானென்க.

வேறேருந்திகுறது ஞமலியைக்கூறினான், அவன்அயிராதுதருதற்கு.)

203. எழுதருபரிதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந் தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந் துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய் கழிபெருங்காதலாங்கட்கழிநலம்பெறுகவையம் பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுகம்பூண்பலென்றான்.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளுக்குசொற் பிரியில்லாதது.

இ - ள். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, கட்டியங்காரன் தொழுது வணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாம் கொன்றவேலோய், நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடி. வையத்தைக்காகும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பென்னென்றானென்க.

தன் நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான். (௧௭௩)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடப்படுவகிக் கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன வுலத்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பினிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகனெறிபிற்சொன்னான்.

‘பொறித்த’ எனப் பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்ததென்க. மத, விசேஷத்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

இ - ள். மதவலி, உபசாரமாகக் கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்கா
ரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்திக
னென்னுமமைச்சன், தோளினாய், ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம்வைப்
பின், நிலமும் திருவும் நினைநீங்கும்; இதனை நீயே ஓரென்று நீதியாற்
கூறினானென்க. (௧௭௭)

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொப்பமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனக்கினமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறரையில்லான் - என்னையொழியப் பிறரையில்லாதான் ;
இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்ற
னெனவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வ
வெனப் பன்மையாற்கூறினான்.

இ - ள். உயிரெனப்பட்டான், பிறரையில்லான், வென்றான்; அவன்
றனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன்; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க;
நீ சிறிதும் பொருமைகூறவேண்டா; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக;
இனி இக்கூற்றினைத் தவிரவாயாகவென்றானென்க. (௧௭௮)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங்குவாரா
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகமும்மேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளிதென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயங்கி; இஃது உலகியலாற் கூறி
னான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென
ஒருமையாற்கூறினான்.

இ - ள். காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா; ஆத
லால், கிருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்வை
யாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான்; அதற்கு உடம்படாமைபின், நினை
யொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமுற்றார்
மிகப்பலர்; இதனைக் கேள்வென்றானென்க. (௧௭௯)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடினாற்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவனையெய்தான்விண்ணகமியூந்ததன்றித்
திருந்தினுற்கின்றகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்கின்றதன்றே.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான், திலோத்தமை
பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெரு

ஞாய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவத்தீர்த்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் கின்றதல்லவோவென்றனென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே, ஏகாரம் - விஞ். முறைசெய்யாமையிற்றன் னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (௧௭௮)

208. கைம்மலர்க்கார்தன் வேலிக்கணமலையனாயன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டேதமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்மைமலலைக்குளிர் மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்பபெரும்புரியாரிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையனாயன் - மலைகளுக்கரசன். மை மலர்க்கோதை - மலைமலராற்செய்த கோதை ; இறையி ; அருபெயர், மாலை - அடையாளப்பூ, கண்ணி - சூடுமீழ் ; “கண்ணியுந்தாருமெண்ணிமாராண்டே” (தொல். பொரு. மர. எகூ.) என்றார்.

இ - ன். இடப்பட்டமாலையொன்றே, மலையனாயன்மலையியாகிய மே லைபெற்ற கோதையைப் பாகத்தேவைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அர ண்குப் பதியாயிற்றல்லவோவென்றனென்க. (௧௭௯)

209. நீனிமவண்ணனன்றுநெடுநுகில்கவார்நுகுதம்முன்
பானிமவண்ணனோக்கிப்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிமத்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுதியாய்நாட்ட
கோனிமவளையினார்க்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

வேனிமம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்டு.

இ - ன். வேந்தே, மாயோன் பலதுகிலைகவார்த்து தம்முனாகிய பா னிமவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுதியொன்றிலே கோலியார்க்குக் குருந்தொசித்தது ; இஃது அங்ஙனம் தீதென்றனென்க. (௧௮0)

210. காமமேகன்றிறின்மகமுதைகண்டருளிஞ்
வாமனாற்சென்றுகூடிவருந்தினீரொன்றுவையத்
தீமஞ்சேர்மாலேபோலவிழித்திடப்பட்டதன்மேற்
நாமவேற்றடக்கையேவந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே, ஏகாரம் - தேற்றம். என்று, என்ன. வாமம் - கமிகாடி.

இ - ன். வேந்தே, நாம்இக்காமத்தைத் தெரியின், காமமேஅழப்பட்டு ின்ற ஆண்கமுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனார் பெண்கமுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலேவருந்தினீரோயென்ன ; அங்ஙனம்வையத்திலே ஈமத்திலேவிழந்தமாலையோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றனென்க.

211. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவான்றுபெற்ற
வடுபுளையாவர்ப்பாற்பாவப்படைபுளையாந்துதூற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுநின்றலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவுகூறையப் போக்கு வார்யார்; அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலு மென்றானென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி.

(கஅஉ)

212. ஆரறிவிசுழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணனுங்
கூரறிவுடையரீரார்சொற்பொருள்கொண்டிசெல்லும்
பேரறிவுடையையும்பிணையனாட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையெய்னாருருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிசுழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இந்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையின், பிணையனாட்கு அவலஞ்செய்யும்ஔரறிவுடையையாயினெய்னாருனென்க.

(கஅங்)

213. அளந்துதாங்கொண்டிகாத்தவருந்தவமுடையரீரார்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழுநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிசுடரிமைக்கும்பூணன்.

இ - ள். பூணன், வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதி கின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழுநாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றானென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக் கிளத்தலின். “நிலந்திரு நீங்கும்” (நாம. கஎடு.) என நிமித்திகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறிய யாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாககி, ‘அது’ என்று ஒருமையாற்கூறினான். உரையலென்றான், நிமித்திகனைநோக்கி; அவன்உரியனாதலின்.

(கஅச)

214. மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமதுன்னூல்வழுக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேன்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவின்பம்
பூரித்தேந்தினையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ன். தாரினாய், நூல்வழக்கு இடித்துக்கூடல் அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைகண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும் பாக்கக்கூறினான்; இனிமாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விரும்ப்தாசுக்கொண்டுபுணர்க; நீ என்னேமுனியினும் நின் தவறுகாணாமல் துறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை, ஐயம். 'இனைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன் போவென்றமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், துறவு உட்கொளாயிற்று. இதனால், "வெளிநிலக்கேள்வியான்" (நாம. களக.) என்றார்.

"கனிற்றான்" (நாம. களக.) முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (கஅஇ) வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதொடுநான்
முனமாயியபான்மைமுனைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேயநறும்பூங்குழலாண்
மனமாரெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய மேயரது வேட்கைத்திரவிலே வைத்து என்னும்தோர் வேட்கையாம். குழலான் மனமாம் மன்னவன் - குழலான்மனக்கருத்தாய்துகருமன்னவன்; நெறியோடியமன்னவன் - அரசநீதிக்கெட்டமன்னவன்.

இ - ன். குழலான் மனமாமன்னவன், முற்பிறப்பில் தீவினை முனைத்துத்தோன்றதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினும் தனக்குவரும்எதமெண்ணாறுவருவென்க. (கஅக)

216. கலையாந்துகிலேந்தல்குறுங்குதிர்சூழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவிண்ணமிர்நுண்டொளிரேசர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனவே.

விசயையது கெடாத இளமைச்செய்வியை நுகர்ந்து, ஆர்தல் - ஒத்தல்.

இ - ன். மார்பன், அவளல்லுலாடிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெறுதேபடிந்து உண்டு வேறு மனக்கவந்தியின்றி மகிழ்த்தானென்க.

217. விரிமாமணிமாலேவிளங்குமுடித்
திருமாமணிசுந்துதினோப்பினரா
பெயரிமாமணிமார்பனுமேந்தியெயு
மருமாமணிநாகரினாயினே.

இ - ன். மார்பனும் ஏந்தியையும், மார்பிறகிடந்த விரிந்த மாமணிமாலையும் மணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும் சிந்துத் தினோப்பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றாயினுரென்க. (கஅஈ)

218. நறவார்ந்ததொர்நாகிளந்தாமரைவா
யுறவிழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
னறவாக்கியவிற்பமமர்ந்தவிருட்
கறையேற்கணிஞள்கனவுற்றனளே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறாத தாமரையெனவே பதமயோ
னியாம். உரவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமரை
வாய் வீழ்ந்ததோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம்
அறுதலையாக்கியகனவைக் கறையேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பளத் துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலி
ன்ஞ்சிநடுங்கினளா யிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிழந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகன மூன்று;
அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள் அஞ்சிநடுங்கினாள்; அக்காலத்தே
விழந்ததென்க.

எனவே கடிதிற்பயக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலின்,
பின்னும் நெஞ்சிற்கேற்றினினை. (கக௦)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைநலதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து,
“நல்ல, மருஉச்செய்து” (நால. அறிவு. சு.) என்பதுபோல நின்றது. விண்,
ஆகுபெயர். தீவினையை வெல்லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை
வணங்கினாளென்க.

“தெய்வமஞ்சல்” (தொல். பொரு. மெய். உச.) என்னு மெய்ப்பாட்டி
யற்குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (கக௧)

221. இம்பரிலாநறும்பூவொமிசாந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுத்தேர்மிசூதானையத்
தப்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

இ - ள். அவள், இவ்வுலகில் நிகரில்லாதபூவையுடைய சார்ந்தையுங்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்தவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனடியை வணங்கினுனென்க.

அ - உலகுறிபொருண்மேற்று.

(கக௨)

222. தானமர்காதலிதன்னொடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிந்நூற்றொன்க
கானமர்கோதைகனுமொழிகின்றார்.

தேவர் நோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் நோக்கத்தால் நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்; “பிண்டிவீழ்ந்தது” என்னுமொழி, இவன்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் தீங்கு விளைத்தலிற் நேறுவமம்; “ஆர்ந்தோர் வாயிற் நேறும் புளிக்ரும்” (குறந். ௩௫௪.) என்றார் பிறரும். “என், முத்தணிமாலை” (நாம. கக௯.) என்ற சொல் குலந்தாய்மைகூறுதலிற் பாலுவமம். இவன் ஆக்கத்திற்கு ஊறுமமிந்து உவமம்; இவருக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

இ - ள். மாவலி, தான்மேவின காலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு, அவள் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனுமொழியானின்றொன்க. (கக௩)

223. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறழிந்ததென

வொத்ததன்றாள்வழியேமுனையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமாலை; அணி, “பின்னணி நுண்ணிடை...” (ந். ௩௪௨.) போல் உவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று; “வெண்டாமரைமலர்த்தடங்நன்போல, நங்குடி” (கார்த. ௫௫.) என்பர் மேலும்; முத்தமாலையெனின், மேல், “நறுமாலை” (நாம. கக௯.) “என்கோதைத்தொகை” (முத்தி. ௯.) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, வினைத்திமிசொல்; “உடைத்ததை” (கலித். ௭௯.) போல்.

இ - ள். ஒருபிண்டி, தான் அணிந்த தொத்துக்கள் ஒழுங்கெட்டுப் பின்பு தானும் நேராகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அகலையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடனாக நடனுவத்தாற்போலே ஓங்குகின்ற வளர்ந்ததென மொழிந்தாளென்க.

மேலே, “தூநம்புநலத்தாரொடு” (முத்தி. ௨௯௧.) என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றங்கெட்ட படியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (கக௯)

224. வார்குழைநிலிடமாமுடிதூக்குபு

கார்கெழுஞ்ஞன்றனையான்கனவின்னியல்

பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்
தேர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். சலியாதவன், கனவின் இயல்பை, களுதூலின்விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து அவன் அழகுக்கெடாம்ற் கூறுகின்றானென்க.

அஃது, அசோகுமுறிந்ததுகூறாமல் மாலையையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப் பிரித்தது. (கக௭)

225. நன்முடிநின்மகனாறுமாலைக
ளன்னவனாலமரப்பிந்தேவியர்
நன்முனைநின்மகனாக்கமதாமெனப்
பின்னதனற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

இ - ள். அவன் அவட்கு முடி நின்மகளும்; நறியபூமாலைகள் அந்நல் வினையுடையோனால் அமரப்படும் தேவிமார்; முனை நின்மகனாக்கமென மூன்றாக்கிக்கூறிப் பின்பு இற்றதனாலுள்ள பயனைப் பேசலனாய் விட்டான்.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரம்” (மண்ம. அக.) போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும்பெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுணர்க; மாலையென்னும்பெயர் பொதுவாகலின். (கக௭)

226. இற்றதனற்பயனென்னெனவேந்திழை

மற்றுரையாடலளாய்மணிமாநிலத்
தற்றதொர்கோலையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தாள்.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினாள்; தெளிவுபற்றி, “இல்லை, கனா முந்துறாத வீனை” (பழ. உ.) என்றலின். இன்னே, உதாசினம்போனின்றது.

இ - ள். இற்றதனற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ட, ஏந்திழாய், எனக்கு, இங்ஙனே ஓரிடையூறுவந்ததுகாணென்றவளவிலே, பின்பு உரையாடலளாய் மணிநிலத்தே தங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. ()

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிநடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவினெனவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

இ - ள். காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுக்கெடலாலே, ஆண்டகை சென்று பாவியேனுடையஆவியை வருத்துகின்றயோ வெனக்கூறி அவளை மெய்யைச்சார்ந்தாளென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுநடும், “தெள்ளிது” (தொல். சொல். வேற் - ம. இ.) என்றதனான் முடியும். (௧௯௮)

228. தண்மலர்மார்புறவேதழீயினுவன்
கண்மலர்ந்தோர்கனவின்னியாய்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாய்க்கெனப்
பண்ணுரையாற்பாவித்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீயினான்; அதனால் அவன் விழித்தான்; அப்பொழுது, நினக்குக் கனவின்ருண்டாயை மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பாவித்துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றகை. ஓ, வியப்பு. (௧௯௯)

229. காதலன்காசலினற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழார்கொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்பிய
போதுகுமெல்லனைப்பூமகள்சேர்த்தான்.

இ - ள். பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியத் தொழத் தாமஞ்சுழந்து அகில் விம்பிய அணையிலே சேர்த்தானென்க. (௨௦௦)

230. பண்கனியப்பருகப்பயனாடகங்
கண்கனியக்கவார்ந்துண்டென்னுள்செல

மண்கனிப்பான்வனாதத்தளர்கின்றான்.

வின், ஆகுபெயர். வித்திய - பாப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும் அரசநீநயாலும் வீடுபேற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து நுகர்ந்தும் இருவாக்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்களென்றவளவிலே, வேற்கண்ணியின்னவளர்தலாலே தளராரின்றொன்க. (௨௦௧)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்க
ண்பசுலேபூத்தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்குறிந்துதிங்குவெண்க
திர்கள் பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ, லரும்பாஃபரந்துறுசப்புங்
கண்ணின்புலனாழிற்றாய்ந்தவனிச்சமாலே, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிது
ரைந்துநற்குற் சலஞ்சலம்போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்கள் பசுலேபூத்தன; பின்பு முகிற்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான முலைக்கண் கருகிப் பால்பரந்து றுசுப்பும்கண்ணினது துகர்ச்சிப்பொருளாயிற்று; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமாலை பார மாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு.

(௨௦௨)

வேறு.

232. தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோம்
தேம்புடையலங்கண்மார்பிற்றிருமகன்றமியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகனொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய்; “ருருதிக்கோட்டிக் குஞ் சரநகரம்” (மண்ம. அக.) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலு டைய திருமகன்; தேம்புதல் - கெடுதல்; விகாரம்; “புட்டேம்பப் புயன் மாறி” (பட். ச.) என்றார் பிறரும். தமியனாக - அரசவுரிமையை நீங்க. ஓம் படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிறிதும்கூறாள். அவன் வஞ் சித்து அரசவெளவுதலின், ‘ஒளித்து நீங்க’ என்றார். ஆம்புடை - பிள்ளை யார் பிழைப்பதோர் கூறுபாடு.

இ - ன். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமியனாகத் திருமகனாகப் பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறின னென்க.

(௨௦௩)

233. காதிவேன்மன்னர்தங்கள்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றையுநெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிற்றுகளித்தஞான்றே
யோதியபொறியற்றயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ன். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண் ணைக் கண்ணென்பாருடனேகாதித் தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலே யழுந்தின அன்றே நல்லிணையற்றாய்; ஆதலால், இனி ஓரெந்திரத்தைப் புனை வியென்றானென்க.

(௨௦௪)

வேறு.

234. அந்தரத்தாரம்மயனெயெனவையுறுந்
தந்திரத்தாரம்மநூல்கரைகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூடியொ
ரொந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

இ - ன். அரசன், தொழிலோடே நூலைக் கரைகண்டவனாகிய தச்ச ணைக்கூவி எந்திரமானதொருந்தியை இயற்றுமினென்றானென்க.

தொழிலால் மயனெயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற் றுமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது.

(௨௦௫)

235. பல்நிரியும்பயினுந் துஞ்ஞாலொகி
நல்லரக்ஞம்மெழுஞ்நல்லஞ்சான்றன
வல்லனவும்தமையத்தாங்கெழுநாளினைச்
செல்வதொர் மாமயில்செய்துநானன்றே.

இழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துஞ்ஞால் - வெள்ளியநால்.

இ - ள். நல்லஞ்சான்றனவாகிய நிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொர் மயிலை எழுநாளினையெய்தா
னென்க. (உருக)

236. பிழிநன் மாமயினும்பிழிநாக்கிய
கோலநன் மாமயினுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லா முடையானையுண்கொடுந்
தா லுமிம்மஞ்ஞையறிந்தாருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அரசனைவணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையைய அறிந்தாருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக.

(உருள்)

237. நன்னெறிநானயந்தானன்றநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கொள
மின்னெறிபல்கலநெதகம்பெய்துவதொர்
பொன்னறைதார்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யுளான்.

இ - ள். வெய்யோன், இம்மயில் நூலினையுடைய நீதிநூலுறந்தது; இது மிக நன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிவிற்பெரியாய், இதுகொள்க வென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி - மின்னைக்கெடுக்கும். இந்நூலின் நீதியென்றுமாம். (உருள்)

238. ஆடியன் மாமயினுந் தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமெடுத்தொர்சின்னஞ்செலல்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான் தூர்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப் போலே பையப்பைய மேன்மேற்றுரந்து மாடத்தினும் காவியுமெடுத்தர் சின்னஞ்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அங்ஙனங்கற்பித்தவன் வினாசெய்யுடனொரு படி முறுக்கியுணர்த்த அவன் அதுவுமுணர்ந்தானென்க. (உருக)

வேறு.

239. பண்டவழுவிரலிற் பாவைபொறிவலந்துரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழிமேகம்போழ்ந் துணிகம்பிடைப்பாழ்க்ஞர்வெய்யா

புண்டவழிவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்
தேதிரிப்ப அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவன் அதனை இடத்தே
திரிப்ப அது வீழ்ந்து காலைக் குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பரப்பிற்
பொறிகெடும். (உக௦)

வேறு.

240. காதிலேவல்வலகட்டியங்காரனு
நீதியானிலங்கொண்டபினீதினா
லோதினாந்தமைவேறுகொண்டோதினன்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனன்.

காதிலேவல்வல் - பொருது வேலைவல்ல. உம்மை, இழிவுசிறப்பு. கோது
செய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃ
தாவது செய்ந்நன்றிக்கேடு; உட்கோதனன் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலா
தோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்
குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கோதனனாகிய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை
அடிப்படுத்தியபின்பு தருமனாலோதினரெல்லாரையும் தனக்கு மாறாகக்
கொண்டு ஒருமொழி கூறினென்க. (உக௧)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகற்
றுன்னிநின்றுசெகுத்திநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

இ - ள். மன்னவன்பகையாயதொர் தெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக்
கொண்டவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலும் நெருங்கிநின்று நீ செகுத்திடு
என்னுநிற்கும்; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறு
வீராகவென்று கூறினென்க.

‘என்ன’ என்பதனை, “உட்கினரா” (நாம. உக௩.) என மேல்வருகின்
றதனோடுமுடிக்க. (உக௨)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ
ருருமுவிழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
சுருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்
மருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

இ - ள். மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே
அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளானாகிய
தருமதத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செகுத்திடு' என்ற சொல் இடிக்குமுலமை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனாலாயவனென்க. (உக௬)

243. தவணைக்கின்கினித்தா மரைச்சி மடிந்
ருவரையேயளவுள்ள கொழுங்குறை
ளவரையேயடிர்தாகவவ்வண்ணலு
முவுளகர்தனதாகவொடுங்கினுன்.

இ - ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடைய கண்ணொளிய அவரையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தளர்க்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றில் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினுனென்றானென்க.

எகரமிரண்டும் தேற்றம். ம.ம்மை, சிறப்பு. உவமை - ஒருபக்கமு மாம். (உக௭)

244. விண்ணிளோடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணின்னின்பம்பெரிதெனத்தாழ்த்தவ
னெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகந்
தண்ணந்தாமரையொடொடுதாழ்த்திக.

இ - ள். விண்ணும் அமிர்தம் விலைபெறுவதொன்றாகுந்தும், பெண்மை; அதிலும் நினதரினநின்பம் பெரிதுகொள்ளென்று வாரியங்கூறுதலின், கின்னின்றிற்றந்த நிமித்திகள் செல்வமேயென்கெனினித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகம் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி கினக்கு வேறொர் மனக்கவற்சியின்றென்றானென்க.

'நின்னின்பம்' என்றது, அரசனேநோக்கி நிமித்திகள்கூறியது. 'பெண்ணினின்பமெனப்பெரிதாழ்த்தவன்' என்பதும் பாடம். (உக௮)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்த்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்வனின்மண்மிசைப்
பின்னைத்தன் குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ள். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வனாயின், தன் குலமும் திருவும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுநின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகன் - திரு. இஃது உலகியலாற்கூறினான். தார்க்கெழுவேந்தனும் பாடம். (உக௯)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு
முலகமாந்தர்கொரப்பவென்றோடப
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

இ - ன். முடிகளுக்கு மேலாயமுடையுடையதேவரில் அரசர் பல குணங்களால் மிக்காரியினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பொன்றாகுவார்; அவர் அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறுவேன்; அதனைக் கேளென்றானென்க.

‘கூறலென்’ என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறென்றெனென்க. இது முதல், “மன்னவன்பகையாதொர்மாதெய்வம்” (நாம. ௨௧௨.) என்ற தனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (௨௧௧)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி, இ - பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று, வினைமாற்று. “தாமினினோயும்” (புறப் - வெ. வாகை. நட.) என்றும்போல உம்மை மாற்றுக். ஆக்கல் அழித்தல், காலத்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர் காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெருதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ன். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும்; காயுமேற் சுட்டிடும். மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனாயின் அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றானென்க. (௨௧௨)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிணைவையகங்காக்குமா
லிறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைமருலையுந் தேவரென்றது; மேலே, “எல்லேழ வைத்துநான்க ளுளவென விமைக்குங் கண்ணும்” (முத்தி. ௨௧௨.) என்பராதலின்; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

இ - ன். மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற்கும்; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வெளவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (௨௧௩)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிடிந்
றேவரென்பதுதேறுமில்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனசுந்தியார்
நாவினும்முலையார்நவையஞ்சுவார்,

இ - ள். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே நால்வரைத் திரியச் சொல்லுவராயின், அவரைப்பால்வரைதெய்வமென்றுந்தன்மையை இவ்வையகத்தேறுமாதலான், மன்னவர்களானவரும் நலவைய அஞ்சுவார், அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமிடத்துங் கூறார்; நினைப்பதுதெய்வயாரென்றென்க. (௨-௨௦)

250. நீண்டனாந்தமைத்திச்சுமென்னர்நீ
யீண்டுதிங்கிளைபோடுமெரித்திடும்
வேண்டியின்னமிர்துந்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்னுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

இ - ள். நீ நீண்டனனாயே சுமும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் திங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுமும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டரயின் அமுதுபோல் உறுதியாகும்; அவரது செற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கார்த்துநின்றதொல்லும்; அங்ஙனமாதலால், நின்றெய்வம் என்றெய்வம்போல மாண்டதன்றென்றென்க.

இதனாற் பகைவனாயும் கட்டாராயும் தீரட்டையுங்கூறினான். (௨-௨௧)

251. வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டியிடுந்
ஞாலமான் வதுநன்றெனக்கென்றியில்
வாசிதன்றெனக்கூறினன் வாண்ஞாநர்
கோலைவைத்தன்னவொண்டி. நலாற்றலான்.

இ - ள். வாள்வலியாலே ஞாநனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவேன்று ஓலைவைத்தாற்போன்ற திறலைடத்துதலுடைய தருமத்தான், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாவது எனக்கு நன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்று, என்றென்க.

இவன் முன்னின்றகூறிய அருமைகோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்கார். ()
வேறு.

252. ஞாநநினைக்கோதைஞாட்டிக்கொண்டவனிருப்பாற்றீறார்
நிழற்நிகழ்ச்சிவனினைநேயி. யநெடுங்கணாநம்
பிரைதாப்பிரைப்புறந்தந்தா ணுங்குரவரைப்பிபணல்செய்யா
திழங்கினுரிவர்க்கண்டாபிடும்பைநோய்க்கிலாகளாவார்.

இ - ள். இடும்பைநோய்களுக்கு இராகளாவார், தன்கணவனையொழிய வேறொருவனைத் தேடியவனும் தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே துயரிகொருமாகிய இவர்கள்காணென்றென்க.

தரவு, "செலவினும் வரவினும்" (தொல். சொல். இள. ௨.௮.) என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (௨-௨௨.)

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தியிற்கன்னியைக்கலக்கினானு
மட்டுயிருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்
குட்டனோய்நரகந்தம்முட்குனிப்பவரிவர்கள்கண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையானைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தியினுற் கன்னியை அத்தன்மைகுலேத்து வனாயா தவனும், உயினா அட்டு உடலைத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் கான், இம்மையிற் குட்டனோயினும் மறுமையில் நரகத்தினும் அழுந்துவ னென்றனென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமனத்தில் தப்பிய தாம். (உஉச)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்னாட்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ
லிறைவனாதன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்வினைக்குமென்றான்.

இ - ள். பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னே இறைவ னாக ஆக்கினவன்வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடும் தேய்ந்தொழுகு வனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டிமதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவினைக்குமென்றனென்க. (உஉ௫)

255. கோணிலைதிரிந்துநாழி குறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவினாவஃகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாரி
யானையிவ்வுலகுசுடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்குநிலைகுலைந்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம் வினைவுசுருங்கிப் பசிமிக்கு மகளிர்கற்பழிந்து அறச்சாலை களுமின்றிக் கெடும்; அரசனானையென்றனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டேவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படு பொருளன. (உஉ௬)

256. தார்ப்பொலிதருமத்தன்மக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடி கமழ்குவனாப்பைந்தார்
போர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாளைத்தாரார்பொலிந்த தருமதத்தன், அலைமச்சர்க்கும் அரச்சர்க்கும் தக்கபழியைக் கூறினானை; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினானென்க. (உஉ௭)

257. தோளினால்வலியராகித்தொங்கவர் தலைகள் பாரா
வாளினாற்பேசுல்லால்வாயினாற்பேசுதேற்றிதன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்றுகழைத்தருங்கைகள்
வாளமாரீந்தும்போழ்தின்வழுமுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைகள்கிடற வாளினால் வஞ்சினமுடித்தலைல்லது வாயினாற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலை நீந்தும்பொழுது மிகவேர்த்து வான்வழுக்குமென்று கூறினானென்க.

தேற்றேன், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. இக.) என்றும் போனினந்து. இக்கவி முன்னினைப்புறமொழி. (உஉ௮)

258. துண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்விடர்த்துநெய்ய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவாரமுரிபுருவாக்கிக்
கண்ணெரிதவழவண்மைமணிகுருகடகொற்று
வெண்ணகைவெகுண்டிருக்குக்கடியாங்காரன்சொன்னான்.

இ - ள். கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தமுத்தினாற்போலக் கழுதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புரினாத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாநிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டெறிந்து ஒருவார்த்தைகூறினானென்க.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம்.

(உஉ௯)

259. என்னலாற்பிறர்கள் யாரேயின்னைவொறுந்குரீர
ருன்னலாற்பிறர்கள்யாரேயுற்றவற்றுகுறத்தவார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்டுவானவர் க்குறைவானை
பொன்னெலாம்வினைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன். உறாத - பொன்னுலகாளாமல் மன்னுலகாறாதல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். வினைத்துபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குயானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உறாதகாரியங்களைக்குழுவார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனிஅமை; வேந்தன் தேவர்ச்சிறைவனாக, யான் பூமியெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றானென்க. (உ௩௦)

260. வினைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெருளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் வினைக; பொன்னும் பொலிக;
நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம்; அவற்றிற்கு நீவெருளவேண்டா; இப்பொழு
தே களைவேமாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்
கொல்லுங்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதி
யாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும்; ஆதலால், அவனுக்கு அக்கொலை
அமைவதாகவென்றானென்க.

இனி, 'அஃதேலுரைக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அது
வாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுத
லியனவும் காவலனாகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு,
'இனி வார்த்தையமைக' என்றானென்பாருமுளர். வினைகபொலிக, ஒரு
வழக்கென்பாருமுளர். (உநக)

261. நிலத்தலைத்திருவனுடனீப்பருங்காதல்கூர
முலைத்தலைப்போகமுழ்கிமுழுகிலாமுடிகொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியுஞ்ஞந்தான்.

இ - ள். திருவனுளிடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின், அவளது முலைப்
போகத்தே அழுந்தித் தானையேநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறு
மையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடிய
தொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை.

(உநஉ)

262. கோன்மரநிகளமுழுகிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தன்கி
ழேன்றநன்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்நுநல்கி
பூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

இ - ள். அரசன்சுற்றம் விலங்கிலேமுழுகிச் சிறையிலேதாழத் தன்
கீழ்மையையேற்ற மார்தர்க்கெல்லாம் நிகியைநல்கி நாட்டையெல்லாம் குடை
யால் நீழல்செய்துஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியா
கிய விளக்கையிட்டித் தோன்றினானென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மார்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமு
மாம். (உநஉ)

263. பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியமேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனைமூதூர்த்தெருவுதொடெங்குமிண்டி

யெரிமொய்த்துவானுந்நிலில்லுமிலங்கிலேவெழுமென்திர்
செருபிக்கவேலினுன்றன்நிறுநகர்வனோந்தகன்மே.

இ - ள். சேனையானது, களிறமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலிய
வற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினுந்து நகலா எங்கும் வளை
ந்ததென்க.

உண்ணிற்கு ஊர்நிலைமம் உட்பட வளைந்து அத்தட்டாத்திணைப் புகுதாது
நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துநின்றமை மேற் கூறுங்கொள்க. (உருசு)

264. நீணிலமன்னபொற்றெருமுடி க்ருநிசில் பிபற்றி
பூணணிமாற்பிபொற்றிபூணியமெந்வேழிபொற்றி
கோணினேக்குறித்துவந்தான்கட்டிபாங்காரனென்று [லான்.
சேணிலத்தினை, மஞ்சிச்சொன்னுன்சொம்பாக்கால்வெய்யசொல்

பொற்றி, பரிகாரம். பூணணிமாற்பி - பணுவர் கவசமணிவதற்குக் கா
ரணமானமாற்பி; “அரும்பூணற வெறிந்தாங்கு” (மண்ம. ௧௩௪௪) என்பர்
மேலும். பொற்றி, நாங்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் விரத்திற்கும்
தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினான்.

இ - ள். வெய்யசொல்லுக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், பொற்றியென்
றுகூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தானென்று
கூறினென்க.

‘கோண்’ எனின், மாறுபாடாம்.

(உருஇ)

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்நிறுந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேறும்படுமதக்களிறுமாவுங்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குந்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.
வல்லேயென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்
டாக.

இ - ள். சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழ்நிலை; தோர்முதலியவற்றைப்
பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலரடைகவென்றானென்க.

இலது, இராசத்தந்தாற்குறினான்.

(உருஊ)

266. புவிப்பொறிப்போர்வைவீக்கிப்பொன்னணிநிலைக்குகின்ற
வொலிக்கமுன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வாளைநோக்கிக்
கலிக்கிறையாயகெஞ்சிற்கட்டிபாங்காரனமெல்
வளித்ததுகாண்டிமென்றுவாரொயிநிலங்கநக்கான்.

இ - ள். புவிபினது வரியையுடைய கவசத்தைத்தவிர்த்து மன்னரஞ்
கும் வரணிகோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச் சிறித்தானென்க.

இது, வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை, ஊர்நிலைகளின்மையின்,
கவசத்திலுனென்க; போர்வை, உறையுமென்ப.

(உருஎ)

267. நங்கைநீநடக்கல்வேண்டுநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனியன்றுகண்டகனவெலாம்வினோந்தவென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவீழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள்; “ஒஒதல்
வேண்டும” (திருக். சுருந்.) என்றற்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையார்
ஆக்கங்கருதி உயிர்கின்றற்கு. தெளிவுபற்றி, ‘வினோந்த’ என்று இறந்தகாலத்
தாழ்குறினான்.

இ - ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போ
வாயாக; ஆஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம்
பயன்பட்டனகாண் என்கூற, கயற்கண்ணி, கோதைபோலமாழ்கி வீழ்ந்து
தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உருஅ)

268. மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றமுங்கிவீழ்ந்தவமிர்தமன்னையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலரிக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினுட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னுஞ்ஞழ்கழற்காலினுனே.

இ - ள். மற்றொழிலை வருத்தி எழுந்து நீண்டமலைதிரண்டனையதோ
ளானாகிய கழற்காலினான், அல்லலுற்றக் கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னனைச்
சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதன
கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நாளுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றவிக்குமாறு
போல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றவித்தலின், ‘அமிர்தமன்னான்’ என்றார். (உருஅ)

269. சாதலும்பிறத்தருளூந்தம்வினைப்பயத்தினகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாதுண்ணுணர்வினமையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வனைத்தோளியென்றான்.

இ - ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தா
னும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தாலுண்டாம்; ஆண்டுச்
சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் இன்புறுதலும்
எல்லாம் அறிவினமையன்றே, இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியா
யிருந்தாய்; அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாணென்றானென்க. (உருஅ)

270. தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகிடன்மணலுமாற்று
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கதிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லினுளிரண்மிநாளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அவற்றுள் எல்லாம் பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டொன் - சிறிதுநாளென் னும்பொருட்டு.

இ - ள். நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண் மணலும் உறையிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம்பிற தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைபீங்கிச் செல்லுங்கதியிலும்சேரேம்; ஆதலின், இப்பொழுது சேர்ந்துகின்ற இரண்டொன்றை உறவை உறவாகக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாவென்றானென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாழ்வாய்வுத்ததுண்ணு

லுண்டுவைத்தனையீயுமுணர்விலாநீரையாகி

விண்டுகண்ணருவிசாரவிம்முயிர்த்தினையையாத

லொண்டொடிதகுவுதன்றாலொழிகநின்கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல், ஆகுபெயர். அனைவு; கொஞ்சறிபொருண்மேற்று.

இ - ள். ஒண்டொடி, வாமனாற்சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்ந் துவைத்து அவ்வாறுணர்வுடையதீயும் உணர்வில்லாத தன்மையையாய் என துமொழியை வேறுபட்டிக் கண்ணீர்வீழ விம்மியுயிர்த்து இத்தன்மையை யாதல் தகாது; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்கவென்றானென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடைமன்னர்போகார்

கருமமீதெனக்குழந்திசமைந்ததுகவலவேண்டா

புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்று
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

இ - ள். வாணப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறாசிய சிங்கத்தையொப் பான், நரம்பு இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னேபோக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கரு மம்; உனக்கும் கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலவேண் டா; போவதே கருமமென்றானென்க.

பின்னையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறாநங்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமெ ன்றான். கவந்தி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து ஏறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உசங)

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்

வன்புமிக்கவளித்தாரூவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை

யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதானைகூறித்

துன்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்த்தான்.

உருகி, உருக. அகந்தசக மிகுதலாலே கிர்த்தியையுடைய அருகன். அவனானை, “ஓம் ணொரோகாரஹதாண” (ஓம்ணமோ அரஹதாணம்) என்னுமொழி, கூறி, கூற. துன்பமில்பறவை - தீதற்பறவை.

இ - ள். என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றுசோரப் பிணித்த அன் புமிருதலால் ஆற்றாத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான்; அத்துணைவியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந் தாளென்க. (உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவலையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தமுன்றோர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சுடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை, மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பானா அகத்தடக் கினகடலென்றது, ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கிப்படையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினர்.

இ - ள். மாதர், நீராததோர் குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாது நின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கற்றி கடலைச் சுடுவதொத்து முழங்கினு னென்க. (உச௫)

275. முழைமுகத்தினுநீர்வளைத்தவன்னமுள்ளறிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று; “ஆட் வர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” (நெநெல். ௧௦௭.) என்றார்பிறரும். இழை முகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்பேரல் அந்தப் புரத்தே குரிசில் அகப்படும்படி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகட லினிடையிற் குஞ்சரங்கள் சென்டுவெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யாணைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம்.

(உச௬)

276. அயிலினிற்புனைந்தவாளாழன்றுருத்திரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிரநகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவீழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙன நின்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சுழன்றுகோபித்து உருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினுனென்க. (உச௭)

277. மாரியிற் கடுங்கணைசொரிந்து மன்ன ரார்த்துடின்
விரியக் குரிசினுர் விலக்கி வெங்கணைமழை
வாரியிற் கடிந்து டனகம் மறநாவன் படைப்
பெரியற் பெருங்கனி றுபின் னிவர்த்துடைந்தவே.

இ - ள். மன்னர் கணையை மாரியிற் சொரித்து ஆர்த்தியின்பு, குரிசினும்
ஆக் கணைமழையவிலக்கிச் சென் டெவெளியில்லின்று நாற்படை யையும் சே
ரக் கெடுத்துப் போகப் பேரணியினின்ற பெருங்கனியுடன் சென்றி வந்துசேர்ந்
தனவென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய கனியு.

(௩௪௮)

278. சிற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தருளுந் சமர்த்துதற்
கூடற்றருங்குருதுவான் கொடுவவருத்தகரி
ஹாற்றுடைநெடுவரையுருமுடண் திடித்தென
மாற்றருந் தகர்க்கரினுமத்தகம்பொந்தவே.

கூடற்றரு - சொல்லுதற்கரிய. ஹற்று - அகம்பு.

இ - ள். சர்ச்சந்தன், கொடுநத் தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்கனின் முத
லிலே வரைக்கண் உருமிடித்தென வாயையழுத்தலின், அக்கனியுடன் மத்தகம்
பிளந்தனவென்க.

(௩௪௯)

279. வேன்மிடைந்தவேலியும்கொந்துவெங்கணைவிரலா
வான்மயிர்ச்செய்கேட்கத்திடித்தவாள் வலையரிந்
துணைடைக்குருதுயின் குருக்குடிநிதிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரினுன் செங்குஞ்சுமர்த்தே.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது, 'பிளந்து' என்குந். தன்னை
ஹத்தவரைப் பரிசையாவிடித்து. வலையென்குந், தப்பாமற்குழ்த்தலின்.

இ - ள். பிளந்து இடித்து அரிந்து துரிதலால் தாரினுன்களம் திறந்த
தென்க.

இத்துணையும் இவன்வெற்றியாழலின், இவன்களமென்குந்.

(௩௫௦)

வேறு.

280. க. உப்புடைபுருந் நீருடன் ஹகலாகொல்வ
தொப்புடைபுருந் தானையுனொருதனியுடனெ
யிப்புடியிறைமகனிருங்கனியுதாற
வட்டையுண்ணவாழ்ந்துகனிநந்தி.

(௩௫௧)

281. உருடகமிருந்தநிழலே மிவலனேந்தித்
கேடகமறுப்பநெவற்றரவுசேர்ந்தாந்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக
காடுகவர்தியின் மிகைசிறுபுவெருண்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தனக்கு வேலியாகிய கரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றதென்றபோலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமே கொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி.

உ. நீடகமிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ள். இறைவனாகிய மகன் தானையுள் தனியனுப்பின்று முற்கூறிய வாரே களிற்றை நூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றை உங்கிச் சக்கரத்தையேந்தி அரசுசேர்தலால் நடுவற்று விசும்பிலேயோடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன் மிகையைச் சீரூறின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உருஉ)

282. க. நெய்ம்முகமணிந்து நிழறங்கியழல்பொங்கி
வைம்முகமணிந்த நுதிவாழலவீசி
மைம்முகமணிந்த மதயானை தவநூறிக்
கைம்முதறுணிந்து களிர்முதுவ துநோனான்.

283. உ. மாலை நுதி கொண்டு மழையின்னென விமைக்கும்
வேலைவலனேந்தி விரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுகினை வெம்முலைகடுஞ்சங்
கோலவனாமார்பினுறு கூற்றென வெறிந்தான்.

இவையி ரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நுதி - நுனை. கருமையையுடைய முகத்தே பட்டமணிந்த மதயானை. தவ - மிக. முதல் - அடி.

உ. விரிதாமம் அழகழிய - இவன்குடும் வாகைமாலை மேல் அழகு கெட்டுப் போக. மயிலின்றன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர்பலராயிற்று. ‘முலைதுஞ்சுமார்பு’ எனவே முன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று; “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” (புறநா. ௧௦.) என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்டு உறுவதோர் கூற்றென. யானை வீழாநிக் எறிந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வெகுண்டு வாளை ஓச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்து வீழாநிக், அதனைக் கட்டியங்காரன் பொறாறும் வேலையேந்தி அழகழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருஉ - சு)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்ட வெஃகம்பறித்தலிற் பொன்னனார் தங்
கண்ணிடங்கொண்ட மார்பிற்றடாயினகா துவெள்வேன்
மண்ணிடங்கொண்ட யானை மணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர் கொள்ள மிறைக்கொளி திருத்தினானே.

தடாயினவேல், பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

இ - ள். மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவனைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிலையிலேயிட்டு மள்ளர்விண்ணிடங்கொள்ளும்படி அவ்வனைவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினனென்க. (2.100)

285. ஏந்தல்வேறிருந்தயானையிரிந்தனவொரிபொருத்கண்ணி
நாந்தகவுழுவர்நண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிடள்ளர்
சாய்ந்தபின் மறுகணுண்மைக்கட்டியபங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிறிதொனே.

இ - ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியபங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிறிதொனென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணர், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனநெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனான், இவன்வேழோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (2.101)

286. குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குடுமிமாமன்தொழூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிற்றிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலங்கமனானே.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; “வானூர்மதியம்” (நால. தியிலை. 10.) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்பெரித்தார்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை மூன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஓர்களிற்றிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினனென்க. (2.102)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினுன்ற
னெஞ்சுபதிகொண்டபடைமூழ்கநிலம்விசை
மஞ்சுதவழ்குன்றனையதோளொசிந்துமாந்தாட்
குஞ்சரங்கணாறிக்கொலைவாொழித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஓசிய.

இ - ள். நாகணையினுன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர் படைகள் மூழ்காநிற்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வானை ஒழித்துநின்றான்.

நிலத்தினுள்ளர்க்குக்கொடுக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, ‘மதிகொண்ட’ என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க, தோளசைந்தும் பாடம். (2.103)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழ்விமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராப்
பேரமருணின்றவினையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - விரும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே விரும்பும் வீரரெறி
கின்ற படைகள்வீழ் இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்ற
பேரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுகின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலி
வுற்றனென்க.

இனி நீடும் பாடமாயின், நெடும்பொழுதாம்; “நீடுகின்று” (அகநா.
உடு.) என்றாற்பிறரும். (உடுக)

289. போழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதமுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சடரினாண்டகையவிர்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு; “ஆண்டகைக்
குரவிர்” (நாம. நகசு.) போல. அவிதல் - குறைதல்; “தினாபாடவிய”
(அகநா. உடுக.) என்றாற்போல. பண்பியாக்கப்பட்டானென்னின், “பால
ருவி” (நாம. உகக.) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பணகவர் முக
நோக்கி வீழ்ந்தமையின், பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்றார்.

இ - ள். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருது அழுந்து
தலாலே மெய்வலிகுறைந்து தறுகண்மையையுடையகண்கள் அழலவிழித்து
முலைஞெழுங்கவீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமைகுறைந்தானென்க. (உக௦)

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகந்தொழுதுபுலம்
பெய்திமைந்தர்மாழக, வேந்துமுலையாரிணைந்திரங்கக்கொடுங்கோலி
ருள்பரம்பவேளபாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முனைத்த
வறச்செங்கோலாய்கதிரிணை, வேந்தர்பெருமானைச்ச்சந்தனை மந்
திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்
யுலமம். மந்திரிமாநாகம், கிழக்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலொடுமுத
லேவந்த வினையுலமம். தொல்காப்பியனார் சொல்லும்பொருளும் உடன்
ஆராய்தலின், உருவகவுலமையென்றேகூறினார். செங்கோலையுடையகதிர்,
இல்பொருளுலமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்
டான். நாகத்திற்கேற்ப, ‘விழுங்கிற்று’ என்றார்.

இ - ள். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்
றோர் மயங்க, கற்புடைமகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகியஇருள் பாவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முனைத்த கதிர்போல்
வானை நாகம்போலுமந்திரி விழுங்கினான்; ஏளபாவமென்க.

ஏ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு
இரங்கினார். (உசுக)

291. பாலருவித் திங்கடோய் முத்த மாலேப் பறிப்பி நெடுங்
குடைக்கீழ்ப்பாய்பரிமான்றேர்க், கோலருவிலெஞ்சிலையான்கூர்வா
ளோடுமணிக்கேடகமும்மமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தாமரைம
லர்சூடிமந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினார் மெய்காப்போ
ம்பவேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனடையாற்
கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணி
னார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ள். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல்
வழங்கும் சிலையானாகியவேந்தன், அவை உதவாமையின், வாளும் கேடகமும்
மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியை
யாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரையொத்த அடியைச்சூடிப் போய்த் தேவர்கள்வழி
படுதற்குப் புதியனயினனென்க.

உயிரீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்று
னென்க; சுவர்க்கமாமாம். (உசஉ)

292. செந்திக்கருந்துளையதீங்குமுதல்யாழ்தேந்தேமென்னுமணி
முழுவமுந், தந்தாங்கினையார்மெல்விர்க்கடண்டத்தார்தா மென்றி
ரங்குந்தன்னுமைகளு, மந்தீங்கிளவியானாஞ்ஞாற்றுவரவைவதுறை
போயாடலரம்பையன்னை, ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்
றினைந்திரங்கிப்பள்ளிபடுத்தார்களே.

செந்தியாற் கருந்துளையவான குழல்கள். தேந்தேம், தார்தாம் - அறுகர
ணம். இளையார் - நிருத்த கீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். இளவியானாஞ்
ஞாற்றுவரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவரையென்றற்கு. மேலும்
நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க.
தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்
னார்.

இ - ள். இளையார், குழல் முதலியவற்றை ஈமத்தேசொண்டிவந்துவிரல்
களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப் பள்ளி
ப

“கோன்றமர் நிகளமுழ்கி” (நாம. உடஉ.) எனவே ஆடவரினமை
யுணர்க. (உசக)

293. மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலேவேலம்புபாய மணிச்செப்ப
கங்கடைகின்றவேபோற், ரெடையவிழ்ந்தமாலேபுமுத்தூந்தோய்ந்த

துணைமுலையினுள்ளரங்கிழுத்தக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிநீர்
பாயவிம்மாப்பருமுத்தநாமழைக்கின்கணியினர், புடையவிழ்ந்தகூர்
தல்புலவுத்தோய்ப்பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த -
காமனம்புதோற்ற. முத்தமாகியநா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கண்கணியினர், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைகின்றகரு
விகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்றவேலும் அம்பும்
ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அழுந்தும்படிபுரண்
டழுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூர்
தல் மெய்யைமறைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதா
ரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க.

(உசுச)

294. க. அரிமாளோர்மெல்லணைமேன்மன்றைஞ்சூழக்கிடந்தாங்
சூவேந்தன்கிடந்தரணைத்தான், கரிமாலெருஞ்சினன்கண்டான்கண்
டேகைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீமத்தி
ழுதார்குடமேனைநூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானையெ
ம்மையொளித்தியோவென்னுப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார் ()

295. உ. கையார்வனைகன்புடைத்திரங்குவார்கதிர்முலைமே
லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலெரிந்திலத்தி
டுவாரின்னுதிருவில்வீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களை
திடுவார்கையால்வயிறுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்
செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வனையினர்.

296. ஈ. பானாட்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம் பசுவா
யோர்பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத், தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வ
ரையின்மேற்சிறுபிடிபுகள்போலத்துயருழந்துதா, மானாடியேய்வந்
தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினாரெங், கோனார்பறிப்
பநலம்பூத்தவிக்கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழந்து - வழிபாட்டிற்படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக் கலங்கி.
அழுதது, உவகைக்கலுழ்ச்சி; “விளிவில்கொள்கை” (தொல். பொரு. மெய்.
இ.) என்றதனான், இதுவும் அழகைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் -
விறகு. ஏனைநூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரிநுகர்
கின்றதோ.

(உ) கதிராயுடைய ஆரம். திருவில்லைகின்றவீசங்குழை. நீலக்கடிப்
பிணை - குதம்பைபோலவதோர்பணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது,
அரசற்குச்செய்யுநீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி,

(க) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடிக்க ளெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய சூலத்திற்பிறந்த பிடிக்கள்ளவென்பது பெற்றும். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறப்போல. இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

இ - ள். மயில்குழந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போ லத் தேவியர் சூழ்ந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையு டைய நெஞ்சினுன்றன்கண்டான்; கண்டு கலுழ்த்து தொழுநான்; தொழுது கண்ணிருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றநீங்கினமைநண்டு, கோல்வனையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப்பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு, ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடு வார், களைத்திவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வனாமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அந் காத்தற்குரிய பிடிக்கள் துயருழக் குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து. எங்கோடார் நுகர அவர்க்குக் கொடுத்த நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடேம்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவே மென்று ஆனது அழுது போயினாரென்க. (உ-அ-நி - ௭)

297. செங்கட்குறையேயார்சிங்கவேற்றைச்செருத்தாங்குகுனி டத்தைச்சேர்த்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெ ரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்குளிறுநின்மேற் றன்பெயரினாற்பறையறைந்தானவேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்க ணவருமனைத்திரங்கினுரிருண்மனத்தான்பூமகளை வொய்தினுனே.

இ - ள். நரி, நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச்செருத்து அப்பொழுதே அத ற்குரிய இடத்தைச் சேர்த்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலைநடத்தாது தன்றொ ழிலை நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனை எரி வாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயனறித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டு வேன்மழையெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறு போல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினாரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிப்பெய்தலின், அவன்பெய்தானென்றார். விறலவ னென்க; இஃது இகழ்ச்சி. இஃனது - கெட்டு. (உ-அ-நி)

சீவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருந்தகைசந்துசீசார வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாரற் சுளிமுகக்களிறுநன்நன்சொன்னயநெறியிற்போய கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றறிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றநெறி. கயில், ஆகுபெயர். அசைந்துசோர - சூலைந்துவீழ். சுளித்தல் - கோபித்தல்.

இ - ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிற்றானது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன களிப்போலங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத் தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உசக)

299. எஃகெனயிலங்குவாட்கணைநிகடலமிர்தமன்னு
எஃகியமதுகைதன்னுலாய்மயி லூருமாங்கண்
வெஃகியபுகழினுன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோரந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடிவென, ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த, மாழ்கி - மனமயங்கி, இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாளுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றாமையுணர்க.

இ - ள். அரசனுக்கு வாளின்றன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமு தன்னுள், அவனைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச்செலுத்துகின்ற அவ்விசம்பிடத்தே புகழினுனது கொடிய முரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்மறந்து இறுகிச் சோரந்தாளென்க.

வேந்தார்தன்மையை விரும்பியபுகழினுன். (உஎ௦)

300. மோடுடைநகரினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும்
காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்தறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகையப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. துவன்றிப் பிறங்கித் தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுகுறங்குநீழலையுடையகாடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலெனவினைத் தொகை. பொறிக்கு, “ஓடமுறுக்கி” (நாம. ௨௦௯.) என்னும்வாசகம் முன் னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப உடைகின்றதென்றார். கையால் இடந்திரித் தாற் கடிதின்வீழ்கின்றது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்பைய நிலத் திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்கேன்றிய இறப்பு.

இ - ள். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினவிசை தானேகைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அந்நகரினின்றுநீங் கிச் சுகொட்டினேரே வீழ்ந்ததென்க. (உஎ௧)

301. மஞ்சுருழுவதனையொத்துப்பிணப்புமைலிந்துபேயு
மஞ்சுமம்மயானந்தன்னுளகில்வயிரூர்த்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழுவதேபோற்பல்பொறிக்குமிமிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞவீழ்ந்துகால்குயித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புகைகிறத்திற்கு உவமம். பேயும், உம்மை சிறப்பு. அகில், ஆகு பெயர். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புனைமலிந்து பேயும் அஞ்ச மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல் லெனவீழ்ந்து காலைக்குவித்திருந்ததென்க.

‘இருக்கும்’ என்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதுருவா கியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிர்தனும் தேவியைத்தேடா மற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, “கனியார்மொழியாட்குமயிற்ருங் காமர்பதில்கி” (முத்தி. ௫.) எனச்சேரக்கூறியவாற்றாறுமுணர்க. (உ௭௨)

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பேவெல்பெற்
றுர்கடலனையகாட்டுளச்சொமொன்றானுமுள்ளா
ளேர்தருமயிலஞ்சாயலிவைவனுக்கிரங்கியெங்கிச்
சோர்துகிறுத்தேற்றொடுனைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. எல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வ லென்றிரங்கி. ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதி யாற் கையாறுமுற்படுதலின், இறுகியெனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலங்கூறினார். வருத்தத்தோன்றிநிற்றல், அவலம். வாய்விட்டபூதல், அரற்று. யாதுசெய்வ லென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள் ளாளாய் மகன்றிலே ஒத்தாளென்க. (உ௭௩)

303. உண்டெனவுலாயிற்கேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்
வெண்டலைபயின்மகாட்டுள்ளிளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல நல்லினை யின்வண்ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுத்கரும்பாவமுன் டென்று நூலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராக வென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிவருந்துதலின் காட்டுவாள்போல வாகியென்றார். (உ௭௪)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிப்பப்
பொருகடற்பரிதிபோலப்பொன்னனூன்பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைத்ததன்றே.

இ - ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிற் பக் கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருத்தனோய் மறைந்ததென்க.

“கவரான் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு” (நால. சுற்றந். க.) என்ற ஞாபிற்றும். முன், “வெஞ்சுடரினாண்டகையலிந்தான்” (நாம. ௨௬௦.) எனக் கூறி, அச்சுடர் குழுவியாய்த்தோன்றினமைகூறினார். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்த பொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், “செய்யோன் செழும்பொற்சரம்” (மண்ம. ௨௨௬) என்றும், “மகிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்” (மண்ம. ௨௨௬) என்றுங்கூறினார். இகலி - விளக்கோடிகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவெனப்பதுகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (௨௭௭)

305. பூங்குழற்சூரிசிமந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிள முலைகள்விம்பித்திறந்துபால்பிளிற்றவாற்றாள்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், ‘சூரிசிமந்தபுதல்வனை’ என்றார். முலைகள் திங்களின்கதிதைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும் பருவத்தளவும் பொறாளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க. என்றது, மகப் பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாததலால்.

இ - ள். ஓதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றுத்துணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டித் திலகனைவைத்தாளென்க. (௨௭௮)

வேறு.

306. க. கறைபன்னீரான்னுடன்விடுமின்காமர்சாலைதளிகிறுமின்,
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினைமழுங்க, வுறையு
ங்கோட்டமுடன்கீமினென்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட், டிறைவன்
வவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

307. உ. மாடமோங்கும்வளநகருள்வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்
திட், டாடைசெம்பொனணிகலங்கள்யாவும்யாருங்கவர்த்தெழுநாள்,
வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டா விழ்ந்தீர்க்குக்,
கோடிமுன்றோடரைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறையின்.

308. ஈ. அரும்பொம்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளக்கோயி,
லொருங்குகடிச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கித், கருங்
கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசுங்கவிகள்கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பா
ய்வினைசெய்தேன்காணவீடுதொழிபற்குமா.

309. ச. வெவ்வாயோரி முழுவாகவினிந்தாரீமம்வினக்காக, வெவ்வாச்சுகாட்டுயரரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட, விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோணிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கதை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினாலே அதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகளள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, பன்னீராண்டு' என்றான். இனி, அரசார்க்குப் பதினோராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமை பூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றதுமொன்று. உடம்பன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தனி - கோயில். நிறுமின் - இவையிற்றைப்படைமின். மன்னர் சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தூய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிரருடைய தனிசு நீங்குதலாம். திறந்திட்டு - திறந்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறந்தானென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(உ) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன. யாவும் - பிறவும். ஏழுபிறப்பினுமுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு, 'எழுநான், வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்' என்றான். ஏழுபிறப்பாவன, "மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனவிவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்ந்ததானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றாகக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒருபொன்னாக மூன்றாகக்கோடிபொன் நல்குமென்றான். தலைநிறந்து, பண்டங்களை யும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவாராயாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ஈ) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓகை - உலகை. கவிகள் - பெருமங்கலம் பாவோர். பிறப்பாய் - பிறக்கு நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஓஓ, இரக்கக்குறிப்பு. பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு; மாறு, மாவென விகாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஓரி முழுவாக ஈமம்விளக்காக அரங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாற்றென்றது, தந்தைவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இது வென்றது, செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ன். தேவி, புதல்வினைநோக்கி, கோமானானவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகைபோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டா என அறையின், வீழ்த்தீர்க்கு, நல்குமென அறையினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஓஓ தீவினைசெய்தேன் காண்டுகாகப் பிறக்கும்படி.

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? கூரூயென்றாலென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்றெனவும், கூரூயென்றாலெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும் கூட்டுக. (உஎஎ - ௮0)

310. பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்குகாடா
ஹற்றாரில்லாத் தமியேனாலொதுங்கலாகாத்தூங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனா
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

இ - ள். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; நினதுபாயல் சுகாடாயிராநின்றது; யானும் உசாவவதற்கு ஓர்துணையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருத்திற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும் அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியவியிரே இராநின்றாய்; இதற்குக்காரணம் என்னென்று கூறினாலென்க.

மற்று, வினாமாற்று.

(உ௮க)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகள்பேரமழும், புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீர்தும்புணைமற்றுகாக்காற், சிறந்தாருளரே லுரையாயாற் சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர்நுங்கோன் சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

இ - ள். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாநின்றாய்; இனி எனது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அடிகளும் புறந்தந்து என்னிடத்துப் பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீர்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னினும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உணர்க்கின்றிலை; நுங்கோன் கூறிய காரியத்தைச் செய்த யான் வருந்தக்கடவேனோவென்று கூறினாலென்க.

(உ௮உ)

312. அந்தோவிசயைபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையானாற்போற், கந்தார்களிறுத்துத்தங்கோமாக் கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள் னந்தாடமியேயெனமரங்கார், சிந்தித்திரங்கியழுவன போற்பனிசேர்க்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

இ - ள். அகங்கைபோய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசயை கோமன்படாநிற்ப் புறங்காட்டுள் வந்தவள் தனியேப்பட்ட திங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல் மரங்கள் தடக்கு அடுத்த பனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவென்க.

(உ௮௩)

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசுழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த, விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ஞாலத்திருள்பருகிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த, படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பணைசெய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகமொம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்ந்த அதுவென்க. அந்தி - சந்தியாதேவி. பணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ள். உலகில்தீங்கினைக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்த்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க. (உஅச)

வேறு.

314. தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன்றிறத்தையோராள்
யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
ருனமர்ந்துழயினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகின்றே.

இ - ள். மாதர், திருமகன் நல்வினையையோராளாய், யான் யாது செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்து நின்றும் நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன்மகனாதலின், ஆண்டிறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்வதம், தைவதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (உஅடு)

315. விம்முறுவிழுவெந்நோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமிழையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

- ள். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற்கவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான்செய்ததீவினையாலே; இனி வருத்தநீங்கென்றாள்.

தேவியதுவிழும்பத்தாலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின் - இன், அசை. தெய்வம் கூனியாய் நின்றவின், உயர்திணையாற்கூறினார். (உஅடு)

316. பூவினுட்பிறந்ததோன் றற்புண்ணியனையநம்பி
நாவினுளுலகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுகின்
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டிபொமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினுயாமரைவதுகருமமென்றாள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள், கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாநடக்கும்; அங்ஙனநடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும் படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால், யாம் மறைந்துநிப்பது கருமமென்றுள்ளன்க. (உஅ௭)

317. க. சின்மணிமழலைநாவிற் கிண்கிண்சிலம்போடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழ்நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிர்த்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ணன்மணியீன்றுமுந்நீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318. உ. ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லார்
திதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்த
காதலான்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குழவினளைக்கொண்டுபோய்மறையகின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மணியாகியநா. பன்மணி - உயிர்நீத்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம்; சிழலிடம்.

உ. ஏதிலார் - அயலார். திதிலவாக - நன்றாக; காப்பாக. அவள் முறையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு, சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி, நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் திதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினளாக; தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணிமிளிர் ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையீன்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழவினளைக் கூனி கொண்டுபோய் மறையகின்றாளென்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது, பின்பு ஆசிரியன், “பூந்தவிசினுச்சி” (நாம. ந.௫௭.) என்பதனானும் பெற்றாம். (உஅ௮ - க்).

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிநீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்குழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணைக்ககின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகள்குழக்கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஒருகொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணலே நோக்ககின்றாளென்க. (உ௯0)

வேறு.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொடுர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவீழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்தநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினன்.

இ - ள். அவள் அங்ஙனநிற்க, மதி நாளொடு நடக்கின்றதனைத்தப்பி
மின்னோடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும்
கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாக் கனையிருளிலே வாளொடு
வந்துதோன்றினனென்க.

நடப்பது, தொழிற்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை; ஆகுபெயர்.
கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும், உம்மை - கிறப்பு.

321. வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினூர்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன் றாங்கிரு

பபு

னாங்கடிந்தணங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினற்போலுங்கண், தோள்கடைதல் - புல்லு
தல்விசேடம். அணங்குகள் ஆணைக்கடிந்து வருத்திய, காடென்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினூர் தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்தஇரு
ளைச் சுடையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினுனென்க. ()

322. அருப்பிளமுலையவர்க்கநங்கனாகிய
மருப்பிளம்பிறைதுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்வினாவின்னெய்தினன்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்
வை - மயக்கம். பரப்பு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்த
தென, விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலும் துதலையுடைய முலையவர்க்கு அநங்கனாகற்கு
இப்பொழுது, உதயத்து இளராயிற்று கிடந்ததெனக்கிடந்தநம்பியை, அவன்,
விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலே வினாவோடு சேர்ந்தானென்க. ()

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
புனைகதிர் முகந்தென முகப்பத்தும்மினான்

புனைதல் - கைசெய்தல். புனைகதிர் - இருளைக்குதற்கு வினாகின்ற
கதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின், 'முகப்ப' என்றார்;
“மன்னையின்முகவை” (புறநா. நுளட.) என்றார் பிறரும். தும்முதல்,
நன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ள். தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன்தாம் மினான் ; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சினையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பா யாகவென்று ஒருசூரல் வாழ்த்திற்றென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், ‘ஒருசூரல்’ என்றார்.

324. என்பெழுந்தருகுபுசோரலீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்தையனை
நுன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
ளெவியினிறைந்சியேக்கினைள்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசு னுக்குப் புத்திரமுகங்காணுநல்லிணையின்மைகண்டு வருந்தி. நான், திசைச் சொல். தவ - மிக. கிணையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவி, கந்துகன் பின்னையெடுத்ததுகண்டு பழையஅன்புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தையவனங்கி, ஐயனைப் பகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினுனென்க. (உககூ)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரிங்கினை
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழிபமாமணி

மக

இ - ள். கந்துகன், அருந்தவத்தேகின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு வினாவோடே ஏகினுனென்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனாலே சீவகனைப்பெறுதலின். ()

326. மின்னெகனையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினுன்.

பொலிய - துன்பநீங்கி இன்பநிகழ். தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன் மொழி, “புண்ணியற்பெறுதிர்” (குண. ௨௮௦.) என்றது, அருளுடைமொழி, “பின்றையுநிகழ்வதுண்டு” (குண. ௨௮௦.) என்றது. எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளுென்றார்.

இ - ள். அவன், இருகூர்ந்தித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனியவன்கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினுனென்க.

327. க. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்க்கண்கூடிய

வருந்ததியகற்றயவாஃ

திருந்தியநின்மகன்றீநீநீநகனான

வருந்தனீயெம்மனை வருகவென்னவே,

328. உ. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத்

னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர

வள்ளலைவல்வினார்தெய்தரம்பியை

வெள்ளிலேவேலினான்விரகினீட்டினான்.

இவை யிரண்டும்ஒருதொடர்.

க. உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாம் கூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய கூற்பினாய். ஆசு - குற்றம். திருந்திய - நல்லினைதிருந்திய. வருந்தல், அல்லீற்றுவியங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே.

உ. தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமானகளிப்பு. உள்ளலைத்து - தன்னெஞ்சிலே தரங்கித்து. “இதுமக வழியின்வாமேன்” (ருன. ௨௪௪.) என்றவனாயினாயும் மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின், ‘வள்ளல்’ என்றார். விரகு - தேவிசேர்த்தின நிலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றூர்த்தப்பினானைச்செப்பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகைபரத்தலால் வள்ளலை மிகவினார்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விரகாலீட்டினானென்க.

(௨௧௮ - ௧)

329. சுரிமுகவலம்புரி துவைத்தனாரியம்

விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன

வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்

சுரிமுகமுலையினார்காய்பொன்சிர்தினார்.

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த்தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தை யுடைய முலையினர் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொண்ணைக் கொள்ளையூட்டினானென்க.

(௩௦௦)

330. அழுகுரன்மயங்கியவல்லவரவணத்

தெழுக்கோமகிழ்ந்தெமதரசுவேண்டினான்

கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்

றுழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன்படுதலால் அழுகுரல். எழுகிணைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்பும் கிணைமையைவிரும்பி; வளர்கின்றகிணையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்தும்நில்லாது றியும்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத்தொடர்ந்த பீடிகைத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எமது அரசாட்சியைவிரும்பினு ளதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை நல் கினுனென்க. (௩0௧)

331. திருமகம்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்

பெருநலநிதிதலைதிறந்துபீடுடை

யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்

செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி, எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு; ‘மரு ந்துதின்மெனப் பினிரீங்கிற்று’ என்றும்போல. குன்றெனப் பெரிய. செரு நிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவதனும் போர் செய்து, பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

இ - ள். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல் கினபின்பு நிதியைப் பீடுடையஇரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்ஙனம் கொடைக்கடன்பூண்டொ முகுமென்க.

“அருளிரர், கொடாமை வல்ல ராகுக” (புறநா. ௨௭.) என்றார்பிறரும். ஆழியார் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினன் கந்துகனும். () வேறு.

332. நல்லுயிரீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்

புல்லுயிர்தன்னொடுநின்றழிப்புல்லுயிர்

கல்லுயிர்காட்டிற்சுரப்பக்கலங்கவிழ்த்

தல்லுயிற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. சுரப்ப, செய்விப்பதன்றொ ழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம்; கருவிக்கணடங்கும்; உண் டஎச்சில்போல. ‘உற்றது’ என்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினார், கதையைஉட் கொண்டு.

இ - ள். தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனேநின்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே, ஒருவன் மரக்கலம் கவி ழ்த்தலால் அஃதுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவன், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினாரென்க. (௩0௩)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி

வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா

நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றார்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. ‘எய்துவதெல்லாம்’ என்றார்; “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.”

(தொல். சொல். எச். சுரு.) என்றதனால். நெறிமை, மை - பகுதிப்பொருள் விருதி.

இ - ன். கோதை, விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்திலும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவன் வருத்தத்தினின்றும் நீங்குகுளென்க.

கனவால் ஆக்கமுழுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தந்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு நினைவின் அகன்றுளென்க. (1208)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனத்தன்னாயுடையெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம், ஈற்றைச். செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்தநிலினை உறுகின்றதன்மையைத் தானேக்கி அதற்கு அவனை வேறேரிடத்துக்குத் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதலின், அதற்கு இயைவதோர்க்குமம் தேவிக்குக்கூறிற்று.

இ - ன். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனியான்செய்யுங்காரியங்களைல்லாம், அன்னாய், உடையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(1209)

335. மணியறைந்தன்னவரியழலைம்புரம்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
மணிமணற்பேர்யுற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ன். நீலமணியிலே அழலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் நினதேவலிலே வருதற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடைய படைபோலுங் கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலேமறைத்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்ற

லே சுழிவாமென்றாள்.

(1210)

336. க. அமரிதைக்கோசனையம்பதுசென்றும்
குமரிக் கொடியிற்றிகோபுரமுதூர்
தமரியலோட்புந்தரணிதிலக
நடராதுமற்றதுநண்ணலமாகி.

337. உ. வண்டார்குவனையாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்காவுங்களுலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுநைகுவமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஓசனை, வடசொற்சிறைதவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராம்
இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டெலானும்,
ஆரசனை அமரில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச்
சேறல் ஆகாமையானும், கூனி, 'நண்ணலமாகி' என்றான்.

உ. வாவி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை.
ஆங்கு, உவமவுருபு.

இ - ன். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனால் தரணிதிலக
மென்னு மூதூர் நமரது; அதனைச் சேரேமாய், மற்று வாவியும் பொய்
கையும் காவடுருங்கிய தண்டாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப்
பள்ளி உண்டு; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றத்போல உறைகுவமென்று
என்க. (கூ௦௭ - அ.)

338. க. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினன்கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளரிடைமின்னினிலங்கிழைசென்றான்.

இதுமுதல், "தடங்கொடாமனை" (நகநட.) ஈராக ஐந்தும் ஒருதொடர்.
மருளுடைமாதர் - மயக்கந்தீர்தமாதர். கேளிரைக்கண்டால் துன்பம்
மிகுமாதலின், தமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பலென்றும் யான்கரு
தியதனையே கூறினொள்ளுது அவளேகூறினளாகக் கொண்டமைதோன்ற
'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயந்தபுனிறுதிராது இராத்நிரியிற்சேற
லரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டிபோகின்ற
வினாவதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

வேறு.

339. உ. உருவமாமிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகர்க்குழைத்
திருவிலும்மவைதேமொழிமாதரைப்
பொருவினீதர்போக்குவபோன்றவே.

முன்பு நிறைமதிபோலுமுகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற்
கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யானை" (பதிற்.) போல. பொருவில் -
வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ - வழிபோக்குவ; விளக்கு.

வேறு.

340. ஈ. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெ
ய்காப்ப, விலங்குபொற்கிண்கிணியுங் கலையுமேங்குவெறிவேற்கண்,

மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ், சிலம்பிவலந்தது
போற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றாள்.

வில்லென்னும்பெயர்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார். கண்
மலங்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சுழலு; வலம்புரிசுலஞ்சலம்வளைஇயதொத்
தவளாதலின் (நாம. ௧௫௫). மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்
பிசுழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்து.

341. ச. பஞ்சியடரணிச்சநெருஞ்சியீன் பழமாலைன்
றஞ்சுமலரடிகளரங்கண்டன்னவருங்காட்டி
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைதுடங்கமயிலகைவீசிடந்தே.

‘நன்ன’ என்றார், பழத்தின்செருக்கால். ஆரம் - வாளரம். குஞ்சித்து -
குந்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம், தேற்
றம். பஞ்சிஅடரையும் அணிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக் குஞ்
சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசியென்று
வருந்தாமைகூறினார்.

வேறு.

342. ந. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புன
விடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்னை.

புனவிடங்கொண்ட - நீரறத்த. என்ப, அசை.

இ - ள். கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர்
மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து
அருங்காட்டிலே இடைதுடங்கக் கையைவீசிடடைக்குவருந்தாததோர் மயில்
நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லுற்றாள்; அப்பொழுது, இருவி
லும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன;
அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையின், கண் அலமருதலாற்
சிலம்புஇசைப்பத் திருவிழைப்பக் கிண்கணியும் சீலையும் எங்கக் கடங்களுந்
மலையுங்கடந்து அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற
தாதுறைதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக்
குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩௦௧ - ௩௩)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றேன்றலுமவைகருட்
டொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.
எய்திய எல்லை, மல்லல் - மணிமுதலியவளன்.

இ - ள். எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற அதற் றுமுன்னே தோன்றிகின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழு தைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்ற தென்க. (௩௬௪)

344. துணங்குதுண்கொடியின்னொர்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குதுண்டுகின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைந் துகிவேனெடுங்கண்ணிணர்.

மிகவுந்துண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாது வருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினார், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தா ளென்க. (௩௬௫)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழிய்போழ்தெனக்
கையினுனடிதைவரக்கண்மலர்ந்
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுனைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவழுவாய்கிறதெனின், தன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவின்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என் றுள்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக; பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமி யிலே முனைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின், “அன்னையென்னை” (தொல். பொரு. பொருளி. ௫௨.) என்னும் பொரு ளியற்குத்திரத்தாற்கொள்க. (௩௬௬)

346. தூவியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டுகண்
டாவித்தாற்றுக்கிலாதழுதிட்டவே.

இ - ள். அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையுமேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிக்கொண்டு ஆற்றாது அழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(௩௬7)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போகிற்கொடியன
ஞமமைநின்றதொருந்நினையுண்மையா

லிம்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினுள்

செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதாகிய மூலையினையுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (நகஅ)

வேறு.

348. வாளுநறையெடுங்கண்ணைமாதவமகளிரெல்லார்

தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டிடுக்குந்

தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று

நாளுறத்திங்களுநரல்லணிரீக்குகின்றார்.

வாளின்மன்மை முன் தங்கியகண்ணை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன்றென்பது உணராதது இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஓம்பினார். மேல் தவத்திற்சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புத்தல்வன் வாழத்தரும் பொருந்தியநோன்பு, நல்லநாள்வந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏறாநிற்க.

இ - ள். மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாராப்போல் எதிர்கொண்டிடுக்கு ஓம்பி அவன்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊர நீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார், ஏவினாக்கருத்தாவாக; அரசரெடுத்த தேவகுலம்போல. (நகக)

வேறு.

349. திருந்துத்கரச்செந்நெருப்பிற்றேன்றேய்த்தமிர்தங்கொளவுயிர்க்குந், கருங்காழ்கினின்றுபுகையிற்கமுமிக்கோதைகண்படுக்குந், திருந்துநானக்குமல் புலம்பத் தேனும்வண்மிசைபுலம்ப, வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினாள்.

தகரலிநகாலாக்கினநெருப்பிலே தேன்றேய்த்திட்ட அநிலினை இனிமைகொள்ளநாற்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ள். கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தாதுதாமை யின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோலமாகியமுத்தும் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினாளென்க. (நக௦)

350. திங்களுகிறிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விர்விற்றானீக்கிப்பைம்பொன்மகரகூண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும் வெங்கண்வேந்தகமிர்நாகிவேற்கட்பாவைபகையாயவங்கண்முலையினணிமுத்தமரும்பொற்பூணுமகற்றினாள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனக்குப்பகையாயமுலை.

இ - ள். பாவைதான், திலகத்தை விரவாலேநீக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலையில் அணிந்தமுத்தையும் பூணையும் நீக்கினுள்ளன்க. (௩௨௧)

351. பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்பருவாய்மகரங்கான் றிட்ட, துஞ்சாக்கதிர்கொடுணைமுத்தந் தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து, வஞ்சிவருத்துதுசப்பிஞள்வளைகையுடைத்துமணிக்கார்த, ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்சூழரும்பொழுதியகற்றினாள்.

அங்காந்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதகதிரையுடைய பலவடம்சேர்த்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல். முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றாள். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றாள். மணி - அழகு.

இ - ள். துசப்பிஞள், நும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின்முத்தத்தைத்துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, விசலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினுள்ளன்க. (௩௨௨)

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகமும்பொன்றாலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தோர்த்தட்டுமாவின்பையும்மெல்குல்
விக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்பாகியரம்பையரை
நோக்கி நும்மைநோக்காநீர்நோவாதொழியினெனத்துறந்தாள்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் நுகர்தலின். நும்மைநோக்கான் - நும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன், மருங்கின் நோக்கவேனக்கமாதலின், ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைநுகர்தலாலே நும்மை நோக்கானாதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூர்த்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையும் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்றவல்குலி லேவீக்கி இன்பத்தையாக்குங் கலையெல்லாவற்றையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமாடி. (௩௨௩)

353. பிடிக்கைபோலுந்திரள் குறங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்னு, ளடிக்கண்கணியு மஞ்சிலம்பும் விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின், கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியனங்கலற, வுழித்தாள் கற்றோய் நுண்கவிங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினை முதன்மேலேற்றினாள். அலற - வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவேரன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க்' என்றார், நோன்பின்பயன் அதுவாதலின்.

இ - ள். பிணையன்னாள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, சிண்கிணியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போல் தோன்றி, கூனியவருந்தச் சிறுவன்உயர்கவென்று கலிங்கத்தைஉடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றாள், பகையைவெல்லப் பிறந்தமை கருதி. (1)

வேறு.

354. பாலுடையமிர்தம்பைர்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலடுநுசப்பினல்லாரேந்தவுநேர்ந்துநோக்காச்
சேலடுகண்ணிகார்த்தட்டிருமணித்துமிப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானாள்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்ந்தேந்தவும் - இவள் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காதவென்றார். முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி, அருள. செய்ய-சிவந்த.

இ - ள். உடுத்தபின், நுசப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காதகண்ணி, கார்த்தட்டிடுப்புப்போலும் தன்கை தானே அடகையருள அதனைநுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானாளென்க. (௩௨௮)

355. மெல்விநன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்வினோந்தவாம்ப
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரி யூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ - ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணில் இரியும்படி ஆமான்குழலியைப் புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவீ, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

“குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தொல். பொரு. மர. கக.) என்றதனுள், ‘கொடை’ என்றதனுள், ஆமான் குழவியும்கொண்டவாறுணர்க. (௩௨௯)

356. பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி
னெண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கார்துரைத்தெழும்பத்தன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண் டதுவிடாமை. மாத - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமை வித்தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை தமக்கு விளக்

கங்காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலுநங்கை. எல்லா நண்ணியதுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்திய துமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நங்கட்கு அடைக்கலம்; இவனைக் காத்தல்வேண்டுமென்றாகூறிப் பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்ப்படக்கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (ந.உஎ)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்

மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்மன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினான்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினான்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் பேரதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தினொஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்றெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்கருத்தேறிப்பிக்கத் தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (ந.உஅ)

358. நெஞ்சினொத்தினியானையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்பனார்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனார்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாரகர்த்தன்னிடமெய்தினான்.

நெஞ்சினொத்து - யான்கருதியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து வருகின்றேனென்றது.

இ - ள். அப்பொழுது, கொம்பனார், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று, இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (ந.உக)

359. தானுந்தன்னுணர்விறளர்ந்தாற்றவு
மாளினோக்கிவரும்வழிநோக்கினின்
முனியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மாணின், இன் - சாரியை.

இ - ள். மானோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கிநின்று, பல இரவுப்பகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்குமென்க. (ந.உ௮)

வேறு.

360. மட்டவிழ்கோதைவாளனவுண்கண்மயிலன்னாள்
கட்டழுவெவ்வங்கைமிகரீக்கிக்கனிகூர
விட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

இ - ன். சுநந்தை, பிள்ளையயிழந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடி போக்கிக் களிப்புமிகுதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பிள்ளையுற்றகாரியங்களை யெல்லாம், பலருங்கேட்கும்படி கூறுவேனாகத் தொடங்கினெனன்றூரென்க.

என்றது, தம்மாற் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழியும்பொழுதென்றுமாம். (ந.ந.க).

361. கூற்றம்மஞ்சங்கொன்னுணையென்கின்னிளையானு
மாற்றம்மஞ்சம்மன்னியகற்பின்மடவானும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சிவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுணை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சும். கற்பு. சிவகன், சிவீத்தலையுடையவனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

இ - ன். இளையானும் மடவானும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சிவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (ந.ந.உ).

362. மேகம்மீன்றமின்னளையாடன்மிளிர்பைம்பூ
ணாகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னான்வளர்கின்றான்.

முலை, எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக் கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தை யழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையுங்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறுபோல வளர்கின்றானெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்த கோன்மனையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

இ - ன். மதியன்னான், மின்னளையாளானது ஆகமீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளருமாறு போலக் கந்துகன்மகனாய் வளர்கின்றானென்க.

மா, ஈண்டு அழகு, மதி - பிறை.

(ந.ந.ந.).

363. அம்பொற்கொம்பினுயிழையைவர்நலனோம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுழார் துநிதிசிந்தி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுறுத்துவான், நொடிபயிற்றுவான்,
கைத்தாய், கிதிசிந்தி, குழவிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின், இன் -
சாரியை.

இ - ள். நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுகிற, அவ்விடத்தே
சகடத்தையும் தேனையும் வேழத்தையும் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி
நாடோறுநாடோறும் நலமிக்குச்செல்லுமென்க. (நடநசு)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பணிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றும்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையின், தாமரையுமம், வானிடத்துத் தேவர்முத
லாயினிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒரு
வடிவுகொண்டாற்போன்றும். “குட்டியும் பறமுங் கூற்றவண் வரையார்”
(தொல். பொரு. மர. ௧௦.) என்றதனுள் “கூற்று” என்றதனால், புலிமுதலியவற்
ற்றிருக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங்கொண்டார். தெய்வப்பகை -
வாலசிறந்தையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை.

இ - ள். சீவகன் பகையை மிகவும்தென்று உலகேத்தும்படி தாமரை
முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (நடநடு)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனொத்தா
னினேவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ள். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்
பொருள்களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாதகந்துகன், பின்பு,
வேண்டியேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்
படர்ந்த காமவல்லியையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தலும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமி
யல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது செளளத்திற்கு
முன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக்
கடன்அமர்ந்தமைகூறினார். (நடநசு)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவித்தகைகுன்றா
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திநிறைவெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவினன
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனொத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவி, இதனால் நிறம்பிறந்தமை கூறினார். நீதிச்செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்நிறைவெய்தி - முறையே நாமகளைப் புணரும்பருவநிறைந்து. அந்தணன்மகன் - சுவாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குவமை. இனித்தீர்த்தங்கரரில் நிஷபஸ்வாமிமகன் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுமுறைப்பர்.

இ - ன். ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவாகியசெல்வத்தைப்பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனொத்தானென்க.

கஷத்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், செளளத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும் செளளமுங்கூறினமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக் கூறாவிடும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (ந.ந.எ)

வேறு.

367. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தலைபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சினின்றுபூமகள்புலம்பிவைக
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணன்றாயுனாத்தான்.

மிக்க மகளிராவார் - விறன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தலை-குவிதல். மனத்தினின்ற தலைபரிய - இவனைப்பெறுமாறு நினைந்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்றவருத்தநீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலைபிடிக்க.

இ - ன். அண்ணல் நற்றாய், கொடிபோல இறைஞ்சினின்று, மகளிர்தலைபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்று உரைத்தாளென்க.

இது தன்றொழிலாதலிற் கூறினாள். தலைபரியமையாடுகவென்றது, பல நூல்களைக்கற்கவே வெற்றியுட்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றார். (ந.ந.அ)

368. முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினு
மழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினு
மழலையாழ்மருட்டுநீஞ்சொன்மதலையையமயிலஞ்சாயற்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்குறுத்தார்.

யாழைமருட்டு மழைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி; குழைமுகம், பூனைப் பூந்தோற்றவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்றி இவனை தன்கருத்தறியத் தான் அழியாகிருத்தலின் 'குமரி' என்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் சுந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரி
யைப்புணர்க்கக் கருதிஞரென்க.

சாத்தனைதூலைக் கற்பிக்கலுற்றாரென்றற்போல.

(நடக)

369. அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்புவைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனுசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினரே.

பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப்
பரந்த எல்லாப்பிரப்பியையும்கைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மே
லேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செல்வியை, மகளிராச்சேர்த்துமாறன்றியே
பொன்னேலையிலே அவன்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தி
னரென்க.

(நடச)

370. நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகின்றா
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கணியவைத்தபுலங்கரைகண்டுகண்ணார்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு 'எல்லாம்' என்றார். பரு
கியெனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும் திதிகரிக்கவேண்டுதலின், ஈண்டே
உபநயனமுங்கூறினார். இது, "சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடி
னான்" (சாமன்: சச.) என்பதனாலும் பிறவாற்றாறுமுணர்க. ஏழுதலாய
ப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க. புலம், ஆகு
பெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகணலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்
கற்று, தான்குதிய தனுவேதத்திற்குரிய அம்புமுதலியப்படைக்கலங்களின்
தொழில்களையும் எல்லாத்தொழில்களையு முடித்து, காமனு மனமுருகும்படி
அந்தூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையுங் கரைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியி
லிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் தூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொ
ழில்களைக்கற்றா னென்றார்.

(நடசக)

371. மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுசப்பினல்லார்
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமுழ்கிக்
குன்றொளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளிநாற்குக்
கன்றொளித்தகலவைத்தகறவையிற்கனிந்துகின்றார்.

மின்னை நிலைபெறநிற்கத் தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்
களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; "தெளித்தசொற், நேறியார்க்கு" (திருக்.
௧௩௬.) என்றற்போல. இனி மின்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்.

புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கண்மைமறைத்து முலையுண்ணுதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ள். தோளினுக்குத் தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன பசிலையிலே நல்லார் முழுக்கிற் கறவைபோல வேட்கை செறிந்துநின்றாரென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியனாகக் கூறினார்.

(நசஉ)

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்றும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்தினையார்மார்பமுரிவிவரெழுதிவாழ்ந்
கலையிகந்தினையசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாந்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோடிசீவகம்கரற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்றும்கண் - அல்குலைவிற்றற்குக் கார்ணமானகண்; களவுகுழி கொள்ளுங்கண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மார்பை முலையாலேமுகந்து நீங்காது எழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகநகரும் பரத்தையர், சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக் கடத்தலாலே.

இ - ள். சீவகற்குக் கண்ணார், சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலும் அரற்றி ஆற்றாராயினாரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம்.

(நசந)

373. வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தண்ப்பறக்கொடுத்தபின்றைத்
தேன்சுவைத்தரற்றும்பைந்தார்ச்சீவகருமரனென்ற
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுடைக்கலுற்றான்.
கொண்டதெல்லாம், ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ள். சீவகருமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலை களையெல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்தென்னும்படி ஓர் உறுகிகூறலுற்றானென்க.

தொக்கதென்னக் கொடுத்தபின்றையென்றுமாம்.

(நசச)

374. னானெறிவகையினோக்கிதுண்ணிதினுழைந்துநிமைப்
பானெறிபலவுரீக்கிப்பீரிதியங்கடவுளன்ன

கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றநல்லுயிர்த்தகமிர்தமென்றான்.

ஆதமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைநீமையை ஆராய்ந்து. கூறியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. நீமைப்பானெறி - துன்மார்க்கம். நிறத் தாலும் இருணிக்கத்தாலும் ஞாயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்னாணம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதுரக்கதி; அவையாவன: நரக்கதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவ கதி, நல்லுயிர் - பவ்வியசீவன்.

இ - ள். அவன நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின், நல்லுயிர்க்கு ஆக்
கமென்றனென்க. (நசடு)

375. அறிவினாற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன் நநின்றார்வேதனைக்கடலுணின்னார்.

தீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்த
சுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க.
வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்
னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விட
யங்களிலே அடிப்பட்டுநின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார்; கன்றிநின்
னார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (நசசு)

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமு
நோற்றவன்வலையநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுதப்போதேற்றமுமளியமோஓபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்களம்ம்.
நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம்; வீடு. ஓஓ பெரியம்.

இ - ள். கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிவைத்தான்;
அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்
படப்போதலைத் தெளிகிலேம்; பெரியேங்கானென்க. (நசஎ)

377. பேரனரிடும்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கோடறேற்று
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்னைக்
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இடும்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கு மக்
களயாக்கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக்
கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்
ளநாள்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடு
மோ! ஓர்ந்துபாருமென்க. (நசஅ)

378. தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினுலு
முழங்கழனரகின்முழ்குமுயற்சியராகிநின்ற
கொழுங்களியுணர்வினார்க்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரல், விகாரம். செழுங்களி - தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி எழும். குணவதம், வதம் - விரதம்; இது பருகிப்பொருள்விருதி.

இ - ன். எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முரசிற்சாற்றிச் செப்பினனும் அதுகொள்ளாதபடி நாகின்கூழ்கும் பாவத்தினை முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினாக் குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.

379. பவழவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திச்
குழவிநாமெழுந்தகாணைக்கொழுங்கதிரீன்றுபின்னாக்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்கூழ்கேட்டிதேற்பிணிசெய்ப்பன்மா
வுழவிற்காண்மேயுஞ்சிலவேலியுய்த்திமியினென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தங்கும் பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ன். உழவிற்காள், கேட்பீராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதிராயீன்று பின்னே தான் மூப்பைவிளைக்கும்; அப்பயினை நோயைச்செய்யும் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி சிலமாகியவேலியைக் கொண்டெசன்றிநிலீராக வென்றானென்க. (௩௮௦)

380. சூழ்கதிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணிணனும்
வீழ்தருகதியினீங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு.
மூழ்வினை தூரத்தலாநு முணர்வுசென்றெறித்தலாநு
மூழ்குடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுவமை, கலைகளிறைதலால்; உம்மை, சிறப்பும்மை. வீழ்தருகதி - நரகத்தேவிமுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற்செலுத்த மூழ்வினை - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றபரத்த

இ - ன். அதுகேட்டுப் பூணிணனும், ஊழ்வினை செலுத்ததலானும் உணர்வு எறித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீர்த்ததற்குத் தெப்பமன்ன அறிவினைச்சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௮௧)

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுச்சுரத்திப்
பூட்சிசாவொழுக்கமென்னும்வயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகொல்லாமடைத்தபின்வரம்பிலின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

நிலைபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற் கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலின், தாழ். மாட்சியில் பொல்லாக்கதி - பிறவி கெடுதலில்லாத தீக்கதி; மாட்சிமையு மாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஆளாதவுலகம்; வீடு. அலர்ந்த - புகழாற்பரந்த.

இ - ள். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமங்கிய கத்வைச் சேர்த்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிக் கதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழிதிறந்தானென்க. (நடுஉ)

382. நல்லறத்திறைவனுகிரால்வகைச்சுரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடிகழற்காலினாற்குப்
புல்லறநெறிக்கணின் றுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நல்லவகைச்சுரணம் : அருக்சுரணம், சித்தச்சுரணம், சாதுசுரணம், தன்ம் சுரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின் று பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும் - திக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினெறியிலே நிற்கலாஸ் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சுரணமெய்திப் பூண்ட காலினாற்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கூறினென்க. (நடுஉ)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர்குழாத்தினீங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டிவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றன்.

இனியவர் - தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். கொண்டுவேறு - வேறுகக் கொண்டு.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தானீங்கி சீவகனைத் தனியே கொண்டுபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தேர்ப்புலங்காவைச்சேர்ந்து; அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெரிவிக்கலுற்றானென்க. (நடுச)

384. பூவையுங்கினியுமன்னரொற்றென்புணர்க்குஞ்சாதி
பாவையுமின்மையாராய்ந்தந்நளிர்ப்பிண்டிநீழ்ந்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொர்லினினைடிருந்தபோழ்தி
லேவியல்சிலையினையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

பூ - ள். ஆசிரியன், பிண்டிநீழ்விட்டத்திட்ட தவிசின்மேல் இருந்தஅளவிலே, பூவையுங்கினியுமுதலர்க்கொண்டு வேறும் அரசர் சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினுனை இக்கதையை கேட்பாயாகவென்றானென்க. (நடுடு)

385. வைபகமுடையமன்னன்சச்சந்தவவற்குத்தேவி
பைவிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிவிசையென்பான்

செய்கழன்மன்னன்மேர்ந்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணஞ்சிறகல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மெகலை. தேர்த்து - கனவிற்குப்பின்பு இவனைப்போகவிடு
மாறுதேர்த்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ள். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி
விசயை; அவன் தேர்த்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டா
னென்க. (௩௫௬)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியின்மதென்ன
விலங்கிழைசிறுவன்மண்ணைப்பயர்ந்துபூந்தவிசிணுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லமங்காக்கவென்றான்,

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்த்தினார். இலங்
கிழை - தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தவிரும்பிய கூனி
யாகிய தெய்வம். வைத்து, வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ள். தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியைப்பிழைப்போலச்
சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க,
அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நினைக்காக்கவென்று உட்கொண்
டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவிகருதியதனை
ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை
சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான். பின்பு, “அழகநுமுள
ரோ” (கனக. ௩௨௮.) என்றது, இதற்குப்பின்பு தீங்கின்றியிருந்தமைகருதி.

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கன் குழக்
கானத்திற்கிடந்தேபோற்கடலகமுடையநம்பி
தானத்தாமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
பூநத்திற்தீர்த்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்தாமணி - ஈகொட்
டுமணி. ஊனம் - நாளுக்குள்ள தீங்கு.

இ - ள். நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கன்
குழக்கிடத்ததுபோலே மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினனென்க. ()

388. க. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேளைய்கன்சென்று
பொருந்துபுகிறுவற்கொண்டிபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்
திரந்தியநம்பியாரத்தம்மினன்றெய்வம்வாழ்த்தித் [டாள்.
மரும்பொனுகொண்மோவென்றானலைகடல்விருப்பிற்கொண்

389. உ. கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுந்

சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்ததெருமர் துமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முனிவன் கிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக்கூறலின், அது தப்
பாதென்றுகருதிச்சென்று. கொண்டு, கொள்ள. திருந்திய - தவம்திருந்திய.
பொன்னாய் - திருவையுடையாய்.

உ. கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோ
மும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

இ - ள். நாய்கன், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்ற
சிறுவனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கன்
மகிழ்ந்துபோம்படி, நிறையத் தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்
திற்பு; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்;
அவளும்கொண்டாளென்று, ஒருகதைமுகத்தாலே, கரியவன் கண்ணனாக்
குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானாக; அதுகேட்ட சீவகன், நீகூறிய
வன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானாக, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக்
கலங்கி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

‘என்று’ எனவும், ‘உணர்த்த’ எனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியால்
மூர்ச்சைமூந்திற்பு. (௩௩௧ - ௪௦)

390. கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்காளைவீழச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சாரந்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான் கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ள். காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோல விழுதலா
லே, சொல்லே விரகாற்கூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விரையச்சேர்ந்து
தழுவிச் சந்தனதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பால்தேற்ற, அத்தோளான் தெளி
ந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (௩௪௧)

391. இனையைநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையனீரம்பியென்றுநெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்பனின் பகைவனின்ரு
னினைவெலாரீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ள். நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வாரசெய்தபா
வம்; இனி, நன்பகைவன் நின்றானாதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலை நீ நினை
யவென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நினைவுநீங்கு
யென்ன, அபன் தெளிந்தானென்க.

‘நீர்துடைத்து’ என்றது, அரற்ற. ‘நிலைவெலாம்’ என்றது, அவலம், அவலமுதலிய நான்குநூற்றினர், எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகைகாரணமாகவென்றுமாம். (ந.சுஉ).

392. மலைபகவழிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின் முழங்கிமாரீ
ரலைகடற்றினாயிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மிலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினானே.

இ - ள். அவனுயிராப்பருகலுற்று, திரையின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி, போலச்சிறி விலலோடும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினானென்க.

தந்தையக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமையின், மேற் கூறுகின்றகூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற, ‘இன்னணம்’ என்றார். (ந.சுந),

393. வேண்டுவனம்பியாடுனாவிழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிற்கொண்மியாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டுநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவென்றுசொன்னாவிவல்லானதனைநேர்த்தான்.

வேண்டுவல், அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சுந்தியால் நகரம்வந்தது. இஃது, “கேளிரவாழியோ” (குறுந். உஅ௦.) எனகின்றாற்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தமுகத்தான்; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான் - செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும், கொள்க.

இ - ள். நம்பி, யான் ஓரிடம்பெயையுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவென்றுகூற, குரவர், நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்கூறத்தளவில் ஓர்யாண்டுகியுளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவென்று விலக்கிக்கொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியுதனை நேர்த்தானென்க.

என்றுகூறவும் பாடம்.

(ந.சுச),

394. வெவ்வினைவெகுண்டிசாராவிழுந்தியமிர்தமின்னீர்
சுவ்வியவெல்கினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொருமழல்படுவெகுநீர்க்கு
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்தெனக்கிளக்கலுற்றுநான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்த - இரத் தினத்திரயம். கயக்கம் - கலக்கம். ஒளவியம்கன்று - மனக்கோட்டமின்றி ‘இவ்வியலொருவன்’, என்று தன்னைப் பிறன்போற்கூறினான், தன்மேலன் பால் வருந்துவென்று.

இ - ள். ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டரீர்போலநின்ற சிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததுன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின், என்னேவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (நசுஇ).

395. க. வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன
ஊனுறைபரிதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்
மேனுறைதிறுந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினாய்ந்துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான்.

396. உ. வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினேற்கும்.
வஞ்சமில்லொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதியிற்கொள்கையின்மெலிந்திம்முதூர்
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின் மன்னன். பரிதிபோற்பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது; புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே” (புறநா. ககந.) என்றற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு.

உ. கொள்கை - விரதம்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத்தியாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தான் என்க. (நசுச - எ)

397. உரைவினையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவினையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன
வினாவினையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றினாவினையமிர்தமன்னகட்டுவொசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராக்கருகி வினையாடும். வினாவினையாடும் - விராயுலாவும்.

இ - ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமிர்தமன்னபுனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றானென்க. (.)

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததிம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிதமுன்பான்

பாத்தரும்பசும்பொற்றாலம்பரப்பியபைம்பொற்பூமி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினானே.

சேதா, பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அதி
லிட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஓடின
பொன்.

இ - ள். கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூமியிலே
தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினானென்க. (௩௬௬)

399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரந்தரல்லமிர்துண்ணும்போழ்தி
னிடையழிநின்றவெண்ணோர்க்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோழிடுமுறைமை.

இ - ள். மகளிர், இருகுழையுமின்னாநிற்க அமுதமேந்த, தான் அதனை
யுண்ணுங்காலத்தே, எண்ணெப்பார்த்து இங்ஙனேபோந்து ஏறுவீராகவென்
றான்; யான்ஏறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும் அமுதமிட்டாரென்க.

400. கைகவிறறுபெய்துக்கன்னலங்குடங்கள் கூட்டிப்
பெய்ப்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க
வையனதருளினாலயானந்தணர்தொழிலேனானேன்.

வினாவின்கண் இருகாலடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

இ - ள். இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான பெய்யெய்ப்பெய்து
குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்ப்பெய்யென்று கந்துகன்கூற,
அவர்கொரிதலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத் தூர்க்கின்ற
வண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழில
னானென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(௩௭௧)

401. சுரும்புடையலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பின ரெதிர்கொண்டோம்பவெழுவெந்தியினீங்கி
யிருந்தனெனமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றற்
சுரும்புடைக்கானையன்னகானேநின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலே - அசையுமாலே. சுறவுயர்த்த - சுறவை மேம்படுத்தின.

இ - ள். தலைமையையுடைய காமனையொத்த காளாய், நின்வலைப்
படுதலாலே, சுநந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப் பேண,
யானைத்தியினின்றும் நீங்கியிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர் பசிதோன்றாதிருத்தலின், நீங்கியென்றான். இவன் நோய்கீர்
த்தநிலையை வலையென்றான். இதுவினக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான்.

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொண்ணிதிநுந்தையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்மர்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலாநாடுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

- திரள். தன் நலம் தான்பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமுந்தமும்
ன், 'நான்முகன்' என்றார்; "ஆதிவேதம் பயந்தோய்கீ" (பது.
எள.) "மலரேந்து சேவடியமாலென்ப" (கனக. ௫௪.) என்பமேலும்.

இ - ள். தோளாய், நிகையுடைய நுந்தையில்லம் துறந்தவர்க்கெல்
லாம் இல்லமாதலால், உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்
டேனென்றனென்க. (௩௭௩)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தீயதகங்கண்ட
பையனனாகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர்துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரன்முரசநாணுந்தழங்குரன்முழங்கக்கேட்டேன்.

நாகம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நின்னைக் கண்ணற்கண்டேனாக; யானைத்தீ, மருந்துகண்ட
நஞ்சுபோலக்கெடுத்தலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமோவென்று ஆராய்
வேற்கு அமிர்துநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை
அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றனென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின்,
இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக்
கெட்டது. (௩௭௪)

404. கோட்டிளந்திங்கள்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகொப்புளிக்குந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்களை வளைத்திட்ட விற்போல முத்தைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்கும்
தார். சேடு - பெருமை.

இ - ள். தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்ஙனங்கேட்டு அளவிடுதற்கரிய
வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றனென்க. ()

405. கோளியங்குழுவையன்னகொடுஞ்சிலையுழுவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயாத்நீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணையபடைத்தனைவாழ்யென்ன
மீளியங்களிறனயான்மெய்நெறிநிந்தலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

இ - ள். சிவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காரின்ற உருவமாகிய
பூணையுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையாகி

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன், களிற்றாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பெனென்றானென்க.

நல்வினையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேறோர்பிறப்பானமைக்கறினான். (௩௭௪)

406. மறுவறமனை யினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றும்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றமுடொழுதுநின்ற
னறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணனன்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவ அற - நறுநாற்றம் தன்னிடத்தேதங்க.

இ - ள். மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்றும் நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றும் பிற பேசார், உலகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையபா

ஒருவன் துறப்பெனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுகாமம். (௩௭௫)

407. கைவளையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
மெய்வகைச்செருக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைனிரியல்குலாட்கும்படுகடனிதியின்வையு
மைவகைமாற்பினுற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கை வளையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லாகடவாத; யானையையாறு பட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போலநிதி.

இ - ள். மடங்கலன்னான், தன்பகைவகைக்கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேநிலைபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகனக்கும் சீவகன்கல்லியையும் திக்கையையும் தன்துறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தான். (௩௭௬)

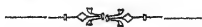
408. அழகுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றார்
குழறுறுகிளவிசோர்ந்துகுமரனைத்தமியனாக
நிழறுறுமதிமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழவினைபரியோநாற்பான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

இ - ள். சுநந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோர்ந்து, கலைக்கிறைந்தவனே, குமரனைத் தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லானாய், வேந்தன் பழவினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடான இலம்பகமென்க; இலம்பகம், வடசொல். (௩௭௭)

க்.—நாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

409. ஆர்வவேரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்றாணிழல்விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன் தாளிழல் - ஸ்ரீவர்த்தமாநஸ்வாயிகள் சமவசரணத்தே, மொக்குளின்மாய் தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

இ - ள். அச்சணந்தி, இவ்விடத்துநின்றும்போய், தாணிழலிலே விளங்கும்படி வேரையரிந்து நோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிரீங்கினானென்க. (க)

410. நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பலூர்ந்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ள். நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே யானை முதலியவற்றைக் கண்டார்விரும்ப ஏறி, வேனிலான்போல மகளிர்க்கு வேட்கைவிளைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லதீவ்

இதனால், சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை - தாளத்தோடே கண்டத்திலும்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தைவிளைத்தலின், அவற்றைப் பிறக்குங்காமத்தை, 'வீணைச் செல்வம்' என்றார்.

இ - ள். ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன்; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒரு வனையாயினென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இந்நான்கென்றார். இனி, கலையினதகலம் - நாம நன்; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகன்; வீணைச் செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவனல்லது வேறு யாங்களென்று இல் லையென்னும்படி ஆயினென்றுமாம்.

(ரி.)

வேறு.

412. நாமவென்றிவேனகைகொண்மார்பனைக்
காமனையெனக்கண்னிமங்கையர்
தாமரைக்கணற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருவனாகியமார்பனை மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து கண்ணற் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்றொன்க.

(ச)

413. சில்லம்போதின்மேற்றினாந்துதேனுலா
முல்லைகாரெனப்பூப்பமொய்ந்நிரா
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்
கல்லென்சும்மையோர்கடவினமிக்கதே.

பின்பனிக்கு அழகின்றமையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனினம் சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது காரெனப் பூக்கும்படியாகவென்க. பால்படும் சும்மை - பசுக் கறக்கிற ஒலி.

இ - ள். நிரா, தான்புல்லுங்கன்றைநினைத்து, முல்லை காரெனப்பூப் பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (ரு)

414. மிக்கநாளினால்வேழமும்மத

யொக்கவாய்நிறைந்தொழுகுஞ்நின்மேன்
மக்களீண்டினாடமடங்கன்மொய்ம்பினார்.

உக்கதேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் தம்மில் ஒக்க வாய்நிறைந்து ஒழுகுங்குன்று.

இ - ள். இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே ருன்றின்மேல் மொய்ம்பினரா சிய வேடரெல்லாரும்வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (சு)

415. மன்னவன்னிராவந்துகண்ணுறு
மின்னநாளினற்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளையொருவன்புட்ஞான்
முன்னங்கூறினான்முழுதுணர்வினான்.

இன்னநாள் - இளவேனிற்சூரியநாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே
நினைவந்துசேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக்கூறிய அப்பொழுதே,
புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றிலும் அறிவுடையானொரு
வன் கூறுக.

அது - - - - - ன்.

(எ)

416. க. அடைதுநாநிரையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
அடைதுஞ்சுடுகிறதேனுடைந்தவண்ணமே.

417. உ. என்றுகூறுமேழைவேட்டுவி
ரொன்றுதேறினொருவன்கூற்றமே
யென்றுகூறினொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுகென்றேகொளர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க, பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதென வளை
மேனின்ற வளைப்பையாரன்றி வளைமாத்திரையுணர்ந்திசினது உருபேற்றது.
தேனினம்போலக் கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாடினமைகூறினான்.

இ - ள். நாம் நிரையை அடிப்பேம்; அடித்த பொழுதே, அரசன்படை
வந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அது
கெட்டபின் பு. சுடுதலான தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்றேராற் கெடு
வேமென்று நிமித்திகள் கூறினான்; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டு
வீரன இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகங்கூறிலும், அவ்வொ
ருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான்; ஆகலின், இன்று கொள்ளக்
கடவேம்; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நிரைநிற்கி இடநோக்கிப் போன
ரென்க. (அ - க)

418. வண்டுமூசுநறவமார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழு
விண்டுதெய்வதமவணங்கிவெல்கென
மண்டினாநிரைமணந்தகாலையே.

மூசுந், விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை. விண்டு - அரசு
னுடன் பகைத்து.

இ - ள். அங்ஙனம் ஏகினவர், நறவமார்ந்து, பறை துடியோடு ஆர்த்
தெழு முருகனைவணங்கி, விண்டு, நிரைவந்துகூடின அளவிலே வெல்கவெனக்
கூறி மிக்ஞ்சென்றாரென்க. (க0)

419. க. பூத்தகோங்குபோற்பொன்கமந்துளா
ராய்த்தியர்நலக்காசெறாணனான்
கோத்தநித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்நிரைவள்ளுவன்சொனான்.

420. உ. பிள்ளையுள்புகுந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னிரையின்றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்
முள்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியர். கோதை - பூமலை. நித்திலத்தை
புடையமார்பினான் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத.

உ. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ள். ஆய்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆதீண்டுநின்றியை ஒப்பானாகிய
நந்தகோனுடைய அந்நினையிலே வாய்த்தரிமித்திகன், நினாக்குள்ளேபுகுந்து
காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர் நிரையைக் காவல் இகழாதொழியினெ
னச்சொன்னான்; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்ம்புடனே
காத்தற்கு வகினாரென்க. (கந - உ)

421. காயமினெனக்கலந்துகானிலா
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோற்பகழிசுந்தினு
ராயர்மத்தெறிதயிரினுயினார்.

இ - ள். ஆகாயமுமீனுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நிராமேய்கிற
அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனேசுந்தினு
ராக, போரிற்கு ஆற்றாராய் ஆயர், மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினு
ரென்க. (கங)

422. க. குழலுவலியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பரிந்
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுன்
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

423. உ. மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்புளி
மொய்த்தகோணலார்முழுதுமிண்டினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. மற்று, அசை.

இ - ள். அங்ஙனம்சிதறினகோவலர், குழலும் கோடாலியும் அங்கே
கிடக்கக் காட்டைக் கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று கழலும்
படி, அவ்வேடர் கயிறுபோல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலை
யை நெகிழவிடார்; ஆதலால், இனி அந்நினையைக் கொண்டேபோயினாரென
வாய்விட்டார்; அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார்
இரண்டாரென்க.

‘உய்த்தனர்’ என இறந்தகாலத்தாற்குறிஞர், தெளிவுபற்றி. (கச - இ).

வேறு.

424. வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதன்மலர்மாலையிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

இ - ள். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையானமலை பிணங்
கும்படி மயிர்கூலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படு
மயிலென வருந்தினாரென்க. (கசு).

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவீர்
நும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

இ - ள். அவர், பின்பும், வேட்டுவர் நும்முடையதாய்மானா நோம்படி
அடித்துக் கொண்டுபோயினார்; இனி எம்முடையதாய்மார், எங்ஙனம் உயிர்
வாழ்வீர்; ஒவ்வெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றொடு புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃறிணையை உயர்திணையாகக்கூறினார். (கசு).

426. க. பாறையெயிர்ப்பாறொடுநெய்ப்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்கது
சேறுபடுமலர்கிந்தவினாந்தே.

427. உ. புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகரீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்முது
ரிறையணிகேட்கவுய்த்திட்டனர்சூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆய், வேடுபோலச் சாகியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

உ. புறவு - முல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றேய்ந்த தயிரும் பாலும் நெய்யுடனேகலந்து
ஆண்டாம்படி பள்ளியிலே வருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்பு

டை மாறுபாடுண்டாகப் பொருது கெட்டது ; கெட்டபின்பு, ஆயர், மலர்சிந்தும்படி வினாந்து புண்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூதூரில் இறை அணித்தாகக்கேட்கும்படி நிராயையடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப் போகட்டாரென்க.

‘இட்டனர்’ என்றார், இப்பழியை அரசன்றலையிலே போகடுதலால் ; உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். ‘மூதூர்’ எனவே இது கேட்டறியாத தென்பதுகருத்து. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினர். (கஅ-க)

வேறு.

428. கொடுமரவெயினரீண்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த
படுமணிகிரையைவாரிப்பைந் துகிலருவிநெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்ப்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராயர் பூசல்வளநகர்பரப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

இ - ன். மறவர் திரண்டு கிரையைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சரத்தே போயினாரென்று பூசலை நகரிலே பரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டிக் கையது மாற்றி” (பன்) என்றும், “கிரைகோட்கேட்டுச்செய்தொழிலொழிய” (புறப்-வெ. கரந். உ.) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோரெல்லாம் சென்றுமீட்பரெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினார். (உ௦)

வேறு.

429. காசின்மாமணிச்சாமரைகன்னியர்
வீசமாமகரக்குழைவில்லிட
வாசவான்கழுநீர்ப்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடன்மொயம்பினான்.

காசு - குற்றம். மொயம்பினான், இகழ்ச்சி.

இ - ன். மொயம்பினான், கன்னியர் வீசந்தோறும் மகரக்குழை வில்லிடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிருந்தமண்டபத்தே அவனிருந்தகிங்காசனத்தே இருந்தானென்க. (உ௧)

430. கொண்டவாஸொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டொர்பூசலென்றற்குரையாயெனக்
கொண்டனர் கிரைபோற்றெனக்கூறினான்.

இ - ன். எடுத்தவாஸொடும் பிரம்பொடும் கையைக்குவித்துக்கொடிய அரசனைத் தாளைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்றுகூறிய அசாரவாசிக்கு, அதயாது ? கூறாயென்று அரசன்கூற, அவனும் யான்கூறு கின்றதனைத் திருவுளம்பற்று ; கிரையை அடித்துக்கொண்டாரென்றுகூறினென்க. (உ௨)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோறிரைசெம்முக

செங்கட்டிவிழியாத்தெழித்தான்கையு

ளங்கட்போதுபிசைந்தகுகுற்றனா.

இ - ன். அகுகுற்றனா, அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண்முத்
லியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணாலே தீப்புறப்படவிழித்துக் கோபித்

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றாயிற்று. (உங)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடிக்குங்கொலேவெலவன்கோவலர்வாய்

மாற்றம்முணர்ந் துமறங்கூர்கடற்றாணைநோக்கிக்

காற்றின்வினாந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன

னேற்றையரிமானிட்போலவியம்பினானே.

“ஏறுமேற்றையும்” (தொல். பொரு. மர. உ.) என்றலின், ஏற்றையும்
பெயர்.

இ - ன். கூற்றுப்போற் கோபியாநின்றவேலவனாகிய காவல்மன்னன்,
அக்கோபம் சிறிதுதணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற் பொ
ருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்வினாந்துசென்று கிரை
யைமீட்பீராகவென்று அரிமானேறும்இடியும்போல இயம்பினானென்க.(உச)

வேறு.

433. கார்வினேமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்

போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலார்

வார்வினேமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோ

னீர்வினேசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கிடாம். போருண்
டாதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்வினை = வாருண்டான. யானையும் பரி
யும் முழக்கமுமுண்மையின், மேகம் உவமை. இனி, வானுலாப்போந்ததே
போலுநீராவது கடல்; அதில் வினைந்த சங்குமாம். நெளிய, விகாரம்.

இ - ன். வேழமும் தேரும் புரவியும் காலானும், முரசம்விம்மச் சங்கு
ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பரந்தவென்க. (உரு)

434. காலகம்புடைப்புமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்

வேலகமிடைந்ததானெஞ்சினவெயினர்தாக்க

வால்வனையலறவாய்விட்டிரையுந்துடியுமார்ப்பப்

பால்வனாந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

இ - ன். காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர்
ந்து வேல் மிடைந்ததானையும் எயினரும் வனையலற இரையும் துடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவும்களும் மலைவதொத்தாரென்க.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறினும், ஒடு, எண்ணெடு. வேடர் அரசர்க்கு எதிரிற்றவின், இரவும்களும் உவமையாயின. வளை தானைக்கும், துத்தரிக்கொம்பும் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

435. விற்பழுத்தமிழ்ந்தவெய்யவெந் னுனைப்பகழிமைந்நர்
மற்பழுத்தகன்மமார்பத்திடங்கொண்டிவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன் றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்ருழி விலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள். கொற்ருழிலிலே அடிப்பட்டி. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ள். வேடர்கையில்வில் வளைந்துகான்றபகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குதலாலே கவிசுருக்கும் ஆண்மைகூடலார் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வே லார் அவ்வேடர்வில்லைக் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந் தரை வீட்டினாரென்றுமாம். (உஎ)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வனாசிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதினுனைப்புகழிந்தம்மால்
வீட்டினாமைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததின்தேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவரைகுனிவதொத்தே.

இ - ள். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத் துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீர ரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன; வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (உஅ)

437. வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

இ - ள். படாதமைந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு, யாம் இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படை யுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சுத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்துபோல் உடைந்தவென்க. (உக)

438. பல்லினாற்சுகிர்த்தநாரி ந்பனிமலர்பயிலப்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசுந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்பேவாடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லுயற்றமுங்கிரெஞ்சிற்கட்டியங்காரனாழ்ந்தான்.

இ - ள். படைகெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசுந்தும்படி காலே
விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று
கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஓர்வருத்தமுற்று இரங்கி
அதிலே அழுந்தினானென்க.

பல்லாங்கிழித்த நாரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக்
கண்ணி. என்றார்க்குப் பாடமாயின், என்றுவருந்தினார்க்குத் தானும்எதிரே
வருந்தினானென்க. (ந.0)

439. வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமாலேத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னநல்லாரகொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டமறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றார்.

செம்பின்றன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்கன்றி நக
ரிற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெருண்டு.

இ - ள். நிராபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது தே
னெழுருவதோர் கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த காதலை
யுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய
கண்போலத் தப்பாத அம்பைக்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக்
கொண்டே போனாரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (ந.க)

440. மன்னிபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்
பொன்னிழைசுடருமேனிப்பூங்கொடியணையபொற்பிற
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுநந்தகோனரைவித்தானே.

இ - ள். அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிருத்தலின், நந்தகோன், கண்
முதலியவற்றையுடைய கன்னியை மைந்தர் நிராமீட்டுவந்தவர் கொள்வா
ராக; யாரும் தருவேமென நகர்வீதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்
டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

மன்னிபெயர் - பெரியநிரா. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி.
இரண்டுகுலத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும்,
'தருதும்' என்றுநுகறினான். படைநான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும் கொ
ட்டி அறைவித்தானென்க. (ந.உ)

441. வெதிர்ங்குதைசாபங்கான்றவெந்நுனைப்பகழிமூழ்க
வுதிர்ந்ததுசேனையீட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாறாகவேரு
மரும்பெறலவாருமாகென்றடவர்தொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ - ள். ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமூழ்கது
லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவளேயன்றி ஆகாயமேவழியாகச் செல்வா
ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றொடு பொருது
கொள்ளுங் கோனாவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம்.

(நாட).

442. கார்விரியின்னனார்மேற்காமுகர்நெஞ்சினெடுந்
தேர்பரிகடாவித்தேர்தார்ச்சீவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்றார்
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினுனே.

இ - ள். சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காமுகர் நெஞ்ச ஓடு
மாறுபோல ஓடுந்தேனாச் செல்லிலேகடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே
செல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர் பரி
வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினுனென்க.

வட்டம் - வாரி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று
மாம். இதன்பின், * “என்றவன்”, † “சேட்டினம்” என இரண்டுகவி கூறு
வாருமுள்; அவை பயிலவழங்கா.

(நாச)

வேறு.

443. தன்பான்மனையாளயலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிர்பாலர்பார்ப்பா
ரென்பாரையோம்பேனெனின்யானவனுகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. ‘போலா’ என்பது, செய்யாவென்
னும் எச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

* என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்நுநக்குணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சுந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டுமென்றான்.

† சேட்டினம்பரிதிபோலுந்திருமகிழ்மாலேமார்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிரந்ததிண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்
மீட்டரும்பரிதியன்னசீவகசாமியுன்றே.

“சிலவயினுன்” (தொல். சொல். கிள. ௫௧.) என்றதனால், திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

இ - ள். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பா ரென்பாரா லும்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆன்மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசி லுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனுவே னென்றனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, ‘போலாம்’ என மகரவீரக்கிப் பேடிபோ லாம் அவனாகவென்றுமாம். ‘போலா’ என்றது, எச்சப்பொருளுணர்ந்தின மையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்க. (௩௫)

444. போர்ப்பண்ணமைத்துறுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண்முமின்னிமிர்தான்கலிமான்குளம்பிற்
பார்க்கண்னெழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல். கொண்மூ, விகாரம்.

இ - ள். புரவியைப்பண்ணி, துகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத் துப் பின் தன்னைப் போருக்கிடாகப் பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின் போலத் தேரைச்செலுத்தினுன்; அப்பொழுது, குதினாக்குரத்தார் பாசிடத்து எழுந்த புழுதியாலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (௩௬)

445. இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்களுக்கிற்
பழுதின்றிமுழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்நன்னொடேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ள். முன்பு நிமித்தங்கூறினவன், அத்தேனாக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகளிர் காமாகரித்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்லகாளை, தேரொன்றே திசைமுழு தும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன்நன்னுடனே யாம் போலா எதிர் கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது; போகக்கடவேமென்று கூறினா னென்க.

446. மோட்டிம்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டின்னமக்குவலியாரையுங்காண்மிநாமென்
றேட்டைப்பசியினிகைவலியநாகமேபோல்
வேட்டந்நிறையெயிலின்வினாந்ததன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முதுநீ ரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்மென்றுகூறி, இனாக்கிடைந்தபசியால் இரையைக்கவ்வியநாகம்போல் அந்நிரையைக் கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்கு வினாந்ததென்க. (௩௭)

வேறு.

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதேநாடிப்போமினுய்யவென்றிரலைவாய்வைத்
தெடுத்தனர்வியுஞ்சங்கும்வினையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்வினாந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வே
டரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஓடிப்போங்கோ
ளென்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பையுநிக் கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்
கையையுமெழுப்பினார்; அதற்கு எதிரே பின்னையாருடையசங்கும் பறையும்
கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலை
யுமொத்து எழுந்தவென்க.

“வில்லுடை வினையர் கல்லிடு பெடுத்த” (குறள். உஎஉ.) என்றார்
பிறரும். (நடக.)

448. கைவிசைமுறுக்கிவிசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேயம்பப்
செய்கமுற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைசுகளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்வினையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - வினாய். பின்புசெய்யு மொய்ய
மருக்கு முதலே நாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்து
வதற்கு முன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தலை. இது தம்மிற்றம்படை
வகுத்துவினையாடுந் தன்மைத்தென்று, ‘வினையாடினான்’ என்றார். தனக்கு
அவர் நிகரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது
அருளும் வீரமுமேம்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரை அஞ்சப்
பண்ணி நிராமீட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்
றாடியையுமொப்ப விசையோடே வனையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார்; அது
கேட்டு வேடரும் ஆர்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து வினையாடினா
னென்க. (ச0)

449. ஆரியானூர்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினை
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளமேர்முழக்கினுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிஞருள்ளருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினாலே பாம்
பூமயங்கிப் படமொடுங்கினுற்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்
ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனவெழுச்சிகருங்கி, வலைப்பட்ட
கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதுநெஞ்சில் அறம்புகுதாமற் கைவிட்
டார்போல ஈண்டு மறத்தையும்கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சுவித்து நிராமீட்கின்றான். (சக).

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புறத்தலைவேடன்பொய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வளைந்தநம்மைவென்றியீங்கரி துவெய்தா
வுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்தாய்வென்னு
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுகிதறினாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் மறம்விட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாநின்றதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத் தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவளைந்தன; ஆகலான், இவ்விடத்து நிராகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (சஉ).

451. மால்வரைத்தொடுத்தவீழ்ந்தமணிகிறமாரிதன்னைக்
காலினாத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன்
மேனினாத்தெழுந்தவேடர்வெந்துளையப்புமாரி
கோனினாத்துமிழும்வில்லாற்கோமகன்விலக்கினானே.

இ - ள். மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல்கினாத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகியமழையை, கோமகன் தன்னைவல்லால் தான்சொரிகின்ற கோலை எதிரேநிராத்து விலக்

மால் - பெருமை. வரையிறொடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர் தற்கு, காற்றுத் தான்வேண்டியதிசையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவ்நம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; "நாமுறக், கணைக் காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை" (புறநா. நடனா.) என்றார்பிறநும். இத னுற் கோமகனென்றார். (சங).

452. கானவிரியவில்வாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மானினைபெயர்ந்தவாயரார்த்தனரணிசெய்திண்டோ
டானொன்றுமுடங்கிற்றொன்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருகிலையினார்க்கே.

இ - ள். தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்ஙனந்தொடுத்தவுடனே நிராமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிரையை விட்டுக் குவிர்த கானவிரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோடானொன்று முடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய் மாரிபோலத் தாயாய்கின்றவென்க.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்து நிராயைக்கைவிடுத்தலால், 'தொடுத்தலோடுமானினைபெயர்ந்த' என்றார். இது, நிராமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் சூலைத்துபோம்படியெய்த நிலைமையுற்று. கொல்லாதிருத்தலின், 'மாரிபோல்' என்றார். (சசு).

வேறு.

453. ஐந்துநாறுநாறுதலையிட்டவாறாயிரவர்

மெய்ந்நாறுநாறுநாறுதிவெங்கணைதூவிவேடர்

கைந்நாறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்

மைந்நாறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலேயிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவர். அவர்மெய்நாற்றை நூறவல்லகணையை இப்பொழுது அங்ஙனநாறுதபடி சொரிந்து; தூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகியநாறு - அஞ்சனம். இனி, மையை அழித்தற்குக்காரணமான வேலென்றுமாம். நிலைநில்லாதுகெடுதலின், மனம் உவமை. மாய்தல் - மறைதல்; "களிறுமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி" (மது. உசௌ.) என்றாற்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகடுதலின், தூவுதலான், 'அறுத்தான்' என்றார்; தூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிற்கும்படி கணையைத்தூவி, வேடர்கையிற் பிறநாறுநாறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான்; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (சடு)

454. வாள்வாயுமின்றிவடிவெங்கணைவாயுமின்றிக்

கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்

ரோள்வாய்சிலையினெலியாற்றொறுமீட்டுமீள்வா

னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்து விசையிற் பிறந்த ஒலியாலே. இது, "கோணினாத்துமிழும்வில்லால்" (கோவி. சாட.) என்ற தனைக் கருதிக்கூறிற்று. நாடோறு நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலைநிரம்பி னமை தோற்றுவித்தலின், உவமையாம். மேல், அரசர், தேற்றவுந்தேற மற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரணப்போற் பங்கையன்மையிற் சிறிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்தற்குப் பொன்னாற் பண்ணவனுருவமாக்கி விழாச்செய்து களத்துப்பாவம்போக்கினுனென்றுகூறிய தேவர், ஈண்டு வேடர் எம்முறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பதுதோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினுனென்று கூறராயினுரென்க.

இ - ள். கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டமும்புமின்றாக அம்புத்தடும்புமின்றாகச் சிலையினெலியால் நிராமீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (சசு).

455. ஆளற்றமின்றியலந்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவனிரைமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்ணுள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோ
ளுளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்றே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடநின்றநிலையால், 'தோழரோடு' என்றார். கோளுற்ற-வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன் - நந்தகோன்; அரசனுமாம். தான்தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றிநிலைந்தது, புண்ணிலே வேல் எறியப்பட்டு அது முறிந்துகின்றாற்போன்றது. நிரைமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'நாளுற்றுலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சீவகன் அரசவுரிமை எய்துநான்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த நாளுற்றுலந்தவனென்றுமாம்.

இ - ள். தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்கும் குற்றமின்றாக நிரைமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றுலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான்; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (சஎ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொடிகொண்மாடத்திடுபுகைதவழச்சுண்ணம்
விரவியூந்தாமநாற்றிவினாடுதளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொடியினின்றனகன்படையனுங்கவென்ற
புரவித்தேர்க்கானையன்னகானையைப்பொலிகவென்றார்.

இ - ள். சீவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப்பண்ணி விரையை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்ஙனங்கோடித்து, தாரும் மங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த கானையைப் பொலிகவென்றாரென்க.

வில்லும் தேரும் நிரைமீட்டலும் உவமம்.

(சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயிளங்கிளிமழலையஞ்சொற்
பொன்னவீர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினுர்த
மின்னிவாந்துசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி.
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்விதிக்கொண்டார்.

இ - ள். செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இனைய முலையினர், விடலையைக்காண்பதாக துசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் மயிலுநின்றாற்போல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றாரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூறிற்று.

(சக)

458. சில்லரிச்சிலம்பின்வள்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மைமுலையெனும்புரவியூட்டி

நல்லெழினைடுங்கணம்பாப்புருவவில்லுருவக்கோலிச்
செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன், அசை. 'முலையெனும்புரவி' என்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்
ஹாறுபோல முலையென்று வசிகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ள். செல்வத்தேகின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகிய
யபதைகறங்காரிற் க அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகிய புரவியைப்
பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகியவில்லை முடியவளைத்து, தலை
வன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார். (இ0)

459. நூல்பொரவரியநுண்மைநுசுப்பினையொசியவீங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணினிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவர்க்களிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடை தளரும்படிவீங்கி அடிபரந்து தளராதிருந்தமுலையைக்
கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமை
யாதேபார்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளினாயொத்தாரென்க. (இங)

460. ஆகமுமிடையும்கவடிபரந்தெழுந்துவீங்கிப்
போகமும்பொருளுமீன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்த்தம்மகளிரொத்தார்.

அல்க - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கின
முலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதியேதோன்ற ஒரு
பாகிமறைய, ஒருவர்பின்பு ஒருவரின்நல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப்
போந்த நாகர்மகளினாயொத்தாரென்க. (இஉ)

461. வாளரந்துடைத்தவைவேலிரண்டுடன்மலைந்தீவியோ
லாள்வழக்கொழியரீண்டவணிமலர்த்தடங்கணெல்லா
ரீன்சுடர்நெறியையநோக்குநியாதிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காணாதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்ஞெருக்கவன்றே.

வாளரம் - அரவிசேடம்.

இ - ள். அரவினவேல் இரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்க
மற மலைந்துரீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற்
கலந்து, ஞாயிறுபோநெறியைநோக்கும் பூப்போலே காணாதேர் செல்கின்ற
வீதியிலே சேர்நெருங்கினவென்க. (இங)

462. வடகமுந்துகின்றுதோமொலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமுது
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னினாத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாராப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம்; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களும்ஞாயி
றும்போலுமொளி. கலந்து, கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நினாத்திட்டது,
ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னினினைத்
தாற்போல மூதூரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுள்ள
மாடமெல்லாம் அல்குலாராப் பெற்றனவென்க.

இனி, மூதூரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும்
படி சிலமின் நினாத்தாற்போலவென்றுமாம். (குசு)

463. க. மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்

போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்

தோதகமாகவெங்குஞ்சண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணென்

ருதுகுபிணையல்வீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துகிற்பார்.

இதுமுதல், “வட்டுடை” (கோவி. சு௦.) அளவும் ஒருதொடர்.

காதலொழுதுகின்ற மயிலிற்காட்டின் நல்லார் - பரத்தையர். போதக -
போதுக; “திருவேபுதுக” (மண்ம. ௨௦.) என்றாற்போல. இவன் அரச
னென்றறியாதிருந்தும் உலகங்காத்தற்குரியனென்று, “பூமியும்புணர்க” என்
றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார், மங்கலங்கூறி, நம்பி, போதுக
வென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துகிற
பாரும்.

464. உ. கொடையுளுமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினுங்கொடி
யவாட்போர்ப், படையுளுமொருவனென்று பயங்கெழு பனுவனு
ண்ணா, னடையுளாரசொல்லிற்றெல்லா நம்பிசீவகன்கட்கண்டார்,
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுகிற்பார்.

உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோரென்று போரிற்கு
விசேடம். பனுவல் - ஆராய்ச்சி. நடை - ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை -
கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், துண்ணால்வல்லார் கூறிற்று,
கொடையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான்; படையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான்;
இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே; ஆயினும், இவ்விரண்டும்
சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிற்கூறி, அவனைத்தொழுதுகிற்பாரும்.
ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும், ‘எல்லாம்’ என்றார்.
இவற்றிற்குக் கண்ணனும் அருச்சுனனுங்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்
ந்து, கொடைக்குநிகரில்லாதவன், அதனுற் படைக்கு நிகரிலாவென்று
சொல்லிற்றுமாம்.

465. ந. செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையனென்பா
ரெம்மலைத்தவஞ்செய்தாள் கொலெய்துவம்யாமுமென்பா
ரம்முலையமுதமன்னாரகம்புலர்ந்தமர்ந்துநோக்கித்
தம்முறுவிழுமவெந்நோய்தந்துணைக்குரைத்துநிற்பார்.

இவனைப்பயந்தமையால் தவமுடையனென்பாரும், இவனைப்பெறவிருக்
கின்றவள் எம்மலையிலேநின்று தவஞ்செய்தாளோ! யாரும் அதனைச் சேர்வே
மென்பாரும். 'தவஞ்செய்தார்கொல்' என்றும் பாடம். அகம்புலர்ந்து -
நெஞ்சுலர்ந்து. தம்முடைய மிக்க சீரிய காமநோயைத் தம்மோழிக்குக்கூறி
நிற்பாரும்.

466. ச. சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன்செம்மலரகலநானைக்
கனவினிலருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார்தம்மனத்தொடுமயங்கியொன்றும்
வினவுநரின்றின்னுவேண்டிவகூறுவாரும்.

நானையென்றார், இற்றைக்குக் காட்சியால் ஆற்றுவதின். காட்டி, இகர
வீற்றுவியங்கோள். செல்வனே, எம்மையருளி நானைக் கனவிடத்தேவந்து
நின் அகலத்தை யாங்காணக்காட்டுவாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாம்
கூறுவன ஒன்றும் கேட்பாரின்றாகவும் மயங்கிநின்று தாம் இவனிடத்து
விரும்புநகர்ச்சிகளைத் தம்மனத்தோடு கூறுவாரும். அல்குலார், இரண்டித்

467. ரு. விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றவேற்றுகிரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்களொவ்வார்மழுகளிறனையதோன்மல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி
யண்ணலைத்தவத்திறந்தார்தார்தொலோவளியரென்பார்.

மற்று, வினைமாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்கள் ஒவ்வா
ராதலால், பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார் விண்ணகத்துளரோ? அஃது அறி
கின்றிலேமென்பாரும்; இவ்வுலகின்மகளிர் ஈங்கில்லாததொருநலத்தைநுகர
வேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாம்செய்த தவத்தாற்றந்தவர் தேவரோ, மக்க
ளோ, அவர் யாவராயினும் எல்லாராலும் அளிக்கத்தக்காரென்பாரும்.

468. கூ. வட்டுடைப்பொலிந்ததானைவள்ளலைக்கண்டிப்பாழ்தே
பட்டுடைசூழ்ந்தகாசுபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ
வட்டரக்களையசெவ்வாயணிநலங்கருகிக்காமக்
கட்டழலெறிப்பநின்றூர்கைவளைகழலநின்றார்.

வட்டுடை - முழந்தாளளவாக வீரருக்கும் உடைவிசேடம். காசு -
புறத்தின் மேகலை. அட்ட அரக்கு,

இ - ள். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரும் என்பாருமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தியெரிய வாய் கருகினின்றவர்கள், பின்பு, மேகலைகுழ வளைகழல் நின்றாரென்க. (௫௫ - ௬௦)

469. வார்செலச்செல்லவிழும்வனமுலைமகளிர்நோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோக்கெவிப்பாற்
பார்செலச்செல்லச்சிந்திப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்
தேர்செலச்செல்லுமவீதிபீர்செலச்செல்லுமன்றே

வார்செலச்செல்ல - கச்சு மேலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத் திலே செல்லும்படி செல்லும்படி சிதறிச் சொரிந்தன; தொடி பலவாதலிற் கூறினார். செல்லுமென்பது, நிகழ்காலமேயுணர்த்தும்.

இ - ள். நம்பன்தேர்செல்லுதலாலே இப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமளவுநோக்கின்று, அழகுபோகாகிந்தப். போகாகிந்த ஏத்தித் தொழுது தோனை நாற்ற, அத்தோள்கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொடிகளையும்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்லினறவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான் செல்லாரிற்குமென்க.

“நீப்ப நீங்காது வரின்வரை யமைந்து, தோட்பழி மறைக்கு முதலிப், போக்கில் பொலந்தொடி” (நற். கந௬.) என்பர். முன் வளைகழலின்றிர்க்கு வருத்தமிகுதியால், தொடியும் கழன்றனவென்க. (௬௧)

470. வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசலைதீரத்தோன்மலைப்பருகுவார்போ
ணண்முதற்பசர்த்தட்பநெங்கினாநிற்பகில்லான்
கோண்முகப்புவியொடொப்பான்கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்தமலர்போலும் குளிர்த் தகண். புரிசை - தன்மனையையச்சுழந்த மதில்.

இ - ள். அந்நனம்பசர்தவர், தம் தோளிற்பசலைதீரும்படி தோன் மலைப்பருகுவார்போலே கண்ணலே வளைத்துப்பார்த்து நெங்கினாய் நாணு கியமுதற்றனை தடுத்தலாலே செல்லமாட்டாதுநிற்ப, தான் கில்லானாய்க் கொல்லுமுகத்தையுடைய புலிபோல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க.()

471. பொன்னுகம்புரவிபூட்டுவிட்டுடன்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமணியுள்ள நிறையவாக்கி
யின்மதுப்பலியும்பூவுஞ்சார்தழும்விலக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

ஏந்தி, ஏந்த.

இ - ள். புரவி, துகம்பூட்டுதெல்லிட்டுப் பந்தியிலே புக்கன; பின்பு தே ருக்கு மதுவை வட்டில் நிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றிமன்னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க.

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனெலிப்பச்சூழ்ந்து
மட்டவிழ்க்கொதமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்காரர்.
ஒலி - எதிர்கொண்டு.

இ - ள். ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டிமங்கலத்தையுமேந்தி, மின்ன
ஒலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு, சூழ்ந்து,
மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

“சாமரை தீப் தமனியப் பொற்குடங், காமர் கயலி னிணைமுதலாத் -
தேமருவு, கண்ணாடி தோட்டி கதலிகை வெண்முரசு, மெண்ணிய மங்க
லங்க ளெட்டு.” (௬௪)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்க்திரமணிசெய்வெள்வேற்காணையெக்காவலோம்பி
யாய்க்திருமீழும்பைம்பூனாயிரச்செங்குணன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமானதந்தை; “சான்றோ னுக்குத்
தந்தைக்குக் கடனே” (புறநா. ௩௧௨.) என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்
தல்.

இ - ள். தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி
முதலியவற்றாலேபரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தைத்
தாமுற்றென்க. (௬௫)

474. க. தகைமதியெழிலுவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைநுதியழலவாட்கட்பொன்னனுள்புல்லநீண்ட
வகைமலிவரைசெய்மார்பின்வள்ளலைக்கண்டுவண்டார்த்
தொகைமலிதொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. உ. கேட்டிதுமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிழைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்பனளை
வேட்டிழைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்நன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனலேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தான்மதிக்குக்கடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரை
யிற்றிருப் பொருந்தும்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சில
மொழிகளைக்கூறாநிற்கும் நிராயையாரும் வண்டாரையுடைய நந்தகோனெ
ன்க. மற்று, வினைமாற்று. இன்ன - இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்ன
கேளென மேலேகூட்டுக.

உ. பொறிமுதல் - இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமானஉயிர்; “தொழிந்முத னிலையே” (தொல். சொல். வேற் - ம. உக.) என்றப்போல நின்றது.

இ - ள். வள்ளலைக்கண்டுகூறுந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டு மறப்பாயாக; பின்னை இன்னகேட்பாயாக; அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்புநனைவிரும்பிப் பல்லுயினைக்காக்கின்றபாரத்தையெல்லாம் கட்டியங் காணைப்பூட்டித் தனக்குமுன்னேநாட்டிற்குக் கேடுகுழந்த இறை அவனாலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (சுஎ - ஏ)

476. கோலிமுக்குற்றநூன்றேகொடுமுடிவனாயொன்றேறிக்
காலிமுக்குற்றுவிழ்ந்தேன்கருந்தலைகனையலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வினைமுடிப்பலென்றே
யாலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன்றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேன்க வீழ்ந்தென்றது - கட்டியங்காரன் இவன் அரசு
வேழமந்தானென்று தன் சுற்றத்தையழிப்பென்றுகருதி.

இ - ள். அவனால் உயிர்போக்கப்பட்டஅன்றே வனாயேறி வீழ்ந்து
உயிணைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்துப்போலத் தெறித்துப்
போய் மறைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிணைப்போக்குவென்றே
எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குநின்றேனென்றானென்க.

தேவிக்குப் பிள்ளையுண்மையறிதலிற் கூறினானென்க. இது, கேட்டு
மறக்கவென்றமொழி. (சுஅ)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாராநின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேனாமங்கோவிந்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பாள்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் ‘முடிந்த’ என்றான். தன்குல
மெல்லாம் இப்பொழுதுதானாயிற்றலின் வாராநின்றேனென்றான். நலத்
துக்குத்தக்க.

இ - ள். யான், கோன்குடிவழிவாராநின்றேன்; இடையிடத்தேன்;
பெயர் கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன்; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால்
எங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவிபெற்றநங்கை கோவிந்தையெ
ன்று பெயர்கூறப்படுவானென்க. (சுக)

478. வம்புடைமுலையினொன்மடமகண்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்தநெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படுகூசப்பினோக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினளாகிய என்மகனோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத்
தொளடியிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மைய ஒத்தலாலே,

அந்துசப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின் நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சிறப்புப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணிணுளை
யாடகச்செம்பொற்பரவையேழுடன்றருவலைய
வாடலில்வதுவைகூடிமணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவிந்தையைப் பாவை ஏழுடனேதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்தி மணமகனாவாயாகவென்றானென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, 'அதன்றுநின்றேன்' (கோவி. ௬௮.) என்பதனோடுங்கூட்டுக. (எக)

வேறு.

480. க. வெண்ணெய்போன்றாறினியண்மேம்பால்போற்றிஞ்சொல்ல
ஞண்ணவுருக்கியவானெய்போன்மேனியன்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல், "குலநினையல்" (கோவி. ௭௪.) அளவும் ஒருதொடர்.

மேம்பால் - உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுதரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை, சிறப்பும்மை.

481. உ. சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாரிதைத்திடுவல்பைந்தாரோய்
போதார்புணைகோதைசூட்டுன்னடிச்சியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதுஆவது - இத்தால்வரும் திங்கென். (0)

482. ந. குலநினையனம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்த்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிராநப்பின்னை
யிலவலர்வாரின்னமிர்தம்மெய்தினுன்னே.

நப்பின்னை - அவள்பெயர்; ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல்; நச்செள்ளை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றாற்போல; நம்பின்னை, விகாரமுமாம்.

இ - ள். பைந்தாரோய், நம்பி, முலையினையும் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியன்; சொல்லள்; மேனியன். அவையன்றி அவள் கண்களுற்பூவிரண்டேகாண்; அவளை வளாந்தால் யாது

ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளிநலம் துகர்தானன்றே; திருமால் பின்னை யைப் புணர்ந்தானன்றே; ஆதலால், குலத்திற்குழவு கருசாதொழிக; இனி யான்கூறினவெல்லாந் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னடிச்சியைக் கோதைகுட்டுவா யாக; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன்; நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் கிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவிடத்து முகச்செவ்விகாணுமையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினான். (எஉ - ச)

வேறு.

483. கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமார்ப முன்னினர்முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமலைப் பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ள். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளிரை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார்; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (எடு)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வானந்தகோன்முகத்தைநோக்கி மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகனெனக்குமாமான் சூட்டொடுகண்ணியன்றையென்செய்வானிவைகள்சொல்லி நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

‘சூட்டொடு கண்ணியன்றே’ என்றது, இடுந்தன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டும்கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும்; உணர்த்தவே மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலேசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றானாக நந்த கோன் கருதினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாததன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆந்தன்மையுமேபோல, தங்குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டினுந் தன் மையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்துதலிற் கண்ணியின் தன்மை யுமுடையனென்று சீவகன் கருதினானும்; கோபாலரினும் வாணிகஞ்செய்வா ருளராதலின்.

இ - ள். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையினு ளாகிய பின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன்? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படிகூறினானென்க.

இனி, மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது : தனக்கு ஆகாமையின்புலாலும், பதுமுகற்கு ஆதலிழ்வுவுமாகக் கருதினென்றுமாம். இனி, மான்குட்டமாம். இனி மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுரைப் பர்.

(எ௭)

485. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரி துவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழுமப்புற்கு
மான்கறிகற்றமகடையெளவல்சூழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரான்கடிவினைமுடிகவென்றான்.

துவருட்டிணவாடை. தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவர்த்தநம்.

இ - ள். முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரினே கடிவினை முடிவதாகவென்றெனக்க.

(எ௭)

486. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுதுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றருவனோக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு, விகாரம்.

இ - ள். மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாளுடைய துதலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன; கண்கயலைக்கெடுத்தன. இப்பருவங்கண்டு ஆயர் உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பு ஒலியாகிற்கப் பாவையைத்தந்து பரவி வைத்தாரென்க.

(எ௮)

487. நாழியுனிமுதுநாகான்கன்றுதின்னொழிந்தபுற்றேய்த்
தாழிதொருவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழலினோரெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ள். ஆய்ச்சியர், குழலினோப் பசுவும் தொழுவும்போன்று ஊழிதோறும் நீயும் நின்னணவனும் சேரமூப்பிராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுனிநுந்த நெய்யிழுதை நாகாகிய பசுவின்கன்றுதின்னொழிந்த புல்லாலே தோய்த்து, அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து, மூழையாலே நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினாரென்க.

(எ௯)

488. நெய்விலைப்பசும்பொற்றோகிநிழன்மணிக் குழையுநீவி
மைவிநி குழலினோமங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்மிணையன்மாலையோரிலைச்சார்நுபூசிச்
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்தினைதந்துநின்றார்.

இ - ன். கருமைவிரிந்தகுழலினானை, நெய்விலையாலுண்டான பொற்
சோட்டையும் குழையையுரிக்கி மங்கலமானகழப்பிணையையிட்டு மாலையை
இட்டனராய் ஓரிலையில் இடுவித்துவந்தசந்தனத்தையும்பூசிக் கோலஞ்செய்
தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றாரென்க. (அ0)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழமுதூர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்தி
வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
பாறுகொள்பரிதிவைவேற்பதுமுகமுமரற்கென்றே.

இ - ன். ஆயர், ஆகோட்பறைமுழங்காநிற்க அவனை எடுத்துக்கொண்டு
மூதூரெங்கும் சாறயர ஏகிப் பின்பு கந்துகன்மனையிலேபுகுதலின், நந்த
கோன், தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீராச்சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமுக
னுக்கென்றுகூறி ஏற்றுகொண்டான்.

வீறு - வேறென்றற்கில்லா அழகு. மணஞ்செய்தமை கூறினார். (அக)

490. நலத்தகையவட்குநாகானாயிரத்திரட்டினன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுணையம்புழங்க
முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினானே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும்
முலையும்.

இ - ன். கோவீந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை ஏழும்
கொடுத்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை
வருத்திற்று; அவ்வளவிலே அவன் அம்புதைத்தலாலே ஆற்றானாய் முலைச்சிக
ரங்களுக்குரடுவே முத்துகவீழ்ந்து முயங்கினுனென்க. (அஉ)

வேறு.

491. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி
வெள்வேன்மிளிரந்தநெடுங்கண்வினாநாறுகோதை
முள்வாயெயிற்றாறமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள்வாய் விரிந்த - தேன் வாயிலே பரந்த.

இ - ன். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அவர்கின்ற கழுநீரிரண்டு
சேர்ந்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற்
பிறழ்ந்த கண்ணினையுடைய மணந்தோற்றுகின்ற கோதையுடைய எயிற்றின்
மாறாதஅமுதத்தை வெறாமல் உண்டு, கரைபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அழுந்
தினுனென்க. (அங)

கருசு

சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

492. தீம்பாற்கடலைத்தினாபொங்கக்கடைந் துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலேவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றிரைவையை

ன.

தினா, கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும்
விகாரம்; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த
அமுதமோ! அன்றி அழகிய பாளையுடைய இடையர்மகளோ! என்று நயப்
புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலை
யினையும் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினா
னென்க.

வ்விலம்பகம், வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

- சுகுட.

முன் று வ து

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

—o—o—o—o—o—o—

493. க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்
சங்குதருநீணிதியஞ்சாலவுடை நாய்கன்
பொங்குதினாமிதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொடுபொகிநிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பின்னையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதீர்த்து மட்டவழிகோதையோடே மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கா நெனக்கூட்டி, “கட்டழல்” (காந்த. ௯௧.) என்னும் கவியளவும் ஒருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன், “ஆண்டு நேரெல்லே” (நாம. ௩௬௪.) என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும், “பன்னிரு மதியின்” (பது. ௫௫.) என்றும், “ஆறிருமதியின்” (பது. ௫௬.) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாள் ஓர்யாண்டான செளரமானபட்சம்பற்றிக் கூறினொன்றும், தேவன், ‘மதியின்’ என்று மதியைக் கருதிக் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினொன்று முணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முதற்றேதியில் அபரபட்சத்துத் தசமியிலே கூறினொன்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்துச்சுதர்த்தசியிலே கூறினொன்றுங்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், ‘யாண்டு’ என்றது முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளாதலானும், தேவன், ‘பன்னிருமதியின்’ என்றது மாசித்திங்களிற்றேன்றிய பங்குனிப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிரு மதியாமாதலானும் இருவரும் இரண்டுதிங்களிற் கூறினரேனும் ஓரியாண்டென்பது பெற்றும். செளரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக் கொள்க. இது, “நானக்கிடங்கு” (காந்த. ௯௮.) என்னும் கவியாளுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறாந்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந்தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் செளரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சம் சிறந்ததாகலின். இங்ஙனம் இருவரும் ஆண்டுக் கூறுகின்ற நாளிடையிலநடந்த சரிதமாகிய நிராமீட்டலும், தத்தையையும் குணமாலையையும் வரைதலும், சிறைவிடுத்தலும் நிகழ்ந்தன மாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலு மென்பது உணர்தற்கு மேலே, “பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்” (குண. க.) என்றார். மேலே தோழர் பின்

னையார்க்குத் தத்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, “ஐந்துமதியெல்லையினையாண் டெடையனாக” (களக. நடகக.) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே எழுதிங்காட்சென்றனவென்றாராதலின், இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்து நாடும், “இங்ஙன மிரண்டுதிங்களேகலும்” (பது. ககச.) என்றும், “கழிந் தனவிரண்டிதிங்கன்” (கேம. அரு.) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத் தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நாண்டிதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டிதிங்களும், ஆக எழுதிங் களும் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, “அணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்றை” (காந்த. கக.) என் றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன்னிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்ற ரென்றே பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்றுகொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக, “மடவார்க்கன் கடனென்றெழுந்து போந்தான்” (காந்த. ஈ.) இறுதியளவும் ஒருதொடர்.

உடைநாய்கன், வினைத்தொகை; சங்கமென்றும் இலக்கத்தை மேன் மேலேதருகின் பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். “கலத்தினுங் காலி னுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்” (சிலப். மனை. ஏ - அ.) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடைய வன்றான் இருந்து பொருள்தேடிதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடிதலும் வேண்டிதலின், இவனையும், “ஓர்வங்கமொடு போகி நிதிவந்துதரலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனுமின்றியினிதோடுகவி தென்றான்” (காந்த. அ.) என்றும் ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமை யால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றனென்றுணர்க. பொருமால் களிறு போன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதி தரலுற்ற னென்க.

494.உ. மின்னொழுசுசாயன்மிகுபூட்பதுமைகேள்வன்

கொன்னொழுசுவேலியவதத்தன்ருளிர் தூங்குந்

தன்வழியகாளைசித்தத்தனவன்மன்போற்

பொன்னொழுசுகுன்றிலுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுசுசாயல் - ஒளிபரக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூணினையு முடைய பதுமைகேள்வன்; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன் ஒழுசு வேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர், திசைச்சொல்; குளிறுமென்றும் வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப் புப்போல. இப்பொழுது மனையிடத்து இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன்மன்போற்காளை - தந்தையையொக் குங்காளை. பொன் அசும்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியொடொப்பான்.

495.ந. இம்மியனதுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்

கம்மியருமூர்வர்களிரோடெதுகல்கூட்டி.

யம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுனாவிழந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்துடலுணர்வன்றே.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிற்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின்றுதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்து மிதத்தற்குரியசுனா ஆழ்ந்து வீழ்ந்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர்

496. ச. உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே

ம

தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மடிகிற்பி
னெள்ளநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணியுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான், முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி, நல்வினைவந்துதவுவது ஒருநாளிலே யென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; “ஏபெற்றாகும்” என்றார். (தொல். சொல். உரி. எ.)

497. ரு. செய்கபொருள்பாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்கு

மெல்குபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுன்னு
மையமிலையின்பமறனோடவையுமாக்கும்

பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செறுவார் - செறப்பவார். ‘எவையும்’ என்றும் பாடம். மற்று, அசை

498. சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களுன்ன

வோங்குசுலையைவதனுட்பிறந்தவீரர்

தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாயக்கவருதிச்சொ

னீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமரம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினும்போல. திச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குடிகெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதுபோதல்.

இ - ன். பரிதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்ட நாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருடாக் கருதினான்; அங்ஙனங்கருதி, கம்மியரும் களிதேறுவர்; ஆதலால் முயற்சியே நன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா; அறமே அமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினைசெய்யப்பெற்றிலேமென்று நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளும் உளவாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புணாபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகை வர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினும் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொழியவில்லை; தான் அவ்விடத்து இருந்தே யும் பகைவரைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐய மில்லை; ஆதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையும் உண்டாக்கும் மெய் யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலநகரவளவிலே ஆல மரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அத னுட்பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதை யரது கடனாகும்; ஆதலால், யானும் முயன்று பொருள்தேடி என்ருலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினான். (க - சு)

499. மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி

தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்

கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்தபோந்தான்.

மோதுபடு - பெருமைபட்ட. வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகிளா யொத்த கண் தங்குமார்பு; வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண் ணொளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

இ - ன். மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன் முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (எ)

500. வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள

முனமெனவேண்டினர்கள்வேண்டிவனநல்கி

நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி

பூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

இ - ன். குஞ்சியவருகிய வள்ளல், தானமென்று ஒரு பெயரையிட்டு வேண்டிவார் வேண்டிவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் திங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாக ஓடுவதாக வென்றானென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. சுமழ் குஞ்சி-இயல்பானமணம் சுமழ் குஞ்சி. இதனால், முன்பு பலகலங்களும் திங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாப்பழன்

நிடுபடச்செய்தினையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்ச்

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
வோடுகனிறொப்பவினிதோடியதையன்றே.

இ - ள். கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி
குழையக்கட்டுதலாலே, முந்நீர்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவ
ளக்கொடியை அறுத்து, ஓடுகின்றகனிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்
படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (க)

502. திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னிரையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து.
இஃது இல்பொருளுவமை.

இ - ள். அக்கலம், சங்கு தண்ணைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிற
கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவின்ஒழங்கைஇடறிக்க
குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (க0)

503. மின்னுமிளிர்நூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்வினோதிபமடைந்தஃதே.

இ - ள். விளக்கத்தால் மின்னையும், நூடக்கத்தாற் கொடியையும்,
மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமயி
லையுமொப்பார்; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலேமிக்க
நன்மையுடையதிபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க. (கக)

வேறு.

504.க. தீவினுளிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுகொடுத்தருள்கமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவனையன்னபொங்கிளமுலையினர்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துசின்னார்.

இதுமுதல், “ஆடகம்” (கஅ) அளவும் ஒருதொடர்.

திரு முத்துஆரம் - திருமகன்சேருமாரம்; “கழைபோய்விண்முத்தும்”
என்றும்போல; உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமாமாம். ‘சுமந்து’ என்
றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவன் - உண்டானவன்; ஒருசொல்.

505. உ. புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றப்போகமீன்றளிக்ஞஞ்சாய
லணங்கினுக்கணங்குரோடறுமதிகழிந்தபின்பைக்

கொணர்ந்தனபண்டம்விறற்கொழுநிதிக்குப்பையெல்லா

முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்பித்தூர்க்குமீள்னான்.

தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்னார். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்றார், சரக்கின்பெருமையால் உணரவரிதாகலின்.

506.ந. அரசனைக்கண்கெண்ணுற்றவர்களைவித்துநன்னை

ளிரேவதிவிபாழுவோரையிருஞ்சிலைமுளைப்பவேறிக்க

கரைகடலழுவநீர்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா

றுநாயுடைக்காதமோடியோசனையெல்லோசார்ந்தே.

ஏதி, ஏற. கணாகிற கடலழுவம் - கண அண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து, சார. இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் மரக்கலத்தின்றொழினை மக்கண்மேலேற்றுப; 'மரக்கலமோடினான்' என்றும்போல.

507.ச. களித்தலையமங்கியிப்பாவிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்

றுளித்தலையும்கிள்களீண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று

விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று

மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பநாய்கன்.

முற்படக் கூற்றும் உலைந்து ஒளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கின்று இடிப்ப. (கஞ)

508.ரு. என்டிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்

கொண்டிமேலெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்த்துமேகந்

தன்மொளிப்பளிக்குக்கோல்போற்றாராயாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்

கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து, சொரிய.

(கங)

509.சு. இடுக்கணவந்துற்றகாலையெரிசின்றவிளக்குப்போல

நடுக்கமொன்றானுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்

விடுக்கணையரியுமெஃகாமிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்

வடுப்பபித்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

எரிசின்ற விளக்குப்போல நடுங்கும் நடுக்கம். கள், அசை.

(கங)

510.எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்நியவலங்கற்றெண்ணீர்

கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்தேதற்கொல்லும்பவ்வத்

தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்நினுமுய்வர்நல்லார்

பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடு அகங்கொண்ட - உடம்பு உள்ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும் வரவுமுண்டாளும்போலத்தேதான்திக் காலவிடாதே கிடந்தாற்போ

லப் பழவியையென ஒன்றையாயது நல்வினையினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனி, பாடு - பக்கமாக்கி, மகளி ரிடத்துஞ்சுபோலே சூழ்ந்தவென்றுமாம்; நல்லாருய்வென்றுமாம்.

இ - ள். செம்மலும் தீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மக ளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்நாடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கூழின வர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணாதொருபோகத்தை உண்டாக்கிக்கொ டுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்ஙனம் ஆறுதிங்கள்சென்றபின்பு நிதிக் குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்தேன்றி அங்குள்ள காரி யத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னுர்க்குவரவேண்டி, மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழநாயகியேல் தனது உதயமாக மரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தக்கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞான்றென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தை ஓடித் தான்போனகரை ஒரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயங்கியிருந்த வளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கள்; என்முசையிற்காற்றுமிண்டி ஒரு காற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழி யிறுதியை ஒவ்வாநிற்க மேகமும் நின்றுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம் முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போலேயிருந்தது; இதற்கு நீங் கள் அசையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னும் கட்டிலுளும்படி இடுக்கண்வந் துற்றபொழுது நடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக; அங்ஙனம்நக்க பொழுது அவ்விடுக்கினை அரியும்வாளாம்; அங்ஙனம் நகாதிருந்து அழுது பிழைத்தார் ஒருவருமில்லை; ஆதலால், அழவேண்டா; வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவைவந்துசேருமிடத்தும் பாட்கம்போலச் சூழ்ந்த பழவினை யில் நல்வினைப்பயத்தாலே வாழநாள் உலந்ததில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவே புக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாலே வாழ நாள் உலந்ததாயின், உயர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்டிலுளுகா மற் கொல்லும்; ஆதலால், ஈண்டு ஆண்மையை வடுப்படுத்திப்பெறுவது என் னையென்றானென்க.

(கஉ - அ)

511. வினையதுவினைவந்தவீவருந்துன்பமுன்னீர்க்
களைகடலமுநீரீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமுல
நினையுமினீவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பரப்பைநீர்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன் பாதமுலத்தை நினையுமின்; அச்சம் நீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய, துன்பநிற்குதற்குக் காரணமாய்தனை. கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவனுக்குத் தோற்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, “நாடகநாங்களுற்றது” (காந்த. ௧௦.) என்றதனானும் பிறவாற்றொழுமுணர்க. (௧௧)

512. பருமித்தகளிற்றானும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக் குருமித்தமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந் துவல்லே நிருமித்தவகையினேடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி லுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணின களிற்றானும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலை முழங்கிப் பொங்கித் தரன்கினைத்தகூற்றிலே ஓடிக்கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ள வரெல்லாம் சேரமறைந்தாரென்க. (௨௦)

வேறு.

513. ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும் வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கவ்விரையாதுகின்றான் கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத் தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினையுய்த்ததன்றே.

இ - ள். பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலாராயும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழுங்காநிற்க, கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்; அத்தாரவனைத் தினா கொழித்துக் களையிலேசெலுத்திற்றென்க.

514. நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீர்திப் போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய் வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென் பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைச்சேர்ந்தான்.

இ - ள். வினையே, முன்படைக்கிற பொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொண்டநீ வீவாயெனப்படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுயாமத்தே கடலைநீர்தித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய்; நீ இனி எத்ததைச் செய்யாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானென்க.

‘என’ என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(௨௨)

வேறு.

515. பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்து வரிதருவன்டொடுதேனினைமார்க்குந் திருவிநீபூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாந் கருவனாமார்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவன்டும் தேனும் ஆர்க்கின்ற பொழிலிலே நேரோ சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம், அசை.

(௨௩)

516. ஒமிந்தினாகருஸதப்பவுருண்டுருண்

டாடுமலவணையன்னமருள்செய

நீடியநெய்தலங்கானனெமிந்தகை

வாடியிருந்தான்வருங்கலநோக்கா.

இ - ள். நெமிந்தகை, நெய்தனிலத்திற் காணலிலே அலவணை அன்னம் அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ் விடத்து வரும்கலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந் தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வா னாக் காலான் உதைத்துக் கடல் முன்னேதள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளினுற்போலேயிருந் ததென்க. (உச)

517. ஆளியமொய்ம்பனிருந்தவப்பூம்பொழிற்

முள்வலியாறொர்மகனைத்தலைப்பட்டுக்

கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்

தோள்வலிமிக்கான்றொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்தி, கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதுகூறுகின்றான்.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (உசு) என்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப் போவாணப்போலே வந்தான். அ, அசை. (உசு)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கனிழந்து

திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு

மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு

மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்தமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையின் அதுதேடிதற்குக் கடலிற்போனசெய்தி யும், நல்வழியால் தேடியதன்பொருள் காற்றாற் கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்ற படியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத் தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறினென்க. (உசு)

519. மாணுமரனுமிரங்கமதவலி

தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்

மேனுமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன

ஆனமிலகட்டுரைக்குள்ளங்குளிர்த்தான்.

இ - ள். பரிதத்தன், மாணும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யானுமிழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப் பெற்றேனெயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தான் உள்ளங்குளிர்த்தானென்க.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுனாயாயிற்று. தினைத்தல் - அறு தொழுதல். 'உணாத்தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தரன்கூறியதற்கு பரிசுத் தன் மகிழ்ந்தானென்க. (௮௭)

520. விஞ்சைசகர் வல்லேன்யிளிந்தகின்றோழ்வுரோ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின் நிமறித்தேதருருவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாற் கெட்டின்தோழருட னே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்நிலையில் வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிற் கெட்டு நெஞ்சிற் பலகால்நினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

நினையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை.

(௨௮)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலிமினமென்னு
விராசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குராகழன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். தருருவனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை உணர்த்தினனாகி இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தான் நிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான் கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை.

(௨௯)

522. விசும்பிவர்மேகம்வினாவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டிளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிநறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவார்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் ஆம் மேகத்தைப்பிளந்து வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையு முடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு.

(௩௦)

523. கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழுந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொததுடம்புருளிர்த்தான்.

இ - ள். அவன், அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்கு அரியனவாய்க் கண்டார் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திருவிரும்பும் தன்மையவாய்க் கோட்

முடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டு உண்டான்; உண்டு உடம்பு குளிர்த்தானென்க. (௩௬)

524. மழைதவழ்சோலைமலைமிகைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கிகாழலாநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனிநிதினுவந்தான்.

நான்கடியும் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்டஅம்மனை மிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடேநோக்கிக் கட்டு இனிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௩௭)

525. கோதையருவிக்குளிர்வராமேனின்று
காதங்கடந்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
னாதுவைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மாலேபோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொடிமதில்நகருண்டு; அங்குப் போகக்கடவோம்; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையாளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் - பரிகோயிலென்று கருதினான். (௩௮)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கத்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்ற
னாகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றநடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்மே.

இ - ள். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற அழகை நாம் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்று அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதிமேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்ற தென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

வகாரம், தேற்றம்.

(௩௯)

527. துளங்குபொன்னகரின்மன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளாதுப்புரவிடங்கொல்லா
மனந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
லிளங்குதிர்பபரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது, பொன்மதிலை; "அத்தேர்ப், பரிதி சுமந்தெழுந்த யானை" (நளவ. ௪.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின்றன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென் னின், ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச் சூட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களுல்லாம் பொன்னுலகில் இன் பத்தையுடைய நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததோர் நகரியென்று கூறலாமென்றாரென்க. (ந.ரு)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கணுயிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
றங் சுகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூக்கனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்நிரன் அமராவதி தெய்வ மகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குமின்றதன்மைபோல அழகைநந் ததென்க. (ந.சு)

529. கிடங்குசூழ்மதிந்தேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்களைக்கியர்வாண் முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற்கொடிகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம்மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டிமென்றுகருதி அவையெல்லாம்சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கை களாலே, 'நீ முகத்தையொப்பை; நல்லேநல்லே' என்று அதன்புறத்தைத் தட் டுவனபோலே யிருந்தனவென்க. (ந.௭)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரென்றொளிரநக
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். மேகலை, கிண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்னுன்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என் னிற்காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்குந் தன் மைபோலேயிருந்ததென்க. (ந.அ)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித் தூவிகர்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள். தம்தலையிலமுத்திய மணித்னாவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னால் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (௩௯)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளினுலழலாற்றுவபோன்றவே.

இ - ள். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேலங்கிய வெருட்சியையுடையமாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்மேற்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே, அவை, நல்லார் முகத்தின்அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருளி, வெருளி, இ - பகுதிப்பொருள் விசுதி. சோதிடநூலார் இங்ஙனங்கூறுப. (௪0)

533. அசம்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசம்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ - ள். பொன் இடையறாது ஒழுங்கின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற்செய்தபூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள், ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (௪௧)

534. தேக்கணின்னகிறெனெடுக்கூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவள்வில்கொழும்புகை
விக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
பூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ள். நெய்யை இடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடேபிசைந்திட்டு உண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற்சாளரங்களைஅடைத்துநிறைத்து அவற்றைத்திறக்க, அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய்அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூர, மார மகிலுறுப் போராறு.” நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪௨)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனின்

கற்பத்திரந்திரன்நாமாழிமாமணிச்

செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செர்மற்றே.

இ - ன். தானவர்தங்கிய நகரினவிளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்தங்கும் மணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சாட)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிராய்க்குக் கொல்புருந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்னிருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது, தரணையும் ஸ்ரீதத்தனையும்; தரன் கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றுவெத்து, மழைகள் தங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ன். நாய்கன் நகரானோக்கி நாய்புருந்தது நாகமோவென்றுகருதும்படி, பொன்னகரினேபுக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்து தரணுடையமனைவிலே செல்லுதலாலே அத்தரன்விருந்திட்டுப் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (சச)

537. க. மாடியந்தரணைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழனாய்கலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைத்தொல்சீர்த்தாரணிகருட்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபொழுமணிமுலையணங்கினன்னாள்.

538. உ. விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுனைத்தேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தனானே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டண்டி
யண்ணலங்களிறிறிணுச்சியருங்கலவெறுக்கையீர்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகிய கலுழவேகற்குத் தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்னாளுமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றிறும்போல எல்லாரும் வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே, எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றின் உச்சியிலே கலமாகிய செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கீழ். அன்றே பேசினாரென்க.

(சரு - சு)

539. மந்திரத்தரசன்வல்லேகிமித்திகன்வருகவென்றார்
கந்தரத்தோடிகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தார்

னிந்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்தென்றவர்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். விச்சாதரலோகத்தின்கண் அரசன், கணி, கடுகச் சாதகர்
செப்துவருகவென்றவனுக்கு அவனும் கோளாலே எண்ணிச் சாங்கஞ்செய்
தான் ; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயன். எல்லாம்
மண்மேல் இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினானென்க. (சுஅ)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனுசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரனிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றாங்கொலன்றுகொலறியலாகா
திவணதாமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினானே.

இ - ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிற்ப, கணி தான்
கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன், இட
மும்வலமும் பாய்கின்ற, கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதியாயினதுமனத்திற்
சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்து
வைத்தான் ; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியதேயாயிருக்
கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன் அறியமுடி
யாதது ; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்க அறி
யக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ப்ரீதத்தினையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினு

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதின் உணரலாகாமை
யின், இவற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறுது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது
கூறினான். (சஅ)

541. க. பால்பரந்தன்னபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

பாலாவி பரந்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த
முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலும் கண்ணார். மதியின்
கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

542 உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துமுதுசேந்த
பொன்னவர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூட்ட
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்திவிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ப்ரீதத்தினக்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்து உழுதலாலே
சிவந்த.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினதரன், கண்ணூர் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோ னுமிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைவளங்க, மன்னவன் உபசாரங்கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றானென்க. (சக - ௧0)

543. முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரிபேய்ப்பக்
கதிர்விரிபூணிநற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காநன்
மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், ஒப்ப நாண ஏய்ப்ப அவனுடையத் தைமுதலியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க. அது மேற்கூறுகின்றார். (௧௧)

544. இன்றையதன்கேண்மையெமர் நுமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினாழா
லன்றியுமனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகளீயே
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.
வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து; “வச்சிரநுதிய னிட்ட, வெழுத்தான” (கேம. ௧௨௩.) என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காத விதியினலே எமரெழுவர் நுமரெழுவரளவும் ஏழுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது, அக்கேண்மை; அன்றியும் சமயமும் ஒன்றே; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகனென்று இரண்டொசாதியில்லைகாண்; இது நின்மனை காணென்றானென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௧௨)

545. க. மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிகின்ற
சந்தனந்தளிர்ந்ததேபோற்றீதத்தன்றளிர்ந்துநோக்கி
யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னமென்றுகேட்ட
முந்தைத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான்.

546. உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்விஹென்சேடிப்பாலிற்
கள்ளிவிழ்கைதேவலிக்காகில்காரந்தாரநாட்டுப்
புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா
வெள்ளிவேற்குலுழவேகண்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன்.

547. ந. சங்குடைந்தணையவெண்டாமமைமலர்த்தடங்கள் போலு
நங்குடித்தெய்வங்கண்மார்நமாங்காநாறிபினென்னக்

கொங்குடைமுல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமாற்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௩. தடங்களிலே உடைந்ததன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்
குடி. இது தூய்மைக்கு உவமை; இனி, சங்கு கெட்டாலும் நிறங்கெடாதது
போலக் கெட்டாலும் தன் தன்மைகெடாத குடியுமாம்; “நத்தம்போற்
கேடும்” (திருக். உரு. ௩) என்ப. அரசமுல்லையும் காவன்முல்லையுங்கருதி
‘இருவடம்’ என்றார்.

இ - ன். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்த்
தாற்போல மன்னனது சொன்னீராலே பரிதத்தன் தளிர்த்து மன்னனை
நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன் நன்னுடைய
தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னனமென்று முழுதெடுத்தி
யம்புகின்றவன், நமரங்கான், வேதண்டமலையில் தென்சேழக்கூற்றிற் காந்
தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியில் நின்றுநீங்காத கலுழவேகன் வேந்
தன்; அவன், நங்குடித்தெய்வங்காணுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராக
வென்றுசொன்னான்; ஆதலால், மார்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடி
யைப்பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்று சொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கி, பிழைப்பதன்றால் எங்குலமென்று சொன்னானெனக்
கூட்டிக. தந்தை இயம்புகின்றவன், நமரங்கான் அறிமினென்னச் சொன்
னானென்றது, ‘மந்திரம்’ என்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை -
பாட்டன். (௩௩ - ௩)

548. க. பெருந்தகைக்குரிசிறோழன்பெருவிலைக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபுபொற்பேவாம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கண்ணிதிறத்துவேறுக்கட்டுரைப்பிற்றுக்கின்றான்.

549. உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொன்பின்கொலமரர்கோவெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்மெருமரமன்னன்சொன்னான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருந்துபு - மனம் திருந்தாநின்று. ஓம்பி, ஓம்ப. திரும் - குலம்.
பயிற்றுக்கின்றான், எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம்.

உ. காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதி
வைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்த
கொடி - தந்தை.

இ - ன். அதுகேட்டு, சூரிசில் தோழன்தொழாநிற்க, அவன்முன்கை
யைப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்

பொருந்தாகின்று உபசரியாநிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக் கொடியை அச்சகிகழ்ந்தமையால் மகளென்று ஓராளும், கொடியோ ! மின் றோ ! மணியாற்செய்தபாவையோ என்றுசுழலாநிற்க, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி புரித்ததன் குலமாகவே மேற்றொட் டும் கூறுதலைப்பயிற்றுகின்றவன் ஒருகாரியம்சொன்னானென்க.

அது, “நின்மகளிவன்” (காந்த. ௬௦.), “ஆணையிராமின்” (காந்த. ௬௬.) என்றவற்றிற்கொள்க. (௫௬ - ௭)

550. க. தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறமுழைச்சார் தூக்கி வாசவான் குழலின் மின்போல்வருமுலைச்சார் தூக்கி யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்குண்டலமிலங்கநின்றான் காகிலயாழ்க்கணங்கொடெய்வக்கார்தர்வதத்தையென்பான்.

551. உ. விளங்கினாலுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ லிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற் றுளங்குநுண்ணுசப்புந்தோன்றாநருவருவென்னவுண்டே.

552. ட. நின்மகளிவனோநீயேநின்பதிகொண்டுபோகி யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனையானுமாக வன்னவற்குரியனென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான் நன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. உலாய் - சூழ்ந்து. நாணல் இறைஞ்சுகின்றலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவரவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்கநின்றான். யாழ்விச் சைத் தொகுதி கொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

உ. குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

ட. போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவரு ணத்திலும்யாவன்; “இறைவராதி மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்” (காந்த. ௧௧௬.) என்றார் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகளாய்கூட்டினான், அக் குலத்தில் தான்செய்தநல்வினையின் நிலைமையை எய்துவித்தலின். ‘உரியள்’ எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, விகாரமாம்.

இ - ள். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணிநின் றவன், தெய்வமாகிய காந்தருவதத்தையென்னும்பெயலாயுடையான்; இவன் தான் வீணையாலும் வனப்பினாலும் உலகமெல்லாம்விளங்கினான்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுகிழ்த்தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரர் தன்; முன்பு மின்போல்துளங்குதுசுப்பும் இப் பொழுது உண்டு இல்லை யென்ன ஐயநிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகிய இவளை நீயே நின்பதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்கான் யாவன

யினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினானை; நாய் கனும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவளுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (௫௮ - ௬௦)

553. க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலர்கவானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான்.

554. உ. நூற்படுபுலவன்சொன்னதுன்பொருணுழைந்தியானும்
வேற்கடற்றூணேவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்றில்லரித்தடங்கணங்கை
பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. வேற்றூண். சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

இ - ள். அதுகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றினிகளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இறந்துபடும் வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே தஞ்சப்பெறின், அவ்வன்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இந்நாளாவும் சாந்துயரெய்திற்றிகவும் ஒருவன்பகுதியிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானும் சோதிடநூலிலே யுளானுகிய கணிகூறியபொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலும் நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற்படுங்காலம்வந்தால், அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்குநேர்ந்தேனென்று சொன்னானென்க.

‘வாராமையின்’ என்றும், ‘ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேன்’ என்றும் வருவித்துணாக்க. (௬௧ - ௨)

555. படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுரீக்கிக்
கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்டும்
விடைப்பருந்தாரிணவேந்தன்வேண்டிவவெறுப்பநல்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவீணாபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலின், பிற்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரிய தானே

இ - ள். அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத் தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்த பரிவாரீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாம் கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டவெனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வீணாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௬௩)

556. உடம்பினெடுயிரிற் பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீரின்
தடங்கணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாகி
வடங்கலரட்டவேலானுணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலும் அரிவாய். ஆக, வியங்கோள்;
எச்சமாக்கி, ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ள். உடம்பினெடு உயிர் பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய் ஓரி
டத்தும் இவனைநீங்காத அரிவாய், நின் தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை
போம்படி. இவளுக்குத் தந்தையும் தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இரு
வீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தனது ஆணையையுடையிராவீ
ராகவென்றனென்க. (௬௪)

557. அருமணியவிரம்வேயந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
நெரிமணிசெம்பொனூர்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்பூணிற்றஞ்ச்சினந்தலைமுங்கலின் நிக்
குருமணிமுடியிற்மேய்த்ததரன்மமர்கொள்கவென்றான்.

பூணிற்றஞ்சுப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுத்தலின்ருகலின், அவர்
முடியின் மணியை அவனடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ள். மன்னன், அருங்கலம்வைத்தற்குச்சுமைத்த மணியாகிய வயி
ரம்வேயந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற்
பெட்டி இரண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்ற
னென்க. (௬௫)

558. பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பசுமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முகட்டிற்மணிசொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநாணச்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

இ - ள். வேலான், பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்
சார்ந்தகட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும்
நீகொள்கவென்றனென்க.

ஓடு, எண்ணெடு.

(௬௬)

559. விளக்கழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
றுளக்கறவொழுக்கியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைக்கவென்றான்.

இ - ள். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை அழைச்சேர்த்
தினற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன்
அசைவற ஒழுகினற்போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்

ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமுடையவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணுட்டிங் களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கோளினாத்ததிங்கள் பத்தரிற் தோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவ மம்; “விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை” (பொருந. ௫.), “உருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வை” (பெரு. கூ.), “தொடித்திரிவன்ன தொண் டெடு திவலிற், கழிப்பகை யனைத்துங் கேள்விபோகாக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்” (மலை. உக - உ௩.), “துளைவாய் தூர்ந்த தூரப் பமை யாணி, யெண்ணுட் டிங்கள் வழலிற் றுகி” (பொருந. ௧௦ - ௧௧.) என் னார் பிறரும். (சஎ)

560. அரக்கெறிசுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினுளைப்
பரப்பமைசாதற்றாயர்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

“தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித் தே” (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௧௨.) என்பதனால், ‘பற்பல்கால்’ என்றார். கொண்டு, கொள்ள.

இ - ன். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசெவத்தலின், இங்குலிகழுட்டின குவளைபோலுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக்கொள்ள, அம்மடந்தைபோகையினாலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

“ஒழியாது” (தொல். எழுத். தொகை. ௧௫.) என்றதனால், இரண்டா வதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாததாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போக வென்றுமாம். (சஅ)

561. கரம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையொடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புவைத்தனையவல்சூற்பல்கலைமிறுற்றவேகி
யாம்பறைமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ - ன். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாள், பலர் தாம் பிச்சத்தையும் குடையைமுந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிறுற்றத் தாய ரிடத்துநின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின் றாளென்க.

ஏந்தி, ஏந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றுமாம், நானுதல் - தோற்று தலுமாம். (சக)

562. அடிக்கலமரற்றவேகியரும்பெற்றதைபாத
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலகூடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துணிற்ப
வடித்தனன் புல்லிவேந்தனாற்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி, புல்ல.

இ - ள். தத்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியால் முறிந்துவணங்கின அளவிலே, அவன் ஆற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவன்போய் மின்னுக்கொடி பலவுதுடங்கியாங்குதுடங்கும் தோழியர் திரளிடைத்தேநிற்க, வேந்தன் ஒருமொழிகூறினானென்க. (எ0)

563. வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தையெய்தாததேனையரேமகளிரென்ன
நலம்புரிந்ததேனையகாதற்றேவிதன்னவையநீங்கக்
குலம்புரிந்ததேனையகுன்றிற்கதிபதிகூறினானே.

குலம் வழவுகொண்டதேனைய அகிபதி.

இ - ள். நலம் வழவுகொண்டதேனையதேவி தனது வருத்தத்தை நீங்கும் படி வலம்புரியீன்றமுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால் வலம்புரி பயனையெய்தாது; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்கூறினானென்க. (எ1)

564. இன்சுவையாமொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனைபூகமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளின்தோக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானஞ்சேர்ந்தாளர்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங் குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர்; “குரங்கு முகவு முகமு மந்தி.” (தொல். பொரு. மர. ௧௭.) என்றார். புறவம் - சித்திரப்புறா. மருண்ட இனியநோக்கு.

இ - ள். தளிரியல், மானினமுதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத் தேகுழந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எ2)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவனொருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ - ள். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுடைய கொற்றவன்மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினானென்க.

அதன் எல்லை மேற் கூறுகின்றார்.

(எ3)

566. கண்ணயற்களிப்பன, வண்ணல்யாணையாயிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணல்பற்றிரட்டியே.

இ - ள். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயாணை ஆயிரம்; தேரினுடையஎன் இரண்டாயிரமென்க. (எ4)

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கையுடைய குதிரைகளும் முற்கூறியயானையின் நான்மடங்குற்ற பக்கத்தனவென்க. (௭௮)

568. பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடையினையரு
மாற்றிடடியாயிரர், கூறுதற்கரியரோ.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம் பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையரும் பன்னிராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கு அரியரென்க.

569. மாகநீள்விசும்பிடை, மேகநின்றிடித்தலி
னாகநின்றதிரந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சமாம். அதிரந்து, அதிர.

இ - ள். விசும்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத் தன்பகையானையாக்கக்ருதி யானைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க் குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (௭௯)

570. வெஞ்சினவெகுளியிற், குஞ்சரமுழங்கவின்
மஞ்சதம்வயிறழிந், தஞ்சிரீருகுத்தவே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது கேட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீளையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (௮௦)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
னாழ்கடலகம்புறம், வீழ்தரவினாந்ததே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து, கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவீழும்படி மும்மதங்களோடே புயலுகுத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும் தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்து சென்றதென்க. (௮௧)

572. மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவீழ்த்
தல்லலுற்றழங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கவீழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டழித்தத் தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (௮௨)

573. க. பாணிறப்பனிவரை, மேனிமிகுத்தன

நீனிமநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

இதுமுதல், “பீழை” (௮௮) அளவும் ஒருதொடர்.

(அக).

(2/2)

(২/৫)

(அக)

(२६)

(அ)கா)

(அ) ௭

தி - ன். விஞ்ஞானம் பெருமகன், நங்கை நலத்தாலே மன்னர் ஈண்டி
றார்; அதுகண்டு மார்பினுனுடைய கணி மாந்தராவ்வு மண்ணிடத்தே; ஆத
லால், அவனைக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, நின்றோழன் கடலிடத்தான்;
அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன்
சென்று எங்காதற்கோழனைக் கொணர்கவென என்னையேநாக்கிக்கூற,
யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சி யென்று அறிய.
அன்பனே, தன்பமுற்றாக்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகு கூறலின்,
நான் தின்னையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து தின்னையொருவனையும்

துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்தினான்; உணர்த்தி யான் அங்ஙனம் பீழைசெய்து நின்றபைப்பெற்றேன்; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிருத்தனவற்றையும் மணிகளையு நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினான் அகம்புகன்றிருக்கும்படி, அவ்வம்பியையும் தோழரையுங்காட்டினானென்க.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியம் கடைப்பிடிதலின், ஈண்டு உண்மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” (காந்த. எ௩.) முதல், இத்துணையும் குறளடிநாண்காய்வந்த கொச்சக ஒருபோரு; “நெய்யோடுதீயொக்கச், செய்யாண்ச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டுமே” என்றார்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - ௮)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்று திவ்வியகிளவிகம்மா
லுன்றருகுருதிவேலா னுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சக்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடு முடிகவென்றான்
கான்றுவில்வயிரம்விசங்கனமணிக் குழையினானே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ள். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்பும் குழையினானாகிய வேலான், தரனது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மைய தானதுன்பம் என்குலமுள்ள அளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினனென்க. (அக)

582. தோடலர்தெரியலான்றன்றோழரைக்கண்டிகர்த
லாடலர்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநாக்கார்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழரைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலே விரிந்தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தான் உற்றதெல்லாம் கூறியவளவிலே, நாங்கள் கண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலே மென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனநிருமித்தான்.

(கூ0)

583. சுட்டழற்கதியுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்சூழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணைமுழுவமுதூர்ச்
சுட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். முகையவிழ்ந்த தாரானாகிய நாய்கன், அழலாற் கதுவியுண்ணிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்ந்து, தனக்கினியவரெல்லாரும் தன்னைச்சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் தன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய, விகாரம்.

(கூ௧)

584. பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியெனவிறஞ்சிறிந்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்நகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ - ள். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவள்
இறைஞ்சிறிந்ப, தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி அவனையிணைத்து முலைபுடை
கொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிட
த்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (௯௨)

585. சந்திரகார்தமென்னுந்தண்மணியிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகண்ணியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலன்வைகினுளே.

இ - ள். பாவை, சந்திரகார்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே
ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னுற் சுவரமைத்து மணியாற்கந்துநாட்டிப்
பளிக்குக்கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளி
யாலேவேபந்துசெய்த கண்ணியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி
வைகினுளென்க. (௯௩)

586. பாசிறைபரவையல்குற்பகங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண் பரியவைகிக்கடன்மலைக்கழிந்தபின்னாத்
துசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுண்ணுசப்பிப்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையது அல்குற் கலாபம்விம்முதலால் அதில் மணிகளற்று
விழும்படிபுணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்
தே கழிந்தபின்பு, தத்தையது குற்றமற்றவரவையும் அவள்தந்தை யாழ்
வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறின
னென்க. (௯௪)

587. வண்டுணமலர்ந்தகோதைவரவொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவர்மருளநாளைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

இ - ள். அது கேட்டபதுமை நெஞ்சாலேதுணிந்து உடன்படுதலாலே
புரித்ததனும் நானே முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றனென்க.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்பட நுகர்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி
மயங்குதற்குக் காரணமான முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை
முடிதலின், அவனை நாளையுடன்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினான். (௯௫)

588. மால்வவையிறுபோழ்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வவாமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டிபுக்குக்
கால்பொருகழலினுன்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்மவவியினேர்ந்தான்.

இ - ள். ப்ரீதத்தனும், தூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வவாயின் வயிற்
றைப்பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்
னும் பலபலகொண்டிபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கறினான் ; அரச
னும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்ததும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு
முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின் 'விதியின்'
என்றார். (கக)

வேறு.

589. மையன்மதயர்னைநிராமன்னன்மகிழ்ந்தாளுப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினொடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முலைபாயமுக்கைவிண்டலர்ந்தாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ள். பாய்கையினால் அலர்ந்ததாரானாகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்த
வளவிலே மிக்கஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக் கடிதா
கச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கக)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிமிடாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாஸ்கிழமைவெள்ளிசயைபக்கங்
காணத்திடையேவங்கையெழக்கண்ணினர்களன்றே.

இ - ள். நானக்கிடங்கைஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தினடு
வே பொன்னையுடைய வாணச்சிரித்திடும் அழகினையுடையதோர் மண்டபத்
தைச்செய்கவென்று கூறினானென்க ; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையும் திருதியை
யும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கம் உதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தா
ரென்க.

நானம் - புழுகு ; குளித்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வாணத்திண்டு
மென்றுமாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும் இரேவதியும்
மீனராசியாதலால், " உத்தரட்டாதி நடுநாளாதலின், 'மீனத்திடைநாள்' என்
ன்றார். திருதியை, அட்டமி, திரயோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறத்தலின்,
'சயைபக்கம்' என்றார். மேடத்தின்முற்கூறுமேடராசியின்கூறு ; இரண்டாங்
கூறு சிங்கராசியின்கூறு ; மூன்றாங்கூறு தனுராசியின்கூறு ; ஆதலால், மேடத்

தின் நடுக்கூற்றைச் சிங்கத்தின் உடையமாகவிதித்தார். இது கூற்றிற்று, சிங்கத் தே பிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகக் கிழமை ஏழாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல் உரோகினியீராக நாள் ஆராயவாறும் கூடுமாறென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவும் சந்திரன்வர்த்தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகினிகூடிற்று. இது எனே, மேல், “ஒண்ணிறவுரோணி யூர்த்தவொளிமதி யொண்பொனாட்சி” (காந்த. ௧௨௮.) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறிதுநாழிகை உரோகினியாகக் கூறினார். (க௮)

591. நட்புப்பகையுட்குனெடுநன்பொன்வினேகழனி
பட்டினெடுபஞ்சதுகில்பைம்பொனெடுகாண
மட்டசுவைவல்சியினெடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதியிரவருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன் இட்டால்வினையுமென்று அக்கழனியின் சிறப்புக்கூற்றிற்று; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்ச - படாம். ஒடு, என்னெடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுவிடுக்க.

இ - ள். பதினாயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் வளையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சதலுடனே கடிதின்முடிக்குங்கூத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க. (க௯)

592. வண்டிபடுதேறநறவாய்விடொடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிடித்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்பித்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டுருகுபொன்னினிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ள். அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடதலோடேபருகித் தொழில்செய்தற்கென்றுகண்ட சூந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும்பொருந்தும்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன்மேலே இஃது உயரத்திற்களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னுலே நிலத்தைப்புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. (௧00)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற் பொலிபொற்றான்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்றுபளிக்கலகுபரப்பி
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று, நவில. வெள்ளி, விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற்குடதாடியாலே பொற்ருடத்தைக் கோத்தாலொத்ததுணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய

உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே சைபரப்பி,
வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னான் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி - தூணுக்கும் உத்தரத்துக்கும் நடுவேவைக்கப்பட்டது. (௧)

594. பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலேதலைமணந் துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து
முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமா
லைமுதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திர
காரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மலை. ஓவியங்கட்கும் பாடம். (க௦௨)

595. ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழமின்போற்
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினாமுத்தமணல்பரந்துபயின்றுளதே.

இ - ள். அழகிய இதழையுடைய பொன்னாற்செய்த தூக்குமலைகள்
காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்
போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந்
தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனாற் பிறவுங்கூறினார். (க௦௩)

596. காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமரையவாவினரும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

சலையும் மாணும். இயக்கிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுகிலை
யையுமெழுதி. இயக்கிலை பாடமாயின், இவை இயக்கமும் கிலையுமாகஎழுதி
யென்க. எழுதி, எழுத.

இ - ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயெ
ழுதி, அச்சுவரன்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத்
தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (க௦௪)

597. உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொளரிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாமிதிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ள். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகியபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழுங் குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்குநிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும், அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (க0இ)

598. ஜெமுகுலிகேறியொளிர்திங்கள் சிகைவைத்தே

நீராட்டிதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கு

நாடிமுகநான்கதனிநான்முகனையொக்கு

நேடிநிமிர்தன்மையினினமியையுமொக்கும்.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது, முகிலைக் கிழித்துப் பிறையைத் தலையி லேவைத்தலாலே அரையொக்கும்; முகநான்காகிய அதனானே எங்குநாடு தலாலே அரையொக்கும்; மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையாலே அரியையுமொக் குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர். இன், அசை.

(க0சு)

599. கண்டவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்குங்

கொண்டிலகமேத்தவினக்கொற்றவனையொக்கும்

வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழமுத

முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ள். அது, காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்த லிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தையுண்டவர் கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகீமைகூறினார்.

(க0௭)

வேறு.

600. முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட

வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசம்பறுத்துநீண்டு

பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்

புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயாவுயிர்த்தத்தன்றே.

இ - ள். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்ட புகைதவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய் கின்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய்ச் சோதிட்கரது விமானத்தை முட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயர்வுயிர்த்தத்தென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தஇடம்.

(க0அ)

வேறு.

601. க. அசைசனதருளிநெடகன்மனையவனய்தி

யுரைசெல்லவகையினெலிகமுமறிவுற

முரைசதிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென

வினாசெல்லிரையராவியவரின்விடவே.

602. உ. விகிணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்

படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி

நெடுமதியகடுறகிழுவழ்கொடியுயர்

கடிநகரிடிமுரசுறைமினமெனவே.

603. ன. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன

புங்கவனறநெற்பொலிவொடுமலிகென

வங்கதிராமணிநகையலமருமுலைவளர்

கொங்கணிசூழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604. ச. வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பினியிற்றீர்.

தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்

பூன்றுகலுழிதோறுமுலகினுண்மார்தரெல்லா

மீன்றவர்வயத்தராகியில்லறம்புணர்கநாளும்.

605. ரு. தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டுமப்பிப்

பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவிமி

னவம்புரிந்துடம்புரிங்காதருந்தவமுயன்மின்பாருஞ்

சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின்.

606. சு. அம்மலரனிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினெந்து

விம்முறுதுசப்புநையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த

வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்

செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழித்ததையென்பார். ()

607. எ. மற்றவடந்தைநாய்கன்வண்கைச்சீத்ததனென்பான்

கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாரு

முற்றவமுடையளாகிமுரிநூற்கலைகளெல்லாங்

கற்றவள்கணங்கொணல்யாழநங்கனைக்கனிக்ருநீரார். ()

608. அ. தீந்தொடைமகரவீணத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்

பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிசூத்துடையநம்பிக்

கீந்திமிழைவராதிழுவகைக்குலத்துளார்க்கும்

வேந்திக்குருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான். ()

609. சு. மண்ணகமடந்தையாகமார்புமுமுயங்கிகின்

வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகராவாழ்த்தி

விண்ணகமுழக்கினய்ப்பவீதிதொறெருக்கியெங்குங்

கண்ணொளிர்கடிப்பினேச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகலை.

இவையொன்பதும் ஒருதொடர்.

க. உலாசெல்லவரை - முற்கூறிச் சாற்றுமுறைமை; புக்கமுமாம். கண் நெடுஞ்சுலால்; இரெழுவின் ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - எவல்செய்வார்; வியங்கோள்போல. என்றது - முரசறைவிப்பானா.

உ. தனையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

ங. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை - முத்து. மணியும் நகையும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. கற்பினின், இன் - அசை.

இ. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனும் அடக்கினோற்கும் தத்துவவுணர்விலே னா எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஒம்பி அவர் உவப்பனவற்றை நமின். யாவரும் உடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச்சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

சு. அணிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்துவருந்தும் நுகர்ப்புநோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழி பெயர் தத்தை.

ஏ. மற்று, வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான். இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காமனையும் உருக்குநீரான்.

அ. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, 'மகரவினை' என்றார்; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினான்கும் பின்னேழுங் - குன்றத, நால்வகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி." முறையே - உக - கக - கச - எ - என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின், அரசனா முற்கூறினர்.

க. தன்மார்பிலேயுற, எருக்கி - தாக்கி, எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்ஙனம்மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அவ்விடத்து அரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இந்நகரிலே உலாநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையுரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் விசையுடன்சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக் குறுகி முரசறைமினெனக்கூற, அதுகேட்டு அவரும் குழலவளுடைய யாழ்வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணியினராய்ப் புண்கவனறநெறி வளர்ச்சியோடேமிகு; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைதருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பினியினின்றும்நீங்குக; கிளவியாரும் கற்பினில்திரியாத நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்கவென உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்யின்; தவஞ்செய்யின்; யான்செய்யுகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண்மின்; தேமொழி, தத்தையென்பாள்; அவள்தந்தையாகிய நாய்

கன் ஸ்ரீத்தனென்பான் ; குலத்தின்வந்தான் ; ஆதலால் அவன்கூறியகாரியம் இதுவாகும் ; அஃது யாதெனின், கற்றவன், நீரான், விளங்கிழை, அவன் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினென்பதென்று விதிதோறும் கடிப்பினேச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேப்ப முரசறைந்தபொழுதிலேயென்க.* (க0௯ - ௧௧)

610. வணக்கருந்தானை மன்னர் மத்தகம்பிளர் துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதி வாட்கை நிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள் வேழுத்தத்தின புரத்து வேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

இ - ள். மன்னருடைய வேழுத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வானையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன், கன்னியைக்கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (க௧௦)

611. சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவீக்கி
மதக்களிறுடர்த்துக்குன்றமணிவட்டி னுருட்டுமொற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன் மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமான்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கு அஞ்சிப் பதைத்து ஓடுதலரியானை. பாலமா, மா, ஈண்டு வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ள். பகைவரார் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிறை அடர்த்துக் குன்றை வட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகும்பான்வந்தானென்க. (க௧௧)

612. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினூர்
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினாற்போன்றது.

இ - ள். முன்கையினையும், தோளினையும், மலை ஒத்தற்கரிய மாப்பினையுமுடையமன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (க௧௨)

* இதன்பின், “ இசைபட வறைந்த வோசை பென்முசை வேந்துமல்லால், விசையுடையவரு மீண்டி வெறுநில நெளியத் தோற்றிப், பசைபடு மாறு வந்தார் பாண்மையும் பண்பு மெல்லா, நசைபட நல்ல நாட்டி. நாஞ்சிநி துரைத்து மன்றே.” என ஒருசெய்யுள், சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலேத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதினாப்பவேத்தி
பருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிதுசுப்பினையுள்ளுபுவந்துவிட்டான்.

எத்தி, எத்த.

இ - ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தி
னதுஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையுருதிருக்கும்படி இறைஞ்சியே
த்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசுப்பினைக்
கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தஞானேறேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
தள்ளணிமாலேமோந்துகளைகழலிலங்குநோன்றாட்
புள்ளணிகொடியினுனிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியரிமையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த நாளில் ஒப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையை அணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு
காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போனைத்தொலைத்த ஆற்
றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீணிதிவணிகரீரூநிலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்வாண்வினாவினர் துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநிகாத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைந்தகாலையிலே, வணிகரீராக நிலமிசையவர்களா
கிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணரும் எல்லாரும் வீணையிற் பொருது
வெல்லவேண்டி வினாவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவினும் நெடுந்
தெருவினும் பாவாற்றியென நிகாத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுநசையால்
மொய்த்த தேனியின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவன்கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்
வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉஉ)

616. க. உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்லகலமாகத்
திருக் குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
வினாத்தருநானரீரால்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. உ. விலைவரம்பறிதவீல்லாவெண்டிகிலடுத்துவீதி
யுலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னனாநிதியினுல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருநிலத்தை ஓட்டமைந்து எரியும் பொன்னாலே ஓணாந்துவிற்குடை அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத்தக்க புழுகாலும் பணிநீராலும் எழுந்தபொடியைமாற்றிப் பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினர்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையது அடியிற் பரிவுதிரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்ணிலைப் பல படச்சேர்த்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூவை ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரா நிதியாலே மிடியராக்கினு

சேர்த்து.

(கஉச - டு)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமில்லங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதையிம்மும்வினாகுழறொழுதுநீவிப்
பண்டியன்மணங்கொல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னாள்.

இ - ள். வட்டம்கிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுது குறுகி வினாக்குழைக்கோதி அவட்கு நானாவரும் பரிவு அறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்கனையெல்லாம் தாழ்ந்துகூறினாளென்க.

வினாக்குழல், விகாரம்.

(கஉச)

619. எரிமணிநெற்றிவேயந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாநுகப்பிற்பாவை
திருமணிவினைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலேநீத்தத்
தருமுடியரசராமுவரம்மனையறிவலென்றாள்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேழம். அம்மனை - தாய்; “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந், தோன்ற மரபின வென்மனா புலவர்.” (தொல். பொரு. பொருளி. டுஉ.) என்பதுவதி.

இ - ள். வீண்பதி, இது மணியை இரண்டிலையிலும் அழுத்தியதோர் பிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டிலையிலும் மணியைச்சுமந்தபூணைப் பொறுக்கலாத நுகப்பினையுடையபாவாய், அம்மனாய், கினது மகர யாழாகிய மலையினின்றங்குதித்த பாலையென்கின்றபண்ணாகிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசர் அழுந்துவர்; அதனை யான் அறிவேனென்றாளென்க.

இதனால், வருவதுகூறினாள்.

(கஉஎ)

620. க. மண்ணிடமலிரவெங்குமார்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொன்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்துநங்கை
கண்ணியவீணைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டிமென்றே.

621. உ. பசங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசம்பிவர்கடவுளொப்பான்விரிச்சிகனறிந்துகூற
வசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையொடாய்த்நராய்கன்
விசம்புபோன்மார்தராரவிழுநிதிசிதறினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஈண்டி, பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலக
மதித்த.

உ. விரிச்சிகள் - கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையறாது
ஒழுஞ்நேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னும்நூலிற் கூர்த்துவல்லான், பிருகஸ்ப்தி
யை ஒப்பானாகிய விரிச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகிறைய
எங்கும் தொக்கார்; ஆதலின், உரோகணியூர்ந்த மதியையுடைய வியாழக்கிழ
மையிலே நங்கையது வீணையாகியவாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பே
மென்று பரிதத்தனுக்குக்கூற, அவனும் பதுமையுடனே இதுநடத்துமுறை
மையை ஆராய்ந்து விழுநிதியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச்சிதறினா
னென்க. (கஉஅ - க)

622. வாசநெய்வண்டுமூசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசார்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்கிவப்ப நெய்யைப்பூசி
வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அனாத் த குழம்பாலே குற்றமறத்தி
மிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினாரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித் திமிர்ந்தென்க. (கஉ0)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திறந்த
மங்கலவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்வினாயொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாவையாட்டினாரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையன்னார், மணியைஒப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்
கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் வினாயை
யும் துவவாயுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவளைக் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தாற்
றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலே ஆட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன: - “இலவங்கம் பச்சிலைக்கச் சோலமிரு வேரி, மலை
யிரு வேரி வருளஞ்சரபுன்னை, யேலந்தக் கோல் மதாவிரிசி சாதிக்காய், நாக
ணமஞ் சட்டி, நறும்பிசின் குக்குலு, மாஞ்சிகண் டில்வெண்ணெய் தீம்பூநன்
னரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சுரளம், புழுக்ாரியக்கோட்டங் கோட்டந்

தகர, மதிமதுர முத்தக்கா சாய்ந்தவிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட் டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை யோமா லிகை.” நயப்ப, பெயர். வினா: “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் வினாயே.” துவர்: “நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபலை, வன்கருங் காலி பத்துந் துவரே.” எனவிலை. (௧௩௬)

624. வெண்ணிறமழையின் மின்போல்வெண்கிழங்கலாபம்விக்கிக் கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித் தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கணிபாதஞ்சேர்த்திப் பண்ணிறச்சுரும்புகுழும்பனிமுல்லைச்சூட்டிவேய்ந்தார்.

இ - ள். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையும் கிண்கணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையும்நிறத்தையுமுடைய சுரும்புகுழும் முல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௭)

625. எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித் திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப் புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்டபூசி விரிமணியியப்பமேனியொளியிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி, பூச.

இ - ள். அவர், வானவிந்போலும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச, மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க.* (௧௩௮)

626. அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுகிரலையஞ்சி யிருங்கயந் துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தநீல நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டிலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க் கருங்கயலல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கிகுரே.

இ - ள். நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிலை ஆழ்ந்தகயத்தை விசும்பி லேநின்று பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீல மணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கயலல்ல, கண்ணையென்று பிறர்கருதும்படி மையையெழுதினாரென்க.

‘கரி’ என்றார், சான்றுபோலவுந்தோன்ற. ‘கிடந்து’ என்றும் பாடம்.()

* இதன்பின், “இதமெயென் றின்றுந் தேறா ரிருநிலத் துறையு மாந் தர், புதுமையைப் பொருளி தென்றார் பழமையைப் பொருளி தென்பர், மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொ ருளி தாதல் பூங்கண்ணி னுணர்த்தி னுளே.” என ஒருசெய்யுள், சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627. பொருந்துபொற்றுண்கண்கிற்பொலிந்துதூற்புலவர்செந்நா
வருந்தியுமபுகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்தினையார்களுக்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிழ்கோர்திலகமொத்தாள்.

இ - ள். தூண் நான்காற்பொலிந்து தூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணி
யாற்செய்த, ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து கோ
லத்தை இரத்திரன் நிரமித்தாற்போற்செய்தபின், நங்கை திரும்பக்கிட
தோர் திலகத்தையொத்தாளென்க. (கங்ஊ)

628. மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவன்வார்ச்
கண்கணைந்திடியின்வெம்பிக்கடலென முரசுமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மையெவ்வளைத்தோளிர்போந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்லாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சணை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சருகு
தற்குக் காரணமான யாழ்.

இ - ள். தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்
தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுங் கெடுக்கலுற்று
முழவுவிம்ம வளையொலிப்ப வன்வார்முரசும் கண்ணொலித்து இடியின்வெம்
பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (கங்ஈ)

629. பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டொருத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணடி, விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்விளக்கு. அமு
தைச்சுரந்த மதியைச்சூன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலும்
கற்றை; பொற்காம்பாற் கதினைப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்
டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணாடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே
போந்தனவென்க. (கங்எ)

630. வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றொரிபசும்பொன்மாலைபோந்த துநெறியிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்லாழ்ப்போந்தனவுருவமாலை
தின்றுதேனிசைகன்பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலை மறைத்துக்கிடத்தலின்,
அம்மாலையில் தேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாகுந்
வாருமுளர். 'தின்றுதேன்றிசைகள் பாட' என்றும் பாடம்.

இ - ள். உலருநடக்குறெறியாலே, வென்றவனகலத்தே பூட்டுதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலை போந்தது; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்ப்போங் தனவென்க. (கநஅ)

வேறு.

631. ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
தேனாநடப்பனபோற்குறள்சிந்தினொ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேனாகள் நடக்குமவைபோல ஒண்டொடிமுன்னே நடந்தனவென்க. (கநக)

632. வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவீக்கியவல்குலர்பல்கணை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

இ - ள். வட்டமான பணிச்சையர், வாராற்கட்டின கச்சினர், சேலை கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றாரென்க. (கச௦)

633. வம்புவிக்கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பினெய்யவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாரொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

இ - ள். ஒடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கரந்து கச்சு விக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தானையராய்க் கேடகத்தையும் வானையும்பிடித்துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (கசக)

634. க. ஆணையாணையகலுமினீரென

ஹணையின்மெமதேயென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்னெருக்குற்றவே.

635. உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண் ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிறெருங்கினார்.

. இவை யிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காவற்சூரியவர்கள் மிடைந்தவனா முற்படவது அவர் நீங்கா மையின், ஆணை ஆணை, அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர், வின் ணிலிவிச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினார், காரிகைவண்ணங் காண்டற்கன்றோ; ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின் னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுங்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற்காணுங் கண் கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு. ஐயுருபுவிளக்க. (௧௪௨-௩)

வேறு.

666. க. இனஞ்சேராவாகியினாயாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான் புனஞ்சேர்கொடிமுல்லையுடம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும் வனஞ்சேர் துவர்ச்செவ்வாய்வாளையிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக் கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள் வீட்டுலகங்காணாற்போலும்.

687. உ. மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று காஞ்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதற்றுகின்ற தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிணிபொன்னுவதற்கேதக்கதென்பார். ()

688. னு. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்ராள்போலுங் கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றீன்றாளம்மவோகொடியவாமே.

வேறு.

639. ச. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென் றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

க. முல்லை இனாயாருயிரிடத்தறிவைக் கொள்ளவேண்டித் தம்மினத் தைச் சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையும் எயிற்றையுங் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாதமுலையையும் காணுதவர்கள் போலேயிருந்தது, முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவை யிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்று மாம். செவ்வாய், பெயர்மாத்நினா.

உ. முலையும் உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், வினாவு. ஊன் சேருயிர் - மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேரும் அடி. ஆவதற்கே, ஏகாரம் எதிர்மறை. கோதைபோல்வாளிடத்தே கட்டிப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோள்; எம்மேல்தாழ்வறவுரைத்தேமென்று மாறாதாற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கணியும் அல்குலின்மேகலையும் பொன்னாவதற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

ங. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்ப்மாகியமதுவை நெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்த செப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தை கூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயினைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆக மீன்ற செப்பிணையையும் கள்வாய்மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யின்றவன்போலையிருந்தது, முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவினையின்றவன்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஓ வென்றார்.

ச. கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வெய்ய - கொடிய.

இ - ள். மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசஎ)

640. வீணைவென்றிவன் வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்
கோணைப்போரிற் குளிக்குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்வதன்றி ஒருவன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின், ஆணையே, போரிற் குளிக்குவம்; இவடான் வெல்லின் இவளைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(கசஅ)

641. குளிகச்செப்பனகொம்மைவரிமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளொம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

நலிதல், பிறவினை. மெலிய, விகாரம்.

இ - ள். முலை எம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம்பவலித்துக் கண்ணாகிய அம்பாலே எம்மைஎய்தாள்; அதனாற்றேய்ந்த ஆவி போமென்பாருமென்க. (கசக)

642. ஊட்டியன் னவுருக்கரக்காரடி.
நீட்டி. மென்மலர்மேல்வந்துநின்னல்

காட்டியெம்மைக்கொன்றையெனக்கைதொழு

தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அடிநீட்டப்பொருத்தனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினுயென்றுகூறித் தொழுது அறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க.

வேறு.

643. திங்கண் மதிமுகத்த சேலும் பவளமுஞ் சிலையு முத்துங், கொங்குண் குழலான்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு, மங்கைகுழியாவரக்கீத்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு, மங்கைமலரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இல்பொருளுவமை; திங்கண் மதித்த முகமுமாம். 'முகத்த', 'ஆகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலானது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் வாயும் புருவமும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகிய முலையும் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டற்றபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழியாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமனாமலையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்றுயாம் அறியாதிருக்கின்றமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இவ்வென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (ககக)

644. பொன்மகரம் வாய்போழ்ந்த முத்தநூ றோன்யாப்பிற் பொலிந்தவாறு, மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டிருங்குழைக்கீழிலங்குமாறு, மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையினுளை, யென்னரம்பையென்னாவறென்பாரிமைக்குங்கணியைவையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியைவீசி விளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

இ - ள். முலையினுளை அரம்பையென்னாதபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்கட்டிற்றொலிந்தவாறும், இக்குழை காதுல் இலங்குமாறும் என்னென்பாரும், கண் இமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகரீர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவர்க்குத் தன்வாகலின், இவள் தெய்வமன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், கண் இமையாகிற்கவும் மானிடரில் விசேடமுண்டென்றும் கூறினார்; இது, "வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே" (தொல். பொரு. கள. ச.) என்னுஞ்ஞுத்திரவிதி. (ககஉ)

645. கோள்வயிர நீளருவிக் குன்றிவார்த செஞ்சுடர்போற் கொலேவேன்மன்னர், நீள்வயிரவெண்மருப்பினிலக்களிற்றின்மேனினாத்

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரழுதுரைவார்தொக்கோர்கோடி, வாள்வயிரம்விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயராத் கோளகை. நினாத்தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்றுகுடுதலின். பொங்க - மிருத்துக் காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவனைப் பெறவே எல்லாவாற்றானும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, “திருமகளி வளைச்சேர்ந்தான்” (காந்த. உடுஉ.) என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழுவார்க்கு இவர்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுநைவாரென்றது அவலம்; “இளியே யிழவே” (தொல். பொரு. மெய். டு.) என்னுஞ்சுத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மைகெட்டு வேறொருவாரும் வருந்துதலாதலின், இவரும் அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற் றேன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்தேற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினார்.

இ - ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கு இவர்த சுடர்போலே இருந்து அழுது நைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மட நோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற நல்வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (௧௯௩)

646. பைம்பொனியிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரையீன்று, செம்பொன்மலர்ந்திலையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவன்முழலச் சி ல் லென், தம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கிய ம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொண்ணைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வன்முழலும்படி பொன்னாய்வளர்ந்ததோர் கொடியென்று ஒருபெயர். ஒடி, என்னென.

இ - ள். அலர்தார்மன்னர் அங்ஙனங்கூறி, பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என்மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிப், கொடியையும் பாவையையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தாளென்க. (௧௯௪)

647. பட்டியன்மகண்டத்திராவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலையாற்றி, விட்டகலாச்சார்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள்சிதறித்தாம, மிட்டிகையேரேத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ், தொட்டெழீஇப் பண்ணெறிந்தார்கின்னரருமெயும்மறந்துசோர்ந்தாரனறே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தாமம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். பல்வண்ணத்திராவைவளைத்து நாற்றி மெழுகிச் சிதறி அகிலைப்புனைத்து இளையேர்த்தாநிக, இமையார்மடமகள்போலே இருந்து யாவை

யெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தாள் ; அப்பொழுது கின்னர
ரும் சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறு
கின்றார். கண்டத்தினை - கண்டமாகியதினை. (கடுகூ)

வேறு.

648. க. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுருரலழைஇயிருஞ்சிறகர் குலைத்துகுத்துத்
தன்பெடையைக்குறியறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதுலே தன்புறம்புதையலாலே பெடை அதுனைக்கண்டு கிளி
யென்று அலம்வந்து அவ்விடத்துகின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே
யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தானை உகிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழு
வும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

649. உ. தன்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைத்
கண்டானுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
நுண்ணியிளஞ்சேவனோக்கோடுவிளிப்பிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தானையானேந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத
பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்குதான்
நோக்கோடே அழைத்தலைப் பலகானிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழு
வும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

650. ஈ. குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுடட்டதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்த்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுலடிபணியத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தானையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழு
தேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து
தேற்றித் தலையால்வணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குணியிலும் சிறிது இளவேனில் தோன்றுதலின், இதுகூறினார். வேட்
கைவிளைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினார். இம்மூன்றும் ஒருபொ
ருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழ்மட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொரு
போகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது, “ தர
வின்றாகி ” (தொல். பொரு. செய். கசக.) என்னுஞ் சூத்திரவாதி. இசைநூ
லோர், முகநிலைமூரிவென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (கடுகூ-அ)

வேறு.

651. தனையவிழுகோதைபாடித்தானமார்த்திருப்பத்தோழி
வினைமதுக்கண்ணிவீண்பதியெனும்பேடிவேற்க.

ணியைவன்பாடவீரரெழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வளையவனெழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றாள்.

இ - ள். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திராநிற்க, அவடோழியாகிய வீணுபதியென்னும்பேடி இனையவன்பாட வீரரெல்லாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக; அதற்கு இயையிராயின், வளையவளது யாழ்வாசினேபோலே மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றாளென்க.

தொடங்கல், அல்லீற்றுலியங்கோள்; “இற்றெனக்கிளத்தல்” (தொல். சொல். கிள. கசு.) போல, இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றாள். (கசு௯);

வேறு.

652. வேயேதிரண்மென்றோள் வில்லேகொடும்புருவம்

வாயேவளர்பவளமநந்தளிரேமாமேனி

நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா

ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்றா

ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றாள்.

இ - ள். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலை சுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினியினர்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணமையால் என்னே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றாள்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தாளென்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாரென்க. (கசு௯);

653. பலிகொண்டிபேராதபாசமிவள்கண்

னெலிகொண்டியிருண்னுங்கூற்றமென்மெல்லே

கலிகொண்டிதேவார்முலைகரந்துவைத்தா

நிலைகொண்டபூணினீரென்மெழிநிசேர்ந்தா

ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல்; “ஒலிதெங்கு” (பதிற். க௩.); போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ள். அவள் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம், இவடான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி, எனக்கு முலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் திளையைச்சேர்ந்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின்றும்வந்து திளையைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம், னிடாமுண்ட நெற்றியா நெஞ்ஞான்றுங் கங்கை, விடாமுண்

டவார்சடையான் வெண்ணீர் மணிந்தோன், மெய்யறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை, யையறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை” என நான்கழச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றழ யிரண்டிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென்றமையின், இக்கவியிரண்டும் ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகவொருபோகாம். (௧௬௧)

வேறு.

654. நுண்டிகிலகலக்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டிவனுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினார்.

இ - ள். அல்குறுமுலையும் இவட்டு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்டிலனாகாத இடையையுடைய தத்தை யாழையெடுத்தத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினுள்ளன்க.

இதனால், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசுக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றனென்றார். நொசித்தமுலை - நோக்கினார்நெஞ்சை வருத்தினமுலை. (௧௬௨)

655. பளிக்குகளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினினியவர்நீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்ருமின்றாடவருயிர்கொன்னநொந்
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையிலேறினார்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பையவே நீக்காநிற்க, கிண்கிணி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினொளென்க.

656. உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றுங்கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினூர்கண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினார், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவேயிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவனைக் கண்டு புறத்திருந்த வேலினூர்கண்ணி காமத்தியால் தீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இறை, ஆகுபெயர், “பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாத விலக்கண மஞ்சாது மண்டிதம், விதியுறு பங்கோற் பலஞ்சக மண்டித, மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே” இவ்வொன்பதினும் இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து காலடி கண் மாற்றிக் குதிமேலாப் - பாரிருத்தல் பத்மாசனம்.” “ஒன்பான் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, நன்பா ஸமைந்தவிருக்கையள்” (சிலப். வேணிற். ௨௫ - சு.) என்றார் பிறரும். (௧௬௪)

657. சிலைத்தொழிற்சிறு துதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினான்கனிற்
திலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிந்போலும் துதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை;
“பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை” (நற். ௧௯௨.) என்றார் பிறரும். கலைத் தொழிலாவன: “பண்ணல் பரிவட்டினை யாராய்த றைவரல், கண்ணிய செலவுவினையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு” (சிலப். கானல். ௧.) என்றவெட்டிம். பண்ணல் - பாடகினைத்த பண்ணுக்கு இணை கினை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தண்மைமாத்திகாயறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டினை - அவ்விக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகணஅவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அறுசுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடகினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைதவிடுதல், வினையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

இ - ள். சிறுதுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாாக; பொழில் உருகிவளைந்தன; தூண் தளினாயின்னன; கின்னர மிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (௧௬௫)

வேறு.

658. கருங்கொடிப்புருவமேராகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்றா
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ள். அரசர்முதலாயினார், புருவம் ஏறு; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறும் தோன்றா; ஆதலால், இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணக்குரிய நாவாலும் பாடிந்ேரவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினெருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடை பிங் கலைமை இயக்கமறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவும் இயக்கமாக்கி நடுவு தொழில்வரப்பாடுதலென்றறிச: “உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலி யுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த ரூன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல் கம் பித்தல் குடில, மொருபதிண்மே லொன்றென் றுறா.”, “கண்ணிமை யா கண்டந் துடியா கொடிதசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரி

யா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளா ளப் பாட லுணர்.” (இசைமரபு.) (கசு௬)

வேறு.

659. இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீரினார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெலா
மசிப்பபோன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே.

இ - ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த
நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்கு
வெருவி அவசைச்சிறிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு.

(கசு௭)

660. மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்

போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினாந்தாங்கன்பாடவே.

இ - ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த, அறிவையுடைய கின்ன
ரம்; மைந்தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து
புகுதும்படி கண்டத்தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினார் தாம்
கண்டத்தாற்பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (கசு௮)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிநவின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

எழுந்திருந்துணும்: “நறுந்தா தூதுந் தும்பி, கையாடு வட்டிற்
றோன்றும்” (அகநா. ௧௦௭.) என்றாற்பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

இ - ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்ற
பின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொ
ருத்தினரென்க.

‘சுரும்பெறிந்திருந்து’ என்றும் பாடம்.

(கசு௯)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனிநமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்றூ
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னடைக்கே.

இ - ள். கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனிநம் பாடுந்தன்மையை
யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்

றார்; முருக்கிதழ்போலும் செவ்வாயினையுடையார் நரம்பைத்தடவ மைந்தர்
அந்நரம்பினிசையைக்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

“அந்த ணுளர்க் கரசு வறாவின்னே.” (தோல். பொரு. மர. அஉ.) என்
றதனால் ‘வீரர்’ என்றார். (௧௭௦)

663. வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவினை
நூல்பொரப்புருந்த நுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ள். நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தமூட்டின அரும்பையினைய
வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்
தொடங்கிய பூணுநூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்
தையையுடையதான். (௧௭௧)

664. தேனுயர்மகரவினைத்திஞ்சுவையிலவீனவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலைக்காமனாகு
மூனுயர்நுதிகொள்வேலீரொழிகவீங்கில்லையென்றான்
கானுயரலங்கன்மாலைக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்க வார்சிலை.

இ - ள். கட்டியங்காரன்; தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், இவனை
மகரயாழின் இனிமையைவெல்வான் வானினுள்ளாது அறிவைக்கெடுக்குங்
காமனயிருக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசின்
இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

665. க. மறுமுயற்கிவர்த்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றமன்னரொளிகுறைந்துருகிறைய
வறுபகல்கழிந்தபின்றையநகர்க்காநிராய்கன்
சிறுவனோசிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான்.

666. உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாழமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுருவறக்கென்னக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னவனிதுவிளம்பினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முயலைக்காதற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பாந்த
நிறைமதிதன்னை அடைந்த மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையு மாறு
போன்றமன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்கன்
சிறுவன், ஏற்றை, சீவகசாமியென்பான்; அவன்தானும் தம்பியும் தோழன்
மாருமாகவிருந்து, அரசர் முதலாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே
இத்திரள்குலைவதற்குமுன்னே யாமும் செல்வேமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்ற னல்லன் ; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்றொள்ளும்படி குர வற்குக் கூறென்றுகூற, கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினானை, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற. (களந-௪)

667. க. ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னார்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினுற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், “ இன்னன் ” (காந்த. ௨௦௧) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668. உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்னுமாலேப்
பிறைவெல்லுதுதவினாளார்பெண்கொடிவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொழிபுக்கொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அறுபத்துநால்வரன்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினுன்-
சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிருகிப்பாடுகூறும் ; உம்மை,
சிறப்பு. மிருகியாவது, உலகம் ஏத்துதலானும் கல்லேந்தி நீக்குதலானும் நிரா
மீட்டலானும் உளதாயமிருதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொறுத்ததே குறை
யென்றான். இது, மேலே, “ விலங்கல் ” (காந்த. ௧௧௭.) என்னுங் கவிமுத
லியவற்றிற்காண்க.

உ. துதலினுளகிய பெண்கொடி. மாலையென்றதற்கேற்ப நறைகூறி
னார். நோக்கு - நோக்கனோக்கம்.

இ - ள். இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்
பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு
முன்பே இயைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றற்குக் குறையில்லையென்று
விளம்பினான் ; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் சிலையினுனுக்கு ஆண்டுச்சேற்றற்கு
உலகங்கூறுமிருதியாற் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறு
கின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறை
யை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங்குவளையைநீட்ட அதனை
மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலேகுறிப்
பாலே ஒரு காரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக் கைக்கொண்டானென்க. ()
‘ என்று ’ என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (களந - ௬)

669. க. நல்லவனோக்கநாய்கன்றேர்த்துபூங்குவளைப்போதி
னல்லியுட்கிடந்தவோலேதாளதுசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டிதுகிவிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான்.

670. உ.. நம்பனை நகரி னீக்கிச் சேமத்தால்வைக்க தீயுட்

செம்பொன்போற்பெரி துஞ்சேந்துசெகுத்திட லுற்றுநின்ற
வெம்பினான் காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்த [ன்
னிம்பரின்மெனக்குச்சொன்னுனிதுபட்டதடிகளென்றான்.

671. ௩ ஓலையையவட்குநீட்டியொன்மணிக்குமையுமுத்து

மாலையும்பெசொல்லாற்றீவம்மெனமறையநல்கி

வேலைநெய்பெய்ததிங்கள் விரவியபெயரினாற்கு

மேலைநாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அப்பூவைவாங்கினநாய்கன், நாகமலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனதுஅல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென்று ஆராய்ந்து கொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினான்; அங்ஙனம் வெம்பி நஞ்சையுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தான்; ஆதலாற் செகுத்திடலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரினின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தேவைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில், 'இது பட்டதடிகளென்றான்' என்னுமிடத்து, 'அடிகளென்றான்' என்பதனை 'மேலைநாட்பட்டதொன்று விளம்புவ லடிகளென்றான்' என அதனோடுகூட்டி, ஓலைகொண்டுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி தென்றான்' என்பதனை அது கேட்ட கந்துகள், திங்கள்விரவியபெயரினாற்கு இவன்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றானென்க. "இன்னன்" (காந்த. ௨௦௧.) என்னுங்கவியில், 'சூழ்ச்சிதன்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட்டதென்றான்' என்று ஓலைகொண்டுவந்தவன் கந்துகள் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேன்னுக்குச்செய்திகூறினாக்கி முடித்து, "ஓலையை" என்னுங்கவியில், 'மறையநல்கி' என்பதளவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழுமின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்றான்' இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. இங்ஙனங்கூறாது, 'இதுபட்டதடிகள்' என்று கந்துகனுக்கு அவன் கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினென்றகூறின், புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறாது இடக்கர்முதலியகூற்றாற் கூறினாகத் தேவர் கூறாரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம்பண்ணிய. திங்கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும்; "தீத்தண்டு, கையார்" (திணை மா. இ.) என்றது வேங்கையையுணர்த்தினற்போல. (கஎஎ - கூ)

672. கடியரங்கணிந்துமுதுநார்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரீ ண்டுநாடகநயந்துகாண்பான்

குடையுடையவனெனெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல் சூழ்வேலினுனந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம் ; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், என்
கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு
முடைத்தாதல். அணிந்து - பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களை
யும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி; “கூறியவுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாந், காடு
நர்க் கியற்ற மரங்கி னென்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெ
ழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே.” நடையறிபுலவராவார் : இயலாசிரி
யனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்
வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர்தன்மையுணர்ப்பிற்பெருகும். “கூத்தின்
வகையுந் குறைவற நோக்கி, னேத்தும் வகையா னிருவகைப் படுமே.”,
“அவைதாம், சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென், ஞாய்ந்துற வகுத்தன
னாகத்தியன் றானே”, “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்திகின் றுடிய
வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்பேஉ
மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம் ; அது னூற்றெட்டுக்
கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம் ; இவை
மெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர் ; சாத்துவிகம், இராசதம், தா
மதமென்னும் அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்க்கமெனப்படும் ; “அகத்
தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே.” (சயந்தீம்). அவநயமாவது - கதை
தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருடோன்றக் கைகாட்டியவநயிப்பது. நாடக
மாவது - கதைதழுவவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ - ன். மூதூரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையெொப்ப ஈண்டி
நாடகங்காண்டற்கு அரசங்கையணிந்து அரசனோடெண்ணுதலாலே சீவகற்
கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஓலை
கொண்டெவந்தவன் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றாளுன்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டெவந்தவன் கூற்று. “செலவினும்” (தொல்.
சொல். கிள. உஅ.) என்னும் பொதுவிதியால், ‘சென்றார்’ என்றார். (கஅ0)

673. நிலமறிந்தணிகவைபன்சீவகனெறியினென்ன
நலநுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைசூட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்புணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற் கலைநலங்கொருத்தியிட்டான்.

இ - ன். நடையறிபுலவர், ஐயனாகியசீவகன், னானெறியால் அணிவாயா
கவெனக்கூற, அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையி
னலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வுளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று ; “வட்டிணை
யுந்துகியு மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்திய
பின் - கட்டினைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச், சோதித் தரங்
கேழச் சூழ்.” (பரதசேனபதீயம்). குருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து. (கஅக)

674. திருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனேலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கணிபாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனநங்கனன்னுன்.

இ. — ஈ. அநங்கனன்னுன், குண்டலத்தையும் ஓலையையும் நிறைமதி
போல முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்
த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனைத்தீண்டவும் வேட்கைகடிகழாமையின்,
அநங்கனென்றார். “சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினுன்” (கூலந். ௧௪௩.)
என்றார் பிறரும். அவன்தீண்டதலிற் நனக்குவேட்கைகடிகழவும் அவற்கு
வேட்கைகடிகழாமையென்க இவனும் இனிக் கூத்தினால் இவனைப்பணிப்பே
மென்றுட்கொண்டு ஆடுகின்றனாம். ஈண்டு இவர்க்கு வேட்கையின்றேல்,
“ஆடவர்மனங்கள்” (காந்த. ௧௧௧.) என்னுங்கவியிற் றேழியை விட்டா
ளென்றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவன் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்
மேலே ஒருத்தி வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம். (௧௮௨)

675. தோற்பொலிமுழுவும்யாழூந்துளைபயில்குழலுமேங்கக்
காற்கொசுகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள் காட்டி.
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையவிட்டிட்டொல்கித் [லாம்.
தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மாற்ச்சுனைமுதலியவு முளதாய், “இடக்கணினியாய் வலக்கண்குரலாய்,
நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற்
செய்ததென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினர். “கருங்காலி செங்காலி
வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணும் - பொருந்தவே, யுன
மிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா, மானின் விழிமடவாய் வைப்பு.” துளை
பயில்குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ்ப்பாடலுங்கண்டப்பாடலும் பயி
லப்பட்ட முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்ச்சுது
வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண லுவ
ந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூல்வல்லோர் பார்த்து.”
ஈங்க - இவைமூன்றுங் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம்: “குழல்
வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர் - முழுவியம்ப லாமந்திரிகை,”
போந்து - வலக்கால் முன்மிதித்தேறி வலத்துணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங்
காட்டுதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தைநோக்
குதலின், மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை - கரந்துவரலெழினி; “வழு
வில் கேள்வி நன்னா லுணர்ந்தோர், எழினி தானே மூன்றென மொழிப.”
“அவைதாம், ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர
லெழினியு மெனமூ வகையே.”; இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோல
மறைத்துவருமிடத்திலு மிட்டதிகைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு
முகமாகிய தோற்றம்.

இ - ள். முழவுமுதலியனவங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஒல்கிக் கோலத்தே தோற்றினான்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் துளக்கினுள்ளென்க. (கஅந)

676. தென் மட்டுத் துவலைமாலேதேனெடுதுளிப்பத்திங்க
ஞண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
விண் விட்டுக்கடவுள் வீழ்துடங்கின்புருவநெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினார்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலை மதுத்துவலையைத் தேனினைத்தோடே துளிப்ப. திங்களோடே நடப்புப்பண்ணின குவளை.

இ - ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்பப் புருவம் அசைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சு நிலைகுலைந்த

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்தாமின்னுகுப்பப்போ
குங்குமச்சார் துவேயந்துகுண்டலந்திருவிடவீச [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றான்.

இ - ள். அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்துநிம்ப ஓலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசிற்தக் குண்டலம் மேனி யைமறைத்த சாந்தைத் தீண்டுவீச ஆரமின்ன ஆடாநின்றானென்க. (கஅடு)

678. மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினிலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புகூழ்கண்ணிகூட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

இ - ள். இடையும் ஒன்றே; வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந் தால் தாய்க்குமொருபிள்ளையேவேறில்லை; இதனையறிந்தும் அருளின்றாக இரும்பாற் செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோர் இருந்து காண்க; இவர் இதுமுடிவுபோகக் காண்டலறிந்தும் ஆரங்கின்மேல் இவளை விட்ட தாய் கொடியரோ? அன்றாயிற் கண்ணிகூட்டியவர் கொடியரோ? இருவரினும் கொடியவனாக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅசு)

வேறு.

679. அகிலார் புகையலாற் சாந்தணியாள் பூச்சாரச் செல்லாள்
செல்லிற், பகலேபகைவளர்த்த பாவைசிறுதுசுப்பொன் றுண்டே
பாவ, மிகலெந்திளமுலைமேற்சார்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சுட்ட,
முகிலெந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றாயிதுகண்டுமுள்ளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ள். இவள் அகிழ்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமும்ணியாள்; பூவின் அருகும்செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற் கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனே யிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. ()

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க, டார்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னன்கொம்பே, யார்தாமமாமகளேயல்லளாயினமரர்க்கென்பாருமாயினேரே.

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்க; தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடுவார்.

இ - ள். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னன்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம்; அல்லளாயின், தேவர்க்களையாமென்பாருமென்க.

‘என்பாரும்’ என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டிக. ‘ஆயினார்’ என்பதனை, “நெய்பருகி” (௧௬௦.) என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டிக. முல்லை கற்பிற்சூட்டிற்று; “தானுடைமுல்லையெல்லாம்” (௧௬௧.) என்பமேலும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையும் முல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்பு போல்வாள் ஆடவென்றுமாம். (௧௮௮)

681. கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேகுங்குமச்சேராட்டினர்க, ளடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமேயழித்திடுமேற்றாமேயழித்திடுகவென், றொடியாதமாத்திரையாலுண்டேதுசப்பிருந்துகாண்பாருமுளரோசென்க, னெடியான்மகன்கிலியுமம்பும்வைத்தநிழன்மதியோவாண்முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ள். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், ஆட்டுவதுஞ் செய்தார்; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார்; என்றும் தங்காழ்கீழ்வாழ்வார்களினால் உலகம் தாமேயழிக்குமாயின், அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவையுமென்று கருதித் தான்முறியாதமாத்திரையாலே இடையும் உண்டென்னுமளவாயிருந்தது; இப்பாதகத்தைக்கண்டிவைத்தும் இருந்து காண்பாரும் உளராயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவில்லும் அம்பும்வைத்ததொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (௧௮௯)

682. நெய்ப்ருகிரீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டுநிலை
கலங்குவார், மைபருகிரீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்றுரை
வார் மாநாகத்தின், பைபருகும்ல்குலிலயம்பற்றிப்பதனமைத்தபா
வைநிருத்தநோக்கி, மெய்ப்ருகிக்கண்ணுருகிருஞ்சருகிக்காமவெயில்
வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றோ.

கற்றை - பற்றம். கண்ணாகிய வாளேறு. படத்தின்மன்மையைக் கைக்
கொள்ளுமல்குல், கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து.
கண்ணுருகுதல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புறுநுருகுதல். (கக௦)

வேறு.

683. ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலநங்கமாலே
யாடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
வோடரிநெடுங்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டாள்
வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியனோ.

கொடியனாள், சுட்டு.

இ - ள். அநங்கமாலே, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலேயாடினாள்;
ஆடியவள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலை
யையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழிகையிலேகொடுத்துச் சீவகன்
காணப் போக விட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்கு
கின்றவன் தான்குறித்தன கொள்வானாகநோக்கினமையை உருவகமாகக்கூறி
னார். அதனை அவன்கொள்ளாமைகண்டு நாடகமகளாதலின், தன்னெஞ்சு
வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றனாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார்; மா
தவி, “மாலே வாரா ராயினு மாணிழை, காலை காண்குவம்” (சிலப். வே
னிற். கக௬ - கக௭.) என்றற்போல. (கக௧)

684. க. வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைநிருத்தப்பெற்றேன்
களனெனக்களையுமல்குல்கையினுற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

685. உ. என்றவளரசன்றன்னைநோக்கலளிவன்கணர்வஞ்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிநந்தபின்றை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றலமடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நகைமுடிக்கோதைகுட்டுதலின், ‘மலரணியப்பெற்றேன்’ என்றாள்.
வளைநிருத்தல் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டுஅணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் கள
னென்னு மோசை இயல்பு. பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்துதலின், ‘அல்குறீண்

டப்பெற்றேன்' என்றான். குருகிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின், 'முலை சுமந்துபெற்ற வருத்தமுமின்று தீர்த்தேன்' என்றான். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் தான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காற்றிண்டி ஊடறித் தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

இ - ள். தன்னை அவன் வீரம்பாமைபுணர்ந்தலின், தான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறாதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்மன்னையோக்காளாயினான்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை அவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவள்தன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையை வலிதிற்கொண்டிரீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றநின்றதென்க.

686. தேனுடைந்தொழுகுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
பூனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
காணுடைமாலையெனக்கட்டியங்காரன்குழந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்த உருவம், வினைத்தொகை; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலையெனக்கேற்பக் காண்கூறினார். சிவகனையே கூடுவென்னென்றலின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகூறினார்.

இ - ள். அங்ஙனம் செற்றம் நிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றிடுத்துப் பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக்குடைந்தாற் போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருநெறியறியாமையுடையார். (ககச)

687. கலையினிற்றகன்னிரீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மாண்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்ப்பயந்ததேன்பருகிழங்குஞ்
சிலைவலாய்ப்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலையுடற்புலம்பினேவாதரற்றுமாலணங்கினன்னுள்.

'சிலைவலாய்' எனவே இத்துன்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றான். உருவு வெளிப்படுத்திப் புல்லென்றான். ஓ, இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்புணர்ந்தவளவிலே, அணங்கினன்னான், மேகலையிடத்து அழிவின்மையைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலெழுதிப் பருகி இங்ஙனம் முறைமையறிந்துழங்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லு வாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுகிறோமென்க. * (ககடு)

* இதன்பின், "இந்நகர் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாதே, மன்னிய வணிகன் மைந்தன் சீவகன் றுளோ வென்னே, வுன்னிய நெஞ்சங் கண்ணு மொருங்குட னவனுக் காணு, யென்னை நீ மனத்துள் வையாக் காரணம் யாதோ வென்றான்" என்னும் செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

688. நிமினலாநாற்றக்கேட்டும்பீடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலரணிந்தமாலேநாற்றக்கோர்நான்சூகாத
முதநடந்தமீதலில்லாணெண்டொடிக்குருநிப்பின்னுந்
திருநலநமர்க்குச்செப்புந்நீயுமிழ்ந்நிலங்குந்வேலான்.

இ - ள். வேலான், பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்
லையின பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒரு நாற்காதவழியளவும் அணு
கவந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன்நன்மை
யை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவட்கு உருகித் தன் அமைச்சர்க்கு
நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௯௬)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்சூவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமாற்பிற்கந்துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துகாக்குமாவிரநன்னகர்க்குமன்னனோ
வுலங்கலந்ததோளினீருணாமினீவிரென்னவே.

இ - ள். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலெனன்று உலகமெல்லாம்
கூடி அவனால்தன்னைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு அவனோபெருமான்? நீங்கள்
கூறுவீராகவென்னுந்நிற்கவென்க.

கோபத்தால் இங்ஙனங்கூறினான். மாப்பின்மகன்.

(௧௯௭)

690. மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தேர்ளினேந்தியாடினா
னெட்டிநாகமோரிநண்டெடுக்கலாதகல்வினை
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திரீக்கினான்.

தொட்டு - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ள். தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவந்தல் யானையால்
எடுத்தலாற்றாத ஓரிநண்டி கல்வினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி
நீக்கினென்க.

(௧௯௮)

691. வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரி தூவலி
னெஞ்சலின் நிறம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சஞ்ஞழ்கணைம்மழைபொழிந்துமாரினாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேசூடினான்.

இ - ள். வேடர், சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின
ருகத் தூவலின், நம்படை இருகால் உடைந்தபின், மஞ்சஞ்ஞழைமழைபோலக்
கணையைப்பொழிந்து நினாயைப்பெயர்த்துப் புஷ்மாலையைச்சூடினென்க.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினுயிரம்மிடா
 நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
 மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்நூக்கினு
 னுங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ள். சொல்லின், அவ்வண்ணல், அன்று அவ்விடத்தே நாம் பசித்து
 இளைத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆயிரமிடாவும், நறுநெய்வெள்ளமும்
 கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் ஏந்துவித்துவந்து நாம் உண்
 ணும்படிதந்து பசியைப்போக்கினுனென்க. (௨௦௦)

693. இன்னனென்னவிற்புறாநிழந்தனன்னரசென
 வெண்ணெவெளவுமவாயிருநென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
 நன்னதாலரிதபவறிந்துகூத்திகூறின
 னின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினுன்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குஉதவியுஞ் செய்தானென்று அவர்
 கூற, அதற்கு மகிழாராய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும்
 இழந்தேனல்லவேனென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்
 றவனெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தேகின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருத்தலை; ஆதல் - விகாரம்.
 இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்க
 ளும் கட்டியங்கரணும் பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநூல்தர்
 இயைந்தாராதலின், தாழ்வுல்லையென்றுவிளம்பினுன்; விளம்பிப் பின்னும்
 கந்துகன் அச்சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்சு சிறிது தாழ்வுண்டென்று
 மறைவல்லாற்கு உணாக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொழுவந்து குவளைபீட்ட
 அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று
 வாசித்தான்; வாசித்து ஓலகொண்டு வந்தவனைப்பார்க்க, அவன் மேலைநாட்
 பட்டதொன்று விளம்புவல் அடிகளென்றான்; அதுகேட்ட கந்துகன் திங்கள்
 விரவியபெயரினற்கு இவன்கூறுகின்ற இதனை நீ கேளென்றான்; அப்பொ
 முது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சீவ
 கற்கொணர்மினென்ன, வேலினும் தோழரும் காணச்சென்றான்; அப்பொ
 முது அவரும் சீவகன் அணிகவென்ன, அவனும், கொளுத்தியிட்டான்;
 கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்; அணிந்தபின்பு அவன் காண்பார்மனத்
 தையெல்லாம் முற்படத் துளக்கினான். துளக்கிப்பின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்
 விட்டது; அங்ஙனம்பண்விடும்படி கூத்தாடாடின்றான்; அங்ஙனம் தாமவரங்
 கின்மேலே கொம்பு ஆடச் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லீரென்பாரும்,
 பாவமென்பாரும், அமரர்களை யென்பாரும், காண்பாருமுளையென்பா
 ரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்
 றருமாயினர்; அங்ஙனமும்படி அநங்கமாலே அவர்மனமென்னும் அரசன்

கின்மேலே ஆடினாள் ; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள் ; விட்டும் அவ னுக்கு விருப்பங் காணாமையின், இவைபெற்றேன் ; யான் பெருதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனோக்காளாயினாள் ; ஆதலால், தான் வலிநிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான் ; புக்கபின்னும் மனத்தே செற்றம் நின்றது ; அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்திட்டான் ; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே, அவள் ஓவாதரற்றும் ; அங்ஙனம் பிறனலம் அரற்றக்கேட் டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும் ; அங்ஙனஞ் செப்புகின்றவன், உலாமின் நீவிரென்னாநிற்க, அவரும் ஆடினாள், நீக்கினாள், சூடினாள், நீக்கி னாள் ; ஆதலால், இன்னனென்ன, அதற்குஇன்புறாது என்னரசுமிழந்தே னென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்ஙனேயென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தே நின்றாள் ; இதுபட்டதென்றாள் ; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாலைக்காலத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவா வெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கி, புத்திசே னனைநோக்கி, அவன்கருத்து அன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலை கூறி னாள் ; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன் ; இனிக் காரியம்இன்ன தாயிருந்தது ; ஆதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினானென்க. செய்திகூறுகின்றாள், இதுபட்டதென்றாள் என்க. (உ0க)

உல

694. தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்குரெயிறிலங்கநக்காங்
கேதமொன் தில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ - ள். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்களையும் சேடி கூறியவற்றை யும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை ; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித் தீரளபோலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான் ; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம் - அலமரும். (உ0உ)

695. க. கண்ணுதற்கடவுள்சீறக்கனலெரிசுளித்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவினமிக்கான்.

696. உ. கருநெறியின்றஞஞ்சிக்காழகில்கமழூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலைவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலைசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிநெருளறச்சுடரவைத்தான்.

697. ஈ. தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்னிரித்தனையதொத்துவிவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698. ச. இரும்பறக்கமுவினென்கினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெறற்கரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வென்குந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.
இவைவாணரும் ஒருதொடர்.

க. திருவினமிக்கான், பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலையைக்
குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூழ.

ஈ. தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில், இருபெ
யரொட்டாகாது. மன் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்ததன்மையைஒத்து,
நுரைபோலும் கலிங்கம்.

ச. கழலி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட கரி
கையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி
விளங்க வீக்கியென்க; “கரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடை” (பெரு.
எஃ.) என்றாற்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள் சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்
றினாலொத்த அவயவ அழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமு
டைய மார்பன், குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையைபூட்டி மாலையை
மிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஓரோலையை ஒருகாதிற்குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை
யொருகாதிற்கிட்டான்; இட்டிக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித் தாங்கிக் கலிங்
கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடுத்துச் கரிகையைவீக்கி மகளிர்
நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின
இச்செல்வத்தால் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தானென்க. ()

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
வினாவழித்தினாய்ரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுரைகிழித்தனையரொய்ம்மைநுண்டுகின்மருங்குலச்சேர்த்தி
யுரைகிழித்துணருமொப்பினேவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ள். இனையரெல்லாம், மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களையணிந்து
துகிலையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பாவை
யையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட்பாட்டுச்செய்தலின். பாவை-
இருபாற்கும் பொதுவாதல், “கைபுனைபாவையெல்லாங் கதிர்மூலியாக்கி
னான்” (குண. இள.) என்றதனானுகொள்க.

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்மமன்ன
 திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தான்
 யுருக்கியுணுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
 மருக்கினோருன்மஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணொனேறினே.

ஊனை யுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ற
 மன்னநாகத்தை, அருங்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியனைய
 அண்ணொன் எறினானென்க. (உ௦௮)

701. விமிகனைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
 கடுநடைக்கவாரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
 வடி துனையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர சூழ
 அமிதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிரகர்முன்னினானே.

காய்ந்துவடித்த துனையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை, கலையை அடு
 கின்றதிரை. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை
 அணுகினென்க. (உ௦௯)

702. தோற்றனண்டநைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
 நோற்றனணங்கைமைந்தனிளநலனுகர்த்தம்கென்பார்
 கோற்றொடிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
 வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினாரே.

இ - ள். மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னுநிற்க, மடந்தை தோன்ற
 லுக்கு யாழைத் தோற்றொன்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்த்தம் நோற்ற
 ளென்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினார், எவ்விடத்து
 மென்க.

இவன்கல்வி உணர்தலிற் மெளிவுபற்றி, 'தோற்றனன்' என்று இறப்
 பார்கூறினார். (உ௧௦)

வேறு.

703. சுறாகிறக்கொடுங்குழைசுழன்மெருத்தலைத்தர
 வறாமலர்த்தொரியலானழன்றுநோக்கியையெனப்
 பொறாமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினா
 லொவிவந்துதோன்றினானங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு, விகாரம்.

இ - ள். செற்றமறாத கட்டியங்காரன், தனது மகரக்குழை அசைந்து
 கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொறாத
 மனத்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து
 வந்து தோன்றினென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க, மத்தினை கயென்றலின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (உகௌ)

704. குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிநம்புதானுநீஇப்
பனிகொண்மால்வனாயெனப்படுமதக்களிறீஇ
யினிதிழிந்தினையரேத்தவின்கிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.
குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலுந்
தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையர் இனிதாகவேத்த இழிந்து
யாழால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (உகஉ)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லனைப்பொலிந்தவண்ணம்போருயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வுதயமென்னுமால்வனாயுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன், அசை. போருயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையும் மதியமும் கடரும்,
மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சேவகனுக்குமுவமம்.

இ - ள். அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலே நடந்துசென்று
புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்
தையேறித் தன்னிடத்துமன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே
உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (உக௩)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்க
ருருகுமைங்குணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டுநோக்கினார்.

இ - ள். உருவினால் வியப்பையுடையகாமனார், இவணலம்பரந்த இந்த
நகர்க்கண்ணே இவணலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகு
வான்கருதி ஐங்குணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக்
கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினுரென்க.

ஐங்குணை இரண்டு: “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர்
முல்லை பனிகில் - மைந்துமே, வீரவேன் மைந்தனாயும் வேவெனெடுங்கண் மாத
தனாயு, மாரவே ளெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம். இங்குதம், மதனம்,
வசிகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உக௪)

707. க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியலு
நினைத்திருந்தியுற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டுளர்த்ததார்க்கானைசேவகன்னரோ.

இதமுதல், “இனைய” (உகஎ) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கடற்றின்மிக்க இருமுகந்தம் முனைவருவான் - அயன். இவனென்பதனை, ‘மார்பம்’ (உகசு) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சித்தினி.

708.உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினுன்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்வினாசெய்மார்பமோலையா
வென்னைபட்டவாறரோவெழுநிறங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வினைவாரியே.

நிருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி - அகப்படுத்துமிடம். ‘என்று’ என வருவிக்க.

709.ங. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்தினாரனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம்மை சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மைபுடைத்தல்லாத. ஒதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ன். அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரிலும் வனப்பு மிக்குக் கட்கினியாகு ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநான் நினைத்திருந்து நிருமித்ததாலியற்றியமகன், இச்சீவகன்; இவன் வினாசெய் மார்பம் ஒலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்தினாலே எழுதி அடிமைகொள்ளும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல்அகப்பட்டான்; ஈதொருநல்லினையுண்டாயவாறு எங்ஙனமிருந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாரும் இன்புறநிற்க, ஒழிந்தோரும் காமனைக்கண்ணற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார், அவ்வளவவ்வளவாகிய இன்பத்தின்வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருநல்லினையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகஊ - எ)

வேறு.

710.க. குட்டநீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்கலாற்றாக்
கட்டழகமைந்தகண்ணாணியையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவகின்றொளரியுறுமெழுகினின்றார்.

711.உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்லவியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகாரை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுங்கொல்லோ.

712.௩. திங்கரும்பெருத்திறுங்கியீயின்றியிருந்ததீந்தே
 னுங்கணற்பருகியிட்டிலனுணப்பட்டநம்பி
 பூங்குழன்மகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீரெஞ்சேயென்றாள்
 வீங்கியகாமம்வென்றாவினோத்தவின்பத்தோடொப்பாள். ()

713.ச. கண்ணெனுமவலையினுள்ளானகையகப்பட்டிருந்தான்
 பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி
 யெண்ணின்மற்றியாவனாகொலென்னிதற்படுத்தவேந்த
 லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான். ()

714.நி. யாவனையானுமாகவருநிறைக்கதவளீக்கிக்
 காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
 நோவவென்னுள்ளம்பாத்தாய்கின்னையுமாலையாலே
 தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றாள்.

715.சு. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
 விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றேழிசூந்த
 விழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லுங்கொடியிப்புல்லி
 யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றாள்.

இவையாறும் ஒருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய
 எரி கொழுந்துபட்டு எரியினின்றான். இது, கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தி
 னது இரண்டிலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய
 கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற
 கைகளாலே காமமென்கின்றகடலைப் பொங்கும்படிகலக்கிக் கடைந் திடு
 கின்ற காளையது மார்பம்இயையுநல்வினை எந்நாளிலே உண்டாவதென்று ஐய
 முற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்
 தாலுணர்ந்தாளென்க. 'என்றாகும்' என்பது வினாவென்னுமெய்ப்பாடு.

௩. 'கரும்பெருத்திறுங்கி' என்று எளிமைகூறினாள். இதற்குமுன்பு
 ஒருமகளிரும் இவனை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'ஈயின்றியிருந்த தீந்தேன்'
 என்றாள்; எனவே பிரமசரியங்கூறினாள். நாம் கண்ணாலே நலத்தை உள்
 ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்
 னுமெய்ப்பாடு. இன்பம் - சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக் குலமுதலியவெல்லாம்
 நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான்; "இருகண்ணும்புதைத்துவைக்
 கும்" (கனக. உஉ.) என்றாற்போல; அந்த ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலின்,
 'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றாள். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையின்,
 'பெண்ணெனுமுழலைபாயும்' என்றாள்; யாழ்வென்ற பின் அல்லது அவற்கு

வேட்கைகிகழாமல் மேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் - தேவனோ மகனோ. இஃது ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு ; “சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப, விழிந் துழி யிழிபே சுட்ட லான” (தொல். பொரு. கள. நட.) என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயம்நிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் நிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமல் முன்னே காண்டலின், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின ஏந்த லென்றாள். உருவச்செந்தி, உருவம் - அடை. தீ வேலின்வழிவைக் கொண் டாற்போலும் வேலான்.

டு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்த பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலையாலே - எனது இயல்பாலே; மேல் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற, தேவரிற்செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இயை யாராட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்பிணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப் பிணையென்றார், பரிசாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென்பதை இடுக்கெண்ணெய்மெய்ப்பாடு. நடுங்கி, நடுக்கமெய்ப்பாடு. ‘மெல்லவழுக்கி என்பது பாடமாயின், அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வன் டுகெடும்படி அவனைச்சேர்ந்து. இது, கையாற்றென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றை, மார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலய ஸையுஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாக வென்றாளுன்க.

இ - ள். மிக்க அழகுடைய கண்ணாள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவள் வேலான், வணப்புடையநம்பி, என்னிதற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய் தால் யாவனாங்கொவென ஐயுற்று, யாவனையாயினுமாக ; நமதுஞானக்கண் ணிடத்தான் ; அதனால், யானோக்கினவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான் அங்ஙனமிருந்து கடைந்திடுகின்ற காணையதுமாற்பு இயைவது என்றாவது கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலின், அதற் று ஆற்றாது கிறையைக் கைபோய் நான்வேலியைப் பாய்ந்து காமத்தியெரி நின்றாள் ; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகின் நின்றாள் ; அங்ஙனமின்று மாழ் விழித்து உயர்ந்து நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே வீழ்ந்து அவனைப்புல அங்ஙனம் கையாற்றறவிடத்துத் தன்மனத்துகின்ற தலைவனைநோக்கி, நீக் மாடும்புகுந்து யான்றோம்படி என்னுள்ளதைப் பிணித்தாய் ; நின்னையு பிணிப்பேன் ; சிறிதுபொழுது அழிகுவென்றாள் ; என்மபின்பு தன்னெஞ்சி நோக்கி, நெஞ்சே, நலனுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றி யிருந்ததீந்தேனதலா மகனிர்ப்புன்னே புலம்பாதொழிகுவென்று ஆற்றலித்துத் தேற்றிப் பின் தோழியைநோக்கி, இனியுயாழிது உய்த்துக்கொடுமோவென்றாளுன்க.

வேறு.

716. க. தடங்கனாள் பணியினுற்றானவ்வினையொன்றினை

நெடுங்குணொளியினிணையீக்கியுய்த்துநீட்டினாள்

மடங்கலன்னமொயம்பினுன்வருகவென்றுகொண்டிதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையெக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினுன்.

வேறு.

717.உ. சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்நொந்தீன்றதுனியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபேரயபைந்தார்மார்பன்பசம்பொன்யாழ்
நரம்புதேனாத்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணெய்வல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்ருளேநோக்கியிசையினிதுசொன்னுன்.

718.௩. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவெண்டாரீரின்வந்ததிதுபோக
வாரீரின்ளிளகுமுலையினாய்வாட்டிண்ணுற்றதிதநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொனுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மணிதுவென்றான்.

719.ச. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாயகாமத்தியால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழுவாசுடப்பட்டுக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமார்த்ததுகலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிருங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய
வீணை. எழினி - உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்நொந்து சுரந்தீன்ற பெருமழை எத்
துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்த னுந்தகேள்விகளெல்லாம்
முற்றக்கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை
இதுவென்றானென்க; பொல்லாங்கு பலவற்றையும் சாதியொருமையான்,
'இது' என்றான். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: "செம்
பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.", "செம்பகை யென்பது பண்ணே னெரா -
வின்புழி லோசை யென்மனார் புலவர்.", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தனவிறந்
திகைக்கும்.", "கூட மென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வாராது
மழுங்கியிசைப் பதுவே.", "அதிர்வெனப் படுவ தீழுமென வின்றிச், சிதறி
புரைக்குந்ருசுசரிப்பிசையே." என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்;
"நீரிலே நின்ற வழுகுதல் வேத நிலமயங்கும், பாரிலே நின்ற விடிவீழ்த
னோய்மரப் பாற்படல்கேர, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு
நிற்தல், சேரினோர் புண்க ணிறமயக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே."

௩. இளகிற்று - மெல்கிற்று. கூட்ட ஆதாரமின்மையின், வார் இளகுறு
முலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிற்தல். சுணிகைசிறுவன்போலென்
றது, நிலமயங்கின விடத்தே நிற்தலின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிக
வென்றன, இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. 'இது' என் பது, இரண்டிற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தாறுமுடைத்து. அந்நலமாவன : "சொல்லிய கொன்றை கருங் காலி மென்முருக்கு, நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா, புத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக, யாழோர் விதி.", "தளமாய்ச் சம ரிலத்துத் தண்காற்று நான்கு, முளதா யொருங்குன மின்றி - யளவு, முதிரா திளகாது மூன்றாங்கு றுய, வதுவாகில் வீணத்தண் டாம்.", "கோடே பத் தராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாகும்.", "பதுமங்கழல் குடந் தாடியொ ருள்ளிபண் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன் னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என இவையும் பிறவும்.

இ - ள். தத்தையது ஏவலாலே அவ்வீணபதிதான் அவ்வெழினியை யுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக் கொடுத்தாள்; அப்பொழுது மொய்ப்பினும் இங்ஙனவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்க லுற்றநோக்கினுள்; நோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனாற் தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமைஇது வென்று வீணபதி நின்றவனைநோக்கிச் சொன்னாள்; எங்ஙனமெனின், முலையினாய், இந்தமரம் மெல்கின்றதாவின், இவ்வியாழ் வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால், இவ்வியாழ் நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ்ஒழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றதாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னாள்; அங்ஙனங்கூறியபின்னும் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், நல்லயாழை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்தது இதுவென்றானென்க. (1)

வேறு.

720. இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்ஞாண் முகின் முலைமாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டிநோய்நான் குநீங்கி
யருநலங்கவினிவாள்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

இ - ள். மண்மகளீனப்பட்ட மரம், விசும்பென்னும் செவிலித்தாய் அழகியநலத்தையுடைய மின்னுகிய பொன்னாணினையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுலலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயால் அரிந்துவந்தது, இவ்வியாழென்றானென்க.

ஈன்றது, பெயர். சீனைவீண முதலொடு முடிந்தது. நற்றயன்பு செவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற, 'ஒருநலம்' என்றார். நான்காவன : வெயிலும் காற்றும் நீரும் நிழலுமிருதல். (௨௨௮)

721. தீந்தொடைநரம்பின் றீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றாள் செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்கையுள் வார்புரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ள். மைந்தன், நரம்பின்தீமையை நெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஓதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்றிதற்கு, அவன் நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ் நன்றாதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனால், நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றோரென்பது தோன்ற, நபுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்றார்; அது, மேல், “பண்ணியல் யானேமேலான் பதுமுகன்” (காந்த, ௨௫௫.) என்பதனாலுணர்க. “கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு, நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப.” என்றார். (௨௨௧)

722. பணிவரும்பைப்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காணுகொண்டிகடலகம்வளைக்கலுற்றான்.

பணிவரும் - வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவழவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி; “இடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇ” (சிலப். வேணிற். ௨௮.) என்றார் பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கு இட்டன.

இ - ள். ஞால்போனவன் புகழப்படுங்காணு, பத்தர்முதலியவற்றையுடையயாழைக்கொண்டு உலகினை வளைக்கலுற்றானென்க. (௨௩௦)

723. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனததெரிதறேற்றார்
சுரரொடும்மக்கள் வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனபுள்ளுமாவு
முருகினமரமுங்கல் லுமோர்த்தெழீஇப்பாமிகின்றான்.

இ - ள். குஞ்சியான், செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியா ராய்த் தேவருமக்களும் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுனமும் சோர்ந்தன; மரமும் கல்லும் உருகின; அங்ஙனம் வாசித்தநிலையைக் குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க.

“ஆழியு மாரும்போற் கீறி யதனருகே, யூழி யொரோவொன் றுடன் கீறி - வாழி, யெருதாதி கீழ்த்திசைகொண் டீராறு மெண்ணிக், கருதாய்

நிலக்கயிற்றைக் கண்டு.” (சினேந்திர. காண்ட.) இப்பாலைத் திரிவிலே பத் தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலாமாறுகாண்க. (உருக)

வேறு.

724. க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான்.

725. உ. கருவிவானங்கான்மபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயான்
னருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726. ஈ. வானமீனிநரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்
தேனார்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகளையும் கூதிர்ப்பருவங்குறித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்நன்மையும், அது தலைவியை வருத் துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ? நீயே அறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழங்குவித்தனவாக்குக. இளவேனிநிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல்லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றா தாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றாகப் புலப்படுமென்பது

க. இ - ள். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழை மின்னா கிற்கும், இரங்காகிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ - ள். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அத னைக்கண்டு மருவுதனிதைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ஈ. இ - ள். யான் காரினிலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அத னைக்கண்டு கோதைபோல்வான் பரிந்து அழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோலுகள், கந்தருவ மாரர்க்கத் தான் இடைமடக்கின. இது, மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். (உருஉ - ச)

வேறு.

727. அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரமவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்விணைவிழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பைஆய்ந்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு, கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டாரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௫)

728. வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவினைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
பூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பியவண்டு ருதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினையும் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பி மிடறும் ஒன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, கின்னரர் மேனியவாடினாரென்க.

இதனால், கருவியுட்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௬)

729. விண்ணவர்வியப்பவிரஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ப்மறந்துசோர
வண்ணரூனநங்கனாணப்பாடினானரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணாள், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச்சோர நாணப் பாடினாள்; அதுகேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினாரென்க.

இதனால், கருவியைக்கி மிடற்றாற்பாட்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார்.

வேறு.

730. க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்ப்பண்ணிவினைதான்றோற்பா
விருந்தாளிளமயில்போலேந்திலேவேற்கண்ணாள்.

731. உ. கோதைபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்றோடுந்
காதினொளிர்த்திலங்கக்காமர் நுதல்வியர்ப்ப
மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதூர
கீதங்கிடை - - - - - க்கொடங்கிடை

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றாற்போலப் பாட வேண்டிதலின், அஃது உவமையாயிற்று; “சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைசிற, வேயி னிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். ‘விருந்தாகச்சேர்ந்தன’ என்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில் லாது இவனிடத்தேகாண்டலின். ‘வீணை’ என்றது யாழையும் பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநாளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நானும் ஒருங்குவருதலின், ‘நுதல்வியர்ப்ப’ என்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது, “புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்” (தொல். பொரு. மெய். கந.) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தான், கண்ணான், அவன்தான் யாழையும் பாட்டையும் யாந்தோற்றற்குப் பருந்துநீ அதன் நிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப் பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுரகீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினானென்க. யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும் வருவிக்க. (உருஅ - கூ)

வேறு.

732. க. இலையாரொரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவாள் போலமின்னுங்
கலையார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

733. உ. பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

734. ஈ. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தோபிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆறஞ்ஞானியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்டையும் சிறிது புலப்பட்டுநிறலின்.

க. இ - ள். இசைக்கலைநிறந்தசொல்லினும், முலையும் துதலும் பசுலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிகிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. இ - ள். கண்ணினும், துதன்முதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி ஒளிகிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

௩. இ - ள். சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி முத்துவடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம் வேனிலாயிற்று. (௨௪௦ - ௨)

வேறு.

735. பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை
மண்ணென்றுமெல்லிரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

‘அதுவொன்று’ என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; “ஆவுதிமண்ணி” (மது. சகசு) என்றாற்பிறரும். ‘விரலும்’ என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுகின்ற வெளியை. ‘நடுநடுங்கி’ என்றது, கம்பிதப்பாட்டை; “எடுத்தல்பாட்டுச்சமா மென்படுத்தன் மந்தர், தடுத்து நலிதல் சமமாந் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குடல, முள்வாங்கிப் பாட லுணர்.” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்ற யாழும் ஒருதிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேறோர் திறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப் பொருந்தும் பல்வளைக்கையின்விரலும் அதற்கேற்கும் பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின; பின்பு கருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேகின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தவாலே வாதிற் கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது குறைந்து மாதர் இசைதோற்றுகளென்க.

“சிலைத்தொழில்”, “கருங்கொடி” (காந்த. ககூடு, கககூ.) என்னும் கவிக்களால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையனென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாரைக் கூறுமாறுபோல, “விரந்தாகயாழ்ப்பண்ணி” (காந்த. ௨௩௮.) என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், ‘பண்ணென்று பாடலதுவொன்று’ என்றதற்கு யாழ்மிடறும் வேறுபட்டதென்றும், ‘விண்ணின்றியங்கி’ என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுகூறுதல் தேவர்கருத்தன்மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றுகளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றியின்மையுணர்க. (௨௪௩)

736. மையார்நெடுங்கண்ணண்மாமணியாழ்தானுடைந்து

நையாநெடுங்காநனிநாணமீதுரரப்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மாலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

நைந்தநெடுங்குதல், இழவென்னுமெய்ப்பாடி; வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படாக்கழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடி. தோல்விதோன்ற மாலையிதெலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடி.

இ - ள். கண்ணாளாகியபெண்ணரசிதான், அங்ஙனம் யாழ்தோற்றலின் நமக்குத்தோல்வியுளதாயிற்றென்றுநைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்ல வேண்டிதலின் நாணமீதுர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள் போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்கு ஏந்தினுளென்க. (உசச)

737. மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெயும்மினுலகத்தீ

ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ள். அங்ஙனமேந்தினவள், அரற்ற உமிழ நாண அடியால் நடந்து சென்று, உலகிலுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்க்கின்ற உயர்தவமே செய்மினென்று கூறுவானைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனை வீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப, 'வீழ்த்தனள்' என்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின், 'என்பாள்போல்' என்றார். ஒல்லென் - வெளியாகவென்றுமாம். (உச௮)

வேறு.

738. நாகத்துப்படங்கொளல் குனலங்கிளர்செம்பொன்மாலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ

லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றாள்

போகத்துநெறியைக்காட்டிம்பூமகள் புணர்ந்ததொப்பாள்.

இ - ள். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந்திருவந்துகடிய தன்மையை யொப்பாள்; அல்குவவள், ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவன் ஆகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது இறைஞ்சி நின்றாள்என்க.

மாலை அவனது முடிகூடாத கருநெறியின்ற ருஞ்சி எருத்தத்துஅலைந்து கிடந்ததன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மேக முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயின், காலமயக்கம். (உசசு)

739. செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிமிதமுமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி

மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனனின்றமையால், விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலையாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயம்நீக்குதற்குரிய கருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயங்கூங்கியும் துகர்த்தற்குரியமாததைத் திருவென்றே கருகினுனென்க.

அடி நிலந்தீண்டியும், ஆடை மாசேறியும், மாலை வாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயம்நீக்கும். விம்மிதம் - வியப்பு; அஃதாவது பிற்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையின், தன்கண்மறைந்துகின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையும்கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடிசூறுஞ்செலுத்தினமைகூற்றிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி வினையொழிந்து அயர்தலாகிய கையாறுற்றிருந்தமை, மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்த்து” (காந்த. ௨௪௬.) என்றதனானுணர்க. ()

740. கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவிலவீசு

மாதரம்பாவைநாணிமழையினினொசுந்துகிற்பக்

காதலந்தோழிமார்கள் கருங்கயற்கண்ணினுளை

யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

தோட்டினொளி கோதையிலே எறிப்பகிற்றலின், ‘கோதையுந்தோடுமின்ன’ என்றான்.

இ - ன். பாவை, அவையிலேகிற்தலின் நாணி மின்ன வீசு நிலநோக்கி மின்போல்துடங்குகிற்க, தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடினராகச் சூழவீழ்வதோர்திரையை வீழ்த்தாரென்க.

கண்ணினுளை, உருபுமயக்கம்.

(௨௪௮)

741. வெள்ளிலேவேற்கணுளைச்சீவகன்வினைவென்ற

னொள்ளியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்

*கள்ளரார்ப்புலியைவேறுகாணியகாவன்மன்ன

னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ன். சீவகன், தத்தையை யாழும்பாட்டிம்வென்றான், நல்லனென்று மார்த்தர்ஆர்ப்ப, அதுபொருதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அரசனாக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றான். ஒன்றியன், திசைச்சொல்.

(௨௪௯)

742. வடதிசைக்குன்றமன்னவான் குலமாசசெய்தீர்

விகெதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்

*. கள்ளாவா புலியைக்குத்து’ என்பது ஒருபழமொழி.

யுடைத்துக்கண்டீர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டுகடுவதன்றே தியென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற திவினையாகியதி நினைப்பினும் சுடுவதொன்று கண்டீர்; ஆதலால், இங்ஙனம் பழியும்பாவமுமாய் நீரேஅறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நுமக்குமாறாகியயான் இரந்துகொண்டு நுங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி, அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்போவீராகவென்றனென்க.

விலங்கினதறிலும் நுமக்கின்றென்றான். யானை, நாதத்திற் றேற்றாதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (௨௫௬)

749. தோளினுன் மிடைந்து புல்லுந் தொண்டைவாயமிர்தம்பேட்வாளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்க நுங்கலையுமாதோ [டோர் கோளுலாஞ்சிங்கமன்னன்கொடியினையெய்தப்பெற்றீர் தாளினொனையீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ள். இன்பத்தைவேட்டோர் தோளார் புல்லிப்பெறுகின்ற அமிர்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வ்லிதிற்கொள்ளின், நுங்கலை நூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்வினையால் தரணியைப்புணரப்பெற்றுநின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியால் நொய்யீராகி அதனூற்றிற்கின்றவருத்தத்தைக் கைவிடுவீராகவென்றனென்க.

தா - ஈண்டு வருத்தம். இவை இரண்டுகவியும் சாமம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம், “முன்னைய மூன்றுங் கைக்களைக் குறிப்பே” (தொல். பொரு. கள. ௧௪.) என்பதனால், ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்களையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர்கற்றியுலும் கெடுகவென்றான். (௨௫௭)

750. நாறுமும்மதத்தினுலேநாகத்தையிரிக்குநாக மாறியசினத்ததன்றிய திங்கத்தின்கவளங்கொண்டால் வேறுநீர்நீனைந் துகாணீர்யாவர்க்கும்விக்கலாகா தூறித்தேனொழுநுங்கோதைநம்பிக்குமன்னனென்றான்.

இ - ள். தன்மத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம், மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின் குளகைக் கையிலேகொண்டால், அக்குளகை யாவர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின் நன்மையன்; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றனென்க.

குளகுபோல் மதத்தைவினைப்பவன் இவளுமாதலால், விடுத்தலரிதென்றான். (௨௫௮)

751. இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்ற ஷளவளங்கருதிபூக்க லுழப்பெருதுடையதாமே தளவளமுனகொள் பல்லாட்சீவகன்றமுவிநின்றற் கொளவுனைந்தெழுவுதல்லாற்கூடுதலுங்கட்காமோ.

இ - ள். அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறு நின்றால், அதற்குள்ள அழகைத் தான் நுகரக்கருதிமுயற்சை உழுவெருது உடையதாமோ? அதுபோலத் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றார் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நங்குக்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்றானென்க.

ஏறுபோல் எருதுநுகராமையின், அதனோடு அரசனாயுயமித்தான். (1)

752. எழுந்துவிண்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவர்துநின்றான்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புவிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினுளைச்சீவககுமாரன்சூழ்தார
லழுங்கச்சென்றனைதல்பேய்காளநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்காள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேலினின்றால், மேற் சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகலின், நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றார் காமனுக்கும் அவ்விடத்து ஆவதொருகாரியமில்லையென்றானென்க.

இதனால், உழப்பெருதென்றற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடுவித்தலரிதென்றான். “ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை, பெட்டையென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.” (தோல். பொரு. மர. இட.) என்பதனால், ‘கொடை’ என்றதனால் சிங்கத்துக்கும் பெட்டைகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டிதலின், ‘பேய்காள்’ என்றான். (உசு0)

753. மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணினுலுடற்றுதல்களபக்காமே
பத்தினிப்பாவைநம்பிசீவகன்பாலளானு
லத்திறங்கருதியூக்கலரசிற்காணுங்கட்காமோ.

இ - ள். அரசிற்காள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்தாய்ப் பிழக்கண் நின்றால் அதனைக் கெடுத்தல் யாணைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ? அதுபோலப் பாவை சீவகன்பாலளானால் அவளைப்பெறுத்திறத்தை நீர் கருதிமுயற்சை நமக்குக்கூடுமோவென்றானென்க.

அரசராதலின், இவளைப்பெறுதற்குரியாராயினும் கலைகளானும் ஆண்மை முதலியவற்றானும் குறைபாடுடைமையின் பெறலரிதென்றான். (உசுக)

754. தாமத்தாற்கெழுஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ராமத்தாற்கெழுஇயமார்பனிர்திரன்நனக்குமாகா
தேமுற்றிரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கெழுமினார்க்குக்காமனிர்பிரிக்கலாமே.

இ - ள். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப் பிரித்தல் இந்நிரனுக்குங்கூடாது; இங்ஙனம் இவளைப்பிரித்தலையன்றி, இன்னமுங் கேண்மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்டையாற்பொருந்தினார்க்கு அவனைக் காமனரிடத்துகின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறி, பின் இவடண்ணைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவையையடுத்துகவியும் பேதம். (௨௬௨)

755. எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபிரிந்ருந்தவேந்த
னும்மையும்வேறுசெய்துதும்முளோபொருதுவீர்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவினைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ள். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்
ஙனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தம்மையும் பகைப்பித்து தம்மிலே
நீர் பொருதுபட்டால் தம்முலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கோர்முறைமை உண்
டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிய வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன்
கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்காணுங்கோளென்றானென்க.

அம்ம, அசை. அரசருகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரே
பெறும்படி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (௨௬௩)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விற்றிறலென்றுவிலவாய்வெங்கணைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமார்கல்வியென்றானிடயுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ள். உருமேற்றொடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மை
யன்றி வில்வன்மையும்திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி, வில்வாயிலே
கணையைத்தொடுத்தி நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு
கற்றிரள்க்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்க்ககல்வியெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றானென்க. (௨௬௪)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்றொழுதிப்பல்பேய்க்
கூழ்படுருகுநெய்யினிறைச்சிச்சோறாட்டிவென்றி
விழ்தரவேட்டுநின்றொரய்துபவெகுளல்வேண்டா.

இ - ள். சக்கரபூதமாக வகுத்த படையாகிய வினைநிலத்தே அம்பையும்
தண்டாபுதத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லே வினைவித்த
பின்பு குருதியாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய ஊழ்படுசோற்றைப் பல்
பேய்க்கு ஊட்டி விசயமகன்விரும்பும்படி களம்பேட்டுநின்றவர்கள் இவனைப்
பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டும் தண்டம்.

(௨௬௫)

758. போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரதிரயார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோர்த்துத்தன்கையில்வினைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ள். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும் பறைமுழங்கிச் சேனையார்
ப்ப அதனை மார்பன் ஓர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறினா

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உரறி - முழங்கி. கையாறுற்றிருந்
தவன் ஆரவாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். ஓர்ந்து, விகாரம்.
வீரத்தார் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினார். (௨௬௬)

வேறு.

759. தேய்ந்துதுண்ணிடைரைந்துகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள்போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டிநின்றார்வீம்மனீயென்றான்.

இ - ள். இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய்,
நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இளையாவதற்கு
வேந்தர் விரும்பிநின்றார்; நீ வருந்தாதொழிகவென்றானென்க. (௨௬௭)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனத்
துண்ணெனஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினான்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ள். தலைவன் அதனைக்கூறினானாக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்
னத் துணுக்கென்றநெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினான்; அப்
பொழுது அவளதுகவின், அவன் கூறியகூற்றடனே பொன்றக்கெட்ட
தென்க. (௨௬௮)

761. மேவிரம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினான்.

இ - ள். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை வினைவித்த பாவியே
னதுஉயிரே, நீ பாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாத
நீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டானென்க.
பாவியேனது பாழுடலும் பாடம். (௨௬௯)

762. பாழிரம்படைமேலதிப்பாரெலா
துழிலாட்டிதுடக்கிக்குடித்திமிம்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழிதூத்துகிறீரோகையினீக்கினான்.

இ - ள். தோழி, நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேகின்றது;
இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்றதுவித்து

ஒன்றாகக்கொத்துக் குடித்துவிடுங்காணென்றுகூறிக் கண்ணீரை முன்று
னையாலே துடைத்தாளென்க. (உஎ௦)

763. எங்கள் பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்டுமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்ற நீண்ட கலை.

இ - ள். நங்கைவாட்படை, எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னரான்
தன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச்
சூழ்ந்ததென்க. (உஎ௧)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறளும்ஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலைசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
வான்பளிங்குருவத்துணைமறைபவுமாயவன்றே.

இ - ள். படையெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும், அஞ்சி வெந்து
பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக்கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே
பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுகைக்கும் ஓடிச்செல்வனவும்,
சூடித் திரண்டுநிற்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத் தூணிலே மறைவன
வுமாயினவென்க. (உஎ௨)

765. இங்கிதநிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்ப [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கு இவை
அஞ்சினமையும். இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

இ - ள். பொன்மார்பன், நிலைமைநோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப்
பதுமுகன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை அவளுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடி
யதோர்சிங்கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சீறிக் கோபித்து
அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதுமுகன் நிற்கின்றவிடத்தே
சென்றானென்க. (உஎ௩)

766. பதுமுகமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலைநெற்றிமதகளிறுந்திநிற்ப
துதிமுகவாளும்விலுநுண்ணிலவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ள். பதுமுகன், வேறாக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக்குளிற்
றைமண்டபத்தின் வாயிலனவும் செலுத்தி அதிலேறிக்க; நம்முடைய சுற்றத்
தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்கு கையாக அவர் வகுத்
தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றானென்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுகையும், நபுலவிபுலர் ஒரு
கையும் ஆக நான்குகை. (௨௭௪)

767. வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையும்வீக்கித்
தட்டுடைப்பொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்க
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டுயிர்பருகுக்கூற்றங்கொனெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ள். அவனா அங்ஙனமேவித்தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேனாயேறிப்
பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலனாயேவிக்க
கூற்றம் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(௨௭௫)

768. புள்ளிபாப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேரி ரவிபோலா
வுள்ளருந்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
களவழிமுலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிபாப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

இ - ள். அம்மார்பன், தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்வி
தாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச்செலுத்தாநிற்க, மன்னனானோக்கி
மிகநக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினானென்க. (௨௭௬)

769. முருகுலாமுல்லைமலைமூப்பிலாமுலையினூர் நும்
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த [ன்.

பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ் வெஃகமும்புகைந்ததென்றா

இ - ள். போர்செய்தலாலுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படிய
தன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகிய இவையும் காய்ந்தன; இவ்
வெஃகமும்புகைந்தன; ஆதலால், முலையினூர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்திரென்
பதனால் நுமியிடத்தேயிறந்த புலவிநோக்கத்தார் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புண
ர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேயுருப்பர்கொல்லோவென்றானென்க.

‘அமிர்தமென்றுகுப்ப’ என்றும் பாடம்.

(௨௭௭)

770. வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுங்கேடுவந்தா
லூணிகந்தீட்டப்பட்டஆதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கொடைமொகொள்வார்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ள். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத் தும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ் சத்துநடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல் பெறுகையும் ஊதியமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக் கொள்வார் நின்னாலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின், நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகியஊதியத் தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக்கப்போவென் றுரென்க.

தேற்றாய், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. ௫௧.) என்றது போனின்றது. இலேசு - சிறுமையாகிய ஊதியம். (உஎஅ)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவாழ்க்கையெமக்குமஃதொக்குமன்றே
யம்முடியரசிர்க்கெல்லாமென்கையிலம்புதந்து
தும்முடைத்திருவுந்தேசநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர்களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின், அஃது எமக்குமொக்குமல்லவோ, இனி யான் துங்குக்கெல்லாம் என்கையிலம் பைத்தந்து தும்முடைய வீரபுரியையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள் வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக்காப்பீராகவென்றானென்க. (உஎ௧)

772. மட்டுலார்தாரினாய்நின்வனப்பினோடிளமைகல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கின்னிகினிமகளிரீங்கோங்க
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சாங்கண்முழுகப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றயென்சொலாய்பாபியென்றார்.

இ - ள். தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்க் கும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப் பாய்கையினுலேபட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க் கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதுசொல்லாமென்றாரென்க.

இஃது அரசர்குற்றது. (உஎ௨)

773. எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர் துங்கள் புறக்கொடைகண்டுமற்றம்
முருகுடைக்குழவினாடன் முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ள். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங் கண்டுபோக துமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினனை முலையைக்கலப்பேன்; அதுசெய்திலேனாயின், என்புகழ் ஞாயிறுந்திங்கனும்வழங்குகின்ற உலகெங் கும்நடவாது கெடுவதாகவென்றானென்க.

இது சீவகன்வஞ்சினம். இது, முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர் கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடி. இது, “நகுதக்கனரோ” (௭௨) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்

காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை

நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்

பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ள். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிற்றியவனாமேவே வேந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கிறபிடிக்கு அவர் விப்போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படை.

(௨௮௨)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்

தோழர்தன்றாள்களாச்சொரியுமும்மத

மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக

வேழயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ள். இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகிய யானை, கை நந்தட்டைகை, மருப்பு நடுவலிபுலராக, தோழர்நால்வரும் தாளாக, மும்மதம் தேரும் குதிரையும் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னை யானையாக உருவங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமூன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தமவிலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன் வீணைவென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார்.

(௨௮௩)

776. குடையுடைவேந்தெனுகுழாங்கொணுகமுங்

கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்

வெடிப்பிபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய

ரிடியுடையினமடைநெற்றியேறினார்.

இ - ள். வேந்தராகியயானைகளும் தத்தையாகியபிடியையுடைய சீவக குமரனாகிய யானையும் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலுக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(௨௮௪)

777. கரைபொருகடலொடுகடர்கணுற்றென

முரசொடுவரிவரைமுழங்கியார்த்தன

வரசருமடர்மலைந்தரணம்விசினார்

குரைகடற்றானைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி முர சும்வளையும் முழங்கி ஆர்த்தன; அப்பொழுது அரசரும் போரை ஏறட்டுக் கொண்டு கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டன வென்க. (உஅடு)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்டு
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதாரச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ள். சீவகன்றோழரும் சீவகன் வாழ்கவென்றுகூறாநிற்கத் தெய்வத்தைவணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழைபோலக் கணையைச்சிதறப் போரை மேற்கொண்டாரென்க. சிதறி, சிதறவென்க. (உஅசு)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரினூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ள். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி இதனோடுகலந்தது; அப்பொழுது இரண்டுபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்ந்தன; இயமரமும் இயம்பின; சங்கும்

இதனால் இரண்டுபடையும் கலந்தபடி கூறினார்.

(உஅஎ)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புமுழ்கவி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ள். சிலையாகியமேகந்தூவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு முழுகுதலால் அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரியையொத்தனவென்க.

எயிற்றம்பு - அலகம்பு. மற்று, அசை.

(உஅஅ)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்றார்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியனூறினார்.

இ - ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைகவென்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேனாயிறக்கினார்; இன்னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகவெனக்கூறி மைந்தரைத் துணியவீசினாரென்க. (உஅக)

வேறு.

782. க. ஆற்றுவீர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாலிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்மமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்திநிற்பார்.
783. உ. கழித்துவாளமலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தி
விழித்துமேற்சென்றவேழம்பேவலினுல்விலக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.
784. ஈ. ஐங்கதிக்கலினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்கிறிந்பார்
நங்கைகல்லியாணநன்றேநமக்கெனநக்குகிறிந்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றேழன்மாரே.
785. ச. ஒருங்கவன்பிறந்தனானேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினும்பின்னையன்னவெறுழவலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடிக்
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. எம்முடனே துமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்று
வீர் வாருங்கோளென்பார் ; எதிர்ந்தவர்மார்பில்லாது எதிராதார்மார்பில்
இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார் ; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்க
வென்று மார்பை யானைகுத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாழக்காட்டுவார். செந்திலிழித்து -
நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் புரவி
களைப்போக்கி, பாகனே, நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ஈ. ஐங்கதி: “விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரி
யோடைந்து.” கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் களை.
வேந்தை இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்
டுநிற்பார். நன்றென்றது, பூசல்பெற்ற உவகையால்.

ச. உதயத்துஉச்சியை இரும்பினுற்கட்டினாலொத்த தோள். ஏறுழ்
வலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூறு
கோடிப்படைக்குப் போர்செய்யவிருந்தேம்.

இ - ன். சீவகன்றேழன்மார், அவன்பிறந்தவன்றே கூடப்பிறந்தவர்,
தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கள்தாம் இப்போரில் இன்னண
மாயினார் ; அஃது எங்ஙனையென்னின், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிற்பார், காட்டுவார், விலக்கிறிற்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், கனையென்பார், எதிர்கொண்டிறிற்பார், நக்குநிற்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்குகையிலுகின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருத படிக்கறின. (உக௦ - ஈ)

786. கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டருயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிற்றேவதத்தன்கலினமாமாலேவெள்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிசூளாமணிசுந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகவியாற் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிதான். உற - அதுவந்து சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட; “பசுமட் குருஉத்திரள்” (புறநா. ஈஉ.) என்றார்பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம்; அதுகரியுமெண்ணெயும். சூட்டு - போர்ப்பூ, குளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியுமென்க. (உக௧)

787. பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமானிபுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினற்களிற்றினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா, முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ள். நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினது குளம் பாலே பட்டந்தேய்ந்ததும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய் ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயி றுவேம்படி அவர்முடியிற் சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உக௮)

788. காயத்தின்குழம்புதீற்றிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவர்மாலேப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனான்றிருவின்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே இலவின்மேட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத் தன்வில்லிற் றோன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்விமாலேத்தலைகளு திர்ந்தன; இது மாயமோவென்க. (உக௯)

789. நீனிறப்பெளவமேய்ந்து குன்முற்றிறீலமேகம்
வானிறவிசம்பினின்மமாரியின்மலைவலாளன்
போனிறப்புத்திசேனன் பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிறமன்னர்சேனேகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிறமென விகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போ
ரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ள். பெளவத்தைமேய்ந்து குன்முற்றதுலாலே கீலமேகம் விசம்
பிலே மாறாதுநின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழி
யைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினுனென்க. (௨௬௭)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழுவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ள். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்
ளேகிற்கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்
வைத்தற்குப் பல ஆருந்தைத்துகிறைந்த தேர்க்குருடாயினாரென்க.

ஒரும், அசை. (௨௬௮)

791. பொன்னனுள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினையவர்மறலிவாளம்
ரின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ள். தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிய மன்னரோடே தோ
ழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, ஈண்டு
வாராது ஆண்டுகின்றவேலினுன்றன்மை இனிக்குறுவாமென்க. (௨௬௯)

792. தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமாள்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிரீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையும் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்கு
மதுவும், வேண்டிமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன், நந்தட்டினனோக்கி இவ்விடத்தில் நம்திடர்கெடும்
படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாக
வென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினென்க, (௩௦௦)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேவேபோ
லந்தரத்திவரந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலைச்
சுந்தரச்சண்ணமேனிமகளிர் தங்கண்ணுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு ; அதுவே
எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும்
அந்தரத்தேபாய்ந்தன ; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன ; அழ
கால் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்ட
னும் வான்புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

794. வடிகயிராய்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளா லுறுத்தினுன்மொழிதேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ரூரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றினி றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றைஆய்ந்து
தாற்றுக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை
அம்முள்ளாலேயுறுத்திச் செலுத்தினுன் ; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்
லுதலறியேன் ; மாவின்ரூரொலி படையினதுசெவியிலும் தேர் அதன்கண்
னிலும் விடாதே நின்றவென்க. (நூஉ)

795. அண்ணதேர்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்தேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவிதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுனே.

என்பாரா எங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தலின்.

இ - ள். தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிச் கூறுவார் இப்படிச் கூறுவா
ராய்க் கலங்காநிற்க, நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற் பண்ணின வீதியைத்
தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினுனென்க. (நூஉ)

796. அகில்கொண்டகொள் ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பழுறுகியவிசையிற்றுகி
மிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறுகார்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராற்கானைதன்பைம்பொற்றேரே.

இ - ள். காளைதன்றேர், அகில் தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்
டமும் காலசக்கரமும் மின்னும் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறு
பாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்
கொண்டு பறப்பதோர்தேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, ரெய்யால் ஒளிமிகுத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (௩௦௪)

797. காலம்ற்றவயிரமாலேவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்சு
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமனாயற்றவின் ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாதேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுகக்கொல்லாதே அவரை அஞ்சவித்தலின்.

இ - ள். வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக் கவளைந்தேறினது; அப்பொழுது மாலேவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௫)

798. நுங்களைவீணவென்றநூபுரவடியினான்
வெங்களித்தடங்கன்கண்டர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்னு
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்டுமாகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினானே.

இ - ள். இவை பகழியல்ல; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்டுமாகப் பகழியை விழக்காழிட்டுத் தரங்களிலே அழுத்தினானென்க.

‘விருந்து’ என்றதற்கு ஏற்ப, ‘ஊட்டினான்’ என்றார். இதனால், மனங் குறைந்தும் போகாதுநின்றவர்க்கு அவன்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல தில்லையென்றுகூறி அவரைநோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௬)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கணகைமணிமாற்பநக்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கன்பொன்னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்த்துதிமையினிக்கொள்ளமுடம்பிலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுசரம்பரந்தவன்றே.

இ - ள். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக் கொள்ளமுடம்பிலுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுசரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமாற்பைத்தீண்டி இன்னுயிராக் கவர்த்து புரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். திமை - பிறர்மனைநயத் தல். இதனால், நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப்போக்கினமை கூறினார். (௩௦௭)

800. மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநான்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ

மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ன். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்று மறியாகிந்த, அவரேறினவே
ழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலை
கள் தூண்டில்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும்
ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாதுநின்ற அவரை அஞ்சுவிக்க அவர்
பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (நட௦அ)

801. ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்வீற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்மதிப்பா
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினானே.

இ - ன். மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறபோல அரசரார
வாரத்திற்கு எதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார்; அங்ஙனம் இரண்டு
மார்த்தவளவிலே சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்
மழைபோல அம்பைக் கான்றது; அதனாற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு
அற்றுவிழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை
இறைச்சிக்குன்றாக்கிவிட்டானென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபழிகூறினார். (நட௦க)

802. மன்னர்கள்வெருண்டிவிட்டமறப்படையழுமமாரி
கொன்னுனையெல்கினீக்கக்குனிந்துயிற்பகழிகான்
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழங்கவின்ன
தன்மையாற்றாநீந்தித்தான்வியாடுகின்றான்.

இ - ன். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை
இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பின்நெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்து
கான்றபகழி வாள் இவையிரண்டும் தானையினுயிரைவிழங்கும்படி தான் இம்
முறையானே படைக்கடலைநீந்தி வியாடாடுகின்றானென்க. (நட௦௦)

803. வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூடிநிணத்துகிலுதித்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துசூற்பேயாடக்கண்விவந்துநர்க்கான்.

மெல்கோல் - வீணத்தொகை.

இ - ன். அங்ஙனம் வியாடுகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகியகோ
லாலே பற்சீவி வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய
நீரைக்கொப்புளித்துக் குடாகியகண்ணியைச்சூடி, நிணமாகியதுகிலையுதித்து
என்பாகியபூனை முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (நட௦௧)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுக்கிரப்பிறழ்பற்பேய்கள் கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநரிநக்குவேழம்

விளித்தனகமுகும்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ள். அவன் நக்கவளவிலே, களிற்றுக்கிரப்போலு முறைகுலைந்தபற்க
ளையுடையபேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிராநீங்கினபிணத்தையு
டைய குருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தம்
தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்
கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த
கமுகும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவென்க. ()

805. கடல்விளையமுதற்கண்டபொழுதினெய்கனிர்த்ததிஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்ன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெல்கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

இ - ள். உப்பிணக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்
காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்றமருமரன்றேரைக் கண்டவள
விலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெ
டுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரென்க.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைநிறை. இதனால், சீவகனைக்கண்டபின்
தோழர் களிப்புமிக்கமை கூறினார். (௩௮௩)

806. கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகனமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்துழித்தியிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையரகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதினைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதினைக்
காலென்றும் வடநூலார் கூறுவராதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபர
காத்சிரம்' என்றார்; ஐராவதம் - ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்
திரமென்றது கால்களை. இனி, பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற,
இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன், வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்
னும் ஓசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்திப்போலக் கொண்டுவந்து
காட்டினான்; அது வளைந்த பிறைபோலுமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்
றாலே தத்தைகாரணத்தாற்பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக்
கொடேமென்றகொன்றதென்க.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதல் தத்தையைக்காத்து நின்றபது
முகன் பகைவர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறுகின்றார்.

807. மருப்பினல்வேழம்வீழாமன்னாவாலிற்சீரு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கன்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டியாற்சுட்டுநீரூக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ - ன். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின், மருப்பாலே வேழத்
தைவீழ்த்து, வாலினால் மன்னரைச்சீறி, கையினால் தேனாமுறித்து, காலால்
மாவைநெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தியால் நெய்த்தோரை நீரூக்கிக்கொன்
றது; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி
சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (நகடு)

வேறு.

808. க. கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809. உ. பைம்பொற்புளகப்பருமக்களிபானையீட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசும்மிலையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கணைமாரி, “மன்னர்கள்வெகுண்டு” (காந்த. நகடு.) என்னும்
கவியிற் கூறிய கணைமாரி.

உ. புளகம் - யானையின் பருமத்திறைத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் -
புரவிக்கடல்.

இ - ன். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது
அது கால்வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும்,
மேலும் அழுந்துவனவாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொ
ருகின்ற சிவகன் வேறொருமுகத்தேநின்று எய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு
கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு, இம்மாரியால் யானையீட்டம் தேர்த்தொ
கை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்கணைமிச்சிலல்லால்
இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம்பொருவேமென்று
கருதி நக்கானென்க.

இனி, நான்குபடையிலும் தான்சொரிந்தான்; சொரிந்தபின்பு, அவன்
கணைமாரி முன்பே கலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்
பாற்குறைந்த படைமேற்றைத்த அம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க. (நகசு-எ)

வேறு.

810. ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்தின்மேலா
னருவரைமார்பிற்சென்றதறிந்திலனென்கமின்னும்

பொருவரோமன்னரென்றூன்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகனியானீமீட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன்றூன் துணையுமில்ன், தனக்குச் சேம
விலுமில்லை; ஒருகளிறின்மேலான், இவன்றூன் பகைவரெறிந்தவேல்
மார்பிறைத்ததும் அறிந்திலன்; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ
ரோவென்று இகழ்ந்தான்; இவன் நொந்தானென்று போர்செய்ய வான்வாங்
கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்றயானையை மீட்
டார்; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டிவதில்லை
யென்று தம்கையிலில்லை மடக்கினாரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் கணைமிச்சிலாய பின்னும்.

(௩௧௮)

811. செங்கண்மாறெழிக்கப்பட்டவலம்புரித் தருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்தும்பன்மெழித்தலுந்துகணுளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பிறும்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினாரே.

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின் வலம்புரியின் ஒப்பைக்
கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினானாக, அதுகேட்டு யானி
முழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினும்போல மன்னர் குறைந்துகண்ணென்றி
மழுங்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். தருவம் - ஒப்பு. (௩௧௯)

812. அருவநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவநாகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவநாமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றூனென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்
மலைகலக்கின் கடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்
றும், அவன்றூன் முருகனையென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத
தன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

கருமை - பெருமை. அவன் பல கைகளாற் படைவழங்கினும்போல
இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (௩௨௦)

813. முளிரகர்க்காடுமேயந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
றெளிரலக்குமரர்கூற்றிறெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிரலவுப்புக்குன்றமுர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிரலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேயந்தஅழல்போலப் போரில் தெளிந்துநின்ற நலத்
தையுடைய மைந்தனும் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்
போல ஆர்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையும் கையில்அம்பையும்போகட்டு
உப்புமலை ஓடுகீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (௩௨௧)

814. உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றயொன்றானுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிறுளவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலிபொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய அரசனா வருத்தித்
தமக்கு ஓரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ என்று உலகத்தீர், கருத
வேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! புலி
ஒன்றுதானே கலேத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீ
ராகவென்றாரென்க.

பின்னிவிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும்
உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினர். (௩௨௨)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவிடா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்லதோருணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினுர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாய காரணங்கூறினர். அல்லவை
புரியுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு
நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலித்திற்கோடற்கு ஒருப்
பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுதிகுறியதனை; அது, “எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்
றீர்” (காந்த. ௨௪௩.) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரொன்று நல்லவைபுரி
வார்க்கு வேரோர்பெயர்கூறினர்; அது சுட்டு. தீமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீரா
யின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில் வாள் தப்பிவீழா;
அவர்க்கு அதுவுமிகை; வெற்றிலையைவிடனும் அதுதான் வேலாய்விழும்.
தீமை இடங்கொண்ட மனத்தினுர்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும் பயன்
கொடா; ஆதலால், அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியெயில்லையென்ற
ரென்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேனும் அதற்கு இயைபின்று. (௩௨௩)

816. குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினொய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னனன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்க்கிருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்த
மன்னர் மின்போலப் பக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போரார்; மேகத்தினின்ற
விச்சாதார் சிங்கமன்னனன் அமரை ஏத்திஆர்த்தார்; முதூர் இவனைக் காண்
டல்விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குக் கூறிற்று.

(௩௨௪)

817. பார்மிசையுலகமேத்தும்புகளங்கண்டுபற்றார் [ம்
போர்முகக்களிற்றுமெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பி
சீர்முகத்தோழர்சூழ்ச்சிவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினுமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ - ன். சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மார்பிற்றோழர்
சூழ்ந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ந்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்
துத் தத்தையைத் தன்மனைவிலே கொண்டபுக்கானென்க. (௩௨௫)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெல்கநாடியிரும்பினும்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுங்கண்ணீர்மானிலத்துக்குக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்சுலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ன். நெய் வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எல்கம்புக்குழி
நாடி இரும்பால்அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனார் சுலம்பல நல்கப்பட்ட
டார்; சுற்றமழும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்
கிதுமருந்தென்னல்லாரிழுதசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழியிலச்சேர்த்தி
துதியிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனநோக்கினுனே.

வைத்து, வைப்ப. நல்லானிழுதும் பாடம்.

இ - ன். மரப்பொந்துபோலப்புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர், இதுமருந்
தென்று கவளம்வையாநிக, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக்
காற்றுப்படாதபடி உள்ளே சீலையடைகின் எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சுட்
டையிலே புகுகென்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க. (௩௨௬)

820. பார்கெழுமையும்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பலங்கித்
தார்கெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்
போர்கெழுமுகளத்துப்பாலும்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ன். வடம்மின்னுவிசித்தினைக்கும் தார்கெழுமார்பன், பாரிற்பிறந்த
பொன்னுல் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்
பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செகுத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மை
யிற் பாவமென்றார். புலம்பு.- என்னகாரியத்தைச்செய்தேமென்னும்
வெறுப்பு. (௩௨௭)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து, விகாரம்.
வலம்புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான், தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்
புரியதனில் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்
கொண்டானென்க. (௩௨௧)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனுள்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணி
அலம்வருமுலையினையுடைய கொம்பனுளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமா
கின்றஉரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றொரென்க.

பெருமணமாங்கிழமையென்றுமாறுக. மேல், மணமாதற்குக் காரண
மாகின்ற உரிமையென்று, சமாவர்த்தனத்தே. (௩௩௦)

823. நான்குதூறாயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானையோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினுன்வேள்விக் கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டிமுன்னினான்.

இதுமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாநிற்கப் பச்சைபுகுந்தபடி கூறுகின்
றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்காவலன், வேலினுனது ஊர்மருள்
வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக்கொண்டி முன்
னினுனென்க.

இனி, இழந்தேமென்று ஊரார்மருளும் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியாரந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்ப்பண்டியுப்புரீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டி
யும் நிறைந்தன; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே
செறிந்தது, அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (௩௩௨)

825. சினைத்துணர்முழவனபலவீன்றிங்கனி
கனைத்துவண்டுழல்வனவாழைமாங்கனி
யெனைத்துளகிழங்குகாய் குருகொடேந்திய
சனத்திறற்றகைத்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

இ - ன். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன் னகனியும்
செறிந்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியும் கிழங்கும்
காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி
ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க. (ந.ந.ந.)

826. மரகதமணிப்பசங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுறீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

இ - ன். பசங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்
தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காவிவந்து சொரிதலாலே வெள்ள
மாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க.

எந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம். (ந.ந.சு)

827. சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொள்வாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ன். சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும்
கழுநீரும் குவளையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மே
லே மொய்க்கக்கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்ற
தென்க. (ந.ந.ந.)

828. ஆர்கெழுகுறடுகுட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவுளமனைதினைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக்கோக்குங்குறடு மானிகைக்கும், நடுவுபோக்கும்ஆர் தெருவுகளுக்
கும், விளிம்பிற்குட்டி மதினுக்குவமை.

இ - ன். அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே
மாசனம் நெருங்கி ஒலியாற் கடலெனக்கலந்தன; அல்தொழிந்தும் அம்
மாசனம் பயன்கொள்ளுமுறைமையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தன
வென்க.

மனையைச்சுழப் பச்சைநிறாத்தலின், ஆழி போன்றென்றுமாம். (ந.ந.சு)

829. க. கையுறையெழுதினர்கைந்நொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினிள்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.

830. உ. வாலரிகழுவிவண்ணச்செம்புன்
காலியலிவுளியுங்குளிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்கலானவே.

831. ஈ. உடுப்பனதுகில்களுமுரைக்குரானமுந்

கொடுப்பவர்கொள்வார்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்தவண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.

832. ச. கலங்கமுமரவமுங்கருணையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, அசை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேறாக இவன்செய்கின்ற
சமாவர்த்தனம்; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து, ஆழ.

ஈ. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவென விரிக்க.

ச. உலம்பு, கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோ
லைகளைக்கிழித்து ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙனமிருத
லின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவிவகமுநீர் இவளியும் களி
றும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக்
குருகுபாய்தடங்களாயின; அங்ஙனம் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணை
யாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கமுவுகின்றஅரவ
மும் எச்சில்சீப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன; இங்
ஙனமுண்டபின்பு, துகிலும் நானமும் மாஸையும் குழையும் சந்தனமும் அடுத்த
துக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் வின் மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்
கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில்வாழ்வா
ரெல்லாரும் நமக்கும் இது கடுவதாகவென்று கருது ம்படி நடந்த
தென்க.

வேறு.

833. மூழிவாய்முல்லைமலைமுருகுலாங்குமுலினுரு
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுகிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவனைவாட்கட்டையலார்பரவச்சாரந்தார்.

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரற்சரடுமாம்.

இ - ள். குழலினுரும் தடக்கையானும் காமன் அம்போடுகிலையைக்
கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தா
ரென்க. (௩௪௧)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழவேதர்
துன்னினர்பலாசுற்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுனைத்தெழுமுருகனன்னான்.

இ - ள். முருகனன்னான், இன்னியம்ஆராநிக், முன்னுநின்று, துன்
னினர் பலாசாற்செய்த துடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுகின்ற தீவளரும்படி
வேதமந்திரத்தால் தான்சொரிந்து ஓம்பண்ணாநிக், வெள்ளிமுனைத்தவள
விலே ஸ்ரீத்தத்தன் நீராச்சொரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனைஏற்றா
னென்க.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தஅந்தணர். மின்னியல் - ஒளிவீடுகின்ற.
அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடு உள
தேனும் தான் இரண்டுருலத்திற்குமுரிய சடங்குகிழ்த்துதற்குரியதலிற்
பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே கிழ்த்தினு
னென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதின
னென்பதூஉந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (1)

835. இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்றா
நெட்டிருங்கூந்தலாடனார்வனைமுன்கைபற்றிக்
கட்டமுல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டினுனேற்றானே.

நெட்டிருங்குமுல், நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதா
யிற்று. நேர்வனை - ஒத்தவனை.

இ - ள். உத்தரீயமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்
கையைத் தான்பற்றி அழலை வலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க. (1)

836. மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைநொடியின்மற்றோ
ரந்தரவிசும்பிற்தேவர்க்கதிபதியாய்கோமா
னிந்திரன்நனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகிய அந்தரத்தில் ; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ள். கலுழவேகன்மகனைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையைக் கூறின், இந்திரனுக்கும் கீடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. ()

837. அடிமனைபவளமாகவரும்பொலலகுசேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச் செய்தமூரிக்காழ்நெற்றிமூழ்கக்
கடிமலர்மாலையாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

இ - ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்தூணினைற்றிமறையிப்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக் கட்டி மாலையாற்றிப் புகை மஞ்சுபோலேசூழ மணவறையையியற்றினாரென்க. (நசடு)

838. ஐந்துமூன்றடித்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்ட
டெந்திரவெழினிவாங்கியின் முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலையெய்த
வந்திரநீலச்செப்புமிளையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயுன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன : “சிறுபூனை செம் பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதுவி சேக்கையோ னாந்து.” இருவரும் துயில்லோடற்கு இரண்டும் போகநுகர்தற்கு ஒன்றும் வேண்டுதலின், அமளி மூன்றாயின. இனியமுகவாசமாவன : “தக்கோலர் தீம்பூத் தகைசா லில வங்ங், கம்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவற்றோடு சருக்களையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இளையவர், இயற்றி மசகவரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந்தினாரென்க. (நசசு)

839. க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலிமின்னுசாந்தாற்றிப்பொன்னு
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவளைபூப்பத்தையலோடாடுமன்றே.

840. உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கண்கிண்சிலம்பொடேங்க
மைமந்தருட்காமனன்னான்மகளிருட்டிருவனுளை
யந்தரத்தமரார்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே.

841. கூ. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
களைநரம்பனையதீஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான்குழையப்புல்லி
யளமரலிலாதவின்பக்கடலகத்தமுந்தினுனே.

இவையுன்றும் ஒருதொடர்.

க. கடைந்திட்டமணிக்கையினையும் செம்பொற்றட்டினையும் தன்னைச்
சூழ்ந்து மிடைப்பெயத பீலியையுமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டம்.
ஆடும் - புணரும்.

உ. பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிருதியால் உடம்புபூரித்தலின்
இறுக. மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானை ;
“திருவளர்தாமரை” (நிருசீ. க.) போல. பருகுதல் - ஈண்டு அதரபான
மும் அல்குற்பானமும்.

௩. எழுதினலொத்த விற்போன்றபுருவும். தேன்சேரர்கோதையென்று
காமச்செவ்விகுறிநார். அளமரல் - அலமரல்.

இ - ள். அங்ஙனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளைநுகர்ந்து, காமனன்
னன், திருவன்னனை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோ
தைதன்னைக் கிளையென்னுந்ரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ
அல்குலிந்கலாபம்பீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானாய் அமிர்தெனப்பரு
கினான்; அங்ஙனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசேர ஏங்கப் புருவ
மேற்கக் கண்கள் குவளைபூப்ப ஆடும்; அங்ஙனமாடுதலின்பிறந்த வியர்விற்கும்
படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம்
மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அழுந்தினுனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் முலையிடைத்துயிலுந்துயிலே இன்பக்
கடல் என்றார். இனிச் சுரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுணர்ப்பாரு
முளர்; அது பொருந்துமேனுமுணர்க. (௩௪௭ - ௬)

842. இன்னனமொழுநாளுளினமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்தாறிப்
மன்னியாராசலகொணாமரபுலுங்குகுக்கின்றான்.

இ - ள். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழி
லைக்காணவேண்டிச் சென்று புகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி அனுக
லையைநீட்டித் தொழுதன்னாய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனைவாந்
கிக்கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாகின்றானென்க. (௩௫0)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கலுழைலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதகித்த
திருமிக்குடைச்செவ்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
வருமையறனின் பப்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகிய பஞ்சி ஓரி டமுமொழியாமற் பார்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பில் தவமிருதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ன். கலுழைனோலை செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவிட்டேன்; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக வேண்டிமென்று கருதியென்க.

தேவனாதலிற் கூறினான். விடுத்தேன் - விகாரம், (௩௫௧)

844. தத்தையொயிவிணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவினோத்தான்.

இ - ன். மன்னர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்சத் தான் அவனை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொருதே சித்தம் கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனாரியளெனச்சொல்லி அவ் விடத்தே ஒருபோரை வினோத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரலின்ற உரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேல் தன் மெய்தடுமாற்றி; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க, (௩௫௨)

845. தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெடுத்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதுவி
பூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்முழுக
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ன். அவன் வினோத்தபொழுதிலே, குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலையாகிய மேகத்தாலே அம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றேன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரஅழந்தும்படி தானையோடே நின்று வினையாடியதுவும் தரண்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி, தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம், (௩௫௩)

846. வந்துதரண்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

‘வாய்மொழி’ என்றார், கிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரண்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ன். எந்தைதிறத்தில் அத் தரண்கூறியமொழியும், அன்றி வரன் மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலேநாடி

யுணர்ந்து இனி யாஞ்சேறல் கருமமன்றென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த
னுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தார் சீவகசரிதைஒன்றுமின்றும். (௩௫௪)

847. எள்ளுநர்கள் சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்திகலேத்திக்
கள் செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்றி
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன் றியுளவேண்டா.

இ - ன். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி இகழ்த்திருக்கும் பகை
வாசாயும்படி தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதும் கொடியெடுத்தது ;
ஆதலால், தனதுவெற்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி மலர்மார்
பன், மிக்ககாவலை இகழ்த்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்கடும் எம்
மையறிவித்தல்லது மேல்நினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (௩௫௫)

848. ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்
போம்பொருள்கள் போகும்வைபொறியின் வகைவண்ணர்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்று ஒருமையாற்சுட்டினார், அழிக்கவொண்ணத்தன்மையைக்
கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்கள்போகும் ; அவையிரண்
டும் யார்க்குமழித்தலாகாத் தன்மை இருவினையின் கூறுகியவியல்பு. அங்ஙன
மாதலின், தானும் கட்டியங்காரனாக்கத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தா
தொழிகவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலும் சென்றுதரலின்று - உப்புநீரை
யுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை.
என்றது : தியருணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்வவறியாரென்ற
வாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் தீங்குசெய்வவென்
றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவினையுமென்றும் கூறினான் ; “யார்
கண்ணு மிகந்துசெய்திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மரம்பெம்ப
விரிகதிர் தெறுதலின்” (கலிநீ. ௧௦.) என்றார் பிறரும். மழையாறு வீங்கு
புனல் வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக்கொடுக்க விரும்பி
யறியாது ; என்றது : உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பே
னென்னுங்கருத்தின்மை மேகத்திற்குஇயல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமு
டையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்குஇனிமைசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத்
தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றானும்.

இ - ன். அழிக்கொண்ணாத அது பொறியின்வகைவண்ணம் ; அதுவே
யுமுன்றிக் கடலும் தரலின்று ; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தா
னென்க.

இனி, “என்றோர்கள்” (காந்த. ௩௫௫) என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாசுர மாக்கி, அதுகேட்ட சீவகன்கூறுகின்றாளுக்குவாருமுளர். இதற்கு இகலேத் திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றாளுக்கூறுது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகையென்றாளுக்குக; ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற் கும் ஆற்றிலேஉவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோ னது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறைகை ஆம்பொருட்டுமுபவமை. சென்றுதரல் - போய்க்கொண்டுவருதல்.)

849. மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலர்ந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளிரைவயிவைநுங்கோமான்
னை.

இ - ள். சாமி, மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன் பினால் நீங்காதுநின்ற தரணப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு நுங்கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச்சொல்லிக் கொ டுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்திறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௫௭)

850. குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணிராமுலையின்மிசையெழுதிவினையாடிச்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிகில்செலும்வழிநர்
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிகில், கோதையுடையமுலைமேலே எழுதுகொடியாக எழுதி அவளோடேவினையாடிச் செல்லும்பின்னாட்களிலே நகரியிற்பிறந்த நீர்வினா யாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொ ருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

௩௬—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

நா ன் க ர வ து.

கு ண ம ர வ ஸ ய ரி ல ம் ப க ம்.

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுநீங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்னுது அயனமெனப் பாகதத்தாற்கூறினர், செய்யுட்சொல்
லென்று. வைக - வைக. கூதிர்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்
கண் இன்பநுகர்த்தற்கு மீள்வராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்' என்றார்

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி இருடிகள்கிந்தை
போல மாசற்றவிசும்பிலே குற்றமறநடக்குநான்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்
குனித்திங்களிலே காமன்றங்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

“தலைவந்ததிளவேனில்” (கூந்த. கருக.) என முன்னிகழ்கின்றதாகக்
கூறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்வினையாட்டுகிழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச்
சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி
ஔடவர்போலவண்டுமடைந்தனவளியிற்கொல்கி
பூடியமகளிர்போலவொசிந்தனவூடநீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்த மகளிரையொத்த, கொம்பு; அவரிடத்து ஆட
வரடையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவ
ரிடத்து ஒல்கிஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டின்கணத்திற்கு அக்கொம்பு
கள் ஒருபக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழவி ஊடலைத்தீர்த்து
எதிர்முகமாக்கும்பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்கென்று அங்ஙனமுயர்ந்த
சிறுபுறத்தைத்தழவி ஒக்கரிதுத்தினவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்தபக்கம். “சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய”
(தொல். பொரு. கற். கரு.) என்றலின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்
னார். அளியிற்கு - பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுளதாமென்று புலவிநுணுக்கத்
தால்ஊடிற்றுமாம். (உ)

வேறு.

853. நானமண்ணியநன்மணமங்கையர்
மேனிபோன்றினிதாய்விரைநாறிய

கானங்காழ்கிலைகமழ்கண்ணிய

வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனி போல இனிதாய் வினாநாறியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்ட தென்க. (ங)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்

டும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய

வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வர்

தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ள். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவினையாடும்வாவி யிலே தும்பியும்வண்டும் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக்கத்தின்றன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய், கூவ.

(சு)

855. நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக

ரேகவீன்பத்திராசபுரத்தவர்

மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயற்

போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ள். இணையிலாவீன்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார், யாற்றயலில் மாகநந்திய மணங்கமழ்பூமரக்காவிற்போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தினுரென்க.

பொழிவுநூகர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்வினையாடக்கருதுகின் றமை கூறுகின்றார். (டு)

856. முழுவங்கண்டியிலாதமுதுநகர்

விழவுநீர்வினையாட்டுவிரும்பினார்

ரெழுவிற்றேன்றியதோமறுகேவலக்

கிழவனமூதெயில்போறகளர்வுற்றதே.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையை யுடைய கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போல் முதியநகர் நீர்விழவாகிய வினையாட்டில் விருப்பாலே போகஹற்றதென்க

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாராப்போலவென்றுமாம்.

857. வள்ளநீராமங்கையரங்கையா

லுள்ளங்கூரத்திமிர்ந்துகுத்திட்டசார்

தள்ளலாயடியானேபிழுக்கின

வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரன்றவே.

இ - ள். ஆரமங்கையரைப்போல்வார், தமதுமனம் களிப்புமிகும்படி அங்கையாலே திமிர்ந்து உருத்தசாந்து பணிநீர் சேரூய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற்பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னும் எண்ணாக முழங்கினவென்க. (1)

858. க. நீந்துகித்திலவூர்நிதிழன்மருப்

பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்

போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்

கூந்தன்மலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. உ. ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்

கூறுவாரொலிதோடுகுலைந்துவீழ்ந்

தாறினூர்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னெலி

மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின்பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுகினாயையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டி இளவெயிலைக்கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயேறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர் களைக் கூடுதற்குவிரும்பிநின்று ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்டதொர் கடலொத்தவென்க.

க. கடத்தற்கருமையின், 'நீந்து' என்றார்.

(அ - க)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல

மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி

யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழைநிலா

மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டித்தே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த கம்பிடத்திலவட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக்குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றிறொளி, இனி யானென்செய் வேனென்றுகெட்டது; அப்பொழுது பூண்களிறொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை.

(க0)

861. திருந்துசாமரைவிசுவதெண்கடன்

முரிந்தமொய்திறாபோன்றவகிற்புகை

புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்

விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை, முறுக்கினமலைகளை ஒவ்வாறிக்ச் சாமரைவிசுவன முரிந்ததிறாயெயாத்தன; அப்பொழுது தூவினபூந்துகள் பரந்து வானிலே ஒருமேற்கட்டி கட்டினதன்மையெயாத்ததென்க. (கக)

862. சோலைசூழ்வரைத்தூங்கருவித்திரண்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சீலக்கஞ்சிநற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிரைத்தனபோன்றவே.

இ - ன். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போது முத்தமாலையையுடைய பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற் றெனவே பாகன்பயிற்றின நிலைக்கஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிரைத்தன போன்றவன்க.

(கஉ)

863. க வழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகமு
மழுங்குமாந்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டுந்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவினாந்தவே

864. உ. வாசவெண்ணெயும்வண்டிமிர்சார்தமுப்
பூசுசுண்ண முமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவன்
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுத்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மார்க்கலத்திலவந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

இ - ன். மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிகலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிக்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறும் இடந்தோறுங்கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, வினாந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கினவென்க.

(கஉ - ச)

865. பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு

மூடுபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

இ - ன். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்த லாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவார மொலிக்கின்றவோசையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினுற்பிறந்தவோசையும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க.

(கடு)

866. பூக்கணீர்வினையாடியபொன்னுல

கோக்கரீர்விசும்பூடறுத்தொய்யென

விக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலே விளையாடவேண்டி
விசும்பைஊடறுத்துவந்து நிலத்திலே விரையவீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்க
ளாகியபெரியகடல் மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில்
வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததென்க. (க௬)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்

துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற் றாகிதத்

தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி

லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினார்.

மின்போலுமிடையை, 'மின்' என்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசை
நிறை. என்ன எய்தினாரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி,
கண்ணியர், தம்முலைநெருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம்
பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடைய
தொருபொழிலிலே சென்று எய்தினாரென்றுமாம். (க௭)

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை
வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின், அவர் ஊர்தி
களினின்றும்பிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின்
விளையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்
தாரென்க.

868. அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய

கள்ளுடைக்கமுரீர்ப்புனற்பட்டமும்

புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு

முள்ளுடைப்பொலிவிறொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் -
நீரறுத ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்
கரை.

இ - ள். அப்பொழிலில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தை
யும் சோலையையும் உள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்தென்க. (க௮)

869. செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி

கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை

வம்புறக்கனிமாத்தொடுவார்சுனைப்

பைம்புறப்பலவிறொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம், சீவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற
வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனி
கின்ற மாலினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி சுனையை இட்டனவா
கிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (க௯)

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியுகமுந்
துள்ளுமாறெடுவேழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேயந்தவ.
ஹள்ளுமார்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணியும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையையினைப்பாரா நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ௦)

871. கோக்கணங்கொத்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கணையார் நுகர்வேய்தலிற்
முக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கிணையுடைய அணங்கணையார் கணவரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின், அவருறைவிடம், எல்லாரிடத்தினும் சென்றுசேரும் திருத்தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கணையாருமாம். (உ௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
மூறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாறிநாண்மலர்வெண்மணற்றாய்நிழ
றேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காவிலுள்ளாகியவிடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உ௨)

873. காவிற்கண்டத்திரைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புருந்
தாவியந்துகிலாரமரந்தாரர்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகியகாவிலே திரையைவளைத்து அதினுள்ளே மிழற்றப்புருந்து அரமங்கையர்போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உ௩)

874. க. பௌவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி

டெவ்வந்திரந்திருந்தாளிதுகூறினாள்.

875. உ. தாமஞ்சூடிய தூத்துகிலேந்தல்குற்
 ருமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணின
 னுமஞ்சூடியநன்னுதண்டின
 காமஞ்சூடியகண்ணொளீர்சண்ணமே.
 இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எவ்வந்தீர்த்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

உ. அல்குலினையுடைய கண்ணினுள் - குணமாலே.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலேபெயரைச் சுமந்த மாலே
 யென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சண்ணத்
 தை நீட்டினாள்; அதுகண்டு, கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி, அவள்
 குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளுன்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உச - ஐ)

876. சண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசொர்க்குழல்
 வண்ணமாலே துசுப்புவருத்துவா
 நெண்ணிவந்தனகூறியவையோவென
 நண்ணிமாலையையநக்கனளென்பவே.

இ - ள். குழலினையும் துசுப்பினையுமுடைய மாலாய், இவை சண்ண
 மென்பதொருபெயரை ஏற்படுத்திகொண்டு நின்னை வருத்துவாந்கருதி
 வந்தனவோவென்றனுந் அவளைத்தான் நக்காள்; நக்கு, சொல்லின், என்
 னுடையசண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளுன்க.

(உசு)

877. பைம்பொனீருலகன்றியிப்பார்மிசை
 யிம்பொன்சண்ணமேய்ப்பவளவெனின்
 செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
 கொம்பனாருங்கொதித்திதுகூறினாள்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமாலே, பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி
 இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சண்ணத்தையொப்பன வேறுகிலசண்ணமுள
 வென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நின் சண்ணத்தையும் இதற்
 கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்றுகூற, அதுபொருதே சுரமஞ்சரியும்
 கொதித்து இதனைக்கூறினாளுன்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உ௭)

878. சண்ணந்தோற்றநந்திம்புனலாடல
 மெண்ணில்கோடிபொன்னீதும்வென்றற்கென
 வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முனே
 கண்ணற்றார்கமழ்சண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

இ - ள். சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னுமில்லக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினான்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையிருவரும் சுண்ணங்காரணத்தால் நட புக்குலைந்தாரென்க. (உஅ)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலையணங்கமழ்வார் குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூடிச்
சொல்லிசைமேம்படுசண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுருதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

இ - ள். மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சுண்ணத்தினது மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போக விட்டாரென்க. (உக)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்மூடியதன்பினர்
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர் தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிலசேடியார்.

இ - ள். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சுண்ணத்தினதத் தட்டிலேயிட்டுத் துகிலான்மூடிக்கொண்டிசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் அவைகாட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (ங0)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடி மல்லிகைமாலையேசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரோர்

கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அடை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையடைகூறினார்.

இ - ள். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அவர் கூறுவார்: இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம்; இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க. (ஙக)

882. வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குக்கூலான் நனைச்சுழம்நற்ப

பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமீன்சூழ்குளிராமாதித்தோற்றமொத்தே.

வாள் மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் நபுலவி
புலரும். வீக்குகழல், விகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு
மார்பனென்று, முன்னிற்கவியில் அவர்கூறியசீவகனை.

இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன், அவர்செல்கின்றபொழுது, மைந்தர்
கழலான் இவர்கள் தன்னைச்சூழ அப்பொழிவிடத்தே பொலிவுபெற்று விசும்
பிலே கோண்மீனும் மின்னுமீனுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்றம் ஒத்திருந்தா
னென்க.

(ஞாயிறுபோல்வானைக் கலையைத்தோற்றுவிப்பதாக இருத்தலின்,
ஈண்டு மதியை உவமைகூறினார்; “பன்மீ னடுவட்பான்மதிபோல, வின்
னகையாயமோ டிருந்தோற் றுக” (சிறுபா. உகக - உஉ௦.) என்றார் பிற
ரும். இராகு கேதுக்களையொழிந்த ஏழுகோளுஞ்சூழப்பட்ட தொருமதி, இல்
பொருளுவமை. தோழர்நால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மீனவக்குமை.
மின்னுமீனுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனி, ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவ
மையாதலின், ஒழிந்த ஏழுகோளுமாம். இனி, கழலானாகிய மார்பனென்
பாருமளர்.) (ந.உ.)

வேறு.

883. க. காளைசீவகன்கட்டியங்காரனைத்
தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றநல்
வாளைவவ்விசுண்ணியர்வார்கழற்
றாளையேத்துபுதங்குறைசெப்பினார்.

884. உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற்கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்ந்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதுதலும், பகைவர்செய்த
தீங்குருமித்த அவர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதலும் அரசுரிதியென்பதுதோன்ற,
‘தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றவான்’ என்றார்; “ஆதியாயவரும்பகைநாட்டு
தல்” (விம்லை. ந.உ.) என்றார்மேலும்.

உ. ‘இவைநல்ல’ என்றது, குணமாலையுண்ணத்தை. அவர்க்கு இரண்
டும் நன்றெனறூற்போலிருந்தது. பலவுங்கூட இடித்தலின், இவையெனப்
பன்மையாற் கூறினான்.

இ - ள். கண்ணியர் அவன்றாளை ஏத்தாதின்று, அண்ணலே, இச்சண்
ணங்களைச்சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தம்
குறை செப்பினார்; அங்ஙனம் அடி யேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறினவள
விலே, கண்ணாலேபார்த்து, மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினா
னென்க. (ந.ந. - ச)

885. க. மற்றிம்மாநகர்மாந்தர்களியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்களுடேகொலோ.

886. உ. ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்புலமைநுணுக்கிநீ
நொய்திற்தேர்ந்துநாநூற்கடலென்றுதங்
கையினற்றொழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கோதையார், நினைனையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும்
மோந்தும் நோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடுகூறாது இவை நல்லசண்ண
மென்று புகழ்ந்துவிட்டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின்,
நூற்கடலே, இவற்றின்வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிற்கூறக்கேட்டு
வந்தேம்; அவர்கூறியவார்த்தை மெய்யாய்ப்படி நினைநிறைவக் கூரிதாக்கி
ஆராய்ந்து கழுதாகவுகையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(நா. - ௬)

887. நல்லசண்ணபிவையிவற்றிற்கிறி
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றிறேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண
மல்லசிதஞ்செய்காலத்தினையவே.

இ - ள். இவை நல்லசண்ணம்; இச்சண்ணம் இவற்றிற்கு சிறிதுநல்ல
வல்ல; அதற்குக் காரணம் எங்ஙனையென்று கேட்டீராயின், பொற்புடைச்
சண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்த
வையென்றானென்க.

(நா)

888. வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவார்
சீரக்காயந் துழிநல்லவுநீய்வார்
மோரும்வையத்தியுறகையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணினிளம்பினாள்.

தும்மிலே இதனை ஓர்ந்துபாருமென முன்னிலைப்பன்மையாக்கினார்;
“ஓரும்” என்னுமுற்றுச்சொல், “பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை”
(தொல். சொல். வினா. ௩௦.) என்றருத்திரத்தில் விளக்கின நிகழ்கால உம்மீ
றன்றி எதிர்காலமுணர்த்தும் முன்னிலைப்பன்மையாகலின். இஃது ஒருவ
ரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி.

இ - ள். சனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யும்
தீங்குகளும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுநன்மைக
ளும் தீயவாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ; இதனை தும்மிலே ஓர்ந்துபாரு
மென்றுகூறிப் பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினாளென்க.

(நா)

889. உள்ளங்கொள் ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனீங்கப்பெறாய்வனோத்தேனெனக்
கள்செய்கோதையினாய்கரிபோக்கினுற்
மெள்ளிநெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினுன்.

இ - ள். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைகொள்ளும்
படி அறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறாய்; நின்னை யான்தடுத்தேனென்று
அவள்விளம்பினாள்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினாய், சான்றாலுணர்த்தி
ஐஸ் நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல்; “தூலாற்போக்கினுன்” என்றும்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின் சொலிகந்தறிவாரிலை
நண்ணுதிஞ்சொனவின் மபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டிவல்யாரென்றான்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினும் தேவரி
னும் கடந்தறிவாரிலை; ஆதலின், அவர்களையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்
றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இத
னைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருந்துவேனென்றானென்க. (1)

891. காவில்வாழ்பவநால்வருளார்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாறென்றான்
கோலவநித்திலமென்முலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், “ஒருவரைக்கூறும்” (தொல்.
சொல். கிள. உஎ.) என்னுஞ்சூத்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்ஙனம் உடன்படுதலிற் சீவகனும், பொன்னையாய், கா
விலேவாழ்வன நான்குசாதியுள், அவை நடுவாயுணர்த்தும்மெனக்கூற, கொம்
பனாள், எம்பெருமான் அருளிச்செய்தபடியாமித்தன்மை ஆமென்றானென்க.

“எவன்முரணும்” என்றும்போல.

(சக)

892. க. மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
மெங்குமோடியிட்டுஞ்சூரும்புதூள்
வண்டுக்கீர்ண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டிதேக்கிடுமொண்மிஞ்றிற்றீட்டங்காள்.

893. உ. சோலைமஞ்ஞைசுரமைதன்சுண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முருமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டிண்மினெனச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கடிதாக ஓடித் தட்டித்திரியும் சுரும்புகாள், மிஞ்றுகாளென்க. மிஞ்ற்றிற் சுரும்புகிறத்தலின், அதனை முற்கூறினார். கண்ணென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இது நிரணிறை; இவை எல்லாமணத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற வண்டுகாள், மதுவுண்டிதேக்கிடுகின்ற தேன்காளென்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சீவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனால் அவற்றை அழைத்தாரென்றுகொள்க; விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாஷையையிந்தாரென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுண்டெம்பிபோது முரன்றாங்கு” (மது. சுரு. ௧௦.) என்றும், “இரங்கிசை மிஞ்றெழுதும்பிதா தாத” (கலீ. ௩௩.) என்றுங்கூறுதலின், தும்பியதுகணையாம், இந்நாங்குமென்க; “நண்டுந் தும்பியு நரண்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கணைப் பிறப்பே” (தொல். பொரு. மர. ௩௧.) என்று தும்பிக்குச் செவியின் நெனவே இவற்றிற்கும் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிருதியான் இவற்றைநோக்கி வாளாகுறியதன்றி வேறன்று; இவை ஈண்டெவந்து கரிபோதலில்கேள்வியில்லனவருதலென்னை? என்பதுகடா; அதற்குவிடை: ஆசிரியர் ‘நண்டுந்தும்பியும்’ என்று தும்பியைப் பின்வைத்தது, மேல் வருஞ்ஞத்தரத்தின், “மாவு மூர்த்தநு மையறி வென்ப” என்ற ஐயறிவு இதற்குமேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வரராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தயாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உலாகுறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர்கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே, “பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி, மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேரின்” (அகநா. ச.) என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினார்.

இ - ள். அவள் அங்ஙனங்கூறுமளவில், சுரும்புகாள், மிஞ்ற்றிட்டங்காள், வண்டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து, வந்தபின்னர் அவற்றைநோக்கி, சுரமஞ்சரிசுண்ணமும் குணமாலேசுண்ணமும் மிகவுநல்லவாயினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினென்க.

இங்ஙனங்கூறு தான்கற்ற விஞ்சையின் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; “எண்ணி னிள்சொல் கந்தறி வாரிலை” (குணமா. ௪௦.) என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவராயும் மயிலென்றான். (௪௨ - ௩)

894. வண்ணவார்சிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற்றாவியிட்டான்வந்துவிழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைக்ரமையமரிலை
வண்ணவண்டொடுதேன்கவர்ந்துண்டவே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவள்ளல், இரண்டனையும் இரண்டுகையிலுங்கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினாகை, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்ற

சுரும்பும் மிஞ்றும் இவை தீயவென்று உண்ணாதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவீழ்ந்தன. மாலைசுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூவியிட்டான், ஒருசொல். சுரும்பும் மிஞ்றும் ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து மற்றைக்கையைநோக்கின. உண்ணாமல்வந்தவற்றிற்கு ஸ்வயாமல் இவை உண்டலிற் கழுதுண்டனவென்பதுதோன்ற, 'ஓகவர்ந்து' என்றார். (சச)

895. தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்

வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ

ரொத்ததோவெனநோக்கிநுந்நங்கைமார்

சூய்த்தனாமம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டவந்து வைத்தாற் போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினாச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற, இருவரையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியநோக்கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை துமக்குப் பொருந்திற்றேவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனம் அவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றென்க. (சரு)

896. நீலன்குடெளித்துநிங்கொளீஇக்

கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்

ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்

போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றான்.

இ - ள். நீலமணியைக்ககாத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினாற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரிகுண்போல் தப்பாதவேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான் உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றாளுன்க.

இஃது, இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினான்; அது மேல், "என்மனத்தினுள்ளன" (சுரமஞ். கஉ.) என்பதனுணர். (சசு)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்கண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை

வேலையம்படுத்தகண்ணாற்றொழுதனர்விராந்துபோகி

மாலைக்குவென்றிகூறமழையிழிப்புண்டோர்நாக

மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றான்.

சுரும்பு உண்ணாதுபோகவே சுண்ணத்தின்றிங்குவெளிப்படலின், அதனாற்றேற்றியவென்றார். இது வெகிரேகம். மிஞ்றிற்றிற் சுரும்புகிறத்தலின்,

அதனைக்கூறினார். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கண்ணென்றுழிச்செல். கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்ட வென்றது அந்நுவயம்.

இ - ள். சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றலை வேலோவென்று ஐயப்படுத்தினகண்ணார் தொழுதனராய் விராந்துபோய்க் குணமாலுக்கு வென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றபோல வருத்தமுற்றுளென்க.

ஆலயமென்றது, கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு.

(சௌ)

வேறு.

893. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட

பங்கயப்படுவொத்துளைபாவாய்

நங்கையென்றெடுமையாய்நனியொல்லே

யிங்கனென்றடிவீழ்ந்திரந்திட்டாள்.

இ - ள். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமராமடுவையொத்து இவ்விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்பு போலே நகையாடி உரையாயென்றிரந்தாள், குணமாலையென்க.

ஒத்துளை - ஒத்தாயென்றுமாம்.

(சுஅ)

899. மாற்றமொன்றுரையாண்மழைவள்ளலென்

னேற்றசுண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்

ரோற்றுவந்தென்சிலம்படிக்கைதொழ

நோற்பேறெற்றனைரியெனவேகிளுள்.

இ - ள். கின்மேல்விரும்பினால் எனது நல்லசுண்ணத்தைத் தீதென்று வாசியறியாதான், இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்துச் சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி நோற்பேன்; அவன் கின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தனகுறிப்புக்கறும்படி குணமாலையைநோக்கி அவளுரையாயென்றதற்குத் தாதுரையாளாய் ஏகிளுளென்க.

இஃது உட்கோள். “பெருமையு முரனு மாதே மேன” (தொல்பொரு. கள. எ.) என்பதனால் தன்வேட்கைமறைத்தாள். “தீண்டிலே னாய்யேன், சீறடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து” (சுரமஜ் சுஅ.) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்று அடிதொழுவென்றுகருதிருளென்றார். இக்கருத்து, அங்ஙனமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குக்கிழந்தது.

900. கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்கூழ்தரக்

கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்

கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவள்

கன்னிக் குற்றதுகன்னியர்கூழினார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணினையுடைய கண்ணி, கன்னியர்குழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கண்ணிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்நற்றயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கண்ணிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்தநின்ற அக் கன்னியர் கூறினாரென்க.

அவள்நற்றய்க்கென்க.

(இ0)

901. க. கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றெண்களுளவடாயவடநீதைக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினாள்.

902. உ. விண்ணிற்றிங்கள்விலக் குதன்மேயின
ரெண்ண நும்மகளெண்ணமறறியாதென
கண்ணினுடவாக்காணினுங்கேட்பினு
முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

903. ஈ. இன்றுநீர்வியாட்டினுளேந்திழை
தொன்றுசுண்ணத்திறேன்றியவேறுபா
டின்றெனவிக்கொர்கூற்றமெனநையா
லெஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று, அசை.

ஈ. தொன்றுவேறுபாடி - ஊழினால்வந்த வேறுபாடி.

இ - ள். ஒண்களுளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்ருழிப் பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம் மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடாவுவன்று தானுட்கொண்டு, அவடந்தை குபேரத்தனுக்கு நும்மகளெண்ணம் விண்ணிலேதிரியுந்திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலைமேலினாரெண்ணமாயிருந்தது; அஃது யாதெனின், ஆடவ ரைக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியார்கேட்பினும் உண்ணே னென்று வஞ்சினங்கூறினாளாதலால். இன்று நீர்வியாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத்தாற்றேற்றிய தொன்றுவேறுபாடி இன்று என்னவிக்குக் கூற்ற மென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தாள்; அங்ஙனமறிவித்து அழுதாளென்க.

(இக - ஈ)

வேறு.

904. பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பசும்பொனல்குன்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகவித்தோற்றாள்

கட்டவிழ்கண்ணிரம்பிச் சீவகன் றிறத்திற்காயந்தா
ளட்டுந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, நங்கைக்கு இங்ஙனம் வருந்துதற்குப்
என்னென்று குபேரத்தன்கேட்டபச் சுமதிசூறுவான் : அலங்கன்மார்பனே,
சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றான் ; தோற்றவடான்
அதனைத்தேற்றின நம்பி சீவகன்றிறத்தாலே ஆடவரைக் காயந்தான் ; பிறந்த
காரியம் அது ; அதனை அறிவாயாகவென்றானென்க. (இச)

905. பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரி துவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழக்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளரீணிதியினின்னேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்,
மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும்யாண்போல வருத்தந்
தோன்ற உயிர்த்தனையுள் என்பாவைவினைத்தகாரியம் வேறென்றன்றி அத்
தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழக்கேட்டேன் ; அக்கோதை தெரு
வினன்றி நகரினுமுட்பட ஆணக்கடியினும் வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடைய
நிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்ற
னென்க. (இஊ)

906. இன்னதோர்காலத்தின்னொருமகளின்னதொன்றிற்
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுள்போ
வின்னதோர்நகரிலென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினானே.

இதனால், அவேயன்றிப் புகழும் நிறத்துவேனென்கின்றான். போல்,
ஒப்பில்போலி ; “ஆங்கவுணாயசை”, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்”
(தொல். சொல். இடை. உக, ௩௦.) என்றதனால், உணாயசையின் பொருளு

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவனிகனுடைய ஒப்
பில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்தினெல்லை
யில் ஆடவர்வாராமற் கடிந்தொழுகினுள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரி
லேயென்று எங்குதழ்நிற்கவேண்டும் ; விலையில்லாததோராரத்தைத் தருவா
யாகவென்றுகறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகினானென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்” (மது. எநக.) என்றார் பிறரும்.

907. வையகமூன்றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினானே.

இ - ள். ஆரம் வந்திக் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன் காரியத்தைச்சொன்னானாக, அவன், அதுகுறையில்லையென்றுகூறுதலின், தெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவை களெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினுனென்க. (இள)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகன்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையா ரழிப்பாரென
வொன்றுசிற்தையளாகியொடுங்கினுள்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகிற்றாயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பம் கூடுவதாக; அவனையொழிய என்னிறைய அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தா

909. இன்பக்காரணமாழ்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு
மென்பதேகினைந்தீர்மலர்மலை
னன்பினாலவலித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினே.

இ - ள். குணமலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாம் கடுநட்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நட்பினைத் துறப்பிக்குமென்கின்ற பழவார்த்தையையேகினைந்து, வருந்தி அழுதாளென்க.

அது, கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னும் பழமொழி. இனி, வினையாட்டினுள் அவ்வினையாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்ற பழமொழியுமாம். அது, வினையாட்டே சலமாடுமென்னும் பழமொழி

910. தண்ணந்தீம்புனலாடியதன்மலர்
வண்ணவார்த்தளிர்ப்பிண்டியினாழிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினுள்.

இந்நட்பினப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்ஙனம்வருந்தினவள், புனலாட்டுவெண்டி. எண்ணிப் பிண்டியினாழிக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங்கினுளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினுள். ()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனுடலின்
மீசைநீள்விசம்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மீசையெனவிகாரம். “உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே” (தொல். பொரு. பொருளி. கக.) என்றதனால் உண்டதென்றார்; “குணனு ணப்பட்டோர்” (கலிநீ. ௨௩.) என்றும்போல.

இ - ன். மாக்களோடு அந்தணரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரியதொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச் சனம் விசும்பிடத் திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னாகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றுமாம்; ஆளுதல் - தானமிடுதல்.

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்திறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென
நகரநாலிருகோடிநயந்ததே.

இ - ன். நகரிலுள்ளார், கா மனை வா ட்டிய நேமிஸ்வாமிக்குடைய பொன்மதிலையுடைத்தாடிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாக வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தா ரென்க.

இனி, காமனைவாட்டிய பொன்னையிலையுடைய நேமிசுவரருமாம். அளித்ததும் பாடம். (௬௨)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுத்தவர்
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையாற்
றவாவினையடைகரைதயங்குசிற்தை
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

இ - ன். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய உடைமை களை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாதுண்டாகிய சிந்தாருல மென்னு நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப் பட்டதென்க. (௬௩)

வேறு.

914. சீராவச்சிலம்பேந்துமென்சீறடி
யாராவக்கழலாடவரோடும்
போராவக்களம்போன்றுபொன்னூர்புன
னீராவம்வினைத்தாரங்கிரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேநின்றலின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனலென்றது, யாற்றினை; ஆருபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சீரழையையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீரரவத்தை விளைத்தாரென்க. (சுசு)

915. கார்வினையாடியமின்னையார்கதிர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடிதங்குபுபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தர்தாரோடே, காரிலேறுடங்கிய மின்னையொப்பாருடைய கச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறாநின்று மிக்க நீர்வினையாட்டிழைந்து இடைவிடாது நின்றதென்க. (சுரு)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்கானைசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினை.

கானை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சீவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் கானை அவ்விடத்தினின்றும் போனென்க.

என்றது : சுண்ணந்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர்வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடும்வர்களுமாக வேறுபோயினென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை, “இவை யின்னனவும் பிறவும்” (குணமா. அந்.) என்னுங்கவியோடே முடிக்க. (சுசு)

வேறு.

917. ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவனைக்காண்மின்.
இதுமுதல், அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிட்கூறுகின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது; ஆதலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையும் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச்சேர்பவனைக் காண்மினென்க. (சுஎ)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கன்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண்டர்ப்பெருநெய்கண்ணினையினோக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுவப்பவணிகென்
றிழைகொள்புனலுக்கியுமினையோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடையதடத்திலேமலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரி
மாலையைத் தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின்கொழு
நன் நின்னை விரும்பும்படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும்
புனலுக்குக்கொடுக்கும் இனையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (௬௮)

919. கோலநெய்க்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்ப
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலைநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின்ஆடலைக்கண்டு தங்கூந்தலை உலரும்
படி பரப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தன்தோகைமயிலென்றுகருதிச்
சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படி
யிருந்த தோகைபோல்வாள்வழுவைக் காண்மினென்க.

இது புல்லவிருத்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத்
திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித்
தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அது
கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணரும்படி சோலையைநோக்கிப்போ
கின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக் காண்மினென்றுமாம். (௬௯)

920. மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காணு
ளன்னப்பெடையேதொழுதேன்னனைகொடியுள்கண்டா
யென்னையடிமையேவெண்டினுடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலியின்வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-
தோழிதாய். என்று, என்ன.

இ - ள். பூண்வீழக்காணுளாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய்
கொடியுளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று
அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சுகின்றாள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மி

கண்டிலன்.

921. தாமங்கம்முங்கோதைதொடுத்ததாயரிமுலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிந்தினூட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புனலுணிங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவர்வான்புகற்சிகாண்மினிநிதே.

(௭௦)

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி ; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றனென்றும்போலவுநின்றது.

இ - ள். கோதைபோலவான் தொடுத்தநரம்பு முலையாக, அவற்றிற் குறற்றியகீதம் பாலாகச் சுரந்தாட்டிக் காமக்குழவியைவளப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன் புனலினின்றூநீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்சூப்போ கின்றான்விருப்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனால், முன்னேருளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்து யாழ்வாசித்த மைகூறினார். (எக)

922 கடலம்பவளம்மணையிற்றகனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்

மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடாடாங்கி

நடலைநடுவின்களிர்நூக்கப்பரிந்தகாசு

விடலிலிவசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றும் கமுகு விட்டபூசலை மடந்தை நாடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடிதலின்றிவீழ் கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானநீரிற் கலந்தாநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப

மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி

மானமகளிர் போலமணிமேகலைகள் பேசா

தானந்தழுவிக்கிடப்பச்செல்வோடண்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளிர் போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவிக்கிடப்பப் போகின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுந்திற்று.

(எஉ)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கினித

னோம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்குமவண்ணநாடிப்

பாம்பாவென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்

காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்கரைசேர்பவனைக்காண்மின்.

இ - ள். பசியாற் பாலுண்டற்கிருந்தகிளி தன்னைப்பரிசுரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குந்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து கரைசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எச)

925. துணையிற்றோகைமஞ்ஞையியற்கிவரும்வகைபோன்

மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி

யிணையிற்றோழிமார்களிறுமாவுடையென்றிரங்க

வணியார்கோதைபூம்பந்தாடுமவனைக்காண்மின்.

இ - ள். பெடையில்தாபீலிமயில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித் தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரி ரங்கும்படி. கோதை கையிற்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றோடும்; அவனைக்காண்மினென்க. (எடு)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யரவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதினமதிபோன்
றுருவத்தென்கணுடி-காண்மின்றோன் றுமவகையே.

இ - ள். திருப்போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினக்காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலா லே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்கால த்து மதியையொத்துத் தோன்றும்வகையைக் காண்மினென்க.

பொன், ஆழி. நீக்கி, நீக்க. (எசு)

927. பலகைசெம்பொனாகப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவனும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவும்பவழவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி.
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துபோகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு

இ - ள். இனையோர் பொன்னாலேபலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனும்வகை போலே உருண்டகவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப்பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவானாக்காண்மினென்க. (எஎ)

928. தீம்பாலடிசில்லமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பனீரூறமிர்தந்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
வோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப் புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக்கார டலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது; அக்காரம் - சருக்கனா. அடிப்பல் ரீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ள். ஊட்டயர்வார்தாம், உண்ணும்புகுதியிலுள்ளோரை நாடித் தந்து அவர்களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின், அவற்றையுண் டற்குவார்த்தநெய் வெள்ளமாயொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(எஅ)

929. அள்ளற்சேற்றுளலவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்
கங் செப்கடலுளரிளமைக்கடம்பிற்கடிசெய்மலைத்
துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயரிநிதிய
முள்ளுகாற்றாவுமுதுங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கங்செய்கடல் - கள்ளுண்டார்தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்வினையு
கின்றதிரள்; கடல் - ஆகுபெயர்; “அடாக்களியவர்” (குணமா. சுசு.) என்றார்
முன்னும். கலம் - பரத்தை.

இ - ள். இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடு
சேர்ந்த தாமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படு
கின்ற காற்றாகக்கொண்டு கங்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்
கலத்தையுங் காண்மினென்க. (எக)

930. தாய்தன்கையின்மெல்லத்தன்னென்குறங்கினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சமணியார்முழவிபோலத்
தோயுந்திரைகளலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சம்பெவள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ள். தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தடவஅவ்வசை
வால் அமளியிலேதுயிலுங் குழவியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து
அசைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத்
தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ0)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தநிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாவிச்சுடர்கள் கெளவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடநாமிக்காலுதலின் அறியா
தவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச்சென்றுகுறுகி அதன்சுடர்களைக்
கெளவி அவை அகப்படாமையினால் வருந்தந்தன்மையைக் காண்மினென்க.
துகிலுக்கு இலையுவமை. (அக)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றணுகிச்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பாணுவிருலவிவலைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைநோக்கிருமாறெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுட
ரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல்
லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாநிற்க, அதனைத் தொழ்போல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஓ, வியப்பு.

(அஉ)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றாமார்பன்
கவிஞர்மதியினகன் றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
சுவையின்பிசுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையின்னகலநோக்கிநயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசீவன். நவையினகல - நாயுடம்புநீங்க. நோக்கி, நோக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் வெவ்வேறுபோயினொரெல்லாரும் காண்மினென்று கூறும்படி இத்தன்மையவான இவையும் பிறவும் கவிஞாற்புகழவரியவாய்க் காண்டற்கினிய நீர்விழவிலே, ஆரமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி சோர் வில்பொருளால்நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றொரென்க.

(அங)

வேறு.

934. க. அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்றதுகண்டவ
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்றோடினார்
சிந்தையினின்றொளிர்தியனநீரார்.

935. உ. கலலொடுவன்றடிகையினர்காற்றினும்
வல்வினாந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. ஈ. வேள்வியினுண்டிவிலக்கியநீவிர்க
ளாளெனக்கென்றதவைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றண்டிறை
நீர்கயம்பாய்ந்ததுநீர் துதலோடும்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. ஓடினா, ஓடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்முடைய சிந்தையிலே விடாதுகின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரெனக் கொடுமைகூறினார்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விசுதி.

ஈ. ஆளென்றுகதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக் கினநீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றோற்போன்றிருக்கச் சாற்றுகிற் கின்றதன்மையையுமோராராய்; விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமை மயப்பிற்ப்பெரன்பது உணராராதலின்.

இ - ள். தீயனரீராராகிய அந்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றுத்திரனை ஒரு நாய்வந்து கௌவிற்று; அவர் அதுகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையென்று கூறி ஓடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் கையிலேயுடையராய்க் கனன்று காற்றினும் கடுக வினாந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப்பாய்ந்து நீந்தினவனவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தலின், அது வல்வினையார்வலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின்னரும் கொன்றிகூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையைமேவினாரென்க. (1)

வேறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கண்ணியரிருவரோடுடன்
துட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
லுட்குடைக்களிமகனெருவன்றோன்றினான்.

மல்குடமல்லனவாகியகட்குடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியாற்சமைத்தகுடம்.

இ - ள். களிமகனெருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கண்ணியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்றினென்க. (அ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவற்குத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
பூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்கதிர்
கான்றிகெதிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தாமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை, ஒருமுழையிலே கதினாச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(அஅ)

வேறு.

939. அழலம்பூநறவார்த்தழலூர்தாச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்வீக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிவைகூறினான்.

இ - ள். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபார்க்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் வீக்கினகருங்கச்சையனாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினென்க. (அக)

940. புடைத்தென்னுயினைப்பொன்றுவித்தீருயிர்
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்

றடக்கைமீளிமைதாங்குமினன்றெனி
னுடைப்பென்கட்டுடமென்றுரையாடினான்.

இ - ள். என்னுயையடித்து உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்ட
னிராய்த் தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்கநினைக்கின், என்கையில்வலி
யைத் தாங்குவீராக; அவ்விரண்மெல்லவாயின், கட்டுடத்தை யுடைப்பே
னென்றுகூறினானென்க.

கட்டுடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க - விகாரம். (க௦)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனான்மறை
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே
செல்சுடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணாவருத்த
லின் அதுசண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லே
சென்று அக்களிமகன் நாயிழந்தஅல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர்
படுகின்றதுயரை நீக்கினானென்க. (கூக)

942. மீண்டவரேருதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழந்திட்டான்.

இ - ள். அவ்விருதிறத்தோரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியா
னாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அணுகினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்
லாததனைக் கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துகின்ற
லின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'ஈண்டிய' என்றார். எனவே தம்
பியர்வந்தமையும் பெறுதும். (கூஉ)

943. நாயுடம்பிட்டுவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக;
நினைத்தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதியில் திங்கள்
போல் ஒளிகால்வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (கூஉ)

944. என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுந்
சென்றுகுநீரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவால்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றனையான்பதங்கூறவலித்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, அது, தன்செவியாலேகேட்டு விசாரித்து
இருகண்ணாலும் வடிந்துவிழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனம்ஒரூப்
பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சுவியாதவன் இது
காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (கச)

வேறு.

945. க. நற்செய்கையொன்றுமில்லாநாளுலக்கின்றபோழ்தின்

மற்செய்துவீங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ | [ன்.
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்ற

946. உ. உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனிபற்றொடர்வம்விட்டிமாணவச்சத்
திறுகனீயிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினே.

947. ங. மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நீனைத்திடுநின்கணின்மநீனிறவினையினீங்கி
யெனைப்பகறோறும்விள்ளாவின்பமேயக்குமென்றாற்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் -
பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறுதே
கொள்.

ங. செறும்பு - செற்றம். நீனிறவினை - கரிய பாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்ததோளான், இம்மையில் நற்செய்கை
யொன்றுமில்லாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினை
யினின்றானீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரம்ஐந்தை
யும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன், அம்மந்திரத்
தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச்செறும்பை முத
னீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்தஉறுதியின்றியேயொழுகினேனென்றுமறு
கல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விடு; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினான்.
அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமிர்த்தத்தையுண்டால் நின்கணின்ற
நீனிறவினையினீங்க நற்கதியுப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம்
நீங்காதஇன்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத்
திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அமிர்த்தத்தை நெஞ்
சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டிப்போயிற்றென்க. (கக - எ.)

வேறு.

948. பாடிபாணிமுகமெனும்பான்மையி
 னேடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்
 கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்
 தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பாடி பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட உயிர் போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலே; பாணி - கை; கைம் முகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் நீங்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், உயர் வரையென்றார்.

இ - ன். ஓடி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோல மெல்லாம்குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினெனக்க. (க௮)

949. ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
 கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்குழல்
 வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
 காயினாற்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - ஆகுபெயர். பரியாளம் - பாகதம்.

இ - ன். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர் தோன்றித் தேவியராயினார்; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந்த தென்க. (க௯)

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
 தடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
 தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
 மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ன். சிங்கவேற்றையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முகத் தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொ ருத்தினெனக்க. (௧௦௦)

வேறு.

951. கற்றவைம்பதங்கணிராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
 மற்றவன்றேவனாகிவானிடுசிலையிறோன்றி
 யிற்றதனுடம்புமின்னாவிடரொழித்தினியனாகி
 யுற்றவனிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

தூல்கள் இந்திரவில் இன்னவாறுதோன்றுமென்று அதுதோன்று முறைமைகூறவாகலின், அங்ஙனந்தோன்றுகின்றதேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே, “வானிடு வில்லின் வரவறியா” (நால. கட.) என்றார்பிறரும். ஒதி - அவதிஞானம். இற்றவவ்வுடம்பும், உற்றவ னிலைமையும் பாடம்.

இ - ன். அவன்றான் கற்ற பஞ்சநமஸ்காரமுநீராகத் தீவினைகழுவப் பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனாகி, போகட்டவுடம்பையும் இடனாக் கெடுத்துத் தனக்கு இனியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சேவகனிலையையுமெல்லாம் ஓதியார் கண்ணெர்ந்தானென்க.

(க0க)

வேறு

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினான்
சுரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சணனென்பிவ.

இ - ன். அங்ஙனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்த நிலையாகக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடுகத்தோன்றினான்; அவன்பெயர் சுதஞ்சணனென்றுகூறுவவரன்றொன்க.

விண்ணறுத்தும், சுதஞ்சணனும் பாடம்.

(க0உ)

வேறு.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழ்வொண்ணிலா
வீசியகதிர்பரந்திமைக்குமேனியன்
மாசுறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசுறுபரிதியிற்பொலிந்துதோன்றினான்.

நறும்புகை ஓர் ஓசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவைவீசியமதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சணன். அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சீவகன். என்றது இவன்ஆசாரியனாதலிற் கண்ட பொழுதே முடிவணங்கினான்; மேல், “எந்தை” (தண. க0௫.) என்றும், “அண்ணலேந்தி” (ஷா. ௩௦௮.) என்றும், “காய்கதிர்சுமந்து” (பது. ௩.) என்றும், “உரிமைதன்னால்.....ஆட்டி” (ஷா. ச.) என்றும், “எரிபொனீண்முடி கவித்தனன் பவித்திரற் றொழுதே” (பூம. ௪௦.) என்றும், “தாளாரவேத்தி” (முத்தி. ச௩௬.) என்றும், “களிப்புற்றான்” (ஷா. ௪௮௭.) என்றுங்கூறுதலின், இதுவே கருத்தாம். பூசுறுபரிதியின் - கைசெய்தபரிதி போல, விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பரிதியிவமை. இனி, மேனியனாய் மாலையனாய்ப் பரிதியிடத்தேதோன்றினானென்பாருமுளர்.

இ - ன். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோலத்தோன்றினானென்க.

(க0௩)

வேறு.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான்றகுறுகலுங்குமரனோக்கி
நின்றவனெடுங்கனென்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிரியாரையென்றான்.

இ - ன். சுதஞ்சணன் அங்ஙனங்குறுகினவளவிலே, சீவகன்நோக்கு, முன்னின்றவனுடையயாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; ஆன்றியும் கண்ணும் சிறிதும் இமைத்ததில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலேத் தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக்கேட்கவேண்டி, நம்பி, நீ யாரென்றனென்க.

யாரா, ஐ - அசை. அமரனேயாததேறியும் பாடம். (௧௦௪)

955. குங்குமக்குவட்டின்வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா . .
யிருங்குநின்னருளிற் போகியியக்கருளிவைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுவைவெலந்தையுறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை - மலையின் பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

இ - ன். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிவைவனாகி மலையினுச்சியிற் சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினென்க. (௧௦௫)

956. என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமய முநிகர்க்கலாற்றாப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா [ன்.
மின்றெனக்கெதிர்த்ததென்றொனியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலா

இ - ன். என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவலனாகியவேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தகேசுத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபரமேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றனென்க. ()

957. சூடுறுகழலினற்குச்சுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்கவென்றான்.

இ - ன். பகைவர் சூடுறுகழலினற்குச் சுதஞ்சணன் இதனைச் சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவனது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்லாம் அகப்படுத்தினற்போல நினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லாமகப்படுத்தி அதிற் பல்லுயிரும் கண்ணாடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழி லுக்கு வருந்தும்படியாக கின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னுனென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே” (புறநா. ௨௦.) என்றாற்பிறரும். (௧௦௭)

958. வானொடுவயவரீண்டிவாரணத்தொழுவினமுற்றி
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா

னொளபக்கநந் துவீழினும் வீழ்தலில்லாக்

கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறையிலன் பிறவினென்றன்

இ - ள். நாளோடு பக்கங்களும் கெட்டுவீழினும் வீழ்ந்தன்மையில்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுவுவோடே என்னைவளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய நண்பனே, கின்னை கினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றும் குறையிலேனென்றனென்க.

அருமைநோக்கி, 'செய்யின்' என்றான். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துநின்றது. 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க0அ)

959. இன்னிழலிவரும்பூணுருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்

பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டினியகூறி

நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினினைக்கவென்று

மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சணன், விசும்பிலேபோகக்கருதிச் சீவகனைப்புல்லிக் கொண்டு, யான் கின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; கினக்கு ஒரிடர்வர்ததாயின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்குகிலேபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனென்க. (க0க)

960. சொல்லியநன்மையில்லாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீங்கி

யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா

கொல்லுலையகத்திட்டிதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த

வெல்லையில்செம்பொனாகியொரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்லினைவர்துவவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனுய் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டி உருகினமுகத்து இரத்தத்தைக்குத்த, இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்றதல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத் தென்று கருதுகவென்றனென்க.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டிவிரித்தலின், இது சொல்லெச்சம். முன், "பெருநவையகற்றினான்" (துண. கூக.) என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (கக0)

வேறு.

961. எரிமாலேவேணுதியினிற்சுக்காமனடுகணையாற்

• திருமாலேவெம்முலைமேற்றினைக்குந்தேவர்திருவுறுக

வருமாலையெண்ணையுமகறறியினபக்கடலா

தருமாலையல்லதியான்மலையிற்றூழ்ந்துபணிவேனே.

இ - ன். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இரா வணன் முதலாயினோர்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்த கணையாலே முலைமேற்றினைக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக ; நீக்கு தற்கரிய எண்வினைகளையுநீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகனை யல்லது யான் தலையாற்றூழ்ந்து வணங்குவேனோவென்றானென்க.

எண்வினையாவனவற்றை, “எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” (முத்தி. சஎஅ.) எனத் துறவிற்கூறுவர் விரிய. (ககக)

962 ஒன்றாயலுக்கவேர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுமுது
நன்றாயநல்விரதச்செந்நெல்வித்தியொழுக்கநீர்
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்வினைக்கும்விண்ணோருலகின்றே.

இ - ன். பகிராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத் தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்ல விதைத்து, சாரித்திர மாகியநீரை வற்றாமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக் கள் பிரியாதபடிகாத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து, பின் வீட்டிணவினைக்குமென்றானென்க.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. “சொல்லிய” குண. கக௦.) முதலியமூன்றுகவியும் சீவகன்தோழனானோர்க்கிக்கூறினான். ()

வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவராவமொப்ப
மைத்தலநெடுங்கணுருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்திளவன்னமார்க்குமோட்டிநும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் வினையாடுதல்கூறுகின்றார். மந்தரத்தின்னொழி லை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையரையானதலின் ; “இமயவில்வாங் கிய” (கலித். ௩௮.) என்றார்பிறரும். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ன். சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நக ரின்மகளிருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முந்நீரலறக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய் கையிலேபுக்காரென்க. (கக௩)

964. கலந்தெழுதினாநுண்ணுடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தம்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுதுவனோவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகரைப்பரப்பும்புலகுலாக, அநிலை கலந்தெழுங்ன்ற த்நா யாகிய துண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகு தக்க குவணையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதன லத்தை துகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சம் தக்கவென்னும் வினாகொண்டது. (ககச)

965. தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதருணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்தெறித்துமோவார்தொட்டியுங்குடைந் துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியாமிசையவர்கொளத்தார்.

இ - ள். ஆடவர், ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினேசைகளையும் பிறவும்எண்ணிய வாச்சியங்களினேசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையின லும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மகளிர்தம்மோடாடித் தேவவாயொத்தாரென்க. (ககடு)

966. சிவிறியின்மாறுதூயுங்குங்குமமெறிந் துந்தேங்கொ
ருவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்நிக்குத்
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருநிறைகொண்மியின்பத்
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருநிறை - இடக்கர்.

இ - ள். ஏத்தருந்தன்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி முதுகுகண்டு நக்கு அஞ்சினயென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின் னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (ககசு)

967. சாந்தகநிறைந்ததோணிதன்மலர்மாலேத்தோணி
பூந்துகிலார்த்தோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி
கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டு கொண்டெறியவோடித்
தார்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஓடி எறி கையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாம் கடலிற்கலங்கள்போலத் தம் மிற் றுக்கித் திரியுமென்க. (ககஎ)

968. கலிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலே
பொலிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்பவந்தாடக்
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்
மெலிவுகண்டிவந்துமாதோவிறுப்பொடுமறவினாரே.

பொங்கி, பொங்கு

இ - ள். கொம்பன்னார், களிறு கையாலே நீரைச் சொரிவனபோலே முத்தமாலேபொங்கப் பின்னிமையிரசைய மட்டத்துருத்தியினீளை ஓச்சத லின் ஆடவர்வருத்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன் மாறுபட்டா ரென்க. (ககஅ)

969. வண்ணவொண்சண்ணப்பட்டமொலையுஞ்சார் துமேந்தி
யெண்ணருந்திமத்துமைந்தரெதிரெதிரெறியவோடி
விண்ணிடைநாடங்குமின்னு மீன்களும் பொருவபோல
மண்ணிடையுமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே.

ஓடி - இளைத்து.

இ - ள். விண்ணிலே மின்னும் மீன்களும் தம்மிற் பொருவபோலே
மைந்தர் மகளிரெதிரெயெதிரே சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி எறிய அவ்
விருதிறத்தோருமினைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தை
யொத்து மணம் நிகழ்ந்து நீர்விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (ககக)

வேறு.

970. உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சண்ணமு
மரைத்தசார்தமுநானமுமாலையு
நுரைத்துநோன்சிமைவண்டொடுதேனின
மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிற்றந்தே.

இ - ள். நீர், சுண்ணமுதலியனதுரைத்து வண்டிந்தேனுமிரைத்துக்
கொழித்து இனிமையிக்கதென்க.

எச்சங்கள், செயப்படுபொருளன.

(கஉ௦)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணிரெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவிளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தநின்றாவியூட்டி. முகிழ்முலைகச்சின்வீக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்சூழ்ந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி, தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனை
யொத்த இளையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெல்லாம்
ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

972. திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமிண்டி. [றிச்
நெருங்குபுமள்ளர்தொக்குநெடுவரைத்தொழித்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவார்தவண்ணங்கடிகர்க்கெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின், நெருங்காநின்று மள்ளர்செறிய வரையி
னின்றும் இடையொதுவீழ்கின்றவெள்ளம் கடற்குப்போற்றப்போலே தேரும்
சிவிகையும் பிணங்கிச் செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமிண்டி நகர்க்
குப்போயினவென்க. (கஉஉ)

வேறு.

973. கடலெனக்காற்றெனக்கடிகட்கூற்றென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தீயெனத்

தொடர்பிணிவெளின் முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனீவேகமே.

இ - ள். அவ்வளவிலே கடாக்களிராகிய அசனீவேகம், காலிற்சங்கிலி
பிணித்த மரத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்காற் கட
லெனக் கடுமையாற் காற்றெனக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால்
இடியெனச் சேரக்கோறலின் ஊழித்தியெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉரு)
வேறு.

974. பொருதிழியருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிகொண்மருப்பிற்றுகிக்குஞ்சரஞ்சினதந்ததென்னக்
கருதியதிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்காரந்தமார்தார்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன் மீன்களொத்தார்.

இ - ள். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றாய்த் தன்தன்மை
கெட்டதென்றாராக, அதன் கண்கருதிய திசைமிசையெல்லாம் தோன்றா
மற் கார்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றுவாய் மறைந்த மீன்களை
ஒத்தாரென்க.

மிசை - இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.)

975. சு. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல
விருங்களிற்றெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டினாயரேக
வரும்பெறலவட்டுத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெறிநிறைஞ்சினின்றார்.

976. உ. என்னைக்கொன்றிவளர்கணோடுமெல்லையிலொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைகொணோக்க [ள்
மின்னுப்போனுடங்கினின்றார்வீததைபொற்கொம்பொப்பா
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காழு
கர்நெஞ்சு ஒடுமாறுபோலக் களிறு அணுகச்சென்றதாக, இனாயர் சிவிகை
யைவிட்டுப்போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைகொணோக்கியாகிய பொற்
கொம்பொப்பான், அஞ்சி மின்போலேருங்கினின்றார்; அதுகண்டு அவட்
குத் தோழியாகிய மலை, என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஒடுமெல்லையில்
ஒருவீரன்றோன்றி இவனையுயிராக்காக்கும்; காத்திலனாயின், யானிடந்தாற்
பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேகினைத்து இரண்டிகையினையும்
தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்பிட்டிக்
களிறு எதிரேசென்றணுகினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துகின்றாரென்க.

மேல், அங்ஙனம்வருகின்றபூழ் இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது.
'ஒருவன்' என்றது உட்கோளாதலிற் பின், 'ஆடவர்' என்றார். இக்கருத்

தானன்றே மேலும், “நெடுங்கனாற்கவர்ந்த கள்வி, யஞ்சனத் துவலையாடி
நடுங்கினாள்” (குண. க௭௪.) என்றும், “நாட்டமுநடுக்கமும்” (சே. கருட.)
என்றும் கூறுகின்றதென்க. (கஉரு - ௭.)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொணினியன்றநாண
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல் சூழ்ந்து
தணிவருந்தோழர்கூழ்த்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்
பணிவருங்குரிசில்செல்வான்பாவையதிடலாக்கண்டான்.

இ - ள். பிறரால் தாழ்வித்தலரியகுரிசில், இரண்டுதலையிலும் மணி
யழுத்திப் பொன்னாற்செய்தகயிற்றாலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை அதனை
மேலே சூழ்ந்து அன்புகுறைதலரிய தோழர்கூழ் வீசச் செல்கின்றவன் குண
மாலையது வருத்தத்தைக்கண்டானென்க.

கட்டியிட்டி, ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉஎ)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத
லெண்ணினனெண்ணிரொய்தாவினமலர்மாலேசுற்று
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றானே வீக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

இ - ள். பெருந்தகை, பெண்ணுயிர்சாதலேநோக்கி, இவ்விடனா நீக்
காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்சாத்தல் அவலமில்லையென்று எண்ணி
னான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவைது ஆர்த்து அதன்
மேலே ஓடினானென்க.

“வேழநான்குவெல்லுமாற்றவன்” (காந்த. க௯௭.) ஆதலின், இக்களிறு
அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும்
வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ்
வேறுபாடுநன்றென்று எண்ணினானென்க. (கஉஅ)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டிருன்றின்மேல்வீழும்பின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானே.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறு
இறைஞ்சாதபடி காதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து
வீழும்படி மலைமேலே வீழும்பின்போலே அதன்மத்தக்கத்தே எறிந்து வட்ட
மான முத்துவடமும் தாரும் நெற்றிமாலையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்த
மின்போற் சென்றெய்தினானென்க.

எறிந்தவிசையில் தானேவீழ்ந்ததென்க. (கஉக)

980. படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவரலவனாச்செற்றுமதக்களிற்றைஞ்சும்போழ்திற்

குடவனாரெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரையார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன், விரிசின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச்
செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புகின்ற மாலையென்னுஞ்சேடி
யைச் செறுத்துக் களிறு இறைஞ்சுகின்றவளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே
பாய்ந்தசிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச்செலுத்தும்படி
அதன்மத்தகத்தினடுவே குதித்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவனா, புகருக்குவமை.

(கந.௦)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாஞ்செய்துகனலிற்சீறி [து
யாற்றலங்குமாரன்றன்மேலடுகளிரோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன், அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கை
யாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்து முழங்கி மதஞ்
சொரிந்து சீறி அக்குமாரன்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சானாய்க் குணமாலையி
யைப் பிழைக்கக் கொண்டிபோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்
னைநோக்கினமையின், அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக்
கொண்டிபோமினென்றான்.

(கந.க)

982. மதியினுக்கிவார்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகளிறகன்றுபொற்றார்க்
கதியமைதோளினைக்கையகப்படுத்ததன்மே.

இ - ள். மதியைக் கையகப்படுத்தற்குவிரும்பிய கரும்பாம்பு போ
கின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விராந்தோடினாற்போலக் குணமாலமேற்சென்ற
பொருகளிறு அவனைக்கையிட்டுச் சிவகனைக் கைக்குள்ளே அகப்படுத்திற்

பதி அமை பரிதி - இருப்புத்தவிரந்த பரிதி; “அமைந்த தினிகின் றொ
ழில்” (கலீ. அ.உ.) என்றதுபோல. கதியமைதேரினையும் பாடம். (கந.உ)

983. கையகப்படுத்தலோடுங்கார்ப்பழையின்னினைய்தா [ற்கீ
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார் மருப்பிடைக்குளித்துக்கா
ழையெனவடங்கிவல்லானாடியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினுனை.

இ - ள். அங்ஙனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவளவிலே அதுபோர்
தொடங்காநிற்க, குரிசில், மழையின்னினும் கடுக உடம்புபுரிந்து மருப்

பிளையிலேபுகுந்து கரங்கிழை வட்டுப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க்
களிற்றை அப்பொழுதே சேணிலே அகற்றினென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற்
றினொயினான்.

வேறு.

(கநாந)

984. மல்லனீர்மணிவண்ணனைப்பண்டொர்நாட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்றெய்வம்போற்
பில்குழும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ன். இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது, முன்னொரு
நாளிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது ; அப்பொ
ழுது அச்சீவகனும் அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்
வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயி
னற்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்
னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவ்விலங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்
குப்பகையாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின்
அதுபோலுமென்பிற்கூறுவது இல்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்லத்
தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார்.

(கநாச)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பின்மும்மதத்தோங்கெழிற்குன்றனையவே
ழர், திருகு கனைகழற்காற் சீவகன்வென்றியோயாட் குடைந்துதேனார்,
முருகுமழலங்கன்முத்திலங்கு மார்பினைஞ்ஞாற்றுநால்வ, ரருகு
கமல்பரவத்தனியேபோய்யுய்யானமடைந்தானன்றே.

இ - ன். கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றனையவேழத்தைச் சீவகன்
வென்று குணமாலைக்கு அறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்
கமல்பரவாநிக்வுய் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான்.

(கநாடு)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்துபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றேளினுன்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கவென்றுதன்
மணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினார்.

இ - ன். கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்தம் நீக்கப்பட்ட
குணமாலைஊக் குறமவிலலாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கவென்று
கொண்டேகினாரென்க.

மருள் - கந்தென்றுமருளும்படி. இவன்வேட்கைவருத்தத்தை யானைக் குவருந்தினளாக உட்கொண்டாராய், 'அழுங்கல்' என்றார். (கநக)

987. முழங்குதெண்டி ராமுரி நீனிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேறனான்
விழுங்குகாதலாவேற்கட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்டிகூறினான்.

பாவையுடையதாய் - வினயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்ந்திற்று; பாவைபெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்ற, 'குழைந்தகோதை' என்றார்.

இ - ள். கடல்போல சிதியைவழங்குதலின் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய வினயமாமலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒரு மொழிகூறினானென்க. (கநக)

988. நெய்பெய்நீளொரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

இ - ள். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினான்; அதுகேட்ட தோழிமாரும அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை ஓம்பினாரென்க. (கநஅ)

989. முருகுவிண்டிலாமுல்லைக்கத்திகைப்
பருகிவண்டிலாம்பல்குழலினான்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுதுண்ணிடையொசியப்புல்லினான்.

இ - ள். அவர் கூறாமையின், அதனை யறியாத தாய் முல்லைத்தொடையலாந்து பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழலினான் வருகவென்று கண்ணீரைத்துடைத்து இடைவருந்தப் புல்லினானென்க. (கநக)

990. கடம்புருடியகன்னிமாலேபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத் தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணைக்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்துதுன்பமென்றவினினானான்.

இருவரும் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாட மாயின், 'கட்டினுற்போலுமாலையாம்.

இ - ள். கடம்புபூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாருடனே உண்கணைக்கொண்ட வினையாட்டினமிருதியால்வந்த வருத்தமேயென்று தன்அறிவாலே நாடினானென்க. (கச௦)

991. கம்மப்பல்கலங்களைந் துகண்டெறா உம்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணின்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குந் குமங்
கொம்மைமட்டித்தாரகொடியனானையே.

இ - ள். தாய் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, கோலஞ்செய்கின்றவர்கள், கொடியனானே அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை ஒளிகெடுக்கும் நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையை யுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் முலையிலேபூசினாரென்க.

உடம்புறுனுக்குின்றமையுணர்ந்து நொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார். புறத்தேகோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செய்ச் சிதைதவென்னுமெய்ப்பாடு.

(கசக)

992. அம்பொன்வள்ளத் துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிரி
செம்பொற்கொம்பினம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின்தன்மையையுடைய தாய் - குணமலை. பைம்பொனல்குலை - நின்னை; என்றது குணமாலையை.

இ - ள். வினயமாமலை, பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பா வாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றுகொணர்மினென்றுகூறி நின்னைப் பைங்கிரியழையாகிற்கும்; இனி அதுவருந்தாத டு ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறினாள்.

(கசஉ)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
றிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமாப்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினாள்.

இ - ள். கண்ணினாள்; பிறப்புத்தென்றறிந்து பற்றற்றாபாப்போலே சமர்ப்பேச்சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தா ளாயினாள்.

சிறிதுபொழுதுகின்று பறித்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்திணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு. செய்தகோலம் - கண்ணையொடு கழியப் பெருதேயழிந்து சுற்றத்திடையும் தனியேதோற்றுதலின். மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியடநிறனும் மெய்ப்பாடு.

(கசங)

994. குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பு
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை

யமரர்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போற்
குமரனாக்கியகாதலிற்சூறினாள்.

இ - ள். கொம்பனாள், கன்னிமாடத்தே சுற்றத்தைத் தானீங்கியகா
லத்தே தேவர்வேண்டத் தாமரையிற்றோன்றிய முருகனைப்போலும் குமா
னுண்டாக்கிய காதலாலே சிலசொற் கூறினாளுன்க. (கசச)

995. கலத்தற்காலங்கல் லூரிநற்கொட்டிலா
முலைத்தடத்திடைமொய்யெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ள். கொடியசரமைந்தும் ஐந்தாக எய்யவெடுத்தகாமன், என்னைப்
பெறுதலின் எனதுமுலைத்தடத்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காக
எய்து என்னை அலையாநிற்கும்; ஆதலால், கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந்
தானத்தே தான்விற்கொழிலைத் தொடங்குகின்றகாலமாகநினைத்துக் கற்
கின்றதொழிலை நடத்தாநின்றானென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இது மடந்தப
வுடைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறி
வுதோன்றிற்றலின். (கசசு)

996. பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்
ரூமமார்பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

இ - ள். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமி
யுமுட்படப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவா
நிற்கும்; ஆதலால், மார்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிற்காள், கடிதாக
அழைத்துத் தருமினென்றானென்க.

‘வேம்’ என்னுந்துணையும் காதல்கைம்மிகல்; காமம் கையிகந்தவழி
நிகழுமாதலின்; “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” (குறு. ௧௦௨.) என்பது உதா
ரணம். தம்மினென்பது, தூதுமுனிவின்மைப்பாற்படும்; “கானலுங் கழ
ரூது” (அகநா. ௧௪௬.) என்னும்பாட்டு உதாரணம்; அறனளித்துரைத்தலு
மாம். (கசசு)

997. க. கையினுற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொங்கொள்சிர்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாங்கொலோ.

998. உ. கண்ணும்வாளற்றகைவளைசோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. ஈ. சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தர
வோலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலவேற்றடங்கண்ணிகருதினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளெல்லாம் செறிதல்கொண்டசிந்
தையால், மூங்கையாயினெனென்றான். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்
தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினில் நிறுத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார்.
வாயில் - கூட்டுவார்.

உ. அவனுருவுவெளிப்பதிதலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொரு
ளினனோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றாதலின், 'கண்ணும் வாளற்ற'
என்றான். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிகருங்
கல். நெஞ்சம் புண்போன்றுபுலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகா
தனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிறங்கரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்,
புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கூலிநீ. கசசு.) என்றும்போல்வனவும்,
தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்க
மாட்டாத.

ஈ. சோலைவேய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்தமட
லுருந்தன்மையை.

இ - ன். வளைத்தோளி, கண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்
பரத்தலின், தவஞ்செய்யாதாராப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும்
வாளற்ற; வளையும் சோரும்; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையல்லாத
காமம் முழுக்ககின்று சுட்டாலும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத
பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்த
தென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று
காண்பெனின்.

ஈண்டுக்கூறியது, புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் அசுரத்தின்
பாற்படும்கைக்கிணையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்கூறுது
மயங்கக்கூறிறொன்றுகொள்க.

(கச௭ - கூ)

1000. உய்யுமாறுவாயுண்ணையலாலிலேன்
செய்யவாய்க்கினியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிந்நாட்டகத்துண்டெனிற்
நையலாய்சம்மூதுவாயென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுத
லின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவள், அருகிருந்தகிளியைக்கண்டு, கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலே யானுடையெனல்லேன் ; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலையுடையாயென்றாளாக், அக்கிளியும், நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பின்னும், தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உரைப்பாயாகவென்றதென்க. (௮)

1001. தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
ரியைத்தூதுவிட்டாள் கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள், கா மத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பிள்ளை யைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கருக)

1002. பூனொடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னை
ணைணுந்தன் குலனுந்நலங்கீழ்ப்பட
வினைவித்தகற்காணியவின்படர்ந்
தாணுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்தே.

தான் ஏந்தியபூணுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைங்கிளி, பொன்னுளது நாணும் குல னும் நன்மைகுறையும்படி அவள்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (கருக)

வேறு.

1003. கூட்டினான்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
றிட்டினான்கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுந்நகைவண்ணமே.

இ - ள். பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலநிறத்து வண்ணங் களையுங்கூட்டினான் ; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலையானை யின்முன்னர் அஞ்சிசின்ற நடுக்கத்தையும் தன்னைநோக்கினநோக்கிலையும் அவள்தன்செயலாகவே தீட்டினுனென்க.

இக்கருத்தானன்றே, “நீலநெடுங்கணற்கவரந்தகள்வி நடுங் கினள்” (குண. ௧௪௪.) என்கின்றான். (கருக)

1004. நெகிழ்ந்துசொர்பூந்துகினோக்கினோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலையொருபு

முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன், நெகிழ்ந்துவிழ்கின்ற துகிலொன்றை
புந் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றித்து அதனைப் பார்த்துநின்றே
மகிழ்ந்து குழன்முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலை
யின்முத்தத்தையும் செவ்விதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் தோள்களின்
மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி, இதுநோக்கனோக்கம். நோக்கியே - இது பொறியானோக்கு
நோக்கம். வெருவீரின் நடுக்கமெழுதலின், குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற்
றிருத்தத் தேடினனென்க. மாலை - அவள்பெயருமாம். மணிக்ஞரன்மாலே
யும் பாடம். (கடுசு)

1005. படைமலர்நெடுங்குணள்பரவையேந்தல்குன்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிந்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ - ள். படையுமலரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குலிலே மிடைந்த
மேகலைநோற்றன; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற்
றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன; யானே நோலாதே
னென்னுமென்க.

இது குறிப்பெச்சம். அடிமலர், ஒருசொல். (கடுசு)

1006. மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைத்தத்தைய
மன்னணங்குறலொடுமுகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியருணங்களை.

இ - ள். இறைமகன் குணமாலைக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு,
அவன் அங்ஙனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமகிழ்ந்து,
தன்னுடைய குணமாலையது வருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி
அதற்கு இடையீடாகக் காந்தருவத்தை வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்துதலின்,
'இறைமகன்புலம்ப' என்றார். (கடுசு)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந் துகி
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடிமற்றதன்புறங்குலையகொள்கைத்தே.

இ - ள். பாம்பெனவகன்ற அல்குன்மேற்குமுன மேகலையைப் புறத்தே குழந்ததுகில் வணையவோமுன உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுயமையாதலின், அடுத்தவர லு வ ம ம ய ன் று ; “அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” (தோல், பொரு. உவம. ௩௬.) என்றார். மற்று, அசை. “மாண்குலாங்குணத்தினால்” என்பர்பின்னும்; (மணீம. ௧௩௨). (௧௫௭)

1008. கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றாழ்ந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே

கொன் - பெருமை.

இ - ள். முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தனபோன்றவென்க. (௧௫௮)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவினில்விட
விண்டலர்த்தொருபுடைதோடமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ள். ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்தினழகு, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்விட, ஒருபுடையிலே தோடி ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (௧௫௯)

1010. பூணிறமுலையவள் பொருவில்பூதுதன்
மாணிதக்கருங்குழன்மருங்கிற் போக்கிய
நாணிதமி குகதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிதமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

இ - ள். பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையாளதுகுழ லின்பக்கத்தில் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுதுதலிலேகட்டிய நல் லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்தவிருளை மின்வளைத்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (௧௬௦)

1011. கடி கமழ்பூஞ்சிகைகாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலையொருடர்நதுவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குணிர்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமாலை தன்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, நடுவுவளைந்துறுடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையை யொத்ததென்க.

(௧௬௧)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றத்தேனினை
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமீவ்
விலங்கரித்தடங்கணாளியாவளாங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனினைமீண்டுபொடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்றதன்மையையொக்கும் ; இவள் யார்கொ

இஃது இல்பொருளுவமை.

(௧௬௨)

1013. யாவளேயாயினுமாகமற்றிவண்
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்க்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

இ - ள். பைங்கிளி, இவள் யாவளாயினுமாக ; இதனாற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தைதழுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையது ஏவலாற் சேர்க்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

ஏ வல்லவனென்றுமாம்.

(௧௬௩)

1014. மதுக்களிரெடுங்கணள்வான்பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடையிழற்றச்சென்றெய்தியூன்கவர்
கதக்களிவேலினாற்கண்டுகாமநீர்ப்
புதுத்தளிரினையவள் புலந்துநோக்கினாள்.

இ - ள். மதுவினதுகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை, கிண்கிணி நடையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றனாக ஊணிக்கவரும் வேலினாண்க்கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினாலே புதுநீரிற் தளிரையொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனர் தளிரி னடுங்குவன னின்று” (பதிற். ௫௨.) என்றாற் போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம்.

(௧௬௪)

1015. க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புறிதிதுபூந்துகில்சூழல்கள்சேர்த்தலான்
மதுவினிகோதையம்மாலேநின்மனை
மதுமுறையியக்கவினியக்கியாகுமே.

1016. உ. முனைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
வினைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை
வனைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இயக்கி தெய்வமாதலின், 'இது' என்றார். எனவென்பதனைப் பிரித்து முன்னேகூட்டுக.

உ. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்தபூவிற்குக் கிளையாகியகமுநீர்.

இ - ள். இவ்வுரு என்னவுருவென்று தத்தைகேட்ப, அவன் இயக்கி யென்றவளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதுதலின், இது புதியதோ ரியக்கி; நீபொய்கூறினாயுமல்லே; அக்குணமலை நின்மனமாகிய அதனை முறையே ஆற்றாமையிலும்படி இயக்குதலின் இயக்கியாமென்றானாக, மதி யம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவினைத்தது; புருவ மும் ஏறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பினுஞ்சிவந்தன வென்க.

(ககக)

1017. பாவைநீபுலவியினீடல்பாணியேற்
காவியொன்றிரண்டிடம்பல்லதூற்றுநீர்க்
கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே
மேவிப்பூங்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

இ - ள். அதுகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாவியேற்கு நின்னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நம்தன்மை; இனி, கங்கையிலேமேவி அதனை விரும்பியஅன்னம் மணலூற்றுநீரிலே அணுகச் செல்லாதே; அதனை நீயறிதியாதலிற் புலவியினீடலென்றானென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லு மென்பதாயிற்று; எனவே குணமலைமரபுங்கூறி அவனைவாததும் முறை மையென்று கூறினாம்.

(கக௭)

1018. பேரினும்பெண்டினைப்பொருதுசீறுவா
ணேர்மலர்ப்பாவையைநோக்கிரெய்சொரி
கூரழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ள். வேறொருபெண்டினைப் பெயர்சொல்லவும்பொருதே சீறுகின்ற வள் அங்ஙனங்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்முகமாக நோக்கி அவள் வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதோர் புலவிமிக்கதென்க.

'நேரமர்ப்பாவையைநோக்கி' என்பது பாடமாயின், தனக்குமாறாகிய பாவையை நேரேநோக்கியென்க.

(கக௮)

1019. புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னிச்
சிலம்பொடுமேகலேமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துருண்டல
மலங்கப்பேர்தினமலர்சிதறியேகிணை.

இ - ன். அங்ஙனம்புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே
நடுங்கி அவன்றலேமேற்கிடந்தமாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்
படி தன்னடித்தாமரையைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு
மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலேயேகிணைஎன்க. (௧௬௧)

1020. துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலீங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லளைஇப்பறந்துகாளைதன்
பணிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்த்ததே.

இ - ன். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தையோயினு
ளாக, கிளி, இவள் ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை;
இனி இவ்விடத்தினின்றும்மெழந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றசொல்லைத்
தன்னிலேகூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகியபகையை
யுடைய தாமரைபோலும்பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (௧௬௦)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகிங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

இ - ன். கிளி அங்ஙனம்வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடிவாழ்வதாக
வென்ன, வித்தகன், எந்தோழியர்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்று
கூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. குணமாலையையும் சுரமஞ்சரியை
யுஞ்ஞறித்துத் தோழியரென்றான். ‘ஆ’ என்றுபாடமோதி, வியந்து, தோழி
சுகமேவந்ததேயென்றுமாம். (௧௬௧)

1022. பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர்ந்துதொடுகாமர்ப்பைங்கிளி

ஃமா
டென்னைகொல்வரவெனவியனியசெப்பினான்.

இ - ன். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு
மகிழ்ச்சிகொண்டநோக்குடனே, என்ருறிப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதி
யோவென்று இனியகூறினானென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும், “ஆற்றதேனற்ற, விடுந்தசிறு
கிளி” (குண. ௧௬௧.) என்கின்றமையின். வந்ததென, விகாரம். (௧௬௨)

1023. மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புகு
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகியுங்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு, எஃகினாய், எம்பாவை களிற்றொடுபொருதஐய
னைக்கண்டு அவன்செவ்வியறிந்துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான்
வந்தது நின்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல்.

(௧௭௩)

வேறு.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளிவிண்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுரீலநெடுங்கனாற்கவரந்தகள்வி
யஞ்சனத் துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசுங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழமென்னுநோயுண்ட விளாம்பழம்போ
லே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையும் நிறையையும் பிறரறியாமற் கண்ணி
னாற்கவரந்தகள்வி நடுங்கினுள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனையென்று அவன்
கேட்க, அக்கிளி அவள் தன்மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேனாபேரயிற்றென்றத்போல்வதோர்நோயென்க. இனி,
யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுறைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும்
வருத்தினமை கூறினான்.

(௧௭௪)

வேறு.

1025. க. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்துண்
பாவைதான்பொருந்துபுநிற்கும்பற்பல்கா
லாவியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026. உ. பணித்தகுக்கோலமும்பந்தும்பார்ப்புறான்
மணிக்கழங்காடலண்மரமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழ்நோடமுதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினுள்.

1027. ஈ. திருந்துவேற்சிவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்வனாகழல்பவோவெனும்
வருந்தினென்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருளின்சாயலே,
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். பாவைதான், பிறரைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்து யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையுங்கைவிட்டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிரீங்காமையின், தூணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தி நின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கால்ஆவித்து நெட்டு யிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்லவிருக்கும்; அங்ஙனமிருந்து பிறர்க்கு உவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையாள், சீவக சாமி, வளைகழலவமையுமோவென்னும்; நின்னுவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்றபுல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமைமையின், யான் புல்லிவருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புறும்படிபுல்லென்னும்; அதுகாணுமையின், ஓவென்று வருந்துமென்க.

க. அழுவெழவும் பாடம்.

நட. உயிரைக்காத்தவருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி, 'வளைகழல்பவோ' என்றாள். (களவு - ஏ)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஓ
தின்னதென்றுரையலர்நாணிதைலான்
மன்னும்பாணுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிநீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

இ - ன். அங்ஙனம்பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோய் நானுலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளும் எனக்குரையாள்; இனி, யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூறென்றதென்க. (களஅ)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுனாகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிரீண்டகண்ணாடிதத்தினுரை
யுள்ளினாருழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாத்நாநன்னமாண்பினான்.

இ - ன். குணமாலையிதத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டவளவிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினான், பெறுதற்கரிதாக நினைத்தார்சிலரைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்டதன்மையையொத்தானென்க. (களக)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென

வின்னிமிர்ந்தநின்வீங்கெழிற்றோளவட்
கின்மருந்திவவேண்டிவென்றதே.

இ - ள். குணமாலையொல்லும் சொல்லாகிய மருந்தினை யான் ஆற்றும் படித்தந்த நீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதயாது? அதனையுரைத்துக்கொள்ளென்றாக, கிளி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றாள்; அவட்கு நின் ரோளே இனியமருந்து; இவை யான் பரிசிலாகவேண்டிவேனென்றதென்க.

1031. பொற்குன்றாயினும்பூம்பழனங்கள்சூழ்

நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்

கற்குன்றேந்தியதோளிணைகண்ணூரீஇச்

சொற்குன்றபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன், அவன்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊரையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், “கொடுஞ்சிலையான்” (குணமா. ககக.) எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” (தோல். பொரு. கற். ச௦.) என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமுருங் கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தால் தன்னைப்புகழ்ந்துணைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவாளைன்பது பயனாம். இதுகைக்கிளையாதலின், முன்னிலையன்றியும்புகழ்ந்தான்; புறத்தீணையிலில், “தலைத்தா னெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” (கு) தலைவற்குரித்து. (கஅக)

1032. சேலைவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி

தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென

மாலையொன்றொருபுறப்பதினைக்குர

லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டகிளி, கண்ணாள்வருத்தந்தீரும்படி அவட்கு இவை யெல்லாங் கூறுதலரிது; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும் படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்றுகூற அவனும் பிறரயிராமல் தினைக்கதிரில்வைத்த ஓலையோடே ஆழியையும் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை; மேல், “நாமமோதிரந்தொட்டு” (குண. கக௦.) என்பர். (கஅஉ)

1033. திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீமடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியாள்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகளுள்.

மருந்து - அமுது; இதற்கு, அமிர்தன்னசாயலுக்குரைத்ததுணாக்க
(பதி. ந.).

இ - ள். கோதைமுதலியவற்றையுடையதத்தை, அங்ஙனமேகினவள்
பொய்கைவடிவாக எழுதினபடத்தை மெய்ம்முழுதும் மறையப்போர்த்துக்
கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலுங் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம். (கஅ௩)

1034. முறங்கொள்வெங்கதிரீவேலவன்வார்கழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலிபூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கினு
னிறைந்ததின்பநெடுங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். கினிபோனபின், வருத்தந்தீர்த்து, வேலவன், தத்தையதுமனை
யேற்போய் அவளுடலை மலருறைந்த தன்மலையினாலே வணங்கி நீக்கினுன்;
அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க. (கஅ௪)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போர்த்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கினி செல்கின்றபொழுது குணமலை கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். கினி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணைவியும்
தாறுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றாகித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சே
ரக்கருகியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொழுதே போர்த்ததோ, பொறுத்துப்
போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியா
கின்ற குணமலைவார்த்தையிஃது, அவடான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு
நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவ
மிருந்தபடி என்றுகருதினென்க.

என்பின்னையும்யானும்பட்டது என்னென்றான். (கஅ௫)

வேறு.

1036. செந்தார்ப்பசுங்கினியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
மந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னயிர்தார்தாராரே
லந்தோருணமலைக்கா தகாதென்றுலக
நொந்தாங்கழமுயன்றுநோற்றானுமெய்துவனே.

இ - ள். கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தை யைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறினான்று; என்னுயி ரைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ! அங்ஙனங்கூராயின் அவ்விடத்து யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனோ, ஆ! குணமலைக்கு இவ்விறந்துபாடு தகாதென்று, உலகம்நொந்துஅழும்படி இறந்துபாட்டை யெய்துவேனன்றோவென்று கருதினாளுன்க.

செந்தார் - கழுத்திலிட்ட வரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொன்க. எய்துவனே, ஏகாரம் எதிர்மறை. அந்தோ, ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (கஅசு)

1037. சென்றார்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றாங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றாதுகூடுகெனக்கூறிமுத்தவாரம்ணன்மே
லன்றாங்கணியிழையாளாழியிழைத்தானே.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதின அணியிழையாள், காரியத்தின்முடிவு காரி யங்கொள்ளப்போனாறறிவினளவாயிருக்கும்; என்கிளி பேதையென்பது யான றிவேனன்றோ, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பார்ப்பே னென்றுகருதி, வேலானகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றாதே கூடு வாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணலிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றே அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (கஅ௭)

1038. பாகவரைவாங்கிப்பழதாகிற்பாவியேற்
கேசுமாலாவினநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேநோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவள், அவ்வாழியுட்கேறுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாகியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவாய்வந்ததெனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாதிற்குமேயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளி யின்வரவை நினைத்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி; மாகமேநோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள் யார்? இங்ஙனமிருப் பார் வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றனு கிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிருதிகண்டு

1039. கண்டாணெழுதியிர்த்தார்கைதொழுதார்கையகத்தே
கொண்டாழினைக்குரளாஞ்சூழமுதன்மே
னுண்டார்ப்பசுங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி [ள்.
வண்டாரான்செவ்விவாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா

இ - ள். அணுகின அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்குறு கின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதினாக்கண்டு அதிலே

ஓலையுண்டென்று கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத்தைத் தலைமேலேகுமுனாள்; சூடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்தாளென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு.

(௧௮௯)

1040. தீம்பாலமிர்நூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்ப்பனைத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிராமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனேநோக்கினாள்.

இ - ள். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவகனென்னும் பெய்நாப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்நூட்டிக் கூட்டிலேதூயில்கொள்ளுவித்து அவன்றன் எழுத்தையுடைய ஓலையை விரைய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய ஓலை.

(௧௯௦)

1041. கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலேகாண்க
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றாதேனற்ற
விடுந்தசுகுகிளியால்விம்மனோய்தீர்ந்தே
னெடுங்கனாடானுநிலைவகல்வாளாக.

இதற்கு, “பொற்குன்று” (குண. ௧௮௧.) என்னுங்கவியிலேகூறினும். இன்னாரோலை இன்னார்காண்கவென்றல் முறைமை. விடுத்த, விகாரம்.

இ - ள். சீவகனோலையைக் குணமாலே காண்பாளாக; காமநோய் சுடுதலாலேவெந்து ஆற்றாதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகிளியாலே மிக்க வருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கனாளாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க.

(௧௯௧)

1042. ஈட்டஞ்சானீணியுமீர்ங்குவளைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சூக்குமுருமுழுதிந்து [ட்
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
பூட்டார்கிலைதுதலாட்டில்லாதொழியேனே.

இ - ள். அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரனையும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமுரினையும் குரவர்கருதிபடியேகொடுத்து, சிலைதுத்லானைத் தோனைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபு. இங்ஙனம்வருதல், “தெள்ளிது” என்பதனாற்கொள்க. அரியபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றாற்போல் இனிய தோள். ()

1043. க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்புனியூற்சிர்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழவுறையேனெவ்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான்.

1044. உ. நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர் துண்வரிகள்
பான்மடித்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போனோக்கிச்
சேல்படித்தகண்ணீர்சுமந்தனோஇமெய்யம்மகிழ்ந்து
மால்படித்தான்மார்பின்மணந்தாளோபோன்மகிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்
ணிறைவெப்பமுழுதும் தீராதென்று. பங்கப்படுதல் - இமைத்தல், துணுக்
கிடுதல் முதலியன. ஆகென்றான், தொழிற்பெயர்.

உ. சேல்படுத்த - சேலைத்தோற்பித்த.

இ - ள். என்மலை தன்முலைமேலே வடுவாயமுழந்தும்படி யான்முயங்
குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தீயை அவித்துத்
தான் என் அன்புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயின், போரில் அஞ்
சினர்மேலே படைவிட நினைந்தேனாகக்கடவேனென்று எழுதினவனுடைய
நூலெற்றிறைப்போலச் செவ்விதாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கஞ்சேர்ந்த வரிகளைப்
பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவாள்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவ
கையனைஇக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கின
வன்மார்பிலே கூடினாள்போலே இனிமையுற்றாளென்க. (ககந - ச.)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்பிசாந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தம்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானுகெனவே
நூலவையார்போனீங்கனோக்குமினெயென்றான்.

காற்றால் அவியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடை
விடாமல் எய்கின்றவில். நீங்கனென்றது, எழுத்துக்களை; அவற்றின்தன்மை
யும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலில் விளங்கக்கூறிந்
திலரேனும் சமயநூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்
தேகொன்க.

இ - ள். சிலையான் நம்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்
சுன்றானியினும் நீங்கள் தருமநூலோகினர்களை நோக்குமாறுபோல அச்
சொல் இடையூறின்றி ஆகவென்றேகருதி நோக்குமின்; நம்மை யானும்
பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க. (ககடு)

வேறு.

1046. க. மௌவலங்குழலினோமதியுடம்பிடுக்கலுற்றுச்
செவ்வியுட்செவ்விசொல்லுஞ்சிலையிவாறுதலினாய்கின்
னவ்வைக்குழுத்தமாமனொருமகற்கின்றின்றனானுதை
நவ்வியம்பிணைகொனோக்கிகைமுகவிரிந்துசெய்தான்.

1047. உ. பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டுவந்தடிமைசெய்வான் குறையுறுகின்றதன் தன்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதிட்டி
வண்டி. மிர்கோதைநின்னைவழிபடுநாளுமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்
கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குததலினால், நோக்கு,
நின்தாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனுவனுடைய ஒப்பில்லாத மக
னுக்கு இன்று உன்றாதை நகைமுகமாகிய விருந்தையிட்டான்; அவ்வுண்
பாட்டாலே வளையையுடையகோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிளே
யாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொன்கொண்டுவந்து நினக்கு ஏவல்செய்
தற்கு இன்று குறையுற்றுநினைந்தேயன்றிக் கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக்
கிழிமிசைத்திட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றனென்க.

விருந்துசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (௧௧௬-௭)

1048. மைத்துனன்வனப்பின்மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழுவன்கானே
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுநாத்தேற்றா
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினாரென்னலோடுந்
தத்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னான்.

இ - ள். என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்றிரியன், அழகின்மிக்கான்,
பொருளுடையன், இளையன், நற்குணமுடையன், நின்றபயரல்லது வே
றொருபெயரைச்சூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்
னைக் கொடுக்கவெண்ணினாரென்றவளவிலே, குணமாலையை கையாலே செவி
யைப்புகைத்து ஒருவார்த்தை கூறினனென்க. (௧௧௬)

1049. மணிமதக்களிதுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிதனுனாக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்சுடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றான்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பான்.

இ - ள். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பான்,
கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன், “கொண்டியப்போமின்”
என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்வதன்றி வேறு
கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனம் சுடுசொல்லாகிய வாளா
லே செவியிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றனென்க.

‘அடிச்செருப்பாவதல்லால்’ என்றும் பாடம்.

(௧௧௬)

1050. சுந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமாவல்லன்கானேக்
கெந்தையுமையாயுநேராராயினிமத்தலொன்றே

சிந்தனைபிற்தொன்றுகிச்செய்தவமுயறலொன்றே

வந்ததானாயென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணாள்.

கந்துகப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி, ஆக. குரவார் நினைவுவேராய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ள். பின்னும், வடுப்போலுங்கண்ணாள், காளைக்கு எந்தையும்யாயும் நேராராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினு ளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்று அழுதாளென்க. (200)

1051. தேனெய்ப்போன்றினியசொல்லாச்சிறுமுதுக்குறைமைகேட் பூனைநைந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைபொங்க [டே
வானெய்ப்பாற்கிவார்ந்தொத்ததழேற்கவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். செவிலி, குணமாலையதுசிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு உவகை ஊன்றைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே, நின்கருத்துப் பசவி
னெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது; இனி, பாவாய்! அழேற்க
வென்று தானையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை, ஐ - அசை. பாற்கவார்ந்ததும் பாடம். (201)

1052. துகண்மனத்தின்றினோற்றதொல்கீழ்ப்பயத்தின்னேற
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கிபதென்றுபின்னு

மகண்மனங்குளிர்ப்பக்கூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாள்வளந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

இ - ள். மனத்தில்அழுக்கின்றயநோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே
தட்டற்றகேள்வியானிடத்தே மின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இரு
காலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுகின்
றாள்; அவளும் தன்கணவனுக்கு அறத்தொடுகின்றாளென்க. (202)

1053. வினையமாமாலேகள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனேநங்கைக்கொத்தான்
வினையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினுளைப்
புனையவேபட்டபொற்றாற்புண்ணியற்கீதுமென்றான்.

வினயமாமாலை - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே; பெரியதொ
ருகாரியமே; ஏகாரம் வினா. என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய், தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூற, அவனும்
அவள் மனத்திற்பட்டது அனையதேயென்றும் குணமாலைக்குஓத்தான் சிவக
னே; அவளை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க. (203)

வேறு.

1054. | கற்றார்மற்றுங்கட்டுவாவல்லார்களியென்னு
நற்றோர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவாச்சென்றாள்

சுற்றார்வல்விற்றுகூடுறுசெம்பொற்கழனாய்கன்

பொற்றார்மார்பிர்போதுமினென்றாங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்குறும். நான்கனுருபு அதற்குடம்படுதற்பாற்படும்.

இ - ன். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும் போனார்; அப்பொழுது கந்துகன், மார்பீர்; இங்ஙனம் போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (௨௦௪)

1055. க. சிந்தாநின்றதீமுகவேலான்மணிச்செப்பி

னீந்தான்கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்

காந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்

சேர்ந்தேனின்றேவீடெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

1056. உ. யாமகளீதுநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்

தாமகணைராராயினுந்தண்ணென்வமைமார்பிற்

பூமகள்வைகும்புண்ணியுப்பொற்குன்றநையானுக்

கியாமகணைந்தேமின்றெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

இனவயிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சிந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற; வேலான் - கந்துகன்; விகாரமாகி, சிந்தாநின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தநால்வரும்.

உ. தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ன். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்டார்; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனாதலின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அது கேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும் வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சிவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக்கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார்.

(௨௦௫ - சு)

1057. சுற்றார்வல்விற்றுகூடுறுசெம்பொற்கழலாற்குக்

குற்றேல்செய்துங்காணாயும்யானுங்கொடியானை

மற்சேர்தோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்

பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ன். அதுதேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சிவகற்குக்கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சிவகனும்யானும் குற்றேவல் செய்யுந் கடவேமென்று தாழ்ந்துகூறினானென்க.

குற்றேவல், விகாரம். அவன் தானே மகட்கொடைநேர்தலானும் கொள்வார் தாழ்வே வேண்டிதலானும் இங்ஙனங்கூறினான். (௨௦௭)

1058. விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான்நன்மிசுதாதை
கடல்சூழ்வையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறக்
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம்வென்வலகையும்மப்
படர்சூழ்நெஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவர்சொன்னார்.

‘விடைகுழ்’ என்பது, தோழனாக்கருதி.

இ - ள். ஏற்றினையொத்த சீவகன்நந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான்
போல மகிழ்ந்து தாழ்ந்துகூறுதலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிற்றை
வென்றபடியும் அதனாற் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினா
ரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தவென்றது. (உ௦௮)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்தீக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றயுங்கொலைவேற்கட்
பொறையொன்றாற்றாப்போதணிபொற்கொம்பனையானை
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிற்பீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி - ஒழுங்கு. ஆற்றா, ஈண்டு
வினையெச்சம்; இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேடத்தி அணிந்த
கொம்பு, இல்பொருளுவமை; கொம்பனையாள் - வினயமாமலை, நறையார்
கோதை - குணமலை.

இ - ள். செந்தீக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும், யான்கருதியஇதனைத்
தான் முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்
றுப் பின்பு கொலைவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினுளென்க. ()

1060. பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையானை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுகென்றார்
‘வற்கம்மிட்டவண்பரிமாவின்னவர்கென்றார்’.

இ - ள். அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படி
பண்ணின யாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு
பெறும்படிகூறிப் போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார்; அவ
ரும் பண்முற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றாரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றார். (உ௧௦)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தார்
னுடங்கூங்கொடிப்போல்பவணுபுரமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டவந்தக்கதென்றார்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. நுடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுநந்
தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ள். குணமாலையிதந்தாலே அவர்களையையும்படி மகளைக்கொடுப்பதாகப் பேசுவந்தவர்கள், குபேரமித்திரற்குக் கும்மேவல்செய்துமென்றதனை உணர்த்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். தூபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவன் கூறியமொழியைக் குணமாலையாகேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றானென்க. (௨௧௧)

1062. திருவிநகமைந்தான் நிசைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிநகமைந்தாற்கமைந்தாளொனையாருமொட்டப்
பெருகுங்கணியிற் கணிபேசியபேதினாள்
பருகற்கமைந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

இ - ள். குணமாலையுள் சீவகனைமந்தான் ; சீவகனுக்குக் குணமாலையுமெந்தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுதலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதநாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க.

1063. கனாகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டிகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழனிமமெவண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றெனமார்தர்பிணங்கவேட்டான்
வினாசென்றடைந்தகுழலானைபவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - துதல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்க எல்லாமியம்ப, மாந்தர் தேனினங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலானை வேட்டானென்க. (௨௧௨)

1064. மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்று வர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துழுநூர்
குழைமுற்றுசுதினமணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை ; கழை - கோல் ; “ தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும் ” (கலித். ௪௦.) என்ப.

இ - ள். குழைகுழந்த தாதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இனையமகளிரெழுநூற்று வரையும் முற்றும் இழையணிந்தாரெழுநூற்று வரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துவார்த்துகொடுத்தானென்க. (௨௧௩)

வேறு.

1065. பண்ணார்கிளாவிப்பவழம்புரைசெவ்வாய்க்
கண்ணார்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்
விண்ணோருலகின்றெடுமிந்நிலத்திலல்லாப்
பெண்ணாமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்ற அமிர்து, தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினு
மில்லாததொரு கினவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்த்த அமிர்
தேயென்க. (௨௧௭)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார் குழலாள் புணர்மென் முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டு துளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள்
முலை பாய்ந்தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (௨௧௮)

1067. முந்நீர்ப்பவளத் துறைநித்திலமுத்த
மந்நீரமிர்தின்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்னாரரிக்கிண்கிண்பூசலிடவே.

இ - ள். கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு
அக்கடலிற்பிறந்த அமிர்த்ததைத் தானீன்றுகொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள்
இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினுனென்க.

அயின்னான்பாடமாயின், பானமும்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். (1)

1068. கம்பார்களியாணைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேருழைவாயெனக்கேருழைநீதிட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், விகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யாணைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து
அஞ்சிக்குழைகின்றநீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிதந்துபடுவனென்று அரு
ணைக்கினைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தியும், இங்ஙனஞ்செய்தல் உல
கத்தார்வழக்கன்று; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வணாவார் பிறர்க்கு ஊற்றங்கோலாகாரென்பது உலகவழக்கு. நீ
செய்தது அதுவன்று, “நீலகெடுங்கணுற்கவர்ந்தகன்வி” (குண. ௧௭௪.) என்
பது பொதுநோக்கு. (௨௧௯)

1069. பூவார்புனலாட்டி னுட்பூநறுஞ்சண்ணம்
பாவாய்ப்பணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றாள்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

இ - ள். பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சண்ணத்தோற்ற
வள், வார்த்தைபரிகரியாது அவள் வானாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்வி

சொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றோ? இன்பமாயிற்றோ? நீ இதனைக் கூறாய், இன்பமேயாயிற்றன்றோவென்றானென்க.

காவாதவார்த்தை, “கூறிவையோ” (குண. ௨௬.) என்றவார்த்தை. அவள் சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், “சுண்ணந்தோற்றனந்தீம் புனலாடலம்” (ஐ. ௨௮.) என்று அவள்கூறவே வென்றவர்புனலாடவே வேண்டுதலின், இவள்புனலாட்டயர்ந்து வருகின்றநேரத்துத் தாண்களிற் றிடைபுதவி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான், “கண்ணிற் கண்டுவவநல்ல” (ஐ. ௩௪.) என்றும், “சாலநல்லன” (ஐ. ௪௩.) என்றும், “உய்த்துணாமின்” (ஐ. ௪௫.) என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாதுகூறிற்றென் னல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர்தும் பாடம். (௨௬௧)

1070.க. நற்றோளவன்சுண்ணநலஞ்சொலுவா

ஊற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள்ளுறைகின்றான்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின்றிண்டா
தெற்றேயறியாதவொரேழையெனோயான்.

1071.உ. தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரவசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதன்சாந்தந்திமிர்ந்திட்

— — — — — க்காக்
காமன்கணையோர்கண்சிவந்துபுலந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ‘சென்மின்’ எனத் தீண்டலின், ‘தீண்டாதேபோமின்’ என்றான். ‘பிணைத்தோள்’ என்றதனாலும், ‘தோற்றான்’ என்றதனாலும்.

— ன். தம்முடைய நற்றோளவளது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல் லக்கருதினீர், எனதுநல்லிணையாலே அதனைமறந்தீர்; அவள் தம்மனத்தே யுறைகின்றாளாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி, இவ்விடத்தி னின்றும் சென்மின்; என்னே! யான் துமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந் தாத ஏழையேனோ? இனி என்னையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துகிலே இறுகவுடுத்துப் பரிந்து திமிர்ந்து எவ்வினையுடைய காமன்சிலைபோலும் புந் வத்தை துதலிலேயேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து புலந்தாளென்க. (௨௨௦ - ௨௧)

1072. மின்னேரிடையாளடிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்

சொன்னீரவளற்பழலுட்சொரிந்தாற்ற
விர்நீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப

மன்னாந் துமதர்ப்பொடுநோக்கின்னமாதோ.

இ - ன். அவன், அதுகண்டு குணமாலையடியிலேவீழ்ந்தும் இரந்து கொண்டும் சொல்லாகியநீனா அவளன்பாலுண்டாகியதியிலேசொரிந்து அவித் தானாக, இன்பம் மனத்தே மிகுகிறதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களின்மதர்ப்போடே புடையிலே நோக்கினாளென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க.

(௨௨௨)

1073. இன்னீரெரிமாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற
மின்னரிளமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னூர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்விலையாகுகிர்ந்தே.

நிகர்த்தே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பூணுண்டாக்கின ஒளியசைகின்ற முலையினையும் தோள்ளினயு
முடையகொடியே! யான்புகழினைக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து
விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றனென்க. (௨௨௩)

1074. தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மிளிர
வாளாரம்ணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்றபெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

இ - ள். பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதருவி^தமேகலை மின்
போற்பிறழாநிக அவன்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்
தென்னப் பருகினுனென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டுவாரா அமிர்து. நயத்தல்,
பருகுதன்மேற்று. (௨௨௪)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வான்முகத்
தொத்தொளிர் பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிநெடுங்கண்டன்னொடாடுநாள்
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதினைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு
கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையுமுடைய குணமாலையின்
னுடனே இங்ஙனம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினை
கூறப்படுகின்றதென்க.

ஓகைவீணையும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

1076. அரும்பெறற்குரிசிற்கஞ்ஞான்றோடியநாகநாணித்
கரும்பெறிகழிகையோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழைத்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சுரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளிவொடுகின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்வினையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயானீன், நாணித்
கரும்பங்கழிகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்ட இனையதிங்கள்
போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தவின் உண்ணப்பெறு
தே சுரும்பும்வண்டும்பாடக் கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

1077. பகைபுறங்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுநிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசார்தின்வாய்நக்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிலிற்பொன்னாண்டியல்வரப்போர்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கவேழமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குமுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுநிற்பதின்,
அதுகேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே தீண்டிமின்னத் துகி
லிலே பொன்னாணையைக் குனிந்து களிற்றைநோக்கி, யானையுற்றவருத்த
மென்னென்று பாகனைவினாயினனென்க. (௨௨௭)

1078. கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்பெனவுரைத்தேற்றேனிறைவநின்னருளிணங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னராளான்
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதின
வன் அரசன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

இ - ள். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன், இறை
வனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்ற
முடைமையினாலேயோ, சீவகன் நீர்வினையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தை
மிக்ஞ்செய்ய இது மதம்செறித்தது; இதுதான்; யானும் விளங்கவுணர்
தலைத் தெளியேனென்றனென்க.

மற்று, வினைமாற்று; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்கு உடற்சி
யாதலின். (௨௨௮)

1079 ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழத்திருகினோக்கிக்
கோண்டருகுறும்பர்வெம்போர்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி
மாண்டதில்செய்கைசூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிற்றங்களைவெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டஅரசன், தீத்திரள்போலக் கோபித்து மதனை
நோக்கி, வேடருடனேபோர்செய்துவென்றதனையும் கார்தருவத்தை யாழ்
வாசினையிலே வந்துகூடின் இராசாக்களை வென்றதனையுரினைத்து என்னுட
னும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனான்
மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஓடிக் கைக்கொண்டு தாருமென்றனென்க.

அரசனேவல்லெய்யவேண்டுதலின், 'பற்றுபுதம்மின்' என்றுகூறவே
அவர்கட்டினாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௨௯)

1080. கன்றியவெகுளிரீவேந்தன்கால்வலையினையார்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமலை
யொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன்றுதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்த்தார்.

இ - ள். கொன்று உயிர் கொணரவோடுகின்ற, குடராகியகண்ணியையும் மாணியையும் உதிரச்சட்டையையும் நிணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடைவையையுமுடைய யமன்னாதர்போலே வேந்தனினையர் காயந்துசென்று செம்மலைச்சேர்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார்.

(௨௩௦)

1081. சண்பகமாலேவய்ந்துசந்தனம்பளித்தந்திற்
விண்புகநாறுசாந்தின்விழுமுலைக்காமவல்லி [மேல்
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பவைத்தான்.

இ - ள். சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையும் கருப்பூர்த்தையும் வேதித்துநாறுகின்றகுழம்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கியெழுந்து காமவல்லி, தனது வடுகைக்காட்டித் தோண்மேலேதளினாயின்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய் துதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தா
னென்க.

(௨௩௧)

1082. பண்ணடிவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாங்
கண்ணடிகருங்கணென்னுமம்பறத்துணிதன்னாற்
புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றும்பிதற்றினே.

இ - ள். வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணடியாகிய பாவாய்! நின்கண்
ணென்னும் அம்பறத்தூணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பிலுலே பழைய
புண்ணையுடைய நெஞ்சிடத்தே மாறாமல் எய்யாகின்றாய்; பேதாய்! இங்ங
னம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தே பெற்றாயென்று ஒருநான்
முழுதும் பிதற்றினென்க.

கண்ணடி, விகாரம்; எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்
துதலின், கண்ணடி உவமையாயிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு
உழையை விரிப்பவே இடப்பொருளுணர்த்தி, அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சின
யுணர்த்தும்; “அரசனுழையிருந்தான்” போல. பிதற்றினென்றது, அவ
சத்தால்.

(௨௩௨)

1083. திங்கள்சேர்முடி யினுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ
னிங்குவார்கழலினுனங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறென் ளிச்சூழ்ந்தசிறுநரிக்குழாத்திற்கூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றாள்.

இ - ள். உருத்திரனும் உமையும்போலே கழலினுனும் கோதையும்
ஒன்றியிருந்தவளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்தகூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே
அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சிவகனுக்கு இங்ஙனம்
கூழ்ந்தாரென்றாளென்க.

(௨௩௩)

1084. என்மவளுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தி
நின்மெரிவதனையொத்தூரீண்முழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோமிதான்புறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டி-ருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். தோளான், என்று அவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்
டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடே மணவறையினின்
றும்புறப்பட்டவன், சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையி
னின்றும் புறப்பட்டதன்மையை ஒத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு, “எழுந்துவிண்படரும்” (கர்ந்த. ௨௬௦.) என்
னுங் கவியிலேகூறிலும். இவ்விரண்டுகவியிலும் சீவகற்குச் சிங்கவேறுவ
மையும், பகைவர்க்கு நரியுவமையுமாகக் கூறினமையின், அவரார் கட்ட
லாகாமையுணர்க. (௨௬௪)

1085. பொன்னரிமாலையோழப்போதணிகூந்தலேந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையெவன் கொலென்னுப்
பின்னருமாலையோரான்பெருநடுக்குற்றுநின்றான்
மன்னருமாலையாகமழையிடிப்புண்டதொத்தான்.

இ - ள். குணமலை, இவன்வலியை ஓராளாய் ஆராய்தற்கரிய இயல்
பினையுடையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்னு யானைமுன்னர்நின்ற
நடுக்கமேயன்றிப் பின்னரும் கூந்தலை மாலையோழவேந்திப் பெரியநடுக்க
முற்றுநின்றவன், மக்கட்டிரளில் நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையநாகம்
இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன்மையை யொத்தாளென்க. (௨௬௫)

1086. கமிகியவினையார்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகிலையழலவேந்தியாருயிர்புருங்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானைவிக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகழனரலவிக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ள். ஆரசனேவுதலிற் கடுகிவந்த இனையார்குறிப்பினையும் அவ்வா
சன் யானையைக்கண்டு ஆண்டிறங்கையைக் கருதிய காரியத்தையும் தான்
எண்ணி, தானையை இனி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலைவிக்கிச் சில
ையையெந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியம் சொல்லுமினென்றானென்க.

1087. க. அடிநிழற்றருகுவென்மெம்மாணைவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதின்மூன்றுமெய்தகடவுளிர்கனன்றுசொன்னான்.

1088. உ. வாள்ளிமுக்குற்றமகண்ணுள்வருமுலையந் துவேந்தன்
கோளிமுக்குற்றமின்மைக்கோத்தொழிநடாத்துகின்றான்

வதின்கொணந்தன்னொடா

தோளிழுக்குற்றமொய்ம்பபண்ணென்சொல்லினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு, என்னையொழிய அநங்கமாலே முலையையும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்துகின்ற சீவகன்வாழ்நான் மாளுகின்றது இன்றுபோலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டிவருகவென்று எம்வேந்து அருளிச்செப்தான்; தாரினாய்! நீ அவனடிநிழலேறப் போதகவென்று அவர் ஆணையிட்டிக்கூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்ற உருமேறுபோலே முழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்சூப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிழுக்குற்ற; நீபோய்த் தேனாப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

இனையர் தம்மரசனைக்கூறலின், ‘அடிநிழல்’ என்றார். வடிமலர்த்தாரினுயெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகூறினமையானும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க. “இந்நன்னகர்க்குமன்னனானே” (கூந்தி. ௧௯௭.) என முக்கூறியதனை ஈண்டுங்கூறினானென்க. பிறர் தோளிழுக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்பவென்றுமாம். இனி, ஒருதொடரர்க்காதே விசயை முலையையிரும்பி வேந்தன்பட்டபின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின்ற கட்டியங்காரன் நாளிழுக்குறுவழிவது இன்றோவென்று கண்டார்கூறும்படி இவன்சொன்னானென்றுமாம். (௨௩௭ - ௮)

1089. வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றார்தொழிலதாகுந்

காயந்திடுவெகுளிநீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா

லாயந்திடுமழற்சிரீங்குமதுபொருளென்றுநல்ல

சாந்துடைமார்பன்றாதைதன்மனத்திழைக்கின்றானே.

இ - ள். நந்தட்டன்போனபின்பு, கந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக் கண்டு அரசனுடனே மாறுபடுதல் கெடுதலுற்றார்தொழிலாம்; யாம் அது செய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி இவனை இவர்களோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாய் ஆராய்ந்து இவனைவருத்தும்வெகுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாவின்றானென்க.

கைகட்டுதலைப் பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றப்போலக்கொள்க. துறவின்கண்ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர், “தொல்லையெம் பிறவியுந் தொகுத்த பாவமும், வல்லையே பணிமின மடிகள்” (முத்தி. ௨௫௬.) என்று சாரணனாக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்றவர், “தாமரைத், தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே, வடமுலை யெனநடாய் வருடிப் பாலமு, துடனுறீஇ யோம்பினார்” (ஷு. ௨௬௫.) என்று முலைமேலே அணைத்துக்கொண்டு வளர்த்தார்கொன்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரணேநோக்

கிக் கூறுகின்றனாகத் தாம்கூறுகின்றகாலத்தும், “கிளைப்பிரி வருளுளறை யிரண்டுங் கேட்டியேல்” (ஷே. ௨௬௯.) என்றும், “பூவைகிளி தோகைபுண ரன்னமொடு பன்மா, யாவையவை தங்கிளையி னீங்கியழ வாங்கிக், காவல் செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்” (ஷே. ௨௭௭.) என்றும் காவல்செய்துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், “மன்னு பிரித்தாய் பிரிந் தாய்சிறை வைத்ததனும், பொன்னு ரமார்ப சிறைப்பட்டினே போலும்” (ஷே. ௨௯௨.) என்று தாம் கூறினமையானும், சாரணர்பாவங்கூறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினுரென்றுகூறாமையின், ஈண்டுக் கட்டுண்ணவேண் டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறரும் இச்சமயத்தார், “சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா” (நால. பழவி. ௧௦.) என்றதனனுமுணர்க. அன்றி யும், தசதுமாரசரிதீழ்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டிக் காலைக்கட்டினபா வத்தார் பின்புவெள்ளிலிவங்கு காலிற்கிடந்ததென்று ஆசாரியதண்டி கூறிய வாற்றனுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாரே கைக்கொண்டுபோயினுரென்னவே வேண்டுத லானும், அவர்கள் அவனை, “வடிமலர்த் தாரினாய்நீ வருக” (துண. ௨௩௭.) எனப்புகழ்ந்து இரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவே மெள்ளிச் சூழ்ந்த சிறுநரிக் குழாத்திற் சூழ்ந்தார்” (ஷே. ௨௩௩.) என்றும், “அடுபுலி கண்ட மானி னறல வாயினுரே” (ஷே. ௨௮௭.) என்றும், “மின்னிலங் கெயிற்று வேழம் வேழத்தார் புடைத்து” (ஷே. ௩௦௪.) என்னுங்கலியில், ‘என்னையிக் கிரு மிகொன்று’ என்றுங்கூறியிருத்தலானும், “நூபுரந் திருத்திச் சேந்த நதிவிர னெந்த” (ஷே. ௨௯௧) என்றதற்குத் தோளையன்றி விரலைக்கட்டினுரென்றுங் கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர் செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல்செய்து கொண்டுபோயினுரென் றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறங் கொளிறும் வேலா னோர்த்துத்த னுவாத்தி சொல்லாற், ருன்புறங் கட்டப் பட்டு” (ஷே. ௨௪௦.) என்றும், “ஈன்றதாய் தந்தை வேண்ட விவ்விட ருற்ற தென்றும், ரோன்ற லுக் காண்மை குன்ற தென்றசொல் லியிழிற் பூட்டி” (ஷே. ௨௪௧) என்றும் தேவர் மனத்தை இறுகப்பிணித்தமைதோன்ற, “கட்டி” என்றும், “பூட்டி” என்றும் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையிடையே பாடியிட்ட செய்யுட்களிலும் அப்பொருடாக் கட்டியென்று செய்யுள்செய்தாரென்று ணர்க. அன்றியும் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிடுதலேபொருளா மென்று தேவர்தாமே, ‘காவல்செய்துவைத்தவர்கள்’ என்று கூறியவாற்றா னும் கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தை இறுகப்பிணித்தலென்று பொருள் கொள்க. (௨௩௬)

1090. ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லா ருன்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந் துநிற்பத் [ந் தேன்பிறங்கலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந் துணைவன்ருனும் கோன்புறங்காப்பச்சேறல்சுணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொபித்தவேலான், தான் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையொர்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான்பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன்சினம் ஆறியின்ற அளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றகந்துகனும் சுநந்தையும் அரசன் காப்ப ஒழுகுதல் நமக்குக் குணமாவதென்கூறினாரென்க.

மூன்னர் அகப்பொருளேகிழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருணிகழ்த்தக் கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்று விலக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விலக்கிற்று. (௨௪௦)

1091. ஈன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடருற்றதென்றும்
 ரோன்றலுக்காண்மைகுன்றதென்றசொல்லிமிழிற்பூட்டி
 மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டிஹுமுருக்குமாதற்ல்
 வான்றருமாரிவண்கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இ - ள். மூன்றுகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றதாயும் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினான் நினக்கு ஆண்மைகுன்றதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டானென்க.

இன், உவமப்பொரு. அச்சொல் கயிற்றற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இனையரான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (௨௪௧)

வேறு.

1092. குழலுடைச்சிகழிகைக்குமரன்றோளினைக்
 சுழலுடையினையவர்கச்சின்வீக்கலி
 னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென
 விழவுடைமுதுநகர்விவாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய மூரன்றோளினைக் களைக் குரவர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டிஹுப்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கினார்களாக, வந்த இனையவர் ஞாயிற்றை அரசுசேர்ந்தென்னச்சேர்தலின், நகரம் அழாநின்றதென்க.

இன், உவமப்பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிகுறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனொளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையிறுகப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலை விலக்கிற்றும். (௨௪௨)

வேறு.

1093. தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்
 வாளாருண்சண்வந்திழிமுத்தும்மிவைசிந்தக்
 காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநன்றாய்
 மீளாத்துன்பநீள்சடன்மின்னிம்மிசைவீழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக.
மீனா - மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின்றமக்கட்டொருதியை.

இ - ன். சுநந்தை, காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமீண்டு அன்பு
தோற்றுதலின், காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்க
ளும் கண்ணாகிய கடலிற்படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகிய விவைசுந்தக் கட
லின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தானென்க. (௨௪௩)

1094. பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்

போலாமல்குற்பொற்றொடிபூங்கட்டுணமாலே

யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிடென்ன

நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

இ - ன். துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய
பொற்றொடியாகிய குணமாலே, என்னுயிரைத்தந்த நுமக்கு அதனால் இத்தீந்
குவருதல் ஏலாதேலாதென்றுகூறி மாலே எரியிடத்தே வீழ்ந்ததனை யொத்தா
டென்க.

துங்குதல் - விழுங்குதல்.

(௨௪௪)

வேறு.

1095. எரிதவழ்குன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை

யிரிவனபோன்றுமாடத்தில்லுறைதெய்வமன்னார்

பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்றூ

ரரியுறும்மொய்ப்பவோவென்றாகுலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ன். மஞ்ஞை நெருப்புப்பரக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்
றையொத்துத் தெய்வமன்னார், வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி
உணர்ந்து, மொய்ப்பனே! ஓவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச்
செய்தாரென்க. (௨௪௫)

1096. கங்கையின்சுழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி

யங்கவார்க்

குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்
பொங்கிளமுலையினார்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னான்.

இ - ன். புரவலன், அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினார்க்குற்ற துய
ரத்தையினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி அவலநீரிலேயுழந்துகின்ற முலையினார்க்கு
இதனைக்கூறினென்க.

முலையினர் - புறத்துமகளிர். வந்தவினையாகக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புர
வலனென்றார். (௨௪௬)

1097 க. கட்டியிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்

கிட்டியிர்போகுமாறும்வீடுபெற்றுயருமாறு

முட்படவுணர்ந்தயானேயுள் குழைந் துருகல்செல்லே
னெட்பகவனைத் துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா.

1098. உ. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்லிளம்படியர்போல
வின்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த
ழின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசம்பிடைநடப்பதேபோற்
கன்மணியுமிழம்பூணன்கடைபலகடந்துசென்றான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. படியர் - படிவத்தையுடையார்.

இ - ள். பூணன், மணியையிழந்த நாகர்மகளிராப்போலே சுற்றத்
தார் சிவகணையிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு, கண்ணுறக்கமும்
உணர்ச்சியும்போலே உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியும்
நெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்தயான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஓர்
பாகியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்கைகிழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்
யுமாதலின், அவ்வார்வத்தான் இரங்கல்வேண்டாவெனக்கூறிக் கடைபல
கடந்து விசம்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளியணிந்தமதியும்
அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம். வந்தவர்கள்குழ நடுவேபோவதற்குவமை.
படியரும் பாடம். (உச௭ - அ)

வேறு.

1099. வெந்தனம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளெயிற்
றந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிறிநிலுண்
னென்றதுவைத்துநூபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.
வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறு
சுளகு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார்
இவர்கன்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச்
சிறிநிலிலேவைத்து ஒடி நோக்கினாரென்க. (உச௯)

1100. மல்லிகைம்மலிந்தமாலையோரவார்த்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணைவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பரற்றவீதிமல்கவோடினார்
சில்சுணங்கிளம்முலைச்செழும்மலர்த்தடங்கனார்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணார், மாலையோரக் குண்
டலம் ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பரற்ற
வீதிநிறையும்படி ஒடினாரென்க. (உ௫௦)

1101. நெய்த்தலைக்கருங்குழனிழன்றெருத்தலைத்தர
முத்தலைத்திளம்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்

கைத்தலங்கடுத்தடி-த்தபந்துநீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெமிந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுஞ். சிவந்து, சிவக்க. கடுத்து, கடுக்க.

இ - ள். மங்கையர், குழல் ஒளியைவீசித் கழுத்திலேயலைய முலைமுகம்
சிவக்க முத்து அலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தைநீக்கி
அவ்விடத்தேவந்து மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

1102. கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கிந்
தோதமுத்துகுப்போபோலுண்கண்வெம்பனியுருத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினார்.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கட
லின்முத்துச்சிந்துவனபோலே கண்ணீரையுருத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாது
செய்வென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

1103. செம்பொனோலைவீழ்வுஞ்செய்கலங்கள்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்நுகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவீதியோடினார்மின்னினன்னநுண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த நுண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்
பனுற்றது என்னென வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே
அவிழ்ந்து அசைந்து சோரவும் வீதியிலே ஓடினாரென்க. (௨௫௩)

1104. பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாமிமாயிடிற்
போவுடம்புவாழியின்பொன்றுநீயுமின்றென
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ள். கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர்,
கண்ணீர் மல்காரிந்த, தாரினுன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழியிரே! நீபோ
வாயாக; உடம்பே! நீயும் இன்றுபொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே
அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௪)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலையெய்கலம்முருத்துராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நூன்மலிந்தநுண்ணுசப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பாணிறைந்தமுலையினையும் துகிலினையுமுடைய அரிவையர்,
கோதை நெற்றிமாலே கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பார்த்து காற்றுமிக்க காமவல்லி
போலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசப்புநோம்படி
வந்து நோக்கினாரென்க. (௨௫௫)

1106. மாதரார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாரநூற்பெய்வார்சிதர்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறதூக்கினார்.

இ - ள். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதரார்கள், கையில ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப் போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (உருசு)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ண துண்மிகிலிகை
யிட்டிடைதுடங்கநொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னு
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

இ - ள். நொந்து கெடெலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத் தவண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டியிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிதீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைதுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

தீந்து, தீய, இது கற்புடைமகளிரைக்கூறிற்று. (உருஎ)

வேறு.

1108. வினையதுவினைவுகாண்மினென்றுகைவிதிர்த்துநிற்பார் [ர்
ரினையனாய்த்தெளியச்சென்றாவிடிக்குங்கொலிவனையென்பார்
புனைநலமழுகுக் கல்விப்பொன்றுமாலின்றொடென்பார்
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்கொன்பார்.

இ - ள். தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார்; தன்வீரர்கையிலே இவன் அகப்பட்டுப்போந்தன்மையனாய்த் தன்மனந்தெளியச்சென்றால் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுங்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திகிரிபோலே மறுகுமென்பாரென்க. (உருஅ)

1109. நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டீதோள்கொன்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்
ரோற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பார் [பா
ராற்றலன்சுநந்தையென்பாராதகாதறனையென்பார்.

இ - ள். இவனைப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலம் நுகர்தற்கு மனைவியரிருவரும் நோற்றிலரென்பார்; யாழுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்ஙனம் சிறைவாய்ப்போவதென்று தோள்களும் தம்மிலே நோங்காணுங்கொளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன் குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்

றன்றென்பார்; சுநந்தை ஆற்றொளென்பார்; அறக்கடவுளே! ஆ! இதுதகாதென்பாரென்க. (௨௫௯)

1110. தூக்குமின்காளைச் சிறிற்றுற்றிவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரி துமேகாணி துவுமோர்பான்மையென்பார்
நோக்கன்மினுணுங்கண்டிர் நுதிகொணுகரி கனென்பார்.

இ - ன். ஆராய்ந்துபாருங்கோள்; காளை சிறிதுநெருங்கிச்சிறிற் கொண்டுபோகின்ற இம்மதனன் உளனோவென்பார்; இவன் இன்னும் காவலனாகியவையமெல்லாம் காக்குமென்பார்; நல்வினையே இவனுக்குப்பெரிதுகாண்; இதுவும் ஒருதீவினைப்பயன்காணென்பார்; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல்லோன் நோக்கின் நானுமாகலின், நோக்கன்மினென்பாரென்க.
பெரிதும், உம்மை - இசைநிறை. (௨௬௦)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னனார்புலவிநீக்கி
நூபுரந்திருத்திச்சேந்த நுதிவிரனொந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகு கெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமடமூதூர்கூற்றுணவினிகவென்பார்.

பூவரம்பாய - பூக்களுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சபட்டு விரல்சிவந்தன.
இ - ன். விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற்குத் தோற்றியயாம் ஈண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்கு உதவியாயிற்றிலேமென்று நொந்தனவென்பார்; ஐயனழகு கெட்டேவிடுமாயின், மூதூர் வினிகவென்பாரென்க. (௨௬௧)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநினாவிடுக்கவல்ல
விருஞ்சிலையின்றதிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடறுளுப்பிட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ரருங்கடியரணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

இ - ன். என்பார் என்பாராய், கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்டநினாயை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் னைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே, மூதூர், மலையாலே கடலைக்கலக்கிறற்போலேகலங்கி ஆகுலமயங்கிற்றென்க.

நினாமீட்டதோனென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றற்போல ஈண்டும் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவனென்பதுகருதி. (௨௬௨)

1113. க. இங்ஙனம்வீரர்களேகவெரியகம்வினாக்கப்பட்ட
வெங்கனைவிடலேதாதைவியனதரவலமெய்தி
யங்கவருகுத்தகண் ணீரடித்துகளவிப்பநோக்கிப் [ரூன்.
பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேற்கவென்

1114. உ. மின்னிஞன்மலையையிர்ந்துவேறிருகூறுசெய்வான்
றுன்னிஞன்றுளங்கினல்லாற்றுளங்கலம்மலையிற்ருண்டே
யன்னதேதுணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று
னென்னைநேர்நின்றவாழ்தவிருநிலத்தாவதுண்டே.

1115. ஈ. வளைகடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேலிகோலி
யுளையரிபடுக்கலுற்றன்புப்பிணும்படுக்கமற்றென்
கிலையழுவென்னைவாள்வாய்க்கீண்டிலுற்றுநின்றான்
றனையவிழ்க்கண்ணிசிந்தத்தன்மலையிலத்ததன்மே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. எரியை உள்ளேவினைத்த வெங்கணை. தாதைவியனகர் - கந்துகன்
வீடு; எனவே குணமாலையிலினின்றும் போந்தான்.

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

ஈ. உளை - கழுத்தினம்யிர். கடலாகிய வலையாற்குழந்து மலையாகிய
வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்
படுக்க; அவற்றானும் என்னை அகப்படுத்தலரிது; அதுவும் இவற்கில்லை. இது
னாலும் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றையென்பதே பாடம்.

இ - ள். இப்படியே இவர்கள்போகாநிற்க, கந்துகன்மனையிலுள்ளார்
வருத்தமுற்று அவ்விடத்து அவருத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுகளை
அவித்தலாலே, வேலான், அவாகளைநோக்கி, என்னியழும்படி என்னை
வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான்தலையன்றே சிலநாள்
சென்றார் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவிழ்வதென்று உட்கொண்டு, மலையை
மின்னினாலேயுறுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் தான்
நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவன்துணிந்தநீதியும் அன்
னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்றொதலின்,
நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்று உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மை இல்லை.
அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனும்மல்லேன்; ஆகலால்,
நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(உகஈ - இ)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிற்றெநெல்லயானைப்
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னார்கலியாணர்முதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தைபுடைய களிற்றையும் வாட்
கையினையுமுடைய குன்றமன்னுன், அவர்களை அழேற்கவென்றுகூறி, ஊரி
லுள்ளார் அமுதுபின்னேபோக வீரர்க்குநடுவேபோகின்றவன், சிலம்பிவாய்
நீராலுண்டானதுலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தையொத்தானென்க.

னால், வீரார்குவமை. “புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று”
(திருக். ௨௪௪.) என்றும்போலக் கொள்க. (௨௬௬)

1117. மன்னர்தம்வெருளிரெவந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினர் துமன்றெனிற்புகைந் துபொங்கித்
துன்னினார் தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந் துசொன்னான்.

இ - ள். இவர்கள் இங்ஙனம்போகாநிற்க, கந்துகன், அரசர்வெருளி
யாகியதீ மணியாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னிமின்னிப் பொன்
னாகிய மழையைப்பெய்யின் விளியும்; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற்
பொங்கித் தன்னையெருங்கினுரெல்லாரையும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிரு
கோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்த்துகூறினானென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழ்க்கூறினானென்க. (௨௬௭)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையழுதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லநினக்க துவடுவென்றெண்ணி

நின்னதேகுற்றமாயிற் குணமினியாதுவேந்தே.

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக; மடந்தையாகிய
கொடிபோல்வாளைப் பெண்கொலைபிறந்தறியா இவ்வுருளே நின்களிறுகொல்
லாநிற்க, நினக்கு அதுவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன்
அக்கொலையுநீக்கி அவனை உயிராக்காததான்; இவ்வடுவீக்கியதே குற்ற
மாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி நன்மையென்கின்றது யாது? கூறுவா
யாகவென்றானென்க. (௨௬௮)

1119. க. நாண்மெய்க்கொண்டட்டப்பட்டார்நடுக்குறுநவையைநீக்க
லான்மக்கள்கடனென்றெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்பபொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின் றுவந்தநிதியெலாந்தருவவென்றான்.

1120. உ. வாழியரிதைவதேற்றான்மாரிணாபெயர்த்ததகாளை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கன்மாலே
சூழ்கதிராரம்வீழ்தூல்பரிந்தநிமிர்ந்துதிண்டோ
றாழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசனா, உயிராக்காததிலும் அழித்தலுமவர்
தொழிலாதலின்.

உ. பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலைகட்டின தூல்பரிந்து முத்தாரமு
மறவென்க. கையோடுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி, பெயர்த்தமாரிணா
யென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டிக; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு
வடுவுநீக்கிற்று; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி,

இ - ள். தான் முற்கூறியதற்கு முகமாகாமைகண்டு, மார்பனே! மக ளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று, தேற்றானாய்த் தான்பெயர் த்த மாநிலையென்றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிரைக்காக்கத்துணிந்த சூற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; என்றபின்னும் செவ்விபெருமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்த பொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காளையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றானை; கிராமீட்ட தென்றதனாற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறகிமிர்ந்து தோள்பிணந்து சீறி உடல் சினம் கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (௨௬௬ - ௭௦)

1121. ஆய்களிற்றசனிலேகமதன்மருப்பூசியாகச்
சீவகனகன் றமார்பமோலையாத்திசைகன்கேட்பக்
காய்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திவலின்னே
நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்பு குநினையலென்றான்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவனதவின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்கும்படி கள்வரைக்கொல்லுமாறுபோலே அவனாவருந் திய அசனிலேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்றமார் பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நினையாதேகொள்ளென்று கூறினென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனால் தனக்குப் புகழ் நெ றங்காலம் கிற்குமென்றுகருதி. (௨௭௧)

1122. நஞ்சனனுரைப்பக்கேட்டேநாய்கனுநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சினான்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்லொள்கையான்சொலமிர்தினால்வற்புற்றானே.

இ - ள். கட்டியங்காரன் அங்ஙனம் கூறக்கேட்டிக் கந்துகன், உள்ள நடுங்கிக் களிமுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; சின்னவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர் தாலே ஆற்றினென்க. (௨௭௨)

1123. மின்னிலங்கக்கொண்ப்பெறுகலான் றந்தைபீண்டு
தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயழுதாற்றுகின்ற
ளென்னிலையயற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியுனையோர்பொருளுரைகேளிடென்றான்.

இ - ள். கந்துகன், சீவகனை அரசனிடத்துப்பெறானாய் மீண்டு தன் மனையை அணுகினவனவிலே, தாய் அரற்றுகின்றவள், ஐயற்கு நிலை ஏதென்று கேட்க, நலத்தையுடைய பொற்கொடியன்னாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா; ஈதொரு காரியத்தையுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றென்க.

பழையநிலையிலேயோ சினறயிலேயோவென்றான்.

(௨௭௩)

1124. மதுமடைதிமந்துதீந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
யிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

இ - ள். இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிமந்து மதுவொழுக்குகின்ற
கோதைபோல்வாய்! நீ முன் சாபிள்ளைபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக்க மனத்
தினையுடையாயிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாழேன்;
இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே, ஒருகடவுள், கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக்
குறுகவந்தானென்க. (௨௭௪)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமுன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேயுள்கின்றவற்கு. ஆறுமுன்றும் அமைந்த அமி
ர்து - ஒன்பதுவகையுமமைந்த வமிர்து; ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக்கிர
மம். நாலமிர்தாவன : உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக்
கண்டு பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்த்ததை ஏந்
தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்
தைத்தீர்த்தானென்க. (௨௭௫)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெறற்காகத்தங்கட்
மேணிவாசநன்னீர்துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளரிநிற்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவறோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி, முற்ற.

இ - ள். மனியழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து கரகத்துநீரை நிலத்
தில்வீழாமற் கலத்திலேஏற்று நீ நிற்க அவன் நியமங்களைமுற்றினாகை, யான்
குறைகூறுதற்கு முத்துப்போலும் முறுவறோன்றும்படி நகைத்து வணங்கு
முறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (௨௭௬)

1127. ஆறெலாங்கடலுள்வைகுமருந்தவத்திறவனூலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகுமனிழுத்தவவறிதிரீயே
பூறிளவுணர்வினோக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிளானல்லன்பெற்றவயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி, விழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்;
பெற்றமக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கம் : இனிப் பிள்ளை எக்கன்

மைத்து; அதன்தன்மையை, ஆறெலாம் கடனுள்வையுமாறுபோலே இறை வனுாலிலே வேறுவேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வையும்; அப்பொருளெல் லாம் நீயே அறிதியாதலிற் கணிதநிலையும் தெரியாததன்று; நின்னுணர்வா லேபார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினான். ()

1128. வம்பவிழ்கோதைதந்தவான் துவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்தக்கொண்டாங்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுறுசுப்பினாய்க்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.
வீழ்த்து, வீழ்ப்ப.

இ - ன். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான்றந்த துவர்க்கா யை நீவீழ்ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து துசுப்பினாய்க்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டா யென்க. (௨௭௮)

1129. க. பெற்றவந்நிமித்தத்தானும்பிறந்தசொல்வகையினுனு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கன்கிகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர்க்கேண்மினென்று
முற்றுபுகனிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே.

1130. உ. ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கநிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டிபேசுவல்கேளிர்தென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிற ந்தசொல்வகையாவது, இறக்குமென்னது சென்றுபிறக்குமென்றதனற் போ மதுவும் பிறக்குமதுவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரனென்றது ஒரு மைபன்மைமயக்கம்.

உ. பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பின்னைபெறுவையென்றற்போ லிருந்தது; அவன்கூறியது வளர்க்கீப்பெறுவீரென்று.

இ - ன். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன், நிமித்தத் தாலும் சொல்லாலும் தான்கண்டு நமக்கு அறிவிக்கவேண்டி. நீர்க்கேண்மி னென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிக ளுக்கு வரனாவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வா னொரு புண்ணியிணப்பெறவீரென்றுகூற. அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநிகழும் நன்றயபொருள்களை என்ந் குக்கூறிப் பின்புகிழ்வதோர் துன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின் றேன், கேளென்றானென்க. (௨௭௯ - ௮௦)

1131. நிலவுறழ்பூணிணைநெடுநகரிநங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசுந்தியீதென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக் கையைத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிரங்கும்படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம் ; போனால் எட்டுத்திங்கள்சென்றற் காண்பை ; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னானதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க. (உஅ௧)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலையுமாயிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிரீங்குமாங்க
னெசிதவன் சொற்களென்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்
கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கடையெனுங்காலகண்டார்.

இ - ள். குணமாலையும் சுநந்தையும் உருகி வெந்து உயிரீங்குமின்ற அளவிலே அதுகேட்டு, துண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னுநோன்புணையைத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய களையைக் கண்டாரென்க. (உஅ௨)

1133. திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனாலென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்ஞாட்பினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

இ - ள். மன்னவன் கைக்கொண்டுவரச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன் தோனை இருமுதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப்பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்தோழர் யானே போரினே மருப்பைச் சேரவிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (உஅ௩)

1134. நட்டவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுராவல்லையறிகவென்றான்.

இ - ள். தான் நட்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கேட்டுப் புதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதன் குட்டியை வேறொன்றினல் தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளமாக அவனால் என்செய்யலாம் ; அது வேயுமன்றிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாயத்தற்கு யாரும் புபாராந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்று உணர்தலாகாதென்று திரைநோக்கிக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவனைநோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றானென்க.

மற்று, வினைமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியென்றான். அது, “மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்க” (விம. அ.) என்பதனானுமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றுமுரைப்ப. ()

1135. சிலையொடுசெல்வனின்றாற்றேவரும்வணக்கலாற்றார் [தான் முலையுடைத் தாயொடெண்ணித் தந்தையிற் கொடுமைசெய்கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்னதென்றுரைக்குமாங்கண் வினாவொடுசென்றவொற்றாள் வினோந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ள். அவன்போனபின்பு, பதுமுகன், கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி இத்தன்மைத்து; யாதெனற் சீவகன் சிலையொடுநின்றால் தேவரும் அவனைத் தாழ்வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடுமைசெய்தான், நற்றையோடெண்ணித் தந்தையே; இன்னமும் ஒற்றன்வந்தாலும் கேண்மினென்று உரைக்கின்றவளவிலே ஓடிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (2அடு)

1136. இட்டிவேல்சூர்தங்கூர்வாரிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலைச்சூலம்வெய்யமுனைத்தண்டுநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளர்
கட்டழற்ககதிரைபூர்கோள்வனைத்தவாவனைத்துக்கொண்டார்.

ஈட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினையுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ள். பதினாலாயிரமள்ளர், ஈட்டி முதலியவற்றை நெருங்கவேந்தி எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமீண்டிக் கதிரைப்பரிவேடிப்பு வளைத்தாற்போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க. (2அசு)

1137. பிடியொடுநின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தனின்மைந்தன்சீறி
விடுகணைசிலையோடேந்திவெருவரத்தோன்றலோடு
மடுபுலிகண்டமான்போலாறலவாயினோரே.

இ - ள். பிடியோடுநின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குணமாலையோடேகூட மனையிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனேயேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான் போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனாரென்க. (2அசு)

1138. க. சூழ்கழன்மள்ளர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லி
வீழ்தருகண்ணடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்
றோழலாவகிச்செய்திட்டேனென்றுதான்றுளங்கின்று
ஊழ்திரைப்பாமபுசேர்ந்தவொளிமிகுபரிதியொத்தான்.

1139. உ. ஒற்றன்வந் துரைப்பக்கேட்டேயொத்ததோ வென்சொலெ
சுற்றினார்க்குத்தேரோக்கிச்சூழிமால்யானையன்னு [ன்னுச்
னுற்றவிவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்றான்
பொற்றிராட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற் கழன்று நீர்வீழுகின்ற கண்ணாளாகிய தம்மோய் -
தாய்; சுநந்தை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

இ - ள். மள்ளர் அங்ஙனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று
கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள்புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த்
தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்
குவடுவில்லை; எந்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினெனென்று கலங்கினின்றான்;
அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியை
யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகூறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று
கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துகின்றவர்கள்முகத்தைநோக்கிச் சீவகனுக்
குற்ற இவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உலாமினென்றானென்க.

ஊழித்திளைப்பரிதி; ஊழி, விகாரம். இனி, மொய்விளங்குதோள்பாட
மாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். திளைப்பரப்புச்சேர்ந்
தவும் பாடம்.

(உஅஅ - கூ)

1140. நிறைத்திங்கனொளியொடொப்பான்புத்திசேனினைந்துசொ
மறைத்திங்கணகராவல்லேசுகிதுநாஞ்சுகிதலோடு [ல்ஹு
மிறைக்குற்றேல்செய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்கணிங்கச்
சிறைக்குற்றநீக்கிச்சென்றாற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

இ - ள். நிறைந்த திங்கனொளியோடொப்பானாகிய புத்திசேனன்
நினைந்துசொல்லும்; நாம் இப்பொழுதே மறைந்து ஊரைச்சுகிவேம்; சுட்ட
வளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு
நீங்கினார்களாக, மதனணிக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக்
கிக் கொண்டிப்போவேமென்றானென்க.

மறைந்து, விகாரம். இவன், அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உக௦)

1141. காலத்திரககாமேயக்கடியரண்கடிந்தவம்பிற்
சாவுத்தீச்சவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவீண்டிக்
கோலத்தீவேலினைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா
லாலேத்தீயிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இத்தவிழுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ள். நீசுறியவாதே விரைய ஊழித்தீப்போலுந்தீயால் ஊர்முழுதும்
கூடாதே முப்பூத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்

மறவீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயிலிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுங் தீயையுடைய நாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றானென்க.

“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண், டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற” என்றும்போல; (திருவா. திருவுந்தி. ச). (உகக)

1142. சிறைப்புறங்காத் துச்செல்லுமதனைத்தெருவில் வீழப் பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திவலிட்டான் மறுக்குற்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டிபோகி யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமினேபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால், யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத் துத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழ்நிலவேன்; இட்டால் மறுகுதலுற்று மள்ளர்நீங்கினவனவிலே சீவகனைக்கொண்டிபோய்க் கீழறுக்குந்தொழிண்டைய அமைச்சர்க்கும் நீனைக்கவாண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க. (உகஉ)

1143. மாற்றவார்மலைப்பிணங்கேவாட்கடாக்கொண்டிரொய்தார் வேற்றுலகேற்றிறம்பின்வினாதர்வேனுலகிற்கெல்லா மாற்றியநட்புவல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான் கூற்றங்கள் பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக் கூற்றத்தை யொப்பான்; “முத்துற்றக்கூற்றம்” (புறநா. உச.) என்றும்போல. தோழநிற் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உவமைகூறுமிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான், அங்ஙனஞ்செய்தார் பகைவர்மலைத்ததுண்டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி தம்பின்னே கடுக வருவேன்; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (உகஉ)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தநொய்போனபுலமாவிலுலர்சூழ வேலினையேர்திரந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு மாலையன்றைதானுமக்களும்வந்துகூடிப் பாலவாற்பிறருமீண்டிப் பாய்புலியினத்திற்கூழ்ந்தார்.

இ - ள். காலன் ஏவினவிடத்தேசேறற்கு அவனைச்சூழ்ந்தநொய்போல மாலினமேலே நபுலவிபுலர் சூழ்ந்துவர் நந்தட்டன்தோன்றினவனவிலே அவனுடனே குபேரயித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியினுள்ளாரொழிந்த வரும் ஈண்டிவந்து தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர் - கபிலபரணர்போலக்கொள்க.

(உகச)

1145. மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமனாநாமன்சொன்ன
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு [ள்.
விட்டிடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டா

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவ
லமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தி
யைக்கேட்டாளென்க. (௨௬௫)

1146. மணியியல்வனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்
கணையுனாகண்ணியேற்பவுமித்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கிக்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுளே.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துகிலையுமித்த
பின்பு நறியமாலையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற
வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (௨௬௬)

1147. பொன்னணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சார் துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லார்தளிரியலோதலோமி
மின்னடுவாளும்கலவெல்லாமிதீயுங்காற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனத்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசார்த்தைப் பணி
நீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களுல்லாவற்றையும் ஓதினவளவிலே
அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை
மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவனைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனாலும், பின், “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” (குண. ௩௬௦.) என்றத
னாலும் ஈண்டு விஞ்சையர் வாராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னுடைவிஞ்
சையும் பாடம். (௨௬௭)

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளிநுள்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரம்

ரேரம்

- ள். முலையினையுடையதோளிநுள், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை
மின்போற் கடிதுமறையும்படி, நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுகவரு
வார்களாகவென்றுகின்றவன், பண்பனுக்கு இன்றுவினைத்தொரு பாரிலே
மன்னுகின்றபழியை மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௬௮)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமராகடலுட்குளித்தாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனடன்மனையாளெனி
னென்னையாவதிவனற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன் [மே.
கொன்னுமவையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வ
சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னே, ஐ - அசை. ஆவது -
ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ன். அரசன்செய்தசிறைக்கடலிலே தான் முழுகியபூந்துகின்றவன
விலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையையிடுக்கினுள்ளென்றால், இவன்
ஆற்றலும் கல்வியும் என்னொக்கடவனவென்றுகூறி உலகம் எடுத்துச்சொல்
லும் பழிக்குத் தெய்வமே ! யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. ()

1150. சு. செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணிக்ருமென்றாற்பழி
யில்லையாயின்னவன்யானெனும்வேற்றுமையிலேயே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலேதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவன்யான்குலமங்கையே.

1151. உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மொழுகாளை
தேவர்மாட்டிம்முளமக்களுளில்வழித்தேர்கலே
னோமெனெஞ்சம்மெனநோக்கினின்றாள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன்றிற்புனிற்றாவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும்
அதனாக்கூறுகின்றாள். ஏகாரம், தேற்றேகாரம்.

உ. காவற்கன்று - தன்காவலையுடைய கன்று.

பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவளென்றும் யானென்றும் வேறுபாடில்லே
யே; வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும்; அவளுக்
கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான் குலமங்கை.
அதனாலும் பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக;
அவை தோன்றுநாள் தேவர்பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில் அவையில்லாத
இடம் கண்டறியேன்; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று; என்
னெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்
துப் புனிற்றோருக்குதலொத்த நோக்கினேநோக்கினின்றாளென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கினின்றாற்போலேயின்றாள். இது பயனுவமம். (௩௦௦-க)
வேறு.

1152. சு. மாநகர்சுடுதலொன்றோமதனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைநீதர்கருதியததுவுநிற்க
வேயநிகரில்லதோளினிஞ்சையால்விடுத்துக்கொள்ளப் [ன்.
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சுந்திக்கின்றா

1153. உ. கச்சறநிமிர்ந்துமார்தர்கடாவிடுகளிறுபோல
வச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா
வச்சறவமுன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநினாத்தயானைக்குழாமிரித்திடுவெலென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். வானும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுடு
தல் ; ஒன்று மதனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்
தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப்
பின்பு உயிர்வாழ்தலை வேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்ற
வன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறும்படிநிமிர்ந்து பின் மாந்தரை உச்சியையு
மருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனைக்
கொன்று, புலி சீறி ஆட்டினத்தே புக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி நெ
ருங்கவளைத்த யானைத்திரனையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினானென்க.

ஆசிரியற்குநேர்ந்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரனைக் கொல்லக்
கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௩௦௨ - ௩)

1154. மின்னிலங்கெயிற்றுவேழும்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லேநாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கிருமிகொன்றென்றோழனைநினைப்பெலென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்
தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேரா
லேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரை உண்ணுநாளெல்லே வந்ததில்லை ; இக்கிருமிக்
னைக்கொன்று பெறும்பயன் யாது ? என்றோழனைநினைப்பேனென்று நினைத்
தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையின், 'கிருமி' என்றான். (௩௦௪)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளம்புமுந்நீ
ரேழ்தருபரிதிதன்மேலிளம்பிபைகிடந்ததேபோற்
றுழ்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்த்திருந்தான்
எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிபைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்
தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விகாரம்.

இ - ள். சுதஞ்சனனும் தேவிமார்திரளிலேயிருந்கின்றவன் ஓரரம்பை
யைச் சேர்த்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

1156. வயிரம்வேய்ந்தமணிரீண்முடிவாலொளிரவானவன்
செயிரிற்றீர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனாடலு

முயிரனுனைநினந்தானுற்றதோதியினேக்கினுன்
மயிலரைக்குப்படிவைத்தவன்மால்விசம்பேறினான்.

இ - ள். வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது சூற்றத்தைநீங்கினகண் இடமுனைவளவிலே, இதனால் எனக்குத்தீங்குவருமோவென்றுநோக்காதே முதற் சேவகனைநினந்தான் ; நினந்து அவனுற்றதுன்பத்தை அறிந்தான் ; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவைநிருமித்துவைத்துத் தன்னுர்தியாகிய மேகத்திலேயேறினானென்க.

ஓதி - அவதிஞானம். ஓலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க ; படிவம், விகாரம். (௩௦௬)

1157. இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகந்நிறைந்
தொடியுமுழியிவணின் றுறுகால்வரைகீழ்ந்தென
நடலேநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலேயேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து, நிறைய. கீழ்ந்து, கீழ்.

இ - ள். அவ்ஐர்தி, உறுகால் வரையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைதலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர் மறைந்த பின்பு, உலகமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழை கலந்ததென்க. (௩௦௭)

1158. வின்னுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொடுமார்தர்த்தந்
கண்ணும்வாயும்மிறந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமாணும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை

இழந்து, இழப்ப. ஆம் கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன ; “மாமேயன்மறப்ப” (நெடுநல். கூ.) என்றாற்பிறரும். பெருமான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே, விலங்கும் மக்களும் வின்னுமண்ணும் அறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணும் ஆணுமிரங்கச் சுதஞ்சனன்வந்து சாமியையெடுத்து மார்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேலோக்கிப் போனானென்க. (௩௦௮)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொல்லினிக்கட்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சேவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினள் ; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்

காணும்காலம் எந்நாளிலே உண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளழி நோயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உவமவாசகம். நாளென்றது, காலத்தையுணர்த்தும். (௩௦௧)

1160. சந்தமாலைத்தொகைதாழ்ந்துசார்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேதூ
யெந்தைமார்களுழுக்கென்னவேகவிடுத்தாள்சூரல்
சிற்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கிளிதோற்குமந்தீஞ்சொலாள்.

சந்தம் - நிறம். தான்வழிபட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்றகாரியம் பிறரான்முடிதலின், அவரைப் போகவென்றாள். சூரலென்னுநரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

இ - ன். தான் வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தேவர்களை மாலையைத்தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள் ! போவீ ராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (௩௦௨)

வேறு.

1161. சு. மலைத்தொகையானை மன்னன்மைத்துனன்மதனனென்பான்
கொலைத்தொகைவேவினானைக்கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணானஞ்சயிர்த்தஞ்சினோக்கிச்
சிலைத்தொழிற்படக்கைமன்னற்கிற்பெனச்செப்புகின்றான்.

1162. உ. மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்துமயாங்கொல்லலா
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுகுழ்ந்துதோன்மச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். மன்னன்மைத்துனனாகிய மதனனென்பான், சீவகனை அரசன்கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாது அஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற் சிறப்பட்டசீவகனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தாரம் சென்று யாங்கன்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின, நம்மை நடை விளக்கு எரிக்கும் ; இனி என்சொல்லிச் செல்வேம் ; மேல் என்செய்யக்கட வேம் ; செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் நெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச் சொல்லுங்கொள்ளென்க. (௩௦௩ - ௨)

1163. வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வியையாளராங்கனெருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவாளிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிநகரமுங்கிற்பற்றே.

இ - ன். சூழ்வீனையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதி யொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாதபடி புரட்டியிட்டேவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மார்தரைப்போல நகர் அழுங்கிற்றென்க. (நசுந)

1164. காய்சினவெருளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகாரை
மாசனம்பெரி துமொய்த்துமழையினோடிருளுங்காற்றும்
பேசிற்றூன்பெரி தூந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசன்கொடாரினுனைமார்புபோழ்த்துநட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து, மொய்ப்ப.

இ - ன். அவர் அங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே ! யாங்கள் செய்திகூறின், சீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடும்படி கொணராதே அவன்மாற்பைப்பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (நசுச)

1165. அருள்வலியாண்மைகல்வியழுகறிவிளமைபூக்கந்
திருமலியீகைபோகந்திண்புகழ்நண்புகுற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனைக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திருமலியீகை - செல்வமிசூகின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லதை. யாரே, ஏகாரம் எதிர்மறை.

இ - ன். அருள்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மை யானைக்கொன்றநீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க, (நசுந)

சு.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆசக்கவி - ககசுநடு.

—o—o—o—

ஐந்தாவது,

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்தாயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டமில்லுணத்தினுன்போயென்செய்கின்றன்கொலெ
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிம்கூடியபளிங்கிற்றோன்றுந் [ன்னிற்
திட்டரும்படியவமன்னுன்றிறங்கிளந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையிலும் ஆசிரியனுக்குநேர்த்தமொழிதப்பாமையின், 'கோட்டமில்லுணத்தினுன்' என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கு ஊட்டின பஞ்சு; பளிங்கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான்.

இ - ள். தன்னை உய்யக்கொண்ட குணத்தினுனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றாரோவென்றுகேட்டாயின், அவன்செய்கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து, பின்னர் படிவமன்னுன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவேமென்று தேவர்கூறினாரென்க.

“வண்டளிர்” (பது. சு0.) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினார்.

1167. விலங்கிவிலுமிழும்புணன்னிழச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளானாழ்வினையென்றுவிட்டான்.

இ - ள். தோளான், கட்டியங்காரன்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும் தேவன்விடுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்றோன்றுதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழ்ச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை. பொலிதலும், உம்மை சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும் இவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினார். இதனானே சாரணரும், “சிறைப்பட்டனை போலும்” (முத்தி. 2கஉ.) என்றார். (2)

1168. வானரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனினாத்நெழூந்துதிங்கனிரூலெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்ததிர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனிமிர்தேறியாங்குத்தேவன்வெட்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலே நெருங்கித் தேனொழுகும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனிணம் அஞ்சிப்போய்த் திங்களை இரூலென்றுகருதி மொய்க்கும் வெற்பு - சந்திரோதயம்.

இ - ள். திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே ஏறி னுற்போலே தேவன் சீவகனைக்கொண்டு தன்வெற்பிலே ஏறினானென்க. (௩)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிறாசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலாந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னான்
மங்கலவகையினாட்டிமணியணிகலங்கள் சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கனாணைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.
நீரென்றமையின், தினாகூறினார்.

இ - ள். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணானைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடேகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகுமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலேப்பிணையறாழ்குடையினீழ்ந்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவிவீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனந்நிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

இ - ள். திலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலுங் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (௫)

1171. இருமலர்க்குவளையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினுன்றனழகண்டனியவென்னாத்
திருமலர்க்கோதையைப்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப
வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணமியம்பினானே.

இ - ள். தேவியர், எங்கன்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினுன்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக்கூறினானென்க.

இருமை - கருமை. ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், 'இன்னணம்' என்றார். (௬)

வேறு.

1172. பிணிக்ஞலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத்
ரகயுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்கர்ளையென்றனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிர்தனையமாண்பினான்.

பிணக்குலம் - நோய்த்திரள்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை; “எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத், தொருநீரவே விலங்குதானுடைய துன்பம்” (முத்தி. களக.) என்பர் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிர்தென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

இ - ள். அமிர்தனையமாண்பினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தேபிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினை எனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காளைகாணுங்கோளென்றானென்க. (எ)

1173. கடற்சுறவுயரியகாளையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றீணில
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

இ - ள். காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவளைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்கூறினாரென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம்; உம்மை, அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம். (அ)

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமிழைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெனிற்றருகுந்தன்மையீர்.

இ - ள். பேர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு சிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையீர்! எண்ணல்வேண்டுமோவெனச் சீவகன்கூறினானென்க.

தரும், தருகும், இரண்டும் விகாரம்; தருமிடத்து எமக்கே உரித்தாகவென்றுமாம். (க)

1175. க. மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு

கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபுணியுய்.

1176. உ. ஊற்றுநீர்க்குவனுளுமையுமீனார்

வேற்றுநாட்டதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினாற்

காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரியனவாகிய குளிப்பனவாகியவென்க.

உ. அது - நுகர்ச்சி. சுவையதனையென்றமாம். இவன் கூட வாராத படி, 'போற்று' என்றான்.

இ - ள். பூணினாய்! நிலத்திடத்தே மலைமுதலியனவெல்லாம் ஈடந்தன; அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரெண்ணமுண்டு; அவைகாணாதே கூவலில் உறையுமின்போலே தாம்பிறந்த ஊரிலே திரிந்தேயிடுகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு நுகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுத்தேப்பொருந்தின ராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக் கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியும்படி கூறினனென்க. (க௦ - கக)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிடந்தபினிருண்டுதோன்று

மம்மலையரணபாதமென்பதன்றாள் வாய்த்தோன்றுந்

தம்வினைகழுவுகின்றாரசாரணர்தரணிகாவல்

வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்துநந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதம் இறந்தபின் இருண்டுதோன்றும் அம் மலையை அரணபாதமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றன்வரையிலேவந்திருந்து, தோன்றுகின்ற இருவினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர், வீட்டை விரும்புதலின், தரணிகாவலைத்துறந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்துவிட்ட வர்களென்க.

அரணபாதம் - ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை.

(கஉ)

1178. சிந்தையிற்பரிதியன்னாச்சேவடியிறைஞ்சலோடும்

வெந்திறவியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்

தந்தவளமிர்தமூட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலேச்

சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னாய்.

இ - ள். தரணிக்ஞத்திலகமன்னாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தையாலே இருளகற்றும் பரிதிபோல்வார் அடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவன்விருந்தூட்ட உண்டு, அவனைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன.

(க௩)

வேறு.

1179. அங்குநின்றகன்றபிணையங்காவதும்

வெங்கனின்முகவேழப்பேரிநன்

சடு

தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை
கங்கையின்கரையதுகடலிற்றோன்றுமே.

இ - ன். அங்குநின்றும்போனபின்பு, இருபத்தைங்காதவழி, வேழத்தி
ரள்தங்கிய, கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்கரையிடத்தது ; அதனைத்
தனியே போவாரிலையென்க.

இங்கேயானேகூறிற்று, அவன் அறஞ்செய்தனோக்கி ; ‘பஞ்சவர் போல
நின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்” (பது. எஉ.) என்பர். (கச)

1180. புனலெரிதவழ்ந்தென்பூத்ததாமரை
வனமதுவாளெனவானைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி
யினமலர்த்தாரினுயிரண்டுகாதமே.

இ - ன். தாரினாய் ! தாமரையையுடைய, வானைபாய்வனவாகிய தடங்
களை வலத்திட்டி அவ்வியானைதிரியும்வனத்தே இருகாதமேகுவாயாகவென்க.

1181. காந்தியமணிபொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனின்றோளெனவிண்ணுகுன்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

இ - ன். அங்ஙனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து
ஏந்துதலையுடைய நின்றோளென்னும்படி இரண்குன்றுவளரப்பட்டுப் பேய்
கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட்
டைக் காண்பையென்க. (கசு)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ
ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்
களவினினணிநலங்கவார்த்தகள்வவென்
றுளர்மணிக்கொம்பனாருருகிறைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ - ன். வெயில் வரையிலேயெறித்த தன்மையைப்போல்வதோர் மார்
பினாய் ! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனெனென்றுகூறி உருகிறைவார்க
ளென்க. (கசு)

1183. பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்குழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சாரந்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிடும்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர் மேனி
மெலிவோடே மிக்கணுகுவதின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவள
விலே பேய்களாவர் ; அணரைப் புல்லற்கவென்க. (௧௨)

வேறு.

1184. கண்டபேய்நகரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரினீசிக்கிடந்தபொற்றீவிற்குகிக்
கொண்டிலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புமீத்தவேளி
நுண்டினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

இ - ள். கண்ட பேய்நகரினின்றும்போய்க் காதங்கடந்தவளவிலே,
இனியதொருநாடு தோன்றுமென்க.

கடந்து, கடப்ப. தீவிற்குகி - தீவின்நன்மைத்தாய். ஒழுங்கினை
யுடைய கரும்புகுழந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந்
நெல், அல்குலில் துகிலுக்குள்ளே நுழைந்துகிடந்த பவளமேகலையையு
மொத்து, திரைகுழந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்று
மென்க. (௧௩)

1185. படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தமுனியயாணர்நன்னாட்
டிடைநெறியசைவுதீர்விருந்தவணைகலுற்றாற்
கடநெறிகடத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னும் நாட்டிடை நகரியிலே வழிவருத்தந்தீர்
இருதிங்களிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி
கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு ; அதன்நன்மையைக்
கேளென்க.

இதனால், பதுமையைக்கோடலும் கூறினான்.

(௨௦)

வேறு.

1186. க. திகொண்டனவெம்பரனுண்ணிலவேல்
ப்திகொண்டிபரந்தனபோன்றுளவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. உ. குழவிப்பிடிஞ்சரமாழ்குமெனத்
தமுவிச்சுமெவ்வழுகுங்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கிளர்சேவறழீஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராற்றுவன.

1188. கூ. கலையின்பிணைகன்றிடுமென்றுகசிக்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மையினு

னிலையின்னிழரூனதுநின்றுகொடுத்
துலையும்வெயினின்றுருகும்முரவோய்.

1189. ச.

கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
துடைநாடுன்னமின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரு
மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ன். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தன வற்றையொத்து நுகுகொண்டனவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது தன் னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின், வாய்தான் வேம்; ஆயினும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழுவியையுடைய பிடி மயங்கு மென்றுகருதி அழலைத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித் தழு வித் தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயி லிலேநின்று உலையாநிற்கும். கலை, பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற் பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத் தான் உருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனேகலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறாதே முறுஞ்ஞவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியா லே விதித்துவிடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற் குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ் வழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலேயெழப் பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

௩. இன்பிணை - இனியபிணை.

ச. 'மதங்கன்கலந்தநிலத்து' என்றும் பாடம்.

(உக - ச)

1190.

நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர்தாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவவனே.

இ - ன். வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப் பாருமாய்த் தந்நெஞ்சருகி இந்திரியங்களிற் றளர்வாருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்துபோ வென்க.

(உரு)

1191. க.

குலைவாழைபழுத்தகொழும்பழனு
நிலைமாத்தனதேமுறுதிங்களியும்

1192. உ. பலவீன் தனமுள் னுடையள்ள மிர் து
மலையாற்றயல்யாவுமடித்துனவே.
வளர்பைம்பொனும்வாளொளிரீண்மணியு
மொளிரீகின் தனவோசனைநீணிலமுந்
தளர்வொன் றிலர்தாபதர் தாம்விழையுந்
குளிர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையி ரண்டும் ஒருதொடர்.

க. குலைவாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் - மரம் ஏனையவும்.

உ. வாளொளி - பெரியஒளி. நிலமும், உம்மை முற்றும்மை. 'தாம் வளையும்' என்பதாஉம் பாடம்.

இ - ள். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மா விடத்தனவாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன் தனவாகிய தேமுதுபழ மும், ஏனையவும் நெருங்கியுளவாதலால், தாபதர்தாம் உணவிற்றளர்வொன்றி லராய்விழையும் ஒளிரீகின் தனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஓரோசனை யெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திர கூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க. (உசு - ஏ)

1193. முழுவின்னிசைமுரி முழங்கருவி
கழையின் றுணிசந்தொடுகல்லெனவீர்த்
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாநதியே.

இ - ள். கழையின் றுணியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியையுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்று இழியும் அருவியானது மிகப் பெருகும்பாறு, அஞ்சனமாநதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பணிமால்வரைதா
னதுதெள்ள நல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடம்வழைஞூழ்பொழிவே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி, அதுமுதலாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவையென்றது, ஒழிந்தவிரண்டுபெக்கத்தையும்.

இ - ள். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலைதான்; வலப்பக்கம் அந்தயாறு; முன்னும்பின்னும் தேமாமரமும் வழைஞூழ்பொழி லும். இவ்விடம் இன்பத்தால் அறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்தவிரந்தி ராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றானென்க. (உக)

வேறு.

1195

வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரடும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

இ - ன். பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத் தாபதர்பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்த்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவரைத்தழுவிய மகளிர்வடிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்டதென்க.

இது கிண்ணைக் கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

1196.

சூரவநீடியகொன்றையங்கானின்வாய்
வரகுவாளிற்றொலைச்சுநர்பாடலி
னாவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ன். அம்மலையை விட்டு இழிந்தார் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய வினைநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அறுப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டிநிலமென்க. (௩௧)

1197.

பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றாங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ன். அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்க நாட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அநேறவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனையுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையும் சீரினையுமுடையநாடென்க; “ஏங்கியமிடறு” (சிலப். அரங்கேற். ௩௧.) என்றார். கம்பலே, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௩௨)

வேறு.

1198.

பாலைவாய்க்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றெய்ம்முதிர்ந்தொடையல்லீறி
வாலைவாயுறைப்பநக்கிவராலொடுமறலுமென்ப
காலைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொண்டே.

இ - ன். காடாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு, கமுகின்னெற்றி வீணுண்டாயிழையும் விண்டு உதிர்ந்தவின், இரூல்கிழிந்து அதிற்றென் தம்வாயி

லே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகடநக்கித் தம்மில் மாறுபடாநிற்கு
மென்க.

நெய் - தேன், என்ப, அசை.

(௩௩)

வேறு.

1199. அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா
யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ள். அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்து
போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டினம்களிர் கூந்தல்போலேநாறித்
தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே கேம
சரியைக் கொள்கின்றதாம் கூறினனாம். (௩௪)

1200. க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமுட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலினுள்வல்லேநீந்தினல்.

1201. உ. யானைவெண்மருப்பினுவியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன
தேனெய்யுன்கிழங்குகாய்பழங்கன்செற்றிய
கானவர்குரம்பைகுழுகாடுதோன்றுமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினுள்! மணிநீராயித்
துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடித்தி உலகத்தையுட்டலிற் கணிகையாகிய
புனலை விரையநீந்தினல், யானைக்கொம்பாலே கால் வளை முதலியவெல்லா
மியற்றி மானமாவாகிய கவரியின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள்
குழந்த காடு தோன்றுமென்க.

உ. யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை, (௩௫-௬)

1202. கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுங்கைமான்சுரன்மணியருவிநீள்சுர
லமும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடும்பைமாஞ்சுரல்விளியெங்குமிக்கவே.

இ - ள். அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை; துடிக்குரலும், கள் அரித்
குங்குரலும், யானையின்சுரலும், அருவிலீழ்சுரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி மயங்
கிய மாஞ்சுரலும், சிழிக்கையுமென்க. (௩௬)

1203.

பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னனீரோளிரொய்காட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன, விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

இ - ள். தோளிஓய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளி
ரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிகள் நான்குள; அவற்றின்வேறு
பாடு கேளுன்க.

(௩௮)

1204.

அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவிபொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவனீரீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிகளில், பொற்றாமரைகிதைந்ததொன்று; இரத
மாகிய நீர்தொன்று; எல்லாநோயையுந் தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று.
ஆதலிற் குவனீரீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர் உற்காகாவென்க.

சொரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று,
அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்
றது நச்சுப்பொய்கையென்றுமாம்.

(௩௯)

1205.

கையடுகிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய
னாயெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்
பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர்; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்
றைக்கோடற்குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆள
ழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

(௪௦)

1206.

அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாந்தர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறற்
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நிண்ணிடத்து மகளிர் கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள்
அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டு
மென்னுந் தீர்ப்பு சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் நல்லினை
யுடையவென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுதுகாண்பரென்க.

இதனால், அவற்றிற்கு இடமேபோவென்றான்.

(௪௧)

1207. பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதைமின்றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்திதனைசைந்தசாயல்போன்
றுடுபோக்கினியதன்கோராங்காதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து, வண்டு யாழ்செய்யும் ஓராங்காதமும் கிண்கிணி
முதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கு இனியதொன்றாய்
அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (சஉ)

1208. கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாதின்மேனடந்ததோர்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்
திகைப்போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்
டுக் கற்புடைமகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித்
தாதின்மேலே நடந்ததொரு தன்மைத்தென்க. (சங)

1209. மணியியற்பாலிகையனையமாச்சுனை
யணிமணிரீண்மலரணிந்ததாயிடை
யிணைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ப்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினாய்கண்டுசேறயே.

இ - ள். சிலையினாய்! பாலிகையொத்தசுனை மலரால் அணியப்பட்ட
டது; அதனையும், பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும் கண்ணுலேகண்டு அவ்
வழியைச்செல்வாயாகவென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையும் துக்ராதேகொள்ளென்றான். (சச)

1210. இலைப்பொவிபூண்முலையெரிபொன்மேகலைக்

தாதுகறப்பிறண்ணாய்

வலைத்துவிழ்ருவிகளார்க்குஞ்சோலைசூழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றேறாறுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போல்
திண்ணியவனகிரி நினக்கு வலத்தது; அருவியாலும் குளர்ச்சியாலும் மதி
போற்றேறாறுமென்க. (சடு)

1211. கரியவன்றிருமுடிசுவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்தியே
மரியவருறைதலின்மதனகீதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிறற்றென்பவே.

இ - ள். அஃது, இந்திரன் தலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலேமருவின இரு முகன் உறைதலின், காமனது கீதமொன்றுமே அவ்விடத்தினீங்க, இயல்பா னுள்ள ஓசைகளெல்லாம் பிறந்ததொரு பக்கமலையையுடையதென்க. (சக)

1212. ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம் - வசப்படுத்தவொண்ணாத நெஞ்சம். கவர்ப்பு - பல வாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடம் அரிய அவ்வரையைக் கடந்துபோயபின்பு, புணர்ச்சிநெறியையுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல் வழி பலகவர்ப்புக்கரு முண்டாயிற்றாதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை அறியக்கூறுவேம்; அதுகேளென்க. (சௌ)

1213. சுரும்புசூழ்குவனையோர்சுனையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டிமிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன்அருகே ஒருவேங்கையுண்டு; அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்விய வழியுண்டு; அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க. (சஅ)

வேறு.

1214. கைம்மலர்த்தனையகார்த்தகடிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவனையுணர்மொய்ம்பரீமுழுதுநீர்நி
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேபமாளுந்
கொய்ம்மலர்த்தாரினுணையுணர்ஹுருணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனே! இவ்வடையாளங்களைக்குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும் வேலையுடைய மத்திமதேயத்தையாளுமரசனை எதிர்ப்படுகி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாக வுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னுனென்க.

குணம் - பண்பு.

(சக)

1215. மண்ணகங்காவன்மன்னம்மாதரம்பாவைமாசி
லெண்ணுதன்மகளைத்தந்திங்குறைகெனவொழுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்தினிற்
வண்ணனின்ரோழரெல்லாமவ்வழியடைவரென்றான்.

இ - ள். மன்காவலனாகியவேந்தன், பாவையாகியதன்மகனை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைகவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனநடக்குநாளிலே, வருந் திசின்ற நத்தட்டனும் நின்றேழுமரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றனென்க. (டு௦)

வேறு.

1216. நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு
முட்டிடைமுடுக்கருமொய்கொள்குன்றமு
நட்புடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுணர்த்தன்னுறுதிநோக்கினுன்.

இ - ள். தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அருவழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கை களும் முன்னே தோன்றக்கூறினாய், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங்களைக்கூற நினைந்தானென்க. (டு௧)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரனைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்
சொல்லினவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ள். நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமரனை வாழநாட்டவே வல்லவன், அஃது அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்ந்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக்கூறினென்க. (டு௨)

1218. கடுந்தொடைக்கவர்கணக்காமன்காமுறப்
படுங்குரநருமிதுபாம்புமல்லவுங்
கடுந்திறனோய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ள். இது, காமன்விரும்பப்பெடும் சரீரத்தைத்தரும்; இது, பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுந்திறல்களையும், நோய்களையுங்கெடுக்கும்; இது, வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடரியக் கூறினென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கடுந்திறல்' என்றான். (டு௩)

வேறு.

1219. கந்திகளிறுகொல்லுங்கருவரையுமுழவையன்ன
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிற்புரையும்பைந்தா
ரிந்திரன்மன்னேநோக்கியியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சிற்தையிற்செவ்வென்றான்மேவனுஞ்செலவுநேர்ந்தான்.

இ - ள். புலியன்னான், மந்திரமுன்றையும் படித்துச் சுதஞ்சணையும் பார்த்து அவன்தேவியர்திரனையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வேனென்றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தூரகமனமும் கலைகளினென்றதலின், அதுவல்லென்பதும் இதனாற் பெற்றும். செல்வமிசுதியான், இந்திரனென்றார். (இசு)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
மெனைத்தொருமதியினாங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிரும்மதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசிங்
லாத மகடன்னை.

இ - ள். தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்கும் ஒருதிங்க
ளிலே யான்சென்றுகூடிக் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அத
னையறிந்து, தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாம்தியிலே
யென்று கூறினென்க.

கொல், அசை. இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன்
பன்னிரும்மதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தின
னேனும் மனக்கவற்சியின்றி நிலைபெறவிருந்து எய்தாமையின், அதனைத்
தேவன்கூறாயினான். இனித் தத்தையையேகினைந்தானென்னிற் குண
மாலையை வரைந்ததற்குக்கிழந்த ஊடறீர்த்துப் புணராமையின், அவனையே
நினைந்தானென்க.

1221. ஆற்றமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றான்
ஈறுயர்முடியுஞ்சூடி விழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயாந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துயர்தியென்று
கூறினன்கதிர்கள் பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ள். முடியினான், பின்னும், பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமா
புரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரணையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டு
வந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்கும் உரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறை
வனைவழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினென்க.

இது தேவியர்முன்னுதலின், வெளியானகாரியங்கன்கூறினான். (இசு)

1222. சொற்றிறற்கூழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்சுருங்கநாடி
ஹற்றிறற்குரிசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுபாப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமாரானித்தனன்றொழுதுநின்றான்
சற்பகமரமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ள். சொல்லவியையுடைய சுதஞ்சணன், மறைபொருளல்லாத வற்றை வேறுகாடி அங்ஙனம் சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறை பொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறுகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு, அவன், பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துகின்ற தோழிமாரா விடுத்துகின்றானென்க.

ஆசாரியனாதலிற் றொழுதானென்க. இனிப் போக்குஒருப்பதெலின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (௫௭)

வேறு.

1223. செட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிந்

பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக

உட்டிருந்திருதுதற்றிலகமேயென

மோட்டிருங்கதிர் திரைமுனைத்ததென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனகின்றானாக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள், துதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (௫௮)

வேறு.

1224. அழல்பொதிந்தநீளென்கினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்

கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக் [தி
குழல்பொதிந்ததீஞ்சொல்லார் குழாத்தினீங்கிக்கொண்டேந்
நிழல்பொதிந்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகநிலத்திழிந்தான்.

இ - ள். நீண்முடியான், அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலை மேற்போக முடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றூங்கி எந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (௫௯)

1225. வண்டளிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்றீண்டி

விண்டொழுதுதிங்கனிகள்பலவுமார்தவியன்சோலை

மண்கருதும்வேலானைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக் [ன்.

கொண்டெழுந்தான்வானவனுங்குரிசிறுனேசெலவயர்ந்தா

இ - ள். அங்ஙனமிழிந்து, சந்தனமுதலியன வாளைத்தீண்டப்பட்டு விரிந்து தேறொழுகும் கனிகள்பலவுகிறைந்த சோலையிலே, வேலானைப் பின்பும் காண்பேனாகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குரிசில் தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் வீடுபெற்றபடி காண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித்தும்' என்றான். என்க, 'மண்கருதும்' என்றதுகுறித்து, மேலும், "மண்கொண்டவேலான்" (பூ. ௨௭.) என்பர். இதற்குமுன் தனியேபோகாமையின், தேவர் நொந்துகறிநர். (௬௦)

1226. வாளுழலைபாய்ந்திளையவளநாகிட்டினமென்னுந்

தாளொழியப்போரேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்
கோளுழுவையன்னாற்குக்குன்றமுநின்முதுதனவே.

வான், ஆகுபெயர். இனைய வளநாகு - தத்தையும் குணமாலையும். இனம் - தோழர்; இவற்குக் கால்போறவின், 'தான்' என்றார். ஏறென்னும்பெயர் வகைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்று, 'உழுவையன்னான்' என்றார்.

இ - ள். போரேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழுவையப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்ததென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீர்வீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசும்புவித்தலின் உள்ளருகிப் புலியையன்னாற்கு மலைகளும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினார். (சுக)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டிண்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநவமுல்லைநான்வேங்கை
தக்கார்போற்கைம்மறித்தகார்தளந்தோதகாதெனவே
தொக்கார்போற்பண்மாவமுயிலுந்தோன்றித் துளங்கினவே.

இ - ள். பெரியோர்தங்கேட்டிடத்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணென்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்தவிலக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாராப்போலே மாவும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (சுஉ)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்ந்துதமியாரா
முல்லையுறவலித் துநகுதிர்போலுமினிதும்மைப்
பல்லையுருத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சிர்தித்
தொல்லையிடுங்கருகித்தும்பிபாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லையாள்! நீங்கள் கொல்லையின் நடுவையணைந்து வேங்கையாகிய அரணைச்சேர்ந்து தமியாரா நும்முள்ளே சிறிதேநகைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர்; இங்ஙனநகுதும்மைப் பல்லையுருத்திடுவமென்று பேர்தினும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சிரித்தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுறை. இயல்பாகக் கருகின வேளும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். 'தும்பியார்த்து' என்றும் பாடம். (சுங)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தொடேலெம்மிற்
பீடேந்தரிவையரிற்பெயர்கென்றாடிமடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டக்கூடாபிழுகிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கூடந்தான்காலிற் கழலானே.

இ - ள். நீதருகின்ற கோதையை யாங்கள் வேண்டேம்; ஆதலிற் கூந்தலைத் தீண்டாதே கொள்; வழிமாரினும்; இஃது எம்முடைய இல்லம்; நீசெல்லும் பரத்தையரில்லேறப் போவாயாகவென்று ஊடுமடவாரைப்போலே, களிமுகன் ஊடறிர்க்க ஊடறிரா தே பிழுகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போனானென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமை யின், தேவர்திங்ஙனம் கூறினார். ()

வேறு.

1230. காழகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா
குழையுமிப்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
மேழகக்குரலினோர்வேடுவென்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஓர்வேடுவென், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியையும் ஒப்பான்; பறித்தலால் மார்பு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப்பான்; வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன்; மேழகம்போலும் குரலினாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்பாடம்.

(சுரு)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குதிந்தேன்கொழுந்தடிநறவொடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினோடுந்
தொடுமரைத்தோலன்னில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிதுனைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ள். அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனே யேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணுடனே, செருப் பினாய் வில்லினாய் உடையினாய் அணுகத் தோன்றினாக, வேலி னுன்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க.

(சுசு)

1232.

சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்க்கிளிசுமக்கலாற்றா
மாலையந்தினைகள் காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டுள் வாழுங்குறவருட்டலைவனென்றான்.

மற்று, அசை. இது, திசைச்சொல்.

இ - ள். அருவிகுடி, * இதுதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்கு பட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது, ஒருபுனம்; அதற் குத் தென்மேலேமூலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்வைத்து யான் தலைவனென்றானென்க.

(சஎ)

1233. ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட

* இத்தாவென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

போழ்நிணப்புழுக்கறெனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமார்த்தித்
தோழ்யாம்பெரி துமுண்டுந்தொண்டிக்களிதனையென்றான்.

இ - ன். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்து
பார்த்து, தோழ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றுசமைத்த
புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகிய
இதனையும் உண்பேமென்றனென்க. (௬௮)

1234. ஊனொடுதேனுங்கள்ளுமுண்டியிர்கொன்றபாவத்

தினராய்ப்பிறந்ததிங்ஙனினியிவையொழிமினென்னக்
கானில்வாழ்குமவன்சொல்லுங்கள்ளொன்றேன்கைவிட்டா
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ன். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிராயுங்கொன்ற
பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறந்தது; இனி இவற்றைக் கைவிடுமி
னென்றுகூற, கானக்குமவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கள்முதலியவற்
றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்ஙனம்பிழைப்பேம்; எம்முடம்பை நீவாட்ட
வேண்டா; ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. (௭)

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புவிக்கிறரகத்திலுறைதனன்றோ

ஆன்றினுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
ஆன்றியிவ்விரண்டினுள்ளுமுறுகிறீயுரைத்திடென்ன
ஆன்றினுதொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ன். ஊனைச்சுவைத்து உடம்பைவிக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ?
ஊனைத்தின்னாதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் நன்றோ? கடைப்பிடித்து
இவ்விரண்டினுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிர்த்து தேவனாதலே
உறுதியென்றனென்க. (௭௦)

1236. உறுதிரீயுணர்ந்துசொன்னுயரங்கதிச்சேறியேடா

குறுகினுயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே [டா
யிறைவனுற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொன்றறுத்தல்கண்
யிறுதிக்கணின்பந்தாங்குமிருங்கனியிவைகொள்ளென்றான்.

இ - ன். நீ உறுதியுணர்ந்துகூறினாயாதலின், ஏடா! இனி உயர்கதி
யிலேபோவை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிரத்தோடே
ஊன்றுறத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டிற்கிழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்ப
வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் தினக்கு இறுதிக்கட் பேரின்
பஞ்செறியுங் கனியுறியிருக்கும்; குறிக்கொள்ளென்றனென்க. (௭௧)

1237. என்நலந்தேனுமுனும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்

சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீன்ருன்றமென்று
ருன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவனைக்கப்பட்ட
பஞ்சுவர்போலநின்றபகட்டின்பபரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, ஷேடன், தேன்முதலியவற்றைக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்னுன்றமேசெல்வேனென்றுகூறி அவன் போனானை; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேகுழப்பட்ட தருமன்முதலாயினாப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின்வருத்தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினானென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரண்பாதத்திற்கும் நடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (எஉ)

வேறு.

1238. இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுதிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வருடையொடுகளுஞ்சென்னிநீர்
விலங்கல்சென்றெய்தினன்விலங்கன்மார்பினன்.

இ - ள். மணிகலந்து அசம்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுகப் பட்டு, மானினம் மரகத்தையிடறி வருடையோடு உகளுஞ் சென்னியை யுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினன் எய்தினானென்க. (எங்)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசம்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
ரிந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினன்.

இ - ள். விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதோர் பொன்னி னொளியை வெல்லும் ஒளியினையும், மந்திரத்தைவிழையும் வாய்மொழியினை யும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால், தாள்வரையில் இருடிகளை முதலில் வணங்கினானென்றார். ()

வேறு .

1240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவின்பக்
கனிகவர்கணனுமேத்தக்காதிகண்ணரிந்தகாசி
றனிமுதிர்கடவுள்கோயிறுன்வலங்கொண்டிசெல்வான் டன்.
குனிதிரைமுனைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தார்

இ - ள். முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக்கெடும்படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைதுகருந் தேவரும் முயன் றேத்தக் காதிகண்ணரிந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டிசெல்கின்றவன் இளஞாயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணரிந்த - உபாதிகளைத் தன்னிடத்துநில்லாதபடி வேரறுத்த. ()

1241. தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினை யிளிந்தவீயும்
வண்கொடிக்கொய்தபூவும்வார்த்துமட்டுயிர்ப்பவேந்தித்

கிண்புகழறிவன்பாதந்திருந் துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்குணங்கொள் கிதம்பாணியிற் பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணுங்கின லீயையும்
கொடியிற்கொய்த பூவையும் மதுவுயிராநிற் ற எந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத்
தேயேற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத்
தாளத்தோடே பாடாக்கின்றனென்க. (எசு)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெயம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீ நிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கன்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியனவில்லாத வேதம். நீதிநெறி - சன்மார்ச்
கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொ
ழுவேமுடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகியதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்
ளம்பற்றுகின்றனென்க. (எள)

1243. இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீ வரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னரிஞ்சிப்புக்கழுவேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி
யொன்னாவினையினுமல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இணையில்இன்பம் - அநந்தசுகம். மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்
தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னையில்வட்டத்தில்வேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ
ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயமுந்திப் பொருந்தாத தீவினையாலே
வருந்துவேம் உய்யப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றனென்க. ()

1244. உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையில்லாக்குணக்கடலையாருமறியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.
திறல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனு
யர்த்த எண்ணிறந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாரும் அறியப்படுவாயாகவென்ற
னென்க.

படாய், செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்கின்றது. இத்
தேவபாணிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றாலும் இறைவனைப்பாடினான். ()

வேறு.

1245. அடியுலகமேத்தியலர்மாரி தூவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதினுங்கட்டழித்தகாவலனியன்றே.

இ - ன். அடியை உலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய, முடிந்தவுலகத்தின்
மூர்த்தியை உறும்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்
தோன், காமம் வெருளி மயக்கமென்கின்ற மூன்றும்திலையும் காவலழித்த
நீயேயன்றேயென்றானென்க. (அ௦)

1246. முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
மரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றான்யாரே
தரணிமேற்றந்தளித்ததான்மணிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவடி

இ - ன். மூன்றும்திலையும்புத்து, அங்கம் பூர்வம்
மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின் தன்மையையும் தரணிமேலே தந்து
வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன், மதிபோலும்
அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணு அறிவுக்கு வரனாயுள்ள நீயேயுன்றே
என்றானென்க. (அ௧)

1247. திராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றான்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்ததைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுணியன்றே.

இ - ன். தீவினையைப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருத
லில்லாத வீட்டினையுரைத்த வாமன் யார்தான்? அங்ஙனமுரைத்தவாமன்,
நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவைமூன்றாலும் சாரணரைப்பாடினான். பா, முற்கூறியவே; கந்தருவ
மார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அ௨)

வேறு.

1248. அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னரே
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜி.ந.மு.ஹம்.

இ - ன். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சார
ணருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு, தலை
வன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க. (அ௩)

1249. அரியலாரந்தமர்த்தவினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
ரிருவவைவினாய்நகர்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ன். மதுவையுண்டு பொருதுதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப்பாரிருவரை வழிகேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையணுகினென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அச)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பகம்பொற்பாம்புரிக்க
கன்னிமுகதெயில்கடலுமித்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

இ - ன். அங்ஙனம் முன்னின்பொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணியப்பட்டுக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடைய முகதெயில், கடலை உடையாக வுமிழ்ந்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றாநிறஞ்ஞென்க. (அஞ)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிவங்கியமொய்கொணீள் கொடிப்
பகறலைவிவங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிவங்குவேற்காணையெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான கொடி.

இ - ன். அகிலுண்டாக்கின புகையைபுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை இடத்தேசென்றுவிலக்கும் சந்திராபமென்னும் நகரைக் காணை பான்மையினைய்தினுனென்க.

முகில்தலைவிவங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம். (அக)

1252. மலரணிமணிக் குடமண்ணுரீரொடி
பலர்நலம்பழிச்சுபுரவவேகினு
னலர்கதிர்கரும்பினோமடுப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுள்புக்காரனரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற் செல்லவே கொடிவலமாம்.

இ - ன். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்கவன், தன்னைப் பின்பு அசுசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக் குடத்தின் மண்ணு ஆட்டிப் பரவும்படி புக்கனென்க.

அது, “மழகளிற்றெருத்திற்றந்த மணிக்குட மண்ணுநீரா, வழகனைமண் ணுப்பெய்தாங்கு” (பது. ௧௮௦.) என்பதனுணர்ச. இந் நிமித்தத்தின் பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்கும் நிமித்தமென்றுவைத்து இரண்டு நிமித்தமென்பாருமுள்.

(௮௭)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவுகுழிந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவிழ்மாலேநாற்றிமணியரங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகனிநுந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னாநாடகமியற்றுக்கின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளவிலே, மகளிரன்னார் பலருங்கூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை நாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இதைமகனிநுந்துகாண, நாடகத்தை நடத் தாநின்றாரென்க.

(௮௮)

1254. குழலெடுத்தியாத்தமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவீர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவீரல்குற்காசுசிலம்பொடுசிலம்பரீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாளாங்கின்மேலரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாடிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரசாங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

“வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரழைநி கூறி, னெறியி னீங்கிய ரெடிய ரல்லோர், குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட லில்லாப் பருமை யில்லோர்” என்னும் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலைக ளுடனே ஆசிரியனிட்டவழகு கிடத்தலின், அழகியென்றார்.

(௮௯)

1255. தண்ணுமைமுழுவம்விணைகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்
கண்ணொடுபுருவங்கைகரால்கலையல்குணுசப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றோட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்ஙனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள், தண்ணுமைமுத லியன வாசியாநிற்கக் கண்முதலியவற்றிற்கொண்ட கூத்தினது ஒற்றமை வழுவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றற்போலே மெலியாநின்ற ரென்க.

(௯௦)

1256. பாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிழுன்றுங்
கூடுபுசிவணிகின்றகுழைந்திழைந்தமிர்தமுற
வோடாரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசும்பொரசார்தமிலயமாவாடுகின்றார்.

இ - ள். அவள் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சிய முமாகிய இம்மூன்றுங்கூடிப் பொருந்திநின்று மெல்கிக் கலந்து இனிமையி கக் கண்ணுலெய்து இடுதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாநின்றாளென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி, அதற்கேற்பவுமுணாப்ப. (க௯)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைநிறுவில்வீசப்
பூண்முலைப்பிறழ்ப்பொற்றோடிடவயினுடங்கவொல்கி
மாண்புழைவனாககைதமமாலவட்டண்பாக்குகின்றாள்
மேனோககனாள்.

இ - ள். மாணிழை, பட்டம் மின்னக் குழை வீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு துடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டிணைபோக்குகின்றவள் கண் ணாலே காணாமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டிணையாவன : அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, னத்தொழிலாகு மபவேட் டிதமே.”, “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர, வுப்த்த லாகு முபவேட் டிதமே.”, “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே.”, “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே.”, “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதந், தோன்றும் வியாவர்த் திதத்தோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெ னப்பகர்த்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா ளார்”. (க௭)

1258. நோக்கினுணெடுங்கணென்னுங்குடங்கையாணெண்டுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயரீங்கிற்றணங்குணெடுங்குண்பில்கி
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவன், கண்ணென்னும் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டு கவினாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகதலாலே, இவ்விடத் துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கிநின்றதனற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துவலையைவீசி முலைத்தலையீ லே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழகையென்னும் மெய்ப்பாடாகாது. (க௮)

1259. செருக்கயனெடுங்கணுத்திருமகன்தாண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குநூல்பரிந்துசிர்தாப்பூவெலாங்கரிந்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணாள், தன்கண்ணீரை உலோக பாலன் காண்டத்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையிலே

நெருக்கி அந்நூலை அறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாடிப்படி காமத் தீத் தலைக்கொள்ளுதலாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (கூசு)

1260. கன்னிமைகளிந்துமுற்றிக்காமமுறக்கமழுங்காமத் தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்கனில்லை [ன் னு பொன்னினுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொ ரின்னிசையிவற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றுள்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது; ஆதலிற் சந்திரன் மடியேனிட முற்றிக்கனிந்து கமழும் காமமாகியபழத்தை நுகர் வான்இவனே; வேறு இதற்குரியாரில்லை, இத்தன்மை கூறாதே, பரத்தை யார்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரெ ன்றுகருதினாளுன்க. (கூகி)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவைபூர்திக்காமருகானைதான்கொ லீருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறுன்கொ லரும்பெறற்குமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்ற முருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னுள்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையானவள், குமரன், மயிலூர்தி யையுடைய முருக்கோ! சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்றா னோ! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றாளுன்க.

தேசிகப்பாவை, அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவள்கல்வி முதலியவற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறி யது; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (கூசு)

1262. போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல் தியாதிவள்கண்டதென்றாங்கரசனுமமர்ந்துநோக்கி ---[லா மீதுவண்டரற்றுங்கண்ணிவிடலையைத்தூனுங்கண்டான் காதலிர்களித்ததுள்ளங்கானையைக்கொணர்மினென்றுள்.

இ - ள். இவள்கண்புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுரு வம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ் விடலையைக்கண்டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே நெஞ்சு களித்தது; அதனாலே கானையை இங்ஙனங் கொண்டவாருங்கோளென்றா னென்க. (கூஎ)

வேறு.

1263. கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி னெய்கணைசிலையினோடிவன்கணில்லையான் மெய்வகையியக்கருள் வேந்தனாகுமென் னையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினார்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கைவளர்த்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனொன்று கருகின், கண்ணியும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனொன்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (௧௮) வேறு.

1264. மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமாரிலத்தியங்குகின்ற
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிர்திரதிரவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாரிலத்தேவிழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்து இந்திரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு வினையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றானென்க. அந்தரகுமரன்-தேவரில் ஒருசாதி. இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

1265. போதவிழ்த்தெரியலானும்பூங்கழற்காவினுங்
காதலினொருவராக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னூதுவண்டிடுத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றான்.

வண்டிடுத்தமலை - வண்டிருழந்த தேசிகப்பாவை.

இ - ள். உலோகபாலனும் சீவகனும் காதலால் இருவருமொருவராக இருந்தவளவிலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, கீங்கின இலயத்தைத் தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணனும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றான். (௧௦௦)

1266. க. தேனுருக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
லானுருக்கின்றவைவேலொருமகனுருமிற்றோன்றி
வானுருக்கின்றமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமார்பிற்
கானுருக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாக, “பதுமை” (11து. ௧௦௮) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

உருமிற்சொன்னானென்க; பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமையாயிற்று.

1267. உ. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமௌவல்
செய்யசந்தியசச்சாரற்கருப்புரக்கனதுதீம்பூக்

பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றுக். குழுவிய, அ, அசை.
“பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்
கே.” (தேரில். பொரு. மர. ௨௪.) இரண்டு மலையினும் இவனானே அறிவித்
தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன்.

1268. ௩. பவழங்கொள்கோடுநாட்டிப்பைம்பொனுவேலிகோலித்
தவழுகதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட்
புகழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோர்கண்ணிமுல்லே
யகழ்கடற்றானேவேந்தேயணியெயிறீன்றதன்றே.

1269. ௪. வம்பலர்கோதைசுந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக்

ழம்பலர்கண்ணியாரகிதியறைந்தோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள்.

1270. ௩. நறவிரிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை
கிறையப்பூத்தணிந்துவண்டிந்தேன்களுநிழன்றுபாட
விறைவனோத்தோனிமற்றென்றோழியீதென்றுசேர்ந்து
பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோனீட்டினாளே.

அணிந்து, அனிய. கிழன்று - கிழல்செய்து; “ஏரோர்க்கு கிழன்று
கோவினை” (சிறுபா. ௨௩௩.) என்றார் பிறரும்.

1271. ௬. நங்கைதன்முகத்தைநேர்க்கிரகைமதியிதுவென்றெண்ணி
யங்குறையரவுதிண்டியெளவையோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்கோதைநங்கையடிகளோவென்றுகொம்பேர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு, வினைத்
தொகை; காலம் கீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறவைநீளம்
பறந்துசெல்லுமென்றுகூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, “அரி
குரற் கோழிகாமத் தரவிவட்கடித்த தாக” (கனக. ௧௧௧.) என்றதனான
முணர்க், தடுத்ததனைவெட்டிதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக்
கின்பாம்பு அணுகின கையிலே திண்டிற்றென்றுணர்க். நங்கையடிகள் - பது
மைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272. ௭. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தமுவிக்கொண்டொளவைமாராக்
கொடியனையென்னைநாளுகிளையெனத்தமுவிக்கொண்டு
மிடையின்னிணிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகின்றான்.

அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தான் நிகழ்த்தப்பெருமையின்,
தனக்காக நிகழ்த்தென்றானாயிற்று.

1273. அ.பதுமையைப்பாம்புதிண்டிற்மென்றலும்பையுளெய்திக்
 (குகிருக)

கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடிதற்கொத்த
 மதியிருத்தவலரீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

ஏகி, ஏக.

இ - ள். இங்ஙனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால்,
 யுடைய ஒருமகன்றோன்றி மார்பினையும் தாரினையுமுடைய உலோகபால
 னைத்தொழுது பதுமையைப் பாம்புதிண்டிற்மென்று உருமற்சொன்னுன்;
 சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலி
 னாய்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்
 கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்னையென்று வினவினாற்கு வேந்தே!
 நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய முல்லையினையும் மௌவலினையும்
 சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையும் தீம்பூவையும் சந்திரகாந்
 தக்கல்லினின்றுந்தோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்துட்டி மாலைபை மூட்டா
 கப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்றிலே
 விசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலே வேலி
 கோலி முத்தை மணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதிண்டி. நல்லநாளிலே
 திலோத்தமைதன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகியமுல்லே எயிறு
 போலே அரும்பிற்று; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்
 பே! நங்கை அலர்பூத்தாள்; பொலிகவென்றாளாக, அம்பைத் தோற்றுவிச்
 கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகை
 யைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டிக் காவிலேசென்றாள்; அவள்சென்று
 சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களும் கிழன்று
 பாடும்படி கிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்றோழியென்று
 சேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோனானீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
 கிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் தீண்டிதற்குரிய மறுச்
 சேர்மதியன்றி இது நகையினையுடையதோர் மதியாயிருந்தது; நாம் தீண்டத்
 தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டிதலாலே அம்மேயோவென்ன
 மீண்டாளாக, அவள்தோழி, கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று
 வினவிச்சென்று அவளைச்சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவளைநோக்கிக் கொடியனாய்!
 தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாரைப்
 புல்லி ஒழிந்த தாய்மாராத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினைவெனக்
 கூறி மின்னையிடைந்ததோர் மின்போற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே
 வீழ்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான்;
 அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்குதற்குப்
 பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்
 தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறுப்பாகக் கூறாது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை
கடுக்கூறிற்றுகாமையுணர்க. (௧௦௧ - ௮)

1274. வள்ளரூன்வல்லவெல்லாமாட்டினன்மற்றுமாங்க
ஊள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயஆறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணிணாளுக்காடியுண்டில்லையென்ன
வெள்ளையிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறாய் மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் தான்வல்ல விஞ்சைகளெல்லாவற்றையும்
செலுத்தினான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலஐறுகளையுஞ் செய்
யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்
படி அரவுகான்றறஞ்சு மிக்கதென்க. (௧௦௧)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையடுவெருளிநாக
நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினாடும்
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே
ரொங்களுக்கிறைவனென்றாங்கிடிமுரசெருக்கினானே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெருளியையுடைய
நாகம், இது நாம் திண்டிமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்று
எண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்
கட்டுத் தனபதி நாட்டையும் நிதியையுந்தந்து மகனையுந்தருமாதலின், இத்
னைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசறைவித்
தானென்க. (௧௧௦)

1276. க. மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்

கொண்டதுநாகமென்பார்குராவளிபித்தொடையிற் [சை
பிண்டித்துப்பெருகிறென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாததென்பார்.

1277. உ. சிரையைந்தும்விடுதுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்
குரையுனிடெதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரியையெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பா
ருராயன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்,

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, வினாமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலை
யென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில்
திரண்டுபெருகின; இனி உயிர்மீளாதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியநவை
யறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது
கேட்டதில்லையென்பாரென்க. என்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இரா
சமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சிராயைந்து - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல்; சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிங்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் நஞ்சு நீங்குதற்கும். அமுலுறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ன். தீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினாரென்க. (ககக - ௨)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பார்
ருய்வகையின்றியின்னேயுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

இ - ன். கையையும் கண்டத்தையும் உழைகோப்பார்; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார்; தொழுதுநிற்பார்; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்து படிந், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய் மாக்கள், ஆரவாரத்தாலே, மடை
டெ - - - - - ரன்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்களென்றார். (ககக)

1279. வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னூலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரொழாயிரம்றுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தனரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ன். பொன்னுலே பூவும் நூலும்பெற்றார், மந்திரமும் மறையும்வல் லார், மறுவில்லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலே புடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத் தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (ககச)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
மேம்பிழிகோதைக்கின்றபிறந்தநாடெனியினென்று
காம்பழிபிச்சுமரக்கணியெடுத்தாபப்பக்கல்லென்
றாம்பழிஞாத்திற்கண்ணீர்துகணிலத்திழிந்ததன்றே.

இ - ன். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதீண்டினால் இறைவற்கும் தீர்த்தலரிது; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று; பாம்பு தீண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளாயின்று; உதயாரூடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியுங்கோளென்று கணி நூலையெடுத்துக் கூறக்கேட் டிக் கையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இன்றென்பது, மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக் குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிற்று நடுவே கவிப்பாகுகின்றதென்றவாறாயிற்று. இதனால்

பயன் : அக்காலத்திற்றெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனுடனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பார்வையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். ()

1281. நங்கைக்கின் றிதத்தலில்லை ரபதிநீயுந்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிழுதிழுக்கடினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றூனிநுந்தார்தைபாடி
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானினையவனுளன்மற்றென்றான்.
யாழ் - மிதுனராசி. மற்று, அசை.

இ - ன். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்கும் கொங்கு அலர் கோங்கி
னெற்றியில் ஆரும்பின்றலையிடத்தே ஆந்தைதான் இருந்துபாடும் ; இதனை,
நரபதி ! நீயும் கேட்பாயாக ; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பான் ஓரினையவன்
இங்குளான் ; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லையென்றனென்க. (கக௪)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிர்தப்பருப்புடைப்பவளத் தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்துமாழார் துசொன்னு
னின்னுமொன்றுண்டு சூழ்ச்சியென்னைடங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான் ரவந்தாங்கவனுங்கண்டான்.

இ - ன். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகம்சிந்தும்படி தூண்
மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான் : இன்னும் ஒரு
சூழ்ச்சியுண்டு ; என்னோடு அங்கிருந்தஇனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரா
மினென்றுகூறினான் ; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும்
இந்நிலையைக்கண்டானென்க. (கக௫)

1283. பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்போன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகன்றிழந்தபோன்றுங்கிடந்தழுகின்றகண்ணா
ரிறைவனையவனானோக்கியென்கொடிதுற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம் ; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனும்
குறளும் உவமையப்பொருள். மயில் தோழியார்க்கும், கறவை செவிலியார்க்கு
முவமை.

இ - ன். அங்ஙனங்கண்டவன், நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயி
ல்கள் மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும் அழ
கின்ற கண்ணாராகிய வனையவனானோக்கி, என்னே ! இவருற்றது கொடிதா
யிருந்ததென்றனென்க. (கக௬)

1284. ஊறுகொள்சிங்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினன்கொற்றவேந்தன்கொழுந்திநிலத் துமற்றுன்
வீறுயர்புகழவித்திக்கேண்மையைவினைத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்பனானோக்கெனநம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவை விளைக்கவல்லையாத வின், கொம்புனை இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்டசீவகனும் ஒருவார்த்தைசொல்லுனென்க.

வினைத்தி, படுத்தலோசையாக்குக.

(௧௧௯)

1285. புற்றிடைவெகுளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடையூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும் [ன்
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டழேற்கவென்ற
கற்றடிப்பித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம் படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்திலையாயினும், இவர்கு இறந்துபாடினலை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினென்க. காமனன்னுனென்றது, இவற்கோர்பெயர்.

(௧௨௦)

1286. பொழிந்துநஞ்சுருத்தலச்சமிரைபெருவெகுளிபோகங்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமத்தட்டமாம்பிளிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயிறானஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னான்.

உருத்தல் - தன்னாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கொளவி நஞ்சைக் கான்று உருத்தல். இரை - இரையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைத்தல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றதிதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - டிண்டல்; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - சுட்டொடிண்டல்; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிளிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிசாரம். காலமொழிந்தவேழம் அகாலமாம்.

இ - ள். உருத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்ஙனங்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்றென்ற எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயின், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினென்க.

(௧௨௧)

1287. அந்தணனுமான்பாலவியினையலர்ந்தகாலை
நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்
மந்திபாமுரைப்பிற்றுழைத்தடமலர்வணிகனாகும்
பந்தியாப்பழுப்புநாற்றிருத்திரன்பாலதென்றான்.

இ - ன். *சித்தராஸ்தமென்னும் நூலினைக் கொண்டுவந்துகூறின், ஆன் பாலவியினை நாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அவர்ந்தகாலத்தில் நங்கியாவட்டத்தை நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரம்நாறுமாயின், அது சூத்திரன் பாலதாமென்று கூறினானென்க. (௧௨௨)

1288. கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னினோக்க
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறமுந்தியாழ்ந்த [தான்
கொன்னுமாநாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்
மன்னியதெண்மட்டா யின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

இ - ன். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகங்கொண்ட தாயிற் கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பருதியாம்; இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே; சாதி அரசர்சாதியே; தைத்தழுந்தினபல் யமனாதிவொழிந்த காளி, காளாத்நிரி, யமனென்னுமூன்றுமே; உதயமும் கன்னியே; ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் முன் இறத்தலில்லையென்றதனை.()

1289. குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டிருவமோதியுறக்கிடைமயிலனாடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ
னின்றிரண்டிருவமோதிநேர்முகநோக்கினானே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டிமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருஷினைமையின், இவன்குறியமந்திரம் பஞ்சநமஸ்காரமாம்.

இ - ன். தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலனாடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்துகின்று பின்னும் இரண்டிருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினானென்க. (௧௨௪)

1290. நெடுந்தகைகின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கமிங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேனோக்கினானே.

இ - ன். அந்நெடுந்தகை, கின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலி யெதிர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கின

பின்பு அவள்வழிவை அவன் கண்ணாஸ்துகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினுளென்க.

ஆர்ந்து, ஆர.

(௧௨௫)

1291. நோக்கினுணிறையுநானுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
ருக்கினுளநங்கனப்புத்தூணியையமருளானு
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரி ரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலையை கண்; “அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது” (சிலப். மனை. ௫௧ - ௫௨.) என்றார்பிறநம்.

இ - ள். அங்ஙனம்பார்த்த கண்ணாள், நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும் முன்பு நோக்கிப் போந்தவள், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கினுள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்டாள்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பலாமுழுகிற்று; முழுகினபின்பு அவ்வழிவாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தூணியை உண்டாக்கினுளென்க. (௧௨௬)

வேறு.

1292. ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிநீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்கேணுக்கெனும்வையெயிற்றாரழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளு தலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் நஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையான் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்டபுற்றென்க. வாட்கண், உவமத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது, பதுமைக்கு ஒரு பெயர். “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுணாக்குங் குறிப்புணா யாகும்” (தொல். பொரு. கள. ௫.) என்றதனால், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்துக்கூட்டுங் குறிப்புணாநிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழாமையின், அவட்ருகிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின்மேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க; “பெருமையு முரனு மாடேமேன” (தொல். பொரு. கள. எ.) என்பதனால், இவற்கு வருத்தம் புலப்படாதாயிற்று. (௧௨௭)

1293. மாழ்கிவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னுத்தொடினஞ்சறும்
வாழிபென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

இ - ன். கோதையாராகிய தோழியரும்செவிலியரும், மடவாள் மயங்கி உயிர்த்தாள்; இனி, இது வேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு, யானையன்னாய்! வாழ்வாயாக; நீதினடித்திர்ப்பையாயின், நஞ்சறுமென்றாரென்க.

அன்னுள், “தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி” யின்கூறும் ஆயேற்றது; (தேர்ல். சொல். வினி. ௧௬.) (௧௨௮)

1294. கண்ணிற்காணினுங்கட்டுனாகேட்பினு
நண்ணித்திண்டினுநல்லுயிர்திற்குமென்
றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலார்
தன்னென்சார் தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ன். அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்பினும் திண்டினும், நல்லுயிர்திற்கும்; அது நமக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினும் போலே குளிரும்படி ஏந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாம் தைவந்தானென்க.()

1295. மற்றிமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா
ஹற்றநோக்கமுறாததொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

இ - ன். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலாள், தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினுள்ளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமில்லமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து, (௧௩௦)
வேறு.

1296. க. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரெஞ்சியவுயிரை மீட்டானிவனலாலில்லையென்பார்
மஞ்சசூழிஞ்சிமூதூர்மாமுடிக்குரிசினுளை
நஞ்சசூழ்வேலினுற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வுரையுடைய தனபதி நாளை இவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297. உ. விளங்கொளிரிசும்பில்வெண்கோட் டினம்பிறைசூழ்ந்தமி
ன்போல், வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொனாண்டினைப்பச்
சேந்த, விளங்கதிர்முலைகடம்மாவிலனைமார்பெழுதிவைகிற், றுளங்
குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசும்பிலே இனையபிறையைச் சூழ்ந்த மின்போலே முத்துவடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னுணைசைதலாலே சிவந்த இனையமுலைகளாலே இவனை மார்

பையெழுதி வைகப்பெறிந், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிநிற்பாரென்க. இவனைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடி தென்றதனால்.

1298. கூ. அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்ஞரீரார்
கருங்கணின்யாமுங்கண்டாங்காமனையென்றுசொல்லித்
திருந்தொளிமுறுவற்செவ்வாய்த்திஞ்சொலார்மயங்கினுரே.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். திஞ்சொலார், என்பார், எண்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாமும் காமனைக் கண்ணுலேகண்டேம்; இங்ஙனமன்றி, இவன்மார்பிலே தங்கிப் பிணிக்ஞரீராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்றுசொல்லி மயங்கினுரென்க. (கநக - ௩)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக் குமாளைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசுநன்னீர்
துன்னினராட்டிச்செம்பொற்செப்பினுட்கெலுஞ்சாந்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினுரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார், குமாளைத் துன்னினராய் நெய் பூசி நன்னீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகில்முதலியவற்றையேந்தினுரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிற்றிச்செய்தமரவடிபூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலேவேய்ந்தவரும்பெறற்கூடஞ்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினுரே.

இ - ள். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்தி மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினுரென்க. (கந௮)

1301. கன்னியர்கரகரீராற்றாமரைகழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிகழீஇயபின்பைற்புரிந்துவாய்நன்குபூசி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தமிர்தினிதிற்கொண்டான்
மின்விந்திலங்குபைம்பூண்வேற்கணூர்வேனிலானே.

இ - ள். கன்னியர் ரீராலே பொன்னடிகளைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான், விரும்பி வாய்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனிய வற்றோடேயுண்டானென்க.

“ரீராடிக் கால்கழுவீ வாய்பூசி” (கக) என்றும், “கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப” (௨௬) என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். ()

1302. வாசநற்பொடியுரீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசுறுத்தங்கைநீராமும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசநத்துடைத்தபின்றைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
துசினுலங்கைநீவியிருந்தனன்றோற்றமிக்கான்.

இ - ள். மிக்கவன், பொடியையும் நீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலைமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரை முக்காற்றுடித்து வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்களிலே திண்டிவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க.

தாச - ஓலியல். “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப், பொத்தவகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” (ஆசா. ௨௮.) என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாருசெல்ல
வார்கழற்குரிசில்கொண்டுகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னெனல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலனாற்குநிகரில்லைநிலத்திலென்றான்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும் செல்ல, குரிசில், அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன்கலைகளையெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்றெனென்க. (௧௩௮)

வேறு.

1304. பரிதிபட்டதுபன்மணிரீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசின்னதையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது; மணியும் விளக்கும் எரியும் படியிட்டனர்; பல்லியங்களுமார்த்தன; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன்; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (௧௩௯)

1305. பூங்கணவ்வயிலோக்கம்பொறாதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிப்பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவள்கண்கள், அவ்விடத்து யான் நோக்கினநோக்கத்தைப் பொறுதே நிலநோக்கி என்னைவருத்தினும்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமையொண்டு ஏந்தி வருத்தின; இவ்விடத்திற் பொறுமை என்னையென்று இடைநைந்தது; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாராப்போலே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது, ஒருசொல். இனிக் கண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொருதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (௧௪௦)

1306. முருகுவார் குழலான் முகிழ்மென் முலை
பெருகுநீர்மையிற் பேதுறவெய்திநின்
றுருகுதுண்ணிடையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனுவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலான், ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெருகுந் தன்மையாலே வருந்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத் துமளவன்றி என்னாவியைக் கெடுக்குமளவாக்காரின்றனவென்க. (௧௪௧)

1307. புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்
பகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றயே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளது ஏந்து அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாவியேற்குப் பகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநின்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை பகையாயின. (௧௪௨)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்குணை
மாதலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்கன்னவள்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய துதலோ, கண்ணோ, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தை மிகப்பண்ணுகின்றது; இவற்றில் இன்ன தென்று யான்கிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

சிலை - காமன்வில. இதனால், உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென் றான். ‘மொழியோ’ என்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும்; அன்றி, “அடிகளுக்கிறைஞ்சி” (பது. ௧௦௭.) என்னும் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றலுமொன்று. (௧௪௩)

1309. க. அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணெய்வெங்கனன் மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினான்.

இதுமுதலாக, “பூமென்சேக்கை” (௧௫௦) அளவும் ஒருதொடர்.

அழுந்துதலுறகின்ற வருத்தநோய் உறாநிற்க.

1310. உ. பெயன்மழைப்பிறமுங்கொடி மின்னிடைக்
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி

றா.

ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்ல
வர் கைதொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி.

1311. ஈ. வணங்குநோன்சிலைவார்கணைக்காமனே
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனே
நிணந்தெனஞ்சநிறைமகொண்டகள்வனை
பணங்குகாளறியேனுரையீர்களை.

எல்லாரும் மனங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்
றிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன். நிணந்து - பிணி
த்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்
றிலன். உரையீர்களை, ஏகாரம் - வினா.

1312. ச. கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாருமெனருமிலானியே.

ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையம்படி தன் தோளாலே புல்லி
னன்போன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமனிற்றுத்து
வார் ஒருவருமில்லாத உயிர்.

1313. ஞ. இறுதியில்லமிர்தெய்துநீண்டியன்
றறினியுயவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைநீதிடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னஞ்சமே.

சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்த்ததையெய்துந் தேவர்கள்
திரண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆராயவேண்டி அன்று மந்தரம் மத்தாக
நின்று நெறியிந்தகடைநீதிடப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க.

1314. ஈ. நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றாழ்மணியோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுள்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்சுகிகின்றவே.

காரையுடைய மடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல் - ஆம்பற்பண்
னையுடைய குழல். புகையில்லாஅழல், இல்பொருளுவமை.

1315. எ. பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனைஇக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமனோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறத்தே.

பூந்தாமம் ; திரையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப்
புக்கலந்து. யாமம் - இரவு.

இ - எ. அண்ணல், அங்ஙனம் நோயுறாநிற்க, கோதையும் நல்லவர்
கைதொழ்ச்சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்
தொழிப்பாவைபோலே வைகினான் ; அங்ஙனம்வைகினவன், திங்கள், அன்றில்
முதலியன அழல்போற்சுடாநின்றன ; அதனால், எனதுநெஞ்சம் கடல்போல
மறுகாநின்றது ; இங்ஙனமறமும்படி என்னெஞ்சை நின்றது நிறையைக்
கொண்ட கள்வனை, யான் காமனே ! முருகனேவென்று ஐயமுற்று இன்ன
னென்றறிகின்றிலேன் ; இல்லுறைதெய்வங்காள் ! நீங்களுமுறாயீர்களோ ?
உரைத்திலிராயினும், என் ஆருமில் ஆவி, துயர்மீட்டவன் இன்னும் அருளுவ
னேவென்று அவனிடத்தே ஆகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி,
உயிர்ப்பனைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து
நெஞ்சுருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயி
னான் ; அங்ஙனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தநோயாலே இராப்பொழுதி
னெல்லே ஓர் யாண்டையொத்துக் கழிந்ததென்க. (கசச - ௧௦)

1316. க. மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிர்சாயலுக்
கியாதாநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினார்.

1317. உ. அழுதுதுண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமுத்தொடணிந்தபின்
ரொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டின
ரொழுதுகொம்பனையாரினையானேயே.

1318. ஈ. வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்தும்பும்பொழிலெய்தியங்காடுத
லாய்ந்ததென்றுகொண்டமயில்போற்குழி இப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

உ. துண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது, அவளென்னுஞ்சூட்டு.
கொம்பனையார் - செவிலியும் தோழியும்.

ந. நெருநற் பாம்புதிண்ணபொழிலிலே போகவிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்வீரா அங்ஙனமீங்கிற்காக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுதுநையாநிற்க, அம்மாதராள்தாகியாகிய தாயுந் தோழியும், இவள்வருத் தத்திற்கு யாம்செய்யத்தருங் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணி அவனை எதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், வேந்தகாயினும் இவள் பொழிலிலேசென்று அவ்விடத்தே வினையாடுதலே காரியமென்றுட்கொண்டு, கொம்பினையார், அவ்வினையாளை முலைமுழுதும் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையும் கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில்போற்றிராண்டிவந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்றதென்க.

‘அழுது’ என்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றே மென்றழுதாரென்றுமுறைப்ப. (கடுக - ந)

1319. க. அலங்கரூன்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்கனை
கலங்கப்பாய்ந் துடனெநர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320. உ. தூசலாநெடுந்தோகையினல்லவ
ருசலாநெடுரொண்கழங்காநெந்
பாசமாகியபந்துகொண்டாநெந்
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. தூசிலேஅசைக்கின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம் -

இ - ள். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கடுச - ந)

1321. முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத்
ஐருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்சுட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினனென்பவே.

இ - ள். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு எகினனென்க.

1322. மயிலினுடலுமந்தியினுடலுங்
 குயிலின்பாடலுங்குடிமலிந்தவண்
 வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
 பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினான்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன
 குடி மிக்கு வெயிலினின்றூங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்
 பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி.

(௧௫௭)

1323. காதுசேர்ந்தகடிப்பிணைகையது
 தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
 ரோதநித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நாண்
 கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ள். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவள்கையது
 கழுநீர்மலர்; அவள் முலையிடத்தன, முத்துவடமும் பொன்னாணும்; இஃது
 அவள்மேற்கொண்ட ஒப்பினையென்க.

இதனால், அவளொப்பினையைத் தேவர் வியந்துகூறினார். காமநோயினால்
 நொய்தாக ஒப்பித்தார்.

(௧௫௮)

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்துளாற்
 கண்புதைப்பனகாரிரும்பும்பொழில்
 சண்பகத்தணிகோதைநின்றாடனி
 நண்பனைநினையாநறுமேனியே.

இ - ள். சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடைய
 யான், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்ற

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்வி
 டம் கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்
 பொழில். அணி, உவமவுருபு.

(௧௫௯)

1325. கறந்தபாலினுட்காகிறிருமணி
 கிறங்குளார்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
 மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கொள அது தன்னீர்மைகெட்டாற்
 போலே, அவள் மறைந்துகின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடு
 தலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்த - கிளர். மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதென்று கரு
 தினான்.

(௧௬௦)

1326. வரையின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்துங்குநீர்த்
திரையின்செல்விகொதேமலர்ப்பாவைகொ
லுவரையின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
வினாசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர்; பெரிய அசைகின்ற நீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி, வரையரமகளோ! நீரரமகளோ! திருமக
ளோ! இயக்கியோ! யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் வேட்கைமிகுதியான் ஐயமிகழ்ந்தது. ()

1327. மாலைவாடினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்த்தனகாரிகைப்
பாலின்றிஞ்சொற்பதுமையிந்நின்றவள்
சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்த்தன; ஆதலால், இவ்விடத்தி
னின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்றுதெளிந்து
தேறினானென்க. (௧௬௨)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சீறடிக்கொம்பனாள்
பூவார்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்
பொருந்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருளென்றது, முதற்கந்தரு
வமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவ
மாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பருதிப்
பொருள்விகுதி.

இ - ள். அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய
இனியமணம் தமிழிற்பொருள்; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்பனாணிற்
கின்ற பூவையுடைய சோலையிலே யானஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்
வேனென்று எண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றார். (௧௬௩)

1329. அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்ந்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்கார்மருபேருணர்
வெல்லேநீங்கிறியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்ன
வட்கு நாணம் நீங்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப்
பொழுது இருவரும் கூடினானென்க. (௧௬௪)

1330. களித்தகண்ணிணைகாம்பெனவிற்குதோட்
டெளிர்ந்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்
தளித்தகண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்டி.

இ - ள். அப்பொழுது, கண்ணிணை களித்தன; தோளில் வளைகளுமொ
லித்தன; போனமாமையிறமும் வந்துசேர்ந்தது; பூசினகண்ணமும் குங்கும
முமிழிந்தன; இவனால் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டு விளந்

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதெ
ன்றார். (கக௭)

1331. குவளையேய்ந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டுகா
ளிவளகூரெயிரீனுந்தகையவோ
தவளமெல்லினர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும் வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவளு
டைய எயிற்தையீனுந் தகைமையையுடையவோ? உளவேற் கூறுமினென்ற
னென்க. (கக௮)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொளின முலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

இ - ள். நீதங்கியமார்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு
உருவக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத்
தீர்ப்பன வேறொன்றுமில்லையென்றுகூறி ஏத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் -
நெஞ்சு. இனித் தலைமுன்றாதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்
தலுமாம். (கக௯)

1333. க. கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்கைசெய்து
வண்ணமாலையெச்சிகையுள்வளைஇச்

தண்ணிலின்புறுத்தாற்றவினாற்றினான்.

1334. உ. திங்குளும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது

யிங்கொளித்திடுவேனுமெய்தினார்
கொங்கொளிக் குழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. துணியை தொழிலையுடைய சிலம்பிலேறின பூந்தாறையும் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள் - அசை. நாட்டி - பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று கிளைபெறுத்தி. வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி. நெஞ்

இ - ள். அண்ணல், யமாகவைத்துக் குழலக்கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களும்றுவுமென்னும்படி சேர்ந்ததென்கூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்று வித்தலின், ஆற்றினான்; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! துமெய்தினார்; அவர்காணாதபடி இங்கே ஒளிப்பேனென்று கூறினென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறு உவமை. (க௬அ - க)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற
மழையிடைக்குளித்தான்மகைவேலின
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினான் தழை யிடத்தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூனிடத்தே மறைந்து ஏந்தின முலை யிழையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (க௭௦)

1336. மின்னொர் பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
தன்னநாணவசைந்துசிலம்படி.
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகின
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான்

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்னம்நாண வகினுனென்க. (க௭௧)

1337. திங்கள் சூழ்ந்தபன் மீனெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணின
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கள் கா தலினுற்றகைபாடினார்.

இ - ன். திங்களைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் ஏவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியும் தோழியும் சென்றனுகினர். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தௌவை - செவிலிக்குழுத்தவன். பாம்புதிண்டின பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (கஎஉ)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்

முழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனுன்
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினுன்.

இ - ன். அவர்கள், தழைமுதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச் சேர்த்தி அவளைக் கொண்டுபோனார்; போனபின்பு, சீவகனும் அவள் குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினுனென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள். (கஎஉ)

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினதலானு
மாமகருயிராமீட்டவலத்தினதலானு

மாவற்குழிதாசநங்கையைக்கொடுத்தமென்றான்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளவிலே, தனபதி மதிதரனை, பதுமை உயிராத்தந்த வெற்றியையுடையதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தை உடையதலானும் காமனை யொத்த நெடுத்தகை உடன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடவேமென்று கூறினனென்க. (கஎச)

1340. மதிதரனென்னுமாயின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினானும்
விதிதரவந்ததொன்றேவிளங்குபூண்முலையினனைக்
கொதிதருவேலினற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு, “பிறப்பே குடிமை யான்மை யாண்டோ, நெருநிறுத்த காமவாயி, னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென, முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே” (தோல். பொரு. மெய். உரு.) என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ன். தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன், ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலிறற்குக் கொடுப்பதேகருமம்; இது யானும் முன்பே கிணையாகிற்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே என்றனென்க. (கஎடு)

1341. உள்விரித்திதனையெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
 நெள்ளித்திறெறியச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி
 வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்றா [ன்.
 னள்ளிலவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சன்தமைந்ததென்றா

இ - ன். அதுகேட்டதனபதி, மதிதரணைநோக்கி இக்காரியத்தையெல்
 லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுரைப்பாயாகவென்று கூறிவிட்
 டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவளவிலே, சீவகனும்
 தேறி, தனபதிவிரும்பியகாரியம் அங்ஙனமாகவென்றான்; அதுகேட்ட அமை
 ச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றானென்க. (க௭௯)

1342. பொன்றியவுயிரைமீட்டான் பூஞ்சிகைப்போதுவேயந்தா
 னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
 னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்னு
 வென்றிகொள்வேவினாற்கேபான்மையும்வினைந்ததன்றே.

1343. கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிலைகளுடைய
 யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்
 தூப்புரிமுத்தமால்தொடக்கொடுதுக்கியெங்கும்
 பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.
 இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்கூடி,
 அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டான்; ஆதலால், நாமும் நிதியும் நல்கி மகட்
 டருமென்ற அவை தாமேவந்துஒன்றிய; அன்றியும் போதுவேயந்தானாத
 லானும் தீண்டினாதலானும், 'உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' என்று
 கூறியபான்மையும் வேலினாற்கேவினைந்ததல்லவோவென்று இவைகளைநாடி,
 பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர்
 மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையுரைநோக்கிக் கூறினாராக;
 முத்தமாலையைச் சல்லியும் தூக்குமாக நூற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து
 ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (க௭௭ - ௮)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னு
 மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
 யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசோர்முன்கைதன்மேற்
 றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ன். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்
 லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்டி, மக
 னிர், தொழுது சுற்றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட.

(க௭௯).

1345. மழகளிற்றெருத்திற்றந்தமணிக்ருடமண்ணுரீரா
லழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்
தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார்தூமணிப்பாவையன்னார்
விழுமணிக்கொடியனானும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

இ - ன். மணிப்பாவையன்னவர், அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றந்த
ரீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பணையு
நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடியு
னானும் தேவர்மகளை யொத்தாளென்க. (௧௮0)

வேறு.

1346. கயற்கணையுங்காமனன்னையு

ய

வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களை.

இ - ன். தனபதிமுதலாயினார், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை
முடித்தார்; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற்குடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ள
அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்குறுகின்றார். (௧௮௧)

1347. வானும்வேலுமலைந்தரியாரந்தகண்

னானும்வராகழன்மைந்தனுமாயிடைத்

தோளுந்தானும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி

நா

5௪௬.

இ - ன். கண்ணனும் மைந்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும்
தானுந்தானும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுதகர்
கின்ற துகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினாரென்க. (௧௮௨)

1348. க. தணிக்ஞந்தாமரையாணலந்தன்னையும்
பிணிக்ஞ

வம

தணிக்கந்தன்னவன்றாங்குடைந்ததே.

1349. உ. பரிந்தமாலேபறைந்தனகுங்குமங்
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி

9௭௮

பிரிந்தவண்டியாரவினையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எல்லாபழகையும் தோற்பிக்கும் திருவினழகைப் பிணிக்ஞம்பீடு,
இருவர்க்கும்பொது. வரையிழ்தல் - அரும்புவரையிழ்தலும், அவ்விடத்தி
னின்றும் கிலைகுலைதலுமாம்; தார் - மாலையும் தூசியுமாம்; சிலேடையால்.

உ. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனம் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே இளையார் விளையாடநிற்க, பேதைதன்முலையாகிய யானை போர்செய்தலின், நிலைஞலையாதவன் தார் கெழிந்து அவ்விடத்தேஉடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்த மாலைகள் அற்றன; ருங்குமம் அழிந்தன; தலையிற்கண்ணி கரிந்தன. அவை பொழுது பின்பு அவன்போர்செய்தலான், மேகலைகள் அற்றன; சிலம்புகள் ஆற்றாது ஆர்த்தன; வண்டிகள் இரிந்தன; இனித் திருமகனைப் பிணிக்ருமிவர் பீடு மேல் என்செய்யும்; அவை நம்மாற் கூறுதற்கரியவென்றாரென்க. ()

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறுமென்புகை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே
யெழுமையும்மிசைந்தெய்தியவன்பினர்.

இ - ள். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினர், தழுவுகாதலாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்க மில்லாராய் அங்ஙனநடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (கஅஇ)

1351. நாரியுஞ்சுவைத் துந்நரம்பின்னிசை
கூறியுங்குளிர்காடகநோக்கியு
மூறினவெம்முலையாலுழப்பட்டுமவ்
வேறானவையும்வைகலுமென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனம் காலையுமாலையும் தீண்டுதற்கு இனியமுலையால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறான, பின்னும் வேட்கைவினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன நாறப்பட்டும், நாவிற்கினியன நுகர்ந்தும், இசையைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களைநோக்கியும் நாடோறுந் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன் மீன்கதிரோடுமிடைந்துதிங்கட்
டெரிகதிர் திரட்டிவல்லான்மெரிந் துகோத்தணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்முத்தமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்தில்விழ்ந்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலைப்புகைநுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து, மிடைய. அணிந்த, பெயர். புரிகதிர் - மிக்க கதிர். கதிர் விளங்கு மீன்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதினைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதினாயுடைய முத்தமின் னுமுலையென்க.

இ - ள். வேலான், அங்ஙனம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின் னும் முலைத்தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅஎ)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையி
குழன்மாலைக்கொம்பாக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சிற்றுகிக்
யுழன்மாலைத்தீங்கிளவியொன்றிரண்டிதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு
நிழன்மாலேவேணுணீண்டகண்ணேநெய்தோய்த்ததளிரேமேனி.

இ - ன். யாவருங்காணாதவயிரை யான்கண்டேன்; அதன்மன்மைகூறு
மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: முலையினையுடைத்தாய், நீண்ட கண்ணினையு
ம்தளிரையொக்கும் மேனியையும் குழலையும் மாலையையுமுடையதோர்
கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய
தனது நாத்தான் ஒருநாளாவும் ஒன்றிரண்டுகிளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவூடைய என்னுயிர். முதல்
சினையினையோடு முடிந்தது. இது, நயப்பு. (கஅஅ)

1354. மாரீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடி நுசப்பின்மயிலஞ்சாய
லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துதுடங்கப்புல்லித்
துநீர்மலர்மார்பன்றொன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேற்ற
மேனீர்மலர்மாலேதென்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சுட்டினானே.

இன், ஏழனுருபாதல் புறநடையாற் கொள்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேல்
தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டுத்தேறல்' எனமாறி,
காமபாணத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த
மலை. உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

இ - ன். முகிலிடத்து மின்போலும் நுசப்பினையுடைய சாயல், துளும்
புமட்டுத்தேறலைப் பருகுதலாலே துயநீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன்
றான் அவன் தொன்னலத்தைப் புருவம் ஏறிதுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும்
மாலையைத் தேன்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினுனென்க. (கஅக)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டுத் துவலைமலை
பூனடைந்திருந்தவேற்கொண்டொடியுருவவீணை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்ததிங்கட்குளிர்புத்தமுலையினானே.

இ - ன். கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையு
முடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்
தற்கு வீணையைப்பாடினானென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு.

(கக0)

1356. வார்தளிர் ததைத்துபோதுமல்கிவண்டுநங்குங்காவிற
சீர்கெழுருரிசில்புக்கான்மேசிகப்பாவையென்னுங்
கார்கெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தன்கோதை
யோர்கெழுமயிலனையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

இ - ன். ருரிசில், காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்று பெயர்கூறும், இடையினையும் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ் விடத்தே கண்டானென்க. (௧௯௧)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின் போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிராணக்
கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்கூட்டப்
புலம்புபேய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிரீன்றதன்றே.

இ - ன். அவயவஅழகும் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங் கொடி நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்ந்தவன், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்கூறிய தூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினானாக, அக் கொடி தளிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிராயின்றதென்க. (௧௯௨)

1358. சார்திடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளையெய்பொற்பின்
வேந்தெருருதிவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களுளு
மாய்ந்தடி பரவவைவருமரிவையர்க்கருங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளையெய் பொற் பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண் ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ன். அநங்கனன்னான், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நா ளும் ஆராய்ந்து தன்னைப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்கு மென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (௧௯௩)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்களைகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
றங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராககின்றான்

இ - ன். இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான், தங் கிய நல்வினையினுக்கம் தேராககின்றவன், அங்ஙனம் உழுவலான்வந்த அன் பினையுடையவன் முலைப்போகத்தைநீக்கி இருளிடையே கலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந் தினார். (௧௯௪)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனைவைத்தமென்றோ
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துருவகையினீக்கி [ன்
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
வியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையேகினுனே.

வகை - அவளை அவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் நுகர்ந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பவையுநுகர்ந்து பின்பு கூடுவென்றுணர்க. இனி, உடம்பு நல்லுயிரை நீங்கிப் போனாற்போலென்றும் உரைப்ப.

இ - ள். தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்தகையை அவள்வருந்தாத பழநீக்கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர் போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவறுத்த இருளிடத்தே வகிளுனென்க. (ககக)

வேறு.

1361. நீனிமக்குழனேர்வளைத்தோளியைத்
தானுறக்கிடைநீத்தலுந்தன்பினே

பாணிமத்துகிற்பையரவல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான் பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தனளென்க. (ககக)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாங்கெடுத்தவன்
யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்
சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய
பூக்கண்டுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி.

இ - ள். அங்ஙனம்விழித்தவள், முயங்குதலைத்தேடிக்காணாமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயிரைக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்ற பொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணாமையின், அதுதங்கும் பூக்களைத்தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (ககக)

1363. புல்லம்போழ்தினும்பூணுறினோமென
மல்லற்காளையவைதுமிழற்றுவா
யனச்

செல்வப்பைநு னாள்.

நீ எனக்கன்புடையாராப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே தும்முயக்கம் இறுகில் இவட்டுநோமெனக் காணையைவைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், நீ னின்றும் அவன் நீங்குகின்றநீக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று கிளிதன்னையும் சீறினாள்.

பூண் அழுத்திலென்றாமா.

(ககக)

1364. ஒளியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்
பாவைபேதுறப்பாயுலிளீங்கிரீ

போவதோபொருளென்றிலையெனப்

பூவையோடுமபுலம்பிமிழற்றினாள்.

இ - ன். எம்பாவை பேதுறும்படி நீ பாயலினின்றும் நீங்கிப்போவது காரியமோவென்றுகூறிற்றிலையென்று, ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஓவியக் கொடி, பூவையோடு வருந்திக் கூறினாள்.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; “அம்பலம்போற், கோலத்தி னாள்பொருட் பாக” (திருச்சிற், ௨௭.) என்றாற்போல. பாயலினின்றும்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்கு விரிக்க. (ககக)

1365. தன்னொப்பாரையில்லானைத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகெனப்போகடாய்
துன்னித்தந்திலையெனத் தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

இ - ன். நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னொப்பாளொடுங்குடப் போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலானப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவித்திலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாள்.

1366. மையில்லாவாணெடுங்கண் வளராதன
மெய்யெலாழுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்குறுகென்றாய்மயில்

இ - ன். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீஉண்மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள் கையாற்றொழுதாளென்க.

கண் - பீலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினாள். தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டுமென்றுதொழுதாள். (௨௦௧)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாடுமென்னாருயி
ரொளித்ததென்கெனவொண்சுடர்நண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக் கோட்ட மின்மையுடையென்றாள். வாலியை - தூயை.

இ - ன். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீ தான் செம்மையை; வாலியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்தே ஒளித்தது; அதனை எனக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தா (௨௦௨)

1368. பருகிப்பாயிருணிற் பினரூதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்று நின்மெய்யெலா
மெரியநின் றுநடுங்குகின்றாயெனக்
சூரியதொன்றுரைக்கிறியென்று டி. னாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள். உரைக்கிறி,

1 - ன். அவாவின்மிகுதியால் அரூதென்றுபாராதே இருளைப்பருகி, அவ்விருள் வயிற்றிலேநிம்பின் அரூதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருகிக் கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாம் எரியாநிற்க நடுங்குகின்றநீ எனச்சூரியதோர் காரியத்தை உரைப்பெயென்று வெறுத்தாளென்க.

(௨0௩)

1369. கோடிதுண்கிணுங்குழையுந்நினக்
காமிசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனைநண்ணுகநன்றரோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துணைகளும், சடைதயுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகர்க்குழையும், சந்தனமும் போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

இ - ன். மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நணுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்றுளென்க.

அவனும் பலதருவெனன்றாள்.

(௨0௪)

1370. ஆடகக்கொழும்பொன்வனாமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணீண்மணித்தூணெடு
சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

இ - ன். பொன்வனாபோலுமார்பனைக் கூடும்படி தழுவியவயாத குற்றம் நாமக்கு உண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலும் மணித்தூணோடே எற்றிச் சூடகத்தையும் தோளணியையும் போக்கினுளென்க.

(௨0௫)

1371. கொலைகொள்வேலவன்கூடலனெகிண
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்கென
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிறிதினாள்.

இ - ன். முற்றிழை, வேலவன் கூடலையு ஏகிணை; இப்பூண் இவ்விடத்து தாமக்கு என்னபயினைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேரணிவாய்மெழுக்கிட்டதன் என்க.

(௨0௬)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினு
 னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்வீர்நீரொன
 மருங்குனோவவளார்தவனமுலைக்
 கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினுள்.

இ - ள். நாமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்து நீங்
 காதவன் ஏகினுள்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்
 வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்
 டாலென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுமாம். அதற்கு அன்னவன், சுட்
 டாம். (௨௦௭)

1373. மஞ்சுசூழ்வரைமார்பனைக்காணிய
 தஞ்சலோம்புமினென்னவுந்துஞ்சினீ
 ரஞ்சனத்தொடுமையணியின்னென
 நெஞ்சினீனெடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

இ - ள். வரைமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதே
 கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் துயின்றீர்; இனி அஞ்சனத்தையும் மையையு
 மும் அணிமின், அணிமினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாளைன்க.

அணிமின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகே
 ளாமற்சீறினாள். (௨௦௮)

1374. அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
 விருத்திமாதர்விலக்கவொரீஇக்கொலோ
 வருத்தமுற்றனொன்றுகொன்மேகலை
 குரற்கொடாதுகுலுங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீலிதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையையு
 மும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ? இவடான் வரு
 ந்தினுளென்றோ? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.
 குலுங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடிக்கறினாள். (௨௦௯)

வேறு.

1375. துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
 மனியேனொருபெண்ணுயிரென்னொடுதா
 னினியானிவனேயுளனேயுரையீர்
 பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே! யான் நம்மைப்போல் தனித்தறியேன்;
 அவனைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன்;

ஆதலிற் றான் என் னோடினியவன்; ஆதலால், உரைத்திரென்று தும்மைவெ
றான்; கீட்டித்துரைப்பிற் போகின்றவயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர்; இதுகண்
டருத்தல் பாதகம்; இதுபோவதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுள்ளோ?
உளமுயின், அவ்விடத்தை உரையீரென்றொளன்க.

உளனே, ஏகாரம் வினா.

(உக௦)

1376. னிராவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழையேதழையே
வினாயார்பொழிலேவிநிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை-செய்குன்று.

இ - ன். வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத்
தை உரையீரென்றொளன்க.

(உக௧)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாதுயிர்காப்பமீரருளீர்.

இ - ன். அமரீர்! கீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன
வழியைத்தெரிந்திருப்பீர்; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட
ரைப்போலே அருளிலிராயிராகின்றீர்; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது; அதனால்
உயிர்காத்தல் இனி அரிது; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்று
ளன்க.

(உக௨)

1378. புணர்விண்ணினியபுலவிப்பொழுதுங்
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற
லுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயிராக்கொணர்வீர்.

இ - ன். அமரர்மகளீர்! கொடியேனுயிராத்தருவீராக; அதுதருமா
றெங்ஙனையென்னின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கண்ண
லீங்கில் உயிர்கீங்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்டொருந்
கோளென்றொளன்க.

(உக௩)

1379. நகைமாமணிமாலையடைக்கொடிநின்
வகைமாமணிமேகலையாயினதே
லகையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தகைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

இ - ன். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே! எனதாவி நின்
மேகலையாயின்றாயின், தாழாதே தளர்க்குமென்று நலத்தைப்பாராட்டவல்ல
வனே! தளர்கோ தளர்கோவென்றொளன்க.

இதுமுதல், எதிர்பெய்துபரிதல். ஓகாரம், எதிர்மறை. இறந்துபடுவே
னென்பதுகருத்து. தளர்கு, தன்வினையுடாக்கும் தன்மைச்சொல். வல்
லாய் - பொய்யுடாக்க வல்லாய். (உகச)

1380. புனைதார்பொரநொந்துபொதிர்ந்தவென
வினையாரெரிபூண்முலைகண்குளிர
வுனகண்மலராலுமுதோம்பவலாய்
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனைபே.

இ - ள். மாலைபட்டமுந்த அதுபொருதே நொந்து வீங்கினவென்று
கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுமுது பொய்
யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே ! நெடுந்தகாய் ! இதனை மெய்யென்று
கருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றாளென்று நினையாதே நீத்தாய் ; இனி ஆற்
றும்வகை கூறென்றாளென்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று
கருதிக் கண்குளிர ஓம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (உக௫)

1381. அருடேர்வழிநின்றநேமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா
யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா
யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துணை.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம், ஈற்

இ - ள். கழலாய் ! தனபதியும், உலோகபாலனும் கின்னுடனருளிருக்
கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெற
வேண்டுகின்ற அவர்கட்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறிந்தவிடத்தே
நின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை ; ஆதலால், நினக்கு முற்படச்
சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றா
ளென்க. (உக௬)

1382. மிகவாயதொர்மீளிமைசெய்தனளே
வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ
விகவாவிடரென்வயினீத்திடநீ
தகவாதகவல்லதுசெய்தனைபே.

“உகப்பே யுயர்தல்” (தொல். பொரு. உரி. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ள். இடர்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிருத்திடு
தற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதொர் வன்மைசெய்தேனோ ? அன்றி
கின்னுள்ள்தான் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ ? கூறுவாயாக
வென்றாள். அவ்வெளிப்பட்டவருவம் கூறாதுநின்றவின், அதனைநோக்கி, நீ
தகவல்லாததுசெய்துகின்றாய் ; இனித் தரும்படி வந்து முயங்குவாயாக
வென்றாளென்க.

விடந்தீர்த்து உயினைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராது இறந்து
படுவித்தலை, 'தகவல்லது' என்றான். தகவா, பெயருமாம். (உக௭)

1383. குளிர் துன்னியபொன்னிலமேருதலாற்
மளரன்னநடையவடாங்கலளா
யொளிர் பொன்னரிமாலை யொகிந்திவனே
மிளிர்மின்னென மின்னிலமெய்தினளே.

இ - ள். பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காது நின்றவின், தன்
மேனியிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிநெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப் பொன்
னிலத்தே அவடான்சேறவின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த அன்
னம்போலுநடையைத் தாங்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிறழுமின்
னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை, பெயர். மீநிலமும் பாடம். (உக௮)

1384. தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழடி யூக்கிடந்துசெலா
விழுமீநிலமெய்திமிளிர்ந்துருகா
வழுமாலவலித்தவணங்கிழையே.

அங்ஙனம்வீழவும் தழுமாவலியின், 'மாவலிமைந்த' என்றான். ஏழடிச்
செல்வது, ஒருமரபு.

இ - ள். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளரா
எழும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, 'மாவலிமைந்தனே' என்று
கூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்;
வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீநிலம் - மேலாநிலம். (உக௯)

வேறு.

1385. கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிரைகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட [ள்.
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தா

இ - ள். தான்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்
சுனையிற்றற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய
கமலப்பள்ளியிலே திரைகள் அலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதயில்கின்றவள
விலே, அதுநீங்குதலால் அச்சுனையில் இருந்து அழுவதுண்டாயின், அதனை
யொத்தாளென்க.

கங்கைக்குடுவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக்
கூடியபின்பு தந்தையிலலம் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையின்றன்
மைத்தாயிற்று; அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல், இல்பொருளுவமை. (உ௨௦)

1386. மெழுகிற் புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா
தழுதுரைந்துருகின் மவாயிடைத்தோழி துன்னிக்
கெழீஇயினுள்கேள்வநல்லாழ்க்கினாரம்பனையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்
தாற்போல ரைந்துருகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினுளாகிய தோழி
துன்னி, நரம்பனையசொல்லாள் கவலைநங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்
மையையுடையனவற்றைக் கூறினாளென்க.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை. காமமும், இருவினைநிலையாமையுமுத
வியவற்றை, 'காரணநீர' என்றார். பிரிவுணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமை
யின், இங்ஙனம் ஆற்றுவிக்கின்றாள். (உஉக)

1387. தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததிரைதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவளிந்தகராமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாந்
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படிகேள்;
துகருந்தன்மையுறும்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்காட்டின்மிகு ஆடவர்கொஞ்
சை இறுகப்பிணித்ததேனும் தோன்றாதிருக்கவேண்டினால் உருகினபொன்

அற்று - அத்தன்மைதது. (உஉஉ)

1388. ஓடரியொழுகிநீண்டவொளிமலர்நெடுங்கணாக்க
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குழையப்புல்லி
யாடவரமுந்திவிழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றாள்.

இ - ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணா
முயக்கிடத்தே வருந்தும்படிபுல்லி அமுந்திவிழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியும்
உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும்
பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லைகொணென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றாள். கூடுதல் - பெடை
யோகுகூடுதல். (உஉஉ)

1389. பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
வேதனைமரங்கணறிவேட்கைவோவிழ்த்துமுற்றிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதூயரிடம்பைகாய்த்துமரணமேகனிந்துநிற்கும்.

இ - ள். அறியாமையென்கின்ற வித்தினிடமாகத் தீவினையென்னும்
வேதனைமரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேளை வீழ்விட்டு

தான்முற்றி, பெறாததன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னும் கவடுகளைவிட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்றினை இவ்வுடம்புநுகரும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்மரந்தான் நிற்குமென்றாளுளென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநிற்வின், நிற்குமென்றது. ஏகா ரம், தேற்றம். (உஉச)

1390. தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதிரைப்போர்வைபோர்த்து மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்ற மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை

ுள்.

இமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ன். மாதே! மக்கள்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போ னவழியும்போலப் போனவழியும் மக்கட்குத்தோன்றவாய் மாய்ந்துபோம்; அங்ஙனம்போவதனை வேதனையால் தேய வருத்திக்கெவது நமக்குத் தகா தென்றாளுளென்க. (உஉ௫)

1391. க. பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதநங்கண்ணினீர்கள் [ரு சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற் முரிந்தநம்பிறவிமேனான்முற்றிழையின்னுநோக்காய் பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392. உ. அன்பினினைவலித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுநங்க

துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். முற்றிழாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக் காய்; மேனான்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனே கணவ னாக, அவற்கே அழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைக் குவித்துப்பார்த்தாற் கடலினீர் உறையிடவுமாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளேயன்றி, பாவாய்! இது மேலும் அழுதற்குத்தொடங்கினபடிகாண்; ஆதலின், அங்ஙனமழுதது மெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி இறத்தலுமெளிது; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததொழிபிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அங்ஙனம் வருத்தின அவ்வுருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமென்று கருதியிருத் தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம்; இதனை நீயும் நிகழ்த்தவேண்டாவோவென்

உ. கள், அசை. போலும்; ஒப்பில்போலி.

(உஉச - எ)

1393. க. மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்திங்
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றும்
கயற்கணிள்ளவுங்கொள்ளார்கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலகத்தழந்துகின்றார்.

1394. உ. இளமையின்மூப்புஞ்செல்வத்திமிம்பையும்புணர்ச்சிப்போ
கிளைநிறிப்பிரிவுநோயில்காலத்தநோயுநோக்கி [ம்திற்
விளாமதுக்கமமூங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாய்
களைதுயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மயற்கை - துரால். கயற்கணிள்ளவும் - கயல்போலும் கண்ணிற்
ரேன்றும் ஒருமாத்திரையளவும்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஆற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து
இம்மக்கள்யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை ; அப்பிறவிக்குப் பிரிவும் சாதலும்
இமைப்பளவும் இடைப்பிடுபடாததொன்றாதலான், ஒருமாத்திரையும் கவற்சி
கொள்ளார் ; இயற்கையேயென்றுகொள்வார். அன்றி, உள்ளேகவற்சிகொ
ண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம் பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே அழுந்தாரின்
றார் ; ஆதலால், கண்ணாய் ! கீ இளமையிலே மூப்புவருமென்றும் செல்வத்தே
மிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவருமென்றும் நோயில்காலத்
தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்நங்குமளவும் துயரைக்களைவாயாக;
இவ்வலம் வேண்டாவென்றாளுன்க. (உஉஅ - க)

1395. க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்யம்மலர்த்தாரினுனங்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா [ன்னே
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துரைக்கும்பொ
ந்திலமுறுவலுண்டானீங்கினுனல்லன்கண்டாய்.

1396. உ. வடிமலர்க்காவினன்றுவண்டளிப்பிண்டிசீழன்
முடிபொருள்பறவைகடமுற்றிழைநின்றைநோக்கிக்
கடியதோர்கொளவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றரவினென்றேன்
கொடியனாய்பிழைப்புக்கடேன்குழையலென்றெடுத்திக்

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

[கொண்டான்.

இ - ள். பொன்னே ! யான் நெடுநான் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவ
லவேண்டா ; நீத்திலமுறுவலுண்டான், நம்மைத்துறந்தானல்லன் ; காரியத்
தால் நீங்கினான் ; அதற்குக் காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலே
யுறையும் ஆந்தை பேடும்சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறாநிற்கும்.
அதனால், அவன் நம் கையிலகன்றபந்து நம் கையிலே வருமாறுபோலே அகப்
படுவன் ; முற்றியாய் ! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கடேன் ; அது கீயே
யறிவாய் ; அன்று காவிலே பிண்டிசீழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்

தைக்கூறுதலின், தின்னேநோக்கி, இஃது அரவினாலே கௌவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய் ! இதனையுநீதெளிந்து இனிக் குழையாதெகொள்ளென்றுகூறி, அவனை எடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உந.௦ - க)

1397. அலங்கலுங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலந்தகிணறுமல்குற்கவான்மிசைக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்ததுபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியனான அலங்கலையும் குழையுஞ்செருகிக் கண்ணீரையுந்துடைத்து அல்குலையுடைய குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது ; அவள் நெஞ்சம் தெளிந்ததென்க. (உந.உ)

1398. பண்கனிந்தினியபாடற்படுநரம்பிளகியாங்குக்
கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்
தென்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லார்
தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமரைக்காடிபோன்றார்.

இ - ள். பண்புற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற்கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளை நீங்கினாதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமரைக்காடிபோலே முகங்கருகினுரென்க. (உந.க)

1399. க. சில்லரிச்சிலம்புசூழ்ந்தசீரடித்திருவின்றாய்
முல்லையங்குழலினயின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகினைந்து
மெல்லியல்கங்குற்சொல்லிற்றிற்றெனமிழ்ந்துகின்றாள்.

வேறு.

1400. உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்குய்வெயில்வெஞ்சர
கினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கினாற்
கனைத்துவண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கண்வைகுதன்மான்பொடெனச்சொன்னாள்.

1401. ஈ. விரைசெய்தாமரைமேல்விளையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
கிரைசெய்நீலகினைப்பிலவென்றான்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநன்றாய், குழலினாய் ! கின்முலைக்கு முதல்வனையகணவன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று

வினாவு; அவன் நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டி, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், தன்மனைவியைநினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைப்போதல், ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்ஙனநீங்கினால் மனைவியர்தந்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தவென்றுகூறினான்; அங்ஙனங்கூறி, வரைபோலுமார்பினான், தாமரைமேல் வினையாடியவன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றளவாயினும் அந்நீலத்தை நினையாவென்றுங்கூறினானென்றாலென்க.

ந. நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளிரையே இனி நுகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்திச்செய்கைசெய்து, “அம்மரபொழுதும்” (தொல். எழுத். குற. ௧௨.) என்ற மிகையான்முடிக்க. (௨௩௪ - ௬)

1402. பொன்னினைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்ஞரல்கேட்டவகணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அகணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு; “அகணங்கொல்பவர்கைபோனன்றும்” (நற். ௩௦௪.) என்றார்.

இ - ள். திலோத்தமை, பதுமை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க குரல்நரம்பைக்கேட்ட அகணமாப்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௨௩௭)

1403. அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியது உய்ராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; எங்ஙனையென்னின், அன்னம் அவன்; தாமரைப்பூ நீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்காணென மகிழ்வெய்தக் கூறினானென்க.

இவளிறந்துபடுவெனன்று நீலங்கூறிற்றிலன். ‘நின்னினீங்கினன்’ என்றும் பாடம். (௨௩௮)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கரைந்துகடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுறுநலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவளைத்தோளிகளேவன்வருமெனவளித்தசொல்லாந்
ந்ருநலம்பிறந்துசொன்னோடேனினுமினியசொல்லாந்.

இ - ன். பங்கயம், பனிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுநிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அன்புறுநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகியவனைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகுறினொளென்க. (உருக)

1405. நஞ்சினையமுதமென்றுநக்கினுமமுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்கரவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுமுனாகுமாட்சியொன்றானுமின்றே
வஞ்சனுக்கினையரீரேன்வாடுவதென்னையென்றான்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் மன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமிலின்பத் தருதலிற் பிறரை அமுதமென்றான். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்தனை; “செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” (திருக். கக௦.) என்றும்போல.

இ - ன். அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்தினாயால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு துகர்ந்தானாயினும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளேயாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினுநினைப்பித்து அஞ்சுவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும் போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமும் கருடனும்போலு மகளினைப்போலே வருந்துவது என்னென்றொளென்க.

இதனால், தன்வீரின்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந்தன்மையின்மையையும் கூறினான். (உச௦)

வேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளொனுமுரசுமார்ப்ப
வெய்யவன்கதிர்களென்னும்விளங்கொளித்தடக்கைநீட்டி
மையிருட்போர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்
பையவேபாந்துநோக்கிப்பனிவரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

இ - ன். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பாந்து மண்ணகமடந்தைகோலத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகொள்ளும்பள்ளியெழுச்சிமுரசும் ஆரவாரியாகிற்பத் தன்கதிர்களென்னுங்கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலேசேர்ந்தானென்க. (உசக)

1407. செவ்வழியாழிநூறுந்திஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியானாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளே
யிவ்வழித்தம்மினென்றானிவுளித்தேர்த்தாணையானே.

இ - ன். மகாயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்லாளாகிய பதமைக்குப்பிறந்த வுருத்தமெல்லாம் தானையானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு

அவனும் வருந்தி, எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக் குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்கோளென்றனென்க. (உசஉ)

வேறு.

1408. மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னின்மேதகத்
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினுன்வடதிசைசமுகஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னையபொற்பினுன்.

இ - ள். பொற்பினுன், தன்னைத்தேடிவந்தார் அறியாதபடி, மின் மேகமாக அதற்குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோர் புதுவடிவைத் தான்ருங்கி வடதிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இல்பொருளுவமை. இதனால், தூரகமனங் கூறினார். பொன்னுளே பிறந்தபொன் - ஓடவைத்த பொன். (உசங்)

1409. வீக்கினுன்பைங்கழனரல்வென்டுகி
லாக்கினுனிருதுணியணிந்தபல்கல
னீக்கினொருமகற்கருளிரீணெறி
பூக்கினுவவவுறுமதியினெண்மையான்.

இ - ள். மதிபோனிறைந்த கலைகளையுடையான், முன்பு ஒலிக்கும்படி கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கடிதிற்போவதற்கு நொய்தாகத் துகிலை இருதுணியாக்கினான்; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்த்தானொருவற்கு அருளிக்கொடுத்தான்; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உசச)

வேறு.

1410. வேந்தனால்விக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்ன
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையவறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற் போகவிடப்பட்டவர்கள், சீவகனைக்கண்டு ஒரு வார்த்தைகூறினார் : இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்னையே அவன் பெரிதுமொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே; போகின்ற விடத்து யாங்கள் அவனைக் கண்டதுண்டாயின் அப்பொழுதெதென்று தலைப்படுவேம்; அதபெற்றிலேம்; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண்டறியின் உரைப்பாயாகவென்றாரென்க. (உசரு)

1411. நெய்கனிந்திருண்டவைம்பானெடுங்கணுள்காதலானே
யையிருதிங்கொல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்

சுகக

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகிநுங்கண்
மையலங்களிற்றுவேந்தன்மைந்தனுக்குராமினென்றான்.

அவர் கூறாதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று
அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாரைப்போலே,
'நெடுங்கனாள் காதலாளை' என்றான்.

இ - ள். காதலாளை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்;
யான்கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் நுங்கள்வேந்த
னுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐயிருதிங்களெல்லையகப்
பட' என்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றவாறு;
எனவே ஒன்பதாந்திங்களாயிற்று. போமினம், அம் - அசை. (உசக)

சூ. —பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

¹ - கசகக.

ஆ ரு வ து

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
றேனும்வழங்கும்பைந்தார்வியைசிறுவன்றேங்கொ
ணனம்வழங்குங்கோதையைவெய்யவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காலின்னேகினே.

இ - ள். கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, வியைசிறுவன், பதுமைவருந்தக் கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊர்திகளின்றிக் காலாலேகினென்க.

தேனும், உம்மை - இசைசிறை. அரிஞ்சயன்ருலத்தில் வியைசிறுவன் இங்ஙனம் போவதென்று இரங்கி, 'வியைசிறுவன்' என்றார். (க)

1413. சிலைகொணணிற்றீராத்திருந்துகற்பின்னவர்த
மிலைகொள்பூந்தாருழுதவன்பவருத்தரீங்க
முலைகொள்கண்கள்கண்ணின்னெழுதிமுழ்கும்மொய்ப்பன்
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நாண் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிற் புரிந்த முறுக் குடையாமையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம்.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தரீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்களைத் தன்கண்ணினாலெழுதி முழ்குமொய்ப்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப் போகாதின்றென்க. (உ)

1414. கனிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்
றியியவல்லாமுகத்தமுசவுங்குரங்குமிரியத்
துணிவுதீரநோக்கித்தோன்றல்செல்லுமுன்றா
பனிவெண்டி னாசுழ்குடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவனே.

கரிய மையை மெழுகிவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால், ஆல் - அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டில் முசுவும் குரங்கும் தண்ணீர்க்கண்டு இரிதலின், அவை துணிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத்தின்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

இங்

1415. பருகுவாரிப்புல்லிப்பயங்கண்மாதத்துறக்கு
முருகுவீம்முருதலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளுதுதலாலே
அவரைத் துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக்
கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத்
துற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க.)

1416. செல்வார்மனத்தினோங்கித்திருவிண்மார்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுக்கி
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெற்சேர்சிலம்புசேர்தான்.

இ - ள். திருமிக்கார்மனம்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார்
நெஞ்சுபோலே பகலே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுக்கி,
பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நடப்புபோலே செல்லச்செல்லக் குறையு
யும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்த்தானென்க.

“யானைக், கயிற்றிப்புறத் தன்ன கண்மிசைச் சிறுநெறி” (அகநா. கட௭.)
என்றும், “எடுத்திழைத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” (மலை. கசு.) என்றும்
கூறுதலின், வழியை, ‘ஒங்கி’ என்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயு
ணர்த்தற்று; “மண்பக வீழ்ந்த கிழங்குகழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாது
சேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக், கையறு துன்
பங் காட்டினங் காட்டும்” (சிலப். நாடு. சுஅ - எக.) என்றார்பிறரும். இனி,
‘மாவின்மயங்கி’ என்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றால் மயங்கியென்று
முரைப்ப

1417. சுணைகன்கண்களாகச்சூழ்ந்தருவனாவீழியா
வணையலரகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதிழை
நனைகொள்போதுவைய்நுநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்தருவனை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்
தைநோக்கி அவற்கிரங்கி அழுவனபோலும் அருவியையுடைய வரையிற்
சுணைகளிலேயாடி நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளை
மறைத்து நாதனைப்பாடாசின்றானென்க.

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனே துய்த்தலியல்பென்றி

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தருளிர் பூம்பிண்டிக்குமாளானே
யிலேதேகின்சொலியல்பென்றாலடியேயினினைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனைச்
சென்று அனுபவிக்குமென்று கூறாநின்றாய் : ஆன்மாவொன்றாவின், அவ
னுபவிப்பென்னாய் ; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்கின்றான் எய்தான்
பிறனுமாய்த்துப்பென்னாய். கோமாளே ! கின்வார்த்தை இரண்டெட்டி
ருத்தவின், கினக்கஞ்சித்தொழுதேனென்றானென்க. (எ)

1419. உண்டேதனதரியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரே பிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்நுபூம்பிண்டிக்குமாளானினைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதரியல்பால் உண்டேயென்று
கூறாநின்றாய் ; உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லே
யெனவுரையாநின்றாய் ; ஆதவின், கோமாளே ! கின்னைத் தொழுதேனென்
ருனென்க.

ஒருபொருளிலே உண்மையில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்தன்னி,
தூணிவில்லை. தூணிவில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர்
தனக்கே உண்மே இல்லையும்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால் அங்கில்லை.

1420. காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுங்கழியாவென்றமறைதியாற் [ங்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்டுலா
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்குமாளானினைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையும் கழிவன
வென்று கூறாநின்றாய் ; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால்,
எண்வினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றாநின்றாய் ; ஆதலால், கோமாளே ! கின்
னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே, “எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” (முத்தி.
சஎஅ.) என்பதனுணர்சு.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோரு.

வேறு.

(க)

1421. இனிதினிந்நனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்சித்திரகூடமுனாதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பனிகொள்பூம்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே ஏத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்ததென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (க௦)

1422. புல்லுமல்லியும்போருயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்வினிகேழலுந்தோரையு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காகதியா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போருயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராவே வினைந்தகேழல் - ஞானெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ள். ஊனை நுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணினானென்க. (கக)

1423. க. அரியகொள்கையராரழலைந்திடை
மருவிவீடுவனாக் குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவிதீத்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார்.

1424. உ. வள்ளியின்னமுதும்வனாவாழையின்
நெள்நாதிங்கணியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனுய்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்பதபக்கம்; “நீர்பலகான் மூழ்கி கிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்ச்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க்கும் வழி.” (புறப். வெண். வாகை. கச.) என்பனவும் நின்றனவுமாம்.

இ - ள். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குருடுவே மருவி மாட்சியுடையராய் நாவின்ராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருத்தினவர், வள்ளிக்கிழங்கையும் கணியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உண்பாயாகவென்றுகூறி, நெஞ்சழகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிவரென்க. (கஉ - க)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
விங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய

ஹங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்
மோங்குகட்டுகொயொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம்; “பாங்கர்ப்பல்லி” (அகநா. கூ.) என்ப.

இ- ன். அங்ஙனம்பேணிப்பின்பு, மாதவர், இவன் மதிபோலே எல்லாக்
கலையுநிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியான அவ்வி
டத்து நாமும் இவ்வேனையறியக்கடவேமென்று தம் கட்டுகொ ஒன்றிரண்டைக்
கூறினானென்க. (கச)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ண லுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமுத்திரநீர் துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுப்பவென்றோதினான்.

இ- ன். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சீவகனும்கூறுகின்றவன், கல்லைக்
கழுத்திலேகட்டிக் கடலை நீந்துகின்றவன் பிழைப்பறையிற் காமநுகர்ச்சியோ
டே இவ்விடத்து விரதங்கனையெய்தினவர்களும் பிழைப்பரென்று நூல்களை
எடுத்தோதினானென்க.

அவர் மனைவியரோடேதறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (கடு)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பிடிலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ- ன். அங்ஙனமோதினவன், வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைநீட்டிதல்,
சீவரம்போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், ஏகாங்கியாதலென்றுகூறிய இத்தன்
மையன பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் ஓதினா
னென்க. (கசு)

1428. ஏமநன்னெறியெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந் துணிகுவங்
காமன்றாதெந்நெறியின் கட்காளைநீ
திமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ- ன். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறிய
வாறே தூய்மையில்வாதவழி; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்
கூறிய இவ்வழியிடத்தில் தீங்குண்டாயின், காளாய்! நீசொல்வென்று அவர்
கூற, அவனும் சொன்னானென்க. (கசு)

வேறு.

1429. க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந் துய்ப்பநில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றாபகவனாரெங்கட்கென்னி [ல்
னோங்குநீண்மரத்திற் தூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவ
பாங்கறிற்பழங்கியுட்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

1430 உ. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழிலைந்துணின்று [ம்
சொல்லியவகையினோற்பத்துணியும்வெவ்வினைகளென்னி
கல்லுன்கிகடியவெம்புங்காணுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

1431 கூ. நீட்டியசடையமாகிரீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்று
வீட்டினைவினைக்கவேண்மின்வெளிற்றுரைவிமிமினென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத்
தீவினைகளில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின், மரத்திற் பக்கத்தே
நூங்கும்வாவல் பழங்களைநுகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ.
அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேகின்று பகவனார்கூறிய வகை
யால் கோற்ப வெவ்வினைகள் அறுமென்னின், கல்லையுண்டு வெம்பும் கடிய
கானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுகாணு
மல்லவோ; அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே
யாங்கள் மேலானகதியை வினைவிப்பேமென்னின், காட்டிற்கரடி அக்காட்டி
னின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால்,
தம்பயனில்லாதவுரையைத் தவிரவீராகவென்றானென்க. (கஅ - 20)

1432 க. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணிநுநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே.

1433 உ. வெண்ணிறத்துகிலினுங்கண்வீழ்ந்துமாசாகிநின்ற
வொண்ணிறவுதிரத்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினுற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினுர்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434 கூ. நுண்டிகில்வேதலஞ்சினெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சடாதுமாமே
கண்டத்தினுவியார்தங்கடிமனைதுநந்துகாட்டுட் [ராமே. ()
பண்டைச்செய்தொழிவிற்பாவம்பறைக்குற்றப்பறைக்க

1435 ச. நோய்முதிர்குரங்குபோலநுகர்ச்சிரீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினுழ்த்துவீழும்பிவ்வியாக்கையின்னே

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றுப்
போய்முதிர் துறக்கத்தின்பம்பருகுவபுரிமினென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

உ. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை.

௩. சுடாதும், உம்மை இசைநிறை. கண்டத்திலேபுழுக்கையுடையார்;
இனி, 'கண்டத்திலுவியார்' என்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த
அகிற்புகையையுடையாரென்று முறைப்பர்; "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை"
என்றார் வளையர்பதீயிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றுகீங்கிக் குரம்பையிலே நிலம் சேக்கையாகக்
கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினகெடுமாயின், குறவார்க்கும் அந்தப்
பெரிய வினையும் கெடுமல்லவோ? அதுவுமன்றி, வெண்டிகிலிலே வீழ்ந்து
மாசாகின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது; அதுபோலக்
கிளவியார்தம் பற்றினாலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க
வொண்ணாது; அதுவுமன்றி, துகில்வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளே
பொதித்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ; அதுபோல, நாவியார் தம் மனை
யைத்துந்தகல அவரை நஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு
போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றாற்
போக்கவொண்ணாது. ஆதலால், நீர் குரங்குபோலே காமதூசர்ச்சியையேநோக்
கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியின்ஊழ்த்தவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்
வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்ற நோற்றுப்போய்ச் சுவர்க்
கத்தின்பத்தைதுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகரமெல்லாம் எதிர்மறை.

(உக - ச)

1436. மெய்வகைதெரிதன் ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுவ்வகையுயிரைத்தேயாதொழுகுதலொழுக்கமுன்று
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினாகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்நுணமறிந்த
பொருள்களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும்
ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கொடே அவ்வுயிரும்புய்வகை
யொழுகுதல். இம்மூன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினை
யும் கெடுமென்றானென்க.

(உரு)

1437. குன்றானுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடும்பரீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேயாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன் பாதஞ்சேர்ந்துவிட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்ந்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்துபோய் இறைவன்னடியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழியைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தானென்க.

வட்டமென்றது, நாடோறும் வட்டமாய்வருதலை.

(உச)

வேறு.

1438. அசைவுதீர்ந்திருளஃகியகாலையே
வசையினீங்கியினார்வழிகாட்டலிற்
றியசையும்யாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மியசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினர், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருவகினுமில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனம்இளைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினார் வழிகாட்டலின், திசையையும் யாற்றையுந் தெளிந்துகொண்டுபோனென்க.

(உ௪)

வேறு.

1439. படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீ இயதுதக்கநாடது
வடங்கெழுவுருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினிததனெல்லையெய்தினான்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழு வப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது. அதன் எல்லையைச் சேர்ந்தானென்க.

(உ௫)

1440. தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே*

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத் தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாம் தரித்தலின், தக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்கநாடு.

(உ௬)

1441. க. சண்பகநறுமலர்மாலேநாறுசார்
தொண்பழுக்காயினேருவமெல்லிலை

*இச்செய்யுளும் இதனையும் சிலபிரதிகளறி காணப்படவில்லை.

1442. உ. யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே.
கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்துதற்
சரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர
அதன் நுதலிலேகிடந்த செந்நெல், மகளிர்நுதலில் தலைக்கோலத்தையொத்
தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்
பையையு.

க. சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்கும் குறைவின்மையிற் பிறந்தபு
கழென்க.

உ. அணைந்து, அணைய. சுரும்புகுழ்தாமரையென்க; சுரும்பு, மயிர்க்
குவமை. (நஉ - க)

1443. வண்டுவாழ்கொடுந்துறைக்கன்னிவாளைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்கிநாணிநூல்
விண்டொளித்தூண்டிறந்தொடுங்கும்விழ்புனல்
'வாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலேநடுங்கி
அவ்விடத்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறு
போலே, வளைந்ததுறையில் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொ
டுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்தநகரம் இனிக்
கூறுவேமென்றாரென்க. (நஉ)

1444. அகழ்கிடங்கந்துகிலாரந்தபாம்புரி
புகழ்தகுமேகலைநாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்பு
புரி மேகலை; நாயில் முலை; கோபுரம் திங்களையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி
சிகழிகையென்க. (நந)

1445. நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டினுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாநகர்ச்
சூட்டுவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொணிஞ்சியே.
சுசு

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தரமென்று பேர்நாட்டிய வரையா
லே கடலைக்கடைந்து அயிர்த்தத்தையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறை
வாரின்மையின், அந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்த
பெயர்.

இனி, அகரம் பண்டரிசுட்டாக்கி, அம்மணையவையாடடியெனறும்,
உறைநரின்மையால் நிதிதங்குமென்றுமாம். (௩௪)

1446. எறிசுறவினையவரேந்துபூங்கொடி
மறிநினாவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவரைமுதம்பேரொளி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொளிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிநினாயாக,
மாடம் மரக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (௩௫)

வேறு.

1447. மதியகடுரிஞ்சஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலேவிழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள் சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

இ - ள். அந்நகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிசூலைதலின் முத்தமலை
வீழ்ந்து பேரணிகலங்கலாம் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தா
லொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத
அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௩௬)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்
தாமநீணெடுங்குடைத்தரணிகாவல
னாமம்வேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெய
ரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன்
பெயர் நரபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (௩௭)

1449. க. அந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை
மெய்ந்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகன்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுந்தாரினான்
மைந்நிகர்மழைக்கணர்மருட்டவைசுவான்.

வேறு.

1450. உ. வார்சிலைவடிப்பவிங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயறொலேத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற

சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகுகின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வழிவொப்பில்லாத வன், வேதத்தையுடையவாணிகள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையும் தாரி னையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்விற்பத்தே தங்குவான், வில்லைப் பயிற் றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி கிப்புதி பெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதின தொரு பெண்மையையுடைய வின்க்கெனவாகி கின்றாளென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தாளென்றார். (நஅ - கூ)

1451. மாசிலாள்பிறந்தநூன்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
நாசலாமல்குலாட்குத்துணைவனாம்புணர்மினென்று
பேசினுனன்றுகொண்டிபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ன். அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக் கணவனும்; அவற்குக் கொடுங்கோளென்றுகூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவன் அவ னைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுகின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன் றப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என் றும் பெயர்கூறினார். (சு0)

1452. தாழ்த்தருபைம்பொன்மாலேத்தடமலர்த்தாமமாலே
வீழ்த்தருமணிசெய்மாலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றாணையேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்ப்பிகாதலானையொருபிடிதுசுப்பினுளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ன். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு துசுப்பினு ளாகியதோளி, பொன்மாலே, பூமாலே, விரும்பும் மணியாலையென்கின்ற இவற் றிடையே தூணைச்சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டு வருகின்ற காதலானை, அவர்களிலுள்ளேனென்று நோக்குமென்க. (சுக)

1453. சேயிழைகணவனாகுந்திருமகன்றிறத்தநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேரந்தவாரமுதடிசிலூட்டி
யேயினவகையினுலையாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி, ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனுடிய திருமகன் தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமடிசிலை விருந்திற்கு ஊட்டாநிற்க, அவட்டுப் பன்னிரண்டாகிய எல்லையையுடைய யாண்டு கள் கழிந்தனவென்க.

“என்றிறத்தவலங்கொள்ளல்” (புறநா. ௨௫௩.) என்றும்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குலிகழுட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த் திருக்கவினிறைமந்தவெங்கட்பிணைமுலைத்தேம்பெய்கோதைப் புரிக்குழற்பொன்செய்ப்பைம்பூட்புனையிழைகோலநோக்கித் தரிக்கலாதுருகிறையுந்தடமலர்க்கோதைநற்றாய்.

இ - ள். முறுவல் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகி நையாநிற்கு மென்க. (சஉ)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில் பூவொடுபுரையஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக வேவடுபிணையினோக்கியிறைவளைகழலந்நற தாய்ப்பிடுதுயரமெல்லார்தாரவனீக்கினுனே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினுமைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மாணவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையகேமசரி தனித்துவைவருதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோ லேநோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினு னென்க. (சஉ)

1456. போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேரந்தாங் கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி காதலான்மவத்தின்மக்கானகண்ணுறுநானையென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் வின. ஒன்றே, ஏகாரம் தேற்றம்.

இ - ள். பூநெகிழ்ந்தபோதே வண்டு நுகரும்ல்லவோ? அத்தன்மைய தொன்றே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள் காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்த்திருத்தவஞ்செய்தவன் நானாத் தானே வந்துஏறிப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தா னென்க.

லேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தன் வீங்கிருள் பின்னிவிட்டனகுழம்பெருங்கட்பேதைபூர் அன்னினன்றொடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலினையும் கண்ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி விட்டுவினங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பேதையூரைச் சேந்தானென்க. (சசு)

1458. மல்விதைமணங்கமழ்மாலேவார் குழற்

செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினை.

இ - ள். பூணினானாகிய மாலேமுதலியவற்றையுடைய இவள்தந்தையும், அங்ஙனந்துன்னின சேவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சஎ)

1459. தென்றிசைமுளைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினுன்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாதற்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முளைத்ததொருஞாயிறு நிலத்தேநடந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினுன், வடக்கு நோக்கிவந்து, நமோஅரஹந்தானமென்று அவ்விடத்தே ஓராலநிழலிலே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தானென்க,

சேவகன் வேற்றுநாட்டின்சைவகனை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றற்குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியையெய்து மிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற்போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாராக்கண்டாற் பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க. (சஅ)

1460. க. குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி.
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்விலவளைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்த்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின
கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டரு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

1462. ஈ. வரையகன்மார்பிடைவரியுமுன்றுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்கருமமரர்கோன்களிற்
றுருவுகொட்டக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. ச. இலங்குபொன்னிறுவனையினையேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாடியுமினிதுநாறுமே.
1464. ஞ. தடித்திறைதிரண்டிதம்மளவிற்கேற்றகுற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றேரைய
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லகித்தழக்கருமணியவிரத்தோட்டியே.
1465. சு. வாரந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யாரந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை

தீர்த்தனன்சொல்லனைஇத்தேர்க்கொண்டேறினன்.

இவையாறும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னுகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றொத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; கிறுடி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எழிறணிந்த அவ்வாய்தான் வாரந்து நிறத்தாற் பவழத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னை யொக்குறாவும் சுருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்கட்டிம் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலின், தோள்களும் ஐராவத்தின் கையை யொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறை திரண்டு தோரையவாய் வெண்கிறுகடிகும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிர லும் தம்மளவிற்கேற்ற குற்றகெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமாற்பிலே உத் தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பினையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக் கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேகழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; குறங்கும் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்த்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புக்களிற் காட்டிற் பெரிய அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன; உள் ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன் னிலே ஆராய்ந்தான்; அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லின் அனைஇ அவன் அன் றென்று ஐயந்தீர்த்தனனாய்த் தேரிவேகொண்டு ஏறினனென்க.

க. “ஆர் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய..... தோள்” (க0ச - க0சு.) என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும்.

ஞ. தேரை - மூங்கிலிசி; வரிக்குவமை,

(சக - ஞச)

1466. தேரிவருந்தனர் செல்லவிறற்லைக்
கூருகிர்விடுத்தோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்சூட்டிப்பெண்கொடிச்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச் செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே
பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக்கட்டின கழுநீர்
மாலையை வீணையிலேகுட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௩௩)

வேறு.

1467. வீங்கோதவண்ணன் வினாததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிறுதார்வீட்டுலகநண்ணுரே.

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன்; நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்
பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை மல
ரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றாளுளென்க. (௩௪)

1468. அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டுயர்ந்தார்கோமான்
கடல்வண்ணன் முக்குடைக்கீழ்க்காசின் றுணர்ந்தான்
காசின் றுணர்ந்தான்கமலமலரடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணுரே.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனை வருத்துதல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியை
யும்வென்ற இருடிகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிரு
வடியை நெஞ்சிலழுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றாளுளென்க. (35)

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணுரே
வீட்டுலகநண்ணார்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டிபிபெவண்குணனுங்கோட்பட்டுயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்சே
ரார்; அங்ஙனம் வீடுபெறுதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே
என்குணனும் அவர் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு
ஓடிபெவரென்றாளுளென்க.

என்குணம் - அநந்தஞானதிருணங்கள். ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓடிபெ,
விகாரம். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறுமையாளுளதாம்பற்று ஒழி
வின்ராய்வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதா

யிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௫௮)

வேறு.

1470. முத்துமிழுநர்நீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்ருள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாருவந்திவனொடொப்பானோர்
வித்தகணையின்னெபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

இ - ன். நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணி வண்ணன்ருளைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவள்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலின், தான், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க. (௫௯)

வேறு.

1471. நிலந்தினக்கிடந்தனநிதியந்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு

ஃவ.

இ - ன். அறத்தாற்றேழின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்திரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் சீவகன்னோக்கமும் ஒப்பனோக்கினவென்க. (௬௦)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளையெக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்தீவினோத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ - ன். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் காற்றின கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன ; மாமையும் கிறையும் நாணும் கெட்டன ; வேட்கையையும் தீப்போல் வினை வித்துக்கொண்டாள் ; அத்தியாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௬௧)

1473. வாக்கணங்கார்மணிவினைவல்லாற்கவ
னோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
விக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியொர்

கான.

புடைய தெய்வத்தன்மைகிறைந்த அழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள்கோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே.

அவன்நொந்து கச்சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையும் தோளினையு
முடைய கேமசரியை, ஒரு திருவோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந்
தானென்க. (சுஉ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவான்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிஞள்குழைந்தாவெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்முழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார்.

கொற்றொழிலே கிடந்த வேல்.

இ - ள். சோர்குமுலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினான் இவ
னைக்கண்டு வருந்தினுளென்று அவள்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினர்;
அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து சீவகனைச் சூழந்தாரென்க. (சு௩)

1475. நினைப்பருநீணிதைகிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிஞைக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றுள்.

நிப்புதி - கிஸ்ப்ருதி.

இ - ள். கிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையா
னெழிலையும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்புநம்பியது அழகுமிருதியானே
அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாம் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோளுளென்றுமாம்.

(சு௪)

1476. வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடித்தபின்

இ - ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீராச்சொரிந்துஆட்டினார்; ஆட்டின
பின்பு அவன்றான் கலிங்கத்தை உடுத்தான்; உடுத்தபின்பு, அவர் கண்ணி
யையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சு௫)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்தீர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதீர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீழினயின்றான்.

இ - ள். கோதையர், உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி
முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புருந்து பொற்கலத்திலே
அடிசிலெந்தினார்; அவனும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே உண்டகென்க. (சு௬)

வேறு.

1478. பத்தியிற்சூழிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற
நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின
லத்துறைவிடுத்தனனலர்ந்ததாரினான்.

இ - ள். தாரினானாகிய செல்வன், அங்ஙனமுண்டபின்பு, பொன்றாப் பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து விட்டானென்க. (சுஎ)

1479. இளிந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தமுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாசுசென்றவே.

இ - ள். ஒரு முழுப்பளிங்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணங்கினகாயும் திரையும்சென்றன. திரை-வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திறற்சார் பொன்றாற்செய்து விளிம்பு முத்தமுத்திய கைவினையை யுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டிச்சென்றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உணாப்பாருமளர்.

(சுஅ)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனம்மணிசெய்குண்டலம்
விசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழுவென்பவே.

தேசு, தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படி வெற்றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை ஒளியுண்டாகத் துடைத்து அதனையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (சுசு)

1481. க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசங்கதிருமிழ்வபாவிவேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிட்டவே.

இதுமுதல், “கலைத்தொகை” ஈறாக ஒன்பதும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பண்ணெத்தகிளவிதன்னுடைய வல்குலும் மேகலையும் துகிலுமாகிய இவை, பாலியேன் கண்ணையும் மனத்தையும் தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டிவிட்டனவென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்ற ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (ஏ0)

1482. உ. கடிசுமழ்குழவினாற்கட்டியெய்யெலா
நடுவொசிறான்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணலாவிபோழ்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலையாகிய கண்ணாகிய வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவள், என்மெய்யெல்லாம் தன்குழலாகிய கயிற்றாலேகட்டி, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்டி வென்க. (எக)

1483. ஈ. கடியனகச்சினாற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவெண்ணையென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினாற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுதுகொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்தமுலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; எண்ணிப் பெற்றால் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனம் கொடியவர்கள் ஒன்றாற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எஉ)

1484. ச. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யரீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுழக் கப்பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல் கள், செய்யனவாய் ரீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாகின்றன. ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப்போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எங்)

1485. ஞ. காதன்மைகண்ணுளையடக்கிக்கண்னென்னுந்
ரர்த்தித்தான்மமர்க்

ன்மைபடக்கரந்திட்டவாட்களேக்

கோதரீரமுதமுழுலகும்கிறகுமே.

ள். வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன்

எனக்கறிவித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தனோக்
கம் அமுத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

‘தன்னுளே’ என்பதூஉம் பாடம்.

(எச)

வேறு.

1486. சு. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின்னு [பொன்
நகுகொடா மணிகணல்ல தெளித்துக்கொண் டெழுதிநன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன் றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுக்காங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீளிமை - கொங்கையின்வலி, பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்
தலின், கண்கருகினவென்றார்.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடைய
முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து
முத்தஞ்சூட்டி மின்னும் தம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண்
டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாததையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்
டாலே வெளியேநின்றதுகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆனைச்செறுத்து
நோக்கி நெஞ்சுழன்று கண்கருகினவென்க.

(எடு)

1487. எ. தேன்கறிகற்றகூழைச்சென்பகமாலேவேற்க

ஊன்கறிகற்றகாலனெண்மணித்தடக்கைவைவேல்

கூண்டிறைநுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்

யான்பிறனளியன்வாழ்வானுசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண் - கண்ணென்னுமாத்நிறை; “கருங்
கண்ணன்” (நீருச்சு. இந்.) என்புழிப்போல. பினியால் உடம்பைவாட்ட
லின், ஊனமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலேதன்கண் காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்
லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர்
வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராகின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களிலல்லேனென்பது. காலன் - கூற்றம்;
கூற்றம், நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல்
செய்யுமவனுமாம்.

(எசு)

வேறு.

1488. அ. திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா

ருருவிற்கோர்நினக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி-

முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை

யொருவற்கும்பகைத்தியாரொருத்திவண்ணமே.

“மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே” (தோல். எழுத். புள்ளி. கஎ.) என்னும் பொதுவிதியாற் குளந்தாது, குளந்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின, குளங்கரை, குளக்கரைபோல உறழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, “செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான” என்று கூறின மையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்ததுஉம் பொதுவிதியன்றிச் சிறப்பன்றாத லால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகந்தெரியவென்னாமையுணர்க.

இ - ன். கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாலையாரந்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக் கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங் குதலிற் பகையென்றான். ‘திருவிற்கோர்’ என்பதாஉம் பாடம். இனி, பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற் கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றான்; எனக்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றானென்றுமாம். (எஎ)

1489. கூ. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகானைதா

னலத்தகையவணலநினைப்பநாய்கனு

மலைத்தொகைமதந்தவழ்யானைமன்னவ

னிலத்தவர்க்கறிவுநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

இ - ன். கானைதான், “களங்கொண்டிடன” என்பதுமுதலியவற்றை யெல்லாங்கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையையுடையவன் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம், “கண்ணுற”, “நல்வள” (கேம. கூக, கூ௩.) என் பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

1490. இடியுமிழ்நிறிதிராமுழக்கிற் பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குமுயிரார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினார்கடவுணானினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ன். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் திராமுழக்குப் போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஆர்த்தெழாரிந்த, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

1491. மணிக் குடமழுத்திவைத்தனையதோளினை
ங்கதிர்த்தகாரிகை
ம்

—ற்றவன்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழ் இடங்கொடாத நலம்.
பிணித்து, பிணிக்க.

இ - ள். தோளினைலத்தை அரிவையது காரிகைதன்னோடும் அவர்
அங்ஙனம்பிணித்தலின், அவன்பெற்றவன்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (1)

1492. பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை

காய்ந்தவன்றோளினைநாகமாகவைத்

இ - ள். துகில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏற்கியமுலை
வரையாக, தனத்தான் நீரின் அசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவை
த்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்த

றுவற்றால், முயக்கமும், அதரபானமுங் கூறினார். அவன்காட்டக் காண்
டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

1493. சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்முழற்
பைந்தொடிபடாமுலைகுளிப்பப்பாய்தலின்
மைந்கன்காரமுழந்திடைப்பெய்திற்
தஞ்சிலம்பணியல்குற்கலைபொடார்த்தவே.

இ - ள். மைந்தனுடையதார் அவன்நன்மார்பிற் சேற்றிடையிலே யுடை
யும்படி பைந்தொடிமுலை குளிப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்பும் கலை
யும் ஆர்த்தனவென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினுளவனென்க.
யானைபாய்தலின், தூசி சேற்றிலே யுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்
தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

1494. கோதையுங்குழலும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்கன்மாலைப்
போதுகப்பொருதுபூணும்பொருகடன்முத்துமூழ்கக்
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்விள்ளார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களுத்தார்.

இ - ள். அவன்றொழில்களைக்கண்டு, அவரும் தன்கோதையும் குழ
லும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுகிந்த, பூணும் முத்தும் ஒன்றிலே
யொன்றுமூழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவரும் காதலும்
களிப்பும் மிக்கு விள்ளராய்த் தேவனாயொத்தாரென்க, (அங்)

1495. புனைமலர்த்தாரினும்தோதனிகொம்பனாந்
நனைமலர்க்காவுமந் தண்வாவிபுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவனோசுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினுன்மிக்கநீரார்.

இ - ள். ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினுனும் கொம்பனாரும் காவீ
லும் வாவியிலும் ஆடிக் குற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்வினையின்பயத்தை
நுகர்ந்து செல்லாநிற்பரென்க: (அச)

1496. பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்காணாயுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வனோத்தோளிதன்னோ
டழிந்துவிழ்ருவிக்குன்றிலாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

இ - ள். நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்
கத்தைக்கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள் சென்றன; அவ்வளவி
லே, மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காணாயும் வடித்துக்கொண்டாற்போ
லும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கா
னென்க. (அடு)

1497. காஞ்சனக்கமுகுகாய்பொற்கனிக்குலைவாழைசூழ்ந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமாக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினையில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
தீஞ்சினையருவிக்குன்றஞ்சிர்பெறவேறினானே.

இ - ள். பொன்போலுங் குலைக்கமுகும், பொன்போலும் கனியை
யுடைய வாழையும் சூழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையும் தீம்பூமாத்
தையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பக
மலர்கள்சிந்தும் இனியசுனையையுடைய குன்றத்தை ஏறினானென்க. (அசு)

1498. தினைவினோசாரற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
புனைவனோத்தோளிரசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவினோகோதைநாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குரிசினண்ணிக்கவர்கிளியோச்சினானே.

இ - ள். அம்மலையில் தினைவினைந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட,
அக்கிளி அவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக,
அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை ஓச்சினாளாக, பின்னும்போகா
மைகண்டு அவள் கருத்துமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையனுகி ஓட்டி
ளுனென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவ்கூர்ந்ததனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறு
கின்றார். (அஎ)

1499. கொந்தழல்வேற்கணுலென்னுவிசுட்டிண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்தினிப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேகுவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினோனே.

இ - ள். எரிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணுலே என்னுயிரைத்
திறைகொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையுமேந்தி நின்னடியைப்
பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்க்கடவே
னோ? இறந்துபடக்கடவேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று
பரவினனென்க: (அஅ)

1500. வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர் தாமேவாணிகம்வல்லரென்றோப்
பூண்மூலைப்பொதிர்ப்பப்புல்லிப்புணைநலம்பருகினுனே.

பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனோ
வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறிந்த
தாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றுமகிழ்ந்தான். அம்மொழி
கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

இ - ள். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லினையுடைய வாணிக
மகளிர் தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பரு

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல்.

(அக)

1501. திங்களங்குழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிழ்ப்பூண்டகுளிரகதிராரமின்ன [ன்
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டிகண்டுசொன்னு
கங்குறானீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ள். தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே
தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படிநீங்கி மங்கையுடனிருந்த
வளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை
கூறினனென்க. (க0)

1502. மணிவண்டிம்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்ரூய்த்
துணைவண்டு தஞ்சினியுந் தஞ்சவையென்று நின்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றான் பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அண்மைவிளி. இருக்குமே, ஏகாரம் - விஞ்.

இ - ள். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நிற்பெடை அவ் விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்ஙனே யன்றோ : தான் இறந்துபடின, துணைவண்டாகியபீயும் இறந்துபடுவையென் றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியி லே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோ வெனச் சொன்னானென்க.

பணியென்றது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவன தேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கஉ)

1503. குழுவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்

மழலைவண்மீழலநக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிக்

குழல்புகைகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்த்தான்.

இ - ள். வெய்யோன், முன்பு குழுவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய் வெம்மைமிக்கு மீளும்பகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டு உழலும்படியலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்த்தானென்க.

உம்மை, இசைநிறை.

(கஉ)

1504. திருத்தாயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப

வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்

பொருத்தலும்பொன்னனாளைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்

பருச்சுடர்ப்பவழநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்த்தான்.

இ - ள். அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத் தத்தையுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணாகியரீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்த்தானென்க.

தாயிறல் - தங்குதல்.

(கஉ)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னாறிவுறாவகையினொற்றி

மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின்னுவிடிலங்குபைம்பூட்

கொல்சினமடங்கலன்னொன்கொழுநிதிமாடநீந்திப்

பலகதார்பபரிதாபலபாயிருளேகிளுனே

இ - ள். மடங்கலன்னான், திருவையொப்பான் திறக்கின்றவோசை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்திறந்து பின்பு முடியத்திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனென்க. (கசு)

1506. தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைதடத்தின்வையி

நாளினும்பெருகுதின் நகைமதியனையகாதற்

கேள் வனைக்கனவிற்காணுள்கிளர்மணிப்பூணிணுளே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணிணுகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினுள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வருகின்ற பிறையையொத்த காதலையுடைய கனவன்நன்னைக் கனவிலே காணுளாயினுளென்க.

கனக்காண்கின்றவள் அவன்போக்கண்டாளென்க.

(கடு)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கரந்தவன்கங்குனிங்கக்கதிர்வனையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளானந்தமேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

இ - ள். முலையினையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவள், கனவாலேவிழித்து அனந்தநீர்த்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பரந்துபார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சுணங்கு. வளைவருந்தும் தோள். கணவற்கு கினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (கடு)

1508. திருமணிகுயின்றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனாடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

இ - ள். மணியாற்செய்த கொம்பனாள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கதையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவும் ஓடித்தேடி, நாகம் தன்கண் வருந்துவதனையொத்தாளென்க.

வேறு.

(கடு)

1509. யாண்டையாயவஞ்சினெனருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
லேன்

ஒளிக்கக்கண்டுகொளென்று முன்பும் வினையாவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகிவினந்து, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றாகுதினாள். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். ஐயனே! நீ எவ்விடத்தேகிற்கின்றாய்; யான் அஞ்சினேன்; இனிநீதானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது; ஆதலின், நிறையழந்தேன்; இனித் தீண்டெவந்தென மிழற்றினுளென்க.

'தீண்டெவந்து' என்றாள், 'கண்டேன் சீதையை' என்றாற்போல. (கடு)

1510. கனிகொள்காமங்கலந் துயிரொன்றவி
 னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
 பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
 மனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாத விடத்து இனியரல்லரென்பது முன்பு கூறுகின்ற நீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுக்குின்றநாளிலே பனிமுடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான் தனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறாயென்றாளுென்க. (கக)

1511. கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற்
 கழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
 வழலுமேனியுமாற்றலெனையேவோ
 நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகா நின்றது; கண்களும் பரந்து பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாகின்றது; ஆகலின், ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ கிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிடுதியோவென்றாளுென்க.

ஐயவோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ, ஓகாரம் - வினா. (க00)

1512. திருந் துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மலையான்
 புரிந்துசூடினும்பூங்கொடிநுண்ணிடை
 வருந் துமான்மடவாயெனும்வஞ்சரீ
 கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியு மென்றறியாதபேதாய்! நினதுநுண்ணிடை வருந்தாநிற்குமேயென்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி நையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றா ளென்க.

ஓகாரம், வினா.

(க0க)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
 கண்முகேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
 வண்முகுறியவண்ணமறிந்திலேன்
 விண்முகேன்றுளிக்கும்விரைத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனாந்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமேயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறிப் புகழாகின்றவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன் அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றாளுென்க.

தேவரென்றது, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கினவி; “மண்மேற், நேவ
ரென் நேயிறுமாந்து” (திருவா. திருச்சத. ச.) என்றார்பிறரும். இனி,
இவள்வரையுமும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம்.

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமுழ்கலுறிந்
நலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனெதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று
முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்டுக்கூறிற்று; “எஞ்சுந்
மென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து” (இலக். கஉரு.) என்பமேலும்.
இருவரும் இன்புறாதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடறீர்த்
துக்கூடநினைக்கினென்பதுபெற்றும், நின்வனைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென்
பதுதோன்ற, ‘சிலைவித்தகனே’ என்றாள். எவனென்னும் வினா என்னென
நின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிர்காவலனே! நீகூறிய தடத்திடையிலே
ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவு
கின்றநீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன்;
அஃதுமென்? அருளிச்செய்யாயென்றொள்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தை
வருவாயென்க. (கரு.)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையி
னிடமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி
யுடனெத்துறைவாணுழைவாரலனேன்
மடனெத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

இ - ள். வடமணிந்தமுலையினாலே தன்மார்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ்
வளவும் யானெழுத, என்னுடனே ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்
தேவாரானுயின், என்னுயிர்வாழ்நிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்கு
மென்றொள்க.

எழுதி, எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான்அறியாதிருந்தது.
ஒத்துளது, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்று
மாம். (கரசு)

1516. பெறுமன்பினனென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினனென்றறைவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைந்துறைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனெனணுகாய்.

கமழ்தார், பெயர்மாத்நிரா.

இ - ள். நதிய தாரவனே ! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத் தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பினனென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பின னென்று கூறுவாரில்லை ; உருகுமென்போடு வருந்தி நைவேற்கு இன்னும் அரு ள்நன்னுகாயென்றொளன்க. (கடுகி)

1517. நுனசிறடிநோவநடந்துசெலே

புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையேழெழியத்தனியேகிணையே.

இ - ள். தாரவனே ! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியேயுகியுயாதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுறவாய் ! நின்னு டைய சிறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத் தாயென்றொளன்க. (கடுகி)

1518. பருமுத்துறையும்பனைவெம்முலையின்
றிருமுத்தகலந்தினையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற் றைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கறிஞன் : முத்து - கண்ணீர், பனை - பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தியாலேவெவ்வி தாதல் ; கண்ணீர்தங்கும் யான் பிழைக்கும் வெவ்விமுலையென்றொள்க.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நிற்பவின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவிலலை ; ஆதலின், நீமரு மத்திடத்து முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரியும் தன்மையைச் செய்தாயென்றொளன்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன் னின்று முயக்கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுலமை. இத்துணையும் எதிர் பெய்துபரிதல். “உடம்புமுயிரும் வாழயக் காலும்” (தொல். பொரு. பொருளி. கூ.) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இங்ஙனங்கூறிஞன். ()

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வனையேவனையேதிரையே

துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவளித்து, தம்மைத்தொழுதேன் ; இனி யான் பூனவனை இன்னும் சேரப்பெறுவேனோ ? பெறுவேனாயின், அவ னிருக்கின்றவீடத்தைக் கூறினென்றொளன்க. (கடுகி)

1520. கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னைவதான்மிகுமா
னெடுவெண்ணிலவின்னிமிர்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனையருளாய்.

நிலவின்நிமிர்தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தால் தேரு
ருள்போறவின், தேரென்றான்.

இ - ள். கணையிலுங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகா
கின்றது; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது; இவ்வள
வுக்கு எண்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றாளுன்க. (க0க)

1521. கடி
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியி
ருயலாவதுகண்மலர்காளுராயிர்.

கிடந்து, கிடக்க. அவசமாகித் தண்ணக்கடாமையின், 'அயலேன்'
என்றான். உரைத்ததனை, 'பொன்னுரைத்தது' என்றற்போல அவன்செய்த
தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லிற்றெல்லாமென்றற்போலவுகின்றது.
இனியீர், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன், இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நும்மைப்புக்
தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யான்அறியாமல் நுமக்
குக்கறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பிலையென்று நும்
மிடத்து இனியேனாகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர்; நும்மை அவன் புலால்
நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டீர்; யான், கண்மலர்காளென்
கின்றேன்; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்றாளுன்க. (க0க0)

1522. நெறிநீர்வளையுகிமுனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகமும்
வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனி

காள்.

1 - கடல்.

1 - ள். அவனினைவையமர்ந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலுந்
தன்மையவாக வளையையும் முத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்
புகமும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான்; முயக்கத்தை
நெகிழ்த்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர்; நும்மை இன்னும்
யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறிவென்றாளுன்க. (க0க0)

1523. இழுதார்சுடர்வேலினையானகலத்
துழுதிருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்

தொழுவாப் விடையைத் தொடர்கிறீரென்
றமுதாட்டமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின்,
'வயிரத்தொழு' என்றான்.

இ - ள். அணங்கிழை, முலைகள்! இனையானகலத்தே சேரச் சின்ன
ருழுதநீர் அவ்வுழுவின்பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவ
னைத் தொழுவாய்ப் பிணித்தலீர்; நாமக்கும் அஃதரிதாயிற்று; இனி யான்
செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதாளென்க. (ககஉ)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுருநீர்
வகைவாடிவருந்தியமுவுதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள் பான்மொழியே.

இ - ள். பான்மொழி, தானமுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகு
கெட்ட நிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்த
தோழி! நீவருந்தாதேகொள்; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள்; முடிவில் அவர்
நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனிப் பனிங்கிறோற்றிய நிழலுமாம். (ககங்)

1525. வெறிமலைகள் வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயின ணீடினள்கண்
டெறிவால்வளைகொண்டிவரும்மினியே.

பொறிமலை - விதியை இயல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ள். தன் தலையின்மலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைத்
தலின், பொறிமலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணலளாய், அவள், அவன்
போனவழியைத் தேடுதற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி அவ
னைக்கண்டு வளையைக்கொண்டு வருவனென்றாளென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம். (ககசு)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கினியே
யுடனுடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசோர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலிய
வற்றை விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என் ஐயனையென்றவளவிலே,
உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

‘ஐயனை’ என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, ‘தேடுமின்’ என்னும் வினை வருவிக்க. (ககடு)

வேறு.

1527. க. மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேயத்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றோ
யில்லுறைதெய்வநோக்கியிரங்கினின்றறைக்குமன்றே.

1528. உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலன்கழற்புனைந்தபைந்தா
கண்ணவாம்வனப்பினுணைக்காமனேகண்டபொழ்தும் [ர்க்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ.

1529. ஈ. கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டிங் [டோ.
கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பைக் கோதையாட்குய்தலுண்
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. புண்ண அவாவும் வாள். காமனே, ஏகாரம் - பிரிநிலை. பெண்ண
வாயும் பாடம்.

இ - ள். மலையிடத்தேகின்ற இனைய வேய்போலுந் தோள் முதலிய
வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தன
ளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவனைநோக்கி வருந்திநின்றகூறுமில்லுறைதெய்
வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினுணைக் காமனேயுட்
படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மை
யை யெய்துவதோராகை நெஞ்சிலேநிற்குமென்றால் இவட்குப் பிழைத்த
லுண்டோ; தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே யினியவாகிய கவளத்
தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுங் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக்
கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ; அதுபோல ஊடறீர்த்துப் புணரும்
கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்
டாமோவென்றுகூறிற்றென்க. (ககசு - அ)

1530. முயங்கினன் சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி
யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னீன்றலீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம் - பழி. பரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், கிணது இறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவு
மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினன்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

முலையினுள், வருந்துகின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருபட்டிகின்ற ஆவியைப் போகாமற்றாங்கிலுள்ளேன்.

அவன், “ துணைவண்டு தஞ்சி னீயுந் தஞ்சுவை ” (கேம. கூக.) என்ற தனைகினைத்து ஆற்றினாள்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் கினைப்பித்தது. (கக்க)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டிகாணீர்
துஞ்சவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுள்ளென்றாள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சீறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, ‘வண்டிகாள்’ என்றாள்.

இ - ள். சீறடியினுள், காமன்சொன்னவண்டிகாள்! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரந்தீரும்படி. என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்று

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; “ இருக்குமே யிரங்க வின்றாய் ” (கேம. கூக.) என்றாளுதலின். இது, தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ௦)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைதுசப்பிறேயந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசட்டிவனப்பொடுமுளைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினாள்; ‘வருந்தும்’ என வருவிக்க. இனி, துசப்புப்போல் தேய்ந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநிற்க, வானுக்கிட்டசட்டிபோல வெள்ளிவந்து முளை

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினாள்.

(கஉக)

1533. எரிநுதியுற்றமாவின்னிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே
யரிசூரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்கிப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலேமயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அழுதலாலே, அவ்வேவாசை அகத்தி

ஊள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவணற்றாயாகிய நிப்புதி அணுகி ஒருமொழிகூறினாளுன்க. (கஉஉ)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிழுக்கமொன்றானுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரறுதியினிட்ட
வெழுத்தனன்றந்தவின்பமின்னுரீபெறுதியென்று
அயன் வச்சிரத்தாலிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்க
நெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேளையரிந்து நாம்
முன்செய்த தவத்தினாலே எழுத்தன்னோன்வந்துதந்தவின்பத்தை, வழுக்குத
லின்றி இன்னும் ந்யேபெறுவையென்றான்க. (கஉஉ)

1535. பிறங்கினகெடுங்கன்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிமங்கினவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணில்யோனிப்
பிறந்தவாச்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டுபாடுங்கோதைநீகவலலென்றான்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்து வீழும்; பிறந்தவ
ரெல்லாரும் சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்க
வனப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும்; அங்ஙனன்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்க
ளெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றான்க.
பிறங்கினகன்யாவுமெனவும், பிரிந்தவர்புணர்வரெனவுமாவாக. (கஉச)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனையதொன்று
ஹருகிறைந்துடம்புரீங்கினிம்மையோடும்மைபின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியை
யொத்திருக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்று
யிருக்கும்; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கன்யாக்கைநீங்குமா
யின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளுநன்மையுமின்றி, இரண்
டிடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறாநென்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப்
போமல்லவோ? ஆதலின், இது தகாதகாணென்றான்க. (கஉடு)

1537. மன்னுரீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினொத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபணியினீங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்யாழிளியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னையென்றான்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும்; அவரின்பம் மின்னையொத்துத் தோன்றிமாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலைக்கண்டபனிபோல் நீங்கும்; ஆதலின், தீவினையினுக்கம் அப்படி வலி தாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவது என்னையென்று ஆற்றுவித்தா

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுநரம்பு. (கஉசு)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்சூல் வெஞ்சிறைப்பள்ளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத் தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்றான்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நஞ்சு குடிக்கொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்சூலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முலைத்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமரக அம்முலைத்தடத்தேதங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிர்வாராகவென்றானென்க.

இது, கேமசரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினான்; தாய்கூற்றுமென்பர். (கஉஎ)

1539. வாசமிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப் பாசத்தாலாக்கப்பட்டவானியளல்லதெல்லாம் பேசினோர்பிணையன்மாலேபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா சேலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னான்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னான், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவன், அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாம்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்டொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிற்றல், “பலவழி துதலிய” (நேரல். சொல். பெய. ஈஉ.) என்றதனாற்கொள்க. (கஉஅ)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து மெய்யெயரி துயரின்மூழ்கவிதிர்விதிர் துருகிறையு மையிருங்குழலிடைன்மைந்தனைவலையிற்சூழ்ந்து கையரிக்கொண்டுநீங்காணார்காணையுங்காலிற்சென்றான்.

இ - ள். பாம்புதிண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துய ரத்திலே மூழ்கும்படி நடுங்கி நெஞ்சருகி நையுங்குழலினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடியும் கண்டிலன்; அவனும் காலாலே கடந்துபோனென்க.

அரவு, விகாரம். காலின் - காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (கஉக)

1541. காழகச்சேற்றுட்டம்பால்கதிர்மணிக் குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
குழிருட்டொழுதிழுழ்கத்திங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்
மாயைகொண்முகத்திற்குேன்றிவளைகடன்முனைத்ததன்றே.

இ - ன். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்
படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்கனாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே
குளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசுத்தல்கொண்ட முகம்போலே
தோன்றி முனைத்ததென்க.

மாயை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்
றமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (கந0)

1542. ஏறனாற்கிருளை நீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவட்டம்வருதிரைமுனைத்தவாங்கு
னாறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

இ - ன். ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கை
விடும்படி மதி தோன்றுதலாலே போய்ப் பின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது
வட்டம் கடவிலே முனைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு
அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றானென்க. (கநக)

வேறு.

1543. எவ்வூர் ரெப்பதிக்குப்போந்தீர்தும் மனைவியர்தா மெனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருநாமினெ
ன்றும், சீவ்வூரே னிப்பதிக்குப்போந்தேனென் மனைவியருநால்வர்ம
க்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தான்சா
ன்றோன்.

இ - ன். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், நும்மனைவியர் எத்
துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவர், ஒழுக்கமுடையார்
எத்துணைவரென்று வினாவினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன்,
இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்
வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவனுள்ளென்று உணர்வுடையான் கூறினானென்க.

1544. ஒப்பானொருமகனைநால்வரொருவயிற்றுட்பிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோனம்பிபோல்யாருலகிலினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக் கேட்பேன்
மக்காய்குறித்ததுரையென்றான்ருனுரைப்பகேட்கின்றோனே.

இ - ன். ஒப்பானாகிய அவ்வொருமகன்றானே நான்குதாய்மாரது ஒரு
வயிற்றிலே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினாக, இவனைப்போல் உலகில்

இனியார் யாவரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராகின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீகினைத்தனைக்கூறென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாகின்றனென்க. (கநங்)

1545. நற்றானஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிற்சிந்நான்கு மற்றுங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி யுற்றொருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றனைப் பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள் பிறரேகண்டர்.

இ - ள். தானம் சீலம் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந் நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வர்வயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவா னாகிய நல்லினை யென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்ற மகவும் அவர்மகவல்லக்கண்டெரென்றென்க. (கநங்)

1546. படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுந் துகண்டவர்மெய்ப்பனிப் பிடிகைவைம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதருமைமூர்ப் [பநோற்றித் திடிகைத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டி. கிறிற்ற]

இ - ள். படநாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமும் தூயவாகத் துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடிகைத்துறத்தல் சீலமா மென்று மிக்கவர்கூறினொரென்றென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சும்காலும்.

(கநங்)

1547. ஓவாதிரண்டுவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த ருவாத்தவமென்றாதண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாைபாதம் பூவேபுகைசார்தஞ்சண்ணம்விளக்கிவற்றாற்புனை தனாரு மேவாவிவைபிறவும்பூசனையென்றிண்டியுதூல்கரைகண்டாரே. ஏவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் கரைகண்ட இருடிகள், தாை பாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றாற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிற வற்றாற்புனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கங்காத்தலைக் கெடாத தவமென்றாரென்க. (1)

1548. இந்நால்வர்துணைவியராக்காதன்மகனிவனாவுடையார்போகிப் பொன்றாரமார்பிற்புரந்தராரய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு மன்னுகிழுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிற்சிபியற்றிவரம்பிவின்பம் பின்னாவினோவித்துப்பிறவாவுலசெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள் இந்நால்வரும் மனைவியராக இவன் மகனாகவுடையார் சுவர்க் கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையும் ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளைநடத்தி அதீதாவத்தையை வினைவித்துப் பின்பு வீடுபெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க.

1549. மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண்ட மூட்டாதவிற்ப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத [ர் மெட்டாநும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பமேபோ லொட்டாவேகண்டர்வினையவனைத்தேறாதார்க்குணர்ந்திரன்றே, பாதம் - அடி.

இ - ள். இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத் தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலே காண்; அவனைத்தேறாதார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கிட்டாத வாறு போல நல்வினைகூடா; இத்தன்மையை யுணர்ந்திரல்லவோ வென்றானென்க. ஆனும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. ()

1550. வேற்றுவரில்லா நுமருர்க்கேசெல்லினும்வெகுண்டிப்போல வாற்றுணக்கொள் ளாதடிபுறத்துவைப்பீரேயல்லிப்போலுங் கூற்றங்கொண்டோட தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி னுற்றுணக்கொள்ளீரழகலாலந்வொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் - அசைகள். இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாருர்க்கே போயினும் அவருடனே வெகுண்டு ஆண்டுச் செல்லாதிர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓரடியிட்டிவர்; இத்தன்மையீர்! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண் டோட நுமரில்லாதவர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமுணுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக்கொள்கின்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடையீரல்லிர்போலே யிருந்திரென்றானென்க. (கநக)

1551. அனைவதுகாமமடுநறவுநெய்யொழுகுமூனும்பின்ன வினைவதுதீவினையேகண்டிரிவைமூன்றும்விடுமினென்றும் றனையவிழ்கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்விங்கிக்கண்சேந் துனையவுறுதியுரைப்பாரையோபாவமுணராரேகாண்.

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊறலும் பின்பு வினைவது தீவினையேகாணுங்கொள்; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கொளெ ன்று பிறர்க்குக் கூறினால், இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலை போற் பொருமிக் கோபித்து உணரார்காண்; ஓ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றானென்க, (கச0)

1552. இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்டிரு
ம்பிற்போர்த்த, பழுதெண்ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவிய
ர்கேளார்பால்போன், ரொழுகியழுது நல்லறத்தையோர்கிலரூன்
செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ணவள்ளுரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்
செய்கின்றார்.

ஓட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊன
ற்செய்தவுடம்பிற்கு. வள்ளாம் - ஊன்.

அவ்வள்ளுரமேசுமந்து கோட்டத்துக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க்
கழுகுண்ணும்படி அக்கழுகிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை இங்ஙனம் பழு
தெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஓட்டைமரச்செவியராய்
அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (கசக)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாளைதனைக்காட்
ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றிராங்கதற்குப்பருவமன்றென் [டா
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுமையாற்குறித்தவெல்லாம்
பொய்யேபொருளுரையாமுன்னேகொடுத்துண்டல்புரிமின்கண்டார்.

இ - ள். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிராவினளவைக் காட்டி
னாக, கண்ணாடிகய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்
போலே, ஐயனே! விளாம்பழமே வேண்டுமென்றானீன்றீர்; அதுதருதற்கு
விக்குள்வந்தடித்தலிற் பருவமன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன்
மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள்கட்டுமையாலே பொய்ப்பொருள்
கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்று
னென்க.

பன்மை, சாதிப்பன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

1554. பனிமதியின்கதிர்பருகுமால்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினர்
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிராடகங்
கனியநின்றிவர்கடையில்காலமே.

இ - ள். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை
உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினர், முடி
வில்லாத காலமெல்லாம், திக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு
முற்றத்திரிவரென்றானென்க. (கசங்)

1555. நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிநீங்கதிர்ப்
பழுவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்

சடுக

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

குழனிமீர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழுகிமீர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ள். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு
போலே கிளவியார் கோலத்திற்கு அஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத்
தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றானென்க. (கசச)

வேறு.

1556. இன்னவாறுறுதிசூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவீர்கலங்கனெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அணிகலம் அருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு
உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவ
னும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினான்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்
தைப்போகலுற்றானென்க. (கசடு)

சு.—கேமசரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கடுகிசு.

ஏழாவது

கனகமாவஸயாரிலம்பகம்.

1557. இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு [ன்.
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சரமவன்செலற்கெழுந்தா

இ - ன். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தையர்மேலன்பாலே
மனையானைத் துறந்துசெல்வாணாப்போலே மருதநிலத்தையிட்டு, அகவும் நா
றும் சுரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்பாம்பையும் பாகனையுங்கோறலின், பரத்தையர்க்கு, மயிலையும்
ஆனையையுமுடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சுரம் - அவன்குறிய
கானவர்குரம்பைபூழ்காடு. (க)

1558. கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைந்துகின்முடியணிந்தவர் பின்
னுலவுகாளுக்கியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ன். காயா, மயிலின்கழுத்துப்போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம்
பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச்சேவிக்கும் அரசனாப்போ
லேபூத்தன; மரவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேநின்றியும் சட்டை
யையுடைய மிலேச்சனாப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஒங்குமால்வரைவரையாடுமுக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
ருங்குசந்தனந்தளரத்தழுவிவீழ்வனதகைசா

* லாங்கண்மாலுலகளப்பாளுழிசங்கமொடேந்தி [ளவே.
தேங்கொண்மார்பிடைத்தினைக்குஞ்செம்பொருமொத்தா

இ - ன். வரையாடு உழக்குதலின், இரூதுடைந்து வரையினின்றொழு
கும் பெருந்தேன் விழுவின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும்
படி அம்மலையைத்தழுவி வீழ்வன, மால் உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான்,
ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தன
வென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண், விகாரம். தேம் - கட்டினிமை.
வனாதாங்கின சந்தனமுமாம். (ங)

1560. விழ்ந்துவெண்மழைதவழும் விண்ணுறு பெருவரை பெரும்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி [பாம்
தாழ்ந்துவிழ்ந்தவைமுழவிற்றதும்பினமதுகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகர் துளக்குறுத்தனவே.

இ - ள். மஞ்சபடிந்துதவழும்லை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப்
பனபோலேயாய், அம்மஞ்சபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலை
யில் அருவிவீழ்ந்தவை முழவுபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு, மயில்கள்,
வண்டிகள்பாட வளைந்தாழிப் பிறராநாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனத் தூங்குங்கதிரணியி றுங்கொடுதினைசூழ்
பொருவிய்யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதிர்வரகு
முருவவெட்பயறுமூர் துமல்லவுமெல்லையின் றுளவே.

இ - ள். கைத்தளமும், தேனிரூலுமென்னும்படி தூங்கும் கதிரணிந்த
இறுங்கையும், தினையையுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலும் கா
யையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவன
நெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வாரும், என்றும், பயறும்,
உழுத்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும் எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுத்தேனென்க.

(இ)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
மூனையுண்டவருருகும்பசுந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானினோக்கியர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ள். அவனொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மானி
னோக்கியர், ஐவனநெல்லை மருப்புலக்கையாலே பாரையாகிய உரலிலே
மிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனுருகும் பிண்டி
யையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்தவனானோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன்
மையையுடைத்தென்க.

வாசவல், விகாரம்.

(ஈ)

1563. க. குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடிமுல்லைமகன்மொழிந்தாடச்
செறந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்குக்குரவ
மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த
சிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே.

1564. உ. அரக்குண்பஞ்சிகடிரட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பிபிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்மிசைப்பரவ

வுரைத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலர் தீங்குமுலுலவ
கிராக்கண் மாமணிகறங்கநீணிலங்கடந்தனனெடியோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குர
வம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாணாயுடைய கொன்றையாகிய
செல்வனுக்குக் கொடாரித்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தி
னின்று உகும் தேனாகியநீனாவார்த்த ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவள
விலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலேபரப்பினுற்போலே கோ
பங்கள் பயிர்மேலேபரவாரித்க, தயினாவார்த்த மயிரிணையுடைய கோவல
ருதும் குழலோசை பரக்க, ஆனினாக்கன்பூண்ட மணிகறங்க நெடியோன்,
குறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றூறிங்கி முல்லையிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டிலும்படர்ந்தது. நடுவேகின்ற குருந்திற் சுரும்
பெழ, அஃது அகைந்து தேனைச்சொரிந்ததனற் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்
தையாக்கினார். கோபங்கள்பரவ்வெனவே கார்காலமாம். (எ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழியின் வளர்பொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிரள் விசித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவை
றுள்ளிவீழுயரருவ்வனகிரிதோன்றியதவணை. [போற்

இ - ள். பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலி
யினின்றூற்த்தப் பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுகினைத்து வெள்ளிக்கம்பி
களைத் தலையிலேபூட்டி வலித்து நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினாற்
போலே நாற்றிசையும்விழும் அருவியையுடைய வனகிரி அவ்விடத்தே
தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்ந்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிமைக்கும்வனகி
ரியென்க. (க)

1566. அண்ணரூன்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வண்ணமாச்சுனைமாரீர்மணிதெளித்தனைய துததும்பித்
தண்ணென்றாமரைகழுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுலியினவண்மபாண்முரன் றுளதே.

ஆல், அசை.

இ - ள். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்
குள்ளே பள்ளிக்கக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிறைந்து அதிலே தாமரைமுத
லிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒரு
சுனை உளதாயிற்றென்க.

வேறு.

1567. கானத்தினே குகின்றான்சுடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுநிறையலாளொருத்திதானே

(க0)

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா

ணைமும்பூவுஞ்சார்நாறவந்தருகுநின்றான்.

‘கானத்தினேருகின்றான்’ என்று பெயர்கூறவே, ‘வனசரிதன்’ என்றும் வடமொழிப்பெயரையும், ‘தானம்’ எனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுணர்த்தின.

இ - ள். சீவகன் கடிபொழிலிலே சென்றிருந்தவளவிலே, வானவர் மகளுமொப்பாளாகிய தையலாரொருத்தி, அத்தானத்திலுறைவானோர் வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றனென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவன் எய்தினுள்ளென்கூறின், மேல் இவற்கு இவன் வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் தன்மை திரிந்ததனை இவன்றேற்றினுள்ளென்கூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனம்வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினாற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன் போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைநிகழாதென்பது இத்தொடர்கிலைச்செய்யுட்டுக்குக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றமென்றுணர்க.

(கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையினா [ந்நிச்
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றநெடுந்நுகில்விளிம்பொன்றே
செறிந்ததோர்மலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்துதுவிட்டுநகைமுகக்கோட்டி. நின்றான்.

குறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதே உடைநெகிழ்தலாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே வினோதத் தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேகின்று புகையைத்துதுவிட்டு. கோட்டி - சாய்த்து.

இ - ள். முலையினா, ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டி நின்றனென்க.

(கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிப்பணையெருத்துறழ்நோக்கி

மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவரீழற்

றுணிவருஞ்சாயனின்றோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ள். தோன்றல், அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகடிய மரவத்தினிழிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனநின்றாளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றிலன். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோ
வென்று துணிவரிய சாயல். (கந)

1570. கண்டவன்கண்ணினோக்கநடுங்கித்தன்காதிற்றாழ்ந்த
குண்டலஞ்சுடர்வொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
துண்டுகிற்போர்வைசோர துழைமழையின்னினிற்ப [ன்.
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியிக்கொலிவண்மற்றென்ற

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன், நெஞ்சானன்றிப் பொறியானோக்குத
லின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுங்கி ஒல்கி மஞ்
சிலேறுமையுமின்போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவ
ருடன் கூடவந்தாருளரோவென்று என்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம்
தனியேவருதலின், இவன் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தாளென்று கருதினென
ன்க. (கச)

1571. எண்ணத்திலியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வானுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியநின்றான்.

வடிவுகூறுமில்லக்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ள். அவன் தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்
னர் இவன்கிறைகெடும்படி கண்கள் அம்பாக நுதலித்புருவம் வில்லாகக்
கொண்டு எய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெற்றின்றொன்க.(கடு)

1572. முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுமைநெரித்தனையவுண்கட்
குறுநெறியின் நகூந்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமெற்றாச்சேர் துகிறுநேசோர
வறியுராவியோழமநங்கனைங்கனையுமெய்தாள்.

இ - ள். அரும்பை அலர்த்திலுலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல்,
அணுகிப் பல்கால் ஆவிகொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்தானை
யும் நெகிழாநிற்க, அக்காமன்றானெய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முறுவலை
யும் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய வில்லை வலித்து, காமனெய்யும் ஐந்தம்பை
யும் தானெய்தாளென்க.

‘அறியுராவியோழமம்’ எனவே இவனெஞ்சு தன்றன்மை சிறிதுநிறி
கின்றமை பெற்றும். (கசு)

1573. வடிப்பிளவனையகண்ணாள்வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினும்
மடத்தகைசுறிப்புநோக்கிமனத்திதுசிந்த

பவத்தனை, 'கழலினான்' என்று ஒரு பெயரால், தேவர்கூறினார்.

இ - ள். பாவை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்கின்ற அழியுமாறுபோலே கண்ணான் இவனைக்கூடுவதோர் கருத்தினளாய்நிற்ப, பவத்தன்னுடைய அம்மடத்தகைகருத்தை அவ்வனசரிதன்றானறிந்து மனத்தே இதனை நினை யாநின்றனென்க.

என்றது, தன்மன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார்.

லேறு.

(க௭)

1574.

கடிமாலேருடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலேமென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலேமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றரோநெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! குடி முக்கி முலையாணைக்கூடனமைந்தர் பின்பு சிலராளிலே அவர் கண்புதைத்துக்கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றனென்க. அவரென்றது, சாதிபற்றி.

(க௮)

1575.

நாறியகலமெழுதிநறுதுதலா
ராவிதனிர்ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
துவியொழிபுள் ளிறேறேன்றித்துயருழப்பக்
காவிநெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வார்நெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி துதலார் ஆவிதழைக்கும் படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பறவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர் கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலுவரென்றனென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்குகிறார்.

(க௯)

1576.

இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளரத்தங்காதலா
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வார்நெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; “வெண்ணெய்போன்றுறினியன்” (கோவி. எஉ.) என்றார் முன்பும்; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாஊருகும் நல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினார், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைந்துதளர்தலாலே, அம் மகளிர் தம்கண்ணைப் புதைத்து அகல்வரென்றனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான்.

(உ௦)

வேறு.

1577. என்பினைநரம்பிற்பின்னியுதிர்ந்தோய்த்திறைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்ப்புறம்பொலியவேய்ந்திட்
டொன்பதுவாயிலாக்கியூன்பயில்குரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினூர்மருள வென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! தச்சன், உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலே என்
பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப்
புறம் பொலிவுபெறும்படி மயிராலேவேய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன்
றென்றுமயங்கினூர்மருளக் குரம்பைசெய்தான்; ஆதலால், மிகவும் நல்லன
யிருந்தானென்றானென்க. (உக)

1578. வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்ற
லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு
நினைப்பினாற்பெரியரென்னானீந்தினூர்கலைகளென்னான் [ன்.
மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண் பின்னமாதோவென்றா

இ - ள். நெஞ்சே! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுன்
மையை நாம் பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்த
தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்து
வையாகிற்கும்; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னானாய்க் கல்வி
மிக்காரென்னாய் எல்லாருள்ளங்கனையும் தளரும்படி செய்தும் மாண்பின
னாதலால், நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. (உஉ)

1579. க. என்றவனிருப்பமாதரென்வாவிசைப்பின்ல்லா
லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றாண்
மன்றலந்தோழிமாருள் வனத்திடைப்பண்ணையாடக் [வான்.
குன்றிடைக்குளிக் குமின்போற்குழாமழைமுகட்டிற்செல்

1580. உ. மயிலினமிரியவாங்கோர்மடமயிறழுவிக்கொண்ட
வெயிலினஞ்செல்வன்போலவிஞ்சையனெற்கொண்டேகத்
துயிலியகற்பினான்றுணைவிகண்டிடுவித்திட்டா
ளாயிலியல்காட்டுள்வீழ்ந்தேனநங்கமாவிணையென்பேன்.

1581. ஈ. தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்
வேயுலாந்தோளினூர்தம்விழுத்துணைக்கேள் வநிற்கண்
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனளித்தருளாதுவிட்டாற்
றியினுள மிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். என்று நெஞ்சினேத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதா
யான்வந்தபழகூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறு

கின்றவள், தோளினூர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே ! மலையிடத்தேதங்கும் மின்போல் மழைமேலேசெல்வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மனத்தையுடைய எந்தோழிமாருள்ளே யான்வினையாடாநிற்க, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெடுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டிபோனாக, தங்கிய கற்பினாகிய அவன்றுணைவி என்னைக்கண்டு போகமலித்தாள் ; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்த்தேன் ; யான் அநங்கமா வீணையென்று பெயர்கூறப்படுவேன் ; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன் ; இனி என்னை அருள்பண்ணினோக்கி அருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே அமிர்தத்தைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பேனென்றானென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாருஞ்சியோடியதற்கு, உலாம், உவமைச்சொல், சங்கியாசியன்மையின், தோளினூர்துணைவவென்றான். (உ௩ - ௫)

1582. மணியெழுவனையதோளும்வளாயெனவகன்றமார்புந்
தனிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயார்த்துகாமப்
பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளினென்றான்.

தனிவு - வற்றுதல். பணிவு - தாழ்வு.

இ - ன். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காமநோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய் ! நீ இங்ஙனங்கருதின இவ்வுடம்பின்மற்றன்மையைக் கேளென்றானென்க. (உ௬)

1583. போதொடுநானமுழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துமுல்லைக்
கோதைகண்டிக்குங்கூந்தல்சூராவளிபித்தோடையே
யேதஞ்செய்மலங்கணைய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை
கோதஞ்செய்குடர்கள் புன்றோனரம்பொடுவழம்பிதென்றான்.

இ - ன். நானத்தேமுழ்கிப் புகைதவழப்பட்டுப் போதோடே கோதை துயில் கொள்ளுந் கூந்தல் ! இவ்வுடம்பு, ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித்தையும் ஐயையும் பொருத்தினமலங்கனும், குருதியும், தசையும், எண்பும், ஈரனும், மூனையும், பொல்லாங்குசெய்யும் குடர்களும், தோலும், நரம்பும், வழுப்புமாயிருக்குமென்று கூறினானென்க.

பூமுதலியவற்றைக் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான்.

(உ௭)

1584. விழுக்கொடுவெண்ணஞ்சல்லாவுகிர்மயிருமிழ்கட்பீளை
புழுப்பயில்குரம்பைபொல்லாததடிதடிகிடந்தபோழ்தின்
விழித்தியார்தோக்குகிற்பார்பிள்ளையார்கண்ணுட்காக்கை
கொழிப்பரும்பொன்னிற் றோன்றுங்கொள்கைத்தாற்கொடி
[யேயென்றான்.

வண்ணஞ்ச-மூளைவிசேடம் ; கிணமுமாம். அல்லா - இவையொழிந்த, கண்ணுமிழ்பீளை, பிள்ளையார் ; கரிக்குருவியார். கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்றெத்துத்தோன்றுமென்பது ஒருபழமொழி.

இ - ள். கொடியே ! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவவுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடத்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவருமில்லை; இஃது அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளைகின்றகாமத்தாலே காக்கை கரிக் குருவிக்குப் பொன்போற்றோன்றுங்கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்கொணென்றனென்க. (உஅ)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப் புருவமுங்கண்ணுமூக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தார் கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள் காம வெரியெழுவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

இ - ள். உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுரைத்தியாயின், முற்கூறியவெல்லாம் நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாக எழுதிவைத்தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே ; ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய இத்தனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்களொணென்றனென்க.

இவை இவட்டுத்தெளிவுநிகழுமென்று கூறினான். இவர்களிங்ஙன நிற்ப்பவதத்தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உக)

வேறு.

1586. க. காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு மேதமுற்றுமுரியுதுசப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே னோதம்போலவுடன் றுடன்றுரையரீயொண்டாமரைக் கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேருணனாகுமே.

1587. உ. வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாரோகருங்கயல்களோ வுண்ணுகூற்றோவொளிவேலோபோதோவுணர்கலேறற் பண்ணின் தீஞ்சொலாய்ப்படாமுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி னுண்ணுந்தேனையமிர்தேயென்னின் னுயிரேயெங்கனையோ.

1588. ஈ. இலவம்போதேரெழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப் புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே [ய் லுலவும்போழ்துமென்னுவிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவா கலவமஞ்ஞையணையாய்கட்காதலொழிகல்லேனால்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காதலையுடைய என்மாமன்மகளே ! திருவையொப்பாய் ! கொம்பே ! தீஞ்சொல்லாய் ! பாவாய் ! கொடியே ! தேனே ! அமிர்தே ! இனியவயிரே ! சீறடியொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும்

அந்நிலத்திலுன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய் ! நினது திங்கன்மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன் ; அத்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றீ யான் கடல்போல் மறுகி நையும்படி மறைந்தாநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ ; இதற்குக் காரணமென் ? அஃதுணர்கிலேன் ; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன் ; இனி நீ எவ்விடத்தாய் ? கூறென்றானென்க.

உ. ஓ - வியப்பு.

ந. ஏர்-ஓப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன் என்னென்பது வினா. ()

1589 பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்டுமாழ்கிப்
பிணிசெய்நோயேயன்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டவந்
துணிகபோதுமெனவிதித்தாய்போந்தேன் துயருழப்பநீ
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ - ள். ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவனவிலே, யாழுடன்போகக் கடவேம் ; அதனைத்தான் துணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய் ; அக்கூற்றலேபோந்தயான் வருந்தும்படி, மேகலையாய் ! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்துபோகின்றாயோ என்றானென்க. (நட)

1590. இயக்கிநின்றோடிணையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான்
மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருநரநீ
நயப்பவெல்லார்தருவலெனத்தொழுதுநல்லியானைதன்
வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழாந்தொப்பமதிமயங்கினான்.

இயக்கி, வீளி.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி ! என்மாதரை நின்றோடிணைத்தற்கண் ஒப்பவென்றுகருதி அவனலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டுபோய் மறைத்துவைத்தாய் ; நீ அவனைத்தந்தருநருவாயாக ; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக்கெடுத்து மயங்கினுற்போல மயங்கினானென்க. (நட)

1591. மல்லற்றொல்வளத்துமத்திமநன்னாட்டுவண்டாமரை

புல்லம்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்
செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு [னே.
மல்லல்செய்தேனவட்சென்றாலென்னுனாக்கேனென்செய்கே

இ - ள். வளப்பத்தையுடைய செல்வத்தையுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற் பதுமபுரத்தில், என்றந்தை கீர்த்தித்தத்தனுக்கும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாமி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒழிந்த

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன் ; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுரைப்பேன் ; இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வேனென்றனென்க. ()

1592. உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுரைப்பக்காட்டுனுடி
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமையிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டிவந்தேன்படாமுலைப்பாவாயென்
றண்ணலாற்றாதமுதமுதுவெந்துருகிறைகின்றனே.

இ - ள். தலைவன், பாவாய் ! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையைநாழிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித்

கண்டிலேனென்றுகூறி அழுது உருகி நையாநின்றனென்க. (௩௬)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையைக்காணுன்குழை
ந்தமுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்மிங்கே
ட்டு, முழவுத்தோளான்முறுவலித்தீங்கேயிருநீபென், நிழையச்சொ
ல்லியினையானினையானையெய்தினுனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசேவகன். இழையச் சொல்லியென்றது - தாமுறைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாதுகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சேவகன் போக் கொடுப்பட்டமைகண்டு, அவ் வனசரிதனும் யானுகர்வனவற்றை நீயுதுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்றற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்றவாறு. ஈங்கே யிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு, உவமவுருபாயினமை யின், ஈங்கும் உவமவுருபாம் ; புறனடையால் ; இவ்விடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சேவகன் அவனை இங்கேயிருவென்று பொருந்தக்கூறல் அவற்கு இமையாமையுணர்க.

இ - ள். சேவகன், கோல்வளையைக்காணுநாய் அழுகின்ற பவதத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாவீணை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத் தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுமிருவென்றுகூறி, அவன் பவதத்தனைச் சேர்ந்தானென்க. (௩௭)

1594. என்னேகேளீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்றற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி
யென்னுநீரானையீங்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தாற் [றான்.
பன்னூற்கேள்வியுடையென்பான்பவதத்தனென்பேனென்

இர் ஈறு - ஓகாரம்பெறுதலெயன்றி, ஈர்பெறுதலும், “ ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா ” (தொல். சொல், விளி. கஉ.) என்பதனாற்கொள்க.

இ - ள். கேள்வி! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்னே? என்ன பெயராயுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானைக் கெடுத்தேன்; யான் தூற்கேள்வியுடையேன்; பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (நஅ)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாகு [கும் மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர் துணையுமா பொய்ப்பொருள்பிறகள் பொன்னம்புகமுமார் துணையாக் கு மிப்பொருளெய்திசின் தீரீர் நங்குவதென்னையென்றான்.

கற்றல் - அல்லீற்றுவிவங்கோள்; “இற்றெனக் கிளத்தல்” (நொல். சொல். கிள. கக.) போல.

இ - ள். தனக்கு இடுக்கணவந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்தும் கற்க; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகனையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றுநின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க.

புகழும் துணையியுமென்றுமாம்.

(நக)

1596. அன்புநூலாகவின்கொல்லாந்தொடுத்தமைந்தகாத வின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலே நன்பகற்கூட்டி விள்ளாதொழுகினுநங்கைமார்க்குப் பின்செலும்பிறர்களுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

இ - ள். அன்பு நூலாக இன்கொல்லாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவின்பஞ்செய்கின்ற காமமாலே யை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறப்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோ வென்

பகல் - வெளியுமாம்.

(ச௦)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீடிலபிறப்புநோக்கா வுண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாத்கே [ன்றே. வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றோன்மெலிந்துபின்னிற்றுகும

இ - ள். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக; மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடைய வல்ல; ஆயிரமுமாகவெழும் மனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலே மீட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இத்திரன்மகளேயாயினும் உருகி அவர் பின்னேநிற்குமென்றானென்க.

(சக)

1598. சாமெனிற்சாதனோதறன்னவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேரந்தவன்செல்லறீர்ப்பார்.

இ - ள். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; அவன் நீங்கினால், இது
ஞற்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி அழகுடனேதனிப்பத்
தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூராய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவ
னுக்குத் திருவோடொப்பார்; அவன் செல்லறீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெய
ரும், “பெயர்கொள வருதல்” (தோல். சொல். வேற். இ.) என்பதனற் பய
னிலையாயின. ஐ, அசை. இதனற் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சஉ)

1599. அன்னணின்ரோழியையாவவனென்னைக்கண்டகண்ணற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழாமாறெனவிரங்கினுனுக்
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

இ - ள். ஐயா! கின்ரோழி, கணவற் கைதொழுதுவாழ்வாரோடொப்
பவன்; அவன்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணற் பிறரைப்பாராதமாது; அவளை
யிழந்தும் யான் வாழமாறு எங்ஙனையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான்
அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலும் தெளிவுகிழாமல் இவனை
வருத்துந்தன்மையனோவென்றவாறு. நகை, பிறரிளமைபற்றிகிழந்தது.
இனி, யாம் இவன்இடுக்கணுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்று
மாம். (சக)

வேறு.

1600. இனையல்வேண்டாவம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவ
வனையவெல்லேசென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ [ள
புனைசெய்கோல்வளையக்கைப்படுதியென்றங்கவன்போத
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவிழ்ந்தாற்றினான். [லு
மந்திரம் - மகளிரை வசிகரிப்பதொருமந்திரம்.

இ - ள். நீவருந்தல்வேண்டா; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது
அம்புசென்றவளையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கி
கொண்டிவந்துதரும்; அவனைக்காண்பையென்றுகூறி இவன்போனவளவி
லே, அவனுஞ்சென்று அங்ஙனமெலிந்து பின்னிற்ருந் தன்மையையுடைய
மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியையப்புல்லி அரற்றினானென்க.

தான்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவன்றான் நம்மையுந் திங்குகருதுவ
னென்று. (சச)

1601. பட்டவெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவருங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைந்துறவினான்
மட்டார்கோதைமனைதுறந்தான்மைந்தனுமங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனாகியுருவமோதினான்.

இ - ள். அங்ஙனம்அரற்றினமைந்தனும் தானுற்றவெல்லாவற்றையும்
வருந்தாதேகிறினான்; கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவன்,
அவனும், இவன் விள்ளாவார்வத்தனும் இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி
அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோதினனாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள்;
கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வனசரிதன்மேற்சென்ற
வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணர்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவள்நெஞ்சை இங்ஙனம்
பிணித்ததென்றுணர்க. (சடு)

வேறு.

1602. மெழுஞ்செய்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மதத்தின்வரைக்குஞ்சரந்
தொழுதுவேய்முதற்றாசங்கொண்டேறினான்.

இ - ள். படிந்தமுகிலாகிய மெழுஞ்செய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்
ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலேச் சூழ்ந்தகிட
ந்து உரிஞ்சும் பொன்னாகிய மதத்தையுமுடைய வரையாகியயானையைத்
தொழுது மூங்கில்வோகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவை
யிலே அடியிட்டேறினனென்க.

புரீகோயிலைத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. ()

1603. கிளைத்ததிவினைநீங்கநெடுங்கணர்
வரைக்கணைறவின்வாலரிப்பொற்சிலம்
புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்த்ததொர்பாலெலாம்.

இ - ள். இடைவிடாத திவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையி
லேறுதலாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின்
இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒரு
பாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்த்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்.

(சஎ)

1604. சாந்துங்கோதையுந்தண்ணுஞ்சண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மவியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெரு
மாந்தர்சும்மைமலிந்ததொர்பாலெலாம்.

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச் சுகமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்கையுமேந்தி இடம்பெருத மக்களாவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (௪௮)

1605. துறந்தமன்னவர் தூமுடிதோள்வரை
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதர்மின்னெடுபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபாலெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றன வென்க.

நண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம், (௪௯)

1606. கருவித்தேன்கலைகையுறக்கீண்டுடன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பினிற்றவினாந்தூர
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

இ - ள். கைத்தளம்போலுந்தேனினால், ஆண்முசுவின்கையுறுதலாலே சேரக்கிழிந்து வினாந்து பரந்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிமீம்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிரும்பென்க. (௫௦)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டெனப்
பொங்குமான்றொம்பிற்குடைபொற்றுக்கண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தேரகப்பட்டதாக, அத்தேரிற்பூண்டமான் தம்மடியையுன்றி அதனைக் கொண்டு போகின்றபொழுது, ஞாம்பாலேகுடைந்த துகள் திசைகளெல்லாம் இருளாககிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக. (௫௧)

1608. சுணையரீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனைபநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்
சுணையசண்பகம்பேங்கையொடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினான்.

சுணையிடத்தனவாகியரீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்ச்சு கோங்கம்.

இ - ள். ரீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே கிருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகளை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க.

மிடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம். (௫௨)

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமுமவாமுதல்வன்
 றனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ப
 தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்றும்
 பனிமலர் தூய்நின்னுபழிச்சாவாமென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ள். முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்
 றனதேயென்பர்; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்
 றது அறியாமைபன்றோவென்றோனென்க. (இரு)

1610. மலரேந்தசேவடியமாலென்பமாலா
 லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
 னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
 லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாமென்னே.

சேவடிய, அ - அசை; சுட்டுமாம்.

இ - ள். மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால், இந்திரனால்வணங்கி
 மதிக்கப்படுவானென்பர்; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும்
 ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றோனென்க. (இரு)

1611. களிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
 வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
 ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனெல்
 வளியாக்குணத்துதிநாம்வித்தாவாமென்னே.

இ - ள். காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலை
 வன் இவனேயென்பர்; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல்
 அறியாமையன்றோவென்றோனென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனேயென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(இரு)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனாடிதொழு
 தன்னமுறங்குமணிவரைமேனின்று
 பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை
 மின்னினடந்துமிசுராஞ்சென்றான்.

இ - ள். கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுது வரையிடத்துநின்று
 மிழிந்து நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடிதுசென்றானென்க.

சுரம் - பாலை. இதனானும் தூரகமனம் வல்லனென்றார்.

(இரு)

1613. மரலைக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
 கோலைவிடுகணுருகுகொடியிடை

யேலங்கமழ்குழை நழுவவரன்ன
வாலைக்கரும்பினகநாடணைந்தான்.

இ - ள். வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேன்மீன் வருகவென்று மலர்க்கு ஒலைவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மகளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திமதேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம் ; “ அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி ” (மது. கசக.) என்றார். (௫௭)

லேறு.

1614. வழைச்சறுசாடிமட்டயின் றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண் ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரலெனமயிலகவவார்செந்நெற்
புழைக்கடைப்புனலலைத்தொழுகும்பொற்பிற்றே.

இ - ள். மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு சரும்பைக்குறுகத் தறித்து மழைக்குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செந்நெற்செறுவிற் கடைமடையாலே புனலை அலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடைத்து, அந்நாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர். (௫௮)

1615. தாமரைமலர்தலையெடுத்தாத்தண்கமழ்
தூமலர்க்குவணைகாலணைத்துத்தேதோலடிக்
காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்கொளுந்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவணையைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அழையையுடைய பெடையைத்தழுவிக் கண்டியில்கொள்ளுந்தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர் மல்காகின்றதென்க. (௫௯)

1616. கண்பயிலிளங்கழுகெருத்திற்காய்பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கணிமுசுக்கலைசிதறுந்தேமபொழிந்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகிணன்.

இ - ள். அமரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கழு கின்காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கனியைச்சிதறும்பொழிலை மகிழ்ச்சியோடே போனானென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச்சூழ்ந்த பொழில்.

(௬௦)

1617. கனிமாய்கதிர்ச்செநெற்கழனிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபதிகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசார்ப்பப்பெய்கழல்
வெளிநிலாக்கேள்வியான்விருப்பொடெய்தினன்.

இ - ன். கனிமுகைகின்ற செந்நெற்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியை
யுடைய நாட்டிடத்தில் நரபதிகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் முரசார்ச்
சென்றகாலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசார்த்தல், நன்னிமித்தம்.

(சுக)

1618. புறநகர்மணமகனொருவன்போதர்வா
னிறைமகன்வினாவினென்னபேரவே
துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினன்.

இ - ன். இறைமகன், கலமிநியுந்துறைமிக்க நாடும் நகரமும் என்ன
பெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்பூக்கமழ வினாவி
னன்; அதுகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவானாகிய மணமகனொருவன்
அப்பெயர்னை அறிகவென்று கூறினென்க. (சுஉ)

1619. க. மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்
சூய்த்துமூர்கொடுப்பவரேமமாபுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென.

1620. உ. அன்னதேயென்றவினடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினுய்தவிர்மற்றிங்கெனப்
பொன்னகர்ப்புக்கபினறிவல்போகென்றான்
வின்மீ இவாங்கியவீங்குதோளினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட்
டில் எத்திசைநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்
பவரூர் மமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீ இத்திசைக்
குப் புதியைபோலுமென்று அவன்கூற, அங்ஙனம்புதியெனென்று சீவகன்
கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினாய்; அதனால், நட்பிற்குத்
தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூற,
தோளினான், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன்; இப்பொழுது போகவென்று
னென்க.

உ. அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது, வில்லைப் பயின்ற
வனைத்த, (சுரு - ச)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம்.

1621. புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத
மணமகள் கதுப்பெனநாறுமாநகர்த்
துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மிணைமலர்த்தாரினுனிடறியேகிணன்.

இ - ள். தாரினுன், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது
மழைபோலமும்மதம் கதுப்பெனநாறுநகரிலே வகிணனென்க.

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுரு)

1622. வண்டுகொப்புளித்துணுமலைமார்பினைக்
கண்டிவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற
மண்டப்பளிக்குறைமருங்கொர்மாநிழல்
கொண்டவற்களித்ததோர்குளிக்கொள்பொய்லையெய்

இ - ள். (தம்கண்கள்) மலைமார்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி
கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி
யின்றி ஏக்கறும்படி போய் மாநிழலை இருப்பிடமாகக்கொண்டவர்கு ஒரு
பொய்கை வருத்தத்தைதக்கெடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்து இடைய. மண்டப்பம்போலும் பளிக்கறை. (சுரு)
வேறு.

1623. வண்சிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூரத்
தண்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிற்தென்றெண்ணிக்
கண்டனங்கர்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லம்பேண்டாபதிக்கவென்றுடிற்றன்றே.

இ - ள். சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறி
யாமையிருதலாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறொப்பெடையென்றுகருதி,
கள்வனே! நின்காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம்; இனி, முன்புபோல்
தேற்றத்தேறேம்; அகப்படுக்கவேண்டாவென்று ஊடிற்றென்க. (சுரு)

1624. செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதெனின்னையல்லாலறியலென்றிழக்கி
னுயிர்ப்பதுன்பணியினுலேபூடனீயென்றுபல்காற்
பயிர்ப்பறச்சிறநாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்குனமூடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச்
சேவலினின்றநீங்க, சேவல், யான் நினைவன்றி வேறொன்றறியேன்; என்
னை அயிர்ப்பதென்? அதுவுமன்றி, யான் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னெவலா
லே; ஆதலின், நீ ஊடாதேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்றமை
நீங்கப் பல்கால்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்ததென்க. (சுரு)

1625. கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கணிந்துலுட

னிலையுணர்மையநீர்நீக்கெறியினுற்புணர்ந்தொப்ப

வலர்மிசைப்பெடையினூடலன்புகொள்சேவனீக்கிக்

குலகியபுணர்ச்சினோக்கிக்குன்றனென்சிற்திக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள் ; கரணமு
மாம். கனிந்த - பழுத்த.

இ - ள். மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத்தீர்க்குமுறைமையையறிந்தமைந்தர்
தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலைக்கிக் தாழ்
ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நினையாநின்ற
னென்க. (சுசு)

1626. தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவும்பேசுற்றொனென்றுமிழ்நறும்பைம்பூட்

பொன்னவாஞ்சுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினொன்
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துளோதோன்றுகின்றான்.

இ - ள். அவளுடனீர்த்தற்கு யான் தன்னை முகத்தைப்பார்த்தால் தான்
எதிர்நோக்கின் ஊடநீருமென்றிறைஞ்சுகிறதும் ; பின்பு யான் ஊடநீர்ப்பல
வுங்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும் ;
இத்தன்மையையுடைய முலையினொளகியதத்தை முன்னையாள்போன்று என்
முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றொளென்றனென்க.

அவாம் - விரும்பும் ; ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குண
மாலையால் தத்தைக்குகிகழ்ந்த ஊடநீர்த்ததனை நினந்தான் ; ஒழிந்தோர்
க்கு அங்ஙனநிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊழனநிலைமையாகவே
தோற்றுதலின், ' முன்னையாள்போன்று ' என்றான். (எ0)

வேறு.

1627. க. பரிவுற்றற்பயனின்றியும்பாவைமார்
முரிவுற்றார்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றோன்றியபேரன்பெனப்படு
மெரியின்மூழ்கியிறந்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல், மூன்றுகவியும் ஒருதொடர்.

பாவைமார், அன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல நெட்
டுயிர்ப்புக் கொள்வார்கள் ; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரிவாற்
றோன்றிய அன்பென்னுநெருப்பிலேயழுந்தி இறந்துபடுமோவென்க. இவ்
வாறு அருள் பிறர்க்காகுமென்றாற்போலக் கருதுதல் பரிவு, (எசு)

1628. உ. வாளியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
றோளுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்னல
நாளுநாளினுரைந்துரைந்துள்கடப்
பூளைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

* இவற்றை, மணிமேகலை; உ - ம் காதையிற்காண்.

வாளியம்பு - அலகம்பு. ‘பூணெமெல்லணை’ என்றான், பூணெழுவியவற் றுற் சமைத்தலின். தடங்கண்ணி உள்கடுதலாலே தோளுமுலையும் தம் தொன்னலம் நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்னேறாகிய அணைமேற்றயின்றான், இப்பொழுது தீயாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றென்க. (எஉ)

1629. ந. உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்
கருகிவாடியகாமருகோதைத
னிருகணீருமிடைமுலைபாய்ந்துகக்
குருகுபாய்த்தடமாகவழுங்கொலோ.

யான்போர்த்தின்பு அவனுற்றதென்னென்றுகிணந்து உருகிவாடிதலா லே கருகிவாடியதோர்கோதைபோல்வான், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன் னிரு கண்ணினீரும் வடிந்துவீழ அழுமோவென்க; “கருங்கால் வெண் குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே” (குறு. ௩௨௩.) என்றாற்பிறரும்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவள் இறந்துபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றானென்றென்க. (எ௩)

1630. வண்டிவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்
கண்டநூன்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா
னெண்ணுகொண்டிபருகியநோக்கமொன்
றுண்டெனாவுருக்கியிடுவதே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திற்குமுன்னே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டபருகிய, என்னாவியையுருக் குவதோர் நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்ஙனம் உருக்காநின்ற தென்றென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது, அவளுடனுடன்றோன்றியதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறும் தோன்றினமை கூறிற்று. (எ௪)

1631. காதலாளுடனுள்ளுயிர்கைவிடி
னேதமென்னுயிரெய்தியிறக்குமற்
றுதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ
மாதர்விஞ்சையும்வல்லந்மல்லளோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலின், காதலாள்உயிரீங் கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்திரீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்து பட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கு ஒருபாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்ல ளல்லளோ? அதனைப் பன்னிருமகியினென்று தேவன்கூறியவதனையும் பிற பான்மைகளைமுணர்ந்து ஆற்றுவனென்றென்க.

அல் லுஹுமென ஏழுநூறுபுலிரிக்க. அல்லது உமென்றது - முன்வருந்து உமெனாவென்றதனைமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்மை மேல் வரவிடும் ஓலையானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோ மென்றதனனுமுணர்க. (எடு)

1632. காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்
ரூதுதுற்றுபுதங்கியவண்டனூர்க்
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

இ - ள். தாதை உண்ணுநின்று அதிலேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினார்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் எண்ணியிகழ்ந்துகூறும்படி நெஞ்சு எண்ணுநின்றது; இங் றுனமெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்வியும் பிறர்குற்றநீக்குதற்கு உதவுதலன்றி எங்குற்றநீக்குதற்கு உதவா தொழிதல் கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனத்தை ஒக்குமாயிருந்தது; இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த தீவினை யாதென்றானென்க.

பவத்தன்வருத்தத்திற்கு யானுரைத்தாங்கு என்வருத்தத்திற்கும் உணர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டி கூறினான். எண்ணுமென்றது - இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதுநெஞ்சென்பதுபடும்; என், “என்னெனப் படுங்கொ ரோழி” (அகநா. ௨௦௫; துறு. ௧௧௪.) போலின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தந்ததில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகோன்முதலாயினரும் இழித்துக் கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றென என்னெஞ் செண்ணும்; இது வண்டனூர்க்கு ஏதமென்றுமாம்; ‘இற்று’ என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டன்னூர் - உத்தமர். இனி, வண்டன்னூர் - தபோ தனர்; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றுமாம்; இன்று - இற்றெனவிகாரம். (எசு)

1633. நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றநீவினைப்
பறவைத்தேர்நரகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணாகுவார்.

இ - ள். மகளிர் நலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த தீவினையாகிய பறத்தற்றொழியுடைய தேரிலேபோய் நரகத் தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே அறிவனல்லது வேறு சரணவாரில்லையே; ஆதலின், ஈண்டு அவனையன்றே சரணென்றானென்க. (எஎ)

1634. வேட்கையூர்தரவிம்முறவெய்திய
மாட்சுபுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிடை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்நலனுண்டு
மீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறான்.

இ - ள். ஏறானுன், வேட்கை மேலிடுதலாலே வருத்தமுற்ற மாய்தலே
யுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தைதருகாந்து மீட்டும்
அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற,
'மீட்டும்' என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. க. நேரார்நேருநீணிதிதுஞ்சுந்நிறைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசம்கு
நாரார்கற்பின்னாகிளவேய்த்தோணளினைக்குஞ்
சீராற்றோன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.

1636. உ. விண்டார்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்மேர்விசயன்னென்
றுண்டாநின்றான்நன்புகழுழியுலகேத்த
வண்டார்சோலைவார்மணநாற்புகுகின்றான்
கண்டான்சேர்ந்தான்கானையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையார்ந்தகற்பினையும் தோ
ளியுமுடைய நளினைக்கும் தலைமையோடேயிறந்து, செல்வத்தோடே
கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு
உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ஊழிக்காலமுண்டாக ஏத்தநின்றவன், பகைவர்
தரு திறைதங்குங் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணநாற்ச்செல்கின்றவன், கல்
விக்கடலானாகிய கரீனையைக் கண்டான்; கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாற் கண்டானென்றுமாம்.

(எக - அ0)

1637. இந்நாட்டிவ்வூரிவ்விடமெய்தாரிவண்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நீயுளையென்றற்
கந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான் [ன்.
பொய்நாட்டேனும்பொய்யலவாற்றாற்புகழ்வெய்யோ

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது, தனக்குருடக்குமிடத்தை.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில்
வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார்; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல
னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயராயுடையாய்?
உளையென்றுவினாவினாற்கு, புகழ்வெய்யோன்றான், சொல்லாற் பொய்யாக
நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததோர் வழியா

லே ஏமாங்கதமென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயராய்
யன்றிப் பொருளால் அப்பெயரோயாகக் கூறினானென்க.

எனவே மறைந்தொழுதுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

1638. வாமான்நிண்டேர்வள்ள லுமுள் ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பெய்கொள்பயன்மிக்காந்கொலேவேலா
னேமாறல்லாவிந்திரனையும்மிவனெவ்வான்
போமாறாய்வென்பொற்பொடுகிடும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம். இந்திரனும், உம்
மை - சிறப்பு; ஏகாரம் - பிரிசிலை.

இ - ள். ஏத்தொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வாறாத
லின், இக்கொலேவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளனும்
தன்னறிவின்மிகையாலே சூறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ்
சாலே சென்றுகூடுங்கூற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு
இவனெஞ்சுபோம்வழியை ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று கருதினானென்க. ()

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியநம்பிபுகநோக்கி

வீங்கியதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளையென்றான்
காங்கதுவெல்லாமண்ண லுநேர்ந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுத்தலின், விசயனை, 'புண்ணியநம்பி' என்றார்.

இ - ள். விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்து, வெல்புகழாய் ! இங்ங
னநட்புக்கொண்டவிடத்து, இந்நாடு நின்னுடையநாடு; இவ்வூர் நின்னுடைய
வூர்; இந்த இல் நின்னுடையவில்; யாங்களெல்லாம் நின்னுடையசுற்றமெ
ன்று உறவுகறினானுக்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்
லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழி
யற்கவென்றானென்க.

(அங்)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனாங்கோர்மாங்கனியுண்ணலுற்று
மின்னவிரகணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிரகழனினைப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிர்துறுகின்றவருங்கனியறவெய்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது
வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவ
கன் லில்லை அம்புடனேவாங்கி அக்கனியை யறும்படி யெய்தானென்க. ()

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதவும்பூமிக்

கெய்தவச்சிலையினெல்லையனாகலுமேந்தனோக்கி

யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனரத் தழுவிக்கொண்டதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். தானெய்த அவ்வம்பும், மாலினது கனியாகியவதுவும் தானெய்த அவ்விடத்தினையுடைய பூமிக்கண் அணுகினவனவிலே, வந்தல்பார்த்து எய்தஅவ்விடத்தேறின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (அடு)

1642. வண்சிலைகொண்டவாறும்வார்களைத்தொடுத்தவாறுங்
கண்கணைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோளிருந்தவாறுந்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்சென்றகோல்போந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவிசேடமான படியையும், நிலைவிசேடமாககின்று கணையைத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற் கிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ வில்லைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (அசு)

1643. மராமரமேமுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்லி
விராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
யுராமனமிவன்கணின்றியுவக்குமாசெய்வலென்று
குராமலர்க்காவின்னிகிக்கோயிலெகொண்டபுக்கான்.

இ - ள். வில்லைத் தேவிபொருட்டுவனைத்த கையினையுடைய இராமனை மராமரமேமும் உருவவெய்த வலிய விற்றொழிவைவல்லனென்பது வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போ முள்ளம் இவனிடத்தின்குரக இவன் உவக்குமாறு செய்வேனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றுநீங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டபுக்கானென்க. (அஎ)

1644. வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமார்ப்
பழிகவுள்யானைவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னன்மூரிவிற்றடக்கையாற்குக்
கழிபெருமுகமகன்கூறிக்காதலங்காணையென்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருதலானுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலிய வற்றிலே தீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக்கூற்றை எதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையெமென்றானென்க. (அஅ)

1645. கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்கொன்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சாரந்
நலத்தருவிரல்களோந்தினிம்பர்மூவிரலினீளஞ் [து

ஓம்பியானைத் தாவி னூறறுநாள்

விலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவினுக்கரசனென்றான்.

கிஷுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், யானைத்
தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே தூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும்,
சிறுமின் தழும்பின்வழிவிற்குமுயவமை.

இ - ள். அவன் பின்னும் கிஷுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்
கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைத்திற்கருகே
யானைத்தோலின் தூற்றையையும் சிறுமினையுமொத்த மூவிரலினீளத்தை
யுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண் டெவ்ந்
றொழிவிற்கு அரசனென்றனென்க. (அக)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற் பின்
விண்ணகு வெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலையென்பார்வாயினைமடங்கவந்தான் [ன்.
புண்ணகத்துறையும்தேவலானென்புகழ்ந்தரசன்சொன்ன

அமோகமாவாசான்-தப்பாத பெரிய ஆசிரியன்; அமோகம் - தப்பாமை;
மாஆசான் - பெரிய ஆசிரியன்; இன்-உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

இ - ள். பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் துரொண்சாரிய
னுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென்
பார் வாய்மடங்கும்படி. வேலான் தோன்றினானென்றுபுகழ்ந்து, அரசன்
னும் ஒருமொழிகூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கூ)

1647. விற்றிறனம்பிதேற்றுவன்விருந்தினனிவனுமன்றி
மற்றுமோர்நால்வருள்ளார்மாண்பினுல்வளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டுங்குறையெனக்குரிசினேர்ந்தா
னற்றைநாளாதிபாகவவர்களும்பயிற்றுக்கின்றார்.

இ - ள். விசயன் விற்றிறலையறியான்; அதற்குப்புதியன்; இவனுமன்றி
வேறும் ஒருநால்வருள்; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை; இவர்
களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும்; இஃது எனக்குக் காரியமெனச்
சொன்னானை, அதற்குச் சீவகனும்நேர்ந்தான்; நேர்ந்தபின்பு அற்றைநாள்
முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிற்றுகின்றாரென்க. (கூக)

வேறு.

1648. கழலிற்சொந்தாமரையழிகுள்புல்லித்தங்காதல்கூர

யழவிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப் [தே.
பொழிவின்மிக்கதனிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்த

இ - ள். அங்ஙனம் பயிற்றுகின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அழகனைப்
பொருந்திக் காதல்புகுதலாலே நிழல்போல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவம்

றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் தீப்போலே அணுகாது அகலாதொழுக்காநிற்க, அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் நன்மைமிக்கதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத்தால் மணமகனிணைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும்” (பதிநீ. நஉ.) என்றார் பிறரும். (கூஉ)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொன்னினாத்தாலிபூத்தவேங்கை மாசில்வெண்ணிகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற் காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணூர்கவின் கொண்டன பேசிற்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ள். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நிராத்தலையுடைய பொற்றாலி போலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்ணிகிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த்த தாற்போலே தேனொழுமும்படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறைய வாகிய பொரிபோலேபூத்தன; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்த்த தோர் கவின் கொண்டனவென்க.

வெண்ணைமறுவை யுடையவென்க.

(கூஉ)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுள முயர்சண்பகங் கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளாரும்பினவங்கோசிக வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆர்களமுந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை; மேற்கூட்டு வைவாத தேருருளை.

இ - ள். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன; சண்பகம் கோழியிடத்தே கூடின முள்ளுப்போலே அரும்பின; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கூச)

1651. வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன் முகைத்தமுல்லைவெய்யவா ளரவுபைத்தாவித்தன்னவங்காந்தளவிழ்ந்தலர்ந்தன [ன குரவங்கொண்டகுதும்பூழ்போற்கொழுங்கான் முகைசுமந்த குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

இ - ள். முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அரும்பின; குருதிக்கார்த்தன் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டாவிக்கொண்டாலன்னவாக முகை நெகிழ்ந்து பின்பு அலர்ந்தன; குரவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால் போலே கொழுவிய முகையைச்சுமந்தன; தளவம் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுபோலே அரும்பினவென்க.

1652. சொன்னநன்மலருமல்லனவுமவீழ்பலவின் குழ்ச்சுனைகளு நன்மைநூ லினயந்தோன் நநன்பொன்விரலினுதியினுற்

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொ
வென்னவமாருமருளத்தொடுத்தானினமாலையே. [பப

இ - ள். மாலைகட்டிமாறுகூறிய நூலின்நயந்தோன்றத் தேவருமருள
மணிமுதலியனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்களையும் ஒழிந்த
வற்றையும் சுனைகளையுங்கொண்டு விரனுகியாலே ஒரு வகைமாலையைக் கட்
டினனென்க. (கக)

1653. ஊனுண்சிங்கக்குழுவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினன்
றேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேமார்ந்த
நானந்தோய்த்துநனைகலவைநாறுமதந்தெளித்தபின் [னாள்.
பானுண்டஞ்சொல்லாளோர்படுவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சி

இ - ள். சிங்கக்குழுவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகை
மாலையொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி,
இவற்றை இனிமைநிறைந்தபுழுக்கைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச் சந்
தனத்தோடுகூடிய பனிகளையும் புழுக்கையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்பேரலத்
தீவிதாகிய கூரியசொல்லையுடையான் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்து
வணங்கினனென்க.

ஒலைப்பாசுரமான மாலையைப் பிறர்அயிராதபடி இவையுங்கூடக்கட்டி
னன். “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தோலி. பொரு.
மர. கக.) என்றதனுள், “கொடை” என்றதனற் சிங்கம் குழுவியுங்கொண்ட
வாறுகாண்க. (கக)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றெ
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான் [ங்
வகிவுமவேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்

னடியஞ்சிலம்பிடைக்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவவள் கொண்டாள்.

இ - ள். அப்படுவி, தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லா
லே இம்மாலைகளும் பந்தும் கனகமாலைக்குப்பொருந்தினவென்றான்; சீவக
னும் கொள்கவென்று கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்பு, அவனைவணங்கி அவற்
றைக்கொண்டிப்போய், வடுமுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே
சிலம்பையுமுடையாளுக்குக் காட்ட, அவளும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

படுவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான்.

(கஅ)

1655.க.கொண்டுகோதைமலரொழுத்துமெல்விநின்மேற்றாங்கினோ
வண்டுசேர்ந்தகுழலாள் வருமுலைகள்பாயவண்டார் [க்கும்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கண்டிவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவரர்வாழ்க்கையே.

1656.உ.ஆம்பனாறுமர்க்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்

பாம்புபைத்தாங்கனையபவழப்படவரவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிவமுந்தண் பூவனைக்
காம்பின்மென்றோள்கவின்வளரவைகல்கலப்பென்பவே.

1657. ந. ஆகந்தானோர்மணிப்பலகையாகமுலைகணயாகப்

போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழகமாக
வேகவின்பக்காமக்கவறாடலியைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அம்மாலையவாங்குக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகிய
எழுத்தைவாசுக்குங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நாமும்பவளவாயார், அமு
தன்றோர், பாம்பின்படமனைய வல்குலராகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆடுநாடகங்
களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிறப்பிறந்தும்
நன்குதகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்கும்; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்கு
மிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்
றுளிக்கும்படி வருமுலைகன்பாய அவர்தோள் கவின்வளர அணையிலேதங்கு
தல் கலப்பென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம் பலகையாக அவர்
முலைகள் நாயாக அல்குல் குதுபொருமிடமாக இணையில்தாத இன்பத்தை
யுடைய காமமாகியகவறாடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்
படி தவஞ்செய்ததங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்
தாளென்க.

குழலாள் வாசித்தாளென்க. விடமேறினற்போலே மருட்ட. நாடகம் -
அவர்வசிக்கிறநிலைமை. (கக - க0க)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்டழகார்
கன்னிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கினுண்
மின்னுக்குழையும்பொற்றோடுமினிரவெருத்தமிடங்கோட்டி-
பென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தான்.

இ - ள். முறைமைப்பட்டநோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடி-
யினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாமிரளவதுஞ்செய்து
கணவன் நீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினுள், அங்ஙனம்வாசி
த்து, குழையும்தோடும்பிறழக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையா
ளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை கினைந்திருந்தவள் இயக்கியிருந்த அழகை
யொத்தாளென்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இறைவனைத் தியானித்து இமையாதிரும்பா
ளென்றுணர்க. (க02)

1659. கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிகீர்ப்பகழ்கொ
கடுவெங்குறவனையப்பட்டகன்னிப்பிணையிலிலைகலங்கித்[ளவா

தொடிதோண்டப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகள் பசப்பூர
நெடுமாத்தோகைமென்சாயனஞ்சிற்கிவ்வாறுணாக்கின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த கரிய மயில்போலும் சாயலையுடையாள்
வில்லைநாணை ஏறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப்
பிணையினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோள்
மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நேஞ்சிற்கு இப்படிக்கூருகின்றா

நிலையைத் தப்புதல் - இறந்துபாடு நீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி
கொண்டுவருதலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி
இறந்துபாடுநீங்கினாள். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி இறந்து
பாடுதோன்றுமாம். (க௦௩)

1660. ஒன்றேயெயிற்ற்தொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
கின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்கொயிறிலங்க
வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவா
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனாறியாதாங்கொல்.

இ - ள். ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்
கும்படி வாயை அங்காந்துகின்றாற்போலே இம்மாலை திங்களாகியஎயிறு
நிழலுமிழ்ந்திலங்கச் செக்கர்வானாகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே
விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னாவி இதன்கண்ணதோ? என்
கண்ணதோ? அறிகிலெனென்றாளுன்க.

ஏ, அசை. 'வந்தது' என வினாவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்
தாற் கூறினாள். (க௦௪)

1661. வருந்தியின்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள் சொற்கேட்டி
ல்கடிந்தாண், முருந்தின்காறுங்கூழையைமுனிவாரின்னையென்மு
னிவார், பொருந்திற்றன்றாவிதுவென்னாய்பொன்றுமளித்திவ்வுயிரோ
ன்னாய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருதுகூவுதியால்.

இ - ள். நல்ல சோலையிற்குயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலவருகின்ற
காலத்தேயாங்கூவுதல் பிரிந்தவிவர்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதா
யாய் இவருயிர்தான் போமென்றுங் கருதாயாய் முழங்கவிருந்து கூவாநின்
றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்னை வருந்திப்பெற்றவள் அவ்வருத்தத்தை
யுமறந்து உறவைக்கைவிட்டாள்; எடுத்துவளர்த்தவளும் நின் சொல்லின்கடி
மையால் இவ்வினின்றும் கடிந்தாள்; நீதான் என்பளவுஞ்செல்லும் மயிர்ப்
பாடுமுடையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் கின்பிறப்பையோ?
வளர்ப்பையோ? வடிவையோ? வெறுப்பாரென்றாளுன்க.

'கருங்குயிலே' என்றது சோலைக்கு மறவேயென்ற தன்மைத்து. இது,
செறவின்கட்டிணைமயக்கம். (க௦௫)

1662. பெருவெண்டிங்கண் மாலகப்பூமலைந் துபெட்பநகுகின்ற
துருவுகொண்டகுரலன்றிலுயிர்மேலாம்பலுலாய்மிரு
மொருபெண்பாலேனயானாகவுலகமெல்லாம்பகையாகி [ரே.
யெயிகொன்றின்றவிலைப்பவிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயி

இ - ன். அன்றில்கள் தம்குரலாலே வடிவைக் கொண்டன; திங்கள்
அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது; ஆம்ப
லென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவா
கின்றது; இங்ஙனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்றா
தே யானொரு பெண்பாலேனாயிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாக
வும், கொடியவயிரே! நீ தீமேய்ந்து வேரோர் வடிவாகவீன்ற இலைச்சாம்பல்
போலே இராகின்றாய்; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால்; நினக்கு நினைவு என்
னென்றானென்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆகி, ஆக. பின்னும் இலை
போலவின், 'ஈன்ற' என்றார். இது தொழிலுவம். ஏகாரம், எதிர்மறை.()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்பும்விடிக் குமாவெய்துயிர்க்
பூமென்குழலார்புறநோக்கிநகுவார்நகுவதாயினென் [கும்
முமமாற்பன்றான் புனைந்ததண்ணென்மாலேபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத்தமியேனே.

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ன். காமத்தியால் நெஞ்சவேம்; ஆகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது;
உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேகின்று நெட்டியிர்ப்புக் கொள்
ளாநின்றது; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்
படும் பொல்லாங்கின் வடிவாயினென்; இங்ஙனமாகியதமியேனே மாலே
புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந்துதலரிதென்றானென்க.

அவன்கையாற் புனைதலின், அதுகொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து
அதனை மறுத்தான். (க௦எ)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றெடுத்தல
வம்பும்வென்றவாரிநெடுங்கணம்மாமதிவாண்முகத்தினுள் [ர்ந்த
வம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர்
கொம்புவெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாள்வினாசெய்கோதையே.

இ - ன். முருகன்வேலையும் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய
முகத்தினாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து
நின்றதோர் கொம்பு தீயிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (க௦அ)

வேறு.

1665. மணிநிறமாமையல்வனையொடுவெண்ணிமுசு
மணிநிறப்போர்வையாயவரும்பெறனும்கின்றபு

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மாலேகொண்டேன்

பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமினிரூர்ப்பவென்றான்.

இ - ள். கீலமணிபோலும் மானமயினையும், மென்மையையும், வளைவையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணயங்கொடுத்து எல்லாரும் தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டாணது வண்டுமூசுமாலையை, நோயையகிறமாகவுடைய புறஞ்சொலென்னும் மினிரூர்ப்பக் கொண்டேனென்றனென்க. (க0க)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலாந்தவாட்கட்

போதுலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலாந்தொடுத்தமாலே

யாதலாலலாதாகாதொழியுமேயழுங்கலென்று

மாதலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கினிமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலாந்தகண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின், அலரிடத்ததாகாதேபோமோ; இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி ஆற்றுவத்ததென்க. (கக0)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவாந்தலாந்தாரினான்

மன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பினுண்

மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குய்த்தீயெனத்தொழுதுகொண்

டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பரற்றச்சென்றனுகினான்.

இ - ள். என்மனத்தை இறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்டதாரினன்றன்னை யானும் அங்நனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநான் தன்செப்பின்மாலையை அநங்கவிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டு போய் அவனுக்குக்கொடுவென, அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையனுகினானென்க. (ககக)

1668. அனுகிமுன்னின்மவநங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்

பிணையனீட்டப்பெருந்தகையயிதேலான்முகநோக்கலுந்

துணையிறோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ

மணிசெய்மென்றோண்மருந்துநீயாருயிருநீயெலென்றான்.

இ - ள். அங்நனமனுகி முன்னேநின்ற அநங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை அவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே; தோண்மெலிவுக்கு மருந்தும் நீயே; உயிருநீயே; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றனென்க. (ககஉ)

வேறு.

1669. மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமான்பினரே

பென்னவஞ்சியென்மவனைநக்காட்கடுத்தன்கோதா

யின்னகொள்கையேற்கேலாதென்னவிலங்கெயிற்றினு
என்னமன்னடையினுடான்வருந்துமெனநேர்ந்தான்.

இ - ள். அதேட்டவன், அரசர்கோயிலிற்றங்குவார் ஐம்பொழியையு
மடக்குவாரே; இது தகாதுகாணென்றாக, நீ அஞ்சினாயென்று அவனை
இகழ்த்தவளுக்கு, அவன், பின்னும், கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியராய் நிற்
கின்றதன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதுகாணென்றாக, அவளும் கனக
மாலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்ந்தா
னென்க. (ககக)

1670. குலிகமார்த்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி.
யொலியலேற்றுனிஃதுழ்வினையாலுள்ளஞ்சுமொலென்ன
விலைகொள்பைம்பூணிளமுலையாள்போகிக்கனகமாலை
மெலியவெம்பிறைகின்றூய்யும்வகைதொடங்கினுள்.

இ - ள். அந்நவநேர்த்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவா
ங்கினுள்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற
தென்றாக, அது கேட்டபின், அநங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலை வருந்து
கின்றவள் பிழைக்குமுபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினுளென்க. (ககச)

1671. நீர்செய்கார்த்தமணிக்கூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய
வேர்செய்சாந்திற்கழுநீர்விகாகமமும்பூக்கள்கோத்த
வார்செய்தண்டாமராவலையமைவவாயின்வெள்ளருவிநீர்
சீர்செய்கோமகளைச்சேர்த்தினுள்சீதஞ்செய்யாதொழிந்தனவே.

இ - ள். சாந்தோடே சந்திரகார்த்தக்கல்லையும், நீண்டு அழகிய கூந்தள
ம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரா
வலையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளைஅணிவித்தாள்; அவை குளிர்ச்
சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(கககி)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்தண்ணுற்றதாகி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்றமுருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு
மவ்வனாறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகளுடினாள்.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்கும் குளிர்த் த ஊற்றையு
டையதாய் மன்னர் வருத்தமுறம்படி உலகைவிற்கும் முத்தை நூலிற்கோக்
கப்பட்டதனைப் பின்னுமணிந்து குழலாட்கு வேறும் இப்பரிசுரங்களை நாடி
னுளென்க. (ககக)

1673. களிசெய்கோசிகநீர்விழக்கடிமாலேமேற்றொடர்ந்துகூழ்
நளிசெய்தண் பூஞ்சலசபனமாக்கிநன்னீர் பிவிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள் சாந்தாற்றிப்பொன்னலவட்டங்கொண்டேந்திவீசு
சளிகொள் சந்தின்கொழுஞ்சாந்தமாக முழுதுமெழுகினுள்.

இ - ள். மேலேகட்டி நீரைத்தாங்கினின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்
டின்றீர் (மாலையாலே) வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு
செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையைஆக்கி நீராப்பிலிற்றும்வாயையு
டைய சாந்தாற்றி ஆலவட்டமென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநீங்க,
குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினுள்ளன்க. (ககவ)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர் துளும்பநின்றூரீடி
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றொடுத்தவிளங்குமாலே
பொம்மலோதிக்குத்தானே துணையாம்புணையாயிற்றே.

இ - ள். இனையமுலையிற் சந்தனம் கொதித்து உயிரைக்கெடுக்க, சுற்றி
னமாலே கருக, கீழ்கின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்ற வெ
ம்மைமிக்கது; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையா
வதோர் தெப்பமாயிற்றென்க. (ககஅ)

1675. வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுநெடுங்கட்கனகமாலே
தாசினுதாசத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட்
காசில்கல்விக்கடலைக்கரைகண்டார்கானைமாரே.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போர்கூறிவந்து ஓரோசனைநீளத்தே உடை
யும் நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமாலே, தனக்கு அநங்கவிலாசினி தூதாக,
மாலே தென்பமாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினார் கல்விக்கடலைக்
கரைகண்டாரென்க. (ககக)

வேறு.

1676. பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாலும்
வருகணைவிலக்குமாலும்வளரமாரீந்துமாறுங்
கருவியுட்கரக்குமாறுங்கணைபுறங்காணுமாலும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றார்.

இ - ள். வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யு
மாறும், தம்மேல்வருமப்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளு
நிலமறிந்துகொள்ளுமாறும், எய்தார் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யு
மாறும், சேந்தார் பகைவர்களை புறமாக்கித் தம்கணைசெலுத்துமாறும்
அவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே, “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந், தவிர்த்துவினை செயலு மெனவை வினையாம்.” இவற்றை வடநூலார் பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமைபற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்வாம்பொது. (சுஉ௦)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்களவேழுமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்காக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக் குமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாமேறுனித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

இ - ன். தம்மேலே வேழுஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபு
ருந்து மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்னைக்கு
நடுவே உடம்புபிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அது
படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புருதும்படியையும், அது கோறற்கு
இறங்கினாற் கொம்பிரண்டிற்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கற்றவன்,
அத்தொழிலை நூலிற்கிடந்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்று

இது, தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (சுஉ௧)

1678. கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சார்க்குறித்தபோளூங்
கடுகடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமூன்று
முடனறிந்தும்பரர்க்குமுறைப்பருந்தகையராணர்.

இ - ன். தேராற் பொரக்கருதினபோனாயும், குஞ்சரத்தாற் பொரக்க
ருதினபோனாயும், புரவியாற் பொரக்கருதின போனாயும் வெளியாகக்கற்
றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுறவறி
ந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாரும் இலங்கும்வில்
லும், ஏறிகோலுமென்கின்ற மூன்றையும் சேரவறிந்து, மேலாயகிலத்திற்
றேவர்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினுரென்க. (சுஉ௨)

1679. தானையுளன்றிநின்றதனியிடமொற்றிமன்னர்
தானேமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினுர்மைந்தொன்று
தானேசூழ்மன்னற்குய்த்தாரம்ன்னனுந்தருகவென்றான்

இ - ன். தாம் படையினுன்றித் தனியேயுள்ளவட்டத்தை ஒற்றிப்பார்
துப் பகைவர்வடை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி
அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று
தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாம் காணும்படி அவனைக் கொணர்க
வென்றானென்க. (சுஉ௩)

1680. மழையொடுசூழ்ந்துகொண்டவான்றுகள் சிலையினீக்கிங்
 குழைமுகநெற்றநக்கக்கோலவிற்பகழிவாங்கி
 யிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந் துமின்றிரி வவேபோல்
 விழைவுறுகுமரர்புக்குச்சாரியையியத்தராணர்.

சூழ்ந்துகொண்ட மழையையும் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சர
 கூடங்கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும்,
 பயன்கொண்டதன்மையையும் இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளுட் கூறாமையின்,
 நெருப்புநீருமாகிய அத்திரங்களைவிட்டானென்றல் பொருந்தாது; விசயன்
 காண்டவவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க.

இ - ள். குமரர், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையைநக்கும்படி அவ்
 வில்லைவலித்துப் பகழியாலே தூல்பிளக்கவெய்து வாளாலே தூல்பிளக்க
 வெட்டி வேலாலே தூல்பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மின்திரியுமாறுபோலச் சா
 ரியைதிரியுந்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினாரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை
 நெற்றிக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினார்; மேனோக்கியும் கீழ்
 நோக்கியும் நேருமேயெய்தலாம். (கஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்
 திசையெல்லாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தனன்செம்பொனாமு
 னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனேயசலகீர்த்தி
 வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

இ - ள். விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்குக் கதம்
 பன் முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசு
 ராமனே, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகீர்த்தி அசைவிலா
 னாகிய அசலனென்னும் வீரனே, புரவிக்குச் சேனன் வசையில்லாதவனே
 யென்று இவ்வைவரும் எல்லாராலும் புகழப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்றது நகுலனை.

(கஉடு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்டிகண்குளிர்துநோக்கி
 யேவலானரசனொன்றோவிருபிறப்பாளன்ல்லார்
 காவதன்றின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து
 காவல்செய்திவிவல்லவல்லேகானையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். அரசன், மக்கள்கல்லியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்த
 ஏவலான் ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம்; இரண்டுமொழிந்த
 சாதியிலுள்ளார்க்கு இக்கலவியுண்டாகாது; ஆதலால், அவனை யான் நீங்காத
 தேர் தனையிட்டிச் சிறைசெய்வேன்; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மி
 னென்றானென்க.

நிகளம் - மகட்கொடுத்தல்.

(கஉசு)

1683. கல்வியுங்கொடிதுபோலுங்காவலன்காளைதன்னை
யொல்லலன்சிறைசெய்கின்றனென்றவன்கருதிற்றோரார்
பல்சனம்பரிந்துகிற்பப்பார்த்திபகுமரன்சேர்த்தான்
வில்வலாற்கொண்டிவேந்தன்வேறிருந்திதனைச்சொன்னான். *

இ - ன். அரசன் இக்கல்வியுடைய காளைதன்னைப் பொருளாய்ச் சிறை
செய்யாநின்றானுதலாற் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி,
அவனினைத்ததறியாராய், பலரும் வருந்திநிற்கின்றவனவிலே, சீவகன் சென்
றான் ; அங்ஙனஞ்சென்றவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்
த்தையைக் கூறினானென்க. (கஉ௭)

1684. புண்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டுப்பொருகளிறனையதோன்றன்
மண்முழுதன்றிவானும்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகாணென்
பண்முழுதுடற்றுந்திஞ்சொற்பாவைநின்பாலளென்றான்.

பறவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடைய களிறு. இவர்க்கு நீகொற்
றங்கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்து கைகூடுதலன்றி மறுமையில் வானும்
வந்து கைகூடும்படி ஞானநெறியையுந்தந்தாய் ; நல்வினைசெய்தாருடம்பிற்
கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது - இவர்போர்த்தொழில் காணப்
பெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்னெறியைச் சேர்வித்தலின்
ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

இ - ன். தோன்றல்! தந்தாய் ; யானும்பெற்றேன் ; ஆதலிற் காளாய்!
கைம்மாறுகாணென் ; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மா
றென்றனென்க.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும்விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய் ;
யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றமாம் ; இந்நிரானெனென்று
மாம். (கஉ௮)

1685. முடிசெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குரிசிறேற்றா
வடிவமைமனனென்றகவாக்கொன்றாமறுத்தலோடுந் [ன்
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான்மன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசனையசொல்லாவிற்றெனவிளம்புகின்றான்.

இ - ன். அங்ஙனமரசன்கூற, குரிசில், தன்கருத்தைத் தெளிவியானாய்
அவன்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமனம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்தை
வேட்கையின்றாக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன்கை
யைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறாநின்றனென்க.

வடியமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க. (கஉ௯)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னனானையநங்கை
கானியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி.

மூவியிறிதலின் திச்சாதகமுறையிற்செய்தா

ரேவியல்சிலையினுய்க்கேயுரியளென்றுரைப்பேரந்தான்.

இ - ள். அவ்வரசன் திருவையொத்த நங்கையாகிய கண்ணி பிறந்த வள்ளிலே, கணிகளின்டி உதயாஸூடக்கவிப்புக்களில் தப்பின்றாகச் சாதகத் தை தினக்கேயுரியமுறைமையாற் செய்தாராதலின், தினக்கே இவளுரிய ளென்றுகூற, அவளும் நேரந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனொருவனென்றலின், இவ னேயாயிற்று. (கநஉ)

1687. வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைநன்னுட்
பாரொலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவெட்
டேருலாங்கோதையின்பத்திளநலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினுட்கும் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யுநாட் செப்பி னார்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப் பத் தீயிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகாநின்ற னென்க. (கநக)

1688. மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுத்தஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநாணெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசார்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டிவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டிவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள் சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நானென்னுந் தோட்டியைக் கெடுத்துச் சார்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறாதவிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமெங்குமுதுவித்து மாலையையுழக்கிப் போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியை யுழக்கியென்றும் கொள்க. (கநஉ)

1689. ஒண்மணிக்குழைவில்விசுவொளிர்த்துபொன்னோலைமின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுததுங்
கண்ணியும்பசும்பொன்னுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமான்மன்னொடாயிழையாடினோ.

குமரனெடு ஆயிழையாடினளெனவே, * ஒருவினையொடுச்சொலுயர் பின்வழித்தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடின்றது. எனவே அவன் வண்ண

* “ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே.” என்பது, தொல் காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ. இச்செய்யுளுக்கு வினைமுடிபாகிய உரை, பிரதிகளிற் காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப்ப ஆடினொன்றும், அவன் வீச மின்னப் புடைப்ப ஆடினொன்றுங்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண் தெலின். (கந௩)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்க்கொளுத்திவாட்க
ஊசறுவயிரத்தோட்டி. நுதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண் தோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப நுதலணிந்தென்றார்; கூடசிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

இ - ள். சீவகனாகியவளிறு, செவ்வாய் கவளமாக அல்லுலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணாகியதோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்டதென்க. (கந௪)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதானுறுவரையகலமூழ்கிச்
செப்பிணையணையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமரத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதான் அகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமூழ்கப்பட்டித் தான் வல்லியின்றோற்றத்தை ஒத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதோர் வல்லி, இல்பொருளுவமை. (கந௫)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னாற்கங்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்தினாயமுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற [ள்.
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லா
வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்து மாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிசின்றகாமத்தாலே விள்ளானாய்த் தோளானை அமுதமென்றுகருதி அவள் ஊடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவித்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினென்க. (கந௬)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிரலதுகாந்துநாளும்
வரையுடைமார்பனங்கண்வைகினென்பமாதோ
கரைகடலணையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

இ - ள். வனாதோற்கின்றமார்பன், அமிர்த தனக்கோருயிரைப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமுனையை இப்பொழுதுடைய மாதரதுநலத்தை நாளு நகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கினுனென்க. (1)

1694. வாளினான்மிடைந்தகண்ணுள்வருமுலைத்தடத்துள்வைகித் தோளினான்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக் காளைசெல்கின்றநாளுட்கட்டியங்காரன்மூதூர் மீளிவேற்குரிசிற்றூர்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து, மிடைய.

இ - ள். காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணு ளது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமா புரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றார்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றே னென்றாரென்க. (க௭அ)

1695. வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழார் தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணர்தல்செல்லான் புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டொழுநுநன்துட் மெண்மதிவருந்தநாடியொளிரகரெய்தினுனே.

இ - ள். சீவகங்கினையான் மதியையிழந்த உரோகினிபோலேமயங்கி மதியார் சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியானுய் நாட்டின்கண்ணே அறிவுவருந் தத்தேடிப் பின்பு குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (க௭க)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை யொள்ளிழையவளைக்கேட்பானுறுவலிசெல்லுமாங்கண் வள்ளிதழக்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக் கொள்ளத்தான்முரலுற்றுக்கோலமைவீணைகொண்டார்.

இ - ள். ஆண்டிக்காணாதே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிழைய வளைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுணர்த் ததோர் புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணை யைக் கைக்கொண்டாளென்க. (க௭ஈ)

1697. ஆடகச்செம்பொன்னையானெய்வார்ந்தனையதிண்கோன் மாடகநொண்டுகொண்டுமாத்நிரைநிறையவீக்கிச் சூடகமணிர்த்தமுன்கைத்தொருவிரல்சேப்பவெற்றித் தோடலர்கோதைகீதநுணினிநிப்பாடுகின்றார்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

இ - ள். கோதை பொன்னுணியிற்கட்டின நெய்யொழுதினற்போன்ற கரம்பினை மாடகத்தாலேமுருந்துகொண்டு நிறையவீக்கிக் குவிர்தவிரல் சிவக் கும்படி தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடே பாடாநின்றாளென்க.

வேறு.

1698. க. இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந் துகையி
னறுமலர்கள்சிந்துவார்நண்ணுர் துறந்தார்
நண்ணுர் துறப்பநனிவளையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணேவாமுத் துறைப்பத்தோழிகழிவேனோ.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையும் துறப்ப, கண் மாறாதேயழ, இங்ஙனம்
கழிவேனோ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றுள்ளென்க. ஓகாரம்,
வினா. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699. உ. பூமாலையுடிற்பொறைபாற்றாதுண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணுர் துறந்தார்
ரெண்ணுர் துறப்பவினவளையுந்தோடுறப்ப
மண்ணுர்வேற்கண்டியிலாதோழிமருள்வேனோ.

முலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றாதமருங்குல் மாலையுடன் முறியும்.
மண்ணுதல் - மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700. ஈ. வண்டேதவம்மருங்குனோமென்றுபூமலை
கொண்டோச்சங்காதலார்கூடார் துறந்தார்
கூடாரவர் துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்கண்டியிலாதோழிதுயர்வேனோ.

வண்டே - வண்டு இயல்பான மணத்தைபூத. ஒப்பனைக்குப் பூவுமலை
யும் வந்தவளவிலே, பூவை அவள்கையினின்றொஞ்சிந்தி மாலையை அவள்கூடாத
படி தன்னைக்கொண்டு, இஃதெடுத்திலேனாயின் மருங்குன்முறியுமென்று
கூறி, படிந்தவண்டை அதனோட்டினுரென்றுணர்க.

பா முற்கூறிற்றேயாம்.

வேறு.

1701. ச. ஊன்மகர்த்தனையபோன்றுமூடெரிமுனைப்போன்றுந்
தோன்றுபூவிலவத்தங்கட்டொகையணிலனையபைங்காய்
கான்மென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லனையாழ்கைநீக்கித்
தேன்றயங்கிணர்பெய்கோதைசுந்தையினீட்டினானோ.

தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனைபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலனைய காய்கான்ற பஞ்
சென்க.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவள், கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர்
வேனோ? என்று பாடி யாழைவைத்து அணையிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே
நீட்டித்தாளென்க. (கசஉ - ௫)

வேறு.

1702.

துண்ணியவரியொடுதிரண்டுநோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலைநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினாள்.

துண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

இ - ள். வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றியவண்ணலை அங்
வனநினைந்து வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினது ஆய்நலம் பழையவண்ணத்தி
னின்துநீங்கப்பட்டு மேனியும் வாடினனென்க. (கசக)

1703.

மின்றவழ்மணிவகாமலைமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா
னொன்றுகொவெனநினைந்திருந்தசெவ்வியுட்
சென்றனன்சிவகற்கோயசெல்வனே.

பொருது, பொர.

இ - ள். அங்ஙனம்வாடினவள் வகாபோலுமார்பனை இப்பசலைபரந்த
முலைகள் புல்லுநாள் என்றுதாபென்று சென்றநாள் ஒழிந்தநானைத் தன் ஞா
னத்தால் நினைந்திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றனென்க. (கசஎ)

வேறு.

1704.

ஐவிலினகலகின்றாங்கடிதொழுதிதைஞ்சினுற்சு
மைவிலைபெற்றகண்ணாண்மைந்தனைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவலான்மூவிற்கணிதைஞ்சினின்றான்.

இ - ள். ஐந்துவிற்கிடைநீளத்தேதின்று அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்
ந்துகின்றவனுக்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணாண்மை
மருண்டுபார்த்து, வேலான் ! இங்ஙனேபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காம
னும் பின்னை மூன்றுவிற்கிடை நீளத்தேவந்து வணங்கி நின்றனென்க.

மொய் - பகை. இதைஞ்சினுற்றுக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு
மருண்டான். வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமன் இதைஞ்சி
நின்றனென்று தேவர் கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாறே
கூறினென்று அவள்கூறலுமாம். (கசஅ)

1705.

திங்கள்வாண்முகமுநோக்கான்நிருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பரப்புநோக்கான்
செங்கயற்கண்ணிடைன்சிறடிச்சிலம்புமோக்கி
யெங்குளாரடிகளென்னுவிண்ணமியம்பினானே.

இ - ள். கயற்கண்ணினுளுடைய, முன்பு திங்கையொக்குமுகத்தில் இப்
பொழுதுகிழகின்ற வாட்டத்தையுநோக்காலாய், முன்புநன்றாகியமுலை இப்

பொழுது பசுந்தபசுப்பையுநோக்கானும், முன்பு கலாபமின்னுமல்குலில் ஆடைமாசுண்டதன்மையையுநோக்கானும் தானிறைஞ்சிநின்றலின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எங்குளாரடிகளென்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்பிறப்புணர்த்தின. அவன்வாடியிருந்த வருத்த மிகுதியைத் தானுணராதே அவட்குப் பொருந்தாததோர்மொழி மேற்கூறுகின்றனென்பார், இன்னணமியம்பினென்றார். (௧௪௧)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினேன்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினேற்றலொன்றோநீளொரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாயந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

இ - ள். புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றென்க. (௧௫0)

1707. காய்தழல்கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்றி
யாய்கழற்குரிசில்வாடியற்புத்தீயமுலுணிற்ப
வாய்மொழிந்துகாக்கலுற்றாள்வளைகுழந்தைவண்டார்த்
தோய்பிழிதுளிக்குங்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் குரிசில் தீமேயந்தகற்பகம்போலே யன் பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாழக் கன்றினின்றானாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழந்தைத்தையும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங்கண்ணியினையுமுடையதோர் கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றென்க. (௧௫௧)

1708. மதுமுகத்தலார்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பான்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குரிசிலோநம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்கொய்திவீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப
மதிமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றான்.

இ - ள். கோதை நந்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவன், குரிசிலோநம்மை நினைவானாய் ஊழின்முகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தைநிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் விஞ்சையயறிந்திருக்கின்ற நாமே இதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு ஏதமுண்டாமென்று வாடுவது என்னென்றென்க.

நாமெனத் தன்னையுயர்த்துக்கூறினாள். இதனால், அவன்செய்திகூறினாள். (௧௫௨)

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்நுமையனாராக்
காண்டியென்றுரைப்பக்கானையெழுமையுமடிமைநேர
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றிநீனைத்துழிவிளக்கிற்றென்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய் ! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு
நேரின் தும்முடையதமையனாராக் காண்பையென்று தத்தை யசதியாடிக்
கூற, அவனும் இம்மையெயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று
நேர்த்தானாக, அவள் ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினாள்;
அவ்விஞ்சை அவளிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிற்றென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரிபகாட்சியை, அரிதன்றாக
விளக்கிற்றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியலூர் தூரிதன்
ருகவென்றலுமாம். (கருட)

1710. பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலேவேய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வாளை
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனாகி [ன்.
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்த்துநின்ற

அழகிய கன்னியுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென
விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்; அரசர் தமதாணையால் இவ்
வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தால் தன்னிலையன்றிப் பூவளவே
யுண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும்; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி
உத்தரகுருவி உள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலைக்
குக் கற்பகமாலையென்று ஒருபெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வாளை நந்தட்டன்
எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தையுத் தொழுது குளிர்த்துநின்ற

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று
கூறியவதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு. (கருசு)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவண்டிமிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற் பூங்கழலானடிக்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்.

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினவளவிலே, தாரி
னான், “வீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யான் சீவக
னடியைச்சார்வேன்; அதற்கருளென்று மையல்நெஞ்சிலே இறைஞ்சின
னென்க. (கருடு)

1712. மதுக்கைமாலையும்வண்டியிர்சார்தமும்
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாளுஞ்சரிகையுங்
கதுப்பினமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினாள்.

கையையுடைய மதுமலை. மயிருக்கு இனியபுழுக்கு.

இ - ள். பாவையும் மாலையுடையவற்றை யானி, நக்கின்றவிடத்தே தா
ருங்கோளென்று ஏவல்செய்வார்க்குக்கூறி அவர்கொண்டெவந்தவற்றை நீ
அணியென்று இவனை எவினாளுன்க. (கடுக)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதிர்
துணியவீசுந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
ண்ணிசெய்கோதையங்காமினியோதினாள்.

இ - ள். பளிக்குமணியின்மேலே இளையகதிரைப்போர்த்தன்னவாகத்
தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருமணியவீசும் ஒளி
மேனியையுடையனாய்க் கலங்கையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற
பின்பு, அவள் அழகிய ஆகாசகாமினியை யோதினாளுன்க.

கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது
சீவகன் கொண்டுநிற்கிற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணுமளவும் இவனுக்கு
நிற்கவென்று நிரூபித்ததனை. இங்ஙனநிரூபித்தது, நந்தட்டனாவடிவுடனே
கொண்டுபோய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்குறுகா அருங்கடிவரைப்பினுள்
ளேவைத்தாற் சீவகனறிவதற்கு முன்னே தீங்குபிறக்குமென்றுகருதியும்,
புறம்பேலிட்டாற் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதோர்
பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகோயிலுச்சேறலரி
தென்றுகருதியுமென்றுணர்க. அஃது, “அந்நாட்டவ்வுரப் பெயரல்லாப்
பெயர்சொன்னான்” (கனக. அக.) என்பதனுணர்க. இதனுளே சுதஞ்
சணனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வடிவும்பெயரும் வேறாகவேநிக
ழ்த்துகின்றனென்பதூஉம் பெற்றும். வடிவுமறையாகால் இவைமறைத்த
தனற்பயனின்றும். இவ்விலம்பகங்களிற்சீவகனென்றபெயர் தேவர்கூற்ற.
பொருளுரைக்குமிடத்தும் அப்பெயரேகூறிப் பொருளுரைக்கவேண்டுதலின்
வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணர்க. இனி இவ்வாறன்றி அரசர்
சர்குலத்திலும் வணிகர்குலத்திலும் பிறந்தவர்கட்குச் சிறிதுவடிவொப்பன்றி
ஒருவடிவேயென்றுமேற்கூறுதல் பொருந்தாது. அது தேவர்க்குக்கருத்தா
யின், ஈண்டன்றிப் பிறுண்டும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றேகூறுவர்; அது
கூறாமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. (கடுக)

1714. சாந்தினம்மெழுகித்தடமாமல
ராய்ந்ததராமங்கணற்றியகிற்புகை

யேந்தியிட்டிணையாரொடுநீங்கினுள்
காந்திவண்டுணுங்கற்பகக்கோதையே.

இ - ள். கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்றவிடத்தைமெழுதி
நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தாளென்க.

காந்தி - பசித்து.

(கடுஅ)

1715. தூமமார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளிமேற்
காமன்றம்பியிற்காளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதோர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிரந்தனையென்பவே.

இ - ள். நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு
ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் ஏமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்
ளே யிட்டிலைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும் நிரு
மித்தவடிவாயிற்று.

(கடுக)

1716. மின்னும்பூணும்மிளிர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்பூமர
மன்னகாளையமர்துயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சுடர்மாக்கவிவரந்ததே.

இ - ள். விளங்கும் பூண்டுதலியவற்றைப் பூத்ததோர் கற்பகமரத்தை
யொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான்; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே
வந்து பரந்ததென்க.

(ககூ)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணைச் செல்கெனப்பணிக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினுனைக்கண்டு வந்தருகுசேர்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையாக்கமிர்தமன்னான்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுனெனவே காமனும்.

இ - ள். தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தவன்
விலே, அமிர்தமன்னானகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து
அருகேசேர்தானென்க.

(ககக)

1718. தெய்வமேகமழுமேனித்திருவொளிகலந்தமார்பி
னையநீயாரையென்றாற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையல்களிறுபோலுமைத்துளற்கிதனைச்சொன்னான்.

சீவகன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வமேகமழுமேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய்வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிருதியா னுணர்ந்தலின், இவற்குச் சிறிதுவேறுபாடுமுண்டென்றறிந்து நீயாராடியென்றான். யாரா, ஐ - அசை.

இ - ன். மேனியையும் மார்பிணையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வினவினாற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன் மீண்டு போய்க் கோதைமார்பிணையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக் கூறினானென்க.

வசந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனெயென்றார். இவ்விடத்திருந்து உணாகொடாதிருந்ததும், அவன்வெறாதபடிகாத்ததும் இவன்மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (ககஉ)

1719. க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத்துணீருங்
கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிளரொளிவிளக்குமேந்தி
யந்திலிவிற்பயிற்றுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றான்
மந்திரமடந்தையன்னாள் வசந்தரிவந்துசொன்னாள்.

1720. உ. ஆரகிந்த்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தடிகடாமே
நீரிதிங்கிடந்ததென்கொலென்றியானினைந்துபோகிச் [ன்
சேர்துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக்கண்டே
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றாள்.

1721. ஈ. கணகடிகுக்கண்ணிசொல்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்
மணியிலங்கொண்பொன்வைவாங்கேட்கமருங்குல்வைத்த
வினைகடிசீயமன்னாணிளமையும்வனப்புமேருந் [டான்.
துணையமை வடிவுஞ்சொல்லி னிற்பொறி யொற்றிக்கொண்

1722. ச. நீண்டதோனெடியசெங்கணீலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சி
பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குங்
காண்டகுராதிற்றூழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா
ராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. அந்தில், அசை.

இ - ன். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றுந்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையேந்தி அவ்விடத்தேசென்றவள் வந்து எனக்கு ஒருவார்த்தைகூறினாள்; அவள் கூறினபடி: அழகடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடே கிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே அவ்விடத்தேகண்டேன், ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்நிலைமை

யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினான்; அவன் அங்ஙனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றயான்கண்ட ஒப் பில்லாத சீயமன்னுன்றன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தேர் பிறப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவழகையுங்கூறின், நின்னுத்தமஇலக்கண த்தை யொற்றிக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையும் கண் ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியை யும் குண்டலத்தையுமுடைய அழகன் யார்? அவனை யானறிகின்றிலே னென்றானென்க.

வசந்தரி, அழகன்வெறுகிலத்தே கிடந்தாரென்று கழறச்சென்றேனென் றமையானும், விசயன் கிற்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவர்க்குமொருவழுவென்றே கூறினர். உவமையாவது சிறிதொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அஃதன்மையுணர்க. பொறியும் ஒன்றிலமுத்தினால் ஒப்பன்றி யதுவேயா யிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிரூபித்தமையேகூற்றிரும் வசந் தரி மகடேவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்ந்திலன். (ககூங் - ௫)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வவியுரைத்தமாற்ற மனத்திடையெழிந்துகேட்டுமைந்தனந்தட்டனையாம் புனத்திடையினுளாதபொருளுரைபெற்றுவந்தா னெனத்தவிராதுசென்றாங்கெய்தினென்பவன்றே.

‘யாம்’ என்றேபாடம்; மைந்தன்யாமென்பவெனக் கூட்டிக். பொரு - மந்திரம்.

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றையிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்ட மைந்தனை நாமென்பர்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைப்பொருளுரையாலே யான்கொண்ட இவ்வழிவைப்பெற்று நந்தட்டனெவந்தானென்று கருதி மனத்திடையெழிந்து தங்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றனுகிலு

என்பவெனப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன் றே - அப்பொழுதே. (ககூங்)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற் றிருமுகஞ்சுடரோக்கிச்சிவகன்சென்றுசேர்ந்தான் றருமனையரி திற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சீசுவடிதொழுதுவிழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின இளங்கதிர் கருமுகிலிடத்தே விடாதுநடப்பதே போலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுவமை; “கடற், டெருகூடச் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே” (இலக். ௧20.) என்பர்பின்னும்.

இ - ள். சீவகன் தன்முகஞ்சுடரநோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான் ; அப் பொழுது தருமனை அரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (க௭அ)

1725. தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தான்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடத்தையொத்தான்மையனும்பரிதியொத்தான்
மாமரைக்குணத்தினுணைமும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்கணுநுந்தன்னுறுபரிவுதீர்ந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான் ; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பரிதியையொத்தான் ; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினுணை அன்பின்மிருதியால் முக்காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சீவகனும் தனக்குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்ந்தானென்க.

என்றது - யான்போர்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக்குற்றுக்கிடந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீர்ந்தானென்க. (க௭க)

1726. என்னுறுநிலைமையோராதெரியுறுதளிரின்வாடிப்
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதேன்
முன்னுறவிதனையோரேன்மூரிப்பேரொக்கலெல்லாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையேன்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை ஓராதென்றது - தேவன் கொண்டுபோந்த நிலைமையையறிந்தும், உண்மையென்றுணராதே யென்றவாறு ; “கொண்டு போமியக்கன்” (குண. ௨௮௧.) என்று இருடிகூறியகூற்றைக் கந்துகன்கூறக்கேட்டும் இவர்வருந்துவரென்று இங்ஙனங்கூறினான். பொறியிலாதேனென்றது - இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையில்லாதேனென்றவாறு.

இ - ள். பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரிவிப்பதோர் தீவினைவந்து முன்னிற்றலாற் குணமாலையது ஒருயிரக்காகப் பல்லுயிர்க்குந் தீங்குவருகின்றவிதனை ஓரோயுப் பேதையேனாகியயான் மதனன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போனநீங்கனும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோராதே வாடிப் பின்பு முடியவனுபவிக்குந்துன்பத்தைச் செய்தேன் ; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றானென்க.

இதனை யென்றது, களிற்றிடையுதவியதனை. முன்னும், “ஊழ்வினையென்றுவிட்டான்” (பது. ௨.) என்றார். இனி, முன்னுறவென்றதனை அச்சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதிபொருந்தாது ; என்னை ? தான்மேல்வருகின்றதறியானாதலானும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓர்யாண்டு அவனிருப்பவென்றுணர்ந்து, “இன்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லநாள்வந்ததில்லை” (குண. ௩௦௪) என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (௧௭௦)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீரடிகளேயல்விர்மேலைப்
 ஸூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாற்குமுண்டே
 வீக்குவார்முலையினாற்போல்வெய்துயிர்த்துருகிறைய
 நோக்கினீரென்னையென்றானுதிமுற்குட்டமொப்பான்.

இ - ள். நத்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் நீரேயல்லீர்; முன்னுள்ள
 இராமனுக்குமுண்டு; அவன் இங்ஙனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு
 முதலியாகக்கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிராப்போலே உதவாதே
 யிருந்து வருந்தும்படி என்னைப் பார்த்தீரென்றனென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செ
 ல்லென்றாதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (க௭௧)

1728. குரவரைப்பேணலின்றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவர்
 தரவந்தபயத்தினுலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
 பருவருந்துன்பமுற்றேன்பாவினென்றுசென்னி
 திருவடிமிசையின்வைத்துச்சிலம்பநொந்தழுதிட்டானே.

இ - ள். அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின்றி அவர்கருத்தைக்
 கடத்தலானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனாலே, பாவியேன் இப்பா
 தத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமுற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியைவை
 த்து நொந்து அழுதானென்க. (க௭௨)

1729. பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
 பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காளையென்று
 மருந்தனாளுறையுங்கோயின்மடுத்துடன்கொண்டிடுக்கா
 னருந்ததிக்கற்பினையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

இ - ள். காளை! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத்
 துடைத்து அமுதனாளுக்குங்கோயிலிலே வலிதற் கொண்டிடுக்கான்; அவ
 னும் அவனை வணங்கிக் கண்டானென்க. (க௭௩)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினாலேகுமரன்யாரொன்றுநோக்கக்
 கழுமியகற்பினாய்நின்மைத்துனனையனென்ன
 வெழுமையும்பெறுகவின்ன விளங்கினாச்சுற்றமென்றாள்
 கொழுமலர்த்தடங்கட்செவ்வாய்க்குவிழுலைக்கொம்பாளே.

இ - ள். கொம்பாளா, தன்கணவனைக் குறிப்பினாலே இவன்யாரொன்று
 கேட்ப, கற்பினாய்! ஐயன் நின்மைத்துனனென்றானாக, அவளும் இத்
 தன்மைத்தான இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுபிறப்பும் பெறுவேனாகவென்று
 ளென்க. (க௭௪)

1731. குடவரையனையமார்பிற்குங் குமமெழுதிக்கோல
 வடவரைவைரச்சாதிவாலொளிகலந்தபம்பூன்

ட்டவரைமார்பின்மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்
படவரவல்குலாளும்பான்மையால்விருந்துசெய்தான்.

இ - ன். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன்மார்
பிலேயணிந்த சாதிகவரத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சீவகனது வரைபோலுமார்
பிலேமின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அல்குலாளும் விருந்திடு
கூற்றாலே விருந்துசெய்தானென்க. (க௭௭)

1732. விருந்தவள்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறு
விருந்துழியென்னைக்காணாதுற்றதையெவன்கொலென்று [க்
பொருந்தினார்செய்ததெல்லாம்புரைவிடுத்தாடோவென்ன
கருங்கழற்செங்கட்பைந்தார்க்காணையீதுரைக்கின்றனே.

இ - ன். அவள் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்தானும் தனித்திருந்த
விடத்து, என்னைக் காணமையினுற் குரவர்முதலாயினார் உற்ற வருத்தமென்
னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார்செய்த கூறுபாடெல்
லாம் வேறுபடுத்திச் சொல்லாயென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக்
கூறாகின்றனென்க.

உரைக்கின்றவன், இடுவித்திட்டானென்றுரைத்தானென, “சொல்லிய”
(கனக. ககக.) என்னுங்கவியோடுமுடிக்க. புரை - கூறுபாடு. கருங்கழல் -
கொடியகழல். சீவகன், தான் முன்பு அவர்செய்திகண்டுபோர்த்தபின்பு
அவர்செய்தபடிக்கேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன்
ரோழன்மார்கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்கூறியவாறு இவனறியாததின்,
தானும் அவருக்கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன்கூறுகின்றான். இதனால்,
அதற்குது வேறுபாடாயிற்று. (க௭௮)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருகளம்போன்றுதோன்றி
யண்ணலங்கதிரும்பத்தமடைந்துசெவ்வான்கொளந்தித் [கே
துண்ணெனக்களத்தினீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்
யெண்ணுமின்செய்வதென்றன்பதுமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ன். கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம்
போலேதோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்ட அத்தியிலே, எல்லாரும் மழையின்
மிகுதியாற் சென்றவளவிலே, பின்பு நினைக்காணமையின், அவ்விடத்து
கின்றநீங்கி நகரிடத்தேருவிந்து யாம் மேற்செய்யுங்காரியத்தை எண்ணுமி
னென்றான், வேலானாகியபதுமுகனென்க. (க௭௯)

1734. மின்னெனமிளிரும்பைம்பூட்புத்திசேன்வெருண்டுவெய்ய
கன்னவினோளினுனைக்கான்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினுனேவானகங்காட்டிமுதூர்
தன்னையஞ்சுவட்டிப்போகச்சாமியைச்சார்துமென்றான்.

இ - ள். அப்பொழுது, புத்திசேனை¹ன்வெகுண்டு, தோளினைக்காணே மாயின் இப்பொழுதே, கட்டியங்காறனைக்கொன்று ஊராயுமிழ்த்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றானென்க. (௧௭௮)

1755. சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருமிற்சீறிமாற்றலனுயிரையுண்ட
லிலையுடைக்கண்ணியீர்க்கிஃதெளிதுநங்குரிசிலுண்மை
யுலையினோடினமையாராய்ந்தொறுப்பதே துணிமினென்றான்.
தேவமாதத்தன், உலோகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ள். உலக்கல்லாலேதிரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையை யுடைக்கின்ற உருமப்போலேசீறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடேநின்று ஆராய்ந்து பின்பகையைக்கோறலைத் துணிமினென்றானென்க.

அவன்சிறையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றான். (௧௭௯)

1756. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபரிதிபோற்றிறலினற்குத்
தெவ்வனாக்கிழங்கினோடுந்தின்றுநீசொன்னவாறே
யெவ்வத்தைத்தணித்துமென்றான்சீதத்தனென்னலோடு
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதி இருணையகற்றுமாறுபோலே தன்னைச்சூழ்ந்த பகையைநீக்குந் குரியனாதலின், அவற்குத்தீங்குவாராதென்றான். திறலினற்கு, கு - பகைப் பொருட்கண்வந்த நான்காமுருபு. மக்கள்தூற்றுவரையும் சேரக்கோறற்குக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

இ - ள். சீதத்தன், புத்திசேனன்கூறியவாறே திறலினற்குப் பகை வனாக்கொன்று எவ்வத்தைத்தீர்ப்பேமென்றான்; என்றவளவிலே பதுமுகன் இதனைக் கூறினானென்க.

அம், அசை. (௧௮௦)

1757. நம்பிரந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்குரவருள்ளார்
தம்பரிவகற்றியோம்பிரீர்க்கடன்மரபுதாங்கிக்
கம்பஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கென்னையானுரைப்பதென்றான்.

இ - ள். தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம் உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குகினக்கு இனியான் கூறுவதெவன்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நடுக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீநீங்கி நமக்குக் குரவராயுள்ளார் வருத்தத்தையுநீக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிந் தால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச்செய்வாயாகவென்று கூறினானென்க.

நீர்க்கடன் - உதகக்கிரியை. எவன், என்னென்கின்றது; ஐ - அசை. ()

1738. ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ள வர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

இ - ள். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்
ளென்றுகூறுவது ; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்திலுலை ; ஆதலின், இது
கூறவேண்டா ; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே துமக்கும் செல்வ
னுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன் ; இனிக் காட்
டுத்தீப்போலே சேரவெழுகவென்றேனென்றானென்க.

அழுதது - இழுவென்னுமெய்ப்பாடு. ‘ தாரினீர்க்கு ’ எனவே சுற்றமெ
ல்லாமடங்கும். (கடிஉ)

1739. கோட்டிளங்குழனித்திங்களிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டதோர்சிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினைத்தின்வெய்ய
வாட்படையெழுந்துவாழ்கசிவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டிணையொருவனென்கள்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

இ - ள். முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய
நமது வாட்படை அச்சிங்கத்தின் ஏதந்தீர்த்தற்கு யான் அங்ஙனங்கூறக்
கேட்டு எழுந்திருந்து சிவகன் வாழ்கவென்றவனவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர
ஒருத்தன் பாட்டிணைப்பாடினானென்க.

நீயும் யாங்களும் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கடிந)

1740. வருவார்நகேள்வரின்னேவாணுதற்பசலீதீர
வுருகிறைந்துடன்முன்கைவளையுகமெலியவேண்டா
வருவிழும்மதத்தயாணையதிர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிப்பேதைமுல்லைபூத்தனதெளியிதென்றான்.

இ - ள். யாணை மதத்தவாய் அதிர்ந்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி
ஆராயாதே முல்லை பூத்தன ; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ ; இன்னே
மெலியவேண்டா ; யான் அவரிடத்தேசென்றற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தா
ராயின் மெலியவுமமையும் ; யான்சென்றபொழுதே நீன்பசலீதீரக் கேள்வர்
வருவாரென்றுபாடினானென்க.

இது, பருவமன்றென்று தலையையாற்றுவித்துத் தூதுசெல்கின்ற பா
ணன்கூற்று ; “ நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வொருநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும்
பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய ” (தொல். பொரு. கற். உஅ.) என்னும் கற்
பியற்குத்திரத்தானும், “ அரக்கத்தன்ன * * * தேரே ” என்னும்கப்பாட்
டில், “ யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்று சொல்லெதிர்
சொல்லல் செல்லேன், செவ்வழி நல்லியா முசையினென் பையெனக், கட

வுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே” (அகநா. கச.) என்பதனானுகொள்க. எனவே சீவகன் இப் பொழுதுவாரானென்பதூஉம், ‘யாம்சென்று பின்புகொண்டிருவேமென்பதூஉம், இதற்குக்கருத்தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தலிர் தல் பயனும். இனி, என்றானென்று பாடமோதித் தோழி ஆற்றுவித்தானென்றல் ஈன் டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவ ரென்றல், இவனும் இப்பொழுதே வருவனென்பதுகருத்தாமாதலிற் பொரு ந்தாது. (கஅச)

1741. பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்று
னாட்டிடம்பரந்துபோகிராதிதநாங்களென்ன
வீட்டமும்வேறுமாகியிலைப்புணாகினைத்திட்டேமே.

ஆமே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவ கன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வே மன்றோ! அஃதென்னெனின், * “பழம்பகை நட்பாத லில்” என்னும் பழையமொழியுமுளதன்றே; இனி யாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதமென்றுகருதித் தனித்தும் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்று

நாடு - நானிலத்திற்கும்பொதுப்பெயர். இலைப்புணாகினைத்தல், ஒருபழ மொழி. (கஅடு)

1742. க. மணிபொதிதுகிலிறேரூன்றுமஞ்சுருழ்வகைகனாடி
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலைதன்மனையெச்சேர்ந்தேன்
றுணைமலர்க்கார்தனாழ்த்துச்சொரிவபோற்றேரூன்றிமுன்
யணிவகைநலத்தோடேகவங்நனமிருந்துரைவாள். [கக

1743. உ. என்னைக்கண்ட டிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலநீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னினோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம்போலிருந்தநங்கை
பின்னைநாட்குவகைநீர்வீழ்பெற்றியகண்ணாளாகி.

1744. ஈ. அடிகளையின்நீரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடியிர்நீரையனீரேயெனக்ககிந்துருகிக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்த்தவண்ணங்குழைந்துமாரிலத்துவீழ்ந்த
பெடைமயிற்சரயலாடன்பேதுகண்டாங்குமிண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். யான்சென்று வகைகளைநாடி நகரையெய்திக் குணமாலையையெய்திச் சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது காந்தப்பூப் பழகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வளை நலத்தோடே வகவிருந்து அங்ஙனநகைநவன் என்னைக் கண்டு எனது அகலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அடிசிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலை எந்தினாராக, நோயுற்றமயில்பொலிருந்த நங்கையனுக்கிச் செவ்வியழிந்தருவளை நீர்வீழுந்தன்மையையுடைய கண்ணளாய், ஐயரே! அடிசிலையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர்; நீர்கொடியீரென்று கசின்தருகிப் பொற்கொடி துகளார்ந்தாற்போலே நிலத்தேவிழுந்த சாயலாடன் வருத்தங்கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றானென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று, என்ன. பொன் - திரு. பின்னை, ஐ - அசை; பின்னாள் - மற்றைநாள். பெடையெய்வென்றார்; பொலிவழிதலின். (கஅசு - அ.)

1745. செல்வனையின்றுநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றோ
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றுலகடைதலொன்றோ
யெல்லையிவ்விரண்டினென்றையிப்பகன்முடிப்பவென்னு
மல்விகைக்கோதையைம்பான்மலைமகன்மனையெய்திச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறந்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினென்ற இன்றைப்பகற்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைமனையெய்திச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅசு)

1746. மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோறடவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினொற்றிவெப்பராற்றப்பமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்
ற்றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவிசொன்னேன்.

இ - ள். கோதையையுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப்பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிர்ச்சியையமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப் பொருந்தாத கிளவியைக்கூறினேனென்றானென்க.

இளிவருகிளவி, “பொறிசுலாய்” (கனக. கரு.) என்னுங்கவி. (கக௦)

1747. சொல்லியவென்னைநோக்கித்துளங்கனும்மடிகன்பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பவென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டாள்
சொல்லுமினடிகணீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய என்னைநோக்கி வருந்தாதேகொள்; நும் மடிகள் பாடிக்கை நீசேரும்படி யான்கூட்டுகேனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா
ளென்று உரைத்தான்; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே! நீரும் போந்த
வாறு எனக்குக் கூறுமினென்றானென்க.

காணையீதுரைக்கின்றவன் (கனக. களச.), இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்
தானெனக்கூட்டுக. (ககக)

1748. தாதையாருவப்பச்செய்வான்ருழ்கச்சிற் பிணிப்புண்டைய
போதராரின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீறிக்
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்
சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையந்நசரிற் கண்டேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையார் மனமகிழ அவரோவல்செய்தற்காக விடா
மற்றங்குவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு
போதுகின்ற காலத்தே, நம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ
லேசீறிச்சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிற் கண்டேனென்க.
கச்சின், இன் - உவம்ப்பொரு. (ககஉ)

1749. கண்டபினின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்
விண்டுவுமுடையவாலின்வெடித்துராய்வெகுண்டினோக்கா
வெண்டிசையோருமெளக்கஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிற்ற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவரையிற்சிகரமுமஞ்சியுடையும்படி வாலினாலே பல்காலும்வீசி வெ
குண்டு பரந்துநோக்கி என்டிசையோருமச்சங்கூடும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ
டப்பாயும் சிங்கமென்க; “பழிவந்து மூடுமென் றென்குதும்” (திருச்சிற்.
கஉ.) என்றற்போல; அஃகவும்பாடம். கதழொளி - மிக்கவொளி.

இ - ள். அவரைக்கண்டபின்பு நின்னைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன
நின்னுடற்சியைக் கண்டேனென்றானென்க.

முன்பு அவன் சிங்கத்தையின்றி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ அப்புலித்
திரளாக்குச் சிங்கமென்றானென்க. விண்டு, விகாரம். (ககஉ)

1750. சினந்தலைப்பெருக்கித்தீக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கித்தீப்போ

முனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த [ன்.
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டே

இ - ள். அதன்பின் சினத்தை இடத்தேபெருக்கித் தீக்கோட்பாட்டை
யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணோடே நேரநிறுத்
தின செவியிற்றாய் உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல்
வப்பாய்த்தற்கிருந்த திரட்சியை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை
நின்னிடத்தேகண்டேனென்றானென்க. (ககச)

1751. கூடநீர்கின்றபெற்றிகண்டிப்பானேக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிந்நகரமென்ன
மாடத்தினுச்சிநின்றமலைமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குமூவையொப்பாயஞ்சினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீர் அங்ஙனம்சேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்மையின், நும்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக் கெடுக இந்நகரென்று ஏந்திநின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய்! அந்நிலையிலே அஞ்சினேனென்றனென்க.

“தாதை” (கனக. ககஉ.) முதல், இதனளவும் ஒருதொடர். (ககரு)

1752. பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதுநன்றென்
றெண்ணினேனமர்கள்வியுமியல்பினுனெருங்கப்பட்டுக்
கண்ணிரானியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்திந்.
யண்ணல்வந்தமுங்கத்தோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தா

இ - ள். தன்மனையாள் தன்னிடனாகக்க உயர்வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாக்கி நம்சுற்றமும் வீயும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்றென்றாகருதி, இயக்கனுக்கு யான் கூறியநிலையைக்கவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றன்னையே நினைத்தேன்; அவன் வந்துதோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு போந்தானென்றனென்க.

“வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீளிமைசெய்யின்” (குண. க௦அ.) என்ற நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்னமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - சூழ்ந்தவர்வருந்த. (ககசு)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கந்திரதிறுவிற்சூழ்ந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழங்
கொந்தழற்காட்டுத்தியால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுகிற்பத்திருமழைபொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, “இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” (தொல். சொல். கிளவி. நட.) என்னுமும்மையன்றி, மூன்றுமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்றென்க. எண்ணிந்ந்த இனக்களிற்றின்துயரை நீக்குதற்குரியயான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந் சுற்றமும் யானுமுற்றதுன்பம்போல் இதுவும்பின்புவருமென்று எனக்குக்கவன்றென்றான். முன்பு, “வேழப்பேரினர், தங்கியகாடு” (பது. கச.) என்றார். சிந்தித்து கிற்ப -

தெய்வத்தைப்பார்த்து நிற்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இந்திரவில்லும், மேகமும் தீச்சூழந்தயானைக்குவமம்.

இ - ள். தேவன்விடுப்பக் குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று சிந்தித்து நிற்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழந்தனவெல்லாங்கூறுது இதனையேகூறிய தென்னையெனின், “யாண்டுநெடுநெல்லை” (நாம. நடசுச.) என்றமொழி நந்தட்டனறியாளுதலின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்துன்பமுளதாமோவென்றுகருதினும் அதுகருதாதபடி மற்றைநாளே அத்தீவினையுள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரறஞ்செய்தேனென்றானென்க. இனிச் செல்வேற்கு மழைபொழிந்ததெனக்கூட்டி, தேவன் “பாம்புமல்லவுங், கெடுக்கும்” (பது. ஓங்.) என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருந் சுற்றமுற்றதுயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்றென்க. இம்மந்திரங்களின்பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஓரேதமின்றென்பதறிவித்தல் பயனாக இதுகூற்றும். (கக௭)

1754. க. வெல்களிற்றச்சநீக்கிவினாவொடுவனத்தினேகிப்

பல்லவதேயநண்ணித்தனபதியென்னுமன்ன

னல்வனப்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி

செல்வன்மற்றுலோகபாலன்நிருமகன்பதுமையென்பாள்.

1755. உ. அரிசுரம்கோழிநாமத்தரவவட்கடித்ததாகத்

திருவிழையவனோத்தீர்த்தேன்றீர்விலாநண்புவேண்டிப்

பொருகளியானைமன்னன்புனையிழையவனோத்தந்தா

னிருமதிகழிந்தபின்றையிடையிராப்பொழுதிற்போந்தேன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்களிற்றினச்சுத்தைநீக்கி ஏகிப் பல்லவதேசநண்ணி அதற்குரியசெல்வனாகிய தனபதியென்னுமன்னனுடைய தேவிதிலோத்தமை பெற்றபிள்ளை உலோகபாலன்; மகள் பதுமை; அவனைக் குக்குடசர்ப்பம் கடித்ததாக, அவளுக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோடு நெருவேண்டி அவ்வரசன் அவனைத்தந்தான்; தந்து இரண்டிதிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்றானென்க.

களிற்றினச்சம் நீக்கவே தன்குற்றத்திற்கு மச்சமின்றும். (கக௮ - கூ)

1756. வாவிப்புண்ணடையினாவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை

மேனியான்காணலுற்றுச்சார்தலுமிப்பருள்ளான்

நாவிப்பொன்மாடமுதூர்ச்சுபத்திரனென்னைக்கண்டே

யாவிக்கணறிவுபோலவளவளாயன்புபட்டான்.

வணிகர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியரென்று மூன்றுபாலார். தூவிப்பொன் - கிளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

இ - ள். யான் அங்ஙனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை மேலி மூதூரைக்காணலுற்றுச் சார்ந்தவளவிலே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத் திரன்கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றானென்க.

1757. பண்ணமைதேரினேறியவனொடியானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்களுளை
மண்ணெலாஞ்செல்லநின்றமகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண்விளங்க - அவள்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னி டத்திலே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவுரிமை. இன் - பொரு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் அன்புற்றுக் கொண்டோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேறியிருந்து போய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன்மகளை மகிழ்ந்துதந்தானென்க. (உ௦௧)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கள்கழிந்தபினவளினீங்கி
யிவ்வழிநாடுகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராசிச்சிலைத்தொழில்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்களுளைத்தந்தனன்மதலையென்றான்.

இ - ள். மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் போனவளவிலே, அவளில்லினின்று நீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டற்குவந்தேன்; வந்தவள விலே, இறைவன்சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராசி விற்றொழிலைக் கற்ப, அதனை அவன்கண்டு கருமைமிக்க கண்ணனைத் தந்தானென்றானென்க.

எனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழி லும் கற்றாரோளும் அவைகூறாது விற்றொழிலேகூறினார்; அதன்சிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” (கனக. ௧௧௬.) என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒரு தொடராக்கி, என்றானெனமுடிக்க. (உ௦௨)

1759. தானுழந்துற்றவெல்லார்த்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தரற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையா
லூனுமிழ்ந்திலங்கும்வேலாநொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியை அறியக் கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட் டனமுதானாக, சீவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனி, கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப்பெற்றில மேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மார்பிடத்தைநனைப்பவன் றுமாம். (உ௦௩)

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நண்பொடுபெண்டிர்மக்கள்யாவையுண்ணலாகு

மொண்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாக்கலாகா

வெம்பியையீங்குப்பெற்றேனென்னெனக்கரியதென்றான்.
எம்பி, முன்னிலைப்படர்க்கை.

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம்; செருக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலாகா ஒண்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையாகியகின்றனை இவ்விடத்தேபெற்றேன்; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றானென்க. (20ச)

வேறு.

1761. தேனிற்பாலெனச்செல்வன்மம்பியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை
வேனிற்குன்றெனத்தோழர்வெந்துமெய்
பூனினிகின்றார்செய்வதுன்னினார்.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற் குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை.

(20சு)

1762. க. நாடுமின்னினிநாங்கள்செய்வதென்
றீடினாவிருந்தெண்ணிநால்வரு
மாடுமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. உ. கள்ளமுண்டெனிற்காண்நிராமென
மெள்ளவெய்தினார்வினவக்கூறினாள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாரெல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙனமெண்ணி இனி நாஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை, வருத்தமில்லாளாதலின் அவன்கரந்துறைகின்றாளுே அங்ஙனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாங் காண்பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச்சென்று அவர்கேட்ப அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றநன்மைகளையுங் கூறினாளுென்க.

க. நாங்கள், கள் - பகுதிப்பொருள்விஞ்சி.

(20சு - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க
ளிற்தமம்முயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்
பெற்றமார்தரிற்பெரிதுமெய்குளிரீர்
தற்றமின்மையினவலரீங்கினார்.

இ - ள். அவன்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னைப் போனவுயிரா முறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிரந்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினாரென்க. (உ௦௮)

1765. திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சுவாயுறுத்தியொய்யென
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவிங்கினார்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினார்.

இன், பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியையனோக்கிவணங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத் தன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்; அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாம் பாடியாடினாரென்க. (உ௦௯)

வேறு.

1766. பைத்தரவத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்ததெரிநித்திலம்வைத்தனபல்லின
ளித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரை பொங்கிச் சிந்திய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்தாற்போலும் பல்லினளாகிய இத்திருவினவருவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துயருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூறினாரென்க. (உ௧௦)

1767. ஐயனையாமவனெய்துவமாயிழை
நொய்தினுரைபொருளுண்டெனினெய்தென
மையெழுத்துசியின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகரந்தெழுத்திட்டாள்.

இ - ள். ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாம் கூறுங் காரியமுளதேற் கடிதிற்கூறென, அவன் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத் தைக்கார்து கடிதாக எழுதினாளென்க.

மை - மலி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடி யெழுதினாள்.
கை - கற்பொழுக்கம். (உ௧௧)

1768. ஆங்குருக்காரரக்கிட்டதன்மீயிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுரீட்டத்
தேங்குமுலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

இ - ள். தேங்குமுலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குழையாலே இலச்சினையிட்டு இஃது அவனிருக்கின்ற திசையேசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதாள்; தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மார் அவ் விடத்தே போகலுற்றாரென்க.

நபுலனும் விபுலனும், குரவணானோக்கிச் சிலபிள்ளைகளறிந்தவேண்டுமெ ன்றலின், இன்றார். (௨௧௨)*

1769. வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலைக்
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்தரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
வேய்ந்தரிக்கும்மிஞ்ஞர்ப்பவித்தாள்.

இ - ள். வேந்து இரிய வித்துத்தக்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணை யைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங் களைந்து தொடுக்குமாலையைச் சூழ்ந்து மேயுமிஞ்ஞர்ப்ப வித்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மிஞ்ஞர்த்தது. (௨௧௩)

வேறு.

1770. க. அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகர்ச்சுழியுடைய
வுலம்பிமுன்னிருதாள் கருமுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடிகளைவிலக்குவகலிமா.

1771. உ. அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முள்ளம்போற்செல்வவுரனசைவில்லனவமுந்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வதின்மேம்படப்பிறந்த.

1772. ஈ. சனாஞ்ஞாற்றிணையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்கரையமைந்த
தாரும்புட்டி லுமரற்றுவுசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனனோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்து வளர்ந்தன; புகரையும் சுழியையுமுடையன; காலைக் கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிடுவன; சேறுமுத லியவற்றைச் செல்வன; உரன்கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடை யறாமல்திரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப் பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்னுந் தொகையையுடைய கலிமா வீரரேறப் பட்டன வந்துகூடின; மற்றுள்ள வீரரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - கெச்சை. ஓரும், அசை.

(௨௧௪ - ௬)

வேறு.

1773.

வடித்தபோத்தொடுவன்செல்லத்திரி
கடுத்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாத்திநாநூற்றுவில்லேருவ
வெடுத்தபண்டமியைந்துடனென்பேவ.

வடித்தபோத்து - பண்ணின எருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடு
த்த - கால்கடிய. இன், அசை.

இ - ள். ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விற்கிடை
போவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்
டத்தைச்சுமந்தனவென்க. (உக௭)

1774.

நூலம்பிற்பனபைங்கினிநன்னிறத்
தாலுமாபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினெய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினார்நால்வருமேறினார்.

இ - ள். விற்பன; ஆர்ந்தன; நொய்யன; காட்சியனவாகிய கினிநிற
த்து ஆலுமா நான்குபண்ணினார்; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினாரென்க.

நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொல்; “பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டி”
(பொருந. ௧௬௫) என்றார்பிறரும். (உக௮)

1775.

நாளும்புள்ளுநயத்தருன்னிலைக்
கோளுமோனாயுங்கொண்டநிமித்தமு
மாளுமார்தரினாய்ந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினுக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டநிமித்தம் - பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு
கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நான்முதலியவற்றை எப்
பொழுதும் ஆளுமார்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எருதுமுதலியன
காலாலேமுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுகின்றநாட்கேட்டது, போக்கின்வினாவால். (உக௯)

1776.

பறையுஞ்சங்கும்பரந்தொலித்தார்த்தெழ
வுறைகொள்வாளினொடொண்குடர்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்மவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

இ - ள். பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழ, வாளுமவேலுமின்னக் கடற்
படை களையுடைந்ததீர்போல வினாந்து ஆர்ப்பொடெழுந்தவென்க.

உறைதல்கொண்டவாள்.

(உ௨௦)

1777. காய்த்தசெந்நெவின்றிருக்கதிர்நெற்றிமேற்
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுராராயு
மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

இ - ள். முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாராயுமிரிந்தன
வென்க.

தம்கால்பட்டு நெற்கிளின்றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்
தம்படியென்க. இது, நிலமயக்கம். (௨௨௧)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடிபூசல்விருப்புறாஉஞ்
சளகுவார்செவித்துங்குக்கைக்குஞ்சர
மிளகுதாடிளகப்பரிக்கொண்டவே.

இளகுகாடு - தழைத்தகாடு.

இ - ள். கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய
ஊசலிலிரும்புங்காடு அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செல
வுகொண்டனவென்க.

அளகு - காட்டுக்கோழியுமாம். இனி, குஞ்சரமிளகுங்காடு இளகும்
படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம்; “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை,
சூழங் காலை யளகென லமையா.” (தோல். பொரு. மர. ௫௫). (௨௨௨)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரவங்
குருவியார்த்தெழுக்கொய்புனக்கானமுந்
திருவிறீர்த்தவர்தேபமுந்தேர்த்துபோய்ப்
பரிவிண்மாதவர்பள்ளியுள் விட்டதே.

திருவிறீர்த்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

இ - ள். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்றோடுவென்று தேர்
ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (௨௨௩)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டுகுயிலாலிமயிலகவி
விண்டிமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டுதளிர்தேய்ந்துசினைதாழ்ந்துநனையார்த்தொன்
றுண்டுபொழிவிமையவர்களுலகமுறுவதுவே.

இ - ள். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலா
லே மழையென்றுமயிலகவித் தளிரைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து
தேவருலகையொப்பதோர்பொழில் ஆண்டுண்டென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக.

(௨௨௪)

1781. காங்குமூரீர்குவனையாம்பல்கடிக்கமலர்
தூவிமடநாராதுணையன்னம்பயின்முதுமீன்
மேனியுறைவண்டினெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவியொடுகாவினிடைமாந்தர்பதிகொண்டார்.

இ - ள். மாந்தர், காவிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும்,
மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தகையையுடைய வாவியொடு
கூடிய காவினிடத்தே பதிகல்கொண்டாரென்க. (௨௨௫)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகர்காணச்
செய்கழலர்தாரரவரெங்குந்திரிகின்றார்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது*மிகைசேயவளைக்கண்டார்

• இ - ள். அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளி
யிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும்
பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசையையெக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிர்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுது சிறிது தாரியவன். குளிரும்,
திசைச்சொல். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (௨௨௬)

1783. க. அந்நுண்மிகுந்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்மிகுலுத்தரியம்புதைந்துசுவல்வருத்த
மைந்நுண்முழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவற்சிறனிவருத்தக்கலுழந்தாற்றார்.

1784. உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்றணையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டபுமர்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். துகிலிற்றேய்த்த அரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்
குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலை
வருத்துதலானும், சீவகன் மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக்கும்படி
சிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சி வருத்துதலா
னும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பி
யாக்கினாலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ மலரை வாமனடி
யிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறை
ந்தவழியிலே இருந்தாளென்க.

கருத்து சீவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று. (௨௨௭ - அ)

* சிறிதுமிகு செய்யவளை யென்றும் பாடபேதமுண்டி.

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியென்றெழினெங்கண்
வந்தபனிவார்ந்தமுலைக்கலிங்கமதுநனைப்ப
வந்திலிருந்தாள்வருக்கடைந்தமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாடுதோ.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்தவன், இப்பொழுது என்பின்னைதிறத்தைச் சித்
திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணிற்பனிக்ந்துவீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய
அகநனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தாள் ; இருந்தவட்கு நம்பின்னைகளென்று
ஒர்காதலிக்கும்படி அவர்கள் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தா

இவரால் அழகைமாற்றினான்.

(௨௨௬)

1786. க. வரையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விரையுடுத்தபோதூறையும்வேனெடுங்கணுள் கொ
லையுடுத்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுடுத்ததேமொழிகொலென்றுதெரிகல்லார்.

1787. உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமகனையொப்பீ
ரிங்குவரவெண்ணைகுலம்யாதடிகட்கென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெளிதன்றே
நுங்குலமுதும்வரவும்நீருரைமினென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. உடுத்த - குத்த.

இ - ன். பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவன், திருமகளோ!
நாமகளோ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்ட திருவை
யொப்பீர், இங்குவந்தவரவு எங்ஙனே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்று
கேட்ப, எங்குலமும் எம்வரவுக்கேட்கவேண்டிற் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ்
வேடத்தார் கூறலாகாது. இனி நுங்குலத்தையும், தும்வரவையும் நீர்கூறுமி
னென்றாளுன்க.

(௨௩௦ - ௩௧)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவினவாரீ
பூட்டுசிலையிறன்னெடுபொருதுதாயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வாரீயும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே
பொருதுதாயினும் இராசமாபுரம்.

இ - ன். பொருட்டிராளுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழ
குடைய நகர் எமதுறைபதியாமென்க.

(௨௩௨)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையதுண்ணுணர்விறசாகரற்குததக்காள்

கொன்னெடியவாட்கட் குருதத்தைச் சீதத்தன்
மன்னங்கவீங்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரனாழிற் கூறியவுணர்வு.

இ - ள். இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத்
தக்க மனையியாகிய குருதத்தைதமகன் ஸ்ரீதத்தென்னென்னென்க. (௨௩௩)

1790. அளப்பரியநான்மறையினுனசலனென்பான்
நீளாக் குந்திருவொப்புடையதிலோததமைதன் சிறுவன்
விளைத்தீரும்புமேய்தொழிந்தமிச்சிலவரைமார்ப
னிளைப்பவிவன்றேசரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

விளைத்து - தனக்கு ஒருபோரையுண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்
புகளெல்லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன்.
'வளைத்து' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

இ - ள். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணாகிய அச
லன்மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன்புகழைக்
கூறில் இளைப்பேனென்றென்க.

இவன் சேனபதி.

(௨௩௪)

1791. செட்டிதனபாலன்மனையாள்சினவுவாட்கட்
பட்டதுதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமூதாந்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ள். அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்
திரைக்குப்பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்
தான் பதுமுகனென்க.

நான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே
மின்போல நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்திரையென்னு நிலப்பெயர்
கொண்டது; "அரவம்புன் சடைமிடைந்த, மின்னனையான்" (திருச்சிற்.
௧௨௫.) போல.

(௨௩௫)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
வின்மரியதோள்விசயத்தன்னுயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரிதிமதிகாதற்
றன்மகனென்னானடிகடேவதத்தெனன்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர்
கூறினார்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே! அந்நகரிலே அரசன்பெயராற் பட்டமும்பெற்ற
வன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயத்தென்னென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன்; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி; அவடன் காதன்மகனேனாகியயான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையென்க.

நால்வர்க்குந்தாயரைக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகடேவாற் குலந்தாய்மை பெறுதலானும் மகடேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க. (உருக)

1793. எங்கள் வினையாஸிறைவன் வீடியவஞ்ஞான்தே
யெங்களுயிரநம்பியொடுபாங்கன் பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவின்னணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். அரசுப்பட்ட அற்றைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிர்போலுநம்பியோடே கூடவந்துபிறந்தேமாக, எங்கடமர் இவர் நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாரும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்குற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரணழிக்கின்றமைநோக்கியுந் கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமையோக்கியும் இவர்கள்தமர் தோழரெனவீந்தார்; இங்ஙனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிரப்பிற்செய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி, “அழகுரல்” (நாம. 100.) என்னுங்கவியில், “உழிதருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரண கந்துக் கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், ‘எங்கடமர்தோழரெனவீந்தார்’ என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (உருக)

1794. யாண்டுநிறைந்தேகியபினந்தனவற்கிளைபார்
மாண்டகுணத்தார்நபுலவிபுலரொடுமன்னு
மீண்டு வளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்தித்
திண்டரியவெம்மையொடுத்தியங்களுனவே.

‘யாண்டு நிறைந்து’ என்பதனையும், ‘மாண்டகுணத்தார்’ என்பதனையும், மூவர்க்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கிளையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களும் திக்கயங்களுன்னும்படி என்மராய்த் தவிசினெய்திப் பகைவர்க்கீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுந் கடுகவளர்ந்தேமென்க.

‘இனையான்’ என்பதுபாடமாயின், அவனுக்கிளையான் நந்தன்; அங்ஙனமாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனமாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று; இதற்கு, ‘யாண்டுநிறைந்தேகியபின்’ என்பதனை நபுலவிபுலர்க்கும் ஏற்றியுணர்க. (உருக)

1795. விற்றொழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்தின்றொழிலு

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணிந்திக்

கற்றனங்கர்யாமுமுடன்கற்பனகளெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

இ - ள். யாரும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விச்சைகளெல்லாம், முதல் நன்கலைகளிலேநீர்திப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப் பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்கற்றேமென்க.

வற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமென்க. அ, அசை. (௨௩௯)

1796. க. வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமீட்டுவிசும்பேகும்
விஞ்சையரையன்மகளைவினைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலையலனுண்ட
நம்பியவனுமெவனென்னினிதுவாமே.

1797. உ. கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றோமு
னந்திலொருநாளவனையரசனொருதவற்றால்.

1798. ஈ. தொடிகடவழ்விங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குமுன்மகளிர்க்கிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிடிகடவழ்த்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கற்றுப் பின் நிராமீட்டுக் கலுழவேகன்மகளை யாலேவென்றெய்தி யானையையும்வென்று குணமாலையலனுண்டநம்பி என் தோழனும்; அவனும் யாதெனிற் சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர் தவற்றாலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோனைச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறு கும்படி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர் மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்சூற, விசயமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமெனன்பு புகுகின்றான், கொல்ல வென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப் பொருளுரைக்க, நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்த நாகமென்றது இல்பொருளுவமை. “மோட்டு முதுநீர்” (கனக. ௨௩௨) என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்லவென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயினாக் காத்தவனைக் கோறல் அறனன்மையின், அரசன்வென்றான். யாத்து - யாக்க. (௨௪௦ - ௨)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாரகர்நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்தமாழ்க்க
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரோயருள்பெரிதுடையரென்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவனவிலே தம்
மகனுக்குற்ற நவையென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழி
ந்து கலங்கிவிழ்ந்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையராவிருந்தார்;
இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடி யென்
னென்றாரென்க. (உச௩)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடி.
காழ்ப்பரிந்ததைத்தசார்தின்களிதருநீரிற்றேற்ற
யாழ்புனாகினியாற்றாண்மயங்கிவிழ்ந்தரற்றுகின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்
திதுவென்றுநாடி முத்துவடத்தைபறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போ
டே தந்த பனிரீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றாளாய்
அழாநின்றானென்க.

கையாற்றின் கீங்கிநின்றார்.

(உச௪)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனையாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயி லூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்வீழ்விழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினையென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவருப்பு. ஐ, அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். எண்பின்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலையூர்ந்து
போய்ப் புறங்காட்டிலேவீழ் அங்ஙனம்வீழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின
நீ இப்பொழுது என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (உச௫)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந் துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
வையாள் வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றனையே.

கந்துக்கடன் சுநந்தையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு.

இ - ள். கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்
டுபோய்ச் சுநந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவனர்த்த அவன் வருந்தும்படி,
என்னையர்! அகன்றாயேயென்க.

வினாசொல்லுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா, விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நின்னை வளர்த்தற்றூரிய நல்வினையுடையவனும் வருந்த அகன்றாயெயன்றான். (உசக)

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்விளங்கிலவேல்வேந்தன்

முன்னுரைத்தமூன்றுகனவும்புணையாக

வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா

தென்னரசேயென்பூசல்கேளாதிற்றந்தனையே.

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்படியைக்கூறிய மூன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்னுசலையும் கேளாதே யிறந்தாயெயன்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நின்புதல்வனும் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்னுசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

1804. கோவம்மாவாகிக்குடியோம்பின்குடைக்கீழ்ப்

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினும்

போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினு

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஓம்பி - ஓம்ப. அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையையும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென விளியேற்றது; “முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிதுதி, யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” (நோல். சொல். விளி. கூ) என்றதனால். அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, “கடிசொல் லில்லை” (ஹை. ஹை. எச்ச. டிகு) என்பதனாக்கொள்க. அன்றி அம்மாவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து, “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” (ஹை. எழுத். உயிர். க0) என்பதனானீண்டு அதுபின்பு, “அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்டம் * * * விளியொடு கொள்ப தெளியு மோ ரே.” (ஹை. சொல். விளி. ஈசு) என்பதனால், ‘அம்மாகொற்றா’ என்றவழிக் கொற்றுவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கேளாயென்னும்பொருட்பு நின்றதாதலின் பிரிந்துகின்ற விளியேலாதென்றுணர்க. இதனாற் பிள்ளாயென விளித்தல்பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காதத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலின் கோவும் அழகியதிருவுமாய்கின்ற நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினும் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன் முன்னே போனும்; அங்ஙனம்போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனி அகன்றே விட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினா.

(உசஅ)

1805. கோமான்மகனேகுருகுலத்தார்போரேறே
யேமாங்கதத்தாரிவைவாவென்னின்னுயிரோ
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணீர்
பூமாண்புணைதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், 'ஏமாங்கதத்திற்கிறைவா' என்றான். உவப்பின்கடப்புதல்வனைக்கூறுவதனை நாண்டுகூறி, 'காமா' என்றான். கலங்கவிழ்த்தது - அரசுசெய்தது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றதையைநோக்கி அழுகின்றனீரை நோக்காதேயென்றவாறு. 'கண்ணுணீர்' என்றும் பாடம்.

இ - ன். மகனே! ஏறே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என் கண்ணீரைநோக்காதே போகின்றாயோவென்றானென்க. (௨௪௯)

1806. கந்தார்களியாணைக்காவலனார்கான்முளையை
வந்தார்வாய்த்தீதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே
னந்தோவறனேமற்றற்றேனாலாற்றேனல்.

இ - ன். சச்சந்தன்பிள்ளையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலேமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன்; ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவா நின்றேனென்க. (௨௫0)

1807. முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிற்கா
னென்னொப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகற்றோன்றற்கென்
றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனளே.

இ - ன். நடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற்கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின தீவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாலிகளானமகளிர் தோன்றற்க வென்று அரசற்றிவருத்தினமயில்போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுக்கின்றவள், இங்ஙனமரற்றினாளென்று, "மாழ்குபு" என்னுங்கவி முதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்ற வன் தன்னுணர்வழிந்து அரசற்றினமையிற் குலனையன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினாள்; தோழர்நல்வினை அங்ஙனநிகழ்த்திற்று. (௨௫௧)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரான்பெருடாட்டிவாய்மொழிகேட்
டுண்மல்குநெஞ்சினரபொய்யெனவேவெய்துயிராக்
கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கிணைக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ள். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரினையுடைய சச்சந்தன்றேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்ட தற்கு வெய்துயிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க் கண்மல்கூரையுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவதிமண்ணி” (மது. சகச) என்றாற்பிறரும். கூற்றினிதிக் குறிப்பு சிகழ்ந்தது, வழிபாடுதோன்ற. (உருஉ)

1809. கண்டிரகருமம்வினோந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின் னத்தங்கைம்மறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமர
யுண்டாமுயிரொன்றுறுப்பெழுந்தாடினோ.

இ - ள். தாரார், காரியமுடிந்தபடி கண்டிரேயென்று வெளியாகக்கூறி னாராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயி னாயுமுண்டோம்; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி உடம்பு உவகைமிக் கு ஆடினாரென்க. (உருஉ)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்விசையகிடந்தானோத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்றுப்
போழ்த்தகன்றகண்ணாள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னாவன்றிறமே.

இ - ள். விசைய மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பல குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனுயினைப் போழ்த்தகன்ற கண்ணாள்புலந்திருப்ப, கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி கூறினாரென்க. (உருச)

வேறு.

1811. கொலைக்களங்குறுகலுங்கொண்டொர்தெய்வத
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கினு
னிலக்கணமடப்பிடியிபைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினுனென்று தேவதத் தன் கூறப்புகுந்ததனைத் தாம் கொண்டுகூறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குண மாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகினவளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே பார்த்து இஃது இடமென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினுனென்று கூறினாரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை.

(உ

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனாகுகொண்டனஞ்
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றென
மாவடுநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினான்.

சென்று, செல்ல.

இ - ள். யாங்கள் நின்னைத்தொழுதபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்தேம்; அங்ஙனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிகனென்று மறைத்த போர்வையைக்கைவிட்டுத் தான் அரசனாகக்கண்டேமென்று கூற, அதுகேட்டு விசையையும் மகிழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௫௪)
வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான் பகையாவையு
மரணிலா னென்குட்டங்கியவன்பினு
விரணியன் பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

இ - ள். பரணிநாட்பிறந்தானாகைய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தான் பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்பாலே தரணியைக்காவானாய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டானென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னொன்றென்றல் அரசர்க்கு மரபு. யானேபிறந்த நாளாதலின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன் பட்டது - தன்னை இடக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொருத்தவமின்றென்றதனானுக் கேடுவினைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை; இறைவனுற்றது - அமைச்சர் நிலமுந்திருவு நீங்குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே எனக்குள்ளானென்று பின் உதவியின்றிநின்றநிலை. காவலன், உண்ணலன்போல் என்மறைவையுணர்த்திற்று. (௨௫௭)

1814. விசையென்றுலகோடியவீறிலேன்
பசையினுற்றுஞ்சியான் பட்டதீதெலா
மிசையநம்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை

இ - ள். அங்ஙனமெய்தியவன், விசையென்று எங்கும்பார்த்த நல்வினையில்லாதேன்மேல்வைத்த பற்றால் துஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லாவற்றையும் நம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இத்தனல் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனை என்னுழைத்தாருமினென்று கூறினானென்க. (௨௫௮)

1815. கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
பாதுங்கூறன் மின்யாரையுந்தேறன்மி

னேதமின்னனவின்னமெய்தலாற்

பேதையாரொடும்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

இ - ள். இக்காரியத்திற் சிறிதும் சிவகனுக்கல்லது பிரச்சுக் கூறன்
மின்; யாவனாயும்தேதன்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நீனவின்
யும் வருதலின், அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றொளன்க.

இன்னனென்றது - தான் பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னனமென்
றது - தன்னினைவின் லிலாவத்திற் கூறியவதனை. (உருக)

1816. பகைவருள்ளமுட்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைகொண்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு
மிகைசென்மேகத் துமின்னுஞ்செந்நீலலலா
புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவர்நெஞ்சம், பாம்பின்போக்கும், மகளிர்
நெஞ்சம், மின்னும் செவ்விதாகநிலாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்ச
யும்பேணி ஒழுகுமினென்றொளன்க, (உருக)

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லேநாளுட்
குணத்தொடுமலிந்தபாதக்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்றைப்
பணித்தேதெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றார்
மணிக்கொடிமாசுண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றான்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடுமலிந்த சிவனை ஒருதிங்கனவாகிய
நாளுக்குள்ளே நின்றுவடிவையச்சேரும்படி கொணர்ந்தபின்றை அருளிச்
செய்த காரியமே செய்து தழும்பேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்பட
அடர்ப்பேமென்றார்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றொளன்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உருக)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புகரநகைநந்தகொள்கைச்
செறிதவவிசயபாதஞ்சென்னியின்வணங்கிமிண்டு
வெறிதமழ்ச்சாலேநண்ணிவேண்டியவடிசில்கைதொட்
டெறிபடையெழுகவென்றார்வளைபெழுந்தார்த்தவன்றே.

இ - ள். ஐம்பொறியும் புலன்களிற் செல்லுகின்ற வேட்டைகமிவநெருங்
டும்படி நோற்றுக் குற்றமறநிறைந்த விரதங்களையுடையவிசய பாதத்தை
வணங்கிமிண்டு நண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றார்; வளையெழுந்து
ஆர்த்தவென்க.

தவவிசயை - முற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர்.

1819. பைந்துகின்மகளிர்தேன்சொர்பவளவாய்திகழநாணிச்
சுந்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைப்பதேபா

யந்தரத்திவர்த்தபாய்மாவரும்பொற்றாரவத்தாலே.

திகழ, இடக்கர்.

இ - ள். மகளிர் தமதுவாய்திகழ்தலாலே, அதற்குநாணி அது தீரு முபாயினைந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கெளவி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின் தார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (௨௬௩)

1820. சார்தின்மேற்றொழித்ததீந்தேன்றண்மதிக்கோடுபோழ்ப்
போந்துமட்டருவிவிழும்பொன்னெயிற்சூன் றுமந்த
ணைந்துங்காவுகுழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமபித்துடன்சென்றதன்றே.

தேன், ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இரூலை மதிக்கோடுகிழித்த லாலே அதின்மட்டு அவ்விருவினின்றும்போந்து அருவிபோலேவிழும் மாந் தரியங்ஊத குன்றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலே சென்றதென்க. (௨௬௪)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலேமங்கையர்வளர்த்தசெந்திப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுடையிப்பொங்கி
கதிர்த்துவெண்மடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கவைத்துவிட்டார்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனரூத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த தியாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மெழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய துணைபோலே இட்டிகைபாற்செய்த எயிலைக்கடந்து வெண்மடந்தோன்றும் ஏமமாபுரத்திற்கு நாற்காதத்தளவில் நதிக்களையிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவினையுணர்த்தும்.

(௨௬௫)

வேறு.

1822. மானயாநோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றண்ணைவெண்மணற்
ருனையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்தினர்.

கான, அ - அகச. கண் - இடம். தேனினரீங்கமாட்டாதுவருந்தும், தானையாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் துடக்கமும் அழகு முடைய கான்யாற்று நீரடைக்காயிற் பொழிவில் உயர்ந்த மணலிலே நால் வரும் சென்றாரென்க. (௨௬௬)

1823. வாரந்துதேன்றுளித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
லார்த்துபோதருந்தவிசுத்ததொத்துமேற்
றார்த்துதேன்வண்டொழிதனைதந்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிலின்பெற்றியே.

இ - ள். அப்பொழிலின்மன்மை, வைத்ததேன்வார்த்து துளித்துப்
பூவின் மது ஒழுக்கி மணலிலேபோது ஆர்ந்து தவிசுத்ததொத்து மேல்வெளி
யடங்கித் தேனும் வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத
லரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(௨௬௭)

1824. தாதணிகொழுநிலிருந்துதண்மதுப்
போதணியலங்கழுப்பொருளின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுரையினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

இ - ள். அப்பொழிலினிழவிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திறம்
யாது? அதனை நீருணாமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காத
லோடே கூறினானென்க.

(௨௬௮)

1825. க. திருக்கொர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினநிராகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொயம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே.

1826. உ. சேட்குலாஞ்சிலையொடுதினோத்தபின்னவர்
வாட்கலாமவலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்நீருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செபபினனலர்ந்தாரினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. என்றது - துரியோதனன்
விராட்புரத்தே நிராயுதத்துத் தருமன்முதலாயினொன்மையுணர்ந்ததற்கு
யாமும் இவனுண்மையை உணருகின்றதன்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ - ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிரினாயை யாமுங்கொள்வேம்; கொ
ண்டபின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச்
சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம்; வளைந்தவல்லுடனே தூரத்தேபொருத
பின் அவரனுதி வாட்போரைத்தொடங்கின் நாம் படையைக் கடுகமீட்க
லாம்; ஆதலான், இதுவிருப்பமுடைத்து; இனி எழுகவென்று தன்னை
யொழிந்தமூவர்க்குங்கூறி, பின்பு, அவன் படைக்குங்கூறினானென்க. ()

வேறு.

1827. க. இருங்கடன்மணிகிரையெய்திராங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிகளையானங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்வரிற் பின்நீங்கிப்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுவல்கேண்மினே.

1823. உ. மஞ்சகூழ்விசும்பிடைமணந்துமின்மிளிர்வடோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளிர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்களே.

1829. ஈ. என்றனப்புத்திசேனென்னுநான்மறையினு
ன்னுதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி
யொன்றிமுன்விடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வர்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். புத்திசேனென்னும்தணன், யாமெய்தி நிரையைக்கொண்ட
பின் அருங்கடியணிநகரில் ஐபனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்
தால் அஞ்சினாப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று
பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறவேன்; அத
னைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மிளிர்ந்த
லாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானைகுளிப்பதோர்குருதிப்பெருக்
குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனியதனையும்எண்ணிச்சூழ்
மினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதமுகன்கூறியவதுவே காரிய
மென்று நால்வருமிருந்தவளாவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவென்றுகூறாநின்றாரென்க.

1850. க. வளையசுந்தரமெனும்வாரணமால்வரை
முனையினந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கனையினம்பிடிக்கைஞ்ஞாற்றிடைக்கேழ்ரக்
கனையவஞ்சனவரையனையதக்களிறரோ.

1851. உ. கடுமதக்களிப்பினாற்காரெனமுழங்கவின
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்நீருருள்பிளந்
தடுகளிற்றத்தப்போதிகைபரிந்தழன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். வளையசுந்தரமென்னும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடி
களுக்கிடையிலேநின்று சிறத்தையுடைய அரக்கனாவின் அஞ்சனவரையனை
யதாயிருக்கும்; அக்களிதுதான் மதத்தாலே முழங்கவிற் பாகரும் விடுகலரா
யிருந்தார்; அவ்வடுகன்றுவெருவரும்படி கொன்றிதெற்கு அணைவின்றிப்
பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

கீருருள் - சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியிருட்டுவதொன்று. இனி
கருள்பினத்தென்றோதின், உள்ளீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டுக.
அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலிகட்டுவது. (௨௭௪ - ௫)

1832. கண்ணுமிழ்தியினுற்சுடநிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்ணிலாய்ப்பரத்தரானின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றீனையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினர்மனமெனப்படிந்ததே

இ - ள். கண்ணிற்றியாற்சுடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டு
லாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தரானின்ற சீனாயுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்
கினான்; அப்பொழுது அவனிடத்தேமகளிர்மனம் தாழ்ந்தாற்போல வந்து
தாழ்ந்ததென்க.

‘வண்ணலாம்பார்த்தர’ என்றபாடத்திற்கு வண்ணலங்களின்றைப் பார்ச்
சின்றசீனா நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (௨௭௫)

1833. இறுவனாயிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
வுறுவனாமார்பினுன்றாசங்கொண்டொய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்பெருஞ்சன
மறைகடற்றினாயொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

இ - ள். மிக்க வரைபோலுமார்பினுன் பெரியவனாயிற்பாய்வதோர் அரி
யென்னும்படி படிவீத்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயின்றைப் பிடித்
துக்கொண்டு விரையவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்த
தென ஆர்த்ததென்க. (௨௭௬)

1834. அங்கையந்தலத்தினுலப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியபுவகையிற்பொலிந்துபாக்களிறவன்
றங்கியபயிர்தொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

இ - ள். கண்ணியான், அப்புதுஅப்புது, ஆதுஆது, ஐஐஎன்றுகூறி,
அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவனவிலே, அக்களிறு
உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பயிராற் றொழில்களைத் தன்னை
யாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன : பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில் - தோட்டிமுதலியன
எடுத்துக்கொடுத்தல். (௨௭௭)

1835. கொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டுடன்
கட்டினுன் கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு
மிட்டனனிரண்டுனிமிழ்க்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவலாமின்னெனக்கட்டினுன்.

இ - ள். கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியையுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுபடங்கொண்டு சேரக்கட்டினான்; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற்பிணத்து அதின் கழுத்திலேயிட்டான்; இட்டிக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுங்கட்டினுனென்க. (௨௭௯)

1836. கச்சையும்வீக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியிணை
யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவய்த்துறுவலி
மெச்சிமேல்வேந்தனும்விழைதகத்தோன்றினான்

அச்சுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தைத்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதொன்று.

இ - ள். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுங் கச்சையுங்கட்டினான்; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுங் கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலிருக்கின்ற அரசனும்புகழ்ந்து விரும்பும்படி வந்துதோன்றினுனென்க. (௨௮௦)

1837. கோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்டிநாமிவட்டருநென்னவே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டுபுக்கானரேர.

இ - ள். தொழிபாலேவனைத்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்துகின்ற நாம் ஏற்றினதியல்பைக் காண்போம்; இவ்விடத்தேகொண்டு வருகவென்ன, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாலுருமென, கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளே கொண்டபுக்கானென்க. (௨௮௧)

1838. குழுவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென
வழகிதாப்பறப்பதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்ந்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனென்பேவ.

இ - ள். இளஞாயிறு ஓர்குன்றைக் கவரானிடக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்றதொழிலைப்போல் தன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க. (௨௮௨)

1839. வனைகலத்திகிரியும்வாழியிர்மேற்செலுங்
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்விதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினான்.

கனைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கடிதாகிய மிக்கசெலவினையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினுனென்க. (௨௮௩)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநூறாயிரந்
திரிவவேபோன்றனதிகையெலாங்குஞ்சரக்
சூரியவன்னிவனலாலுலகினில்லிலனென
வரிதுணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒருங், அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதாலும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திகையெல்லாம் எண்ணிந்தயானை திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் சூஞ்சரமேறு தற்கு மற்றொருவனிலனென்றுகூறி அமைகவென விலக்கிற்றென்க. (௨௮௪)

1841. வள்ளுகிர் நுதியினால்வரி நுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்சூஞ்சரம்மொய்யெனகிறறலு
மெள்ளரும்மிருமணிகினினெனவிசைத்தன
வெள்ளநீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்ந்ததே.

இ - ள். தோட்டிநுதியென்னும் உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தினவள விலே இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுககின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்ந்ததென்க.

ஓடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்த வென்க. (௨௮௫)

1842. க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான்றனக்குணாப்பதொத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைத்ததா
ன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடென்மரும்.

1843. உ. தேவனமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனன்பாரின்மேலென்மருங்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோணைக்கிண
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் தனக்குரைக்குந்தன்மையை யொத்து எவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மன்மென்றுகூறுவதாகிய நன் மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மனம் நின்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

தென்பாரும், செல்வன் தேவனையென்பாரும், பாவை நோற்றனளென்
பாருமாய் ஓவென்றலின், ஓசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனுமக்களுந்
தோணோகோக்கினரென்க.

என்பார் என்மரெனத் திரிந்தது; “உண்மருந்தின்மரும்” (பதிந். உச)
என்றற்போல. இனி ஆயினாரெனவின்கோடலின், மாரீறு விகாரமாய்
நின்றதெனிற் நனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (உஅக - ௭)

1844. பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிற்றுபூட்டிய்யவண்
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்
கொண்டதன்றம்பியுந்தானுங்கோயில்புகக்
கண்டனங்கண்ணினையென்றுகண்டவர்சொனார்.

இ - ள். பட்டத்திற்சூரியயானையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக்
கடினகயாரும் ஏத்தாளிகளும்புகழ் நகர்தொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று
கைக்கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணுலே கண்டேமென்று ஒற்றர் கூறின
ரென்க.

ஏகாரம், அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்
றாச்சட்டிநின்றதோர் பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனங் கூறினார
ன்க. நந்தட்டன் கூடநிற்றலாம் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (உஅக)

1845. பாத்திலீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்
கோத்தெனக்கொடுத்தனன்கொழுந்தியுவுகையிற்
றுத்திரட்சுரூவினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேந்தினார்.

இ - ள். நீக்கமில்லாத சீனாயுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்
கொண்ட ஒற்றரொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்சொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்று
கருதி உவகையால் கிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுரூவினம்பல
வுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாணையும் வேலையும் கையிலேயேந்நி
னரென்க.

ஒத்தது, ஒத்தெனவிகாரம்; ஒத்து விதியுமாம். (உஅக)

1846. வேனிகாவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனிகாகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
வானிகாவனோப்பேதார்பொருளெனச்சிரித்துடன்
மாநிகாபண்ணினூர்வடித்தநூற்கேள்வியார்.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வான்மதிலைச்
சுமத்திடையிலேபிளந்து கிளிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிகா இப்பொ
ழுது கிளாகொன்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேர நக்கு அம்மாரினையைப்
பண்ணினாரென்க. . . (உக௦)

வேறு.

1847. விடையுடையினநிராவிழுங்கன்மேயினார்
துடியொடுகிற்றுபறைதுவைத்தவால்வளை
முடியுலகுமகியிர்தார்த்தமொய்கழு
லடுபடையினையருமரணம்வீகினார்.

இ. எ. அங்ஙனம் நிராகோடலைமேலினாராக, துடியும் பறையுமிசை
த்தன; வளை தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இனையருங் கவசத்தை
யணிந்தாரென்க. (உகக)

1848. க. காந்தளங்கடிமலர்க்கண்ணிநெற்றிய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணுடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினவியமுமேந்துதோளினார்.

1849. உ. கோனுடையினநிராகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
கானிடையினநிராக்காவல்போற்றுமி
னாவிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினார்

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்
னுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - சிவப்பு. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி -
உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுங்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே ஏந்தியநவியம் -
கோடாலி.

இ. எ. அவர் அங்ஙனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடைய
ராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களையுடையநிரையைக்
காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக்
காவல்போற்றுமினென்று கூறினாரென்க. (உகஉ - ந.)

1850. விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசிதறினாரார்த்தவால்வளை
கடுகினகாலியவிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ. எ. அவர் சிலையாலே கணையைச்சிதறினார்; வளையார்த்தன; இவ்
ளிகடுகின. இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு முற்பட
வொடினாரென்க. (உகச)

1851. அனைச்செறியிரும்புலியனையவாடவர்
வளைத்தனர்மணநிராவன்கணையரும்

வினைத்தனர்வெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
ஹனைத்தனர்பூசல்விட்டுணர்த்தவோடினார்.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஆடவர் நிரையைவினைத்தார்; ஆயரும் உனைத் தனராய்ப் போரைவினைத்தார்; வினைத்தவர் அப்பூசலைக் கைவிட்டு வெஞ் சொல்லால் உணர்த்த வோடினாரென்க. (௨௧௬)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கிளையநம்பி
வார்த்தொகைமுழுவம்விம்மமல்ஹழ்தோளினனை
நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெடுநகர்ப்பெயருதுங்கள் [ரூன்.
சீர்த்தொகைக்குலனுமெல்லாந்திரிந்தெமக்குரைமோவென்
இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்
றார். தெரிந்து - தெரிய.

இ - ள். நரபதிதேவன், சீவகற்கு இளைய நம்பியாகிய நந்தட்டினை
ஹமுடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்
குத் தெரியவுணர்ப்பாயாக வென்றானென்க. (௨௧௭)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புவலடிகள்செம்பொ
னரித்தசம்பொழுகுகுன்றத்தருவியின்வெரிஇயமஞ்ஞை
பரித்தவைபழனநாணாப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
முரைத்தருநாடுமுருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுண
ரும்படி குன்றத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினவை நானாப்பார்ப்
போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமுனாயுங் குலத்
தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (௨௧௮)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
குருகினேடிரியச்செந்நெற்கொழுங்கதிர்குவளையெற்ற
முருகுவிண்டிரியத்தீர்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்ன
டெரியுமிழந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினுலே யஞ்சியன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்
றின் மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம்விட்டு
லாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ள். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.
ஏமமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௨௧௯)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்திந்தேனகிற்புகைபொன்னனார் தங்
கூந்தலிற் குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழந்துமாடமிருள் படப்புகையஞ்செல்வத்
தேர்துபொன்னிஞ்சிமுதுநூரி ராசமாபுரமென்றான்.

இ - ள். துகிற்குக்கொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும்
மாந்தர்மேற்றவழந்து இருள் படுதலாலே மாடம் புகையஞ் செல்வத்தினை
யும், இஞ்சியையுமுடைய அம்மதுநூர் இராசமாபுரமென்றனென்க. (உகக)

1856. எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றனுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குலோப்புரவெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுற்றி
யிங்குளநினையெல்லாங்கவார்த்தென்றிட்டபொழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினுன்மன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ள். அடிகள் ! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன் கூறினவள
விலே, நினையெல்லாம் புரவெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவார்த்த
தென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தே
யிசைத்ததென்க. (௩௦௦)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிற்தெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புமக்கந்துபாய்ந்துமுழங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்டிப்படப்புடைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்கின்றவென்றி.

இ - ள். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருப்பழந்தக்
குத்திமுழங்குங்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்பவடித்து,
நோக்கிச் சினம் உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௦௧)

1858. நாற்கடற்பரப்புமவந்துநன்னகர்க்கண்னுற்றென்ன
வேற்கடற்றானைபாய்மாவின் கொளியிலுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடுகிறாபெயர்க்கவென்றான்.

இ - ள். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூறுவென்னும்படி குஞ்சரக்
குழாத்தோடே தானையும் மாவும் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்
பரப்புப்போலப் பாலுண்டானநிரையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறின
னென்க. (௩௦௨)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டேர்வினார்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

இ - ள். சங்கும்பறையுமுழங்கியொலியாநிற்ப வேழமுந் தேரும் வினார்
தன ; மாப் பரந்தன ; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (௩௦௩)

1860. பாணிநக்கவரிநெற்றிப்பசுங்கினிநிறத்தபாய்மாத்த
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிநக்சூழவித்திங்கட்குளிரகதிராரமார்பிற
நேனிநங்கொண்டகண்ணிச்சீவகசூமரன்சொன்னன்.

பாணிநக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய ஒளி
கொண்டமாலே.

இ - ள். சீவகன்ருன், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பி
செலுத்த அத்தேனையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௦௪)

1861. மன்னவனினாகொண்டாணாவநநகர்த்தந்தூமன்னன்
பொன்னவர்கழுவிற்றங்கள்புனைமுடியிடுவியேனே
வின்னிசையுலகந்தன்னுளொன்பெயர்சேறலின்றாய்க்
கன்னியமகனிரநெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ள். அரசனினாயைக்கவர்ந்தவரை இந்நகரிலேகொண்டவந்து அவ்
வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனாயின், கன்னியராகிய மகனிரநெஞ்
சிற்காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணாமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௩௦௫)

1862. பார்மலிபரவைத்தாணைப்பரப்பிலைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்மூநெற்றிமேன்மின்னினொய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமதத்தையுடைய மேகத்தின் நலையிற் றோன்றுவ
தோர் மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ள். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவள
விலே, மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனொருமகற்காணக்குன்றா
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த
விடிகளைசென்றுதேர்மேற்பின்புனாவீழ்தலோடுந்
தொடிகழற்குரிசினோக்கித்தூத்துகில்வீசினானே.

விடிகளை - ஒருபெயர்.

இ - ள். அடியேமாகியயாம் தன்குன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச்
சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதி
யெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப்
பதுமுகனையென்றறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையை விலக்
கினானென்க. (௩௦௬)

1864. ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழ்ச்
சேர்ந்ததன்கண்ணினுலுந்திண்ணெழிற்றோளினுலும்
வாய்ந்தவின்சொல்லினுலுமாலையாழ்முடியினுலு
மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருந்தீர்தார்.

இ - ள். அரசனாத்தலறிந்தமையிற் சேவகனைத் தோழரெல்லோருந்
தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பி
வையென்றாராய்ந்து அத் தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியா
லும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும் நோய்தீர்த்தாரென்க. (௩௦௮)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தநோன் ழூட்காணைதன்காதலாரா
கீழலவாயிறைஞ்சிரீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி
யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசினங்குமரர்குழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டிபுக்கான்.

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்து. கொல்லனுலையைவிரும்பின
வேல்; “கொற்றுறைத் குற்றில” (புறநா. கூடு.) போல. அரசுகடாத்துதற்கு
இனையகுமாரர். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான
கனகமலை.

இ - ள். காணை தன்றோழரை யாணையிலேயேற்றிக் குமரர்குழ நரதேவ

சேவகனுமரசினங்குமரருந் தோழர்நால்வருடனையாணையேறினாரென்பது
ஏற்றி என்பதனும்பெற்றும். (௩௦௯)

வேறு.

1866. வானக்கிசின் றுதுடங்குங்கொடிமாடமுதூர்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவார்தொழமைந்தரேத்த
யாணைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்க - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமாநொடொப்பார் முதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையு
முடைய பாவையன்னமடவார்தொழமைந்தரேத்த யாணைத்திரளினின்றும்
இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சேவகனுமரசினங்குமரருந் தோழர்நால்
வரும் யாணையினின்றும்பிழிகின்றகாலத்துச் சேவகனையுமரசினங்குமரையு
மகளிர்தொழுதாரென்றுணர்க. (௩௧௦)

1867. செம்பொற்புளகத்திளஞாயிற்செற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலைவாநெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகக்களிற்றானடிதாம்பணிந்தார்.

இ - ள். கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமுடைய மடவார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணாடியால் இளஞாயிற் றைக்கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றனுதி அவனடி யைத் தாம் வணங்கினாரென்க. (௩௧௧)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்த்துவான்பொற் பல்பூணெருத்திற்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன் மல்லார்திரடோண்மருமான் முகநோக்கமைந்த ரெல்லாமடிகளொனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான். வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னாற்செய்த பூண்.

இ - ள். மன்னன்பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்து ஒளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுந்ருறிப்புப்பட்டபார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலத் தோழரென்றானென்க. (௩௧௨)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத் தார்பொன்னடிசூழ்மணியங்கழலாணைவேந்தன் கார்மின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்காண்கசென்றென் றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினுரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையு டைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்குழந்த தாரானாகிய யானையையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவெ ன்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம். (௩௧௩)

1870. தழுமுற்றும்வாராத்திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின் முழுமுற்றுந்தானேவிளக்காய்மணிக்கொம்பினின்ற னெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக் கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வளைத்தோளிணுட்கே. முழுதும், முழுமெனவிசாரம்.

இ - ள். முற்றுத் தழுவவொண்ணாத தாமத்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதும் தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றுமணிக்கொம்புபோனின்றவளை எழுப்போ லுந்தோளார் தொழுதார்; அவள் என்னரென்றுகுறிப்புப்பட்டநோக்க, அவ்வ ளவிலே சீவகன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவளைநோக்க, அவட் குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருசொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (௩௧௪)

1871. துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை தொறுக்கொண்டகள்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்

கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி

வெறுக்கைக்கிழவன்மகனென்னவிரந்துசெய்தாள்.

இ - ள். மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்தகன்வரென்றுகூறி
நக்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தருவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே
அளகைக்கோன்மகள் விருந்துசெய்தாலென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. ()

1872. அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்

விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேறு

விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானொரி குண்டலத்தாற்

பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேணன், மறைந்தகாரியங்களெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு
கூறவேண்டி இப்பொழுது சீவகன்தனியேயிருந்தவனுக்கு ஒரோலையைக்
கொடுத்தான்; அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதல்
கிறைந்தருழையைப் புறத்துகின்றநீக்கி வாகியாகின்றானென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவனிய ஆகுபெயரிலேயாய்க்
குழையையுணர்த்திற்று. (௩௧௬)

வேறு.

1873. மற்றடிகள்கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்

சிற்படிச்சிதத்தையடிவீழ்ச்சித்திருவடிகட்

குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்

பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க. அரசன் துகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு.
அடியிலே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்று
க்காக்கப்பட்டென்றவாறு.

இ - ள். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும்
மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக
வேண்டுமென்று சிற்படியாளாகிய தத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடி
வீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாவின், முற்கூறினான்.

(௩௧௭)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மாலே

யுயிரைமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுகிடையாடை

செயிரின னுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வாண்

மயிரெலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குங் குழாய்.

இ - ள். கலுழவேகன், எலிமயிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலியவற்றை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விரிக்க.

(நகஅ)

1875. வந்தவனையாரும்றியாமன்மறையாகத்
தந்துதரன்கேட்பவிதுசாமிவலித்தானை
வைந்தமதியெல்லையினையாண்டிடையனாகி
யந்திலகன்றான்றமரொடாங்கனெனச்சொன்னேன்.

இ - ள். தரன்வந்தவனை யாரும் அறியாபடி மறையாகக் கொண்டு வந்துவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களைவு குறை யாகவுடையனாய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்றானென்று இக்காரியம் சாமிதானையருளிச் செய்தானாகக் கூறினெனென்க.

தோழர் ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே எழுதிங்கன்சென்றமை, “இங்கிவர்களிவ்வாறு” (காந்த. க) என்னுங்கவியிர்கூறினாம். பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், “ஒருமதியெல்லையாண்டு * * * கொணர்ந்த பின்னை” (கனக உகக) எனவே சீவகன்வந்து விசையையெக்காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போக ஒன்றும், மாமனாடிக்ந்து ஏறப்போகவொன் றும் மீண்டு ஊரேறவரவொன்றும் ஆகஐந்துதிங்களுக்குச் சென்றவாறுணர்க.()

1876. பட்டபழிவென் ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்துதுபிற்சொல்லிப்
பட்டபழிகாத்துப்புகழேபரப்பினல்லால்
விட்டலரந்தகோதையவரால்வினைவதுண்டோ.

இ - ள். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் புரத்தலையஞ்சி வேறேசிலகாரியங் * னைக்கூறி அவனை என்னைத்தொட்டுச் சூறறவுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியையமறைத்து அரசவுரி மையை பெய்துவதொழிய மகளினை மணஞ்செய்கின்றவதஞல் வினைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற் பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்ட மை கலுழவேகனுமறிந்திலென்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே, “பொன்னணி” (குணமா. உக௯) என்னுங்கவியில், ‘தெய்வமாதனாச்சூழ்ந்த’ என்றும், “சந்தமலை” (குணமா. நகஅ) என்னுங்கவியில், ‘வந்தவின் ணைர்களை’ என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்த நினைத்தவைமுடித் துக்கொடுக்குமென்றதனித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரெ ண்ணமையுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குங்கால், “தன்னுடை விஞ்சை முல்லாந் தளிரிய லோத லோமே” (குணமா. உக௯) என்னவேண்டாவா கலின்.

(நஉ௦)

1877. அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றான்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதினாரோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதற்கல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப் பான்போன்று எங்கை
யாகியருணமாலை ஆற்றாளாய் இரவிது பகலில்து என்பதறியாளாய், அவள் மதி
யை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும்; கதினா, தண்மையான் மதி
யே, பெரியையென்னுமென்க. (௩௨௧)

1878. அரவுவெருண்டன்னவகல்ல்குனிலம்புல்லித்

புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுள்ளாங்கொலுணர்கலனே.

இ - ள். பாம்புகோபித்தப் படம்விரித்தாற்போலு மல்லுலையுடையாள்,
நிலத்தேவீழ்ந்து வில்லுணர்ந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றுநீங்கிப்
புருவத்தையுடையதோர் மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழித்
லாலே அடிச்சியிழைப்பாளோ? இறப்பாளோ? அறியேனென்றாளுன்க.

திருவின்றன்மை கெட்டென்க.

(௩௨௨)

1879. நானாவருநையலென நன்றெனவிரும்பி
நானாயெனுநாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோ
நானாயுனாயென்றுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினும்நநங்கைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நானாவரும்; நீ நையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற,
அது நன்றென்று விரும்பி, நீகூறிய நானாயென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்
தோ? அந்நானைக்கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்தநங்
யதுதுயர் நாளினும் நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை.

(௩௨௩)

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காதிமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமனவாளனார்தா
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைத்தல்செய்யென் [ள்
...போக்குவல்பொழுதுநதாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்று

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராது இமைப்பினும் மெலியுநல்லா
அமளியிலே தங்கும் நீத்தகல்யாணந்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிட
தாராதலால், யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தாம் தம்
மைப் பாதுகாப்பாராகவென்றெழுதினான்க. (௩௨௪)

1881. இலவம்பூவரக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைதிருமுடிதுளக்கிரோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்முமஞ்சூழ்ந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலான்றோழரைக்குறுகினுனே.

இ - ள். அங்ஙனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்
துத் தலைசாய்த்து ஒலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சை
யை யுட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்
னிடத்தே கொண்டவேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளன ரென்றதனும் புலவி
பொறித்ததாயிற்று. (நடஉ)*

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றற்கெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிநெடுந்தேர்ச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தானைத்தலைப்பட்டையவற்றிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினாவினற்கு, ஐய
னே! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தன
க்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தே நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசை
பிணிக்கப்பட்டுத் துறவோருறைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவளை எதிர்ப்பட்டு
நின்றிறம் அறிந்தோமென்றொன்க.

“ஆத்தபொறிய” (நால. இன்மை, ௧௦), “ஆத்தவறிவினர்” (ஐ, ௧௧
மை, ௧) என்றும்போல, ஆத்தென்றார்; இனி உளங்காத்தென்றும் பாட
மோதுப. (நடஉச)

1883. என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாரமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

வினாவாதவின், மூன்றடுக்கினார். விசயையிருக்கின்றமை ஆசிரியன்
றக்கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்ஙனங்கேட்டுக்
கின்றான்.

* “அழகணீரரசராதலறிந்திலேமேலைநாட்கட், டொடியணிதோளுநல்ல
வாகமும்புல்லிதும்மைக், குடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகன்மகனென்றெண்ணி,
யழகணுமிகழ்ந்ததெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்” இச் செய்தி யு ளொன்று,
நடஉ - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இ - ள். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்ஙனையென்றுவினாவ, அவரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவேசேரச்சொல்ல, அதுகேட்டு, முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினுனென்க. (௩௨௭)

1884. அஃதேயடி களும்முளரோவென்றற்கருளுமா
நீர்தாவிருந்தவாறென்றர்க்கென்னைப்பெறவல்லார்க்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கென்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிறகெழுந்தானே.

இ - ள். பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னைப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பன சிலதீவினை இனிஇல்லை; அத்தீவினையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினா யினற்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறி யிருந்தபடி யித்தன்மைத்தாயிருந்ததென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவ றிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரைய வணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க. (௩௨௮)

1885. இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனெந்தக்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுநீன்மார்பின்மைந்தன்குழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகூர்நுதிவேற்குமரனென்னக் குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லாற்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

இ - ள். இவன்சென்றவளவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட் கவேண்டி, அவன்குழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாதுவற்று, குமரனென்றவளவிலே, தாரார் அவன்குறிப்பறிந்து, இக்கா மன் குருகுலத்தானென்றாரென்க.

விரவு, உவமவுருபு. (௩௨௯)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றால்யான்முன்கருதியதென்
னெண்ணம்வெளிப்பட்டான்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிநுண்ணுளம்மதியாரோ
டெண்ணிவியநெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றலென்பது - ஓர்சொல்விழுக்காடி, நந்தட்டன் நாமம் ஊருமுத வியனகடலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

இ - ள். தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியருல மே; என்னெண்ணத்திலேவெளியானுனென்றுகூறி யெழுந்திருந்து கரந்த மைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப் போகவிடுநெறியாலேபோகவிட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனக மாலேகோயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

1887. விள்ளாவினெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவினெகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவிபுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கழுநீர்க்குவளைசெய்தாள்புனைபூணாள்.

இ - ள். வியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதல் நீங்காதமடமகளே ! கள்ளின்
நாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய் ! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற
உயிராயுள்ளாய் ; ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த
அதனையுணர்ந்து பூணாள் தன்கையிலிருந்த வண்டிற்குயிராகிய செங்கழுநீரை
நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளையாக்கினுளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தல்
எனன்றும், அன்னங்கையுடைய வாவியிற்கழுநீரென்றுமுரைப்ப. (ந.ந.ச)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவளைவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண் குளிர்ப்பப்புல்விநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சங்கமுரன்றவே.

இ - ள். அதுகண்டு, அவளைமனமகிழவும் கண்குளிரவுமில்லி, அவன்
அங்குநின்றும்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மானாத்தழுவிக்
கொண்டு மாவையேறினான் ; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங்
கினவென்க. (ந.ந.உ)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கஅஅஅ.

எட்டாவது

விமலசாரிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணிமுறிமிடைபடலைமலைக் குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவீவார்துசெல்ல வருவவெஞ்சிலையினற்குத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற் பருகுபைங்கழலினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமுடைய சேவகன் மாவையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியநந்தன் பொன்னுற்செய்த கழலினையுடைய தோழிற் பதுமுகன் கேட்பாயாகவென்று இக்காரியத்தைதயுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினற்கு, உருபுமயக்கம். காலையகத்திட்ட கழல். (உ)

1890. விழுமணிமாசமுழக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக் கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற் மழுவினீருலகமெல்லார்தாமரையுலையுஞ்செய்யார் வழுவினார்தம்மைப்புல்லார் வாழ்கதுங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர்; இதனால், ஒருநிமிஷம்கூட நுங்கண்ணி வாழ்வதாக; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பிராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்; காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவினாரைத் திருச்சேராளென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

1891. தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர வழுதகண்ணீரினுள் ஞமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து பழுதுகண்ணரிந்துகொல்லும்படையுடனொங்கும்பற்று நொழிகயார்கண்னுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்விளிசுற்றாரே.

சோர - லார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூனிலும் கொல்லும் படையொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அகடாநட்புடையோரைத் தம்பிடத்துகின்ற நீக்கப் பின்னும் யாவர்சிலரிடத்தும் தெளிதலைப் பற்றுகொழிக; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலையும் தலின், கண்ணீரிலும் படையொடுங்கிற்றும்; “ஒன்றார், அழுதகண்ணீரு மனைத்து” (திருக். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (க)

1892. தோய்தகைமகளிர் த்தோயின்மெய்யணிரீக்கித்தூய்நீ ராய்முதுமகளிர் தம்மாலரி மபத்திமிரியாட்டி.
வேய்நிறத்தோளினார்க்குவெண்டுகின்மாலேசாந்தந் தானலகலங்கள்சேர்த்தித்தடமுலேதோய்கவென்றான்.

இ - ள். கூடுதற்குரிய மகளினைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணிரீக்கி ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூய்நீராட்டி அவர்க் குத் துகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய் வாளுகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமாலேசாந்தம்வா லணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமுதங்காக்கபூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

இ - ள். பூமாலேமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத் திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் திங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்க் வென்றானென்க.

அன்னம் கண்குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும்; குரங்கு உண்ணாது. (இ)

1894. அஞ்சனக்கோலினற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவிழக்கூர்நுதியெயிறிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காத்தல்வேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ள். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாததோர்நாகம் தன் எயிறுலே அருவிக்குன்றுவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவிழக் கொல்லும் ஆதலின், பஞ்சியிற்காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றாகருத் வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாகினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண் டுமென்றானென்க. (சு)

1895. பொருந்தலாற்பல்லிபேரன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்

திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெற்றித் துமின்ப
மருந்தினுன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ - ள். விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்லியைப்போன்றும், இவ
ற்குவேண்வெனசெய்துபோற்றலின், தாயனையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுத
வியவற்றைத் தப்பாமற்காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும்,
ஐம்பொறியும் தமக்கடங்கலின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டா
னால் அதுதீரும்படி பகைவரைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன்விரும்
புவனவேதேடி நுகர்வீத்தலின் மனைவியையொத்தும் நமக்குப்பற்றுவனைக்
காப்பீராகவென்றனென்க.

“வான மூன்றிய மதலை போல” (பெரு. ஈசக) என்றாற்பிறரும். தாம்
அடங்கியேயிலையடைக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனம் கூறின
னென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (அ)

1896. பூந்துகின்மாலேசார்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாயந்தளந்தியற்றப்பட்டவடி. சினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றாங்
கேந்துபூண்மார்பனைவவின்னமியற்றினானே.

இ - ள். அதுகேட்டசுவகன, அவாகளை நெஞ்சாலே ஆராயநதுபார்த்து
அவர்களில் துகிழ்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயன
ந்து பதுமுகன்காப்பாணகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக்காத்தலை நடத்தினு
னென்க. (அ)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினஞ்சேர்ந்துசேவகங்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின்றுணிநாறவெந்தனகன்கொண்
டெறியவென்கிம்மயிர்க்கவரிமரணியுமே.

இ - ள். யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக்
கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடி
வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றறிய, அதுகண்டு கவரிமா
துணுக்கென்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க.

(க)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவளமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெலி
யகழுமிங்குலிகமஞ்சனவரைச்சொரிவன
கவளயானையினுதற்றவழுங்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயணையவாகிய மயினாயுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின்றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின்துதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

“வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்” (தேவீ. பொரு. மர. சுஅ.) என்றார். (சு0)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி
நெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவை தூளியாய்
விண்ணுருவுண்டெனவீழுமாநிலமிசைக்
கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாகிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின், நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (கக)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயற்
பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
கானிடைப்பார்தள்கண்படுப்பன துயிலெழ
ஆனுடைப்பொன்முடையாளிகின்றலம்புமே.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன, கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடையநிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள்துயிலவனதுயிலெழும்படி யாளிகின்ற இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பரம்பும் பாடம். (கஉ)

1901. சாரலந்திமிசுடைச்சந்தனத்தழைவயின்
நீர்திம்பூமரந்நிரந்தக்கோலமு
மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
நீர்திம்பூமரந்நிரந்தக்கோலமு

திமிசு - ஒருமரம்.

இ - ள். திமிசுக்கும்ந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய திம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுக்கோடேகூடி நாகாதவெல்லை நாமுமென்க. (கங்)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனாமகண்மாக்குழாஞ்
சந்தனமேய்வனதவழ்மதக்களிறீன

* நாகாதத்தை யோசனையென்பது சைனஸூல் வழக்கம்.

மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினு
சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

இ - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குதாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப் பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி, இவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்தராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுக்கிமேற்றிருவில்லீழ்ந்
தொருக்குலாய்கிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

இ - ள் பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதி
ந்நேன் பரந்தொழுக்கிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய
திருவில் கிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்
பைவெல்லுமென்க.

செய்தெ னெச்சங்கனைக் காரணமாக்குக. பொருப்பெலாம் செகுக்கும்.
ஒருங்கு, விகாரம். (கடு)

1904. வீழ்ப்பனிப்பாறைகணையெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகு
தாழ்முகில்சூழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றசைந் [வ
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்த்தனிக்குட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்
போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்கூழ்பொழிவிற்
சந்தனக்காற்றுமசைந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம்
ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கசு)

1905. கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பரந்
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனார்ப்பதோர்
நாகநன் காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே
தங்கி அவ்விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமாற்ப்பதோர் காவி
லே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி.

(கஎ)

வேறு.

1906. பூத்தகிழவமும்போர்வைபூசுசார்தாற்றிப்பொன்னுற்
கோத்துநீர்பிலிற்றுங்கார்தங்குங்குமவைரப்பொற்சோய்

சாத்தூறிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட

நீத்தவரிடத்துநாற்றிநிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

இ. ள். அகற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றுவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமழுத்தின குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேதுக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கிறாரென்க.

(கஅ)

1907. நீத்திலமுலையினுர்தநெடுங்கண்ணோக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்
பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

இ. ள். மகளிர் கண்ணுல் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார்பித்தர்; அல்லராயிற் பேய்களென்றுபேசுதல்லலது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்குறினாரென்க.

(கக)

1908. பொறிமயிலிழியும்பொற்றார்முருகனிற்பொலிந்துமாவி
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினீக்கி
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா
லறிமயில்கவுங்கோயிலடிகளைச்செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையை யுடையார். வெள்ளிடை - வெள்ளியவிடம்.

இ. ள். மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியுநெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதானாச் செவ்வியறியப் போகவிடுத்தால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாசாததோர் தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றனென்க.

அன்புகெழுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே சேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுதலானும் செவ்வியறியென்றனென்க.

(உ0)

1909, எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடனுமிபின்னே
பல்லியுப்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோரம்பியென்று

கல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

இ - ன். விடியற்காலத்திருளிலே கனவிலே நம்பிவரக்கண்டேன் ; இடக்கண் ஆடும் ; நல்லவிடத்தே பல்லியும்பட்டன ; ஆதலால், நம்பி இன்னே வருமோவென்று கூறினளாய்த் தேவி நின்றவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அழகனே, நம்பிவந்தானென்றானென்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

1910. எங்கணுனையனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்னாப் பொங்கிவில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புனைமணிக்கடகமார்ந்த தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலைகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை ; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்னும்பழமொழி.

இ - ன். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்குச் சீவகன்றானும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல், அழகனே! அடியேன் யானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான் ; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அம்புக்கடல் கலந்ததன் மையையொத்தாரென்க.

இதுகருதி, முன் வெள்ளிடைப்படாதவென்றார். (உஉ)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தசிறுவனைக்கண்டபொழுதே வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பான் முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்துமுழுமெயுநனைப்பமாதர் வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டார்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுதிரையும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமார்பிற்காட்டில் தன்மார்புபாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டார்.

இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்து, பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி, அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (உங)

1912. காளையாம்பருவமோராள்காதன்மீக்கூர்தலாலே வாளையாநெடியகண்ணாண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்

றோளையாத்தீர்த்ததென்றொழுதகுதெய்வமன்னாள்.

இ - ன். அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, ஈது இளமைப்பருவம் ; இனித்தழுவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக்

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

குழவிப்பருவம்போலே தன்மாப்பிலேயொடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே! முந்
பிறப்பின்றாய்ந்தியாந்தெய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தநீ
ந்ததென்றாலென்க.

அரசனைக்கோறலின், வாணையொக்கு நெடியகண்ணாலென்று அவட்குப்
பெயராயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிற்றற்குரிசிறன்னைவாளமரகத்துணைத்துக்
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பரிதிமாப்பிற்சீவகசாமியீரே
பூட்டரக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றார்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இனைய பரிதிபோலுமாப்பினையுடைய
சீவகசாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலேகைவிட்டு
தும்மைச் சுடுகாட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோ
ரன்பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றாலென்க.

சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, “பண்பு கொ
ள் பெயரு மதனே ரத்தே” (தோல். சொல். விளி. உரு.) என்றருத்திரத்தின்,
தன்னினமுடித்தலென்பதொற் சீவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சீவகசாமியீரே
யென ஈரோடு வகாரம்பெற்றதெனக் கூறினும். (உடு)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள்வைகநட்புடையவர்கணைய
விடைமகன்கொன்றவின்னாமரத்தினேன்றந்த துன்பக்
கடலகத்தழுந்தவேண்டாகளைகவிக்கவலையென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட, நட்புடையவர் - சச்
சந்தனோடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

இ - ள். கொற்றங்வுட நட்புடையவர்கைய அடிகள் வருத்தத்தேதங்
கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் தன்மை
யுடையனாகிய யானற்றந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்த வேண்டா; இத்துன்
பத்தைக் களைகவென்றாலென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரை நீத்
தேனுமல்லெனென்று கருதி மரத்தினேனென்றான். (உச)

1915. க. யானலனொளவையாவாள்சுநந்தையெபையற்கென்றுங்
கோனலன்றந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமீர்தழும
மானலங்கொண்டநேரக்கிமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னார்.

1916. உ. எனக்குமீர்ச்சிதுவனாவானந்தனையயனல்லே
வனப்புடைக்குமரனிங்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழறிருத்திப்போற்றா
ரினத்திடையேறனாதுக்கின்னளிவிருந்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் துன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவரன்
றோ இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

இ - ள். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே ;
யானல்லேன் ; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே ; கோனல்லென்று பாலிடத்
தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறும்படி வார்த்தைகூறினாள் ;
கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள், சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்
போலுஞ் சிறுவனவான் நந்தட்டனே ; நீயல்லே ; ஆதலால், குமரன் ! இவ்
விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யிணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய

உ. ஐயன், முன்னிலைப்பார்க்கை.

(உஎ - அ)

1917. க. சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினாலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமூட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னாள்.

வேறு.

1918. உ. மாவநாகமணங்ககழ்சண்பகங்
குரவங்கோங்கங்குடம்புளாகாய்வழை
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளுருவமாதருணாக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டிசிறகாலும் புல்லியிருந்த
நிலைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புல்லி அமைந்த முகம
னாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலையூட்டி
ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரி
யத்திற்குரியவரை வேறே கொண்டிருந்து நூற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை
உரையாநிற்குமென்க.

(உ௯ - ௩௦)

1919. நவில்குன்றொடுகாடுநெறநன் பொருட்
புலியனார்மகட்கோடலும்பூயிமேல்
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு
நிலைகொண்மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

இ - ள். அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்
பொருளையுடைய குறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

னைக் கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்றொன்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகனை நீகொண்டது நன்றென்றான். (நக)

1920. நீதியாலறுத்தநீதியீட்டுத
லாதிபாயவரும்பகைநாட்டுதன்
மோதி*முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல், முன்னைக்கொண்டு முன்னைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றராய் உறவா யிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிற்குடிவந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக் கோடல், இவை அரசர்விரும்பப்பட்டகாரியமென்றொன்க. (நஉ)

1921. ஒற்றாதங்களையொற்றரினாய்தலுங்
கற்றமார்த்தகாக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்
செய்துமுடிபுட்பகைகண்டிடலு
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

இ - ள். ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிதூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மற்றிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றி கொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றொன்க. (நஉ)

1922. சு. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்
குன்றினர்களைக்குன்றெனவாக்கலு
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்தினுய்பொருள்செய்யுமே.

1923. உ. பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை
தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
துன்னுங்காலத்துன்னுதனவிலையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்தல் - தேடுதல்.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடலென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவிற் காண்க; பழமொழி, இச:—தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினுற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினுன் முட்களையு மாறு.

இ - ன். ஆகத்தினாய் ! அங்ஙனந்தேடும்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம் ; அதனாலே தரணியாம் ; அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம் ; அது கைகூடும்ளவில் வீடும் கிடைக்குமென்றானென்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க.

(நசு - டு)

1924. நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்
கலைக்கணுளருமிங்கில்லகாளைநீ
வலித்ததென்னெனவள்ள லுங்கூறுவான்.

இ - ன். இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய் ! நிலத்தினின்றூங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்குழந்த கொள்கையேம் ; இங்கிலையே யன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை ; இங்கிலைக்கு நீதுணிந்தகாரிய மென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறுவானென்க. (நசு)

வேறு.

1925. எரியொடுநிகர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிங்கமாங்கோர்
நரியொடுபொருவதென்றாஞ்சூழ்ச்சிநற்றுணையொடென்னாம்
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுஞ்
சொரிமதுச்சுரும்புண்கண்ணிச்சூழ்கமுனந்தனென்றான்.

இ - ன். சிங்கம் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த சூழ்ச்சியும் துணைகளு மென்னாய்முடியும் ; அதபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா ; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கரு டனுமாயிருக்கும் ; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இத்தற்குவருந்த வேண்டா வென்றானென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவெனென்றான்.

(நட)

1926. கெலுழனொந்தனென்னாக்கிள ரொளிவனப்பினுனைக்
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற் களித்துநோக்கி [ள்
வலிகெழுவயிரத்தாண்போற்றிரண்டிநீண்டமைந்ததிண்டோ
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாளைக்கென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடலேவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையிலேதீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்று என்ன்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (நட)

1927. க. இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண் ணுமஞ்சார்
மடப்படலின் றிச் சூழமுதிலல்லார்க்கரிய துண்டோ
தடத்திடைக்காக்கையொன்றேயாயிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றாங்கின் னுயிர்செகுத்ததன்றே.

1928. உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளரநின்ற
குழைநிழைமுகத்தினுர்போற்றுகறித்ததே துணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

மடப்படல், விகாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற விடத்
தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம்
இடமறியாதே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அந்நரியாகியவலையிலே
அகப்பட்டதல்லவோ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையேமென்று மகளினைப்
போலே தாம்நினைத்ததே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையும்
நாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழமுறிவினையும் வல்
லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்றானென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான்; “பகல்
வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை” (திருக். சஅக.) என்றும், “காலாழ் களரி
னரியமும்” (ஐ. ௩௦௦.) என்றும் தேவருங்குறிநார். (௩௬ - ௪௦)

1929. ஊழிவாய்த்தியோடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னு
ராழிவாய்த் தஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
பாழைநீணியிந்தஞ்சுமாரிலக்கிழமையெய்தும்
பாழியாற்பிறனாவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தியோடொப்பானாகியபதுமுகன், எம்மாற்ற
லாற்றெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபெடும்படிவென்று நிலக்கிழமையை
எய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறனாவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாம்
தமென்றானென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. ‘பாழியேம்’ என்றும் பாடம். (௪௧)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளொரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வர்
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிகளென்றார்.

பொருவுதல், விகாரம்.

இ - ள். ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்த
யாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வர் பனியும் இருளு
மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க. (௪௨)

வேறு.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
தோற்றோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லினோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறற்பாலையென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, செம்மால் ! காரும்தேரும் தோன்றினவன்
விலே முல்லையும் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழு
தே சின்மாமன் அகமலர் மலரும் ; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ
னேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றானென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (௪௩)

1932. நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகளுளைச்
சென்றப்பதியுனொமாக்கேயென துண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றாணுழைச்செல்வதுவேண்டுமென்றான்.

இ - ள். அடிகளே ! கூறியது நன்று ; தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற்
பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன் ; இனி நாளை இராசமா
புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிரு
ந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன் ; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்
செல்லு நிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

“இனையவன் மகிழ்வகூறி” (சுரமநீ. ௧௦௭) என்னுங்கவியானும், “வீட்
டகத்தோறும்” (மண. ௧) என்னுங்கவியானும், “ஊர்தோறு” (ஐ. ௧௦)
என்றதனும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.
“கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்” (தோல். எழுத். குற். ௭௮) என்றத
னால், தம்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதும் திரியாது மகரநிப்பத்திரி
ந்து நீமெனநின்றது ; ஏகாரம், பிரிநிலை ; இனி நீமென்று ஓர் திசைச்சொல்
ஐமாம். (௪௪)

1933. வேற்றைவந்தன்னதுதிவெம்பரற்கானமுன்னி
நூற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்லின்மைந்தன்
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

துதி - முன்பு ; “மதியேர் துதலார் துதிக்கோலஞ் செய்து” (திருச்சிற்.
௧௬௦) என்றற்போல. ஓம்பி, ஒம்ப.

இ - ள். வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவளும்
அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான் ;
கூடத்தின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதனாப்போகத் தொடங்கினென்க.

பகைவர்களுக்கு அவன், பட்டையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னிப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியுறைவார் நூற்றைவரோடேபோனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்றென்று. இனி வல்வின் மைந்தன் முன்பு படையோடே மான் மிசையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவன் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தாளென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளாளைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனென்பாருமுளர்.

(சசி)

1934. மன்றற்கிடனுமணிமால்வரைமார்பன்வான்க
ணின்மெத்திசையுமருவிப்புணனீத்தமோவாக்
குன்றுங்குளிரீர்த்ததஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புணனுமீசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறாதுபெய்த
லின், அருவிநீர்ப் பெருக்கொழியாதகுன்று. பட்டை - தோட்டம்.

இ - ன். மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்
தைச் சேர்ந்தானென்க.

(சசு)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்நெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமுடம்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசார்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிரிநுந்துசெய்தவே.

இ - ன். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து
செய்தனவென்க.

(சஎ)

1936. கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுலைத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணினான்.

இ - ன். பூணினான், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்த
லின், அச்சுரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழி
லைப் பொருந்தினென்க.

(சடி)

1937. பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழலினோருருஞ்செல்லனீங்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினார்
கறுசுவநால்வண்கயமுதமாக்கினார்.

இ - ள். குதினாமுதலியன சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின; இனையரும் வருத்தம்நீங்கினார்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினுற்கு அடிசில்சமைத் தாரென்க. (சக)

1938. கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும்
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர் புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொகிசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளகிழம்பரிவுதீர்ந்தவே.

இ - ள். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியும் காணமுமிட்டபுட்டிலை நீரிலேயலைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருது முதலியனவுமேய்ந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தத்தீர்த்தனவென்க. (ரு)

1939. குழிமதுக்குவலையங்கண்ணிவார்குழம்
பிழிமதுக்கோதையர்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிறனு யின்றபின்னரே
கழிமலர்விழித்தகண் கமலம்பட்டவே.

இ - ள். களிறனுன் கோதையர்பேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (ருக)

1940. எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகை
புரிநரம்பிரங்கினபுகன் றதிங்குழ
றிருமணிமுழவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின் குரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ள். அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின; அகற்புகை எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்ச தாளமும் குதினாமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (ருஉ)

1941. தெளித்தவின் முறுவலம்பணஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கனூர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமிர் துறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினுன்.

தெளித்தவின் முறுவல் - விளங்கிய இனிய முறுவல்.

இ - ள். மகளிர் பாடிய கீதத்தைச் சீவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத் தேவயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினுனென்க. (ருங)

1942. திங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொகிபொருதுபொன்னுக
வீங்கனங்கணையிருளொல்லேரீந்தினுன்.

இ - ள். கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைத
லாலே முலை அவன்தாரோடேபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையு
இங்ஙனநீந்தினென்க.

“வியநெறியால்வித்தான்” (கனக. நட.௨௦.) என்றலின், இவன்துக்
தற்குரிய மகளிர் பலரும் வந்தாரென்க. (௫௪)

1943. களைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைநக்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினுன் முருகவேளானன்.

இ - ள். முருகவேளானன், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையி
லே. தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப்
பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனை, முதற்கேற்ற அடை. ‘மழைபெ
ய்து’ என வருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம்; முனைவனென்று. (.)

1944. நாட்கடன்கழித்தபிணமவேவினான்
வாட்கடியெழினகர்வண்மைகாணிய
தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதரார்
வேட்பதோர்வடிவொடுவிரைவினெய்தினான்.

இ - ள். வேவினான், நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்தபின்பு
மகளிர் விரும்புவதோர் வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய
ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விரைவொடுப்தினென்க. (௫௫)

1945. அலத்தகக்கொழுங்களியிழுக்கியஞ்சொலார்
புலத்தலிற்களைந்தபூணிடறிப்பொன்னிதழ்
நிலத்துஞ்ஞாலகாறொடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

இ - ள், அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலையிட்டு
மாலையும் சேரத்தோடார்ப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்
வம் நீணகர்க்குமிக்கதென்க. (௫௬)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கழுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்ப்பிசுந்தணிவெம்முலை

மிறறிசைப்படர்வித்திடுநீர்வே.

கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலேசெல்
கின்ற துறவோனாயும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை
யுடையவாயிருக்குமென்க. (௫௮)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினர்
பஞ்சிபூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர்குழாமலா
லிஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே.

இ - ள். வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சி
யிலேசூட்டிய மைந்தர்கிரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க.

வாட்டிய - கெடுத்த.

(௫௯)

1948. மின்னினைக் கடம்பின்னெடுவேன்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுரையீரொனப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினர்.

இ - ள். பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினொளியாலே முருக
னோ! காமனோ! யார்தானறிகிலம்; உரையீரென்று வருந்தினாரென்க. (௬௦)

1949. விண்ணகத்தினையானன்மெய்ப்பொறி
யண்ணலைக்கழிமின்கவர்புள்ளொன
வண்ணவார்சூழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவாந் துண்டுகின்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய
உத்தம விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வடிந்த
கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டுநகரானின்றன
வென்க.

இது, தொழிலுவம்.

(௬௧)

வேறு.

1950. புலாற்றலைத்திகழும்வையேற்பூங்கழற்காலினனை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர் துவன்றினரே.
புலால்நாற்றம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாநீர்ந்து
தம்முலைபாயநுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து
மின்னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (௬2)

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேநெடுங்கோதைநல்லார்மைந்தனைத்தெருவிலெய்ய
மானெடுமழைக்கேணுக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்தீஞ்சொலானோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ன். நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத்
தெருவிலேயெய்ய - மெய்யாகிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு
மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்ற
ளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(சுந)

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலேபொங்கவெங்கதிரும்முலை
நிழன்மலிந்தநேர்வடநிழற்படப்புடைத்தர
வெழின்மணிக்குழைவில்வீசவின்பொனேலைமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

இ - ன். அவன், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம்
முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஓலை ஓளியையுண்டாக்க,
கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க.

(சுச)

1953. அங்கையந்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமர்த்தவை
மங்கையாடமாலேகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறிழ்ந்துபாய்தவின்றியே
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முளுருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ன். ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை
முதலாடுதலாலே, அதிலேயமர்த்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய் வீழ்த
வின்றி மாணையக்குழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே
வந்து கண்ணுப்புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (சுந)

1954. மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாற்றிருக்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
நூலினேந்துசுப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ன். மாலையின்மறைந்தபந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகிய
பந்து முகத்திடத்தவாம்; நுகப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும்
மாலைக்குள்ளேயாம்; மாலேமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்
தன, கையிடத்தனவாமென்க.

(சுச)

1955. கொண்டுநீங்குக்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்தூரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்ககிற்தலபத்தியின்

மண்டலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டிந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றோடுமே.

இ - ள். மாதர், வண்டிந்தேனும் தேனைறுகாராதே நின்றபாட மயில் போற்பொங்கி உராய் என்முசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே ருங்குமணிந்து கோதையேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பத்தியோ டே தன்னைச்சூழ்ந்துவர அடித்தலென்கின்ற இங்கிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (சஎ)

1956. பந்துமைந்துற்றோடுவாள்பணைம்முலையிற்குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்கண்ணம்வாணுதற்
மந்துசுட்டியிட்டசாந்தம்வேரின்வாரந்திடைம்முலை
யிர்திரதிருவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாகின்றவளுடைய நுதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டி யாகவிட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டருங்குமமும், சிசுதரப்பொடியும், ஓட வைத்த பொற்கண்ணமும், வியர்வையினுற்ககாந்தொழுகி முலையிடையிலே இத்திரவில் நெகிழ்த்தருகி ஒழுகினும்போலே வீழ்ந்தவென்க. (சஅ)

1957. நன்மணிச்சிலம்பினோடுகிண்கணிரநகந்கும்
மின்மலர்ந்தமுல்லைமாலையென்கிமிக்கிறந்தெழுந்து [து
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்
மின்மலர்ந்தவேலினுன்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்பும் கிண்கணியும் நகாநிற்பப் பொன்மைலர்ந்ததோர் மின்போலருங் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத் தீண்டிலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்துவீதி புக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (சக)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்வினாந்துமின்னினுண்ணுசப்பினாள்
சூழ்ந்தகாசுதோன்றவந்துகின்னெகிழ்ந்துபூங்குழ
றூழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலைகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினாள்.

இ - ள். துசப்பினளாகிய ஆவியைப்போழ்த்தகன்றகண்ணி, துகில் நெகிழ்தலிற் காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலை யைத்தவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே வேட்கைசெலுத்தி வினாந்துவந்து கொ டிபோலே நோக்கினுனென்க. (எடு)

வேறு.

1959. மந்தாரமாலையெய்ந்துமகிழ்ந்துதீந்தேன்
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பவவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பேருங்கு தை, உதயண துமாரன்கதை முதலியவற்றிற்காண்க.

பந்தார்வஞ்செய்து குவளைக்கண்பரப்பினின்றான்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்தினின்றான்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்றேனை யுண்டு மகிழ்ந்து கந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும் படி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணிப்பரப்பி இமையாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறையாடு தீர்தலின், திருவினவடிவை நேரே பெற்றுநின்றானென்க. (எக)

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிரீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைத்திருநீர்த்தண்டுவலைமாந்திக்
கார்தங்கினின்றகொடிகாறையைக்காண்டலோடும்
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிற்பிறிதாயினுளே.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினீராயுண்டு சந்திரகார்த்தக்கல்லாகிய நிலத்தினே வளர்ந்து பசுமைதங்கினின்றதோர்கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம் பூப்போலேவெழுத்து வேறாயினென்க. (எஉ)

1961. பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதநாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்கவினும்வலையுங்கவர்ந்திட்டகள்வன்
மண்பாவிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றான்.

இ - ள். மகளிர்க்குப்பூணய் நீங்காதநாணும், நிறையும், மாமையுஞ் சேர்ந்தசாயலையுடையவன், தன்கண்ணிலே என்னழகையும் வளையையுங்கவர்ந்தகள்வன் வடிவுகொண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினானென்க.

சாயல், ஆகுபெயர்.

(எங)

1962. என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வேட்கைவண்ணஞ்
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுரைக்கலாவ
தன்றாயரிதாயகத்தேசுட்டுருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துநோய்மருந்தில்லதென்றான்.

இ - ள். என்றுகருதினவன் தன்னிலேநினைந்தாள்; நினைந்தபடி: இந்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான், இறந்துபடினும் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றன்றாய்ப்பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்ளேநின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தானென்க. (எஃ)

1963. நிறையாதுமில்லைநெருப்பிற்குமிங்காமமுண்டேற்
குறையாகிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை

பறையாயறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடி-
யறைவாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பநின்றார்.

இ - ன். மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஓர்குன்றியளவும் காமம் இல்
லையாயிருந்தது; காமமுண்டாயின், நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவு
மன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றாமாயிருந்ததென்றுகூறி வாழ்க்
கடல்போலே காமம் மேன்மேலலைப்பநின்றாளென்க. (எடு)

1964. நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றுப்படுத்திநின்ற
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

இ - ன். பொய்கூறுதவன்தன்கண்ணாலே இங்ஙனம்நெஞ்சுகலங்கி
சிறையைப்போக்கி நின்றவளது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தே
நோக்கினாக, அவளெதிர்நோக்கினானிகழ்ந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை
முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (எசு)

1965. பூவுண்டகண்ணாள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்ன
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான் குழைந்தாற்றலனையினனே.

உண்ட, உவமவாசகம்.

இ - ன். வேலான், பூப்போலுங்கண்ணாள் புருவமாகியவில்லைவளைத்துக்
கண்ணாகிய அம்பாலேயெய்தலின் ஏவுண்ட என்னெஞ்சிப்புண்ணுக்கு இடு
மருந்து யாதென்றாராய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்
தென்று அவளை மீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெறற்குக் கூட்டியுரைக்கும் குறிப்
புளையாகிய நோக்காலே உயினைப்பெற்று ஆற்றுமையிலேநின்றனென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு
மருந்தென்றுகருதினாம். (எங்)

1966. காமக்கடுநோய்க்கனல்சூழ்ந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
விமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
றாமத்தினார்த்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ன். காமநோயாகிய கனல்கூழ்ந்து உடம்பென்னுமவிறகுடனே
உயிளாமூழக்கச்சுகதவிற் போகலாற்றினாய் விமலையுடையதாதையாகிய சாக
ரத்ததனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (எஅ)

வேறு.

1967. நாவநோய்செய்ததறுங்குழலாணைலக்
காவநோய்செய்ததருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

னாவினாய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவினாய்திரவினாத்தருவாரில்லையே.

கயற்கண், ஒருயெயர், நறுங்குழலான் - மானிடமாதா.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன், காலிக்குநாய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதோர் தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னுமயங்கினேனை மேவி மிக்கவருத்தந்திரும்படி என்றற்றினையென்று வினாவுவாரின் றுயிருந்ததென்றனென்க.

இனி, குழலான், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனெயென்றுமாம். (எக)

1668. தெண்ணீர்ப்பணிக்கயத்தாமட்டவிழ்ந்ததேங்குவனோக்
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவரந்த
பெண்ணீர்மைமேனுட்பிறந்தாமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொரு குளத்தேயலரந்த குவளைபோலங் கண்ணின்மன்மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளி லறிவையெல்லாங் கவரந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாளிலும் பிறத்தறியுமோ? இன்று என்னை வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றனென்க.

1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மருட்பொழுதுபூண்டுமுலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்
விருந்தினராய்வந்தாராவெற்றுடலானோக்கும்
பெருந்திருவியார்மகன்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயி ரொன்றையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவன் எந்நல் வினையுடையோர்மகன்? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றமோ, பெண்ணென் றாமோவென்றனென்க. (அக)

1970. வாருடுத்தவெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்
பேர்கொடுத்தார்பெண்ணென்றார்கூற்றமேபென்றிட்டாம்
ருருமித்தநீண்மார்பார்தம்முயிர்தாம்வேண்டிபவே
னீருமித்தவிந்நகரைத்திட்டொழியாரோ.

வாருடுத்த - வார்குழ்த்த.

இ - ள். இவனைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல்வேண்டி வரையிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார்; தாருமித்தநீண்மார்பார் கூற்றமென்றிவ்வாராயின், இந்ந ணைக்கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தே யிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெய னாத் தெளிந்தகூறினென்க.

தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையார்
நீன்மார்பரென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அஉ)

1971. பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோமிந்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிலிலங்கக்
கொங்குண்குழமுழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க,
எயிறு சிறிலிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்தபார்வை
பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றாநின்றதென்றனென்க

இஃது எதிர்பெய்தபரிகல். முன்பெற்ற அருணைக்கினைவியந்தான். (இ)

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடிப்பிளவோ
தாளார்கழுரோநீலமோதாமனாயோ
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளாரந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

இ - ள். இஃத மதிபோலமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம்
அருணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடிப்பிளவோ, கழுநீரோ,
நீலமோ, தாமனாயோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமும்செய்து
கொல்வான் தொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ
வென்றற்குந்தக் த இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றனென்க. (அஉ)

வேறு.

1973. என்றங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசிர்த்தித்
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றமல்வீற்றான் குளிர்சாகரத்ததென்பான்.

இ - ள். ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந்
தன்மை என்றுகூட்டுமென்றுநினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே
ஆன்றெறையுஞ் சாகரத்தன் மாற்றமைந்தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியெ
ன்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவீற்றானென்க.

குளிர், திசைச்சொல்.

(அடு)

1974. திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டிண்டறைமாமலர்க்கண்ணிமைந்த
வெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனோடேறினோ.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டிகள்
மதுவையுண்டு வரியென்னும்பண்ணி அறைகின்ற கண்ணி.

இ - ள். நாய்கள் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவேயென்று சேர்ந்து இனி யிவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றுசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினென்க. (அசு)

1975. க. நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தாள்
கம்பம்மிலாதாள் கமலைக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்னியக்குநிறத்தாடிருவன்னரீராள்.

1976. உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்றெழுதியிட்டாள்
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்முதென்றோமில்பண்டங்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. கூ. மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கநீதியமுடன்வீழும்மற்றன்வீழா
தெற்குந்தனக்குநிகரில்லவனெற்றமார்ப
நங்கைக்கியன்றநறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. ச. ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்திநின்றான்
வீழாநீதியமுடன்வீழ்ந்ததுவில்வலாய்க்கே
பூழாயிறொல்குதுசுப்பல்கவுருத்துவிங்கிச்
சூழாரமவைத்தமுலையாணலஞ்சூழ்கவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவிலாதாள்.

உ. தூம்பில்லாக்குளம்போன்றதென்றான், சரககுவிலைபோகாமையின்.
கொடி - ஒழுங்கு; “கொடிக்கூடா” (புறநா. ௨௨) என்றார்.

கூ. வீழும் - நின்னிடத்தே தாழும். மற்று, அசை.

இ - ள். நம்பன், சிறிதேயிடத்தந்து இதனைக்கேட்க; இந்நகரிலே நா
னாயிருந்தேன்; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பம்மில்லாதாளா
கிய கமலைக்கு விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்து
பிறந்தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேலாங்காரியங்கனையெல்லா மறியுங்
கன் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டம் தூம்பில்
லாத குளத்தை யொத்தது; அதற்குக்காரணம் வினாவினாக்கை; அவர்களி
லொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே; அதுவருவழி
யுங்கேனென்றான்; என்றவன் இவளுக்குரியகணவன் கலையிலேவந்தேறும்;
ஏறினவனவிலே நிதியம்சேரவிழும்; அல்லதுவீழாது; அங்ஙனம்வீழும்படி
வந்தவன்மார்பமே இவட்டுப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநீதி
யும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்டா

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று; இனி இவ்நலத்தைத் தழுவுவாயாக வென்றனென்க.

கமலைக்குபிறந்தாளென்க. கணி சாகரத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொடியே' என்றனென்றுமாம். (அஎ - கூ0)

வேறு.

1979. ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினுன்றிருமானிலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு
மாற்றினுடனதாவியுந்தாங்கினுள்.

வீழ்ந்தது, விகாரம்.

இ - ள். எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை இங்ஙனங்கூறித் தேற்றினுள்; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்றித்தான்; தடுத்து, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும் பின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க ()

1980. அம்பொற்கொம்பணையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன் றணையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனணைகர்ப்பல்லியமார்த்தெழ
விம்பரில்லதொரீன்பமியற்றினார்.

இன்பமென்றது, மணத்தை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்களாராநிற்பக் கொம்பணையானையும் குன்றணையானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க. (கூஉ)

1981. கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவினார
ரொட்டியிருடம்போருயிராயினார்.

இ - ள். பிணிப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலே சென்றகானையும் கோதையும் தம்மிரண்டிடம்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்குதலும்க்கனது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஒருடம்பாதலேயன்றி மனமுமொன்றாயினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கூங்)

1982. நிலவுவெண்கதிரீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண்புதையாதுகனற்றவி
னுலகமூன்றுமுறுவிலத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினுண்முலைப்போகமே.

இ - ள். அவர்அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூர்த்திகில் மேகலையைமறையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கன்றறுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமுன்றுமுதுகின்ற விலையையுடைத்

அவன் கொளுத்த அவள்கோடலிற் கன்றறுதல் அவன் மேலேறிற்று. முலைப்போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பநுகராநிற்க நிகழ்வதோர் கரணமென்பதுதோன்ற.

(கசு)

1983. தேனவாங்கமழ்க்கண்ணியுந்தெவ்வார்த

முனவாங்கதிர்வேலுறுகாணையுந்

கானவாங்கடிநாறுமென்பள்ளிமேல்

வானவாய்வகையால்வைகினூர்களே.

இ - ள். கண்ணியும்காணையும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகினூரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சிகூறிற்று. ()

வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பநீண்ட

வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிழ்புகையமளியேறிப்

பண்ணமைமகரவிணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட

மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினானே.

இ - ள். மதியின்றிலேதேய்த்தலின், தழும்பிருப்பநீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்தப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினானென்க.

இதுமுதல் மன்றைநாளைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன்கழித்தெய்தினூரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டொன்ற ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, “நாளிரண்டு சென்ற” (சுரம. க.) என்றார்.

(கசு)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கண்கணியிகலியார்ப்பப்

பொன்னரிமாலேதாழ்நூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர

மின்னிருங்கலாபம். வீங்கியிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்

துன்னருங்களிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்

இ - ள். ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம் புங்கின்கணியுமார்ப்ப, மாலேதாழ், சிகை சோர, கலாபம்விம்மிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக் காமமாகிய கணியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலென்க.

கனி - சாரம். தாழ்த்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின கரணமாம்.

(கசு)

1986. தொழித்துவண்டிமிருங்கோதைத்துணைமுலைமூழ்கப்பூம்பட்டி
பழித்துமட்டொழுஞ்சுந்தாரான்மணிவள்ளத்தாயந்தேற
லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
கொழித்தினாகடலுணமுழிகக்கோதைகண்டெயின்றவன்றே.

தொழித்து - சிதறி.

இ - ள். அக்கரணநிகழ்த்தபின், கோதைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து
நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுஞ்சுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்
தேயேந்த, அவள் அதனை இனிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்தினாக்குங்
கடலிலே மீன்மெழுந்துதலின், அவன்துயில்வதற்குமுன்னே அவள்கண்கள்
சிறிது துயின்றனவென்க. (கஅ)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபரந்துமின்னுந்
துசலாமல்சூறீண்டத்துயிற்சுண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினாட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது, இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண்
கான் தோன்றலின், துசுநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமெ
ன்றார்.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்
குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென
அலருந்தன்மையை யொக்குமென்க. (கக)

1988. கங்குற்பாற்புருந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றுழந்த
தொங்கலான்முன்கையாத்துச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனென்பொருணயப்பதென்றாட்
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலின், தானறியாமற்புருந்த கள்வனென்று அசதியாடினான்.

இ - ள். இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை
பாத்து இனி நீவந்தகாரியங்கடென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று
கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று
வினவினாட்கு, அழகொழுஞ்சுன்றமேனியாப்! கின்அழகாகியவமிழ்தமுழுது
மென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதாதோன்ற, எப்பொருளெ
ன்றான். (க௦௦)

1989. செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சீறடிசென்னிசேர்த்தி [ன
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருளிற்றுப்பொருளதென்

வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்

பயிர்ப்பிலும்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றார்.

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறநலமன்றி நின்னலமென்பது போதருதலின், அது செயிராம். நோக்கி, நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

இ - ள். தான்குற்றங்கூறலின், அவன்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னியை அடியிலேசேர்த்தி, என்னை அயிர்க்கின்றதன்மை என்னென்றுவினாவு, அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவலே செப்பேனுக்கு அருளினதுயாதொன்று அது காரியமென்றானாக, அதற்கு வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி இதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்றோளென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப் பொருளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. (க0க)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட

வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளியெறுவிதாக

வள்ளிதழ்க்கோதைவல்லான்வட்டிகைநுதியின்வாங்கிப்

பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினோ.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின் அரக்காம்பலின்வடிவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சியவசத்தாலே பாவைபோலாயினு

எழுதவல்லவன் துகிலிகைநுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப் பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை. வட்டிகையை வாங்குதல், ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று. இனி, “கட்டிலேறிய” (விம. கூட) என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (க0உ)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்ஞமு

னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்னென

வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்

கங்குல்போய்நாட்கடன்கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமெயென்றுபேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழலும் இன்று தாமேயருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமெயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை அந்நனமிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்ததென்க.

மருதம் - காலைப்பண். பேரய், போக.

(க0ங்)

1992. ஏந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிள முலையெழுதித்தையறன்
காந்தள முகிழ்விரல்கையினறபிடித்
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினான்.

இ - ள். வேலினான், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவன்விரலைக் கையாலே
பிடித்து ஆற்றுவக்குகெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்கு
மென்க. (க0ச)

1993. பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன், மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! எத்தொழிலிட
த்து வலியின்றிக்கூறாத வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்
கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

“தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்” என்றதனால் ஹரிதன்றி அணியவிடத்தே
போய்வருவேனென்றானென்று அவள்கருதினாள்; அவள்கருதியது, வலியில்
லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டிவைத்து மீண்டுமவந்ததேனும், எய்தவனிடத்து
வாராது அதுமாறிப்போமாறு போலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந்
ககரிலே மீண்டுவருவேனென்பது; அதுதமர்க்குண்மைகாட்டும்ேல்வருகின்
றமையைநோக்கிக்கூறினாள். (க0இ)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்தலின்
மன்றனாரிவையைத்தெருட்டிமாணிக்
கூன்றனன்கொடியவள்குழையவேகினான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய
கண்மலரில் ததும்பிலீழாதே நின்ற நீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்
வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினானென்க. (க0ச)

அ.—விமலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கககச.

ஒ ன் ப தா வ து

சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1995. வா ளிரண் டி மா று வைத் த போன் மழைக் கண் மாத ரார்
நா ளிரண் டி சென் ற வென் று நைய மொ ய் கொ ள்கா வினுட்
டோ ளிரண் டி மன் ன தோ ழுந் தோன் ற லைப் புணர்ந்த பின்

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

இ - ள். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா
நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச் சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோ
லங்கண்டு வத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார்
நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது: இவர்கேட்டதுகொ
ண்டு சுரமஞ்சரியைச் சீவகன்கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன்
மற்றைநாளும் அவரைப்பிரிதலின், நாஸிரண்டுசென்றவென்று அவர் நைதற்
குக்காரணமாயிற்று, தோழர்நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவண்டிருந்தவன்னபல்கலையகல்குல்
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலைவிமலையென்
றாடுவானணிந்தசீரரம்பையன்னவாணுத
லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

“வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்” (பொருந். நக) என்றார்பிறரும்.
வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலையினையும், சீரினையுமுடைய
அரம்பையென்க.

இ - ள். ஊடல் கடித்திறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையையொத்த இனி
யவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு
உளளாயினொன்றானென்க. (உ)

1997. அம்பொரைந்துடையகாமனையென்னவந்தன
னம்புரீரரல்லர்நன்குரங்குரீரராயினுந்
தங்குரவ்வர்தாங்கொடுப்பினஞ்சுநொந்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவ்வவல்குலாரொனப்புசுன்றுசொல்லினுன்.

கம்பு - நசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

இ . ள். அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசேனன்கூறுவான்: குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புரீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலேநொந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினென்க. (ங)

1998. அற்றுமன்றுகன்னியம்மடந்தைமாரணிநலம்
முற்றினாரீடுவைப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைசூழ்ந்துகூறினார்
குற்றமித்தயாவுயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.
அற்றுமன்று - அத்தன்மையதுமன்று.

இ - ள். கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெநான் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்து புகுதும்; மற்றுங் குடிப் பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்து கொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம் வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றானென்க. (ச)

லேறு.

1999. க. மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்
மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையீண்டையாள்.

2000. உ. ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரெனவெருளுமற்றவர்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்லியே.

2001. ங. காமனேசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்
வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை
யேழுறுத்தவனலதுகரினெந்தையை
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர் - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையலூரென்க.

இ - ள். அவன் பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ் செய்வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின்றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயினைவிடுவேனென வெருளா

நிற்கும்; அச்செல்விதான் சேடியர்வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனேசெவ்வினும் காணுளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்னாநிற்கும். அவனைமயக்கமுறுத்தி அவன்நலத்தை நீறுகரின் நின்னை யாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று பெயர்கூறுவேமென்றானென்க.

மா, “தட்டுமாகாலே” (புறநா. கக௩) என்றாற்போனின்றது. (இ - எ)
வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தனையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்நூல்வலம்படக்கிடந்தமார்பு
பேசியபெயரினோப்பேதுறாதொழிவேனாகி

சூசுமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானனைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்கூறுகின்றான்.

இ - ள். சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டிலங்குந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையானை மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்றானென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன்சிலைகொணாறுமார்தளிர்மலர்களம்பாக் [நீல
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்து
முண்டதுகாற்றியாண்பேரூட்டுவலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகரந்திருநாளையென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநாணக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலுமேனியையுடைய கொடி, இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக்கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினுற்போல், அவன் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்சூரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றானென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடையகாமனாகப் பொன்னாற்செய்தவடிவமென்க.

இ - ள். காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொணர்ந்து நானை ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து கரந்திருவென்றானென்க. (கூ)

வேறு.

2004. இழைக்கண்வெம்முலையிட்டிடையேந்தல்குள்
மழைக்கண்மாதனாமாலுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாளரியேறனைமொயம்பினு
ஊழைக்கணுளர்க்குரைத்தெழுந்தானரோ.

இ - ள். மொயம்பினுன் முலைமுதலியவற்றையுடையமாதரை நோய்செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மை யார்க்கு அங்ஙனங்கூறி எழுந்திருந் தானென்க. (கௌ)

2005. சோருங்காரிகையாள் சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சுடியவம்முலைப்பூந்தடர்
தாருமார்பமுந்தண்ணெனத்தோய்வதற்
கோருமுள்ளமுடன்மெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி
முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்
றது, பலருங்கூறக்கேட்டிருந்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று
ஓராகிற்ருமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாசைகூறலானும், தாணுனர்த்தமைதோன்ற, “பிணத்
தோட்சுரமஞ்சரி” (குணமா. ௨௧௧) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசே
னன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார்.
‘தண்ணென’ எனவே வருந்தினான். (கக)

வேறு.

2006. க. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்த்துவிங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளையுன்கணை.

2007. உ. ஏத்தருமல்விசைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழம்புரியினாற்புறம்
யாத்துவைத்தலைக்குயிவ்வுருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலஃ

2008. ஈ. சில்லரிக்கிண்கணிகிலம்புஞ்சிறடிச்
செல்விதன்மிறுநலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவனோரந்தணாளாய்ச்
செல்வல்யான்மெளிகவடிடைத்தென்மெண்ணினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓர்கின்றபடியும்கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன. மனத்தினுள்ளன
வென்றது, “நங்கைகண் - போலும் வேலவனே” (குணமா. ௪௧) என்று
சொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோ
லேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்
கையினெடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வுருளிலாள் தன்
குழலாகிய கயிற்றாலேயென்னையாத்து அலையாநின்றாள்; இவ்வுருளம் இங்
ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி

டுஅச

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

நலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்லுதலே; அங்ஙனம் செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் றெளிதகவுடைத்தென்று கருதினனென்க.

உ. ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

ங. அல்லல் - பசிப்பிணி.

(கஉ - கச)

2009. அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவனோந்தயாக்கையன்
பிணங்குநூன்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்ரோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவனோந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நூன்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிக்கூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. (கஊ)

2010. வெண்ணையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
ஹண்ணவிரறுவையனெஞ்சிந்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்ணேற்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினான்.

இ - ள். அவன் நாயுடம்பினனாய்த் தெரித்தபுள்ளியனாய் நண்ணி தாய்ப்பீறினபுடைவையனாய்த் தலைவனாதலின் வனோந்தநோக்கினனாய்ப் பீறின குடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தண்டையுன்றிப் பெண்ணலத்தைக் காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின்றன்மையனுமாயினனென்க.

“பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்ந்தி”
(பதிற். எக) என்றபோல. (கக)

2011. யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியார்
றாப்புடையவணல்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புகைந்நுமுற்றிழை
காப்புடைவளநகர்காணையெய்தினான்.

இ - ள். காணை பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவரைக்கின நூயநெஞ்சிடத்தையுடையவன் நலத்தைப்பிணிக் கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினனென்க.

இவனையறியாதபடி மறைத்தலின், முகபடாமென்றார்.

(கஃ)*

* “நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென விரங்கி கோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டோடு பைய மெல்லவே.” இது, கஎ - வது கவியின்பின், சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உரையில்லை.

வேறு.

2012. தண்டிவலியாகநனிதாழ்ந்துதளர்ந்தேங்கிக்
கண்டுகடைகாவலர்கள் கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காலுவப்பன்பாலடிசிலிந்நாட்
கண்டிருந்தார்தருவகாதலிப்பனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டுகழற, அவா
முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்
துகின்று, பண்டையினம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுட்ப்பேன்; இப்பரு
வத்தில் யான் கண்டிவிரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாம் காதலிப்பே
னென்றனென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே கூறின
ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்
தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியமூப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னார்
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவாவித்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைத்தோன்றனனிபுக்கான்.

இ - ள். இதுகேட்டவவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்
தரைப்போலே மனத்திற்குற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடைய
ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய்
வித்தார்; விதித்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்று
னென்க. (கஆ)

2014. கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிர்ரூப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழுவோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையியா
னூதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறகின்றான்.

இ - ள். அம்மகளிர் கோதையுங்குழலுந்தாழ், நியிற்று பொங்கியார்ப்ப,
கடலிற் பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ் ஓடிவந்து இவ்வரத்து துமக்கு
ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபொயினென்கூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி
கொடானாய் ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றனென்க.

தாழ்ந்து, தாழ்.

(உ௦)

2015. கச்சவிசித்தியாத்தகதிர்முலையர்மணியயில்வா
ணச்சுதுணையம்புகிலைநடுங்கவுடனேந்தி
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதிஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்விவிரிகோதையவர்குழந்தார்.

எசு

இ - ள். அங்ஙனம் உறநிற்றலின், அவ்விரிகோதையவர் கச்சுவிசித்த முலையராய், வாணையும் சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுணியினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவன்நடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்நன்மைதிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல்வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

2016. பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியநங்கை
யேவல்வகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ள். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரா நோவ உணாக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுவேமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின், தீண்டன்மின்; ஓவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவனாகக் குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (௨௨)

2017. கையவளைமையசூழலையரியவாட்க
ணையுமிடைவெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பா
னுய்வதிலனுழின்முதுமூப்பினெழும்வந்தான்
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றாள்.

இ - ள். கையிடத்தன்வாகியவளையினையும், கருமையையுடைய சூழலினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப்போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிறப்பதற்குமுன்னே கடிதிற்குறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாஞ்செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்கவென்றாளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக. (௨௩)

2018. மாலேபலதாழ்ந்துமதுப்பிலிற்றிமணங்கமழுங்
கோலவகிறேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலேமணியாழ்மழலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்
சோலைவனாமேவிழியுந்தோகையிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மழலையாளென்க. காலிடத்திற்கன்னி மாடமாதலின், சோலைவனாயென்றார்.

இ - ள். பாலையாழ்போலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற்றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலைதாழ்தலின் மதுத்தாளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலையொத்தாளென்க. (௨௪)

2019. சீறடியகிண்கிண்சிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனமிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிசைவண்டுதிசைபாட
நாறுமலர்க்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தாள்.

இ - ள். அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடேயொலிப்ப, மேகலைகள்
மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துத்தேன் புட்பதுளியிலேகலந்து
சேரூகையினால் அத்தேனைதுகரப்பெருமையின் வண்டுகள் திசைதோறுமெ
ழுத்துபாட, கொம்பு நடைகற்றின் தன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (௨௫)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட
வந்திலதினையபயனென்னையொழிகென்றான்
முந்திரலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள்
வினவ, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேகின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மை
யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டு
மென்றுகினைத்தலின், சித்தத்தேநலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆட
வந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன்
எத்தன்மைத்து? அதனைக்கூறென்றாள்; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா
ராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவனைக்கூடின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினான்; மேற்
காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீங்கிற்று, இனிக்குட்டத்
திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்போ
மென்றும்போலிருந்தது. (௨௬)

2021. நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றார்
கறிதீர்பிறநீவினவையமில்லையென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்களுல்லாந்தோற்க.

இ - ள். அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய
இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென்
றளாக; நீகொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென்ற
பிந்து நின்னையனுதிக் கூடுவார் என்னையொழிய இல்லைக்காணென்றவனுக்கு
இம் மூப்புப்போந்துறை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானாக அவள்
கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறோர்துறையறிவீரெயென்று
இகழாதுகூறினாளாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றானென்க. (௨௭)

2022. செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமென மிக்கசுடரங்கதீர்சுருக்கு
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்.

இ - ள். செத்ததோர்மரம் பெருமழையால் உயிண்ப்பெறுமென்கின்ற
விவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற பசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசியைத்
தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு
கதினைக் குவிக்குமாடமென்க. (௨௮)

2023. வடிவமிதுமுப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்

கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணைகொணர்மினென்றாள்.

இ - ள். வளையினீர்! வராய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும்
அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது;
இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதா
யிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாக்கச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மி
னென்றாள். (௨௯)

2024. நானமுரைத்தாங்குநறுநீரவனையாட்டி
மேனிகளர்வெண்டுகிலும்விழப்பொனியனூலும்

தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ள். தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணெயைஊட்டு
வித்து நறுநீரால்ஆட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்புணூலினையும்
பவித்திரத்தையுலக, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்டதவிசின்மேலே
யிருந்தானென்க. (௩௦)

2025. திங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதீர்மின்னுபுகழ்க்கலங்கள் பலபரப்பி
யிங்குசுவையின்னமிர்தமேந்தமிசுசான்றோ
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனையின்றான்.

இ - ள். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதினைச்சூழ்ந்த
தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும்பரப்பித் தங்
கின அறுசுவையடிசிலையேந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லே, இத்தன்
மைத்தாய் சுவையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே அயின்றானென்க. (௩௧)

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த்துநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந் துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்தினையுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளமித்தான்.

இ - ள். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந் துநீரை உயி
முங்கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவைகப்பட்ட முகவாசத்தைக்
கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையை யுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுள
மித்தானென்க. (௩௨)

2027. வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிசாறுஞ்
சொல்லுமிலுநீ விரகற்றகாலமெனத்தேன்சொர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசிரந்தையிலனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினாவ,
மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள்
அதனை வேதத்தைவல்லேனென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகைய
தாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான்
கினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமுடியுமளவுமென்றானாக, அவள் அதனை வேதம்
தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றானாகக்கருதி,
இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை யின்னுங்கூறுமென்றுவினாவ, அவன்
அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற
கினைவிலேனென்றானென்க.

என்றது: மேலும் வினாவும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்
குக் கருத்தன்றென்றான்; அவள் அதனைகினைந்திருந்திலேனென்றானாகக்கரு
தினாள். (௩௩)

2028. இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினுளமர்ந் துநோக்கப்
பின்னையிவன்போகுதிறம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிற்தேதுயின்றுதாழுவவணக்காள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்
லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினாளாக, அவன் இனி இவள் நம்மைப்போ
மாறுகூறுவளென்றுகருதி மிகவும் சிறிதே துயின்று தலைதாழ, அவள் அது
கண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

2029. கோலமணிவாய்க்குவனாவாட்கண்மடவானைச்
சாலமுதாழப்படுடையசாமிமுகநோக்கிக்

காலுமிகனோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குற்றே

னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குனாயென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது முறுவலை. இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்.

இ - ள். சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றமிழகுதலாலே நெஞ்சுநோம்; இதனாலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்; உனாயாயென்றானென்க.

‘கண்ணிமைப்பளவும்’ என்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்திநிற்போல, கண்டியிலுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனை, காலுநோம் கண்ணுந்நூங்குமென்றாகக் கருதினான். (கஉ)

2030. மட்டுவினிகோதைமதுவார்குழலினுடன்
பட்டுகிணர்கட்டில்பரிவின்றியுறைகென்று
ளிட்டவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தான்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுமுற்றுன்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருகினவன், பட்டுக்கச்சுநிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்கின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (கங)

2031. காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலணையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்திண்டோள்

இ - ள். கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலேக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தம்கண்ணவர்தோனை முலையாலேயெழுதும்படி இரக்காலம் கூடிற்றென்க. (கங)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்
வாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குறும்புகையும்
கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமெனறும்புகையும்
வாய்ந்தவவாமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ள். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் துகிற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் பயன்றருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவென்க.

2033. ஆசிலிபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூந்
காசில்கடிம-

துசுந்றுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசின்மடவார்கண்மணிவிணைநரம்புளர்ந்தார்.

- குற்றமற்ற. கூதிராதலின், பாலடிசில்கூறினார். சிறியவயின்
றென்றது - மடவார், * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதிக
வற்றும் - அறிவைவருத்தும்.

இ - ன். மடவார், அடிசிலையின்று மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி
யாழைவாசித்தாரென்க. (நக)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலேபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருளில்லார்
விங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்வினாமெழுதித்
தீங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொள மிர்தார்ந்துசெழுந்தார்குழையச்சேர்ந்தார்.

இ - ன். ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி
லும் மார்பிலும் வினையைமெழுதி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை
மென்றனைய அமிர்த்தத்தையுண்டு மாலையாடும்படி முயங்கினாரென்க. (சு)

2035. பொன்னையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதுரம்படமுன்றான்
கின்னமிர்தமாகவியோயாருமதுகேட்டார்.

இ - ன். அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்த
ருவமாகிய அதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி
மையுண்டாகப் பாடினாற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான்காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (சக)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்குரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வார்
ரின்னதன்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாநோராமவாழ்த்துவார்.

இ - ன். காமனது அழகியரூரலையென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்
கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று
கோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சீவகனையென்று அவனை
வாழ்த்துவாராயினாரென்க. (சஉ)

2037. கொம்பிடுனத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலேதாங்கியு
மம்பிடுனத்தகண்ணினாடிக்கலம்மரற்றவுந்
நம்பிதந்தகீதமேநயந்துகாணவோடினார்
வெம்புடேவ்கைவேனிலானின்வேறலாணுமாயினான்.

* பதுமினி, “அற்பவுண்டியான்” என்பர் காமதூலார்.

இ - ன். அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அரங்கு கிற்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செவிப்புலனாகேட்டற்கு ஓடினார்; அப்பொழுது அவனும் கட்புலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும் காம நேயாயினனென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினாரும் பாடம். (சௌ)

2038. தாமமாலேவார் குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாலை தன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான் மணியிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிநன்குபாடினான்.

இ - ன். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்க ப்பவோனாகிய காமனையொத்தகாலை, தன்னினையோடு அவர்கருத்துமொத்த தாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோல மிடற் றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச்சாமி பின்னும் நன்றாகப் பாடின னென்க.

தெரியலானச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர்வேண் டாவாம். (சசு)

2039. கள்ளமுப்பினந்தணன்களிந்தகீதவீதியே
வள்ளிவென்ற துண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணர்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகள்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிற் குழாத்தினோடியெய்தினர்.

இ - ன். வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக் அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஒடுமாறு போலே, தடங்கண்ணரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஓடிச் சேர்த்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத் தன்னிடத்தே யுடையமகன். (சசு)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்தவீங்கியிட்டிடைகோறுநாங்க
ளெனக்கொறுகொறுப்பபோலுமிள முலைப்பரவையல்குற்
கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பான்
பனிப்பிறைப்பூணிணைநன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டான்.

கொறுகொறுத்தல், ருதிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

இ - ன். நாங்கள் மேல் இங்கிலையிற்சிறிதெழுந்தவீங்கி இடையைச் கொல்வேமென்று கோரிப்பன்போலு முலையினையும் அல்லுலையுமுடைய தொரு பழமாகிய பாரயிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பான், பூணிணை பாட்டா கியவிலையினே சென்று அகப்பட்டாளென்க. (சசு)

2041. அடிக்கலமாற்ற்வல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரி துமுத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கண்ணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [றூள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்
முடிப்பது, இடக்கர்.

இ - ன். அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரி
துமுத்தேனெயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமுன்னிடத்தேகொ
ண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (சஎ)

2042. இனையவற்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவினென்ன
வினாமதுக்கண்ணிமைந்தர்விளிகெனத்தோழிகூற
முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
வுனாவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

இ - ன். நீர் எனையொழிய இனையவினக்கண்ணுராயின், மிகவும் என்
செய்வீரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று
தோழிகூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினாரில்லையென்றோ? இவட்கு
வருந்துங்காரியமாக அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. ()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதார்கண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்பைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்காளைமற்றிவட்குத்தியான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த, விகாரம்.

இ - ன். இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆட
வரைக்காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகியகாளை மாய்ந்
தான்போலுமேயென்றானாக, மகளிரெல்லாம் நூறுமபுகுவானென்று வாழ்
த்தி, ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்
தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை
மாலுற்றமயங்கியாங்கண்மடக்கிளிதூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுங்கட்செவ்வாய்த்தத்ததைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்ததையாற்பரிவுதீர்த்தேம்.

இ - ன். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறிமயங்குதலின்,
பாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத் தூதுவிட்டேம்;
அங்ஙனம்போய்ச்சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவக்
கண்டு வந்து கூறிய அத்தத்தைசொல்லாலே வருத்தந்தீர்த்தேமென்றாரென்க.

சொல் வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(இஃ)

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்து நுங்கண்முகவியர்முனிவுதிர்ந்தார்
பொன்றொட்டேயாமுநுமம்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடினுமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்,
மூத்தவந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்றார்.

இ - ன். கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவனாக்கானே
னென்று நெஞ்சிற்கொண்டதனைத்தவிர்ந்து நுமிட்டத்து முகவியராய் முனி
வுதிர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு
ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்கேளாமல் நம்மைப்
போகவொட்டோம்; அதற்கு யாரும் இவனை யாணையிட்டேமென்றாரென்க.

2046. பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமக்குநல்கி
னாடமைத்தோளினீரஃதொட்டிமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகளினுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

இ - ன். தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழி
ந்தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டுவா
ளாயின், கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னையிருப்பதொரு
பேயைப்பிடித்து எமக்குத்திற்பாடுவேமென்றானுக்கருதி, பொன்னல்லாத
பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே
யென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொ
ட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனற் காட்டமுடியாதா
தலின். “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” (தேவீல். சொல்.
எச்ச. ௬௪.) என்னுஞ்ஞத்திரத்து, ‘வரையார்’ என்றதனால் பொற்பேயென்
னும் ஏகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருடந்துநிறலிப்பேயென்று யஃர
வீறுமாய்கின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; “அரு
ங்கழி காத மகலுமென் றுவுழன் நலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வன
சங்கன்” (திருச்சிற். ௧௯௦) என்றவிடத்து, ‘அலர்ந்து’ என்பது, ‘அலந்து’
என்று விகாரப்பட்டுகின்றதற்போல.

(இட.)

2047. பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்கு
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினானும்
பட்டவாணுதலினுய்க்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவினைச்செவிச்சுவையமிர்தமென்றான்.

இ - ன். பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான், அவன் கருதிய
பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி ஒட்டினான்; ஒட்
டனபின் தோளினானும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவினை

யாகிய செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றென்க.

இனி, பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஓட்டினு னென்பாருமுள். காமனைக்கூறினான், இவன் வரம்வேண்டப்போதலைக்கருதி.

2048. வயிரவில்லுமிழம்பைப்பூண்வனமுலைமகளிர்தம்மு
ருயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பாள்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமுறப்
பயிரிலாநரம்பிந்தீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பா
டுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்
லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்
போடோடினானென்பாருமுள். (இசு)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைநெகிழத்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழநந்தித்த
தார்வமுறநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலே.

இ - ள். வட்டமான வளை நெகிழாதிருக்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தை
யுடையகண்ணும் முலைமேலே நீகாக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்
தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலேவந்து
வருத்துவிக்குமென்க.

2050. ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோரந்தணலுன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மாலே.

இ - ள். மெல்லிய காஞ்சியையேற்கிய அல்குலையுடையாய், கொட்
டாவிக்கொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணலிலேபூன்றுதலாலே,
கண்ணீர் கவுளையலைப்பவீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்
மேலே இனையும்படி மாலேவந்ததென்க.

‘வீழும்’ எனவருவிக்க.

(இசு)

2051. அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்தினமுலைமேற்பொன்பசுலேபுப்பப்
பொன்பசுலேபுப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலே.

இ - ள். கோதாய்! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும் பசுலைபொலிவுபெறும் படிதோன்றும்; அங்ஙனம் பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

‘தோன்றும்’ எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை கிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாததனைத் தோழிக்குக்கூற்றிற்குக்கூறினாள். இனித் தலைவன் ஆற்றாமைக் கூறிற்றென்பாருமுளர். (௭௭)

வேறு.

2052. பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கறங்கற்பேணிவரங்கொள்வனானையென்றாள்.

இ - ள். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினாள்; அங்ஙனம் பாடினாளுக, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தார்; அப்பொழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுக்கு நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினாள். (௭௮)

2053. மடலணிபெண்ணையின்மணிமருள் குரும்பைமான
வுடலணியாவிநையவுருத்தெழுமுலையினாளு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பாற்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர் திரைமுனோத்ததன்றே.

வடிவால், பணையின்றகுரும்பையமானத் தோன்றினமுலை; நிறத்தால், மணிமருள் முலை.

இ - ள். சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய், அவனைச்சூழ்ந்த தோழிமாரும் வரம்பேண்டவெண்ணும் வேட்கையின்றிரள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரெழுந்ததென்க. (௭௯)

2054. பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பலுட்டி
மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகொல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினாள்.

இ - ள். கிளைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றாற் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழியுடனே ஆடவனாக்கானாமற் போம்போக்கிற்கு இயைய வண்டியையேறினாள். (௮௦)

2055. ஆடவரிசியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்
மாடத்துளிழிந்துமற்றவவள்ளலமறையவைத்துச்

சூடமைமாலேசார்தம்விளக்கொடுதூபமேந்திச்
சேடியர்தொழுதுநிற்பத்திருமகள் பரவுமன்றே.

இ - ள். அரசனானையால் ஆடவர்போக மகளிர்குழுவேகி இழிந்து
கூடவந்தவினைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி. கடியறையிலே மறைய
வைத்துச் சேடியர் குடிலைமைந்த மாலைமுதலியவற்றையெந்தித் தன்னைத்
தொழுதுநிற்பத் திருமகள் பரவாநிற்குமென்க. (சுச)

2056. பொன்னிலஞ்சென்னிபுல்லவிடமுழந்தானையூன்றி
மின்னவிர்மாலெமன்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழக்
கன்னியங்குமுகின்கண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்
தன்னிருகையுங்கூப்பித்தையலீதுரைக்குமன்றே.

இ - ள். தையல், இடமுழந்தானையூன்றி மாலையுங்குழலும் வலத்தோ
ளிலேவீழும்படி கமுகின்கண்போலுங்கழுத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்
தைச் சென்னிபுல்லம்படியவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையுங்குவி
த்துகின்று இதனைக்கூறுமென்க. (சுஉ)

2057. *தாமரைச்செங்கட்செவ்வாய்த்தமனியக்குழையினையோர்
காமமிங்குடையேன்கானைசீவகனகலஞ்சேர்த்தின்
மாமணிமகரமம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்றேர்
பூமலிமார்பவீவலூரொடும்பொலியவென்றாள்.

இ - ள். கண்ணையும், வாயையுமுடைய குழையினாய், இவ்விடத்தே
ஒருவரும் வேண்டிதலையுடையேன்; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே,
எனக்குச் சீவகனைத்தருதல்; அங்ஙனந்தரின், நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்
பும், சிலையாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்ற
வென்க.

காமமிக்கும் பாடம்.

(சுங)

2058. மட்டவிழ்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை
யிட்டிடைநோவநிலலாதெழுமுகனவேந்தரேழன்
பட்டிமையுரைத்ததோரால்பரவியதெய்வந்தான்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கணுள்பரவியிண்டாள்.

இ - ள். கோதாய்! நின்காதலானப்பெற்றாய்; இனி இடைநோவநில்
லாதேபோவென்று புத்திசேனை வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பர
வியதெய்வம் தன்வாய்விட்டுக்கூறிற்றென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணுள்
மிண்டாளென்க. (சுச)

2059. அடியிறைகொண்டசெம்பொனாடகச்சிலம்பினாள்
கடியிறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்ணொராணி

* சிலப்பதிகாரம், சுனாத்திறமுனாத்தகாதை, நிக - ம் அடி முதலிய
வற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கணைக்கருஞ்சுதுட்கென்னவார்பூங் [ள்.
கொடியுறவொசுந்துகின்றாள் குழைமுகத்திருவோடொப்பா

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ
றைச்செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

இ - ள். சிலம்பினாகிய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய
வழவைக்கொண்டுகின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வடுவகிர்போ
லும் கடைக்கண் நோக்காநிற்க நாணிக் கொடிபோல வளைந்துகின்றாளென்க.

2060. இலங்குபொன்னோலைமின்னவின் முகஞ்சிறிதுகோட்டி.
யலங்கலுங்குழலுந்தாழுவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான்றுகின்றகதிர்விடுதிருவில்விச
நலங்கனிந்துருகுகின்றாளுமவேற்காமர்கண்ணாள்.

இ - ள். வேல்போலுங்கண்ணாள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ், குழை திரு
வில்விச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சருகி
கின்றாளென்க.

கதிர்கலந்துகின்று ஒளியைக்கான்றுவிடுமணிக்குழை, அதற்கியல்பு. ()

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டன்திரநீலமென்னு
மொருமணியுந்திரேரையொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணிடைவவயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றின்னிறைகவார்த்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம் நின்றகிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின
இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திரேரே ஒரு
கதிரை உமிழுந்தன்மைபோலப் பூணிடை வயிறறை அழகுசெய்த அழகு
டைய மயிரொழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவார்த்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்
தன என்செய்யுமென்று தன்னிலேகூறினானென்க. (கஎ)

2062. தேறினேன்மெய்வமென்றேதீண்டிலேனாயினுய்யேன்
சீமடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாற்றங்குழலினோநாகணைவிடையிற்புல்வி
கோறொடுத்தநங்கனெய்யக்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

இ - ள். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வ
மென்றேகருதிப் பின்பு மானிடமென்றேதேறினேன்; இனித் தீண்டேனா
யின் உய்யேன்; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாற் கொடுப்பா
ரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணிகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார் குழை
ந்து, வாடித்தென்க.

புல்லி, புல்ல.

(கஅ)

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்கார்மயிற்சாயலாளு

ம?

மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்ப

நிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தாரீகர்தமக்கிலாதீரீரார்.

இ - ள். மயிற்சாயலாறும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானாகிய தமக்கு ஒப்பிலாதீரார் இனியதமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி முறைமையின் துகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல்வழக்கான காத்ருவமாம். (சுசு)

2064. குங்குமங்குயின்றகொம்மைக்குவிமுலைகுளிர்ப்பத்தைவர்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன் றிருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந் துகளவித்தமாதர்
கொங்கலர்கோதைகுட்டிக்குழனலந்திருத்தினனே.

இ - ள். அங்ஙனதுகர்த்து, வேட்கைதீராதகராமையிற் பிறந்த வெப்ப நீங்கும்படி மாத்ருடைய முலையையும் அழகொழுகுகிற மேனியையும் குளிரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்குலைதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ்சேரத்திருத்தி, சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபோலேகுட்டிக் குழனலத்தையுந்திருத்தினனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலின், பூந்துகள்கூறினார். (எ௦)

வேறு.

2065. வானார்கமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்துளித்துவண்மெஞ்ச
ரும்புடமுசர், தேனாற்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரன்மெஞ்ச
வவனேகோலித்தந்தான், ஞானரப்பண்ணித்தடறுநீக்கித்தன்குருதி
தோய்த்துத்தகைமைசான்ற, ஞானர்தவோரிணையம்புந்தந்தானென்
னை.

இ - ள். வானின்னகண்ணேன்றைந்து கமழுகின்றமதுவையும் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டும் சுரும்பும் தேனினமும் துகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்டிவைத்து நினக்குக் காமன் தன்கையில்லிலையும் சேமவிலிலையும் நேரேவளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி அழகுநிறைந்தஓரிணையம்பையும் தந்தான்; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், 'ஊனார்த' என்றார். (௦)

2066. கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்கரும்பேர்திஞ்சொலாள்
கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேமழையின்

ஹதுசப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டி மேலைப்பெரியோர்
பெருமான் படைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழ்நாணிப்பூ
நோக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள். புள்ளுமகிழ்ந்தவேலான், துசப்பினுளை அயன் படைக்கின்ற
பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானாதலின், இவ
ளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வானும்நிலனும்மல்லாம் விலைபோதா
வென்றுபுகழ், அவள், நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படர்க்கை. மதுவைப்புறப்படவிட்டகண்ணியையும்,
குழலையுமுடைய சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர், (எஉ)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடகக்கையாற்
குறங்கின்மேற்றமுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா
னறந்தலைநீங்கக்காக்குமரசன்யானாகநானைச்
சிறந்தகின்னலத்தைச்சேரே ஞாய்விடிற்செல்கவென்றான்.

இ - ள். வேலான், அங்ஙனநாணியமாதரைக் கையாற்றமுலிக் குறங்
கின்மேலைவைத்துக்கொண்டு நானை நின்னலத்தைச்சேரே ஞாயின், யான்
கட்டியங்காரைக்கடவேன்; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றானென்க. (எஉ)

2068. வில்லிடுமணிசெயாழிமெல்விரல்விதியிற்சூப்பி
நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியிழற்றவொல்கி
யல்குற்காசொலிப்பவாயம்பாவைசென்றெய்தினுளே.

ஆழி - மோதும்.

இ - ள். அவள் போதற்கு ஒருபட்டுக் கணவனைத்தொழுதல்விதியாத்
லின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிநிற்ப, நங்காய்! நீ நடுங்கவேண்டா;
செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப
ஒலிக்கச்சென்று ஆயத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எச)

2069. பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பரந்தவல்கு
லெரிமணிப்பூணிணுக்கின்னலமொழியவேகித்
தருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொனீண்மாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலைவேற்கணுளே.

இ - ள். பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப்
பரந்த அல்குலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள், சீவக
னிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்கா
ன்க. (எஊ)

2070. க. திருவிறுன்மாரிகற்பான்றுவலைநாட்செய்வதேபோ
உருவிறுய்த் துளிக்குந்தேறலோங்குகார்பன்றோழர்
பொருவிறுநம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
செருவிறுழ்துதலினுள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார்.

2071. உ. கனைகடலமுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாதுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துண்டுதேக்கிரன்மணிவண்டுபாடும்
புனைகடிமாலேமாதர்த்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். இத்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட்
கொள்வதுபோலே வடிவிறுய்த் தேறலைத்துளிக்கும் தாரையுடைய மார்பி
னையுடைய சீவகன்றோழர், யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்று
கூறி இருந்தவனவிலே, ஏறிடப்பட்டவில்லேதொழுகின்ற துதலினுளிடத்து இவன்
மணஞ்செய்யுத்திறம் இல்தென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்
றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக்கூறிவிட்டாரென்க.

உ. திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி;
கொடி, அமுதையும் தேனையும் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகை
யைப்பூத்த தன்மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுத துசுப்பினையுடைய
பாவைபோலுமாதரென்க; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்
துப் பாடும் மாலையையுடைய மாதரென்க. (எசு - ஏ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமலங்கனாய்கன்
வெய்யதேனவாய்க்கொண்டாற்போல்விழுங்கலோடுமிழ்த
செய்வதேனேற்றிலாதேனேற்றிலாடிறத்தினென்று[தேற்றான்
மையல்கொண்டிருப்பஅப்பாற்குமரி தன்மதியிற்சூழ்ந்தாள்.

இ - ள். சீவகற்கு இவளைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்
கன்கேட்டவளவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றானாய் நல்வினை
யில்லாதேன் நல்வினையில்லாதாள்திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கி
யிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுகிற்பதாகச்சூழ்ந்தா
ளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவிழு
ங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்
தால் உடன்படாதேயும் சீவகளுதலின் மறாதேயுமிருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமாலேப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்

கப்பெனுமாலேவீசிநானெனுங்கனிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்தினைடரிவைகின்றாள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி, தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போ
லே ஞாயிறுதோற்கவெரியும் மாலையையுடைய தூண்ச்சேர்ந்துகின்று கற்
பாகியமாலையவீசி நானென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத்
தோழிக்கு அறத்தொடுகின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவுநீங்காதாம். “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று
நானே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிச் கற்புச் சிறந்தன்று” (தொல், பொரு-
கள. ௨௨.) என்றதனால், சிறிது நாணவிட்டாள். இன், அசை. (எக)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயல்பவழப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பினையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்த்தியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப் [னள்.
பொழிமதுப்புயலேங்கூந்தற்செவிவியைப்பொருந்திச்சொன்

இ - ள். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பா
வையன்ன நங்கையது கற்பினே, மதுவைப்பொழிவதோர் புயல்போன்ற ஐங்
கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோ
ய்ச் செவிவியைப்பொருந்தி அறத்தொடுகின்றாளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல். (அ௦)

2075. நனைவளர்கோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவலையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிவிசெப்பக்
சுனையிருட்கனவிந்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வலையதாங்கன்னிரீரின் நற்றதாரங்கைக்கென்றாள்.

இ - ள். அச்செவிலி, கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்
கைக்குநனைவென்று அறத்தொடுகிந், அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கை
வற்றக்கண்டேனாதலால், அப்பொய்கையினீர்போன்ற தன்மையதாம் கன்
னிரீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க. (அக)

2076. க. கெண்டையுஞ்சிலையுந் திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்கனியுமுத்தூந்தொழுதகவணிந்துதுங்குங்
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேரதத்தன்கேட்டனன்மனைவியொன்னாள்.

2077. உ. செருவினேத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுகுருவைவிதானே
பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
கரிவினேத்தாய்ந்தசுண்ணம்வாட்டி நன்னென்றுகண்டாய்
திருவினேதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோர் திங்கள்; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

இ - ள். அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறிவா ட்டிதானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசுண்ணத் தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னான்; சொல்லி, இது நமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்திதாதையாகிய குபேரத்தன்கேட்

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுள்.

(அஉ - ந.)

2078. கேட்பதுவிரும்பிராய்கன்கிளைக்கெலாமுணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசாந்தங்
கோட்டுறைவின்றியாக்கிக்குழுமியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலையாற்குநங்கையைநல்கினானே.

இ - ள். நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுற் றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யார்க்கும் கொள்ளக்குறைவின்றாகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

‘கேட்டலும்’ என்றும் பாடம்.

(அச)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணியார்த்தபாதத்
தரிவையராடன்மிக்காரருமணிவினைவல்லா
ருரியநூற்றெண்மர்செம்பொனென்றரைக்கோடிமூன்று
ரெரியமுன்முன்னர்நேர்ந்தேனென்மகட்டுகென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நல்கினவன், பரியகமுதலியனவார்த்த பாதத்தையுடைய ஆட ன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் நூற்றெண்மர், பொன் ஒன் றரைக்கோடி, ஊர் மூன்று, இவற்றை என்மகட்டுக் கொடுத்தேனென்று அழ லின்முன்னேநின்றுகூறினானென்க.

(அடு)

2080. மாசறுமணியுமுத்தும்வயிரமுமொளிருமேனி
யாசறுசெம்பொனார்த்தவலங்கலங்குன்றனுநர்
துசறுபரவையல்குற்றாமணிக்கொம்பனுநங்
காசறக்கலந்தவிற்பக்கடலகத்தமுந்தினுரே.

இ - ள். மணிமுதலியனவும் அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவைவொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனானும் இன்பக்கடலிலே அழுந்தினுரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(அசு)

2081. பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்
தென்வரைச்சார் துழங்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவிங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுமக்கம்புக்கவர்களொத்தான்.

‘பொன்வரை’ என்றது, இவன்மார்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங் குலைச்செற்ற முலை.

இ - ள். தோன்றல், மருப்பனையவாய் மார்பைப்பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படி அவள்தொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவர்களையொத்தா னென்க. (அ)

2082. வரிக்கழற்குரிசின்மார்புமடந்தைவெம்முலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துதினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடண்டிப்
புரிக்குழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

தினைத்து, தினைக்க. ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். குரிசில்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப்போர்செய்து பின்புசெய்யும்போரிலே தினைத்தலின், பாணிகலந்தபறைகெட ஆர்க்கும் மே கலைக்குரலோடேசிலம்பொலியிண்டக் குழல்குலைந்து பூவைத்துளிப்பத் தங்கி விடுக்கலானுயினென்க.

தினைத்தபோரும் பாடம்.

(அஅ)

2083. மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூர
வணிமலர்க்குவளைப்பைம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையனாருகுசேரிற்பேதுறுதுசப்பென்மெண்ணித்
துணையமைதோள்கடம்மாற்றோன்றரூன்புலலினானே.

இ - ள். தோன்றறன் பின்னும்புணரக்கருதி அதற்குக்களிகூரும்படி மதுவைவள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிருதலின், இப் பிணையனாப்புணரின், இடைமுரியுமென்மெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை ஒருகையாலேகொடுத்து மார்புமமுயங்கின், புணர்ச்சிவேட்கைமிருமென்று சிறிதுநீங்கித் தோளால்நெகிழப் புலலினானென்க.

‘அஞ்சொற், பிணையலுநறியசேர்த்தி’ என்பது பாடமாயின், புகழ்மாலை சூட்டியென்க. (அக)

2084. க. மல்லலங்கங்கைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவள்புலந்தூரீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனீயெ
றல்லன்னுற்றரத்தமாரந்தசீமடிதொழுதிட்டானே. [ன்

2085. உ. வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னத்
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்தினின்றாய்
கட்டழகுடையநங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ணை
னொட்டியானோக்கிற்றென்றானொருபிடி துசப்பினுட்கே.

2086. ஈ. துண்டுகினெகிழ்ந்தவல்குன்மணிபரந்திமைப்பொந்து
கண்களையிடுகக்கோட்டிக்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்
குண்டலமில்லங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோரப் பார்.
வொண்டொடியூடிகின்ற வொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்
பிவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மாற்புறமுயங்கா
மையின், பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கங்கைபோல் ஆயிர
முகமாகமுயங்குமாப்பினால் இனிப் புல்லன்மின்; தீண்டவேண்டா; போயி
னென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிற்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே எறித்
ததனை அவளேயென்றுகருதி, கோதாய், யான் பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலெ
ன்று அடியைத்தொழுதான்; அதனால், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி
தீராத பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள், என்னுருவம் பளிங்கிலே தோ
ன்றவற் சிறிதுபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்
திருந்திலிரோவென்னக் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடு
கக்கோட்டி. நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊடிகின்றான்; நின்ற அந்
துண்ணுகப்பினுட்கு, நங்காய், யான் கண்ணால் ஓட்டி நோக்கிற்று, நீபளிக்
குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றாயாதலின், நின்னிழைக் கட்டழகுடைய நீயெ
ன்றுகருதிக்காணென்றானென்க.

நம்பின்மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினுனென்று ஊடினான். 'என்ன' என்
றுபாடமாயின், என்றுகூறியுடினானென்க. (௬௦ - உ)

2087. கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னெழிகவிக்காமமோரூரி ரண்டஃகமாயிற்றென்றங்
கழுதகண்ணீர்கண் மைந்தனுவிபோழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ன். அங்ஙனத் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதருணமுடைமையின்,
கேளாளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்து பாடியிருப்ப, அதுகண்டேன்;
பளிங்கிற்றோன்றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமை
யாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டிமுறைமைநிகழ்ந்த
தாதலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்
ணீர்கள் மைந்தனுயிராகக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனை, "என்பாராட்டைப்பாலோசில" (கலி. அடு) என்
றுற்போலக்கொள்க. (௬௩)

2088. அலங்கராதவிழுவஞ்செஞ்சீறடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்த; மை
புலம்பலர்பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடவிரையவனீக்கினனே.

இ - ள். இளையவன், இதுகீருமுபாயநாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர்
செய்ததீமையைப் பெரியவர் வெரூராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறி,
சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினனென்க.

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிரீக்கிக்
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிநுகர்ந்துகாதற்
றாழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா [ன்,
ஊழ்சென்றமதியம்வெய்யோனொட்டியொன்றாயதொத்தா

இ - ள். காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியாளது புலவியைநீக்கி
அவளோடேகூடி நீங்கானாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்
ந்து, முறையானிறைத்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி ஒன்றானதன்
மையை யொத்தானென்க. (௧௭)

2090. பச்சிலைப்பட்டுமுத்தும்பவளமுமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிக்கடையைக்காப்பான்.
பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு, மாந்தி, மாந்த.

இ - ள். அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்
மாந்தும்படி அவனினையையும், அவன்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே
தனக்குத்தொழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலே இப்
பொழுதுகாப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லனென்று தேவர்கூறினாரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிகழிகைக்காதநாறத்
தொடுத்தலர்மாலைசூட்டிக்கிம்புரிமுத்தமென்றே
ளமித்தணிந்தாகஞ்சார்தினணிபெறவெழுதியல்கு
லுமித்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளைதிருத்தினனே.

இ - ள். பிரியக்கருதி, காதுலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மா
லையைச்சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து,
ஆகத்தைச் சார்தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து
வளையைத்திருத்தினனென்க. (௧௮)

2092. இலங்குவெள்ளாருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகரச்செந்தி
நலங்கொரகிலுந்தேனுங்கட்டியுந்ருகூட்டிப்

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்புமபுகையமனியங்கண்
விவங்கரசனையகாணவென் வளைக்கிதனைச் சொன்னான்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிறீயிலே அகின்முதலியவற்றைக்
கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணேயுந்நு
சிங்கவேற்றையொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினானென்க. (க௮)

2093. சுருமநீகவலவேண்டாகயற்கணுப்பிரிவல்சின்ன
ளருமைநின்கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டுவபிறிதொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பதேயுவப்பதென்றான்.

இ - ள். கயற்கண்ணாய், நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம்
யாதெனின், சிலநாள் கின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவா
யாக; அஃது அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும, நீவிரு
ம்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட
நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுக்கினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகான்
என்மனமுவப்பதென்றானென்க.

தாங்கல், அல்லீற்றுமியங்கோள். பொருள் - காரியம், வேண்டுவ, ஒரு
மைப்பன்மைமயக்கம். (க௯)

2094. நானொடுமிடைந்ததென்கொணடுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வடிப்பொறிப்பப்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
மேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழர்குழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். அவள், அங்ஙனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக் கே
ட்டு, கோதாய், கின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சிவகன்போய்த்
தோழர்குழச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்றகிளவி. (௧௦௦)

2095. புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுந்தேருநோக்கி
யிரவின்னும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
றமுதகண்ணீரினாலேகைகழீஇயவலிக்கின்ற
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினானே.

இ - ள். புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி இவற்றைவிட்டு என்மகன் எவ்
விடத்திருக்கின்றானென்று இரவும்கலும் ஓவாது அமுத கண்ணீராலே கை
கழுவிரந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பைமுகந்தாற்போல நெஞ்சருகு
கின்ற வருத்தத்தை நீக்கினானென்க.

இருடிகூற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின், கந்துகன் மெலிவையுற்றினானெ
னல் வேண்டாவாயிற்று. (௧௦௧)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறுப்பினாலே [வா
சுற்றத்தார்க்குரைப்பவீண்டித்தொக்குடன்மழுவிக்கொள்
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்மழுதகண்ணீர்காலலைத்தொழுகுற்றன்றே.

இ - ள். ஒற்றரும் உணர்தலின்றிக உரையைத்தவிர்த்து உறுப்பாலே
சுற்றத்தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய்,
எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அழு

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி. (௧0௭)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவிர்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனையம்பியாரு
மந்தமிழுவகைதன்னாலகங்குளிர்ப்பெய்தினுரே.

இ - ள். இவ்வழுகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்து
கன் கழறினாக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவிர்தாற்போல வந்தகற்
றம் அழுகையைத்தவிர, பின்னரும் அத்தமிழுவகையாலே, அஞ்சி நாயனார்
போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு
அகமகிழ்ச்சியெய்தினுரென்க. (௧0௮)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ
லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகொன்றிரந்துகூற
மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியுறதமலை
கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதினானே.

இ - ள். இவ்வினைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்த்து, அடிகளே, சென்று குண
மாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத திஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற,
அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றாலே முதற்சே
ர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், “பன்னிருமதியின்” (பது. ௫௫.) என்றனைத் தானுணர்ந்
திற்தனக்குக்கட்டமின்மையுணர்தலானும், அவன் வருத்தமிருதியானும்
இங்ஙனமிரந்துகூறினான். குணமலை, கணவன்வருதலின் மங்கலவணிக்கு
உடன்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றான். (௧0௯)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா
பாவிபேனென்றுநொந்துபரிந்தமுதுருகிறையக்
காணியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்லயானுயர்ந்ததெல்லா
நாவிபேநாறுமேனிநங்கைகின்றவத்தினென்றான்.

இவனைத்தீண்டிச் சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலின், தீவி
யுடையவென்னையென்றான். தான் விலக்கவும் இவன்தீண்டலின், பின்
னும் வேண்டாவென்றான். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூற
வேண்டலிற் பாவியெனென்றான்.

இ - ள். அடிகளே, தீண்டன்மின்; வேண்டா; பாவியெனென்று
அன்புற்று அழுது லையாநிற்க, கண்ணி, கவலல்; யான் எல்லாவற்றையும்
பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த நல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

“நந்ததிண்டேர்பன்” (குணமா. ௨௩௮) என ஆசிரியனைத் தப்
ப்புகுந்ததனையும், “பெண்ணிடர்விடுப்ப” (கனக, ௧௯௬) என வந்ததன்
மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று
கினைத்ததனையுங்கருதி, ‘எல்லாம்’ என்றான். (க0கூ)

2100. அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு
மின்னினுண்ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற
வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகேளா
யுன்னையான் பிரிந்தநாளோளுநியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. வர் - எழுச்சி.

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்
லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நின்னை மெய்யுறு
புணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்தவொருநாள் ஒழுநிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண்;
இன்னும் என்னை வருத்தாதேகொள்ளென்றானென்க. (க0க௪)

2101. இனையவண்மகிழ்வகூறியின்றுயிலமர்ந்துபின்னாள்
வினையொருளாயதெல்லாந்தாதைக்கேவேறுகூறிக்
கினையவாருழுவாமான்வாணிகளுக்கேடி
றனையவிழ்தாமமார்பன்மன்னகர்நீங்கினானே.

இ - ள். தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி
அவனைக்கூடி மற்றைநாள் தாதைக்கு மேல்முடியுங்காரியங்களைத் துணிந்து
கூறிக் கூற்றம் குழத் தாவுங்குதிரையைக்கொள்ளும்வாணிகளுகி அதற்கு ஓர்
வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போளுனென்க.

‘பின்னாள்’ என்று ஈண்டுக் கூறலின், “அன்றைப்பகலே வந்தடை
வேன்” (விம. ௪௪) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (க0௪௭)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆதக்கவி - ௨,௪௦௧.

—00000—

ப த் த ர வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2102. குடம்புனாசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்படர் மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினுகிலைச்சொரிந்த வந்தீம்பா, நடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுநாளைப்பார்ப்பினமோம்பு தண்மருத, மடங்கல்போற்றிமலர்மாணிகமங்கவளவயற்புள்ளெ ழுக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

இ - ள். திறலார், 'செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான் போனவிடமெல்லாம் தாமனாயின் இளையவிலையிலே சொரிந்தபால், அன்ன மும் குருகும்நாராயுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி கறங்குதலிற் புள்ளெழும் போயினாரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு.

(க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்மன்றபொழிகதிர்ந்திலமுழக்கி, வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிது ணரன்னம்பெடையெனத்தழுவியன்மையினலமரலெய்தித், திரிதரு நோக்கந்திதிலார்நோக்கிநெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

திது - ஈண்டுவேட்கை.

இ - ள். திதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்து கூப் பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குமுத்திரியும் வலம்புரியிரத்துக் குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுநீனாயும் பிரிக்கவல்ல அன்னம் பெடையென்று சென்றுதழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித் துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம் பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போனாரென்க.

(உ)

2104. கோட்டிளங்கலையுங்குடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்மணிவி ளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறி வண்டவற்றையலே, நாட்டிளம்பிடியார்நகைமுகம்பருகுநல்லவர்போ ன்மலர்பருகு, மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலர்க்கானமுருகுவந்தெதி ர்கொளநடந்தார்.

இ - ள். உயர்ந்த கொன்றைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும் பிணையும் துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை

மகளிர்முகத்தின் நகையைப் ப்ருகும் ஆடவரைப்போலப் ப்ருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள அம்முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போளுரென்க. (ங)

2105. குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல்சடைவிரித்தேற்கு, மழலவீரஞ்லத்தண்ணலேபோலவருவிரீர்மருப்பினினெறியக், கழைவளர்குன்றிற்களிறுநின்றடுங்கடிநறுஞ்சந்தனச்சார, லிழைவளர்முலையார்சாயல்போற்றோகையிறைகொள்பூங்குறிஞ்சியுமிறந்தார்.

இ - ள். கங்கையினீர் இனையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச்சடையைவிரித்துகின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிரீர் மருப்பிலேவீழக் களிறு குன்றிலேகின்றடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிசிலத்தையும்போளுரென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில் நீர்விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிமமிருத்தலின், 'சூலத்தண்ணல்' என்றார். (ச)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கனையசெஞ்சூட்டினொளிமயிர்வாரணமொருங்கே, கான்றபூங்கடம்பின்கவட்டிடைவளைவாய்ப்பருந்தொடிகவர்சூரல்பயிற்று, மான்றவெம்பாலையழன்மிதித்தன்னவருஞ்சரஞ்சடர்மறைபொழுதி, னூன்றினூர்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர்போற்சந்தனமொருங்குமெப்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய முல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்த்தவிடத்தை. கவர்சூரல் - இரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுகைக்கு விரும்புகின்றசூரல். வாரணமும்பருந்தும் பாலைநிலத்தினதுவெப்பமிருதியின் நாவழியினிப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்சூரல் பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

இ - ள். ஊன் தலையிலேதோற்றினுலொத்த சூட்டினையுடைய வாரணம், வெம்மையார் பூவையுதிர்ந்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனேயிருந்து சேரக் சூரலப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சுரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்பு சேரமறையப்பட்டு மாவைவிசையிலேசெலுத்தினாரென்க.

வெம்மைமிருதியால், அந்திக்காலத்தேபோனார். “நடுவ ணைந்திணை நடுவணதொழிய்ப், படுதினை வையம் பாத்திய பண்பே.” (தொல். பொரு. அகத். உ) என்று பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையானும், “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.” (ஷே ஷே ஷே கூ) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர்கொல்கின்றகாலம் முன்பளிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலைகூறியவாறு என்னை யெனின்,

காலம்பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் ; சித்தினாயும் வைகாசியும் குடகமலைக்குக் காரகாலத்தையாக்கினுற்போல மாரகழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையைவிளைத்துப் பாணையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினையால் எக்காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றாரென்றுமாம். (இ)

2107. நிலையிலாவுலகினின்றவண்புகழைவேட்டவனிடையமேபோன்று, மிலைகுலாம்பைம்பூணிகளமுலைத்துநினைக்கின்றதொண்டையந்தவரவாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர்வெகுளியேபோன்று, முலைவிலார்கில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிரவஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்றகடுமைகூறிற்று.

இ - ன். கேடிலார், தாமாதே ஒருமுகுர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதிரையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருமுகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப் போனாரென்க.

கனி, முதற்கேற்றவடை, கலைகளாவன : “வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிருதிருத்தக் - கூத்தம் பாட்டுந் தூக்குந் துணியும் - பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடாடலுந் - தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்திந் குழலுந் - கந்துகக் கருத்து மடைநூற்செய்தியுஞ் - சுந்தரச் சுண்ணமூந் தூநீ ராடலும் - பாயற்பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும் - காயக் கரணமூந் கண்ணிய துணர்தலும் - கட்டுரை வகையுந் சுரந்துகாணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும் - கோலங் கோடலுந் கோவையின் கோப்புந் - காலக் கணிதமூந் கலைகளின் துணியு - நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த - வோவியச் செந்தூ லுனாநூற் கிடக்கையுந் - கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொழிநங்கை” (உ - ம் காண) என்று மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (சு)

2108. புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னினர்ப்பிண்டியும் பொருந்தி, மதுக்கலந்தாழ்த்துச்சிலம்பிவிழ்வனபோன்மலர்சொரிவகுளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பிலிக்களைகுரனாவண்டான, மெதிர்த்ததண்புனல்சூழின்னதிக்களாமேலியவரயர்வுயிர்த்தெழுந்தார்.

இ - ன். வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்றகனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழலுதலிற் சிலம்பிவிழ்வனபோல மலரைச்சொரிசின்ற மகிழ்மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரலையுடைய

நாளாயும் வண்டானமு மெதிர்த்த நதிக்கணாமேலே இனையவர் இளைப்பாறிப் போனாரென்க.

பூணி, கம்புஎன்பன இறந்தவழக்கு. (எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவின னிந்துவிழ்ச்சையுங்கனிந்துவிழ்வாழையி ன்பழனும், புள்ளிவாழலவன் பொறிவரிக்கமஞ்சுண்ணெருண்டி னுக்கு ய்த்துநோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்ம லர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந் தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையுடைய பலவின்களையையும், வாழைப் பழ த்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாழும் அலவன் நிறைந்த சூலையு டைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையை யும் ஆமையையு மிதித்து மலரை வழியாம்படிருறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந் தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திரின்றொருங் கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கி றைவனுந்தமார்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிர்துநளிகடலமிர்துநல்வ ரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிர்துந்காண்வரக்குவவிக்கண்ண கன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” (குறு. ந.எ௦) என் றுர்பிறரும்.

இ - ள். இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்கு விடுதலையுடைய இடங்கடோ றும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெதிர்கொள்கவென்று நினை ப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச்சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையு மேவ, அவரும் அமிர்துகளைக்குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண் டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: “செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்தீங் - கன்னற் கதலியோடைந்து.” கடலமிர்து: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிப்பவள மொ ண்முத்த - நீர்ப்படுமுப்பிலே டைந்து.” வரையமிர்து: “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம் - கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” காட்டிலமிர்து: அரகு லன்னி செந்தே னணியமிற் பீலி - திருத்தகு நாவியோடைந்து.” அமிர்தெ ன்றது, பொருள்களை. (க)

2111. பொருமதயாணைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்திய முலையா, ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனுறவேத்துவார்பூக்கேயி ல்தொழுவார், வருகுலைக்கமுமும்வாழையுந்நவார்வரையுமிழுவார்போ ன்மாடத், தருந்றும்புகையுமேந்துவாரூர்தோறமரர்தமுலகமொத்த துவே.

ஆவி - டெட்டுயிர்ப்பு.

இ - ள். ஊர்தோறும் பூண்ச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையார்
எத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கண்ணிக்கமுகும் வாழையும்
நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(௧௦)

வேறு.

2112. பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாடினருவி - ஒலி இனியவருவி. உலகைத் தாங்குமவனதலின், சேட
னென்றார்.

இ - ள். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிட
த்து வாயில் முதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம்.

2113. பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்சினவெந்தொழிற்கோடேந்தினமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்கூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

இ - ள். ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமுலை
யாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் நுதலிற்கூட்டிய பட்
டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க.

(௧2)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துகுவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும்
சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துகூலைகின்றகுழலையுடைய மகாரா
யெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்

ப்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின்.

(௧௩)

2115. எதிர்நலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயற்
கதிர்நலமங்கையர்காரொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கண்கிணியார்க்குமொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், தோற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த
சாயலினையும் கதிர்ந்தநலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுங்கின கிண்கணி இங்ஙனம்போ
கன்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல் - முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

2116. கருங்கணிள முலைகச்சுறவிக்கி
மருங்குறளாமழைமருண்மாட
நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றித்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவிக்க இடைதளரவந்த மா
டத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவ்வினைக்காண்டற்கு இடம்பெ
ருது அலம்வருந்தன்மையை யுடைத்தென்க. (கக)

2117. மின்னு குழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி
றுன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையும்படி
குழையினராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற்
குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கக)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ
றோடவுதிர்த்தவணிகலமுக்கவை
நீடிருள்போமுநிலைமைத்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழ
ன்றகலஞ் சிந்தினவை கிலைபெற்ற இரவில் இருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தா
யிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம்.

(கஎ)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்
தாததித்தெங்குந்தவிசொத்ததுவே.

இ - ள். மைந்தருமகளிரும் காதலால் இவ்வினைக்காண்டற்குத் தம்மாலை
கள் பிணங்கும்படிவீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றாதுநெருங்கி
யெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (கஅ)

2120. மாணக்கவரிமணிவண்டகற்றவங்
காணையெருத்தத்தமராகுமரணிற்
சேணக்கடவிடைச்செல்வனைக்கண்முவர்
தேனையவருமெதித்துணாக்கின்றார்.

மானக்கவரி, “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி.” (திருக். கூசு. ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத் தே தேவகுமரனைப்போலே சாமரைவீசவிருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க.

(கக)

2121. க. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக

மாமலர்க்கோதைமனாள் ன்புகுதக

காமன்புகுதககாளைபுகுதக

நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக.

2122. உ. மின்றோய்வனாகொன்றவேலோன்புகுதக

வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக

வென்றோன்புகுதகவீரன்புகுதக

வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலங்கண்ணுமாம், உவப் பின்கட் பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு; இலக்கணையுமாம்.

இ - ள். திருப் புகுதக, திருமால் புகுதக, காமன் புகுதக, காளை புகு தக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப்பிளந்த முருகன் புகுதக, இயக்கன்புகுதக, அருகன்புகுதக, வீரன் புகுதகவென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்விழுக்காடு.

(உ௦ - க)

2123. க. இடிநறுஞ்சண்ணஞ்சிதறியெச்சாரங்

கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்

துடியிடுநண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்

வடியடுகண்ணியர்வாழ்த்துபுகிற்பார்.

இக்கவிமுதல், “என்றோ” என்னுங்கவியளவும் ஒருதொடர்.

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சுண்ணத்தைச்சிதறி, மாலையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார். (.)

2124. உ. சுரும்பிமிர்மாலையொழுவனரீட்டி

யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமக்கு

விரும்பினையாய்விடினெல்லநடமோ

கருங்கணிற்சாமனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையரீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றாயிற் காமனை இக்கண்ணிலேகாணும்படி மெல்லநடப்பாயாக வென்பார்.

இது, பிடிக்குமுன்னின்றமகனிற்கூற்று.

(உங்)

2125. ஈ. மடநடைபெண்மைவனப்பென்பதோராய்
சுடுநடைகற்றாய்கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனப்பூண்பிறழ்ந்து
புடைமுலைவிம்மப்பிலந்தனர்நிற்பார்.

பெண்மைக்கழகு மென்நடையென்பதோராயாய்க் கடியநடையைக்
கற்ற நீ கணவியினியுக்கக்கடவை; பாவி, நீதான் பிடியல்லகாணென்றுகூறி,
அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும்பிறழ்ந்து முலை
யுமொருபக்கத்தேவிம்ம வெறுத்துநிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின்றமகளிர்கூற்று. (உச)

2126. ச. மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்தாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடிசேள்வ
னயிராவணத்தொடுகுளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டிதவநிலென்பார்.

மயினாயுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனாகிய
ஐராவணத்தோடே குளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதபடி ஐயனாகிய உயிர்காவ
லனைக்கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி நில்லென்பார்.

குளுறு மென்பது, சேறு மென்றாற்போலப் பண்மையுணாக்குந் தன்
மைச்சொல். (உடு)

2127. ஞ. ருமையழுகிற்கரசனைநானைத்
திரும்பலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
யெரிமணிமாலையினம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனானவனை எம்சேரியில்
வீதியிலே நானைக் கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவ
ளத்தைத்தருவேமென்பார். (உசு)

2128. கூ. என்னோர்மருங்கினுமேத்தியெரிமணிப்
பொன்னார்கலையினர்பொற்பூஞ்சிலம்பினர்
மின்னார்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னகுமரனைவாழ்த்திமகிழ்ந்தார்.

இ - ள். அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோ
வென்பார், புலந்தனர்நிற்பார், நில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையின
ராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கிலின்றிவெல்
லோரும் அரசகுமரனை யேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

ஏத்துதல் - புகழ்தல். வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியனகூறல். (உஎ)

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டினாயெழுவவேபோற்
றுளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிதுடங்கும்விதி
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
னிளங்கதிர்ப்பரிதிபெளவத்திறுவரையிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். இளங்கதிர்ளாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்
மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டினாபொங்கி யெழுவனபோல மா
டத்துச்சியிற் கொடிதுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச்
சேர்ந்தானென்க.

(உஅ)

2130. இழையொளிபரந்தகோயிலினமலர்க்குவளைப்பொழ்
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்ற
மழைமின்னுக்குழாத்தின்மாலையங்கையர்யங்குகின்றார்.

இ - ள். கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளை
விராய்ப்பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின்
றிரன்போலே கலந்தகின்றாரென்க.

(உக)

2131. எரிக்குழாஞ்சடரும்வெவிலேந்தலைக்கண்டிகோயிற்
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணாக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ
விணாக்குழாமலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணலேகண்டு இங்ஙனம்
ஒரு மகனைப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துகின்றா
ரென்க.

பூவில்வியொழுதுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப்
பின் ஆரவண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகியமாலையென்க. உமிழ்த்
திரளுமென்க.

(உ௦)

2132. அலங்கராதவிழ்ந்துசோரவல்குற்பொற்றோமைின்னச்
சிலம்பின்மேற்பஞ்சியார்ந்தசிறடிவலத்ததூன்றி
நலந்துறைபோயநங்கைதோழியைப்புல்லிளின்றா [ப்பாள்.
நிலங்கொளிமணித்தொத்தீன்றவோந்துபொற்கொடியொடொ
அவிழ்ந்து, அவிழ.

இ - ள். மாணிக்கக்கொத்தையீன்ற பொற்கொடியோடொப்பாளாகிய
அழகின் கூறெல்லாநிரம்பியநங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற் பொ
ன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சிறடியையுன்றித்
தோழியைச் சார்ந்துகின்றாளென்க.

(ருக)

2133. தாமரைப்போதிற்பூத்ததண்ணறுங்குவரைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
மேமலர்மார்பினுனேநோக்கினுள்செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமூழ்கிப்புக்கொளித்திட்டானே.

இ - ள். அவன், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவரைப்பூப்போலே முகத்
திலேபொலிவுபெற்றகண்களாலே மார்பினுனேநோக்கினுள்; அவனும் அவன்
நெஞ்சிலேமறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கட்புலனாகாமையா
யினுனென்க.

மூழ்குவெனத்திரித்து, நெஞ்சிலேபுக்குமூழ்க வொளித்தானென்றுமாம்.

வேறு.

2134. விண்ணாறுசெல்வார்மனம்பேதுறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணாறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணாறுசென்றகளியைங்களைக்காமனன்ன
புண்ணாறுவேலான்மனமூழ்கினள் பொன்னாளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற
பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்
படிபோந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப்புலனாதலைப் பொருந்தினனொருகா
மனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனைவியந்துகூறினர். புண்டோற்று

இ - ள். வேலான், பண்டோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப்பாரித்த
வென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே அவன்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிர்தகலசம்போந்தென்றால், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்திற்
சொன்றே பொருடருதலிற் குற்றமாம். (௩௩)

2135. மைதோய்வரையினிழியும்புவிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமலைப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்ப்புங்கழலைத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினுனே.

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினாறுகற்பலோகத்துள் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்
ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனதலால் இங்ஙனங்கூறினர், பதினாறு
கற்பங்களாவன : (க) செளதர்மம், (உ) ஈசானம், (௩) சனற்குமாரம், (ச) மா
கேந்திரம், (இ) பிரமம், (ஈ) பிரமோத்தரம், (எ) இலாந்தவம், (அ) கா
ய்ஷ்டம், (ஐ) சுக்கிரம், (கௌ) மகாசுக்கிரம், (கக) சுதாரம், (கஉ) ஸஹஸ்
ராரம், (க௩) ஆரதம், (கச) பிராணதம், (கஇ) ஆரணம், (கஈ) அச்சுதம் என்
பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமந்திர புராணத்திலும் சொல்
லப்பட்டன.

இ - ள். மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழிந்துபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான்; தொழுது மன்னர்முடி தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்திடுனென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடையமன்னர். கழல் - ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தித்திரண்டதின் டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமாணவிடாது புல்லித்
தன்னன்புகூரத்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்வினாமார்பநனைப்பபின் றுன்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

இ - ள். மன்னன் மருமாண விடாமற் றோளாற்புல்லி அன்புமிருதலின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மாற்பைநனைக்கும்படி நின்றானென்க. ()

2137. ஆனதுவேந்தன்கலுழந்தானெனக்கோயிலெல்லார்
தானியாதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புந்
காணர்மயிலின்கணம்போற்கலுழவுற்றதன்றே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனதழுதானென்றுகருதித் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுகின்ற மயிற்றிரள்போலே கண்பெய்தமாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதலுற்றவென்க.

உற்றது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். காணர்சிலம்பு.

(௩௬)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுங்கோப்பைங்கதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுதூன்மயங்கிமுந்ரீ
ரகமடைதிறந்ததேபோலலறக்கோக்கினையநங்கை
மிகைநலத்தேவிதானேவிலாவணைநீக்கினோ.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்சந்தன்நன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழுதூரலெங்குங்கலந்து கடலிடத்துக் களையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்கினையநங்கையாகிய விசைய சானேவந்து அழுகையைநீக்கினுனென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி.

(௩௭)

2139. பல்கதிர்மணியும்பொன்னும்பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுசூழ்ந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமர்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவமாதோவிகியுளியெய்தினுனே.

இ - ள். மணிமுதலியவற்றை

சித்திரகூடமெங்கும் தாமந்தாழப்பட்டுப் புகைகமழாநிற்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச் சேர்ந்தானென்க. (நா)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்ங்குபொன்வாள்
கருமணிமுகடுவேய்ந்தகஞ்சனைகவரி கொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசுதித்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ள். அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்டமகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (நக)

2141. உலந்தநாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமீன் குளக்குங்கம்பி
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்கரசநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே கோவிர்தன், நாளந்தவர்க்குத் தோன்றாதமறையும் அருந்ததிதோற்குங் கம்பியையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதலியென்னுந்தேவிபயந்த நம்பியாகிய சீதத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன் படாரென்று அவரை வினவாது தானேயரசளித்தான்; “வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்பு” (பதிற். எச.) என்றற்போல. (சொ)

2142. மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின்மறையநம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுகிமுரசநாணவெறிதிரைமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ள். பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்குதவியாகிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தாற்போல அமைத்தனனுய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றவற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் திரை முழக்குப்போல் ஒருமொழிகுறினானென்க.

வேண்டேட்டடிசில் - தார்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த -

திண்பிணி முரசம்” (புறநா. ௨௮௮.) என்றாற்பிறரும். நீகொன்றசீவகன் ஞேழர்க்குக் கோவிர்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினால் மேலுறவாகி யாம்கொலைஞழ்கின்றது தவறுமென்றுகருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேளூர் வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம்.

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக

வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுராமினென்னத்
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கினன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்விரிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ன். தன்மைத்துனன் அரசவுரிமையைக் கோவிர்தனையெய்தக் கருத்துடையென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றான் கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து வரவிட்ட வோலையிலுள்ள காரியத்தை நீருராமினென்ன, விரிசிகன் அவவோலையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையைவாங்கி அரசுனைத்தொழுது தோன்றக் கூறாநின்றனென்க. (சஉ)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை [மேற்புதையவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான் சிதையவென்னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிநர்யாரே.

இ - ன். கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஒர்பொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானும் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானுதலிற் றெளிவிக்கின்றேனென்றனென்க. (சங்)

2145. க. படுமணிப்பைம்பொற்குழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து

கொடிநெடுந்தேர்கணுறிக்கொய்யுளைமாக்கள் குத்தி
யிடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிசும்பேறச்சீறி
யடுகளிற்றசனிலேகமலமரவதனைநோனான்.

2146. உ. நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவீக்குமபோழ்திற்
கூற்றெனமுழங்கிவிழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகின்றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பையுடைய ஆடவர்; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன்மர்பு.

இ - ன். அசனிலேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப் பொருளாய்ப்பாகரை யேவினானாக, அது பாகர்நூற்றுவரைக் கொன்றதென்

கின்ற வார்த்தையைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி யேறிக் கந்தி லேசேர்த்திக் கட்டுகின்றவளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அர சன்பட்டானென்க.

கோலிளகிற்று - மங்கலமரபு.

(சச - டு)

2147. தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீங்கு

மெனக்கினியிறைவன்றானேயிருநிலக்கிழமைவேண்டி.

நினைத்துதானெடித்தல்செல்லாதென்சொலேதெளிர்துநொ சினக்களியானைமன்னன்வருகெனச்செப்பினானே. [ய்தாச்

இ - ள். மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான் தாழாதே யான்தெளித்தசொல்லையேதெளித்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீங்கும்; தன க்ரு யான் உயிரையுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கிறைவன் தானேயாத லின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகன்வாசித்தா னென்க.

‘வருக’ என்னுமளவும் ஓலைப்பாசுரம். நெடித்தல், விகாரம். உயிருமீ வேனென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சச)

2148. ஓலையுட்பொருளாக்கேட்டேயொள்ளெயிலிலங்கநக்குக்

காலனையளியன்றானேகையினுல்விளிக்குமென்ன

நூல்வலீர்வனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியிதே [ஊன்.

போல்வதொன்றில்லையென்றான்புனைமணிப்பொன்செய்ப்பு

இ - ள். அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சீவன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக் கையால்விளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, நூல்வலீர், இவனைக் கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி யிதுவேபோல்வது வேறில்லையென்ற னென்க.

மதியாற்குழுஞ்சூழ்ச்சியிதென்றது - நடப்பாய்ப் போதுகின்றதனை. (சள)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழந்தன்னைக்

கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு

முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட

வள்ளுவார்முரசுமுதாரதைகெனவருளினானே.

இஃது, அதுகேட்ட கோவிந்தன்கூற்று, வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவர்சிலரும் உள்ளத்தினின்றூர் தோற்றவிக்கவேண்டா; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை அங்ஙனங்கரு க்இனோமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றி யூரிலே முரசறைவிக்கவென்று கோவிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங்காரனோடுகாவலனொருவனுண்

விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்வினைவகூறி

னெட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நா நுமவல்லவென்னக்
கொட்டினுன்றடங்கண்வள் வாரக்குளிறிடி முரசமன்றே.

மேல்வினையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற்
றைக்கூறின், அந்நா நும்முடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்
லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினுனென்க. இது முரசறைவான்கூற்றெ
னின், பகைமைகூற்றிறேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானுன்;
இனி அவ்விதைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்பாளு
தலின், நீர் அவற்றை யிரண்டுநாட்டிலும் ஓக்கவழங்குமினென்று உறவு
தோன்ற முதற்சாற்றினுனென்க. (௪௯)

2151. விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைத் துநின்றழலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணின் துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித் துநானைத்
தெண்டிணைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொருகுவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி யணிந்து பிடித்து நான
நானை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினுனென்க. (௫௦)

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவமுமுரசுமார்ப்பக்
கூற்றுடன்மனையதானைகொழுநிலநெளியவீண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வெள்வாட்குடரொளிபரந்ததன்றே.

ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலி
யன ஆர்ப்பத் தானையீண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வாளொளி நகரிலேபரந்
ததென்க. (௫௧)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிற்களோக்கி
யுதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொன்சுடர்ப்பரிதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றோன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ள். வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிற்களைப் புறப்படவிட்
டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த புரிதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடைநீழ
விலே தோன்றிப் படையைக்காணுகிறகுமென்க. (௫௨)

வேறு.

2154. க. அரும்பனைத் தடக்கைய பரகாத்திரம்வாய்வாலெயிறைந்தி
னுங்கொல்வ, தருங்கடற்சங்குங்கதந்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலுக்கி

ருடைய, பெரும்புலிமுழக்கின் மாறெதிர்ப்புமுழங்கிப்பெருவகைண்டி
 டந்திறல், திருந்தியேழுறுப்புந்திண்ணிலந்தோய்வதியுமிழ்சிறுகணிற்
 சிறந்த.

இதுமுதல், “சொம்பொனீண்முடி” (மண். ௬௬) அளவும் ஒருதொடர்.
 2155. உ. கவிழ்மணிப்புடையகண்ணிழனாற்றுகனன்றுதந்திழலொடும
 லைவ, வலிழ்புயன்மேகமனையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதாநாகம், புக
 ழ்பருந்தார்ப்பப் பூமதம் பொழிவானின்றன விராயிரங்க வுள்வண்,
 டிகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞாற்றையவுமத்துணைக்களிறே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அபரகாத்திரத்திற்கு, “கடாந்திறந்து” (காந்த. ௩௧௪) என்னுங்கவியிற்
 கூறினம்.

இ - ள். கை, பின்கால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற
 ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும் பாளையும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரா
 யுடையன, புலிமுழக்கினால் எதிரேழுமுழங்கி அதனைக் காணாமையின், அது
 தங்குமலையைக்கிழிக்குந்திறல், ஏழுமுழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்புமூன்
 றுநிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் சொரிகின்றகீரை
 யுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத்ததுதுறு; புகழும் பரு
 ந்தமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம்; கவுளைவண்டுகழும்
 படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிற்றுக் கன்றுகள் இரண்
 டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க.

ஆக யானை பதினாயிரத்ததுதுறு. ஏழும் திருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்பு
 மூன்றாவன: கையும், கோசமும், தாலவட்டமும். இவற்றோடு கால்நான்
 குங்கட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (இக. - ௪)

2156. சூந்தமேயயில்வார் குனிசிலைமூன்றுங்குறைவிலார்கூற்றொ
 டும்பொருவா, ரந்தரமாறாயான்கொண்டேறப்பறக்கெளிப்பறந்திதி
 ந்திறலார், முந்தமர்தம்முண்முழுமெயுயிரும்புமேய்ந்திடவெஞ்சமம்
 விளைத்தார், கொந்தழலஞ்சாக்ஞஞ்சரமிவர்தாரகோடியேவிருத்தியா
 வுடையார்.

இ - ள். தீக்கு அஞ்சாத சூஞ்சரங்களை யேறினவர்கள் ஏறிகோல்,
 வான், வில்லென்கின்ற மூன்றிலுந் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும்பொருமவ
 ராய் அந்தரம்வழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற்
 பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபோரிலே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி
 சமரத்தைவிளைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச் சீவிதமாகவுடையாராயிருப்

2157. குங்கும நறுநீர்பந்தி கின்றாடுங்குதினா யாறாயிரத் திரட்டி,
 பொங்குவெண்மயிர்கூழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி,

வெங்கணைதவிர்ப்ப வெள்ளி வெண்படைய வாய்விடினில் வலாநிஷ் லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரி சூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகைய னபாய்மா.

இ - ள். புறப்பட்டாமற் பந்தியிலேகின்று சூங்குமங்கலந்த பனிநீராயா மும் * நம்பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலணையாற்பொலிந்த மயிர்சூழ்பு ரவி அறுபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிடுவன, வெள்ளி க்கல்லணையுடையன, குசையை நெகிழவிழற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரி யணிந்த பாய்மாக் கூறின், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவா யிருக்குமென்க.

ஆகக்குதினா நூறாயிரத்து முப்பத்திராயிரம். (௫௬)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொளிர் சூந்தமும்வாளுந், தோநிலையரவின் றோற்றமேபோலுஞ்சிலைகளும்பி ரகளுந்துறைபோ, யூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமுக ளங்கண்டார், பானிலாப்பூணூற்படைத்தொழிற்கலிமாப்பண்ணுறுத் தேறினாவரே.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் சூந்தமுதலியவற் றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார், பூணூராகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணி யேறினாரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினூராகியவவர் இத்தன்மையரென்றாமாம்.

வேறு.

2159. க. தறுகணண்மையதாமரைநிறத்தனதகைசான் மறுவில்வான்குளம்புடையனமாளவத்தகத்த பறையினாலுவபிசினைநாவலின்கனிபோற் குறைவில்லோலத்தகுளிர் புனற்சிந்துவின்ன்காய.

2160. உ. பாரசூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த வீரவாற்றலவிளைகடுந்தேறலினிறத்த பாரிற்தேர்செலிப்பழிபெரி துடைத்தெனநாணிச் சோரும்வார்புயறுளங்கவிண்புகுவன துரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாளவதேசத்திடத்தனவாகியதுரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்ன்காயனவாகியதுரகம் பறை யொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்கனிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பார

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதினையை நம்பிரானென்றல் மரபு. இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

சூரவம் பல்லவமென்னும் பதியித்பிறந்ததுரகம் ஆற்றல, நிறத்த, வீண்புக
வனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தெந்நடத்துதலையுடையன.

(௫௮ - கூ)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலேமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிரியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதிரை.

மாலே - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிதாகவோதக ;
* மரட்டம்.

இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிற்கழுத்துப்
போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும் ; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளிபோ
லுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (சு0)

2162. இன்னபொங்குளோப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியறேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்துவெண்மதியந்
தன்னைபூர்கொண்டதகையனதொகைசொலினறுநூ
றென்னுமீறுடையிருபதினயிரமிறையே.

மதி - குறட்டிற்குவமம். † பரிவேடிப்பு - சூட்டிற்குவமம்.

இ - ள். தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றற்புணையப்பட்டு இத்
தன்மையவாகிய புரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்த்தொகைசொலின், அறு
நூறென்னுமெண்ணினை யீற்றிலேயுடைய இருபதினயிரமென்க.

இறையே, விளி.

(கக)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருமுநீ
ருச்சிமாக்கதிபோற்சுடுமொளிகழியில்வா
நொச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்றுதம்மொன்றூர்
நிச்சங்கு.நற்றினுக்கிபவார்தேர்மிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலு நிறத்தனவாய் முநீணாமாக்கதிர் உச்சியிற்
சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிகிழ்வாளென்க. செச்சத்தொடிவருமென்க.

இ - ள். தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்றூரிய
வென்று கூறுதல்வரும் வானையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று
தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இபிவராயிருப்பாரென்க. ()
வேறு.

2164. க. எயிற்றுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவிலவாள்பணிக்கும்வேலொபிடன்வல்லார்

* மகாராஷ்ட்ரமென்பது மரட்டமெனப் பிராகிருதத்தில் வழங்குகின்
றது.

† பரிவேடிப்பு-பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது; சுற்றியதென்பது பொருள்.

துயிற்றியபல்கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

2165. உ. காலனெடுகுழந்தகடுகோய்கோயுமொப்பா
ராலுங்கடதூர்த்தன்மலையகழ்தவிலைவவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். தமதாண்மையால் எயிராகிய படையையுடைய புலியையொப்
பார், வில்லையும் வானையும் பிறர் தம்பக்கவிலேகற்கும்படி வேலோடேகூட
வல்லார், தம்மிடத்தே தங்ஃப்பண்ணிய பலதூற்கேள்வியினையுடையார்,
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக் கத
னறுப்பார், வருத்திக்கோலறித் காலனையும் பற்றினனோயையுமொப்பார், செ
ருக்கினும் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார்,
ஆண்டொழிலர், துமராற் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குதூரூயிரமென்
னும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுப்பை யடைகின்றவலியினுலென்றுமாம். (கஉ - ச)

2166. சிங்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வாநும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி
மங்குலிடையின்னுமதியுஞ்சுடரும்போல
வெங்குடொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வானிற்கும் வேலிற்குமின்னும், வில்லிற்குப்
பிறையுமுவமை.

இ - ன். இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்
றும் தனக்கு ஓரரண்ச்சேரும்படி விரிந்ததென்க. (கஉ)

வேறு.

2167. செம்பொனின் முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைகாட்டினு
னம்பொனெண்கழலானயிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாகிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ - ன். அங்ஙனம் படையைக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி
தொட்டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிறற்றுபது, மதம்பொழி

* ஏனாகியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படுமீ பட்டம்: வெண்பா.
“போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்-கார்க்கடல் பெற்ற கரை
யன்றோ - போர்க்கெல்லாந் - தானாகி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே -
ரேனாகிப் பட்டத்திவன்.” என்பதனாலுணர்க.

வானின் னன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இனையகளி
றும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சரங்கனையேறினவர்கள் கோடியேவருத்
தியாவுடையாயிருப்பார்; குதிரை யாறாயிரத்திரட்டி, புரவி யறுபதினாயி
ரம், பாய்மாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; ஸூராகியவவர் அம்மாவைப்
பண்ணியேறினர்; மாளவத்தகத்தனவாகியதுரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன,
வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் களையனவாகியதுரகம்
ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரகூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற்
பிறத்ததுரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, விற்பகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட
தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போலு நிறத்தனவாயிருக்கும்;
மாக்கலத்தினவந்திழிந்தகுதிரைகள் கிளிபோலு நிறத்தவாய் பவனக்குளம்
புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதினாயிரத்தறு
துறு. இத்தேராட்கள் கூற்றினுக்கு இடுபவராயிருப்பவர்: சிறப்புப்பெற்றா
ராகியவவர் நான்குதுறாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படை
யும் கூற்றும் அரண்சேரும்படி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினுன்;
அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுகவேறினான்; அப்பொழுது வெல்க
வென்று வாழ்த்தினரென்க.

இவ்வியானைக்கு இது பெயர்.

(ககூ)

2168.

சிறுவெண்சங்குமுரன் மனதினமுர

சறைபுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன

நெறியினல்கிண்புள்ளுநிமித்தமு

மிறைவன்கண்வலனுடிற்றியைந்தரோ.

இ - ன். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென
ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையையறி
வித்தன; இறைவன்வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (ககௌ)

2169.

மல்லல்யானைக்கமங்குமணியொலி

யல்லதைங்கதிமான்கொழுந்தாரொலி

கல்லெனார்ப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற்

செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ன். சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடேநடப்பதொரு
கடலையொத்ததென்க.

“விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.”

2170.

மாலையாமதிவெண்குடைமல்கிய

கோலக்குஞ்சிசிழற்குளிர்சிச்சமுஞ்

சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்

பாலேபோய்ருதம்பயந்திட்டதே.

இ - ள். பாலைநிலம்; குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர்
நிழற்சோலையாய், மத்ததாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருத்தன்மையை
உண்டாக்கிற்றென்க. (௬௧)

2171. மன்றன்மாமயிலார்த்தெழுமானினங்
கன்றினோடிகலங்கினகாற்பெய
வென்றவேற்படையஞ்சிவனத்தொடி
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

இ - ள். பெடையோடிகூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலா
லும், மானினங்களைல்லாம் கன்றோடே கூங்கியோடுதலாலும், படைக்கு
அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

2172. படுகண்முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமரங்கதநாடெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிதோய்திலுளர்செம்பொற்புரிசையே
கடிமண்காவல்கருதினன்கோயிலாகக்கருதினன்.

இ - ள். சீவகன்காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு
கருதிய கோவந்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையுடைய
வமாங்கதத்தைச்சேர்ந்தபின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக் கோயிலா
கக்கருதினனென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான்.

(௭௧)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்கிடித்தபொல்லாக்கனாக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்கஞரலினம்
கூகைகோயிற்பகற்குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிர்து
மாகடுய்த்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்விண்ணும்அதிர்ந்தவே.

இ - ள் அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண்
துடித்த; அவர் கனாக்கண்டார்; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது; அவையே
யன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சத்தக்கஞரலாலேகுழற, முரசு
ஒலியவிய, மாகத்தினின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணும் அதிர்ந்த

பூகம்பமும், வெள்ளியும்.

(௭௨)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்ததறியாங்கொழும்பொலகாள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருநூறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தேர்நூறுங்கிங்காவிஷரியாயிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையெய்ணிந்துபுனைபூணன்.

இ - ள். பட்டுப்போய்ப் பொன்னுலகை ஆளுதற்குரியானாகியபூணன், சீவகன்வந்து தன்னைகோற்றக்குப் புறத்திருந்ததறியானும் இனிக் கோவிந்தனையுங்கொன்று வீற்றிருந்தேனன்றோவென்றுகருதித் தன்னினைவுமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலேயணிந்து கோவிந்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகானுதற்கென்றுமாம்.

(௭௩)

2175. மன்னனாகோர்மதவேழம்வாரிமணளனென்பதூஉ
மின்னுங்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்
பொன்னிற்புனைந்துதான்போக்கநிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி
முன்யான்விட்ட வினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானென்புகழ்
[ந்தான்.

இ - ள். அவற்றிற்குசிகராகக் கோலிந்தன்றான் வேழங்களில் வாரி மணளனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேனாயும், புரவிளிற்பவனவேகமென்னும்புரவியையும் அணிந்து அவனிடத்தேபோகவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்களிறோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டித்த சிறப்புடையவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந்தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வரவிட்டானென்றுணராமையின், நிகழ்வதோரானென்றார்.

(௭௪)

வே. ௩.

2176. வீங்குநீர்விதையத்தார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனொருவனாகியன்பெனுமயில்கொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டியிரையுண்பான்வஞ்சத்தாற்சூழ்ந்தவண்ண
மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். கோலிந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோடு கூடியிருந்து அன்பென்னும் கூர்மைகொண்டவாளாலே அவனுயிரை அவ்விடத்தே வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே சூழ்ந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய உரைப்பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது சீவகனை; ஆகுபெயர்.

(௭௫)

2177. பெருமகன்காதற்பாவைபித்திகைப்பிணையன்மாலே
யொருமகனோக்கினையுயிரொடும்போகடாத
திருமகன வட்குப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
வருமகனுகுமென்றாங்கணிமுரசுதைவித்தானே.

இ - ள். கோலிந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னை நோக்கினாை உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனாவான் எய்தற்கரிய திரிபன்றியெய்த அரியமகனென்று முரசைச் சாற்றுவித்தானென்க.

2178. ஆய்மதக்களிறுதிண்டேரணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்க்திர்ச்சிவிசைசெற்றிக்கலந்தவைதுனாகளாகத்
தோய்மழையுலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ
லாய்முடியரசுவெள்ளமணிநகரீண்டிற்றன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள். செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வகைகளோடு நகரீ
லே தொக்கதுபோலே அரசுவெள்ளம் களிறுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை
துனாகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டிற்றன்க. (ஏ)

2179. நல்லவன்வனப்புவாங்கநகைமணிமாலேமார்பர்

சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநாளொன்பாரும்
பல்சரம்பவழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானர்.

இ - ள். தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வளைவித்தலின்,
அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்
கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும்,
இவையுமறியாதே பரிவுகொள்வாருமாயினாரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம்.

(ஏஅ)

2180. பிறையெயிற்றெரிசுட்பேழ்வாய்ப் பெருமயிர்ப்பைம்பொற்ப
யறையெனத்திரியுமாய்பொற்பூமியினிறைந்துமன்ன [ன்றி
ருறுகணையொன்றும்வில்லுமுடன் பிடித்துருவநேமிப்
பொற்திரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கின்றார்.

அறை - * பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவரா
லும் எய்யவசியென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுந்நிலத்தே மன்னரெல்
லாம்நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தி
னுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துநின்றாரென்க. (ஏக)

2181. எந்தெழிலாகஞ்சார்ந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற
காய்ப்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள் வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ப்தபொற்பன்றநெற்றியருந்துகளர்ப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி
யைச் சாந்தாலேயெழுதித் தாதிலே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லைவளைய
வாங்கிப் பன்றியினெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழு எய்தானென்க. (அ)

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதுருத்தலைச்சொல்லுதல்.

2182. குடர்தொடர் குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரத்தார்கோன்
சுடர் துதற்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்கண்ணிசிந்த
வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சரநகரம் - அத்தினபுரம். அடர் - நெருக்கம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதுத்துளிக்குமாலேமணிமுடித்தொடுத துநாலக்
கார்மதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிலிக்காவன்மன்ன
னேர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருநகையாகவீழ்ந்தான்.

இ - ள். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின்மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலேநாலும்படி விசையுடனே சக்கரத்தே ஏறினவளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருநகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. முலைவட்டப்பூணுமுத்துமுழ்கலிற்கிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்
சிலைவட்டநீங்கிவிண்மேற்செவ்வனெயெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும்படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாமம்; இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துளையிடாத நாயகமுத்தென்றுமாம். குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை.

இ - ள். கோசலநாட்டின் இறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றூர்நங்க நேரே எழுந்ததென்க. ()

2185. ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியனதனைநோன
டைமுந்தார்ப்பமற்றநன்சிலைமுரித்திட்டம்பை
வாடினன்பிடித்துகின்றான்மணமகன்போலநின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

இ - ள். அவந்தியின்வேந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலேவளைக்க வளையாதாக அதனைப்பொறாணாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கிகாடார்ப்ப முரித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனாய்கின்றான்; நின்றவன்மணமகன்போல நின்றானென்க. (அச)

2186. பில்கித்தேனொழுகுங்கோதைப்பிறர்மனையுள்கட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கானொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனீர்மகதராசன் றுரந்தகோன்மருளவோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ள். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சை அறிவான்மிக்கான்
மீட்க, அது மீண்டாற்போலே மகததேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார்
இதுபடுமென்றமருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு
போயிற்றென்க. (அகி)

2187. தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்வீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழுங்கிவோர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ள். கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி
வடம்மின்னெனவில்லைவீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறி விழுங்கக்கண்டு இர
ங்கி வோர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அக)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்திக்கணநிரையன்றுகாத்து
மன்னுயிரின் றுகாக்கும்வாரணவாசுமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றாறுதாய்

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து
இன்று உயிநாக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனென்தவம்பு, அதனிடத்தே
அழுந்தநாணிச் சிறிதுற்று மிகவுறாதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்
கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அஎ)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சண்ணமில்ங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தனோன்றாட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிறற்கிரியேறித்திரிந்துகண்குழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதன
புரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போல்
திரிதலின், அதில் கிற்றலாற்றாதே கண்குழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்
கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தா
னென்க. (அஇ)

2190. மலையச்செஞ்சார்நுழநீர்வலம்புரியீன்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரிளமுலைப்பொறியுமாரந்து

சிலைவைத்தமார்பிற்றென்னன்றிருமணிப்பன்றிரோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதானுந்தரணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

இ - ன். சாந்தும் முத்தும் முலைத்தழும்பும் கிறையப்பட்டு மலையை யொ
ப்பாகவைத்த மார்பிற்றென்னெய்தவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலை
வைத்தது; தானும் நின்றலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அக)

2191. விறற்றில்விசயனென்பான்வெங்கணைசெவிட்டினோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுநேமிசேர்ந்தாங்
குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துதிவமைபகழிவாங்க
விறறுவின்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினினிலங்கித்திட்டான்.

இ - ன். விசயன், தன்கணையை ஒருக்கடித்துநோக்கி இடக்கைமேலே
யழுக்கித் திருத்தி உருட்டாநின்ற நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குற்றவிலிலே
தொடுத்துச் சிறகமைந்த பகழியைவாங்கினானாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து
போயிற்று; ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (க௦)

2192. குண்டலமில்ங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றாருமாரமுமிளிரவேறிக்
கண்டுகோனிறையவாங்கிக்காதுறமறிதலோடும்
விண்ணொணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

இ - ன். அவன் குண்டலமில்லங்கும்படி சேமவில்லைவாங்கிக்கொண்டு
உறையினின்றூக்கிக் தாரும் ஆரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றும் கூடுங்
காலத்தைக்கண்டு கோலையிறையவாங்குதலாலே, அது காதுலேசெல்லமறி
கின்றவவிலே நாண் அற்றது; அப்பொழுதே எய்கின்றகருத்தைக் கை
விட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். சீவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தற்குரியனாகிய இவற்கு
ஊழ் இங்ஙனஞ் செய்தது. (கக)

2193. உலாவனப்பிருந்தமான்மேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வலாவனப்பிருத்தோளாள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விறற்றிமன்மயங்கியாருங்
களைகலார்பொறியையாங்கோராறுநாள்கழிந்தவன்றே.

இ - ன். மன்னர்யாவரும் விறற்றில்விளைத்தற்குக் காரணமானதவத்
தீன்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்
தைவிரும்பி அறிவுருதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக, இப்படி
யே ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி, மயங்க.

(கஉ)

வேறு.

2194. பனைக்கையானைமன்னர்பணியப்பைப்பொன்முடியிற்
கனைக்குஞ்சுருட்பார்மலைதவழ்ந்துமதுவுந்தேனு

நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனமவென்வேல்வலவ

நினைக்கலாகாவகையானேராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ன். மன்னர்வனங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சுரும்பும் தேனுமார்ந்த மாலையின்மதுத்தவழ்ந்தநனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்நினைக்கவொண்ணாத வஞ் சனையாலே பகைவருயிராக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுக.

(கூ)

2195. காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்கடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநீலயானையிவர்ந்தான்.

முன்னின்றஇரண்டினும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது. சீரின் - சீரோடு.

இ - ன். களிறுமுதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய யானையை மேற்கொண்டானென்க.

(கூச)

2196. கல்லார்மணிப்பூண்மார்பிற்காமனிவனெயென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்சூழாத்துட்டோன்மப்
புல்லான்கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லானெல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

இ - ன். அவ்வியானையின்மேல்வந்த வேலான், வேந்தர் இவனேகாம னென்னும்படி அவர்சூழாத்திலே தோன்றினானாக, தானிற்குமுறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணினோக்கிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க.

(கூடு)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னைநலியுமென்னக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

இ - ன். புலியை அகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாலுருவி விட்டதையும் என்னைநலியாநிற்கும்; மதனனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப் பும் என்னைநலியாநிற்குமென்றுகூறிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடை த்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அநங்கமாலகூத்திற் சீவகன் தனி யேவந்தமை கருதி.

(கூச)

2198. மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மாவழமாணர்நோக்கிற்
கொய்ப்பூங்கொதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

பெய்ப்புங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்ப்புண்சிலைநானெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே

மாலை - இளமை. குலாயசிலை; செய்யப்பட்டசிலை; நான்ப்புண்டசிலை.

இ - ள். மை அழகுபெற்றவர்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார்
ஏதக்கழலான் இழிந்துநின்று சிலையின் நானையெறிந்தான்; அப்பொழு
தே பகைவர்களால் உலந்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையும் சேரக்கோறலின், 'சேரார்' என்றார். ()

வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து

குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்ஞரீலப்

பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்சிலைதொடாதவேந்த

ரினிதின்மலர்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினுடைய அழகு கேள்வியானவருத்துதலின்,
வந்து சிலைதோற்றமன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தின் நெ
ருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்
புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (௧௮)

2200. போர்த்தகல்விசும்பில்வந்துபொறித்திரிபன்றிமூன்று

நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுத்தகைமூன்றுமற்றுச்

சூர்த்துடன்வீழ்நோக்கிச்சுகுசரஞ்சிதறவல்லா

னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுநின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று
வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

இ - ள். நெடுத்தகை, பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும்
வந்து நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி
ஓர்த்துப் பல சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்
றூந்தன்மையேகூடுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தளவும் நோக்கி நின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின்,
'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (௧௯)

2201. பொறியின்மேலேறேற்றாணினுற்போதல்செய்யா

னெறியின்வில்லூன்றிறிப்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று

மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிதறிவீழ்ந்த

செறிகழன்மன்னர்க்குத்தீயத்தீவினைத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். திகிரிமேலேறுதலுமறியானாய் போகின் நகுவரென்னுநானி
றே போதலைச்செய்யானுமாய் வில்லையுன்றிறிப்ப, பன்றி அற்றுவிழுமோ
வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத் தீயும்படி கோபத்தை வினைத்
துக்கொண்டாரென்க.

‘நெறியின்’ என்றார், அத்தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற, சிதறி, சிதற.

(௧00)

2202. சிரற்றலைமணிகள்வேய்ந்ததிருந்துபொற்றிகிரிசெம்பொ
னுரற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியுரம்பன்
விரற்றலைப்புட்டில்விக்கிவெஞ்சிலைகளையோடேந்திக்
குரற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின்தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேய்ந்த உருவப்
பன்றி. புட்டில் - விரற்சரடு. குரல் - மயிர்.

இ - ள். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்தி
லும்வலத்திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதி
த்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க.

(௧0௧)

2203. ஒள்ளமுல்வைரப்பூணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளமுற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்சுழலப்பொன்னா
றொள்ளமுனேமிநக்கமண்டலமாககின்ற

றொள்ளமுற்பரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொத்தான்.

வைரப்பூணும், அழல்போலுமணிக்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன
நின்றனென்க.

இ - ள். அழலைக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே
சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாகநின்றவன் தானிருத்தற்குரிய
மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிதநின்ற தன்மையையொத்
தானென்க.

பரிதி - வட்டம்; “பரிதி போகிய புடைகளை கட்டி” (பதிற். எச.)
என்றற்போலக்கொள்க.

(௧0௨)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிறுதவில்லறாதநாண்வாய்த்
திருந்தினாரசிந்தைபோலுந்திண்சராஞ்சருக்கமாற
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றரும்பொறியும்ற்றாங்
கொருங்குடனுதிரவெய்தாணாழித்தீயுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை, இரண்டிற்குமுயமை. இவ்வுயமைகூறிற்று, விசயனுக்கு
அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினார் - இருடிகள்.

இ - ள். உருமேற்றையும் தீயையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல இறு
தவில்லில் அருதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளையாம்படி நிர
ம்பவனைத்துக் கட்டியங்காரன்நல்வினையும் பன்றியாகியபொறியும் சேரவற்று
அவ்விடத்தேவழும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே அவனும்படுதலின், ‘உடன்’ என்றார். (௧0௩)

2205. இலங்கெயிற்றேறமேவுண்டிருநிலத்திடித்துயீழக்
கலங்குதெண்டினாயுங்காருங்கவிவளிமுழக்குமொப்ப

வுலம்புபுமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகர்ந்ததைந்துகோமன்கோவிந்தன்கூறினானே.

இ - ன். அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தேவிழுதலிற்
சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி ஆரா
கிற்ப், கோமானாகியகோவிந்தன் சீவகன்ருலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்
படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினானென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நினைக்கக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங்
கூறினானென்றமாம். (க0ச)

2206. வானிடையொருவன்றேன்றிமழையென முழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கங்
கானுடையலங்கன்மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னும்
வேன்மிடைசோலைவழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ன். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சீவகனென்
னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தி
னுயிரை விழுங்குமென்று கூறினானென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(க0ஓ)

வேறு.

2207. விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டு வந்தாயென
வஞ்சவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடின்க்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமுறுத்திடுகென்றான்.

இ - ன். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான்அஞ்ச
வேனோ? எனதாற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்
செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைஞ்முந்த கோவிந்தனையும்
அக்களவைத்தீர்த்து வீக்கமுறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(க0ஈ)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாராழலெங்ஙனங்கான்றிடுமங்ஙனம்
பேரிசையானிசைகேட்டலும்பெய்ம்முதிற
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

இ - ன். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவளவிலே அழலை எங்
ஙனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சீவகன்வெற்றியைக் கேட்டவளவிலே
கார்காலத்தின் முகிலிடிபோலக் கோபித்தானென்க. (க0எ)

2209. காற்படையுங்களிற்றுங்கலியாவொடு
நூற்படுதேருநொடிப்பினிற்பண்ணி

நாற்படையுந்தொகுத்தான்மக்கணச்சிலை
வேற்படைவீரரொர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் காலாளாகியபடையும் களிறும் மாவும் நூல் வழிப்பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்; தொகுத்தவளவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல்.

(௧௦௮)

2210. விற்றிமலான்வெய்யதானையும்வீங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்ஞாட்பினு
ஞற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

இ - ள். சீவகன்ருளையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு முற்று மொய்ம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(௧௦௯)

வேறு.

2211. அத்தமாமணிவரையணையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிற்பண்ணினபருமயானையே.

இ - ள். அத்தகிரியையொத்த தோன்றல; அதனருவிபோல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்த்தவிடத் தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. ()

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருதிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாலிருவிசம்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

இ - ள். மேலாட்கள் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி காற்றடித்து இலைகிழிந்த கதலிகைக் காட்டையொத்தனவென்க.

(௧௧௧)

2213. க. குடையுடைநிழலினகோலமார்ந்தன

யடிதொடையையாதுவரவகம்காட்புதாளை
வடிவுடைத்துகின்முடிவலவர்பண்ணினார்.

2214. உ. கொய்யுளைப்புரவிகள் கொளீஇயதிண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பிணித்துமுள்ளுநீஇச்
செய்கயிராய்ந்தனசிலையுமல்லவுந்
கையமைத்திளைஞருங்கருவிவீசினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிழலின; அம்புபடாதபடி
நாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்த்தன;
எய்யுங்காலத்து அடிவைத்துநிறந்தும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவா
கிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடையபாகர் புரவிகளைப்பூட்டின துகத்
திற்பெய்தகயிற்றைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணினபின்னர்
அவை முள்ளுறுத்திய வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொ
ழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவ
சத்தையணிந்தாரென்க. (ககஉ - ந)

2215. க. பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்பினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. உ. கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்ந்துதி
மின்னிலைவாளொடுமிலைச்சேரேறவிற்
பொன்னரிப்புட்டிநுந்தாரும்பொங்குபு
முன்னுருத்தார்த்தெழ்ப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பறந்துசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய
போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே
யெழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை மேலாளாகிய மிலேச்சர்
குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏறலின், அப்புரவிகள் கெச்சை
யும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை.

(ககச - ன)

2217. மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காலினர்
பாலிகையிடையறப்பிடித்தபாணியர்
சாலிகையுடம்பினர்த்தறுகணுளரே.

* இதனை, ரதகுப்தியென்றும், வருதமென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்.

இ - ள். தறுகணுள், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்படிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள்.

(௧௧௯)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநிராத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புருந்ததொத்தே.

இ - ள். மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணுழைத்தகடகினையும், மயிர்க்கிடுகினையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலிய பலகையினையும் நிராத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புருந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

‘பரந்தது’ எனவும் பாடம்.

(௧௧௯)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்ப் பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றோர்நான்காக்கச்சமரகு
மேர்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாஸ்கற்பகத்தாரினாற்கே.

இ - ள். சீவகற்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்காக்கச்சமரமும்; புரவி எழுதுராயிரமாம்; காலாள் எழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணுப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

2220. கிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையெந்தரைக்கச்சமரகு

கழன்மலிந்திலங்குங்காலாஸ்கட்டியங்காரற்கன்றே.

இ - ள். கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தரைக்கச்சமாம்; புரவி எழுதுராயிரமாம்; காலாள் எழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221.

மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாஸவு
நிலமகணெஞ்சுகையெறிந்துநரையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஃகமே.

இ - ள். மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும் தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அழித்

* வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

துக்கொண்டுவருந்தவும், சீவகன் சீறினான்; அவனெஃகமும் புகைந்த தென்க-

‘புலமகன்’ என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்றுசேறலின். “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” (புறநா. ௩௬௫) என்றார்புறத்திலும். (க௨௦)

2222. குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்வெள்வளை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைபெவம்பின
விணையிலவெழுந்ததாழ்பீலிபெங்கணு
முணையினுற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கழிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை ஒலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே யெழுந்தன; இவ்வோசைகளின்மிசுதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத் துமுழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - ஒருவாச்சியவிசேடம். (க௨௧)

2223. முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யபிதிறலெறிசுராவாகக்காய்ந்தன
கடலிரண்டெதிர்த்தோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு மரக்கலமாக குதிரை திரையாக வாட்படை சுராவாகத் தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டுகடல் போர்செய்தற்கெதிர்த்தொரு காலமுண்டாயின் அதனை ஒத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவநாழிசை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கழலாடவர்கருவிவாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின கச்சினராய் அம்பரூத் தூணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (க௨௩)

2225. நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமார்தறிந்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியினனதே.

இ - ள். சடங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்சங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியிலேநின்று புதுப்புனலிற் போர்

செய்யுமாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்
மை நின்னொன்றா

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௨௪)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கட
விழித்தனதீந்தனவிமைகர்கூறநெனத்
தெழித்தனர்திறந்தனரகலமின்னுயி

இ - ள். அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார்; கோபித்தலிற் கண்கள்
தீப்போலவிழித்தன; அதனால் இமைகள் தீந்தன; அக்கோபத்தை முடித்
தற்கு வாள் புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத்
திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்கினார்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்
வர் போரரவம் மிக்கதென்க.

(௧௨௫)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெற்றகண்ணியோடற்றுவிழ்வன
கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக்
களத்தேவீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்ப
முத்தைச்சொரிவனபோன்றனவென்க.

இது, முதற்கூறிய அம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை. (௧௨௬)

2228. ப்ணைமுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவிரிநெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணையயிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள். பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தலிர்ப்பன;
நெற்றியன; போரிற்கு உதவியாயமைந்த இளமையன; வடிவுமிக்கனவாகிய
புரவியும் புரவியும் தம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க.

(௧௨௭)

2229. கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்றூட்டின
காரொளிமின்னுமிழ்தகைபகாலியற்
மேரொடுதேர்தழுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், நடுவுநிற்குங்குறுதி மாண்
டன; அதனிறைத்த ஆர் அமைந்தன; சூட்டின; காரின் மின்னொளியைக்
கூலும் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலையுடைய தேருந்தேரும்
தம்மின்மிக்குப் பேரணாத்தொடங்கினவென்க.

(௧௨௮)

2230.

அஞ்சனமெழுதினகவனமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டுவ
வஞ்சனவனாசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ள். எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன; ஓடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்சு, கொடிக்குவமை.

(௧௨௯)

1231.

மாக்கடம்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறிரிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசவாத்தம்முனென்பவே.

இ - ள். பெருங்கலங்கள் நங்குரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றாலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதனவென்க.

(௧௩௦)

2232.

விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருன்பரந்ததாயிடை
யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிற்காய்ந்தவே

இ - ள். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன்கதிர்கள் மறைந்து இருன்பரந்தது; அப்பொழுது, அவ்விருளை, படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. ()

2233.

பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினாலெனச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைந்திட்டாளரோ.

இ - ள். மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்ஙனம் கடியமறங்களை என்கண்ணற் காணமாட்டேனென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தாளென்க.

குணத்தினானும் பாடம்.

(௧௩௨)

உ வ று.

2234.

கலைக்கோட்டவகல்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாறுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயாணைக்

கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய வல்குல்; கோடு - பக்கம்.

இ - ள். கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டி என்ற மையையுடையவாகிய வேழத்தை நூறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௧௩௩)

2235. மணமாலைமடந்தையர்தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியீர்ங்குருதிப்புனலைப்ப
நிணமாலைக்குடர்குடிநெருப்பிமையாநெய்த்தோரிற்
பிணமலைப்பேய்மகட்குப்பெருவிருந்தயர்ந்தனரே.

ஈர்க்குங் குருதி, விகாரம்.

இ - ள். மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையுடைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சூழப்பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தாரென்க. (௧௩௪)

2236. தோலாப்போர்மறமன்னர்தொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற்
காலாசோடறவெறிந்தகணைகழற்காலலைகடலு
ணிலநீர்ச்சுருவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மன்னர் தோளையுயர்த்து வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல் வெட்டுகின்றகாலத்து, * சந்நாகத்தோடேயுறும்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால்கள், கடலினீரிலே நீலச்சுருவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௧௩௫)

2237. கருவியுடுளங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிமருருக்கியுருணைமிசுமந்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே.

இ - ள். பலகாரத்தினுடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள் கிணைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையைச் சுமந்து பரந்தனவென்க.

இற முருக்கி - பொடியாகமுறித்து.

(௧௩௬)

* சந்நாகம் = ஸந்நாஹம் - கவசம்.

2238. மாலைவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயாணைக்கைதுணிந்து
கோலநீள் கொழுங்குருதிகொள வீழ்ந்துகிடந்தன
மேலைநீள் விசம்புறையும்வெண்மதியம்விசம்பிழுக்கி
நீலமாசுணத்தோடுநிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

இ - ள். யானையின்கோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அந்
றுக் குடைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிலேயுறையும்மதியம் அத
னைத்தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தன
வென்க.

மேலை, ஐ - அசை.

(௧௩௭)

2239. அஞ்சனநிறீக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிறுவவாபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்கள்பாய்ந்திடலிற்குமிழிவிட்டுமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

இ - ள். முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப்பூசுத
லின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரியவவாயையொத்து மிடைந்த இனக்
களிறுகள், அமரையுழக்கிச்சென்று பகைவர்யானைகளைப்பாய்தலின், உமிழ்
குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்குந்தோன்றினவென்க. (௧௩௮)

2240. குஞ்சரந்தலையடுத்தக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாள்பிடித்துதித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாரா
யஞ்சிப்போந்தினநரியோடோரிநின்றலறுமே.

நீங்கி, நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவடுத்து மாவைக் காலணையாக
அடுத்து வாளைப்பிடித்து உடுத்ததுகிலின்மேலே வல்லிக்கயிறுகிடுத்து துளங்
கியிலங்கச் செஞ்சோறுகியகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை அஞ்சிக்
குதித்துப்போய்கின்ற இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (௧௩௯)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவளங்கடிகைவா
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதணிந்தபொற்றோடுநிங்குண்டலமுநகநகா
வீததைந்தவரைமார்பர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தனரோ.

இ - ள். வரைமார்பர், தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்தவாயை அவ்வமிர்
தையுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றாற்
போல வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத்தாமும் நக்குவிஞ்சை
யர்போற்கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம், உயிர் போகாதாராப்போற் கிடத்தலின், 'விஞ்சை
யர்போல்' என்றார், (௧௪௦)

2242 குடர்வாங்கு குறுநரிகள் கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங் குகதநாய்போற்றோன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாக
முடனேகொண்டெழுநின்றவுவணப்புவொத்தனவே.

இ - ள். புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேநின்று குடனாவாங்
குநரிகள் சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போற்றோன்றின; இரைதேருகின்றவு
தீரத் தோனைக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழு
கின்ற கருடனையொத்தனவென்க. (௧௪௧)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவளையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி
நிரையுளையிரன்மாமிலமிசைப்புரள்வனபோற் [ழிர்
புரையறுபொன்மணியோடைப் பொடிப்பொங்கப்பொருத
தனாசோடுமரசுவாவிகளத்துளாழ்ந்தனவே.

இ - ள். எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறி
டித்தலின் வகைகளோடேவீழ்ந்து குருதியையுடையநிலத்தே புரள்வன
போல, அரசுகள் அரசவாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி - குற்றங்கெட்டமணி. பொன்னோடையின்மணி பொடி
யாய்ப்பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (௧௪௨)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குமுலார்சார்தணிந்து
வடந்திளைப்பப்புல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிதம்படுசெவ்வானத்திளம்பிறைபோற்றோன்றினவே.

இ - ள். மகளிர் தாமேசார்தணிந்து எரிசிறுமணிவடந்திளைப்பப் புல்லி
யமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த
முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றோன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டபடைக்கும் பொது. (௧௪௩)
வேறு.

2245. காளமாகிருளைப்போழ்ந்துகதிர்சொரிகடவுட்டிங்கள்
தோளராவழுங்கமுந்நீர்க்கொழுந்தினைக்குளித்ததேபோ
னீளமருழக்கியானைநெற்றிமேற்றத்திவெய்ய
வாளின்வாய்மதனன்பட்டான்விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கருமைமேன்மேலும் பெருகாகின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதி
ரையின்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே
அழுந்தியதோர்தன்மைபோலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனதுயானை
நெற்றியிலேப்பாய்ந்து அவன்வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்
தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (௧௪௪)

2246. மண்மதனென்னுங்காளைமணியொலிப்புரவித்தேர்மேல்
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிற்மெழித்தனன்நிலப்பெய்தார்ப்பக்
கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சீறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினுனே.

இ - ள். அவன்றம்பி மண்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்து
தேர்மேலேகின்று வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாய் ஆர்ப்ப,
அவ்விசயன் தேரிற்கயிற்றையும் வில்லையுமறுப்ப, அவன்சீறி வரையினின்
றும்பாயும் புலிபோலே கிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினுனென்க. (கசடு)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தமூந்தவெய்யச்
சுற்றுபுமலைபோலத்தோன்றநன்னுதலிற்சூடிப்
பொற்றதோர்பவழந்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறமூந்தச்செவ்வாய்களவிவாளுரீஇனே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றின மண்மதன்னெற்றியை மாலைபோலே
சூழ்ந்துசென்று அந்நெற்றியிலேயமூந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தா
னாக, அவன்அவற்றை மாலைபோலே தன்னுதலிலேசூடிக்கோபித்தப் பவ
ழுத்தின்மேலே முத்தையழுத்தினுற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறமூந்தும்படி
வாயைமடித்து வானையுருவினென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசகூ)

2248. தோளினுலெஃகமேந்தித்தும்பிமேலிவரக்கையா
னீளமாப்புடைப்பப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவீழக்
கீளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினுற்றிருகிவீசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினுனே.

தும்பி - யானை.

இ - ள். அந்தவானை அவன் கையாலேயேந்தி விசயனெறியிருந்த யானை
யின்மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானை அவன் னாரியனும்படி தன்
கையிற் றண்டாலடிக்கையில் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானை
சென்று அவனை இரண்டு கூறாகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது
உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசுறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பி
லேபட்டானென்க.

இத்துணையும் மதனனும் மண்மதனும் விசயனோடுபொருது பட்டபடி
கூறினார். (கசஎ)

2249. நனைகலந்திழியும்பைந்தாரநான்மறையாளன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிர்த்தேர்மேன்மன்னரைக்குமிமிகொண்டான்
கனையெரியழலம்பெய்தகண்ணுதன்மூர்த்தியொத்தான்.

நனைகலந்து இழியும் பைந்தார் : அரும்புகள் இடையிலேக்லக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிழியுந்தார் ; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ன். அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசனாவெற்றிகொண்டான் ; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க.()

2250. சண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிரைப்பெய்வான்வீழ்தருகடாத்தவேழ
மண்பகவிடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
மென்கடற்றூனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

இ - ன். பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமெனவிருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணி மீண்டானென்க. ()

2251. சின்னப்புவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன்சினவுபொன்வான்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிற்குழையும்பூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிர்பரிதிமுந்நீர்க்கோளொடும்வீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விடுபூ.

இ - ன். சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான்தலையிலே பரிதத்தன்வான் தங்கிறாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைநடுவேவீழ்கின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிற்குக் குழைமுதலியனவுவமம்.

(௧௫௦)

*2252. கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றோர்க்கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சீமறத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்கக்களிற்றொடுமிறங்கிவிழ
வடர்தெரிபொன்செயம்பின்முன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

இ - ன். மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளிபொங்கும்படி மார்பிடந்து களிற்றோடுந்தாழ்ந்துவீழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்கம் அழன்று அடர்ந்துசென்று அம்பாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாராசன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினர். (௧௫௧)

2253. கோங்குபூத்துதிரந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுகழ்மேவயந்த
பாங்கமைப்புருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

தேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்தவேழங்

காம்பிலிக்கிறைவனூர்தகளிற்றொடுமலைத்ததன்றே

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ன். கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற்
செய்த கண்ணாடிதைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னாடைய
தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறின களிற்றோடேமலைந்த
தென்க. (கூடுஉ)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தார்க்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்

வெந்தனவிலையிலாதசாமனாவீரமன்ன

னந்தரம்புதையவில்வாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி

குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினுனே,

இ - ன். அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத்தார்க்க மிடை
ந்த தீயாலே சாமனாவெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசும்புமறை
யும்படி தன்வில்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன்
எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினுனென்க.

தாக்கி, தாக்க.

(கூடுஉ)

2255. மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்த

நெற்றிமேலெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழ்ந்தநெய்த்தோ

ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி

யொற்றைமாக்கதினாரீட்டியொண்சுடரிருந்ததொத்தான்.

இ - ன். அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி,
(உலோகபாலனது) நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின்
உமிழ்ந்தருதி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோக
பாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதினைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலேயிருந்த
தன்மையை யொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமுள்.

(கூடுச)

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க

ணெடுமொழிமகளிர்கோலநிழன்மணிமுலைகணைரபட்

டுடனுழவுவந்தமார்பழுக்கலிற்சிங்கம்போலக்

கடன்முள்ளேசேனைசிந்தக்காம்பிலிமன்னன் வீழ்ந்தான்.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லைவலித்து எய்தகோல்
கள்சென்று அவன்மார்பிலே பழுக்கலின், தன்சேனைகெடும்படி சிங்கம்பட்டு
வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்குதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையும்
காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகுறினர். (கூடுசு)

2257. பொன்னிநக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலிந்தமேனி
நன்னிமாவின்மேலானலங்கொடார்நபுலனென்பான்
மின்னிவெல்கமேந்திவிந்குரீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிநக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

இ - ன். பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிநக்குன்றும்
மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்ற
வன், வானையெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப் பாய்
வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(கடுச)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழவனுணிநக்குரீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.
நாந்தகம் - வாள்.

இ - ன். அம்மகதையார்கோன் கண்களின்மைத்தலின், நபுலன் அவனை
வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனென்று நாணி நக்கு, நினைக்காய்கின்
றிலேன்; நீ அஞ்சவென்றுதேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்
றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறோர் வெய்ய
களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க.

(கடுச)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமரனார்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழுமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலையகளிர் தம்வனப்பிற்குழந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்காலைமீண்டான்.

இ - ன். அவன் அங்ஙனம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்தகுமரன் தன்னை
யிற்படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்
தானாக, அவனை வெட்டுதலுநாணி அவன்வேழத்தைபுமெறியானாய் மீண்டா
னென்க.

மகளிர் தம்மழகாலே இவர்புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்
சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு,
அக்காலத்து அவர்க்குச் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன்
காமம்போலேமீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்னைப்படை
யொழிய வேறிண்மையிற் படைவழங்காதுமீண்டான். இனி மகளிர் தம்
மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று
தம்மையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையனல்லாதானிடத்து அவர்வேட்
கைமீளுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம். மற்ற
போர் - எருமைமறமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர்குறிநார், (கடுச)

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதிவனுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்வீர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னேயுமிழ்நெய்வாயதொரயில்வான்
கண்காவலகழுதோம்புவதுயரானினிவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயை
யுடையவான். கண்காவல - கண்ணைக்குத்துவ.

இ - ள். விபுலன், கழுகை ஓம்புவதாகிய வாணையுயர்த்து மண்காவலை
மகிழாதே இவ்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிக
வும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு
வாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான். (ககூ)

2261. வீதினமையின்விவங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்கிராயினும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றியாரையுமெறியா
னறன்மையின்முதியாரையுமெறியானயிலுழவன்.

இ - ள். அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன், மதவேழத்தை
எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுகினைத்து அதனாலேவெற்றி
யின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டானாய், முன்புவெட்டிண்டவர் தனக்கு
ஒப்பாராயினும் பிறப்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவனாயும்வெட்டானாய்,
தனக்கினையாரையும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டானாய், அற
மன்மையின், தன்னின்மூத்தோனாயும்வெட்டானாய் நின்றனென்க. (ககூ)

2262. ஒன்றாயினுபலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்
பொன்றூழ்வரைப்புலிப்போத்தெனப்புனைதார்மினிரூர்ப்பச்
சென்றானிகல்களிராயிரமிரியச்சினவேலோன்.

இ - ள். அங்ஙனனின்ற வேலோன், இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றே
யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரினும்
வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்றுவினவி
மேருவ்விருக்கிற புலியேறென்னும்படி ஆயிரங்களிரிய மினிரூர்ப்ப யானை
யின்மேலே சென்றனென்க.

‘அயிலுழவன்’, (ககூ), ‘வேலோன்’ என்றது, யானையிலிருந்துபொரு
மிடத்து வேல்வேண்டிமென்றுகருதி. (ககூ)

2263 புடைதாழ்குடைபொருவில்லுயர்பொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாடுநெடுகடிவட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ

ன்ண்டயாநிகரெறிநீபெனவதுவோவெனநக்கான்

கிடையாயினனிவனெனக்கிளராணமுழுடையான்.

இ - ள். ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஓலையோடே குழைவிளங்க வல்லிக் கயிற்றோடும் மிக்கவட்டுடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குதிகர்; எண்ணெவெட்டென்றானாக, இவனே உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவிளங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

‘அதுவோவெனநக்கான்’ என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென்னும்புகழை நீயெய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்றவாறு. (௩௬௨)

2264. இன்னீரினதினாமேலிரண்டினவெஞ்சுடரிகலி
மின்னோடவைசுழன்றாயிடைவினையாடுகின்றனபோற்
பொன்னுணினர்பொருவில்லுயர்புனைகேடகந்திரியாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமாற்பினர்திரிந்தார்.

இ - ள். கடவிடத்தனவாகிய தினாமேலே இரண்டினளாயிற்று இருந்து அவைதாம் இகலிக் கையிற்பிழத்தமின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்றவைபோலே நாணினர் வாளினர் தாரினர் மாற்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிற்குவமை. (௧௬௩)

2265. விருந்தாயினெயெறிநீயெனவினாமார்பகங்கொடுத்தாற்
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனினதுழினியெனவே
பெரிந்தாரயிலிடைபோழ்த்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலராமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்த வெட்டுதல்கூடாமையின் வேற்போரைக்கருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவிருந்தாயினுயாதலின் நீமுற்படவேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி எறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடியை அவன்றானறியாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான்; சேர்ந்து அவன் ஆங்கு கின்றான்; அப்பொழுது அராமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழுதாரென்க.

விண்ணுலகைவிரும்பியவிபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன் வின்னுலகிலேகின்றானென்று தேவர்கூறினார்; அவன் ஆங்கு கின்றானென்க; நிலபெற்றிருந்தநீலையை அவன் அங்கேகின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி ‘அடைந்தார்’ என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின் ருனைப்பதனை யானைமேல் கின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவருகின்றாரெனல்வேண்டும்; அதுமுற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தா

தாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொருதபடி கூறினார். (௧௬௪)

வேறு.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்குழி
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெல்கமேந்திக்காமுகற்கண்டு காய்ந்தான்.

இ - ள். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணுலே நித்திலத் திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகப்பாதையையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எல்கத்தை யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காய்ந்தானென்க. (௧௬௫)

2267. மாற்றவன்சேனை தாக்கித்தளர்ந்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவிழ்ந்தார்
காற்றினிற்புடைக்கப்பட்டிக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றிளஞ்சுறுக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

இ - ள். அவன்காய்ந்ததனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குதலின், பதுமுகன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகொடாதே மீண்டுநின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறகிய சுறுக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும் தோன்றின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டிக்கடலுடைந்தபோக அச்சுறுக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை யொத்தாரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன்படைக்குமுலமை. போல, ஒத்தாரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே கூட்டுக. (௧௬௬)

2268. தூசலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடி
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதிதுழைவதேபோற்
காய்சினைக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனை.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுத்தலின், ஊசலோடுவழித்தார்.

இ - ள். தன்முன்னின்ற சேனைகெடுத்தலிற் பதுமுகன்பொற்றாளுய்க்களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டுசென்று மழையினெற்றியிலே மதிதுழைபுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அமுத்தினுனென்க. (௧௬௭)

2269. பெருவலியதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையேந்தி
யருவனாநெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற்றோகைபோலச

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றேரூன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்கானையெவளவிறுனே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபலிகட்டப்பட்டு ஏறிவதோர் படை. யானை
சேர்ந்தமையின், வாளாலேவெட்டினான்.

இ - ள். காமுகன் அதுனைப்பொருளாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து
மலைத்தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின்மத்த
கத்தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காமுகனைவெட்டி

பீலியையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி.()

2270. தீமுகத்துமிழும்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்தங்
காமுகன்கள் ததுவிழக்கைவிரனுநியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலைமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்
கோமுகன்கொலைவல்யானைகூற்றெனக்கடாயினுனே.

மாளிர் தம்மிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்
விகுறினார்.

இ - ள். காமுகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமார்பனாகியகோ
முகன், எந்தமையினக் கொன்றவனாவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்
னக் களிற்றைக்கடாவினானென்க. (கசக)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றாரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள் கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசும்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்நனஞ்சேறலின், போர்செய்யுநிலையெழுதப்
பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்
போலுங்குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரலி
யுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச்
செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ௦)

2272. சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தகண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குனிந்ததம்புகிமிர்ந்தனநீங்கிற்றாவி
வென்றிகொள்சரங்கண்முழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டுமின்றோய்
குன்றின்மேற்பவழம்போலக்கோமுகன்கேரன்றினுனே.

இ - ள். பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்
சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேநின்றன; வில்லும் வளைந்தது; அம்புகள்கே
ரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போன

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளாழ்ந்தி மெய்யைமறைத்து அதிலே சில உருவப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினுனென்க. (௧௭௧)

2273. பணிவரைமுனைத்தகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக் குனிமருப்புதிரந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ள வுந்திக் கனிபகிளவியார்தங்கதிர்முலைபொருதுசேந்த துனிவரைமார்பன்சீறிச்சடுசரஞ்சிதறினானே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமார்பன், பணிவரையிலேமுனைத்த பருமையையுடைய பவளம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினானென்க, வரைவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன். (௧௭௨)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன் றம்படரெரி முகந்ததொப்பத் தன்னிருகையினு லுந்தடக்கைமால்யாணையா லு மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்தக்கொண்டிரியவோட்டிக் கொன்முரண்டோன் றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றழுவனூர்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரி முகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யாணையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து ஒடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பொருதானென்பாருமுளர். (௧௭௩)

2275. தருக்கொடுகுமரனூர்ப்பத்தன்சிலைவளையவாங்கி யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துவிவந்தோன் றச் சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணந்தோன் றலெய்திடுதலோடு மருப்புறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான் கழிந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலேவைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்விலைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிற வளவிலே, கோமுகன்களிறு தன்மருப்புறும்படி பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கோளகைபோயிற்றென்க. (௧௭௪)

2276. நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய முத்துடைமருப்புவல்லேயுடைந்துமுத்தொழுஞ்சுன்றின் மத்தகயாணை வீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப் பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகிடுபீர்த்தான்.

அந்

இ - ள். கோடு புய்க்கலாதுநின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின ித் திலமணிவண்டென்னுங்களிற்று திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுமலுபோலே அவ்வியானை வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது; அப்பொழுது பதுமுகன் தன்களிற்றை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொருதபடிகுறினார். (௧௭௫)

2277. க. பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக் கொத்தலர்த்தும்பைசூழிக்கோவிர்தன்வாழ்கவென்னுக் கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்கானைபோய்வேறுநின்றான் மத்தகயானைமன்னர்வயிறெறிதவழ்ந்ததன்றே.

2278. உ. மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வலைமகளிர்செஞ்சார் தாகத்தைக்கவர்ந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப் பாகத்தைப்படாதநெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன் சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருத்த சார்தணிந்த முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள் கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயிரைக் கச்சாலேகட்டிக் குடி வேலையேந்தி வாழ்கவென்னு மின்ன வேறேகின்றான்; ஆண்டுத் தன்னெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்கானை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

உ. வைகி, வைக. பாகம் - பங்கமுமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிர்தனைவாழ்த்தினான். (௧௭௬ - ௭)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்கழலணிந்துநம்மை யினையனபட்டனானுலிறைவர்கணினைப்பதென்றே முணையழன்முளிபுற்கானமேயந்தெனநீந்தினுனே.

இ - ள். அங்ஙனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின் கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவானையேந்திக் கால்க்கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக் கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றாகருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அழன்மேயந்தாற்போலப் போனாவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வானைவாங்கினான். இத்துணையும் சிங்கநாதன்செயல் கூறினார். (௧௭௮)

2280. தாரணிபரவைமார்பிற்கும்குமமெழுதித்தாழ்ந்த
வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க
ணோர்படக்கிடந்தபொன் ஞாணிநுன்கெடவிழிப்பவெய்ய
பூரணசேனன் வண்கைப்பொருசிலையேந்தினுனே.

இ - ன். தாரணிந்தமார்பிலே ஆரமும் பூணும் மின்னநிற்கக் குங்குமத்
தைமெழுதிப் பட்டின்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவினங்கப்
பூரணசேனன் வில்லையேந்தினுனென்க.

இருள் கெடுகையினுலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினுலே விளங்க. (1)

2281. ஊனமர்குறம்போலனிரும்புண்டிமிசுத்தமார்பிற்
மேனமர்மாலேதாழச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கு
மானமர்நோக்கினுருமைந்தருங்குழீஇயபோருட்
கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சிதறினானே.

இ - ன். இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து
பசிதீர்ந்து மிகுத்துவைத்த மார்பில் மாலேதாழ் மெய் வளைதலாலே சிலை
குனிந்தேகின்றது ; அப்பொழுது, மகளிருமைந்தரும் திரண்டபோரிலே காம
னெய்த கான் அமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனாய்கின்று பலரையுமெய்தலின், உவமம். (கஅ0)

2282. வண்டலைமாலேதாழமுதுவுண்டிகளித்துவண்கைப்
புண்டலேவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திக்
கண்பகிகாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினானே.

வண்டு அலைமலை - மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மலை ; நிகழ்கா
லமுணரநின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு
வலியென்க.

இ - ன். அப்பூரணசேனன், வில்லைக்கி மாலேதாழக் கையாலே வேலை
யேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியள
வும் வாழ்வானாகவென்றுவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு
சிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிநெடுந்தேர்கணூறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவெந்திர னாழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றினாயினெற்றி
பேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிகுறவேறுபோன்றான்.

இ - ன். பூரணசேனன், வீழ்த்து னாறிச் சீறி ஒருகண்மாயம்போலக்
கொன்றுருவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முக்கட்டில் ஏறுகியமீன்
களிரியப் பாய்ந்த சுறாவேறுபோன்றானென்க. (கஅஉ)

2284. மாலேக்கணம்பல்போலமகளிர் தங்குழாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைத்தாமரைநீரராயின்
ஞாலத்தாரான்மையென்னுமெனநகாவருகின்றன.

இ - ள். மகளிர் குழாத்தில், மாலேக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சி
புற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின்
தன்மையராயினராயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னுமுடி
புமென்று நக்கு வாராநின்றனென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல்
கூறினார். (கஅ௩)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிழ்கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிர்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன்; இறைவன் தன்னைப்போலேபடைத்த
லின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான்
வேண்டி இறைவன் தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலங் கோ
விந்தன்; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடிபணி
தற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய கோவிந்தன்.

- ள். கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிலங்கநாதன், பூரண
நக்கு வில்லைவனைத்தானென்க. (கஅ௪)

2286. போர்த்தருய்த்தோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேலின்னுமாரந்தின்
றார்த்துயிருண்ணையுண்ணக்குறைவயிறுருமென்றங்
கார்த்தவாய்கிறையெவய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ள். போர்த்தருநதியனாய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலைபா
ரித்த சிங்கநாதனைக்கண்டு, என்கையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை;
உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்
பொழுதேநிறையுமபடி சிங்கநாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன்
அம்புபெய்தூணியையொத்தானென்க. (கஅ௫)

2287. மொய்ப்பபிசரங்கண்முழ்கமுனையெயிற்றாளிபோல
வப்பனைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவில்விசுஞ்
செப்பிளமுலையினர்கண்டுசென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ள். பின்னும் சிங்கநாதனெய்தசரங்கள் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல அப்பிணையிலேகிடந்த பூரணசேனன், கழலினுடைய காயைபு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செய்ப்பையொத்த மூலையினூராமென்க; “பொற்பே பொலிவு” (தோல். சொல். உரி. ந.உ.) என்றும், “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” (சூ., எழுத். புள்ளி. ௬௧) என்றும் குத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம், பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுங்கழுவென்க. இத்துணையும் சிங்கநாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (௧௮௬)

2288. புனைகதிர்ப்பொன் செய்நாணிற்ருஞ்சியைக்கட்டிநெய்த்தோர்
நனைகதிரெகேமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னகின்ற
வினையொளிர்கானேவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
கனைகடல்வேலையெல்லேகடக்கலாவண்ணகின்றார்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தநாணல் தன்மயிடைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காணிகையில் வேலைக் கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன்.

(௧௮௭)

2289. நின்றவப்படையுளானேயொருமகனீலக்குஞ்சி
மன்றலமாலேநெற்றிமழகளிறன்றிவீழான் [டான்
வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெருண்டுவிட்
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

இ - ள். களிறன்றிவீழாளுய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய் நின்ற நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெருண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்ஙனஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகி ழ்த்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல: அ, அசை. வென்று புகழ்பரந்த ஒளிறும்வேல்.

(௧௮௮)

2290. மான்வயிரூர்த்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினைக்கிற்
மேன்வயிரூர்த்தகோதைத்தீஞ்சொலார்கண்கள்போலு
மூன்வயிரூர்த்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநர்க்கான்
கான்வயிரூர்த்துதேக்கிக்களிவண்மிகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுநிறைந்து வண்டொலிக்குந்தாரான் - நந்தட் டன் சேவகன்.

இ - ள். தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மருணைக்கிணையுடைய மகளிர் கண்கள்போலும்வேலை விரையப்பறித்து இது வுமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன், அசை.

(௧௮௯)

2291. விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசம்பின்விழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்பாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மலைபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்
கட்டழலெகஞ்செல்லக்காரனெறியாயினுனே.

இ - ள். நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்
நொய்தாச்செல்ல அவன்கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமையாதே
கின்று பின்னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சுமலைபோலே மகிழ்
ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்கின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான்.
காற்றுப்போம்வழி சாளரமாம்; “மான்கட்காலதர் மாளிகை யிடங்களும்”
(சிலப், இந்தி. அ.) என்றார்பிறரும். (௧௯0)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவிற்றிருந்தகண்ணார்
குவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சீவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிதிதாக்கினுனே.

இ - ள். செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன்
புகழுங்கவிஞர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்
தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்ததாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்
துவதாகிய கடல்போலுங் கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழல்களையாழ்த்
திப் போரைத்தொடங்கினுனென்க.

இவன் சீவகன்றோழன்.

(௧௯௧)

2293. க. குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினகுருதிவாடன்
னெஞ்சகதுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுண்டிடி
வெஞ்சமநோக்கிகின்றயுமிறைக்கொளிதிருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடமிரிந்திட்டாரோ.

2294. உ. தோட்டுவண்டொலியன்மலைத்துடியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுமுதுசாந்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோலதவாள்குளித்துழழ்க்க
கோட்டுமண்கொள்ளுகின்றன்குரிசின்மண்கொள்ளுகின்றன.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. துழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிகின்ற - யாம்
சுவர்க்கமெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநி
ன்று; நோக்கி - இது நோக்கனோக்கம்.

உ. தோடு - தொகுதி. ஒவியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த.
மகனிர்முலையுமுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலநிதிமார்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சாங்களை வீழ்வுெட்டி வளைந்தவாளைத் தன்னெஞ்
சினின்றவேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாளின்வளைவுக்கு இளக்
கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு அரசர் கெட்டார்; கெடுத்தலின், நமக்கு
இனி வெஞ்சமமில்லையென்று கருதிநின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்
பென்னுகினைவின்னிக் கை அம்மார்பிற் புண்ணிலே அவ்வாளைப் பலகாலுஞ்
செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுகித்தசையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சீவ
கன் மண்பெறநின்றனென்க.

வாள் உருவாநிருத்தலின், தசையைக்குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே
குளித்துநின்றதென்க. கெட்டவரசர் மீண்வெந்து வெட்டினுரென்பார்க்கு
வாளுக்குத்திறென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையும் சலநிதி பொருதுநி
ன்றபடிக்கறிஞர். (ககஉ-ந.)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சிவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவிளங்குமானேறர்விண்டொழுவேறினானே.

இ - ள். மேனியையும், மார்வியையுமுடையசீவகன், சிலையேந்தி
அரசருயிதைத் தன்னம்பிலுலே கொள்ளைகொள்ளுந்தன்மையைத் தன்னெஞ்
சிலே அமையப்பண்ணித் தேனா யேறினானென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (ககச)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்களைகடலொலியுங்கூடி
யருவவிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவளைமுரசுமார்ப்பப்போர்த்தொழிறுடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினொலியும்
தம்மிற்கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி
செருவினைகறி கழனியில் வளைமுரசுமார்த்து ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரரும்
ஆராநிக்ப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினானென்க. (ககக)

2297. அரைசர்தமுடியும்பூனுமாரமும்வரன்றியார்க்கு
முரைசமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
விநாபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குறாபுனற்குருதிசெல்லக்குமரன்விற்குனிந்ததன்றே.

‘அரசர்தம்’ என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

இ - ள். வெள்ளமாகிய நீர்போலுங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையறித்து
முரசு முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேனாயுமீர்த்து வேழத்தையும்
மெல்லக்கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமரன்வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின்றமுறைமைகூறிற்று.

(ககக)

2298. கேழ்க்கிளரெரிகட்பேழ்வாய்க்கினர்பெரும்பாம்பினேடுஞ்
சூழ்கதிர்க்குழவித்திங்கடுறுவரைவீழ்வதேபோற்
முழிருந்தடக்கையோமிந்தடமருப்பிரண்டும்மற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினாரே.

இ - ள். அதுகுனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டு இளம்
பிறை மலையினின்றும் வீழ்ந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டும்
மற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்
கப் போரையறித்திலரென்க. (௧௬௭)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவளத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றானே.

இ - ள். ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்கள
த்தே நெஞ்சடைந்தமைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஓடினாற்போல
ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறாநின்ற
னென்க.

கண்ணாடியில் அழகும்அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்தி
லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், அதனையுவமித்தார்.
மிக்கவீரரன்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (௧௬௮)

2300. மஞ்சிவரமின்னனூர்தம்வாலரிச்சிலம்புசூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீரடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்ந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தீர், மகளிருடைய சேடி
யாலே பாப்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள
ஓடுவராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றானென்க.

சிலம்புகூழப்பட்டு எழுதினவடி. நீர் மகளிரிடத்ததன்றிப் போரினும்ஆடவ
ராகவேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தே
வருகின்ற அம்மவென்னுமசைச்சொல், “உரைப்பொருட் ளினவி நீட்டமும்
வரையார்.” (தோல். எழுத். உயிர்ம. ௧௦) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு,
அது, “விளியொடு கொள்ப” (ஷு. சொல். விளி. ௩௬) என்றதனால், அம்
மாமைந்திரெனகின்றது; முற்கூறிய டைந்தனா விளிந்தானும்; “அம்மவாழி
கேளிர்” (அகநா. ௧௨௯) என்றற்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (௧௬௯)

2301. உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவீசிவிட்டுநிந்திடுவதொப்பக்

கழலவருள்ளாமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவல்லே
மழையினினைக்கிபிட்டுவன்கண்ணராவவன்றே.

உழையினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

இ - ள். வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கைவிடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலையிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுற்றபொழுதே அதனிடத்திலே வேட்கையறும்படிவிட்டு அதனை அசைத்துவீசிப் போகடுத்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை வல்லேகீக்கி மின்போல் தோன்றினவாய் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணராவர்; அது நாமக்கும் வேண்மிமென்றொனென்க. (உ00)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்ததலைமகற்குதவிவீந்தாற்
கற்பகமாலேசூடிக்கடியரமகளிர்த்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலேசூட்டிப்புலவர்கள்புகழ்க்கன்மே
னிற்பர்தம்வீரந்தோன்றநெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ள். வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கணவந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம் தலைவற்கு அங்ஙனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளிராக்கூடுவர்; அதுவேயன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புகழ்க் கன்மேல்நிற்பர்; ஆதலால், நமக்கும் இவை எப்தலாமென்றொனென்க. (உ0ச)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கடப்பிடுதலோடுங்
கச்சையுங்கழலும்வீக்கிக்காஞ்சனத்தளிவம்*வாய்க்கிட்
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னநாளிரையாகலுற்றார்.

இ - ள். உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்ஙனம் கூர்மையிட்டவனவிலே அவர்வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச் சேவகன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றாரென்க.

பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம். அம், அசை. (உ0உ)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூடிக்
சூடதிசைச்சேர்ந்துமாரிருளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பினுர்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதானாகின்றிட்டதன்றே.

இ - ள். அவர் அங்ஙனம்வருதலின், சேவகன் தோற அழகுபெறவேறினான்; அப்பொழுது அப்புமாரி, தானாமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறாது

* முன்னும், “செம்பொன் வாயுளிட்டி” என்றார்; (காந்த, ௨௮௬).

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்
னைச்சூழ முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க (20௩)

2305. அற்றுவீழ்தலைகளையானையுடலின்மேலமுந்தினின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசுரந்தாள்களாகத்
தெற்றீமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினமொத்தவன்றே.

இ - ள். அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்றதலைகள் பட்டயானைகளின்மேல்
நின்றபொலியையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத்
திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரையொத்தன; அவற்றின்கண்கள்
அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

ஏவன்மையிற் சரத்திற் கோக்கவெய்தான்.

(20௪)

வேறு.

2306. திங்களோடுடன் குன்றெலார் துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலம்வரத்தரணிமேற்களிற்றியியவும்
பொங்குமானிநாபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சுங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினார்.

இ - ள். அந்நனைக்கண்குட்டியங்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே கோ
பித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட அவர்தோன்றினார். திங்களோடே குன்றிக்
களல்லாம் சேரவீழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள்
வீழ்ந்தன. (20௫)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழுவியஞ்செல்வனோடுடன் பொருவ்போன்
மங்குன்மின்னெனவள்ளமேர்மைந்தர்தேரோடுமயங்கலின்
வெங்கணவில்லுமிழ்வேஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

இ - ள். குங்குமம்போலுங் கதினையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தன
ம்போலும் தண்கதினைச்சொரிகிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப்பொரு
வனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேருமயங்குதலின், சரம் மிடை
தலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (20௬)

2308. குருதிவாளொளியரவினற்கொள்ளப்பட்டவெண்டிங்கள்போற்
றிருவரீர்த்திகழ்வலம்புரிவாய்வைத்தாங்கவன்றெழித்தலும்
பொருவில்சீழ்வளிமுழக்கினற்பூமிமேற்சனநடுங்கிற்றே
யாவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணழலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பரம்பா
லென்கொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்
நின்முழக்காலே சனம்நடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண்
னும் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம்.

(20௭)

2309. கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றுகாளைதன்கார்முக
மைந்தரார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
னெஞ்சம்போழ்ந்தழலம்புணரீங்கினொருயிரீண் முழைச்
சிங்கவேறுகள்கிடந்தபோற்சிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சீவகன்வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப்பாயு் தன்மை
யையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபி
ன்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப்பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிரீங்கப்
பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசை
விலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

ரீங்கினார், வினையெச்சமுற்று. இத்துணையும், கட்டியங்காரற்கு உதவி
யான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியே
வகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடிகூறினார்.

(20௮)

2310. நிவந்தவெண் குடைவீழவும்வேந்தர்ரீள்விசும்பேறவு
முவந்துபெய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்மிண்ணவுங்
கவந்தமெங்கனுமாடவுங்களிறுமாவொடுகவிழவுஞ்
சிவந்தசீவகசாமிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன்
சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசும்பையேறவும்,
ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் மாவும் கவிழவும்
சீவகசாமிகண்கள்சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச்
செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. (குறையாகிய தலையையுடையதனைக்
குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர்.) அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக்
கோபம் நிகழ்ந்தமைகூறினார். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்
தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து.) என்றாற்போலக்கொள்க.

(20௯)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித
ழையகொல்களிறகவிதழரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனுமலர்ந்ததாமவைரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

இ - ள். அங்நவனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ்
வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததோர் பதம வியூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தம்பி பறந்ததென்க,

சூலனுங்குணனுமுதலியன தூயனென்பது தோன்ற, 'பவீத்திரத்தும்பு' என்றார். (உக௦)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்கும்கார்மழமின்னனூர்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச் சார்தமழிந்துதார்முருகும்விம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டுகாய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேந்தான்.

இ - ள். மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிற் தம் முலைகள் புல்லுதலிற் சார்தமழிந்து தாரிற்றேனும் விம்முமார்பினையுடைய மன்னனும் சீவகனைக்கண்டுகாய்ந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடைய சீவகனும் அவனைக்கண்டு திப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமார்பு.

(உக௧)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டு தங்கியகாட்டுள்வேழ
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடியமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்று வெய்யவசனீவேகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மலைவேந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

இ - ள். தன்மதத்திலேதினைத்த தேனின்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்கள் அவற்றின் நாற்றத்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியையமந்து கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிஞ்சிய அசனீவேகத்தின் மேலாகிய வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழிகூறினென்க.

இதனால், யானையின்வலிகூறினார்.

(உக௨)

2314. நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுணிமுதமாகு
மில்லையேலமுதநஞ்சாமின்னதால்வினையினக்கங்
கொல்வல்யானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனநினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

இ - ள். நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும் கொல்லாது; அந்நல்வினையின்றேல் தானழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தம் கொல்லும்; இருவினையினக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வென்றும் பொருளல்லன நினையார்; ஆதலின், இது நினைசெயலென்று கருத வேண்டா வென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவிட்டவியுக் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உக௩)

2315. அகப்படுபொறியினூரையாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினூரவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுங்கச்சட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பரிதிசந்துமாவியும்பயத்தலுண்டே.

இ - ன். நீகளாய், நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையாரை ஆக்குவாரியாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுநல்வினையுடையாரை வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர்கள்தாழ்ந்துவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன்தன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக் கோறலின், மதியும் தன்தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்துகூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை.

(உகச)

2316. புரிமுத்தமாலேப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா [தாம்
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேய்ந்
பரிவுற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

இ - ன். நெய்யும் திரியுமாண்டபொழுதே அழகியவிளக்கு அவிதலன்றி நெருப்புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை; ஆதலின், இது நின்செயலன்றுகாணென்றானென்க.

முன்னே, “மொய்யமர்பலவும்வென்றான்” (நாம. ௧௭௬), தன்புதல்வர் சூழக்கிடக்கின்றமைகண்டும் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறினான்; அரசருலமன்மையின். (உகடு)

2317. நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
வில்லிடநக்குவீரனஞ்சினுயென்னைவேந்தன்
வெல்வதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ன். சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேகிற்பனையின், கோறல் அறிதென்றுகருதி, அவற்குச் செற்றமிக்கும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினாய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான்: வெல்லுந்தன்மை விதியாலுண்டாம்; அது யான்கூறேன்; தோன்றல்! நின்கையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினுயென்றசொல்லை ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய், காலமயக்கம்.

(உகசு)

2318. க. பஞ்சிமெல்லடியினூர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சநொந்தழுதகண்ணீர்துடைத்தவினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேருடியகடகவண்கை
வெஞ்சிலைகொண்டிவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னன்.

வேறு.

2319. உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின்முகங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளாகமறந்தோற்பினெனப்புனைந்து
வில்வாளமூவம்பிளந்திட்டுவெகுண்டினோக்கிக்
கொல்லாளையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோரெடுத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின், அஞ்சனமாகிய கலக்
கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடைய கை.

உ. அழுவம் - பரப்பு.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி,
மறந்தோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சியெய்யா
துவிட்ட புல்லாளாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப்
புனைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே
சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலின், குடையிட்டிரிப்பதன்மேலு
மெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, 'வழங்கினுனே' என்று
பாடமோதி, சீவகனெய்தமைபொழுது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்தா
னென்பாருமுளர்.

(உக௭ - ௮)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிவிடாதமுன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனுணுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவீழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாணாவெள்வேல்வயிரம்மணிப்பூணிணுனே.

இ - ள். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத்தொடுத்த அவ்வம்பைத்
தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுத்தற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர
அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போளுற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

தொடுத்த, வடித்தவென்பன, விசாரம். கடுத்து, கடுகியென்றுமாம். ()

2321. அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றழன்றுபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனெத்தான்.

இ - ள். பொன்முடியான், அம்பையும்வில்லையும் அவனறுத்தானென்றுவெகுண்டு வாணைஅழன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தேரிலே பட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன், யானையினின்றும் போந்தபொழுது, நல்வினையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போதுகின்ற ஒருதேவனை யொத்தானென்க. (௨௨௦)

2322. மொய்வார்முழலார்முலைப்போர்க்களமாயமாப்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாவிழியாவெருவத்துவரவாய்மடியா
மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

இ - ள். மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மார்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தான்.

சச்சந்தனை, “வெஞ்சுடரினுண்டகையவிந்தான்” (நாம. ௨௪௦) என்று ஞாயிற்றிலேடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனேயாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிருக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நில்லாதேகெடுமென்பதுகோன்ற, ‘மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்’ என்றார். மேகம் யானைக்குவமைகூறினார். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருன்பரப்ப அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் இரக்காலத்தே இருன்பரந்துநிற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினார். (௨௨௧)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசழிந்ததாங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிசுவென்னுக்
கொட்டினர்முரசமள்ளரார்த்தனர்குருதிக்கண்ணீர்
விட்டமுதவன்கணூர்வமண்மகணிக்கினுளே.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிசுவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார்; அதுகேட்டு வீரரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணீரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க.

2324. ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்
பல்கல்கழிந்தபின்றைப்பன்மணிநாகத்தன்னை
வல்லையாப்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதிரிந்ததொத்தான்.

இ - ள். நாகம் ஒளியுமிழ்பரிதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்சென்றபின்பு வாயை

ப்பிளந்துபோந்து அக்கதிர்நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்று” (நாம. ௨௬௧) என்றதனை. இது, தந்தை புதல்வனுய்ப்பிறப்பென்னும் விதிபற்றிகுறிஞர். (௨௨௩)

2325. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரீண்டினர்மன்னர்குழந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகைமொய்த்தமுத்த
மாட்டுநீர்க்கடலினுர்த்ததணிநகர்வென்றிமாலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசயைகன்குளிர்த்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்றநீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், ‘கேடில்விசயை’ என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் குழந்தார்; விளக்கு மொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசயை வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனைநினைத்தலின், கண் நீர்க்கிறைந்து பின்பு குளிர்த்தனவென்க.

அவன்புதல்வனாக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, ‘ஒழுங்கு’ என்றார். (௨௨௪)

2326. அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்
பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாசிழைப்பூமிதேவி
யினைமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினுனே.

இ - ள். முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவறநுகர்தற்கு அவனைப்பொருந்தினுனென்க.

ஆட்டி, ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இது வீராபிடேகம். இனி அரசனாக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவனையெய்தினுனென்பாருமுளர். (௨௨௫)

கொ. —மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ௨, ௩௨௬.

ப தி ன் ற ர ா வ து

பூ ம க னி ல ம் ப க ம்.

2327. கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்சிவந்துநீண்ட
கண்ணாடிவென்றுகளங்கண்டுநியமமுற்றிக்
கண்ணாடிவண்டுபருகுங்கமழ்மாலேமூதூர்க்
கண்ணாடியானையவர்கைதொழ்ச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச்சேர்ந்தவர் செயலாயேயிருக்குமாறுபோல, இம்மார்பும் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயேயிருத்தலின், கண்ணாடியன்ன மார்பனென்று இன்பச்சிறப்புக்கூறினார்; கடி - வரைவு; “கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.” (தறு. அ) என்றற்போல; கண்ணாடிபோல முதுகாட்டாத மார்பனென்பாருமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்குமாற்புமாம். கண் ஆடிவென்று - கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவிவென்று; “காலாடுபோழ்தின்” (நால. மெய்ம்மை.ந) என்றற்போல. நியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி - கள்ளைத்தேடி. மாலைகளணிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடியானையவர் - வெற்றியானையவர்.

இ - ள். மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேணினைந்தானையேத்திக்
கூடாரமாலேக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழியினரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில்அரியையுமொத்த பகைவரென்றது - குரபண்மனையும் ஒழிந்த அவுணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல்நினைந்தானென்றது முருகனை; “அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர், மாமுதறடிந்த” (திருமு. இக - சு0) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினார்; மேலும் “திருமால்போந்தான்” (பூம. ச.ந.) என்பர்.

இ - ள். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சீவகனையேத்திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போல் திரண்டாரென்க.

கூடகாரம் - நெற்கூடுகள்.

வேறு.

(உ)

2329. மாலேச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலேச்செற்றான்வைந்துநையம்பின்னிவனென்பார்
அடு

மாலைக்கின்றேமாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார்குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

இ - ன். நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினான்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும்பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல். ()

2330. நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடையநவம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர்சிந்தினளிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

இ - ன். மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவிடும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றிலே சுரபுனைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச்சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத்திடத் திற்பூச்சொரிசின்ற மங்கையரையொத்தாரென்க. (ச)

2331. கோடிக்கோடுங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற் கொள்கொடி கூடப்பினைவாருங்
கோடித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழையின்னக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்றொழுவாரும்.

இ - ன். கோளாலே திக்குகளிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதியட்டி னெற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவன் தம் மைக்காணவேண்டிக் கொரம்புபோலேவனைத்து அவனைத் தொழுவாருமாய் னென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்பதைப் பெயராக்கியுமுணர்ப். கோடி யென்னும் எண்ணையுடைய படை. (இ)

2332. அம்புகைவல்வில்லார்கழன்மள்ளரிதிறலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டுநிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலக்குல்லவீர்கோதா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ன். அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங் றுனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையிலவளையைக் காண்கிலேமென் பாருமாயினென்க.

அம்புகுழந்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். அழகியபுகையார்ந்த துகில். (சு)

2333. மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டடங்கண்ணார்மலர் துவ
மைத்துனமன்னர்மால்களிதேறிப்புடைசூழ
மைத்துனரீண்டமாமணிவண்ணனவனொத்தான்.

மை துன்ன - மேகநெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன ரீண்ட கண் - வாள் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி ரீண்டகண்; மைத்தல் - ஒளிகெடுத்தல்; “மைம் மைப்பினன்று குருடி” (பழ. கஅஅ) என்றும்போல. மை துன்ன - கரு மைபொருத்த.

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்துவ மைத்துன அரசர் சூழச் செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணனை யொத்தானென்க. (எ)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டரற்றும்பூயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரொடுபூத்துடன்
விதிமல்கினபோன்மிளிர்வேற்கணு
மாதரார்டுமகப்பூவுமலர்ந்தவே.

இ - ள். தாமரைப்பூக் கழுநீரோடேபூத்து மல்கினபோலே மகளிர் முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரத்தனவென்க. (அ)

2335. வினைவித்தகன்வேந்திவிங்குதோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமீன்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணரூரமராபதிபோன்றதே.

இ - ள். ஊர், காரிகையானாயும் அவரணிந்த கலங்கனாயும் தான் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்னாற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (க)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல
மோம்புதிங்களுலந்துசடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலைச்சேர்ந்தவளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோ தையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபடுதலின் இளஞாயிற் றைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்த்திரையொத்துக் கெட்டதென்க.

வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின்மணிநாகம்பதைப்பவேபோ
லாகம்மறவரகன்கோயில்புக்கம்பொன்மலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சுவெம்பா
வேகம்முடைததாய்விழியாத்தொழித்தேகுக்கென்றார்.

இ - ள். மடவார், விசும்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப் பனபோலே ஆம்படி, மறவர் கோயிலிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏருக வென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்துடித்தது. (கக)

2358. செய்பாவையன்னாரசிலம்பார்க்குமெனசீறடியார்

செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லார்

டையார்த்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா

வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகினாரே.

இ - ள். அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சீறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (கஉ)

2359. நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகிப்

பருக்கென்றகோலமரற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்

வருத்தம்மீழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்

செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்யவாகுதலாலே வாடின இலவமலையொத்த சிற்றடியில். மரப்பழம் போன்று கொப்புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வுடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே கொப்புளித்தனவென்பதாயிற்று. (கங)

2340. க. பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்

கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்டுநீங்கி

நற்பூணணிந்தமுலையார்நிலைகால்சரிந்து

நெற்பூணிறுத்துவடம்வைத்தமுலையினரும்.

2341. உ. செங்காற்குழவிதழீஇயினாதிங்கன்புக்கரீரா

ரங்கான்முலையினரும்பால்வரவாயினரும்

பைங்காசமுத்தும்பவழத்தொடுபைம்பொனார்ந்த

பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அழித்தென்பது, எதிர்காலநோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்.

உ. நிறைந்து, நிறைய.

இ - ள். பூண்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போனைக்கற்பனவாக எழுந்த முலையாரும், துகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நினைதளர்ந்து ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்ஞலையாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகிய மகளிர், முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

சீவகன் இவர்பெறும்புதல்வர் அரசகுலமன்மையின், தன்குலத்திற்குப் பகைவரன்மையுணர்ந்து அருளால் திங்குசெய்யாது அவரைப் போக விடுகின்றனென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையானும், பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தொடுங்கோறலெண்ணினானென்று ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்துபொருதலின், முன்பு அவன்புதல்வரைக் கொன்றனென்றார். (கச - ௮)

2342. பெய்யார்முகிலிற் பிறழ்பூங்கொடி மின்னின் மின்ன
நெய்யார்ந்தகூந்தலினிழம்பொன்னரிமாலேசோரக்
கையார்வளையார் புலிகண் ணுறக்கண்டுசோரா
நையாத்துயராநடுங்கும்பிணைமான் களொத்தார்.

இ - ள். அவர், சீவகனைக்கண்டு பெய்கின்முகிலிற் பிறழும்பின்போலே மின்னிக் குலைந்தகூந்தலினின்று மாலேசோரும்படி நைந்து வருந்திச் சோர்ந்து புலியைக்கண்டு நடுங்கும் பிணைமான்களை யொத்தாரென்க. (கசு)

2343. க. வட்டம்மலர்த்தாரவனாலுள் பெற்றுவான் பொற்
பட்டம்மணிந்தாளிவர் தங்களுள் யாவளென்ன
மட்டாரலங்கலவன்மக்களுந்தானுமாதோ
பட்டாரமருட்பசும்பொன் முடிசூழ்வென்றார்.

2344. உ. மாலேறனையானொடு மக்களுக்கஃதோவென்ன
வேலேறுபெற்றபிணையின்னனிமாழ்கிவிழ்ந்து
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்று செங்கண்
மேலேறிடமுழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிதந்துபட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். உழையனானோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள்பெற்றுப் பட்டமணிந்தவர் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவர்க்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவன்பொறுக்கும்படிசூறாதே முடிகள் சூழ்ந்து கிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினார்; அது கேட்டு அவர், ஏறனையானொடு மக்களுக்குமுற்றது அஃதோவென்ன இறந்து பட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவளென்றுவினாவ இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினார். என்ற ரெனவருவிக்க. வட்டத்தார். மால் - பெருமை. அஃதோவென்றது, “மன்னர்தீ, யீண்டு தங்கனையோடு மெரித்திடும்” (நாம. உஉக.) என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றார். செல்வற்றினசின்னீரிற் கடித்திற்சேறலின்றி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்லவேறி மறிந்து கீழ்மேலாய்விழ்ந்தனவென்று இறந்து பட்டசெய்திகூறினார். (க௭ - அ)

2345. ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விடித்தேனென்வெகுளிவெந்தி
மையாரணலமணிநாகங்கலுழன்வாய்ப்பட்ட
டிய்யாவெனநீருடன் னுள்ள முருகல்வேண்டா.

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவளும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர்போயபின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங் காரன் உயிர்போயபின்னரே என் வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி, நீர் கருமைகிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்றாகருதி உள் ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றானென்க. (க்க)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையந்துகினூலின்வாய்த்த
துண்கேழ்துசுப்பின்மடவீர் தும்மைநோவசெய்யே
னெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழ்வதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பனிவீழ்த்தல்வேண்டா.

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர்! யான் தும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றா

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. தூலிற்காட்டில் துண்ணிய துசுப்பினையுடைய மடவீர். கேழ் - நிறம். (உ0)

2347. என்னுங்கட்டுள்ள மிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிஞ்ஞவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டிபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்

இ - ள். வில்லைவலிக்கவீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே! தும்மன்னன் துமக்குத்தந்த சீவிதங்களை யாழும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு தும்சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் நங்கருத்து யாது? கூறுமினென்றானென்க. (உக)

2348. தீத்தும்முழுவேலான் றிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினெகிக்
காய்த்தெங்குமுந்தகரும்பார்த்தம்பதிகள் புக்கார்
சேய்ச்செய்தவிகுநெருப்பென்றெழுஞ்சீறடியார்.

இ - ள். மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றுநீங்குஞ் சீறடியார், தீயைப்புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

அவ்விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றுகூறி, மயிற்சூழாம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (உஉ)

2349. காதார் குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவளைத்தடங்கண்முத்தரும்பவிம்மா
மாதார்மயிலன்னவர்சண்பகச்சரம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிருந்த மயிலன்னவர், தம்கணவனையிழத்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றேநீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து நோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (உ௩)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்
காய்பொற்கடிக்கைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்வினார்தாய்ந்தபின்றைச்
சேய்போற்கமலமகள்கைதொழ்ச்சென்றுபுக்கான்.

கடிக்கை, துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தழநங்கிற்சூழாயை.

இ - ள். மள்ளர் கடிக்கையோடுகூடிய கைவிளக்கையெந்திப் புரிசை சூழ்ந்தகோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்கனையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகனெனச் சென்றுபுக்கானென்க. (உ௪)

2351. முலையீன்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையீன்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையீன்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையீன்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலும் காயையீன்ற பண்போலுந்தாமம். மலையீன்றமஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைநிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளியிடத் தை, தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உ௫)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலைமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலைமார்பன்
றார்க்கோலமான்மேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

இ - ள். முத்தமாலை நிழல்விசுமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி, பொன்னாலையெழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமடைய

முலையார் நீராட்டவாழ் அத்தருத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழிகுனையும் தேர்த்திரனையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகுறினென்க.

களவேள்விமுடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சள மாடினான். (௨௬)

2353. எண்கொண்டஞாட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலாநடிதைவரவைகினானே.

ஞாட்பின் : இன் - பொரு.

இ - ள். சேவாசுரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரிஸ் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டிகாத் தருளுவீராகவென்றுகூறினான் ; கூறித் தானும் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமறிந்து பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினான். செய்க, வேண்டுகோடற்பொருட்கண்வந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்டபோரென்று தேவர்கூற்றுமாம். “மண்கருதும்வேலான்” (பது. ௬௦) என்றதற்கு மண்கொண்டவேலானென்றார். (௨௭)

வேறு.

2354. வாள்களாலேதுகைப்புண்டிவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயாணையாவித்தாங்கன்ன [தார்.
கோள்வாயெஃகமிடம்படுத்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

இ - ள். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயாணை கொட்டாவி கொண்டாலையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினாரென்க. (௨௮)

2355. கொழுவாய்விழுப்புண் குரைப்பொலியுங் கூந்தன்மகளிர்கு
ழைசிதறி, யழுவாரழுகைக்குரலொலியும்திர்கண்முரசின்முழக்கொ
லியுங், குழுவாய்ச்சங்கின்குரலொலியுங் கொலைவல்யாணைச்செவிப்பு
டையு, மெழுவார் யாழுமேத்தொலியுமிறைவன் கேளாததுயிலேற்
ருன்.

இ - ள். அழகிய இடம்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழகின்ற அழுகைக்குரலிற்பிறந்த

னையும், முரசினது நடுங்கினகண் முழங்குதலிற் பிறந்த ஓலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், நொந்தயானையது செவிப்புடையையும், எழுவுவார்யாழையும், ஏத்துகிற ஓலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தானென்க. (உக)

2356. தொடித்தோண்மகளி ரொருசாரார் துபரக்கடலுளவார்நீந்த, வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிலின்பக்கடனீந்தப், பொடித்தா ன்கதிரோன் றினாரெற்றிப்புசுழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களைஇக், கடிப்பு மாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண் கழிஇயினுன்.

இ - ள். பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தா நிற்க, வென்றவர்களிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதி ரோன் கடலிலேதோன்றினுன் ; அப்பொழுது அவன், கடு, நெல்லி, தான்றி ணறினரீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழிஇயி னுனென்க. (ங௦)

2357. முனைவற்றொழுதுமுடி துளக்கிமுகந்துசெம்பொன்கொளவீசி றினையலாகாநெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப் புனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புகழ்வெழுதிப்புனைபூணை கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினுன்.

இ - ள். பூணை, பிறரார் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற் கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்க ளையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினுனென்க. (ங௧)

2358. முறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி லுறைந்தவெண்பட்டுடெத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறிந்தகமுரீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசின்கம்போ லறிந்தார்தமக்குமநங்கனயண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

இ - ள். அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார் க்கும் அநங்கனையாய், ஆண்மையினற் சேக்கையை மரீஇயதோர் சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார்மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற் சமயம். (ங௨)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையா ரேர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற் கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப் போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

ஆடி, ஆட.

அசு

இ - ன். கச்சையறுத்துச் சூடி ஆர்ந்து அடிபரந்த முலையாரது அழகு மேலாம்படி சார்தையுமெழுதிக் காராவென்று சங்கநிதிபோற் கலத்தையும் பொழியுங் கையினையுடைய கழலோனைப் போனாவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசர் சூழ்ந்தாரென்க.

(௩௩)

வேறு.

2560. தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிநெடுந்தோர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றாதுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லீத்தொக்கதுவளங்கெழுக்கோயிலுளொருங்கே.

இ - ன். தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையனும் நாடும் கோயிலிலே விராயத் திரண்டனவென்க.

நந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான்முடிந்தது; பண்மையொருமைமயக்கம்.

(௩௪)

2361. துளங்குவெண்மதியுருத்தவெண்கதிர்தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாநகர்மழகதிர்குழி இயினபோலக்
களங்கொண்டண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

இ - ன். மதிசொரித்தகதினைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்ளிமலையிலே கலுழவேகனிநுப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநகரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டினரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(௩௫)

2362. க. எண்ணமென்னினியெழின்முடியணிவதுதுணிமின்
கண்ணனொரொடுகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்சூயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே.

2363. உ. விரியுமாலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவிண்மால்வரைக்குலவியதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இனியென்றது-காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்றதனானே, புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும், அங்குரார்ப்பணம் அகிலாணமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூறிற்றாம். கண்ணனார் - உபதிரஷ்டா

என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கடினை - * முகூர்த்தவிதாநி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப்பொன்னிலேயழுத்தி அவற்றின் கதிர்களையும்படி முடியைப் பண்ணினாருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ள். முன்தொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சரைநோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினரும், கடினையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தவனவிலே, திருவில் துளங்கி மால்வரையிலே சூலவியதன்மையை யொப்பதோர்தாரும், அருவிபோல்வதோர் முத்தாரமும் மார்பிலேதுயலாநிற்ப, விளங்கொளிவிரியுமியல்பினாய் முடியினைய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய னூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழ்வென்றார்; புலமகள் நகப் பண்ணினாருமென்க. (௩௬ - ௭)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுமுலைத்தடமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழிமின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ள். அவன்றேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறைந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலைபையுடைய ஒழுக்குகின்ற மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்றஒதி. (௩௮)

2365. மையல்யானையின்படுமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசும்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

இ - ள். இழிந்தவர்கள், யானையின்பதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறுங்கமழுந் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (௩௯)

2366. வெருவிமாநகர்மார்தர்களுவியந்துகைவிதிப்பப்
பரிதிபோல்வனபாற்கடனுற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.
சொரிந்து, சொரிய.

இ - ள். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதி போலும் துற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

‘பவித்திரன்’ என்றார், நெஞ்சிற்றாய்மைதோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் றொழுதான். (௪௦)

2367. தேவதுந்துபிதேவர்கட்கோகையுத்துரைப்பா
னவியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த
நாவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார்.

தேவதுந்துபி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்தால் விளைந்த ஹவிலை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

இ - ள். துந்துபி உரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகையரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (௪௧)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொடுதிரள்வடந்தினைக்கு
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவைமாலிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தனனிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ - அசை. காம்பும் வடமும் தினைக்கு ம்தி, இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

இ - ள். குடை ஓங்கி நிலத்தையளித்தது; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல் போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ் சணன்போயினென்க. (௪௨)

வேறு.

2369 மின்னுங்கடற்றினாயின்மாமணிக்கை வெண்கவரிவிரிந்துவி
சுப், பொன்னங்குடைநிழற்றப்பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள் பொலி
ந்துதோன்ற, மன்னர்முடியிறைஞ்சி மாமணியங்கழலேந்தியடியீடே
த்தச், சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்திருமால்
போந்தான்.

இ - ள். திணைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை உலகைநி ழுற்றக் கலங்கள்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப்

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய பொண் பொன்னாரம்” போல. இது பவனிக் குடையாதலிற் பொன்னங்குடையாயிற்று. கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றே கூறினார். அடுத்து இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுருத்தமைதோன்ற அடியீடேத்தவென்றார்.()

2370. மந்தாரமாமாலேமேற்றொடர்ந்துதழுவவராத் தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கரவின்புகைபோய்க் கழுமியாய்பொற்ற, செந்தாமரைமகளோயல்லதுபெண்சாராததிருவின்மிக்க, சிந்தாமணியேயந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவராத் தாமங்களிற் றேனை உண்ணப்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாக.

இ - ள். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந்திய செல்வன்புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தனகொடுக்கின்றனாதலின், ‘சிந்தாமணியேயந்தசெல்வன்’ என்றார். (சச)

2371. பைங்கணுளையெருத்திற்பன்மணிவாளெயிற்றுப்பவளநாவிற் சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள் சூழ மங்குன்மணிநிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்லீசச் செங்கட்கமழ்பைந்தார்ச்செஞ்சுடர்போற்றேர்மன்னனிநுந்

இ - ள். பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சீவகன், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற்குழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிரு

மங்குல் - திசை, எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். ()
வேறு.

2372. வார்பிணிமுரசநாணவானதீர்முழக்கமேய்ப்பத்தார் பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துறாதவனாண்டநாட்டைப்பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்.

உள், உருபுமயக்கம். பாரிற்குக் கட்டின கடமையினின்றூரீங்க. என்றது - ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

இ - ள். சீவகன், தம்பியை முகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாராப் பிணித்தசிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்துமூன் அரசாட்சியுறாதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதினாறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசறைவி
யென்று முரசநாண வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினென்க.

கறையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய்
நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (சக)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவைவிடுமினென்றானெளிநிலாவுமிழம்பூனான்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூனான், பின்பு அமைச்சனானோர்க்கு,
அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலினிலத்தோடே தேவர்களிறையிலினில
த்தையும் சோதிடனாலோர் இறையிலினிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலினிலங்
களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவனாண்ட
காலத்து அவற்றையுடனீழந்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்றானென்க.

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சனானோர்க்குக் கூறி
னமை உணர்க. விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக். உட
னிழத்தல் - அவன் சேரமாமற்றுதலின் இழத்தல். (சஎ)

2374. க. என்றலுந்தொழுதுசென்னினிலனுநீஇயெழுந்துபோகி
வென்றதீர்முரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிநெடுமாடமுதூர்ச்
சென்றிசைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசமைவிக்கின்றான்.

2375. உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின் னுளீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்த்தத்தன்றே.

2376. ஈ. நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டிர்க்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுநகரறைவித்தானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. அறைவிக்கின்றான், பெயர்.

உ. உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறாநிற்க. என்ன முரச
மார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

ஈ. நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக்
குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர்; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்

டவன்பாதுகாவாதவறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு; கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலைத்தருநிதியம் - இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

இ - ள். என்று சீவகன்கூறினவளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது வணங்கிப் போய் மூதூரிலே விராயச்சென்று முழங்கும்படி முரசுறைவிக்கின்றவன், முரசுறைகின்றவனுக்கு இறைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்றுகூற, அவனும் வென்றதிர்முரசுத்தையானையெருத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்பகையும்பொன்றுக; இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுன் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க, முரசுமார்த்தது; அப்பொழுதே நோக் கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டீர்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் கிதியத்தையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று முரசுறைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக்கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாத தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யுமறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்று வித்தானென்றுகொள்க. (சஅ - ௫௦)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியவிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதபேசலுற்றேன்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரசன்கூற அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்றநாளிலே, வேந்தற்குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றாரென்க.

வைகி, வைக.

(௫௧)

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்ககவி - ௨,௩௭௭.

பன்னிரண்டாவது

இலக்கவணியாரிலம்பகம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவனாமார்பன்
கலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள
விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வனாமணந்த [ர்.
புலம்புரீள்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தா

இ - ள். மாலையையேந்திய வனாபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த
மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய
லோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.
அருவியவாகிய வனாகள். (க)

2379. மோடுகொண்ணிலா முனைத்தெழுபரிதி கண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபறவையுநடுக்குறுங்காப்பின்
மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிகொடியுனையார்.

இ - ள். மின்னையும், எழுதுகொடியையுமனையார், மதியையும் பரிதி
யையுங்கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும் பறவையுமஞ்சும் காவலை
யுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

துன்பமுறுத்தற்கு ஓர்சாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே
மகிழ்ந்து இழிந்தாரென்க; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினுற்போல இவ
ரும் வருத்தநீங்கினாரென்றுமாம். (உ)

2380. அன்றுகுடியமாலையராடியசார்த்தர்
பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்னிறைசுருங்கார்
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமனாமலரடிமே
லொன்றிவீழ்ந்தனர் குவளைக்கணுவகைமுத்துகவே.

இ - ள். இவன்பிரிகின்ற அன்றுகுடிய மாலையராய் ஆடினசார்த்தின
ராய், கெட்டுவாடியமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண்
உவகைமுத்துரும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ங)

2381. இலங்குபூண்வனாமார்புறவெடுத்தவன்முயங்க
மலங்கிவாட்கண்கள் வருபனிசுமந்துடன்வெருவிச்
கலங்குரீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலிணைபோற்
புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ன். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோலே இவன்பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஓடினவாட்கண்கள், ஈண்டு அவன் அவனைச் சேரவெடுத்து முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடிதல் - கெடிதல்; “ஓடியதுணர்தலும்” (சிறுபா. உகச) என்றும்போல. (ச)

2382. வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரி முகைதளிரொடுகரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்த்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
மேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்த்தொளிகிறந்தார்.

இ - ன். முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மார்பைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்வாட்டமும் மனத்திலவருத்தமும் தீர்த்துபோய் ஒளிமிக்காரென்க.

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார்பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவைநிகழுமாறு போல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்துமென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின்; இனி, தூதாய்வந்ததேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம். (இ)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலேநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமமிபுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

இ - ன். சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவுந்திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலேகள் நல்லனவற்றைச்சூட்டி முலையிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிச் கணவன் தொழுதல்தகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுமேய்ந்திளங்களிக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்ந்துடன்பிறழ்ப்
பஞ்சசூழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிதுண்ணிடைகவின்பெறவைகினன்மாதோ.

அவசத்தாற் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை, ‘நஞ்சு’ என்றார். உடன் - எல்லாம். பஞ்சு, ஆகுபெயர். தனதுதுண்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறாத இடை மெய்ப்புகுவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், ‘துண்ணிடைகவின்பெற’ என்றார்.

இ - ள். கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ், மேகலையற்று அவை மணியைச்சொரிய, இடைகவின்பெற வைகிறனென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கணியணிகிளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீமடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவதுண்ணிடையொளிமணிவருமுலையுருவா
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்னுவது, தகடு. திருவ, அ - அசை.

இ - ள். கிண்கணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய சீமடித்தாமரைமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாமென்றொன்க. (அ)

2386. ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள் விகடுமைபோ
யூழினன்றியுமுறுவியோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துரைத்தான்.

இ - ள். கரையையுடைய பெரியகடல்போன்றதூல்களை முற்றக்கற்றுவானையும் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி, விதியால் தானேமுடிதலேயன்றி இந்நல்லினையை ஓரையானு முடித்தற்குப் பொருந்திய நாய்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தானென்க. (க)

2387. க. ஒங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளிவெண்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்திண்குணத்த
பாங்கிப்பண்ணினநூற்றெட்டுப்படுமதக்களிதே.

இதுமுதல், “மாலையான்முடி” (கடு) அளவும் ஒருதொடர்.

கொற்றவற்கோதியநாளென்றதனால், “நவநகைச்சேரந்ருபதி” என்றது, சன்மநகைத்திரமுதலாக ஒன்பதுநாள்களாதலின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந்நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளுக்குப் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசுசாற்றுகின்றொன்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்டகளிறு; திண்குணம் - மாறுபடாதசீலம்; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டனவென்க; வெள்ளியணிந்தனவென்க.

2388. உ. விளங்குவெண்கிடுவெண்துவெண்சாந்துமெய்ப்புசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டிளங்க
வளங்கொண்மாலையுந்ருடிமுத்தணிந்துவண்முரசுந்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசுறைவான்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுறையவேண்டி, துளங் காசிறக உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே ஏற்றினாரென்க.

2389. ஈ. கேண்மின் கேண்மின்களையாவருமினியன கேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின் சாந்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டிடுமின்.

கேண்மின், வினாசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம் - நேயம்.
2390. ச. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்மணிக்கலங்களிற் புனைமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
லுள்ளமேனினும்பிறவுண்ப்பெற்றெழுநாளும்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது, “பிள்ளைகுழவி” (தோல். பொரு. மர. உச)
என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாற்கொள்க. உள்ளமேனி -
முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன்
அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலேமேவினும்.

2391. ஈ. வாழைமல்கியமணிக்குலைக்கமுகொடுநடுமின்
முழநாற்றுமின் ருமங்களகிற் குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமால்விசும்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப்
போழுமென.

2392. சு. மாலைவாண்முடி மன்னவன்மணவினையெழுநாட்

சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுகென்றணிந்த
கோலமார்முரசிடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுநகர்வாழ்கெனவதைந்தார்.

மணவினைகிடும் எழுநாளும். சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிறை
அகற்றுக.

இ - ள். கொற்றவர்கோதியாளிலே முரசுறைதற்குக் களிறுகள் பண்
ணின; அக்களிறில் தலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினார்; ஏற்றி
நெடுநகர்வாழ்கவெனக்கூறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றை
யாவருங்கேண்மின்; இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசு
மின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்; புனைமின்; பாலடிசிலேயுண்மின்;
ஈடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயற்றி எடுமின்; இன்னும்இவ்வெழுநா
ளும் களிறையைகற்றுகவென்றுகூறி இடியொலிபோலே முரசை முழங்க
அதைந்தாரென்க.

வேறு.

2393. முரசுமார்த்தபின்புவிருநாள்கள்போய்
வினாவொடெங்கணும்வெள்வளைவிம்மின
புரையில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானினதிர்த்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய், போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன
வென மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குக. புரா - குற்றம்.

இ - ள். முரசுமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் வினா
வுடனே வளைவிம்மின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழா இவை வான்போ
லே அதிர்த்தனவென்க. (கக)

2394. விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
கண்விளக்கிக்கலந்தவெண்சாந்தினுள்
மண்விளக்கிமலர்ப்பலிசுந்தினுள்
பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொலார்.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் துரா
லைத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடே கண் கலந்த
விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்தினுள் நிலத்தைமெழுகி இல்லுறைதெய்
வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினாரென்க.

விளக்குதல், தகுதிபற்றியவழக்கு. (கங)

2395. ஆய்ந்தமோட்டினவான்பிபாலுலை
போந்துபொங்கியவாவியினுற்பொலிர்
தேந்துமாடங்கடாமிழினென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

இ - ள். இழினென்னுமோசையையுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழ
கியவயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணியின்புறம்பே
போந்து பொங்கிய ஆவியினுலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோ
ன்றனவென்க. (கசு)

2396. திருவினல்லவாரசெம்மலர்ச்சேறடிப்
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி
விரவியிலஞ்சேர்ந்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினுநல்லவார்தம்மடியைச் சேடியார்பரவியூட்டிய செம்பஞ்
சின்சேறு நிலத்தினுமீதே விரவிச்சேர்தலின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து
செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (கசு)

2397. பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை
போலுமாடியினேக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பினுன்
மாலேவண்டினமாலேக்கண்கொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினவற்றையொக்குங் கண்ணாழியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய வன்முனங்கள் கண்டோன்றாவாயினவென்க. (உ௦)

2398. போருமாமழைபோழ்துபுத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்ஞட
மேகமாநகர்வீதிநிரைத்தவே.

இ - ள். தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப் போழ்த்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்தநாற்றப்பட்டன; மணிக்ஞடங்கள் வரிசையாகவைக்கப்பட்டனவென்க. (1)

2399. ஆடன்மங்கையர்க்கின்கினியார்ப்பொலி
பாடலின்னொலிபண்ணமையாழொலி
மோடுகொண்முழுகின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர்க்கின்கினி அசைதலிற்பிறந்த ஒலி.

இ - ள். இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலின்முன ஒலி.

(உஉ)

2400. சுந்தரத்துகள்பூந்துகள்பொற்றுக்
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள். இந்நகர், சிந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமரபதி சாறயர்ந்து ஈண்டுவிந்திருந்தாற்போலே யிருந்திவ்வழிவந்ததென்க. (உ௩)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீர்தப்பெய்
திரந்துபாலமிர்தெங்குமூட்டுவார்
பரந்துபூந்துகில்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கல்குவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலழசிலை ஊட்டுவார்; துகிலையும் கலத்தையும்கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (உ௪)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததென்குளரீரும்பூரிப்பார்.

இ - ள். பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலை இனிய கருப்புச்
சாற்றோடேகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவதற்கு இளநீரையும் பூரிப்
பாரென்க. (உடு)

2403. கூந்தலெந்தியகமுகங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லிலைபனிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளுகொண்டுண்ணமாநில
மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

இ - ள். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர்
கொள்ளுகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா
ரென்க.

வெற்றிலையையுண்ணவென்றல் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ண
வெனவே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால் பாகு
பாளிதமு முண்ணு” என்பது பன்மைபற்றிக் கூறிற்றெனவேவெண்டும்;
பாகு பசிப்பிணிதீர துகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற்கூறிய
பாலடிசில்முதலியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பனிதமுதலியவற்
றைக் கொள்ளுகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்றுமாம்.
ஏந்தல் - சுமத்தல். (உசு)

2404. தூமமாரந்தனதுப்புரவ்வுக
ளேமமாயினவேந்திநிறலா
னாமநன்னகர்நன்பொற்கற்பகங்
காமவல்லியுங்களங்கொண்டிட்டதே.

இ - ள். மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்
தனவாகிய துகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திநிறலின், இந்த
நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கை
விட்டனவென்க.

இட்டது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(உஎ)

2405. வழுவின்மார்தருமாவுமல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலென்னொ
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறற்
தழுதிட்டானெயும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள் மாந்தரும்மாவும்நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவும்கூறினார்.

(உஅ)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்குமும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுகும் வாழையும் மடித்ததகி லையுடைய கண்ணடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெருததோர்செல்வமார்ந்ததே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோ யிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற் றுது வேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெருததோர் செல்வம் மிக்கதென்க.(௩௦)

2408. அளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சண்ணமுங்
கிளர்ந்தகில்சார்நுபூக்கமழ்ந்துகேழ்க்கிள
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்
விளங்கிமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளிகிளரப்பட்டுச் சுண் ணமும் அகிலும் சாந்தும் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங் கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (௩௧)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசுதித்தனர்பிணையன்மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலங்களை யிடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடங்கும்படி. கோலமிட்டவிட த்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தை யிட்டாரென்க.(௩௨)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுந்நபொனும்
வலப்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

இ - ள். காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன; அவற்றின்மேலே அட்ட
மங்கலம் இலங்கின; விளக்கு எழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்
மர் கவரிவீசினாரென்க. (நக)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோராயான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூறாநீர்க்க, மன்னவன், மங்கலநானைக்கூறுங் கணிவகு
த்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறு
கும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினாக
வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி, உறுத்த.

(நச)

2412. முழங்கினவிண்ணியமொய்த்ததேத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டிபொன்னக
விழிந்தனர்திருமயிரேற்பரீரதி
னிழன்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியம் முழங்கின; ஏத்தொலியும் சிறந்தது; சாமரை நீர்
மையோடேகிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப்
பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்று இழிந்தாரென்க.()

2413. பாற்கடன்முளைத்ததோர்பவளப்பூங்கொடி
போற்குடர்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடியிர்வினைநன்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிகோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினார், குலத்தின்தாய்மைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்பிறகு ஒவ்வேமென்று
வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

'கடிக்கோயில்' என்றும் பாடம்.

(நக)

வேறு.

2414. விளைத்தலைமலைகூட்டியின்னனாரங்கைசேப்ப
வரைத்தசார்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிறைத்தனமண்ணுரீர்க்குமுரசொடிமுழுவம்விம்ம
வரை

இ - ள். வணாத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தையணையாநிற்க மின்னனர் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அனாத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்விம்மாநீர்க் மஞ்சனநீர் கொண்டுவருதற்கு நிராக்கப்பட்டன வென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(௩௭)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவார்துபொற்குடங்கனார்த்தி
பூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நிணத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீராமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியும்உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மலை. (௩௮)

2416. க. இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரேத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்றொற்றவனிருந்தபின்றை
மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிறவறுகையெய்தோ
தெழிற்குழைநிழலில்வீசமகளிர்நெய்யேற்றுகின்றார். [ய்த்

2417. உ மின்னுமிழ்வைவரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவிலைய
நின்னடிநிழலின்வைகநேமியஞ்செல்வனாகி
மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கினைத்தெழுந்த அறுகை நெய்யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லைவீச நெய்யேற்றுகின்றவர்கள், இமவாணப்போலே நிலத்திலேநிலப்பெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் சக்கரவாளசக்கரவார்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க. (௩௯ - ௪௦)

வேறு.

2418. நீடுநீர்மணிநீருமல்லவு
மாடுநீரனவத்துமண்களு
மூடுமின்னனாரூரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குழுமியார்த்தவே.

நீடுகீர் - கங்கைமுதலியதிர்த்தநீர். மணிகீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது - அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவினாயையும், மும்பத்திருவகை ஓமாலிகையையும். அத்து - துவர்; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணாவன: "ஆனையே நேனக்கோடாற்றங் களாபுற்று, வானவர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெறியும் வெண்டினாகீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார். ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிற்றினுச்சி" (காந்த. சுடக) என்றகவியிற்கூறிலும். ஊடு - இடை.

இ - ள். இடை மின்னையொப்பார், பூசுநீரனவாகிய அத்தாலும், மண்ணாலும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவமன்னவன்சென்னித்தேர்மன்னர்
பொருவெண் பொற்குடமுமிழும்பொங்குநீர்
பரிதிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்திங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துகீர், பரிதியினொளிமறைய மதிசொரியுந் கதினாயொத்தனவென்க. வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை. (சஉ)

2:20. துளங்குமாமணித் தூண்கணங்கினால்
விளங்குவெள்ளிவேயந்தாயந்தமாலேசூழ்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்தினு
ரிளங்கதிர்கொலோவிறுந்ததென்னவே.

மணித்தூண் நான்கினால்விளங்குகூடம்; வெள்ளியால்வேயந்து மாலேசூழ் கூடம்.

இ - ள். கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினாரென்க. (சங)

2421. ஆயந்தபானிறமாய்பொற்கம்பலம்
வேயந்தபொங்களைவெண்பொற்கட்டின்மே
னீர் துதித்திலவிதானநீழலாற்
கேந்தினாரணியேந்துநீர்மையார்.

இ - ள். தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேயந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்திலுண்டான கித்திலவிதானத்தின் கிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பனைக்குரியார் அணியை வந்தினாரென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். மானிறவாய்பொனும்பாடம். (சச)

2422.

சுரங்கொண்டபிணிநுண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழங்குஞ்சியை
யாரகிற்புகைவெறியினுலமைத்
தேர்படச்செய்தாரெழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழங்குஞ்சியை ஆற்றி
னபின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகு
பட முடித்தாரென்க. (சக)

2423.

சுடிச்சந்தனமேந்துதாமரைத்
தோடின்பயில்வினாற்பூசித்தாமலர்
வீடுபெற்றனவின்றோடென்னவே
சூடினாரோசூரும்புண்கண்ணியே.

சுடிச்சந்தனம், விகாரம்; இடுதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு
பெற்றனவென்றது - இவன்கூடிய மலர்பெற்றவழகு தாம் சூடுங்காலத்திற்
பிறவாமைகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர்
பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ள். சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடு
பெற்றன இன்றோடென்னும்படி அம்மலையுடைய கண்ணியைச் சூடினா
னென்க. (சக)

2424.

மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்விடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினன்.

இ - ள். மற்றொழிஞன், பிறரிடத்துகின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே
பாக்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி
ஆரம் வில்விடாநிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பார்த்தோவென்னும்படி பொற்பை
அகத்தேயுடைய ஒழிந்தகலங்களை அணிந்தானென்க. (சஎ)

2425.

உருவமாரந்தனவுரோமப்பட்டுநீத்
தெரியும்வார்குழைசுடரவிந்திர
திருவிலன்னதார்தினைப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனாயினன்.

இ - ள். எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்த பட்டை உடையாகவுடுத்துக்
குழைசுடரத் தார் தினைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனாயினென்க.

‘வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தொந்தின், காசறு குவ
ளைக் காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்து’ என்றார் முன்னும்; (காநீந். கஉ௦.)

செய்வெனெச்சங்கள், “ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான்” (நோல். சொல். வினை. ஈதி) முடிந்தன. இவனையொழிந்தோர்க்கு அரியனும் வருத்ததலின், அநங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவிருழ்வடந்தயங்கநீருநீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்வினார்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

இ - ன். மகளிர், வடந்தயங்க வினாந்துமேவி அச்சுதத்தை நீரிலேயுறத்தித்தெளித்தபின்பு தூபபாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டினா
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாமயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிநீரையுடைய கடற்றினா பரந்து எழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி; மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்தவாகுபெயர். இத்தொகையர், வீசாரம்.

இ - ன். இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரிவீசங் காவலர் திரண்டாரென்க. (இஉ)

2428. அறுகுவெண்மலரளாயவாசரி
ரிறைவன்சேவடிசுமுனியேந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணக்
குறைவில்லைவினைக்கோலமார்ந்ததே.

இ - ன். அறுகையும்மலரையுங்கலந்த நீராலே இறைவனடியைக்கழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (இக)

வேறு.

2429. ஊனிமிர்கதிர்வெள்வேலுறைகழித்தனபோலுந்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டினுமகளனையானைப்
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணையிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன்னார்மணியணையிசைவைத்தார்.

இ - ன். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையுடைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணியிலிட்ட அழகியவணையிலே இருத்தினாரென்க.

பால்போல்பரந்த கதிர்.

(இஉ)

2430.. வரைவினைவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திரைவினையமிர்தம்மேதிருவிழையெனவேத்
வரிவளைமுழுவும்மமணிகளரொலியைம்பா
லரைவினைகலைநல்லாறுறுகினெய்யணிந்தனரே.

இ - ள். நல்லார், திருவிழையானவன், பொன்னே, மணியே, அமுதே
யென்று ஏத்தி வளையும்முழுவும் விம்மாகிநக அவனைம்பாலிலே அறுகாலே
நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். 'திருவிழை' என்று பாடமாயின், விளியாக்கி,
நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையென்ப
பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று. அரசியல்முற்றுப்பெற்ற நூற்கலையை வல்ல
... (இரு)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளிருமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்னுந்நீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவநுண்னுசுப்பின்னுள்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்
றிக்காவலன்மகளை நீராட்டினார்; அந்நவனம் இரண்டினாலும் ஆட்டுதலின்
திருவையொத்தாள், அவளென்க. (இச)

2432. வான்மலர்நுனாகுடிமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார
மேனையநறுஞ்சண்ணங்குங்குமமிடுங்கரியாத்
தேனினமிசைபாடத்தீம்புனடைந்தலீதே.

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலா
லிமே எக்கராக ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக்கொண்டு
மலராகிய நுனையைச்சூடி அணிகலன்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித்
தேனினம்பாட நடந்ததென்க. (இரு)

2433. நான்றபொன்மணிமாலேநகுகதிர்ப்பவளத்தூ
ணூன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்
கான்றனகதிர்காய்த்தம்வட்டணைக்கதிர்முத்த
மீன்றபொன்விதானத்தின்னீழலுய்த்திரீஇயினரே.

இ - ள். பொன்மாலையும்ணிமாலையுந்நான்ற பவளத்தூண்நாட்டப்பட்ட
முத்தமண்டபத்தே அவனையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதி
ரைத் தாவெறிக்கும்வட்டவணியிலே இருத்திறைரென்க.

(இச)

2434. மையணிமதயானைமத்தகவகலல்கு
னெய்யணிசூழன்மாலேநிழலுமிழ்குழைமங்கை

மெய்யணிகலன்மாலையின்னிருந்துகிலேந்திக்

கையணி குழன்மாலேக்கதிர்முலையவர்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தகுழலையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம் போலும் அல்குல்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி, கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம்.

(௫௭)

2435. அவ்வளையவிராழிக்கால்பொலிந்தழகார்ந்த
மைவினாகமுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவளையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
நைவளமிசூசாயனங்கையைப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லியமொழி யினையுமுடையநங்கையை அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால்பொலிவுபெற்று அழகார்ந்த விலாசியும், கையில்வளையையும் மணியல் குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாநின்றாரென்க.

மைவினாகமுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

2436. யானையுளரசன்மன்னனிகிளர்வலமருப்பிர்த்
தூனமிலொளிர்செம்பொன்பதித்தொளியமணியழுத்தி
வான்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சிப்புத்
தான் முகில்கழிமதிபோற்றன்னுறைநீக்கினளே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னைப்பதித்து மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசிப்பை விலாசிடான் முகிலினின்றும் கழியு மதிபோலே அதனுறையினின்றும் நீக்கினுளென்க.

(௫௯)

வேறு.

2437. மைந்தூற்றனையமாவீழோதிவகுத்துந்தொகுத்தும்விரித்து
கைந்தூற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமமுநானக்கலவை [ங்
யைந்தூற்றிறத்தின்னகிலின்னவியலோர்துகமழூட்டி.

யைந்தூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றியிலின்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்தூற்றிறமுமுணர்வாள், தன்கையாலே இருநூற்றனைய வண்டிவீழோதியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க நூல்வழி யோடேயினாந்து ஊட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இயில்போலே முடித் தாளென்க.

கையால் முடித்தாள். குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண் டையைத்தொகுத்தும், பணிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும் தூற் றிறத்தின் முடித்தாளென்க.

(௬௦)

2438 கரும்புந்தேனும்முதும்பா லுங்கலந்ததிஞ்சொன்மடவாட்
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டுமிலைச்சித்

திருந்துதிகள் சூழ்ந்தமின் னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலேநான்றவிழுப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். திஞ்சொன்மடவாட்டுத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்
தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்
புக்குமிலைச்சி முத்தமாலேநான்ற மகரவாயானபணியை அணிந்தாளென்க. (1)

2439. கள்ளுந்தேனும்மொழுநுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாயுகிறிங்கிள் ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர் நுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண் ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

களளும் - களவுகாணும்; “களளத்தாற் கள்வே மெனல்” (திருக், உஅஉ)
என்றார். கமழ்தேனும் பொசியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

இ - ள். கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்நன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே
மயிலாக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கிள்ளி
நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர் நுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்
தாலே இலங்கவப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போன்று. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (கஉ)

2440. நாகம்மருப்பினியன்றதோடுநலங்கொள்சுறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவில் றுயில்லுமிழ்ந்தமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியொரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசும்பிறேறவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினுளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்கு
ழையையுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னுதுசொரியும் பொருவில்லாத
திருவில்லைத்தானுமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற ருதம்பையை ஏந்
தின்றவன்கையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினு
ளென்க.

தேவர், ஈண்டுப் பெண்பன்மை.

(கங)

வேறு.

2441. விலங்கரம்பொருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவளநன்பொன்விரன்மணியாழிமின்னக்
கலந்தின்றுபுனைத்ததோளுங்கவின்வளர்கழுத்துமார்த்த
வல.

இ - ள். வளைந்த வாளாமறுத்த சங்கவளையொலிக்குமுன்கையில் நல
ங்கிளர்பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னாகிற்
க, தோளிலும் கழுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன், அசை.

(கச)

2442. மாமணிமுகமுவேயந்தமரகதமணிச்செப்பன்
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின் கொண்டுபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுதினோ.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவ்நிறம் பவழத்தின்றிமென்றார், பலவிடத்தும்.

இ - ள். காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மை இடங்கொண்டு கவின் பூத்துத்தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்திலெழுதின ளென்க. (சுடு)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகைமின்னு நுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன் ஞாண்வடத்தொடிபுரளநோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டுபாடும்படுகணைமந் துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்னாவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

இ - ள். பிறராத் சுமக்கலாகாத நாணிநையுடைய நங்கையது நுசுப்பு நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நானும் முத்துவடமும் புரளவணிய, அதனைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்யமற்து இங்ஙனம் கடியனகாண்கிலேனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை விளைவித்தா னென்க.

அநங்கனானே.

(சுடு)

2444. அவாக்கிடந்தகன்றவல்குலணிகளாதிருவிற்பூப்பத்
தவாக்கதிர்க்காசுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுங்கண்கொளாப்பட்டும்தா
ளுவாக்கதிர்த்திங்களம்மென்கதிர்விநித்துமித்ததொத்தாள்.

இ - ள். கண்டாராவியாளும்படி காசுகள் அவாத்தன்மைகிடந்தகன்ற வல்குலிலேசூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைநாறும்பட்டைத் தானும்தவன் றிறைமதியின்கதிரை விரித்துமித்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை: ஐ, அசை. கவாய் - கவ்வி. கண்கொளா - இழைதெரியாத. அணிந்தான்பாடமாயின், விலாசியாக்குக. ()

2445. இடைச்செறிகுறங்குகள விக்கிம்புரியிளகமின்னும்
புடைச்சிறுபாடிபுல்லிக்கண்கணிகிலம்போடார்ப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரலணிந் துநாகத்
துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரீஇயினன்மாலேசேர்ந்தாள்.

இ - ள். ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குசெறி குறங்கைக் கெளவி நெகிழப் பரட்டைப்புல்லிக் கண்கணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பவணிந் துபாதத்திலும் விரலிலும் அணிவனவற்றையுமணிந்து பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்

தோகையை விலாசிதாழ இருத்திவிட்டாள் ; பின்பு அலங்காரமாலேசேர்ந்தா ளென்க. (சுஅ)

2446. அம்மலரடியுங்கையுமணிகிளர்பவளவாயுஞ்
செம்மலர் துதலுநாவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
னிம்மிதப்பட்டு வீழுவலத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள்ளிட்டரிவையைத்தெரிவைதானே.

இ - ள். அம்மாலேதான், அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தையுள்ளி ட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்துவிரும்பும்படி.

செம்மலர் - நெற்றிமாலே.

(சுக)

2447. வாண்மதர்மழைக்கணைக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வரவகன்றவல்கும்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டாற்றுங்கோலச்சிகழிகைவடிவுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாவ்வளைத்தோளினாரே.

இ - ள். தோளினார், விருப்பமுற்றுத் தங்கண்ணலே அவள்கண்ணையு னோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ ழிக்கும் முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்த்தற்குரிய ஆண்மையை விரும் பிநின்றாரென்க. (எ௦)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களும்ருள்வரம்மமர்நோ
யிருளிலாரெங்ஙனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண் மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது ; இனி அயனும், காணின், நாம் படை த்தவடிவன்றென்று மயங்குவன் ; இருடிகளும் நேரேமயங்குவர் ; இத்தன் மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இல்லாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (எக)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினாள்.

இ - ள். பூண்கள் இலங்கி மின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள் திருவை நிகராகக்கூற்றகுப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப் பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினாளென்க.

அக

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல் வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளுந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றாம். (௭௨)

2450. மருடகும்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுதனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருடுணித்திடையிடையிற்பெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப் புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றாகஇயற்றி ஓரிடத்தேகுவித்ததன்மையையொத்ததென்க. ()

2451. கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினமெனக்கலைசிலம்புகின்கினி
தாமனும்வாயினுற்சாற்றுகின்றவே.

இ - ள். கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றங்குவந்ததாதலின், தம் முயினா உய்யக்கொண்டுபோயின்; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக் காமினென்று கலைமுதலியனதாம் தம்வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றன வென்க.

அம், அசை.

(௭௪)

2452. அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முருடிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையையறைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை ஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன; அவை, இன்று உருளுகிறதிரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவன்தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலேயிருந்தனவென்க. ()

வேறு.

2453. க. கரும்பேதேனையமிர்தேகாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலர்மேலணங்கேமழலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலையிலேகுயிலேசுடர்விசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்ப்புவாய்பிணைமானே.

2454. உ. அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்துவியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
யிம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினுள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. நல்லாருறுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின், அமிர்தம். காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண் தோற்றலின், மழலையையுடையதோர்யாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புகழ்ந்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்பாவையென்பதுணர்த்திற்று; இனி இவன் கொல்லிப்பாவையல்லன்; மன்னன்பாவையென்றுமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத் தால் மான்.

இ - ன். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலரும், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் தூவியையும் மெல்லமிதித் தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றைமிதியாத நின்னடியைப்பேணி இவ்வாயாகவென்று ஏத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (எசு - ௭)

2455. தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றான்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்துணொருநூறுப்ப
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளிரின்னிரும்பநனிசேர்த்தான்.

இ - ன். தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற் றுண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிரந்தபந்தரிலே சமைத்த மணித்துண் ஒருநூறு ய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளிளைப்போல விரு ம்பும்படி சேர்த்தாளென்க. (எஅ)

2456. தேனார்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட
வானார்மதிவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குந்
கோனார்மகடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண்ணாடமுல்போயமையாரானாரே.

காமன் சிலையையும் தேனார்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

இ - ன். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வழுவையுநோக்கி, மன்னராயினாரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினாரென்க. (எஆ)

* வேமானியரென்பது, விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள் தோர் பாகதச்சிதைவு.

வேறு.

2457. வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டியிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்டியிர்சிலர்கள் வாழ்கென்றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிணாவேவியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையும்
கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்ததாம்படி கோற்றக்குக் கயிறுரீஇக்
காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களையுண்டு
வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிவதாகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க.

2458. கண்ணினுலின்றுகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா

— 1348

வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்

பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா,

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

இ - ள். இன்று கூற்றினைக் கண்ணலேகண்டனம்; அதன்தன்மை
கூறின, செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறின
ரென்க.

(அக)

2459. அரத்தகமருளச்செய்தசீறடியளியதம்மாற்

குரம்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பனோற்றான்

றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனாங்களெல்லார்

தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்பன்னரேமுற்றாரே.

.. அரத்தகம், திரிந்தது.

இ - ள். பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சீறடிகளாலே சென்
னியிற்குஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்
களெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. (1)

2460. கோவிந்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகூர்

சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடனுட்பாய்வான்

பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிதுடங்கப்போந்து

தாவிரிவேள்விச்சாலையென்னுட்டாழ்ந்ததன்றே.

செந்நீர் - புதுநீர். பூவுந்தி, உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உத்தி
கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடி
யையுமுணர்த்தும்.

இ - ள். பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு கோவிந்தனென்னுமே
ருவிலேபிறந்து சீவகனென்னும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிது
டங்கப்போந்து யாகசாலையாகியமடுவிலே சிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க. (1)

2461. சாணிடையெடியவாட்கண்டனையவழிமுருவனையுடைய
பூணுடைமுலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளின்மேலு
நாண்டநடுங்கிக்கையானகைமுகம்புதைத்ததோற்றன்
சேணிடையரவுசேர்ந்ததின்களையொத்ததன்றே.

இ - ள். முலப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத வருத்தத்தின்மேலும்
நான் அமெலாலே நடுங்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலருகின்ற குவ
ண்போலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்ததோற்றம்,
விசம்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்ணோன்றதலின், அலர்கின் றுற்போன்றதென்றார். ()

2462. க. முத்துமிழ்தினாகளங்கமொய்கொள்பாதாலமுத்தி
யொத்தனவேலேவேள்வியொலிகடனான் குநாண
வைத்தநான்மறையுநீந்திவான் குணமென்னுஞ்சாவி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்வினாத்துமெய்கண்டநீரார்.

2463. உ. தருமணற்றருப்பையார்ந்தசமிதையிம்முன்றினுனும்
விரிமலரணிந்தகோலவேதிகையிற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்ந்ததூப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினிரீஇயினுரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மொய்கொள்பாதாலம் - தீவலிகொண்டபாதாலம்; என்றது வட
வாழ்காக்கினியை; கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீராவாங்குதலின்,
அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம், ஆகுபெயர்.

உ. தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டி
லமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்ற
மணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமில்க்கணம்
குறைவற்றசமிதை; என்றது - பரிதிக்களையும், வேண்டும் சமிதைகளையும்.
வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது -
வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக் கற்பித்து
அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம்பிலும்
குழவைத்துப் பரிதிக்களைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலேவைத்தல் முத
லியன. இருமணியகலென்றது பிரணீதபாத்திரமும், புரோக்ஷணீபாத்திர
மும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்ததூபம்பெய்தெ
ன்றதாவும், மேலிந்தகலியில் “ஆண்பாலவி” என்றதாவும் மதுபர்க்கார்த்தமாக
வைத்தவை. * “ஸம்மதாயவராயஸஃ”-ஹே ஸ்ராவணாதுவ
ய-ஹேவ-ஹேவ-ஹேவ-ஸஃ ஸ்ராவணாதுவவிவாஹஸிஹீதஸௌ வாவகௌ
வியிவாஸ்ய-வஸ்ய-ஸி” என்று விவாகவேதிகையிலே அக்கினியைப்பிர
திஷ்டித்து மதுபர்க்கங்கூறினார்.

* கபரீத்திகாரிகையென்பார்.

இ - ள். தினாகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தன வாகியகாகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடனாண்ருநானும் படிவைத்த நான்மறைகளைநீதி நற்றொழிலாகிய சாலிரெல்லைத்திச் சுவர்க் கத்தின்பத்தைவினைத்து வீடுணர்ந்தநீராராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினாலுமியற்றி இருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியக லிலேநெய்ப்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியஇடங் களிலே வைத்தாரென்க.

(அடு - சு)

2464. நெற்பொரியிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்முழிக் கற்புரிகடவுளான்பாலடியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாசஹோ மார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணூர்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலந்தது. முற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பை யான்முடிந்து - பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரி வராயென்றது, தண்டலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற் கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக் கேமுடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலும் கீறுகின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினாரென்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்கமுன்றுகீறுதல்தோ ன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென் னார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைக ளிரண்டாவன; தென்கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியிலும்வைக்கும்

1 - ள். நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வரையும் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

2465. மந்திரவிதியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைசூழ்ந்து
முந்துநாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர்ந்தருப்பைதன்னுன்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமற்றதனைநீக்கிச்
சுந்தித்துமறையிற்செந்தீத்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவிதியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது - நறுக்கி நெய்க்குள்ளேபோகடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனைமு திர்த்தநெய்யென்க.

இ - ள். தருப்பைறுளியை நறுக்கியிட்டநெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப் பையைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னாலே இருகையாலும் இடையறாதபடி முக்கால்மண்ணி, அதனைச் செந்தீயிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்தீக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிறித்தது - வேதோக்தமானபடியே தியானித்து தியானித்து வைத்தாரென்க. (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிதைநானுண்
கெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புநெய்சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிவலஞ்சமுன்மெழுந்ததென்ப
தெண்டிவாவேலியெங்குந்திருவினையாடமாடோ.

இ - ள். சமிதைபதினாறையும் நெய்யையும் சொரிந்தவளவிலே சாண்
மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற்
றைக்கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு வினையாட

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை. (அக)

2467. களாயுடைத்துகிலிற்றோன்றுங்காஞ்சனவட்டின்முந்நீர்த்
திராயிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரைசொடுமுழங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னரார்ப்ப
வரைசுருளரசனய்பொற்கலசநீரங்கையேற்றான்.

இ - ள். வெண்டுகிலிற்றோன்றும் பொன்வட்டிப்போலே, களாயு
டைய முந்நீர்த்திராயிலே பிருகஸ்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரச
ரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றலைவன் அகங்கையில் நீராயேற்றானென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதுலுமுளதாகலின், இங்ங
னம் கூறினார். (கூ0)

2468. குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிப்புனாகோதைமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமுனேறினானே.

இ - ள். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றதேபோலே கோ
தைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்கையைப்
பற்றி எரியைவலங்கொண்டு சுட்டிலிலே ஏறினானென்க.

தளிப்புனாகை. விடுத்து, விடுக்க. அந்தரமுள்ள ஓமங்களையும்பண்
ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே
பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்கால்வைத்ததும் பெற்றும். சுட்டில் -
வ்வாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியான கூத்தும் ஆலத்தியுங்கண்டு அருந்
ததிகாணப் போமளவுமிருக்கும்சுட்டில். இஃது அரசியல். (கூக)

2469. க. விளங்கொளிவிசம்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூத்தகோலமலரடிசுழீஇயபின்பை

யினங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவயினிகண்டமர்ந்திருந்தான்
றுளங்கெயிற்றுமுவைதொல்சீர்த்தோகையோடிரு
[த்தான்.

வேறு.

2470. உ. பொன்னங்காழிற்பொலிந்தமுத்துவிதானம்புணர்த்துதேன்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்துவியடர்பஞ்சியவிர்மயிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படித்தார்பாவைமரர்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக்கூறி அறைவாசலிலே பர்
லாலே மலரடியைக்கழுவி யின்பு பாலடிசிலையேந்தக் கண்ணற்கண்டு பா
வைமார்படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்ததன்
மையையொத்தானென்க.

க. உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

உ. பொற்காம்பிலே விதானம்புணரப்பட்டு மாலேதாழப்பட்டுப் புகை
மல்கிய மனைவறையிலே தூவிமுதலியவற்றூற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா
ரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுதற்குச்சமைத்த முத்துப்பந்தர். (கஉ - ஈ)

வேறு.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கின
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

இ - ள். தழைத்தமயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார்,
பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண்
வேதற்குரியமயிரை வேவாமற் குளிர்ப்பண்ணுவன; நுண்மையாற் கண்கொ
ளாதனவரகிய எலிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா
ரென்க. (கச)

2472. விழுத்தகுமணிச்செவ்வெண்பொற்கைவினை
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்பெக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர்துளும்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

இ - ள். கண்ணினார், மணியாற்செய்தவனையினையும், வெள்ளியாற்செய்த
தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி இரண்
பெக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கடு)

வேறு.

2473. க. அங்கருங்காலிசீவிபூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்களிவிராயகாயுஞ்செம்பழக்காயுந்தீந்தே

னெங்கணுங்குளிர்த்தவின்னீரிளம்பசங்காயுமூன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டித் தையலாரகைசெய்தாரே.

2474. உ. கைசெய்துகமழுநூறுங்காழ்க்கும்வெள்ளியுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின் முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலேப்பெருமணிச்செப்புஞ்சண்ணர்
தொய்யறப்பெய்ததூரீர்த்தொடிகடற்பவளச்செப்பும்.

2475. ஈ. தாமணிநானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தூமணித்துகில்களார்த்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புந்
காமரீர்க்காமவல்லிகவின் கொண்மிவளர்த்ததேபோ
முவேனெடுங்கட்பாவைவரயப்பனைவேந்தினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. கருங்காலிமரத்தைச்சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக்
கலந்தாயும், பழக்காயும் தேன்போலே மெய்ம்முழுதையுந் குளிப்பித்த
இனியநீரையுடைய பசங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுத
லியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தங்களி - தமக்கியல்பாகியவளி.

உ. கைசெய்யப்பட்டிக் கமழும் சண்ணாம்பும், ஊட்டி - கூட்டி. தொ
ய்யற - குற்றற.

ஈ. தாமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. -வலம்புரிவடி
வாகிய விளங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காமவேட்
கைபொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும் வெற்றிலையினையும் நூற்றை
யும் இனியமுகவாசத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்
களையும், காமவல்லி வளர்த்ததேபோலும்பாவை மற்றும்விரும்புவனவற்றை
யும் ஏந்தினாரென்க. (கக - அ)

2476. விரிகதிராரமின்னித்தாரெனுந்திருவில்விசிக்
குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுசுந்திக்கலிங்குகடிற்றதவன்றே.

இ - ள். சீவகனாகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய
மின்னைமின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைவிசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியா
லே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங்குளநிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குகள்
மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறத்தனவென்க.

என்றது - அவன்வினைவித்த காமவின்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர்
வீழ்ந்தன வென்றவாறு. புயல் - நீர்; “புயலன் றலர்சடையேற்றவன்” (திருச்சி
ர்ப்பு, உசு) என்றார்.

(கக)

2477. தோக்கையந்துகிலினுடன்றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொசிவிலாதவில்லானிகொடியகலமின்றேன்
மேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றருழக்கரைந்து
பூக்கொய்ததுவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயினோ.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு,
கோபமும் தார், தாசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்துநிற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மார்பாகிய முலையுடனே இலக்கணையுடைய முலை
களாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதுபொருதே அச்செல்வன்
தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை நைந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்
தன்மையளாயினனென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுண்கூறினார். இடுகொடிமுலையென்க. (க00)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிரம்சிறகுநாணவகுத்தார்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரோ.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தையமுத்தித் தொழுதல்
தகச்செய்த கார்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

இ - ள். பொற்றகட்டைநறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச்
சிலியின்சிறகுநாணவகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத்
தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (க0க)

லேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களரி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களரினெழுதிச்
சாந்தமாகமெழுதித்தடமாமல
ராய்ந்துகுட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

இ - ள். அவன் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக்
கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தைமெழுதி மலரைக்குட்
டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனக்கருதி
அவனுடியநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலுங் கண்களாலே
அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று. (க0உ)

2480. மணிசெய்விணைமுலைக்குமுல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்

மணியுமுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாளே,
பாண்டில் - தானம்.

ஈ - ள். கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடியதீததைச் சாயல்கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தை யும்பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன் றப் பாடியபாட்டினுந் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார்; அதுபாடுதல்மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றப்போலவும் கின்றது. (க௦௩)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின் குரன்மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்விளைத்தாளெனத்
தத்துநீர்த்தவலைக்குரற்கின்கிணி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

இ - ள். அவன்புணர்தலால், தவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண் கினியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அங்கிலையையுணர்ந்து அவன்புணர்தலால் இன்குரல்மேகலையும் காதலைவித் தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலை யிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி. (க௦௪)

2482. ஏந்திராங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுங்கோலினனாகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிர்தன
சார்தமேந்துமுலையார்கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்து.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்த லின், அவளணிந்த கலங்கள்தாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடு கின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுங்கோன்மன்னனுய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவோமென்றுகருதினும்போலே ஒலியவிந்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமெ ன்றேகூறினார். (க௦௫)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவினையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவனாமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வனாமார்பன்
கூடுமயிர்க்கோயும்வகைகூறுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அர ணும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்தசம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகாரத்தேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற கற்பம் அறுதியாகவிருந்து முத்தியெய்துவரென்பத னால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம்.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்க மாம். கொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பு; வரையிற்றுதைத்தமின்போ லே மாலையைத் தனக்கென்றே வரைந்தமார்பு.

இ - ள். கோதையுடனே உலகினவர்போலே வினையாமொர்பன் இலக் கணையுடனே கூடுவதொரு மயிர்களையுஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனெ ன்றாரென்க.

நாலாநாள் அரசர்க்கு மயிர்களைத் தல்முறைமையென்றுகூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (௧௦௬)

2484. உச்சிவரைவளர்ந்திளமையொழிந்தவுயர்தின்கா
ழிச்சுவியவல்லவெனவெழுதியவையுன்றிக்
கச்சுவியிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்.

இ - ள். வரையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றினகாம்புகள் இப்படி அழகுடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதா னத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (௧௦௭)

2485. முத்தகநிறைந்தமுனையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபடமாதோ
வொத்தகலமெண்முழமென்றோதிககரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினுன்முடிவுகண்டார்.
மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானை.

இ - ள். நான்முடிவுகண்டார், நகனாத் தன்னிலொத்த அகலம் எண் முழமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடு வே திருவுமாகக்கோலஞ்செய்தாரென்க. (௧௦௮)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிநனியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நெனிறைத்தந்துண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலைவேற்கணவரமைத்தார்.

இ - ள். வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்படநிறைத்து அவற்றிலே அறுகையணிந்து இங்ஙனம் அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (௧௦௯)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவார்சடர்களுடி
பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப
மங்கலங்கொட்டிமிவைமணியிற்புனைந்தேந்தி
யங்கயற்கணரிகையர்கடென்கிழக்கினின்றார்.

இ - ள். அரிவையர், தம்மை மணியாலேபுனைந்து புணர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேகின்றாரென்க.

நவார்த்ததென்றது - சாமரையை; விகாரம். இனி, கும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரைகூறிற்றென்றுமாம். (கக0)

2488. வெள்ளாருவமாலேவடகிழிருவர்மின்போ
லொள்ளாருவவாருருவிநின்றனர்தென்மேல்பா
லுள்ளாருகநோக்கியுயருழுத்தகலுமேந்திக்
கள்ளுருவமாலையவர்கைதொழுதுநின்றார்.

இ - ள். வெள்ளியவழுவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவி வடகிழக்கேகின்றார்; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமக ளிர் உழுத்தலையுமேந்தி அன்பினொஞ்சருகத் தெய்வத்தையோக்கித் தொ ழுது தென்மேற்கேகின்றாரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர்நீரறுகுதுளம்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிநுந்தவவிப்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவரையகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ

இ - ள். மூங்கிலரிசிமுதலியனதுளம்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசை யிலே ஆரவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துத்தற்கு, பட்சபா தமுறைமையாகத் திருமகனோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சின்மேலே வடதிசைக் கண்ணே இருந்தனவென்க.

பஞ்சி - வெண்ணிலல். உறைகருவி பாடமாயின், வாரம் உறைகருவி யென்க. (ககஉ)

2490. பாணுரையினையவனைப்பைங்கதிர்கள்சிந்தித்
தானிரவிதிங்கொளொசொர்ந்திருந்ததேபோல்
வேணினாசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வானுயரவோங்குருடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ள். இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசொர்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோ டே பொருந்தி இருத்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல்.

(ககங)

வேறு.

2491. குளநென்முன்றிற்கணிதேன்சொரிசோலைக்குளிரம்ணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா
னிளமையாடிபிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி
)ன்.

இ - ள். குளநெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச் சொரிகின்றசோலையிடத்தே மணிஎரிய, அதனைத் தியென்று மந்திகருதிக் கையத்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனயினு னென்க.

2492. க ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினன்
ரோய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினன்
வேந்தன்மன்னாற்களிற்றார்திசுமப்பொடுமேயினன்
வாய்ந்தகோலம்முடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறனன்.

வேறு.

2493. உ. நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைகள்காதினான்றுபொன்னாசலாடப்
பைத்தரவஞ்சுற்பாவைகரகநீர்சொரியப்பாங்கின்
வித்தகன்பூசுவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன் றினன்; தொக்க னூற்கேள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதோர் னாலும் கண்டான்; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடை யான்; தன்தொழில் மிகுதியால் நாவிதர்க்கேறனன்; வித்தகன்; அவன், ஒருபாவைபோல்வான், நித்திலவடமுதலியனதாழக் குழையுசலாடக் கரகத்தி னீனாவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்பூசி வேந்தனைவணங்கினுனென்க.

வேந்தனுக்கு: கு, உருபுமயக்கம்.

(ககடு - சு)

2494. நச்செயிற்றரவினோக்கின்மன்னரைநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியரூழியென்ன
வச்சுதங்கொண்டிமன்னனடிமுடித்தெளித்தூநங்கை
யுச்சிவண்டிமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

இ - ள். அரவினோக்குப்போலே உன்பகைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிரவண்ணன்காப்ப ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசியையும் கைக்கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவண்ணைக்கூறினான்.

(ககஎ)

2495. வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியாரந்த
நோக்கல்லுனித்துநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினானே

இ - ள். தூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னாச்சமைத்த மங்
கலமானகத்தியையெடுத்து மூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி
இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிறிதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே
உறுதலையுண்டாம்.

ஆக்கியமூர்த்தத்து - பொருந்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை இடத்
தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (ககஅ)

2496. ஆய்ந்தபொன்வாணீர்க்கியவிர்மதிப்பாகக்கன்மேற்
காய்ந்தவாள் கலப்பத்தேய்ந்துப்பூநிறீஇக்காமர்பொன் ஞாண்
டோய்ந்ததன் குறங்கில்வைத்துத்துகிலினிற்றுடைத்துத்துய்
வாய்ந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினே. [தா

இ - ள். உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃ
கும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுங் கல்லிலே
தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேறிதுத்தித் தன்னுடையிலேவைத்துப் பின்பு சிலை
யிலேதுடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புரட்டி உற்றதுதெரியாதபடி முகத்
தைத் திண்டினனென்க.

“பூவைறிதுத்தியிட்டி” என்ப. குனிதலின், பொன்னுண்டோய்ந்த குற
ங்கென்றார். (ககக)

வேறு.

2497. ஏற்றியும்மிழித்தும்மிடையொற்றியும்
போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக்
கூற்றனை முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
ரோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

இ - ள். ஏற ஒதுக்கியும், இழிய ஒதுக்கியும், நடுவுநிறந்தும் கூற்
றனை முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்குற்றென்க.
சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.()

2498. கோதைப்பாரத்தினுனுந்தன்னாணினு
மேதிலான் முகநோக்குமிளிவினும்
பாதநோக்கியபான்மதிவான் முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ள். மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவி
தன்முகத்தைநோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை ஏதமின்றும்
படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றினைக்கண்மலர்
வெருளியோடவிசும்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினுன்

இ - ள். சிச்சிலிக்குவருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள்
வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வனைத்த திருவில். (௧௨௨)

2500. ஆரமின்னவருங்குயர்தான்களைர்

னீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினான்
ரூரன்மாலேத்தயங்கிணர்க்கண்ணியான்.

தாரன், சுட்டு.

இ - ள். தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்தியைநீக்கிக்
கத்திரிகையாற்செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினனென்க.

வேறு.

2501. அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றாநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலேவெள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தப்புனலாடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ள். அன்னப்பெடையை அஞ்சுவித்து இளைத்து நடக்கின்றாரென
ன்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும் மறவோனும் வேந்தர்
மணிக்குடத்தே நீராயேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தா
ரென்க. (௧௨௪)

2502. எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்த்திருந்து
தஞ்சுற்றமவேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறு துசப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலர்தாங்கணிந்தாரம்மணிவடமே.

இ - ள். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்
வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தவிடத்தையுட்
பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குழுவாழ்க்கை தள
ருகின்ற துசப்பிற், இவ்விடத்தை விடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்
டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீந்
கிணக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்த்தவேல். பாவையதுசுப்பு. நல்கூர், அடை. (௧௨௫)

2503. சுடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிமிராவிராறுநெய்தோய்தளிர்மேனி [பன்
துடிதுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவரவாயேழைமலர்மாந்
கடிநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழ்ந்தான்.

இ - ள். மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலேசொரிய நிமிர்ந்த ஆவ்போலநாரும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே அழுந்தினனென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(௧௨௬)

வேறு.

2504. வழங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகா கிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுருத்தற்குப் புழுங்குவதோர் கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினார்; புழுக்கம்-வேட்கையாற்றேற்றுமென்க.

இ - ள். தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழ கிள்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்: தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழையதன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கினுள்ளென்க.

(௧௨௭)

2505. தாமமார்பனுந்தையனுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகனித்தவர்
துமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமனப்பிணைக்கள்ளுகவைகினார்.

இ - ள். சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணரு முணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய்யாயங்கிக் களித்தவர்கள் பின் னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினுரென்க.

வேறு.

2506. மாதர்தன்வணப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லா
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம [ன்
பேதைமைபிறனாயுள்ளியமுபவர்ச்சேர்தலென்றான்
வேதனைபெருகிவேற்கண்டயுமிழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ள். அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையானாய்க் காதலித் திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிற ளைகினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமையானென்றான்; அவ்வளவிலே வருத்தமிருதலிற் கண்கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வணப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்று மெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு.

(௧௨௮)

2507. நானுசார்த்தழித்துமாலைபரிந்துநன்கலன்கள்சுந்திச்
சீறுபுசெம்பொழுமிணியிரனெரித்துவிம்மா

வேறியுமிழிந்துமூரூம்புருவங்கண்முரியநொந்து
தேறுநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றான்.

இ - ள். சீரூகின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்
கள் ஏறியுமிழிந்தும் முரியும்படி நொந்து முகம்வியர்த்துநின்றானென்க. (1)

2508. இற்றதென்னாவியென்னவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ
லுற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுசூத்தவன்றே.

இ - ள். திருமகன், வேரோருபாயத்திற்கு இவளாற்றாளென்றுணர்ந்து
இற்றது என்னாவியென்னுச் சிற்றடியைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு
ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் ஊடலுருத்தவன்றே.

சேந்து பொலிவுடையவென்க; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது.
தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரியநீர்மையையுடையமுத்தம் சிந்து
வனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுசூத்தன; ஊடல்
முழுதூதீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை.
உற்று - ஊடல்தீர்தலுறவெனத்திரிக்க. “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற்
றப்பினே, நென்றடி சேர்தலு முண்டு.” (கலித். அக) என்றாராகலின்,
அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதமுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்
தாது. “இளிவே யிழவே” (நொல். பொரு. மெய். ௫) என்னுஞ்சூத்திரத்
தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், “கயமலருண்கண்ணாய்”
(௬௭) என்னுங்கலியில், “தானுற்ற, நோயுடாக் கல்லான் பெயருமன்***சே
யேன்மன் யானுற் துயருழப்பேன்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளி
வீரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினுற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோண்
றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றுகொள்க. வணங்குதல் -
அவற்கு இளிவரவு. அதனும் கருணைபிறந்தது. அழுகை ஈண்டுக் கருணை.
இதனான் ஊடல்தீரக் கருகினோம். (க௬க)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்து குலாய்க்கொழுந் தீன்றகொம்
கண்டுகண்கரிந்துரீராயுருவதுகாக்கலாமே [பே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குணாப்பன்றேன்தான்
வண்டுகாள்வருடிறங்கைவரந்தரமொழியினென்றான்.

இ - ள். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு: “இட்
மென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தீனு
தற்குக் காரணமானகொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து
ரீராயுருவதனை நீ அறியாது காக்கலாமேயெனவினாவினான்; ஆண்டு அவட்
குச் சிதைவுபிறக்கின்றமையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்
கூறமையால்தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்காள்! வண்டுகாள்!

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வினைவை நமக்கன்றி வேறு யார்க்கு னாப்பேன்; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையருடி வரத்தரும்படி கூறுமி னென்றனென்க.

சிறைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிறைத்து நிறை யழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினநிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மையெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்குமுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில்வந்த புள்ளைநோக்கி, இனி நமக்கு எளிது; நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான்; ஊடற்குக் காரணமின்றியும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினனாகலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்
காவலன்மடந்நைதயுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை
பாவையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்முட்டாமே.

இ - ள். பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட்டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து தம்பிற்றும் யாமும் நம் சேவல் இங்ஙனம்வணங்கி ஊடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம்; இதுகண்டும் அருளாதவிவண்மனம் கல்லோ? இரும் போ? அறிகின்றிலமென்றன; என்றுபின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய்! பாவாய்! இவன் சிறிதுந் தவறிலன்; இனி நீயருளாயென்று இரக்கக்கடவேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அவளுடீரக்கருதியதன்மை தாமுணர்தறேற்றமையின், இவனிறந்துபடுமெனக்கருதி இங்ஙனங்கூறின. (கஉ௩)

2511. பெற்றகூழுண்டொரும்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
*முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாள் டிசில்காட்டாள்
பொற்றொடிதத்தையீரேபொத்துதும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

இ - ள். அங்ஙனம் உசாவினவளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வருந் காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய்! யாம் பெற்றசோற்றையுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம்; இத்தன்மையேமாகியயாம் முதுக்குறைமைகூறின, பொற்றொடியாகிய நங்கை நமக்கு மூன்றுநாள் அடிசிலக்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே! தும்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது, இழிவுசிறப்பு. (கஉ௪)

2512. க. பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபரவினற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருளல்வேண்டி

* 'முத்திமை', 'முற்றன்மை' என்றும் பாடம்.

மொழிபடைக்களிற்றுபோலவுங்கவுமுருகினோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டினாக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513. உ. சுன்றதாயானுமாகனிதனைக்கண்டியிரைவாழே
னூன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டிருக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
ருன்றவனூரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக்
கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பரத்தையர்; தம்மியல்புகெட்டுப்
பொருள்வேட்கையால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்
கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்துவாங்கினும்போல இவர்க்கும் பொரு
ளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்
லாராகவென்னும்பொருட்டி. ஐ, அசை.

உ. இதனை - இவனிற்றதுபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும்.
இவட்குப் பிள்ளையாகியயானும்.

இ - ள். நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே
வேல்லைத்ததுன்றி களிறுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தை
யர் தன்குடிப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழி
யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே
வேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்யாமையின், கிழ்க்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயி
ரைக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்ஙனம் மான்றவனைப்பெற்ற தாயார்தன்
மையேனும்படி நான்றுகொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாவே
கழுத்தை யாப்ப, அவளிதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக்
காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப்
பரவினானென்க.

வாழியவென்றது கிளியை. தாயார்தன்மையெனென்றது, இங்ஙனம்
கொடியவனைப்பெற்ற கொடியவனாகக்கடவேனெனக்கருதி; கொடுமை - வலி
யச்சாதல். (கடக - சு)

வேறு.

2514. நிறையோதநீர்நின்றநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கொணக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்டொவ்வாயேனுங்களித்துநகுதிநின்
வண்ணமிதுவோமதுவுண்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநகுதி - தேனை உட்கொண்டு அலர்ந்தி;
செருக்கிச் சிரியாநின்றாயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியுக்
தோன்றின்றது.

இ - ள். நீலமே! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேகின்ற உயர்ந்தவத்தைச் செய்யினும் இவள்கண்ணை ஒவ்வாய்நின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத்தாழ்வில்லை; நின்வண்ணமாயாது? கரும்புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தரும்; அஃதொழிந்து கள்ளுண்டார்சேரியிலே நின்றலின், அக்குணமும் பட்டதோவென்றானென்க.

இஃது, “அறுசீ ராடியே யாசிரியத் தனையொடு, நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே” (தோல். பொரு. செய். சுசு) எனச் செய்யுளியலிற் கலிக்கு அறுசீராடிவித்தலின், ‘வாழிநீலம்’ என ஆசிரியத்தனைபெற்ற அற்சீராடிகள், ‘கண்ணெவ்வா யேனுங் களித்து நகுதி’ என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த வகைநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டனையும்விரவும். “பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென், றானவில் புலவர் துவன்றறைத் தனரே.” (ஹ, ஷ, ஸ, கரு) என * அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவதி உறலின், ஒசை துள்ளியவாறு முணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார் க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கலியிற்குறினும். (கரு)

வே

2515. பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டாபைங்கிளிபூவைவென்னு
மாண்பிலாதானாவைத்தாரென்னுறாரென் றுநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவமுதமீர்தார்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனாகே.

இ - ள். நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப் படுத்தவேண்டா; கிளி பூவைவென்னும் மாட்சிமையில்லாதானா வளர்த்து வைத்தார் என்ன இளிவரவுறாரென்றுநக்குக் குன்றனற்கு அமுதத்தை ஈந் தானென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கறிஞள். (கருஅ)

2516. நலங்குவித்தனையமாதர்நன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவார்த்திடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புநொந்திரங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனெழுந்ததன்றே.

நலம் - மகளிர்நலம். பகைப்புலம்புக்கவேந்துபோலே அருளின்நீங்கிக் கவார்த்திட. புலம்பித்து - அவசமாக்கி. கலம் பலநிலங்களிப்பிறந்த பலமணி களையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்தார்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்க ளெல்லாம் தான்சேர்த்தானென்றார். பரிந்து, பரிய.

* வகைநிலைக்கொச்சகமென்றும் பிரதி பேதமுண்டு.

இ - ள். நம்பி, மாதர்நலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பிரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்ந்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பிநலத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க.

(௧௩௧)

2517. திருநிறக்காமவல்லி திருக்கவின் கொண்டு பூத்துப்
பெருநிறங்கவினியார்ந்த கற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருநிறக்குரிசின்மார்பத்தசைந்தன ளலங்கல்வேலு
நெரிபுறத்தடற்று வாராநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு - சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடத்துவாழ்' என்றபாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியவலர்த்தின நீலம்.

இ - ள். கண்ணாள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டு பூத்துக் கற்ப கத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்றா ளென்க.

(௧௪௦)

வேறு.

2518. க. மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னைதோளரசசீயமும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்
கணித்தநாள்களேழ்கழிந்தகாலையே.

2519. உ. சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்துசுந்தா
மோட்டியொன்பொனூலோங்குதாரொடி
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டுமுத்தொளிர்வடம்வளாயினார்.

2520. ஈ. பானுரைய்யனபைந்துகிலணிந்
தானிரைய்யினத்தலங்கலேறனாள்
ரானிரைய்யினம்மருளுநோக்கின
ருனாயிருணுமொருவனாயினான்
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. சுந்தரமோட்டி - சிந்துசப் பொடியைப் பூசி. சூட்டு - பூ.

ஈ. அலங்கல் - மாலை.

இ - ள். மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்றவளவிலே அறுதியிட்ட நான்களேழ்கழிந்த எட்டா நாளிலே ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறனாள், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனாயினானென்க.

(௧௪௧ - ௩)

2521.

முறுமும்மதத்

தநந்தன்னகையானேயேறினான்

குனிந்தசாமரைகுளிர்சங்கார்த்தவே.

இ - ன். முன்பு சுநந்தைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது குழியினையும் சொரியுமத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையேறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குள் ஆர்த்தனவென்க. (கசச)

வேறு.

2522. க. இரும்பிடிநூறுசூழ்வினவனாகின்றதேபோற்
கரும்பொடுகாய்நெற்றுற்றிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
சுரும்புசூழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ்சூழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே.

2523. உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிர்வெள்ளிவேய்ந்து
வட்டநல்வைரம்வாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சுட்டுதற்கரியமுத்தின்னொத்துவாய்நாற்றிமுந்நீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பரிதியொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரியவ னாகின்றார்போலச் சுருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்தகின்ற ஞாமணி யென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தைநிரை த்து அதன்மேலே மணிகளையுமுத்தி விளையிடுதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதோர் குடைநிழல்வி ருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

க. ஏறினான், தொழிற்பெயர்.

யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறி னார். (கச௫ - சு)

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநிரைத்தனமன்னர்சூழ்ந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன
வெடுத்தெதிகவரிவிசனியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்விதிசேர்ந்தான்.

இ - ன். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன; அவ்வளவிலே, காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவிச, இயம் ஆர்ப்ப, படைவெள்ளம் சூழ விதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கச௫)

2525. அடிநிலமுறுத்தணியிருவருத்தமரினாவித்
மீயிரகுகராக்ஸ்வீழ்ந்துமேற்பற்றப்போலப்

படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படைகுழந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். அமரில் ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருந்து நாணி இட்ட
மயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற
மாப் பரந்தன; தேர் நிரந்தன; இடைவெளி இன்றும்படி வேழம் ஈண்
முன; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணிறத்தற்குவமை.

(௧௪௮)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையின்றருநம்பையுஞ்செப்புங்கொன்ற
விழைமுழைத்தடத்தினுடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்களைபெயல்கடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியரவமீண்டிக்கொடிநகர்பொலிந்ததன்றே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி
ஈண்டெலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி.
கடல் பழையவொலிக்கும், பெய்தல் புதியவொலிக்குமுவமை. (௧௪௯)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குழாத்தினுலங்கொழுநுறம்புகையினுலுந்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளினுலும்
புள்ளினம்பெர்முதுகாண்புலம்பிக்கூட்டைந்தவன்றே.

இ - ள். சூலம் தெளிந்த கீர்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின
கொடித்திரள்முதலியவற்றாலே கதிர்மறைதலிற் பறவைத்திரள் பகற்பொழு
தைக் காணவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(௧௫0)

2528. பைந்தொடிமகளிர் பாங்கர்பரிந்து நூல்சொரிந்தகாச
சிந்தினதழுவென்றஞ்சிச்சிறையன்னநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்றேம்பத்தாமேதிருமணநிக்கவன்றே.

இ - ள். கணவர் ஊடினமகளிர்மேகலையைப்பற்ற, அதுபரிதலின் நூல்
சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்தைச்
சேராவாயின; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்
னையின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்கார்போன்

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளர்த்தன.

(௧௫௧)

2529. வெள்ளைமைகலந்தநோக்கிற்குண்குணியிழற்றியூர்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்துபொற்றோடுவீழத்

துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுபிரயிப்பெண்ணுய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார்; “பேதையல்லே பேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” (அகநா. எ.) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாலும் பெற்றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அது முதலுல்களிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியனல்களிற்கு கூறியவிதி இதற்காகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்ளைமைகலந்தநோக்கோடென்க.

இ - ள். வேட்கைபிறவாதமகளிர் தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கணியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாகின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தார் காமன் காமத்தினின்பத்தையே துகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணுய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தானாக் கூறிற்று. (ககஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றான்முலையிரண்டொரு
முன்னரேவளர்கின்றும்போன்முகிழ்முலைமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிற்றிவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிநின்றார்.

இ - ள். பெதும்பையர், காமன் தன்னீதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டுந்நான்கு வளர்கின்றும்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கிமுதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், “திரையெறிதல்” போலின்றது. பின்னும் நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சோநிறுத்தினும்போல கின்றமைகூறிற்று. இனிக் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றும்போலே நின்றாரென்றுமுறைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாராக் கூறிற்று, (ககந)

2531. அணிநிலாவிசுமாலையரங்குபுல்லென்னப்போகித்
துணிநிலாவிசுமலைப்பிறைதுதற்றோழிசேர்ந்து

பணிநிலாவிசும்பைப்பொற்கொடிமணிமலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் ஆடுகின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவைவீசும் மாலேக்காலத்துப்பிறைபோலும்றுதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிநின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

பணிகொடி - ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்றகொடி ; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினாளைக் கூறிற்று. (கடுசு)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசாந்தின்வனமுலைநோக்கினுறையுள்ளிருண்னுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக்கள்ளையிருண்னுமாலேக்கதுப்பொருகையினேந்திநள்ளிருள்விளக்கிட்டன்னநங்கைமார்பமல்கிறரே.

உகிராலேழுதினமுலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாற்கருகியென்றற்போலவுந் தோன்ற. மாலையில் தேனினைது மணத்தையுண்ணுமயிர்.

இ - ள். செறிந்தவிருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலியையுடைய நங்கைமார்ப், தம்முலை தம்மைநோக்கினுறாக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்தகதுப்பை ஒருகையாலேயேந்தி நிறைந்தா

இனி,கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கடுசு)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமார்தர்மாண்புபோன்மறைந்துவண்ணப்பட்டொளித்தொழியவல்லுற்பசுங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்குட்டநீர்க்குவளைக்கண்கள்விரந்துணவிரும்பிநின்றாரட்டுந்தேனணிந்தமாலப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதோர் பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை யொத்தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா கிற்கவும் சிறிதுதோன்றுறுவென்க.

இ - ள். அவர்கள் மேகலேதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புதுமையை மறைந்துதகர விரும்பியேநின்றாரென்க. (கடுசு)

2534. பெரும்பொருணீதிச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப்பார்த்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழாலரும்பொருணீதிகேளாவரசனிற்சருங்கிநந்துமருங்குநொந்தொழியவிதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்கள், அசைகள்.

இ - ள். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போலே மார்பு இடமின்றும்படி பார்த்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக்கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இதுமுதலியமூன்றுகவி பின்புவந்தோனாகக் கூறுகின்றன. (௧௫௭)

2535. செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மார்த்தர்போல வல்குற்குமுலைக்குமிந்தாரணிகலமாயவெல்லா நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றமென்றுதுண்ணுசுப்புறைய [ஊர். வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்

இ - ள். கண்ணூர், தமதுதுசுப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றாயிருந்து தென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாதநீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (௧௫௮)

2536. கார்வளர்மின்னு வீசங்குண்டலங்காய்பொனோலை யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநிறாத்தபோனிறாத்தமேலால் வார்வளர்முலையினுர்தமாழைவான்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கன்பலவும் காரிலேதோன்றிய மின்னீவீசங் குண்டலமுதலியவற்றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிறாத்தனபோலே முலையினுர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தே நிறாத்தனவென்க.

2537. குறையணிகொண்டவாதேகோதைகாரொடரவோடிச் சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப் பறையிசைவண்பொடப்பாகமேமறையநின்றார் [தொத்தார். பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்ட

இ - ள். செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தவனவிலே சிவகன்வந்தானாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம் மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன் செம்பொனுந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணியாத நாணத்தாலே ஒரு பாகமறையநின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல்.

(௧௬௦)

2538. பொன்னரிமாலேபூண்டுபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்கை மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவிரைந்துபோவான் கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்நிராணிப் பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறாதொழிந்துபோனார்.

இ - ள். கன்னியர், அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாளே போதற்குவினாந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைவைத்தாராகக்கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவை அணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறாதே தவிர்த்துபோன ரென்க.

(௧௬௧)

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்
வித்தியவேங்கைவியும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத்
தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்குடச்சுடர்ந்துநின்ற
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்தலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். கண்ணாற்கண்டவர்களுக்குக் காமத்தீயின்தொத்து நின்றெரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசுலை, உலாவிநடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசுந்த தம்மையோக்கினார்க்கு சுடும்படியின்றார், வல்லியூத்துப் பொலிவழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுனாப்ப. இத்துணையும், மணிலைவகையிற்றிந்த பெண்பாலானாயும் பரத்தையனாயும் கூறினார். இது, மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றிமுன்னோர்கூறிய குறிப்புவுகையான்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதியாம்.

(௧௬௨)

2540. உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமுட்டி-
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்குறங்கி
வகிர்படுமழைக்கண் சின்னீர்மாக்கயலெதிரந்தவேபோன்
முகில்கிழியின்னினைக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகளிர், தம்மழகியகைசுவக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சாலேயூட்டி அகில்கமழ் அலங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீரை எதிரந்தாற்போலே வடுவகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமேயென்று முரிந்த முகில்கிழியின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார்.

(௧௬௩)

2541. முனித்தலைக்கண்ணிரெற்றிச்சிறார்முலைமுழாவிற்புல்லிப்
புனிற்றுப்பால்பிவிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
துனித்துக்கண்ணரக்கிரோக்காதொகிந்துநின்றார்களன்றே
கனிப்பொழைமலிந்துநின்றதகற்பகப்பூங்கொப்பொத்தார்.

இ - ன். இருடிகள தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணிநெறற்பைய யுமுடைய சிறார் முலையிலேசேர்தலாலே ஈன்றணிப்பாற் பாலுறி வடுவிறுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி அரசனைதுனித்துநோக்காதே ஈணிநின்றவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகியபாரமிக்ஞுகின்றதோர் கற்பகமெனவே புதல்வனாகியபயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்கண வர்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (ககச)

2542. அவிரிழைசுடரமுல்லைபலங்கலங்கூந்தல்சோரத் தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்கள்சாய விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுகின்றார் சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டது கிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சுடினார். தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடியகாமத்தையுடையராய் ; வெய்யகாமம், அடை. இது, “வீதராகர்” என்றும்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இங்ஙனம் இனிது உறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் குலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்டகற்பும் குலையா திருத்தலின், ‘பாவை’ என்றார்.

இ - ன். சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின் னார், பாவையையொத்தாரென்க. (ககரு)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழையங்கியெங்கும் பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளையுமரையும்பூத்துப் பாரித்துப்பைம்பொனாகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன் மாரிமாமயிலனாருமைந்தருமயங்கினாரே.

இ - ன். நாகரும் பொன்னுலகிற்கேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மாலையும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு, வாயிற்றோறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினாரென்க.

தம்மைக்காக்கின்ற அரசனதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுட ன்வந்தார். (ககசு)

2544. கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பரிதியாக மாதரார்முகங்களென்னுந்தாமமைமலர்ந்ததெண்ணீர்ச் சாதநான்ககன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளையூத்துப் பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

இ - ன். சுட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவீந்த மாதரார்முகமென் னந்தாமரை இக்கொற்றவன் பரிதியாக நாகாதத்தளவும் அகன்ற நகராகிய

பொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன ; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இனிமையுற்றுமயங்குதல். (௧௬௭)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையார்தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினிலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி

இ - ள். மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்பேன் மாற்றுகிழைக்க, ஆய்ந்தகலங்களை அரசன்வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோர் கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனும்பயன், கொடையேயாம். (1)

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனார்பெரியயாழங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாமின்றெனக்கரைந்துமுந்நீர்
மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமன்னுவாய்மன்னவென்னப்
புண்பெற்றவேலினன்மேற்பூமழைதூவினாரே.

முற்கூறியமகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

இ - ள். வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலின், தாம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார் ; அதனால், அவர்கள் நின்னைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டாம் ; கற்புமிருதியால் அவர்களிற் பெரிய யாழும் சச்சந்தன்மகனாகியநின்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றேமென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கரைந்து, மன்னனை! முந்நீரும் மன்னும்பெற்ற ஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத் தூவினாரென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழிக்கு, உம்மை, சிறப்பு. இங்ஙனம் நீவொழுகென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடை மகளிர். எனையோர்வாழ்த்துவதேற் பயனின்றும். இத்துணையும், உயர்குழிப் பிறந்தோருறைகின்ற வீதிகூறினார். (௧௬௯)

வேறு.

2547. சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனநீரார்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெறிவார்வளையொலிப்பவாச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலவைநீர்தெளிப்பார்.

இ - ள். ஒழிந்தமகளிர், ஒச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்துறும்பும் பூம்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசங்கூட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலிய வற்றால் தெளிப்பாராயினாரென்க. (கஎ௦)

2548. முந்துகூர்த்தடிந்தமுருகனம்பியென்பார்
நாந்துருவவம்பினநங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்
சிந்தையிற்களிப்பார்சேனெடியகண்ணார்.

இ - ள். சிந்தையிற் களிப்பார்ந்த மிகநெடியகண்ணார், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயினாரென்க. (கஎ௧)

2549. தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டிடையும்
பாசமாகநின்றுபன்மலர்க்கமுநீர்
முசிவண்டிமிரும்மொய்யலங்கழுழக்
காசில்காமஞ்செப்பிக்கண்ணினிலிரப்பார்.

இ - ள். வண்டியுரும் கமுநீர்மாலையுட்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறாகக் கருதிநின்று தம்கண்ணிலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினாரென்க. (கஎ௨)

2550. வண்டறைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்பைக்
கண்டிலேனென்மாமைகைவளையொடென்பார்
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டிவாழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்வொழுகின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகரும்களிரோ வென்று வினையினர்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண்; அதனை விடலாகாதென்பார். தம்மைப் பிறர்போற்குறினார்.

இ - ள். என்பார்; என்பாராயினாரென்க. (கஎ௩)

வேறு.

2551. கொழித்தினையோதவேலிக்குமரனைப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கினின்றுட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிரிற் பெரியனோற்றார்
சுழித்துநின்றறறுதகற்பிற்சுநந்தையேயாகவென்பார்.

இ - ள். கொழித்து இளைக்கின்றகடலை வேலியாகவுடையவுலகிற் பெண்டிருந் இவனைப்பெற்ற விசையதவமேகாண் உலகெல்லாம்விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அதுவன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்றான் சுநந்தையே காணென்பாராயினாரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை, 'ஆக' என்பதனை மாற்றுக. சுழித்தல்-வேரோரிடத்தின்றி நிற்கல். அருதகற்பு - அருட்கற்பு. (௧௪௪)

2552. க. சாந்தகங்கிழியமாலேத்தடமுலைஞெழுங்கப்புல்லிச்
சேர்ந்தெழுநங்கைமாரேதிருநங்கைமார்களல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையுஞ்சுமந்துரைவான்
போந்தவந்நங்கைமார்கள்பொய்ந்நங்கைமார்களென்பார்.

இதுமுதல், "நஞ்சுருடித்தாலும்" (௧௮௦) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடராக்குக.

இ - ள். ஆகங்கிழியும்படி ஞெழுங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினை யுடைய நங்கைமாரே நல்வினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதார் கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந்நங்கை மார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்தினாயேயாய்ப் பயன்பெருமையின், 'பொய்ந்நங்கைமார்கள்' என்றார். (௧௪௫)

2553. உ. இடம்படவகன்றுரீண்டவிரும்லர்த்தடங்கணென்னுங்
குடங்கையினெண்டுகொண்டிபருகுவார்குவளைக்கொம்பி
னுடம்பெலாங்கண்களாயினெருவர்க்குமின்றியொப்ப
வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டமினென்பார்.

இ - ள். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டு ப்ருகுவார்; குவளையை முழுதும்பூத்ததோர் கொம்புபோலே உடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணயிற்றாயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்துநிறைய அதனையிட்டிவைத்து துகருமின்; அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் துகரமுடியாதென்பாரென்க.

இட்டமின், வினைத்திரிசொல்.

(௧௪௬)

2554. ஈ. முலைமுதறுந்தவன்றேமூரித்தாளாளியானைத்
தலைநிலம்புரளவெண்கோமிண்டதேபோன்றுதன்கைச்
சிலையிடம்பிடித்தஞான்தேதெவ்வணைச்செகுத்தநம்பி
நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சுகவையமென்பார்.

இ - ள். யாளி முலையைத்துந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகறியத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிரைமீட்டவன்றே தெவ்வணைக்கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரன்றபன்மை, பிள்ளைகள் தூற்றுவனாயுங்கருதி. வேடர் பகை வரன்மை முன்னர்க்குறினும், யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும் சிறிதுபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிரைமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானெ

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினார். அவன்பதைத்தமை, “வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபோல்” (கோவி. ச௭) என்றதனுணர்சு. ()

வேறு.

2555. ச. இந்நகரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுந்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்ந்தவாறுந்
கைந்நிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா
லென்னைதவஞ்செய்யாதிசுழந்திருப்பதென்பார்.

இ - ள். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கு ஒத்தல்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்த்தபடியும், தம் ஒழுக்கத்திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது என்னெயன்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் சிவகன்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவாணிகனென்றார். (க௭௮)

2556. டி. பெருமுழங்குதிரைவகாணீந்திப்பினியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்ட
மொருமுழமுஞ்சேறலிரேனும்பொருளுநர்க்கே
வரும்வழிவினையுமுந் துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

இ - ள். திரையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் நல்வினையுடையராயின், பொருள்தானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தலுரிவேவரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதாவகியதவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தத்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற் றென்றார். (த௭௯)

2557. சு. நஞ்சுசுடித்தாலுநவையின்றுதவநின்றா
லஞ்சியொளித்தாலுமரணில்லைதவமுலந்தாந்
குஞ்சரத்தின்கோட்டிடைபுமுய்வர்தவமிக்கா
ரஞ்சலிலரென்றுமறனேகளைகணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சஞ்சந்தனைக்கொன்றபின்னும். கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்தமைகருதி, நஞ்சைக்குடித்தாலும் தவநின்றால் நவையின்றாமாயிருந்ததென்றார். தாமரைவியூகம் வகுத்து அதனுள்ளேகின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரசனில்லையாயிருந்ததென்றார். இவைவிரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச்சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவமிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட உய்வராயிருந்தாரென்றார். இதனுல், சிவகனது நல்வினையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

தீவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் களைகணுவது அறக்கடவுளேயாயிருத்த
லின், அதனையுடையார் அஞ்சதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களைகண்,
'முதுகண்' என்றும்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீவினை தவஞ்செய்தார்க்
கும் இடையே நுகரவேண்டும்.

இ - ள். என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(௧௮௦)

வேறு.

2558. முரல்வாயசூற்சங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்
கனாவாயமுத்தீன்றுகானன்மேயுங்கடற்சேர்ப்ப
னுராவாயநகர்பரவப்போகியொண்பொனெயில்கூழ்ந்த
வினாவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

உளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்ததாழையின்முகை அலரும் கனாவை இடத்
தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையீன்று வருத்தமின்றித் தானேபோய்
மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று
கருதிற்பென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்மு
கைக்கு உவமையாதலின். உராயிடத்தனவாகிய நகர்; "நிலநாவிற் நிரித
ரூஉம்" (கலித், ௩௫) என்றும்போல, தெய்வத்தன்மையால் வினாவை மாறு
மல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

இ - ள். சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயி
லுக்குப் போயினென்க.

(௧௮௧)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கூவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடிமுட்டாழைவெண்டோட்டி
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்ப்பூங்காவிற்படைரீக்கித்
திருகுசுனைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்த்தானே.

அருகேநின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினமீனுங் காவெனவே, அக்
குருகின்வருத்தத்திற்கு அவையும் வருத்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை
தோட்டிற்சுமந்திருந்த தேனாகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

இ - ள். கழலான், காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்த்தா
னென்க.

(௧௮௨)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மணன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
ற்றிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறப்புருதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திற
த்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம்
மறைந்தன.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதநினைப் பெற்றேனாதலின், இதற்குமுன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனென்று முடிதூள்க்கி இறைஞ்சி ஏத்தாரின்று தொழுதானென்க.

ஏத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(கஅ௩)

வேறு.

2561. திருமறுமார்பினேதிலகமுக்குடையினே
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதைநின்
னெரிபுணாமமைமலரிணையடிதொழுதும்.

இ - ள். மார்பினையுடையை; குடையினையுடையை; ஆதிவேதத்தை முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையாந் தன்மையையுடையை; நீ அங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுகின்றேமென்றென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, “உம்மொடு வருஉங் கடதற” (தொல். சொல். வினை. ௫), ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரிபுணாயுமடியென்றார், பிறவியைச்சுடுதலின்; மலர்மேலெற்றுதலுமாம். (கஅ௪)

2562. உலகுணர்கடவுளையுருகெழுதிறலினே
நிலவிரிகதிரணிகிரறுநெறியினே

க.

னலர்கெழுமமைமலரடியினேதொழுதும்.

இ - ள். கடவுட்டன்மையையுடையை; அந்தவீரியத்தையுடையை; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழு

தமென்றென்க.

நிலவின்கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவருபு.

(கஅ௫)

2563. மறுவறவுணரநாசுந மலமயகையைய
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்
னறைவிரிமமைமலர்நகுமடிதொழுதும்.

அறுவறு - அறுவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டுநிற்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

இ - ள். உணர்ந்தாய்; திகிரியையுடையாய்; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடையை; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றென்க.

இவைமூன்றும் தாழம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் சுந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு.

(கஅ௬)

வேறு.

2564. நந்தாவிளக்குப்புறமாகெனநான்குகோடி
நொந்தார்க்கடந்தான்கொடுத்தான் பின்னை நூறுமுதூர்
கந்தார்கடாத்தகளிது வ்கொடித்தோர்களுதுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினுனே.

இ - ள். நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவெ
ன்று நூறுநூறையும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொண்ணையும் கொடுத்தான்;
கொடுத்தபின்னரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிறற்றையும், நூறுதேனையும் அவ
னுக்குச் சேர்த்தினுனென்க. (கஅ௭)

2565. வாடாதமாலேமணிமாலேபொன்மாலேமுத்த
நீடாரமாலேநிழன்மாண்டபவழமாலே
மாடார்ந்திழியுமருவிம்மலர்பொற்பேவற்றிக்

புக்கான்.
ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு - பக்கம்.
இ - ள். கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலேகளிறற்றாமும் மணிமாலேமுத
லியவற்றையும் மலனையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன்
கோயிலிடத்தேபுக்கானென்க. (கஅ௮)

வேறு.

2566. உலமருநெஞ்சினெட்டாமன்னவருந்தயானை
வலமருப்பிரந்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி
நிலமகள் கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்
புலமகள் புகழப்பொய்தீர்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ள். நிலமகள் கணவன், நாமகள் புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வே
ந்தர்திரளிலே சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

‘நிவந்து’ என்றார், அரசரில்தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅ௯)

2567. எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்தலகமேத்த
வித்தியபுகழினாற்குவிருந்தரசியற்றிநாடு
மொத்தனைனல்கித்தன்னையுமுந்தனள் வளர்த்ததாய்க்குச்
சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கினுனே.

இ - ள். திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்
தும்படி கந்துக்கடனுக்கு, இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொ
டுத்து நாட்டையுநல்கித் தன்னையவருந்திவளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய தே
வியென்னும் பட்டத்தையும் நல்கினுனென்க.

“அந்த ணாளர்க் கரசவரை வின்றே” (தொல். பொரு. மர. அஉ) என்
பதனால், அந்தணரொழிந்தவிருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மையின்
மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று, (க௬௦)

2568. இனக்களியானை மன்னரிளவுடையானென்றேத்தத் தனக்கினையானை நாட்டி-த்தான் தனக்கென்று கூறிய சினக்களியானை மன்னர் மகளிரைச் சேர்த்திநம்பன் மனக்கினிதுறைகவென்று வளங்கெழுநாடுமிந்தான்.

இ - ள். நம்பன், நத்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்றான், இரத்தலரியாதவன், எனக்கு நீங்கள் இக்காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறிக் குறுநிலமன்னர் மகளிரை நட்புலங்கும் விபுலங்குமணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள் மனத்திற்கு இனிதாக உறைவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தானென்க.

நபுலனை, “காமம்போற்காணை மீண்டான்” (மீண். கருஅ) என்றும், விபுலனை, “உணராதவனின்றான்” (ஊ. கசச) என்றும் அவர் படாமைகூறுதலின், அவர்க்கு இந்தவரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவர்க்குக்கருத்தாம். அது மன்னர் மகளிரையென்ற பன்மையானுமணர்க. அன்றி, விபுலன்பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு மகளிரைச்சேர்த்தியென்க. (ககக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்திலாவருகிதியரசுநல்ல சூழ்மணியாழிசெம்பொற்சூட்டொடுகண்ணிகாதற் றோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற வாழ்க்கொருதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

இ - ள். மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய அரசையும் ஏதையோதிரத்தையும் செம்பொனஞ்செய்த பட்டத்தையும் கண்ணியையும் நிதியையுமருளி, அவர்களை யொழியத் தனக்கு உழந்தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள் கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்தம்மருளவைந்தார் விளைத்துளகெடாதவைகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக் கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ - ள். கொற்றவன், கண்ணவளர்த்த செவிலித்தாயனா வருகவென்று அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்ளும்படி உலகில்விளைதற்குள்ளவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்களைநதைத் கேட்டவர்தம்மருளக் கொடுத்து இளைப்பாறினென்க. (ககஉ)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைம்மகப்போன்றுதன்கட் பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநின்றபொற்றேர்

மைத்துனமன்னர்க்கெல்லாம்பவளநிதிமணிசெய்மான்தேர்
தத்துரீர்மிசைச்சென்பாவுந்தவழ்மதக்களிறுமீந்தான்.

இ - ள். மந்தியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய
மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நலின்மமன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்
றை யீந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. “மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பு, மலையு மன்ன
வப்பா லான” (தோல், பொரு. மர. ௧௪) என்றார். (௧௧௪)

2572. கோமகன்கோலமான்மேர்க்கோவிர்தனென்னுங்கொய்தார்
மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டியங்காரனென்ற
தீமகனுடையவெல்லாந்தேர்த்தனன் கொடுத்தாச்செல்வ
னோவலில்கறவையொத்தானுலோகபாலற்குமாதோ.

இ - ள். சீவகன், கோவிர்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய
பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோக
பாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (

2573 பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாயதோழம்
கோரிடஞ்செய்துபொன்னலவனுருவியற்றியுரும்
பாரிடம்பரவநாட்டியவன துசரிதையெல்லார்

ர்.

1 - ள். தாருடையமார்பன், தன்கணிடனாகீக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்
சுணனுக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னலியற்றி ஒருநா
யும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தி
னென்க. (௧௧௬)

2574. ஊன்வினையாடுமவைவேறுவலிசுந்தித்தேற்பத்

தேன்வினையாடுமாலையணிந்துபொற்பிடஞ்சேர்த்தி
யான்வினையாடுமைந்தூரதன்புறமாக்கினுனே.

இ - ள். உறுவலி, இனிப்பெருதார் யாரென்றுசுந்தித்து மேனான் தான்
வினையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதுவென்று அத
ற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்துநாளை அதற்கு இறையலி
யாக்கினென்க.

அதனிழலிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றி
ன்பால் அதற்குச் சொரிதல் தருமென்றுங்கருதி, ‘ஆன்வினையாடுமைந்தார்’
என்றார். (௧௧௭)

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழுங்குளிர்தாமரை

மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குழ

லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

ஹன், பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரி

- ள். முலையினையும் கொட்டமேகமழுங் குழலினையுமுடைய மாலை யாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினாரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிசூழல்குற்பல்வனாவீங்குதோள்
வஞ்சிதுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சிறடிவிழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பணிழ்கோதையார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமலைமுதலிய எழுவ ரும் அல்குண்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினாரென்க. (ககக)

2577. வீழிலைந்தனாக்கோடிவிருத்திமே
னடியாயிரநாடொறுநங்கைமார்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினான்
கோடுவாலொளிக்கொங்குமக்குன்றனான்.

கோடு வால் ஒளி - துடங்குகிற அழகிய ஒளி.

இ - ள். குன்றனான், நங்கைமார்க்கு ஐந்தனாக்கோடிபொன் விடுத லில்லாதநாடுகளைச் சிவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாச வேண்டுமென்றுநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொ ன்னுக்கு இறையிலியாக்கினானென்க. (200)

2578. ஆனைமும்மதமாடியகாடெலா
மானைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

இ - ள். இவன் திருத்துதலின், ஆனைதிரிந்த காடுகளெல்லாம் கணவ ரோடுகூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின: பேய்த்தேர்பரந்த நில மெல்லாம் பானல்பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

“புறவே, யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன” (பதிற்று. கக) என் னாற்பிறரும். (20க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலளாயின
ளாரியாவடிசிற்றளியாடுவய்வாரர்
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

இ - ள். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே, திங்கண்மும்மாறி பெய்து உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுதுதலாலே எவ்விடமும் வரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (௨௦௨)

2580. ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாய்க்கடலெல்லைகிழற்றலாற்
போகபூமியும்பொன்கிளர்பூமுடி
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ள். இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதீண்டித் தண்ணளியாலே உலகைகிழற்றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாகலோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

2581. வண்டுமேய்ந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணூர்களுங்கேள்வரு
முண்டுமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ள். மகளிரும் மைந்தருநகர்ந்து முறையேமுதிர்ந்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிபோலே மலி

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கிருதயுகம். (௨௦௪)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்கணைகழற்காற்
றிருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெறாதொழிந்து
பெருநாட்டருங்கலங்கள்சுமந்துபேருமிடம்பெறாஅ
தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனும் தாரினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்டிற்கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே ஒருநிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசசென்றமாம். ()

வேறு.

2583. வலைபவரமுன்றிற்பொங்கிவாளைவாளைபாயச்
சிலைபவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
கிலைதிரிந்துழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்
கொலைகடிந்திவறலின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

இ - ள். அவன், முன்றிலிலே வாளைபாயக் குரம்பையிலே மனிதன் தங்கக் கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வுழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிச்சு. (௨௦௬)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யாணெநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குண்மனாக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றங்கமாலே
விதம்படக்கருதிமாதர்விளைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யாணியென்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்விலவற்றையும் நோக்கும் பாவை, மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, வினைமாற்று.

இ - ள். அவன் அநங்கமாலே கூற்றிலே தான்படவே இவற்றைக் காதல் விளையுமென்றுகருதித் காதலவிளைத்தமை கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

என்பது, பதுமையாருடன்கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன் மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்ததேசிகப்பாவை, சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னைமற்றதானாக்கக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாக்கக்கருதி அவ டோழி ஓலைகொண்டெவந்தானாக நடித்ததோர்செய்தியைக் கூறுகின்றாரென் றவாறு; “தானுடை முல்லையெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டான்” (காந்த, (ககச) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றாம். அதனால், சீவ கன் அவனைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்ப துணர்க. (௨௦௭)

வேறு.

2585. ஈர்ந்தண்கோதையிளையார்குழாத்திடையாளெங்கோனடிசே
ர்வவென், ஈர்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினுளடிகள்வந்திங்கன்கடையு
ளான், சார்ந்தசாயற்படமாழைத்தையல்லவல்லேவருகென்றான், சே
ர்ந்துமன்னர்முடிவைவாவிற்றினைக்குஞ்செம்பொற்செறிக்கழலினான்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்கும் அடியினான்.

இ - ள். அடிகளே! தாமரைமுகத்தினுளாகிய கோதை சேடியர் திர ளிடத்தாளாய்வந்து எமரசனைக் காண்பெனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றொன்று வாயிலோனிசைப்ப, அவனும் அவன் விரையவருவாளாக வெ ன்ருனென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், ‘வல்லேவருக’ என்றான். அன்றி அநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்று னாயின், இனி, அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை. விரும்பி

யிருந்தாலும்; ஆகவே அவனைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குநிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவனை வலிதற்கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தாலும்; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தங்குமென்றுணர்க.

(௨௦௮).

2586. அருவிலையநன்கலஞ்செய்ப்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுதுசுப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபினீட்ட, வீரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்குதுநோக்குமெ.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஓசியும் - முறியும்.

இ - ள். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையுருவமொவ்வாதபடி அன்னநாண நடந்துசென்று துசுப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரலேக்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்ஞுமிறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம்.

(௨௦௯)

2587. க. அடிகர் கண்டாங்குவந்தருளுகவநங்கமாலையடி வீழ்ச்சிமுன், கொடியவேலான்கொதித்தரங்கினீக்கிக்கோயிற்சிறைவைத்தபின், கடிசெய்ப்பைந்தார் கமழ்மாலேவேற்கந்துகற்குச்சிறுவ யானிப், படியனல்காய் பசுமணிகள் வேய்ந்தோற்கும் பைம்பொற்செநிகழ்வினாய்.

இதுமுதல், “அறனிழலாய்” (௨௧௩) என்னுங் கவியளவும் ஓலைப் பாசரம்.

மாலே, வேலிற்கடை. அனலைக் காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588.உ. என்னநாளுமரற்றப்பொருன்விதிப்ப்போகியினமழைகண்மொய்த், தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிவினுள்ளன்றியான்கொண்டநாடகத்தினைத், துன்னிரம்பியுருவுதிட்டித் தொங்கல்வேய்ந்து தொழுதாற்றநீ, மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்தொழிதியோ.

துன்னி, துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற்புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ.

2589. ஈ. கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாஹங்கையார்வளைகழலுமாற், பண்கொள்சொல்லார் மாமைநீக்கிப் பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள்வேண்மன்னர்நண் பின்மையையையக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களாவிவிதித்தொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்தார்பெயர்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ, மகளிராவி அவனாக் கைவிட்டுப்போகவமையுமோ, நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நினைவிட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590.ச.அறனிழலாயுலகளிக்குநின்ற மாலையணியென்குடைப்

புறனிழலினயலேனோயான்புல்லாமன்னர்கினம்பொழியும்வேன்

மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை

திறனழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

அறனிழலாய் - அறத்தினிழையுடையாய். புறன் - இடம். மறனிழல் - மறத்தினது ஒளி.

இ - ள். ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அநங் கமாவணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவன்வணக்கத் தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றூக்கிச் சிறை வைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நானும் அறம்பப் பொருளாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆமுன நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றானாகத் தன்னுருவென்னவெ முதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல் லாநிற்கவும், என்கண்கள் தஞ்சாவாய் நீராயேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழ லின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த என்றோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தரு ள்வாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி இவற்கு அவ னெழுதின ஓலைகொண்டு வந்தானொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித் தான். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உக௦ - ஈ.)

2591. புள்ளும்யாழங்குழலு மேங்கப்புனைந்து வல்லானினைந்தியற் றிய, பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வெள விக், கொள்ளுதிஞ்சொல்லங்காரப்பூங்கொடியையப்புல்லிமணிக்குவ ட்டினை, யெள்ளிவீங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவில்வீசுகிறுந் தானே.

புள் - வளை; “புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” (மலை. உரு௩) என் றார். பள்ளி - இடம். யாழ் கருதும் மழலைத்தீஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

இ - ள். அங்ஙனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமிகிட்டு அவ ளள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்கா ரத்தையுடைய வல்லியையொப்பானைத் தன்றோன்மேற்புல்லி, வல்லான் றினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உ௧௪)

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குழறுயல்வர
மங்கைநல்லார்பவள் வம்மியரைத்தசாந்தமலர்பெய்மாலை
பொங்குதாமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பினாற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினரே.

இ - ள். மங்கை அங்கைசேப்ப வணியிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசாந்
தமுதலியவற்றைச் சீவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள்கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - தூமமுட்டி;
ஆகுபெயர். (௨௧௫)

2593. அருளுமாமென்னையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோவென
த், தெருளலான்செல்வக்களி மயக்கினுற்றிசைக்குமென்னறிவளக்கி
யகருதி, மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேளேயானின்னையென்னமகிழ்ந்
கணை, புருளுமுத்தார்முகிழ்முலையினாளுள்ளத்துவகைதோற்றினுளே.

இ - ள். நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமா
லையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக் கூறினாளாக,
அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை
அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என்
னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்ஙனங்கூறியும்;
இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நினை மறப்பேளே வென்ன, அவள் உள்
ளத்தே உவகைதோற்றினுளென்க.

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே
குறிப்பான் அறிவின்மையையே யீண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்'
என்றுபாடமோதி, மயக்கினால் தெருளானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே
இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமா
யின், மயக்கினால் திகைக்கும் தெருளானென்க. யான் நினை மறப்பேளே
வெனவே தேசிகப்பாவையையிற்று. காமனைக்கணையைத் தன்னிடத்தே
யுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான்நிகழ்த்துவாளாயிற்று.
தோற்றினுளெனச் சினைவினை முதலோடுமுடிந்தது. (௨௧௬)

2594. முறுவற்றிங்கண் முகவரங்கின்மேன் முரிந்துநீண்டபுருவக்
கைக, னெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கன்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்
துமாடப், பொற்கொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்
களார்ப்பவேந்த, நறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலரந்துமாதர்நல்
ங்குழைந்ததே.

இ - ள். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறு
வையுடையதோர் திங்கள்போலு முகமாகியஅரங்கிலே புருவமாகிய கைக
ளைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை
மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

ரின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று-செவியுறச்சென்று. அவன்தொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றும். (உகஎ)

2595. நான்மருப்பின்மதயானைநறியபைந்தாமனாமடந்தையைத் தேன்மதர்ப்பத்தினோத்தாங்கவன்றிருவின்சாயனலங்கவர்த்தபினான்மதர்த்தவொளியேற்கண்ணார்பரவவிவ்வாறெழுமுகுமன்வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ணமிக்கமணிப்பூணிணன் [தே

நான்மருப்பென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு, தம்மைநோக்கினருடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன்தாரநச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ன். பூணிணன், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று கீரைச்சொரியநடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத்தினோத்தாற்போலே அத்தேசிகப்பாவை நலத்தையுடையதின்பு, மகளிர்பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

“வரிதது லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருநயர் திருந்தன்ன” (கலீத். சச) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவத்தின்மேலே பொய்கையாயதில் தாமரையிலேயிருக்கும் திருவென்பாருமுளர். (உகஅ)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிறத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவுமயாழுமிரங்குதிங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிணியிலம்பொடார்ப்பப் பரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோலவரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

இ - ன். அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினேசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன ஏங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்கணினியா வலசுக் கண குரலா, நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்.” என்றார். (உகக)

2597. கடற்படைமன்னர்தம்மைக்காதலின்விடுத்தாக்காமன் ரொடுத்தகோன்மார்பிறநங்கத்துமலர்க்கொம்பனோவடித்தவின்னமிர்தினார்ப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்துடித்துவண்டிண்ணத்துங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே,

இ - ன். கூடவிருந்து நாடகங்கண்டவரசனாக் காதலோடேபோகவிட, காமனம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமிர்

௭௫௦

சீ வ க சி ந் த ர ம னி.

துபோலேபருக, அவன் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தூங் குஞ் செந்தளிநா யொத்ததென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வடுவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையும் கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூற்றினார். (௨௨௦)

2598. இளைமையங்கமுனிச்சாயலேருமுதெரிபொன்வேலி
வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம

பொன், ஆகுபெயர். போய், போக.

இ - ள். பூணாகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கமுனியிலே வீணே வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுமுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே, அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளை வின்பயத்தை அவன்றான் இனிதின் நுகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால் விளைந்த அழகைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவிளைவித்தற்குக் கூத்தையும் பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (௨௨௧)

க௨.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது முத்தியிலம்பகம்.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

2599. நீரேந்திரெயம்மிதந்துநிணம்வாய்ப்பில்கியழல்விம்மிப்
போரேந்திப்பூவணிர்துபுலவுநாறும்புகழ்வேலோன்
காரேந்திமுரசுமார்ப்பக்காய்பொற்கலன்சிர்திப்
பாரேந்திச்செல்லுநாட்பட்டதாநாம்பகர்வதே.

இ - ள். நெய் மிதந்தேகிடக்கப்பட்டுக் கோபத்திற்றைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நினைத்தவாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுரீராடிப் பூவைக்கொண்டுவழிபடப்பட்டு பின்னும் புலவுநாறுதற்குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற்கொடுத்துப் பாணைக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததோர்செய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றாரென்க.

“வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற” (தொல். பொரு. புறத். கக) என்று உழிஞையிலும், “மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும” (ஹே, ஹே, ஹே, ஈசு) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறாது, “பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்” (ஹே, ஹே, ஹே, உக) என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்றொழில்பூண்ட மாயோனைம்படையும்போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத்திணையிலும் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினைவியந்து மண்ணுரீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலின், ‘புகழ்வேல்’ என்றார். இது கட்டியங்காரணப்பட்டபின் பகையரசனாவென்றமை கூறிற்று. (க)

2600. விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசம்பேந்தி
மண்பாற்றிலகமாய்வான் பூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பால்வரி வண்டுநீதேனும்பாடும்பொழிற் பிண்டி
யெண்பாலிகந்துயர்ந்தாற்கிசைந்தகோயிலியன்றதே.

இ - ள். எட்டுக்கண்மங்களினீங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேவலாலே மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடனாயும் விலக்கி வான்மீனப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசம்பின்மே

லாய் மண்ணிற்கோயில்கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு.

(௨)

2601. அடிசிற்கலங்கழி இக்கருணையார்த்தவிளவாளை
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிற்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்நியமஞ்சேர்த்திவிழுவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார் கூத்தும்பாட்டிம்வகுத்தாரே.

பியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ள். 'மடுவின்'கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவதலாலே பொரிக்கறியை நுகர்ந்தவாளைகள் செருக்கிக் கரையேறஅறியாவாய் வாழைத் தண்டிண்மேலே பலவுந்தயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத் திருநாடையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கி னுரென்க.

அரசனேவலின், அம்மச்சர் இயற்றுவித்தார்.

(௩)

2602. அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந் துநவைதீர்த்தார்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீர்தார்
விலலோன் பெருமாட்டிவிளங்குவேற்கண்விசையையே.

விசைய தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைப்பறி, 'நவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமுதவி இன் றென்றுகருதி. தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தான்.

இ - ள். சச்சந்தன்தேவியாகிய விசையை அல்லிமுதலிய உணவைத் தந்து நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க.

(௪)

2603. தனியேதுயருழந்துதாழ்ந்துவிழ்ந்தசுகொட்டு
ளினியாளிடர்நீக்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிரல்கி
முனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தா

[ள்.

இ - ள். அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசையை, தன்னிடனாதீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொ ண்ட தெய்வத்திற்கும் அல்துறையும் சுகொட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற் கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசையை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னுநர்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தா ளென்பதனோடுமுடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு.

(௫)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகநாளுங்கோவிர்தன்
வெண்ணெயுருக்கிரெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தாரீவேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சீவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்
ளைகளுக்குப் பாலளந்து. வண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிர்தன் -

இ - ள். விசயை, சீவகன்பிறந்தவிடம் சுமுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கிக் கோவிர்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுகையினாலே பரிவையகன்றாளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று கினைத்திருந்த வருத்தம்.

(சு)

2605. தோடார்புனைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பிடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினெனப்புல்லி
நாடார்புகழானைநாணமொழிகள் பலகூறி
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிட்டானைவிளக்கினாள்.

புகழார் - விசயை; ஐ - அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்டுப்பெயராம்.

இ - ள். விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானை அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு, பின்னும் அவளை, சிறுவற்பயந்தீர்! அணித்தாகவம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளென்க.

உலகம் பெருமையினைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்திராதவின் என்னிலு நல்வினையுடையீரென்றவின், இது நாணமொழியாயிற்று. இவளே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றவின், விளக்கினாள் மாயிற்று.

(எ)

2606. மறையொன்றுரைப்பனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவ்வாய்வை
துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பினென்மரு
மிறைவியடிபணியவெடுத்தப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளியீரென்றாடிருவன்னாள்.

இ - ள். மலர்த்து நீண்டு ஒருமறைமொழிகூறுவனபோலச் செவியிடத்தேவாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடைய என்மரும் விசயையடிவையைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவனாயெடுத்தாக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப்பயந்து தெளியினின்றாளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன்கூறினென்க. இறைவன் - சுருவக்கியன். முன்பு திருவையொப்பான். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியவன்

மேனும் தங்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி, 'உலகா ளுஞ் சிறுவர்' என்றான்; "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்" (தோல். பொரு. மர. எஅ) எனவும், "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண் டே" (ஷை, ஷை, ஷை, எக்) எனவும் ஆசிரியர்கூறினமையின், தங்குலத்துக் குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன் புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமும் தம்வழித் தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட சிலங்களைபுமுணர்ந்துமென்பது, "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" (ஷை, ஷை, அகத். இ) என்னுஞ் குத்திரத் தானுணர்க. (அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற் பொலிந்தெண்கோதைத்தொகையா கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர் [கிக்
ரெங்கும்பிரியற்பிரென்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றான்.

இ - ன். என்றுகூறியவன், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட் டிப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தநீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பிராகவென்று கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணு யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றுள்ளென்க.

முன்னர், "இறைவற்றெளவீர்" (அ) என்றும், ஈண்டு, 'பிரியற்பீர்' என்றுங்கூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பிராக வென்று ளாயிற்று. (க)

2608. சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தூய்ப்பலர்வாழ்த்தத் தங்காவிருப்பிறம்பெருமான்பாதுமுடிதீட்டி
யெங்கோபணியென்னுவஞ்சாநடுங்காவிருவிற்கட்
பொங்கவிடுதவிசிலிருந்தான்போரேறணையானே.

இ - ன். ஏறணையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கநடப்பதுபோல நடந்துசென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசயையடியிலே தன்முடி யைத்தீண்டிவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினாய் இரண்டிவிற்குடைநீளம் அகலவிட்ட தவி சின்மேலே யிருந்தானென்க.

பெருமான், னன்காடுறொறு மகடேவுணர்த்திற்று. இவன்கூறிய அற மெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (க0)

வேறு.

2609. கொற்றவிடகனைநோக்கிக்கூறினளென்பதுங்கோக் குற்றதைப்பிறர்களுக்கூறவுணர்ந்தனையாயினுறு

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மார்பிற்
செற்றவாச்செகுத்தவைவேற்சீவகசாமியென்றுள்.

உணர்ந்தனைஎன்பவெனமாறுக. ஆயினுமென்புழி, ஆன் - சாரியை.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்த மகனைநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினாள்; அஃதுயாதெனின், சீவகசாமி! நுந்தந்தைக்குற்றதீங்கைப் பிறர்கூற அறிந்தாயென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்றுகூறினாளென்க.

சாமியென்னுமொருமை நும்மென்னும் பன்மையோடுமயங்கிற்று, பூணினையும், மார்பினையும், கட்டியாங்காரனையும் ஒழிந்தோராயும்வென்ற வேலினையுமுடைய சீவகசாமியென்க. (கக)

2610. க. நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புன்சொனாணை
கைத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றோட்டியாலமுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்க நிலரப்பகம்போற்பொங்கியிட்டான்.

2611. உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றாநுணுகியதுசப்பினுர்தன்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகடுநவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்னுர்பேருணர்வுடையரீரார
ரண்ணலைத்தெருட்டேற்றாதமைச்சருமகன்றுவிட்டார்.

2612. ஈ. கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவாயாங்குக்கற்றோர் [ன்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன் றுணைமுலைதுறத்தல்செல்லா
விற்குறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குவேற்க
ணற்சிறைப்பட்டிருநகரமுங்காவல்விட்டான்.

2613. ச. பிளிறுவாண்முரசுத்தாணைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகர்ந்துநிலலா
தொளிறுவேற்கற்றமெல்லாமுடைந்தபிடுருவானான்
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னைவச்சிரம்வினைத்தலாமோ.

2614. ஞ. வனைகலக்குயவனணின்மன்னரையறுத்துமுற்றிக்
கனைகுரலுருமினர்ப்பக்காவலனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியினென்னைப்போக்கிவிண்ணிரும்பப்புக்கா
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவிழ்ந்தான் [ன்
இவைபயந்தும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனங்கூறுகின்றான், பாம்பாலே தனதொளிமறைக்கப்
பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்ப
டானாய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்கூறானாக,
அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனநுண்

ணியதுசப்பினுர்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு
மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையகீரார் பெண்மையைப் பெண்
மையென்னார்காணென்றுகூறிப் பின்னும் நண்ணுந் றேட்டியாலழுத்தித்
தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்
தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானும் வில்லைச் சிறைசெய்துவைத்தற்
போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணுகிய தப்பாச்சிறையிலே உகப்
பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறியுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தையும்
தான் எதத்தலைக்கவலிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்தப் பாகர்
தொடக்கவும் அவர்க்கு நிலலாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது
கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள்
ளம் கற்சிறையிதித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை
யிதித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாநோக்கி அரசனுழைநிலலாதே
கவனம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினார்; அது
னைக் கட்டிப் பங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னனைக்கீழமுத்து
அவர் தன் சுற்றத்தாரானபின் வந்துகூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னையான்
பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போர்க்கித் தான் துறக்கம்புக்கான்.
அந்நிலை அவநகவந்தது, தீவினையவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி
னையாக வினைவிக்கலாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய
காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற,
அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிறுவித்தி வச்சிரம்வினைத்தலாமோவென்றது, 'ஆமணக்குநட்டு
ஆச்சாவாக்கலாகாது' என்னும் பழமொழி. (கஉ - சு)

2615. க. சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசார்தாற்றிதம்மான்
மாதரார்பலரும்வீசுவளர்ந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடிகலங்கன்சோயவெழுந்துபொன்னாரமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான்.

2616. உ. பிறந்துநாம்பெற்றவாணளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுளமுந்துகின்றங்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞானுகன்புதைத்திரங்கினல்லா
விறந்தநாளயாவர்மீட்பாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ.

2617. ஈ. சுமைத்தயிர்தேயந்தசோற்றிறுய்த்தினிதாகநம்மை
யமைத்தநாளொன்னுநாகம்விழுங்கப்பட்டன்னதங்க
ணிமைத்தகண்விழித்தலின்றியிறந்துபாடெய்துகின்ற
*முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றாழதியம்பெரி தும்பெற்றும்.

* 'உமைத்துழிச்செறியப்பெற்றும்' என்றும்பாடம்.

2618. ச. கவிவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்தினமும்
விவிவினைபுடைக்கப்பாறியிறுவிற்றாயினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவியொன்னாள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்த்த ஆரமார்பன், மாதரார்பலரும் பணிகளைத்
தெளித்துச் சாந்தார்பியால் வீசுதலாலே துயில்கொண்டெழுநின்ற சிங்கம்
போலப் போதும் கலமும்சோர எழுத்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்
செய்ததயாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவ
ளும், வாழ்துமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனம் அழுந்து
கின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது
மறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்
றுக் கற்றது உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்பித்தந்தத் தவஞ்
செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்
குக் கழிந்தகாரை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலா
காது; அக்கூற்று எவியகாலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித்
தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்
னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இரந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ்
விரந்துபாட்டினுடைய அழகியவிடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையா
லே தினவுதின்றவிடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்
றும்; இங்ஙனம் இடம் பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்
தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலைவரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து;
அஃதென்னெயெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச்
சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம்
வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆத
லால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ங
னஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அறவுகொன்னாளென்க.

ந. ஈண்டு, ‘உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றும்’ என்பது, விழுங்கு
தற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும்பெற்றே
மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்
ணே அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாரும்.

ச. என்றுசொன்னாளென, “சீதநீர்” (கஎ) என்ற கவியோடு கூட்டுக.
மதி, அத்தை, இரண்டிமசை. (கஎ - ௨௦)

வேறு.

2619. க. முருந்தனைய துமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள் ளுண்டிடைத்தொதிதலின்திக்

கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டீர்.

2620. உ. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட்
டடுத்துணர்வுறெய்யாகவாற்றறுவையாகக்
குடித்துண்ணுங்கூற்றங்குடில்பிரியாமுன்னே
கொடித்துண்மின்கண்டீர்குணம்புரிமின்கண்டீர்.

2621. ஈ. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்டீர்த்தேற்று
திழந்தார்பலராலிடும்பைநீர்யாற்று
ளமுந் துமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே
கொளுஞ்சீலங்கூலியாக்கொண்டீர்மின்பாகீர்.

2622. ச. பிறந்தவர்களெல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர்துற்றவிழுவியா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவித்திடுமினென்றாள்.

வேறு,

2623. டி. முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்மகளிரே
நல்லகருணையானாள்வாயும்பொற்கலத்துநாய்ந்துண்டார்கந்த
ளல்லலடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டுஞ்
செல்வநமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண்டீர்.

2624. சு. அம்பொற்கலத்துளபாலமர்ந்துண்ணாவிரைவயந்தோ
வெம்பிப்பசுநலியவெவ்வினையின்வேரூயோரகல்கையேந்திக்
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டீர்.

2625. எ. வண்ணத்துகிலுட்பின்ப வாய்விட்டமூவதுபோல்வருந்தும்
னண்ணச்சிறுகூறைபாகமோர்கைபாகமுடித்துநாளு [ல்கு
மண்ணத்தடகுரீஇயந்தோவினையெயன்மழுவாட்கண்டு
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டீர்

2626. அ. மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகைமென்
மாலேகுடிக், கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்ப்ருள
ச்சென்ற, நைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர்தண்ணேறியறிவிற்றன்
ளி, நெய்திரண்டார்ப்போலுமிழ்ந்துநிற்கு மிளமையோ நிலையாதே
காண்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

க. இ - ள். மகளிர்சேர்ந்தவிடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கள்ளையுண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தே தவறும் தானமுநிகழ்த்துமினென்று சொன்னாளென்க.

கண்டிரென்றது, வினுவொடுசிவனாதுநின்றதோரகை.

உ. இ - ள். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுயிரைச் சோராக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவையாகக்குடித்து அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்குமுன்னே கொடுத்துண்பின் ; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னாள்.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

ங. இ - ள். உடம்பாகிய சுகடத்தை நடத்தும்பாகிர், அச்சகடம் தொழில்செய்துவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு வெந்திட்டு ஊர்தலொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர் ; இனி அங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினையிருதியால் உள்ளதாகிய இடம்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அழந்தாகிற்கும் ; அங்ஙனமழந்தி அஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே அதனற் கோடற்குரிய சீலத்தை துமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னாளென்க.

ச. இ - ள். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழழவேண்டாராய் அதனைத் துறந்து துற்றப்படுவதோர் அவியழையும் ஈயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனில்பொருளாம் ; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னாளென்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

டு. இ - ள். முல்லைமுனையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அமுசிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினையே இவ்வோட்டகத்தே அடையுமினென்றுகூறி இரந்துண்பானாக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்றாக நினையன்மின் ; நமரங்காள் ! செய்கின்றதவத்தையே ஒன்றாக நினைமினென்று சொன்னாளென்க.

அம், அசை.

சு. இ - ள். அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத அரசன்றேவீ, ஐயோ ! தீவினையால் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசிவெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திச் கொம்புபோலநுடங்கிப் பிச்சையுமினென்றுகூறி நிற்பானைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின் ; நமரங்காள் ! அறத்தையே நச்சுமினென்றாளென்க.

எ. இ - ள். துகிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குலிலே பிறரணுகாது அருவருக்கும் சிறுகுறை ஒருபாசமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக்

வுடுத்த மேனோக்கி அடையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண்டெவத்தும், நமரங்காள்! செல்வத்தை நனுகண்மின்; தவத்தைநனுகுமினென்றுசொன்னுளென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

அ. இ - ள். தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச்சுழி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றிநிற்பற்குக் காரணமான இளமை நிலையாதுகாணென்று சொன்னுளென்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அறவுகாகூறினான், எங்ஙனங்கூறினானெனின், இங்ஙனமிங்ஙனம் கூறினானென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

வேறு.

2627. என்றலுஞ்சுநந்தைசொல்லுமிறைவிதான்கண்டையா நன்றும்மீதாகவன்றேயாயினுமாகயானு [னெய்க் மொன்றினன்றுறப்ப லென்ன வொள்ளெரி தவழ்ந்தவெண்ணுன்றுபோல்யாதுமின்றிக் குழைந்துமெய்ம்மறந்துகின்றான்.

இ - ள். இறைவி இங்ஙனங்கூறினவளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக; தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுநந்தையைத் துறவுவிலக்கிக் கூறுதல் அறனன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்றார். கந்துக்கடனிறந்தமை இத்தொடர்கிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிந் திலர், தருதியன்றென்றுகருதி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். (உக)

வேறு.

2628. ஒருயிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாஞ் சீரியதுறவொடுசிவிகையேறினார் மாரியின்மடந்தைமார்க்கண்கள் வார்த்தவே.

இ - ள். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி ஒருயிராக்கைவிட்டு இரண்டிடம்போந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் கின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்க்கண்கள் மாரிபோல நீர்வழந்தன வென்க. (கூ0)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமூகுந்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்நகர்கால்பொருகடலினெங்கணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

இ - ள். இந்நகரெவ்விடமும் சச்சந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்
மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிறகுரல்மயங்கிப் பின்
னார்ச் சீவகனைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை.

(நக)

2630. அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதுகுசிகைகள்சூழப்போயபி
ணிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்*பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய
இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்புதற்கு உரியளென்றவாறு.

இ - ள். நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழத்தக்க சிவ
கைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்

ஆயிரஞ் சிவிகையிற்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போ
யினொன்றுணர்க.

(நஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தறம்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுக்கொண்மினடிகளென்றனர்
கருங்கயனெடுத்தடங்கண்ணியென்பவே.

இ - ள். அவள், தவத்தினொழுங்கையுடைய மகளிர் திரளாகிய புறவி
தழ் சூழ்ந்திருப்பத் தான் நடுவே அல்லிபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத்
தே, தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாம்
சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் களாயேற்றுவீராகவென்றாளென்க.

முன்பு கயலபோலுங் கண்.

(நங)

வேறு.

2632. ஆரமுன்முளரியன்னவருந்தவமரி துதானஞ்
சீர்கெழுநிலத் துவித்திச்சீலநீர்கொடுப்பிறீந்தேன்
பார்கெழுநிலத் துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
ருர்கெழுதேவரின் பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.
முளரி - விருகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

* பம்மை - பத்மை.

இ - ள். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடியவாதலால், நினக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம்பொறியும்வென்று அவாவற்றவிடத்தேவித்தி அதுமுனைக்கும்படி சீலமாகிய நீனா எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தரகுருவிலேமுனைத்துப் புகழையின்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினானென்க.

தானப்பயனற் போகபூமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியையெய்திப் பிந்துறக்கம்பெறுவரென்றான். (௩௪)

2633. அறவுரைபின்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுகென்னத் தூநகரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிறற்றவிசுதூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

இ - ள். தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுரை பின்னைக்கேட்டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ளதவமகளிரும் துறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவியையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (௩௫)

வேறு.

2634. பாலினுற்சீறடிகமுவிப்பைபந்துகி
னூலினுலியன்றனநுனித்தவெண்மைய
காலனைக்கண்புதைத்தாங்குவெம்முலை
மேல்வளாய்விக்கினார்விதியினென்பவே.

மெல்லிதாகதூற்ற வெண்மையுடையதூல்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலே சீறடியைப் பாலாற்கமுவிநூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினரென்க.

இஃது, இருவர் தீக்கையும் கூறிற்று. (௩௬)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு
பானிலாக்கதிரனவம்மென்பைபந்துகி
ருனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினார்.

இ - ள். மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய், உலாவ. வெண்முகிலாதலின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, ஒழிந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (௩௭)

2636. முன்னுபுகீழ்த்திசைநோக்கிமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவிசின்மேலிருந்தநங்கைமா
ரின்மயிருகுக்கியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்சூழாமொத்தார்பாவைமார்களே.

இ - ள். தவிசினிப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த
தாயிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா
ரென்க.

தோகையவாகிய மயில்.

(௩௮)

2637. மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார்கடாம்
பணிவிலர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னநூற்
றுணிபொருள்சிற்தியாத்துறத்தன்மேயினார்.

மணியாலியன்ற சீப்பிட அதுபொருமற் சிவக்குறுதலைச் சேர்ந்தகூந்தல்.

இ - ள். இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத்
துறத்தலைச்செய்ய மேலினவர்கூந்தலை ஆரியாங்களைகடாம் ஒன்றிற்றூழ்வில்
லாராய்ப்பறித்தாரென்க.

(௩௯)

2638. கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமார்
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றேன்றினார்.

இ - ள். அங்ஙனம்பறித்த அழகியமயிரினக் கொம்பனாகிய கன்னி
யராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அட-
க்கி, அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுகுத்த மயிலிற்றேன்றினாரென்க.

அடக்கி, இது பிறவினைகொண்டது.

(௪௦)

2639. பொற்குடந்திருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களானிறைத்
துற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினார்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினார்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு
உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ்
வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

இ - ள். அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருந்தினவர்கள், பொற்
குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்துவழிய நிரப்பினும்போலே ஏற்புட-
ம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலே நிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி
னாரென்க.

(௪௧)

2640. புகழ்ந்துரைமகிழ்ச்சியும்பொற்பில்பல்சன
மிகழ்ந்துரைக்கிரக்கமுமின்றியங்கநூ
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருள் பொதிந்தநெஞ்சினார்
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினார்.

இ - ள். அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின்பொருளைக் கல்லியெடுத்துக்
கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மை
யின், எரிகின்றவிளக்கெனத்திகழ்ந்து பல்சனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழு
முரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினாரென்க. (௪௨)

வேறு.

2641. அலைமணிக்கவரிமான்நேரடுகளியானைபாய்மா
நிலநெளிகடலந்தானைநிரந்துபூச்சுமப்பமன்னன்
சிலமலர்தானுமேந்திச்சென்றுசீர்பெருகவாழ்த்தி
யிலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடிதீட்டினானே.

இ - ள். நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமப்ப மன்னனானும்
சிலமலரையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச்
சேர்த்தினானென்க. (௪௩)

2642. க. கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினாற்காணச்சின்ன
ளடிகளிரங்கரினுள்ளேயுறைகெனவண்ணல்கூற
முடிகெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினுளே.

2643. உ. காதலனல்லேநீயுங்காவலகினக்கியாமு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்தநூங்கையென்னத்
தாதலர்தாமமார்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்க்கண்ணியீர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அண்ணல், முன்பு நம்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்லினை
செய்யாதேன் கண்ணாலே எப்பொழுதுங்காணும்படி, சின்னாள், அடிகள்
இந்நகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசயை உத்தரஞ்சொல்
லாது பாவையோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையேநோக்கிச் சொல்லிடத்தா
ளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லே; காவல! கின
க்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்ததென்றுசொல்ல,
அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க. (௪௪ - ௫)

2644. ஏதிலனுயினலுமிறைவர்தம்மறத்தைநோக்கக்
காதலனுடிகளென்னக்கண்கனிந்துருகிக்காசின்
மாதவழிகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானா
யேதமொன்றிலேநம்பிக்கின்னுரைகொடுமினென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமுதவரசன், அழகனே! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன் றேனும் இறைவரத்தைத் துணிந்துநீற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனாற் காதலிக்குந் தன்மையையுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மன முருகிக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தேவியாரா இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சக)

2645. திரைவளையிப்பியீன்றதிருமணியாரமார்பின்
வரைவளர்சார்தமார்த்தவைரக்குன்றையதிண்டோள்
விவைவளர்கோதைவேலோய்வேண்டியவேண்டினெமன்
றுரைவினைத்துரைப்பக்காரையுள்ளகங்குளிர்த் துசொன்னுன்.

இப்பியீன்றவாரம்; மாணிக்கம்கலந்து கோத்தவாரம். கோதையை யுடையவேல்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, மார்பினையும் தோளினையுமுடைய வே லோய்! நீவிரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினெமன்று உரையை வலி யவெழுப்பிக்கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை, உறைகவென்றதும் காதலென்றதும். (சஎ)

2646. அழகனோதுறக்கவொன்றுமுற்றவர்யாதாமல்லர்
சுடுதுயரென்கட்செய்தாய்சுநந்தைநீயெனவையல்லே [ன்ன
கொடியையனீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையெ
விடருற்றோர்சிங்கந்தாய்முனிநுந்தழுகின்றதொத்தான்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், அழகன் என்னிடத்து ஒன் றும்வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுநந்தாய்! வருந்தி வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல் லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செ ய்தநீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைக்கேய்து சிங்கம் துன் பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்றதன்மையை யோத்தானென்க. (சஅ)

2647. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகனையநங்கை
யின்றிவநிறப்பயானின் நரசுவந்திருப்பேனாயி
னென்றெனக்கொழியுமம்மாபழியெனவிவங்குசெம்பொற்
குன்றனன்குளிர்ப்பக்கூறிக்கோயில்புக்கருளுகென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டசுநந்தை, தன்கணவனியிழந்து புதல்வனரசை உவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை உவர் திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற்பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப்போ வது; போகாமை நீயேயறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக்காப்பாயாகவென்றாளென்க. (சக)

2648. பந்தட்டவிரலினூர்தம்படாமுலைகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்றன்னைநோக்கிநங்கையாரடிகள்சொன்னார்
நொந்திட்டுமுனியவேண்டாதுறந்திலுநம்மையென்னக்
கந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.
பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

இ - ள். சுந்ததை அங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிகளும்
நந்தட்டனைநோக்கி, நம்மையாத்துறந்திலும்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்க
வேண்டாவென்றுசொன்னார்; அவளும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (௧0)

2649. துறந்தவிந்நங்கைமார்தந்தாமலரணையபாத [வேத்திக்
முறைந்தவென் சென்னிப்போதின் மிசையவென் ரொப்ப
கறந்தபாலணையகந்திக்கொம்பித் துருவப்பைம்பூண்
பிறங்குதாரம்ார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், 'அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம்
என்சென்னியிலுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மை
க்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தாய கந்தியாகியகொம்பு இவர்
களைப்புரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானெ
ன்க. (௧௧)

2650. வடிநிரைநெடியகண்ணார்மாமிமார்க்கிப்பவேகிக்
கடிநிரைசிலிகையேறிக்கதிர்மணிக்குடைபின்செல்ல
வுடைதிடைப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவர்காப்பக்
கொடிநிரைக்கோயில்புக்கார்க்குங்குமக்கொடியனாரே.

கடிச்சிலிகை - வரைவினையுடையசிலிகை; என்றது - அரசனால் தேவி
யர்குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்
போதற்கும் வரையப்பட்ட சிலிகையென்றவாறு; " ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற்
கண்ணு, முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் நிரியா வன்
பின் கண்ணும் " (தோல். பொரு. கற். ௬) என்றார், கற்பியலின்கண்.

இ - ள். கொடியனாராகிய வடுவகிர்நிரையன்னகண்ணார், மாமிமார்க்
கிப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்தசிலிகையிலேயேறிக் குடை பின்
னேசெல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (௧௨)
வேறு.

2651. முழுதுலகெழிலேத்துமூரிவேற்றானைமன்னன்
ரொழுதுக்குபெருமாட்டி. தாமணிப்பாவையன்னார்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகினைடெய்வமன்னான்.

'பாவையன்னான்' என்றார், ஐம்பொறியால் துகர்த்தற்குரியனவற்றை துக
ராதிருந்தமைநோக்கி. முன்பு அருந்தகியென்றுதொழ்த்தக்க.

இ - ள். எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவன் மழைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென்றுநீக்கி ஆசையைநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலேவருகின்ற பரமாமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித்தங்கினுளென்க.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின. ()

உ.—நீ ர் வி னை யா ட் ட ணி.

2652. உடைதிரைமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படாகதிராத்திங்களாகப்பரநதுவா
வடர்பிணியவிழுமரம்பலலைகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ள். முரிகின்றதிரை முத்தைச்சிந்துகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசுந்தினமுத்தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க. (இசு)

2653. க. துறவிற்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
முறைகின்ற வருவக்கோலச்சிகழிபுகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

2654. உ. நீரணிமாடவாவிநேரம்புனைநிறைத்துநீணீர்ப்
போரணிமாலேசாந்தம்புனைமணிச்சிவிறிகண்ணம்
வாரணிமுலையினார்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
யேரணிகொண்டவிநீரிநைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிபுகை,

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவிற்பாற்சேற்றற்கு அஞ்சி அக்கருத்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தே கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி, நீரைச் சாந்துநனைகலந்து வாவிநிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்யதெப்பங்கனையுநிறைத்து அழகிய மாலைமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே ! கண்டருளுகவென்றாரென்க. (இரு - சு)

2655. கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்
பணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலேசண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித்தூரீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினரே.

வேறோர்பகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன்
கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காரனாக'
என்றார்.

இ - ள். அவ்வமைச்சர் வாலியைக் காட்டினபின்பு, தேவியறிற் காந்
தருவதத்தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப்
படைவருத்து, மாலேமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி,
நீர்க்கண்ணை போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (இள)

2656. தூமலர்மாலேவாளாச்சுரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலேசக்கரமென்னவிழ்த்துங்
காமருக்ணையமாகக்கண்ணிகளொழுசுவிட்டுந்
தோமரமாகத்தொங்கல்கிதறுபுமயங்கினரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்த்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை
வாளாக ஓச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பராவளையமாக எறிந்தும்,
கண்ணிகளைக் கணையமாக மூன்றே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலேகளைத் தன்
டாகச் சிதறாநின்றும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (இள)

2657. க. அரக்குரீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தாரைசெல்லப்
பரப்பிளுள்பாவைதத்தைபந்தொடிமகளிரெல்லாந்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியநெடுங்கண்சேப்பச்சீதரீர்மூழ்கினரே.

2658. உ. தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்சூழாங்கொளரத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணீர்குளித்தெழுந்திருவினன்னார்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்கள்பனிக்கடன்முனைத்தொத்தார்.

2659. ஈ. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளர்ந்தசைந்துசோர்வார்
சண்ணமுஞ்சார்தும்விழ்த்தொழுதனரிர்ந்துகிற்பா
ரொண்மலர்மாலேயோச்சவொசிந்துகண்பிறழ்வொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந் துநிற்பார்வேற்கணுராயினரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. அரக்குரீர் - இங்குலிகம் கரைத்தரீர். வெண்முகவின்மறையுமின்
போல்.

உ. தன்னகமாடம், விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்கனையுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

ங. காறளர்ந்து அசைந்து - கின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ ஒல்க - கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் இரண்டுபடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியையேந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேமூழ்கினார்; அங்ஙனமூழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றா ராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளையொத்தார்; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழும் திருவினன்னார், தமது முகத்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலில்மூண்ட தன்மையையொத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனைக்கீழ்க் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ எறிய இரந்துநிற்பார்; மாலையையோச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினரென்க. (௮௧ - ௯௧)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தாராபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவிம்முறுதயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியையேந்தி வேந்தனருகே அணியாககின்றமகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரா அவர்கண்மேலேபரக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலே ஒருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை யொத்தானென்க. (௯௨)

2661. வீக்கினுன்றோவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மலை
யோக்கினூர்கண்ணிகண்ணமுடற்றினுருருவச்சார்,
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்

இ - ள். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரவிய மாலையை யோச்சினார்; ஒச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவனை உடற்றினார்; அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியின்றோரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினுன்; அதற்கு ஆற்றாதே முன்போனாயாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காண்படையாதவின், தத்தைசேனையையும் அநங்கன்சேனையென்றார். (௯௩)

2662. அன்னங்களாகியம்பூந்தாமரையல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிக்குந்தல்போர்த்தனர்குனிந்துநிற்பா
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூமுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோடுங்கொடுத்தடிதொழுதுநிற்பார்.

இ - ள். அங்ஙனங் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்
வார் ; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பார் ; உடம்பைமறைத்துத்
தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்துநிற்பார் ; திறைகொ
டுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினாரென்க. (சுசு)

2663. பண்ணுரைமகளிர்மாலையைநீதுகில்கவர்த்துகொள்ளக்
கண்ணுரைமகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலையாழ
வெண்ணுரையுமித்துநின்றாரேவந்தனோக்குண்ணநின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன்படையை.
தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்குமகளிரென்றது, அரச
சனைச் சேவித்தந்த்ரிரியமகளிராய் ஈண்டுத் தத்தையோடுகூடினபடையை.
பிடிக்கைபோலப் பின்னினைகூந்தல்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணு
ரைமகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்த்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரி
மலை இருளில் துடவருமின்போற்றாழச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப்
பலருங்கூறவேண்டி வெண்ணுரையையுடுத்திநின்றவர், அரசன் தமதழகை
துகரகின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்த்தாரென்க. பெண்க
ளுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (சுசு)

2664. க. தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தாராவீக்கி
யொன்பதுமுகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுகணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகலிகத்தாரைமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665. உ. மெய்ப்படுதாராவீழினேமிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படையென்னநிற்பக்கதுப்பயன்மாலையாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றோலைநீதுநின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்புக்கலுற்றே.

2666. ட. அடுத்தசார்தலங்கல்சண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி [பேசா
யுமித்தபட் டொளிப்பவொன்பொன் மேகலையொன்றும்
கிடப்பமற்றரசனோக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பரிதியொத்தான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. வீக்கி, வீக்க. முன்பு அடு - தத்தையது வலியை யடுகின்ற.

உ. கைப்படை - சிவிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத் தின்பக்கம். பாழி - வலி.

ங. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி, புல்ல.

இ - ன். அவரழகை அங்ஙனநுகர்ந்தமன்னன், அல்குலாளைச் சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப் பொருள்கட்கு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறித்தற்கஞ்சிறிப்ப, தத் தை தன்படை முன்னர்க்கெட, அவள்பொறுதே ஒன்பதுதாராயாகவோடி உறுவலியகலத்தேபாயும்படி சந்தனத்தாராயைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுவித்தாராயை முழுவலியோடேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கை ப்படையின் மெய்ப்படுத்தாரா இளமுலேமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ் சிச் செவ்விதாகத் துவாலாய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலே யைவாங்கி முன்னையை யாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடர்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னை அரசன் அதனைநோக்கி சினதல்குவில் துகில்கெட்டுப்போயிற்றுக் காரணை, அதுகேட்டு அவன் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின் னுச்சேர்ந்த பரிதியையொத்து கின்றானென்க. (௪௬ - ௮)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிராறுங்கூந்தலையுலர்த்திரொய்ய
வம்மலருரோமப்பூம்பட்டுடுத்தபின்னிச்சமாலே
செம்மலர்த்திருவினன்னூர்சிகழிகைச்சேர்த்தினரே.

கொம்மென, விராய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

இ - ன். அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னூர், விராயத் தமதுகூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேலி உடம்பை வேதுகொண்டு பட் டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்தியிருந்தாரென்க. (௬௬)

௩.—இ ரு து நு க ர் வு.

2668. கார்கொள்ளுன்றனகண்கவர்தோளினு
னீர்கொணீரணிகின்றனகன்றறலின்

வம்பணிகோதையா

ரோர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

இ - ன். அத்திருவன்னூர் அங்ஙன மிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர் மைகொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுக்கொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலேநுகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று. என்றது, மேற்கூறு
கின்ற முதுவேனின்முதலிய ஆறுகாலத்திலும் வினையாடுமென்றவாறு. (௭௦)
[முதுவேனில்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பனின்மேனிலைத்
தேனுலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தானுலாய்த்தடமென்முலைத்தங்குனன்
பானிலாக்கதிர்பாய்தருபன் ளியே.

இ - ன். முதுவேனிற்சொல்லாது ஞாயிறுகொடுத்தலின், அதற்காற்றோடு
மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர்
நிலாமுற்றத்திற் பன்னியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. ()

2670. முழுதுமெய்ந்நலமுழ்க்கினீர்சுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி.
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிகித்திலமுக்கவே.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ந்நலமாகியதடத்தே
முழுதுமெய்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீ
வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகை
அணிந்தகித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (௭௨)

2671. எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பனு
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைங்கணைக்காமற்குங்காமனே.

இ - ன். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும்
கூட்டையும் கேட்டும் கண்டும் அழிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்
தாலே அம்முதுவேனிற்சொல்லத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (௭௩)

[காரி.]

2672. நீர்துளும்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளும்பமுழங்கலிற் பல்கலை
யேர்துளும்பவெரீஇயிறைவற்றழீஇக்
கார்துளும்புகொம்பிற்கவின்னெய்தினர்.

நிழல் - ஓளி. துளும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

இ - ன். அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவளவிலே, முகில் முழங்கலின்,
அதுகேட்டு மகளிர், அஞ்சி இறைவனைத்தழுவிக் காரார் கவன்பெற்று
அசையுங்கொம்புபோலக் கவன்பெற்றாரென்க. (௭௪)

2673. இழிந்துகீழ்கிலையின்னகிற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசார்தழியுக்கிளர்மென்முலை

தொழிந் துமட்டொழுக்கத்துதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து; விகாரம். என்றது சிதறியென்றதாம். பூக்
கிழிந்து மட்டுச்சிதறியொழுகும்படி தார்பொரா.

இ - ள். அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற்
குளிர்ந்து, கீழ்நிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது
துசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள்
பொருதழிந்தன; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்ஞெழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிறுலனதீஞ்சுவையின்னடை
யானறாமுலைப்பாலமுதல்லதொன்
றனுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானறாமடநோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இறாலையொத்த அடை.
எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம்; என்றது, சினைமேலும்
சுறக்கும்பசுவெனப் பசவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், “பசவி
னமுது கொற்றிப் பாலே, காம நுகர்வார்க் குறித்து” என தூலிந்குறியவாறே
கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாதநோக்கியர்.

இ - ள். அங்ஙனம் காமநுகர்கின்றநோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு
உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகர்வதல்லது அவிழ்பதம்
சிறிதுங் நுகராராயினரென்க. (எசு)

[கூதிர்.] வேறு.

2675. க. கூதிர்வந்துலாவலிற்சுவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையஞ்சண்ணமுங்
காதவித்தார்கருங்குவளைக்கண்ணினா.

2676. உ. சுரும்புகின்றறாமலர்த்தொங்கலார்கவி
னரும்புகின்றூர்கடலமிர்தமேயெனா
விரும்புகின்றானிளவேனிஸ்வேந்தனைஞ்
சரங்கள்சென்றமுத்தலிற்றரணிமன்னனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முலையை வெம்மைசெய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய தே
றல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதிர்வந்துபரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலிய
வற்றைக்காதலித்தார்; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்
கலையழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே அப்பொழுள்

எஎசு

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

களைக் கொண்டுசென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின்றவர்களை அமுதமென்றேகருதி அக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் துகராரின்றானென்க. ()

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய

நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிரீள்விசும்
புழுவெனநோக்குவாண்மதிகண்டேடினான்

இ - ள். அங்ஙனம் துகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக ஏந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமாலே, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றக்கண்டு அதனைமதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி விரையப்பருகி இனிநீள்விசும்பிலே உழல்வாரயெனக்கூறி அவ்விசும்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினானென்க. (எக்)

2678. க. பருகினேற்கொளித்துநீபசலேநோயொடு
முருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்சுடக்
குருதிகண்கொளக்குணமாலேயூடின
ருருவத்தாருமத்தழிஇயுடற்றிரீக்குவான்.

2679. உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்

பொங்கிளவனமுலைபொருந்தினனரோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப் பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதனாற் சிவந்ததனை மதியோடேச் சிவந்ததாக்கினார்.

இ - ள். அக்குணமாலே எங்ஙனமுடினானெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலேநோயோடே இன்னும் உளையாயினையென்கூறிக் கண்சிவப்பலுடினான்; அவ்வுடலைத் தழிஇரீக்குகின்றவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகினின்றிரீங்கித் தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்தினால் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை ரீக்கினான்; ரீக்கிப் பின்னர் அவன்முலையைப் பொருந்தினானென்க. (அ0 - க)

[முள்பனி.] வேறு.

2680. க. கொங்குவிம்முபூங்கோதைமாதாரர்
பங்கயப்பகைப்பருவம்வந்தென.

வெங்குமில்லனவெலியிர்த்தொழிற்
பொங்குபூம்புகைப்போர்வைமேயினார்.

2681. உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாரவமேகலை
காய்ந்துரித்திலங்கடியசுந்தினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாதரார், முன்னர்க் கூதிர்ச்சாலத்தே குளிராஅஞ்சி மேகலை
யையுநீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பணிப்பருவம்வந்ததாக,
தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலியிர்த்தொழிற்
வையை மேலினார்; மேலி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை
ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமுலையிலே
பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையும் தாங்கினாரென்க. (அஉ - ஈ)

2682. அளிந்ததீர்ப்பழமிஞ்சியாரந்தரீர்
வினைந்தவல்வினைவரிசிவேரியும்
வனைந்தமின்னனார்மகிழ்ந் துசண்பக
முனைந்துமல்லிகையொலியல்குடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்ரீரிலே ஆர்ந்தவிஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய
வினைவாகவினைந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுத
லிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி - மது.

இ - ள். துடங்கினமின்னையொப்பார், இஞ்சியையும், வேரியையும்,
பொரி அவல்முதலியவற்றையும்துகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்லி
கைமாலையைச்சூடினாரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் ரீரிலேநின்றவினைந்த வலிய வினைதலையுடைய
அல்லியரிசியுமென்றுமுணர்ப்ப. (அச)

2683. க. தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கணெந்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்றாரல்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684. உ. பொன்பணிப்புறம்பொற்பினார்நல
மன்பணித்தலையணங்க
முன்பணித்தலைமுழுதுந்நங்கப்பப்பாயப
மின்பணித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ள். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினார், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்த நலம் அன்பனை இக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்குறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமலின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடே முன்பனிக்காலமும் முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பனிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க.

(அடு - சு)

[பி ன் ப ளி.]

2685. க. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்கண்கொளரத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினார்.

2686. உ. செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு
ரென்னரொப்புமில்லவர்களைப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராத்செய்த மலை. அரத்தத் தினதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” (நீருழ. கடு) போல இத்துகிலும் இவர்களுள் ளதென்றார்.

உ. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவுவெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ள். என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாதமகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணினாராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினுரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுறைப்ப. ‘என்னருப்புமில்லவர்’ என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுறைப்ப. ()

2687. ஆடலின்சுவையமர்ந்துநொடொறும்
பாடன்மெய்நீரீஇப்பருகிப்பண்சுவைத்
தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்
மாடக்கி...

இ - ள். அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கிரொன்க.

(அக)

2688. புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை
திருக்கழற்குரிசிறுத்தினைக்கும்போரினுட்
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல் - நெறிப்பிளையுடையகுழல். செருக்குரல் - போரை உண்டா

இ - ள். அங்ஙனம்வைகிண மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொரு கின்றபோரிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறை யாகி ஆர்த்தனவென்க.

(க௦)

2689. ஏச்செயாச்சிலை நுதலேழைமார்முலைத்
துச்செயாக்குங்குமந் துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாவிட்டிகைசெத்துமாந்தர்த்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறட்டும் அத்தொழில் செய்வாத விற்போலும்நுதல்; இத்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்தகுங் குமம் - வண்டினம்படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; துச்செயாக்குங்கு மம் - அவர்கள் கழுவாத குங்குமம்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந் தகுங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழு வாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகை செத்தினார் மேனிபோற்றோன்றுமென்றுமுணர்ப்ப.

(க௧)

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்ச்சங்கீர்த்த துகளேபோன்
மரவம்பாவைவயிரொரப்பருகிவாடையதுநடப்ப

வெ

வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலைபூழ்த்திணரீன்றலார்த்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலு முண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து'என்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சித்தறவடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்றகா லத்தே மரவம்பூத்தபுதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால், மிகக் காற்றுச்சித்தறவடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப, வாடைபோகாநிற்க

வென நிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாதிந்
விரவிலிருகின்ற வரவைக் குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயா மரங்கள் - அதனலை
இலையுதிர்ந்து வயானோய்கொண்டமரங்கள். அது விடு தூதா - அத்தென்றல்
காமன்விடுத்ததூதாகக்கொண்டு. வேனிவாற்கு விருந்தேந்தி இணர்ந்து
அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு ஈன்றுஅலர்ந்து
விருந்திட்டன.

இ - ள். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவிர
வுநோக்கி அதனலிலையுழ்த்து வயானோய்கொண்டமரங்கள் பின்னர் அது
தூதாக விருந்தேந்தி இணர்ந்து அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்புமு
திர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பது
உம், மாற்றருஞ் சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின்
பம்படவந்த மரபென்று மரபியலிற்பாதுகாத்தாம். (கூஉ)

2691. இனிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிருங்கட்டும்பிசுழலாகக்
கனிவாய்க்குயில்கண்முழவாகக்கடிபூம்பொழில்களரங்காகத்
தனிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளையுமாமையும்
விளியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாட்டுடைங்கினன்.

இனி - இனியென்னும்நரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை
கழன்றபடியையும், மாமைநிறம் கெட்டபடியையும், தத்தந் கணவருணர்
தற்குத் தூதுசென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டா
க்கொண்டென்க. அது “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல்,
கூத்தார்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய” (தோல். பொரு. கற். உஅ)
என்பதனானுணர்க; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (திரி. கக.)
என்றார்பிறரும்.

இ - ள். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொ
ண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினுனென்க. (கூஉ)

2692. வேனிவாடும்விருப்பினால்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்தரைத்து
நானவெண்ணெய்க்துப்புரைத்துநுறுநீராடியமிர்துயிர்க்குந்
புகைசேர்த்திவருத்தநாடு

யாபுபபளிதநுருகண்ணமுகிர்னுமுதாங்கக

இ - ள். அங்ஙனம்வந்த வேனிற்காலத்தே விளையாடும்விருப்பினாலே,
கதப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியையரைத்து அச்சாந்தைக்கொ
ண்டு நீராடிப்பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுதைவார்த்து உகிராலேகீக்கி
அவ்விடத்தே கருப்பூர்ப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கூச)

2693. முத்தார்மருப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொள்யாளைத்தடக்கை
மொத்தேருடையமல்லிகையினொலியன்மாலையுறுப்படக்கி [யி]

வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீர்
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

இ - ள், முன்னர் முன்பணிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்
தேசுற்றிய யானைத்தடக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகை
மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்கள், இவ்வினவே
னிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்
செலுத்தி அதுகொள்ளவழுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாதையு

மல்லிகையினொலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மலை; உறுப்புமலை
யென்க. (கடு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டிடுத்துப்பொன்னங்கலைகள் புறஞ்சூழ்
நகையார்கவுளகிண்கிணியுஞ்சிலம்பு*நாய்நாச்சீறடிமேற் [ந்து
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுக்கண்பின் பரூஉக்காம்பனையகணைந்
தகையார்திலங்கும்பரியகந்தாமேகவினச்சேர்த்தினார். [கால்சூழ்ந்

கண்பின்பரூஉக்காம்பு - இரண்டெண்ணுக்கும் பின்னைய பரியதண்டு.
என்றது இரண்டெண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; “தேனெய்பெய்,
வாடாதகாம்பேபோல்” (நாம. கசஎ) என்றார்முன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாராப்போலே தாம்
பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணி
யையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பனைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து
கவினச்சேர்த்தினென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கச)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்த்ததிரள் குறங்
கடித்துக்கிடந்துகவின்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்முலைமே [கு
லுமித்தசாந்தின்மிசைச்செக்கரொளிகொண்பூந்நாட்பிறையெய்ப்பத்
துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்த்தனவே.

ஒழுகநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சருச்சனா
யின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கௌலிக்கிடந்து
அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற்
பூசின சாந்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக்
கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கஎ)

* “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி” (சஉ) எனப் பொருநராற்
றுப்படையிலும், “மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த
கல்பொரு சீறடி” (சஉ - சங) என மலைபடுகடாத்திலும் மகளிரடிக்கு நாய்
நாவினை உவமைகூறினர்.

2696. குழியப்பெரியகோன்முன்கைமணியார்காந்த்ருவிவிரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமுந்தோடுங்காதின்மிளிர்ந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றது, ஆகுபெயராத் கேவணங்களை. அருவிலையவெ
ன்றது, ஆகுபெயராத் பூணினை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக்
காந்தனையொத்த விரன்மேலே சிறியமணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே
கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்த் அருவிலையையு
டைய அணிகலம் தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்ந்தன
வென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னாந்
கத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம்.
இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுள். (க௮)

2697. நாணுள்ளிட்டுச்சுடர்வீசுநன்மாணிக்கநகுதாலி
பேணில்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்தூட்டி.
நீணீர்முத்தநினைமுறுவல்குச்சுட்டுரிஞ்சக்கதிருமிழ்ந்து
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

நாணைத் தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே
கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்
னுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தொண்டினகடல்;
வினைத்தொகை; தோள், முதனிலை; நீர், இடைக்கிடப்பு.

இ - ள். நல்லார் பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலை
உரிஞ்ச, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிராயுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்
கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (க௯)

2698. மாலைமகளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவ
காலிற்சிலம்புந்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு [ளக்
நிலக்குவனாகினாயும்போற்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

இ - ள். வேலும் குவளைநிலையும்தோலும் கண்ணாராகிய ஆம்மகளிர்,
ஒப்பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற்சில
ம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலை
யிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இழுந்தாரென்க. (௧௦௦)

2599. மணிவண்டொன்றே நலம்பருகமலர்ந்த செந்தாமரைத்தடம்
லணிவேன்மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பார்மழைக்கண்ணார் [போ

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்குடித்
தணியார்கழனிவினையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினார்.

இ - ன். ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாம
ரைத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமக
னார், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப்போய்க் கழனி
யிலேவினையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செந்நெற்கதினைச்சூடி அதனாலும்
தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினாரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை துகர்ந்து இன்ப
முற்றமைகூறிற்று. சூடியென்றார், தொழத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண்,
டுண்க வகாஅமை நன்கு” (ஆசா. ௨௦) என்றார். (க௦௧)

2700. எண்ணக்கரியகுஞ்சேற்றெழுந்தநானார்வளர்ந்து
வண்ணக்குவலாமலரனேஇமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த
வுண்ணக்கிரியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மலைபுறந்தாழ்க்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்விசரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

இ - ன். அங்ஙனம் வினையாடிய கனிவாயார், அரசன், எழுந்து வள
ர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய சூவலாமலனாவிரவி உண்ணக்கிரிய மதுவை
மணியழுத்தி விரிம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமலை முத்த
மாலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்
களுக்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து
மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவையினாற்போல எம்
மையும் உகிர்முதலியவற்றாற் கிறிது வடுப்படுத்திநுகர்தல் எமக்கு வருத்த
மென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கவின்பமேயாதலின், உனக்
கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இள
மைச்செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்திநுகர்தல் இன்பஞ்
செய்யுமென்று காமதூலிந்குறலின், அதனையிண்டுக் கூறினார். அது, “காம
த்தாழுறுகளியையொத்தாள் * * * வேந்தனஞ் சிறைப்பறவையொத்தான்”
(நாம. ௧௬௩.) என முன்னர்க் கூறியவாற்றாறுமுணர்க. (க௦௨)

சு.—பு த ல் வ ர் ப் பே ரு.

2701. இவ்வாறெங்கும்வினையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச்
செவ்வாய்விளர்த்துத்தோன்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகங்கருகி
யவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி
யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லணைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்றார்.

இ - ன். அக்கொடியன்றார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்
தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி
இவனைப்போலும் புதல்வரைப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம் தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா நோய்செய்துவிகெகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சுணமேலே தங்கினுரென்க.

மாப்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகவென்று மாம். பூப்பின்புறப்பாடராறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நாளுமோரையும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனே போலும்புதல்வனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர் புணர்தல்வேண்டுமென ஞாலிந்கூறியவாறே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (௧௦௩)

2702. தீம்பால்சுமந்துமுலைவீங்கித்திருமுத்தின்மவலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசர்
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி
யோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலக முண்ணச்சிதறினான்.

இ - ள். காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தினுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வனாப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடகின்றொலித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறித்து ஓம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்த்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (௧௦௪)

2703 காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன்மணியுறறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன் கொளத்தேய்த்துக் கொண்டிராரும் வாயு
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்[ரிஇப்
தேடித்திந்தேன்றிப்பிலிதேய்த்தண்ணுவுரிஞ்சிமுக்குயர்த்தார்.

இ - ள். காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கைத்தேறும் கறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னாற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத் தையும் திப்பிலியையுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும் கண்ணும்பெருகுமபடி உகிரான் அகற்றி அண்ணாக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினுரென்க. தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றமாம். (௧௦௫)

2704. யாழங்குழலுமணிமுழவுமரங்கமொல்லாம்பரந்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணோனவட்டோன்றி வயங்காக்கூத்துவயங்கிய
காழார்வெளரிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்கடிநகர்க்கும்[பின்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினார்.

இ - ள். அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சனன்தோன்றி யாழ்முதலியன அங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகிலே ஆடி

யபின்னர், கலுழவேகனிடத்திலும் தன்குற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் செ
டாத ஓன்கையை அரசுன்சொல்லிப் போகவிட்டான்; அவர்களும் அதுகேட்டு
வின்பெற்றாராப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழுவென்க. (க௦௬)

2705. தத்தநிலனுமுயர்விழிவும்பகையுநட்புந்தந்தசையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தனனேகதஞ்சனனேதரணிகந்துக்கடன்விசயன்
றத்தன்பரதன்கோவிர்தனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகன் திரண்டு, கோள்
கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில
உச்சமானநிலையும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொரு
ந்தினநிலையும், தாம்நிற்கின்றதகைகளையும் முன்னேகிடக்கிச் சாதகமுமெழு
தியபின்னர்ப் பன்னிரண்டென்னுமெண்ணுகத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்
வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமானா முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்
தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிருதியால், உலோக
பாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார்
தந்தைபெயர். அது கோவிர்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று
பெயரிட்டதனுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார்;
சாகரத்தத்தன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சனந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள்படைநவின்றூர்
கொய்ப்புமாலேகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலரு
மையன்மார்க்குளக்கின்றியாலுங்கலிமாவெகுண்டீர்தார்
மொய்யாரலங்கன்மார்பற்குழுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுக்கப்பெற்று மை
யோலைபிடித்துக் கலைகள்கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவை வெகுண்
டீர்த்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்த

மாலையும் குழலும் தோடும் குண்டலமுமசையாமலூர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு
அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலூர்த்தாரென்றார். வெகுண்டீர்த்தார் -
அடித்தேறினார். நிறைந்ததென்றது; அரசவுரிமைநிகழ்த்தினயாண்டுமுப்ப
தும் முன்னர்க்குழிந்தயாண்டு பதினெந்தும் ஆக நூற்பத்தையாண்டுசென்ற
மையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துற
வறத்தின்மேல் உள்ளம்நிகழ்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். (க௦௮)

ரு.—சோலை நுகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புரையுமல்குல்
வீநிறைகொடியனரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற்

றாநிறத்துகிலின்முடிப்படலிகைகொண்டிவாழ்த்தி
மாநிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னார்.

இ - ள். பூரிதைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்கும்ல்குலையுடைய பூத்த
கொடியனாரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் து
லான்முடிக்கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமாலே ஒருமொழி
கூறினானென்க.

‘வீரிதைகொடி’ என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (க0க)

2708. தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சார்த்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித் துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடைமதுகாண்கவென்றாளுநிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவள் எங்ஙனங்கூறினாளெனின், முலைமுகங்கள்சாடிச் சிழி
ந்த மார்பினையுடைய அரசனே! காமன் பூவாகிய * பாசுடத்தையேந்திச்
சோலையிலே அணுகினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம்; நீசென்று
காண்பாயாக வென்றுகூறினான்; அரசனும் எழுகவென்றானென்க. (கக0)

2709. முடித்தலைமுத்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தினையவர்புகழ்ந்துசூழக்
கடுத்தவார்களலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பானிழையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை; முகிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப்
பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியர் தன்
னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வானையேந்தி, இழைவிளங்க
அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (ககக)

2710. இலங்குபொன்றாரமார்பினிந்திரனுரிமைசூழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பான்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனாருமன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின்னொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்புகுந்த கொம்பனாரும் அரசனும், தாம் முன்புபு
கின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைசூழப் புக்கு ஆடின
தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (ககஉ)

* பாசுடமென்பது “பூஜாஸ்துதி” என்னும்வடமொழிச்சிதைவு;
கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பர்
நிலவியதாதுபொங்கநீணிலமணலிற்போர்த்துக்
கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

இ - ள். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிகண்ணே தமதுகூ-
ந்தலிற்போதை உகுக்கின்றதன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது
பொங்கக்குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே,
கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககந)

2712. காசுநூல்பரிந்துகிந்திக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுண்டிதுயிலமஞ்ஞை
மாசில்பூம்பள்ளிவைகிவளர்த்தெழுமகளிரொப்பத்
நூசுபோற்சிறகரன்னந்தொழுதியோடியிச்சேர்ந்தார்.
நூல்பரிந்து - நூலற்று.

இ - ள். மணிகள்கிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே
அக்கம்பலத்தை ஒத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க,
அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மக
ளினா ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்றவஞ்சொலீரிதனினுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்ற
வீதிக்கணின்றசெங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணன்.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - காதி வினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்
லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானாவரணீயமுதலாயின.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்
கள், * இறைவனேரூன்றின ஆதிகாலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு
கின்றன; இதனாலே நீர் நும்காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்
றையும் சென்று காண்பீராக என்றானென்க. (ககடு)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றாசுலுர்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்

* இறைவனென்றது, சிவபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல்தீர்த்தங்கரர்.
இவர் தந்தையும் பதினாண்டுகாமனுவுமாகிய நாபிராசன் காலத்து, “மேகங்க
ளெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல்
காலஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின்,
நானாவதிமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன” என்று பரிபுரா
ணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்
துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிக.

தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயுங்
கோனமர்மகளிர்கானிற்சூழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்கூறியபின்னர், அவன்தேவிமார், ஊர்ந்தும்
கொய்தும் கூவியும் மயிற்சூழாம் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை ஒத்
தாரென்க. (கக௯)

2715. நெடுவரையருவியாடிச்சந்தனநிவந்தசோலைப்
படுமதங்கவரும்வண்டுபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்ந்தோப்பநின்றபெருங்களிற்றரசுநோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்ந்தனின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின்,
அருவியிலேயாடி மிக்கமத்ததைதருகாராநின்றவண்டைத் தளிராகியகவரியை
யெடுத்தப் பிடி ஓட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாழும் அவ்
ஙனங்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பினின்றாரென்க. (கக௯)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள் கொண்டுதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொழுதிக்கைவிரலுகிரிற்சுள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டினின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்ளிய
குருந்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே
கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்சுள்ளி அதனை
முலையிலேசூட்டி இங்ஙனம் வினோதந்தோன்றினின்றார்; அப்பொழுது அவர்
தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (கக௮)

2717. க. கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிநல்லான்கன்றுணக்கண்டுநிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
நடைமெலிந்திகலியன்னநன்னடைநயந்துநிற்பார்.

2718. உ. எம்வயின்வருகவேந்தனிங்கெனவிரங்குரல்லியாழ்
வெம்மையின்விழையப்பண்ணியெஃகுதுண்செவிகள்வீழ்ச்

வெம்முலைமகளிர்வீழ்ப்பூம்பொதும்பருள்விதும்பினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலா
லே சென்றனுகிக் கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முனனர் அன்னத்
தோழகலிநடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்
ன்டைதோற்று அவற்றின்நடையைநயந்து.

௨. எஃகுதுன்செவி - அரசனுடைய கூரியதுன்செவி. அது, * மூவகைச்செவியினும் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்துது' என்றார். முத்தம்விரும்பினமுலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதம்பினூர் - நடுங்கினூர்.

இ - ள். அங்ஙனம்நின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார், நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிரும்பினாலே ஈங்குநின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாழும்படி பாடி அவனை அழைத்துப் பொதும்பிலேகூடுதற்கு விதம்பினூரென்க. (ககக - ௨௦)

2719. பிடிமருணடையினூர்தம்பெருங்கவின் குழையப்புல்லித் தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்ந்தமாலையுடைமதுவொழுக்கச்சூட்டியுருவத்தார்குழைபவைகிக் கடிமலர்மகளிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தான்.

இ - ள். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்செவிகையினாலே கண்ணியைச்சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிழ் அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடிமலையொத்தார்; அவனாண் களிவண்டையொத்தானென்க.

வைக, வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்நின்ற பெயரச்சம், வினைத்தொகையாய்நின்றது; கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகரும்விரும்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்தத்தை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார், "தேன்வாயுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்" (௨௪) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (க௨க)

2720. இழைந்தவார்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததாரநெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான் விழைந்தவக்கடுவனாங்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்றே.

இ - ள். தாரினையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவனாண், கூடினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற்கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஓர் வருகையினீழைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே கனவொழுக்கத்தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்றும் வடிந்துவீழும் வருக்கை. (க௨௨)

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியர்கேளார்"; (கேம, கசக) என்றார்முன்னும்.

2721. அளித்தினாமந்திதன்னையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி [யார்து
யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேர்தாங்கொருகிறைமகிழ்ச்சி
தளிர்ந்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த
களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் செய்ததாக ஒளித்துப்போய்
ஒருபொதும்பரின் ஒருகிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையிலே
அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரின் றுநீங்கித் தம்மி
னங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனதுகாதன்மந்தி கண்டி
ருந்ததென்க. (கஉங்)

2722. பரத்தையர்த்தோய்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்
திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிநீர்வம்மினென்ன
வுரைத்ததென்மனத்திலில்லையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவார்சொல்லாய்.

இ - ள். அங்ஙனம் கண்டிருந்தமந்தி, பரத்தையரைத் தோய்தமார்
பம் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர்தீண்டார்; இனித்
தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது
யான் மனத்துநீனத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தைபும்
வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அத்தன்மையேதலை நீயேகூறாயென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னைநோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவாணு
னீங்கிறுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்னத்
தூங்கித்தான் றுளங்கமந்திதொழுத்தையென்செய்ததென்று
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டுதன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அக்
கடுவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனநோக்கி என்செய்து
வாய்; எனக்கு உயிர்போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுதுகிற்பின்,
நீயும் காண்பாயென்று மந்தியதுமனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்
தொழுத்தையென் செய்ததோர் வருத்தமிதனை ஒழிகவென்று எடுத்துத் தழு
விக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையென் - கினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; “இல்
லுட், பொழுத்தையாற் கூறப்படும்.” (நால. புல்லறிவாண்மை, சு) என்றார்
பிறரும். (கஉங்)

2724. கண்ணினுற்குற்றங்கண்டுங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழுவகைசெய்வான்
றிண்ணிலைப்பலவின்மேற்கொள்பெரும்பழங்கொண்டிகீறிப்
பண்ணுறுசுளைகள்கையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்றே.

தேறி, தேற - மனமகிழ்மகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளைநீக்கி.

இ. ள். அங்ஙனம் பழித்தமந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணாற்கண்ணிவைத் தும் தன்கணவனுடற்றீர்ப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடு வன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சியெய்வெண்டிப் பலாப்பழத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கீறிப் பகுத்து ஆராய் தலுற்றகணைகளை அதுதினைக் கையிற்கொடு த்ததென்க. (கஉசு)

2725. இன்கணிகவருமந்திகடுவனோடியியவாட்டி
நன்கணிகிலதனுண்ணரச்சுவேன்மன்னனோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுததுநின்ற
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன்; பிறரும், “பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்” (சிலப். இந்திர. ௫௧.) என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவுரிமையையெய்தி நுகரும் போகத்தின்மேலே டிகழும் ஆர்வத்தை. அது, “செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென், நல்ல னீத்த வுவகை நான்கே.” (தோல். பொரு. மெய். ௧௧) என்பதனுணர். ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவை யையாதலின், அச்சுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன் னர்நின்ற மூப்பினையேகொள்க. அது, “மூப்பே பினியே வருத்த மென்மையோ, டியாப்புற வந்த வளிவர னான்கே” (ஹை, ஹை, ஹை, சு) என்பதனுணர். இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் கணிகைக்கவருமந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப் போம்படியிலேத்து அவைதின்னின்றகணிகையச் சிலதன் உண்ணாநிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத் தைப் பிறனிடைத்தே செய்யக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்று கின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப் பையுப் வெறுத்துநின்றானென்க. (கஉ௪)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனொத்த
திப்பழந்தூர்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டிதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனொத்தது; அவற்றைத் தூர்த்து இப்பழத்தைக்கொ ண்டசிலதனும் அவனைத்தூர்த்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன் னும் வலியான்வாங்கி நுகர்த்தருகிய இப்பழத்தை நுகர்ந்து இவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்று யானுகுகின்ற இன்பத்தையெய்துகருமென்று உண்மையாக உணர்வுதோன்றி அதனையும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத் தன்மைதோன்றக் கூறினானென்க. (கஉ௫)

2727. மெலியவர்பெற்றசெல்வம்வேரொடுங்கீழ்ந்துவெளவி
வலியவர்கொண்டுமேலைவரம்பிகந்தரம்புசெய்யுந்
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கினோற்று
நலிவினாவுலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

அரம்பு - குறும்பு. கலியாவது - நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்
றின்மேற்செல்லும் பற்றாடல்களும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ன். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற
செல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிக்
கொண்டு குறும்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்ணாற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்
செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்
பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் நலிவில்லாத வீட்டிலகத்தையெய்துதலே நல்
லதுபோலுமெனக்கொண்டு கூறினானென்க.

‘மேலைவரம்பிகந்து’ என்றது, தந்தைதாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற்
குரியனென முன்னர்க்குரிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது: சச்சந்த
னரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறாயிற்று. (கஉக)

2728. நல்வினையென்னுநரன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிக்கொம்பின்றுபரிசில்வண்ணிண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற [ன்.
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றி நொழிகவிப்புணர்ச்சியென்று

இ - ன். நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலரா
கிய வண்டுநுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தையின்று,
புதல்வரென்கின்றமலைகள் தன்னிடத்தே தங்குகின்றது; இங்ஙனநின்றது
திவினையாகிய காற்றுவந்தடித்தலின், நிலைபெறின்றிச் சாய்ந்து விழுந்துபோவ
தாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம்விழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லறத்திற்பயிற்சி
சம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (கஉ௦)

2729. வேட்கையென்னுநாவிந்காமவெந்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றுனுயின்றிமயங்கினேற்கிருநோநீங்கக்
காட்டி னார்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று [ன்.
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்ட. சொரிமதக்களிற்றின்மீண்டா

இ - ன். அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநா
வாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினத்தரும் நற்செய்கை சிறி
துமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருணைங்கும்படி வீட்டுநெறியி
லே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டிய இவர்கள் தேவ
ராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியைக்கடந்த மதயானைபோலாது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதோர் மதயானைபோலே போகநுகர்ச்சியினின்றும் மீண்டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றுமாம். களிறு, இல்பொருளுவமை. (கநக)

2730. கைந்சிறையெஃகமேந்திக்கனமணிக்குழுவில் வீச
மைந்சிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளர்கவரி வீச
மெய்ந்நெறிமகிழ்ந்துகின்றான்வேனில்வாய்க்காமனெத்தான்
மெய்ந்சிறமாலேவெய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பிநின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

‘தளர்கவரிவீச’ என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேகிறதலின். காமனேடுவமித்தார், மனவேட்கையடங்குதலின். (கநஉ)

2731. நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம்வானுதனாறுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதந்தூப
மெடுத்தனரெழுந்துதேனாரெரிமணிவினையார்த்த
கொடிப்பலபூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ள். தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநடுவில் தலைப்பான நான்றுநக்கின்ற கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூபமெழுப்பினர்; சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழுமெழுந்து ஆர்த்தன; அவை அங்ஙனம் நிகழ் மகளிர்குழுவிருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்குமமலையை யொத்தானென்க. (கநஉ)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலிவிவங்கிக்கனப்பிறழ்நோக்கி
முள்ளெயிரிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றாதாதியாக
வள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிறழ்ந்த
வள்ளிதழ்மாலேமார்பன்வச்சிரமனத்தனானே.

பனிவில் - முத்துவடம்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழ் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிரிலங்க முறுவலிக்கும் முறுவற்றுதுமுதலாக ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழப்பித்துப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனநெகிழாது துறவின் கண்ணே வைரமனத்தையினானென்க. (கநச)

2733. முலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு
மலைமுகந்தனையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற்
கொலைமுகக்களிறொற்குநாழிகைசென்றுகூடற்க
கலைமுகமல்லர்புல்லிக்கமழுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலே. மலையின்பெருமையைக் கொள்ளுகொண்டாற்போலு மார்பு. மஞ்சனமாட்டித் தற்குக்கூறிய இலக்கணங்கள்போன்று மல்லர்.

இ - ன். அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக்கணிகள்கூற, மல்லர் உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினரென்க, (கநடு)

2734. வெண்ணிகின்மாலேசாந்தம்விழுக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
துண்ணிகிற்றிரைகள் சேர்ந்தநூற்றுலாமண்டபத் துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேறினனே.

இ - ன். துகில்முதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றாலேசேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள்சேர்ந்த நூறடி உலாவுதலையுடைய அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினனென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்ணுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்நின்றது; “ஆற்றியந்தனர்” (கலித். கட.) என்றற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வேண்டுமென்று மருத்துவநூல்கூறியதனைக் கூறினார். (கநசு)

2735. நெய்வளங்கனிந்துவாசநிறைந்துவான்வறைகளார்ந்து
குய்வளங்கழுமிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுன்றலின்றி
யைவருளொருவனைன்னவடிசினூன்மடையனெந்த
மைவரைமாலேமார்பன்வான்சுவையமிர்தமுண்டான்.

இ - ன். கனிந்து நிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின்றி வெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனையொத்த மடையனெந்த, அரசன்

குய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கநஎ)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்கரகரீர்விதியிற் பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயிலவணங்குதுமெழுகுவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

இ - ன். முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையும் தன் கையிலேவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதிப்பாற்பூசி நல்லார் செப்பிலிருந்த முகவாசத்தையீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீராகவென்றனென்க.

செப்பும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்னோடு உவமிக்குமளவில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத்தேவநினைக்கவர். (கநஅ)

கூ.—அறிவர்சிறப்பு.

2737. ஒருபகல்பூசினோராண்டொழிவின்நீவிடாதுநாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெற்றற்கரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாவியூட்டித்
திருவிழைதிகிலும்பூணூந்திறப்படத்தாங்கினாரே.

இ - ள். அதகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுத்பூசின் ஒருகாலமுமொ
ழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையையொக்கும்
வாசஎண்ணெயைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணையும்

‘ஓராண்டும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது ; அஃது எக்கால
முமென்னும்பொருட்டு. (கநக)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழியநயந்துநாடும்
பொற்றதாமரையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்கொம்பனூர்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையராவர்.
அவை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெரு
மித நான்கே” (தோல். பொரு. மெய். கூ) என்பதனுணர்ச்சு.

இ - ள். அங்ஙனம் தாங்கினகொம்பனூர், வீரநாயகர்தான் அவருள்ள
விடத்தைநாடும் பொற்றாமரையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று
முத்தமின்னத்தொழுது சேர்ந்தார் ; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன்
கோயிலிலேபுக்கு வணங்கினுனென்க. (கச0)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்கடவுள்கமலத்
தடிமலர்சூடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்சூடியவருலகமேத்த
வடிமலர்துவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

இ - ள். கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிறப்
பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் துகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமல
ரைச்சூடினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தாவ ஈண்
டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டிற்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க. (கசக)

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானூரும்பணிகின்றார்யாரே

பத்திமையானாரும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
 னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காகாரன்றே.
 பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
 ;ப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கச2)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
 னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரே
 யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
 திருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.
 இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனாற்பெற்ற கேவலமடந்தையை
 செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை;
 ! - வட்டம்; ஆகுபெயர்.
 அங்ஙனமுடிதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்கரு
 தம்படி இம்முன்றுதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க. (கசந)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலேவாய்ந்தன
 சுண்ணங்குங்குமந்தாமத்தாற்புனைந்
 தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
 விண்ணிலின்பமேவிழைந்தவேட்கையான்.
 இ - ன். தேவருலகிலில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கை
 யையுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய
 ஐந்தினனும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசச)

—o—o—o—

எ.—அ ற வு னா.

2743. இலங்குங்குமமார்பனைந்துசீர்
 நலங்கொள் சாரணர்நாதன்கோயிலே
 வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாநிழற்
 கலந்தகன்மிசைக்கண்டுவாழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தேவந்து ஸ்ரீநா
 தன்கோயிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே நல
 ன்கொண்டுகின்ற பெரிய மணிகளின் நிறத்தைச்சுலந்த சாரணரிருவரைக்கண்டு
 வாழ்த்தினென்க.

மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. ()

2744. உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
 திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

ரிருநிலமன்னங்கின்பமேபெனப்

பெருநிலமன்னன்பெரி தும்வாழ்த்தினன்.

இ - ள். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்தவளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமான தல் இன்பமன்றாயிற்றேயென்றுகேட்ப, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்ததன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(கசக)

2745.

தெருளலேன்செய்ததீவினையெனு

மிருள்விலங்குகின்றெரியுநீர்சுட

ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றன

இ - ள். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்ந்தமன்னன், அடிகளே! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாளீன்று தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீர்சுடராகிய ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றனென்க.

இனி, இருள்விலகும்படிநின்று எரியுஞ்சுடர் - *இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746.

பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்திங்கதிர்

மேற்படமிகநனிரொரிவதொப்பவே

நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லநம்

கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே.

இ - ள். அதகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றேன்றின பனிமதி தன்ககிணைப் பாற்கடலின்மேலே வீழ நனிரொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனாகவுடைய.

(கசஅ)

வேறு.

2747.

தேனெய்தோய்ந்தனதீவியதிருமணியனைய

வானினுய்ப்பனவரகதிதருவனமதியோ

ரேனையாவருமமுதெனப்பருகுவுபுகல்வ

மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரிலுமுத்தவன்; இரத்தினப்பிரபையென் னுமவன்.

இ - ள். அங்ஙனமுணாக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அறங்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தனவாகையாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம்.

செலுத்துவனவாய் அறிவில்லோர்யாவரும் புகல்வனவற்றையும், பெறுதற்கரிய மணியைப்பொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நுவலத்தணிந்தானென்க.

தேனுக்ரவார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந்தருதலின், நிலையில்லாத துறக்கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும், வீட்டையும் தருகின்ற இருவகையறமும் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்செல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (கசக)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுந்
குருமையெய்தியருணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவீட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

இ - ள். அங்ஙனத்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியான்கும் நிலை பெற்றுநிலைவாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்லினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாற்கதையிற்றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தைப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும், பெருமையையுடைய வீட்டிலுக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை. குருவென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (ககடு)

அ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டிரைவடகடற்பிடுகத்துளையுட்
டினாசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி
யரசவத்துளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதூற்
பெரியயோனிகள் பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அரசனே! எண்ணுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டதோர்கழி வடகடலிலேயுண்டான நுகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னம்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (ககடு)

2750. விண்டுவேய்நரலூன்வினாகானவரிடனுந்
கொண்டுகூர்ம்பனிகுலைத்திடுநிலைக்களக்குறுப்பு

முண்டிரேனவுவாயினுமரியனவொருவி
முண்டிதீம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே.
உணவாகவிலையும்.

இ - ள். அங்ஙனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையிலும் கூறுதற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறம்புகளையுநீங்கி நன்னாட்டிலேபிறத்தல் அரிதென்றானென்க. (கடுஉ)

2751. வில்லின் மாக்கொன்று வெண்ணிணத்தடிவிலிம்படுத்த
பல்லினார்களும்படுகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லேநீங்கியவிழிதொழிவிழிசுவமொருவி
நல்லதொலசுவம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

இ - ள். நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிற்றந்த இழிதொழிலால் இழிந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலும் அரிதென்றானென்க. (கடுங்)

2752. கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவழிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணியழனுட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற்பிழையா
துருவின் மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ள். குலத்திற்பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறாதொழுதுமாறுபோலே, உயர்க்கிழவனைத்தொடர்ந்து விடாதனவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட்டளையாற் பின்றோன்றும்வடிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டளையாலே உருவான்மிக்கதோருடம்பை அம்மக்களையாக்கை பெறுதலுமரிதென்றானென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வித்தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையாவிதியின. (கடுசு)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பந்வொடுபெறினு
நாமநாற்கதிநவைதருநெற்பலவொருவி
வாமனானறிவழுவறத்தழுவின்னொழுக்க
லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

இ - ள். இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்கவழைக அறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாம்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பாசமயங்களைக்கைவிட்டு வாமனாலவழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவின்ராயொழுதுதல் அரிதென்றானென்க.

இத்துணையும், மக்கள்யாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும்
நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி,
இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறுதொழியுந்தன்மை கூறுகின்றார். (கடுகூ)

கூ. —நி லை யா மை.

- 2754 க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநனிவீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின் பிழைக்கவும்பெறுமே.
2755. உ. வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகுடன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணனாரழக்கவிழிநுங்கனிமூம்ற்றநீ.
- 2756 ஈ. அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவின்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடிக்
கெழீஇயினாரொடுங்கிளையழக்கெடுத்திங்கெடுமே.
2757. ச. கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகடுகிறபோய்
வடிகொள் கண்ணியர்மனங்குழைந்தநங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழகுந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவிளியினும்விளியுமற்றநீ.
2758. ஞ. எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கிணியணியிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவில்போகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே.
2759. கூ. கோதைமங்கையர்ருவிமுலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்ணிவந்தினிதினிர்கழிப்பப்
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.
2760. எ. காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கி
பூம்போலத்தமுரையவீந்துறுப்பினிலுரையாத்
தூம்பமையில்குளந்தும்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
பீமமேறுதலொருதலையிகலமர்கடந்தோய்.
இவையேமும் ஒருதொடர்.

இ - ன். இசுலமர்கடந்தோய் ! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாயாக; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுக்கிலமும் சுரோணிதமும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்களயாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும்; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடின்றேல், அது யாமையின்தன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையாவருவுடனேபிறந்து இருமுதுகுரவர் முதலாயினோழக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றி இரவலர்க்கு நிகிமுழுகையுங்கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து நட்டோரும்கிளையும்ழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வுழிக்கேடின்றேல் தூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையும் இளமையையும் அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்தே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையணாப்புணர்ந்து வேறொன்றுத்தெரியாத போகநுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரா வெளவுதலாலே பல்சனம்சினதந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வனாக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மாக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தை யுறும்படி நோயாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் தம்போகநுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிழகன்குறைந்து ஊமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையிலலாத உடம்பாகிய குளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற் சேரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருள்துவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சடுகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இத்தற்குவேறாகி நிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆரூந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்று, வினைமாற்று. ‘பிணமாய்’ என்றும் பாடம். (கக௬ - ௬௨)

2761. தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோயீங்கிதன்றியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்குணாவருரொடுபேரெமக்குராயாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரா ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்

னர்ச் செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்ருயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர், உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்கவிருத்தலிற் சக்கரவர்த்தினை, 'பிரர்' என்றார்.

இ - ள். அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையென்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களுடும்பெயரும் நிலைபெறுமையின், யாமுணர்ந்திலைம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தன உளவேற் கூறென்றானென்க. (கசகூ)

—௦௦௦௦—

கௌ.—நரககதித்துன்பம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலத்துவித்தி
யவ்வினைவினையுளுண்னுமவ்விடத்தவர்க்கின்ப
மவ்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளஞ்
செவ்விதிற்சிறிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவினையைச்செய்யுமாந்தர் தமது உயிரொணுநிலத்தே அத்தீவினையைவிதைத்து அத்தீவினையின்பயனைநுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர்ப்படுத்துன்பம் இத்தீவினையின்பயனைநுகரும் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அதன்நன்மைகூறச்செவ்விதிற் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (கசகச)

2763. ஊழ்வினைதூரப்பவோடியொன்றுமுழ்த்தத்தினுள்ளே
சூழ்சூலைப்பெண்ணெறெற்றித்தொடுத்ததீங்கனிகளுழ்த்து
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்
தாழ்துயருழப்பலுணுமருநவைநஞ்சுகண்டாய்.

இ - ள். தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்தற்குப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணெறெற்றெடுத்த கனிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றாற் சேரவிழுவனபோலே தலை சீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பார்; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊணும் நஞ்சுகாணென்றானென்க.

ஒன்றுமுழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்பமென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்தற்காக. எதிர்நின்ற போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனநுகர்வரென்றார். (கசகி)

2764. இட்டிவேல்கூந்தங்கூர்வாரொரிதுனைச்சுரிசைகூட
நட்டவைகினைத்தபூமிநவையுடைநரகர்பொங்கி
யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்குந்நகர்த்திட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்குட்பவாலடக்கமில்லார்.

இ - ள். முன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கயில்லாராய்த் தீவினையுடைய ராகியநாகர் பொங்கி எழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடாட்டவை நிராத்து கிழ்கின்றபூமியிலே அவை தம்முள்ளேயழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதறத்தட்டினாற்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சுர்திக் கிடவாநிற்பர் காலென்ருவென்க.

(ககக)

2765. வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான் மீட்டிமாலைப்
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந் தருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகுடப்பர்கண்டாய்
கந்தவெருளிவகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பியதசைகளைத் தின்றதனற் பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீயினின்றும் பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டிம் அதனுள்ளேவந்து உருகி உடைந்து மயங் கிக் கிடப்பர்காணென்றானென்க.

(ககக)

2766. வயிரமுண்ணிலாத்துநீண்டவார்சினையிலவமேற்றி
செயிரிற்றிமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுன்வெற்றி
மயிருக்கொன்றாகவாங்கிவகைத்தகைத்திடுவார்மன்னு
வுயிராபபேதுறுத்துமார்தருயிராப்பேதுறுக்குமாரே.

இ - ள். அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்துமார்தருடைய உயி ரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாமசெய்த தீவினையாலே உடம் பிற்றைத்தால் முன்னமுறியாதபடி வைரமாகியமுனை முழுக்ககிளைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவிலே யேற்றித் தாம் கொன்ற விலங்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒருதசை யாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவென்றானென்க.

(ககஅ)

2767. துடிக்குரற்குரலபேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நா
மடுத்திடவைரவூசிவாளொயிறமுந்தக்கொளிப் [ய்
புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருநிப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

இ - ள். உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடியின்குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண் டிவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரவூசிகன்போலும் எயிறுகளமுந்தக்கொளி வதெறிப்போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அலறி இவ்வாறே உடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பவென்றானென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுதற்காக அழித்தவுடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென் றுணர்க.

(ககக)

2768. வாளைமீன்றடிகடின்றார்வருகெனவுருகவெந்த [ரு
பாளத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்பகுத்துவாய்ப்புகுத்தலாற்

எருளைக்கொண்டோடுகின்றாருள்ளடிபூசியாயத்
தாளொற்றித்தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவலைமானிப்பட்டார்.

இ - ள். நம்முடைய நல்லறத்தைத்தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினு
ராய்ப் பின்னர் வாளைமீன்றடிக்கின்றார், இங்ஙனவாருங்கோளென்று அழை
த்து அவர்கள் வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்ரு
லேயெடுத்துப் புகுத்தலைப்பொருராய்க் கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர்கள், அங்ஙன
மோடாமைக்கு நடடுகவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே,
கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான்போலே
பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

‘தப்பிவிழ்வார்’ என்றபாடத்திற்குத் தப்பிவிழ்வாராய்த் தின்றாரென்க.
தறிவலை - தறியைப்புதைத்து அதனோடேகூட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.

2769. காதலாள்கரிந் துறையக்கடியவேகனைந்துகன்றி
யேதிலான்றாரநம்பியெளிதெனவிற்றத்தபாவத்
துதுலையுருகவெந்தவொள்ளமுறசெப்புப்பாவை
யாதகாதென்னப்புல்லியலறுமால்யாளைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்தாரம்
எனக்கு எளிதென்று உலகியலையிறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூறுநிற்கவே
அதிலேசெறிந்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலை
யில் ஒள்ளுமலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையை, கண்டோர், ஆ! தகா
தென்னும்படி தழுவி ஆற்றாது அலறுங்காணென்றானென்க. (ககக)

2770. சிலையினன்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையினன்மீன்கள்வாரிவாழியிர்க்குற்றமான
கொலைநனாக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலமுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுநாளுநரகநாநாமவேலோய்.

இ - ள். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல்
வாழமுயிர்கட்குக் கூற்றமானபாவினை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே
யழுத்தி நாடோறுநாடோறும் நரகநாச் சுடாநிற்பரென்றானென்க. (கஎஉ)

2771. பாரகங்கழுநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்புறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்னுட்கரி கையைநடுவநெஞ்சிற்
பாரககூர்ந்தறிகண்டிப்பனையெனப்பிளப்பர்மாதோ.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாம் கழு
வுவார்போலே - நிரயபாலர்பலரும் பரியதடிக்கையெடுத்து வலியநோயைக்
கொடுக்குங் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி
கூட்டநூக்கியிட்டுச் சிலனைக் காரகலிலேபொரிப்பர்; சிலனைக் கண்ணிலே

சுரிகையைநடுவர் ; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப்புடைத்துப் பின்னர்ப் பனை போலப் பின்ப்பென்னுனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேநுகரினும் அதனை முயன் றுநுகர்வித்துக்கழிப்பராதலின், 'கழுநர்போல' என்றார்; இஃது ஒப்பில்போலி.

2772. நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றாரநயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றும்
சீப்படுகுழம்பதாடிச்செல்லலுற்றந்தோவென்னக்
கூப்பிடுகுரலாய்கிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்கனொத்தே.

இ - ன். அங்ஙனம் தீவினைப்பயனைநுகருங்கால் தண்ணீர்வேட்டு நா வை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீராயுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண் டான குழம்பாகையினாலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழ்த்தொ டங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரளை யொத்துகிற்பென்னுனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமநான்றுநானநீர்பிலிற்றும்பந்தர்க்
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையவெண்பற்பசுங்கழற்குண்டிபைங்க
னுறுதுயர்நரகர்தம்மையுருகச்சட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிற்று.

இ - ன். பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசுங்கழல்போ லும் கண்ணினையுமுடையநரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக்குறுகினவளவிலே அப் பந்தர் குடநெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச் சுட்டிடு மென்னுனென்க.

கள், அசை.

(கஎஞ)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்னிதவையுள முத்தியிட்டு
மெந்திரவூசலேற்றியெரியுணமதித்துஞ்செக்கிற்
சுந்தெழுந்தரைத்தும்போகச்சுண்ணமா நுணுக்கியிட்டு
மந்தரத்தனையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ.

இ - ன். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிரயபால ரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டு நீரெழுந்துபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண் ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற் பெரிய துன்பத்திலே நாடோ றும் வருந்துவரென்னுனென்க.

வ - குழம்பு.

(கஎசு)

2775. உழும்பகட்டெருதுபோலவுரனுதாளராகிக்
கொழுங்கனியளற்றுள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடுக்கப்பட்ட
மழுந்துமிந்நரகத்தன்னுட்செல்பவ்யார்கொலென்னி
னெழுந்துவண்டிமிருமபைந்தாரிஹைவநீகேண்மோவென்றான்.
பகடு - பெருமை.

இ - ள். இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த
தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்ற
காலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப்
புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்ஙனம் சேற்றொரியார் யாரென்று கேட்
டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

“ துன்னினழுந்துநரகம் ” என்ப.

(௧௭௭)

2776. கொல்வதேகன்றிநின்றூர்கொடியவர்கடியநீரா
ரில்லையேயிம்மையல்லாஹும்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுந்தவமுமில்லைதானமுமிழவென்பாருஞ்
செல்பவந்நரகத்தன்னுட்டினைத்தோர்களுந்நீதே.

இ - ள். கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நஞ்சுகொடி
யாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை;
உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையுமில்
லையென்பாரும், செய்ததானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய தே
னையேறி அந்நரகத்தன்னுட் செல்வவென்றானென்க.

தவமும் தவமல்லதுமென்க.

(௧௭௮)

கக.—வல்லங்குத்தத்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதாமுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ள். பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய பெண்களை வருத்துந்தாரி
னையும், அடர்த்தந்தகரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்தவலியினையும்,
வருத்தத்தினைச்செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நரகம் எக்காலமும்
எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுற்ற துன்பத்தோடு
ஒருதன்மையவே விலங்குசாகியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (௧௭௯)

2778. கழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்தினைகளார்த்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமாமுழங்க

வுழையளியதாமுறா உந்துன்பங்கணின்மேல்
விழுவயராவேந்துறா உந்துன்பமேகண்டாய்.

இ - ள். இரூலிலே மூங்கில்பொதிர்ப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினை
கணையார்த்துங் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறந்
துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறந் துன்பமேகா
ணென்றானென்க. (கஅ௦)

2779. நிணம்பிவிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்
குணனஞ்சர்கூற்றினையகோனாய்மெடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

இ - ள். தாரிணையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ண
ராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற்றினைய கொலைத்
தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தம்கழுத்தைச் சிறகிலே
மறைப்பன மயில்கள்காணென்றானென்க. (கஅ௧)

2780. மண்ணாரமஞ்சனூரிஞ்சிமலர்கூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரர்தூ
யுண்ணீரே தேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணார்க்கடந்தோய்நமனுலகினுன்மடங்கே.

இ - ள். நண்ணார்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சனூரிஞ்சி
மண்ணுதல் முடிகையினாலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி அதினையறுத்துக் கை
யாலே உதிரத்தைத்தூவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொ
டுமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றானென்க. (கஅ௨)

2781. மங்கைமனுவனையமென் சூன்மடவுநிம்பு
செங்கண்வரிவரால்செந்நீரிளவானை
வெங்கருனைபுல்லுதற்குவேறுவேறுசீருறைப்ப
வங்கார்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மனுவ - அக்கு; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்
பெற்றுமாம்.

இ - ள். உடும்பு வரால் வானையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச்
சமைத்தற்கு வேறுவேறுசுவறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழு
கின்றதீவினை யாரிடத்தேசெல்லுமென்றானென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னு
மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணையன்றி
ஏவினார்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅ௩)

2782. கடலரணமாகாதுகாடரணமாகா
குடலரணமாகாதுகுன்றரணமாகா

வடுதுயரமூர்த்தலைப்பவாங்கரணங்காணுப்
படுதுயரத்தாலேபதைத்தனியவேமே.

‘ஆங்கு’ என்றது, தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகதிகைய. ‘அரணம்’ என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காணு அளியவென்க.

இ - ன். தாம்செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்றதீவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றுனென்க.

குடலிங்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ஆகாவென்ற பன்மையை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுணாக்க. (௧௮௪)

2783. முழுப்பதகர்தாடுரந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துழுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுதுழைதற்குவழியிலராய், தீவினைசெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதகங்குறுவார் முழுப்பதகர்; பதிதர் - விகாரமுமாம்; பாதகர் - பதகரென விகாரமுமாம்.

இ - ன். பதகர் உழுதற்றொழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படி அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேருத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதுரந்து உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங்காக்கையை ஒட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றனென்க. (௧௮௫)

2784. கிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமெணலுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்ப்பண்டர்தாங்கி
மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யுரங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

இ - ன். சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமெணலுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அகிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தஆடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப் போகவாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேயூன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணுவாய்ச் சாமென்றனென்க. (௧௮௬)

2785. போழ்மதிபோற்கூறும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்த்திடவுள்
காழ்ந்துதிற்பிறகுத்துண்டுகார்மழைபோனின்றதிர்த்தும்

விழ்பிழுகள் சிந்தித்தும்வெந்நோய்தம்முள்கடவெந்
தாழத்தகந்திளகயானையலம்வருமே.

இ - ள். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந் தோட்டியாலே மத்த
கத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் ருத்துண்டும் அவைபொருமல்
அதிர்ந்தும் காமநோய்சட வெந்து பிழகளைநினைத்தும் ஆழநாட்டின கந்தின
கச் சுழலுமென்றானென்க. (க௮௭)

2786. எரிவனோப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவனோப்பக்குஞ்சரமுமாஸிபோனீராம்
வரிவனோக்கும்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமார்தர்
திருவனோத்தமார்பசெகுத்திவிவர்தேங்கார்.

இ - ள். திருவைத்தடுத்தமார்பனே! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவனோப்
பப் புகையையுண்டையினாலே உயிர்விட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களும் சிங்கம்
வனோப்ப உயர்விட்டுப்போம்; அவையேயுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்கஞ்
சங்கை வரிவனோக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமாலை மயிர்க்
குத் தேங்காராய்க் கொல்வார்காணென்றானென்க. (க௮௮)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்
கோளியிழப்புநீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னெனமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ள். உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த
யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கோளியினற்போல, கொடியமக்கள்
நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திதற்கு வாளின்வா
யாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்
படியே தமதுவாழ்நானைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதா
ரெல்லாருமென்றானென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிப்பட்டாற் கொல்லுமென்றுணர்க.
“கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுருவான் வாழ்நான்மேற், செல்லா துயி
ருண்ணுங் கூற்று.” (திருக். ௩௨௬) என்றார்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்
நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்தரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்
றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (க௮௯)

2788. கொல்வாருங்கூட்டுட்செறிப்பாருமாடவர்க
ளல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாததிகையே
யல்லாதபைங்கிளியும்பூவையுமாதியா
வெல்லாங்கிளைபிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மக
ளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

இ - ள். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லுதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து நாய்வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பார்களென்றென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான். (கக௦)

2789. மல்லன்மலையணையமாதவனாவைதுரைக்கும்

பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவினா

மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்

விலபொருதோண்மன்னாவின்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ள். விலபொருத தோளையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்தோனாப் பழித்துரைக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாதாரும், பரத்தை யர் முதலாயினுரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றென்க. (கக௧)

கஉ.—மககடகத்துதுன்பம்.

2790. தம்மைநிழைக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்

செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்

கொம்மைக்குழகாடுங்கோலவனாமார்பர்

வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வனாமார்பர், இஃழ்ச்சி.

இ - ள். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணாடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இளையார்தோளைக்கூடும் வனாமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றென்க. (ககஉ)

2791. ஈருட்டடிமூடியீண்மெலபின்டப்

போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்சூடிச்

சார்த்தற்கரிதாகித்தானின்றனாவள்ள

னீர்வாய்ச்சுரம்போந்தார்தமமைநினையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப, நீராற்றுய்மை செய்யாக்காற் சேர்த்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதானசுரம்; நீர்தானின்றனாதசுரம்; அள்ளு இடத்தேயுடையசுரம்.

இ - ள். தாம் வயிற்றுளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயினுடைய ஈருளாகிய தடியைமூடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாநிற்கத் தாம் சூடாச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள்; தமதுய்மையை நினையார்களே? நினையாமையினன்றே தம்மை வியக்கின்றனரென்றென்க.

ஓசாரம், எதிர்மறை. இனி மலபிண்டத்திற்பிறந்தபுழு, தடியையுமுடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுள். (ககக)

2792. அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீள்வெங்கழுநூர்ந்துங்
குஞ்சிக்களியானைக்கோட்டா லுழப்பட்டுந்
துஞ்சிற்றுலகந்தோ துன்பக்கட லுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தன்மயிர்.

இ - ள். உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க மிகுதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொ ருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக்களவுகண்டு யானைக் கிடப்பட்டும் துன்பக்கடலிலே அழுந்தினர்; அந்தோ! இத்துன்பத்தை நீ நோக்காதின்றாயெயன்றனென்க. (ககச)

2793. பண்ணார்களிறேபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணார்கடன்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்
மண்ணார்கணிப்பூணையம்க்களுந் துன்ப
நண்ணாநரகத்தினன்காமடியன்றே.

இ - ள். பூணையம்! சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்தநாவாய் கடலி லேயோடிக் காற்றாற் கவிழும்போது மக்கள்படுத்துன்பம் சென்றுசேர்த்து கரிய நரகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றனென்க.

அந்நரகம் - * நிகோதம்.

(ககரு)

2794. க. செந்தீப்புகையுண்டிஞ்சேற்றுணிலைநின்று
மந்தோவெனமாற்றாலாற்றப்புடையுண்டிந்
தந்தீகெனமுன்கைவிக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார் குடிச்செல்வர்கோன்மைதுகம்பூண்டார்.

2795. கண்ணுன் றிடப்பட்டுங்கால்கைகளைந்தாங்கே
யன்பல்லிறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
நுண்சாந்தரைப்பார்போனோவமுழங்கையாற்
புண்செய்திடப்பட்டும்புண்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தந்தீகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

இ - ள். நிற்பகைவர்காட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாய்செல்வர், நீதே டியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவிக்க அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்றதுகத்தை முன்னர்ப் பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே நிற்றலேச்செய்தும், மாற்றாற் புடையுண்டும், கையால் அண்பல்லிறத் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போலமுழங்

* நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்கும் கீழுள்ளது.

வையாற் புன்செய்யப்பட்டும், கால்கைகளைந்துகண் சூன்றிடப்பட்டும், புனை யுண்டும் துன்பத்தே யழுந்துவர்காணென்றானென்க.

செல்வர்பூண்டாரென்க. தந்திகென ஒருமையாற்கூறிற்று, அவரைத் தனித்தனியே தண்டித்தலின். (க்கக - எ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதி துன்பங்காவல்பெருந்துன்பஞ்
சோலைமயிலன்னூர்தோள்சேர்விலராயின்
வேலைக்கடலேபோற்றுன்பம்வினையுமே.

இ - ள். மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரியகாலையிலே போகின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற்காத் தல் துன்பம்; அவையேயன்றி அவர்தாம் மகளிர்நோனைச் சேராராயின், அவார்க்குக் கரையையுடையகடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றானென்க. ()

2797. ஊன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மரச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்தீக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவின்னென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதீத்திட்டிற்சுருகுமே.

இ - ள். மார்பனே! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென்னுந்தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற்றங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச்சுட்டுத் தான் போமென்றானென்க. ()

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்குணங்குமளாமை
விட்டுநடப்பன போற்சிந்தும்வினோந்துசீ
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறநோயும்
பட்டாருறு துன்பம்பன்னிச்சொல்லாமோ.

இ - ள். கொட்டுப்பிடிபோலுங்குணரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீவினைந்துவடியும் வருந்துநோயையும் பிற நோயையுமுற்றவர்களும் படுத்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதகாணென்றானென்க. (உ00)

வேறு.

2799. வேட்டனபெருமை துன்பம்விழைநாப்பிரிதனுள்
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமூப்புவந்தடைதறுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்
சூட்டணிர்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமார்தர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாலையணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப் பெருமை துன்பம்; விரும்பிணைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையேயன்றி எட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்றானென்க. (உ0க)

கக.—தே வ க தி த் து ன் ப ம்.

2800. திருவிந் போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்தந்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றார்களிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

இ - ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவியின்
றுபிறவார்; கால் நிலந்தீண்டுதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுத
லாகா; அவர்நிம்மம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடாவெ
ன்றனென்க. (உ0உ)

2801. அங்கையுமடியுநோக்கிற்றமரையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண்பருவொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்னெனிகைகிழஞ்செய்யார்
வெங்கடைமழைக்கேணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ - ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்
வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொ
ளியையுடைய பவளத்தையொக்கும்; கிழமுறுவல் முத்தினொளியையொக்
கும்; இவையையன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிலேனென்று
தானேக்கி வருந்தும்படி யொழிந்த அவயவவழகும் வந்துதிரண்டனவென்ற
னென்க. (உ0௩)

2802. தானெடுங்குவனேக்கண்ணித்தனையவிழ்கோதைமாலே
வாண்முடிவரவில்லும்வார்குழைசுடருமார்பிற்
பூணிடைநிலவுமேனிமின்னொடுபொலிந்ததேவ
ருனுடையமிர்தம்வேட்டாஹன்பதுமனத்தினாலே.

இ - ள். குவனேக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றி
மாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வைரவில்லினையும், சுடரும் குழை
யினையும், மார்பின்பூணிடைத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த கிறத்தினையு
முடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்குவரு
ம்பினால் மனத்தாலேயுன்பது கையினுலுமுண்ணார்களென்றனென்க. ()

2803. சிதரரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவம்வில்லாத
துதைமணிக்கலாபயின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணையங்கிவிழ்வார்.

சிதரரி - சிதரினசெவ்வரி, மதாரி - கதிர்த்தவழகு. ஒடிப்போழ்ந்து நீண்ட
கண்.

இ - ள். காமன் தொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புகைத்த தேவருடைய மன ர்ந்தமார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாகளய்ய மய ங்கிக் கலாபமின்ன அணையிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாபமின்னவென்றது, புணர்ச்சியை.

(உ௦௫)

2804.க.பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி

யேத்தருங்கொடியனாையிருநிவாகப்புல்லிக்

காய்த்தியிட்டுள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம

நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805.உ.பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா

ரங்கலந்தொடையன்மாலைகிழிந்தழகழியவைவகிக்

கொங்கலர்கோதைநல்லார்குரைகடலமிர்தமாகத்

தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி.
இருநிவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மாலை யினையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியன் னொப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னுந் தாமரைமுகைகளோடே தமது தார் பொருதுதோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமையாராய் அவரை அமிர்த மாகப்பருகி அதனாலுமாராராய் விருப்பமிருதியாற் கண்ணிமையாமல்தாழ்ந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தியிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துந்தெப் பம் இவர்களேயென்றுகருதி அவர்களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. ()

2806.க.கருவியின்னிசைசுளார்ப்பக்கற்பகமாத்தினீழற்

பொருகயலனையகண்ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய

வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்

திருவனாரடல்கண்டுந்திருவொடுதினைத்துமாறார்.

2807.உ.பனிமுகின்முனைத்தநான்குபசுங்கதிர்த்திங்கொர்ப்பக்

குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த

வினிதினினிலங்குபொற்றோடேற்றுமின்குழைகள்பொங்கத்

துனிவிலர்களிற்றோடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

உ. பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறை யையொப்பவென்றார், வெள்ளையான நரற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போ ரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனநகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனருடைய மேகலைமுதலியன ஆராகிற்க அவர்கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடேபோர்தொடங்கிக் குனிந்து திங்களொப்பவனைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும் குழையும் பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய் அக்களிற்றோடே வினையாடிப் பொழுது போக்குவர்காவென்றானென்க.

(௨௦௮ - க)

2808. கழிகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்டுந்
தொடிகவினராதமென்றோட்டேவியர்குழுவாம
னடிகையிற்றொழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெய்துவீடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றரப்பவன்றே.

கழிகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவர், போகநகர்வதற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பகக்காவைக்கண்ணெவத்தும் இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத்தோள்வளையும் ஆரமுமின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்துவிவணங்கி, முனைவனே! இப்பிறவியைவிரும்பேம்; வீடே எமக்கு முடிவதாகவென்று இரப்பர்காவென்றானென்க.

(௨௧௦)

2809. மலங்குவித்தாவிவாட்டிவாய்நிலையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமணிமுலைகள் பாயக்
கலந்தனர்சென்றபின்னாட்கதிர்கழன்றிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆர்வம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

இ - ள். தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள் பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பவரென்றானென்க.

முலைகள் தேவனாமயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லைமூவைந்துநாள் களுளவெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மாலேவாடுநஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேனொழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்துநாள்களுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மாலேவாடும்; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

யுடைய அமிர்நையுண்டாராப்போலே அங்ஙனம் பலநாளுநுகர்ந்தவிற்பத்
தைப் பயனின்றிக் காலம்போக்கினோமென்று பின் வருந்துவர்காணென்
ருனென்க. (உகஉ)

2811. தேவனோதாமுமாகித்தேவராற்றெழிக்கப்பட்டு
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிமரப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரி துந் துன்பநோயினுட்பிறத்தறுன்பம்
யாவதுந் துன்பமன்னுயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். மன்னா! தாமும் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற்
கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச் செ
ய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும்
நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்
களாயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்
கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றானெ

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்;
“நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” (திருமு. கஅ) என்றாற்பிற
ரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்கூறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, * அணி
கம் - ஊர்திகளாகியவற்றிலேயேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர்; வாக
னதேவதைகளாகியென்பதாம். (உகங)

க்சு.—ந ற் க ா ட் சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்
சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர
வெங்குமுலகம்ருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்
தங்குசெந்தாமனாயடியென்றலையவேயென்றலையவே.

இ - ள். பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவர்கிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்
றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானாரு
டைய தாமனாமேற்றங்கினவடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே
யென்றானென்க.

இது வினாவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல். (.)

2813. இலங்குசெம்பொனையின்புன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடை
மூன்றும், வலங்கொண்டலர்தூஉயடியெத்தும்வையமூன்றும்படை
மூன்றுங், கலங்காதுயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமர்நூன்மூன்று,
நலங்கொடும்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

* “அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்மரணீண்டி” (முத்தி. ௫கஎ).

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடைமூன்றாவன: சந்திராதித்தியம், சித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாசலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை: நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றாவன: சகசாதிசயம், கர்மகடியாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம். நூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம். குணக்கடல் - அநந்தநணங்கள்.

- எ. இவற்றையுடையாகாண், நம்மை அடிமையாக உடையாரென்றனென்க. (உகடு)

2314. மன்றனுமணிமுடிமேன்மலிந்தஞ்ஞாமணிபோலும்
வென்றோர்பெருமானவாழிவேந்தன்விரீ பூந்தாமரைமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருடிகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புந்கலம், தருமம், அதுருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி; இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வலா, நிர்ச்சலா, பந்தம், மோகனம் எனவிலை.

இ - எ. அறவோர் ஞாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பரென்றனென்க. (உகக)

2315. பெரியவிற்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுகுரங்கு
யிரியரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது [னை
மிருசார்வினையுந்தெளிந்தாரே யிறைவனா லுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

இ - எ. தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனுங் குரங்கும் தகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இங்கிலை எய்துதற்கரியரென்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இங்கிலை எய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை இகழாதேயும் நல்வினைதீவினையின் நன்மைஇத்தன்மைத் தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமத்தைபுத் தெளிந்தாரென்றனென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதினான்கும் பதினான்கும் ஆக நாற்பத்திரண்டு.

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷத்திரவியமென்றும், ஒன்பதினை நவப்தார்த்தமென்றுங்கூறுவர்.

† அங்காகமம், கஉ; பூர்வாகமம், கச; பஞ்சருதியாகமம், கஈ. சீவகம் போதனை, வெண்பா: “ஆறிரண்டங்கு மாய்ந்தேழ் பூர்வமும், கூறி ரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றாமற் - நேறி, வர்த்தருநல் லோத்தனாக்கும் வாய்மையார் பாத - நிரந்தரநான் வந்திப்பனின்று.” என்பதனாலாக.

2816. உறுவர்ப்பேணலுவர்ப்பின்மையுலையாவின்பந்தலைநின்ற [ல்
லறிவார்கிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்த
சிறியாரினத்துச்சேர்வின்மைசினங்கைவிடுத்தல்செருக்கவித்த
லிறைவனறத்துனார்க்கெல்லாமினியராதலிதுதெளிவே.

இ - ள். மிக்கோனாவிரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துங்கருத்
துத் தம்மிடத்தேநின்றல், அறிவார்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எதிர்விரும்புதல்,
அழிந்தோரைப் பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின்
மாக்களைக் கூடாதிருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல்,
இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியவித்தன்மைகாண் பரமாகமப்
பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவதென்றானென்க. (உகஅ)

2817. செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கின்பெண்
குறுகார்நரகமோரேழுங்கீழ்முத்தேவர்குழாந்தீண்டா [ணுகார்
ரறியாதுரைத்தேனதுநிற்கவாரேநரகமாகாத
பொறியாற்போகபூமியுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற்
சேரார்; பெண்ணாகப்பிறவார்; ஏழுநரகத்தையும்ணுகார்; கீழான மூன்று
தேவர்களைத்தீண்டார்; இவற்றுள் நரகமேமென்று அறியாமற்கூறி
னென; அது நின்மனத்தே ஏழென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநர
கம் ஆறே; அதற்குக் காரணமாயாதெனின் ஒருசாரார் நல்வினைநிறைந்த
போகபூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதுஞ்செய்வார் காணென்றானென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுகாப்பிர
பை, பங்கப்பிரபை, தாமப்பிரபை, தம்பிரபை தமத்தம்பிரபை எனவி
வை. கீழ்முத்தேவராவார்: பவணர், வியத்தரர், *ஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதநரக
மாறேயென்றது - பூர்வாயுஷ்யம் முன்பேநரகாயுஷ்யம்கட்டினபின்பு † தரி
சனன்கொண்டவர், முதல்நரகத்திலேயும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்
பவென்றதென்க. (உகக்)

கரு.—சீ ல ம்.

வேறு.

2818. ஏத்தருந்திருமணியிலங்குநீர்மைய
கோத்தனபோற்குணநூற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபதினெண்ணாயிரம்
பாத்தனபண்ணவர்சிலமென்பவே.

* ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்தியாகிரக நகூத்திர தாரகைகள்; “சந்திர
ரஞ்ஞஞரூபநுத் தாரகையு நாண்மீனும் - வெந்திறல கோட்களு மெனவிள
ங்கி விசும்பாறு - மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சுந்த
ரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பயிருஞ் சோகிடரே.” என்பது, துளாமணி.
† தரிசனம் - நற்காட்சி.

இ - ள். காவலனே ! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த னபோலும் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணவி ரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவி ரதங்களும், பதினெண்ணூயிரஞ் சீலாசா ரமும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (உஉ௦)

2819. மொய்யமர்ஞாட்பினுண் முரண் கொண்மன்னவர்
மெய்புகுபொன்னணிகவசமொப்பன
மையலேம்பொறிமதம்வாட்டிவைகனுஞ்
செய்வினை நுணுக்குவசிலமென்பவே.

இ - ள். அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவினபோரினே மன்னவர்மெய் சென்றுமறையுங் கவசத்தையொப்பனவாய் நாடோறும் உண் ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத் துச்செய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (உஉ௧)

2820. மணித்துணரனையதங்குஞ்சிவன்கையாற்
பணித்தனர் பறித்தலிற்பரவைமாலில்ந்
துணித்தொருதுணிசமந்தனையதிண்பொறை
யணித்தகுமுடியினாயதியாகவே.

மணி அனைய துணர் - நீலமணியனைய பற்றம்.

இ - ள். முடியினாய் ! குஞ்சியைத்தங்கையாற்பறிக்கையினாலே, இத்தி ண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சும ந்து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றானென்க.

ஒருதுணியோடுவயித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும், இஃது ஒருகூறும்மா கக் கூறினன் ; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவன்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையுத்தான் பிறந்தார்களன்றே.

இ - ள். கண்ணினையும் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையானை அவாவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர், இம்மையிற் புற ஞ்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவனை முன்னர் துகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின் னர் துகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ங னம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள் ; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென் றுகூறிற்று. (உஉ௩)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும் புழுப்பயிறேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி விழுப்பயனிழக்குமாந்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார் பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெ டித்தலேயன்றி உணர்வையுங்கெட்டுங் கள்ளையும், புழுப்பயின்றதேனே யும், பிறவற்றின் புண்ணாகிய தசைகளையுமாந்தி வீடுபெற்றினை இழக்குமாந் தர் உணர்வில்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர் தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉ௪)

ககூ.—தா ன ம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்வம் பின்னிலம்பெருகவீனும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற் புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவினைந்துபோக மின்னெனத்துறக்குந்தானத்தியற்கையும்கிரித்துமன்றே.

இ - ள். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத் தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்தே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநில்லாது மின்போலத் தோன்றி மாயும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுது மென்றானென்க. (உஉ௫)

2824. க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின் மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப் பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச் செய்தவனுனித்தசீலக்களைகதிர்த்திங்கொளப்பார்.

2825. உ. வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினலும் பூச்சுறுசார்தமேந்திப்புக்கழந்தடிபணிந்தபோதூந் தூக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி நாச்செறும்பராவுங்கொள்ளார்நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்.

2826. ஈ. பாற்கதிர்த்திங்கட்கொட்பிற்பருமித்தகளிறுபோல நூற்கதிகொண்டுகண்ணுநுகத்தளவெல்லேநோக்கி மேற்கதிக்கேணியாயவிழுத்தவார்மனையில்வந்தாற் காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிறைஞ்சிமாதோ.

2827. ச. தொடிக்கையாற்றொழுதுவாழ்த்தித்தாமணிநிலத்துளேற்றிப்

யடுத்தசார்தகிலிணையாய்மலரருச்சித்தானா

கொடுப்பர்நாலமிர்தமுன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினூர்க்கே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய் கொலைகளவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமற் சீவபுற்கல முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கை அலியாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிறதவத்தைக் கூர்க்கநிகழ்த்தின சீவமாகிய கதிரினையுடைய திங்கனையொப்பார்.

உ. மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒருசெத் தாகச்செத்தினாலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பழவினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத் தும் பிறரென்றும் நமரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல் செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரணிறை.

ங. * திங்கள் எல்லாமீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல எல்லாறாயுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்தகளிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு மாறுபோல ஆகமத்திற்கூறியவழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்லையெனோக்கி மனையிடத்துவந்தால்.

ச. அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம்: உண்பன, தின்பன, நக்கு வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

இ - ள். திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிநிலத்தேயிருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலவிறைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகையமிர்த்ததையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்காணென்றானென்க. (உஉ௭ - க)

2828. ஒன்பதுவகையினோதிற்றுத்தமர்க்காகுமார்ந்த
விற்பதமருளியீதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
தான்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறாட்டினார்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினார்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

இ - ள். ஒன்பதுவகையினாற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான் முற்கூறிய † உத்தமராயினார்க்காகும்; குறைவற்றஇனிய சோற்றை யார்க்கு

* “அச்சுவினிமுதலாகிய நகூத்திரங்களுள் கிரமஹானியின் நிச்சரிக்கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மௌனியாகி எழுந்தருளுகின்ற ஸ்வாமி” என ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதித்தங்கரர் புராணத்துங்கூறினர்.

† அநுங்கலச்சேப்பு, கக௭: குறள்வெண்பா, “உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்.”

மருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர்; இவையன்றி விவங்கைத் துன்புறக்கொன்று சோற்றையுட்டினார்க்கும், அதனையுண்ட பாவிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் வினையுந்தீவினப்பயன் நமக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றானென்க.

ஒன்பதாவன: “எதிர்கொள லிடநனி காட்டல் கால்கழீஇ, யதிர்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரநன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, யுதிர்கநம் வினையென வுண்டி யேந்தினார்.” எனவிலை, (௨௩௦)

க௭.—தானப்பயன்.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனையகூறிலே
யேற்றரீர்த் துளும்புவாளிறைவவீங்கினிப்
போற்றினேகேண்மதிபொருவில்புண்ணியர்க்
காற்றியகொடைப்பயன்றியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவலைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதுநாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள்; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளும்புரீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்களிலிசையும் மஞ்சனநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

இ - ள். இறைவனே! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம்; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றானென்க. (௨௩௧)

2830. க. கடிப்புவாரங்குலிகொளீஇயகைதூந்
தடுத்துவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்
பொடித்தபொற்றாமரையனையபொங்கழ
விடைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாய்ந்ததே.

2831. உ. காய்ந்தவவ்வளவினாற்கொளவுரீர்தொத்
தாய்ந்தறிகொடையினதளவிற்புண்ணியர்
தோய்ந்தயிருடம்பிவனொழியத்தொக்கநாள்
வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

விளிம்பிற்பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வானா விரல்கோத்துக்கொண்ட கையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அவ்வழலிடைக்கிடந்து இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது; அக்காய்ந்தமிகுதியினாலே தானுண்ணரீர்போல இருப்புயிருந்தோய்ந்தென்க. நெடியவாய் மயிரையுடைய துருத்தி, அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், “இரும்புபோலவாம், பிணியுயிர்” (முத்தி. ௧௯௩) என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேற்றுகரிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றாம்.

இ - ள். இவ்விருப்பியிர், பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கி டந்துகாய்ந்தே தீவினைப்பயனாகிய நீராயுண்ணுதலைக்கெடுத்து ஈண்டுச்செ ய்த நற்றானத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டு போய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றானென்க.

தப்புமவழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த நாள றுதலின், உடம்பு இவனொழியப் போயென்க. (உகஉ - க)

2832. க. திங்கனொளான்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்
வங்கவான்றுகில்பொதிமணிசெய்பாவைபோ
லங்கவிரட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்
சிங்கினூரிருமுதுகுரவரென்பவே.

2833. உ.*இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடல்
பற்றியவிசம்பிடைப்பரவுமாடாகி
றெற்றெனவீந்தெனச்சிதைத்துபோகுமான்
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வங்கம் - மரக்கலம். சிங்கினூர், விகாரம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ள். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்கனானுண்டான இருதூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்த பாவை அத்துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்தவளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன் னர்ச் சிக்கிக்கொண்டெின்றவர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியவுடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம் ; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றானென்க. (உகச - க)

2834. பிறந்தவக்குழவிகள்பிறர்கள்யாவரும்
புறந்தரலின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா
ளறைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புநீரவே.

* இக்கவியும், இதுணாயும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட் றுள்ளன: இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடம் - பற்றியில்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச் - சுற்றியபாற்கடற்றுளும்பவிட்டிடும் - பொற்றிரள்வனா யொடுமின்னுப்போலவே. இ - ள். (சிக்கிக்கொண்டெின்றவர்கள்) தம்முட் ம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப் பிறப்ப, வளையோடுகூடிய மின்னுப் போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாற் கடலிலேபோக்கெடுமென்றானென்க ; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

இ - ள். பிறந்தவப்பின்னாகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநான் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர்மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயுரைந்தாரென்றானென்க.

குழலியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், “கடிசொல் வில்லை” (தோல், சொல், எச்ச, டுக) என்பதனும் கொள்க. (உருசு)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கட்குடரொட்பூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுந் துகிலுநான்று
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினீழற்
பாலையாழ்மழலைவேரூய்ப்பன்மணிக்கொம்பினின்றுள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ள். பாலையாழ்போலுமழலைச்சொல்லான், அவனைநீங்கிப்போய் ஒரு சோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றேரூடு பூத்ததன்மைபோல ஈன்றுநான்று காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றானென்றானென்க. (உருஎ)

2836. இலங்குபொற்குவசிரந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கிளர்குழைகளுன்றுசாந்தின்வாய்நக்கமின்னக்
கலங்கலந்தகன் மமார்பிற்கற்பகமாலேதாழ்
விவங்கரசனையகாளைவேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

இ - ள். சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையனைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான்குநக்கமின்ன மார்பிலே மாலேதாழக் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (உருஅ)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலேதாழத்
தெண்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியினாற்சென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவரானார்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத்தாழ அவன்நின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினாற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினரென்றானென்க. (உருக)

2838. கொதிதுணைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிடமுமணிக் குடமிரண்டுபோல

துதிமுகமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவிவாட்ட

விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுனையினையுடைய அம்பைக் காமன் சொரிய. உமிழ்ந்து, உமிழ. மதுப்பெய்துகிறைந்த மணிக்ஞடம்.

இ - ள். நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத்தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றானென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின.

(உச௦)

2839. இமைத்ததுங்கண்களென்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசீற
வமைத்துநின்னமுருகோலமாரவுண்டறுக்கலாற்றா
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவன்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமர்தோயநகைமுகவிறுந்துபெற்றான்.

இ - ள். துங்கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீ ரென்று அவள்சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பினைக்கோல த்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல் லாதின்க, இனையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்குட்டிய தாமர்தோய்தலாலே யமைத்து நகைத்தமுகத்தில் விருந்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்து - பொறுத்து; வழுவமைத்தென்றற்போலகின்றது. என்று கூறவும்பாடம்.

(உசக)

2840. இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணிவீணையோர்த்து
நன்மலர்நானவாவிநீரணிநயந்துஞ்செல்வத்
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்துங் காவினே புக்கும்யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாதிதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியும் செல் வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாணியாற் கட்டப்பட்டார் ரென்றானென்க.

(உசஉ)

2841. பூமுற்றுந்தடங்கணளும்பொன்னெடுங்குன்றன்னுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமரங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரேமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்றன் மைசிரம்பிய கண்ணளும் குன்றன்னும் தாங்கள் விரும்பினினைந்தவெல்லாம் *கற்பகமரங்கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பர்; இடையதா

கிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் கருமபூமியிலே இருநிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பொன்றொனென்க.

ஏழற்று, “தேரேமுற்றன்று” (கலிங். ௭௪) என்றும்போலகின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர். (௨௪௩) 2842.

அடங்கலர்க்கீர் ததானப்பயத்தினுலலறு முந்நீர்த்
தடங்கடனடுவுட்*உவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடு முகங்களொவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீர்த தானத்துக்குப் பயன்கூறு கின்றது.

இ - ன். மன்னரேறே! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடு த்த தானப்பயனாலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள; அவற்றிலே உடம்பு மக் களுடம்பும், முகம் விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமாந்தி வாழ்வ ரொன்றொனென்க. (௨௪௪)

கஅ.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலேசூழ்ந்தார்
கற்பத்துளமரராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

இ - ன். கோவே! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலே யைச்சூடினார், கற்பத்தில் அமரராவர்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தார், பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேநிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக் கரவர்த்திகளாவொன்றொனென்க. (௨௪௫)

கக.—வீ டே பே று.

வேறு.

2844. வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமூக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநூ
லீட்டியபொருளாகத்தியன்றதென்பவே.

* இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுவ்யத்துவீபமெனவும் கூறுவர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை, “வாரியுட்டிவுதொண் ணூற்றாறு” எனவும், ஈண்டு, “உடம்பொடுமுகங்களொவ்வார்” என்றதை விளக்கி, “ஒன்றதாங் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம் - பன்றிமான ரூங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி - யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கங் - தினரிடாப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர் வர்” எனவும் மேலும்ந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்குறிந், அது மூர்த்தியீட்டிய நூற் பொருளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

என்ப, அசை.

(உசசு)

2845. உள்பொருளிதுவெனவுணர்தன் ஞானமார்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்வறவிருமையும்விளங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே.

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்; அங்நவமுணர்ந்த அப்பொருளின் நன்மை இதுவெனத் தெளிந்து விடுதல் காட்சியாம்; அங்நவன் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப; அசைகள்.

(உசஎ)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தழ
னீடியவினைமரநிராத்துச்சுட்டிட
வீடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்
காடெழிற்றோளியைநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளியை! இங்நவன்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தநெருப்பு மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிராத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினைதாம் நெடுங்காலம்பயின்ற உயிர்க்கிழுவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; அங்குப்பெற்றபயன் அநந்தசதுட்டயங்கள்காணென்றானென்க.

அவை: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.)

2847. கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்
கிடையிலாவின்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழு
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அநந்தசதுட்டயமுகூறிப் பின் னர் ஏனைநான்குங் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான் றங்கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

- ள். அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடையகுணங்களாலேயிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அஃது யாவராலும் அறியப்பட்ட தென்றானென்க.

அல்லவென்றது, ஏனைநான்கையும்.

(உசக)

உ௦.—பி ற வி க ள ற வு னா.

2848.

மாதவனெனப்பெயர்வரையினவ்வரை
யேதமிலெயிறணிபவளவாய்த்தொடுத்

மாதூயர்மலங்கெடமன்னனாடினான்.

இ - ள். அழகிய வரைகனையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த ஏத
மில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனெனப்பெயர்ப்பெற்ற வரையி
னின்றும்வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடுப்படி மன்னன் ஆடினா
னென்க.

“நுண்ணியவரியொடுதிரண்டு” (கனக. கசக) என்றார் முன்னும்.
வாய், மேகமாயிற்று. (உரு)

2849.

எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
ஞெல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணியினமடிகளென்றனன்
மல்லையென்றகன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ள். அங்ஙனமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அற
வுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்
பிறப்பில்யாம்பொகுத்தபாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றனென்க.
கடுகத்துறத்தற்கு வல்லையென்றான், அம், அசை. (உரு)

2850.

க்திர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
தெதிர்வதுமிறந்ததுமெய்திநின்றது
மதிர்வறுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதாறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

இ - ள். மணியை அங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது
விளக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்
காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு,

2851.

முழுநீர்வளைமேய்தலின்முத்தொழுதிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்ந்தரிசிக்
கழுநீரொழுக்ககழுநீர்மலருந்

இ - ள். கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவின நீரிடத்தவாய்வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினாலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் றடுத்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுககின்ற மலருந் தாத்கியென்று ஒருநாடுதென்றனென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுக்கிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய மாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உருட.)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெரீஇ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசேர்ந்துறையும்
வயல்குழந்தனவூர்வளமார்ந்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினாலே மிக்கவன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞர்யிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும்வயலென்க.

இ - ள். அந்நாட்டில் வயல்குழந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வகிறந்தன வென்றனென்க. (உருச)

2853. ஆவணத்தவர்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கமுகம்பொழில்சேர்ந்
துவணுய்த்திடமஞ்செனநின்றலவும்
பவணத்தொருபாங்கினதாலளிதோ.

இ - ள். தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையைமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதின்மணத்தையும்பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றலாவும்; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையை உடையதாயிருக்குமென்றனென்க.

அந்நாடு கேழுன்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (உரு)

2854. மதியுஞ்சுடரும்வழிகாணலுறூ
பொதியும்மகிவின்புகையுங்கொடியு
கிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படிக்கொண்டதுவே.

இ - ள். அகிற்புகையும் கொடியும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுறாதனவாம்படி மறைக்கும்பதி, கிதியின்கிழவன் வீடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றனென்க. (உருச)

வேறு.

2855.

ஏமமாகியதுப்புரவெய்திய
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்
நாமநன்னகர்வீதிகடாமெலாங்
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாங் கிடக்
கப்பட்ட அமராவதியிற் றெருக்களை.

இ - ள். துகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்
னும் நாமத்தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிற்
ற்றெருக்களையொத்தனவென்றானென்க. (உரு௭)

வேறு.

2856.

பைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்
சங்கினுண்முத்தமொப்பாள்சயமதிபயந்தநம்பி
யைங்களைக்காமனன்னோசோதரனரசசீயர்
தங்கியகேள்வியாற்குத்தையலார்ச்சேர்த்தினரே.

இ - ள். அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவண
மாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவன்; அவன்றேவியாரென்னின்,
முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பாளொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளை யா
ரென்னின், காமனன்னனாகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசிகங்கம்;
அவனுக்குத் தையலாராச் சேர்த்தினாரென்றானென்க. (உரு௮)

2857.

இளமுலைபொருதுதேந்தாரொழில்குழைந்தழியவைக்க
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகனற்றநாளும்
வளைமயங்குருவமென்றோள்வாய்நலம்ப்ருகிமைர்தன்
விளைமதுத்தேமன்மாந்திவெற்றிப்போரங்களுனன்.

இ - ள். அம்மைர்தன் அத்தையலார்முலைகள் பொருதலினாலே தார்
குழைந்தழிய அவர்கள்வாய்த்தநலத்தைப்ப்ருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றிய
வைகள் நாளும் காமத்தைக்கனற்ற வைகித் தேறலைமாந்தி மென்றோளினே
யுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்களுயினானென்றானென்க. (உரு௯)

2858.

இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவர்புலவிரீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டுபாடச்சீறடிப்போதுபுல்லி
யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண் பில்க
நலங்கவார்ந்துண்டிருண்ணார்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ள். அவன், அவ்வினையவர் புலவிரீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்
கலிடத்தே அவர் சீறடிப்போதை வண்டுபாடச்சேர்த்திப் பின்னர்அவரை உவ
கைக்கண்ணீர்பில்கப்புல்லி நலத்தைதுகர்ந்து பகைவாஞ்சுக் காலம்போக்கு
மென்றானென்க.

இங்ஙனம் காமதுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார்.

வேறு,

2859. மங்கையர்தம்மொடுமடங்கன்மொயம்பினான்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேரப்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்புதைந்ததென்பவே.

இ - ள். அம்மொயம்பினான், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப்
பங்கயத்தடத்தைச் சேர்த்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத்
திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினுலே
விண் மறைந்ததென்றானென்க. (௨௯௧)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசம்பிற்பறக்கின்ற
வெள்ளையன்ன, மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னு
மரிவைசாயற், றோய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலை
போல்வீழ்ந்தவானை, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாம
ரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வானை துகைத்தலாலேகிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்த்த தாமரை
சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம். பறக்கோயிலென்றார், பறப்போதில் இருத்தல்பற்றி.

இ - ள். கடடின் வெண்டாமரைமாலேபோல விசம்பிலேபறக்கின்ற
வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னு
மரிவைதுமேகலையை அவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடறீர்ப்பான்
பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தனவென்
ருனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(௨௯௨)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கின்னமார்ந்
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்
பொருந்துபொற்றாமரையொடுங்கிப்புக்கொளித்
திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ள். இளங்கோக்களுக்கெல்லார் தலைவனாகியஅவன், பொற்றட்டி
லே வெள்ளிக்கின்னமிருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமல் தாமரையிலே
புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்ற
னென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின். நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெய
ரன்று. (௨௯௩)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமன்கொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி

யொருமகம்கீர்தனன்கோயில்புக்கன
னெரிமுயங்கிலங்குவேற்கானையென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும் கண்டிருந்து, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டிருக்கின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகானையும் அங்ஙனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றைப்பிடிப்பித்தி அவர்க்கு ஈந்தனனாய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றானென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றும் பலகாற்சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின், அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

2863. வடமலைப்பொன்னனார்மகிழ்ந்துதாமரைத்
தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமு
துடனுமீஇயோம்பினுர்தேம்பெய்கோதையார்.

இ - ள். திருவையொப்பார், அவனீர்த்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கடார் தாமரைத்தடத்தே உறையுதருக்கு ஈண்டுறக்கின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே, வடங்களுறைக்கின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்தத்தைக்கேட்டுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, ஒன்றனைக் கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையீ லணத்தென்றார். அஃது, "இளவன்னப்பார்ப்பினம்" (முத்தி. உசுங்) என்றதனானுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்னது முலைத்தடத்தே அணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவகனும் கட்டினார். (உசுங்)

வேறு.

2364. சாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்
றண்டாமரைசூழ்தடத்திற் பிரித்தார்கள்யாரே
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே
வேலவன்

இ - ள். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமலணத்து வளர்க்கின்றதன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்றுகூற, அதுகேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று னென்றானென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசனாப்பிடியாமற் பார்ப்பைப்பிடித்தலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கட்டிலடைத்தல் செய்யாமை யால், அரசற்குக்காட்சியானமை யுணர்க. (உசக)

2865. க. படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாமுமேங்க
விடுகுந் துசப்பினவராடவிருந்தநம்பி
யடிகட்கடிகளருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே
கடிவிம்முதாரான்கழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான்.

வேறு.

2866. உ. அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்
மணிசேர்வனாவாய்வதின்வைத்துவலத்
தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புடையாப்
பணியாமுடியாற்பணிந்தானினையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்று நமக்கு நம்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்கூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசனதுடையக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கைவிரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலக்கையில்விரலாலே வாயைப்புடையாச் சேர்ந்தானென்றானென்க.

க. முழவும்பாமுமேங்க துசப்பினவராட அதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டிங்கேட்டியேல்
விளைச்சியவித்தனாயிருமற்றிங்கெனத்
திளைக்குமாமணிக் குழைசுடரச்செப்பினை
வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு - தாயையும் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தான் கிளைத்தவாறொழுதுதலின்றிப் பிறர்கிளைத்தவாறே ஒழுமும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரித்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

இ - ள். மகளிர் கவரிவீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின் பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஓர்வித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினென்றானென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைநுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப்பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிலைத்ததனையுங்கேளென்று அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்கூறுமையின், (உசக)

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிவேலோய்
மறம்புரிகொணஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ள். வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்தைவிரும்பிய நெஞ்சு வழியாகப்புகுந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரிய துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் தம் க்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட்பெரியவறமென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎ௦)

2869. மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
ளையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்வினோமாநரககோபுரங்கள்கண்டர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ள். மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலநின்ற புகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறுமையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லக்கண்டர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்றுகூறினானென்றானென்க. (உஎ௧)

2870. முளரிமுகநாகமுனையெயிறுமுதுகீற
வளவிறயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினாவரியமாதயரம்வீழ்க்கதியுநயக்குந்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்கூடுதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது முனைத்த எயிறு.

இ - ள். களவின்வினாவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக் கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே அரியதுன்பங்களை அது தானேசெலுத்தும்; ஆதலால், அக்களவை மேற்கொண்டுகடித்தல் உபாயமெனக் கூறினானென்றானென்க. (உஎ௨)

2871. மடத்தகையநல்லராமனங்கரியமாற்றார்
புடர்த்தலைபொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்புரியதுன்பத்திடைப்படுவரினன
நதிப்புடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

இ - ள். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையானைச்சேரின், தாங்கற்கரிய துன்பத்திடையிலேயுழந்துவார்; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்றென்றுகூறினென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்தில்வைத்த வாள்போல் இன்னாது பிறர்மனையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (உ௭௩)

2872. தெருளிற்பொருள் வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
னிருளில்படிக்கால்புகழ்வித்தில்லையெனினெல்லா
வருளுநகவையநகவைம்பொறியுநையப்
பொருளுநகவீட்டிம்பொருள்யா தும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாகில். அருள்கள் பலவாதலின், ‘எல்லாவருளும்’ என் றார். வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறுது வருந்த. பொருளுநக - அவ்வமைப்பொறியும் நுகர்த்தற்குரியபொருள்களும் எம் மைநுகர்கின்றிலனென்று நக.

இ - ள். தெருளில், நக, நக, நைய, நக ஈட்டிம்பொருள் சிறிதும் நற் பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டிதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம் மையிற் புகழைவினைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொருளுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினென்றானென்க. (உ௭௪)

2873. பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடும்வினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுடுசெந்தீக்
கைதவதுனித்தகவறாடலொழிகென்றான்.

இ - ள். பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையையுடைய பரத்தை யர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டார் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை ஆடுதலையும், நடுநிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவராடு தலையும் ஒழிகவென்று கூறினென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைநுகர்வார் மனங்கட்கேற்பப் புரளும் ஆயம். வழ க்கு, “வளிவழக் கறுத்த வங்கம்” (புறநா. ௩௬௮) என்றற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, நாற்பொருட்குமுரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. ()

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்
தாமமொடுசார்ந்துபுனைவார்பசியிலுண்பா
ரோமமுடையார்களிவரல்லரிவையிலல்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ள். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையா ரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்திக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடிகளை வணங்கண்டி னென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎச)

2875. பூவைகிளிகோகைபுணரன்னமொடுபன்மா
யாவையவைதங்கினையினீங்கியழவாங்கிக்
காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கினையினீங்கிப்
போவாற்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலதகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி ! தன்கினையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவை முதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தங்கினையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையில் தம் கினையினின்றுநீங்கித் தாமும் பிறராத் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்தவிதவும் பொலிவில்லாததுகானென்று கூறினானென்றனென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தன வற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல் செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமினமையுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

2876. அல்லித்தாளாற்றபோதுமருதநூலதனைப்போலத்
தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்திவினைதொடர்நூநீங்காப்
புல்லிக்கொண்டியிராச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்
றெல்லையிறுன்பவெந்திச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே.

இ - ள். அல்லித்தண்டு அற்றுவிழ்ந்தபோதும் நூலருதுதொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தைபுடைய தம் தொல்லைத்திவினையாகிய வெந்தி அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்றுசூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதோர்மெ ய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேகின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎஅ)

2877. அற்றியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி
மறவியொன்றானுமின்றிமனத்தேசுரக்கும்பால
கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்.

இ - ள். அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய் வராயின், அந்நல்லினை பறவையுநிழலும் வீடாதுதிரியுமாறுபோல அவ்வுயி ரை விடாமற்றிரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதுவிக்கப்பட்டன எல் லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினானென்றனென்க. மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (உஎக)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டவழநடையாமைநீணீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்பட்டந் துணையொடுகினைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவினாற்சிறியநீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்குவளை - உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்
கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவிநீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய மணி
யுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

இ - ள். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குட்பட்டதறியிலே கட்டினயாமை
தான்கிடக்கும்பொய்க்கையையும் துணையுநினைக்குமாறுபோல, நல்வினை
செய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிநீப்பாரென்று கூறி

“அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை, கிழனுடை நெடுங்கயம் புகல்வே
ட்டாஅங்கு” (அகநா. டக௦) என்றாகத்திலும். (உஅ௦)

2879. வீறழிவினைசெய்காலன்வைரவாள்வலையிற்பட்டாற்
சாறழிசுவளைமாலையவரையுந்தனமுநீக்கி
யாறிழிவரையிறேறான்றுமறநனிநினைப்பர்செம்பொ
னெறெழினெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டிநாற் கே
ழன்றென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையி
லகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்
டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிசின்றவரையென்றார், பயன்படுதலும் கிலை
குலையாமையும்பற்றி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொ
ன்னுகிய உயிரை யுடையாரை. நெறி - தவம்.

இ - ள். எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசும்பிலே
யேறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளி
ரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றேன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்ப
ரென்று கூறினனென்றனென்க. (உஅ௧)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்பார்மன்மெய்வெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பண்கொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கிளைகள் கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனை.

இ - ள். மின்னுப்போலும் தானையுடையமார்பன், அங்ஙனம் அறத்
தைத்துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருகி மெய்வெந்து பின்னர்
உடுத்ததுகிலிலே நெருப்புற்றதனை வினாந்து கீக்குமாறுபோல வினாந்து அன்
னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்
தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்; அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றனென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையையீங்கிச் சுநந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்குறிநூர். (உஅஉ)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்டர்ப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பிடுவொழித்துப்பாவ
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவமுதமொப்பான்.

இ - ள். மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் கினைத்ததன்மையனாயிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஒடுவைத் தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தை வெறுப்பினாலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோர் தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிநோயை வெருவினென்றனென்க. (உஅங)

2882. ஆளியாற்பாயப்பட்டவகெளரியானேபோல
வாளிவிற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதூய்த்தேனச்சசுறையாகநன்பொற்
ரோளியர்த்துநந்துதூய்தாதவஞ்செய்வலடிகளென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகியநஞ்சின நாடோறுநகர்த்தேனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளினைத்துநந்து தவத்தைத் தூய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளையென்று கூறினென்றனென்க. (உஅச)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னன்னுநுஞ்சொ
னுறுகளிற்றுழுவமற்றுன்னொளிமுடித்தாயமெய்தி [ன்ன
யறைகடல்வேலிகாத்துன்னலங்கல்வேற்றாயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீர்துபின்னைநீதுறத்தியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னான்; அஃகியாதெனின், உழவனே! தாய்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வனுக்கீர்து பின்னை நீதுறத்தியென்று கூறினென்றனென்க. (உஅடு)

2884. கொலைச்சிறையுயர்ந்துபோகுமொருவனைக்குறுகவோடி
யலைத்தனர்கொண்டுபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடிகளென்ன
விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்ததொத்தான்.

தொலை, விகாரம்.

இ - ள். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப் பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அது கேட்டவரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றானென்க.

முந்நீர்க்கு, “முந்நீர்ப்பிறந்த” (அவை. உ.) என்ற கவியிற் கூறினும். (1)

2885. காதலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்மு

ளேதிலம்யாங்கொல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினனு

மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்

தாதலர்மார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்திட்டானே.

இ - ள். அத்தன்மையனாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவிகளில் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண் ணும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் ஈண்டுச் சுற்றமெ ன்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தனே போம்படி அறுத்தானென்றானென்க.

தாய்முதலியோரையுங்கூட்டி, ‘யாங்களெல்லாம்’ என்றான். ‘அது’ என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (2-அ௭)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொறிகோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
னிற்பொறியின்பரீக்கியிராயிரர்சூழ்ச்சென்றான்.

இ - ள். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவருத்து வல்லவன்செய்தபாவை அந்நற்பொறிகுலைய எல்லாப்பொறியும் குலையுந்தன் மைபோலே அங்ஙனம் தனேபரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல்வினையாற்றுகருமின்பத்தைபுரீக்கி இர ண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றானென்க.

சோர்ந்து, சோர.

(2-அ௮)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதுந்தானனைவித்தல்செல்லா
நிணப்புடையுடும்பனாயாதினைக்கலாகு
மணப்புடைமாலேமார்பொருசொலேயேதுவாகக்.
கணைக்கவினழித்தகண்ணூர்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ள். வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அனையைக் கை விடாத உடம்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையி னின்றும் போக்கலாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்துவருதலின், தந்தைக்கூறியஒருசொல்லே துறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளினைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினுனென்ற னென்க.

நினைதைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலேயுடைய மாலை. ஒருசொல்லென்றது, “விளைக்கியவித்தனாய்” (முத்தி. உசுக்) என்றதனை. (1)

2888. தூமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புஞ்சுந்தாரினானுந்
தாமமாரொலியிலைம்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த
காமமாசண்டகாதற்கதிர்வளைத்தோளினாறு
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரினான் - பவணமாதேவன். சயமதியாகியதிரு - அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்தே விமார்.

இ - ன். அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரினானும் சயமதியும் தோளி னாரும் நாற்கதியிலும் சேற்றக்கஞ்சி நற்றவத்தின்முழுவைக் கைக்கொண்டா ரென்றானென்க. (உக0)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கம்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய்
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்மவந்தாய்
தூசார்ந்தவல்குற்றுஞ்முடிநலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துளும்பும் - ஒழுகும்.

இ - ன். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்செய்து அதனாலே கம்பகத்தானாயுடைய சாசாரனென்னும் இத்திர னாகி ஆண்டு நலத்தாரோடு வந்தாயென்றானென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் நுகருமின்பமும் யானுகரப்பெற்றிலெனென்னும் அவாவற்றாலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின் மென்பது உணர்த்தற்கு இத்திரனாய் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லா அவாவு மற்றது லீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரே இப்பிறப்பிலும் தேவிய ராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் என் முத்தணிமாலைதூங்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (உசுக்)

2890. மின்னாரசிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனான்
மன்னாபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனாற்
பொன்னாரசுமார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்றா
னின்னாப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோல ஒவிக்கும்.

இ - ள். மருந்தாயசொல்லான், மன்னு! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார் ப்பைக் கிணையினின்றும் பிரித்தாய்; அத்தீவினையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கிணையினின்றும் பிரித்தாய்; பொன்னுரமார்பனே! முன் அதனைக் காவல்செ ய்துவைத்த தீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினுயென்றானென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் சுநந்தையைப் பிறரென்று கூற்றுகூறாராயினார். போலுமென்பது, “வேறுபட வந்த வு வ மத் தோற்றம்” (தொல். பொரு. உவம. ௩௨) என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சீவகற்குச் சிறைப் பட்டதன்மையின்மை, “விலங்கிலில்லுமிழும்பூணன்” (பது. ௨) என்னும் கவியிழ்குறிநார். ஈண்டுச் சாரணர், ‘சிறைவைத்ததனாற்றுகூறிப்பட்ட னைபோலும்’ என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாய்ச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொரு டருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாஷையில் உலகவழக்காகிய இயற் சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது - தடுத்தக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னர், “அருஞ்சிறை” (முத்தி. ௨௬௯) என்றதற்குப் பின்னர், “காவல் செய்துவைத்தவர்கள்” (ஷை. ௨௭௭) என்றமையால். அன்றியும், “சிறைகாக் குங்காப்பெவன் செய்யும்” (திருக். ௫௭), “சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழை க்கன” (குறு. ௮௬), “கொலைச்சிறையுயர்ந்து போரு மொருவனை” (முத்தி. ௨௮௬) என்றற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், கீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றற் சிறைக் கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் கொல்லுதல், அகப்படுத் தல், தகைதலென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாய்ச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திகைச்சொல். இனிக் கட் டினுனென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனெனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிகிற்கும்; இதற்கு வீக்கினான், பிணித்தான், யாத்தானென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந் திரித்துகொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாய்ச்சொற்களாம். இது பசுவின்முலையைக்கட்டினான், பாம்பின்வாயைக்கட்டினுனென்றற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும்நிற்கும்; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யா ண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமை யுணர்க.

வேறு.

2891.

மஞ்சிவர்மணிவரையனையமாந்தவன்
வஞ்சமிலறவுரைபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினினிருந்துழியம்புவிழ்ந்தென
நஞ்சுமிழ்வேவினாநடுங்கவீழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சுகூறினார்.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினான், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்தவனவிலே, உமிழும்நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழி அவனநெஞ்சும்படிவீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது - தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மைகூறியதனை. அதுவும் அம்புவிழ்ந்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்நடுங்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உக௯)

2892.

வாரணிமணித்துடிமருட்டுனுண்ணிடைக்
காரணிமயிலனார்சூழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டானஅழகு.

இ - ள். அதுகேட்டவளவிலே, காவலன், தேவியர் சூழவனங்கிழிப்ப மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினானென்க. (உக௯)

2893.

நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருசுடர்நிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினாலோங்குசாரணர்
செலத்திருவிசும்பொளிசிற்றந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து, ஞாயிறும் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர்திருவொளி அவ் விசும்பெங்கும் சிற்றந்ததென்க. (உக௯)

உக.—தா ய த் தீ ர் வு.

2894.

சாரணர்போயபின்சார்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேற்கண்கள் பூத்தன்
நீரணிகுவனேநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ள். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள், பூத்தன வாகியருவனாகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பென்றஞ்சி நீர்மல்கின.

(உகக)

2895. பொன்வரைநிலாக்கதிர்வொழிந்துபோர்த்தபோற்
மென்வரைச்சந்தனந்தினைக்குமார்பினுன்
மின்னிவர் நுகப்பினார்மெலியமெல்லவே
யின்னுரைகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினுன்.

இ - ள். மேருவிலே நிலாத் தனது கதினைச்சொரிந்து அதனை மறைத் தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்டமார்பினுன், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடானும் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க. (உக௭)

2896. ஆஞ்சலாபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குலார்
மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினார்
நஞ்சயிர்த்தணிநலங்கரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்தபாலெனவே நுரையுண்மைபெற்றும்.

இ - ள். அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நைய மழுங்க அரசன்தோளணைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைக்கிறென்க.

(உக௮)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சினின்மெலிந்துமேகப்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்தமேற்றார்
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதைக்கலாபவில்லுமிழும்பு
லொள்ளெயிற்றவர்கள்வொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலேயலர்ந்த மாலையினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்காணு மல்குலையுருடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

இ - ள். வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையேநச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலநியாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணிகளினுருவைக் கைவிட்டாரென்க.

(உக௯)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கணிகிலம்போடேங்கக்
குளித்துநீர்ரண்டுக்கோலக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
கனித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலாப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ள். அத்தேவியருடைய கிண்கணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்றுறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (ந-00)

2899. புனைமருப்பமுந்தக்குத்திப்புவிபொடுபொருதுவென்ற களைகுரலுருமுச்சீற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த துனைகுரன் முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்ற னனைமலரலங்கக்கண்ணிநந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ன். அத்துறக்கின்றவரசனும் சீவினகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமப்போலும் சீற்றத்தையுடைய ஏற்றின் உரியைப்போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராகவென்றான்; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (ந-0க)

2900. கொடியணியலங்கன்மார்பிற்குங்குமக்குன்றமன்ன னடிபணிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப் படுகினவெகுளிநாகப்பைத்தலைபணித்துமாழ்க விடியுமிழ்முரசநாணவின்னணியம்பினானே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு; ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்குமுரசம்.

இ - ன். அங்ஙனம் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னானடி யைப்பணிந்து, அரசனே! கினைத்தகாரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண இன்னணம் செப்பினென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி, அரசு. (ந-0உ)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுநாகான்சரிமுகவேற்றையூர்ந்து தேனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேனாபுல்விக்கா னுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரனைத்துஞ்சநாடு வேன்மிடைதானைத்தாயம்வீற்றிருந்தாண்மோவென்றான்.

இ - ன். ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும் சரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றுயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேனாயினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டினற்றன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரினையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றானென்க. (ந-0ங்)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாடுஞ் சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர் துறக்கமும்வீடும்வேண்டே னரும்புலாயலர்ந்தவம்மென்றாமரையினையபாதம் [ரூன். விரும்பியான்வழிபட்டன்றோ வாழ்வதென்வாழ்க்கையென் பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

இ - ள். அதுகேட்டநந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாழும் வாழ்க்கை யான்வேண்டேன்; அவை எனக்குஎன்? யான்வேண்டுவது, நின் பாதத்தைவிரும்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை,வேண்டேனென்றுமாம்.

2903. குன்றெனமருண்டு கோலமணிவண்மிங்குழாங்கொடேனுஞ்
சென்றுமொய்த்திமிரும்யானைச்சீவகற்கோயுநம்பி
மன்மல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக் குவடனையதோளா
னென்றுமற்றரசுவேண்டானுவப்பதேவண்டினுனே.

மலையென்றுமருண்டு வண்மிடேனும் சென்று மொய்த்த இமிரும் யா
னையுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சி சிறிதும் வேண்டா
னுய் அரசனுவக்குர் துறவே விரும்பினென்க. (௩௦௦)

2904. பொலியுடைத்தாருமேனும்பொள்ளிவவுடம்பென்றெண்
வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கைவையா [ணி
தொலியுடையுருமுப்போன்றுநிலப்படாதுன்றின்வைவேற்
கலிகடிந் துலகங்காக் குங்காணையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவரசன், இவ்வுடம்பின்மேல் தோற்றப் பொலியு
டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளுவயிர்த்திராது; அதனால் இப்பருவத்தே
துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியு
டையவாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி
னன்றி வேறோரிடத்துக் கையைவையாது; அதுபோல யாமும் அரசனைத்
தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக்
கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காணே.

(௩௦௧)

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கள்காய்பொ
னெழுவளார்தனையதிண்டோ ளினையவர்தம்முண்மூத்த
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தைநாட்பயந்தநம்பி
விழுமணிப்பூணிணுனை வீற்றிரீஇவிதியிற்சொன்னான்.

கழுமணி, வினைத்தொகை. திண்டோண்மக்களென்க. முழுதும் மல
ரையுடையகொம்பு. தத்தை முதனாட்பயந்த நம்பி.

இ - ள். காவலன் தன்மக்களில் இனையவர்தங்களில் மூத்தநம்பியாகிய
சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி நூல்விதியாற் கூறினென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இரந்தகாலத்தாற்
கூறினார், இயற்கைபற்றி. (௩௦௨)

2906. பால்வளைபாந்துமேயும்புகிடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்துன்குடைநிழற்றுஞ்சநோக்கி
நூல்வினோந்தனைய நுண்சொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்வினையாதவிற்பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்.

நூல் பயன்றந்தாற்போலுஞ் சொல்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வேந்தனே! நீ உலகெல்
லாம் நின்குடைநிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற்
காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு
மேலுண்டாகாத இன்பம் வேறில்லைகாணென்றானென்க.

வேந்தவென்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின். (௩௦௮)

2907. வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்வரிசையினரிந்துநாளுங்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்களிறுதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படலின்றிப்பொன்றுமவல்லளையுமன்னன்கொள்ளி
னித்தரீர்ஞாலமெல்லாநிதிகின்றசுரக்குமன்றே.

இ - ள். யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமரிந்துதீற்
றின், அதற்கு உணவுமாம்; அழிவுமின்றும்; அங்ஙனம் தீற்றாக்களிறுதானே
கழனிவிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும்; அத்தன்மைபோல மன்ன
னும் கொள்ளவல்லளையு முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவன்வழி
நின்று பயன்படுமென்றானென்க. (௩௦௯)

2908. நெல்லுயிர்மார்தர்க்கெல்லாரீருயிரிரண்டுஞ்செப்பிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழங்குழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலேவெண்குடைமன்னர்கண்டாய்
நல்லுயிர்ஞாலந்தன்னுணுமவேனம்பியென்றான்.

இ - ள். நம்பி! உலகத்துமக்கட்கெல்லாம், நெல்லுமுயிர்; நீருமுயிர்;
இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற் சிறந்தவுயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்தவுயிர்
மன்னர்காணென்றானென்க. (௩௧௦)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேனாவல்லா
னேர்நிலத்தாருமாயினீடுபல்காலஞ்செல்லு
முந்நிலமறிதேற்றாதுருமேன்முறிந்துவீழூர்
தார்திலமார்பவேந்தர்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

இ - ள். தாருக்குநிலமாகியமார்பனே! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்த
நிலத்திலேயுருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை ஊருநிலமிதுவென்று
அறியாதுருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானும்வீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்
தர்தன்மையுமென்றானென்க.

என்றது - வேந்தர் அரசை ஆளுமுறைமையினளின், அது நீடுநடக்கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிறுபோல
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி [டாய்
வேந்தர்தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்
நாந்தகவுழுவரேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ன். ஏறே! வேந்தர் அருளோடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிறு போலே பகைவர்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்பு வனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொடுத்து அவரை அழிக்கின்றவெண்ணத் தைமறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றனென்க.

“களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல, வொளித்த துப்பினை” (புறநா. ௩௦) என்றாற்பிறரும். (௩௧௨)

2911. குடிபழியாமையோம்பிற்கொற்றவேன்மன்னர்மற்று
னடிவழிப்பிவிவர்கண்டாயரும்புகழ்க்கெதிதலஞ்சி
நொடியிலோரொழுத்தும்பொய்யையுண்கலைநீத்தநீந்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்முகமரவென்றான்.

இ - ன். தீங்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்க்கெதி தலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரொழுத்தையுங்கூறுதேகொள்; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள்; இவையெய்னறிக் குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின் னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்காணென்றனென்க. (௩௧௩)

2912. சேனடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடநோக்கின்மாதர்மாலோரட்பயந்தமைந்தன்
கானடந்தனையமான்றேர்க்காளையைக்காவன்மன்னன்
ருனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை, இசைகிறை. கானடந்தனைய - காற்றுவிசைகொண்டெடந்தாற் போன்ற; இனித் தன்காலநடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென் றுமாம்; கானடந்தனையகாளை - சுதஞ்சணன்.

இ - ன். சேனடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும், மான்போலுநோக் கினையும், காதுலையுமுடைய குணமலை முதற்பயந்த மைந்தனாகிய காளை யைச் சிவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கற் துக்கடனாஸில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினென்க.

என்றது, தன்குலத்திற்கேற்ற நுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவுரிமையை.

2913. கூரெயிறணிந்தகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யேரணிமயிலஞ்சாயலிலக்கணையின்றிசிங்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரறைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியாகவென்றான்.

இ - ன். செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையின்றி சிங்க
மாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீசொரிகின்ற பொன்ம
ழையைதகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்றது, சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசானும்படி உரிமைகொ
டுத்தானென்றவாறு. (நகங்)

2914. தன்கழறொழாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேந்தினின்ற
பொன்றிகழுருவிற்பம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழ்முடியுஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
குன்றினங் குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினுனே.

ஞ்சரக்குழாத்தினுன் - சச்சந்தன்.

இ - ன். சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்பு வணங்
கித் திறையாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படிவீனையுடைய
நந்தட்டன்புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவ
னிற்சும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வே
ந்தாக்கினானென்க.

“படையுங் கொடியும்” (தொல். பொரு. மர. எக) என்னுஞ்சூத்தி
ரத்தான் அரசார்க்கே முடிகூறினமையானும், “விலலும் வேலும்” (ஐடி,
ஐடி, ஐடி, அந்) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினேனோர்க்கு முடி
கூறாமையானும், “அந்த னாளர்க் கரசுவரை வின்றே” (ஐடி, ஐடி, ஐடி, அஉ)
என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரே அரசியல்பூண்பரென்றமை
யானும், நந்தட்டன்புதல்வனை முடிகூட்டினானென்றல் பொருந்தாமையு
ணர்க. (நகக)

2915. நிலஞ்செதினெடுக்குமான்தேர்நித்திலம்வினைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனையதோளான்.

செதின - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, ‘நிறஞ்
செய்து’ என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில்
செய்த தோள்.

இ - ன். தோளான், தேர்க்களையும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடைய
வாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்
லாம் கொடுத்தானென்க. (நகங்)

2916. நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விதுண்செவிமண்கொண்ஞாட்பில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றோழர்மக்க
ஹைக்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாரைப்பழிப்பறநாட்டினானே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொண்
றும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

இ - ள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூய நூற்கேள்வியை யுடைய
யாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினனென்க.

என்றது, தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர்மக்களும்
இவற்குச் செய்கவென்றானென்றவாறு. (நகஅ)

2917. காவலரகலமென்னுங்கழனியுருமுதுகாமர்
மாவலம்வினைத்தகோட்டுமழகளிற்றரசனன்னான்
பூவலர்கொடியனானாவிடுக்கியகொயில்புக்கான்
நூவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுடித்தவன்மே.

மாவலம்வினைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மா - பெருமையுமாம்.

இ - ள். களிற்றையொப்பான், தன்றேவியாராகிய கொடியைப்போல்
வானா இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு
அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடா
மின்றிப் பாகன்தோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்
கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். நூவலரொலியல் - தூய்
தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'நூவலர் கொடியனார்' என்று பாடமோதி,
அழிகின்றகொடியனையாரென்றுமாம்; தூவுதல் - அழிதல். (நகக)

உஉ.—து ற வு ண ர் த் த ல்.

2918. செம்பொனாற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகடுகொண்ட
வெம்புநீள்சடருஞ்சென்னிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனாற்செய்தபாவையனைவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்வளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னால்வேய்ந்து மணியால் முகடுகொண்டமாடம்; ஞாயிறும் வில
ங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற்
செல்வன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றானெ
ன்க. (நஉஉ)

வேறு.

2919. க. தின்பளிதமாலைத்திரடாமற்கிழந்தீம்பூ
நன்கொளியெய்தாமறநூற்பூநகின்றதாமம்

பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுத்தமிளிர் தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம்.

2920. உ. ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கி நுளையேபோற்
ரோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்
முன்றுலகம்விற்குமுலைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அழைக்கின்ற அரசனவலாளர் செல்கின்றகால
த்து, ஈன்றமயில்போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவாழு
ங்கால்திரண்டதாமம், தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றக
ட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணி
யினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்
காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே மணமெங்குமயங்கி நுளையே
போற்றோன்றும் அணையின்மேலாரா யிருந்தாரென்க. (ந.உக - உ)

2921. இன்னதருளென்றிளையேர்த்தஞ்மிருர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகண்கிணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனகின்றார்.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமிருந்தவனவிலே, சென்றவிளையார், அரசன்
திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த,
அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்ன
னடியை வணங்குகின்றாரென்க. (ந.உக)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழும்பைம்பூ
னிலவமலர்வாயினணிகூரெயிற்றிநீரே

நனருன்.

இ - ள். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால்முதலியவற்
றையுடைய எயிற்றினீர்! தும்முடையமனம் பரத்தமனமாயிருக்கும்; அதனை
ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

அம், அசை.

(ந.உச)

வேறு.

2923 வாயழலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயழத்திரண்டமென்றோன் வெம்முலைப்பரவையல்குற்

ரோய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாடிச்
காயழற்கொடியைச்சேர்ந்தகற்பகமாலையொத்தார்.

வேய்வருந்தத் திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது.

இ - ள். அதுகேட்ட தோன்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை
வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்துறவையுட்கொண்டு, தம்நலந்தொலை
ந்து, வாடி, நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (நஉஇ)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலைப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைதுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

இ - ள். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்
லது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும்,
அருந்தவரும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்
டார் தன்மையில்லையென்றென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(நஉச)

2925. அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்ற
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா
விட்டுநீர்வினவிக் கேண்மின் விழுத்தகையவர்களல்லாற்
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையில்லைகண்டர்.

இ - ள். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்பீராக; குன்
றத்தல்லது வைரம்தோன்றா; குளத்திலல்லது குவளைபூவா; அவைபோலத்
தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகாணுங்
கொளென்றென்க.

(நஉஎ)

2926. நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர்தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினீதல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றாண்டொறுாட்டு
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டர்.

இ - ள். அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்
கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிக்ககொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிரு
க்குமாயினும் தத்தகிலைக்குத்தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களிலுறா
யும் தெய்வங்கட்குத்துவும்பலியனவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு
அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கொளென்றென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(நஉஅ)

2927. அற்றவர்வருத்தரீக்கியாருயிர்கொண்டுகிற்குந்
துற்றவிழீதல்செம்பொற்றுறக்கத்திற்கேணியாரு

முற்றுயிரோம்பித்தீந்தேனானெடுதறப்பின்யார்க்கு
மற்றறாயில்லைமண்ணும்விண்ணும்மடியவன்றே.

இ - ள். ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி அற்றவர்க்குத் துற
றுஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம் ; அவையேயன்றிக்
கொலைகடித்து தேனையும் ஊனையுந் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும்
மண்ணும்விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டுமெ
தில்லை ; நமக்கு அவ்வி ரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்வி ரண்டும்
நம்மடியிடத்தவன்றேயென்றென்க. (௩௨௧)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவார்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞைச்சூழ்வளையார்தோள்விளையாடி.
ஞாலங்காக்கும்மன்னர்களாவார்நறவுண்ணைச்
சீலங்காக்குஞ்சிற்புகாரம்முடையாரே.

இ - ள். பந்தையும் மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலை
யில் மகளிர்தோளிலேவிளையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருந்
பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணாமையாகிய சீலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியை
யுடையார்கானுங்கோளென்றென்க. (௩௩௦)

2929. மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
ஊசித்துன்னமூசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிறிப்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

இ - ள். முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணாதார், பின்பு அழுக்கினையுடை
யனவாகிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்லொய்த்த
ஆடையைக் குளிர்மிக்ககாலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி,
பாவாய் ! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட் சேற்றற்குக்கூசிக்கூசி
நிப்பென்றென்க. (௩௩௧)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுநங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரளைந்துகூற்றுல
னீட்டியநிழன்மதுப்போலவுண்ணுமே.

இ - ள். காட்டகத்து ஓட்டவல்லாறொருவன் ஓட்டுங்கலை ஓடவற்
றாயின், அவனைத்தப்பியும்போம் ; அங்ஙனந் தப்பாதபடி கூற்றுலவன் நம்மை
ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றென்க. (௩௩௨)

2931. புள்ளுவர்கையினுமுய்யும்புள்ளாள்
கள்ளவிழ்கோதையீர்காண்மினல்லினை

யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
மெள்ளியீரறத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ள். கோதையீர்! யான்முகநியவாரேயன்றி நல்வினையாற் புள்
ளுவர்கையிலேயுகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யா
மும் நல்வினையெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று கா
ண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையா
னொருவன் பயனின் ருக்கவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை
உலகியல்பாற் றெரிந்துகொண்மினென்றனென்க. (நகநக)

2932. மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவீங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழுக்கினல்லறந்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாருமே.

இ - ள். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்
கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோராயுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்;
அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும்
அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின்
கூறுமென்றனென்க. (நகநக)

2933. புள்ளிரீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்த்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமென்முழுப்புலாற்றாரம்பையுய்ந்துபோய்
வெள்ளிரீர்ப்பமேவினைக்குமென்பவே.

இ - ள். சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்றதனை
பார்த்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று
கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெ
ரிய வீட்டின்பத்தைவினைவிக்குமென்றனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க.

(நகநக)

2934. பாற்றுளிபவளரீர்பெருகியுன்றிரண்
தேற்றரீர்க்குறம்புழையுந்துபோந்தபின்
சேற்றுரீர்க்குழியுளையமுந்திச்செல்கதிக்
காற்றுணப்பெருதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தனைதிரண்டு உய்ந்து
இடையருது ஊறுநீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவையுடை
த்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக் கு நல்வினையாகிய
பொதிசோற்றைப் பெருதேபோய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்
டும் அக்குறம்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றனென்க.

குறம்புழை = இடக்கர், 'பருகி' என்றுபாடமாயின், உள்ளடக்கியென்க.

2935. திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்
பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டேதோட்காலவேற்கணிர்.

இ - ள். வேற்கணிர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்
றிப் பொருளையும்போகத்தையும் பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை
மறத்தலைப் பாதுகாப்பீராகவென்றானென்க.

காலத்தைச்செய்யும் வேல்.

(ந.ந.௭)

2936. மந்திரமருந்திவையிலையாய்விடி
ணைந்தலையரவினையாவர்தீண்டுவார
சந்தரச்சுரும்புசூழ்மாலையிலையேன்
மைந்தருமகளிராமருங்குசேர்கிலார்.

இ - ள். உலகத்தில் மந்திரமருந்தும் இல்லையாயிற் பாம்பைத்தீண்
டித் தம்பவயத்ததாக் குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற் றம்
மைச் சுரும்புசூழியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகேசெ
ன்று அவரைத் தம்பவயத்தராக் குதலிலரென்றானென்க.

(ந.ந.௮)

2937. பொன்றுலாம்பொன்னனீர்தருதும்பாகுநீர்
தின்றலாற்சிறுவரையானுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினால்
வென்றுலாம்வேற்கணிர்விழுத்தக்கீர்களே.

இ - ள். பொன்னனீர்! வேற்கணிர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாசு
தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாசுதின்ற
மல் சிறுவரையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசினால் ஒருதலா
ம்பொன் தருவேமென்றானென்க.

(ந.ந.௯)

வேறு.

2938. மெய்ப்படுசாந்தும்பூவுமிகநனிகமமுமேனுங்
கைப்படுசாந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்துநெய்த்தோரசம்புசோரமுகற்புன்றோற்
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்முனுமால்.

அழகலசம்பு - மலங்கள்.

இ - ள். பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடு
கூடியபித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அழகலசம்புசோ
ருமெய்யிலே முன்னேயணிந்த சாந்தும் பூவும் கமமுமாயினும் பின்னுங் கை
வழியாகிய சாந்தும்பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய்
யாக யான்கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றானென்க.

(ந.ந.10)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணித்
தனிச்சித்தம்வைத்தேற்றாந்தளர்ந்துகண்பரப்பினோக்கிப்
பனித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினென்னும்.

இ - ள். நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லோமாவென்று
இதனையெண்ணி நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத்
திவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்த பரப்பி நோக்கி நடுங்கு
வேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினலுண்டாந் தனித்தசித்தத்தை கிலைபெ
றவைத்தலைத் தெளியேம்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னையென்றானென்க.

‘வாடும்’ என ஒருசொல்வருவிக்க.

2940. நீனிமங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிமங்கொண்டுவெய்யபடாமுலைபையிற்றாங்கி
வேனிமமழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிமங்கரக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

இ - ள். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வரு
வநீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இமையழுக்கி
குறைந்து மேனி ஒளிகெடுமூப்பு மேல் நுமமிடத்தேவருமல்லவோ; அந்
ற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்றானென்க. (ந.ச.உ)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனையகுய்கம
முஞ்சவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்தடா
மிஞ்சிமாநகரிடம்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யாநூர்வமில்லையே.

இ - ள். யானை உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கம
மும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில்
ஆசை எனக்கில்லை; அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பேனெ
ன்றானென்க. (ந.ச.ந.)

உரு.—அந்தப்புரவிலாவணை.

2942. க. ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
விருவர்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவதுண்ணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்படாமுலைப்பைம்பொற்கொம்பனீர்.

2943. உ. காதலங்கழிந்தநாளிதனிநிப்புற
மேதிலமென்றசொற்செவிச்சென்றெய்தலு

மாதரார்மழைமலர்த்தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந் துவிழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவர்மேலே இருவரியைந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப் பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே துசப்பு வருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநா ளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குஇப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத் தேவியர்கேட் டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மாப்பிலே வீழ்ந்தன வென்க.

(௩௪௪ - ௫)

வேறு.

2944. செருக்கிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணார்கண் ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைபபாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

இ - ள். நணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலும் கண் ணுடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணுகிய களாயுள்ளேபாய்ந்து குள மாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி வீழாமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க.

(௩௪௫)

2945. அழலேந்துவெங்குஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொடிகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியமுதாரகோதைமடவாரே.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல் லாலே சேவடிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அமுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியமுதாறுபோல ஏங்கியமுதாரென்க.

(௩௪௬)

வேறு.

2946. குலிகவஞ்சேற்றுறைக்குங்குமரீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழலடிகணுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுரை
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போருயிராகிநின்றார்.
அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். குலிகச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிகீரிலேவளர்ந்து வண்டாகியபாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலும் திருவடிகளே! யாங்கள் நம்மிடத்துப் பிழைத்தகியாது? அதனை உணர்மினென்றுகூறிப் புலிக்கட்பட்ட மாணுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிரராகிகின்றாரென்க. (ந.ச.அ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப் பெருந்தகுமுறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலாவியென்னீர் விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ள். முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆருந்தன்மையையுடைய குறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர் தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராக வென்பாரென்க. (ந.ச.க)

2948. கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூந் தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சை.

இ - ள். ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதலைக்கொண்டிருந்தவிரலே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி அரசனெண்ணியதனையே யெண்ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்திக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்கைகளைப் பற்றினீரென்றலின், உம்மை - சிறப்புமமை. 'சாந்தங், காதல்கொண்டணிந்த' என்றும் பாடம். (ந.௫௦)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியார்ந்தசீமடிபனித்தலஞ்சிக் குஞ்சிமேலேற்றகோமான்கொப்புளித்திட்டவெம்மை வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்காள் வாங்குபுதமுவிக்கொள்ளீர் நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

இ - ள். தோள்காள்! எழுதி அழகுநிறைந்தவடி ஊடுகின்றகாலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துநெங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி நுகரேமென்று கைவிட்டவெம்மை நீர் அனைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பிரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், நம்முடையகை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

‘நெஞ்சின்’ என்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (நடுக)

2950. முட்டிவட்டனையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலர்ந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிராளு
மொட்டியிட்டிறையவெங்கட்குயரணையாயமாப்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயின்னமையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டனையவாய்த் திரண்டு பெருத்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக் கிடந்த மாலையின்மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங் கட்கு அணையாயமாப்பமே ! கேளாய் ; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட் டென்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தேயுள்ளது கூறவென்பாரென்க.(நடுஉ)

2951. மாக்கவினவளரத்தீண்டிமணிநகைநக்குராளுந்
பூக்கவினாரந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனோடேந்தித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினுய்தரணிமன்னி
னீக்கிரீயெம்மைநோக்காய்நீத்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படித் தீண்டி மாணிக்கத்தின தொளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினழகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரே ! நீ எம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கி னுய் ; அங்ஙனநெருக்கியநீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாது காவாயாய்க் கைவிட்டுநின்றாயோவென்பாரென்க. (நடுக)

2952. அன்னமேதோகைநல்யாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரேநங்கைமாரென்றேத்தியபவளச்செந்நா
வென்னைநீகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினுயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென் கின்ற இத்தன்மையரெயென்று எத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே ! நீ மன் னனைப்போல் அருளினிற் றி எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை ; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம் ; அதனைக் கூறு ; கூறாயேல் நீ இரண்டுநாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (நடுச)

2953. பூணினனெருங்கநொந்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணினுல்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்
பேணிநீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டதந்தீர்
காண்மினோவின்றெம்வண்ணங்கண்ணிலீர்கண்களென்பார்.

இ - ள். இவை பூணோடேநெருங்குதலாலேவெம்பி நொந்து புடைக் கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன்னுனி

ஹப் பின்னும் அம்முலைக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே ! நீர் அம்முலைக்கண்களைப்பேணி தும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்குப் பேரின்பத்தைத்தந்தீர்; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீராயினீர்; எம்வண்ணங்கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நடுநடு)

2954. சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சீறடித்திருவில்வீச
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநீயெ
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின்மெதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலேவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

இ - ள். வண்டார்மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே ! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச்சிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம்முகிழங்கை எய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவியருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார், என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினாரெனவருவித்துமுடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றிற்காகத் தேவர்கூறினார்; “சொல்லா மரபினவற்றொடு செழீஇச் - செய்யா மரபிற் றொழிப்படுக்தடக்கியும்” (தொல். பொரு. பொருளி. 2.) என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தாலென்றுணர்க. (நடுநடு)

2955. வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்வினோந்ததால்வினிந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளையீன்றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
திங்கதிர்த்திங்கன் செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகொல்லார்
தாங்குமாறெண்ணையாவிதரிக்கிலேந்தேவீர்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனம் தன்நன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பார் கடலும் நஞ்சாய்வினந்தது; வெய்யோன் தன்னிடத்தில்தவருளையீன், அவ்விருள் பாராமறைத்துவிட்டது; திங்கன் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது; ஆதலால், தேவீர்கான் ! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனம் கூறுவீராக வென்பாராயினாரென்க. ஈன்று, ஈன. (நடுநடு)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள் கொல்விஞ்சைமகளேகொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்காந்தருவதத்தையென்
றெண்ணையவானெடுங்கண்மெய்கொள்ளவேமுற்றுப்
பண்ணற்பயின்றிரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாயவனப்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அழிவைக் கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே இவனை விண்ணோர் மகளோ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று துணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்டநீர் இங்ஙனம் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்டாராவீரென்க. (௩௫௮)

2957. கொல்வேனெடுங்கட்குணமாலேகுஞ்சரத்தா
லல்லனேயுற்றானுக்கன்றுகளிறடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின் பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின்றிவளுமின்னாளோ.

இ - ள். குணமாலையானையால்வருத்தமுற்ற இவன்பொருட்டு அன்று அவ்வினையையவருத்தி இவனைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தநினக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னாளாயினாளேவென்க. (௩௫௯)

2958. தூம்புடையவெள்ளெயிற்றுத்துத்தியழுகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்
தேம்புடையவின்னமுதாச்சேர்ந்தாய்க்கினியதுவே
யாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றாற்றிற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமனின்றது; அது வே இன்று ஊற்றிற்றுகாதோவென்க.

இ - ள். புனாயினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடையநாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமைவாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடினநினக்கு அந்நஞ்சேதீர்ந்ததில்லையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்ணாரம்வில்லிலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரரின்னமிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
வீழ்ந்ததெனவீழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து, போழ்.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடுமபடியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கள்த ஏவைப்பெற்றுப் போக மாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றவமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலேயாகாதேவென்றுகருதி விரும்பினாய்; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௦)

2960. கண்ணோகையலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுண்ணின்புற்றீர்
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவன்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவனைப்பெற்றபின்னர், இவனைப் பெண்ணோ! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ! கயலோ! கழுநீரோ! தாவியோ! பிணையோவென்றும் புணைந்துரைத்து முன்பு இன்புற்றநீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க. (ந.சு.உ)

2961. பொன்னகரவீதிபுகுந்தீர்பொழிமுகிலின்
மின்னினிடைநுடங்கநின்றாடனவேனெடுங்கண்
மன்னனகரெல்லாம்போர்ப்பவலைப்படலர்க்
கின்னையொளியிழந்தவின்னாவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைப்பண்மைமயக்கமாம். போர்ப்பவென்றது, "எங்கெங்கேநோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே" (விம. அந) என்

1 - ள். இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்தநீர் விமலைகண் குழ்போத அவ்வுலையிலே அகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்டவுமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னுவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (ந.சு.ந.)

2962. செங்கச்சிள முலையார்தின்கறையூர்பல்லினார்
மங்கையர்க்காப்பமகிழ்ந்தானீர்மகிழ்ந்து
பங்கயமேபோல்வானைப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணனைத்துத்
தங்கினாய்கோவேதுறத்தற்கவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார். பங்கயமேபோல்வான் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக்கடம்பூண்டவள்.

இ - ள். கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர்க்காப்ப அக்காவலைமகிழ்ந்தானீர்மகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடினாய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணலைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணலே அவள்வன்மையை நெகிழ்த்தன்க. (ந.சு.ச.)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்தித்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடின
யல்லாந்தவணடுங்கவன்பினகல்வாயோ.

இ - ள். தோளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம்புணர்ந்தநீர் அவள் அலமந்துநடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி, ஏந்த.

(ந.சு.டு)

உசு.—கோயில் விலா வணை.

2964. க. கல்லோமரனுமிரங்கக்கலுழந்தருகி

யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயில்போற்
சொல்லாததுயர்வார்தொழுவாரழுவாரா
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.

2965. உ. பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளைய
நீப்பிரென்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவா
ரேப்பெற்றமான்மிணைபோலேந்ருவாரின்னுயினாக்
காப்பரேற்காவலனார்காவாரோவின்மென்பார்.

2966. ஈ. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்ணும்முகமுமுலறிச்
செழுநீர்மணிக்கொடிகன்காழகஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீரவாயலறியல்லாப்போன்றாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்ஙனஞ்சொல்லியென முற்கூறி
யவற்றைக் கூட்டியுணாக்க.

உ. காவலனார் - காத்தலை வல்லவர்.

ஈ. கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக
முமென்க.

இ - ள். தேவியர்கலங்கி நெஞ்சருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்க இங்ஙனஞ்
சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; எங்குவார்;
என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய்அலறி அழர்
தன்மையவாய் அலம்வருவனவற்றை யொத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்திசை
களிலுநின்ற மகளிரும் இளமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்; அழ
வாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டாயிற்
றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையும்
கருதி. (௩௬௬ - அ)

வேறு.

2967. பண்ணார்பனைமுழுவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கப்
புண்ணார்புனைசூழலுமேங்காபுனைபாண்டிலிரங்காவான் பூந்
கண்ணாரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணார்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்தே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணார்
வலம்புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுணைப்ப.

இ - ன். பூப்போலுங் கண்ணாருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங்குரன் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் பண்ணார்யாழும் ஒலிகெட்டுத் துனையா ர்ந்தகுழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தை யுடைய கிண்கிணிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (நகசு)

2968. அணியார்மணியரக்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்மாத் தாட், பணியாரபெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்கோட்ட, பணியார்மழ்க்கடாத்தண்ணலரசவாப்பண்ணார்பாய்மா, வினையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணாநின்றினைந்தாமே.

இ - ன். அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டிகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள், யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குதினாகன் தாமுண்ணாவாய் அழுது வருந்தினவென்க. (ந௭௮)

2969. கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்துந் தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன் பார்திமைக்கும்பணியார்வானம் பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுருடிபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்தும் சுண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழித்து - வாங்கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என்றும் பாடம். தொழித்தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ன். கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வாளைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேகிற்றலிற் பொன்னுலகு குடிபோன தன்மையையொத்ததென்க. (ந௭௯)

2970. அழலார்சுரையெயிற்று வெஞ்சினவைவந்தலைசுமந்தவெகுளிரா கிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவுவிசுஞ் [க சுழலார்பசும்பொன்னும்வேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார் கழலானகராமமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே. [ந்த

அழல் - நஞ்சு. சுரை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும்பொன்னும் மேலேவேய்ந்து கதினாச்சொரிகின்றநகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமேல் நிலவுவிசுங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவிசுமடியென்க; கழல், ஆகுபெயர். பஞ்சியார்த்தகழல் - கிறத்தாலும், மென்மையாலும் செம்பஞ்சின் தன்மைகிறைந்த அடி. அது, மேல், "திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே" (முத்தி. சக௨) என்பதனுணர்க.

இ - ன். மேல் தேவர்வணங்கும் கழலானதுநகரம் கடல்போற் கலங் தன்க. (ந௭௯)

னும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன்துறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௮)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென் றடம்பெருங்குவளைக்கண்
முழிவாய்முல்லைமலைமுலைமுகமுரிந் துநக்க [ணர்
யாழின்வாய்முழுவம்விம்மவாட்டொழிந்தபர்ந்துதீந்தே
ஊழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணார் பெட்டியின்முல்லைமலை முலைமேலேநக்க முழுவொலிப்ப முரிந்தாரிடம் ஆட்டுமொழிந்து யாழின்வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வூர் வருந்திற்

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினந்தான் பாடுமாறொழிந்து முறைமைப்பட்ட பாட்டினுலொக்கும் பாட்டு. (௩௭௯)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்குகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சும்மைகாந்ததுமொத்ததன்றே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - “மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணி” பவளக்கால்; (நாம. அச) பவளக்கால்திகழுங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்கிமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ள். நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அது வேயன்றி ஒலியவிற்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்ததென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார். (௩௮௦)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்தாரிஞ்சிமின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன் றிருநகர்தெருள்கலாதாய்
நிலையிலாவுலகின்றன்மைநீர்மைமீக்கூறிற்றன்றே.

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பாய்ந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தும் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்.

இ - ள். மார்பன்நகர், பொலிவுழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெனியலாகாததாய் உலகின்றன்மை நிலையில்லாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூறிற்றென்க. (௩௮௧)

வேறு.

2977. கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக்கொழும்புகையு
ரகயு

மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கியாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றோன்றாமறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கேந்தின
புகையும், மாலைக்கிட்டபுகையும் பொருளையீயாத உலோபர்புகழ்போல மறை
ந்தனவென்க. (ந.௭௬)

2978. புல்லுண்புரவிபுலம்பிவிடுகுரல்போ
னல்லவனோபோழுவநானாநரல்குரல்போற்
கல்லாவினையர்கலங்காச்சிரிப்பொலியுங்
கொல்யானைச்சங்கொலியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்
கறுக்கின்றவரவமும், நானாநரலுங் குரல்போல இனையர் விடாதுகிரிக்கின்ற
சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்றவொலியும் அவ்விடத்துக்
கூடாமல் நீங்கினவென்க. (ந.௮௦)

2979. பொற்புடையபூமலைசார்த்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிக்காவலவையிழந்த
நற்புடையதேனார்நறவுநயம்புல்லார் [வே,
சொற்பொருள்போல் வேட்கப் படாசோர்ந் தொழிந்தன

இ - ள். மாலையும் சார்த்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடைய மங்கை
யரைப்போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்
கப்பாடாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (ந.௮௧)

2980. தீம்பால்கினிமறந்துதேவரவிமடங்கித்
தூம்பார்நெடுங்கைம்மாத்தீங்கரும்புதூற்றுவா
யாம்பாலுரைமடங்கியாரும்பிறர்பிறராய்க
காம்பார்நெடுவருட்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுரைமடங்கியாரும்பிறர்பிறராய் - அரசன் துறவினைத்தாழுமுட்
கொண்டன்மையின், மனவேட்கையாலே நுகரப்படும்பொருள்கள்மேல்
நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மை
யின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய். இடையாமத்திருளில்லின்று
முள்ளுடைய மூங்கில்கிறைந்த காடேபோலென்றதனற்பயன்: இவ்வுரிந்
பெற்ற செல்வந்தன்னையேதுகாந்தாற் பின்னும் வருத்தஞ்செய்யும் பிறவியா
கிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும்,
வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்
தானாககரி காடுபோலாயிற்று; கிளிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொரு
ள்களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ள். மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றவாய்நின்றலானும் பிறர்
பிறராய்நின்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க,()

2981. நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத்திருமாவின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டினைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீர்
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றான்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும்
தானையையுடைய அரசன்.

இ - ள். ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துற
த்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்து அறிவுடை
யோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (ந.அ.ந.)

உக — து ற வு வ லி யு று த் த ல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூரிலை
மல்லல்வேலிரண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்மகஞ்சிவந்தகண்ணினு
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினுன்

சொல்லினுன், முற்றுவினைத்திரிசொல்.

இ - ள். அங்ஙனம் சேர்ந்தவளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டிவேலைச்
சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த
கண்ணிராழப்பவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினனென்க. (ந.அ.ச.)

வேறு.

2983. நற்றவம்பரவைஞாலநாழுடனிறுப்பின்வைய
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்றா
திற்மெனவுணர்ந்துநிற்பிற்பிறருமகளென்றுநீங்காள்
பற்றொடேநிற்பினென்றுத்திருமகள் பற்றல்செல்லாள்.

இ - ள். நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம்
தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறுகடுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை இத்
றெனவுணர்ந்து அத்தவத்தேநிற்பின், திருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்;
நாம் பற்றோடேநிற்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆத
லாம் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்யம்மினென்றனென்க. (ந.அ.இ.)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலைமகனுகுப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வெள்ளின்மேற்கவிழநீரு
மைப்பொலிகண்ணினீரான்மனையகமெழுகிவாழ
விப்பொருள் வேண்டுகின்றிரிதனைநீர்கேண்மினென்றான்.

இ - ள். யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலேகிடந்து புலைமகன் ஒந்
கையாலே புழுக்கலாகிய பவினையயிட்டு நீனாயுகுப்ப அங்ந்நையுண்டு கவிழ்;

நீரும் கண்ணீரான்மெழுகிவாழ இப்பயனின்பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலையகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன் குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு நின்றவின்; “புலையனைவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” (புறநா. ௩௬௦) என்றும், “இழிபி ரப்பினோனியப் பெற்று” (ஹை. ௩௬௩) என்றும் பிறருங்கூறினார்; நாவிதனுமாம். கவிழ்தல் - பொன்றக்கெடுத்தல், (௩௮௬)

2985. க. கொல்கினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணாளி
யில்லெலிபார்த்துநோக்கியிதப்பின்னீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீர்திப்பகாவின்பம்பருகினல்லா

2986. உ. ஆற்றியமக்கனென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பரவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மினநீருமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பல்வினை - இருவினை. பகாவின்பம் - நீங்காவீட்டின்பம், நல்வினைவினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

உ. ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

இ - ள். பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும்யாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகிய அமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளேயுழந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுள்ளோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவம் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவென்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௭ - ௮)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை
யூதுவண்டுரைத்ததாரானுவர்ப்பினினுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதராரநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுநிகளத்தானெடுங்கணரே.

உவர்ப்பு - வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத்தை விடுதல். தாரானாகிய, காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலபிறப்பி

லும் நமக்கு மனைவியராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்கெய்தவந்தவர்தாம் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத் தகாதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுகுள்ளே பாய்ந்துகின்ற நீர்.

இ - ள். காதலான், மாதராருடைய அறிவென்னுநீனாக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர், நெஞ்சுவெறுப்பினுற் றேறித் தவஞ்செய்துமென்றாரென்க. (௩௮௧)

2988. தூமஞ்சால் கோதையீரே தொல்வினை நீத்த நீநி
நாமஞ்சால்கதியினீங்கி நன்பொன்மேலுலகினுச்சி
யேமஞ்சாலின் பம்வேண்டி நென்னெடுமம்மினென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன்றமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ள். மேருவையொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்றூங்கி இருவினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புநீ ராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றானென்க. (௩௮௨)

2989. நாடகநயந்துகாண்பார்நலங்கிளர்கண்களாஞ்ஞாறு
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்தினைநயந்துண்பாரா
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்பிடித்துநீறட்டியிட்டேங்
கோடகமணிந்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டிம்கூறிற்று; “விளியாதான் கூத்தாட்டிக் காண் டலும்” (தீரீ. கக) என்றலின். ஞ்ஞாறு - தோண்டியும். உண்பாரா நீறட் டியுமென்றது - உண்பாரா உண்ணுமற்றதெத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண் டும் - மிக்கஅன்பினுற் புணர்கின்றாரா நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண் டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை நுகர்கின்றாரா நுகராமற் கை யாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கன்பிறத்தோர்பிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியால் நுகராமற் றடுத்து யாரும் நுகர்ச்சியைக்கைவிட்டே மாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம் - தாமம், முகுடம், பதமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ள். அதுகேட்டதேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின் மையின், யாரும் கின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (௩௮௩)

வேறு.

2990. சாந்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலராம்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுநாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுதார்காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தநிகழ்ந்ததாகக்கருதி மலராற் கடந்தலைவழிபட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவேயென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து - லீடுபெறுதற்குரியதவங்கள் எமக்குவாய்த்து.

இ - ள். அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடியேமும்வாய்த்துவந்து நின்னை வழிபடுநாள் இன்றுபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (நகஉ)

உள.—தேவிமார்துறவு.

வேறு.

2991. தெண்டினாரீத்தநீந்தித்தீங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
விண்படர்ந்தனையமாலேவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிரண்முத்தமாலேக்கதிர்முலைநங்கைமாரா

வெண்டினாவியக்குங்கேள்விவிசையகண்ணபயம்வைத்தான்.
திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிரைச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றற்போன்ற குடையையுடையவேந்தன். கண்கிரண்டமுலை. கடல்போலு னாற்கேள்வி.

இ - ள். வேந்தன், தேவியனா விசையயிடத்தே அச்சமின்றாக வைத்தானென்க. (நகஉ)

2992. கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகம்பக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திமிகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசினழைக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு, விருப்பம்வடிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ள். தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமேநீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்மையை யொத்தாரென்க. (நகஉ)

2993. தழுமலர்த்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்
செழுமணிகிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானீழ
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிருழந்தார்
கழுமியதுகிலிற்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ள். பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகற்புகைவிம்முநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழவிலே அவனாயிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைக் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவுளை ஏழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை, இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்; கழுமில், முயக்கம். (நகஉ)

2994. நறும்புகைநானநாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சுண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிமந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினாரே.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்க்
திரளைக்கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையைபும் சுரு
ப்பூரப்பொடியையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்களால்
அடங்கியிருந்து உகுத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினு
ரென்க.

(நகக)

உஅ.—பெ ரி ய யா த் தி னா.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

எந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் -
மாற்றற்றபொன்.

இ - ள். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புல
ம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையிணைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரன்செங்கிதி
பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை யொத்தனவென்க.

2996. என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ள னீண்டிய
வன்பரிந்திகலாவுலகமார்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம் அன்பரிந்து - அன்பற்று.
எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மை
யைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாற்செய்தகலங்கள்.
வண்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாதவுலகங்
களாவன, வேற்றரசரான்ட நாடுகளும், இழிசூலத்தோருறையும் வன்பா
லாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ள். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து
கலங்களைவீசுங்கைகள் பதுமரீதியை யொத்தனவென்க. (நகக)

2997. பூந்துகில்புனைகலமாலேபூசுசார்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமாமணி

காந்தியகற்பகக்காண்டாபிஞ

மாலை - முத்தமாலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

இ - ள். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றை உலகதாகும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக்காண்டாயினானென்க. (௩௯௯)

வேறு.

2998 தேய்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேன

ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்

வேய்நிறையழித்தமென்றேரூள் விசையையையத்தொழுதுவாழ்

சேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தான்மேவர்கொண்டேகினாரே. [த்திச்

தேய்பிறையெனவே துதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுமெனியும். வேய்போலுமென்றேரூள்.

இ - ள். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயையொத்தவன், துதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசையையத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலேயேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டோயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள்பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று உட்கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கழிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்த வென்றார். (௪௦௦)

உகூ.—ச ம வ ச ர ண வ ரு ண னே.

வேறு.

2999.

நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்குழல்

பாந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே

விருந்துபட்டியம்பினமுழுவம்விங்கொலி

சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ள். அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழுவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்கவோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (௪௦௧)

* பத்துவகைக்கற்பங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (௩) பூஷணாங்கம், (ச) மாலியாங்கம், (இ) தீபாங்கம், (ஈ) கிருகாங்கம், (எ) சோதிராங்கம், (அ) போசனாங்கம், (ஔ) பாசனாங்கம், (க௦) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவை, முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பாணங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸர்தமண்டபாதிகளையும், சுந்திராதித்தரொளியினையுட்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய தான் குவகைஉணவிலையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது புரீபுராணத்திற் கண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமலைகள் பொலிந்துபூஞ்சுணர்
தங்கியித்தரணியும்விசம்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலை
கள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசம்பும் மணியரு
க்கின்ற செப்பையொத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம்.

(ச02)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குல்வுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்றிருநகர் தோன்றி
யதனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினார்; ஆடினார்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்
கின்றதன்மையையொத்தனவென்க.

(ச0௩)

3002. கானிரைத்தனகாவொடிலும்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணநிரைத்தனவாகிய சோ
லைகளுடனே தேனிரைங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
லின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் திண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க.

(ச0௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிர
ண்டியோசனையுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி சேவர்களால் நிருமிக்
கப்பட்ட சிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிக்குள்ளான
வென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுரா
ணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; “என்னெஞ்சு மேயிடமேயுடைத் தேயி
ந்தி ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மா
மணித்தான் - மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மானங் கணமுத லேழ்நிலத்தப் -
பொன்னின் சிலைய மாயிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவற்கே” என்றார் திரு
நாற்றந்தாதியிலும்; கஅ.

3003. கோலமுற்றியகோடியர் * தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றரோ
காலமுற்றுடன் கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்த.

இ - ள். தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின்தோற்றமுமிருந்தபடி,
மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கூடியவற்
றை ஒத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுள்வாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(ச௦௫)

3004. வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலேதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளிரையநடந்ததே.

இ - ள். வாயிலில் நடத்தோரணம், கற்பகமாலேதாழ்ந்து அகிலின்
புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னர் உராய்ப் போர்த்து இந்
திரனகரின புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றிற்றொளிமழுங்க் அது
நடந்ததென்க.

(ச௦௬)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தபாணிறப்புள் ளின்
மையிழுமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களிலிரு
ந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்
மையையொத்து ஐயம்பிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே
சேர்ந்தனவென்க.

(ச௦௭)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிந்
தொல்லென்சும்மையபுள்ளொலித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலிம்மண்மிசை
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்தூபாபூமியென்று ஒரு
பூமியுளதாதலின், எண்டுத்துபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன: (க) சைத்தியப்பிராஸாதபூமி, (உ) காதிசாபூமி, (ங) வல்லிபூமி, (ச) உத்தியான
பூமி, (இ) துவசபூமி, (ஈ) கற்பகவிருட்சபூமி, (எ) நவஸ்தூபாபூமி, (அ) துவா
தசகோஷ்டபூமி, (ஐ) பிரதமபீடம், (ஔ) துவிதியபீடம், (கக) திருதீயபீடம்
என்பனவாம்.

இ - ள். கிடங்குக்கும் சம்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஓங்கிய கோயில் இவ்வுலகில்லையாயின், துறக்கம் நன்று; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (ச௦அ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசம்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணன்றொழுதுதுன்னினான்
வளங்கெழுமணிவரைநெழ்நீப்பாற்கட
விளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்றோன்றினான்.

இ - ள். அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினாலே, சீவகன், விசம்பை ஊடறுத்து இழிந்து கோயிலைநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினென்க.

மணி, ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (ச௦க)

3008. வினையுதிர்ந்தவரவடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்ந்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனார்
கனைகதிர்ந்திருமுகமருக்கனாகவாய்ப்
புனைமலர்தாமனாபூத்ததொத்தவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றி இருவினையைக்கெடுத்தவரவடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறுமபடியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனருடையமுகம் அருக்கனாக, தேவர்கள்முகங்கள், அலர்ந்தவைதாம், தாமனாபூத்ததன்மையை யொத்தனவென்க. (ச௦௧)

3009. இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்யம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்யம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனவலமுறைதிலகமன்னனே.

இ - ள். அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன; மெய்யம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகைநீளாச்சொரிந்தன; துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (ச௦௧)

3010. முத்தொளிர்தாமமுமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துநீர்த்தண்கடற்பவளத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

* ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள் - இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முத்துத் தாமரம், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிகக் அவ்விடத்தே தங்கிவைவன்க. (சக2)

3011. மணிவரையெறிதிரைமணந்துழுந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரேந்தினர்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததீங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

இ - ள். அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்குழந்தாற்போலே அமரர் கவரினையேந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துகின்றவரினார்; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்தகதிர், * நீலமணிகளினிருளைப் பருகாக்கின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சக3)

3012. முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரெலாமலர்ந்துவண்டினங்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகூங்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவிரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாம் நன்று மேலால் வாடாத்திருமலர்பூத்து வண்டினம் குழாத்தோடு தங்குதல் கொள்கையினாலே பாசமிக்குவளைந்து, † சூயில்கள் கூவுப்படியாகப் பரந்த தென்க. (சக4)

3013. பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவீநோய்கெட
விண்டலர்களைகதிர்விரன்றோன்றின
ஐண்டிவணறவமிர்துண்மினேவெனக்
கொண்டனகோடணைகொற்றமுற்றமே.

இ - ள். அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி சிழுவிலே இறை வன்தோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அமிர்தமுண்டு; அதனை உண்பீராகவென்று கோயிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டன வென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொளி.

(சக5)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
ஆனிவர்பிறவியையொழிக்குமுத்தமன்

* ஸமவசரணத்தை இந்திரநீலமணிமயத்தென்று சைனநூல்கள்கூறும்.

† “கோகிலங்கள் - கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானை” என்பது, திருநாற்பந்தாதி, உ.

நேனிமிர்தாமரைநினைக்குஞ்சேவடி
கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினரோ.

இ - ன். தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தமனுடைய அடியை எத்துதற்கு அணுகினனென்க.

ஊனிவர் பிறவி - உடம்புகளிலே பாக்கின்ற பிறப்பு. இயிருந்தேனினம் தாமனாயென்று நினைக்கும் சேவடி. (சகசு)

3015. குருகுலஞ்சீவகருமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள் வாழியென்
மெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினன்
புரிமணிவிணைகள் புலம்பவென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

இ - ன். அவனனுகினவளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லு வார்களென்று உழையர்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தா னென்க.

வாழி, அசை. என்று, என்ன. (சகஎ)

3016. மன்னவன்றுறவெனத் துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றொத்ததே.

இ - ன். அங்ஙனர்துதித்தவரசன் யான்துறப்பேனென்றுகூற, அது கேட்டபுங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து நின்மனம் துறவில்லீழ்ந்தது; இனி நீதுறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமி ழக்கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையையொத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை. (சகஅ)

கூட.—சீவகன்றுறவு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்கதியுட்
டோன்றி, யாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினேனறிந்தார்
கோவே, வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலாந்தாமரையின் விறைசே
ர்போதின், வாயொளியேபெறநடந்தமலரடியைவலங்கொண்டார்
வருந்தார்போலும்.

இ - ன். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவை த்த கவளம் அதுதுகீர்த்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனாக

ர்ந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலே வருத்தமுற்று இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர், தாமனாயினது போதிடத்தே அதுதான் ஒளிபெறநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலேயிருந்ததென்றனென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலாந்த தாமனாயென்றது, முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துகின்றது. போலுமென்றது, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” (தோல். சொல். இடை. ௩௦) என்றதனற் பொருட்கேடுகின்றது. (சகக)

வ

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பு வாடாமாலேவார்தளிர்ப்பிண்டிராமனின்குணநாளும் [ம் பாடாதார்ப்பாடாதுலகம்பண்ணவர்கின்னடிப்பூச் சூடாதார்தாள்சூடார்மாலேச்சடர்மணிநெடுமுடியே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்தொத்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின்குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றனென்க.

வாடாதமாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (சஉ௦)

வேறு.

3019. வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற் றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்கின்னையமராதார் வெய்யவெந்நோய்வினையுகைப்பவீழ்ந்துதுன்பக்கடலழுந்தி நெய்கைதுண்ணுநாழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வரே.

ஐய, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலும் எயிற் றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சார்பொருந்தாதார், வெய்யவினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோய்நிரம்பாநின்று நெய்தற்றொழினையுடைய தார்கிடக்குநாடாப்போல மறுகுவரென்றனென்க. (சஉ௧)

3020. தொழுதிப் பன்மீன் குழாஞ்சுழத் துளும்பா திருந்த திங்கள் முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந் [போன் தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்கின்சொலறைந்தார்கள் பழுதின்றுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ள். தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்கள்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றி

யையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவனே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் செடாரென்றானென்க. (சஉஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித் திருவார்வைநிறாத் ததனுட், கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக் குலாயசின்காதனத்தி ன்மே, லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போ விருந்தவெந்நைபெருமானே, யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழக்தோ.

இ - ள். வேய்ந்து அழுத்தி நிறாத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியையெழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிரிருந்தாற்போலவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட லில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்றானென்க.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉ௩)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்புத்தும் வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள விண்டலர்பூந்தாமரையின்விதைதும்பமேனடந்த வண்டலர்பூந்திருவடியையுமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார் - மார்பின்மலை. வண்டுளருமலை - முடியின்மலை; அதின் மணி க்கொத்து.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலேகிடந் தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினானென்க.

விதைதும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேனடந்தவடி; பூக்களையுடை யவடி. (சஉ௪)

3023. நிலவிலகியுயிரேரம்பிநிமிர்ந்தொளிர்த்துபசிபகைநோ யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி யலகையிலாக்குணக்கடலையகன் ஞானவரம்பாண விளையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ - ள். மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவைவிலக்கிப் பல்லுயினாயும் பாதுகாத்து மேலேக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத் துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினானென்க. (சஉ௫)

3024. தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப் பூத்திரண்மணிமாலேப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ லேத்தரியகுணக்கடலையிகவின்பவரம்பாணத் [ந்தான், தோத்திரத்தாற்றுதித்திறைஞ்சித்துறப்பேனென்றெழுந்திரு

தூய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகியலின்பம்; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

இ - ள். மாலையையுடையசிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலங்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோலவிறைஞ்சி இனி யான்துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்துநின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னும் * கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉக)

வேறு.

3025. முடியணியமாருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பகங்காமவல்லியோ
புடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே.

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்,

இ - ள். அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்ததன்மையையொக்கொண்டே. (சஉஎ)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோய்
மக்களிடமிருந்து விலகியவனாகியவன்.

ரக்காவகஞ்செல்.

இ - ள். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம்வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காலிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலையிப்போலப் பேணிவளர்த்த கர். (சஉஅ)

3027. ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபநிநீக்கின்கலந் *
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றானரோ
காமனார்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ள். நரபதி, உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஓரிம்மியென்னுநிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையையொத்ததென்க. (சஉக)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவரும்பைந்துகினைக்கிப்பாற்கட

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

லணிபெறவரும்பியவருக்கனுமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர்நிலகமாயினான்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ள். அரசன், மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைக்கீ ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொனியா லே, பாற்கடலிலேயரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும் படி ஒருநிலகமாயினுனென்க. (சநஉ)

3029. மலிந்தநன்மாலேகள்வண்ணப்பூந்துகி
னலிந்துமின்னகுமணிநன்பொற்பேரிழை
மெலிந்தனைன்சுமந்தெனநீக்கமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

இ - ள். அரசன், தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான், மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீக்க மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன் றினுனென்க.

மின்னைநலிந்து நகுமணியென்க. (சநக)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே
யிருந்ததோரிடிக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுனைமயிர்துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமினஞ்சுடரிலங்குமாப்பினான்.

உனை - கழுத்தின்மயிர்.

இ - ள். ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமாப்பினான், மயிர்களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை யினைநோக்கி நேரேயிருந்ததோர் சிங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந்

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி இடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க.

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினன்மணி
குஞ்சிவெண்படலிகைக்குமரனீப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கறறைதேறுநீர்
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ள். குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங் குஞ் சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண் டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையை யுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சநஉ)

3032. வேலைவாய்மணியிலேபூழ்த்துவீழ்ப்பதோர்
காலேவாய்க்கறபகமரத்திற்காவலன்

மாலேவாயகிறவழிகுஞ்சிமாற்றலிற்

சோலேவாய்ச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின்கண்ணே.

இ - ள். தன்னுடைய நல்லமனப்பாலும்லைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்
ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகிற்புகை
தவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினம் தொழுது
மொழி கூறினவென்க.

3033. க. தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தண்ணையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
நுங்கடைநோக்கிராம்வாழும்வாழ்க்கைய

3034. உ. என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு
சென்றனனிக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்னொடுதொழுதன நும்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டிசென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நும்முடையவிடத்தை நோக்கிவா
ழும் உயிர்வாழ்வினையுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயி
ரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார் எங்
கேபோவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வ
னுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு,
இன்றோடே உறவுகைவிட்ட நும்மைத்தொழுதேம்; இது நுற்பிறப்பில்
யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, இவ்வினை அவை வலங்கொண்டு சென்

அவையென்றது மிஞ்றுகளை. நீக்கினாய், நும்மென்பன ஒருமைப்பன்
மைமயக்கம். (சுநடு - சு)

3035. மேற்படுகற்பகமாலேவைய்ந்துபொ
னேற்புடைப்படலிகையெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டிடப்
பாற்கடற்பனிமதிபோலவிழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்
ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலைக்கடந்து * பாற்

* ஏழுகடல்களுள், பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்;
“உவரி தண்ணீர் தேன்சுரை - திவரும் பானை யிக்குவின் - சுவைய நீரின்
வாரிக - ளவையு மேழ வாருமே.” (மேரும் நீதரபுராணம்.) என்பதனுணர்.

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சநஎ)

வேறு.

3036. க. ஏவாவிருந்தவடிகளிவர்வாய்ச்சொற்
கோவாமணிகொழித் துக்கொண்டாலேபோலுமாற்
சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே
மூவாவமரராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

3037. உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றிலங்குதொல்குலத்துச்
குளாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானே
வாளார்முடிவைவரவிற்பினைத்துவண்டரற்றுந்
தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், உண்ணுகிடந்தான்போல நிகழ்

இ - ள். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துணையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டா லொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட் பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன் னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துணையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங் கும் தன்லுத்திலுள்ளார்க்கு ஒருநாயகமணியாய் விளங்கவிருந்தவனைப் பூவெ ன்றுவண்டரற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளி தினைத்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினைகொண்டது; “அம்முக் கிளவியும்” (தோல், சொல். வினை. நசு) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

(சநஅ - க)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றாமமைகளிர்
தொக்காலேபோலுந்தன்றேவிக்குழாஞ்சூழ்
மிக்கான்குணம்பாடியபாடியிருதீம்பா
றெக்ககடல்போற்சுதங்கணிதைந்தனவே.

இ - ள். அச்சுதஞ்சணன் எங்ஙனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொ ற்றாமையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திரள்கூழ்ச் சீவகசாமிருணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கப்பின்பு சீவக சாமிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க.

(சச0)

3039. பற்றார்வஞ்செற்றமுதலாகப்பாம்புரிபோன்
முற்றத்துறந்துமுனிகளாயெல்லாரு

கக்க

முற்றுகிர்க்குத்தீம்பால்சுரந்தோம்பியுள்ளத்து

மற்றிருள்சேராமணிவிளக்குவைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல் நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறாததன்மேல்

இ - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சிலே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசக)

3040. கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கள் செல்வனபோற்
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்ந்தேத்தித்
தாமார்ந்தசீலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்

மோண்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

இ - ள். சக்கரவர்த்தியமுயைச்சேர யானைத்திரள்செல்வனபோலத் தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளமுயைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சீலக்கடலிலேயாடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றினாற்போலப் பின் சிவசாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சசஉ)

நக.—சே ணி க ன் வ ர வு.

வேறு.

3041. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனாற்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்வீங்கிரு
ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

இ - ள். இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பரிதிபோல வாமனுடைய திருவடி கள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல் லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறி னாரென்க. (சசங்)

வேறு.

3042. கயலின முகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வன்கட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான் குழவியோடியிரந்துசெந்நெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ள். கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்குவெருவிச் சூறிய முயல் தன்னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண் டென்க.

பொதம்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குன்போலும் கண். இரிந்து, இரிய; குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான் குழுவியோடு இரி யுப்படி முயல்பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கம் கூறினார். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்துசேரூய்ச்
சரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந் துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயதொன்றே.

இ - ள். யானையின்மதங்கலந்து சேரூய் அதனாலே சரும்பும்வண்டும் ஆரவார்க்கும் கொடியையுடைய மாடங்களையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரனகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசச)

3044. எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்விசந்
திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணிபிண்டிவேந்தன்
திருவடிவிருந்துசெய்வான் திரண்முரசுறைவித்தானே.

இ - ள். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந் நகரியலரசன்பெயர், * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழவிருந்து பிண்டிவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசுறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - டெுணிக மகாராசன். (சசச)

வேறு.

3045. க. பொன்னுவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னார்க்கணிப்பூணவன்மேயிவின்காறுநாறு
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்னாரவாய்க்கொண்டிமிழ்ந்தான்மணிமாலேவேலோன்.

3046. உ. தீம்பாணுணாபோற்றிகழ்வெண்பட்டுதித்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுகிக்கலன்றேறன்மலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்ந்தயிராவணமேறினானே
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி . தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவந்நீர்.

உ. வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மலை. தேறுதலையுடையகலம். பால - பாலின் தன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகனை உத்தமடுராநாக்களுளொருவனென்பர்.

அணிந்தவற்றின் பருதியாகிய வெள்ளியமயிர், ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிராப்பின்...

இ - ள். அங்ஙனமறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழியால் நாவவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முக வாசத்தைவாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுதிப் பாலவாகியகலங்கள்தாம் மாலைகள்தாம் பலதாங்கி வெண்டாமரைபூத்த குன்றையொத்த ஐராவணத்தையேறினென்க. (சசள - ௮)

வேறு.

3047. க. எறிசுரும்பரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவுள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சண்ணநிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபணித்தஞ்சுஞ்சார்த்தஞ்
செறியிரும்பவளச்செப்புத்தெண்கடற்றினாயினேரே.

3048. உ. வந்துதேன்மயங்கிமுகமலயச்செஞ்சார்த்தமார்ந்த
சந்தரம்பெய்தயானைத்தூமாநுப்பியன் றவெண்செப்
பந்தரத்தலர்ந்தபன்மீனெனைத்துளவனைத்துமாதோ.

3049. ஈ. மைப்பொதிருவனாவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார்
நெய்பொதிநெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிவிடபோலுங்
கொய்சவற்புரவிமானேற்குழுமணியோடையானை
மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்விரைப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை நடுங்கியஞ்சம் (சடுக) மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதிந்து உயர்ந்தகோமானென மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சார்தம் - அகிற்சார்தம். தெண்கடற்றினாயினேவேவந்து களையிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க.

உ. சந்தனமரத்தார்ந்தசெய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திரைநருமணல். அலகு - எண். சந்தரம் - சிந்தாரம்.

ஈ. நெய்பொதிநெஞ்சு - நெயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விசாரமாயிற்று; 'நெய்பொதிநெஞ்சு' என்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவென்னுள அவ்வளவென்னுண்டாகவெடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவுள்ளமும், சுண்ணகிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. (1)

3050. கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலை
முடிக்குழாமுரிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாமிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கர்க்கு
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே. [ம்]

இ - ள். அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழா
மும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்
குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க்கு ளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற்
கூடி, பசியசிறம்விரவிப் பாரிலேநடப்பதோர் பாற்கடலுண்டேல் அதனைப்
பழித்தவென்க. (சருட)

3051. கனைகடல்கவரச்செல்லுங்கணமழைத்தொழுதிபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னையிற் புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

இ - ள். அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய
வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற் புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை
முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரையொக்குமென்க. (சருட)

வேறு.

3052. வண்டுசூழ்ப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேத்தினுன்
வெண்டினைப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

இ - ள். அவர்கள்விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தாங்கு
ந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலேசூழ்ந்து இறைவனதடியை எழுகாலிறைஞ்சி

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்த
னெனவே சேணிகளைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சருச)

வேறு.

3053. பகல்வளர்பவளச்செந்தீப்பரிதிமுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானியையடியொளியிற்றோன்றா
தகல்விசம்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினுனே.

அ.அ.சு.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

இ - ள். பவளம்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பரிதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்கினுற்போல இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிகோன் றாது மழுங்கியிருந்தவளவிலே மதிபோலுமுனித்திரைச் சேணிகன் நோக்கி னுனென்க, (சடுஞ்)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்க்கிந்தவனுருவநோக்கி

யொண்ணெறியொருவிக்கோமாறொளிதிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன் கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவ த்தையுடையவனுருவக் கண்வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள்ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்முன் விண்ணவனொருவ றோவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொ ழியைக் கூறினானென்க. (சடுஞ்)

வேறு.

3055. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ
னிளங்கதிரெனத்தாந்திருப்பக்கண்டனம்
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி
துளங்கினனெனத்தொழுதிறைஞ்சினாரோ.

இ - ள். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்றும் படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்முன் கூறியவாகமம் தப்பினெ ன்று சுதன்மரென்னுங் கணதரனானோக்கி அவன்கூறினான்; கூறி அவரைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினானென்க. (சடுஞ்)

3056. மன்னவகேண்மதிவானில்வாழ்பவார்

பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா

சொன்னவாறல்லதெப்பொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றாவென்றாரென்க. (சடுஞ்)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினுனிவன்

வடிவமேவாய்திறந்துகாக்கும்வானவ

னொடிவறுபேரொளியுட்கத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட சேணிகன், கணதரநாநோக்கி, நினக்கு இடப் பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வழுவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறநிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றானைக. (சடுக)

நுஉ.—சே ணி க ன் வி னு.

3058. திருவினோடகன்றமார்பிற்சீவகசாமியென்பா
ஹருவினோடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
மருவினாமிமைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநிற்பா
ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலுகொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகனைநோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்ற மார்பினையுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடியபுகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்பேறாய்நிற்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரங்கூறினாரென்க. (சசு0)

வேறு.

3059. மாதவன்சரிதமுந் துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவென்ப
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினுன்
காதலிற்கணந்தொழக்காவன்மன்னனே.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றாக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரநா இறைஞ்சியேத்தினுன்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று.

(சசுக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பர்வைமாக்கடற்
கூட்டருங்கொழுந்தினாமுகந்துமாமுனி

* “மற்றொருநாள், பேரணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோக வனத்துள் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாரூடாகியிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தம விஸ்மிதனாகிச் சுதன்மரென்னுங் கணதரநாயைடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றறிவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தலி
ஊட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ - ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையு
டைய பெறுதற்கரிய தினையை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுநின்று
அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களைபுணர்ந்து
கூறினாரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே
துறந்தவண்ணமும் கூறினராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரு - பிற
ரை அறிவித்தற்கரிய. (சகஉ)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமென
நாவகந்தழும்பகின்றேத்திரன்றரோ
காவலனாதியாக்கணங்கள்கைதொழப்
பாவமில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ - ள். அதுகேட்டு, யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திரு
வினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புறவேத்திச் சேணிகன்முத
லாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதர
ராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சகஉ)

நாந.—கே வ லே லா ற் ப த் தி.

வேறு.

3062. முல்லைசூழ்முல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுங்
கொல்லைசூழ்குன்றத்துச்சிக்குரிசினோற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கண்
மல்லலங்குமரர்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுறறேன்.

முல்லைநிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

இ - ள். குரிசில, முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த
மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட்
டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவே
னென்றாரென்க. (சகச)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
னொழுகின்மசும்புமுயர்சந்தனத்
தொழுதிக்குன்றத்துளும்பச்சென்றெய்தினான்
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தையுடைய சோலையில் தேனொழுகி நிற்கையினாலே முழுக்க அசம்பும் குன்றிலே துளும்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம் துறத்தற்குவருந்த; தவத்தின்கணத்தால் இளருதலுமாம். (சகக)

3064. நணிதினெண்வினையின்னவைகண்ணிறீஇத்
துணியவிரந்திநிந் துப்பமைசுந்தையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங் களை முன்னர்நிழத்தி அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தாய்மையமைந்த சிந்தையையுடையனாய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையையொத்து ஒரு பூணுமாய் இளஞாயிறுமாயினானென்க. (சகக)

3065. குன்றின்வீழ்நுவிக்குரல்கோடனைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென
வொன்றினின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அந்நைலைச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்துநின்றான்; அறங்கேட்கும்படி நீர்வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க. கோடு - மரக்கோடுமாம். (சகக)

3066. செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம் பொற்கம்பி பின்னியதுபோலும் முற்றிய தினைக்காவலராயின்று வேழத்தை ஓட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றாநிற்குமென்க. (சகஅ)

3067. யானைகுங்குமமாயுருவரைத்
தேனெய்வார்கணையுண்டுதினோத்துடன்
கானமாபபிடிக்கன்றொடுநாடக
மூனமின்றிநின்றொடுமொர்பாலெலாம்
கக2.

இ - ன். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே
கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியகீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே
பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்று திரியாநிற்குமென்க. (சௌக)

3068. வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய
பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிப்போதக
மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்
முருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெலாம்.

இ - ன். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிரிமைந்த வரி
களையுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்க
ரிய கின்னமர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே
தம்வடிவு தோன்றக்கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின், தீங்குசெய்யாவாயின. (சௌக)

3069. பழுத்ததீம்பலவின் கனிவாழையின்
விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவிழ்ந்தவை
தொழித்துமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே
னழிக்குமஞ்சுனையாடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ன். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்ந்தவ
ற்றைத்தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாழிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்
ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க. (சௌக)

வேறு.

3070. நளிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொன்செய்கந்தி
னொளியொடுசுடரவெம்பியுருத்தெழுகனலிவட்டர்
தெளிகடல்சுடுவதொத்துத்தீயுமிழ்திங்கணன்கும்
விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டிநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலைச் சுவறப்பண்ணுந் தன்மையையொத்து
ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்.

இ - ன். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின்உச்சியிலே
ஞானமாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணன்கும் நின்ற
னென்க.

குரைய, அசை. சித்தினாமுதலிய நான்குதிங்கனையும் கூறினார். (சௌக)

3071. க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பயின்னி
வார்ப்பிணிமுரசினுர்த்துமண்பகவிடித்துவான
நீர்த்திரள்பளிக்குத்துணிசொரிந்திடநின்றுவென்றான்
மூர்த்தியாய்முனிவரேத்துமுணிக்களிற்றையகோமான்.

3072. உ. திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதெங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவினிச
மங்குலஞ்ஞழவாடைக்கொல்காண்வெள்ளிடைவதிந் துமாதோ
விற்குநான்காய்திங்களின்னுயிரோம்பினானே.

3073. ஈ வடிமலர்நெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாந்
கடிமலர்பரவவேறியாரமிர்தரித்திற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னணமுற்றினானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்.

உ. அவையென்றுசட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காரையும்
கூதிரையும். மடிந்து, செய்வதெனச்சம்; பிறவினைகொண்டது. தேம்கொள்
பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்
கடலைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படியின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்தி
ரனைப் பளிக்குக்கோல் கிடக்குந்துணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய
அத்திங்கணன்குறின்று அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனி
மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்காறாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும்
உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவி
லே தேவிமாறும், நந்தட்டனும், தோழன்மாறும் அவன் * சரியைகொள்ளவ
ரும் வரவினைநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர்
களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளாறாய் வேண்டாவென்று
கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக உணவொழிந்து
தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீந்திப்
பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தா
னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல். அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். ()

3074. ஒளிறுதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
கனிநுநற்சிற்தைகாலாஸ்கருணையாங்கவசஞ்சீலம் [ளாகப்
வெளரில்வாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்க
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதினமுற்றினானே.

வெளிறு - குற்றம்.

இ - ள். மெய்க்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாது
காத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே கனிசூகக் கருணையே காலாஸாகச்
சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கிடாக மெய்ப்பொருள்களே வாறும் கேட்கமு

* சரியைகொள்ள - பிணைகொள்ள.

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவனையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சஎக)

3075. உறக்கெனுமோடையானே பூணெனுமுருவத்தின்டேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானே துளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வுருடைய கடலனையதானே, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குடையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைவைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாளினையும் கூறுபடவாணிந்து அசுபபரிணாமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்ததென்க. (சஎஎ)

3076. தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரொண்மர்தினைத்துவிழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவிழ்பேடிபெண்ணோறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபடுகின்றையென்னுமாழிவாய்விழ்ந்தவன்றே.

இ - ள். அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவிழ்ந்தார்; சண்மர்க்கமதியென்னும் களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவிழ்கின்ற நடிஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லி, தண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க

* எழுவரென்றது; அந்தானுபந்திக்குரோதம், அந்தானுபந்திமானம், அந்தானுபந்திமாயை, அந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி என்பனவற்றை. இவை முறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றாண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்முடங்கல் போல்வதூஉம், உலேமுக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறும்நீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்ணின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வதூஉமென்றகொள்ளப்படும்; “மலைகிலனே மண்ணீர்க்கீழ் நிலைவெருளிக் குவமமாஞ் - சிலையென்பு திமிசுத்துண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா - முலையைய முகிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர் - உலையுசவு நீர் மஞ்சட் கிலினீ ருலோபக்கே.” அந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொன்க.

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கனமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உமமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: “இருகதி நாற்சாதி யீராது பூர்வி - வெயில்விளக்கு நிற நுணுகல் - பொதுவுடம்பு - நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினெ நென்றுரைப்ப - ரெப்பொருளுந் கண்ணென்றோ ரீண்டு” அவற் றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரிய சாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரிந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈரானுபூர்வியாவன: நரககத்தியாநுபூர்வி, திரி யக்கத்தியாநுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிறநென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுக லென்றது, குக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீ ரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுமூலம், கற்றைமூலதலியன; கிளுவைமூதலாகக் கொம்புநட் டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றாவன: நித்திராதித்திராயும், பிரசலாப்பிரச லையும், ஸ்திரியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராதித்திராயாவது-உறக் கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது - துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். ஸ்திரியானக்கிரந்தியாவது - கனவிற்பெய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென் றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப் பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியா னக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தி யாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே சிலம்பிளந்தாற்போல்வ தூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசவுபோல்வ தூஉம், மணங்கீற்றுப்போல்வதூஉம், திமிசுத்துண்போல்வதூஉம், வானின் வாய்நார்போல்வதூஉம், கீர்மஞ்சள்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். பே டியாவது - நபஞ்சகவேதம். பெண்ணோயாவது - ஸ்திரீவேதம். அதுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சை எனவிலை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது - வேண்டதல். அர தியென்பது - வேண்டாமை. சோகமென்பது - அசைவு. பயமென்பது - அச்சம். சுருச்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிதுதல் - அரற்றுதல். (சஎஅ)

3077. மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ
வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெரித்திட்டெய்யக்
கலக்கமிலசுபமென்னுங்குந்தத்தாற்கணைபெய்ம்மாரி
விலக்கித்தின்வெறுப்புவாளால்விரைந்துயிரவணையுண்டான்.

மயக்கம் - மோகமீயம். முன்பு பட்டவர்களுல்லாம் அவனுடையமக்க ளும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றாகருதின கருந்து.

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கை யினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாய்வே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே வினாந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (ச௯௧)

3078. கரும்பெறிகடிகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துமீர்து மருந்தெறிபிணியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ விருந்தெறிந்தெறியுமுவர்மேற்படையியற்றினானே.

இ - ள். அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகியபகைவரைக் கடிகைபோலே துணித்தும், போழ்கள்போலேயீர்த்தும், கிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறியும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய முவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினானென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம். (ச௮0)

3079. செழுமலராவிரீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங் கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துநீங்கக் கொழுமலர்க்குவளைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல் விழுமியதெவ்வார்வாணஸ்வீழ்ந்துகவெம்பினானே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவளையும்வென்றவன், உடம்பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்தினாயிற் கரந்துபோமாறுபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்விருவினைத் தெவ்வருயிர் குறைந்துகெட உண்டானென்க, (ச௮௧)

3080. குரோதனைமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார் விரோதித்துவிரலிற்சட்டிவெருவரத்தாக்கவீர னிரோதனையம்பிற்கொன்றாணித்தைநீர்பசலைப்பேரோர் விராகெனும்வேலின்வீழுவெருண்டனவருட்வீழ்ந்தார்.

இ - ள். குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலே சட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னும்பாலே கொன்றான்; பின்னர் கித்தினாயும், பிரசுரையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்: அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்கீற்றுப்போல்வதூஉம் செங்கொழுந்து போல்வதூஉம், விடைநீர்போல்வதூஉம், துகிலினீர்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு. விராகமென்பது விகாரமாயிற்று. (ச௮௨)

3081. புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கியுணர்வொடுகாட்சிபெறென்றிடையுறுகோக்களோற்று

ரிணரெரி முழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்
கணையெறிந்துகைப்பவிழ்ந்துகாற்படைசூழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லியகேள்வியையுடையபடையென்றது -
நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்களை.

இ - ள். உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடை
யாகவருமரசர் புதைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர்
களைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு
மம்புபட்டுத் தள்ளுகையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை சூழ்ந்துகிடக்
கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞ்ஞாவரணீயம், சுருதஞ்ஞாவரணீயம், அவதி
ஞ்ஞாவரணீயம், மனப்பரியயஞ்ஞாவரணீயம், கேவலஞ்ஞாவரணீயம் என்
பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞ்ஞாவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியமறைப்பது.
சுருதஞ்ஞாவரணீயம் - சுருதஞ்ஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞ்ஞாவரணீ
யம் - அதீதகதமான பரிஞ்ஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பை யறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞ்ஞாவரணீயம் - மனப்
பரியயஞ்ஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிற
ருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞ்ஞாவரணீயம் -
திகாலஞ்ஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்குதரிசஞ்ஞாவரணீயம்,
அசக்குதரிசஞ்ஞாவரணீயம், அவதிதரிசஞ்ஞாவரணீயம், கேவலதரிசஞ்ஞாவரணீயம்
என்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசஞ்ஞாவரணீயமென்பது - கண்ணொழியு
மறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்குதரிசஞ்ஞாவரணீயமென்
பது - கண்ணொழிந்த நான்கிந்திரியங்களினொழியுமறிவுக்கு முன்காணுங்
காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசஞ்ஞாவரணீயமென்பது - அவதிஞ்ஞானத்துக்கு
முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசஞ்ஞாவரணீயமென்பது - கேவ
லஞ்ஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானுந்த
ராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்த
ராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானுந்தராயமாவது-கொடையினேவிலக்
குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போ
காந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்த
ராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமா
வது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன; பரிசேர்திரியம், நயநேர்தி
ரியம் முதலாயின. (சஅந.)

3082. காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
னோதியவகையினென்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்
வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகதுங்கி
யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெயித்திறமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழும் படி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோகிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமூன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமும்பெயர் நான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனாந்தன்மையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன் : அந்தஞானம், அந்தத்தரிசனம், அந்தவீரியம், அந்தசகம் எனவிலை. (சஅச)

3083. பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப வசம்புசேர்களிற்றுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை விசும்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக நயந்தவைபிறவுமூர்ந்துநாதன்முள்ளோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளைமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடையதானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (சஅஇ)

3084. நறுமலர்மாலையசார்த்தம்பருஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க் கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச் சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவீண்டி நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்

இ - ள். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையேந்தி அன்னம்பறப்பன போலப்பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையேந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடியதுவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பணிகளைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தாரென்க. (சஅச)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன் மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாடிச் கண்முழுதுடம்பிற்றேன் நிச்சதஞ்சணன்களிப்புற்றானே.

இ - ள். அருக்கன்விரும்பி மருளாநிக், விசும்பிலே இயங்குமீன்கள் நிலத்தேருவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிக், இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிக்ச், சதஞ்சணன், உடம்புமுழுதிலும் கண்டதோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றானென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. ()

3086. குளித்தெழுவைவரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொரசனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும் வை
ரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடைமின்னக் கவித்தது.

இ - ள். அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருங்
கவரி திங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிக ஆசனம் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே
உலகை அளித்தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

வேறு.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிம்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழாசுவாவதன்கடாஞ்சாற்றாதோ.

துணி அரு வினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்தவினை.

இ - ள். அரசவாவை அதன்கடாமே அரசவாவென்று சாற்றாதோ?
அதுபோல வினையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் காற்றமாகியவதனைக்
கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்
கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சஅக)

3088. முழங்குதிருமணி முறுவன்முருக்கிழ்கொடிப்பவளத்
தழங்குரல்வாய்தனையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறு
மழுங்கல்சூழ்வினவெறுத்தாற்கதுநாற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வரைவாளும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்; முருக்கிதழையும், பவளத்தை
யும்போன்றவாய்; தழங்கு ருலையுடைய வாய்.

இ - ள். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குகாற்றந்தானே
நாவியென்று கூறாதோ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினை
யை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதானாற்றமாகிய அதனை வாய்
தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நாகிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்
கும் அதன்றன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகக)

3089. உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந் துணர்வரிதாயிருசுடருங்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்த்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ள். இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாநிமமாகிய அதனை, உறுப்பெல்லாந்தானே, ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்ந்த இரும்பே சான்றன்றோவென்று குன்றுபோன்றுவிளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம்.

இமமூன்றுகவியும் தேவர்மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கு அறிவித்தார்.

வேறு.

(சகக)

3090. வாறோரேந்துமலர்மாரிவண்ணச்சார்தம்பூஞ்சண்ணங்
காணுர்பிண்டிக்குமத்தாமங்கமையார்முகிலினிறங்காட்டுந்
தேனாப்புக்ககளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணநாநி
யானாகமமுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணின்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ள். வாறோரேந்துகின்ற பூமழை, சார்தம், சுண்ணம், புகைகள், பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகியமணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந்திருவடித்தாமமாயைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க.

வேறு.

(சகஉ)

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலற்றொலைத்தோயெம்
பிறவிபறுகென்றுபிறசுந்தையிலராகி
நதவமலர்வேய்ந்துநறுஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

இ - ள். விஞ்சையர், வேறோர்சுந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனெடு காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க.

(சகங)

3092. க. பாலணையசுந்தைசுடரப்படர்செய்காதி
நாலுமுடனையரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமூன்றுமுடனையுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டுதொழுதும்யாம்.

3093. உ. முழங்குகடனெற்றிமுனைத்தெழுந்தசுடரேபோ
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமூன்றும்
விழுங்கியுழிநாதுகுணம்வித்தியிருந்தோய்கின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்யாம்.

3094. ஈ. ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லேவரம்பாகி
நீத்தவருளிர்திரனைநின்றதொழுதமரர்

நாத்தழும்பீவத்தித்தவநங்கையவர்நன்
தோத்திரங்களோதித்துகண்மாசுதுணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. காதிநான்காவன: ஞானாவரணீயமுதலியன. அவை “புணரிபோல்” (முத்தி. சஅங்) என்னுங்கவியிற்கூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

உ. அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலக மூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம்: இழுங்கு, விகாரம்; இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

ங. எல்லாவரம்பாசி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்திரன் - முனிந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே; இது பிறவினைகொண்டது.

இ - ள். அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே அரிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை உட்கொண்டே யாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றுந்கூறி இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துற்தவர்களும் நண்ணி ஒதித் துளாகிய அழக்கைத் துணியாநின்ற ரென்க.

(சகச - சு)

வேறு.

3095. க. செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றாயலர்தாமரைமேலடி
மொய்ம்மலர்தூய்முனியாதுவணங்குது
மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே.

3096. உ. நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை
யல்லனவேயறைகின்றபுன்னாதர்கள்
பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே.

3097. ங. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
கிதியறைபோனிறைந்தார்நிகரில்லாத்
துதியறையாத்தொழுதார்மலர்சிந்தா
விதியறியும்படி. வீரனைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களையென்றாய்ந்து ஒருகூற்றிலே தியனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை

களையும் வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டார். என்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினைகெடுக்குமாறு கூற்றிலரென்றதாம்.

ந. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியர். ஒப்பில்லாத் தோத்திரம்.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிக்கின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எண்வினையையுடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னுதர்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர்கூறு வனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சுக - க)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனுப்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின் றிக்காமமுலையுண்டு வளர்ந்து வீங்கித்
தாவினையின் றிவெந்நோய்க்கதிகளுட் டவழுமென்ற
கோவினையன் றியெந்நாக்கோதையர்க்குறுதுண்டே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமுள். தாவினையின்றி - குதித்துப்போம்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாகிய பொருளையுடையவர்.

இ - ள். அவற்றுள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவழுமென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருளைக் கூறியவர்களை எந்நாக் கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (இ00)

3099. நல்வினைக்குழவிறன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிராருய்
புல்லிக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்துவிங்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவையச்சத்துணிங்கிஐமே.

இ - ள். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், கோவே! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவன்முலையையுண்டு வீங்கி இத்திரையுச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருணர்ங்கினசொல்லாலே, அச்சுங்கிஐமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டும் கொண்டுக்கூட்டென்றுணர்க. (இ0க)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியிமையங்குளிர்வாகமல்லாந்

திணியிமிலேற்றினுக்கொதுக்கஞ்செல்வநின்

னிணைமலர்ச்சேவடி கொடுத்தவென்பவே.

மணியென்றது, மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது, அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

இ - ள். அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனை! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன; அன்றியும் தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (இ0உ)

ப ரி ந் ர் வ ண ம்.

3101. இகலிருண்முழுமுதறுமியவீண்டுநீர்ப்

பகல்சுமந்தெழுதரும்பரிதியன்னநின்

னிகலிருமரைமலரளித்தசேவடி

தொகலருங்கருவினைதுணிக்ருமெஃகமே.

தன்னோமொறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவடிவுதுமியும்படி ஒளியைக் சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

இ - ள். அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும்வாள் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (இ0க)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியனார்

தேன்றயங்குசெந்நாவிற்கின்மென்கிளிக்கினாவி

வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ

கான்றயங்கினில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ - ள். மீன்றிரளுக்குள்ளே கிடந்தசெயுந் திங்கள்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஓடி

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம்.

(இ0ச)

வேறு.

3103. மதியம்பொழிதீங்கதீர்கன்பருகிமலரம்பல்

பொதியவழிந் துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்

விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுக்குணங்களேத்தித்

ததியிற்றொழுதார் துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனந் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் மதியின்சுதிரைப்பருகி மலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறு போன்று, அவன்கூற்றினைக்கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்கனையேத்தித் துதிசுளோடே அவனைத் தொழுதாரென்க.

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்
துர்ந்தவிருணிக் குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அவனடிக்கனையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிக்கனையோதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருளையறுக்குஞ்சுடரை எமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச் செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (இ0சு)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுற்கற்றைத்தீற்றித்
துன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவின்சேர்ந்து
நின்றபற்றார்வநீக்கிநுமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அசை.

இ - ள். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைத்தீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையுநீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (இ0எ)

3106. வாட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்
வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்வினைத்துவியாத்
தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோற்
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வாளைக்கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினென்க.

விகாரம்.

(இ0அ)

வேறு.

3107. க. தன்னுயிர்தான் பரிந்தோம்புமாறுபோன்
மன்னுயிர்வைவலுமோம்பிவாழுமே
லின்னுயிர்க்கிறைவனுயின்பழர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.
3108. உ. நெருப்புயிர்க்காக்கினோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசட்டிட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழ்மே.
3109. ஈ. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்
பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதொக்குமாற்

தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.

3110. ச. மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா
னல்குவானொருவணையந் துநாடுமோ
பில்குபூம்பிண்டியானமிர் துண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.
3111. ஞ. மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
னணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்

துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையையும் ஒருதொடர்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகரூபி. பொன்னுயி
ராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை
உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய்
புரியாற் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்து சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை
தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்தவீழும்.

ஈ. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்
பொதும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே
வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழலிடத்தேதங்குவான் வேரோர் உபகாரியைத்தே
டான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர்சிந்தை பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு
அதற்கு அவாச்செய்யாது.

இ. மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர், பொன்னுயிர் - தேவருயிர், வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும் இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயிரையும் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சிறந்த அவாச்செய்யாது; யான்உமக்கு இங்ஙனம்பிணியுயிர் ஈராகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அது கேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினுரென்க. (இடுக - ௧௩.)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீற்குபாற்
மெண்ணிலாத் திருமதிசொரியத்தேமலர்
மண்ணின்மேன்மழகதிர்நடப்பதொத்ததே
யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள்பரந்த மண்.

இ - ள். அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை * அளித்த தன்மை, இளஞாயிறு பூமழைபொழிய மதி நிலாச்சொரியத் திரியுந் தன்மையை யொத்ததென்க.

என்றதனாற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தார் போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப் பரப்புகின்றனென்பதாம். மதி - ருடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோர்ஞாயிறு, இல் பொருளுவமை. (இசுச)

வேறு.

3113. பான்மிடையமிர்ந்துபோன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவமுதழுட்டித்
தேனுடைமலர்கள் சிந்தித்திசைதொழ்ச்சென்றபின்னாட்
டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள் சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்கொன்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்ததவத்தாலே தனக்காகிய வீடு.

இ - ள். சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும்தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கற்பித்தகூர்லம் வந்ததென்றவாரும். (இசுகு)

* இதனை ஸ்ரீவிகாரமென்பர்.

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித் தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத் துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த குழவித்தண்டிங்களன்னவிருக்கையனாகிக்கோமான் விழவித்தாய்விடுபெற்றான்விளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ன். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி அதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும் வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்திங்கள் - இடபவீராகையைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புரின்ற வேதகீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என விவை. (கூகக)

3115. துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிதுடங்கவேந்தியந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்ந்தமரரீண்டி வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசார்த்துங்கெந்தநாமகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

இ - ன். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்துதுடங்கக்கொடியையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்து சித்திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. ()

3116. முனைத்தெழுபரிதிமொய்கொண்முழங்கமுற்குளித்ததேபோற்றினைத்தெழுகொடிகள் செந்தீத்திருமணியுடம்புதுங்க வினைத்தபின்விண்ணுமண்னுமங்கலம்வகையிற்செய்து வளைப்பொலிகடவினார்த்துவலங்கொண்டுநடந்தவன்றே

இ - ன். எழுகின்றளாயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகினற்போலச் செந்தீக்கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி அதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் பரிசீர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதியினாற்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போனாரென்க. (கூகஉ)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட் புவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக் காவலன்றொருக்கூறுக்கண்ணிமையாதுபுல்லி முவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்முழ்கினானே.

இ - ன். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கடலிலே அழுந்தினனென்க. (கூகக)

3118. பிரிதலும்பிணியுமூப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலேசாந்தங்குங்குமஞ்சண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணேரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

இ - ள். விண்ணோர் மாலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலேயேந்த நீங்கு
தல்முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகியுறையுமென்க. (இஉ0)

தேவிமார்நோற்றியர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந் துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந் துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டுவேயின்முரிந் துபோதுசப்பினல்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுறைகின்றகாலத்தே, நல்லார், தழ் கண்ணு
லே எழும்பிற்கும் ஓரேதம்வாராமற் பாதுகாத்தநடந்தும், இருந்தும், நின்
றும் மலையையெடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (இஉக)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறுஉ
மாதைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாதை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து
தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தேரல்போன்று முன்பு தம்கண்டெறுமேனி
யெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. (இஉக)

3121. ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றிபி
னேசுபெண்ணொழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக்
கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய
தேவருலகிலுள்ளவற்றை துகரும்படி நோற்றின்பு பொல்லாதென்றுகூறும்
பெண்பிறப்பைக்கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை
எய்தினாரென்க. (இஉக).

3122.

காமவல்லிகள் கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள் போற்
ரூமவார்குழற்றையலார்முலை
யேமமாகியவன்பெய்தினார்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே
தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது
ஊடலையும், புலவியையும் விளைத்ததென்பர் மேல். (இஉச)

3123.

கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா
ருலவுகண்மலருடற்செவ்வீரோக்
கிலைகொள்பூணினுரிதயம்போழந்தே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்
புலவியை மேல்விளைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தனோக்கு அவர்நெஞ்
சின வருத்தியதென்க. (இஉஇ)

3124.

பூவினுள்ளவள்புகுந்துமுள்ளத்தா
ணுவிற்றெண் பெயர்நவிறநீரெனக்
காவிக்கண்கடையிடுகக்காற்சிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

இ - ள். அப்பொழுது, அவர், தம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; நா
மகனையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகினோக்குத்
லாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு.

(இஉச)

3125.

நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணியெனப்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூதுதா
லஞ்சினார்க்கதோர்தவறதாகுமே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூதுதால்! நின்
னடி மாற்பிலேபட்டாற் பூணிலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது;
அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்கூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று
அஞ்சினார்களார்க்குத் தவறுகியவது பிறந்தேவீடுமாயிருந்ததென்கூறி அவர்
புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (இஉஎ)

3126. க.

தவளைக்கண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
சுவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு

மீவனீக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனஞ்
திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127. உ. பன்மணிக்கதிர்ப்பரவைமேகலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிந்துபூஞ்சண்ணந்தைவர
நன்மணிக்குழையிரண்டிருக்கவே.

3128. ஈ. செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குமுன்மடந்தைகுண்டல
நையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

தவனீவாயையுடைய சதங்கைமலை. குவனீக்கண்மலர் நன்மணிக்
குழையிரண்டையு நக்கவென்றது, ஊடநீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து
நோக்கினநோக்கை. திவள - அசைய. பொன் - அணிகலம். செய்தநீர்மை
யார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களைப்போலநக்கவென்றது -
முற்பிறப்பிற் பிறமைமதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்
பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறராற் பாரா
மற் செயப்பட்டார்களைனுகூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு.
இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனநகாதேகின்று
நாணுநிக் நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்
திற் பிள்ளையார் முடியையமிதித்த வினைப்பயத்தால் தாங்களும் இப்பவத்துமிதி
யுண்டாரென்றவாறு.

இ - ன். கண்மலர்நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள்தாம் கோலத்தை
வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும்
சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித்
தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவனையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினாரேனும், “ஒரு
பாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப்.”
(தோல். பொரு. பொருளி. உஅ) என்னும் பொருளியல் வழுவமைதியாற்
பன்மைகூறிற்றென்றுணர்க. (இஉஅ - ஈ0)

3129. க. செல்வக்கிண்கிண்சிலம்புத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள் சிந்தமொய்ந்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்வாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. உ. இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினை க்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுங்கிநயவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பூண்டமேகலையென்க.

உ. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த
கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது
வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்
கூடினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு. என்றது; இரு
திறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று
நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனங்கொடுத்து மலர்ந்து
ஐயென, கொம்பனாகிய சாயலார் நடுங்குகையும்படி அவர்மொய்நலத்
தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்கித்தத் தார்புரளக் கிண்
கிண்சிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து
இன்பநுகர்தலையென்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலு
முளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (௫௩௧ - உ.)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

இ - ள். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை
யாராநிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாநிற்க,
இவ்விடத்து நந்தட்டற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றா
ரென்க. (௫௩௩)

நந்தட்டன்தோழன்மார்நோற்றயர்வு.

3132. நார்கண்கூடியநகைவெண்டிங்கள்போற்
கானைந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்கநற்றவந்
தாளினீட்டினுர்தம்மைத்தாம்பெற்றார்.

1 - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலை கள்வந்துகடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்ற வத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம்வச மாக்கினாரென்க.

(10௩௪)

3133.

பாவனைமரீ இப்பட்டினியொடுந்
தீவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவினவேட்கையுஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ள். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளைம ருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாவினாற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக்கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளமு ணவை; வேட்கை, ஆகுபெயர்.

(10௩௫)

3134.

கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வருவவெண்பிறைக்கோட்டிணங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திறுவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

* சோடசபாவனைகளாவன: (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ) விநயசம்பந்நதை, (ங) சேவ்வரதேஷ வநதீசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகம், (ஞ) சம்வே கம், (ஈ) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (க) வை யாவிருத்தியம், (க0) அருகத்பக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பஞ்சருதபக்தி, (கங) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கரு) மார்க்கப்பிரப்பாவனை, (கசு) பிரவசனவத்ஸஸ்தவம் என்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியா வது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலா யினரால் சத்தாரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சேவ்வரதேஷ்வரதீ சாரமாவது - அஹிம்ம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சேவ்விரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல். (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகமாவது - தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பியசித்தல். (ஞ) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (ஈ) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சந் பாத்நிதங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல்; (எ) சக்திதஸ்தபுஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இத்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாத்தற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது

இ - ள். அங்ஙனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்கனையுமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விந் த்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினாரென்க.

தீவினைநீங்கி நல்வினைவந்தால் திருமகள் கினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவரயாக்கைகடித்திப்பற்றாரென்றாள்.

வேறு.

3135. அநங்கனைத் தவஞ்செயவழன் றுகண்டவர்
மனங்கனைக்கவர்ந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடியமயிலனர்ப்புல்லமாப்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை அழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள் - இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம் மைக் கண்டார்மனங்கனைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினதிற்பத்தை அவ ரெய்தினாரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகலின், ஊற்றின்பத் திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (கூஉ)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழை
யொருபாற்றிருவில்விசத், தாதணிந்ததாமங்கனொருபாற்சோரத்தா
மரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினரல்குற்காச
மணிமுலைக்கிண்கணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடைய
ப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள் போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத்தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல், (கூ) வையா விருத்தியமாவது - சம்மியத்தரிசனாதி குணங்கனையுடைய ஜனங்கட்குத் துக் கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (கௌ) அருகத்பத்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரரன் எழுகின்றபக்தி. (கக) ஆசாரியபத்தியாவது ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபக்தி. (கஉ) பருகருதபத்தியாவது - பருகருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (கங) பிரவசனபத்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்ற பக்தி. (கச) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (கஈ) மார்க்கப்பிரபாவனையாவது - ஞானதப்பூஜாதி களால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்துவமாவது தருமஸ்தராயினாரைக் கண்டால் கண்டு கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீ புராணத்திற் கூறப்பட்டன; ஆவசியகம் ஆறாவன: ஸாமாயிகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸஸர்க்க மென்பன.

இ - ள். அத்தேவர், தேவியருடனே அல்கும்காசும், கிண்கணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினாலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவீசு, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவீசு, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமுரிய, கணவர்மார் பில் தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது, பொர.

(௫௩௮)

3137. முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டி. னன்மொய்ம்மாற்பிற்குங்குமச் சேற்றீழ்க்கிவிழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாறுகர்ச்சிவினைத்தலர்ந் தகற்பகத்தின்கீ, மெழுதார்மணிக்குவளைக்கண்வலையுட்பட்டிமையா ர்கள்காமமெனுஞ்சுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொ ன்கவிறுவர்பலராகியின்புறுபலே.

இ - ள். அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்தப்பள்ளியிலே தந்தேவி யர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மாற்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொ ளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொன்கவினைத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேளினைத்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவிய ரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(௫௩௯)

3138. மண்கனிந்தபொன்முழுவமழையின்விம்மமாமணியாழ்தீங்கு ழுல்கனிரங்கப்பாண்டில், பண்கனியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங் குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கனியக்கிண்கணியுஞ் சிலம்புமார்ப்பமுரிபுருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கனிய நாடகங்கண்டமரர்காமக்கொழுந்தீன்று* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்தே. கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தையீன்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ள். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாழும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய் யக் கிண்கணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தா ரென்க.

(௫௪௦)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா ரொருகுடங்கைக்கண்ணுலுளங்கழியவேவுண் டருகடைந்தசார்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார் திருவடைந்தரீண் மாற்பிற்தேந்துளிக்ஞர்தாரார்.

* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரென்றும் பாடம்.

இ - ள். அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்ணிலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (இசக)

3140. நிலனியொளியுமிழுநீளிலேவெற்கண்ணார்
கலவித்துதாசியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்துறக்கமொளியூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச்செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியர் புணர்ச்சிக்குத்துதாசிய காமமென்கின்ற கையாலே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்பு செய்தகோலம் எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பநுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவாரும். (இசஉ)

3141. புருவச்சிலைதுதற்பெரான் றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவதற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றதுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனிமை. திருவினாற்றிகழங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவர் புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடலே இனிமையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடலிடத்தராயினாரென்க. (இசஉ)

வேறு.

3142. முகடுமணியமுத்திமுள்வையமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்தகடுபசுமணியார்த்தங்காந்திருள்பருகியபொல்விம்மிப்புகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனூர்தம்மொளிமேனின்ருற்போலுந் தகடுபடுசெம்பொன் முக்குடையான்ருளினையென்றலைவைத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால். முன் - கூர்மை.

இ - ள். தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாலேசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிகிறைந்து பருகி விம்மி முன்றாகவடுக்கி இறைவனொளி மேலேநின்றருற்போலும் முக்குடையை உடையானது திருவடிகளை என்றலைமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் வணங்கினார். (இசச)

ஓம்படை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோரந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியீன்ற
மெய்ந்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்வீசஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தாரகேட்டா
ரிந்நீரராயுயர்வரேந்துபூந்தாமலாயாஸ்காப்பாளாமே.

சோரந்தசைந்து - தளர்ந்துநெங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால்
மெல்ல இசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி. மெய்ந்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்
மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்
மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்தநீர்மையையுடையமானிக்கம்;
ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

இ - ள். சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்கூ
றுகின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய
முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவிஷ
மிழ்ந்து வீசஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர்
கூறக்கேட்டாரும் இந்திரராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத்
திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப்
புணந்துரைத்தலாகாமையின். முத்தாமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார்;
எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நிற்பலின். இருபத்தேழுமன்றார்,
ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின. இருநூற்றெழுபதைப் பத்தாற் பெருக்கின
இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை. எனவே தேவரருளிச்செய்தசெய்யுள், * இர
ண்டாயிரத்தெழுநூற்றென்றே கொள்க. (க)

வேறு.

3144. செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேற்கொ
ளந்தாமலாயாஸ்கலத்தவன்பாதமேத்திச்
சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்
நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமலாயென்றது, இறைவன்
திருவழிகளை. அந்தாமலாயை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவ
னென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினென்றவாறு.
அவியாதவிளக்கு உள்ளேகின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

இ - ள். குருக்கள் அங்ஙனநாட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது
யி சரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்;

* மற்றை சசநு - "செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச்
சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவையென்று
புலப்படவில்லை.

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோ
ரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

வேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுநீர்த்திரையிடைமுனைத்துத்தென்கொண்
மைவினைமறுவிலாதமதியெனுந்திங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதங்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு.
மொய்வினையிருள்-செறிந்தவினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

இ - ள். நல்வினையென்னுங்கடலிலே முனைத்து இனிமைகொண்ட நல்
லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகியபூவை யான்
கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதூவித் தொழுது எத்தினேனென்று தேவர்
குருக்களேநோக்கிக் கூறினாரென்க. (ங)

* “தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவி
யும், கந்தியார்கூற்று.

மு த் தி யி ல ம் ப க ம் மு ற் றி ற் றி.

ஆகக்கவி, ந,கசுரு.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினூர்க்கினியருணா

மு ற் றி ப் பெ ற் ற து.

வாழ்த்து.

திங்கண்மும் மாசிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்கினி தரச னாள் நாதெலாம் வினை மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழொடும் பொலிக் மிக்கே.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னேயுள்ள செய்யுட்கள்
சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

வேண்பா.

நாமகள்கோ விந்தையொடு நற்கார் தருவதத்தை
தாமகுண மாலே தணிப்பதுமை - கேமசரி
மாகனக மாலேவிம லேசுரமை லக்கணையொ
டாகு திருமணங்க ளாம்.

விருத்தம்.

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவந் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருந்தி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வேண்பா.

மண்டித் தடுமாறி வாழ்விழந்தேன் மாதூயரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலே முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசின் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேந் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி மெமக்கு.

உணர்ச்சி நற்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியும்
ஆரக் குறுந்தொகையு னோஞ்ஞாங்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான் பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கம யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழக்கினொல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணுக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்னோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்னோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்தினைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளிஇத்

துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டியிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
னன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மையாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினுர்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா லினைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக்கான்ற
வெச்சினுற் றிசையு முண்ணு மயிர்நென் வெழுநா வெச்சின்
மெச்சிநா ன்றனும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
*னச்சினுர்க் கினியு. எனச்சி னுறுந்தமிழ் துகர்வர் நல்லோர்.

* 'நச்சினுர்க்கினியனுவினல்லுரைகொள்வர்' என்றும் பாடம்.

சீவகசிந்தாமணிச்

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.					
அஃதேயமிகளும்	549	அழகனோதுறக்க	765	அந்தரவகடு	369
அகப்படுபொறி	669	அஃதினவகலா	29	அந்தோவிசயை	99
அகழ்கிடங்கந்து	425	அழகிற்கலந்	752	அந்நகர்க்கர	426
அகில்கொண்ட	244	அழகிலமுறுத	727	அந்நகர்க்கர	521
அகிலார்புகையலாற்	208	அழகிழற்றருக	326		911
அகிறருகொழும்	372	அழமனைபவள	256	அம்புகைவல்லில்	674
அகிழைப்ப	359	அழயிறைகொண்	597	அம்புஞ்சிலையு	670
அங்கருங்காலி	712	அழயிலகமேத்தி	371	அம்பொனாந்து	580
அங்குறின்ற	353	அடுத்தசாந்தல	770	அம்பொற்கலத்தா	758
அங்கைசேப்ப	748	அடைதநாநிலை	131	அம்பொற்கொம்ப	575
அங்கைபோல்	57	அண்ணல்குருகுலத்	549	அம்பொற்கொம்பி	115
அங்கையந்தலத்தக	568	அண்ணல்கூறுறு	235	அம்பொன்வள்ளத்	300
அங்கையந்தலத்தினு	535	அண்ணல்பிறந்	753	அம்மலரடியுந்	705
அங்கையுமடியு	811	அண்ணலங்குன்	554	அம்மலரணிச்சத்	185
அசும்புபொன்வரை	167	அண்ணலஞ்சிலை	482	அம்மலைச்சின	371
அசைவிலாப்புரவி	65	அண்ணலவ்வழி	388	அம்மெல்லனிச்சம்	706
அசைவுதீர்த்திரு	424	அண்ணலியாழ்	224	அமரினைக்கோசனை	106
அஞ்சனக்கோலினு	552	அண்ணறான்செலு	459	அயிலினிற்புனைந்த	87
அஞ்சனநிறக்கி	647	அண்ணறனுரைப்ப	66	அரக்கியல்செந்	59
அஞ்சனமெழுதின	645	அண்ணறேற்பறவை	244	அரக்குண்டாமரை	405
அஞ்சிலம்பொலியோ	39	அண்ணன்மே	360	அரக்குண்பஞ்சிக	458
அஞ்சுடர்த்தாமரை	879	அணங்கரவுரித்	584	அரக்குகீர்ச்சிலிநி	768
அஞ்சுரைபொ	841	அணிசுவரவத்	460	அரக்குகீரெறியப்	216
அஞ்சொன்மடவா	809	அணிசேரிடக்கை	831	அரக்கெறிருவரை	175
அட்டெரருவித்	849	அணித்தகுபவள	714	அரசனைக்கண்	160
அடங்கலர்க்கீர்த	824	அணிநிலாவீசு	729	அரத்தகமருளச்	708
அடர்பொற்பைம்	100	அணிமுடியரசர்	672	அரத்தினப்பிறந்த	442
அடல்வண்ண	431	அணியார்மணி	861	அரவுகான்றிட்ட	47
அடிக்கலமற்ற	593	அணியார்மணி	488	அரவுவெகுண்டன்	547
அடிக்கலமற்றவே	175	அத்தம்மனைய	10	அரிஞரற்கோழி	514
அடிக்கலண்டாங்	746	அத்தமாமணி	640	அரிபொற்குண்	690
அடிசுளுக்கிட	886	அந்தணர்க்காக்	284	அரிமாளோர்மெல்	93
அடிசுளுக்கிறை	377	அந்தணனாறு	382	அரியகொள்கை	420
அடிசுனைப்பின்றி	510	அந்தரத்தாரமய	75	அரியலாரந்த	372

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருகமுயிலகவ	738	அலங்குறன்றொடு	391	அன்பொட்டியெ	594
அருங்கணையடக்	643	அலங்குவெண்	518	அன்றுகுடிய	688
அருங்கயம்விசும்	191	அலத்தக்கொழு	566		770
அருங்கலக்கொழு	405	அலர்ந்தவந்தாம	705		469
அருங்கலச்செயி	360	அலையணிக்கவரி	764	அன்னதெயென்	474
அருங்கலநீரைந்த	863	அவ்வழியிரண்டு	515	அன்னத்தானவ	413
அருடேர்வழியின்	407	அவ்வணையவி	702	அன்னப்பெடை	720
அருந்தவக்கிழமை	638	அவணத்தவர்	827	அன்னமுமகன்றி	372
அருந்தவக்கொழக்	761	அவனுனாதெளிந்து	169	அன்னமென்	609
அருந்தவஞ்செய்	386	அவாக்கிடந்தகன்ற	704	அன்னமேதோகை	856
அருந்தவன்முந்து	122	அவிரிழைசுடர	733	அணிச்சத்தம்	853
அருந்தவச்சகி	855	அவிழ்ந்தேந்து	595	அணிச்சப்பூங்	230
அருந்தித்தொழிலே	545	அழல்செய்தடத்து	280	ஆ.	
அருப்பிளமுலை	102	அழல்பொதி	365	ஆக்கமுங்கேடு	506
அரும்பனைத்தடக்	624	அழலம்பூநற	285	ஆக்கையுள்ளுறை	402
அரும்பெற்ற	323	அழலார்சுனா	861	ஆகத்தானோர்	485
அரும்பேர்வன	226	அழலுறுவெண்	128	ஆகமுமிடையு	144
அரும்பொம்பூணு	97	அழலேந்துவெங்	854	ஆங்கவெல்லை	358
அரும்பொனும்	36	அழிதலின்றியங்	798	ஆங்குருக்காரர	517
அரும்பொனாமணி	117	அழிதலுண்ணிடை	390	ஆகாரநானத்	838
அருமணிமரகத்த	60	அழிதலின்னணி	761	ஆசிலபொ	590
அருமணிவயிரம்	174	அள்ளற்சேற்று	283	ஆசைமாக்க	277
அருமைமாமணி	77	அள்ளற்சேற்றரு	518	ஆசையார்வ	906
அருமையினெய்து	796	அள்ளிலைப்பல	613	ஆட்சியைம்	384
அருவனாகாஞ்	249	அள்ளுடைக்குவளை	265	ஆடகக்கொழும்	404
அருவிக்குன்றமு	520	அளகுசேவலொ	520	ஆடகச்செம்பொ	496
அருவிலையநன்	746	அளந்துதாங்கொண்	69	ஆடகச்செம்பொற்	160
அருள்வலி	349	அளப்பரியநான்	523	ஆன்சுவை	776
அருளிலாரிவ	706	அளித்திளமந்தி	788	ஆடலின்னரவ்வுரு	52
அருளுமாறென்னை	748	அளித்ததீம்பழ	775		581
அருளுமேலர	79		539	ஆடவர்மனங்க	210
அரைசர்தழுடி	663	அனைவதுகாம	454	ஆடவரான்மை	664
அரைசனதரு	184	அற்றவர்வருத்	849	ஆடவரியவேகி	596
அல்லதுவுமெங்கை	547	அற்றமன்று	581	ஆடன்மன்கை	693
அல்லிசேரணங்	393	அற்றுவிழ்தலைகள்	666	ஆடிவன்மாமயி	76
அல்லித்தாளற்ற	834	அறநிழலாயுல	747	ஆடுகொடியுச்சி	158
அல்லியரும்பதமு	752	அறம்பெரிபுகுறின்	832	ஆடுதனசபிறங்	58
அல்லியுட்பாவை	441	அறவியமனத்த	834	ஆடுபாம்பெனப்	304
அல்லியுட்புல்லு	422	அறவுணாபின்னைக்	762	ஆண்மரவாணிலத்	239
அலங்கலுங்குழ	412	அறிவினாற்பெரிய	119		193
அலங்கலேந்தி	688		700		370
அலங்கலுத்திழ்	618	அன்பினினைவலி	410	ஆம்பனாறுமரக்	484
அலங்கலுத்திழ்வரு	606	அன்புதூலாக	468	ஆம்பொருள்களா	259

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆய்ந்தகேள்வி	337	இசையினிலிவட்டு	231	இலங்குகொம்பனார்	909
ஆய்ந்தபாளிற	718	இஞ்சிமாகநெஞ்	49	இலங்குசெம்பொ	814
ஆய்ந்தபொன்	698	இட்டதூல்வழா	40	இலங்குநீண்முடி	16
	719	இட்டவுத்தரியமி	255	இலங்குபூண்	688
	692	இட்டவுத்தரியமெ	148	இலங்குபொற்குவடு	822
ஆய்ப்பிழிவ்ருத்	23	இட்டவெண்ணில	34	இலங்குபொன்றார	784
ஆய்பொற்புரி	679	இட்டிடைபாரி	268	இலங்குபொன்னி	430
ஆய்மணிப்பவ	338	இட்டிவேல்	341	இலங்குபொன்னோ	598
ஆய்மதக் ள்ளிறு	632	இட்டிவேல்குந்	800	இலங்குவெள்ளருவி	606
ஆய்தழபொன்	183	இடத்தொடு	562	இலங்கெயிற்றேன	638
ஆர்கெழுருநடு	253	இடம்படவகன்று	736	இலங்கொளிமர	369
ஆர்ந்தருணச்	902	இடிநறுஞ்சண்	616	இலம்பெரிதென	869
ஆர்ப்பெதிர்மாறி	246	இடியுமிழை	437	இலம்பூவரக்கு	548
ஆர்வலஞ்சூழ்ந்	844	இடியுமின்னும்	347	இலம்போதே	465
ஆர்வவேரரிந்	129	இடுக்கண்வந்து	160	இலைப்பொலி	361
ஆரகிற்சேக்கை	503	இடைச்செறி	704	இலைபொரவெழுதி	187
ஆரந்துயல்வர	193	இத்தலையிவர்	292	இலையாரெரிமணி	226
ஆரமருளான்	91	இதபள்ளியிடம்	357	இலைவிரவுபூம்பை	549
ஆரமின்னவருந்	720	இதவெனவுரு	306	இவ்வாறெங்கும்	781
ஆரமின்னும்	344	இந்நகரப்புறங்காட்	737	இவ்வுருவுநெஞ்செ	59
ஆரழன்முனரி	761	இந்நாட்டில்வூர்	479	இவையின்னனவும்	284
ஆரறிவிக்கழ்தல்	69	இந்நாலவந்துணை	453	இழிந்தகீழ்நிலை	772
ஆவதாகப்	345	இம்பரிலாநறும்	71	இழுதன்னவெண்ணி	455
ஆழ்கடல்வைய	741	இம்மலைக்கிரண்டு	353	இழுதார்கடர்	446
ஆழிமாஸ்சட	690	இம்மியனநுண்பொ	156	இழுதொன்றுவாட்	139
ஆழியங்கழனி	234	இமைத்தநுங்கண்	823	இழைக்கண்வெம்	582
ஆழியா ளூர்கிப்	140	இயக்கிசின்னோ	456	இழைகிளரிளமுலை	64
ஆளற்றமின்றி	143	இரங்குமேகலை	457	இழைகொன்வெம்	44
ஆளியமொய்ம்ப	163	இரவிதோய்கொடி	143	இழைத்தபொன்	697
ஆளியாற்பாயப்	836	இரித்தேன்குவளை	20	இழைத்தவநலத்	787
ஆற்றியமக்க	866	இரித்தனவிருவினை	873	இழைப்பொறைபாற்	562
ஆற்றுலீர்வம்மி	241	இருங்கடன்மணி	533	இழைப்பொளிபர	618
ஆறிருமதி	364	இருநிலமடந்தை	222	இளமுலைபொருது	828
ஆறெலாங்	338	இரும்பறக்கழலி	215	இளமுலைமணிக்	256
ஆளுதுவேந்த	620	இரும்பிடிதழீஇய	883	இளமையின்மூப்	411
	743	இரும்பிடிதூறு	727	இளவளநாருபுல்லி	232
		இரும்பினீர்மை	289	இளவெயின்	354
இகலிருண்முழு	901	இமலர்க்குவளை	351	இளிந்தகாய்கமழ்	434
இங்கிதநிலைமை	236	இகடலிகலி	96	இவாய்ப்பிர	778
இங்கிவர்களிவ்வா	155		670	மையந்	750
இங்ஙனமிரண்டு	401	இலங்கரிபரந்த	828		609
இங்ஙனமிவர்	334	இலங்கலாழியினன்	15	இளையவந்தா	592
இசைத்திறத்	202	இலங்குருங்கும	794	இற்றகனாற்பய	73

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
இற்றதென்னாவி	722			உனாவியையாமை	125
இற்றவர்தேவ	821	ஈங்கினியென்னை	788	உலகமூன்று	370
இறங்கியமாதர்	600	ஈட்டஞ்சாணீணி	31	உலகுணர்கடவு	739
இறுதியில்லமீர்	389	ஈடிலசந்தன	699	உலந்தநாளவர்	621
இறுதகப்பினந்நலா	29	ஈசொல்போரழித்	2	உலமருநெஞ்சி	740
இறுமருங்குல்	497	ஈண்டழற்குட்டம்	32	உவரிமாக்க	700
இறுவனாயிவர்	535	ஈர்ந்தண்கோதை	745	உவாமுதலிரவ	278
இன்கனிகவரு	789	ஈரங்கொண்ட	6	உழந்தவருநோக்கி	183
இன்கனையாழோ	176	ஈரலங்கலேந்து	178	உழந்தாலும்	758
இன்பக்காரணமா	277	ஈருட்டமூழி	808	உழவித்தியுறுதி	905
ன்பம்மெறன்	902	ஈனாஞ்ஞாற்றினை	518	உழுத்துபுறுப்	716
இன்புகையார்	462	ஈன்றதாய்தந்தை	329	உழும்பகட்டெருது	804
இன்றுநீர்வினை	275	ஈன்றதாயானு	724	உழையினமுச்சி	664
இன்றையதன்று	170	ஈன்றமயில்போ	848	உன்பொருள்து	825
இன்னகிலாவிவிம்மு	823	ஈனாதவிளங்கமுகின்	56	உள்	397
இன்னகிழ்கொழு	60	உ.			271
இன்னணமேத்தி	472		73	உள்ளமுடையான்	157
இன்னணமொழு	257	உச்சிவனாவளர்	716	உள்ளிமுதுடைய	578
இன்னதருளென்	848	உடம்பினெடுயிரிற்	174	உனாவனப்பிருந்த	635
இன்னதன்மை	798	உடற்றுப்பினி	758	உறக்கெனுமோடை	892
இன்னதோர்காலத்	276	உடுப்பனதுகில்	254	உறங்குமாயினு	79
இன்னபொங்குனை	627	உடைதினாமுத்	767	திகுழந்தவ	113
இன்னமுதனைய	143	உண்டெனவுரை	96	உறுதிநீயுணர்ந்து	368
இன்னரிச்சிலம்	576	உண்டேதனதியல்	419	உறுதிமுன்னசெய்த	287
இன்னவர்களில்	589	உண்ணுநீர்வே	467	உறுப்பெலா	897
இன்னவாறுறுதி	456	உப்பிலிப்புழுத்	865	உறுபடைமன்ன	250
இன்னனென்ன	213	உப்புடையமுந்நீ	88	உறுவர்ப்பேன	816
இன்னாப்பிறவி	370	உய்யுமாறுரை	302	உறைகழித்திலங்கு	200
இன்னியமுழங்கி	255	உரிமைதன்னெடும்	794	உள்	
இன்னிழலிலரும்	291	உரிமைமுன்போக்கி	86	ஊட்டியன்ன	195
இன்னீரமீர்தன்ன	11	உரிமையுட்பட்	829	ஊடியமடந்தை	633
இன்னீரினதிரை	654	உருக்கமைந்தெரியு	188	ஊதுவண்டரற்று	675
இன்னீரெரிமா	323	உருகிவாடியென்	477	ஊழ்வினைதுரப்ப	800
இனக்களியானை	741	உருமுக்கதிர்வேற்	257	ஊழிலாய்த்தீ	562
இனஞ்சேரவாகி	194	உருவச்செங்கய	719	ஊழினீருண்ப	367
இனத்திடையேறு	504	உருவமாமகிவான்	107	ஊற்றுநீர்க்கடவு	352
இனமாமென்று	70	உருவமார்த்தன	699	ஊறுகொள்ளிங்கம்	381
இனிச்சிறிதெழு	592	உருவமென்று	465	ஊன்கவைத்து	368
ங்ஙன	419	உருவளரகவை	916	ஊன்சேருடம்	810
யகூறிமற்	218	ருவுஞ்சாயலு	54	ஊன்பிறற்	328
இனையல்வேண்டா	469	உருளிமாமதி	167	ஊன்வினையாடும்	742
இனையையாய	123	உனாத்தவெண்	294	ஊன்றகர்த்தனைய	497
		உனாயகந்	164	ஊன்றலைப்பொழு	611

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஊனமர்குறடி	659	எரிமணியிமைத்	565	என்னுங்கட்டுள்	678
ஊனியிர்கதிர்	700	எரிமாவேவனுதி	291	என்னுறநிலை	505
ஊனுடைக்	842	எரிமிடைந்தனைய	883	என்னேமற்றென்	548
ஊனுண்சிற்கக்	484	எரிமுயங்கிலங்கு	121	என்னைக்கண்ட	510
ஊனொடுதேனுங்	368	எரியொடுகிர்க்கு	561	என்னைக்கொன்றி	295
எ.		எரிவனைப்ப	807	என்னைகேள்	467
எஃகெனவிலங்கு	95	எல்லிருட்கனவிற்	556	என்னையுள்ளம்	488
எங்களுனைய	557	எல்லேமுவைந்து	813	என்றோமருங்கி	617
எங்கள்பெண்மை	236	எல்லையிற	826	எனக்குயிர்ச்சிறு	558
எங்கள்வினையா	524	எல்லையெய்திய	108	எனக்குயிரென்ன	67
எங்குலமடிகள்	541	எவ்வூரீரெப்பதிக்கு	452	ஏ.	
எங்கோமற்றென்றி	548	எழிமுகமலை	400	ஏகவெண்குடை	744
எஞ்சுற்றமென்	720	எழுத்தின்பாடலு	772	ஏச்செயாச்சிலை	777
என்கொண்ட	680	எழுதருபரிதிமார்ப	66	ஏத்தரியபல்குண	898
என்முசைவளியு	161	எழுதுவாணெடுங்	46	ஏத்தருந்திருமணி	816
எண்ணத்தி	461	எழுத்துவிண்பட	233	ஏத்தருமல்லிகை	583
எண்ணமென்னி	682	எள்ளுநர்க்களசாய	259	ஏதிலனாயினு	764
எண்ணற்கரிய	781	ஏறிகுரும்பரற்று	884	ஏதிலாரிடர்பன்	101
எண்ணையுநானமு	54	ஏறிகுறவினைய	426	ஏத்தல்வேறிருத்த	90
ஏத்தனைத்தவஞ்	740	என்பரிந்தெரிதலை	869	ஏத்தலைத்தோழ	543
ஏதிர்நலப்பூங்	614	என்பினைநரம்பிற்	463	ஏத்தற்கண்கள்	652
எம்மனைமாரினி	133	என்புநெக்குருகி	86	ஏத்திராங்களு	715
எம்மைநீர்வெல்ல	234	என்பெழுந்தருகுபு	103	ஏத்தியவேற்பத்	386
எம்வயின்வருக	786	என்போடுநரம்	59	ஏத்துபூங்கோதை	579
எய்த்துநீர்ச்சிலம்	715	என்மனநின்மன	537	ஏத்துலர்ச்சே	590
எய்தவக்கணையு	480	என்வரவிசைக்க	169	ஏத்தெழிலாகஞ்	632
எயிற்றுப்படை	627	என்றலுஞ்சுந்	760	ஏமநன்னெறி	421
எரிக்குழாஞ்சுடரும்	618	என்றலுந்தன்	286	ஏமநீருலக	878
எரிகதிர்ப்பைம்	634	என்றலுந்தேனு	368	ஏமமாகியதுப்	828
எரிசுடர்ப்பரிதி	238	என்றலுந்தொழு	686	ஏவாவிருந்த	881
எரித்திறல்வென்றி	541	என்றவளரசன்	210	ஏழாண்முன்மே	574
எரிதலைக்	450	என்றவளுநைப்ப	326	ஏற்றகைத்தொடி	575
எரிதவழ்முன்றத்	330	என்றவனிருப்ப	463	ஏற்றருமணிவரை	362
எரிநீரவேநரக	804	என்றவனுரைத்தலு	579	ஏற்றியும்பிழித்	719
எரிநுதியுற்ற	449	என்றவனுரைப்ப	138, 290	ஏற்றுரிபோர்த்	624
எரிபொன்மேகலை	798	என்றனதேனின	880	ஏறங்கோண்முழங்	153
எரிபொன்னுலகி	406	என்றனன் புத்தி	534	ஏறனாக்கினை	452
எரிமணிக்கலாபத்	598	என்றாங்கொன்	573	ஏறுவாரொலியேற்	263
எரிமணிக் குப்பை	663	என்றாணினைந்தாளி	570	ஏனைமன்னர்	54
எரிமணிக் கண்ண	191	என்றாகூறலுமேழை	131	ஐ.	
எரிமணிநெற்றி	189	என்றாகூறலென்	178	ஐங்கதிக்கலிப	241
எரிமணிப்பலிக்கு	171	என்னநாளுமரற்	746	ஐதேந்சகலல்	595
எரிமணியடைப்	621	என்னலாற்பிறர்	82	ஐந்தாமுன்றடுத்த	256

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஐந்துறுதுதலை	142	ஓடரியொழுதி	409	கடிப்பிணைகாது	606
ஐயர்கூறலு	421	ஓடுதேர்ச்சாரிகை	32	கடிப்புவாரங்குலி	820
ஐயருறைபள்ளி	521	ஓடுத்திரைகளு	163	கடிமலர்கினைந்து	868
ஐயர்கென்றுறா	601	ஓடுமுகில்கீறி	184	கடிமலர்ப்பிண்டி	793
ஐயனுக்கமைந்த	204	ஓம்படைசாற்றம்	509	கடிமலர்மங்கை	695
ஐயனையறியும்	270	ஓம்பிப்படைத்த	162	கடிமால்குடி	462
ஐயனைக்கண்ணி	127	ஓருயிரொழித்திர	760	கடியரங்கணிந்து	265
ஐயனையாமவ	517	ஓலையுட்பொரு	623	கடியவைவமுன்பு	764
ஐயாண்டெய்தி	783	ஓலையையவட்கு	205	கடியனசச்சி	435
ஐவகைப்பொறியும்	818	ஓவாதிரண்டு	453	கடுகியவினையர்	328
ஐவாயரவின்	678	ஓவியக்கொடி	402	கடுந்துடிக்குர	359
ஐவிலினகல	498	க.		கடுந்தொடைக்	363
ஐ.		கங்குற்பாற்புகு	577	கடுமதக்களிப்	534
ஒண்மணிக்குழை	494	கங்கைமாக்கடற்	667	கடுவளிபுடைக்	757
ஒத்தொளிபெருகி	878	கங்கையின்களிற்றி	190	கடைகந்தன்ன	389
ஒப்பானொருமகனே	452	கங்கையின்சு	330	கடைதயிர்க்குர	786
ஒப்பினைதனக்	495	கச்சுறதிமிர்ந்து	346	கடைநற்பொற்செ	588
ஒருகையிருமருப்	298	கச்சுவிசித்தி	585	கடைந்துபெய்மணி	256
ஒருங்கவன்பிற	241	கச்சைசுழம்பீக்கி	536	கடையிலாவறி	825
ஒருங்கவெழுதினே	793	கட்டழற்கதிய	179	கண்கடுஞ்சாகதிர்	746
ஒருவர்தம்பவலி	853	கட்டியங்காரனம்	622	கண்கள்கொண்	275
ஒருவனேகளிறு	537	கட்டியங்காரனெ	671	கண்குன்றிடப்பட்டு	809
ஒருவனேசிலையு	248	கட்டியங்காரனே	623	கண்டபினின்னை	512
ஒல்லைநுலகமஞ்ச	671	கட்டியினரிசி	565	கண்டபேயநகரி	355
ஒழுக்கமேயன்றி	818	கட்டிலேறிய	575	கண்டவர்கள்காரு	184
ஒழுக்கியலருந்தவ	103	கட்டுயிலனந்தர்	330	கண்டவன்கண்	461
ஒள்ளழல்வரை	638	கடத்திடைக்	448	கண்டாடுனெழுது	313
ஒள்ளிலைச்சுல	728	கடநாகமதங்	356	கண்டாலினியன	164
ஒளிறுதேர்ஞான	891	கடம்புகுடிய	299	கண்டாறொரு	830
ஒற்றர்தங்களை	560	கடல்வினையமுத	247	கண்டர்காமம்	529
ஒற்றருமுணர்த	608	கடலம்பவளம்	281	கண்ணக்கண்ணி	599
ஒற்றன்வந்து	342	கடலரணமாகாது	805	கண்ணன்கடலங்	541
ஒன்பதுவகை	819	கடலெனக்காற்	294	கண்ணயற்களிப்ப	176
ஒன்றாபலுக்க	292	கடவுளரிடனுங்	686	கண்ணாழியன்	673
ஒன்றாயினும்பல	653	கடற்சூறையரி	352	கண்ணிகொண்	768
ஒன்றுடைப்பதி	686	கடற்படையன்	749	கண்ணிவேயந்து	394
ஒன்றுநீர்கவ	339	கடற்படையனுங்	140	கண்ணிற்காணி	385
ஒன்றேயுயிரை	279	கடனித்திலம்பவைத்	444	கண்ணின்மாத்	271
ஒன்றேயெயிற்ற	486	கடாந்திறந்திட்டு	247	கண்ணினாலின்று	708
ஓ.		கடிமம்முகுழலினம்	435	கண்ணினாற்றும்	788
ஒங்குகொற்றவர்	691	கடிமம்முகுஞ்சிகை	305	கண்ணிதேடுபிற	193
ஒங்குமால்வரை	457	கடிமைவாளார	813	கண்ணுதற்குட	214
ஒண்ணுதற்புகை	289	கடிநலக்கரும்பொடு	31	கண்ணும்வாளந்த	301

செய்யுள். பக்கம். | செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

கண்ணுமிழ்தீயிறை	535	கலைக்கோட்ட	645
கண்ணுளார் நுங்	28	கலைபுறஞ்சூழ்	599
கண்ணுறக்காரை	432	கலைமுத்தந்	668
-	21	கலையார் துகிலே	70
கண்ணெனும்வலை	219	கலையின் பிணை	355
கண்ணோகயலோ	858	கலையினதகலுந்	129
கண்பயிலிளங்க	473	கலையினதகலுந்	129
கண்வலைக்காமுக	30	கலையினதகலுந்	129
கண்வாளறுக்குந்	12	கலையினதகலுந்	129
கண்வெறிபோகவங்	886	கலையினதகலுந்	129
கண்மலையரசன்	768	கலையினதகலுந்	129
கணிபுனைந்துரை	397	கலையினதகலுந்	129
கணைகழகண்	503	கலையினதகலுந்	129
கத்திகைக்கண்ணி	294	கலையினதகலுந்	129
கத்திகைக்கழுநீர்	566	கலையினதகலுந்	129
கதங்கனல்யாரை	74	கலையினதகலுந்	129
கருமடிமன்னர்	188	கலையினதகலுந்	129
கதிர்விடுகிருமணி	826	கலையினதகலுந்	129
கந்திகெரிது	363	கலையினதகலுந்	129
கந்தார்கரியா	528	கலையினதகலுந்	129
கந்துக்கடனென்ற	525	கலையினதகலுந்	129
கந்துகப்புடையி	316	கலையினதகலுந்	129
கந்துகன்கழறக்	608	கலையினதகலுந்	129
கந்துமாமணித்	52	கலையினதகலுந்	129
கப்புரப்பகத்திரை	64	கலையினதகலுந்	129
கம்பார்கரியாரை	321	கலையினதகலுந்	129
கம்மப்பல்கலங்	300	கலையினதகலுந்	129
கயல்பாய்ந்துகளை	827	கலையினதகலுந்	129
கயலாலிவையெ	446	கலையினதகலுந்	129
கயலினமுகளிப்	882	கலையினதகலுந்	129
கயற்கண்ணை	398	கலையினதகலுந்	129
கரப்புநீர்க்கங்	408	கலையினதகலுந்	129
கரியவன்கண்ணத்	122	கலையினதகலுந்	129
கரியவன்றிரு	361	கலையினதகலுந்	129
கரியவுள்வெறி	435	கலையினதகலுந்	129
கருங்கடல்வளந்தா	25	கலையினதகலுந்	129
கருங்கடற்பிறப்பி	849	கலையினதகலுந்	129
கருங்கடற்போயிற்	163	கலையினதகலுந்	129
கருங்கணினமுலை	615	கலையினதகலுந்	129
கருங்குழலுஞ்செ	572	கலையினதகலுந்	129
கருங்கொடிப்புரு	201	கலையினதகலுந்	129
கருஞ்சிலைமறவர்	334	கலையினதகலுந்	129
கருஞ்சிறைப்பறவை	375	கலையினதகலுந்	129
கருநெற்பயின்ற	214	கலையினதகலுந்	129
கரும்பணிவளவ	425	கலையினதகலுந்	129
கரும்பலாற்கா	842	கலையினதகலுந்	129
கரும்பார்க்கோண்	74	கலையினதகலுந்	129
கரும்பின்மேற்றொ	564	கலையினதகலுந்	129
கரும்புகண்ணுடை	24	கலையினதகலுந்	129
கரும்புந்தேனு	702	கலையினதகலுந்	129
கரும்பெறிகமகை	894	கலையினதகலுந்	129
கரும்பேதேனே	706	கலையினதகலுந்	129
கரும்பொனியல்	37	கலையினதகலுந்	129
கரும்புக்கடற்கடற்	794	கலையினதகலுந்	129
கருமணியழுத்திய	252	கலையினதகலுந்	129
கருமீகவல	607	கலையினதகலுந்	129
கருமுகிற்பொமத்	504	கலையினதகலுந்	129
கருவளிமுதுகந்	663	கலையினதகலுந்	129
கருவித்தேன்கலை	471	கலையினதகலுந்	129
கருவத்தேனென	458	கலையினதகலுந்	129
கருவிமாமலை	797	கலையினதகலுந்	129
கருவியின்னினை	812	கலையினதகலுந்	129
கருவியுளெங்	646	கலையினதகலுந்	129
கருவிவானுந்	224	கலையினதகலுந்	129
கருவிக்கடைய	910	கலையினதகலுந்	129
கருனைக்கவளந்	617	கலையினதகலுந்	129
கருனைவச்சுமங்	45	கலையினதகலுந்	129
கரைகொன்றிறங்கு	320	கலையினதகலுந்	129
கரைபொருகட	239	கலையினதகலுந்	129
கரையுடைத்து	711	கலையினதகலுந்	129
கல்சேர்ப்பூண்கொள்	221	கலையினதகலுந்	129
கல்வார்மணிப்பூண்	636	கலையினதகலுந்	129
கல்வார்மணிப்பூண்	7	கலையினதகலுந்	129
கல்லொடுவென்றழ	284	கலையினதகலுந்	129
கல்லோமரனுமிர	861	கலையினதகலுந்	129
கல்லியுங்கொடி	493	கலையினதகலுந்	129
கலங்கழுமரவருந்	254	கலையினதகலுந்	129
கலத்தற்காலங்	301	கலையினதகலுந்	129
கலந்ததுபெரும்	240	கலையினதகலுந்	129
கலந்தெழுதிரை	292	கலையினதகலுந்	129
கலம்புரியகலல்	60	கலையினதகலுந்	129
கலவமயில்கால்	848	கலையினதகலுந்	129
கலவமாமயி	457	கலையினதகலுந்	129
கலவியாகியகாமத்	907	கலையினதகலுந்	129
கலிவளர்கவிறுகை	293	கலையினதகலுந்	129

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கற்பகங்கலங்கி	123	காதலாற்காமபூமி	61	காலனொடுகுழந்த	628
கற்பாலுமிழந்தமண	5	காதலான்காதல்	488	காலுற்றகாம	593
கற்றவைம்பதங்	288	காதன்மாமன்	465	காலையொடுதாழ்	590
கற்றூர்மற்றுங்	317	காதன்மிக்குழிக்	478	காவலருறிப்பன்	67
கறந்தபாலினுட்	392	காதன்மைகண்ணு	485	காவலரசலமென்	847
கறவைகாண்	338	காதார்குழையு	679	காவலன்மக்க	492
கறைபன்னீரான்	97	காதிக்கண்ணரிந்து	785		73
கன்மழைப்பொற்	684	காதிப்போர்மன்னர்	895		521
கன்றியவெருளி	324	காதிவேல்வல	77		27
கன்னிநாகங்	224	காதிவேன்மன்னர்	75	காவில்வாழ்பவர்	271
கன்னிமாநகர்	274	காதுசேர்ந்த	392	காவிக்கண்டத்தி	266
கன்னிமைகனிந்து	375	காந்தளங்கடி	539	காவின்மேற்கடி	564
கன்னியர்காக	386	காந்தியமணி	354		452
கன்னியர்குலத்தின்	151	காம்புபொன்செய்த	175	காழகமூட்ட	867
கன்னியராயிரர்	763	காமக்கடுநோய்	571		269
கன்னியருற்றநோ	310	காமம்பைப்பயக்	798	கானையாம்பருவ	557
கன்னியைக்கடி	383	காமமுடையார்	833	காற்படையுங்	639
கனிகொள்காமங்	443	காமமேகன்றி	68	கான்முகம்புதை	697
கனிகொள்வா	417	காமாகளிறும்பிடியு	183		459
கனிப்படுமொழி	637	காமவல்லிகள்கலந்	907	கானவிரியியலில்	141
கனிவளர்கிளவி	152	காமனன்னதோர்	797	கானினாத்தன	871
கனை டல்கவரச்	885	காமனேசெல்லினுங்	581	கி.	
	601	காய்களிற்றினிடை	875	கிடங்குசூழ்மதிற்	166
கனைகதிர்க்கடவு	566	காய்சினவெருளி	349	கிணைநிலைப்	25
கா.		காய்த்தசெந்நெ	520	கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்	481
காசறுதுறவின்	261	காய்தழல்கவரப்	499	கிழவளுய்ப்பாடி	605
காசின்மாமணி	134	காய்ந்தவல்வளவி	820	கிளிச்சொலினினிய	841
காசுநூல்பரிந்து	785	காய்ந்தெறிகடுங்	845	கிளிவளர்ப்பூமரு	25
காஞ்சனக்கடமரு	439	காய்மாண்டதெங்கி	15	கிளைப்பிரிவருஞ்	831
காட்சிநன்னிலை	120	காய்வுறுவேட்கை	495	கு.	
காட்டகத்தொரு	850	காயத்தின்குழம்பு	242	குங்குமக்குவட்டி	290
காடியாட்டித்	782	காயமீனெனக்	132	குங்குமங்குயின்	599
காடியுண்டபூந்துகில்	28	கார்கொள்குன்ற	771	குங்குமஞ்சேர்	314
காதணிந்ததோ	911	கார்தோன்றவே	563	குங்குமத்தோளி	65
காதலங்கழிந்த	853	கார்வளர்மின்னு	731	குங்குமநறுநீர்	625
காதலஞ்சேற்று	866	கார்விரியின்னனார்	138	குங்குமமுஞ்சந்தன	260
காதலமல்லமே	837	கார்வினைமேகமன்ன	135	குங்குமமெழுகி	39
காதலன்காதலினுற்	74	கார்வினையாடிய	279	குஞ்சரங்குனிய	662
காதலனல்லை	764	காரின்முழங்கு	636	குஞ்சரந்தலை	647
காதலார்க்கமிர்	647	காலகம்புடைப்பரு	135	குஞ்சரமயாவயிர்	853
காதலாலெண்	419	காலத்தீர்கரை	342	குஞ்சிமெலனிச்சம்	46
	802	காலத்திறவயிரமாலு	245	குட்டநீர்க்குவுளை	218
	477	காலனைச்சு	343		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
குடம்புளாசெரு	610	குழன்மலிந்த	568	கூற்றுவுன்கொம்	119
குடர்தொடர்	633	குழிமதுக்குவளை	565	கூற்றெனமுழங்கி	297
குடர்வாங்குறு	648	குழியப்பெரியகோன்	780	கூற்றெனவேழம்	659
குடவரையினைய	506	குழைகொள்வா	467	கூறப்பட்டவக்	266
குடிபழியாமை	845	குழைமுகமிடவயி	774	கூன்களுந்ருற	236
குடைகவித்தனை	429	குழையுடைமுகத்தி	250	கே.	
குடைநிழற்கொற்	542	குளநென்முன்றி	717	கெடலருங்குரை	558
குடையுடைநிழ	640	குளித்தெழுவைரமு	897	கெடுதலவ்வழியில்	798
குடையுடைவேந்	239	குளிர் துன்னிய	408	கெண்டையுஞ்சிலை	602
குடையொடுகுடை	42	குளிர்மதிகொண்ட	711	கெலுழைநூந்த	561
குண்டலங்குமரன்	296	குறங்கனிமயி	429	கே.	
குண்டலங்குலவி	822	குறிஞ்சிப்பூங்	460	கேட்டிதுறக்க	148
குண்டலமிலங்க	635	குறிஞ்சியிலலை	458	கேட்பதுவிறம்பின	603
குண்டலமும்பொற்	877	குறுத்தாட்குயிற்	198	கேண்மின்கேண்	691
குண்டலமொரு	305	குறையணிகொண்	731	கேமமாபுரமெனு	426
குணில்பொரக்	643	குன்றமார்பரிந்து	90	கேவலமடந்தை	905
குந்தமேயயில்வா	625	குன்றனாணைப்	423	கேழ்கிளரெரிகட்	664
குமரிமாநகர்	300		383	கை.	
குரல்குரலாகப்	223	குன்றின்வீழ்ருவி	889	கைகவிநூறெய்	126
குரவகீழய	358	டாங்	347	கைசெய்துகமழு	713
குரவம்பாவைகொப்	777	குன்றெனத்திரண்	289	கைத்தலமந்தி	741
குரவரைப்பேண	506	குன்றெனமருண்	843	கைந்நிறையெக	791
குருகுலஞ்சீவக	875	குணிகொள்பாகவெ	217	கைப்படையொன்	652
குருதிவாளொளி	666	கூ.		கைப்பழமிழந்த	789
குரோதனேமானன்	894	கூகையுங்கோட்	555	கைப்பொடிசார்	792
குலங்கெழுமகளிர்	642	கூட்டினான்மணி	303	கைப்பொருள்	468
குலத்தொடுமுடிந்த	149	கூட்டுமுறுக்கி	242	கைபுனைசார்தழுங்	31
குலகினையனம்பி	150	கூடகீர்மின்ற	513	கைம்மலர்க்கார்	68
குலிகச்செப்பன	195	கூடார்புலியு	673	கைம்மலர்த்	362
குலிகமார்த்த	489	கூடியமும்மை	825	கைம்மாணகடற்	526
குலிகவஞ்சேற்று	854	கூடினார்கண்மமலர்	26	கையகப்படுத்தலோ	297
குலைவாழைபழ	356	கூதிர்வந்துலா	773	கையடுசிலையினர்	360
குவனையேயந்த	394	கூந்தலகிற்புகை	863	கையவனைமை	586
குழலுடைச்சிகழி	329	கூந்தலின்புகைக்	775	கையார்வனைகள்	93
குழலாவியமு	132	கூந்தலேந்திய	694	கையாரிலங்கெகி	526
குழலெடுத்தியா	373	கூந்தலையொரு	769	கையாற்பொதித்	455
குழலிக்கோட்டினம்	55	கூருளிருகம்பொ	644	கையிற்பொழுதார்	585
குழலிப்பிடிஞஞ்	355	கூரெயிறணிந்த	846	கையினற்சொலக்	301
குழலியஞ்செவ்வ	536	கூற்றம்மஞ்சுங்	114	கையுறையெழுதின	254
குழலியாய்ப்பிற	441	கூற்றம்வந்து	630	கையொடுகண்டந்	380
குழலிவெண்முங்கட்	611	கூற்றம்வன்கூர்	51	கைவலையன்றி	128
குழலிவெண்மதி	16	கூற்றின்னரிடக்கு	135	கைவளர்கரும்பு	375
	80	கூற்றுநாவலறு	820	கைவிசைமுறுக்கி	140

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

கோ.	கொழித்தினா	735	கோமகன்கோல	742	
கொங்குவிம்முருளிர்	814	கொழுநனைக்குறிப்	506	கோமான்கமனே	528
கொங்குவிம்முழ	774	கொழுமடந்த்ருமரி	786	கோமானடிசாரக்	882
கொட்டமேகமழ	742	கொழுமடந்த்பெ	728	கோல்பொருகொடு	640
கொட்டுப்பிழிபோ	810	கொழுமெனின்ன	399	கோலநெடுங்கண்	280
கொட்டையம்பு	535	கொழுவாய்விழப்	680	கோலமணிவாய்க்	589
கொடிக்குமாங்குஞ்	885	கொற்றவன்குறிப்பு	324	கோலமுந்திய	872
கொடிநெடுந்தே	491	கொற்றவிமகனே	754	கோலிழுக்குற்ற	149
கொடிமுதிர்	367	கொன்வளர்குவி	305	கோவம்மாவாகி	527
கொடியணியலங்	842		641	கோவிந்தனென்னு	708
கொடியார்குளிர்	209	கோ.		கோழணாமணிம்மட	50
கொடியெழுந்த	695		266	கோள்வயிரீள	196
கொடுஞ்சிலையா	314	கோங்குபூத்ததிர்	650	கோளியங்குழவை	127
கொடுஞ்சிலையுழ	650	கோட்சுருவினத்	35	கோற்றொழிப்புரி	536
கொடுமரங்குழைய	651	கோட்டிளங்கலை	610		83
கொடுமரவெயின்	134	கோட்டிளங்களிறு	151	கோலுடையின	539
கொடுவெஞ்சிலையை	485	கோட்டிளங்குழவி	509	ச.	
கொடுவெஞ்சிலைவா	446	கோட்டிளந்தகர்	28	சங்குடைந்தனைய	170
கொண்டையுந்மொரு	145	கோட்டிளந்திங்	127	சங்குவிம்முரித்தி	49
கொண்டபூணி	722	கோட்டிளந்திங்	672	சட்டகம்பொன்	727
கொண்டவாளொடு	134	கோட்டிளந்திங்	862	சண்பகந்தமரகந்	253
கொண்டான்பகழி	248	கோட்டிளந்திங்	6	சண்பகந்ருமலர்	424
கொண்டுகோதை	484	கோட்டிளந்திங்	674	சண்பகப்பூங்குன்	650
கொண்டிநீங்கல்	568	கோட்டிளந்திங்	404	சண்பகமாலைவேய்	325
கொதிதுனைக்காம	822	கோடுமன்தயர்	483	சந்தமாலைத்தொடை	348
கொத்தமுல்பிழிப்ப	651	கோணிலைத்திந்து	81	சந்தனக்களியும்	503
கொத்தமுல்பிழிப்ப	440	கோணைக்களியும்	13	சந்தனக்களியும்	373
கொம்பரின்குயில்	263	கோணைக்களியும்	332	சந்தனக்களியும்	418
கொம்பிடுனெத்தொ	591	கோணைக்களியும்	733	சந்தனஞ்சொரி	666
கொம்மையார்தன	683	கோணைக்களியும்	53	சந்திரகார்தமென்	180
கொம்மையவெம்முலை	109	கோணைக்களியும்	719	சலசலமும்மதஞ்	31
கொம்மையவெம்முலை	490	கோணைக்களியும்	225	சா.	
கொய்தகைப்பொதி	376	கோணைக்களியும்	798	சாணிடையெழு	709
கொய்யுளைப்புரவி	641	கோணைக்களியும்	165	சாத்தலும்பிறத்தரு	85
கொய்சினயாலை	866	கோணைக்களியும்	438	சாகிப்பைப்பொன்	115
கொல்லுலைப்	835	கோணைக்களியும்	615	சாந்தகங்குழிய	736
கொல்லுக்கடனை	366	கோணைக்களியும்	815	சாந்தகநிறந்த	293
கொல்வதேகன்றி	804	கோணைக்களியும்	229	சாந்தகநிறந்த	867
கொல்வாருங்கூட்	807	கோணைக்களியும்	585	சாந்தகநிறந்த	401
கொல்வேனெடுங்	858	கோணைக்களியும்	361	சாந்தகநிறந்த	532
கொலைக்களங்	529	கோணைக்களியும்	530	சாந்தகநிறந்த	501
கொலைகொள்வே	404	கோணைக்களியும்	397	சாந்தகநிறந்த	470
கொலைச்சிறையுழ்	836	கோணைக்களியும்	706	சாமெனின்சாத	469

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சாரணர்போய	840	சீரவச்சிலம்	278	செங்காற்குழலி	676
சாரலந்திரிசிலை	554	சீவகன்றிருவின	888	செட்டிதனபாலன்	523
சாரிகைதிரியும்	656	சீற்றமிக்கமன்	88	செத்தமரமொய்த்	588
சீ.		சீறடியகின்	587	செந்தாமரைக்குச்	914
சிங்கத்துரிபோர்	628	சீ.		செந்தார்ப்புகழ்	312
சிங்கநடப்பது	754	சுடுமண்மிசை	720	செந்திக்கருந்துளை	92
சித்திரமணிக்கு	323	சுண்ணந்தோற்	267	செந்திப்புனை	809
சிதரரியொழுதி	811	சுண்ணநல்லன	269	செந்நெருப்புணுஞ்	776
சினைப்பருஞ்சீற்ற	187	சுண்ணம்முடைந்து	8	செப்பியசீலமென்னு	824
சிந்திப்பவென்சிறு	522	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	614	செம்புருகுவெங்	37
சிந்துரப்பொடி	33	சுண்ணமென்பதொ	267	செம்புறக்கனி	265
சிந்தையிற்பரிதி	353	சுண்ணமேற்சொ	734	செம்பொற்கடம்	487
சிரற்றலமணி	638	சுந்தரத்துகள்	693	செம்பொற்கண்ணி	44
சிராயைந்தும்	379	சுந்ததைதன்மகன்	726	செம்பொற்புகழத்	543
சில்லம்போதினமே	130	சுமைத்தயிர்	756	செம்பொன்பின்னி	889
சில்லரிக்கிண்கிணி	583	சுரந்துவானஞ்	221	செம்பொன்மழை	38
சில்லரிச்சிலம்பி	143	சுரிமுகவலம்புரி	104	செம்பொன்மாடங்	166
சில்லரிச்சிலம்பு	412	சுரும்பியிர்மாலை	616	செம்பொன்வரை	4
சிலம்பிரங்கிப்	107	சுரும்புகுழ்குவளை	362	செம்பொனாற்செறி	847
சிலம்பிலனும்	401	சுரும்புடையலங்க	126	செம்பொனீண்முடி	628
சிலம்பொடுமேகலை	306	சுரும்புநின்றறா	773	செம்பொனோலை	332
சிலைகொணணிற்	417	சுரும்பெழுந்திருந்து	202	செம்மலரடியுநோ	228
சிலைத்தொழிற்	201	சுற்றணிகொடுஞ்	240	செம்மலைப்பயந்த	146
சிலையினுன்மாக்கள்	802	சுற்றார்வல்விற்	318	செய்கபொருள்	157
சிலையொடுசெவ்வ	341	சுறவுக்கொடிக்	898	செய்தகீர்மையார்	908
சிலையொடுதிரண்ட	508	சுறாநிறக்கொடுங்	216	செய்தவப்பாவ	251
சிலிநியின்மாறு	293	சுனைகன்கண்களா	418	செய்தவனேவினை	899
சிறகரார்பார்ப்பு	559	சுனையநீலமுஞ்	471	செய்தவிஞ்சையை	500
சிறுகண்யானை	553	சூ.		செய்தானிருவினை	418
சிறுவன்வாய்	836	சூட்டுஞ்சுண்ண	726	செய்பாவையைன்	676
சிறுவென்சங்கு	629	சூடுறுகழலினற்கு	290	செய்யதாமரைப்	872
சிறைப்புறந்	343	சூரியற்காண்டலு	639	செய்யதாமரைமேற்	194
சிறையனப்	35	சூழ்க்கிர்மதியமன்	120	செய்யவாய்	502
சின்மணிமுழை	101	சூழ்க்குழன்மள்ளர்	341	செய்வினையென்னு	915
சின்னப்பூவணி	650	சூழ்பொற்பாவையை	906	செயிர்த்தவள்சிவ	577
சினந்தலைப்	512	சூ.		செயிர்ப்பொடுகிவர்	475
சினவுநர்க்கட	146	செங்கச்சிளமுலை	859	செருக்கயனெடுங்	374
சினைத்துணர்முழவ	253	செங்கட்குறுநரி	94	செருக்கிணந்தின்று	854
சீ.		செங்கட்புன்மயிர்	135	செருநாடுசெஞ்	744
சீதகீர்தெளித்துச்	756	செங்கண்மாறெழி	249	செருநிலத்தவ	352
சீந்தானிற்	318	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	208	செருவினைத்	602
சீர்கொளச்செய்	387	செங்கயலிரட்டை	716	செல்கதிமந்திரம்	363
சீர்தங்குசெம்பொற்	268	செங்கயன்மழை	608	செல்வக்கிண்கிணி	908

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செல்வர்க்கேகிற	731	சோலைமீனரும்பி	822	தவளைக்கிண்கிணித்	907
செல்வார்மனத்தி	418	சோலையஞ்சரும்	273	தழந்ஞரன்முரசிற்	119
செல்வந்நின்னணம்	54	சோலைவேய்மருள்	302	தழுமலர்த்தாம	868
செல்வனுற்ற	345	ஞா.		தழுமாவலிமைந்	408
செல்வனையின்று	511	ஞாயில்முடிய	288	தழுமுற்றுமவாராத்	544
செல்வபுரியாழினா	414	ஞாலம்விற்பன	519	தழையுங்கண்ணி	396
செழும்பொன்வே	877	ந்.		தள்ளாதசம்மை	11
செழுமலராவி	894	தனகமதியெழிலை	148		198
செறியச்சொன்ன	816	தனகைவாமுய	447	தற்புறந்தந்துவை	665
சென்றதுதடக்கை	656	தங்கிடையிலாத்	880	தறுகணண்மைய	626
சென்றதோசெல்	765	தங்கொளிரித்திலத்	35	தன்கழற்முழாத	846
சென்றார்வளைய	313	தடங்கணுள்பணி	220	தன்படையுடை	770
சென்றுகாலந்	277	தடங்கொடாமரைத்	108	தன்பான்மனையா	138
சென்னிமேன்	857	தடம்பெருங்குவளை	648	தன்மதந்திவண்	668
சே.		தடமுலைமுகங்கள்	784		312
சேட்டுலாஞ்சிலை	533	ரா	430	தன்னமர்காதலா	62
சேட்டிளஞ்செழு	365	தண்கயக்கூற்	369		908
சேட்டினம்ப	138	தண்காஞ்சித்	198	தன்னெறிவளர	729
சேடார்செம்பொற்	876	தண்டிலத்தகத்	711		78
சேதாநறுநெய்	150	தண்வெலியாக	585	யான்	476
சேந்துநீண்ட	714	தண்ணந்தீம்புன	277	தன்னெப்பாரை	408
சேந்தொத்தலர்ந்த	6	தண்ணுமைமுழுவ	293	தனக்கியானுயிரு	623
சேயிழைக்கணவ	427	தண்ணுமைமுழுவம்	373	தனியேதுயருழ	752
சேலனையசில்லரிய	55	தண்மலர்மார்புற	74	தா.	
சேலுண்கண்ணியர்	689	தனக்கிறப்பறித்த	837	தாசியர்முலை	582
சேலைவென்றகண்	311	தணிக்ஞந்தாமரை	398		811
சேவலன்னர்	26	தத்தநிலனுமுயர்	783		533
சேறமைசெறுவினுட்	19	தத்துநீர்ப்பவளத்	273	தாதைதானுனா	214
சேனடந்தாங்கு	845	தத்தைக்குணமலை	915	தாநையாருவப்ப	512
சோ.		தத்தையொடுகீணை	258		57
சொரிபணிமுருக்	413	தப்பில்வாய்மொழி	167	தாமணிநானச்	713
சொல்லருஞ்ஞற்	22	தம்பியுந்தோழன்	203	தாமமார்பனுந்	721
சொல்லியநன்மை	291	தம்பியைச்சீவக	243	தாமமாலையார்	592
சொல்லியவென்	511	தம்முடைப்பண்	238	தாமரைச்செங்கட்	597
சொற்றிறலன்றி	234	தம்மைகிழைக்கி	808	தாமரைத்தடக்	505
சொற்றிறற்குழ்	364	தமிழ்தழியசாய	589	தாமரைப்போதிற்	619
சொன்மருந்து	310	தயங்கிணர்க்கோ	401	தாமரைமலர்தலை	473
	483		530		283
சோ.			657	தாய்முலைதழுவிய	36
சோர்புயன்	23	தருமணற்றருப்	709	தாயிலாக்குழவி	463
சோருங்காரிகை	583		53	தாயுயர்மிக்கதந்தை	148
	264	தவம்புரிந்தடக்கி	185	தார்ப்பொலிதரு	81
	271		78	தாரணிபரவைமர	659

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தாவிற்றுவடந்	700	திருநிறக்காம	726	தீம்பாலடிசிலமிர்	282
தாழ்தருபைம்பொ	427	திருமகளிவளைச்	230	தீம்பாலமிர் தூட்டி	314
தாழ்ந்துலவிமென்	858	திருமகற்பெற்றென	105	தீம்பாற்கடலைத்	154
தாழிருத்தடக்கை	239	திருமகனருளப்	687	தீம்பாற்பசியினிருந்	281
தாழிவாய்மறைக்கு	863	திருமணிசூயின்ற	442	தீம்பானுரைபோற்	883
தாளுடைத்தடங்	441	திருமல்கவந்த	573	திருகத்தாமிழும்	656
தானகமாடமேறி	768	திருமலர்க்கமலத்	202	திராவினைதீர்த்து	371
தானமர்காதலிதன்	72	திருமறுமார்பினை	739	திவினுளிழிந்து	159
தானுந்தன்னுணர்	113	திருவடிதொழுது	557	திவினைக்குழவி	900
தானுழந்துற்ற	515	திருவந்நீணகர்	44	திவினையுடைய	608
தானையுன்றி	491	திருவமன்னவ	698	து.	
தி.		திருவமாமணித்	684	துகண்மனத்தின்றி	317
திங்கண்மதிமுகத்த	196	திருவமேகலை	166	துஞ்சாமணிப்பூட்	12
திங்கண்முகக்குடை	47	திருவிலேசொரிந்து	207	துடிக்குரற்குரவ	801
திங்கண்மும்	915	திருவிந்கமமந்தான	320	துடித்தலைக்கரு	63
திங்கணலஞ்சூழ்	588	திருவிந்குங்கற்பக	436	துணையிறோகைம	281
திங்கணுளொன்பது	821	திருவிந்போற்குலா	811	துந்துபிகறங்க	905
திங்குணைகவை	891	திருவிந்முன்மாரி	601	துப்புறழ்தொண்டை	39
திங்கன்கூழ்ந்த	395	திருவிந்சாயலொ	282	துளங்குபொற்கு	695
திங்கன்கேசர்முடி	325	திருவிந்சாயலன்	517	துளங்குபொன்னக	165
திங்கன்கவான்	498	திருவிநல்லவர்	692	துளங்குமாமணி	698
திங்களங்கதீர்	274	திருவிநோடகன்ற	887	துளங்குவெண்மதி	682
திங்களங்குழவி	440	தினாகடருஞ்சங்கு	159	துறக்கம்மிதுவே	544
திங்களுகிற்றிசொலி	110	தினாபொருகனை	17	துறந்தமன்னவர்	471
திங்களும்மறுவு	394	தினாயிடைக்	495	துறந்தவிந்நங்கை	766
திங்களைத்தெளித்	351	தினாவளையிப்பி	765	துறவின்பாற்படர்	767
திங்களோடுடன்	666	திலகநீண்டுடி	78	துறுமலர்ப்பினை	63
திண்டேரரசர்	11	திலகமுகக்குடைச்	871	துன்பமுற்றவர்க்	178
திண்ணிலைக்கதவ	84	திறந்தமணிக்	738	துன்னிமற்றந்தை	835
தின்பொருளெய்	515	திறைமன்னருய்	13	துனிப்புறுகிளவி	308
திருக்கிளாமன்ன	533	தின்பளிதமலைத்	847	துனிவாயினதுன்	405
திருக்குழன்மக	340	தினைவினைசாரற்	439	து.	
திருக்குறிப்பன்ன	540	தி.		துக்குமின்காளை	334
திருத்தக்கமா	916	திங்கரும்பனாக்	565	துங்குசிறைவா	157
திருத்தயில்பெற்ற	441	திங்கரும்பெருத்திற்	219	துங்குறிக்கிடந்	421
திருந்தியழீழ்த்திசை	879	திங்குயின்மணத்து	50	துசகூழ்பரவை	39
திருந்தியநல்லரசு	852	திண்டிணைத்	80	துசலாநெடுந்	391
திருந்துகோதைத்	312	தித்தும்முலேலான்	678	துசலாம்பரவை	655
திருந்துசாமரை	263	தித்தொடைநரம்பி	223	துசலாய்க்கிடந்	172
திருந்துதகரசு	110	தித்தொடைமகர	185	துத்திரண்மணி	877
திருந்துபொற்றேரு	294	திம்பயநியன்ற	213	தும்புடைநெடுந்	75
திருந்துமல்லிகை	443	தீம்பால்கிளிமறந்	864	தும்புடையவென்	858
திருந்துவேற்சிவ	309	தீம்பால்குமந்து	782	துமங்கமழ்பூர்	322

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தூமங்கமழுங்	280	தேவரேதாமுமா	814	தோடணிமகளிர்	261
தூமஞ்சால்கோ	867	தேவனேமகனல	537	தோடலர் தெரியலா	179
தூமஞ்சுமுய	267	தேறினென்றெய்வ	598	தோடார்புனை	753
தூமத்தாற்கெழீஇ	233	தேன்கறிகற்ற	436	தோடேந்து	366
தூமமார்ந்தணங்கு	838	தேன்சென்றநெறி	410	தோய்தகைம	552
தூமமார்ந்தது	502	தேன்சொரிமுல்லை	152	தோய்த்தவலிசம்	91
தூமமார்ந்தன	694	தேன்மலிந்தகோ	332	தோனாமலர்	717
தூமமேகமழுந்	46	தேன்முழங்குதார்க்	258	தோலாப்போர்	646
தூமலர்மலை	768	தேன்வாயுமிழ்ந்த	14	தோழனுந்தேவி	346
தூமாண்மேகம்	707	தேன்றறமாரி	179	தோளாமணிசூவி	881
தூவியஞ்சிறை	109	தேன்றலைத்துவலை	48	தோளார்முத்து	329
தே.		தேனடைந்திரு	400	தோளாற்றமுவி	323
தென்டினாரீத்த	868	தேனமர்க்கோதை	100	தோளினுல்வலி	82
தென்னீர்ப்பனி	572	தேனவாங்கமழ்	576	தோளினுலெக	649
தென்மட்டுத்துவ	208	தேனார்காமன்	707	தோளினுன்மிடை	232
தெய்வதம்வனங்கு	240	தேனினாத்துயர்	16	தோற்பொலிமுழவு	207
தெய்வமேகமழு	502	தேனிற்பாலென	516	தோற்றணன்மடந்	216
தெருள்கலான்படை	705	தேனிசூலனதீஞ்	773	தோன்றியபுண்	285
தெருளலேன்செய்	795	தேனுக்குகின்ற	376	ந.	
தெருளிற்பொருள்	833	தேனுடைந்தொழுது	211	நகைமாமணிமா	406
தெள்ளறல்யாறு	409	தேனுயர்மகரவீணை	203	நு	
தெளிகயம்மலர்	303	தேனுலாமதுச்	40		381
தெளித்தவின்முறு	565	தேனுலாமலை	762	நங்கைதன்முகத்	377
தெளிவறுத்தெழு	892	தேனுறுதிஞ்சொற்	9	நங்கைதன்னலத்	178
தென்வணாப்பொதி	215	தேனய்தோய்	795	நங்கைகின்றமுக	774
தென்வணாப்பொதி	634	தேனைய்போன்றி	317	நங்கைநீநடக்கல்	85
தென்றிசைமுனை	429	தோ.		நச்சுநாகத்தினா	53
தே.		தொழக்கையாற்	819	நச்செயிறற்றலி	718
தேக்கணின்னகி	167	தொழகடவழ்	525	நஞ்சுணுனாப்ப	337
தேங்கயத்தணி	424	தொழத்தோன்	681	நஞ்சினையமுத	414
தேங்காதமள்ளர்	9	தொழத்தோன்	595	நஞ்சுசூழ்த்தாலு	737
தேங்கொள்பூங்	799	தொடுத்தாங்கவம்	670	நஞ்சுபதிகொண்ட	90
தேசிகமுடியுந்	735	தொண்டைவாயிவ	443	நஞ்சுமேய்த்தினங்	689
தேதாவெனவண்	321	தொத்தணிபிண்டி	72	நட்டவந்தற்ற	340
தேந்தாமஞ்செம்	209	தொத்துடைம்மலர்	775	நட்டிடைக்குய்யம்	81
தேம்பெய்கற்பக	675	தொல்லைநம்பி	85	நட்டப்புகையு	182
தேமலரங்கட்	616	தொல்லைநால்வகை	682	நடுச்சினைமுத்து	791
தேய்ந்துநுண்	235	தொழித்துவண்டி	577	நணிதினெணவீணை	889
தேய்பிணையுருவ	870	தொழுததங்கை	551	நந்தாவிளக்குப்	740
தேர்த்தொகைத்	540	தொழுதிப்பன்மீன்	876	நம்பன்சிறிதே	574
தேரிவருந்தனர்	431	தேர்.		நம்பனித்தலைநாக	129
தேவதந்திபி	684	தோக்கையந்துகிலி	714	நம்பனைநகரி	205
தேவர்பண்ணிய	493	தோட்டுவண்டொலி	662	நம்பிரந்தட்டன்	508

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நரம்புமீதித்தல்	749	நன்மயிற்பொறி	761	நான்குதூறியரங்	252
நரம்பெழுந்திரங்கி	870	நன்மனவேந்தர்	245	நான்மருப்பின்மத	749
நரம்பொலிபரந்த	849	நன்முடிநின்மக	73	நான்றபொன்மணி	701
நல்லகண்ணமிவை	270	நன்றப்பொருளே	563	நானக்கிடங்காடை	181
நல்லவனோக்க	204	நன்னகர்கோக்கிரா	168	நானநீற்கலந்து	281
நல்லவன்வனப்பு	632	நன்னிலத்திட்ட	818	நானமண்ணிய	261
நல்லவைபுரியுமாந்	250	நன்னய	76	நானமுரைத்தாங்	588
நல்லறத்திறைறவனா	121	நனந்தலையுலகின்	116		
நல்லனவேயென	899	நனைகலந்தியுழம்	649		805
நல்லுயிர்நீங்கலு	105	நனைவளர்கோதை	602	நிணம்பிறங்க்கல	643
நல்லொளிப்பவன	669	நா.		லக்குப்பை	655
நல்லவளத்தாமரை	433	நாகத்தால்விழுங்க	755	ந்திலப்பந்துனீ	22
நல்வினைக்குழவி	900	நாகத்துப்படங்	228	நித்திலமணிவண்	657
நல்வினைசெய்திலா	161	நாகநெற்றி	674	நித்திலமுலையினார்	556
நல்வினையுடைய	668	நாகநாண்மலர்	262	லவடமும்	718
நல்வினையென்னு	790	நாகம்மருப்பி	703	துகன்னலு	693
நல்வினையொன்று	286	நாட்டகடன்கழித்	566	நிரம்பாததீர்யாற்றி	806
நலங்கிளர்காண	695	நாட்டியமணி	425	நிலாககிரித்திலங்	36
நலங்குவித்தனை	725	நாடகநயந்து	867	நிலாத்ததிவினை	470
நலத்தருநான	34	நாடுமின்னினி	516	நிலாவீழருவிந்	406
நலத்தகையவட்கு	153	நாண்சமக்கலாத	704	நிலஞ்செதினெடுக்கு	846
நலத்திருமடமக	840	நாண்மெய்க்கொ	336	நிலத்தலைத்திருவ	83
நலத்தைமத்தாக	218	நாணுள்ளிட்டு	780	நிலத்தினிங்குகிதி	561
நலவில்லுன்றொடு	559	நாட்டிடை	607	நிலந்தினக்கிடந்த	432
நளசிவம்பதனினு	890	நாப்புடைபெயர்த்	803	நிலம்பொறுக்கலாத	127
நற்செய்கை	287	நாமகணலத்தை	117	நிலமறிந்தனிக	206
நற்பொறிகுயிற்றி	837	நாமகள்கோ	916	நிலவியொளியுமி	913
நற்றவஞ்செய்த	793	நாமவென்றி	130	நாரா	877
நற்றவஞ்செய்வார்	30	நாயுடம்பிட்டி	286	நிலவுவெண்கதி	575
நற்றவம்பரவைஞா	865	நாவாயிழந்து	162	நிலவுறழ்பூணி	340
நற்றவம்பரவைஞா	453	நாவிகோய்செய்	571	நிலையிலாவுலகி	612
நற்றொழுகனி	584	நாவியகலமெழுதி	462	நிலந்தவெண்குடை	667
நற்றோளவள்	322	நாவீற்றிருந்த	15	நிழன்மணிப்புரவி	642
நற்றாரந்த	71	நாழியுனிழுதுநா	152	நிழனிமிர்கெடு	455
நறவிரிசேரலை	377	நாள்கண்கூடிய	909	நிறத்தெறிந்து	300
நறவிரியநாறு	587	நாளும்புள்ளுந	519	நிறைத்திங்குளொ	342
நறவெங்கோதை	478	நாளாற்றுநம்பிபிறந்	7	நிறையாது	570
நறும்புகைநான	869	நாளைவருநைய	547	நிறையோதநீர்	724
நறுமலர்த்தாம	803	நாளொடுநடப்பது	102		172
நறுமலர்மலை	896	நாற்கடற்பரப்பு	541	வப்படை	661
நறநுபுநானமு	45	நாறியுஞ்சுவைத்	399	நினைப்பருணீனி	433
நன்மணிச்சிலம்பி	569	நாறுசாந்தழித்து	721	நீ.	
நன்மணியிழந்த	331	நாறுமும்மதத்தி	232	மயசுடைய	422

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நீடகமிருந்த	88	நெ.		பகைநகரம்பிசை	620
நீடுகீர்மணிநீரு	497	நெகிழ்ந்துசோர்	303	பகைபுறங்கொடு	324
நீண்டதோணெழு	503	நெஞ்சங்கலங்கி	571	பகைவருள்ளமும்	531
	188	நெஞ்சம்புணையா	8	பச்சிரும்பெல்கிட்	665
வகுத்து	48	நெஞ்சினேரிழை	907	பச்சிலைப்பட்டு	606
நீணிலமன்னபோ	8	நெஞ்சினெஞ்சு	111	பச்சைமால	918
நீதியாலறுத்	56	நெட்டிடைநெறி	363	பசுங்கதிர்க்கடவுள்	190
நீந்துகித்திலவூர்	26	நெடியவாட்கண்	484	பசும்பொன்செய்	58
நீர்செய்காந்த	48	நெடுங்கொழிழன்	33		
நீர்தங்குதிங்கண்	57		383	பஞ்சிகொண்டெழு	855
நீர்துளம்புவயிற்	77		835		743
நீர்கிறைகுளத்து	862	நெடுவனாய்ருவி	786	பஞ்சிமெல்லடி	670
நீர்கின்றிளகிற்றி	22	நெய்க்கிழிவைக்கப்	251	பஞ்சியடரணிச்ச	108
நீர்முதுங்குலை	865	நெய்கனிந்திருண்ட	415	பஞ்சியுட்பவள	71
நீரகம்பொதிந்த	33	நெய்த்தலைக்கருந்	331	பஞ்சியனையவேய்	111
நீரணிமாடவாவி	767	நெய்ப்பருகினை	210	காண்ட	451
நீருடைக்குவளை	87	நெய்ப்பய்நீளெரி	299	பஞ்சுசூழ்பரவை	256
நீரேந்திரை	75	நெய்ப்முகமணிந்து	89	பட்டதெனங்கை	275
நீலத்துகிலிற்	28	நெய்வளங்கனிந்து	792	பட்டபழிவெள்ளி	546
நீலனக்குதளித்து	27	நெய்விலைப்பசும்	152	பட்டவர்த்தப்பலிற்	36
நீனிமக்குழனேர்	40	நெருப்புயிர்க்காக்	903	வெல்லாம்	470
நீனிமங்கொண்	853	நெருப்புற்றபோல	676	பட்டியன்மகண்டத்	197
நீனிற்பெளவ	243	நெல்லுயிர்மாதர்	844	பட்டுலாய்க்கிடந்	594
	68	நெற்பொறிநிறை	710	படநாகத்தோ	453
நு.		நெற்றிமேற்கோல்	649	படம்புணத்தெ	424
நுங்களைவீணை	245	நெற்றிவீரவளையு	446	படம்விநிராகஞ்	296
நுண்டெகிவெத	422	நெறிமருப்பெருமை	19	படுகண்முழவினி	630
நுண்டெகிலகலல்	200	நெறியிற்றளர்	356	படுகண்முழவு	831
நுண்டெகினைகிழ்	605	நெ.		படுகைப்பவழுவா	64
நுண்ணியவரியொ	498		479	படுபழிமுறைக்கலா	68
நுண்மதிபோன்று	755	நொ.		படுமணிப்பைம்பொ	622
நுண்முத்தமேற்றி	82	நொச்சிமாமலர்	627	படுமழைபருவம்	355
நுணங்குநுண்	109	நொந்தெடுக்க	449	படைப்பருங்கற்பி	173
நுதிகொண்டன	355	நொ.		படைமலர்நெடுங்	304
நுனசிறிழநோவ	445	நொக்கவேதளித்து	547	பண்கனிந்தினி	412
		நொக்கினாணிறை	384	பண்கனியப்பருகி	74
நூ.		நொக்கினெனெடு	374	பண்கெழுமெல்லிர	71
நூல்புடைத்தாற்	315		686	பண்டவழுவிரலிற்	76
நூல்பொரவரிய	144	நொய்முதிர்ஞரங்கு	422	பண்மயாற்பண்	316
நூங்கிடங்கொடு	847	நொற்றிலர்மக	333	பண்ணடிவீழு	325
நூற்படுபுலவன்	173	ப.		பண்ணைமேதேரி	515
நூற்றுலாபரகர்	622	க்கத்தாற்	58	பண்ணர்க்குளிரே	809
நூனெறிவகையி	118	தவ்வரைப்புவளச்	885	பண்ணார்க்குளவிப்	320

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

பண்ணார்ப் பணை	860	பவழவாய்ப் பரவை	62	பாண்குலாய்ப்	725
பண்ணியல்யானை	231	பழங்குழைந்தனை	354	பாத்தரும்பகம்	33
பண்ணுமாமகளிர்	770	பழங்கொடெங்கினை	18	பாத்தில்கிர்ப்	538
பண்ணுலாங்கிளவி	434	பழியொடுமிடை	723	பாம்பெழும்பாம்பு	380
பண்ணென்றுபாட	227	பழுத்ததிம்பலவின்	890	பாய்ந்ததுகலின்	242
பணிசெயாயத்	466	பள்ளிகொள்களிறு	276	பார்க்கடல்பரு	890
பணித்தருகோல	309	பளிக்கறைப்பவழ	63	பார்க்கெழுமைப்பொ	251
பணிவரும்பைம்பொ	223	பளிக்கொளிமணி	200	பார்நனைமத்த	642
பனைமுனிந்தாலு	644	பற்றாமன்னனகர்ப்	99	பார்மலிபரவைத்	542
பத்தியிற்சூயிற்	434		881	பார்மிசையுலக	251
பத்திரக்கடிப்பு	658	பறந்தியற்றுக்கி	641	பாரசகங்குழநர்	802
பதுமுகமாரன்	236	பறவைமாநாகம்	381	பாரசுராவம்பல்ல	626
பதுமைமையப்பாடி	378	பறையஞ்சங்கும்	519	பாரசுத்தொல்	917
பந்தட்டவிசலி	766	பன்மணிக்கடசஞ்	381	பால்பரந்தன்ன	169
பந்துமைந்துந்	569	பன்மணிக்கதிர்	908	பால்வளைபரந்து	844
பரத்தையர்த்தோ	788	பன்மலர்ப்பட்டைக்	386		692
பரந்தொளியுமிழு	192	பன்மாண்குணங்கட்	4	பாலருவித்திங்க	92
பரவைவெண்டினா	796	பன்னலம்பஞ்சி	657	பாலவியும்பூவும்	315
பரிதிபட்டது	587	பன்மதியின்	455	பாலனையகிந்தை	898
	398	பனிமயிர்குளிர்	712	பாலாராவிப்பை	330
	506	பனிமுகின்முனை	812	பாலினாச்சேறடி	762
பரியகஞ்சிலம்பு	603	பனிவரைமுனைத்த	657	பாலுடையமிர்தம்	112
பரிவுற்றாற்பய	476	பனைக்கையானை	635	பாவமிதுநோவ	586
பருகிப்பாயிருணிற்	404			பாவனைமரீஇப்	910
பருகினேற்கொளி	774	பாகவனாவாங்கிப்	313	பாவைநீழலவி	307
பருகுவாரிற்புல்லி	418	பாங்கின்மாதவர்	420	பாவையவளிருக்கு	183
பருந்துமத்தனிழ	225	பாசவல்லிடிப்ப	27	பாவையன்னவர்	44
பருமணிப்படங்	600	பாசிப்பாசத்து	483	பாழிநம்படை	235
பருமித்தகளிறை	162	பாசிலைசுருட்டி	577		45
பருமித்தகளிறு	83	பாசிலைசுருட்டி	434		558
பருமுத்துறையும்	445	பாசிலைபரவை	180	பாற்கடல்போல	917
பல்கதிர்மணியு	620	பாட்டருங்கேவல	887	பாற்கடற்பனி	795
பல்கதிராரமும்	614	பாட்டினக்கேட்	510	பாற்கடன்முனை	696
பல்கிழியும்பயினும்	76	பாடகஞ்சுமந்த	150	பாற்கதிர்த்திங்கட்	818
பல்பூம்பொய்கைத்	115	பாடல்வண்டி	361	பாற்கசுவையறிந்த	20
பல்லினற்குகிர்ந்த	137	பாடலொடியைந்	373	பாற்றுளிபவள	851
பல்லினைப்பவளப்	174	பாடலோசை	264	பாறுடைப்பரிதி	177
பலகைசெம்பொ	282	பாடன்மகளிரும்	615	பாறைபடுதயிர்	133
பலிகொண்டுபேரா	199	பாடினருவிப்	614	பான்மிடையமிர்து	904
பல்வத்தங்கட்	489	பாடினருவெவ	596	பாண்டிபைமரு	93
பல்வத்துப்பிறந்	508	பாடினும்பாவை	594	பானிறக்கவரி	542
பவழங்கொள்	377	பாடிபாணிமுக	288	பானிறப்பனிவரை	177
பவழவாய்ச்செறு	120	பாடிவெண்டிருந்த	580	பானுளையயன	726

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். | செய்யுள். பக்கம்.

பானுநாயினெய் பி.	717	புண்மல்குமத்த புண்முழுதிறை	528	பூ.	
பிடிக்கைபோலுந்	111	புண்மல்குமத்த	493	பூக்கணர்வினை	264
பிடிக்கைவென்று	779	புண்மல்குமத்த	159	பூங்கணவ்வயி	387
பிடிமுருண்டை	787	புண்மல்குமத்த	475	பூங்குழலானைப்	480
பிடியொழிந்த	341	புண்மல்குமத்த	406	பூங்குழற்சூரிசிறந்த	97
பிண்டமுண்ணும்	538	புண்மல்குமத்த	894	பூஞ்சதங்கைமா	591
பிண்டியின்கொழு	874	புண்மல்குமத்த	217	பூண்குலாம்வன	645
பிணிக்ஞலத்தக	351	புண்மல்குமத்த	612	பூணிநுழையவள்	305
பிரித்தலம்பினியு	906	புண்மல்குமத்த	624	பூணிநுழைநுங்க	856
பிரிந்தவங்குரங்கி	410	புண்மல்குமத்த	607	பூணெடேந்திய	303
பிழித்தேதெழு	634	புண்மல்குமத்த	777	பூத்தகிரவமும்	555
பிள்ளையுழஞ்	132	புண்மல்குமத்த	669	பூத்தகோங்குபோற்	132
பிள்ளைவெண்பிறை	691	புண்மல்குமத்த	610	பூத்தகோங்குமும்	52
பிள்ளையாழ்முரசு	755	புண்மல்குமத்த	913	பூத்தகைதொம்பு	812
பிறங்கினகெடுங்	450	புண்மல்குமத்த	859	பூத்தலைவாரணப்	42
பிறந்தீயும்பூம்	99	புண்மல்குமத்த	864	பூத்தகின்றுபுகன்று	125
பிறந்தவங்குழவி	821	புண்மல்குமத்த	402	பூத்தொழியாப்	431
பிறந்தவர்களை	758	புண்மல்குமத்த	420	பூந்துகில்புனைகல	869
பிறந்தாநம்பெற்ற	756	புண்மல்குமத்த	308	பூந்துகில்பொருதி	438
பிறைமலர்ந்தக்கே	212	புண்மல்குமத்த	122	பூந்துகிற்கொடுத்த	540
பிறையதுவளரத்	81	புண்மல்குமத்த	785	பூந்துகின்மலை	553
பிறையார்திருநுதலு	226	புண்மல்குமத்த	567	பூநிறைசெய்த	783
பிறையெயிற்றெரி	632	புண்மல்குமத்த	84	பூப்பரிவார்பொன்	860
பின்னிவிட்டபிடி	485	புண்மல்குமத்த	636	பூப்பெய்செம்பொற்	111
பி.		புண்மல்குமத்த	851	பூப்பெய்செம்பொற்	574
பிழைமலையாயு	76	புண்மல்குமத்த	237	பூப்பெய்செம்பொற்	497
பிலிமாமயிலெரு	627	புண்மல்குமத்த	310	பூப்பெய்செம்பொற்	301
பிழைசெய்துபெற்ற	178	புண்மல்குமத்த	747	பூப்பெய்செம்பொற்	396
பு.		புண்மல்குமத்த	850	பூமுற்றந்தடங்க	823
புக்கான்சுதஞ்சன	881	புண்மல்குமத்த	141	பூமுன்சேக்கை	390
புகழ்ந்துரைமகிழ்	764	புண்மல்குமத்த	382	பூவணையமளி	309
புகழ்வரைச்செ	553	புண்மல்குமத்த	474	பூவரம்பாயகோதை	334
புகையவாவிய	388	புண்மல்குமத்த	183	பூவரம்பந்தாரினுள்	332
புகையார்வண்ணப்	779	புண்மல்குமத்த	198	பூவார்புனலாட்டி	321
புடைத்தென்	285	புண்மல்குமத்த	445	பூவியல்கோயில்	493
புடைதாழ்குழை	653	புண்மல்குமத்த	354	பூவினுட்டாழ்குழ	579
புடைநகர்த்தொழி	32	புண்மல்குமத்த	102	பூவினுட்டாழ்குழ	100
புடையிருகுழையுமி	126	புண்மல்குமத்த	661	பூவினுள்ளவள்	907
புண்டோய்த்தெடு	13	புண்மல்குமத்த	658	பூவினுள்ளவள்	530
புண்ணவாம்பு	448	புண்மல்குமத்த	407	பூவுடைத்தெரி	571
புண்ணிடங்கொ	89	புண்மல்குமத்த	842	பூவுடைகண்ணன்	834
புண்ணுமிழ்குருதி	507	புண்மல்குமத்த	439	பூவுடைகண்ணன்	723
		புண்மல்குமத்த		பூவுடைகண்ணன்	121

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பெ.		பொங்கியாயிரர்	166	பொன்றுஞ்சாகத்	394
பெண்ணிடர்விடேப்	513	பொங்குமணிமுடி	754	பொன்றுஞ்சுமார்ப	9
பெண்ணுயிரவல	296	பொய்கைபோர்	667	பொன்றுலாம்பொன்	852
பெண்ணெனப்	468	பொய்கையுட்	414	பொன்னகரவீதி	859
பெண்பாலவர்கட்	570	பொய்யொடுமிடை	833	பொன்னகருள்வே	523
பெண்பெற்றபொலி	734	பொரியகாஞாழ்	162	பொன்னங்காழிற்	712
பெண்மைநாண்வன	112	பொருக்யலுகளிப்	540	பொன்னங்குவட்டி	620
பெய்யார்முதலிற்	677	பொருங்களத்தா	644	பொன்னணிகா	351
பெயன்மழைப்	389	பொருசரஞ்சலாகை	490	பொன்னணித்தி	360
பெரியவாட்டடங்	817	பொருதிழியருவி	295	பொன்னணிமணி	344
பெரியவீன்புத்	815	பொருந்தலாற்பல்லி	552	பொன்னரிமாலைதா	326
பெருந்தகைக்குரிசி	171	பொருந்தியவுலகி	104	பொன்னரிமாலைபூ	731
பெரும்பெயர்ப்	67	பொருந்துபொற்	192	பொன்னறையு	591
பெரும்பொருணீதி	730	பொருமதயானை	613	பொன்னறையு	243
பெருமகற்காக்கம்	106	பொருவருங்குறா	562	பொன்னவழி	883
பெருமகன்காதற்	631	பொருளுடைவாய்	107	பொன்னியல்குரு	308
பெருமனைகுறுக	180	பொலிவுடைத்தாரு	843	பொன்னியன்மணி	596
பெருமுழங்கு	737	பொழிந்துகாதல்	439	பொன்னிலஞ்சென்	597
பெருவலியதனை	655	பொழிந்துஞ்சு	382	பொன்னிலத்தெ	428
பெருவெண்டி	487	பெற்கச்சார்த்த	319	பொன்னிறக்கோ	652
பெற்றகடூண்டு	723	பொற்குடந்திருமணி	763	பொன்னிறகும்	560
பெற்றவற்சிறித்	339	பொற்குன்றாயினும்	311	பொன்னுமப்புர	147
பெறுமன்றினளென்	444	பொற்சிறுதேர்	33	பொன்னுடைய	522
பே.		பொற்பமைதாமக்	601	பொன்னேவிட்ட	218
பேதைமையென்னு	409	பொற்புடையபூமா	864	பொன்னதொடி	61
பேரஞரிமெம்பை	119	பொற்புடையமளி	500	போ.	
பேரிடர்தன்க	742	பொற்பூண்சுமந்த	10	போகமகளிர்வலக்	630
பேரினும்பெண்டி	307	பொற்பூண்சுமந்து	676	போகுமாமழை	693
பை.		பொறிசுலாய்க்	499	போதவிழ்தெரிய	376
பைங்கண்மணி	573	பொறிதவநெருங்க	531	போதுவாஞ்சிலை	388
பைங்கண்ணையெ	685	பொறிமயிலிழியும்	556	போதுவாய்திறந்த	428
பைங்கதிர்மதிய	379	பொறியறுபாவை	105	போதெனக்கிடந்த	375
பைங்கழன்மன்னர்	828	பொறியின்மே	637	போதொடுநான	464
பைத்தரவத்திறா	517	பொறைவிலங்கு	564	போர்க்கோலகீக்கி	679
பைத்துகின்மகளிர்	531	பொன்செய்குடங்	182	போர்த்தகல்	637
பைந்தொழிமகளிர்	728	பொன்செய்வேய்	263	போர்த்ததெய்த்	660
பைநாகப்பள்ளி	10	பொன்சொரிகதவு	41	போர்ப்பண்ணமை	139
பைம்பொற்புளகப்	248	பொன்பணிப்புறம்	775	போர்ப்பமைமுழு	234
பைம்பொனியிர்	197	பொன்மகரம்வாய்	196	போர்மயிர்க்கேட	642
பைம்பொனீஞ்	267	பொன்வகாநிலாக்	841	போழ்த்துகதிர்நேமி	91
பையரவிறுங்கப்	451	பொன்வகாபொரு	604	போழ்மதிபோற்	806
பொ.		பொன்வினைத்த	413	பொள.	
பொங்கல்வெம்முலை	812	பொன்றியவுயி	597	பொளவநீர்ப்	266

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ம.		மண்ணகமடந்தை	185	மதுக்குடம்விரி	581
மகரவெல்கொழி	278	மண்ணாமஞ்சுளு	805	மதுக்குலாமலங்கன்	532
மங்கலப்பெருங்	696	மண்ணிடமலிர	189	மதுக்கைமாலே	501
மங்கலமழந்த	522	மண்மிசைக்கிட	352	மதுமடைதிற	338
மங்கலவணியினர்	185	மணமாலேமடந்தைய	646	மதுமுகத்தலர்ந்த	499
மங்கலவெள்ளை	433	மணிக்கண்மா	726	மந்தாரமாலே	685
மங்குலாயகிற்புகை	871	மணிக் குடமழுத்தி	438	மந்தாரமாலே	569
மங்கைக்குரியான்	574	மணிசெய்கந்து	298	மந்திரங்கேட்டு	244
மங்கைநல்லவர்	271	மணிசெய்வீணை	714	மந்திரத்தரசன்கா	255
மங்கைமனுவனைய	805	மணித்துணரனைய	817	மந்திரத்தரசன்வல்	168
மங்கையர்தம்மொடு	829	மணிநிறமாமை	487	மந்திரமருந்திவை	852
மங்கையர்பண்	578	மணிபுனைசெம்பொற்	40	மந்திரமறந்து	376
மஞ்சிவர்மணிவரை	840	மணிபொதிதுகிலிற்	510	மந்திரமன்னன்	170
மஞ்சிவர்மின்ன	664	மணிமகரம்வாய்	56	மந்திரமூன்றுந்	518
மஞ்சுசூழ்வதனை	95	மணிமதக்களிறு	316	மந்திரவிதியின்	710
மஞ்சுசூழ்வரை	405	மணியறைந்தன்ன	106	மயக்கப்போர்	893
மஞ்சுசூழ்விசும்.	534	மணியியல்பிபிடச்	763	மயங்கையிம்மக்	411
மட்டுகுடமல்லன	285	மணியியல்வனச்	344	மயிர்வாய்ச்சிறு	617
மட்டலர்வனமலர்ப்	882	மணியியல்வள்ளத்	604	மயிரொறிகத்திரி	56
மட்டவழிகோதை	597	மணியிற்பாலி	361	மயிலினமரியவாங்	468
மட்டவழிகோதைவா	114	மணியிருதலையுஞ்	296	மயிலினாடலுமந்தி	392
மட்டவழிந்ததாரி	212	மணியின்மேற்	501	மரகதமணிப்பகம்	253
மட்டார்பூம்பிண்டி	454	மணியினுக்கொளி	900	மரவநாகமணங்	559
மட்டுலாந்தாரி	238	மணியும்முத்தம்	115	மராமரமேழுமெய்த	481
மட்டுவாயவழிந்த	344	மணியுமிழ்திருக்	897	மருங்குலுமொன்று	208
மட்டுவாரிகோதை	590	மணியுயிர்பொன்	908	மருடகும்ல்லினை	706
மட்டுவாரித்தனை	730	மணியுறைகழிப்பது	878	மருப்பினால்வேழம்	248
மடத்தகையநல்லார்	832	மணியெழுவனைய	464	மருமகன்வலந்தது	61
மடந்தைத்திறத்தினி	319	மணியொலிவீணை	511	மல்லுபூங்கற்பக	903
மடநடைபெண்	617	மணிவண்மும்மா	440	மல்லல்லயானை	629
மடமாமயிலே	447	மணிவண்டொன்	780	மல்லலங்கந்கை	604
மடலணிபெண்	596	மணிவளையெறி	874	மல்லலந்தெங்கின	25
மடற்பனைக்குழா	727	மத்தம்புல்லிய	132	மல்லலைத்தெழுந்து	85
மடையவழிந்த	92	மத்திமகேசமா	474	மல்லறற்றொல்வளத்	466
மண்கனைமுழவம்	192	மத்திப்பிழைய	233	மல்லன்மலையனை	808
மண்கனிர்தபொன்	912	மத்திரசனென்னு	396	மல்லன்மாக்கட	872
மண்காலனைமகிழாது	653	மதியகடுகிருசு	426	மல்லன்மாக்கடலி	177
மண்கேழ்மணி	678	மதியங்கடுகித்த	12	மல்லனார்மணி	298
மண்டலநிறைந்த	189	மதியம்பொழி	901	மல்லனைம்மலிந்த	331
மண்டலிமற்றிதென்	379	மதியறியாக்குணை	899	மல்லனைமணங்	429
மண்டித்தமொ	916	மதியினுக்கிவரந்த	297	மல்லனைமாலே	268
மண்ணகங்காவலின்	64	மதியுஞ்சுடரும்.	827	மல்லுறையலங்கன்	448
மண்ணகங்காவன்	362	மதுக்களிரெடுங்	306	மலங்குவித்தாரி	813

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மலரணிமணித்	372	மன்னவனினா	542	மாலேச்செற்றான்	673
மலரேந்துசேவடி	472	மன்னன்செய்த	345	மலைநுகுகொண்டு	89
மலிந்தநன்மலை	879	மன்னனாங்கோர்	631	மலைப்பந்தும்மலை	850
மலைத்தொகை	348	மன்னனாற்சிற	348	மலைபலதாழ்த்து	586
மலைபகலிழக்குள்	124	மன்னாவிணைப்பட	57	மலைமகளிர்ரணிந்த	780
மலைபச்செஞ்சாந்து	634	மன்னிநாபெயர்	137	மலைமாமதிவெண்	629
மழகளிற்றெருத்	398	மன்னுநீர்மொக்கு	450	மலையுங்கண்ணி	641
மழைக்குரலுரு	903	மனத்திடைச்செ	287	மலையுட்கரந்த	568
மழைதவழ்சோலை	165	மனைப்பெருங்	364	மலையுட்பசும்பொ	33
மழைமொக்குளன்	320	மா.		மலைவாடின	393
மழையிடைக்குளி	395	மாக்கடற்பெருங்	645	மலைவாண்முடி	691
மழையொடுகுழர்	492	மாக்கவின்வளர	856	மலைவாய்நெடு	647
மற்பகம்மலர்ந்த	699	மாகநீர்விசும்பிடை	177	மலைவெள்ளெரு	367
மற்றடிகள்கண்ட	545	மாகம்முழக்கின்	675	மாவடுமருட்டு	428
மற்றவடந்தையக்	185	மாசறுமணியு	603	மாழ்கிவெய்தயிர்த்	384
மற்றவன்சொலக்கே	516	மாசித்திங்கண்	850	மாழ்குபுமயங்கி	526
மற்றவனுலோகபா	651	மாசிலாள்பிறந்த	427	மாற்றமொன்று	274
மற்றிம்மானகர்	270	மாசொடுமிடைந்து	521	மாற்றவர்மலைப்	343
மற்றிமாதர்தன்	385	மாடமோங்கும்வள	97	மாற்றவர்மற்படை	37
மறங்கொள்வெங்க	312	மாடமுய்தானை	168	மாற்றவன்சேனை	655
மறப்படைபசித்	240	மாதர்தன்வன	721	மாற்றவனொற்ற	621
மறுமுயற்கிவர்த	203	மாதர்யாழ்தடவா	202	மான்வயிரூர்து	661
மறுவறமனையினீங்	128	மாதர்வாழ்வுமண்	178	மானக்கவரிமணி	615
மறுவறவுணர்ந்	739	மாதரர்க்கள்கறி	333	மானயானோக்கி	532
மறையார்வேள்வி	319	மாதவப்பெருமை	526	மானிடம்பழுத்தன	554
மறையொன்று	753	மாதவன்சரிதழை	887	மானுமரனுமிரங்க	163
மறைவல்லாற்று	204	மாதவனென்பெயர்	826	மி.	
மன்பெரியமாமனடி	260	மாதியாழ்மழலை	390	மிக்கநாளினால்	130
மன்மதன்மணித்	591	மாதுகுமயிலினல்	145	மிக்கார்தங்கேட்டின	366
மன்மதனென்னுங்	649	மாந்தருமாவஞ்	734	மிகவாய்தொர்	407
மன்றங்கிடனுமணி	564	மாநகர்சூடுத்	345	மிகுகொடமுத்தஞ்	426
மன்றன்மாமயி	630	மாநீர்மணிமுடி	400	மிடைந்தமாமணி	288
மன்றாநிலஞ்சி	27	மாமணிமுகடி	704	மின்றவழ்மணிவரை	498
மன்றாநுறுமணி	815	மாமனுமருகணம்	19	மின்றெளித்தெழுதி	117
மன்னர்களுவெருண்	246	மாய்தலும்பிறத்த	851	மின்றோய்வரை	616
மன்னர்கோயி	488	மாரிமல்கிவளங்	743	மின்னகெனையிரு	103
மன்னர்தம்வெரு	336	மாசியிநகடுங்கணத்	88	மின்னணங்குறு	304
மன்னவகேண்மதி	886	மால்வரைத்தொடுத்	141	மின்னாரசிலம்பிற்	838
மன்னவவருளி	336	மால்வரையயிறு	181	மின்னினாத்தபை	527
மன்னவன்சிறு	480	மாலேறனையா	677	மின்னிலங்கெய்கி	337
மன்னவன்பகை	77	மாலேக்கனும்பல்	660	மின்னிலங்கெயி	346
மன்னவன்றுறவெ	875	மாலேக்கதிர்வேன்	472	மின்னினான்மலையை	335
மன்னவன்னினா	130	மாலேக்குடைமன்ன	810	மின்னினீள்கட்டம்	567

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மின்னுகுழையினர்	615	முந்துநாங்குறிய	61	முழுப்பதகர்தாடு	806
மின்னுங்கடற்றினா	684	முந்நீர்ப்படுசங்	8	முழைமுதத்திழ	87
மின்னுடைமணி	359	முந்நீர்ப்படளத்	321	முளரிமுகநாக	832
மின்னும்பூணும்	502	முந்நீர்ப்பிறந்த	5	முளரிமரக்காடு	249
மின்னுமிழ்வைவா	697	முந்நீர்வலம்புரி	914	முனைத்தெழுபரிதி	905
மின்னுமிளிர்பூங்	159	முயங்கினுஞ்சொன்	448	முனைத்தெழுமத்ய	307
மின்னுவாட்ட	265	முரசுமாரந்தபின்	692	முறிந்தகோல	681
மின்னுளேபிறந்த	415	முரணவியவென்று	371	முறுவன்முன்குறிய	461
மின்னெனமிளிரும்	507	முரல்வாயகுந்	738	முன்னுபுகீழ்த்	763
மின்னேரிடையா	322	முருக்கித்தழுவிக	428	முன்னொடுகா	528
மின்னெப்புடைய	280	முருகுகொப்புளிக்	551	முனித்தலைக்கண்	732
மின்னொர்பூம்பொ	395	முருகுடைந்தழந்	912	முனிமைமுகடாய	472
மின்னொழுஞ்சூய	156	முருகுலாமுல்லை	237	முனிவரும்போக	173
மீ.		முருகுவார்டுழலா	388	முனிவருமுயன்று	369
மீண்டவரேகுதலும்	286	முருகுவிண்லோ	299	முனைத்தமத்து	217
மீன்கணினளவும்	22	முருகுவிம்மிய	391	முனைவற்றொழுது	681
மீன்சேர்குழாமனை	194	முருகுவிம்முகோதை	217	மு.	
மீன்மயங்குதிருக்கண்	901	முருந்தனையதூ	757	முகதேன்வாரியல்	495
மீனெறிதூண்டில்	245	முல்லைகுழ்முல்லை	888	முகதேனிரூலில்	41
மீனேறுயர்த்த	6	முல்லைப்பூம்பந்த	230	மூரித்தேந்தாரி	69
மு.		முல்லைமுகைகொரி	708	மூலாமுதலாவலக	1
முகமெணியழுத்தி	913	முல்லையங்குழ	47	முழுவாய்முல்லை	255
முகிற்றலைமதிய	184	முலைத்தடஞ்சேதக	20	மெ.	
முட்டிவட்டனை	856	முலைமுகஞ்சுமந்த	791	மெய்ப்படுசாந்தம்	852
முடிகெழுமன்னன்	493	முலைமுதறுந்த	736	மெய்ப்படுதானா	770
முடிச்சடைமுனிவ	660	முலையின்றபெண்	679	மெய்ப்படுமுதுபுண்	836
முடித்தலைமுத்த	784	முலைவட்டப்பூணு	633	மெய்பெறாவெழுத்	59
முடிமனரெழுதரு	643	முலைவைத்தத்தத்	444	மெய்யணிபசுமபொ	41
முடியுணியமரநு	878	முழங்கினவின்	696	மெய்யுணாவினங்கு	832
முத்தகநிறைந்த	716	முழங்குகடனெற்றி	898	மெய்வகைதெரி	423
முத்தணிந்தமுக்கு	793	முழங்குதிருமணி	897	மெல்லென்சிலம்	228
முத்தம்பாய்	51	முழங்குதெண்முகா	299	மெல்லிரன்மெலிய	112
முத்தமாலேமுப்பு	49	முழுவங்கண்டியி	262	மெலியவர்பெற்ற	790
முத்தார்பருப்பினி	778	முழுவணிமுதுநகர்	42	மெழுகினுற்புனைந்த	409
முத்திலங்காகந்	411	முழவின்னிசை	357	மெழுகுசெய்ப்படம்	470
முத்துடைவெண்	32	முழவுஞ்சங்க	47	மெள்ளவேபுருவங்	791
முத்துமிழ்நினை	709	முழுவனைத்திரண்ட	116	மென்றினைப்பிறங்	50
முத்துமிழுமுந்நீர்	432	முழாத்திரண்மொ	874	மே.	
முத்தலாய்நடந்	732	முழுதாரமின்னு	912	மேகம்மீன்றமின்	114
முத்தொளிர்தாம	873	முழுதுமுந்நிரிகை	888	மேகமேயிடைந்து	165
முதிர்மெயன்மூரி	170	முழுதுமெய்ந்நல	772	மேகலைப்பரவை	658
முதுமரப்பொந்து	251	முழுதுலகெழிலே	766	மேவிநம்பிக்கு	235
முந்துருந்தடிந்த	735	முழநீர்வாளைமேய்த	826	மேற்படுகற்பகமரலை	880

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மை.		யானையுளரசன்	702	வண்டுமெய்ந்து	744
மைத்துனீண்ட	675	யானைவெண்மருப்பி	359	வண்டுமொய்த்	86
மைத்துன்னவன	316	யானைவெண்மருப்பு	458	வண்வொழ்கொ	425
மைதிரண்டவார்	758	வ.		வண்வொழ்பயில்	477
மைதோய்வரை	619	வசையறநிறை	340	வண்டேவடமரு	497
மைந்தர்தம்வண்	862	வஞ்சமின்மனத்தி	178	வண்ணத்திந்	465
மைந்தரைப்பார்	554	வஞ்சவாய்க்காமன்	449	வண்ணத்துகி	758
மைந்தரோழை	43	வஞ்சிவாட்டிய	567	வண்ணப்பூமாலை	552
மைந்துற்றனைய	702	வட்டச்சூறையர்	193	வண்ணமாமலர்	794
மைபூத்தலர்ந்த	636	வட்டம்மலர்த்தா	677	வண்ணவார்சிலை	272
மைபொதுருவளை	884	வட்டிகைப்பா	605	வண்ணவொண்	294
மையணிமதயா	701	வட்டிகைமணி	333	வணக்கருஞ்சிலை	531
மையல்யானையின்ப	683	வட்டுடைப்பொலி	146	வணக்கருந்தானை	187
மையல்யானையின்பு	17	வட்டுடைமருங்குல்	237	வணங்குஞ்சேன்	389
மையலங்களிற்	309	வடகழுந்துகிலூர்	145	வந்தவரவெண்ணை	587
மையன்மதயானை	181	வடதிசைக்குன்ற	229	வந்தவனையாரு	546
மையார்நெடுங்கண்	228	வடதிசையெழுந்த	665	வந்துதரன்குறிய	258
மையில்வானெடுங்	403	வடமலைப்பொண்ண	830	வந்துதேன்மயங்கி	884
மோ.		வம்பலர்கோதை	283	வம்பலர்கோதை	377
மொய்ப்படுசொந்	660	வம்பலிழ்கோ	244	வம்பலிழ்கோ	339
மொய்யமர்நாட்	817	வம்புகொண்டிரு	519	வம்புகொண்டிரு	137
மொய்வார்முதுலார்	671	வம்புடைமூலை	766	வம்புடைமூலை	149
மோ.		வம்புலிக்கோவி	411	வம்புலிக்கோவி	193
மோட்டிளங்கு	494	வம்புலர்கொண்	891	வயிரம்பேய்ந்த	346
மோட்டும்முதுநீர்	139	வம்புலமிதுமூப்ப	588	வயிரமுணிக்கவன்	545
மோட்டுமுதுநீர்ம	522	வடுப்பிளவனைய	461	வயிரமுண்ணினா	801
மோடுகொண்ணி	688	வண்டையாற்கலி	53	வயிரவரை	38
மோடுடைநீரி	95	வண்கிலைகொண்	481	வயிரவல்லுமிழும்	595
மோதுபடுபண்ட	158	வண்கிலையைவனப்	55	வரிக்கழற்குரிசின்	604
மௌ.		வண்கிதைப்பவள	475	வரியநாகமணி	890
மௌவலங்கு	315	வண்டலர்கோதை	708	வரிவனையரவ	43
யா.		வண்டலைமாலை	659	வருக்கையின்கனி	555
யாண்டுகிறந்தே	524	வண்டளரிச்	365	வருக்கையின்பழ	694
யாண்டையாயை	442	வண்டறைந்த	735	வருந்தியின்னாண்	480
யாப்புடையாழ்	584	வண்டார்குவளை	107	வருந்துகீர்மைய	358
யாமகளிதுநீர்	318	வண்டனமுதபடா	60	வருவாநங்கேன்	509
யாவராயினு	79	வண்டுக்கொப்புளித்	475	வரைநிரையரு	43
யாவளையாயினு	306	வண்டுருழ்ப்புப்பலி	885	வரையகன்மா	429
யாவளையானுமாக	219	வண்டுணைமலர்ந்த	180	வரையின்மங்கை	393
யாழ்கொன்றிளவி	606	வண்டுதையில்கொ	520	வரையுடுத்தபள்ளி	522
யாழங்குழலும்	782	வண்டுதேன்கிலை	582	வரையுடுமுரு	648
யானலனெளவை	558	வண்டுபடுதேற	182	வரைவிழித்தமை	215
யானைகுங்கும	889	வண்டுமுகு	131	வரைவினாவளர்	701

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
வல்லெதனெயென்	589	வாட்டமுற்குரிசி	551	வாளிரண்டுமாறு	580
வல்லவன்வழுத்த	906	வாட்டபடையனுங்க	131	வாளிருக்குற்ற	328
வல்லான்புனைந்த	544	வாடாதமாலை	74	வாளினுண்மிடை	496
வலம்புரிபொறித்த	66	வாண்மதர்மழை	70	வாளுமவேலு	398
வலம்புரியின்ற	176	வாண்மின்னுவண்	26	வாளுழைபாய்	365
வலியுடைக்கைக	23	வாண்முகத்தலர்ந்த	14	வாளுறைநெடுங்	110
வலைப்படுமரென	133	வாணிகமொன்றுந்	23	வாளொடுவையவீ	290
வலையவர்முன்	744	வாணுதற்பட்ட	37		801
வழங்குதாரவண்	721	வாமான்நின்	48	வாணையினின்	
வழங்குவங்கக்	264	வாய்ச்சிவாயுறுத்	818	வாண்கவையமிர்த	118
வழிவரவருத்	481	வாய்ந்தவிம்மாதர்	593	வான்மலர்துறை	701
வழிவளர்மயிலஞ்	602	வாய்ப்படுங்கேடு	84	வான்றருவளத்த	185
வழுவின்றமந்த	694	வாயமுலுயிர்க்கு	848	வானக்கிநின்று	543
வழைச்சுறுசாடி	473	வாயிற்கோரணங்	872	வானத்தன்வழுக்கி	122
வள்ளார்மங்கை	262	வார்குழைவில்லிட	72	வானமீனினரும்பி	224
வள்ளலேவாச	433	வார்கிலைவழிப்	426	வானமுநீண்ட	158
வள்ளற்கைத்தல	17	வார்கெலச்செல்ல	147	வானரமுகள்	350
வள்ளரூண்வல்ல	379	வார்தருதடங்	96	வானவர்மகளிர்	785
வள்ளியின்னமு	420	வார்தளிர்ந்ததை	400	வானவர்மலர்	874
வள்ளிவாரிய	459	வார்த்திலங்கெ	430	வாளுரக்கமழ்	599
வள்ளுகிர்நுதியி	537	வார்த்துதென்றுளி	533	வாளிடையொரு	639
வள்ளுகிர்வரித்த	730	வார்ப்பிணிமுரசு	685	வாளின்வழங்கும்	417
வளமலரணியப்	210	வார்பொன்முடி	544	வாணுறைவெள்ளி	125
வளமுடிநெபவர்	21	வார்ப்துத்துளி	633	வாளுேரேந்துமலர்	898
வளர்த்தகைத்	741	வார்ப்தாடி	681	வி.	
வளர்த்தசெம்மை	403	வார்ப்புயங்கு	550	விசயனேவிசயன்	492
வளர்ப்பைம்	357	வாரணிமணித்துடி	840	விசம்பிவர்மேகம்	164
வளைக்கையா	21	வாரம்பட்டுழி	270	விசையென்று	530
வார்	335	வாருடுத்தெவம்	572	விஞ்சைகள்வல்லே	164
	252	வாருலாமுலை	494	விஞ்சையர்வீர	385
	534	வாலரக்கெறிந்த	208	விஞ்சையர்வெம்	639
னைய	43	வாலரிகழுவிய	254	விட்டழல்லிநிதி	662
வனைகலக்குயவ	755	வாவிப்புண்ணடை	514	விடாக்களிவண்டு	279
வனைகலத்துகிரி	536	வாழ்க்கின்கழலடி	308	விகேணவிகையி	216
வா.		வாழ்வதோருபா	348	விகேணவிகையொ	185
வாக்கணங்கார்	432	வாழியரிதைவ	336	விசெசம்விசம்	645
வாக்கினிற்செய்	718	வாழைமல்லிய	691	விடுபொறியா	539
வாசநற்பொடியு	387	வாங்கடைந்	102	விடைருழேற்றின்	319
வாசநீலங்கழு	490	வாங்களாலே	680	விடையுடை	539
வாசநெய்வண்டு	190	வாள்வாயுமின்றி	142	விண்டவருடலங்	624
வாசமிக்குடைய	451	வாளரந்துடைத்	144	விண்டார்த்தே	479
வாசவெண்ணெயும்	264	வாளார்மதிமு	573	விண்டுவேயநா	796
வாட்டகையம்	902	வாளியம்பன	476		567

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
விண்ணகத்துளர்	146	விளங்குபாற்கட	618		653
விண்ணகம்வணங்க	168	விளங்குவெண்	690	வே.	
விண்ணவர்வியப்	225	விளங்கொளி	385	வெங்குதிர்க்கட	471
சல்	619	விளங்கொளிலிசும்	711	வெஞ்சிலை...தொ	525
விண்ணியங்கரு	836	விளங்கொளிலி	873	வெஞ்சிலை ..வெ	212
விண்ணிற்றிங்கள்	275		886	வெஞ்சினங்குறை	125
	904	விளைகபொலிக	83	வெஞ்சினவெரு	177
மிர்	78	விற்படைவிலக்குவ	177	வெஞ்சினவேழ	309
விண்ணுமண்ணு	347	விற்பழுத்துமிழந்த	136	வெண்ணெய்மலை	792
விண்ணோர்மடமகள்	857	விற்பொற்கள்	37	வெண்ணை	584
விண்பாற்கடர்	751	விற்றிறல்விசய	635	வெண்ணிறத்து	422
விண்புகுவியன்சிலை	30	விற்றிறலான்	640	வெண்ணிறமழை	191
விண்புகைப்பன	392	விற்றிறனம்பி	492	வெண்ணெய்ப்போ	150
விணவிளக்குவபோ	692	விற்றொழிலும்	524	வெண்ணெயாயது	798
விதையத்தார்	622		412	வெண்மதிநெற்றி	576
விம்மகிழ்புகையின்	771	வினைப்பெருந்	463	வெண்மதியிழந்த	496
விம்முறுவிழும்	100	வினையதுவினைவின்	161	வெதிர்ங்குறை	138
விரிகதிர்விளங்கு	399	வினையதுவினைவு	333	வெந்தழுகின்ற	801
விரிகதிராரமின்னி	713	வினையமாமலை	317	வெந்தனம்மனம்	331
விரிந்தவயன்பூத்	695	வினையுதிர்ந்தவர்	873	வெந்திறலாளன்	231
விரிமாமணிமாலே	70	வி.		வெந்தருக்குற்ற	803
விரியுமாலையன்	682	பங்	415	வெந்தெரிசெம்பொ	380
விருந்தவன்செய்த	507	விக்கிணுள்ளுரை	769	வெம்மைகொண்ட	909
விருந்தாயினையெறி	654	வீங்குநீர்விதை	631	வெருகுவேட்பச்	483
விரும்புபொற்றட்டி	829	வீங்குபாற்கடலு	857	வெருவிமாநகர்	683
வினாசெய்தாம	412	வீங்கோதவண்	431	வெல்களிறத்தச்	514
வினாத்தலைமலை	696	டருஞ்சினற	350	வெலந்தருங்குஞ்சர	18
வில்லிமெணி	600	வீட்டிடந்தோ	613	வெவ்வாயோரி	98
வில்லின்மாக்கொன்	797	வீட்டினதியற்கை	824	வெவ்வினைசெய்யு	800
விலக்கில்சாலை	29	விடல்பட்டினம்	17	வெவ்வினைவெருண்	124
விலங்கரம்பொருத	703	ந்தரை	743	வெள்ளணியணிந்த	188
விலங்கலன்ன	212	வீடுமலியுலகின்	715	வெள்ளிப்போழ்	27
விலங்கிவிலுமி	350	வீடுவேண்டி	721	வெள்ளிலேவேற்	229
விலைபகர்ந்தல்குல்	118	வீணையுங்குழலு	440	வெள்ளிலோத்	776
விலைவாரம்பறிதலில்	188	வீணைவித்தகன்	675	வெள்ளியானைமென்	50
விழுக்கலஞ்சொரிய	41	வீணைவென்றிவள்	195	வெள்ளிவெண்மலை	496
விழுக்கொடுவெ	464	வீடுவெலும்	243	வெள்ளிவேதண்ட	170
விழுத்தருமணி	712	வீழ்த்தபந்தின்மே	569	வெள்ளருவமலை	717
விழுத்திணைப்பிற	450	வீழ்த்துமயில்	529	வெள்ளெயிற்றரவு	841
விழமணிமாசு	551	வீழ்த்துவெண்	458	வெள்ளைகைகல	728
விள்ளாவியனெடும்	550	வீழ்ப்பணிப்பாறை	555	வெளிற்றுடற்ருருதி	247
விளக்கமுலுறுத்த	174	வீழ்மணிவண்டு	225	வெற்றிவேண்மணி	176
5லக	172	வீழ்வினைசெய்	835	வெற்றிமலைகள்	447

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வென்றிநாங்கோடு	192	வேமென்னெஞ்சு	487	வேற்றுவரில்லா	454
வென்றியாக்கலு	136	வேய்ந்தவெண்	829	வேற்றைவந்த	568
வே.	560	வேய்நிறக்கரும்	626	வேன்மிடைந்த	88
வேகயானைமீளி	48	வேயேகிரன்மென்	199	வேனில்வாய்க்	772
வேட்டைகமை	790	வேரிநாறலங்கன்	733	வேனில்வாய்ப்பட்டு	689
வேட்டைகயூர்தர	478	வேரியின்மெழுக்	45	வேனிலாடும்விரு	778
வேட்டனபெருமை	810	வேலின்மன்னனை	80	வேனினாவாண்	538
வேண்டியதெம்	500	வேலுடைத்தடக்	491	வேனெடுங்கண்	568
வேண்டுவனம்பி	124	வேலுவாய்மணி	879	வை.	
வேந்தனல்விடுக்	415	வேழமும்மதத்	177		109
வேந்திரியக்கலை	518	வேழவெண்கோ	246	வைத்தபந்தெ	51
வேந்துகாயினும்	390	வேழவெண்டூர	57	வையகமுடைய	121
வேந்தொடுமாறு	327	வேள்வியினுண்ட	284	வையகமூன்றும்	276
		வேள்விவாய்க்கண்	807	வையமூன்றுமுட	876

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

அரும்பதவகராத்முதலியன.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அ. - அசைச்சொல், 156; உலகறி பொருள்மேலது; சுட்டு; 71, 72.
 அஃகம் - முறைமை, 605.
 அஃகிய மதுகை - குறைந்தவலி, 95.
 அஃதே, 549.
 அஃதோ, 677.
 அஃறிணையால் விசேஷிக்கப்பெற்ற உயர் திணைச்சொல், அஃறிணை வினை கொண்டுமுடிதல், 18.
 அஃறிணையை உயர் திணையாற்கூறு அக்காரடலை, 282. [தல், 271.
 அக்கினிசித்தர், 284.
 அகங்கை புறங்கை ஆனாற்போலும், அகச்சுவை, 206. [99.
 , த்தியம், 1.
 அகத்தியர், 206.
 அகநிலைக்கொச்சகம், 725.
 அகப்பரிவாரமகளிர் ஐஞ்ஞாற்றுவர், அகப்பாட்டு, 509. [92.
 அகப்பூ - இதயகமலம், 487.
 அகம் - மருதம், 473.
 அகமடைதிறந்த கடல்போல், 621.
 அகமார்க்கம், 206.
 அகரவீற்றுப் பலவறிசொல், 26.
 அகழி, 36, 372, 425.
 அகற்றுவான்-விரியச்செய்தற்கு, 810.
 அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம், அகில்தவழும்பூவணை, 485. [244.
 அகிலவயிறுந்தகோதை, 95.
 அகிலார்துகில், 12.
 அகிற்குடம், 691.
 அகிற்குட்டு, 167.
 அகிற்புகை, 110, 167, 209, 399.
 அகிற்தேய்வை, 586.
 அகை - கூறுபாடு, 779. [801.
 அகைத்தகைத்து - அறுத்தறுத்தது, அகையாது - தாழாமல், 406.
 அகையேல் - வருந்தாதேகொள், 447

ககக

அங்கறால் - அங்காகமம், ஐ. 764.
 அங்கலுழ்மேனியாய், 577.
 அங்காகமமுதலியமூன்று, ஐ. 371.
 அங்குரார்ப்பணம்-தானியமுனைகளைப் பாவிக்கைகளில் இடுவதோர் சடங்கு; அங்குரம்-முனை; அர்ப்பணம் இடு அங்கைபோல்வயிறு, 57. [தல். 682.
 அங்கையென்கண்களாக, 509.
 அச்சணங்குவேலோய், 804; "அச்சணங்குவேற்றுருகுவும்" (கூர்ம. சந்திர. அ). "அச்சணங்கயில்வேல்" (ஷை. கண்ணன்சிவ. 14).
 'ய
 அச்ச - வலி, 804. [ன், 129, 783.
 அச்சதம் தெளித்தல் - அறும் அரிசியுமிடல், 696, 700, 718.
 அச்சுறுக்கொழுந்தெட்டர் - யானிலே கத்தை அடக்குவதோர்கருவி. 536.
 அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த; வி. 9.
 அச்மாரோபணம் - விவாகச்சடங்கினுள் ஒன்று; மணப்பெண்ணின்காலக் கல்வில் ஏற்றுதல்; (அச்மா - கல்.) 710.
 அசக்குதரிசனாவரணியம், ஐ. 895.
 அசதியாடல் - பரிகாசம்செய்தல். 545, 577, 582.
 அசலகீர்த்தி - கனகமாலையின் சகோதரரூள் ஒருவன், 492.
 அசலன் - சச்சந்தனுடைய சேனாபதி, புத்திசேனனிபிதா; 492, 523.
 அசனிலேகம் - கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானை, 295, 622, 668.
 அசாரவாசி - வாயில்லாப்பவன்; இஃது ஆசாரவாசியெனவும் வழங்கும்.
 அசி - அரிசி; வி. 254. [134.
 அசிப்ப - சிரிப்பன, 202.
 அசுணமா - இசையறிவதோர் விலங்கு. அசுப்பரிணமம், ஐ. 892. [413.
 அசுபம், ஐ. 893.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க

அசும்பு - ஊற்று, நீர்ப்பொசிவு, 88, 152, 164.
 அசும்புசேர்களிறு, 896.
 அசும்புசேரமுதல் - மலம், 852.
 அசும்புதெனலங்கல், 190.
 அசும்புபொன், 167.
 அசும்புவீழ்தல், 366.
 அசுரத்தின்பாற்பெடும்மைக்கிளை, 302.
 அசை, அசைச்சொல்: (அ, அம், இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், குரைய, மற்று, மா மு த லி ய வ க ள்) 13, 18, 25, 32, 33, 54, 85, 89, 144, 160, 162, 166, 170, 184, 186, 193, 217, 243, 249, 258, 276, 279, 289, 317, 345, 352, 360, 376, 394, 395, 410, 424, 454, 458, 469, 502, 508, 510, 516, 518, 519, 525, 532, 537, 538, 542, 548, 557, 558, 647, 661, 665, 666, 668, 688, 690, 706, 758, 790, 803, 826, 842, 848, 857, 859, 875.
 அசைந்த - இளைத்த, 213.
 அசைந்தசாயல், 361.
 அசைவல்லாப்புரவி, 65.
 அசைவின் கட்டாட்டுசெய்தல், 215.
 அசைவு - வருத்தம், 355.
 அசைவென்னும்மெப்ப்பாடு, 805.
 அசோகினீழல்; ஐஐ. 121, 612.
 அசோதரன் - பவணமாதேவன்புத்திரன்; சீவகனாகவந்தவன் இவனே. 327, 828.
 அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான், 472.
 அஞ்சல் - அஞ்சாதேகொள், 340.
 அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகம், 552.
 அஞ்சனத்தொடு மையணியின், 405.
 அஞ்சனம், 478, 681.
 அஞ்சனமாநதி - சித்திரகூடமருந்து பெருகுவுதோராமு; ஐஐ. 357.
 அஞ்சனமெழுதப்பட்டன, யானை. அஞ்சனவரை, 553. [645].
 அஞ்சிலோதி, 46, 212, 743.
 அஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கு, 720.

அட்டமங்கலம்-அஷ்டமங்கலம், 148, 192, 696, 716.
 அட்டரக்கு - அட்டஅரக்கு; வி. 146.
 அட்டுந்தார், 40.
 அட்டுந்தேன், 743.
 அட்டுந்தேனணிந்தமாலே, 730.
 அட்டுந்தேனலங்கல், 276.
 அட்டுநீரருவிக்குன்றம், 849.
 அட்டம் - வடியும், 810.
 அட்டொளியரத்தம், 36.
 அடிகுடியின் ஒட்டகத்தென்றயில்வாரக்கண்டும், 758.
 அடங்கலர் - பெரறிக்களைவாட்டாதார், அடர் - இதழ், 59. [824].
 அடர்பொற்றைப்பூணரசு, 100.
 அடாக்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடுபண்ணாதகளிப்பையுடையவர், 279.
 அடிக்கடி ஆயிரம்பொன்சொரிதல், அடிக்குழல் - அடிச்சேரி, 746. [38].
 அடிக்கெய்துகேன் - கு, உருபுமயக்கம், 300.
 அடிக்கு அடிகளருள்இற்று, 831.
 அடிகள், 556, 557, 558; 563, 756, 761, 765.
 அடிகள்கண்டருளிச்செய்க, 545.
 அடிகள்சொல்லுமின், 511.
 அடிகள்வாழி, வாழி - அசை, 875.
 அடிகள்வேண்டா, 608.
 அடிகளுக்கு - உமக்கு, (பெண்) 522.
 அடிகளுமுளரோ, (பெண்.) 549.
 அடிகளைச்செவ்வியறி, (பெண்.) 556.
 அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லிராணீர், 510. [547].
 அடிச்சி - குற்றேவல்செய்பவன், 150.
 அடிச்செருப்பாவதல்லால், 316.
 அடிச்சேரி, 747.
 அடிசில்லைதொட்டு, 531.
 அடிசிலேந்த, 510.
 அடிசிற்காலை, 29.
 அடிசிற்றும் - உணவின்பொருட்டு விடப்பட்ட இறையிலினிலம், 743.
 அடிசிற்றறி - மடைப்பள்ளி, 743.
 அடித்தியார், 594.
 அடிகிழற்றருக, 326.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அடிப்பட்டவழங்கு, 778.

அடிப்பட்டு, 7, 68.

அடிப்பணி - அடிமைப்பணி; வி. 172;

தாழ்ந்து ஏவல்செய்தல், 316, 395,

அடிமனை - சுற்றுச்சுவர், 256.

அடிமுடி (பாதாதிசேசம்) அச்சதம்மெ
ளித்து, 718.

அடியிணை, 429.

அடியீடேத்த - அடியிடுதலை அஃதா
வது அடிவைத்தலைப்புகழ்; 684,
707; "அருந்திறன் மாக்க ளடியீ
டேத்த" (சில. கால்தோட். கூ0);
"மங்கைய ரடியீடேத்த" (கூர்ம.
வயிரவன். உஅ).

அடியொட்டி - ஒருகருவி, 802.

அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம்; 545, 746.

அடுக்கியதிசைச்சொல்லாகிய விலாவ
னை, 527.

அடுக்கு, 52, 194, 527, 548, 691,
708, 814.

அடுத்ததுகாட்டும்பளிங்கு, 63; [685].

அடுத்தவரலுவமை, 39.

அடை, 24, 27, 28, 39, 53, 55, 57,
75, 220, 254, 269, 403, 633,
720, 733, 746, 840.

அடைச்சி - செருகி, 412; சேர்த்து,
300; புதைத்து, 316.

அடைசின - சேர்த்து; 251.

அடைத்தநாள், 821.

அடைத்தனையது - அடைக்குந்தன்
மையது; காலமயக்கம், 32.

அடைப்பை-வெற்றிலைப்பை. 387, 621

அடையாளப்பூ, 68. [30]

அண்ணலங்கடிகர், அம் - சாரியை,

அண்ணலங்குமரன், அம் - அசை,
665.

அண்ணலம்புள் - அரசு அன்னம், 552.

அண்ணலும், உம் - சிறப்பு, 78.

அண்ணறேற்பறவையென்பார், 244.

அண்ணாவுரிஞ்சி - உள்நாவைஉரிஞ்சி.
782.

அண்பல்லீருநமிர்தம்-புளிங்கறி. 282.

அண்மைவிளி, 440.

அணங்கருஞ்சரம், 643.

அணங்குகாள், 382.

அணங்குநுண்முகில், 109.

அணல் - கழுத்து, 389.

அணலூன்றி, 5; 5.

அணன்மாநாகம், 93.

அணி - உவமவுருபு, 72, 392, 739.

அணிக்கந்தன்னவன், 398.

கம் = அணி - ஆபரணம், ஊர்தி;
திரிபு. 814, 905.

அணிகலப்பேழை, 264. [133.

கட்ட - அணித்தாகக் கேட்டக,

ண்ணம் - அணிந்துமிகக் சுண்

அணித்தகையுடம்பு, 351. [ணம், 42.

அணில், 112, 497.

அணிவட்டமதிமுகம், 55.

அத்தம் - அத்தகிரி; வி. 10, 507,
588, 640.

அத், தம்பெருமான், அ - உலகறிபொ
ருண்மேலது, 71.

அத்தலை, 132, 200, 775.

அத்திகாயம் ஐந்து, ஐ. 815.

அத்தினபுரம், 157, 633.

அத்து - சிவப்பு, 539; துவர், 698.

அத்துணாடையர் - இடையர், 539.

அதகம் - மருந்து, 127.

அதட்டம் - சீழ்வாய்ப்பல், 382.

அதனிந்காட்டில், 173.

அதிங்கத்தின்கவளம் - அதிமதுரத்தி
ன் குளகு, 232.

அதிசயங்கள் மூன்று - ஸஹஜாதிசய
முதலியன; ஐ. 815.

மிகப்பண்ணல், 232; (தணி. வீரா

அதிர்வு, 221, 826. [ட்ட. 63].

அதிலோபமாந்தர் புகழேபோல்தோ
ன்றா, புகைகள். 864.

அதிவாமை - ஒருசடங்கு; 682.

அதீதகதமான பரிஞானம். ஐ. 895.

அதீதாவத்தை, ஐ. 454.

அதுக்கல் - அடித்தல். 133, 284. [332.

அதுக்கினார் - அடித்துக்கொண்டார்.

அதுக்கினாள் - அடித்துக்கொண்டாள்,

235.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அதம் - அதுவும்; வி. 169.

அதோ, 774.

அந்தணச்சாதிப்பாம்பு, 382. [686.

அந்தணர்களின் இறையிலி நிலம்,

அந்தணர் தொழில் - திருப்பதியடைத

அந்தணவீரர், 203. [ல், 126.

அந்தப்புரவிலாவண்ண - அந்தப்புரத்

துள்ளாருடைய அழகை, 853.

அந்தப்போதிகை - யானையின் பின்

னங்காற்சங்கிலி; 534.

அந்தரகுமரன் - தேவரி லொருசாதி;

ஐ. 375.

அந்தரத்திவார்த்த - பரந்தன, 532.

அந்தரத்து அறுவை வைப்பார், 380.

அந்தரவிசம்பு - விசம்பாகிய அந்தர

ம்; நவொகிய விசம்புமாம், 255.

அந்தரவோசை - இசைக்குற்றம், 227.

அந்தில் - அசை, அந்கரில்; 503,

522, 525,

அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பு, 313, 528.

அந்நுவயம், 273.

அநங்கமாதிலகன், 581. [213, 745.

அநங்கமாலை - ஒரு நாடகப்பரத்தை,

அநங்கமாவண்ண - பவதத்தன்மனைவி,

463, 467.

அநங்கவிலாசினி - கனகமாலையின்

தோழி.

அநங்கன் நாணப்பாடினான், 225.

அநந்தசதுட்டயம் - அநந்தஞானமுத

லியன; "அநந்தசதுட்டயமவையெ

ய்த" (பஞ்சகல்யாண அகவல்.)

ஐ. 825, 896, 899.

அநந்தானுபந்திமாயை, ஐ. 892.

அநந்தானுபந்திமானம், ஐ. 892.

அநந்தானுபந்திலோபம், ஐ. 892.

அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், ஐ.

893.

அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ

என்னுமொலி: பாகர் யானையைத்

தம்வழிநடத்தக்கூறும் ஒலிக்குறிப்

புக்கள். 535.

அபரகாத்திரம் - யானைக்கால்கள்,

247, 624.

அபவேட்டிதம்; பர. 374.

அபிடேகாங்கக்குடை, 684.

அபிமந்திரித்த - மந்திரங்களை உருவே

ற்றிப் பிரதிஷ்டைசெய்த. 696.

அபிமன்னு, 91.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்கானும்

இடம், 614.

அம்பழநீண்டவாட்கண், 339.

அம்பினெய்வவர், 193.

அம்பு - வளையல், 674,

அம்பு, பின்முன்னாவீழ்தல், 542.

அம்புபெய்துணியொத்தான், 660;

"மாப்புந்தோளுந் தூணியென்ன

வெய்து"(கூர்ம.கண்ணன்பூமி.50)

அம்புபோலேபோய், 579.

அம்புவீழ்த்தென வரம்மொழி வீழ்த்த

அம்புவீழெல்லை, 469. [து, 840.

அம்பைத் தம்விசையால் விலக்குவன,

குதிரைகள், 177, 216, 518, 626,

644.

அம்மலரணிச்சம், 185. [235.

அம்மனையோ - அம்மேயோ, 230,

அம்மா - ஐயோவென்னும்

அம்மி, 710. [றிப்பு, 759.

அம்மிமிதந்து சுரைஆழ்தல், 157.

அம்மென் அமளி, 387.

அம்மென்மாலை, 300.

அம்மேயோ, 378.

அம்மை - அமைதி, 909. [து, 375.

அமர்ந்துநோக்கி - பொருந்திப்பார்த்த

அமர்மலைத்து - போரை ஏறட்டுக்கொ

அமரப்பதி, 675, 693. [ண்டு, 239.

அமராவதி, 166, 828.

அமராவதித்தெரு, 828.

அமரிகையாறு - ஏமாங்கதநாட்டிற்கு

ம் தண்டகாரணியத்திற்கும் இடை

யிலுள்ளநதி; ஐ. 106.

அமளியங்கட்பூவண்ணப்பள்ளி, 500.

அமளியஞ்சேக்கை, 565.

அமிர்தம் - இனிமை, 110; உணவு,

353, 819; தேவாமிர்தம், 7, 85.

அமிர்தம் நான்கு - நால்வகையுணவு,

819.

அமிர்தமுண்டான் - உணவுண்டான்,

அமிர்தன்னசாயல், 7. [507.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அமிர்து-பஞ்சநமஸ்காரமந்திரம், ஐஐ. 9; பொருள்கள், 613.

அமிர்துயிர்க்கும் அகிற்புகை, 778.

அமுக்கி, 635.

அமுதம் - ஆகமம்; ஐஐ. 763; இனிமை, 595.

அமுதுபுளித்தாங்கு, 585.

அமைக.

அமைத்து - பொறுத்து, 823.

அமைந்தது - முடிந்தது, 397.

அமோகம் - இலக்குத்தப்பரமை, 482.

அமோகமாவாசான் - துரோணசாரியர், 482.

அயனம் - அயனம்; பா. 261.

அயாஉயிர்த்த - இளைப்பாற்றிய, 855.

அயாஉயிர்த்தது, 184.

அயோத்தியரசன், 188.

அர - அரவு; வி. 451.

அரக்காரசெம்பஞ்சியனை, 56.

அரக்கி - அமுக்கி, 732.

அரக்குண்டசெம்பஞ்சி, 57.

அரக்குண்டாமரை, 405. [768.

அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கரைத்தநீர்,

அரக்குநீரெறியப்பட்ட அஞ்சனக்குன்றம், 216.

அரக்குவட்டமுத்திவைத்தனைய செங்கண்யாணை, 861.

அரக்கெறிஞ்ஞவளைவாட்கன், 175.

அரங்கக்கூத்திகள், 457.

அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 614.

அரங்கி - தைத்து, 93.

அரங்கின் இலக்கணம், 206.

அரங்கு புல்லெண்ணப்போகி, 729.

அரசச்சாதிப்பாம்பு, 382.

அரசமுல்லை, 171.

அரசர்க்குச் சிறந்தநான்கு, 130.

அரசவன்னம், 412.

அரசவாழ்க்கை, 413. [வித்தல், 94.

அரசன், தன்பெயரினாற் பறையறை

அரசவா - இராஜ்யாணை. 645, 861.

அரசவாவின் மதமணம், 183, 897.

அரட்டன் - குறும்பன், 364.

அரணபாதம் - ஜிலையமுள்ள ஒரு மலை; ஐஐ. 353,

அரணம்வீசினார் - சுவசத்தை தார், 239, 539.

அரத்தகம் - அலத்தகம்; திரிபு, 708.

அரத்தினப் பிறந்த பைம்பொன்-தேமல்; 442; அரம்பொருதுருத்தபொற்பிதிசென்னவலிர்சுணங்கு" (கூர்ம. சூரியன். 3.)

அரம்பு - குறும்பு, 790; "அரம்பு செய்யபிணிதீர்வெறியாட்டயர்" (தணி. பிரமன்சுரு. 19).

அரவஞ்செய்ய - கலக்க, 812.

அரவவெஞ்சிலை, 666. [539, 626.

அரவின்னேற்றமேபோலுஞ்சிலை,

அரவு பைத்து ஆவித்தன்ன கார்தன், 483.

அரவுரித்ததோலனையமேனி, 584.

அரவுவெருண்டன்ன, 547.

அரற்று - யாதுசெய்வேனென்றல். 96, 124.

அரி - அரிசி, வி. 254.

அரிகயிறு - பிடித்தகையை அரியும் கயிறு. 37.

அரிச்சந்தன் - கட்டியங்கரணுடைய அமைச்சன், 664.

அரிசி, 43, 254.

அரிசிப்பண்டி, 252.

அரிசிப்புல் - மத்தங்காய்ப்புல், 19.

அரிஞ்சயன் - விசையின்பாட்டன், 65, 417.

அரித்தகம்பொழுக்குன்றம், 540.

அரித்தல் - கணைதல், மேய்தல், 518.

அரிப்பறை, 777. [699.

அரிபெய்கண்ணியர்க்குண்களுவினான்,

அரிபொன் - ஐதாசியபொன், 690.

அரிமாநேற்றை, 135.

அருகசரணம் - அருகனைவணங்கல், இது நால்வகைச்சரணத்துள் ஒன்று; ஐஐ. 4.

அருகந்தாவத்தை - அத்தாவஸ்தை; ஐஐ. 903.

அருகனது இறைமைச்சிறப்பு, 290.

அருகனிருத்தல், 814.

அருங்கலக்கொடியன்னவன், 405.

அருங்கலப்பேழை, 174.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அருங்கல்பொடி, 695.
 அருங்கலவெறுக்கை, 168.
 அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதா
 அருச்சுனன், 143, 145. [னம்; 849.
 அருந்ததிக்கற்பினன், 506.
 அருந்ததிகாட்டல், 711.
 அருந்ததின், வாழ்நாளற்றவர்க்குத்
 தோற்றது, 621.
 அருந்ததியகற்றிய ஆசில்கற்பு, 104.
 அருந்தவக்கிழமைபோல இராதவில்
 அராதநாண், 638.
 அருந்தவக்கொடிக்குழாம் - ஆரியாங்
 கணைகளின்கூட்டம்; ஐஹ. 761.
 அருந்தவர், 552.
 அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான், 545.
 அரும்புமிலையுமயக்கி ஆய்ந்த முல்லை
 சூட்டு, 702.
 அரும்பொருணிகி கேளா அரசனிற
 சுருங்கி, 730.
 அருவாய்ப்போதல் - உருவமின்றிப்
 போதல்; ஐஹ. 877.
 அருவி (=ஒழுங்கு, நீரோட்டம்) 92;
 134, 226, 357, 418, 471, 489.
 அருவி துகிற்கொடிபோல்வது, 16.
 அருவி முத்தாரம்போல்வது, 16.
 அருவி, முழவிற்தும்பின, 16, 458.
 அருள்களபல, 833. [630.
 அருள்கோக்கு, 573.
 அருளிற்று, 577.
 அருளுக - திருவுள்ளம்பற்று, 377.
 அரை - அரைசு; வி. 701. [696.
 அரைத்தசார்தணிர்தகோட்டவேழம்,
 அரைத்தலத்தகம் - அரைத்த அலத்த
 கம்; வி. 470.
 அரைவினைகலைநல்லார், 701.
 அல்லதிலும், இல் - ஏறுறுருபு; 477.
 அல்லலவெவ்வினை - பாவம், 12.
 அல்லலுற்றமுங்கிய, 177.
 அல்லாந்து - அலமந்து, 859, 860.
 அல்லாப்ப - அலமருவன, 860.
 அல்லி-அல்லிக்காயிலுள்ள அரிசி. 112,
 185, 420, 775.
 அல்லிசேரணங்கு - திருமகள். 54.
 அல்லித்தண்டினால், 834.

அல்லியரும்பதம்-அல்லியரிசியாலாடி
 ய உணவு, 752.
 அல்லியுட்பாவையன்னுள் - திருமகள்
 போல்வாள். 441.
 அல்லியும்புல்லுமுண்டு - அல்லியரிசி
 யையும் புல்லரிசியையு முண்டு,
 422. [607.
 அல்லீற்றுலியங்கோள், 104, 199,
 அலகம்பு - ஒருவகையம்பு; 477. "அ
 ருச்சம்பையு மையன்றன தலகம்
 பையுமளவா" (கம்ப. கம்ப. 9)
 அலகு - வீட்டினுறுப்பு, 182, 256.
 அலகையில்லாக் குணக்கடல் - அரு
 கன்; ஐஹ. 877.
 அலங்கல் - நெற்றிமாலை, 110.
 அலங்கலந்தாதலிழந்த, 179.
 அலங்கற் றெண்ணீர் - துளங்குகிற
 தெண்ணீர்; 160.
 அலங்கன்மாலை, 280.
 அலங்காரம் - ஒருதூல்; நாவிற்கு
 ரியது, 718.
 அலங்காரமாலை - இலக்கணையின்
 தோழி, 702.
 அலத்தக்கொழுங்கரி, 566.
 அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 705.
 அலரிவாய் கமழக்கூறினன், 474.
 அலவன் - நண்டு, 163.
 அலவளுடல்-நண்டுவினையாடல். 282.
 அலறுஞ்சங்கு, 636.
 அலைத்தர - அலைய, 216, 331.
 அலோகம்-பார்க்கப்படாதஇடம்; 895.
 அவ்வண்ணலும், உம் - சிறப்பு. 78.
 அவ்வரிவையிற்காட்டில், 187.
 அவ்வருகுபட்டு, 739.
 அவ்வாய் வயிறுகால்கீங்கி, 781.
 அவ்வேளிலான் - நுதல்விழிக்கு அழி
 யாதகாமன், 320.
 அவ்வை - தாய், 315.
 அவ்வையோவென்று - அம்மையோ
 வென்று 377.
 அவண்ணிளங்கப்புக்கேன், 515. [827.
 அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள்;
 அவகிருதானம்- முற்பிறப்பையறியுமறி
 வு; ஐஹ. 288, 347.

எண் - பக்க எண்,

எண் - பக்க எண்.

அவதிஞானாவரணியம், ஜை. 895.
அவதிதரிசுனாவரணியம், ஜை. 895.
அவந்திமன்னன், 188, 633.
அவரகாத்திரம்-யானையின்கால், 247.
அவரை, 458.
அவலம் - வருத்தம், 85, 96, 124,
அவலிக்கின்ற, 464, 607. [197,
அவலித்து - வருத்தி, 162, 277.
அவாவெனுமுடைகடல், 278.
அவி - ஹவீஸ், 470.
அவிநயம், 206. [198, 199.
அவைப்பரிசாரம்-சபையையணங்கல்;
அவையுடக்கம், 5.
அமல் - விடம், 53, 119, 230, 384,
678, 861.
அமல்செய்தடத்துண்மலர்ந்த அலங்
கன்மாலே-பொன்னரிமாலே, 280.
அமலம்பு, 649, 663, 667.
அமலம்பூநறவு, 285.
அமலம்பெய்த கண்ணுதல், 649.
அமலாற்றுவ - வெம்மையைத்தணிப்
பன, 44, 167.
அமலுறுவெண்ணெய், 128.
அமலேந்திடைமருவி, 420.
அமற்குட்டம் - தீத்திரள், 324. [858.
அமுனாகம் - நஞ்சையுடையபாம்பு,
அழிக்கொண்ணு - அழிக்க ஒண்ணு;
வி. 259.
அழிஞ்சிற்று, 483.
அழிந்தோரிறுத்தல் - மெலிந்தோ
ரைப் பழையநிலையிலேறிருத்தல்.
816.
அழியும்புணல் - பெருகும்நீர், 357.
அழிவு - வருத்தம், 149.
அழுகுரன்மயங்கி, 761.
அழுகை, 93, 722.
அழுகையென்னுமெய்ப்பாடு, 374.
யகண் - அழுத்தினாற்போலுங்
102, [109.
அழுதிட்டவே, ஏ - தேற்றேகாரம்,
அழுதிட்டான்நெய்யும்பாழமாகவே.
694.
அழுவபோன்றுமுத்தமுக்க, 772.
அழுவம் - பரப்பு, 160, 670.

அழுவமாரி - பெருமழை, 246.
அழேல் - அழுவதுசெய்யாதேகொள்,
447.
அழேற்க - அழாதேகொள், 334, 382.
அழைஇ - அழைத்து, 198.
அள் - செறிவு, 188, 357.
அள்ளற்சேறு, 283.
அள்ளிக்கொண்டெண்ணக்காமம் கனி
வித்தார், 791.
அள்ளிலைப்பலவின் அளிந்துவீழ்சுனை,
613.
அள்ளிலைப்பூணிணன், 379.
அள்ளிலையணிந்தவைவேல், 188.
அள்ளிலைவேல், 397.
அள்ளுடைக்குவளைக்கயம், 265.
அள்ளுறுஅளித்தகாமம் - நுகருந்தன்
மையுறும்படி பழுத்தகாமம், 409.
அளக்குவம் - அறியக்கடவேம், 421.
அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 702.
அளகு - காட்டுக்கோழி, கூகைப்பே
டை, 520.
அளந்தனபோகமெல்லாம், 69.
அளந்தனவாழ்நாளும், 69.
அளமரலிலாதவிற்பக்கடல், 257.
அளமரு - அலமரு; 21.
அளவழிச்சுத்தம் - தனித்தனியே நான்
-- -- -- மயும் இருபத்தா
றெழுத்துப் பெருமையும்பெற்று
எழுத்தளவு ஒத்தனவாய்க் குருவும்
இலருவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வரு
ஞ்செய்யுள், 2.
அளவழித்தாண்டகம் - இருபத்தேழு
முத்துமுதலாக எழுத்தளவொத்து
க் குருவும் இலருவும் ஒவ்வாத அடிக
களால்வரும் செய்யுள், 2.
அளவியற்சந்தம் - நான்கெழுத்துச்
சிறுமையும் இருபத்தாறெழுத்துப்
பெருமையும்பெற்று எழுத்தளவும்
குருவும் இலருவும் ஒத்த அடிக
ளால் வருஞ்செய்யுள், 2.
அளவியற்றாண்டகம் - இருபத்தேழு
முத்துமுதலாக எழுத்தளவொத்து
க் குருவும் இலருவும் ஒத்த அடிக
ளால் வருஞ்செய்யுள், 2.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்தது, 475.

அளித்தயில்கின்ற வேந்தன், 63.

அளிது-அளிக்கத்தக்கது, 588, 827.

அளிந்த பழம், 775.

அளிய, 708, 805.

அளியதாம், 855. [கழ்ச்சி; 119.

அளியமோலு பெரியமேகாண், ஓ - இ

அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 146.

அளியீர் - அளிக்கத்தக்கீர், 230.

அளைச்செறியிரும்புலி, 539. [319.

அற்கச் செய்த - அடையச் செய்த,

அற்பழல் (அன்பு அழல்), 322.

அற்பாகாரிகள் - பத்மினி மங்கையர்,

அற்புத்தலை, 837. [591.

அற்புத்தியழனுள்ளிற், 499.

அற்றதோர்கோதை, 73.

அற்றம் - இடைவீடல், 176; குற்றம்,

143; பொய், 516.

அற்றமிலமிற்று, 385. [ன்று, 581.

அற்றம் அன்று - அத்தன்மையதும்

அறச்சாலை, 98.

அறத்தொடுகின்றான் - உண்மைகூறி

ஞன். 602.

அறத்தலை நீங்கக்காக்கும் அரசன் யா

னாக, (வஞ்சினம்) 600.

அறப்பழம் - தருமத்தின்பொருட்டு

வீடப்பட்டுள்ள இறையிலி நிலம்,

29.

அறம் இருவகை, 796.

அறம் கரிது சேய்த்து என்பது அற

யார், 758.

அறப்பட்டபிடித்து, 55.

அறவமிர்து, 888.

அறவாழியண்ணல் - அருகன், ஐ. 472.

அறவியமனத்தர் - அறத்தையுடைய

மனத்தார், 834.

அறவியான் - அறத்தையுடையவன்,

338.

அறவு - அறுதல், 71.

அறவுரை யருவி, 826.

அறினளித் துரைத்தல், 301.

அருதகற்பு - அருந்தற்பு, 736.

அருவி - அருத்து, 216.

அறிமோ - அறி; மோ - அசை, 276.

அறியப்படாயாது - அறியப்படுவாயா

க, 370.

அறியுந் ராவிபோழுமநங்கன், 461.

அறிவர் ஈறப்பு, 453, 792, 816.

அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இ

றை பயந்தது, 474.

அறிவன் அடி - ஸமவஸரணம்;

லயம்; ஐ. 13.

அறிவனல்லதன் கார்சர னாகுவார்.

478.

அறிவில்லாருடைய சொற்பொருள் வி

ரும்பப்படா, 864

அறிவென்னு மமைச்சன், 75.

அறுகம்புல்லால் தோய்த்து நெய்யை

அணிதல், 152, 697, 701.

அறுகுவெண்மலரளாயவாசநீர், 700.

அறுசுவை நால்வகை யமுதம், 564.

அறுத்தல் - சீரணித்தல், 823.

அறுதல் - தங்கல், 73.

அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 726.

அறுதியிட்டு, 182.

அறுபகல் கழிந்த, 203, 559.

அறுபத்துநாலு கலைகள், 204.

அறை, 632.

அறைகென - அறைக என; வி, 184.

அறைத்தொழிலார் - கீழறுக்குந் தொ

ழிலையுடையார், 343.

அறைபோய நெஞ்சு - ஓட்டைபோ

னமனம், 196.

அறைமினமென, அம், அசை; 185.

அறையவோ, 746.

அறைவாசல், 712.

அறைவாய்க்கடல், 571.

அன்பிற்றலைப்பிரிந்த சொல், 85.

அன்பிற்றலைப்பிரியாத சொல், 85.

அன்பினின் அவலித்து, 410.

அன்பெருதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவ

றிசொல், 79.

அன்பெனும் அயில்கொள்வான், 631.

அன்றி - அன்றாக, 136.

அன்னங்கள், தாமரையின் அல்லினை

யுண்ணல், 770.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அன்னப்பறவை, 62, 125, 307, 473.
அன்னப்பார்ப்பு, 829. [770.
அன்னம் உறங்கும்வரை, 472.
அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படுதல், 728.
அனங்கவிலாசினி - கனகமாஸையின் தோழி, 488.
அனந்தர் - உணர்ச்சி, 330; மயக்கம், 577, 604.
அனந்தர்நோக்கு - மயங்கிய நோக்கு, 372.
அனிச்சப்பூ, 108, 186, 706, 853.
அனிச்சப்பூங்கோதை, 230.
அனிச்சமலரும் பொறையாகி, 781.
அனிச்ச மலரையும், அன்னத் தூவியையும் மிதியாதபாதம், 706.
அனிச்சமாலை, 771.
அனுகருதி, 201.
அனுபவிக்கும் துறைகள், 260.
அனுவோமர், 41.
அனைப்பதவமிர்தம், 287.
அனையதனையதாயினார், 218.
அனையதே - அப்படியே, 317.
அனையதொப்ப, 205.
ஆ - இரக்கக்குறிப்பு, 313, 527.
ஆக்க - ஆக்குக; வி. 510.
ஆக்கச்சொல் வருவித்தல், 19.
ஆக்கம் - அமைத்துக்கொடல், 61.
ஆக்கம்பற்றிவந்த மருட்கை யென்னுமெய்ப்பாடு, 721.
ஆக - பொருந்த, 693,
ஆகம் - நெஞ்சு, 394. [815.
ஆகமங்கள் நாற்பத்திரண்டு, ஐஐ.
ஆகமவிதி, 762.
ஆகாசகாமினி-ஒருவித்தை; ஐஐ. 501.
ஆகாரசமிதை இரண்டு, 710.
ஆகுபெயர், 5, 8, 11, 13, 15, 16, 22, 27, 29, 32, 34, 36, 49, 52, 58, 68, 71, 86, 88, 90, 100, 102, 127, 177, 200, 246, 278, 288, 392, 487, 517, 570, 752, 777, 792.
ஆகுலப்பூசன், 330.

ஆங்கண் - அங்கண்; வி. 457.
ஆங்கவெல்லை, 358.
ஆச்சியஸ்தாலி, 710.
ஆசனம் ஒன்பது, 200.
ஆசாரம் - அருவி பெருமும்மனைப்பகம், 602; ஒழுக்கம், 838.
ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர்; இவர், சிறித்தவடமொழிப்புலவர்களுள் ஒருவர், 328.
ஆசினிவருக்கை - ஈரப்பலா, 27.
ஆசெல்தூண் - ஆதிண்டுகுற்றி, 132.
ஆசைமாக்களொ டந்தணர்கொங்க, ஆசையிற்செல்லும், 113. [277.
ஆட்கழிந்தொழுதினான், 276.
ஆட்சியிலுலகம் - இதற்கு முன்பு ஆளாத உலகம்; வீடு, 120.
ஆட்சியைம்பொறியாளன், 384.
ஆட்செற்று, 436.
ஆட்டி - அலைத்து, 789.
ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணம், 160.
ஆடகச்செம்பொனணி, 496.
ஆடகமாற்றந்தார் - ஆடகத்தார்; வேற்றுமைத்தொகை, 32.
ஆடவர்க்கு உழுவையொப்பாய், 513.
ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கிதழும்பவளமும் உவமை, 897.
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழகன், 448.
ஆடியுட்பாவை, 290. [ன், 288.
ஆடுகத்தரின் ஐயெனத் தோன்றின ஆடுதல் - பிறத்தல், 278.
ஆடைக்குள்ளேமேகலையணிதல், 434.
ஆடைத்தோணி, 293.
ஆடையை வீசிச் சேனைக்குத் தம்கருத்தைக் குறிப்பித்தல், 542.
ஆண்டன் - ஆண்மக்கள் கடன், 336, 412.
ஆண்டகோலம்பூண்டமகளிர், 193.
ஆண்டகைக்குரலிர், 124.
மை குறைந்தான், 91.
ஆண் நண்டு பெண் நண்டுக்குக் கனி கொடுத்தல், 613.
ஆண்மரவாணிவம், 239.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஆண்யானை, 845.
ஆணு - நேயம், 303.
ஆணுப்பைங்கிளி, 303.
ஆணை - வஞ்சினம், 195.
ஆணை ஆணை, அடுக்கு, 193.
ஆணையிராமின், 174.
ஆணைவேந்து, 326.
ஆத்து - பிணிக்கப்பட்டு, 548.
ஆதபநாமகர்மம், ஐஐ. 893.
ஆதரம், 61, 62.
ஆதரம்பெருகுமன்பு, 61.
ஆதிக்காலம், 116, 785.
ஆதிநாய்கன், 203.
ஆதிமுதுநாய்கன், 525. [ன்ற, 895.
ஆயந்தகன்ற - ஆதியும் அந்தமுமக
ஆகிண்டுகுற்றி, 132.
ஆந்தை, 381, 411.
ஆந்தைபாடல், 381.
ஆப - ஆவார், 354.
ஆபரணங்களை ஈதல், 751.
ஆபரணத்தோணி, 293.
ஆபரணப்பெட்டி, 174.
ஆம்=அம் - அழகு; வி. 154.
ஆம்பல் - ஆம்பற்பண், 487; ஆம்பற்
பண்ணையுடையகுழல், 389.
ஆம்பல்லவியரிசி, 112.
ஆம்பற்றி, 675.
ஆம்பனாறுமுதச்செவ்வாய், 175.
ஆம்பனாறுமரக்கார் பவளவாயார், 484.
ஆம்பால்—அம்பால் - அழகிய பால்;
வி. 144, ஆகும்பால், 282; பெரு
ம்பால், 154, 159.
ஆம்புடை - ஆகுங்குறுபாடு, 75.
ஆம்புடையென்கணில்லை, 509.
ஆம்பொருள்களாகும், 259.
ஆமணக்குநட்டு ஆச்சா ஆக்க லாகா
து, பழ. 756.
ஆமந்திரிகை, 43, 207.
ஆமான் - காட்டுப்பசு, 62, 555.
ஆமான்குழவி, 112, 882.
ஆமை, 552, 835.
ஆமைப்பார்ப்பு, 58.
ஆமைபோலுஞ்சிந்து, 810.
ஆய - இடைக்காதி, 133.

ஆய - இடைச்சியர்; 132.
ஆய்ந்தபானிறம், 698.
ஆய்ந்தமோட்டின - அழகிய வயிற்
றையுடையன; 692.
ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை; 133.
ஆயிடை, 113.
ஆயிதழ்பொன்னலங்கல், 183,
ஆயிரச்செங்கணன், 148. [ல், 427.
ஆயிரத்தெட்டு நேர்ந்த ஆரமுதடிசி
ஆயிரம்பேடைச்சேவல் - சக்கரவாக
ப்புள், 552.
ஆயுக்கன்மம், ஐஐ. 119,
ஆயுளே - அப்பொழுதே, 131.
ஆயுஷ்யம், ஐஐ. 905.
ஆர் - ஆரக்கால், 253, 644.
ஆர்கெழுருறமெகுட்டாழி, 253.
ஆர்ந்த - ஆர்ந்த, வி. 692.
ஆர்ப்பு, 221. [287, 882.
ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேலது,
ஆர்வமேர், 129.
ஆரம் - ஆரக்கால், 243. [761.
ஆரமுன்முளரியன்ன அருந்தவமரிது,
ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 220.
ஆராய்தல், 201.
ஆரி=அரி - ஐம்மை; வி. 45.
ஆரியநந்தி - அச்சணந்தியாசிரியன்.
ஆரியாக - அழகாக, மேலாக, 45, 743.
ஆரியாங்களைகள் - தவமகளிர்; ஐஐ.
ஆரும் பிறர் பிறராய், 864. [763.
ஆருயிர்மேயுநேயி - காலச்சக்கரம்,
ஆல் - ஆதல்; வி. 213. [244.
ஆலத்தி, 148, 711.
ஆலம்பழம், 612.
ஆலம்விதை, 149.
ஆலமரத்திற்குச் சேவகன் இறையிலி
நிலம்விட்டது, 742.
ஆலமரம், 34.
ஆலயம் - இருப்பிடம், 183, 273.
ஆலவட்டம் - விசிறி, 256.
ஆலி - ஆலங்கட்டி, 807, 835.
ஆலியின் உருகி, 835.
ஆலை, 24, 473.
ஆலைக்கரும்பு, 473.

எண் - பக்க எண்,

எண் - பக்க எண்.

ஆலோசனை, 551, 555.
ஆவி - அவி; வி. 684, நெட்டுயிர்ப்பு, 613; மணம், 11.
ஆவிக்கொண்டு - கொட்டாவிகொண்டு, 461.
ஆவிக்கொள்ளா - கொட்டாவிகொண்டு, 461.
ஆவித்து - வாய்விட்டு; 109, 595, 907, 908.
ஆவித்து அழலுயிரா, 595.
ஆவிமலர் - மணம், 465.
ஆவியந்துகிலார், 266.
ஆவியம்புகை சுழற்றி, 700.
ஆவியன்னதுகில், 27.
ஆவியா அழமெழ உயிர்க்கும், 309.
ஆழ்கலமாந்தராமுங்கல், 348, 798.
ஆழ - வீழ். 89
ஆழத்த கந்தினக, 807.
ஆழி - கூடற்சுழிவட்டம், 313.
ஆழிக்காவலர் - சக்கரலர்த்திகள், 824
ஆழிதொட்டான் - சேனாபதி. 628
ஆழிமெல்லிரல் கூப்பி, 600.
ஆழியங்கழனி - சக்கரவியூகமாகிய வயல், 234.
ஆழியுட்டேறுகின்றதேற்று, 313.
ஆழிவாய்விரல், 255.
ஆள்வழக்கற்றது, 276.
ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 144.
ஆளத்தி, இசை. 201, 321.
ஆளாபம் - ஆலாபனம். 223, 570
ஆளாபம் - ஆலாபனம். 223, 570
ஆளத்தல், 736.
ஆளி எலியைவிரும்பாது, 866.
ஆளிமுழக்கிற்கு யானைபுலம்பல், 249.
ஆளியமொய்ம்பன், அ - அசை. 163.
ஆளியொன்று பலயானைகளைக்கொல்லல். 250.
ஆளென்னும் (நாய்) ஒசைக்குறிப்பு 284.
ஆற்றலோடாண்மைதோன்ற, 655.
ஆற்றிய - தேடிய, 866.
ஆற்றினதோழர் - உதவிசெய்ததோழர், 621. [109, 175.
ஆற்றுகிலாது - ஆற்றாமல், சகியாமல்,

ஆற்றுண - கட்டுச்சோறு, 454.
ஆற்றேறலாற்றேறல், 528.
ஆறலாறாயிற்று, 769.
ஆறு - தருமம். 653.
ஆறுகாலத்திற்குமுரிய பாணம், 63.
ஆறுநாள்கழிந்த, 635.
ஆன்பாலவி, 382.
ஆன்பாலுலை, 692.
ஆனம், 281.
ஆன - அமையாத, 198.
ஆனையழித்தபுள் - பசுக்களினி
டையிலேகாரியெழுந்தன, 539.
ஆனியம் - இரவுப்பகலும், 113.
ஆனிரையினத்து ஏறணன், 726.
ஆனூழ்வி இரண்டு, ஐ. 893.
ஆனெய்பாற்கிவர்த்ததொத்து, 317.
ஆனெய்வார்த்தனையநின்கோல், 496.
இ.
இகரவீற்றுவிக்கோள், 146.
இகழ்ச்சி. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு : 37, 65, 83, 94, 119 134, 221, 222, 404, 446, 724, 808, 831.
இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு கூடியகளிப்பு, 49.
இங்கிதகிலைமை. 236.
இங்குசுவை - தங்குகின்றசுவை, 588.
இங்குதல் - தங்குதல், 236, 325, 588, 890.
இங்குலிகத்தானா, 770.
இங்குலிகத்தைச் சொரிதல், 553.
இங்குலிகமூட்டின குவளை, 175.
இங்குலிகவருவி, 647.
இங்குலிகவிழுவனா, 647.
இங்குவார்கழலினன், 325.
இங்குவாரமுரலுங்கலை, 236.
இசைக்கலைநிறைந்தசொல், 226.
இசைத்தலோடும், ஒ. - உடனிகழ்ச்சி. 66.
இசை. 202.
இசைநிறையுமை, 247, 245, 334, 409, 423, 441, 845.
இசைநூல், 203.
இசைநூலோர், 198.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

இசைப்பாட்டு, 76, 497.
 இசைமரபு - ஒருதூல், 202.
 இசையாசிரியன், 206.
 இசையோசைக்கு உவமைகள், 226.
 இஞ்சிவட்டம் - மதில்வட்டம், 567.
 இட்ட உத்தரியம், 148.
 இட்டி - ஈட்டி. வி. 341, 800.
 இட்டிகையாற்செய்தமதில், 532.
 இட்டிகைவாய்ச்சி, 777.
 இட்டிடை, 333, 344, 387, 582, 592, 597.
 இட்டிடையார், 268.
 இட்டமின் - இடுமின்; வினைத்திரி சொல், 736.
 இடக்கண் ஆடல் மகளிர்க்கு நன்னிமித்தம், 556.
 இடக்கண் ஆடலும் சீவகன் தோழனை நினைத்தான், 346.
 இடக்கர், 293, 532, 577, 593, 851.
 இடக்கரடக்கல், 71, 681.
 இடங்கணி-ஒருவகைமதிற்பொறி, 37.
 இடங்கழிகாமன் - தம்மிடத்தினின்றும் நீக்கப்படுவானாகிய காமன், 592.
 இடத்தல் - பெயர்த்தல், 111.
 இடத்து நிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆருபெயர், 473.
 இடத்து நிகழ்பொருளின்ரொழில் இடத்தின்மே னிற்றல், 23.
 இடத்தொடு பொழுதுநாடி, 562.
 இடபதீர்த்ததங்கரர் தோன்றிய கால் விசேடம், ஐ. 785.
 இடல் - கைவிடுதல், 365.
 இடவியநிலம், 685.
 இடறியேகளுன், இடறி - நிகழ்கால முணர்த்திற்று. 475.
 இடி, 77.
 இடிக்குங்கொல் - கொல்லுமோ, 333.
 இடிக்கும் - கோபிக்கும், 135.
 இடிகன்தவழ்த்திட்டபடாகம், 525.
 இடித்து, - வெட்டி, 182.
 இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு, இடிபடமுழங்கி, 326. [70.
 இடிமுரசுனையசொல், 493.

இடிமுரசு எருக்கினுன், 379.
 இடியினுன்கொடியினுமயங்கி, [இடிமா] 64.
 இடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க, 691.
 இடியுமிழ்முரசம், 842.
 இடியுருமேற்றிற்சீறி, 326.
 இடியுருமேறு, 234, 326.
 இடுக்கணென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.
 இடுக - அருகினோக்க.
 இடுகக்கோட்டி. 605.
 இடுகுதாசப்பு, 831.
 இடுகொடியகலம், 714.
 இடுகொடியெழுதி, 689.
 இடுதல் - ஈடு; வி. 699; உவமித்தல்; வழக்கு, 699.
 இடுபுகை, 143.
 இடுபுண்மருந்து, 571.
 இடுமயிர்ப்புரவி, 727.
 இடுமுள், 239. [780.
 இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிதவரல், இடைகழி=(ரோழி) 126.
 இடைகுழைந்து நின்றார், 732.
 இடைச்செறி - குறங்குசெறியென்னும் ஆபரணம், 704.
 இடைச்சேரி, 133.
 இடைச்சொல், 335.
 இடைதெரிதலின்றிக் கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க் கழியுமுன்னே, 757.
 இடைநகர், 32. [னேன், 558:
 இடைமகன்கொன்ற இன்னுமரத்தி ட்டிடையர், 539.
 இடையாயதானம், 819.
 இடையிட்டம்ம, அம்ம - அசை. 89.
 இடையிட்ட - நடுவேயிட்ட, 200.
 இடையீடு, 304.
 இணங்கினகாய், 434.
 இணங்கினமலர், 369, 370.
 இணைகடிசியமன்னுன், 503. [57.
 இணைப்படம்-இருதலையும்ஒத்தபடம்.
 இணைமலர்த்தார், 475.
 இணையிலின்பம் - அநந்தசகம்; ஐ. இணையொக்கும், 466. [370.
 இத்தலை, 129, 132, 200, 775.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

இத்தொகை - இத்தொகையர்; வி. 700.

இதா, திசைச்சொல், 367.

இதவேண்டா, 221.

இந்தளம் - தூபமுட்டி, 174.

இந்தா, திசைச்சொல், 367.

இந்திரகுமரன், 373.

இந்திரகோபம், 459, 532.

இந்திரதிருவன், 376.

இந்திரலீலச்செப்பு, 256.

இந்திரர், 369, 896, 906.

இந்திரவில், 169, 569.

இந்திரவிற்போலுமலை, 601, 699.

இந்திரற்கும், உம் - சிறப்பு. 57.

இந்திரன், 166, 363, 369, 693, 815, 899.

இந்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டு சிறந்த
இந்நின்றவள், 393. [கின்ற, 739.

இப்பர் - ஒருவகைவணிகர், 514.

இப்பால் - இவ்விடத்தே, பின்பு. 114,

இப்புறம் - இப்பால், 853. [147, 153.

இம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கு, 508.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி, 157,

இம்மென்கலையார், 707. [878.

இமயச்சாரற்குப்புரக்கன்று, 376.

இமயத்திற் பதுமையில் நீர்வழிகின்ற
தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிமுரு
ள்ளது, ஐ. 611.

இமயம் - மந்தரம்; ஐ. 292.

இமயமலை, 290.

இமயமென்னும் பொன்னெடுங்குன்
றம்போல நிலவி, 697.

இமவானில் மரகதப்பாறை, ஐ. 60.

இமில், 702.

இமிழ் - கயிறு, 329.

இமிழ்கொளி - பிணைத்து, 535.

இமைக்குங்கண் இவையோ, ஒ - எதி
ர்மறை. 196.

இமைத்தகணவிழித்தலின்றி, 756.

இமைத்தருங்கண்கள், 823.

இமைத்தார் காண்கலாப்புரவி, 680.

பெயர், இச்சுக்கியெனத் தென்னாட்
டில்வழங்கும், 183, 306, 353,
371, 469, 485.

இயக்கியர்மூலம், 363.

இயங்கிடையறுத்தகங்குல், 401.

இயந்திரித்தபொறி, 37.

இயம்ப - முழங்க, 137.

இயமரம் சிலம்பின, 240.

இயல்புகணத்துக்கண் மெல்லொற்று

இயலாசிரியன், 206. [த்திரிதல், 23.

இயற்கைப்புணர்ச்சி, 393.

இயற்கையன்புடையார், 398.

டணம், 6.

இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 313, 443,
527. 759,

இரக்கக்குறிப்போகாரம், 209, 211,
இரக்கல்வேண்டா, 85. [443.

இரட்டுற - மாறுபட. 122.

இரட்டைக்கிளவி, 31, 247, 592.

இரட்டைகள் - ஆண்பெண்கள், 621.

இரண்டினான் - சிலநான், 86.

இரணியன்பட்டது, 530.

இரத்தினத்திரயம் - நன்னாணமுதலி
யன; ஐ. 118, 120, 124, 423,
795, 825.

இரத்தினப்பிரபையென்னும் சாரண
ர், ஐ. 795.

இரதிகன்மம், ஐ. 96.

இரந்தூட்டுவார், 693.

இரலை - துத்தரிக்கொம்பு, 135, 140.

இரவன்மாந்தர்க்கும், உம் - இழவுசி
றப்பு. 47.

இரற்றம் - அரற்றம், 35.

இராக்கதமணம், 232.

இராசத்தாற்குநல் - இராஜோருண
சம்பந்தத்தாற்குநல், 84.

இராசகீதி. 844.

இராசமாகிருஹ நகரம் - மகநகாட்டி
லுள்ளதொரு நகரம், 883.

இராசமானாகம் - ஒருவகைப்பாம்பு,
379.

இராசமாபுரம் - சிவகண்ககர்; இஃது
வமாங்கதநாட்டிலுள்ளது. [379.

இராசமாமந்தம் - ஒருவகைப்பாம்பு,
இராமன், 481.

எண் - பக்க எண்.

இரிக்கும் - கெடுக்கும், 518.

இரீஇ - இருத்தி, 217.

ரர் - இருத்தினார், 701.

ஊம் புதைத்து வைக்கும்,

இருகாலாவதம்புல்லி, 317. [463.

இருட்போர்வை, 106.

இருடிகள்கோபம், 612. [4, 86.

இருதலைக்கொள்ளியிடத்துற்ற ஏறும்

இருதலைப்புள்ளிள்ளுநயிரேம், 477.

இருதலையுமொத்தகாமம், 8.

இருதுறுகர்வு, 771.

இருந்தனகள், 717.

[545.

இருந்தாற்கொரோலை கொடுத்தான்,

இருநடுவாக - இடைமுரிய, 812.

இருப்புச்சுற்று - பூண், 341.

இருப்புநராசத்தையெய்தல், 490.

இருப்புயிர் - நாகருயிர்; ஐ. 820,

903.

இருப்பெழு - இருப்புத்தூண், 31.

இருபுறவாழ்த்து, 419.

இருபெயரொட்டு, 283.

இரும்பறக்கூலி, 215. [289.

இரும்பினீர்மை - இழந்தரிசை; ஐ.

இரும்புஇரத்தாற்பொன்னாதுதல்,

291.

[323.

இரும்புசெய்முழுவத்திங்கண்மருப்பு,

இரும்புண்டீர், 125.

இரும்புண்டுமிருத்தமார்பு, 659

இரும்புமேயற்கொழிந்தமிச்சில்வரை

மார்பன், 523.

இரும்புமேல்விடாதுநிற்பார், 241.

இரும்புயிர் - இருப்புயிர்; நாகருயிர்;

ஐ. 289.

இரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர், 680.

இரும்பை எரிபொன் செய்யுமிரதம்,

360.

இருமலர்க்குவளையுண்கண், 351.

இருமுதுகுரவர் - தாய்தந்தையர், 186.

இருமை - கருமை, 351.

இருவில் - கரியவொளி, 107.

புருவில்லளவு, 754.

[754.

இருவர்க்குமெதவிசில் இருந்தான்,

இருள் - அஞ்ஞானம், 814.

இருளின்னிவிட்டன்னகுழல், 428.

எண் - பக்க எண்.

ங்க, ஐ - அசை. 790..

இரைக்கிடைந்தபசி - இரைக்குஇடை

ந்தபசி, 139.

இரைகொளியிநாகம், 139.

இல்பொருளுவமை, 54, 63, 64, 83,

87, 191, 195, 196, 285, 306,

319, 351, 389, 495, 525, 611,

684, 712, 750.

இல்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலிந்

தல், 692.

இல்லுறைதெய்வம், 112, 330, 448,

692.

இலக்கணை - சிவகன்மனைவிசுள்ளு

இலக்கம் - லக்ஷியம், 61. [ருத்தி.

இலக்கித்து - எழுதி, 59. [635.

இலங்கித்திட்டான்

இலஞ்சி - குளம், 27.

இலம்பகம் - இலப்பம்; ஹனுறுப்பு.

128; ஓரணி, 425; தலைக்கோலம்.

இலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 764. [423.

இலயம், 210, 224, 374.

இலயந்தாங்கி, 376.

இலயமா=லயமாக - அழிய. 373.

இலவங்கமரம், 554.

இலவங்காய், 497.

இலவம்பூஅரக்குண்டன்னபஞ்சிமெ

ல்லடி, 548. [465.

இலவம்போதேரெழிற் றகையசேறடி,

இலாபார்தாராயம், ஐ. 895.

இலாஜஹோமம் - பொரியாற்செய்யு

மஹோமம், 710.

இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 873.

இலிற்றும் - சொரியும், 726.

இலேசு - சிறுமை, 237.

இலை - ஆயுதஅலகு. 640; இல்லை;

வி. 29.

இலைகொள்பூண், 404, 612.

இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 487.

இலைப்புணாகினைத்தல், பழ. 510.

இலைப்புணாகினைத்திட்டோம், 509.

இலைப்பொலிபூண், 361.

இலைப்பொலியிலங்கல், 218.

இலைபுறங்கண்டகண்ணி, 599.

இலைபொரவெழுதியன்ன, 187.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

இலையார் கடகத்தடக்கை, 636.
இலையுடைக்கண்ணி, 124.
இலையுழந்து - இலையுதிர்ந்து, 777.
இலைவளர் குரம்பை, 422.
இலைவிரவழும்பைபந்தார், 549.
இலைவைத்தகோதை, 634.
இவ்விரந்தோன் - இவ்விடத்திருந்தோன், 523.
இவ்வெனஉரைத்துமென்று நினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளம், 800.
இவர்தல் - செல்லல், பரத்தல், 164, 203, 291, 294.
இவரி - பரந்து, 700.
இவறல் - பேராசையறல், 744.
இவறினர் - மிக்கார், 293.
இழவென்னும்மெய்ப்பாடு, 228, 509.
இழிகை - கைச்சிகை, 174.
இழிதொழில் இழிசுவமொருவிப்பிறத்தலரிது, 797.
இழிந்ததென்பவே, என்ப-அசை. 18.
இழிவுசிறப்பு, (தத்தைப்பிறே) 723.
இழிவுசிறப்பும்மை, 30, 47, 77.
இழினைன்பன, 692.
இழுக்கி - தப்பி, 500, 647.
இழுக்குற்ற - வழுக்கி, 149.
இழுகுபொன்-உரிஞ்சும்பொன், 71.
இழுங்கு - இழுக்கு; வி; நீங்குதலுமா. 899.
இழுத்தமை யெரிசுடர் விளக்கு, 761.
இழுதன்ன வெண்ணினம், 455.
இழுதார் குடம், 93.
இழுதார் மென்பள்ளி, 462, 912.
இழுது - வெண்ணெய், 463.
இழுதசேர் கவளம், 251.
இழுதொன்றுவாட்கணினையார், 139.
இழைத்தது - செய்தது, 537.
இழைத்தபொன்னகர், 697.
இழைத்தது - அழைத்து, 5.
இழைத்தவர் - கூழைவர், 787.
இழைபகஇமைப்பினெய்திட்டு, 492.
இழைமுசுத்தெறிப்படை, 87.
இழைய - பொருத்த, 467.
இழையொளிரிவினங்கப்புக்காரன், 784.
இனக - அசைய; 520; நெழி; 412.

இளகிற்று - மெல்கிற்று, 221. [704.
இளஞுகாடு - தழைத்தகாடு. 520.
இளமும் - தளிர்க்கும், 51.
இளங்கினைச்சுற்றம், 506.
இளங்கோக்கள்-யுவராஜாக்கள், 829.
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், 156.
இளஞாயிறுநிறைக்கண்ட ஆம்பல்வாடி
இளஞாயறு, 698. [ல், 675.
இளகலம்பருகுதின்றான், 494.
இளநீர்வண்டி, 25.
இளம்படியார் - மகளிர், 610.
இளமரக்கா, 257.
இளமை - அறிவின்மை, 469.
இளமைக்கள்ளுண்டு, 757.
இளமையாடியிருக்கும், 717.
இளவரசு, 845.
இளவளநாகு, 232, 233, 366,
இளவுடையான் - யுவராசா. 741.
இளவேளிர்காலம், 198, 777.
இனிந்தாய் - இணுகினகாய், (பா
க்கு) 434.
இனிந்தவீ - இணுகினமலர், 369.
இனியினுமினியசொல்லாய், 450.
இனிவரலாகியகவை, 789.
இனிவரலென்னுமெய்ப்பாடு. 228,
இனிவாய்ப்பிரசம்யாமாத, 778.
இனிவு - இனிவரவு, 719.
இனையவர் - தேவியர், 784.
இனையார் - செடியர், 745.
இற்பரத்தையர், 118.
இற்றினைச - இல்லறம், 566.
இறக்கத்துணிந்தோர் வாட்போர்செய்
தல், 658.
இறங்குண்ணிமையார், கண்ணிமை
யார் - தேவர்க்கு ஒருபெயர். 79.
இறந்தகாலவழக்கு, 613.
இறந்தது - மிக்கது, 294.
இறந்துபோய்த் தன்மை, 56.
இறந்தநாளையாவர் மீட்பார், 756.
இறப்பு, (வீட்டினுறுப்பு) 866.
இறவு - இறமீன், 522.
இறவு - இதேன்குடி, 350.
இறவு, திங்களுக்குவமம், 350.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

இறுகீக்கி - கைவிட்டு, 368.
 இறுகல் - நிலைபெறுதேகொள். 287.
 இறுகி - மூர்ச்சித்து, 95.
 இறுங்கு - சோளம், 458.
 இறுதியில்லமிர்து - மரணமின்மைக் குக்காரணமாகிய அமிர்தம், 389.
 இறுப்புத்தண்ட, 741.
 இறுவரை - பெரியமலை, 430, 727.
 இறை - கை, 200.
 இறைகொண்டு - தங்குதல்கொண்டு.
 இறைச்சிக்குன்று, 246. [168.
 இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 465.
 இறைஞ்சல் - கவிழ்தல், 498.
 இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக்காக்கி னற்பாரம், 149.
 இறையிலிநிலம் - ஸர்வமானியம், 30,
 இறைவனோத்தோளி, 877. [686.
 இறைவனது ஆணை, 86. [612.
 இன்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்,
 இன்பக்கனிகவர்க்கணம் - தேவர். ஐது. 369,
 இன்பக்கொடி - காமவல்லி, 115.
 இன்பத்தைவெறுத்தலென்னு மெய்ப் பாடு, 300.
 இன்பிலத்தியன்றபொருள், 260.
 இன்பம் - புண்ணியப்பயன், 752.
 இன்பம் தூங்கும் இருங்கனி, 368.
 இன்பழக்கினலி, 103.
 இன்மை - உடைமைக்காமறுதலை, 67.
 இன்வளரிளம்பிறை, 305.
 இன்றி - இன்றாக, 143.
 இன்னனம்-இப்படி, 124, 243, 257.
 இன்னதென்பு, ஏன்ப - அசை. 25.
 இன்னநாட்டிறந்த இன்னொன்றென்றல்,
 அரசர்க்குமுடி. 530.
 இன்னம் - இத்தன்மையையுடையே ம், 733.
 இன்னப்பிறவிப் பிணித்தின்மருந்தாய் சொல்லான், 838.
 இன்னுரோலை இன்னார்காண்கவென்
 இன்னும்-பின்னும். 249. [தல், 814.
 இன்னுயிர்த்தோழர், 544.
 இன்னுருபு-உறம்புபொருவில்வருதல். 4, 329, 512.

இன்னுருபு, உறம்புபொருவில்வருதல். 4, 290, 557.
 இன்னுருபு எதவில்வருதல். 366, 749.
 இன்னுருபு ஏழனுருபாதல். 364, 400, 454.
 , காரகவேதுப்பொருட்க ண்வருதல். 3.
 இன்னுருபு, நீக்கத்திலவருதல். 20, 64.
 பொருவில்வருதல், 515,
 517, 743.
 இன்னுனாகொடுமின், 764,
 இன்னே - இப்பொருதே, 73.
 இன - இன்னவற்றை, 517.
 இனஞ்சட்டினபண்பு, 283.
 இனத்திடையேறு, 433, 504.
 இனந்தலைப்புலி, 512.
 இனந்திரியேறு - இனத்தை மனத்தா ற்கைவிட்ட ஏறு, 787.
 இனம் - (பாவினம்) 1.
 இனமாலை - ஒருவகைமாலை, 484,
 இனிதினின்மலர்நல், 637.
 இனந்திரங்கி, 92.

ஈ.

ஈங்கனம் - இங்ஙனம், 565.
 ஈங்கு-உவமவுருபு, 467; என்னிடம், 28.
 ஈட்டா - ஈட்டமருத்து, வி. 35.
 ஈடமைபுகம்பொற்சாந்தம், 373.
 ஈடு - வருத்தம், 516.
 ஈடுசால்போர், 24. [524.
 ஈண்டவளர்ந்தேம் - கடுகவளர்ந்தேம்.
 ஈமஞ்சேர்மாலை, 68.
 ஈமம், 93, 98.
 ஈயல் - ஈசல், 281.
 ஈயின்றியிருந்ததித்தேன், 219.
 ஈர்ங்குருதி - ஈர்ங்குங்குருதி; வி. 645.
 ஈர்ஞ்சடைமாழுனி, 717.
 ஈரம்பொழில், 361.
 ஈரங்கொண்டபின்-ஆற்றியபின், 699.
 ஈற்றைச் சுகாரம், 47, 74, 104, 431.
 ஈறுதிரிந்தசெறந்தன், 17, 23, 31, 47,
 50, 97, 112, 358, 383, 434, 662,
 716, 728, 796, 876.
 ஈன்றணிப்பால் - ஈன்ற அணிமையால்.
 ஈனோர்-இவ்வுலகிலுள்ளோர், 14, 733.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

உ.

உகவா - அன்புமிக்கு, 407.
உகளி - பிறழ்ந்து, 540.
உகிர் - நகம்.
உகிர்வரித்தசாந்து, 730.
உகிர்விடுத்தோர் கோலமாலை, 431.
உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியூட்டி, 732.
உருக்கிய - உருத்தற்கு, 763. [227.
உச்சம் - ஸங்கீதத்தில் உச்சஸ்தானம்,
உசவு-கரியும் என்னையும், 242, 893.
உசாவுதற்கு - வினாவுதற்கு, 99.
உட்கத்தக்கது - அஞ்சத்தக்கது, 886.
உட்க - அஞ்சி, 127, 242.
உட்கு - அச்சம், 182.
உட்கோள், 70, 274, 295, 366.
உட்படவுரைத்து, 363.
உடங்கு - சேர, 166. [424.
உடம்பிற்குக் கூறுகின்ற இலக்கணம்,
உடம்பினோடு மீறியிருப்பினி, 174.
உடம்புக்கீடு - கவசம், 891. [302.
உடம்புநனிகருங்கல் (மெய்ப்பாரா.)
உடம்பொலங்கண்களாயின், 736.
உடல்சினங்கடவ, 237.
உடற்சி, 512. [செய்ய, 324.
உடற்சிசெய்ய - கோபத்தையிக்குச்
உடற்றி - வருத்தி, 250.
உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 233.
உடன்று - வருத்தி, 583, 678.
உடனேகட - முழுக்கச்சுட, 571.
உடுத்த - சூழ்த்த, 522.
உடெம்பு, 367, 837.
உடெவம் - அம்பின்னர்க்கு, 657.
உடெவமைபகழி, 635.
உடைகடலொலி, 42. [798.
உடைகலத்தவருற்றவருத்தம், 348.
உடைஞாண் - அரைஞாண், 647.
உடைநான் - வல்லிக்கயிறு, 653.
உடைமணி - மேகலை, 695.
உண்கண், 210.
உண்கலங்கள், 126, 588.
உண்டாடல் - வினையாடல், 771.
உண்டு, உவமவாசகம், 348.
உண்டுமில்லையும்கூறல் - அநுதிநாஸ்தி
கவாதம்; ஐ. 419.

கஉக

உண்ணவருக்கிய - தீயஉருக்கிய, 150.
உண்பதுமனத்தினாலே, (தேவபோ
கம்.) 811. [யை, 755.
உணர்ந்தனையாயினனும், ஆன் - சாரி
உணர்ந்துவைத்து, 86.
உத்தம்பிடி, 233.
உத்தமர்க்குக்கொடுத்தல், 819.
உத்தரகுரு - போகபூமி, 744.
உத்தரட்டாடியான் - சீவகன், 122.
உத்தராசங்கம் - மேற்போர்வை, 708.
உத்தியோதநாமகர்மம், ஐ. 893.
உதயகிரி, 56, 241, 502, 624.
உதயகிரியிற் சிந்தார அருவி, 56.
உதயத்துச்சி, 241. [494.
உதயாருடக்கவிப்புக்கள் : சோ. 380,
உதாசினம், 73.
உதிதர - உதிக்க, 396.
உதிதன் - தோற்றியவன், 12.
உதிரச்சட்டை, 325.
உதிரம் உறவறியும், பழ. 557.
உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாதகா
மம், 39. [யு, 865.
உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாதசோ
உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைத்தது
போலும், 249.
உப்புப்பண்டி, 252.
உப்புமலரும் உள்ள அளவும்வாழ்வி
ரென்னும் உலகவழக்கு, 734.
உபசாரம், 386. [ன், 682.
உபதிருஷ்டா - கூடஇருந்துபார்ப்பவ
உபபோகாந்தராயம், ஐ. 895.
உபவேட்டிதம், பா. 374.
உபாதிபாசியமன்னர், ஐ. 896.
உம்மீற்றுவருவதோர் ஏவல்கண்ணி
யவியங்கோள், 66.
உம்மைகள் வருத்தத்தினின்றபுணா
த்துதல், 499.
உம்மைத்தொகை, 53.
உம்மைநின்றதொருமுழினை, 109.
உம்மைமாரல், 79, 636.
உம்மையும் உருபுமலிர்த்தல், 14.
உம்மைவிகாரத்தால்தொகுதல், 11.
உம்மைமலிர்த்தல், 15.
உமிழ்கட்பீனா-கண்ணுமிழ்பீனா, 465.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

உமிழ்நகைவேலினுனும், உம் - சிறப்பு, 62.

9, 87, 758.
- உருவினன், 649.

உமைத்துழிச் சொறியப் பெற்றும், உய்த்தனர், 133. [756.

உரு - உட்கு; அச்சம், 396,
உருக்கமைந்தெரியுஞ் செம்பொன், 188.

உய்த்தார் - அறிவித்தார், 414; சொன்னார்; 491.

உருக்கார் அரக்கிட்டு, 517.

உய்த்தி - ஈக்கி, 715.

உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தல், 665.

உய்த்துணரவைத்தல், 760.

உயர்க்கதி, 368.

உய

409.

குதற்குக்காரணமானதந்தை, 148.

ருகுவட்டு, 37.

உயர்மிசையவர் - தேவர், 293.

உருணேமி - சக்கரம்,

உயவுநோய் - வருந்துநோய், 810.

உ - சச்சந்தனுடைய
மந்திரி, 69.

உயிர்க்கவசம், 523.

உயிர்க்கிழவன், 2.

உருத்திரப்பழமம் - உருத்திரமூர்த்தியின்வடிவம், 611.

உயிர்க்கும் - நாமம், 110.

உயிர்ப்ப - சமைபோக்க, 400.

உருத்திரனும்உமையும்போன்று, 325.

உயிர்ப்பதும்ஓம்பி-இறந்துபாட்டையும்துதித்து, 578.

- இனும்பொருளினும்மெய்தமொழி

உயிர்பெறவெழுதப்பட்ட ஒவியப்பாவை, 595.

தல், ௩௪.

உயிர்போயிருந்தான் - அறிவுமுதலியனபோயிருந்தான், 636.

உருபுமயக்கம், 12, 186, 229, 352, 500, 551.

உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்திலு, 194.

உருபு மாறுதல், 3, 38.

உரற்றையுருவப்பன்றி, 638.

உருமுற்ற பாம்பு, 13.

உரற்றொலி - பிறிறுகின்ற ஒலி, 264.

உருவக் கோலி-முடியவனைத்து, 144.

உரறி, 33.

உருவகவணி, 210, 365, 602, 667.

உராமனம். நீங்கிப்போமுள்ளம், 481.

உருவகவுவமை, 91.

உராய் - பார்த்து, பெயர்ந்து, 17, 331, 471, 555, 692.

உருவச்சாதகம் - வடிவுகூறுமில்க்கணம், 461.

உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 17, 23, 112, 716, 722, 876.

உருவமோதி - மந்திரத்தைஉருவோதி; உரு-உருவமென ஈறுதிரிந்தது. 383, 470.

உரிச்சொல் விசேடித்துவருதல், 7.

உருவுதிரை, 263, 712.

உரிச்சொல் வினைமேல் மெய்தமொழல், 258.

உருவுதிரையையுடையகொல்லாவண்டி, 263.

உரிச்சொல், 697.

உருளாயம், 833.

உரிஞ்சும்பொன், 470.

உருளி - உருள்; இ, பகுதிப்பொருள்விகுதி, 167.

உரிப்பால் - உரியபால்; வி. 173.

உருளுதல் - கெடுதல், 706.

உரிமை - மனைவி, 86, 171, 351, 764, 784.

உரைக்கும்நானம், 254.

உரிமைதன்னுலகீராட்டி, 351.

உரைத்தவெண்ணெய், 294.

உரிமை தன்னுடும் வலங்கொண்டு,

உரைத்தார்க்கு அவன்மெய் மகிழ்தான், 319.

794

உரைத்துக்கொள், 310.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

உணாமோ, 540. [585.
உணாயியான் - மறுமொழிகொடான்,
உணாவினைத்துரைப்ப - சொல்லைவலிய
யளழப்பிக்கூறு, 765.
உரோணி - உரோகிணி; வி. 64.
உரோணியூர்ந்தமதி, 189.
உரோமப்பட்டுத்து, 699.
உரோமப்பூம்பட்டு, 771.
உலக்கை, 34.
உலகம் - உயிர்க்கிழவன், 2.
உலகமூன்று-நாகலோகம், பூலோகம்,
சுவர்க்கம்; ஐஐ. 815.
உலகவழக்கு, 321, 734.
உலகியல்வழக்கானகந்தருவம், 599.
உலகியலாந்கூறல், 67, 78.
உலகென்னுஞ்சொல் பூமியின் ஏக
தேசத்தையுணர்த்தல், 754.
உலகோடிய, 530.
உலஞ்செய்ததோள், 846.
உலம்பி - முழங்கி, 88, 512, 518.
உலம்பினை - முழங்கினை, 87.
உலம்பு - முழங்கி, 639.
உலம்பும் - இடியொலிசெய்யும், 554.
உலமருகெஞ்சு - அலமருகின்றமனம்,
740.
உலமேந்தியாடல், 212.
உலறி, 860.
உலாப்பிரபந்தம், 729.
உலாம் - உலமச்சொல், 464.
உலாய் - சூழ்ந்து, 172.
உலோகமாபாலன் - அச்சணந்தியாசிரியன்;
பதுமைசகோதரன்; மா, வியங்கோளையெய்தி இளைச்சினை
த்துகின்றது. 125, 378, 514, 651.
உலகைக்கலுழ்ச்சி, 93, 608.
உலப்பின்கட்பால்மயங்கல், 573.
உலப்பின்கண்அஃறிணையுயர்திணையாதல்,
133.
உலமச்சொல், 464, 717.
உலமத்தொகை, 39. [22, 31.
உலமத்தொகைக்கண்வந்தஆகுபெயர்,
உலமவாசகம், உலமவுடாபு: 7, 13, 23,
72, 92, 348, 392, 464, 469, 571, 689;
717, 739.

உலமிக்கும்பொருள், 18, 457.
உலமை, 28, 35, 51, 56, 58, 59, 62, 72,
78, 87.
உலமையிலக்கணம், 504.
உலமையும்உருபுமீரித்தல், 53.
உவர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
உவர்த்தது, 407.
உவர்ப்பின்மை-வெறுப்பின்மை, 816.
உவவுறுமதியிடுண்மையான், 415.
உவளகம் - ஒருபக்கம், 78.
உவறுநீர் - ஊறுகின்றநீர், 293.
உவனித்தல் - விவ்வுய்யத்தொடங்குதல்,
632.
உவாத்தி - உபாத்தியாயர், 328.
உவாத்திமுதலியோர், 117.
உவை - சுட்டுப்பெயர், 357.
உழ - உழவுத்தொழில், 905.
உழந்தவர் - பழகியவர், 183.
உழப்பெருது, 232, 806.
உழலை - உழலைமரம், 132, 219, 365.
உழவு - வழிபாடு, 905.
உழிதருபெருக்கி, 104.
உழுத்தகல் - உழுந்து அகல், 717.
உழுத்தம்பொடிமுதலியவற்றைக் கழுவல்,
792.
உழுவுலன்பு, 460.
உழுவை - புலி, 712.
உழுவை, தோகையோடருத்தல், 712.
உழைக்கணுளர் - தன்முக்கத்திடத்துக்
கண்போன்றதோழர், 582.
உழைக்கலன்கள் - வீட்டிற்குரியபாத்திரங்கள்,
684.
உழைமான், கொம்புசுழன்றால் அதனை
வீசிவிடல், 664.
உழையம்பிணை, இருபெயரோட்டு. 283.
உழையவர், 830.
உன் - மனவெழுச்சி, 140.
உள்வாங்குக, 136.
உள்ளடிண்சிபாய, 802.
உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 623.
உள்ளம்போற்செல்வ, சூதினை, 518.
உள்ளமில்லவர் - மழக்கிருப்பவர், 17.
உள்ளாளப்பாட்டு, இசை. 201, 227.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

உள்ளுபொருள் - நினைத்தகாரியம், 258.
உள்ளுழி - உள்ளிடும், 496.
உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்ட, 545.
உளப்பாட்டுப்பன்மை, 739.
உளமிருதி - மனச்செருக்கு, 102.
உளமையாழியிருக்கும், 717.
உளத்தல் - அசைதல், 354.
உளந்த - சித்தின, 218.
உளியென்னுங்கருவி, 644.
உளு, 554.
உளைந்து - வெறுத்து, 775.
உளைவனப்பிருந்த மான், 635.
உற்பலஉருவுகொண்டவிளக்கு, 578.
உற்றதெல்லாம், 640.
உற்றதையெவன்கொல், 507.
உற்று - உவமவாசகம், 7; தீண்டி, 270.
உறக்கத்தின்மேலுறக்கம்; ஐ. 893.
உறக்கு - உறக்கம், 383, 892.
உறவியோம்பி - உயிர்களைப்பாதுகாத்து, 906.
உறழ்ச்சி - மாறுபாடு, 268.
உறியீங்கிடுத்து தவஞ்செய்தல், 421.
உறீஇ - அழுத்தி, 217.
உறுகோளாய்க்கிடந்து, 463.
உறுதி - நல்லது, 368.
உறுப்பினாலேயுரைப்ப, 608.
உறுப்புக்களிற்காட்டில், 430.
உறுவது - ஒப்பது, 520.
உறுவர் - மிக்கவர், 42, 792.
உறுவர்ப்பேணல் - மிக்கோரைவிரும்பல். 816.
உறுவலி - மிக்கவலியையுடையவன்; 432, 536, 659, 742, 770.
உறைகழித்திலங்குவான், 200.
உறைகொள்வான், 519.
உறையிடல், 86.
உற -
உறக்கம் - முயற்சி, 292.
உறக்கல் - முயற்சி, 232, 233.
உறக்கி, 167.
உறக்கினுள், 415.
உறக்குப்பு - முயன்று, 519.
உறசல்பேரந்தெனையோட, 655.

ஊசலாடல் - அசைதல், 27.
ஊசலாடுகருகு, 27, 50.
ஊசி - எழுத்தாணி, 117, 337.
ஊட்டார்க்குண்ட செந்தாமரையடி, 558.
ஊட்டியன்ன உருக்கரக்காரடி, 195.
ஊடல் - ஊடாதேகொள், 475.
ஊடியமடந்தை, 633.
ஊடினும புணர்ந்ததொத்தினியவன், 580.
ஊடு - இடையென்னுமுறுப்பு, 697.
ஊதவுகுதன்மையினோடெல்லி, 585.
ஊதியமாகியநடப்பு, 238.
ஊதியவொழுக்கு-இலாபநடப்பு, 237.
ஊதுவண்டுரைத்ததாரான், 866.
ஊமை, 301.
ஊர்கெழுவிழவு, 251. [102.
ஊர்கோள் - பரிவேடம், 341; மேகம்.
ஊர்த்து - ஊற்றி, 660.
ஊர்தர - மேலிட, 104, 478.
ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 75.
ஊர்த்து, 198.
ஊரேறவர, 546.
ஊழ், 170; ஊழி; வி. 341.
ஊழ்த்து - உதிர்ந்து, 777; கழன்று. 612.
ஊழ்த்துச்சொரிதல்-பழகிச்சொரிதல், 510.
ஊழ்த்து (பாம்பு ஊழ்த்து), 458.
ஊழ்படுகாதலான் - தொன்றுபட்டு வந்தகாதலான், 427.
ஊழ்வினை - உழுவலன்பு, 489.
ஊழி-ஊழ் - முறைமை; திரிபு; 50, 863; ஊழிக்காலம், 347, 744.
ஊழிக்காலத்துநீர், 87.
ஊழினை - ஊழினை, வி. 342.
ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின் முடிப்பான், 690.
ஊற்றிருந்தமும்மதம், 51.
ஊற்றுடைநெடுவரை, 88.
ஊற்றுநீர்க்கடலுளுறையு மீனரை, 852.
ஊறிலாவுணர்வு, 338.
ஊறுகொள்சிறக்கம், 381.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஊறுமழுதம் - மாறாதஅழுதம். 153.
 ஊன்கணூர் - மானிடர், 22.
 ஊன்செய்கோட்டம் - உடம்பு, 455.
 ஊன்செருயிருய்யக் கொண்டோடிப்
 போயின், 194.
 ஊன்தகர்த்தனையபோன்று, 497.
 ஊன்மதர்த்தவொளிவேற்கண்ணூர்,
 747.
 ஊன்வயிரூர்த்துள்வேல், 661.
 ஊன்வினையிடம், 796.
 ஊன்றி - கடைப்பிடித்து. 368.
 ஊனம் - பழி. 448.
 ஊனமர்குறடி - இறைச்சிகொத்தும்
 பட்டடைமரம், 659.
 ஊனாகியகண், 75.
 ஊனினையினுர், இன் - அசை. 516.
 ஊனுடையருவக்காக்கை, 211.
 ஊனையநைந்துருகி, ஐ - அசை. 317.
 ஊனையுண்டவருருகும்பசுந்தினை, ஐ -
 அசை. 458.
 எ.
 எஃகமும் புலகந்தது, 237.
 எஃகு - படை, 157.
 எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 657.
 எஃகுநூண்செவி, 786.
 எஃகெறிபிணை, 95.
 எஃகெனஇலங்குவாட்கண், 95.
 எங்குமிலை இன்னசுவை, 588.
 எங்கெழிலென்றோயிறென வளர்த்தே
 ம், 524.
 எங்கோபணி, 754.
 எச்சவும்மை, 513.
 எஞ்சுபொருட்கினவியானசெஞ்சொ
 ல, 212.
 எட்டானும்பத்தானுமில்லாதார் க்கு;
 ஆனும் உமமும் அசைகள், 454.
 எட்டுத்தேவியர், பட்டமெய்தினர்,
 743.
 எட்பகவளைத்துமார்வம்வதமே, 331.
 எடுத்தல் - எழுப்பல், 186, 776.
 எடுத்துக்காட்டுவமை, 250,
 எடுத்துமொழிதல் - உயர்த்துக்கூறுத
 என்னுடு, 44. [ல், 163.
 எண்குணங்கள், ஐ. 3, 431.

எண்கொண்டனூட்டி, 680.
 எண்ணங்கொள்ளல் - காரியம்விசாரித்
 தல், 621. [லாமல், 168.
 எண்ணிடயின்றி - என்னுக்குஇடயில்
 எண்ணுமைவிரித்தல், 37.
 எண்வினை - அவ்நடக்கம்;
 292, 419, 889.
 எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அ
 பவவ
 றிசொல், 79.
 எதிர்கால நோக்கியஇறந்தகாலச்சொ
 ல், 676.
 எதிர்காலமுணர்த்தியசிகழ்காலம், 171.
 எதிர்காலமுணர்த்தும்எச்சம், 70.
 எதிர்நலப்பூங்கொடி, 614.
 எதிர்பெய்துபரிதவென்னுமெய்ப்பாடு,
 220, 302, 407, 445, 573.
 எதிர்மறையேகாரம், 196, 209, 313,
 323. [422, 447.
 எதிர்மறையோகாரம், 79, 196, 409,
 எந்திரநூழில், 659.
 எந்திரம் - ஆலை, 473.
 எந்திரவூசல், 804.
 எந்திரவூர், 75.
 எந்திரவெழிணி, 229, 256.
 எம்மனை - எம்இல்லாளே, தாயே,
 100, 104.
 எம்மனைமார் - எம்முடையதாய்மாரே,
 எம்மாளே - என்பிள்ளாய், 526. [133.
 எய், உவமவுருபு, 689.
 எய்த்து - அறிந்து, 775.
 எய்தும், பன்மைத்தன்மை, 562.
 எயிற்றம்பு - அலகம்பு, 24, 665.
 எயிற்றுக்கோள், 509.
 எயிற்றுப்படை, 627.
 எளிகொளுவ, 218.
 எளிதவழ்குன்றம், 330.
 எரிமலர் - முருக்கிதழ், 202.
 எரிமலர்ச்சேவடி, 794.
 எரியுறுமெழுது, 218.
 348.
 எருக்கி - தாக்கி. 185.
 எருக்கினுன், 379.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

- எருக்குப்பை, 301.
 எருத்தம் - பிடர், 429.
 எருத்தம்இடங்கோட்டி, 485.
 எருமை, 27, 610.
 எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா, 24.
 எருமைமறம் - மம்போர், 652.
 எருமையினெருத்தல் - ஆனெருமை. 19.
 எல் - ஒளி, 115.
 எல்லாம், இருகிணைக்கும்பொது. 24.
 எல்லார் - தேவர், 115.
 எல்லி - இரவு, 547.
 எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள், 511, 556.
 எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 199, 858.
 எல்லொளித்தேவன், 291.
 எலி, 866.
 எலிமயிர்க்கம்பலம், 776.
 எலிமயிர்ப்போர்வை, 545, 712, 775.
 எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்தபட்டு, 699.
 எவ்வம் - வெறுப்பு, 266.
 எவ்வெலாத்திசைகளும், 19.
 எழால்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள், 199.
 எழில்செய்கூகை, எழில்செய். முச்சிக்குறிப்பு; 37.
 எழ்னி - உறை, 220.
 எழீஇ - எழுப்பி, 197.
 எழுகினை, 104.
 எழுத்தின்பாடல், 772.
 எழுத்தக்களின் தன்மையும் வடிவும், 315.
 எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினமாலு, 706.
 எழுத்துவரிகள், 315,
 எழுதருபரிதிமார்பன், 66,
 எழுதினன் - அணிந்தான், 608.
 எழுதுகண்மலர், 579.
 எழுதுகொடி, 260.
 எழுதுநண்ணிடை, 64.
 எழுதுநண்ணிடை, 823.
 எழுமுற்றுந்தோளார், 544.
 எழுமுறையினைஞ்சி, 885.
 எழுமையும் இயைந்தெய்திய அன்பு லார், 399.
 எழுமையும்பெறுகவினன்னஇளங்கினை, 506
 எழுமையும்முமைநேர, 509.
 எழுவுவார்யாழ், 681.
 எள், 458.
 எள்க - அஞ்ச, 512.
 எள்ளுநர்க்களசாய, 259.
 - என் - என், 33.
 எறித்தல் - பரத்தல், 120.
 எறிந்து - குறுகத்தறித்து, 473; தட்டி, 179.
 எறுழுவலி - விசயன்; பெயர். 504.
 எறுழுவலிமுழவுத்தோள், 241.
 என்ப, அசை, 25, 368, 495, 641, 711, 761, 864.
 என்பொடு மிடைந்தகாமம், 789.
 என்பர் - என்பார்; வி. 195, 538.
 என்றார்க்கெழுக்கென்றார், 319.
 என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549.
 என்னரொப்புமில்லவர், 776.
 என்னவாட்டமுமின்றி, 265.
 என்னனோ - யாரோ, 567.
 என்னிதிற்படுத்த, 219.
 என்னிற்காட்டில், 166.
 என்னுங்கட்டுள்ளம், 678. [899,
 என்னும் - சிறிதும், 485, 585, 866,
 என்னெஞ்சம்போழ்ந்து தெளிப்பினும் தெளிநர்யாரோ, 622.
 என்னை இக்கிருமிகொன்று, 346.
 என்னையோர், ஐ - இடைச்சொல், 335.
 என்னையா, இரக்கக்குறிப்பு, 527.
 என்னையாவது, ஐ - அசை, 445.
 என்னோரும் - எல்லோரும், 617.
 எனதாவி அகத்துறைவாய், 445.
 எனவெனெச்சம், காரணகாரியப்பொருளில்வருதல், 105.
 எனும் - சிறிதும், 158, 585.
 எனைத்தொருமதி, 364.
 எனையதெனையதெய்தினார், 218.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஏ.

ஏ - அம்புத்தொழில், 480; குறிப்பு
மொழி, 92.

ஏபாவம், 91.

ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு, 33, 157.

ஏக்கற - இளைத்து இடைய, 475.

ஏக்கு ஒசிலிலாதவில்லான், 714.

ஏகமாநகர், 693.

ஈசுடை, 744.

ஏகாங்கியாதல், 421.

ஏகாதி நாமகர்மம், ஐ.

893.

ஏங்கி - இளைத்துநின்று, 585.

ஏச்செயாச்சிலுதல், 777. [139.

ஏட்டைப்பசி-இளைக்கு இடைந்தபசி,

ஏட்டைப்பட்டு - இளைத்து, 455.

ஏடா, 368. [237

ஏணிகந்து-திண்மையைக் கைவிட்டு,

ஏத்தரு - ஏத்துதல்தரு; வி. 583.

ஏத்தருங்கொடியனார் - வேள் அம்பு

செலுத்துதலைத்தரும் மகளிர், 812.

ஏத்தருமயில், 33.

ஏத்தாளிகள், 538.

ஏத்தித்தொழுதான்: ஏத்தி - நிகழ்கா

லம், 739.

ஏத்தினான் - வாழ்த்தினான், 103.

ஏதிலம் - அயலேம், 85, 837, 853.

ஏதிலாப்புள் - காரணமில்லாதபறவை,

647.

ஏதின்மை, 436. [கல், 12.

ஏதப்பொருள், கருவிக்கண் அடங்

ஏத்துபொன் - உயர்ந்தபொன், 470.

ஏநீர் - ஏவுகின்றநீர்மை, 400.

ஏப்பெற்றமான்பிணை, 860.

ஏமமாங்கதம் - ஏமாங்கதம்; பகுதிப்

பொருள் விசுதி, 540.

ஏமமாபுரம் - தடயித்தன்நகர், 474.

ஏமாங்கதம் - சீவகன்நாடு.

ஏமாராது, 497. [117.

ஏழுதலாயவெல்லாப்படைக்கலம்,

ஏழுற்று - மயக்கமுற்று, 233, 708,

823.

ஏழுற, 536.

ஏழுறுத்து - மயக்கமுறுத்தி, 581.

ஏயினவகை, 427,

ஏயே - என்னேஎன்னே, 199.

ஏர் - ஏழுச்சி; ஒப்பு, 466, 809; தோ

ற்றப்பொலிவு, 503. [96.

ஏல் - உணர்ச்சி, 529; மனவெழுச்சி,

ஏவ - சொல்ல, 276.

ஏவெபிணையிலேக்கி, 428.

ஏவல், 271, 306.

ஏவலான் - வில்வல்லான், 564.

ஏவா - சொல்லி, 453, 881,

ஏழ்சரு - ஏழுதரு; வி. 346.

ஏழடிநடத்தல், 59, 408.

ஏழுகுழமை, 170.

ஏழுதினமளவுகொடுத்தல், 97.

ஏழுநாள்கழிந்தகாலே, 726.

ஏழுநாள்குணவினை, 691.

ஏழுயர்போதகம், 239.

ஏற்றகைத் தொழுவீழ்ந்தென, 575.

ஏற்றியல் - ஏறுதலின் இயல்பு, 536.

ஏற்றிளஞ்சிங்கம், 86. [655

ஏற்றிளஞ்சுருக்கன்போன்றார், வீரர்,

ஏற்றுத்தொழில் - யானைமுதலியவற்

றில் ஏறுதற்றொழில், 515.

ஏற்றுமீனெறியப்பாய்ந்த ஏறிகுறு

ஏறு, 659. [842.

ஏற்றரிபோர்த்தமுரசம், 621, 624,

ஏற்றரிமுரசநாணச்சொன்னான், 621.

ஏற்றை - ஏறு, 842.

ஏற்றை அரிமான், 135.

ஏற்றைமேம்படுத்தின, 6.

ஏறக்கொண்டேபோய், 172.

ஏறச்செல்லும்நிலைமை, 563.

ஏறட்டுக்கொண்டு, 239, 240, 267.

ஏறப்பறக்கவெனின், 625.

ஏறப்போக, 546.

ஏறப்போந்தான், 158.

ஏறப்போவதற்கு, 546.

ஏறப்போகாய், 367.

ஏறிட்டவல், 201, 601.

ஏறிடல், 777. [722

ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கன்றிய,

ஏறுகோட்பறை, 153.

ஏறுண்டவர் - வெட்டுண்டவர், 653,

ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 633.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

மாதிர் - எழுப்பப்பட்டத.
ரக்ஞரியமோதிர், 741. [628]
வனாமோதிர்மசெறித்த சேனாதிபதி.
வனையவரும் - எல்லாரும், 615.
ஏனோரும் - எல்லோரும், 14.

ஐ.

ஐ - வியப்பு; உரிச்சொல், 17.
ஐங்கண இரண்டுவகை, 217.
ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் - சேவகன் தோழ
கள், 298.
ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனுடைய அக
ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கள் புகழ்
வும் சேவகன் ஞாழ்ருமாகியவீர்.

ஐதா, 191.

ஐது - மெல்லிது, 595.

ஐதுபட்டு - இளகுதல்பட்டு, 41,

ஐந்தலைநாகம், 231, 861.

ஐந்துமூன்று மடுத்த செல்வத்தமளிமூன்
று, 256.

ஐந்துவில்லகலம், 498.

ஐப்பசி, 518. [288.

ஐம்பதங்கள் - பஞ்சநமஸ்காரம்; ஐஜ.

ஐம்பதவமிர்தம் - பஞ்சநமஸ்காரமந்
திரம், 287.

ஐம்பான்மயிர், 54, 702.

ஐம்பொறிக்கும் இனியதகாச்சி, 64.

ஐம்முழவகலம் பூப்பரப்பல், 188.

ஐய - வியப்பையுடைய; ஐ, திரிபு,
17, 217, 876.

ஐயமென்னுந்துறை, 393.

ஐயமென்னும்மெய்ப்பாடி, 220.

ஐயவித்தலாம் - நெருக்குமாம், 37.

ஐயலம்மை, 70.

ஐயந்தனன்; ஐய
வோ, இரக்கக்குறிப்பு, 109, 443, 527.

ஐயனதருளினால் - உன்னருளால், 126.

ஐயனரே, 510.

ஐயனை - உன்னை, 127.

ஐயாண்டெய்தி, 783.

ஐயிற்காட்டில், 379.

ஐயுருபுஇரண்டு முகதல், 74.

ஐயென - வியவாதிக்க, விரைய, 140,
216, 254, 288, 297, 309, 360,
643, 909.

ஐயெனமன்னனேவ, 276.

ஐயெனவிருப்ப, 254.

ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 759.

ஐராவதம் - ஐராவதம்; திரிபு, 247.

ஐராவணம் - கோவந்தராசனுடைய
யானை, 617, 628; சேவகன் யானை
ளுள்ளும், 883.

ஐராவதத்தின்மேலுள்ளபொய்கையிற்
பூத்ததாமரை; ஐஜ, 749.

ஐராவதம். 812.

ஐவருளொருவனன்ன அழகினான்
மையவன் - வீமன்போலுமடைய
ன், 792.

ஐவனநெல், 458.

ஐவனநெல்அவல், 459.

ஐவாயரவினவிராபுலம்போன்று, 678.

ஐவில்லகலம்நிலந்திருத்தி, 188.

ஐவிலி நகலினின்றும் கடிதொழுது,
498.

ஒக்குமாஇருந்தது, 478.

ஒசிந்து - சாய்ந்து, 183, 406, 732,
768.

ஒசிந்துநின்றார்கள், 732.

ஒசிய - வருந்த, 299.

ஒசியும் - முறியும், 746,

ஒட்ட - இசைய, 320.

ஒட்டாமன்னவர் - பகையாசர், 740.

ஒட்டி - அறுதியிட்டு, துணிந்து, 182,
622; வஞ்சினங்குறி, 193, 212.

ஒட்டியிருடம்போருயிராயினர், 575.

ஒட்டினான். 594.

ஒட்டுவல் - பொருந்துவேன், 271.

ஒடிவு - தவித்தல், 29.

ஒடு - (முதுபுண்) ஒடுக்கட்டி, 836.

ஒடுஉருபு, உடனிகழ்ச்சி, 123, 182;
எண், 43, 174, 182.

ஒண்மை - விளக்கம், 167.

ஒத்ததோ - பொருந்தியதோ, 273.

ஒத்ததோ என்சொல், 342.

ஒத்துளது, ஒருசொல், 444.

ஒத்துளை - ஒத்தாய், ஒத்துவருந்தி
ன்ற, 274.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஒத்தென - ஒத்தென; வி, 538.
ஒப்பிணைதனக்கிலாதான், 495.
ஒப்பித்து - விழுக்காடிட்டு, 245.
ஒப்பில்போலி, 69, 276, 410.
ஒப்பு, 396.
ஒப்புக்கு, 374. [661.
ஒய்யென - விரைய, 264, 289, 536,
ஒய்யெனவுலம்பி - விரையமுழங்கி,
88, 246.
ஒய்யெனவேவெய்துயிர்த்து, 528.
ஒர்தேவன் - ஒருதேவன்; வி. 9.
ஒருக்கடித்து கோக்கி, 635.
ஒருக்கிண்பண்டம், 24. [657.
ஒருக்கு - ஒருங்கு; வி. 248, 555,
ஒருக்குற.சேர, 59. [ன்றமை, 562.
ஒருகாக்கை கோழுகையைக்கொ
ஒருகாதிற்றுகு
ழையும் சேர்த்தல், 214.
ஒருசொல், 44, 62, 134, 145, 273,
287, 296, 304, 388, 444, 544,
549, 616.
ஒருசொல்லைப் பலவிடத்தாங்குட்டுத
ல், 84.
ஒருசொல்லிழுக்காடு, 549, 616.
ஒருதலைச்சதங்கமாலை, 768.
ஒருதனியன், 88.
ஒருதாய்க்குஒருபிள்ளை, பழ. 208.
ஒருநாட்டு அரசுணங்க, 744. [761.
ஒருப்பட்டு - துணிந்து, 180, 512,
ஒருப்படுத்தல், 161, 848.
ஒருப்படுத்திவைத்து, 848.
ஒருப்படுத்தல், 365.
ஒருபிடிதுசுப்பினன், 188.
ஒருபுறமாலை, 591. [558, 572.
ஒருபெயர், 79, 197, 382, 531, 542,
ஒருபொருண்மேல் மூன்று அடுக்கல்,
198, 739. [66.
ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாமை,
ஒருபோரு, 198
ஒருமகன்உருமிற்றேன்றி, 376.
ஒருமுகவெழுதினி, 207
ஒருமைபன்மையக்கம், 75, 118,
330, 342, 345, 607, 620, 640,
694, 755, 880.

ஒருயானை தூறுயானைபோலே திரி
தல், 537.
ஒருவகைவியங்கோள், 85. [573.
ஒருவரைக்கூறும்பன்மை, 270, 454,
ஒருவழக்கு, 83.
ஒருவன், கல்வியால்மறுபிறப்பாதல்,
127.
ஒருவனுக்குஒருத்திபோல உளம்மகிழ்
ந்து, 687.
ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549.
ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 148.
ஒல்குதல் - ஒதுங்குதல், குழைதல்,
25, 101, 183, 200.
ஒல்லென் சும்மைத்து, 22.
ஒல்லென ஒலிப்ப, 137.
ஒல்லெனுயர்தவம், 228.
ஒலி - தழைத்தல், 199.
ஒலிகவுளகிண்கிணி, 860.
ஒலிமயிர்ச்சிகழினை, 712.
ஒலியல் - மாலை, 489, 775.
ஒலியல் ஐம்பால், 838.
ஒலியன்மாலை, 781.
ஒழிக்காமமீங்கென, 28.
ஒழிந்திட்டான் - தங்கினான், 721.
ஒழிய - தங்க, 682.
ஒழுக் - மெல்ல, 22.
ஒழுக்கக்குறைந்த, 65.
ஒழுக்கக்கெட்டு, 71.
ஒழுக்கின்றமலரும், 827.
ஒழுக்கோக்குதல், 58, 430, 779.
ஒழுகவிட்டு - முன்னேறிதக்கவிட்டு,
ஒழுக்குதல் - பரத்தல், 156. [768.
ஒழுக்குபொற்கொழுகுக்கு, 55.
ஒள்ளிப்புனை, 27. [229.
ஒள்ளியன் - கல்லன்; திசைச்சொல்,
ஒளி - அரசர்பாதுள்ள கடவுட்டன்
மை, புகழ்வடிவு, 79.
ஒளிதுதேதர்ஞானம்; ஐஜ. 891.
ஒளிதுவான், 65, 643.
ஒளிதுவேல், 474.
ஒளிதுவேற்சுற்றம், 474, 755. [608.
ஒற்றருமுணர் தலின்றி உரையவித்து,
ஒற்றரொற்றுவகை - ஒற்றர்கள் ஆரா
யாதகூறுபாடு, 621.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஒற்றல் - அடித்தல், 193.
ஒற்றாட்கள்மூவர், 534.
ஒற்றி - ஒற்றிப்பார்த்து, 205, 491,
சேர்த்தி, 511; தள்ளி, 441; துடை
ஒற்றிவா, 214. [த்து, 412, 515.
ஒற்றுபு - அருக்கி, 635.
ஒற்றைக்கடிப்பு - ஒருகுதம்பை, 703.
ஒன்றனைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி, 830
ஒன்றாய ஊக்கம் - பகிராதமுயற்சி;
ஒன்றுதேர், 131. [ஐ. 292.
ஒன்றும் - சிறிதும், 75.
ஒன்றெனமுடித்தல், 271, 313.
ஒன்றோ - ஆதல்-492, 499; இடைச்
சொல், 316, 317, 345; ஒருகாரி
யம், 511.
ஒன்னுமை - பொருந்தாமை, 370.
ஒ, இரக்கக்குறிப்பு, 93; மகிழ்ச்சிக்கு
றிப்பு, 276.
ஒஒபெரியம், இகழ்ச்சி, 119.
ஒக்கநீள்விசும்பு, 264.
ஒக்கி - புறப்படவிட்டு, 624.
ஒக்கினர் - ஒச்சினர், 769.
ஒகைபோக்கி, 97, 377. [767.
ஒசனித்தல் - பறவை சிறையடித்தல்,
ஒசனை - நாற்காதம், ஐ. 554; யோ
சனையவது; பா. 36, 106, 289,
357, 490.
ஒட்டறவோட்டி, 494.
ஒட்டிபு - ஒடிபு; வி. 431.
ஒட்டியுங்கோறும், 509.
ஒட்டைகெஞ்சினர், 196.
ஒட்டைமரச்செவியர், ஐ. 455.
ஒடாததானை, 6.
ஒடிப்போக்கோள், 140, 195.
ஒடுதல் - கெடுதல், 689.
ஒடுகுபு, உடனிகழ்ச்சி, 57, 66.
ஒடை - சந்தனம்வைக்குமடல், 344;
நீர்நிலை, 265.
ஒதி - அவதிஞானம்; ஐ. 288, 347.
ஒப்பி - ஒட்டி, 602.
ஒபாவம், 454.
ஒபெரித, 74, 276.
ஒம்படை - பரிசுரம், 75.

ஒம்பா - பரிசுரிக்கவொண்ணை, 154.
ஒமாலிகைகள் முப்பத்திரண்டு, 190,
ஒர்க்கோலை, 25.
ஒர்குண்டலமில்லங்கநின்றகொடி, 189.
ஒர்த்து - ஒர்த்து; வி. 234, 235.
ஒரிலைச்சாந்து, 152.
ஒரும் - அசை, 193, 243, 518, 537;
ஆராய்ந்துபாரும், 270.
ஒருநிரண்டலகமாயிற்று, 605.
ஒரை - முகூர்த்தம், 51, 696.
ஒலக்கம், 347.
ஒலை - திருமுகம், 80, 311, 517, 545,
ஒலைப்பாசுரம், 623. [622.
ஒலைப்பாசுரமான்மலை, 484.
ஒலைவீடுகள், 472.
ஒவர் - ஏத்தாளிகள், 538.
ஒவென்றுபூசல்செய்தார், 330.
ஒவெனக்கூப்பிட்டு, 133.
ஒவெனுமோசை, 537.
ஒளவை - தாய், 590.
ஒளவையார்கள் - ஆரியாங்கனைகள்,
ஐ. 763; தாய்மார்கள், 377, 760.
க.
கங்கை, 604.
கங்கைச்சுழி, 330.
கங்கைநீர், 190.
கச்சம் - ஒருவகையளவு, 642.
கச்சிற்பிணிப்புண்டு, 512.
கச்சு, 10, 643.
கச்சுவிளிம்புணிந்தவிதானம், 716.
கச்சை, 536.
கச்சைதுணிந்தவேழம், 245.
கசலக்ஷமி = கஜலக்ஷமி, 748.
கசிந்துருகி, 510.
கசிவு - வருத்தம், 340.
கஞ்சனை - கலசப்பாணை, 621.
கவையம் - உருவுத்திரையை
யுடையவண்டி, 263.
கட்டுமுடைப்பேனென்பது ஒருவ
கையார் சங்கேதம்; 286.
கட்டமைநீதி - வருப்பமைந்தமுறை,
கட்டழலெவ்வம், 114. [344.
கட்டழற்காமத்தி, 81.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமலைகள் பொலிந்துபூஞ்சுணர்
தங்கியித்தரணியும்விசம்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலை
கள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசம்பும் மணியரு
க்கின்ற செப்பையொத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம்.

(ச02)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குல்வுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்றிருநகர் தோன்றி
யதனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினார்; ஆடினார்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்
கின்றதன்மையையொத்தனவென்க.

(ச0௩)

3002. கானிரைத்தனகாவொடிலும்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணிரைத்தனவாகிய சோ
லைகளுடனே தேனிரைங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
லின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் திண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க.

(ச0௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிர
ண்டியோசனையளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி சேவர்களால் நிருமிக்
கப்பட்ட சிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிக்குள்ளான
வென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுரா
ணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; “என்னெஞ்சு மேயிடமேயுடைத் தேயி
ந்தி ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மா
மணித்தான் - மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மானங் கணமுத லேழ்நிலத்தப் -
பொன்னின் சிலைய மாயிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவற்கே” என்றார் திரு
நாற்றந்தாதியிலும்; கஅ.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கண்டுடுக - கண்டாருகினோக்க, 907.
கண்டனாமகளிர், 770.
கண்கரிந்து நீராயுருவது, 722.
கண்கலக்கப்பூத்தகற்பகம், 734.
கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல், 734.
கண்கழுவல், (இடக்கரடக்கல்) 71, 681
கண்கள்கனிந்துநீர்வர, 721.
கண்கள்மலர்ந்திருந்து - உடம்புமுடி
வதுங்கண்ணாறுநீருந்து, 754.
கண்களினெழுதி, 714.
கண்களைஇடுகக்கோட்டி, 605.
கண்கனிந்து - கண்குழைந்து, 161,
412, 721, 764.
கண்களைந்துமுரசுமார்ப்ப, 192.
கண்கொளாத்துகில், 776.
கண்கொளாப்பட்டு, 704.
கண்கோட்டி - கண்ணுல்வளைத்துபா
ர்த்து, 147.
கண்சாம்பினார் - கண் ஒளிகுழைந்
தார், 249.
கண்கழன்றுசோர்ந்து, 634.
கண்குன்றிடப்பட்டு, 809.
ரை - பல்வண்ணத்திரை,
197, 266.
கண்டத்தினுவிடார் - கட்டிமுதலிய
உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையை
யுடையார், கண்டத்திலே புழுகை
யுடையார்; 422, 423.
கண்டாய், 764.
கண்டர் - காணுங்கோள், 171, 231,
245, 333, 454; வினாவொடுகிவ
னாது நின்றதோர் அசை, 75.
கண்டிவைத்தும், 209.
கண்டேன் சீதைையை, 442.
கண்ணடி - கண்ணாடி; வி. 192, 325.
கண்ணையற்களிப்பனயானை - கண்ண
யலில்மதஞ்சொரிவன, யானைகள்,
176.
கண்ணனிந்த-தன்னிடத்தே இல்லாத
பழநீக்கிய, 369.
கண்ணனிந்து, 551.
கண்ணெற்றார் - நட்புக்குலைந்தார், 267
கண்ணறச்சொல்லியசொல், 321.
கண்ணனார், 682.

யாய்வந்தது, ஐஐ. 298.
கண்ணாழக்கேடகம், 642. [664.
கண்ணாடி, போர்க்களத்திற்குவமை,
கண்ணி - குடும்பு; தலையின்மலை; மு
டிக்குமலை, 63, 68, 123, 125,
151, 242, 390, 396, 551, 741.
ண்ணி, கணையமரக, 768.
;ண்ணிகொண்டெறிய, 768.
கண்ணித்திருமுடி, 799.
கண்ணிமையார் - தேவர், 79.
கண்ணியிட்டெறிவார், 834.
கண்ணியும்பசும்பொன்னும், 494.
கண்ணி ரங்க, 576.
கண்ணிற்சிந்தஉறுப்பில்லை, 446.
கண்ணினால் இரப்பார், 735.
கண்ணினானை - கண்ணினாளுக்கு; ஒரு
புமயக்கம், 229.
கண்ணினையென்று: ஏ - அசை, 538.
கண்ணீர்கவுளைப்ப, 595.
கண்ணீர்கள், 605.
கண்ணீரில், சாயையதோன்றல், 447.
கண்ணுட்டி - கோபத்தி, 248.
கண்ணும்வாயுமிழந்து, 347.
கண்ணுருகி - நீர்வார்த்து, 210.
கண்ணுற்றென்ன, 541.
கண்ணுறல் - சேர்தல், 239.
கண்ணுறு - எதிர்ப்படுகி, 362.
கண்ணுறும் - சேரும், 130.
கண்ணாடழல் - கண்பொறி, 707.
கண்ணெனுந்துது, 435.
கண்துடித்தல், 630.
கண் நெருக்குற்ற, 193.
கண்பசுலைபூத்த, 74. [து, 314.
கண்படுப்பித்து - துயில் கொள்ளுவித்
- கண்கள் சிறுதுவலையை
வீசி, 374.
கண்பின்பருஉக்காம்பு, 779,
கண் புதைத்திரங்கல், 756.
கண்மணிப்பாவை கண்ணீரில் நீந்து
தல், 579.
கண்மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 74.
கண்மாயம் - கண்கட்டுவித்தை, 659.
கண்மிசைக்கார்த, 295.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கண்முழுதுடம்பிற்றேற்றி, 896.
கண்வடுவுற்றதார் - கண் ஒளிமழுங்கு
தற்குக் காரணமானதார், 158.
கண்விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண் -
க்கப்பட்டேம், 423. [அம், 577.
கண்விழித்தல், சூலையமலர்வதுபோ
கண்வெறிப்பு, 693.
கணங்கொள்ளல்யாழநகன், 185.
கணதார் பதினெருவர், ஐஜ. 878.
கணந்தொழ, ஐஜ. 887.
கணம் - தேவகணம்; ஐஜ. 369.
கணமலையரசன்மங்கை - காந்தருவத
த்தை, 768. [223, 427.
கணி - தூல்போனவன், 40, 97, 181,
கணிக்கிடங்கொடாநலம், 438.
கணிகைசிறுவன் சிறப்பிலன், 221.
கணிச்சி - குந்தாலியென்னும்செருவி,
கணித்த - அறுதியிட்ட, 726. [182.
கணிபுனைந்துரைத்தநான், 397.
கணிபெறுநிலன், 685.
கணியிற்றகணிபேசிய - தூலையுடைய
கணிகூறிய, 320.
கணியின்பெருமை, 690.
கணைக்கவினழித்த உண்கண், 187.
கணைக்கோல், 33.
கணைபின்னெழியுடல், 159.
கணையிச்சில், 248.
கணையம் - தண்டாயுதம், 31, 234;
யானைத்தூண், 31.
கத்திகை - குருக்கத்தி, 294; தொ
டைவிசேடம், 566.
குகடவுள் - முருகன், 294.
கத்திகைப்போது, 361.
கத்திரிகைத்தொழில், 720.
கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதர
நில் ஒருவன், 492. [640.
கதலிகைக்கானம் - வாழைக்காடு,
கதலிகைப்போழ்கள், 894.
கதவுதிருத்தல், 441.
கதமொளி - மிக்கஞ், 512. [ம், 6.
கதாநாயகனை முதலிநகரல்வேண்டு
கதிஇரண்டு, ஐஜ. 893.
கதிநான்கு, 118.

கதிய - கதலிய, 179.
கதிர்க்கடவுள் கண்விழித்தகாலே, 566.
கதிர்வட்டம், 88. [ப்பு, 62.
கதிரொளியவருமொத்தார்: உம் - சிற
கதுப்பினான் - மயிருக்கினியபுழுரு,
கதை-பொய்வார்த்தை, 622. [501.
கதையை உட்கொண்டேசுட்டல், 7.
கந்தட்டினிதினிடோளான், 766.
கந்திகனிமுகொல்லுந்கருவரையு மு
வையன்னான், 363.
கந்தரமுட்டி, 492.
கந்தருவமார்க்கச்செய்யுள், 224, 371,
472, 739, 793.
கந்தருவமார்க்கம் - ஸங்கீதவழி.
கந்தருவர்செய்தபூண்கள், 196.
கந்தருவரமணம், 398.
கந்தன்னதோள், 726. [569.
கந்தாரம் - காந்தாரமென்னும்பண்,
கந்தி - ஆரியாங்கனை; ஐஜ. 328, 766.
கந்தியார்கூற்று, 915.
கந்து - தூண், 52, 180.
கந்துக்கடன் - சேவகனைவளர்த்தவனின்
கன்; சேவகன்புதல்வருள்ஒருவன்,
783.
கந்துக்கடன் இறந்தமைகருமைக்கு
க்காரணம். 760. 316.
கந்துகப்புடையிற்பொங்குந்கவினமா,
கந்துநாமன் - கந்துக்கடன், 102,
104.
கந்துநாமனும், உம்-சிறப்பு; 102.
கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
நெருஞ்சிமுள், 90.
கப்பம் - கற்பலோகம்; பா. 168.
கப்பல், 158, 645.
கப்பலுக்குயானை உவமை, 155.
கப்புரப்பகந்திரை, 64.
கப்புரம் - கருப்பூரம்; பா. 64.
கபாலமேந்தல், 421.
கபிலபரணர், 343.
கம்பஞ்செய்யபரிவு, 508.
கம்பலம் - கம்பலை; ஒலி: வி. 23, 97,
358; படாம், 645, 785. [கா, 377.
கம்பலம்போர்த்தபோலும் கடிமலர்க்
கம்பலவிதானம், 256, 716.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கம்பார்களியானை, கம்பமார், வி. 321.

கம்பிதப்பாட்டு, இசை. 227.

கம்புள் - ஒருவகைப்பறவை, 612.

கம்மகாரர், 159.

கம்மப்பல்கலம், 300.

கம்மியர்-பிறர்தொழில்செய்வார், 156.

கமலவட்டம், 618.

கமலவர்த்தனை, பரத. 207.

கமலை - விமலையின்தாய், 574.

கமழ்கடாத்தயானை, 861.

கமுகம்பானை, 36.

கமுகினூசல், 281.

கமுகு, 473.

கயக்கம் - கலக்கம், 124.

கயக்குற்றபோது - கலத்திற்பறித்தபூ,

கயத்தி - கொடியுள், 208. [369.

கயத்தியேன், 558.

கயந்தலை - கயத்தலை; வி. 27.

கயம்பட - ஆழம்பட, 182.

கயல், சிவகன்கண்ணுக்குவமை, 719.

கயவாய் - பெரியவாய், 610.

கயம்கண்ணினளவுங் கொள்ளாரகவ

கரணங்கள், 46. [ம்கி, 411.

கரணவிசேடம், 257.

கரந்தகற்படை - சுருங்கை, 49.

கரந்துவரலெழினி, 20.

கரந்தெழுத்திட்டான், 517. [491.

கரப்பறக்கற்று - வெளியாகக்கற்று,

கரப்புநீர்க்கங்கை - பாடாளகங்கை,

பழ. 468.

கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கை

யார் பொன்னெடுத்துத்தோன்றுவர்,

பழ. 465.

கரிபோக்கினார் - மையை எழுதினார்,

191.

கரிபோக்கினால், 271.

கரிபோவர், 271.

கரிய - கொடிய, 372.

கரிவினைத்தாய்ந்தசண்ணம், 602.

கருங்கலம் - சுமைத்தற்குரியமண்பா

த்திரம், 36.

கருங்கழல் - கொடியகழல், 507.

கருங்காலிக்களிகலந்தகாய், 712.

கருங்குரங்கு, 552.

கருங்குழல்கள், மயிர்மாத்திரையாய்

ஐவகையையுமுணர்த்தல், 54.

கருஞ்சிறைப்பறவை - மயில், 375.

கருடன், 323, 414.

கருடனதுசிறகொலியாற்பாம்புஒடுங்

கருணை, 722. [குதல், 140.

கருந்தலை, 149.

கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க் கழி

யுமுன், 758.

கருநெற்பியின்றகுஞ்சி, 214, 228.

கருப்பம்பாகுவண்டி, 25.

கருப்புசக்கந்தினின்றயானை, 727.

கருப்புரமரக்கன்று, 376.

கருப்பூரச்சோலை, 439, 554.

கருப்பூரமானை, 847.

கருப்பூரமூக்கி, 462. [842.

கருப்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனி,

கரும்பிள்ளை - காக்கை, 372.

கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன், 219,

கரும்பு, 459. [564.

கரும்புறத்தோர், 797.

கரும்புறம், 725.

கரும்பெறிகழகை - கருப்பந்துண்டம்,

323. [னை, 727.

கரும்பொடு காய்நெல்லுற்றிநின்றயா

கருமக்கடல்கடந்தசெல்வன் - அருக

ன்; ஐஐ- 794.

கருமங்காழ்த்தமை - காரியத்திலுற்

றினமை, 77.

கருமணிப்பாவையன்னுள், 442.

கருமத்தெவ்வர் - இருவினையாகியப

கருமீது, 67. [கைவர், 891.

கருமனநச்சுவெஞ்சொல், 230.

கருமுத்தம், 722.

கருமை - கொடுமை, 55.

கருவலி - பெரியவலி, 656.

கருவலித்தடக்கை, 535.

கருவழலைப்பாம்பு, 379. [வில், 643.

கருவி - கவசம், 641; திரன், 51;

கருவித்தேன் - கைத்தளம்போலுந்தே

னிரால், 471.

கருவிமாமழை - தொகுதியையுடைய

மேகம், 797. [இசை. 225.

கருவியும்கண்டமும் உடன்கிழ்தல்,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கருவிவாய்க்கொளிஇ, 643.
கருவிவானம், 224.
கருவினைமலர், 101.
கருவினை - பாவம்; 288, 901.
கருனை - பொரிக்கறி, 805.
கருனைக்கவளம், 617.
கருனையாக்குவார், 254.
கருனையார்ந்த இளவானை, 752.
கருனையாற்குழைக்குங்கைகள், 82.
கரைகடல் - முழங்குகின்றகடல், 160.
கரைதல் - கொண்குபோதல்; கிசைச்
கரையுடைத்துகில், 711. [சொல், 25.
கல்லாணம், 241.
கல்லதரத்தம், 355,
கல்லாக்கட்டியங்காரன், 231.
கல்லாடை, 111.
கல்லார்மணிப்பூண்மார்பு, 636.
கல்லாவினையர்களின் சிரிப்பொலி,
கல்லூரி - கற்குமிடம், 301. [864.
கல்லென்கடற்றிறை, 608.
கல்லென்சுமமை, 130.
கல்லி, 468.
கலக்கம், 302.
கலங்கவிய்த்தல்லல் = கலங்கவித்தது
ல்லல்; வி; காரணகாரியம், 105,
177.
கலங்கமரவம் - கலங்கனைக்கழுவுத்
லாலுண்டாகும் ஒலி, 254.
கலங்குநீரிடைக் கலக்குறுகருங்கயலி
னை, 688.
கலஞ்செய்போர்வை - கலத்தைப்புற
த்தேகாட்டும்போர்வை, 746.
கலதிலைம்பாலது - தீவனையின்கூறு,
851.
கலதியம்பு - கேட்டினைச்செய்யும்
கலம்பொழியும்மை, 681. [பு, 237.
கலமிழியுந்துறை - கப்பலிழங்கும்கட
ற்றுறை, 474.
கலவம் - மயிற்றீளுகை, 457, 575.
கலைவநீர்தெளிப்பார், 734.
கலாஅய் - கலாய்த்து, 841.
கலாபம்வீக்கி, 191.
கலாபம்வீங்க - கலாபமிறுக, 180.

கலாம் - மாறுபாடு, 190. [வி. 286.
கலாய்க்குறின் - கலாய்க்கஉறின்;
கலாய்த்திருத்தல் - கோபித்திருத்தல்,
கலாவி - கலந்து, 160. [157, 567.
கலி - ஆரவாரம் 199; வருத்தம், 790.
கலிக்கிறையாய்நெஞ்சு, 84.
கலிக்குடகம் - புடைவைப்பெட்
டி, 264.
கலிங்கம் - ஆடை, ஒருதேயம்.
கலிங்கம்மருங்குலுக் கெழுதிவைத்தா
கலிங்கர்கோன், 634, 650. [ன், 215.
கலிங்கு - ஒருவகைமதகு, 713.
கலுழ - உருக, 561. [தத்தை, 170.
கலுழவேகன் - கார்த்தருவதத்தையின்
கலை - கரணம்; மத. 115, 476.
கலைக்கணுள் - மந்திரிகள், 561.
கலைத்தொழில்கள், மத. 201.
கலைமூன்று, 318.
கலையார்தீஞ்சொல், 226.
கலையினதியல்பின் - கார்த்தருவமணங்
கூறியநூலின் இயல்பாலே, 401.
கலையின்றசொல்வார், 679.
கலைவலார் - பரத்தையர், 475, 612.
கலைவளர்கிளவியார், 422.
கவடு - கினை, 410.
கவத்தம் - குறைத்தலை, 667.
கவர்குரல், 611.
கவர்ப்பு - பலவாதல், 362.
கவரி, 112, 169, 553.
கவரிக்கன்று, 20.
கவரிகன்றுட்ட, 20.
கவரிதிங்கட்கதிரென்பொங்க, 897.
கவரிமயிரால்வேய்ந்தருமபை, 359.
கவலல் - கவலாதேகொள், 450; வரு
ந்தாதேகொள், 505.
கவலை, 96.
கவலி, விரும்பி, 485.
கவற்கும் - வருத்தம், 590.
கவறங்குருள, 282.
கவறாடவினிழிவு, 833.
கவாய் - கவ்வி, 704.
கவான்முதல் - காலடி, 278.
கவிகள், 97.
கவிப்பர் - ஒருவகைகவணிகர், 514.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

கவிப்பு, சோ. 380.
கவிமதங்கடந்து, 662.
கவிரம் - ஒருமரம், 500.
கவுளழிகடாத்தவேழம், 135.
கழகம் - குதுபொருமிடம், 485.
கழல் - செருப்பு, 482.
கழற்காயுமொத்தான், 660.
கழறச்சென்றேன், 504.
கழனிவிளையாடி, 781.
கழாய் - மூங்கில், 26.
கழிகண்ணோட்டம், 64.
கழிபெரு, 66, 104, 481.
கழிமலர் - கழிப்பூ, 565.
கழியின்கவர்புள், 567.
கழியப்பெரிய, 780.
கழிவளர்கயல், 602.
கழுத்து மாறுபடப்பார்த்து, 460.
கழுநீர்த்தார், 856.
கழுநீர்ப்பூப்பிடித்தல், 134, 392, 550, 681.
கழும - கழுவும்; வி. 254.
கழும - திரை, 596.
கழுமணி, வினைத்தொகை, 786, 843.
கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 67, 110, கழுமிய, 42, 894. [656.
கழுமியகற்பு, 506.
கழுமியதுகில், 868.
கழுமிற்று - நிறைந்தது, 544.
கழுமுதல் - திரளுதல், 399.
கழுமொலியரவவானம், 728.
கழை - கோல், 320.
கழைக்கரும்பு, 358, 473.
கழைமுற்றுந்தீந்தேன், 320.
கள், அசை. 450, 468, 525, 717.
கன்வயிற்றலர்த்தகோதை, 841.
கள்ளாமை, 832.
கள்ளாவாபுலியைக்குத்து, ப. 229.
கள்ளம் - திருமே, 703.
களகளமுழங்கும்வேழம், 247, குளு குளு, என்றல், கன்னடம்.
களங்கொண்டிட - இருப்பிடமாகக் கொண்டெவிட்டன், 434.
களத்துப்பாவம்போக்கல், 251.
களம்பேட்டல், 234, 251, 673, 680.

களிசெய்கோசுகம் - கஞ்சிதோய்த்த கோசுகப்பட்டு, 490.
களித்து - தேனையுட்கொண்டு, 724.
களிப்பன - மதமுடையன, 176.
களிப்பாக்கு, 712.
களிப்பு - பெற்றதன்மேற்செல்வது, களிமகன், 285. [410.
களிமுகச்சுரும்பு, 94. [4, 251.
களிற்றுக்கோடுழுத சால்கொள்மார் ளிற்றுக்கிற் பிறழ்பற்பேய்கள், 247.
களிமறன், 65.
களிறுஇறைஞ்சல், 296.
களிறுகள் தூற்றெட்டு, 690.
களிறுமாய்க்கதிர்ச்செந்நெல், 22, 473.
களிறுமென்றுமிழப்பட்ட கவளம் போற்றகர்ந்து, 755.
களைகண், 737.
கற்கடகசின்கி - ஒருமருந்து, 380.
கற்குன்றேந்தியதோள், 311.
கற்சிறை - கலிங்கு, 755.
கற்சிறையழித்து வெள்ளம் கடற்கவா யாங்கு, 755.
கற்சுணஞ்செய்ததோள், 34. [495.
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர், 339, கற்பகச்சோலை, ஐ. 48, 870.
கற்பகத்தாநினுன், 642, 675.
கற்பகம், 115, 500, 502.
கற்பகம் இவ்வுலகிற்கொண்வொரப் டுபி பூவளவேகொடுத்தல், 500.
கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தல், 115.
கற்பகமரங்கன்பத்து; ஐ. 870:
கற்பகமரங்களேந்த, ஐ. 823.
கற்பகமலை, 545.
கற்பம் - கற்பித்திடும், 184.
கற்பலோகம்பதினாறு, ஐ. 184, 619, 824.
கற்பனகள், 525.
கற்பாலுமிழந்தமணி, 5. [508.
கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லார், கற்பினின், இன் - அசை. 186.
கற்புடையகளிர், 333, 469, 688.
கற்புடையமங்கையறி காவலவையி ழந்த, 864.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கற்றிடிப்படுத்தல், 227, 382.

கற்றனங்கள், 525. [டல், 560.

கற்றூர், கட்டுரைவல்லார், கவி, 317.

கற்றூழை, 893.

கற்றோய் துண் கலிங்கம் - காஷ்யப
ஆடை, 111.

கறந்துகற்றுண்ணும் ஞான்று, 756.

கறவைக்கலம், 27.

கறவைகன்றிழந்தபோன்று கிடந்தழு
தல், 381.

கறவைகாண் கன்றின்வெஃகி, 338.

கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற, 152.

கறை - கடமை, 97.

கறையினீங்க முரசறைதல், 685.

கறையூர்பல்லினார், 859.

கண்மங்கள்எட்டு -

முதலியன; ஐ. 751, 892.

கண்மேல்நிதர், 665.

கன்றி - அடிப்பட்டு, 7, 119, 804.

கன்றுகாமம் - தழும்பியகாமம், 50.

கன்றுசிறைப்பட்ட புனிற்றப்போல்
வாள், 345.

கன்னலங்குடங்கள், 126.

கன்னற்குடம், 213.

கன்னன் - கண்ணன், 145.

கன்னன்மணி - கண்டசருக்களைத்
தேறு, 782.

கன்னிக்கலிங்கம், 485.

கன்னிப்பிணையினிகைலங்கி, 486.

கன்னிப்போர், 247.

கன்னிமாடம், 219, 274. [151.

கன்னிமாற்பம் - அழியாதமாற்பம்,

கன்னிமை கனிந்துமுற்றி, 375.

கன்னியங்கமுகு, 597. [542.

கன்னியமகளிர், அ - அசை. 360,

கன்னியர், 81, 567.

கன்னியாமாடம், 9, 180.

கன்னியூகம் - கருங்குராங்கு, 266.

கன்னிவாழைத்தண்டு, 57. [268

கனகப்தாகை - காமஞ்சரியின்தோழி,

கனகமாலை - சிவகன்மனைவிஞாள் ஒ

கனகமாலையின் கண், 490. [ருத்தி,

கனகமாலை - பொற்கட்டி, 278.

கனகன் - கனகமாலையின் சகோதர
ரில் ஒருவன், 492.

கனலிவட்டம், 890.

நனவில் அறியாமை,

கன, 71. [893.

கனாலின்விதி, 73.

கனி - ஸாரம், 576.

கனிக்கும் - உருக்கும், 185.

கனிகள், 164.

கனிந்து - உருகி, 201, 224.

கனிப்புறுசொல் - இனிமையுள்ள
சொல், 308.

கனிப்பொறைமலிந்துகின்ற கற்பகப்
பூங்கொம்பொத்தார், 732.

கனிய - முற்ற, 253. [455.

கனியகின்றோடுவார் - முற்றத்திரிவார்,

கனியாதமரங்கள் மகவிராற்கனிதல்,
556.

ரக்னவ - க

றுகின்றசொல், 152.

கனிவாழை - ஒருவகைவாழை, 458.

கனைத்துவண்டுணங்கோதை, 412.

கனைந்து - செறிந்து, 7.

கனைந்துகன்றி, 7, 802.

கஷாயம்பதினாறு, ஐ. 892.

கா.

காசுறுறுவடி, 261.

காசியபகோத்திரம், 875. [180.

காசுகண்பரிய - மணிகள் அற்றுவிழ,
காஞ்சனத்தரிவம் - பொற்சின்னம்,

665.

காஞ்சனவட்டு, 711.

காஞ்சித்தாது-காஞ்சிப்பூவிஞ்ஞமக
ரந்தம், 198. [829,

காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 457,

காட்சிக்கின்பொய்கை, 479.

காட்சிக்கினியவிழவு, 284.

காட்சியினமிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன்,
ஐ. 824.

காட்டமிர்து-காடுபடுகிரவியம், 613.

காட்டி - காட்டுக; இகரவீற்றுவிதம்
கோள், 146.

காடி - கஞ்சி, 28.

காடியாட்டி, 782.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காடியுண்டதுகில், 28.

காடு சவரீ, 88.

காண்டமந்திரம் -

விற்செலுத்துமந்திரம், 244.

காண்டலோடும், ஓடு - உடனிகழ்ச்சி,

காண் - கேட்க, 591. [570.

காணம் - பழங்காசு, 182, 336, 696.

காணமும்பொன்னும், 695.

காணுங்கோள், 234, 333.

காத்தல்வேண்டும், 65.

காதநான்ககன்றகடிகர, 733.

காதல் - பெருததன்மேற்செல்வது,

62, 74, 410, 866.

காதல்கைம்மிகல், (மெய்ப்பாட்டுவகை), 301.

காதலம்கழிந்தநாள், 853. [488.

காதலான் காதல்போல அகன்றகன்,

காதன்மை, 435.

காதிகண்ணரிந்த - காதிகர்மங்களைவெ

ன்ற; ஐஐ. 369.

காதிகண்ணரிந்துவென்றகடவுள் - அ

ருகன்; ஐஐ. 785.

காதிகர்மம் - காதிலினைகள்; ஆக்டு

ணங்களைக்கொல்லுவன. அவைநா

ன்கு; ஐஐ. 785.

காதிரான்கு - ஞானாவரணீயம், தரிச

னாவரணீயம், வேதனீயம், மோகனீ

யமென்பன; ஐஐ. 899.

காதிப்போர்மன்னர் - காதிகர்மங்களா

கிய அரசர், ஐஐ. 895.

காதிலினைகள் - காதிகர்மங்கள், 785.

காந்தட்டுடுப்பு - காந்தட்டிவினிதழ்,

காந்தட்டிமாலை, 539. [112.

காந்தம் - காந்தக்கல், 555.

காந்தருவதத்தை - சீவகன்மனைவிச

னாள் ஒருத்தி.

காந்தர்முகிழ்வரல், 579.

காந்தள், வீளைகளுக்குஉவமை, 510.

காந்தாரின்தகற்பகம், 318.

காந்தாரநாடு - வெள்ளியம்பெருமாலை

க்கணுள்ளது; ஐஐ. 170.

காந்தி - பசித்து, 502.

காப்பியக்கவிசன், 465.

காப்பு - அரசன்தருவன, 545.

காம்பழிபிச்சம், சோ. 380.

காம்பிலி - ஒருதேயம்.

காம்பிலிமன்னன், 187, 633, 651.

காம்பேர்தோளி, 281.

காமக்கலன் - பரத்தை, 283.

காமக்கவருடல், 485.

காமக்ருழவி, 280.

காமங்காழ்கொளீஇ, 565.

காமத்திறகனிந்தலூடல், 475.

காமத்தின்கொடுமை, 590.

காமத்தினைப்போற்றுவாயாக, 756.

காமத்துள்ளாயிர் - காமஇன்பம், 729.

காமதிலகன், 601.

காமநீர்ப்புதுத்தனிரணையவள், 306.

காமநூல், 781.

காமம், 570. [ஐஐ. 219.

காமம்வென்றார் வினைத்த வின்பம்,

காமமாலை, 401. [ற்றம், 68.

காமமேகன்றிறிந்தகருதை, ஏ - தே

காமர்வல்லியும், உம் - சிறப்பு, 64.

காமவல்லி, 64, 115, 325.

காமவல்லிக்கொடி, 171, 593, 704.

காமவல்லிகிடந்தன, 828.

காமற்குக்காமன், 772.

காமன், 184.

காமன்கோட்டம், 582

காமன், சாமன், 19.

காமன்சிலையிரண்டு, 599.

காமன்சேனை - மகளிர், 144, 153.

காமன் தம்பி - சாமன், 502.

காமன்மாடம், 596.

காமன்றூதைநெறி - திருமால்குறிய

வழி, 421. [721.

காமனப்பினை - காமன் அம்புஅணை,

காமனா கலங்கழிக்கன்ற தொத்தது,

878.

காமனும்கனியவைத்தபுலம் - இசை

நூல், 117. [ஐ - அசை, 469.

காமனெயன்றும் - காமனென்றும்,

காமினம், அம் - அசை, 706.

காமினி - ஆகாசகாமினியென்னும்ஒ

ருவித்தை; ஐஐ. 501.

காமுகன் - கட்டியங்காரனைச்சார்ந்த

காய்கதிர், 350. [ஒருவீரன், 655.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காய்த்தநெல், 520-
காய்த்தி - காய்ச்சி, 583.
காய்த்தியிட்டு, 812.
காய்த்து - வெவ்விதாக்கி, 52.
காய்த்தும் - எறிக்கும், 701.
காய்த்துறுதமனியம், 42. [678.
காய்த்தெங்குழந்த கரும்பார்பதி,
காய்தல் - எறித்தல், 148; கெடுத்தல்,
காய்பொற்கலஞ்சித்தி, 752. [645.
காய்பொன், 104, 751.
காய்முதிர்கனியின்ஊழ்த்துவீழும்யா
க்கை, 422.
காய்வுறுவேட்கை, 495.
காய்த்தின்முழம்புதிற்றி - பெருங்கா
யத்தினது குழம்பைப்பூசி, 242.
காய்மாரம், 457.
கார்க்கெதிர்மேகம், 246.
கார்க்காலம், 459, 772. [ன், 72.
கார்க்கெழுஞ்ஞையான் - சலியாதவ
கார்த்திகைவிளக்கு மலையிலேவைத்
தல், 81.
காரணகாரியப்பொருள், 3, 105, 827.
காரணரீர, 409.
காரணியில், 840.
காரணம், 283.
காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 132, 539.
காரியங்கடைப்படுத்தலின், 179.
காரியப்பெயர், 613.
காரியுண்டிக்கடவுள் - சிவபெருமான்,
காரோந்திடிமுரசம், 751. [205.
கால்பொருகடல், 761.
கால்விசைமுறுக்கி, 137.
கால்விரல்மோதிரம், 111.
காலசக்கரம், 244, 536.
காலந்தோன்றாத வினைபெயர், 79.
காலம், 612.
காலமயக்கம், 32, 73, 133.
காலவியாப்பொன்விளக்கு - மணிவி
ளக்கு; வெளிப்படை. 315.
காலன் - கூற்றத்திற்குவலவசிய
வோன், 436.
காலனைக்கண்டதைத்ததுபோல், 762.
காலனைக்குழந்த நோய்போல், 343,
காலாக - காந்தவசம், 646. [628.

காலாட்கள், 641, 627.
காலாழி - கால்விரன்மோதிரம், 59.
காலினேகினான், 417, 451.
காலுறிது - தூற்றி, 24.
காலை - பகல், 547.
காலைப்பண், 578.
காவல் - கவசம், 244.
காவலன் - காவலில்லான், 530.
காவலையொழிய, ஐ - அசை, 526.
காவலின்வழுக்கி, இன் - நீக்கம், 64.
காவலோம்பல்-பரிகரித்தல், 148, 236.
காவன்முல்லை - காத்தற்குஅறிஞர்யாக
அணிந்துகொள்ளுவது, 171.
காவாது - பரிகரியாது, 321.
காவாதுசொல்லிய, 321. [ம், 521.
காருவனையாம்பல் கடிக்கமல
காவில்வாழ்பவர்கால்வருளர், 721.
காவுகாண்பான், 784.
காவுறிது - காவிலந்து, 253. [806.
காழ் - காம்பு, 716; குத்துக்கோல்,
காழ்க்கும்வெள்ளிலை - உறைக்கும்வெ
ற்றிலை, 713.
காழ்த்தமை - முற்றினமை, 78.
காழ்நெற்றி - தூணிந்தலை, 256.
காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தையறுத்
து, 526.
காழக்கச்சை-கறுப்புக்கச்சை, 285.
காழகம் - கருமை, 367.
காழக மூட்டப்பட்ட காரிருட் ணி
யொப்பான் - வேடன், 367.
காழார்வெள்ளிமலை, 782.
காழிற்றிக் கனிந்தகாமக் கொழுங்க
காளகவுடை, 102. [னி, 606.
காளங்கூடி - காளமூதி, 51.
காளமாகிருள், 648.
காளாத்திரியென்னும்பல், 383.
காளியென்னும்பல், 383.
காளகக்கொழுங்கதிர, 120.
காற்சரி, 207.
காற்படை - காலாட்கள், 895.
காற்பெய்தன் - காட்டின்கண்ணே
ஐமுன, 902.
காறளர்து=கால்தளர்த்து - அசைந்
து, 768.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காறொடர்ந்து - கால்தொடர்ந்து, 194,
கானக்கார்முல்லை, 689. [566.

கானயாறு - அ, அசை, 532.

கானவர்குரம்பை, 359.

கானுடைச்செந்நெல், 842. [662.
சாளரமாயினன்,

கிடந்தென - கிடந்தென; வி. 102.

கிடுகு - கேடகம், 642; தட்டி, 40.

கிடுகுமுத்த சித்திரகூடம், 620.

கிடுகுடைக்காப்பு, 640.

கிடை - ஒப்பு, 225, 581, 654, 880.

கிடைத்து - கிட்டி, 467.

கிண்கிணி - சதங்கை, 166, 191,
200, 569, 908.

கிண்கிணி ததும்ப, 175.

கிண்கிணியும்சிலம்பும், 111, 583, 587,
695, 841. [ள், 537.

கிணினெனவிசைத்தன, யானைமணிக

கொட்டிக்கொண்டு வேளாளனாப்
புகழ்ந்துபாடும்பொருநர், 25.

கம்புரிமுத்தம், 606.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து, 481.

கிலுத்தமரம், 554.

கிழக்கிடுபொருளநிலைக்களமாகமுத
லொடுமுதலேவந்த வினையுவம்,

கிழமை, 170. [91.

கிழவு, 120.

கிழி - சீலை, 54, 76, 303; படம், 59.

கிசை உருவதிட்டி, 316,

கிணைவணையுகிர், 703.

கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி, 303

கிளவியோடும், உம்-இசைநிறை, 441.

கிளி, 198, 367.

கிளிச்சொல்லிற்காட்டில், 200.

கிளிச்சொலின் இனியசொல்லார்,

கிளிச்சொலினினியவர், 200. [841.

கிளிமுழையஞ்சொல், 143.

கிளிமுகக்கிளவி, 94,

கிளியைநோவஅகட்டொடுக்கி, 313

கிளியைமகளிர்முன்கைக் கொள்ளல்
35.

கிளியைவயிற்றிலிணைத்தல்மரபு, 314

கிளிவளர்மருது, 25.

கிணை, 893.

கிணைக்கமூரீர், 307.

கிணைரம்பணையசொல்லாள், 409.

கிணைரம்பணையதிஞ்சொல், 256.

கிணைரம்பிசை, 828.

கின்னரம் - இசையின் குணகுற்றமறி
வதோர் பறவை, 202.

ஐமாயகிண்கின்னரப்பறவைகள், 201.

கின்னரமும் அசனமும், 223.

கின்னரர், 197, 225, 890.

கீ.

கீதம் - இசைப்பாட்டு, 370, 714.

கீதவீதி - கீதத்தின்வழி, 592.

கீர்த்தித்தன் - பவதத்தன் தந்தை,

கீழ்ந்து - பிளந்து, 347, 790. [466.

கீழ்நிலையிழிந்து, 772.

கீழ்முத்தேவர், ஐ. 816.

கிளிரண்டாக - இரண்டுகூறாக; 649.

கீற்றுப்பட்டு, 241.

கூ.

கூருபுஅதற்குடம்படுதல், 318.

கூருபுஅதற்குப்படுபொருள், 523.

கூருபுகொடைப்பொருள், 591.

கூருபுகைப்பொருள், 508, 774.

கூக்குடசர்ப்பம், 377.

கூங்குமக்கிர்க் குழுவியஞ்செல்வன்.

இளஞாயிறு, 666.

கூங்குமக்கிர்களோக்கி, 624, 666.

கூங்குமக்குழங்கன்மாலை, 230.

கூங்குமங்கொட்டப்பட்டன, 485.

கூங்குமச்சாந்து, 208.

கூங்குமமரம், 165, 555.

கூச்சு - பாவற்றி, 188.

கூச்செனநிரைத்த, 346.

கூஞ்சரமயாவயிர்த்தணையரும், 853.

கூஞ்சரமுழங்குதி - யானைத்தீநோய்.

பஸ்மகவியாதி, 125.

கூஞ்சி - கூஞ்சம், 136, 629, 885;

கொடிநாட்டுக்குழி, 49; மயிர், 95

யானையின்மத்தகமயிர், 809.

கூஞ்சிக்களியானை, 809.

கூஞ்சித்து - கூஞ்சி, 108.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

குஞ்சிமாண்டுகொடி, 49.
குஞ்சிமாமஞ்சை, 95. [699.
குஞ்சியைஎழுதிற்றென்னசெய்தார்,
குட்டநீர்க்குவளை, 218, 730.
குட்டநோயிலும்நரகத்திலும் அழுந்து
வோர், 81.
குட்டம் - திரள், 324.
குட்டியைத்தின்னலாமோகோட்புலி
புறத்தாக, 340.
குடகச்செலவு, 201.
குடங்கை, 166.
குடங்கைபோலும்கண்கள், 108, 299,
383, 583, 731, 912.
குடதாடி - தூணுக்கும்உத்தரத்துக்கு
மநடுவேவைக்கப்பட்டது, 182.
குடம்புனாகாய்வமை, 559.
குடம்புனாசெருத்தல், 610.
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம், 319.
குடவர் - இடையர், 154.
குடவரைநெற்றி, 297.
குடவரையனையருங்குமத்தோன், 784.
குடவரையனையமார்பு, 506.
குடித்தெய்வம், 170.
குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார், 245,
584.
குடிஸ்பாட்டு, இசை. 227.
குடும்பம் - மனைவி, 423.
குடமிகட்டுங்கயிறு, 296.
குடமிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
டான், 649.
குடை, 727.
குடை பிண்டெல்லல், 766.
குடைமூன்று - சுந்திராதித்தியமுதலி
யன, ஐ. 815.
குடைவகை, 263.
குண்டலம், 296.
குண்டலம்ஒருபுடை, தோடுஒருபுடை
305.
குண்டலம்செம்பொனோலை, 207.
குணக்கடல் - அந்தஞானதிருணங்
கள், ஐ. 815.
குணங்களெட்டு - அந்தஞானம்முத
லியன, 3, 751.
குணப்பணி, 8.

குணம், 328.
குணமது, 362. [த்தி.
குணமலை - சீவகன்மனைவிசுநன்னூரு
குணவதம் - குணவிரதம், ஐ. 119,
817.
குணவிரதம், 84 - லக்ஷம், ஐ. 817.
குதம்பைபோல்வதோர்பணி, 93.
குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
குதிரைகள், பறப்பனபோலவிரைதல்,
727.
குதிரைகளின்கால்களைப் பாதகாத்த
குதிரைகளின்வகை, 625. [ல், 237.
குதிரைத்தார், 518.
குதிரைம்பிரான் - உத்தமஇலக்கண
மமைந்தகுதிரை, 626.
குதிரைநகம், 147, 640.
குதிரைப்பக்கா, 518.
குதிரைப்பந்தி, 147.
குதிரைப்புட்டில் - கெச்சை, 518.
குதிரைபிறக்குமிடங்கள், 626.
குதிரைமுதலியவற்றினுணவு, 565.
குதிரையின்துடைகளில்அவற்றின் பி
றந்தஇடப்பெயரைஎழுதுதல், 641.
குதிரையேற்றம், 524.
குதிரையைப்பறப்பிக்குமத்திரம், 243.
குதிரைவீரர், 626.
குந்தத்தின்வடிவு, 626.
குந்தம் - எறிகோல், 491, 625, 626.
குப்பாயம் - சட்டை, 135.
குப்புற்று - குதித்து, 297, 638.
குபேரத்தன் - சுரமஞ்சரியின்தன்
தை, 602.
குபேரமித்திரன் - குணமாலையின்தன்
தை, 317.
குமரி - அழியாதவன், 116.
குமரிக்கொடிமுகில், 106.
குமரிப்பிடி, 263.
குமரிப்போர், 247.
குமரியன்னம், 283.
குமரியாட, 587.
குமரிவாழைத்துகிழ்சுருள், 786.
குமிழிட்டுமிழ்குருதி, 647.
குய் - தாளிக்குங்கறி, 862.
குய்யம் - வஞ்சனை, 81.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சூய்வளம் கழுமி, 792.
 சூயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
 சூயவன்னாண், 755.
 சூயவனதுகிகிரி, 242.
 சூயில், 198.
 சூயில் முழுவமா, 26, 778.
 சூயில் - வாசிப்ப, 373.
 சூயிலுருவம் போல்வது மயிர்முடி,
 305, 705, 785.
 சூயிலைப்பழித்தல், 486.
 சூயிற்பெடை, 198.
 சூரங்கல் - தாழல், 83, 221.
 சூரங்கின - வளைந்தன, 201.
 சூரல் - சாரீரம், 363.
 சூரல்சூரலாகப்பண்ணல், இசை, 223.
 சூரவம்பாவை - சூராமரத்தின்பூ,
 சூரவர், 80. [377, 458, 777.
 சூராவரும்பு, 483.
 சூரிசிறந்தபுதல்வன், 97.
 சூருக்கள் - ஆசிரியர், 4.
 சூருகு, 253.
 சூருகுபாய்தடங்களாய், 254.
 சூருகுலத்தைவிளக்கிட்டாள், 753.
 சூருகுலம் - சிவகன்பிறந்தகுலம், 91,
 528, 549, 753, 875.
 சூருதத்தை - சீத்தத்தன் (சிவகன்தோ
 முன்) தாய், 523.
 சூருதிக்கண்ணீர், 671.
 சூருதிக்கார்தன் - செங்கார்தன், 483.
 சூருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரங்கரம் - அ
 ஸ்தினபுரி, 633.
 சூருதிச்சாந்து - சூருமச்சாந்து, 206.
 சூருதித்துகில் - செம்பட்டு, 206, 282.
 சூருதிவாளரவு - செம்பாம்பு, 666.
 சூருதிவான் - செவ்வான், 656.
 சூருந்தமரம், 68, 358, 459.
 சூருமித்து - முழங்கி, 162. [796.
 சூருமை-நிறம்; சூரு, ஈறுகிரிந்தது; வி.
 சூருவிசேர்மலை, 646
 சூராய், அசை, 558.
 சூலக்கண்ணியர், 118.
 சூலஞ்செய்தருமார், 846
 மகளிர்தம்
 வன்கிரி, 361.

சூலதெய்வத்தைவணங்கல், 71.
 சூலம்புரிந்தனையதோர்கொடி, 60.
 சூலம்புரிந்தனையவதிபதி, 176.
 சூலமகளிற்கற்பு, 18
 சூலாய் - வளைத்து, 725.
 சூலாய - செய்யப்பட்ட, 636; நிலை
 பெற்ற, 304
 சூலிகச்செப்பு, 195.
 சூலிகமார்த்தகொழுந்தாமரை, 489.
 சூலைவட்டம் - அம்பிற்குதை, 633,
 சூலைவாழை - ஒருவகைவாழை, 356.
 சூவட்டின்வீங்கி, இன் உவம்பொரு.
 சூவலி - சூவித்து, 613. [290.
 சூவளை, 849.
 சூவளைக்கண்ணிமொய்ம்ப, 362.
 சூவளைத்தண்டு ஓலைக்குச்சலாகையாத
 சூவளைத்தாது, 779. [ல், 204.
 சூவளைப்பூவுள்ளவைத்த ஓலை, 204.
 சூவளைப்பூவை நெரித்துவாங்கி, 703.
 சூவளைப்பூவைப் புறவிதழைக் கிள்ளி
 நெரித்து, 703.
 சூவளைமலர்விரவிய மது, 781.
 சூவளைமலை - செங்கழுநீர்மலை, 81.
 சூவளையங்குழி, 26.
 சூவளையின் அகவிதழ்த்தடிப்பவ்வள
 வு சந்தனம்பூசி, 190.
 சூவளையும், உம்மை-சிறப்பும்மை, 21.
 சூவளையையளவுள்ள, ஏ-தேற்றம், 78.
 சூவளையோடை, 26. [808.
 சூழகாரும் - இளையார்தோளைக்கூடும்,
 சூழகு - இளமை, 798.
 சூழங்கன்மலை, 230, 264, 438,
 591, (கூர்ம, கண்ணானவ, 71;கண்
 ணன்மணம். 51; 126.)
 சூழல் - வேய்ங்குழல், 132, 166.
 சூழல்கைசெய்து, 394.
 சூழல்நிமிர்கிளவியார், 456.
 சூழல்புணாகிளவி, 441.
 சூழல்பொதிந்ததிஞ்சொல்லாள், 365.
 சூழல்வாய்க்கிடந்ததோதை, 543.
 சூழலுடைச்சிகழிகை - சூழற்சியையு
 டையமயிர்முடி, 329.
 சூழலுறுகிளவி, 128.
 சூழலேங்கு மாறேங்கி, 854.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

குழலோன் - வேய்ங்குழல்வாசிப்பவன், 206.

குழலிக்கோட்டிளம்பிறை, 55.

குழலிகள் - பெண்ணும்ஆணும் (உயர்திணை) 821.

குழலியஞ்செல்வன்-இளஞாயிறு, 536.

குழலியமுல்லை, அ - அசை, 376.

குழற்சிகை, 80.

குழற்புரியினால்யாத்து, 583.

குழாசி - உருளையின் குறடு; 644.

குழாமாலை, 618.

குழிமதுக்குவளை, 565.

குழிய - குழிந்திருத்தலின், 780.

குழ - ஆசாரிய, உபாத்தியாய, சாதுக்கள், ஐ. 4.

குழும - முழங்க, 152.

குழுமியம் - குழுமு இயம்; 603.

குழை - கொழுகாட்டுதற்குப்பண்ணுத்துளை, 404.

குழைஞர்காதிவல்லீசு, 214, 598.

குழைக்கீழ்மகரம் - மகரகுண்டலம், 196.

குழைகள்தாழ்ந்து சாந்தின்வாய்நக்கிமின்ன, 324.

குழைகளும் தோடும், 695.

குழைசிதறி மகளிர் அழுதல், 680.

குழைந்தான் - வருந்தினான், 433.

குழைந்திழைந்து - மெல்கிக்கலந்து, குழைந்தினைதல், 164. [373.

குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்கொற்றவன், 697.

குழைமுருஞானமென்னும் குமரி, 116.

குழைமுகப்புரிசை, 87.

குழைமுகமிடவயிற்கோட்டி, 774.

குழையற்கென - குழையற்க என; வி. 10.

குழையாற் பொறியொற்றுபு, 517.

குழையும் தோடும், 485.

குழையொருபால், 911.

குளங்கரை - குளக்கரை, 437.

குளந்தூம்புவிட்டு, 798.

குளநெல் - ஒருவகைநெல், 112, 717, 752.

குளிக்கும் - தோற்கும், 621.

குளிர்தல் - தங்குதல்; திசைச்சொல், 156, 464, 521, 573.

குளிர்ப்பித்தார், 714.

குளிரும் - தங்கும்; திசைச்சொல், 521

குற்றேல் - குற்றேவல், வி. 318, 342.

குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 58, 779.

குறடு - அச்சக்கோப்பது, 253.

குறள் - குறையவடிவமுடையது, 193.

குறளர், 810.

குறளி - குறியவள், 484.

குறிக்கொண்டு - கைக்கொண்டு, 158.

குறிஞ்சிசிலம், 458, 611.

குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குமம், 460.

குறிப்பிலுமரன்யாரென்றுநோக்க, 506.

குறிப்பு (தொனி) பொருள், 17, 28, 33, 191, 404, 405, 407, 435, 438, 714, 715, 724, 748.

குறிப்புமொழி, 92.

குறிப்பெச்சம், 304.

குறத்தாட்குயிற்சேவல், 198.

குறத்தோட்டி, 536.

குறநரி, 247.

குறநிலமன்னராதற்குரியோர், 740.

குறநெறி பயின்றகூந்தல், 461.

குறம்பர் - வேடர், 324.

குறம்பல்கால் - அணுகிப்பலமுறை,

குறம்பு - அரண், 366. [461.

குறம்புகள் - பாலைநிலத்தூர்கள், 796.

குறம்பூழ் - ஒருவகைப்பறவை, 483.

குறம்ப்பாக்கு, திசை. 201.

குறமுயலின்ருகுதி, 57.

குறவழிக்கொள்ளுமவாட்கண், 870.

குறை - காரியம், 482.

குறைக்குடம்பட்டான், 316.

குறைப்பணி, 41.

குறைப்பனைக்குழாங்கள், 803. [781.

குறையணிகொண்டவாதேயோடி,

குறையரவு - குக்குடஸர்ப்பம், 377.

குறையிரத்தல், 149.

குன்றத்துச்சிழிப்பழிவிளக்கிட்டு, 83.

குன்றனை - சலிப்பிலான், 72, 423, 476,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

குன்றிமணி, 570.

குனிகொள் - குனிவுகொள்; வி. 217.

குனிவளர்சிலை - குனிவுவளரும்விலை,
7. 152.

கூ.

கூஉய், கூவியென்னும்இகரவீறுதிரி
ந்தது, 31.

கூகை-ஒருவகைக்கொடி, 555. [630.

கூகை பகலிற்சூழறல் தீயநிமித்தம்,
கூட்டார்க்கெறிந்தபஞ்சிற்சூடியபளிங்
கு, 350.

கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகிய
நோக்கு, 571.

கூட்டு - மண்திரள், 242.

கூட்டுண்ட - திறைகொண்ட, 440.

஁டுணும், 46.

கூடநிமிர்தல், 495.

கூடம் - இசைப்பொல்லாமை, 221;

இல்லுறுப்பு, 698.

கூடற்சூழியை இழைத்தல், 313.

கூடார்க்கடந்தான், 740.

கூடாரமாதம், 673.

கூடின்று - கூடியது, 32.

கூடு - உடம்பு, 160.

கூத்ததூல், 43.

கூத்தரூதபள்ளி - நாடகசாலை, 52.

கூத்தி, 361.

கூத்தியரின்பல், 483.

கூத்தம், பாட்டும் வருத்தார், 752.

கூதிர்க்காலம், 773.

கூதிர்க்குரியது, பாலமுசில், 591.

கூந்தல்தொடேல், (ஆணை) 866.

கூந்தலின்னும்பால், 54.

கூந்தலேந்தியகருகு, [கூந்தல்-தலை].
50, 694.

கூந்தளம்பாவை - பூவ்சேடம், 489.

கூந்தற்குமிப்பிடி, 263.

கூம்பு - பாய்மரம், 162.

கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், 481.

கூர்ப்பிடுதல் - கூர்மையிடுதல், 665.

கூவித்து - கூவுவித்து; வி, 251.

கூழை - கூந்தல், 436; மயிர்ப்பாடு,
486.

கூழைமௌவல், 152.

முழிலைத்தாமரை, 829.

கூற்றங்கள்பலவுந்தொக்க கூ,

கூற்றமொப்பான், 343.

கூற்றங்கொண்டோட, 454.

கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டி - யம்

னைக் கைத்தட்டிஅழைத்து, 333.

கூற்றம் கயிறுநீஇக்காட்டியிட்டார்,
708.

கூற்றம்கூற்றம், வினாவு, 194.

கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்தது, 630.

கூற்றரும்குருதிவாள், 88.

நிற்காட்டில், 285.

கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்ந்தது, 529.

கூற்றுநாவணையவாள், 820.

கூற்றொடுகொம்மைகொட்டிவெ, 645.

கூறிக்காணீர், 208.

கூன்களும் குறளும், 236.

கூனார், 236, 810.

கூனி - சண்பகமாலை.

கே.

கெட்டேன், இரக்கக்குறிப்பு, 276.

கெடலரும்குறையகொற்றம், குறைய-

அசை, 558.

கெடிது - ஒருவகைமீன், 430.

கெழிய - கெழுவி, 158.

கெழுமினார்க்கு - பொருந்தினார்க்கு,
233.

கெழுவி - பொருந்தி, 355.

கே.

கேட்டவர்மருளக்கொடுத்து, 741.

கேடகங்கள், 642.

கேண்மினமிது, அம் - அசை; 848.

கேண்மையைவினைத்தி, 381.

கேமசரி - சீவகன்மனைவிசுளநீர்ஒருத்
தி. 427.

கேமமாபுரம் - சுபத்திராணுடையணர்,
426.

கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில்மணி
யழுத்துங்குழி, 780.

கேவலக்கிழவன்-அருகன்; னை. 262.

கேவலஞானம் - திரிகாலவணர்ச்சி,

கேவலஞானவரணியம், னை. 895.

கேவலதரிசனுவரணியம், னை. 895.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கேவலமடந்தை - முத்தியாகியமங்கை; ஐ. 14, 905.

கேவலோற்பத்தி - கேவலஞானத்தின்தோற்றம், ஐ. 888.

கேழ்த்தெழுந்து-நிறத்தெழுந்து, 750.

கேழல் - குளநெல், 420.

கேள் - கணவன், 317.

கேள்வித்துறைபோய் - கேள்வியில்முற்றி, 221, 690, 718.

கேள்வியும்சாட்சியே, 592.

கேளாது - உடன்படாது, 379; முடியாமல், 527.

கை.

கை - காம்பு, 255, 758; சாந்தாற்றியினுறுப்பு, 256.

கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார், 251.

கைக்கிளைவகையாகியஇராக்கதமென்னுமனம், 81.

கைகடுத்து, 332.

கைகவி நறுநெய், 126.

கைகழுவல், 389.

கைச்சுரிகைக்கட்டில், 174.

கைத்தலத்தகன்றபந்திற் கைப்படுவான், 411. [471.

கைத்தளம் - ஒருவகைக்கருவி, 458,

கைத்து - செலுத்தி, 775.

கைதிரண்டவேல், [கை - காம்பு.] 758.

கைதைவேலி, 170.

கைநிகரமைந்தவேல், 426.

கைப்படுதி - காண்பாய், 469.

கைப்படு பொருளி லாதான் காமம்போற் காளை மீண்டான், 652.

கைபுடைத்து, 636.

கைபோய் - முற்றக்கற்று, 218.

கைம்மலர்க்கார்தள்வேலி, 68.

கைம்மலர்ந்தனையகார்தள், 362.

கைம்மறித்தகார்தள் - கைகவித்துவிலக்கின கார்தள், 366.

கைம்மாறில்லையே, 752.

கைம்மிகவென்னும் மெய்ப்பாடு, 219.

கையரிக்கொண்டு - கைகளாலே அரித்தல்கொண்டு, 17.

கையரிக்கொண்டுங்காணுள், 451.

கையலகு, 183.

கையலாஞ்சிலை, 502.

கையாறு-செயலறுதல், 96, 95, 123.

கையாறென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.

கையுறையெழுதினர், 254.

கையூழ், இசை. 201.

கையெறிந்து (தட்டி) நக்கார், 179.

கைவட்டினை, பா. 374.

கைவரையன்றில்லாமடங்கல் - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத சிங்கம், 128. [794.

கைவலச்செல்வன் - அருகன், ஐ.

கைவலத்தொழிந்தார், 610.

கைவிதர்ப்ப, 688.

கைவிரனுதியிற்சட்டி, 656. [498.

கைவிலிலுங் கணையுமில்லாக் காமன்,

கைவிளக்கு, 452, 679, 790.

கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த, 925.

கொ.

கொக்கரிப்பு - விளித்தல், 104.

கொக்குகிர்போலும் வெண்ணேசோறு,

கொங்கு - தேன், 20. [862.

கொங்கு கொப்புளிக்கு நீலமலர், 637.

கொங்கு சூழ்குழல், 288.

கொங்கு விமுகோதை, 49, 774.

கொச்சக ஒருபோகு, 179, 198.

கொச்சகம், 200.

கொட்டமேகமழும், 742.

கொட்டில் - வில்பயிற்றுமிடம், 301.

கொட்டுப்பிடி - கொட்டாப்பிடி, 810.

கொட்டுப்பிடிபோலும் கூனும் குறஞ

ம், 810.

கொட்டை - கடைமணி, 40.

கொட்டைக்கவரி, 626.

கொட்டையம்புரோசை, 535.

கொட்டி - குதிரைக்கதிவிசேடம், 169.

கொடி - துவசம், 166.

கொடிக்கரும்பு, 355.

கொடிப்புருவம், 201.

கொடிப்புல், 283.

கொடிப்புற்று, 384.

கொடிபடத்திரிந்திவ, குதிரை, 518.

கொடிபல அணிந்தமார்பிற் கோவிந்

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கொடியின்னிடை, 389.
 கொடிமுறிச் சிழங்கு, 367.
 கொடியுக்கு, 55.
 கொடியணிந்த குஞ்சரம், 646.
 கொடியணிந்தமார்பு, 622, 654, 660,
 714, 715, 842.
 கொடியெடுத்தது, 259.
 கொடிவலம் - காக்கைவலம், 372.
 கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 577.
 கொடுங்கோலால் வருந்திங்கு, 81.
 கொடுங்கோள், முன்னிலைப்பன்மை,
 427.
 கொடுமரளியினர், 134.
 கொடுமோ - கொடு; மோ, முன்னி
 லையசை, 219.
 கொடைக்கடன், 115.
 கொடைக்கு ஒருவன், படைக்கு ஒரு
 வன், பழ. 145.
 கொண்டதெல்லாம், 118.
 கொண்டாட்டம், 74.
 கொண்டார் - ஏற்றார், 11.
 கொண்டார் குடங்கையளவே யுள
 கண்ணினான், 11.
 கொண்டுகூட்டு, 900.
 கொண்டுகூதல், 14, 54, 478.
 கொண்டுவாருங்கோள், 406.
 கொண்டேத்தல், 184.
 கொண்டை - ஐம்பாலில் ஒருவகை,
 702.
 கொண்ம = கொண்ம - மே க ம்,
 வி. 139.
 கொண்மென - கொண்மினென; வி.
 20.
 கொத்தலர்த்தும்பைரூடி, 658.
 கொதிதருவேலினான், 396.
 கொந்தழல், 651.
 கொப்புள் - கொப்புளம், 166.
 கொம்மை - பெருமை, 683.
 கொம்மென வுயிர்த்து, 100.
 கொம்மென வுலர்த்தி, 771.
 கொம்மை கொட்டல் - தட்டியழைத்
 தல், 333; புறத்தைத்தட்டல், 166;
 பொய்க்கத்தட்டல், 535.
 கொய்சகம், 391.

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்த குளிர்
 பூம்பிண்டி, ஐ. 419.
 கொய்தாமமலை, 619, 636.
 கொல்லாமை, ஐ. 832.
 கொல்லாவண்டி - ஒருவகைவண்டி,
 263, 264; கள்ளிக்கோட்டை முத
 லிய இடங்களில் மாடுகட்டிய கூட்
 டிவண்டி, கொல்லர் வண்டியென
 வழங்கப்படுகின்றதென்பர்.
 கொல்லிப்பாவை, 64, 204.
 கொல்லியல்லவேனெடுங்கண்ணியர்,
 268.
 கொல்லுதல் - தடுத்துக்காத்தல், 839.
 கொல்வளர் வேல், 433.
 கொலைத்தலையவேல், தலைய - வினைக்
 குறிப்பு; 29.
 கொலைநர் - கொலைஞர், 802.
 கொலையிலாழி - அறவாழி, ஐ. 370.
 கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச்சொல்லு
 ம்பழி, 345.
 கொழித்துணர்குமர - திங்கைநீர்க்கி
 நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே,
 845.
 கொழிப்பில்பொன் - ஒட்டற்ற்பொன்,
 196.
 கொழுங்கயற் கண்ணினார், 696.
 கொழுமலர்க்குவினைப்போது: மலர், மு
 தற்கேற்ற அடை, 383.
 கொள்கை - விரதம், 125, 129, 531.
 கொள்ளாதகடல் - கரைபுரண்ட
 கடல், 153.
 கொள்ளி, 37, 140,
 கொள்ளிமண்டிலம், 518.
 கொள்ளிவட்டம், 244.
 கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய், 638.
 கொள்ளுதல் - கோள், வி. 382.
 கொள்ளி - கொளுத்தி, 273.
 கொளுத்தக்கோடல், 576.
 கொளுத்தி - பொருத்தி, 206.
 கொளையமைத்து, 485.
 கொற்பழுத்தெரியும் வேலார், 136.
 கொற்றம் வைப்பின், 66.
 கொற்றவன் பரிதியாக, 733.
 கொற்றவி - அரசி, 754.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கொறுகொறுப்ப - கோபிப்பன, 592.
கொன்றாய் - வருத்தினாய், 196.
கொன்றை, சிவபெருமானுக்குஅடையாளப்பூ, 68.
கொன்றையினுஞ்சடை, 16.

கோ.

கோக்கணம் - அரசரினம், 266.
கோங்கமரம், 457, 471, 559, 650.
கோங்குபூத்துதிர்ந்தனது, 650.
கோசலதேயத்தரசன், 633.
கோட்டுறைவின்றியாக்கி, 603.
கோட்டகம் - பயிருடைத்தானை, 18.

கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 83, 555.
கோட்டவீணை - கோட்டுறுப்பையுடையவீணை, 331.
கோட்டி - ஒருவரோடுகூட இருத்தல், 312; சாய்த்து, 460.

கோட்டியிலேறு, 134.
கோட்டிளந்திங்கள், 127.
கோட்டுமண்கொண்டமார்பன், 662.
கோட்டுமீன் - சுரு, 672.
கோட்பாட்டையுடையவயிரம், 197.
கோட்புகாதகன்னிக்முருகு, 56.
கோட்புலியினம், 136.

கோடகம் - ஐவகைமுடிகளுள்ளன்று, 867.
கோடணை, 185, 874, 889. [867.
கோடாதஞ்சுங்கோல், 6.
கோடாலி, 133. [10, 674.

கோடி - அநேகர், 197; இருபதுபட்டகோடிகம்-தட்டு, 111; பூந்தட்டு, 783.
கோடித்து - அவங்கரித்து, 143.
கோடிபயக்கலாதுகின்றயானை, 658.
கோடும் பறைகளும், 541.

கோண்மா - புலி, 346.
கோண்முகப்புலி - கொல்லுமுகத்தையுடையபுலி, 147.

கோணம் - குறுந்தெரு, 188.
கோணைக்களிறு, ஐ - அசை, 13.
கோணப்போர், 195, 250. [464.
கோதம் = குரோதம் - பொல்லாங்கு, கோதாவரி - நந்தகோன் மனைவி, 149.
கோதுசெய்குணக்கோது - நன்றிமுத்தல, 77.

கோதை - பூமாலை, மார்பிலணிபுமாலை, 132, 724, 811.

கோதைகண்படுக்கும் குழல், 110.
கோதைதித்திலம், உம்மைத்தொகை, 53.

கோதையர் - கோதாசிய பொருளையுடையவர், 900.

கோதையருவி, 165.
கோதையும்தாரும் பிணங்க, 615.
கோதையும்தோடுமின்ன, 229.
கோதையும் மாலையும், 568.
கோப்ப - எதிர்க்க, 383.

கோபக்குறிப்பு, 82.
கோபித்தயானையின்தன்மை, 323.
கோமானின்றிகேவருகென்றான், 754.
கோமுகன் - காமுகன் தம்பி, 656.
கோய் - குகை, பரணி, 236, 256, 555.
கோயில்வட்டம், 288.

கோயில்விலாவணை - அரண்மனையிலுள்ளார் அடிதல், 860.
கோல்-கிரட்சி, யாழ்க்கரம்பு, 68, 144.
கோல்பொரச்சிவத்தவிரல், 203.
கோல்வள்ளம்-விளிம்புபிரம்புகட்டினவட்டில், 781.

கோலம் - குவளைப்போது, 290.
கோலமவீற்றிருந்ததோளான், 290.
கோலவியாவெஞ்சிலையான், 315.
கோலிளகிற்று - அரசன் இறந்தான், 622.

கோலொற்ற - அம்புதொடுத்தற்கு, 245.
கோவன் - அரசன், 537; இடையன், 143.

கோவிந்தராசன் மாடத்திலிருந்து படைகாண்டல், 624.

கோவிந்தன் - சீவகன்புத்திரருள்ளொருவன், 846; நந்தகோன், விசயைசதோதரன்; இவன்கோவிந்தமகாராசனெனவும் கூறப்படுவான்.

கோவிந்தன் வாழ்கவென்று, 658, 660.
கோவிந்தை - நந்தகோன்மகள்; இவள் பதுமுகம்மனைவி, 149.

கோழி, 611
கோழிச்சண்டைமுதலியன, 23.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கோழிநாமத்தரவு - குக்குடஸர்ப்பம், 514

கோழிமேலெறிந்த குழை, 33.

கோள் - கொலை, 84.

கோள்வயிரம் - கோட்பாட்டையுடைய வயிரம், 196.

கோளகை - யானையின் தந்தப்பூண், 32, 197.

கோளியங்குழை, 127.

கோளுடைக்கிழமை, 291.

கோளுலாஞ்சிங்கம், 232.

கோற்கடல்மன்னன், 795.

கோற்றொழிப்புரிசை - தொழிபேரல்வளைந்த மதில், 536.

கோனாமகன், 707.

சு.

சக்கரச்செல்வம், 799.

சக்கரப்படை, 89.

சக்கரபூகம், 234.

சக்கரவர்த்தி, 16, 360, 454, 882.

சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 360.

சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி, 697.

சக்குதரிசனுவரணியம், ஐ. 895.

சகடம் - வண்டி, 115.

சகுனம், 519.

சகோடயாழ், 186.

சங்கத்தார்சொற்கள் ஆராய்ந்தமை, 5.

சங்கநீணிதி, 47, 682.

சங்கம் - ஓரொண்; 156; மங்கலத்திற்குரியசங்கு, 216.

சங்கமுரண்நன், 550.

சங்கரசாதி, 41.

சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனனுடைய மலை, 290.

சங்கறுக்குமொலி, 864.

சங்கிலியை வலிக்கும்நாய், 647.

சங்கிரந்ததிகள், 777. [170.

சங்குடைந்தினையவெண்டாமரை,

சங்குவிம்முரித்திலம், 49.

சங்கேதம், 286.

சச்சந்தனன் - சச்சந்தன், 783.

சச்சந்தன் - சீவகன்பிதா, சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன்.

சஞ்சவலனக்குரோதம், ஐ.

சஞ்சவலனமாலைய, ஐ. 894.

சஞ்சவலனமானம், ஐ. 894.

சஞ்சவலனலோபம், ஐ. 892, 894.

சட்டகம் - சட்டம், 727.

சடங்கு - கிரியை, 255.

சண்டம் - கொடுமை, 734.

சண்டமன்னன், 134.

சண்டையிலேகொள்ளுமிடத்தைக் கொள்ளல், 490.

சண்பகச்சரம்பல் - சண்பகப்பூவாடல், 679.

சண்பகப் பூங்குன்றொப்பான், 650.

சண்பகமரம், 471, 559.

சண்பகமாலை - விசையயின்தோழி, 100.

சதக்கினி - நூறுபேர்களைக்கொல்லுவதொருபடை, 37.

சதங்கைமாலை - ஒருதலைமாலை, 591, 768, 908.

சதங்கைமாலை சக்கரமென்ன, 768.

சதுக்கம் - நான்மறருக்கடுமிடம், 40.

சதுத்தம்பவேதிகை - நான்குதூணுள்ளதிண்ணை, 710.

சதுமுகமாக - நான்குவகையாக, 236.

சதுரிந்திரியசாதிநாமகர்மம், ஐ. 893.

சந்தத்தாண்டகம் - சந்தவழமிக்கும் தாண்டகவழமிகாதும் வரும்செய்யுள், 2.

சந்தம் - நிறம், 348.

சந்தனஆலவட்டம், 556, 714.

சந்தனக்களி - சந்தனக்குழம்பு, 503.

சந்தனக்காவு, 373.

சந்தனக்காற்று, 555.

சந்தனச்சாந்தச்செப்பு, 256, 884.

சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர் த்திங்கள், 666.

சந்தனத்தளிர்மாலை, 769.

சந்தனத்தாரையை, கூ - முகமாச்ச்செலுத்துங்கருவி, 770.

சந்தனத்தால்நிலத்தைமெழுகல், 197.

சந்தனத்தேய்வைவகொட்டி, 191.

சந்தனத்தோணி, 293.

சந்தனத்தளிர்ந்தல், 170.

சந்தனம் வாய்மெழுக்கிட்ட, 404.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சந்திரதிசுக்கட்டு, 123.
சந்திரகார்த்தக்கல்நீர், 378.
சந்திரகார்த்தமென்னுந்தண்மணி, 180.
சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்
குக்கீழுள்ளது, 167.
சந்திரன், 671.
சந்திரனிடத்துமுயல், 81.
சந்திராபநகர் - தனபதியின்நகர், 372.
சந்திராபரணமென்னும் சோதிடநூ
ல், 190.
சந்திரோதயம் - ஒருமலை, ஒருநகர்,
351, 452.
சந்திரோதயவருணனை, 452.
சந்திராகம் - கவசம், 646.
சம்மியக்கியத்தியாத் தவம், ஐ. 892.
சம்மியத்துவப்பிரகிருதி, ஐ. 892.
சமசந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடியும்
தாண்டகவடியும் ஒத்துவழங்கப்பெ
ற்றசெய்யுள், 2.
சமம், இசை. 227.
சமயநூல்கள், 315.
சமயமிருக்கும் ண்டபம், 685.
சமயம், 170.
சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமி,
ஐ. 872.
சமவசரணம் - ஜினாலயம்; இதனியல்
பை, 871 - ம் பக்கத்துக்குறிப்பா
லுணர்க, 129.
சமழாது - வருந்தாது, 302.
சமாவர்த்தனம் - பிரமசரியவிரதத்தை
ஒழித்தற்குச்செய்யுங்கிரியை, 152,
252, 254.
சயந்தம் - ஒருநூல், 206. [828.
சயமதி - பவணமாதேவன் மலை, வி,
சயை - திருக்கயை, அஷ்டமி, திரயோ
தசியென்னுந்திசைகள், 181.
சாகுடம்கட்டல், 492.
சரணம்நான்கு, ஐ. 3, 121.
சரவு - சரயுநதி, 18.
சரியைகோடல் - பிணைக்குச்செல்ல
ல், ஐ. 818, 891.
சருக்காபப்பணம், 252.
சல்லியும்தூக்குமாகவிட்ட முத்தமா
லையையுடையருடை, 351.

சலசயனம், 490.
சலசல, 31.
சலஞ்சலச்சங்கு, 60, 101, 610.
சலஞ்சலவடிவச்செப்பு, 711, 713.
சலநிதி - சேவகன் தோழர் ஐஞ்ஞாற்று
வருள் ஒருவன், 625, 662.
சலாகை - இருப்புநாராசம், 204, 490.
சலாகைமயின்ன, 780.
சலட்டி - அழித்து, 507.
சவரர்வாழ்க்கை - வேடர்வாழ்வு, 484.
சலிமது - செவ்வித்தேன், 662.
சளி - குளிர்ச்சி, 490.
சன்மார்க்கமதி, ஐ. 891, 892.
சனம் - ஜனம், 41, 253.
சா.
சாகரத்ததன் - விமலையின் பிதா.
சாகரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 522.
சாசாரன் - கற்பலோகம்பதினாறுள்ள,
12-வதாகிய ஸஹஸ்ராரகற்பத்தினு
ள்ளவன்; ஐ. 619, 838.
சாடி, 473.
சாணிடைநெடியவாட்கண், 709.
சாத்து - வாணிகர்திரள், 519.
சாத்திரி - பரணிக்கட்டு, 1556.
சாதகஞ்செய்தல், 97, 127, 168, 494.
சாதகம், 494.
சாதாரண சரீரம், ஐ. 893.
சாதிப்பன்மை, 275, 452.
சாதிவொருமை, 67, 69, 221.
சாதிவைரம், 507.
சாதுசரணம் - நான்கு சரணங்களுள்
ஒன்று; ஆசிரியர் முதலியோரை
வணங்கல், ஐ. 4.
சாதுயர், 483.
சாந்தகங்குழியு, 736. [ன், 385,
சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தா
சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டம், 256.
சாந்திக்கத்து, பர. 206, 711.
சாந்திரமானபகும், சோ. 155.
சாந்தின்மேற்றொடுத்த தீந்தேன்,
532.
சாந்துக்கோய - சந்தனப்பரணி, 236.
சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின்பொருட்
டுவிடப்பட்ட இறையிலிநிலம், 743.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சாம்பினுன் - கெட்டான், 374.
சாம்பினீர் - குவிந்தீர், 686.
சாம்புதல் - மேனிவாடுதல், 225.
சாமகீதம், 592.
சாமம் - ஒருபாயம், 231, 282.
சாமரம், 112.
சாமரை, 134.
சாமரைவெம்பரிமான், 243.
சாமன் - காமன்தம்பி, 502.
சாமி - ஸ்வாமி; தலைவன், பா. 6, 260, 507, 546, 904.
சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 364.
சார்பும் திண்ணையும், 39.
சாரணரிருவர், ஐ. 794.
சாரணரிருவர்க்கு இருசுடரு வமை, ஐ. 840.
சாரணரைத்துதித்தல், 371.
சாரல், 366.
சாரிகை திரியும்யானை, 656.
சாரியை, 30, 113, 114, 292, 665, சாரீரவீணை, 201, 594. [755].
சாஸ், 27.
சாலிகை - கவசம், 642.
சாலை - அறச்சாலை, 97, 753,
சாவாகிடந்தார், (நிகழ்காலம்), 881.
சாற்றி - அமையச்செய்து, 568, 663.
சாற்றினுன் - பலரறியக்கூறினுன், 77.
சாற்றாமாயிருந்தது, 571.
சாறயர்ந்து - விழாச்செய்து, 364, 693.

சி.

சிக்க - அகப்பட; திசைச்சொல், 9, 10, 551, 839.
சிகழிகை - மயிர்முடி, 383, 425.
சிகழிகையின்வடிவு, 705. [705].
சிகை - தலை, 184; முடி, 64.
சிக்கக்குட்டி, 115.
சிக்கக்குழுவியினியறு, 484.
சிக்கஞ்சூழ்த்தவேங்கையினம், 509.
சிக்கத்தூரிபோர்த்தகேடகம், 628.
சிக்கடப்பதுபோற்சேர்ந்து, 754.
சிக்கநாதன் - உலோகபாலனுடைய வீரன்.
சிக்கநோக்கு, 460.

சிக்கம், நரிவலைப்பட்டது, 562.
சிக்கமடங்கல், 124.
சிக்கவேற்றை - ஆண்சிக்கம், 203.
சிக்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்த சிறுநரிக்குழாம், 325.
சிக்களம் - ஒருவகைக்கூத்து, 206.
சிக்கி ஒருமருந்து, சுக்கு, 379.
சிக்கினார் = சிக்கினார்; வீ. 821.
சிக்கிலிப்பறவை, 720.
சித்தசரணம் - நால்வகைச்சரணத்துள்ளன்று, ஐ. 34.
சித்தபரமேஷ்டிகள் - ஸித்தர். ஐ. சித்தர் - இருடிகள், 224. [292].
சித்தராருடமென்னுனால், 383.
சித்தசேஷத்திரம் - முத்தியிலகு, ஐ. சித்திரகூடம், 620. [290].
சித்திரகூடமலை, ஐ. 357, 419.
சித்திரச்சுருங்கை, 48.
சித்திரப்புற, 176.
சித்திரம், 183.
சித்திரமாமண்டபம், 685. [மி, 466].
சித்திரமாமாலை - பவதத்தனுடையமா சித்திரமெழுதல், 303, [து, 489].
சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்ட சித்திராவைகாசியிற் குடகமலையிற் காரகாலம், 612.
சித்தர்ந்து - சித்தி, 333.
சித்தர்தேன் - பரக்கக்கூறினேன், 914.
சித்தரி, 811.
சிதைந்தது - தன்மைகெட்டது, 295.
சிதைப்பருஞ்சேற்றத்துப்பு, 187.
சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னும் மெய்ப்பாடு, 219, 302, 723.
சிந்தாமணி, 99, 685, 914,
சிந்து - குறள்வடிவத்திற் சற்று உயர்ந்தவடிவம், 193, 810.
சிந்துரப்பொடி, 83. [டம், 56].
சிந்துராகரம் - உதயசிரியிலுள்ள ஓரி சிந்தைவருத்தம், 388, 387, 497.
சிந்தையிற்செல்வல், 363.
சிம்பற, 174, 204.
சிம்பு - தும்பு, 174, 204.
சிமிழ்த்தல் - அகப்படுத்தல், 335.
சிரமுட்டி, 492.

எண் - பக்க எண்.

சிரல்-மீன்கொத்துக்குருவி, 191.
சிரந்திரகு, 714.
சிரந்திரமணிகள், 638.
சிரித்தாற்பலையுருப்பேம், பழ.366.
சிரா ஐந்து, 379.
சில்சுணங்கு, 429.
சில்லம்போது, 130
சில்லரிச்சிலம்பு, 187.
சில்லென்கிளிகளினவி, 589.
சிலதன்-சோலையில் ஏவல்செய்பவன்,
சிலதியர் - சேடியர், 64. [789.
சிலம்பெருந்து, 506.
சிலம்பி, 612.
சிலம்பிதூவாற் சிமிழ்ப்புண்டசுங்க
மொத்தான், 335.
சிலம்பிலலந்ததுபோற் போர்வைபோ
ர்த்து, 108.
சிலம்பிலாய்ரோலுண்டானதூல், 335.
சிலம்பிற்சிலம்பும்அன்னம், 838.
சிலம்பின்வள்வாரச் சிறுபதை, இன்-
அசை. 144.
சிலம்பு - பக்கமலை, 361.
சிலம்புங்கின்னணியும், 576, 600.
சிலம்பும் கின்னணியும் கலையும் ஏங்க,
780.
சிலம்புரி=சிலம்புபுரி; வி. 60.
சிலம்பெனும்வண்டுபாட, 401, 828.
சிலம்பொடுதிலசுமுந்திருத்தி [பாதா
கிகேசம்], 689.
சிலாவட்டம், 362.
சிலேடை, 587 - 9, 594. [417.
சிலைகொணணிற்றீரத்திருந்துகற்பு,
சிலைத்தழும்பு, 11, 482.
சிலைதொட்டான் - வில்லையெடுத்தா
ன், 542.
சிலைபாரித்தான் - வில்லைவளைத்தான்,
சிலைபொரத் திரண்ட
187. [667.
சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோள்,
ம் - வாண்-
வட்டம், 191.
சிலையிட்டமிழ்த்தொன்றேதெவ்வரை
ச்செருத்தநம்பி, 736.

எண் - பக்க எண்.

சிலையுலாய்கிமிர்த்தமார்பன், 863.
சிலையைக்கொணையமைத்து - வில்லை
காணேறிட்டு, 485.
சிலையொடுதிரண்டதிண்டோள், 508.
சிலைவழிப்ப - வில்லைப்பயிற்ற, 426.
சிலைவித்தகனே, 444.
சிவந்தழன்று, 87-
சிவபெருமான், 184.
சிவிகை, 760.
சிவிகையேறிப்புகார், 600.
சிவிரி - கெடுத்தருத்தி, 33, 230,
293, 767, 768.
சிவிரியிலிருந்து ஆயிரம்தாராசென்
சிற்றம், 786. [தன, 768.
சிற்றடிச்சி, 545.
சிற்றணுக்கன், 136.
சிற்றுவலட்டம்-சிறுவிசிறி, 257.
சிற்றபுரிசிலைக்களமாக முதலொடுமுத
லேவந்தமெய்யுலவம், 91.
சிற்றப்புமை, 21, 41, 45, 57, 62,
64, 74, 78, 102, 197, 218.
சிற்றப்போகாரம், 887.
சிற்றிதும்அன்பில்லாத பெண்குந்தலை
யான்அணைவேன்,(வஞ்சினம்)582.
சிறியநோக்கா - சடைக்கணித்துப்பா
ர்த்து, 460.
சிறிய மோதிரங்கள், 780.
சிறியவர் கேண்மை, 418.
சிறியவர்செய்த தீமைகளைப் பெரியவர்
பொறுப்பர், 604.
சிறுகூறைபாகம் ஓர்கைபாகமுடுத்து,
சிறுசொல், 63. [758.
சிறுதேர், 32.
சிறுநாகம் யானையைக்கொல்லும்,
552.
சிறுபிடிசென்று, 617.
சிறுபுறம் - முதுகு, 191.
சிறுமி, 429.
சிறுமுதுக்குறைமை, 317.
சிறுமுதுக்குறைவி, 602. [753.
சிறுவர்ப்பயந்து இறைவற்றொழுவிர்,
சிறை - தடுத்தல், 831, 859.
சிறைக்கோட்டம் சிப்பித்து, 97, 685.
சிறைப்பள்ளி-சிறைக்கோட்டம், 451.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

சிறைப்புறம் - சிறை, 343.
 சிறையழிந்ததோர்செம்புனல், 519.
 சின்மணிமழலைநாவிந்கிண்குணி, 101
 சின்னத்துணி - சிறியதுணி, 850.
 சின்னப் பூவணிந்தகுஞ்சிச் சிதத்தன்,
 சின்னமலர்க்கோதை, 684. [650.
 சின்னீர்மாக்கயல் எதிர்த்தவேபோல்,
 732.
 சின்னீரிடத்தே கலங்கியகயல், 689.
 சினகரம்=ஜினக்கிருகம், பா, 371.
 சினசத்தை - பவதத்தன்தாய், 466.
 சினம்தலைப்பெருக்கி, 512.
 சினவுபொன்வான், 650.
 சினவுவாட்கண், 523.
 சினையிற்சூறுமுதலறிகளவி, 57.
 சினைவினை முதலொடுமுடிதல், 38,
 451, 748.
 சினைவினைமுதன்மேலேறல், 111,
 3.
 சிதத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஒரு
 வணிகன்; இவன் வெள்ளரிமலையி
 லிருந்து காந்தராசுவதத்தையை
 அழைத்துவந்தவன்; சிவசன் கோ
 முருள் ஓர்வன், கோலிந்தராசன்
 பிசா, கோலிந்தராசன் புத்திரன்,
 523, 621, 650.
 சிதமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 379.
 சிந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற; சிந்தா
 நின்ற, வி, 318.
 சிப்பிடச்சிவக்ருமவாணுதல், 753.
 சிப்பினுறை, 702.
 சிமான் - சிதத்தினுடைய மாமன்,
 சிமின், 97. [466.
 சிரியதுறவு, 760.
 சிலக்கடலாடி, 882. [124.
 சிலப்பயணம் காட்சிப்பயணம், ஐ. 124.
 சிலம் - நிலை, 264. 453, 816.
 சிலம் கூலியாக்கொண்டு, ஐ. 758.
 சிலமில்லன சினக்களிறகற்றுயின்,
 சிலவேலி, 120. [491.
 சிலாசாரம், பதினெண்ணாயிரம், ஐ.
 817.
 சிலைஅடைசின எலியிர்ப்படச்சுட
 டை, 551.

சீவ - ஜீவித்திறு, 102,
 சீவகசரிதை, 259, 782, 783.
 சீவகசாமி, 6, 667, 755.
 சீவகசாமியரே, 558.
 சீவகன் - இக்காப்பியத்தலைவன்.
 சீவகன் குணவிசேடங்கள், 349.
 சீவகன், தாயைக்காண்டல், 557.
 சீவகன் வஞ்சினம், 138, 238, 314,
 582, 600, 670.
 சீவகனது கேசத்தின் இயற்கைம
 ணம், 897. [897.
 சீவகனதுவாயின் இயற்கைமணம்,
 சீவகனுக்குச் சங்கிரன் உவமை, 114,
 120, 122, 142, 269.
 சீவகனுக்குச் சூரியன் உவமை, 216,
 429, 618, 671, 785, 719.
 சீவகனுடைய கேசாதிபாத வர்ணனை,
 429.
 சீவபுற்கலம், ஐ. 819.
 சீவரம் - துவருட்டினஆடை; இது
 பௌத்தர்களுக்குரியது, 421.
 சீவரம்போர்த்தல், 421.
 சீவிதம் - விருத்தி, 405, 625.
 சீழ்க்கை - நாவின் தலையைமடித்துச்
 செய்யும் ஒலி, 140.
 சீழ்க்கைக்கூத்து - சீழ்க்கையொலியுட
 னாகூத்து, 43.
 சீறபுவெருண்டான், 889.
 சு.
 சுக்கிரன் வாணக்கிட்டசுட்டிபோலமு
 னைத்தது, 255, 449.
 சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக்கருமங்க
 ளும்நங்கியபரமான்மாவாகத் தன்
 னைப்பாவித்தல்; இதுபரமான்மபா
 வனையெனப்படும்; பரமான்மபாவ
 னை, நான்குவகைத்து; இதனை ஸ்ரீ
 புராணத்தில் 24 - ம் தீர்த்தங்கரர்
 புராணத்தால் உணர்க; ஐ. 92,
 739, 895, 899.
 சுகதா - சுதத்தைத்தருபவனே, 899.
 சுகிரந்த - கிழித்த, 137.
 சுகிரபுரிநரம்பு - சீவிமுறுக்கினரம்பு,
 225. [893.
 சுருச்சை - ஜுகுப்பை, அருவருப்பு,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சுட்டி. ஒருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு
ஐந்திலம்பெற்ற கந்தருவம், 393.
சுட்டிடுங்கள், கள் - அசை, 803.
சுட்டு, 210, 720, 753.
சுட்டுப்பெயர், 436, 753.
சுட்டுப்பெயர், கதையைஉட்கொண்
டுவருதல், 7, 10.
சுட்டுப்பெயர், தகுதிபற்றிவருதல், 7.
சுட்டுப்பெயர் வினைக்கொருங்கியலல்,
சுட்டுவருவித்தல், 9, 28. [7.
சுடாதும் ஆமே, உம்-இசைசிறை, 423.
சுமென்மிசை மாரிசொரிய நிமிராவி
நாறும்மேனி, 720.
சுடுவில் - சுடுதலால், 131.
சுண்ணச்செப்பு, 884.
சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்ப, 34.
சுண்ணத்தை முதுகிலேதீட்டல், 191.
சுண்ணப்பட்டு, 34, 294.
சுண்ணப்பொடி, 270.
சுண்ணமேற்சொரிவார், 734.
சுத்தநிருத்தம், 206.
சுதங்கள் - ஸூத்தஜ்ஞானங்கள்; தூ
லுணர்ச்சி, ஐ. 885.
சூ.
சூரியகாந்தக்கல், 639.
சூரியன், 429, 671, 685, 719.
சூரியன், முகத்திற்குவலமை, 504, 719.
சூரியனைப்பாம்புசேர்தல், 329.
சூரியாத்தமயவருணனை, 441.
சூரியோதயம், 365, 414. [டம், 728.
சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமா
சூலம்வைத்தகோபுரம், 872.
சூலம்வைத்தமரடம், 728.
சூலம் - தோண்டல், 809.
சூழ்ந்துதகை - சூழ்ந்தகை; வி. 779.
சூழ்மணியாழி, 741. [ணி, 242, 881.
சூளாமணி-ஒரியானை, 727; முடியின்ம
சூளுறுவு - சபதம், 546. [மை, 617.
சூளுறும்=சூளுறுதும்; பண்மைத்தன்
சூற்பேய், 246.
சூன்று - தோண்டி, 192, 867.
சூ.
செருக்கும் - வெல்லும், 555.
செங்கமுடீர் உள்ளிதழ், 59.

செங்காந்தட்டி, 483.
செங்கோட்டியாழ், 186.
செங்கோல், 743, 744.
செச்சை - சட்டை, 324. [69.
செஞ்சொல்லாய் முற்படக்கினத்தல்,
செஞ்சொன்மாலை, 212.
செஞ்சோற்றுக்கடன், 647.
செண்டுவெளி, 87, 88.
செண்ணவஞ்சிலம்பு - நண்ணியதொ
ழிலையுடையசிலம்பு, 394.
செண்பகப்பு, 483, 777, 818.
செத்தல் - செத்துதல், 463.
செதிள் - தூளி, 846.
செதுமக - சாப்பிள்ளை, 338.
செந்தாமரைமகளையல்லது பெண்
சாராதமண்டபம் - சமயமிருக்கும
ண்டபம்; 685. [ன், ஐ. 740.
செந்தாமரைமேல்நடந்தான் - அருக
செந்தார்ப்பசுங்கிரியார், 312.
செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1, 732.
செங்கீர் - புதுகீர், 8. [776
செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலி மயிர்,
செந்நெருமுளையை வித்தல், 19.
செப்பட - செவ்விகா, 770.
செப்படுபஞ்சவாசம், 792.
செப்பினுள்துகிலஞ்சார்தும், 386.
செப்பினுள்மாலை, 488.
செப்போடு - ஒடு - எண்ணெடு, 174.
செம்பகை - யாழில்நரம்பினிசையா
ற்பிறக்கும் சூற்றத்துள்ளுன்று, 221.
செம்பட்டு, 57.
செம்பழுக்காய், 712.
செம்பாலை, 223.
செம்புகொண்டன்ன இஞ்சி, 137,
செம்புயிர் - மக்களிற் கீழானேருயி
ரும் விவங்கினுயிரும்; ஐ. 903.
செம்புருகுவெங்குகள், 37.
செம்பொற்கொடி-கனகபதாகை, 268.
செம்பொற்கூட்டு - பட்டம், 741.
செம்பொற்புரிசை, 197.
செம்பொன்னாமன் - கனகன், 492.
செம்பொன்வாயுளிட்டு, 240.
செம்பொன்கொடித்தேர், 129.
செம்மலர்த்திரு, 185.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்

செம்மலர்றுதல், 705.
செம்மற்று - தலைமைத்து, 21, 168.
செம்மார்திருந்தான், 681.
செம்மைமாதவர், 110.
செய் - உவமச்சொல், 717.
செய்குன்று, 50.
செய்ததற்பின், 192.
செய்தெனெச்சுஅடுக்கு, பிறவினை
கொள்ளல், 9, 31, 891.
செய்தெனெச்சுங்கள், காரணப் பொ
ருளவாதல், 533, 555.
செய்தெனெச்சுங்கள் செயப்படுபொ
ருளவாதல், 81, 294, 520.
செய்தெனெச்சுத்திரிபு, 41, 54, 68,
86. [கூடல், 25, 38.
செய்தெனெச்சம் விரித்தசொல்லொடு
செய்தெனெச்சமுடிபு, 62.
செய்பாவை - திரு, 676.
செய்யணிகலம், 42.
செய்யவாய் நெடியகண்ணுள், 502.
செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்
னவியாதல், 370.
செய்வசெய்க, 67.
செய்வசெய்தேன், 67.
செய்வதன் தொழில், 15.
செய்வதையெல்லாம், 106.
செய்வெனெச்சம் காரண காரியப்
பொருட்கண் இறந்தகால முணர்த்
தல், 15.
செயற்கையதூறு, 215.
செயிர்ப்பு - குற்றம், 475.
செருக்கற்றபஞ்சுமலர் - வாழின இல
வமலர், 676.
செருக்கிய - மயங்கிய, 596.
செருக்கியகண், 768.
செருக்கு - களிப்பு, 108.
செருக்கு - மயங்கி, 381.
செருக்குரம் சிறுபறை, 777.
செருமி, 45.
செல்லும் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்
காலமேயுணர்த்தும், 147.
செல்வத்தொடியே செல்வம்வருமொ
ழுங்கே, 574.
செல்வநாமன் - ஸ்ரீமான், 466.

செல்வநிலையானம், 69.
செல்வம்போர், 144.
செல்வம்மூன்று, 47.
செல்வர்க்கே சிறப்புச்செய்யுந் திருந்
துநீர்மார்தர், 731.
செல்வர்மனம், 418. [566.
செலக்குறையபடாததேயர் செல்வம்
செலவழுங்குவித்தல், 224.
செலவு - செல்லுதல், 201.
செலவுநேர்தல், 363.
செலவைக் குறிக்கொண்டு, 225.
செலீஇய - சென்ற, 729.
செல்வழிபாடராதி, 515. [414.
செல்வழியாழிநூறுத் தீஞ்சொலான்,
செல்வன் - நேரே, 18, 314, 599,
705, [162.
செல்வனம் - நேரே; அம், அசை,
செவ்வி - சமயம், 744.
செவ்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழ நீரினாறி
னஇஞ்சி, 775.
செவிட்டினோக்கி, 635.
செவிப்படிக்கம் - வலையையுடையப
டிக்கம், 711, 712.
செவிமதக் கடலங்கேள்விச் சீவகன்,
662.
செவி மூன்றுவகை, 787.
செழுந்து - செழுமை; உரிச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது, 716.
செழுமலர் - வளமையிக்க, 894.
செற்றவர்ச்செருத்தல் அறம், 261.
செற்றி - பின்னி, 88,
செறலின்கண்திணை மயக்கம், 486.
செறும்பு - செற்றம், 287.
செறுவார் - செறப்புவார், 157.
சென்றதோசெல்க - உலகத்துநிகழ்ந்
தபழி நிகழ்ந்தேபோக, 765.
சென்றார் வரையகருமம், 313.
சே.
சேக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி
சேக்கைமரீஇய சிங்கம், 681. [140.
சேட்டினுஞ்செழுங்கயல், 365.
சேட்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,
சேடர் - பெரியோர், 261. [429.
சேடன் - சீவகன், 614.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சேடி - வெள்ளிமலையின் மேலுள்ள
தொரு பகுப்பு,
சேணிகராலன் - மக, . . . [883]
சேணிகன் வரவு, 882. [883]
சேணிலத்தினைஞ்சிச்சொன்னான், 84.
சேத்தல் - துயிலல், 408.
சேதா, 125, 150.
சேதாநறுநெய், 150.
சேந்த - கோபித்தன், 104.
சேந்து - சிவந்து, 6. [408]
சேப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,
சேமத்தால் வைக்க - சேமத்திடத்தே
வைக்க; ஆல், உருமயக்கம், 205.
சேமவில், 249. [678]
சேய்ச்செந்தவிசு - மிகச்சிவந்ததவிசு,
சேய்த்து-செம்மைநிறமுடையது, 758.
சேய்பொற்கமலமகள், 679.
சேயுடம்பு - பெரியஉடம்பு, 286.
சேயுயர்மதில், 36.
சேயுயருலகம், 148.
சேரிப்பரத்தையர், 118.
சேலநடந்தாங்குமோடி; உம்மை - இ
சைநிறை, 845.
சேலுண்கண்ணியர், 689.
சேலேறு சின்னீரிடைச்செவ்வன
போன்று, 677.
சேறு - தேன், 587; மது, 133.
சேறுபடுமலர், 133.
சேன் - சேனன்; வி, 492.
சேனன் - கனகமாலையின்சகோதரரு
ள்ஒருவன், 492.
சை.
சைத்தியஉபசாரம், 489.
சையம்பூண்டுசமுத்திரம்மீந்துவான்உ
ய்யின், 421.
சோ.
சொக்கம் - சுத்தநிருத்தம், 206.
சொல் - நெல், 22. [ற்றல், 6.
சொல்குட்பெயர் மாதத்திரையாய்சி
சொல்மாறல், 86.
சொல்லிய - தீர்த்தற்கு, 344.
சொல்லெச்சம், 5, 138, 178.
சொல்லேழன்னும்பின்னும்சுட்டுதல்,
சொல்வகை, 339. [40, 62.

சொல்வருவித்தல், 4, 19, 561, 593,
சொல்வளர்த்தார், 433. [596]
சொல்விரித்தல், 192. [பது, 111.
சொலிப்பது - இடப்பது; பெயர்ப்
சொற்பழத்தவர் - சொல்லெல்லாம்
கைவந்தவர், 136.
சொற்றிறற்கூழ்ச்சி, 364.
சொன்மலை, 666.
சோ.
சோடசபாவனை, ஐ. 910.
சோதிட்கர் - சந்திரன், சூரியன், மற்
றக்கோள்கள், 27-நகரத்திரங்கள்,
தாரகைகள்; ஐ. 184, 816.
சோதிடனால், 167, 173.
சோதிடனாவார், 167. [686]
சோதிடனாவார், . . . லம்,
சோருங்காரிகையான் - அழகுநுகப்
பெற்றவன், 583.
சோலை, 121, 165, 266, 365, 480,
520, 533, 559.
சோலைநுகர்வு, 783.
சோலையிலுள்ள கன்னி மாடம், 589.
சோழகுல மாகியகடல், 914.
சோற்றுக்குவால் - சோற்றுக்குவியல்,
சோள. [284]
சோளமானம் - சூரியனம்பந்தமான
அளவு, 155. [தல்; 115]
ம - சூடாகாமம்; குடியிவைத்
து.
சூமலிக்குத்தவிசுதல், 66.
சூமன் - நமன், 80.
சூ.
சூ.1.
சூயில் - மதினுறுப்பு, 38, 288.
சூயிற்றின் விமானம், 380.
சூன்நன் - தொங்கின, 48.
சூனம், ஐ. 795.
சூனாவரணியம் முதலாயின, ஐ.
சூ. [785]
சூமிறு, 20.
சூ.
சூமுங்க, 736.
த.
தக்கநாடு - கேமமாபுரத்தையுடைய
தேயம், 358, 514.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தக்கோலமரம், 554. [317.
தகணிலாக்கேள்வி - தட்டற்றகேள்வி,
தகரச்செந்தி - தகரவிறகாலாக்கின
நெருப்பு, 606.
தகரச்செந்நெருப்பு, 110.
தகவா - தகும்படி வா, 407.
தகுதிபற்றியவழக்கு, 692.
தகை - அழகு, 153, 166.
தகைத்து - நெருங்கி, 253.
தகைதல் - தடுத்தல், 839.
தகைபாட - நலத்தைப்பாட, 406.
தகைபாடினார் - நலம்பாராட்டினார்,
தகைபாராட்ட, 781. [395.
தசகுமார சரிதம் - ஒருவடநூல்; கத்
திய காவியம்; பத்துக்குமாரர்கள்
விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையி
ன், இஃது இப்பெயர் பெற்றது;
உச்சவாஸங்களென்கிற பகுப்புக்
கலையுடையது; இந்நூலை இயற்றி
யவர், தண்டியாசிரியர்; 328. [382.
தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப்பல்,
தட்டத்திரியுக்குமப்பு காள், 272.
தட்டியழைத்து, 333.
தட்டுடைத்தேர், 237.
தட்டுவேய்ந்து, 52.
தட்ப - தடுப்ப, 147.
தட்பஞ்செய்ய, 529.
தடங்கனென்னும் குடங்கையில்
நொண்டு கொண்டு, 736. [479.
தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா,
தடவளர்முழங்கு செந்தி, 686.
தடாம்பிறை - வளைந்தபிறை, 247.
தடாயின - வளைந்த, 90, 662.
தடிதடிக்கிடந்த போழ்து, 464.
தண்ட, 741.
தண்டாரணியம் - தண்டகாரணியம் -
ஒரு தவவனம், 107, 548.
தண்டிலம் - ஹோமம்பண்ணுதற்குக்
கற்பித்த இடம்; 710.
தண்டுவலியாக நனிதாழ்ந்து, 585.
தண்டோபாயம், 231, 234.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 29.
தண்ணுமைமுதல்வன், 206.
தண்ணுமை முழுவும், 373.

தண்ணென்மாலே புணையாக, 487.
தண்மதிபோலு நேமி - அறவாழி;
தணக்கு - வால், 837. [ஐ. 371.
தணப்பற - தட்டற, 118.
தணிலருங்கயம், 464.
தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவ
ணிய ஆகுபெயர், 545.
தத்தன் - சீதத்தன், 783.
தத்தை - காந்தருவத்ததை, 185, 258.
தத்தையங்கினாவி, 316.
தத்தையரே, 723.
தத்தொளிமணி, 49.
ததும்ப - கிறைய, 768.
ததும்பி - கிறைந்து, 459.
ததும்பின் - முழங்கின, 458.
தந்திரம் - தொழில், 75.
தந்திகென - தருவாயாகவென்று; வி
னைத்திரிசொல், 809.
தம்பலம், 817. [140.
தம்மிற்றும்படைவகுத்துவினையாடல்,
தம்மின் - தாருங்கோள், 414, தாரும்,
324.
தம்மென - தாருங்கோளென்று, 501.
தம்மைநிழல்நோக்கித்தாங்கார் மகிழ்
தாங்கி, 808.
தம்மைப் பிறர்போற்குறல், 94, 735.
தம்மோ - தா, 276.
தம்மோய் - தாய், 341. [து, 253.
தமனக்கொழுந்து - மருக்கொழுந்
தமாவம் - பச்சிலைமரம், பச்சிலைக்கொ
தமாலமலை, 775. [டி, 253.
தமிழ்தழிய சாயலவர், 589.
தமிழியற்கையின்பம் - இயற்கைப்பு
ணர்ச்சியாகிய இன்பம், 599.
தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 459.
தயிர்ப்புள்ளிமொய்த்ததோள், 132.
தயிர்ப்புழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம்,
152.
தரணி - உலோகபாலன், சிவகன்புத
ல்வருள் ஒருவன், 783.
தரணிகாவலன், 530.
தரணிலகநகர் - இராசமாபுரத்திற்
கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இ
டையேயுள்ளதோளர், 106.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தரணிமேற்றிலகமன்னாய், 353.
தரத்திற்கேற்றப்பட்டும் ஆபரணமு
ம், 40.
தரமறிந்துசிறப்புச்செய்தல், 543.
தரன் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஒரு
வித்தியாதரன், 163, 546.
தராய்ச்சாறு - பிரமிச்சாறு, 782.
தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி, ஐஜ.
தரிசனவிசுத்தி, ஐஜ. 906. [120.
தருக்கினர் - மிகுத்தார், 491.
தருகும் - தாரும், வி. 352. [710.
தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின் துணி,
தரும் - தாரும்; வி. 352.
தருமத்திற்கு ஒரு இடபவடிவம், 901.
தருமத்ததன் - சச்சந்தன் மந்திரி.
தருமம், 737.
தருமனையரிதிருக்கண்ட தனஞ்சயன்
போல, 504.
தருவி - சட்டுவம், 711.
தலைக்கட்டு - மயிர்க்கட்டு, 641.
தலைக்குறை, 115.
தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 374.
தலைக்கோலமாகியமுத்து - ஓராபரண
னம், 110.
தலைச்சென்று-இடத்தேதென்று, 403.
தலைப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,
தலைப்பட்டு, 185, 467, 548. [367.
தலைப்பாணை - ஓரணி, 791.
தலையானமாலை, 133. [198.
தலைவர்துறந்தால், கூடப்பவர்துறப்பர்
தலைவிலங்கிய, 372. [761.
தவ்வை - செவிலிக்கு மூத்தவன், 395.
தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயிரின் மக்க
ளாய்த் தனக்கு மூத்தவர், 60.
தவஞ்செய்வார்க்கு மூதிடம்; உம் -
ப்பு, 30.
தவத்தின்பெருமை, 737, 865.
தவப்பள்ளி, 110.
தவம், 453.
தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 301.
தவமகளிர் உணவு, 752.
தவமுடையோர், பிறரை உயர்த்துக்
கூறவேண்டும், 113.

தவவிளக்கு, 826.
தவவீரர், 902.
தவழ்தல் - பரத்தல், 165.
தவனைக்கிண்கிணி, 78, 715, 907.
ராமம் - சதங்கை
மாலை, 907.
தவனைக்குரங்கிண்கிணி, 715.
தவிசு, 66.
தவிர் தல் - தங்கல், 474.
தவிர்வெய்ய காமந்தாங்கி, 733.
தழங்குரல் - தழங்குரால், வி. 18,
119, 127, 897.
தழிய - தழுவ, 780. [843.
தழுவலர்க் கொம்புபோலுந்தத்தை,
தழுவலர்த்தாமம், 868.
தழுவமுற்றுமவாரத்திரடாமங்கள், 544.
தழுவவரத்தாமம், 685.
தழுவும்பதம் - தழும்பதம், வி. 354.
தழை - ஒருவகைமாலை, 396.
தழைத்துகிற்பெண், 367.
தழையலங்கலேந்தி, 440.
தளம், 222.
தளர்கு - தளர்வேன், 407.
தளவளமுக்கொள்பல்லான், 232.
தளி - கோயில், 97.
தளித்த - பூசின, 45, 394. [394.
தளித்தகண்ணம் - பூசினகண்ணம்,
தளிர்கவரியேந்த, 786.
தளிர்கவரிவீசு, 791
தளிர்ந்துநோக்கி, 170.
தலையவிழ்கோதை, 198.
தற்காத்தல்வேண்டும், 552. [908.
தற்குறிப்பேற்றவணி, 366, 706, 839,
தற்புறந்தத்து வைத்த, 665,
தறிவலையான், 802. [752.
தன்புண்ணியப்பயனைப் பிறர்க்குநீதல்
தன்மசரணம் - நால்வகைச்சரணத்து
ளொன்று; ஐஜ. 4.
தன்மையினின்; இன், அசை, 184.
தன்வினையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்,
407.
தன்னஞ்சிறிதேதுயின்று, 589.
தன்னினெய்தி: இன் - காரகவேதப்
பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு, 3.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தன்னுடையதிசுட, 103.

தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 237.

தனபதி - பதுமையின் பிதா, 378, 513.

தனபாலன் - சச்சந்தனுடையசெட்டி;

இவன் பதுமுகன் தந்தை, 523.

தனிச்சித்தம் வைத்தேற்றாரும், 853.

தனிசு - டடன், 98.

தனிது - தனித்து; வி. 419.

தனிமைத்தலைமை, 472.

தா.

தாக்கணங்கு - எல்லாரிடத்திலும் சென்று தங்கும் திரு, 266, 432.

தாகமோகம், ஐ. 893.

தாங்கல் - தாங்குக, 607.

தாங்கள், 82.

தாசியர் - சேடியர், 582.

தாடி - ஆசு (விரலுறை). 658.

தாண்டகச்சந்தம் - தாண்டகவடிமிக்கும் சந்தவடிமிகாதும் வரப்பெற்ற செய்யுள், 2.

தாண்முத்தங்கிடந்தம்பி, 505.

தாணிழல், 129.

தாதகி - ஒரு தீவம், 826.

தாதின்மேல் நடந்ததோர் தன்மைத்து, வழி. 361.

தாதுகொண்டளகத் தப்பி, 855.

தாதுரிஞ்சியுண்ணும் வண்டினம், 666.

தாதுதல் - தாதைதண்ணல், 110.

தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமை, 92

தாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம், 107, 110, 419.

தாபதர் - முனிவர், 356.

தாம் தம்பொன்னடிபோற்றி - தாம் தம்மைப்பாது காப்பாராக, 547.

தாம்பால் - தாம்பால்; வி. 154.

தாம்வனைவார்பிறர்க்கு ஊற்றங்கோலாகார், பழ. 321.

தாமகள்=தம்மகள், வி. 318.

தாமச்செப்பிண முகட்டு, 57.

தாமமாலை, 401, 427.

தாமரைக்காடு, 412.

தாமரைச்சதங்கைமாலை, 768.

தாமரைத்தடாகம், 780.

தாமரைத்தாதுறை தேவி - திருமகள், 108.

தாமரைநாமன் - பதுமுகன், 344.

தாமரைப்பூவின் இதழ்களின் வகை, 667.

தாமரைபுல்லும் பேரூர் - பதுமபுரம், தாமரையல்லிப்பாவை, 705. [466.

தாமரையிதழின் கனத்தோடே சந்தனைத்தப்பூசி, 699.

கொணர்ந்து, 467.

தாமரையென்னுமென், 505.

தாமரைவளையம், 489.

தாமவரங்கு, 209.

தாயங்கூறி, 282.

தாயத்தீர்வு, 840.

தாயர், 60, 525.

தாயர் ஐவர், 60, 115.

தாயிலாக்குழவி, 463.

தார் - கிண்கிணிமாலை, 32, 128, 532; மார்பின்மலை, 296.

தார்க்கிடக்கும் நாடா நெய்தற்றொழிற்சூரியகருவி, 876.

தார்வடுப்பொறிப்ப, 314.

தாரணி - காந்தருவதத்தையின் தாய், தாரும் ஆரமுமிளர், 635. [168.

தாரும் கண்ணியும், 596.

தாரொணந்திருவில், 713

தாலம் - உண்கலம், 126.

தாலி, 780.

தாவரநாமகர்மம், ஐ. 893.

தாவிடுமின் - வருத்தத்தைக் கைவிடுவீராக, 232.

தாழ் - தாழக்கோல், 120.

தாழ்தல் - தங்குதல், 164.

தாழ்பீலி - சிறு சின்னம், 643.

தாழ்வடம், 700.

தாழ்வு - மலையடி, 518.

தாழம்பட்ட ஓசை, 2, 198, 739.

தாழிசைக்கொச்சகம், 226. [224.

தாழிசைக்கொச்சகவாருபோருகள், தாழிசைமூன்று, 794.

தாழிவாய்க்குவளை, 255.

தாழிவாய்மறைக்குங்குவளை, 863.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தாழைமலர், 382.
தாள் - தாழக்கோல், 41, 454.
தாள்நெடுங்குவளை, 811.
தாள்முதல், 505. [353.
தாள்வாய் - தாள்வரை; பாதசைலம்,
தாளத்தையொற்றுதல், 747.
தாளியல்தவங்கள், 127.
தாளொற்றி, 802.
தான்யாதுமின்றிமயங்கி, 620.
தானகம் - தன்னகம்; வி. 768.
தானப்பயன், 820.
தானம்=ஸ்தானம் - சிறந்த இடம்,
169, 231, 234, 453, 459, 761,
818.
தானவர் - வித்தியாதரர், ஐ. 167.
தானுந்தராயம், ஐ. 895.
தானுடையுலகம், 904.
தானையோட நானி, 650.
தீ.
திக்கயங்கள், 524.
திசை - திசை, 898.
திங்கட்கதிர்க்குப்பையன்னகவரி, 727.
திங்கண்மணி-சந்திரகாந்தக்கல், 570.
திங்கண்முக்குடையான்-அருகன், 47.
திங்கள்குமுந்த பன்மீனென, 395.
திங்கள்விரவியபெயரினான் - புத்திசே
னன், 205. [மன்பு, 394.
திங்களும்மறுவுமெனச்சேர்ந்ததும்
ரிட்டன்ன தென்ன
ணீர், 351 [வன், 427.
திசைகளெல்லாம்பேர்நலம்பொறித்த
திசைச்சொல், 9, 10, 11, 25, 103,
156, 229, 367, 521, 551, 563,
573, 839.
திட்டை - மணன்மேடு, 162.
திடல், 247.
திண்டோள்ஊழ்பிணந்து - கையோ
டுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி,
336.
திண்ணை, 338, 532. [ணல், 532,
திண்ணைவெண்மணல் - உயர்ந்த ம
தின்பிணிமுழவு, 711.
ராய் எண்ணி உயாதுணையால
முடிதல், 139.

திப்பிலி, 782, [893.
சுத்தான் - வேங்கைமரத்தூண்,
சுமரம் - வேங்கைமரம், 554.
'ரந்தசார்த்தம் - பூசியசந்தனம், 44.
திமிர்ந்திட்டு - பூசி, 322.
திமிர்ந்து - பூசி, 190, 262.
திமிரி - பூசி, 552.
தியாகமுரசு, 751.
திரவியபாணம், 217.
திரவியம் ஆறு, ஐ. 815.
திராய் - ஒருகீரை, 782.
திரிதர - நீங்க, 361.
திரிபன்றியந்திரம், 631.
திரிபு, 35, 47, 50, 247, 708, 863.
திரியக்கத்தியாதபூர்வி, ஐ. 893.
திரீந்திரியசாதிராமகர்மம், ஐ. 893
திரு - நல்வினை, 736, 737.
திருக்கிட்டு - கீளமுறுக்கி, 54.
திருக்குறிப்பு, 540.
திருத்தக்கான், 479.
திருத்தகைத்தன்று, 788.
திருத்தயில்பெற்றமார்பன், 441.
திருத்துசோலைக்கருங்குயிலே, 486.
திருப்பார்க்கத்திங்கெல்லாம்கீங்கும்,
345. [கவிட்ட, 175.
திருப்புறக்கொடுத்த-திருமகனைப்போ
திருமகள், 793.
திருமகன், 427, 607.
திருமல்க வந்ததிருவே, 573.
திருமால் போந்தான், 684.
திருமுகம், 311, 613.
திருமுடித்திலகம் - சூடாமணி, 242.
திருமொழி - ஆகமம்; ஐ. 361.
திருவச்சேரி: அ, அசை, 690.
திருவகீர்: அ, அசை, 666.
திருவமன்னவன், அ - அசை, 698.
திருவமாமணி: அ, அசை, 684.
திருவமேகலை: அ, அசை, 166.
திருவாழி - மோதிரம், 311.
திருவிருந்தகன்மார்பன், 562.
திருவில் - இந்திரவில், 107, 555, 601,
682, 719, 779.
திருவிற்கோர் திலகம், 192.
வர் - வறியவர், 520.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

திருவின்பாவாய், 100.
திருவின்பேரான் - ஸ்ரீதத்தன், 242.
திருவினல்லவர், 692.
திருவெழுத்திட்டு, 613
திருவெழுத்தக, 616.
திருவோடொப்பான், 197.
திரை - வெற்றிலை, 64, 434, 589.
திரைந்த - சாய்ந்து, 130, [41
திரையியம்பியாங்கும், உம் - சிறப்பு,
திரைவினையிப்பி, 765.
திலகநீண்டுழு, 78.
திலகம், 183.
திலகவெண்குடை, 60.
திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்; பு
திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
திலோத்தமையாற் பிரமன் நான்முக
முற்றது, 67.
திவ்யத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
க்குச்செய்யும் எண்வகைச் சிறப்பி
னுள் ஒன்று, 874.
திவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
திவண்ட - தினைத்த, 668.
திவண்டது - குழைந்தது, 598.
திவண்டு, 293, 419. [523.
திவள - அசைய, 877, 908; விளங்க,
திவளம் - துவளும், 394.
திவளமின்போல், 770.
தினைக்கும் - அசையும், 457.
தினைத்தல் - அறுதொழுதுதல், 164.
தினைத்தவர் - தொழிலில் இடைவிடா
து பயின்றவர், 21.
தினைப்பாடு - அசைதலமையாத, 56.
திறப்பட - கூறுபட, 892.
திறம் - குலம், 171; சுற்றம், 601.
திறலாற்றலான் - திறலைநடத்துதலு
டையான், 80.
திறலினுக்குத் தெவ்வரை; கு உருபு
பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
திறவிதின் - நன்றாக, 43.
திறவிது - நன்று, 762.
திறனல் - நெறியல்லாதன், 212.
தினைக்கதிர், 889
தினைக்கதிரில் மறைத்தலை, 311.
தினைக்குரலைக்குழு, 813,

தினைகள்காய்க்கும், 367.

தி - கோபம், 80, 637.
திக்கை - திணை; னை. 128, 762.
திக்கொடி - தியொழுங்கு, 319.
திக்கோளுறுப்பு - திக்கோட்பாட்டை
யுடைய உறுப்பு, 512. [342.
திச்சுவரர் - நெருப்புனைக்கும்வேடர்,
திச்சொல், 157.
திஞ்சொல் நவின்றபுள், 271,
திண்வேந்து, 442.
தித்தும்முவேலான், 678.
திது - மாணம், 104.
திந்தொடை - யாழ், 393.
திந்தொடைநரம்பு, 223.
திந்தொடைமகரவினை, 185.
திபனம் - வளர அல்லது பிரகாசிக்கச்
செய்யும்நருவி, 750.
திம்பண்டம் - இனியபழம், 25.
திம்புகை, 696.
திம்பூந்தார் - தீவியபூந்தார், 661.
திம்பூமரம், 3, 439, 554.
திம்பூமாலை, 847.
திம்பூவாலாக்கினநறவு, 285.
தியினுமிர்தம்பெய்தாங்குன்னுயிர்
செருப்பல், 463.
திர்த்தங்கரர் - ஆகமங்களை இயற்றிய
இருபத்துநால்வர், னை, 116.
திர்த்தம் - ஆகமம், னை, 371.
திர்த்தன், 251.
திவிகை - தீபம், 672.
திவியதிருமணி, 795.
திவியதுப்பு - இனியதுகர்ச்சி, 64.
திவியித்து - தீப்புறப்படவிழித்து, 241
திவியியா - தீப்புறப்படவிழித்து, 135.
திவினைத்தேர்களுந், 804.
திவினைப்பறவைதேர், 478.
திற்றல் - உண்பித்தல், 902.
திற்றி - பூசி, 242.
திற்றுதம் - பூசுவோம், 379.
து.
துக்கம் கூறுவோர், கேட்பவர் பொ
றுக்கும்படி மெல்லக்கூறவேண்டும்
துகில் - வெண்பட்டு, 770. [677.

எண் - பக்க எண். I

எண் - பக்க எண்.

துகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 460.
துகில்வீசல் ஒருவகைக்குறிப்பு, 542.
துகிலைக்கணக்கு, 204, 205.
துகிலைகப்பாவையொத்தார், 733.
துகிலிற்பொன்னுண்துயல் வரப்போ
ந்து வேந்தன், 324. [191
துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி,
துகிற்குள்ளேகிடக்கும் பவளமேகலை,
துகிற்கொடி, 16. [355.
துகின்முடி - தலைக்கட்டு, 457, 640.
துகினூல்-வெண்ணூல், 76. [து, 835.
துகினெருப்புற்றதேபோல் மெய்வெந்
துகைத்ததுன்பம் - வருத்தினவருத்
தம், 410. [702.
துஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகை,
துட்கென - துணுக்கென, 285, 598.
துடித்தலைக்கருங்குழல், 63.
துடுப்பு, 711. [890.
துணங்கையாய்ந்து - துணங்கையாடி,
துணிகதிர், 56.
துணைக்கு - தொழிக்கு, 146.
துணைமலர்க்கண்ணி, 475. [தம், 111.
துணைமுத்தம் - பலவடஞ்சேர்ந்தமுத்
துணையமைவடிவு - ஒப்பிலாதவடிவு,
தத்தரிக்கொம்பு, 136, 140. [503.
துதி=ஸ்துதி, 370, 431, 739, 793;
துருத்தி, 820.
துப்புமிழ்ந்து, 64.
துப்புரவு, 158, 159, 165.
துப்புறு தொண்டைச்செவ்வாய், 39,
தும்பற, 203. [172.
தும்பி, 366, 418.
தும்பியும்வண்டுமீ, 262.
தும்பு - சிம்பு, 223.
தும்பைமாலை, 658.
தும்முதல்வண்ணியித்தம், 102, 122.
துய் - சிம்பு, 174.
துயரி - யாழ்நரம்பு, 280. [680.
துயிலேற்றான் - துயிலுணர்ந்தான்,
துயிறல் - தங்குதல், 441.
துரால் - செத்தை, 44.
துரியோதனன், 143, 533.
துருவம் - ஒப்பு, 249.
துரோணசாரியர், 482.

துவக்குச்சங்கிலி - தானேசென்றுகட்
டுஞ்சங்கிலி, 37.
துவர்க்காய், 339. [323.
துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்,
துவர்ப்பு ஆறு - ஆஸ்யம்முதலியன,
ஐ. 892, 893.
துவர்ப்பத்து, 190, 191, 698,
துவராடைஆயர், 152.
துவலை, 601, 696.
துவீந்திரியசாதிராமகர்மம், ஐ. 893
துவை, 43, 758.
துழாய் - துழாவி, 642
துள்ளற்செலவு, 201.
துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம், ஐ. 893
துளக்குறுத்தன் - வருத்தமுறுத்தின்,
458.
துளங்கல் - வருந்தாதேகொள், 511.
துளங்கல்வேண்டா, 230
துறப்பிடுதல் - கலக்குதல், 334.
துறும்ப - இளக, 888; எழ, 490;
வருந்த, 888.
துறும்புதல் - அசைதல், 543, 772.
துறும்பு நலத்தார், 838.
துறும்பு முந்நீர், 346.
துறும்புவாள், 820. [வீழும், 758.
துற்று அவீழும் - உண்ணப்படுவதோர
துறக்கத்திற்கு என், 849.
துறந்த மன்னவர், 471.
துறவுணர்த்தல், 847.
துறை - கடற்றுறை, 474.
துறைபொய் - முற்றக்கற்று, 626.
துன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
துனித்தி - வெறுத்து, 230. [178.
துனிப்புறகிளவி, 308.
துனிவரைமார்பன், 657.
துா.
துாக்காய முத்தமாலை, 351.
துாக்கு - துளக்கி, 72. [160.
துாங்கிருள் - செறிந்த இருள், 99, 102,
துாங்கும் - செறியும், 368.
துாசம் - புரோசைக்கயறு, 470, 535.
துசி, பர, 206.
துசு - ஒலியல், 387.
துசுலாநெடுந்தோகை, 391.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

தூசுலாய்க்கிடந்த, 172.
தூண், 182.
தூண்களிலுறையுந் தெய்வம், 849.
தூண்தீப்பட்டஅடித்து, 541.
தூணிற்கைபுடைத்தல், 381. [309.
தூது - காரியம், 546; வார்த்தை, 308,
தூதுமுனிவின்மை, 301.
தூப்புடையவன் - தூயநெஞ்சிடத்தை
யுடையவன், 584.
தூபக்குடம் - தூமக்குடம், 691, 707.
தூபமுட்டி, 174, 748.
தூபை - ஸ்தூபை, 872.
தூம்பழிருளம், 380.
தூம்பார் நெடுங்கைம்மா, 864. [574.
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றது,
தூம்புடை நெடுங்கைவேழம் - விளா
கை,
அடை, 75. [858.
தூம்புடைய வெள்ளெயிறுநாகம்,
தூமக்கொழுமென்புகை, 748.
தூமங்கமழ்பூர்த்துகில், 322.
தூமங்கமழுங்கோதை, 280.
தூமங்கமழுஞ் சேக்கை, 46. [721.
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற் சேக்கை,
தூமஞ்சூடியதூத்துகில், 267.
தூமத்தாற்கெழீஇயகோதை, 233.
தூமத்தினூர்த்துகில், 571.
தூமம் - தூமமுட்டி, 748; புகை, 197.
தூமமார்ந்ததுகிலண்ப்பள்ளி, 502.
தூமமார்ந்ததுகிலுறை, 221.
தூரகமனம், 364, 472.
தூரிய இடம், 363.
தூவல் - அழிதல்; ஒழிதல், 847.
தூவலரொலியலார், 847,
தூவழியென்னும் பண், 262.
தூவி - மயிலின்று, 26; மிகச்
சொரிந்து, 142.
தூவிசன் - ஸ்தூபிகள், 166.
தூவிப்பொன் - கிளிச்சிறை, 514.
தூவிமடநாரை, 521.
தூவியஞ்சிறையன்னம், 109.
தூவியன்னம், 44.
தூவியிட்டான்; ஒருசொல், 273.
தூவியெரிக்கும்புழுகு, 45.

தூவியொழிபுள்ளிற்றேன்றி, 462.
தூற்றிக்கொளப்பட்டார், 628.
தே.
தேகிழ்ந்தமலர் - வாய்விட்டமலர்,
தெங்கின்பழம், 34. [424.
தெங்கினிலை, 18.
தென்மட்டு, 383, 734.
தென்மட்டுத்துவலைமலை, 208, 400.
தெய்வச்சின்னங்கள், 289.
தெய்வப்புகை, 115.
தெய்வப்பாவை, 201.
தெய்வமன்னாள், 766.
தெய்வமேகமருமேனி, 502. [651.
தெரியற்றார் - தெரிதலையுடையமலை,
தெழிக்கப்பட்டவலம்புரி, 249. [814.
தெழிக்கப்பட்டு - கோபிக்கப்பட்டு,
தெழித்தனர் - கோபித்தார், 644.
தெழித்தான் - கோபித்தான், 135.
தெழித்தா-உரப்பி, 24; கோபித்து, 241.
தென்விளி - இளைப்பாட்டு, 202.
தென்விளியெடுப்பி, 185.
தெள்ளி, 65.
தெள்ளியீர்-அறிவுடையீர், 851.
தெள்ளு தீங்களி, 420.
தெளித்த இன்முறுவல், 565. [ன், 569.
தெளித்தசெம்பொன்-ஒடவைத்தபொ
தெளித்ததேறல், 694, [வது, 459.
தெளித்தனையது - கரைத்தாற்போல்
தெளித்து - கரைத்து, 273, 303, 436.
தெளியுங்கோள், 380.
தெளிர்க்கும்வளை, 394, 703.
தெளிவுபற்றியகாலமயக்கம், 73, 85.
தெற்றிப்பிணங்கி, 294. [பகுதி, 170.
தென்சேடி - வித்தியாதாருலகின்ஒரு
தென்வரைச்சந்தனம், 604, 840.
தென்வரைப்பொதியில், 215, 634.
தே.
தேக்கணின்னகில், 718. [வினா, 718.
ன்னகிலினாவிதேக்கங்குழ
தேங்காத - கொடாத, 9.
தேங்கொள் ஐயவி, 40.
தேங்கொள்சுண்ணம், 604, 840.
தேறும் ஊறும் இனிமைகொண்ட
சுண்ணம், 8.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தேங்கொள்தார்பு; தேம் - கட்கினி
மை, 457. [வகை, 206.
தேசி - மெய்த்தொழிற்கூடத்தில் ஒரு
தேசிகப்பாவை - ஒருபரத்தை; இவன்
பதுமையின் தோழி, 375, 400,
745, 749.
தேசிகம் = தேசு - ஒளி; வி. 434.
தேசிகமுடி, 735.
தேசு - புகழ், 238. [902.
தேட்டையிற் கொண்டதொக்கும்,
தேடி - அதிவிடயம், 782.
தேதாவென வண்டொடுதேன்வரிசெ
தேதி, 155. [ய்ய, 321.
தேந்துளிருந்தாரார், 912.
தேந்தெமென்னுமுழுவம், 92.
தேம் - இனிமை, 484.
தேம்பாவெழுத்தோலை, 314.
தேம்பிழி கோதை, 380.
தேம்புதல் - கெடுதல், 75. [75, 858.
தேம்புடை - தேம்புதலையுடைய; வி.
தேமாவெலிறுத்தாங்குப்புனிற்றுப்பா
ல்பலிற்றி, 732.
தேய்பிழையிருப்பு - அரிவான், 23.
தேய்பிழையுருவக்கேணி, 870.
தேர், 627, 640.
தேர்க்குப்பலிகொடுத்தல், 147.
தேர்க்குழிசி, 243.
தேர்க்குருடு, 243, 627.
தேர்க்கொட்டில், 147.
தேர்ச்சாரிகை, 32.
தேர்க்கொழில், 524.
தேர்பரிகடாவி - தேரைச்செலவிலேக
தேர்வீரர், 627, 641. [டாவி, 138.
- 5௪, 644.
தேரை, 193, 842.
தேரைநடத்தல், 193.
தேரைபோயிற்றென்றல், 309.
தேவகதித்துன்பம், 811. [596.
தேவதேம் - தேவனுற்பெற்றபாட்டு,
தேவகோடி - ஓரளவு; ஐஐ. 642.
தேவதத்தன் - விசயத்ததனுடையபுத்தி
ரன்; இவன் சேவகன் தோழருள் ஒரு
தேவதந்தபி, 684. [வன், 242, 523.
தேவபாணி, 1.

தேவபாணிக்கொச்சகொருபோரு, 370.
தேவபாணித்தாழிசைக்கொச்சகொவொ
ருபோரு, 419, 739.
தேவமாதத்தன் - தேவதத்தன்; மா -
அசை, 508, 650.
தேவர் - திருத்தக்கதேவர், 205, 247,
250; திருவள்ளுவர், 552, 562; பெ
ண்பன்மை, 708
தேவநோக்கத்தால்துகர்தல், 72, 111.
தேவிப்பட்டம், 740.
தேவிமார்துறவு, 868.
தேவியிற்காட்டில், 303.
தேவிர்காள், 528.
தேவினங்குமரன், 215.
தேவு - தெய்வம், 3.
தேற்றான் - தெளிவியான், 493.
தேற்றேகாரம், 40, 46, 47, 52, 62,
68, 78, 428, 436, 559. [583.
தேன் - வைத்ததேன், 25, 72, 266,
தேன்கணக்கரும்பு, 22.
தேன்கறிகற்றகூழைச் சண்பகமாலே,
தேன்காள் வண்டுகாள், 722. [436.
தேன்கூடு திங்களுக்குவமம், 350.
தேன் சென்றநெறி, 410.
தேன்மழைபாற்கடலிற்பெய்ததுபோ
லும், பழ. 603.
தேன்வயிறுந்தகோதை, 661.
தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்து - தேனை உமி
ழ்தற்குக்காரணமாகிய அமிர்து, 14.
தேனவெம்மையாயின்கஞ்சாகும், 601.
தேனிற்பாவென, 516. [179.
தேனிறுப்போலும் அடை, 773.
தேனினங்காள், 271.
தேனினம் யாழ்செயும், 306.
தேனுக்குக்கின்றகண்ணி, 376.
தேனும் வண்டும், 110.
தேனும் வழங்கும்பைந்தார்: உம், இ
சைகிறை, 417.
தேனுழந்தரற்றுந்தாரான், 515.
தேனுறு தீஞ்சொல், 9.
தேனெய் - தேன், 58, 317, 359,
368, 448, 689, 795, 889.
தேனெய்மார்பு, 689.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தேனெய்வார்சுனை, 889.

தேனெனப் பாலெனச் சில்லமீர்தூற்

றென மொழிகின்றான், 72.

தேனைமாரியன்னுன்; ஐ - அசை, 54.

தை.

தைவரல், இசை, 201.

தோ.

தொங்கல் - பரியமாலை, 768.

தொங்கல், தோமாமாக, 768.

தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 594, 605.

தொட்டுவிடுத்தேன், (குறறவு) 546.

தொடக்கினேன் - பிணித்தேன், 178.

தொடக்கொடுதுக்கி - சல்லியுந்துக்கு

தொடர் - சங்கிலி, 37. [மாகநாற்றி, 397,

தொடர்நிலைச்செய்யுள் - காப்பியம், 1.

தொடர்ப்பாடு - காமநுகர்ச்சி, 421.

தொடர்பிணியுறுத்த செந்நாய், 801.

தொடர்பிணி வெளில்முதல், 295.

தொடிக்கட்டிவை, 288.

தொடித்தோள்வளை, 595.

தொடி, வளையலின்வேறுதல், 147.

தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு; வி.

671.

தொடேல் - தீண்டாதேகொள், 367.

தொடை - கட்டு 92; தாறு, 15.

தொடை நரம்பு, 186.

தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ, 784.

தொடைமுரண், 4.

தொடையலங்கோதை - கட்டுதலையு

டைய அழகியமாலை, 145. [131.

தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை,

தொண்டிக்கள் - நெல்லாலாக்கினகள்,

தொத்தணி பிண்டி, ஐ. 72. [368.

தொத்தொளி முத்துத்தாமம், 767.

தொய் - குற்றம், 713.

தொய்யில்விசேடம், 325, 704.

தொல்காப்பியம், 1.

தொல்காப்பியனர், 91.

தொல்மரம் - ஆலமரம், 157.

தொல்லைநல்வினை, 108.

தொலை - தொல்லை; வி. 836.

தொழித்தல் - ஆரவாரித்தல், 861.890.

தொழித்து - கோபித்து, 666, 675 ;

சிதறி, 577.

தொழிந்து - தொழித்து; சிதறி; வி. 773

தொழில் - தந்திரம், 363.

தொழிலுவம், 26, 487, 567.

தொழிற்பெயர் (வினையாலணையும்பெ

யர்) 16, 21, 26, 44, 53, 96, 136.

தொழுத்தையேன் - தொழில்செய்தற்

குரியேன், 788. [ம்ப, 812.

தொழுதக - நன்குமதிப்ப, 602; விரு

தொழுதகுதெய்வமன்னுள் - அருந்தி

போல்வான், 557.

தொழுதனன்பெயர்ந்துறிப்ப, 257.

தொழுதாற்ற - தொழுதகசெல்ல, 746.

தொழுதி - கூட்டம், 694.

தொழுதிச்சிறகு, 355.

தொழுவனர், 616.

தொழுவையாறு - யமுனைநதி, 68.

தொளையுணர்வு - புரைபட்டவுண

ர்வு, 157. [148.

தொறு - இடைச்சாதி, 149; பசுநிறை,

தொறுத்தியர் - ஆய்ச்சியர், 152.

தொறுவிலுள்ளேன் - இடையிடத்

தொன்னலம்பருகி, 604. [தேன், 149.

தோ.

தோக்கை = தோகை - கொய்ச்சகம்; வி.

தோகை - முன்றூளை, 235. [714.

தோகை செம்பொனிலம் திவள, 780.

தோசம் - குற்றம், 521.

தோட்கட்டு, 196, 430-

தோட்டி - அங்குசம், 535, 584.

தோட்டி நீலாதுகிடத்தல், 528.

தோட்டிமையுருவம் - ஒற்றுமைவடி

வம், 873. [790

தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டகளிறு,

தோட்டியை நீலாதகளிறு, 847.

தோட்டியை நீலங்களிறு, 65.

தோட்டுவண்டொலியல்மாலை - தொகு

தியாகியவண்டுகள் ஒலித்தலையுடை

யமாலை, 662. [517.

தோடு - தொகுதி, 264; பனைமடல்,

தோடுஇடையுழிநுடங்க, 374.

தோடும் குழையும்அணிதல், 152.

தோடேந்தியுக் கோதை, 866.

தோடொருபால், 911. [329, 689

தோண்மகரம் - ஓரணி, 74, 111, 196

எண் - பக்க எண்.

தோணிக்கு யானையுலமை, 155, 159.
தோணிக்கோழி, 328.
தோணிவகை, 293.
தோணீர்க்கடல், 780.
தோனோக்கினூர், 537.
தோதகம் - வருத்தம், 145.
தோய் - உலமவுருவு, 13, 92.
தோய்ந்த - செறிந்த, 91, 718.
தோய்ப்பிழி - செறிந்தமது, 499, 849.
தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடு
வோர்; பர. 209.
தோரை - ஒருவகைநெல், 420; [480.
பொன்வடம், 618; மூங்கிலரிசி,
தோரைநெல், 420.
தோரையகைவரல், 480.
தோல் - செய்யுட்களுக்குரிய எண்வ
கைவனப்பிள்ளை என்று, 1.
தொலழ, 473.
தொழ் - தொழுவம், 152.
தொழ, 368.
தொழிமார், 364.
தொழிமாரும், உம் - சிறப்பு, 218.
தொழியைமறைந்து - தொழியைமுன்
னிடத்தேகொண்டு, 593.
தோள் - கை, 7.
தோள்முத்தம் - ஓரணி, 74, 329.
தோளாமணி, 881.
தோளிரண்டன்னதோழர், 580.
தோளிரண்டும் நோக்கி, 259.
தோளுக்கு நாகமூலமை, 647.
தொளுற்று: உற்று - உலமவாசகம், 7.
தொற்றுருத்தி - உடம்பு, 465.
தோன்றல் - தலைமை, 100; தோன்று
தலையுடையன, 640; விளக்கம், 375.
தோன்றா எழுவாய், 3, 34.
தோன்றி, அஞ்சுடரேந்த, 458.
தோன்றிப்பூ - செங்காந்தப்பூ, 28.

ந.

ந - சிறப்புப்பொருளுணர் கவதோரி
டைச்சொல், 150.
நக்க - கெடுத்த, 543.
நக்கி - தீண்டி, 245, 569.
நக்கிமம் - சிரித்திடும், 181.
நக்கிரன், 150.

எண் - பக்க எண்.

நகர் - இடம், 716; கோயில், 47, 165;
சடங்குசெய்யுமிடம், 762; மண்ட
பம், 216; மனை, 609; வீடு, 103.
நகுலன், 432. [டம், 87, 130.
நகை - முத்தம், 45, 186; முத்துவ
நகைமுகங்கோட்டிநின்றான், 460.
நகைமுகம் - மூச்சுசெவ்வி, 149.
நகைமுகவிரும்புதெய்தான், 315.
நகையார்கவளகிண்கிணி, 779.
நங்கன், கள் - அசை, 395.
நங்கூரம், 645. [377
நங்கையழகன் - பதுமையின் தாய்
நங்கையழகனோவென்று, 377.
நங்கைவாட்படை, 236.
நச்சறை - நஞ்சுக்கு இருப்பிடம், 836.
நச்சிலை வேற்படை - நஞ்சுதோய்த்த
அலகையுடையவேல், 640.
நச்சு நாகத்தினூரழல்; நச்சு, நாகத்தி
ற்கு அடை, 53.
நச்செயிற்றம்பு, 665.
நச்செயிற்றரவினோக்கி, 718.
நச்சென்னை - சங்கமேயிய புலமைவா
ய்த்த ஒருவர்; இவர் பெண்பாலார்,
150. [மாகாது, 414.
நஞ்சினையமுதமென்று நக்கினுமமுத
நஞ்சுடையமிர்ந்துண்டா ரிற் கவல்ப,
நஞ்சுபோலுஞ் சிற்றம், 53. [813.
நஞ்சுயிர்த்து, 841.
நட்பிடைக் குய்யம்வைத்தான், 81.
நடந்து திரியாதேகொள், 445.
நடப்பு, 237.
நடலை - வருத்தம், 558.
நடுக்கமென்னு மெய்ப்பாடு, 220.
நடுக்கற்பாட்டு, 227.
நடுக்குறு கிணவி, 607. [நெக்க, 791.
நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம் நான்னுறுத
நடுச்சிகையுள்மாலையினி, 394.
நடுநடுக்கி, 227.
நடை - முறைமை, 126.
நடைக்கொடி, 406.
நடையறி புலவர், 205.
நடைவிளக்கெரிக்கும், 348.
நண்ண உகிறுந்நென, 425.
நண்பன் - கணவன், 392.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

நணிது - அண்ணிது, 889.
 நத்தை, 812.
 நத்தைமுட்டை, 22.
 நத்தையின்னா, 22.
 நத்தகோன் - கோவிற்கையின் பிதா.
 நத்தட்டன் - கந்துக்கடன் புதல்வன்.
 நத்தட்டன்கேட்க, 508.
 நத்தன் - நத்தட்டன், 524, 842.
 நத்தன்வாழ் கென்ன, 661. [914.
 நந்தாவிளக்கு - அவியாவிளக்கு, 74,
 நத்தியாவட்டம், 382.
 நந்தை - சுநந்தை; தலைக்குறை, 115.
 நம்பாலத்தர் - ஓநா நங்கப்புவவர், 150.
 நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டி
 யார்; இவர் கண்ணனுடைய தேவி
 மாரகளுள் ஒருவர், 150.
 நபஞ்சகவேதம், ஐ. 892, 893.
 நபுலமாவிபுலர்; மா-இசைநிறை, 242.
 343, 524.
 நபுலவிபுலர் - சிவகந்தம்பிமார்; இவ
 ர்கள் விசயையின்புதல்வர்களல்லர்.
 நபுலன், 228, 652.
 நம்பப்புகுந்து, 543. [741.
 நம்பன், 115, 129, 147, 205, 248,
 நம்பன்சிறிதே இடைதந்திதுகேட்க,
 நம்பன்மின்செல்வம், 758. [574.
 நம்பி - நம்முதனிலையாக, நமக்கு இன்
 னொன்பதுபட வருவதோருயர்ச்
 சிச்சொல், 557; விரும்பி, 241.
 நம்முளநாம், 852.
 நமரங்காள், அம் - அசை; 170, 758.
 நமைத்த - சூட்டிய, 823.
 நமோ அரஹந்தானம் - பஞ்சநமஸ்கார
 மந்திரங்களுண்டு, ஐ. 429.
 நயப்பு, 394.
 நயப்புரைத்தல், 154:
 நயம்வர - விருப்பம்வர.
 நரககத்தியாறுபூர்வி, ஐ. 893.
 நரககத்திதன்பம், 800.
 நரகத்தில் அழிந்த உடம்புமேலும் வழி
 நரகம்வழி, 816. [வுகடும், 801.
 நரதேவன் - தட்டித்தன், 543.
 நரபதி - நரதேவன், 474. [426.
 நரபதிதேவன் - கோமளாபுரத்தரசன்,

நரம்பிசையாற்பிறக்குங்குற்றம், 221.
 நரம்பு தேனூத்தெனத்தீண்டி, 221.
 நரம்புளர - நரம்பைத்தவ, 202.
 நல்கூர்சிறுறுகம்பு, 720.
 நல்கூர்ந்தார்க்கிலலை சுற்ற மென்றுறு
 ண்ணுசப்புறைய, 731.
 நல்லதேபோலுமென்றான்: போலும் -
 ஒப்பில்போலி, 69.
 நல்லமணத்தே செல்வனவாகிய வண்
 மூதலியன, 272.
 நல்லவேறுகர்வார்பள்ளி, 420.
 நல்லவைபுரியுமாந்தர் நார்தகம்பிழை
 த்துலீழாது, 250.
 நல்லறங்காக்க, 122. [852.
 நல்லறம்செம்பொற் கற்பகம், 790,
 நல்லறம், 112, 758, 790, 852.
 நல்லார்வாய்க்கொண்ட அமுதமொப்
 பான், 836.
 நல்லுயிர் - ஆன்மா, 105, 401.
 நல்லொழுக்கம், 120.
 நலங்கனிந்து - அன்புமுற்றி, 598.
 நலத்தகு-நலத்துக்குத்தக்க இலக்கணம்
 அமைந்த, 34, 149.
 நலந்துறைபோய, 618.
 நலம் - அன்பு, 39, 395, 600.
 நலம்புரிந்தனைய காதற்றேவி, 176.
 நலம்பொறுக்கலாதபிண்டி நான் முக
 ன் - அருகன், ஐ. 127. [790.
 நலிவிலாவுலகம் - முத்தியுலகம், ஐ.
 நவ்வியம் பிணைகொணுக்கி, 315.
 நவபுண்ணியச்சிரமம், ஐ. 338, 820.
 நவியம் - கோடாலி, 132.
 நளினை - கனகமாஸியின்தாய், 479.
 நற்காட்சி - ஸம்மியத்தரிசனம்; ஐ.
 நற்றவஞ்செய்தவீரர், 793. [120.
 நற்றவத்துஉச்சிகொண்டார், 838.
 நற - நறவு, 182.
 நறவமுல்லை, 366.
 நறவயாவயிர்க்குமாலை, 338.
 நறவற - நறுநாற்றம்தன்னிடத்தே
 ன்க, 128. [ற்ப, 587.
 நறவிரிய - பூமணங்கொல்லாம்தோ
 நறுஞ்சுண்ணம் உகிரினுழை, 778. [43.
 நறுநெய்யெட்டிகுறி; ஓ. 61. எண்ணெய்,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

நறுமென்கமழ்தாரவணை - கமழ்தார்,
பெயர்மாத்திரை, 444.
நறைக்கொடி, 45.
நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்
ஞானகுரங்கு, 580. [120.
நன்னானம் - ஸம்மியக்ஞானம்; ஐஐ.
நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 138.
நன்பொன்விளைகழனி, 182.
நன்மணியிழந்தநாகர், 331.
நன்மாந்தர், இகழ்ச்சி, 83.
நன்றியறிவு, 740, 742, 752, 753.
நன்று, 17.
நன்னிமித்தப்பாட்டு, 509.
நன்னிமித்தம், 163.
நன்னிலத்திட்டலித்து, 818.
நன்னிலமிதித்தல் அரசர்க்குரியதோர்
நனந்தலையுலகு, 116. [கிரியை, 684.
நனியென்பது, விசேடித்தல், 7.
நனியொல்லே, 274.
நா - சொல்; ஆகுபெயர், 100.
நாகணியினுள், 90.
நாகணவிடை, 598.
நாகநகர் - பவணலோகம்; ஐஐ. 129.
நாகரீரநன்னகர், 48.
நாகப்பாம்பு, 175.
நாகப்பைந்தார், 622.
நாகம் இடிக்குவருந்தல், 77.
நாகமரம் - ஒருவகைமரம்; சுரபுண்ணை
யன்று, 165, 439, 460, 471, 559.
நாகமலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவார
மகளிருள் ஒருத்தி, 204, 214.
நாகர் - நாகலோகத்தினர், 8, 70.
நாகர்நாகம் - பவணலோகம், 744.
நாகர்துகர்ச்சி, 398.
நாகர்மகளிர், 144. [றுயினர், 70.
நாகரினியினரே - நாகரைப்போல்ஒன்
நாகலோகம், 168.
நாகான்கன்று, 152.
நாகிலை, 610.
நாகிளந்தாமரை, 71.
நாகு - இளமை, 29.
நாகுபுண்ணை, 29. [516.
நாங்கள்: கள், பகுதிப்பொருள்விருதி,

நாச்செறு - நாவால்வைதல், 818.
நாசி - வீட்டுறுப்பு, 184.
நாட்கடன்கழித்தல், 566, 578.
நாட்காலம், 46. [601.
நாட்செய்தல் - நாட்கொள்ளல், 140,
நாட்டம் - அழகு, 522.
நாட்டிலமிர்து-நாடுபடுதிரவியம், 613.
நாட்டின்கேடு, 25.
நாட்டி - நிலை, 744.
நாடகப்பரத்தையைஅணிதல், 206.
நாடகம், 179, 206, 373, 742.
நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும்
பொருந்திய அகப்பொருள், 393.
நாடி - நாசி; வீட்டினுறுப்பு, 184.
நாண், 112, 310, 570.
நாண்சுமக்கலாதநங்கை, 704.
நாண்முதற்பாசம் - நாண்கியமுதற்ற்
நா, 147.
நாண்வேலி, 218.
நாணெண்ணும்மெய்ப்பாடு, 228.
நாத்தலை மடிவிரிக்கூத்து - சீழ்க்கை
க்கூத்து, 42.
நாத்தழும்ப ஏத்தாதார், 431.
நாதன், 165, 418.
நாமம் - நாம்; வி. 502.
நாமவேற்றடக்கை, 68.
நாமற - நாமற; வி. 13.
நாய், 284.
நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 805.
நாய்நாச்சிறடி, 779. [807.
நாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே,
நாயனார் - தந்தையார், 608.
நாயில் - ஞாயில்; மதிஹுறுப்பு, 425.
நார்மடலனில், 389.
நாரை, 611, 864.
நாரைக்குரல், 864. [519.
நால்கு - நான்கு; பெயர்த்திரிசொல்,
நால்வனாவிட்டாற்கு அவர்சென்றார்,
நாலமிர்தம், 338. [317.
நாலிருவழக்கிற்குப்பதபக்கம், 420.
நாவழி - நாவைவழித்தந்தைய கருவி,
246, 883.
நாவாய், 809,
நாவிக்குழம்புறீஇ, 778.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

நாவிதன்ருவரலாறு, 717.
 நாவி கன்பெற்ற சிறப்புக்கள், 718.
 நாவிநாறுங்கூந்தல், 771.
 நாவிநாறுமேனிநங்கை, 608.
 நாவிநாறெழின்மேனி, 109.
 நாவியகலமெழுதி, 462,
 நாவினுளுகமெல்லாநடக்கும், 100.
 நாழிகையைக் கணிகளாகுறல், 791,
 792.
 நான்முதலியனவற்றின்நலம், 519.
 நாளவேங்கை, 366.
 நாளினால் - நாளில், 130.
 நாளினுநாளும் - நாடோறும்நாடோறு
 ம், 115, 398.
 நாளென்னும்நாகம், 756.
 நாற்கடல், 880.
 நாகாதம், 419.
 நாற்றி - நான்மடங்கு, 177.
 நாறி - மோந்து, 270.
 நாறு - நாற்று, 19.
 நாறுமதம் - புழுகு, 484.
 நான்குசாதி, 41.
 நான்மறையாளர்நிலன், 685.
 நானுயர்ச்சாவல், 724.
 நானச்செப்பு, 174, 713.
 நானநீர், 41, 188, 281.
 நானம் - புழுகு, 45, 54, 184, 484.
 நானமிடித்தல், 34.
 நானமுறைத்து - வாசவெண்ணெயை
 ஊட்டுவித்து, 588.
 நானவாவி, 823. [778.
 நானவெண்ணெய் கதப்புரைத்து,
 நி.
 நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 58.
 நிகோதமென்னும்நாகம் - ஏழுநாகத்தி
 ற்கும் கீழுள்ளதொருநாகம்; னை.
 809.
 நிணக்கொழுங்குறுதிவாள், 187.
 நிணந்து - பிணித்து, 389.
 நிணப்புடையுமீப்பு, 837.
 நிணப்புழுக்கல், 368.
 நித்திராதிமுன்று, னை, 893.
 நித்திராதித்திரா, னை, 893.
 நித்திலக்கோதை, 131.

நித்திலப்பந்து - நத்தையின்முட்டை;
 உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெ
 யர், 22. [யாண, 657.
 நித்திலமணிவண்டு - பதுமகனுடைய
 நித்திலமுறுவலுண்டான், 411.
 நித்திலவட்டம் - முத்துவடம், 392.
 நித்திலஜூதி - முத்துப்பந்தர், 263.
 நிதி-நிரள், 127; பெரியபொருள், 157.
 நிதிதலைதிறந்து, 105.
 நிப்புதி - கேமசரியின் தாய், 432, 449.
 நிமித்தம், 339.
 நிமித்திகன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 66; சகு
 னஞ்சொல்லுவோன்; [நிமித்தம் -
 சகுனம்] 131, 168.
 நிமிர்பொன்சொரியும்வரையே, 406.
 நியமம் - ஊர், ஆகுபெயர், 752.
 நிரந்த, 541.
 நிரந்து, 693.
 நிரயபாலர், 802.
 நிரியாசம் - பிசின், 167.
 நிருத்தம் - நடனம், 210.
 நிருதிமகன், 217.
 நிரை கோடல், 539.
 நிரைத்த - இடைவிடாத, 470.
 நிரைத்திட்டது, ஒருசொல், 145.
 நிரை பண்ணினார், 538.
 நிரையைவாரி, 134.
 நிரைவிழுங்கல், 539.
 நிரோதனை, னை, 894.
 நிலஞ்செதி னெடுக்குமான்தேர், 846.
 நிலத்தலைத்திருவனாள், 83.
 நிலந்தினக் கிடந்தனநிதி, 432.
 நிலம்பிறக்கிவெபோலும் புரவி, 884.
 நிலம்புடை பெயர்க்குமாற்றல், 187.
 நிலம்பொறுக் கலாதசெம்பொன், 127.
 நிலம் வீசும்தோள், 90.
 நிலமகள் கேள்வன், 150.
 நிலமயக்கம், 20, 520.
 நிலமோந்துழி, 676.
 நிலவி - நிலபெற்று, 913.
 நிலவினநிமிர்தேர் - சந்திரன், 446.
 நிலவுபோலுந்துகல், 575.
 நிலாத்தலைத்திகழும்பைப்பூண், 567.
 நிலாப்போலும் ஆடை, 575, 704, 762.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

நிலை - ஒருவகைஇசைப்பாட்டு, 198.
 நிலைக்கண்ணாடி, 174, 664.
 நிலைபெறாதேகொள், 287.
 நிலையாமை, 798.
 நிலைவிசேடம், 481.
 நிவந்து - ஏறி, 740.
 நிழலின் நீப்பருங்காதல், 443.
 நிழலுறுமதியம், 128.
 நிழற்றல் - ஒளிவிடல், 392.
 நிழற்றிகழ்வேல், 80. 642.
 நிழறுழாய்க்குணிந்துகுத்து ம யா னை,
 நிழன்மணி, 177.
 நிழன்றனசாமரை, 696.
 நிழன்று, 331, 377.
 நிறுமின், 97.
 நிறை, 590.
 நிறைக்கதவம், 219.
 நிறையாற்றப்படுத்துநின்றான் - நிறை
 வையப்போக்கிநின்றான், 571.
 நிறையெனுஞ்சிறை, 218.
 நின்றதை - நின்றது; ஐ, அசை, 279.
 நின்னிழல்போலநீங்கேன், 291.
 நினையல் - நினையாதேகொள், 337.
 நினைவு - வருத்தம், 105.
 நினைவுபோலச்சென்று, 365.
 நீ.
 நீகவலவேண்டா, 428.
 நீங்கள், 315.
 நீங்கியினர்-நீங்கினர்; இ-அசை, 424.
 நீடு - நெடுநேரம், 91.
 நீடுநீர்-கனகைமுதலியநீர்த்தநீர், 698.
 நீண்முடி - அரசன்; ஆகுபெயர், 90.
 நீண்மைக்க ணின்றவந்த நிதி - தொ
 ன்றுதொட்டுவந்தபொருள், 336.
 நீணிகிவணிகர், 188.
 நீத்தறச்செல்லவேவித்து, 125.
 நீத்திட - பெருக்கிட, 407.
 நீதி - முறைமை, 234.
 நீதிச்செல்வம் - செளளம், 115.
 ப்பெய்து -
 தபடிபெய்து, 693.
 நீந்துநித்திலவிதானம், 698.
 மீம்-நீர்; (முன்னிலைப்பன்மை)நிசைச்
 சொல், 563.

நீர்க்கடன் - உதகக்கிரியை, 98, 508.
 நீர்க்கிழரும்பு, 307. [நும்நெய், 862.
 நீர்க்குளத்துமாரிசொரிந்தெனத் து ள்
 நீர்க்கோலம் - நீர்வினையாட்டுக்குரிய
 கோலம், 823.
 நீர்கள்: கள் - அசை, 410. [489
 நீர்செய்காந்தம் - சந்திரகாந்தக்கல்,
 நீர்ப்பறவைகள், 612.
 நீர்ப்பூக்கள், 459.
 நீர்ப்போர்த்தொழில், 768.
 நீர்பிரிந்து - கோபித்து, 706.
 நீர்பிலிற்றுமாய்ச்சாந்தாற்றி, 490.
 நீர்மஞ்சள், 893.
 நீர்மிசைச்செல்மா, 742.
 நீர்மொக்குளொக்கும்மானிடரிளமை,
 நீர்வினையாட்டணி, 767. [450.
 நீர்வினையாட்டுவிழவு, 262.
 நீர்வினைவமை, உப்பு, 252. [823
 நீரணி-நீர்வினையாட்டுக்கோலம், 771,
 நீரணிமாடம், 767.
 நீராவிமண்டபம், 829.
 நீரிது - நீர்மை, 503. [த்தல், 293.
 நீரில் வாத்தியவோசையைப் பிறப்பி
 நீருருள், 535.
 நீலக்கண், 275.
 நீலக்கன்று, 196.
 நீலக்குஞ்சி, 661.
 நீலச்சூறு, 646.
 நீலம் கழுநீர் குவளை, 490.
 நீலமணி, பாலவேறுபடுத்தல், 392.
 நீலயானை, 50, 636.
 நீவி - கோதி, 189; நீக்கி, 152.
 நீழல் - நிழல்; வி. 101.
 நீளமா - தூரியனாக, 649.
 நீறு - புழுதி, 734.
 நீறு அட்டியிட்டேம், 867.
 நீனிறவினை - பாவவினை, 287.
 நு.
 நுகத்தள வெல்லை நோக்கிச்செல்லல்,
 நுகப்புரவி, 541. [ஐ. 818.
 நுகம் - பாரம், 66, 641, 809.
 நுகம்பூட்டிப் புரவிபண்ணி, 139.
 நுகம்பூண்டார், 809.
 நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு; ஐ. 119.

எண் - பக்க எண்.

முங்கி - விழுங்கி, 895.
 நுபுருதல் - விழுங்குதல், 330.
 நுசப்பினையொசிய - இடைஞ்சிய
 இன், ஐ-அசை, 144.
 நுசப்பும் கண்ணின்புலனாய்றறு, உம்-
 சிறப்பு, 74.
 நுடக்கி - ஒன்றாகக்கொத்து, 235.
 நுண்கொடியறுகு, 716.
 நுண்சொற்புலவர் - அமைச்சர், 844.
 நுண்வேயிளஞ்சேவல், 198.
 நுண்ணவிறறுவை - நுண்ணிய பீறின
 புடைவை, 584.
 நுண்ணுற்றோட்டி, 755.
 நுண்துகிலிகை, 333.
 நுண்துகிறற்றினாகன், 792.
 நுண்பொருணுழைந்து, 173.
 நுணவரிவாய், 498.
 நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 270.
 நுணுக்கியிட்டும், 803.
 நுணுகு நல்லார், 547.
 நுதற்பசலை, 226, 509.
 நுதற்பட்ட மின்ன, 374.
 நுகி - முன்பு, 563.
 நுகிகொள் நாகரிகன், 334.
 நுகியயிர்த்துகிற்குப்பாயம், 251.
 நுகியழற்குட்டம், 506.
 நும்கலை நூறும்புகுவதாக, 232.
 நுமணைமார், 133. [500.
 நுமையனார் - நுமமுடைய தமையனார்,
 கில், 215.
 நுன் - உனது; திசைச்சொல், 103.
 நுனசிறுடி, 445. [819.
 நு - னேம் - கூர்க்களிகழ்த்தினசிலம்
 நுனித்தநல்லம், 795.
 நுனித்தவன் - கூரிதாக்கக்ற்றவன், 491
 நுனித்து - கூர்த்து, 190.

நூ.

நூக்க - (ஊசலைநூக்க), 281.
 நூக்கினுன் - பரிகரித்தான், 251.
 நூல்குழியனோக்கிப்பண்ணியவீதி, 244
 நூல்நாழிகை - நெய்தற்றொழிற்குரிய
 தோர்களுவி, 876.
 நூல்பிரிந்து - நூலற்று, 785.

எண் - பக்க எண்.

நூல்புடைத்தாற்போற்றிடந்தவித்த க
 ஞ்சேர்நுணவரிகள், 315.
 நூல்மூன்று - மூன்றுவகைஆகமங்கள்
 நூலார்கோதை, 330. [ஐ. 815.
 நூலைக்கூர்க்கப்பார்த்து, 244.
 நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து, 235.
 நூழிற்கொடி, 64.
 நூற்கடல், விளி, 270. [வி, 847.
 நூடங்கொடுத்தகேள்வி நுண்செ
 நூற்படுபலவன் - கணி, 173.
 நூற்றுலாமண்டபத்து ஏறினான், 792.
 நூற்றுலவாக்கொல்லி - ஒருபடை,
 நூற்றுலில், 519. [37.
 நூற்றெட்டுக்கரணம் - சுத்த நிருத்
 தத்துக்குரிய ஆங்கங்கள், 206.
 நூற்றெட்டுக்குடம், 683.
 நூறு - சுண்ணாம்பு, 713.
 நூறும்புகுவானென்று வாழ்த்தி, 593.
 நூற்றையுரைத்தல், 482.

நெ

நெக்கது - கெட்டது, 133.
 நெஞ்சுகநுழைந்தவேலைப்பறித்து,
 நெஞ்சுமூன்று, 87. [662.
 நெஞ்சறிபொருண்மேலாதல், 86.
 நெஞ்சினொத்தினியார், 113.
 நெஞ்சுகையெறிந்துநைய, 642.
 நெட்டிடை - நெடுந்தூரமானஇடம்,
 நெட்டிருக்கூந்தல், 255. [268, 363.
 நெடித்தல்செல்லாது-தாழாது, 623.
 நெடுங்கொடி, 425.
 நெடுந்துருத்தி, 293.
 நெடுந்தோட்டி, 536.
 நெடுமுடிக்குரிசில், 84.
 நெடுமை - பெருமை, 568.
 நெடுமொழிமகளிர் - வஞ்சினம்கூறு
 தற்குரியமகளிர், 651.
 நெய் - தேன், 359; நேயம்; வி. 884;
 புழுகு, 31, 332.
 நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 251.
 நெய்க்களிற்றினுண்டவைம்பால், 415.
 நெய்கை - நெய்தல், 876.
 நெய்த்தலைக் கருங்குழல், 331.
 நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார், 251.
 நெய்ப்பூசி, 386.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

நெய்பெய்நீளெரி, 299.
நெய்பொதிந்தநெஞ்சு, 884.
நெய்பொதிந்தபித்தை, 134.
நெய்மலிகவளம், 323.
நெய்முதிர்ந்தொடையல் - தேன்முதிர்ந்த இரூல், 358.
நெய்யேற்றுசின்னூர், 697.
நெய்விலைப்பசும்பொற்றேடு, 152.
நெரிபுறத்தடற்றுவான், 726.
நெருஞ்சிப்பூ, சூரியனைநோக்கல், 144.
நெருஞ்சியின்றபழம், 108. [299.
நெருப்பில்வீழ்ந்தமலைபோற்கரிந்து, நெருப்பிற்காய்ந்தஇரும்பு, 820.
நெருப்பிற்குங்காமம், 570. [492.
நெருப்புமீருமாகிய அத்திரங்கள், நெல்லிச்சாந்து, 778.
நெல்லும்பொன்னும்வழங்கல், 623.
நெற்கதினைச்சூடல், 781.
நெற்காடு, 23.
நெற்கூடு, 24.
நெற்றி-உச்சி, 15, 20, 33, 134, 189.

தொன்று, 151.
நெற்றிப்பட்டம், 305.
நெற்றிமாலை, 296, 333, 705, 811.
நெற்றியில், சுட்டியாகஇட்டசந்தனம், 569.
நெற்றி வார்முரிபுருவமாக்கி, 82.
நெறிகீர் - கடல், 446.
நெறிமையினிழிந்து, 556.
நெறியிற்சொன்னான், 66. [135.
நெளிபார்த்தது - நெளியப்பார்த்தது, வி. நே.
நேடிய, 80.
நேமி - நேமிதீர்த்தங்கரர்; ஐ. 278.
நேமிக்கிறைவன் - சக்கரவர்த்தி, 230.
நேமியஞ்செல்வனாகி - சக்கரவர்த்தியாகி, 697,
நேமியிற்பொறிகிரிதல், 632.
நேமிஸ்வாமிகள் - நேமிதீர்த்தங்கரர்; நேர்கட்டி, 167. [ஐ. 278, 431.
நேரம்புணை - நொய்யதெப்பம், 767.
நேர்மரப்பலகை, 642.
நேர்வளை - ஒத்தவளை, 255.

நை.
நைய - அலசமாக, 154.
நையல் - நையாதேகொள், 303, 547.
நைவனம் - நட்பாபடை, 702.
நைவளமிசூசாயனங்கை, 702.
நோ.
நொச்சிப்பூ, 627.
நொசித்த - வருத்தின, 200.
நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 340.
நொசிந்தநோக்கு - வளைந்தபார்வை, 584.
நொடித்தான் - சொன்னான், 181.
நொடிப்பின்மாத்நிரை - இன், அசை, நொடிப்பு-ஒருகண்ணம், 639. [519.
நொடியில் நூற்றுலில்லேகு, 519.
- முகந்துகொண்டு, 374, 477, 496, 521, 736.
நொந்தார் - பகைவர், 740, 809.
நொந்தார்க்கடந்தான், 740.
நொய்தா-வினாவாக, 296, 623.
நொய்தாகஒப்பித்தல் - மெல்லிதாக அலங்கரித்தல், 392,
நொய்து - வினாவு, 82, 517.
நோ.
நோக்கனோக்கம், 111, 304, 662.
நோக்கானுகர்வாதேவர், 111.
நோக்கிக்காணீர், 209.
நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர், 686.
நோய்க்கினாயாவோர், 80.
நோய்முதிர்குரங்கு, 422.
நோயுற்றமஞ்ஞத்தோற்றம், 510.
நோன்புணை - நொய்யதெப்பம், 340.
நோன்மினம், அம் - அசை, 866.
நோன்மை - பொறுமை, 809.
நோனான் - பொறான், 89, 622, 655.
ப.
பக்கரை - குதினைக்கல்லணை, 177.
பகட்டரசன்மதவிசேடம், 683.
பகடுபடவகை, 913.
பகர்குற்றேன், 114.
பகர்த்தறைந்து, 639.
பகர்த்தெடுத்தொத்தும், 65.
பகல் - முகூர்த்தம், 637.
பகவனார் - திருமால், 421.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பகற்கோயில், 829.
 பகற்சோறு, ஐ. 182.
 பகுளளி - பேரொளி, 811.
 பகுத்துண்ணப்பாலிகள், 808.
 பகுதிப்பொருள்விகுதி, 78, 79, 114, 120, 167, 284, 393, 516, 540.
 பகைத்தி - பகையையுடையாள், 437.
 பகைநரம்பிசையுங்கேளாக்கோயில், 620. [து, 725.
 பகைப்புலம்புக்கவேந்திற் கலங்குவித் பகைவர், 553.
 பகைவருடையயானையின் வலமருப் பையிர்ந்துசெய்த கட்டில் - சிங் காதனம், 740.
 பங்கப்பட்டார்மேற் படைநினைந்தே னாக (வஞ்சினம்), 315. [774, 891.
 பங்கயப்பகைப்பருவம் - பணிக்காலம், பங்கயப்படு - தாமரைமடு, 274.
 பங்கயமேபோல்வானை, 859.
 பங்கிவயவம்பிற்கட்டி, 658. [261.
 பங்குனிப்பருவம் - பங்குனி மாதம், பங்குனியில் இளவேனில்தோன்றுதல், 198.
 பச்சிரும்பு - உருகினஇரும்பு, 665.
 பச்சிரும்புளிக்கிட்டாங்கு, 665.
 பச்சிளிப்பட்டு, 606.
 பச்சைப்பாம்பு, 22.
 பச்சைபுகுதல் - கலியாணத்திற்குவரி சைபுகுதல், 252.
 பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள், 254.
 பசலை, 118, 226, 732, 774.
 பசலேநோய், 774.
 பசியடநிற்பல், 300.
 பசுக்களுக்குவிண்மீன்உவமை, 132.
 பசுக்கன்று, 132.
 பசுங்காய்க்குலை, 253.
 பசுங்கிளிரிந்தப்பாய்மா, 542,
 பசுங்கட்டையும பனிநீராயுங்கு டு, 735.
 பசுநெய்பாலுக்கு விருப்பங்கொண் டாற்போல, பழ. 317.
 பசுவந்தொழுவும்போலமுக்க, 152.
 பசை - பற்று, 530.
 பசையாப்புபற்றுகியதொடர்ச்சி, 370.

பசையினுற்பிறந்தபாவம், 422.
 பஞ்சகிருத்தியம் (போர்வகை), 491.
 பஞ்சநமஸ்காரம் - ஐந்தும்பிறம்; ஐ. 9, 284, 289, 383.
 பஞ்சமுகவாசம், 553, 589, 681,
 பஞ்சரத்தக்களி, 692. [748, 780.
 பஞ்சவர்லிமானம் - ஐயோதிவ்கரு டையலிமானம்; ஐ. 184. [780.
 பஞ்சவாசம் கவுட்கொண்டை, 681,
 பஞ்சி - வெண்ணெயில், 717.
 பஞ்சியடர், 108.
 பஞ்சியிற்சாட்டில், 552.
 பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைகிறிதெ ன்னவேண்டா, 552. [451.
 பஞ்சினைகொண்டபைம்பொற்கலை, பஞ்சு - ஆடை, 256, 689; படாம், பட்டமைமரம், 659. [182
 பட்டதை, ஐ - பட்டை, 114, 284.
 பட்டதையெவன்கொல், 326.
 பட்டம், 148, 265, 523, 703.
 பட்டமங்கையர் தனியேயிருந்தமாட ங்கள், 688.
 பட்டமணிந்தான் - பட்டத்தேயி, 677.
 பட்டாங்குருதுதல், 408.
 பட்டாபிஷேகம், 683.
 பட்டிமை - வஞ்சனை, 597.
 பட்டினி, 338, 910.
 பட்டினிவிட்டு, 453.
 பட்டிநெடுபஞ்சுதுகில், 182.
 பட்டு, 169.
 பட்டுக்கச்சை, 554.
 பட்டுகிணர்கட்டில், 590.
 பட்டோலைகள், 254.
 பட - ஒப்பு; உவமவுருபு, 23.
 பட்டத்திடைப்பாவைபோன்றோர் நோ க்கினளாகிநிற்ப, 461.
 படநாகம் தோலுரித்தாற்போற்றுற் று, ஐ. 453.
 படப்பை - தோட்டம், 564.
 படம்புனைந்தெழுதிய வடிவு, 424.
 படர்கோய், 388.
 படலிகை - தட்டு, 361, 763; பூவிடு பெட்டி, 784; பெட்டி, 253.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

படலைமாலை, 151, 551.
படாம், 182.
படாமாரசு - ஒலியவியாமாரசு, 494.
படி - உருவம், 347; தன்மை, 55.
படிக்கம், 712.
படிக்கால் - ஏணி, 833.
படியம் - பாவை, 764.
படியகம் - படிக்கம், 621.
படியர்-படிவத்தையுடையார், 831.
படிவம் - வடிவம், 125, 350, 582.
படிவவொற்றாளர் - மறைந்தவேடத்
தையுடைய ஒற்றர், 38.
படு - மடு, 274.
படுக்கைமூன்று, 256.
படுக்கையைந்து, 256.
படுகண்முழவு, 630, 831.
படுகளங்கண்டு, 251.
படுத்தலோசை, 382.
படுத்து - தலமிசைத்து, 182.
படுவி - குறியவன், 484. [கனா, 177.
படை - கல்லணை, 626; குதினாம்பக்
படைக்கலப்பயிற்சி, 490.
படைக்களிழபோல உயங்க, 724.
படைகாட்டல், 628.
படைச்சுற்றம், 176.
படைசாற்றி - போர்கூறி, 490.
படைப்பருங்கற்பினுள், 173,
படைமலர்நெடுங்கணுள், 304.
படைமூன்று-இரத்தினத்திரயம், 815.
பண் - இசை, 21. யாழ், 71.
பண் அழவீழந்திஞ்சொல், 325.
பண்எறிந்தாள், 197.
பண்கெழுமெல்லிரல், 71.
பண்கொண்டசொல்லார், 680.
பண்டசாலை, 158.
பண்டம்சுமக்கும்விலங்குகள், 519.
பண்டம் - பழம், 25.
பண்டவழுவிரல், 76.
பண்டறிசட்டு, 426.
பண்டி - வண்டி, 25.
பண்டிஅச்சிறுமுன், 758.
பண்டையுழி-கிருதயுகம், 744.
பண்ணகத்துறைபுகுசொல்லார், 146.
பண்ணமைத்து - சமைத்து, 139.

பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவை,
பண்ணல், இசை, 201. [225].
பண்ணவர் - முனிவர். 125.
பண்ணவிழ்த்தயானை, 680.
பண்ணியல்லானை, 231.
பண்ணினுக்கரசன் - சீவகன், 596.
பண்ணுரை - புனைந்துரை, 74.
பண்ணுநீஇ - பூட்டி, 19.
பண்ணையாட - விளையாட, 463.
பண்புத்தொகை, 3.
பண்புதொகுமொழி, 255.
பண்பு, பண்புடைப்பொருள் மேனி
ன்ற ஆகுபெயர், 8.
பண்புளி - பண்புஉள்ளி, 396.
பண்விட்டது - நிலைகுலைந்தது, 208.
பணி - பரத்தல், 730.
பணித்தகு கோலம், 309.
பணித்ததே செய்தும், 531.
பணித்து - மிதித்து, 610, 613.
பணிநலம்புதியதுண்டான், 488.
பணியினமடிகள், அம் - அசை, 826.
பணிவருங்கற்பு, 106.
பணிவருங்குரிகில், 296.
பணை - பண்ணை; வி. 25; பிழைத்
தல், 100, 445; முரசின்விசேடம்,
பணையவருறைபதி - முரசறைவார்
ஊர், 185.
பத்தி - யானைநடைவிசேடம், 536.
பத்தியிற்குயிற்றிய, இன் - அசை, 32.
பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகிய (தம்பை,
பத்திராலாபனம், 632. [657, 658.
பத்தினிப்பாவை, 233.
பதம் - மந்திரம், 287.
பதாறுதிருமொழி, 826.
பதாகை - பெருங்கொடி, 37.
பதார்த்தம் ஒன்பது - நவபதார்த்தம்;
ஐ. 815.
பதிகொண்டு - பதிதல்கொண்டு, 355.
பதிதர், 806. [பரிதி, 297.
பதியமைபரிதி - இருப்புத்தவிர்த்த
பதிறையாண்டுகடமைக்கொள்ளமை
பதினெண்பாவை, 34. [686.
பதினைந்தம் படுத்தார், 712.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பதினெந்துவருடத்திற்குப்பின் ஆட
வர்க்கு நல்வினையாற் பிறக்குங்கு
ணங்கள், 129.
பதுமபுரம் - பவதத்தனூர் ; மத்திம
தேயத்துள்ளது, 466.
பதுமயோனி, 71.
பதுமவியூகம், 667.
பதுமாசனம், 200.
பதுமுகன் - தனபாலனுடைய புத்தி
ரன் ; இவன் சீவகன் தோழர்நால்
வருள் ஒருவன் ; 655.
பதுமை - ஒருபொய்கை ; ஐஐ. 60,
303, 611 ; ப்ரீதத்தன்மனைவி ; சீவ
கன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி ; 156,
பதுமைபுலம்பல், 402. [514.
பந்தட்டவிரலினார், 766.
பந்தாடல், 51, 281, 332, 568.
பந்தாடுபூமி, 51.
பந்து - மட்டத்துருத்தி, 33, 293.
பந்துபுடைபாணியெனப்பாபு ந் க லி
பம்மைப்பபறை, 18, 643. [மான், 258.
பம்மை - பத்மை - ஓர் ஆரியாங்கனை ;
பயம்பு - குழி, 554. [ஐஐ. 761.
பயறியன்றசோறு - பருப்புச்சோறு,
பயறு, 458. [213.
பயனிழைத்தமென்பள்ளி, 389.
பயனுமம், 345.
பயிர் - அருவருப்பு, 595 ; யானைக்
குரியபரிபாஷை, 535.
பயிர், மரகதப்பலகைபோலும், 453.
பயிர்ப்பு - மனங்கொள்ளாநிருக்கின்ற
தன்மை, 475.
பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு, 891.
பயிரிலாநரம்பு, 595.
பயிரும் - அழைக்கும், 300.
பயிற்றுக்கின்றார், 482.
பயின் - பிசின், 76.
பரசுராமன், 492.
பாடு - காலிலுள்ளது, 704.
பாணிநாட்பிறந்தான்-சச்சந்தன், 530
பரத்தரானின்றேர் - பரத்தலைத்தராரி
பரத்தையர், 418. [ன்றேர், 535.
பரத்தையர்நெஞ்சம்போலப் பலகவர்
ப்பட்டவழி, 362.

பரத்தையர்வீதி, 39.
பரத்தையரிட்கன்னியார், 118.
பரசேனாபதியம்-ஒருநூல், 206.
பரதராஜசக்கிரவர்த்தி - மஹாசக்கர
வர்த்திகள் பன்னிருவருள் ஒருவர் ;
ஐஐ - 116.
பரதன் - அச்சணந்தியாசிரியரின், சீ
வகன்புதல்வருள் ஒருவன், 783.
பரத்தளது-பரந்தது, ஒருசொல், 383.
பரந்தெலாம்-பரந்தஎல்லாம்;வி. 117.
பரமாகமம், 288
பரவைஞாட்பு, 641.
பரவைத்தானை, 231.
பரவைமாற்பு, 251.
பரவையாழ் - பேரியாழ், 166.
பரவைவெங்கடூர், 44.
பரற்றலைமரம்பு, 408.
பரி - செலவு, 520.
பரிகரம் - நாற்புறத்தும் தொழில்செ
ய்வோர்தொகுதி, 609.
பரிகரிக்கமாட்டார், 79.
பரிகரித்தான், 251.
பரிகாரம்-கிங்குரிங்குகவென்பது, 84.
பரித்தவை - ஓடியவை, 540.
பரிதிகள்-சமிதை விசேடங்கள், 710.
பரிதிசேர்வனா, 646. [போதே, 96.
பரிதிபோலப் பொன்னனான்பிறந்த
பரிதிபோற்றிமலினான், 508. [118.
பரிதியங்கடவுளன்னகோன்-அருகன்
பரிதியன்னமுகம், 464.
பரிதிவட்டம், 423, 452.
பரிதிவெள்ளேல், 125.
பரிந்த - அற்ற, 281. [ஐஐ. 905.
பரிநிர்வாண மென்னும்கல்யாணம்,
பரிபரியென்றல், 535.
பரியகம் - காற்சரி, 207.
பரியகம், சிலம்பு, கிண்கிணி, 603.
பரியம் - பரிசம், 316.
பரியாயச் சொற்கள், 839.
பரியாளம் - பரிவாரம், 288.
பரியும் - அழியும், 421.
பரிவட்டனை, பர. 201.
பரிவர்த்திதம், பர. 374.
பரிவாரம், 437.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பரிவேடிப்பு - பரிவேடம், 331, 341, 627.
 பரிதி - பரிந்து வாங்கிக்கொண்டு, 27, 473. [676.
 பருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டின;
 பருகியிட்டமின் - பருகியிடுமின்;
 வினைத்திரிசொல், 736.
 பருகியிடுதல், ஒருசொல், 62.
 பருகுதல், 517.
 பருகுபங்கழலினர், 551.
 பருந்து, 611.
 பருந்துபறத்தலின்முறை, 226.
 பாலும் பாட்டும்
 எழாலும், 225.
 பருப்பு-பருமை, 381, 657.
 பருப்புடைத்தூண், 381.
 பருப்புப்பண்டி, 252.
 பருமயானை, 129, 640.
 பருமித்தகளிறு, 83, 162, 818. [614.
 பருமித்து - பலபிரகாரமாக அணிந்து,
 பல்லவதேசமன்னன், 650, 658.
 பல்லவதேயம் - தன்பதியின்நாடு,
 பல்லி, 552. [355, 513.
 பல்லியங்காஸனம் - ஒருவகையாஸனம்;
 ஐ. 905.
 பல்லியும்பட்டபாங்கர், 556.
 பல்லினாற்சுகின்றநார், 137.
 பல்லையுருத்திடுவம், 366. [197.
 பலவண்ணத்தினா - கண்டதனினா,
 பலகாரம்-யானைமேற்றவிசு, 646.
 பலகைக்கேடகம், 642.
 பலசொற்றொகை, இருசொற்றொகை
 யாய்கிறதல், 12.
 பலவகைமகளிர், 676.
 பலாக்கனி, 555. [483.
 பலாச்சுளைகளை மாலையிற்சேர்த்தல்,
 பலாசந்துடுப்பு, 255.
 பலி, 42, 884.
 பவ்வம் - கடல், 160. [ஐ. 118.
 பவ்வியஜீவன் - பக்குவமுள்ளசீவன்;
 பவணம்-நாகலோகம், ஐ. 50, 827.
 பவணமாதேவன் - அசோதரன் தந்தை,
 327, 828.
 பவத்தன்-ஒருவணிகன், 462, 467.

பவழஉழக்கு, 282.
 பவழப்பாவை, 602.
 பவளஅம்மியரைத்தசாந்தம், 748.
 பவளக்கன்னல் - பவளக்கரகம், 556.
 பவளச்செப்பு, 713, 884.
 பவளத்தாமம், 209. [டி, 664.
 பவளத்திண்கை
 பவளத்தூண், 601, 701.
 பவளம் கொள்கோடுநாட்டி, 377.
 பவளம்புரை, பாவையன்னமடவார்,
 543. [ரைகளுள் ஒன்று, 631.
 பவனவேகம் - கோவந்தராசன
 பவனிக்குடை, 685.
 பவித்திரகுமரன் - சீவகன், 351.
 பவித்திரத்தும்பி, 667.
 பவித்திரம் நல்க, 588.
 பவித்திரன், 683, 768.
 பவித்திரை - பதுமுகன்தாய்; தன
 பாலன்மனைவி, 523.
 பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவு, 354
 பழத்தின்செருக்கு, 108.
 பழம்பகைநட்புமார், பழ. 509.
 பழம்பெய்தவண்டி, 25.
 பழமொழி, 229, 277, 321, 465,
 509, 510, 557.
 பழனப்படப்பைப்புனாடு, 564.
 பழிச்சு ஆன, 55.
 பழுக்கக்கேட்டு, 74.
 பழுக்காய், 339.
 பழுக்காய்க்குலை காவூறிடு, 253.
 பழுக்காய்க்குலைவண்டி, 25. [424.
 பழுக்காயினோடு, உருவமெல்லிலை,
 பழுத்தல் - உடம்புபோதல், 410.
 பழுத்து - அடிப்பட்டு, 136.
 பழுதிலாவறிவு, ஐ. 853.
 பழுப்பு - அரிதாரம், 382.
 பழுமரப்பறவை - ஆலமரத்தின்கட்
 செல்லும்பறவை, 253.
 பழுவம் - காடு, 417.
 பள்ளி - இடைச்சேரி, 132, 133; ரு
 னிவராச்சிரமம், 113, 520. [276.
 பள்ளிகொள்களிறுபோல உயிர்த்து,
 பள்ளிச்செம்பொற் பட்டையமளிமேல்,
 பள்ளிப்படுத்தார், 92. [747.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பள்ளிமாடம், 50.
 பள்ளியிடம், 357.
 பளிக்கறைப்பவளப்பாவை, 63.
 பளிக்குக்கோல்போலுமழை, 891.
 பளிக்குச்சுவர், 183.
 பளிக்ருமாடம், 171.
 பளிக்கொளி மணிச்சுவரெழினி, 200.
 பளிங்கிலவெண்பஞ்சுடித்தல், 257.
 பளிங்கு - கருப்பூரம், 681.
 பளிங்குநாய், 282.
 பளிதச்சுண்ணம், 869.
 பளிதம் - கருப்பூரம், 694.
 பளிதம்நீற்றி - கருப்பூரத்தைவேதித்
 து, 325.
 பற்சீவி - பல்விளக்கி, 246.
 பற்றம் - கற்றை, 499-
 பற்றற்றாரியல்பு, 300. [கை, 531.
 பற்றார்பகை - தழும்பேறிக்கிடந்தப
 பற்றார்வஞ்செற்றம், ஐ. 881.
 பற்றார்வம், ஐ. 881, 902.
 பற்றின் இழிவு, 865.
 பற்று - உள்ளதன்மேற்று, 287, 882.
 பற்றுப்பாடுவார் - வாரம்பாடும்தோரி
 யமடந்தையர், 209.
 பறந்தான், 164.
 பறந்தியல் கருக்கினகுதினாகள், 641.
 பறவைகளை ஒற்றாகப்பண்ணுத்தல், 121.
 பறவைகளைச் சிஹறயில்வைத்தலாகா
 து, 833-4. [பரிவுகீர்த்தான், 388.
 பறவையாதுண்டவண்ணம் பட்டினிப்
 பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்,
 381. [க்குழுவமை, ஐ. 834.
 பறவையும்நிழலும் உயிருக்கும் வினை
 பறியாராயிற்று, 21.
 பறை - பறக்கல், 731.
 பறைஅறுங்க ஆர்க்குமேகலை, 604.
 பறைக்கற்றா பறைக்கலாமே, 422.
 பறைந்தன-அழிந்தன, 398. [803.
 பறையவகு-பலகறை; மருஉ; சதுகை,
 பறையாயறையும் பசப்பு, 571.
 பறையினுலு - பறையொலிபோலே
 முழங்குவன, 626.
 பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணி, 386.
 பன்மலையொருமடியக்கம், 682.

பன்றி, 632.
 பன்றிப்பொறி - இலக்கணியின் வி
 வாகத்தின்பொருட்டுக் கோவிந்த
 மஹாராசனல் இயற்றுவித்தவரா
 யந்திரம், 12. [638.
 பன்றிப்பொறியின்மேலுள்ள உரல்,
 பன்னரும்மாலையான் - ஆராய்தற்க
 ரிய இயல்பையுடையான், 326.
 பன்னலம்பஞ்சி - எல்குதலையுடைய
 பஞ்சி, 657.
 பன்னி - ஆராய்ந்து, 810.
 பனங்குரும்பை, 728.
 பனம்பழம், 644, 800. [308.
 பனிக்கீர்ப்பகைமலர் - தாமரைமலர்,
 பனிகொள்மாமதிபோற்பசுப்பூ, 443.
 பனிக்கை - அளகம்; ஐம்பாலில் ஒரு
 வகை, 702, 855.
 பனிப்பாறைகள், 555.
 பனிப்பிறைப்பூணிஞன், 592.
 பனிமுகில்-பனிமாசு, 812.
 பனுவல் - ஆராய்ச்சி, 145.
 பனைத்திரண்டனையதோளாய், 364.
 பனைபோலும்பூமாலை, 679.
 பனைமடல், 302.
 பனைமடிந்தனையன மலைப்பாம்பு, 554.
 பா.
 பாக்கியம் - நல்லினை, 334.
 பாக்குவகை, 712-3.
 பாகதம்-பாகதச்சொல், 6, 36, 64,
 106, 168, 260, 261, 288, 289,
 357, 490, 507, 546, 904.
 பாகம் - கூறு, பங்கம், 658.
 பாகவரைவாங்கு, 813. [217.
 பாகவெண்மதிக்கூறும்பு - தோட்டி,
 பாகுடம்-கையுறை, 784. [556.
 பாங்கர் - கணவர், 728; நல்லிடம்,
 பாங்கிலார், 387.
 பாங்கு-உறவு, 651; நல்லிடம், 420.
 பாசம்-அன்பு, 391; காலபாசம், 199.
 பாசவல், 27.
 பாசறைப்பரிவு, 261.
 பாசிப்பாசம் - பச்சைக்கவிது, 483.
 பாசினை, 180.
 பாட்டு - பட்டு; வி. 136.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பாட்டிமகத்தும் காமத்திற்குத்திபன
பாடகம், 150, 160, 567. [ம், 750.
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினை, 160.
பாடம் - ஒளி, 183, 215, 605.
பாடம்மிக்குத்தோன்ற, 605.
பாடல் ஆடல் கருவி, 373.
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டி, 290.
பாடற்படுநரம்பு இளகியாங்கு, 412.
பாடிவீடு, 261.
பாடினருவி-ஓசை இனியஅருவி, 614.
பாடுகுறித்தவீரர் பொற்றகட் டைத்
தம்வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 240.
பாடுடைமயிலந்தோகைப்பக்கமுடை
ந்த மயிற்பொறி, 95.
பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலை, 580.
பாண் - தாழ்ச்சி, 475.
பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டா, 725.
பாண்டவர், 68, 368.
பாண்டில் - எருது, 596; கஞ்சதாளம்,
565, 714, 860, 870, 912.
பாண்மைச்சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல்,
பாண்வலை, 592. [725.
பாணி - தாளம், 370.
பாணிமுகமென்னுங்கதி, ஐஐ. 288.
பாணியாழ் - பாட்டையுடையயாழ்,
440. [0, 705.
பாணுவண்டு - பாட்டையுடையவண்
பாத்தரும்புகம்பொன்-ஓடினபொன்,
33, 126.
பாத்தில்தீர் - தீக்கமில்லாததீர், 538.
பாதமூலம், 161.
பாதாலமுத்தி, 709.
பாதாளாகங்கை, 408.
பாதிரிப்பூ, 22, 483.
பாந்தள் - மலைப்பாம்பு, 554.
பா நான்கு, 1.
பாம்பிள்குணம் எட்டு, 382.
பாம்பிள்காதி நான்கு, 382. [704.
பாம்பிள்காப்போலும், முன்றானை,
பாம்பு தோலை உரித்தல்போலத் துற
ந்து, ஐஐ. 882.
பாம்புபோல ஆடல், 51.
பாம்பு மினைநுளம் இடியாலும் பதை
த்தல், 891.

பாம்புரி - அகழியிற் கீழேபுறப்படப்ப
டுத்தது, 372, 425.
பாம்புவிழுங்கியதிங்கள், 755.
பாய்ச்சுக்காட்டுவான், 298.
பாய்த்தி - பரப்பி, 180, 377.
பாய - பரப்பிய, 13.
பார் - தட்டு, 15.
பார்கெழுதூல், 73.
பார்கெழுபைம்பொன், 251.
பார்த்திபருமான், 498. [563.
பார்தோன்ற-பூமி நின்னாலேவிளங்க,
பார்ப்பனப்பூதம்முதலியநான்கு, பர.
பாரத - தட்டை, 15. [206.
பாராவணையம் - ஒருவகைச்சுக்கரப்ப
டை, 768.
பாரித்திட்ட - பரந்த, 217, 619.
பாரித்து - பரக்கவந்து, 733.
பாரித்தேன் - பரக்கக்கூறினேன், 69.
பாரிற்ருக்கட்டினகடமை, 685.
பாருடைப்பனித்தல், 87.
பால்பரந்தன்னப்பட்டு, 69.
பால்வரைதெய்வம், 80.
பால்வரையணி, 181.
பாலக்கிரகாரிட்டம், 98.
பாலமாகுமான், காம்பிலிநாட்டரசு
ன்; மா, இசைநிறைத்தது, 187.
பாலமிர்தம் சிறியஅயின்னு, 590.
பாலவி, 315, 700.
பாலன்ன பஞ்சிமெல்லணை, 841.
பாலணையகந்திக்கொம்பு-தூய்மையாற்
பாலைப்போன்ற கந்திரியார்; ஐஐ.
பாலாராவிப்பைத்துகில், 330. [766.
பாலாவி, 692.
பாலிகை - கத்திப்பிடி, 641.
பாலிகையணையகனை, 361.
பாலுற்ற - பாலுண்ட, 593.
பாலைத்திரிவு, இசை. 224.
பாலைநிலம், 355, 611.
பாலைப்பண் ஏழு, 189.
பாலையாழ்மழலை, 586, 822.
பாவபாணம், 217.
பாவம்மூவகை, 805.
பாவாற்றி, 188, 346.
பாவை, 171, 837.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பாவை, இருபாற்கும்பொது, 215, 276.
பாவைகளைவாழ்க்கைப்படுத்தல், 391.
பாளத்தைக்கொழிந்தினேந்தி, 801.
பாளவாய்க்கமுகினெற்றிப்பபெழும்,
358.

பாளவாய்க்கமுகு - மடற்கமுகு, 23,
பாற்கடல், 880. [358.
பாற்கடலுநஞ்சாய்வினேந்தது, 857.
பாற்கடன்முளைத்ததோர்பவளப் பூங்
பாற்சோறு, 125. [கொடி, 696.
பாற - சிதற, 141.
பாறுடைப்பரிதிவேல், 177.
பாறைபடுசயிர், 133.

பாறையாகியஉரல், 458.[போல், 315.
பாற்கடல் துத்தீந்தேன் பருகு வாள்
பான்மயக்குவாம், 652. [173.
பான்மை-நல்வினைப்பயன்; விதி; 169,
பான்மையால்விருந்துசெய்தாள், 507.
பான்மையிற்று - பருகியையுடையது,
பானக்கதிஞ்சொல், 543. [173.
பானிலத்திறையும் தீந்தேனைய, 558
பானிலாக்கிற் பாய்தருபள்ளி - கிலா
முற்றம், 772.

பானிறக் குருகிலுய்ந்து, 125.
பாணுண்டஞ்சொல்லாள், 484.
பாணுரைபோலும்வெண்பட்டு, 883.
பாணுரையன் பைந்துகில், 726.
பாணுரையின்னொய்ய அணை, 717.
பானெடுநீஞ்சொலாள் : நெடுமை -
பெருமை, 568.

பி.

பிச்சங்கள், மடற்பனைக்குழாம்போன்
றன, 727.
பிச்சம்-பிலியாற்கட்டுவன; பிஞ்சுமெ
ன்னும் வடமொழிச்சிதைவு, 131,
136, 175, 245, 629, 663, 885.
பிடிக்கைக்கூந்தல், 770.
பிடிக்கைவென்றகுறங்கு-துடை, 770.
பிடிமருள்நடையினர், 787.
பிடியேறுதல், 619, 781.
பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறு, 538.
பிண்டத்து - திரண்டு, 379.
பிண்டிப்பெருமானடிகள் - அருகனடி
கள், 99.

பிண்டிபாலம் - தலையிலே பிலிகட்டப்
பட்டு எறிவதோர்ப்படை, 656.
பிணங்க - நெருங்க, 320.
பிணங்குறான்மார்பினன், 584.
பிணிக்குலத்து அகம் - நாய், 351.
பிணியெய்நோய், 466.
பிணைத்திட்டமாலை, 16. [153.
பிணைத்தன் - சேர்ந்தாற்போன்ற,
பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மா
லை, 63, 145, 484.
பிணையல்மாலை, 152, 631.
பித்திகைப்பிணையல், 294, 631.
பித்தற்றல், 325.

பிரசங்கலங்குற்றெனமார்தார்பினங்க,
பிரசம் - வண்டு, 320. [320.
பிரசலாப்பிரசலை, ஹை. 893.
பிரசலை, ஹை, 894.
பிரணீதபாத்திரம், 710. [893.
பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், ஹை.
பிரத்தியாக்கியானமாயை, ஹை. 893.
பிரத்தியாக்கியானமானம், ஹை. 893.
பிரத்தியாக்கியானலோபம், ஹை. 893.
பிரதிலோமர், 41.
பிரப்பங்கொழிக்கேடகம், 642.
பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 117.
பிரமசரியம், 219.

பிரமமுடி, 710.
பிரமராசனர் - தபோதனர், 478.
பிராயச்சித்தம், 277.
பிரிநிலை ஏகாரம், 46.
பிரியற்பீர் - பிரியீர், 754.
பிரிவாற்றாதுதேவிமார்புலம்பல், 854.
பிரீகிமதி-விசயத்தன்னுடையமனைவி,
523.

பில்கி - சிறுதுவலையாகவிட்டு, 751.
பிழிந்துகொள்வனையபண்மை, 439.
பிழிப்பொலிகோதை, 735.
பிழிபடுங்கோதைபோலரம்பெண்டிர் -
பரத்தையர், 724.
பிழியல் - தேன், 368. [480.
பிழைப்பெய்து - பிழைப்பயது; வி.
பிணை - கரிக்குருவி, 464; கிளி, 303,
312. [த்தல், 403.
பிணைகளுக்குக் காவலாகவிளக்குவை

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 753.
 பிள்ளைப்பிறை, 691.
 பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 728.
 பிள்ளையார் (சீவகன்), 71, 75, 91, 260.
 பிளவியல்பயறு, 252.
 பிளிற்றல் - பிலிற்றல், 382.
 பிளிறுவார்முரசுத்தானை, 755.
 பிளிறுவார்முரசு, 65, 75.
 பிளிறுவாரிடிமுரசு, 474.
 பிற - இடைச்சொல், 247.
 பிறகள், 468, 626, 821.
 பிறங்கல் - திரள், 50.
 பிறங்காது - பேராது, 58.
 பிறங்கி - பெருத்து, 15.
 பிறங்கினகெடுங்கள், 450.
 பிறந்தேன், இனிப்பிறவேன், பிறவா
 தாயைப்பெற்றேன், 738.
 பிறர்கட்டோன்றியபுதுமை, 229.
 பிறர்மனைநயவாமை, 832.
 பிறர்மனைபிறைக்குமார்தர், 817.
 பிறவறமல்ல - அறமல்லவாகியபிற,
 பிறவிகளறவகை, னை. 826. [128.
 பிறவின் - பிறவாற்றல், 291.
 பிறவினை, 66.
 பிறவினை, தன்வினைப்பொருளில்வரு
 ன், 2. [தல், 82.
 ியைபுரீக்கியவியேடனம், 6.
 பிறைக்கை, பர. 374.
 பிறைத்தலைஅம்பு, 343.
 பிறைபோற் குலாயகிலை, 63.
 பிறையணிதொண்டவண்ணல் பெண்
 னொர்பார்கொண்டதொத்தார்,
 பிறையம்பு, 670. [731.
 பிறையிரும்பு - அரிவான், 23.
 பிறையவிண்ணொளவணங்கல், 168.
 பிறைவடம், 57, 189.
 பின்பனிக்காலம், 776.
 பின்நினைக்கின்-மீண்டுபோந்தால், 534.
 பின்னிவிட்டபிடிக்கை, 485.
 பின்னைநாள், ஐ - அசை, 510.
 பி.
 பீடிகை, 640.
 பீர்தங்கி - வெளுத்து, 570.
 பீலிக்குடை, 263.

பிலிநன்மாமயில் - ஆண்மயில், 76.
 பிலிவேய்ந்த ஊர்திகள், 264.
 பிழை-துன்பம், 178; பிழை; வி. 336.
 பீறினபுடைவை, 584.
 பு.
 புகல் - மகிழ், 7.
 புகழ்த்தத்தன் - கீர்த்தித்தத்தன், 466.
 புகழ்ப்பஞ்சி, 257. [ன், 76.
 புகழ்வெய்யோன்-புகழைவிரும்பியவ
 புகழும்பழியுமெழுநாள், 345.
 புகழைவித்தி, 381.
 புகற்சி - விரும்பப்பண்ணல், 39.
 புகற்றம் - விரும்பப்பண்ணும், 266.
 புகன்றகிங்குமல், 565.
 புகன்று - மகிழ்ந்து, 122. [178.
 புகன்றுக - உவந்து உவகையொழுக,
 புகிய - புக, 236.
 புகையவாவியபூந்துகில், 388.
 புகையார்ந்தபள்ளி, 462.
 புகையார்வண்ணப்பட்டி, 779.
 புகைவகை, 863.
 புட்டுரல்நிமித்தம், 131.
 புட்டில் - குதினைக்கு உணவுகட்டுந்
 கருவி, 565; செச்சை, 641, விரற்
 புடை - ஒலி, 680. [சர, 638.
 புடைக்கொண்டன, 407.
 புடைக்கொள்ளும்படி, 180.
 புடைவைச்செப்பு, 713.
 புண்டவழுவேல், 77.
 புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம், 89.
 புண்ணியநம்பி, 480.
 புண்ணியமுதல்வனை - புண்ணியத்திற்
 குக்காரணமானதன்மையையுடை
 யை, 739.
 புண்ணியர் - பார்ப்பார் சான்றோருள்
 ளிட்டோர், 114. [தல், 251.
 புண்பட்டவீரர்க்குப் பரிசுசெய்த
 புண்பெற்றவேலினான், 734.
 புண்மகித்துடைந்தபோது, 496.
 புண்மாந்தி - தகைசகையுண்டு, 818.
 புண்முழுதிதைஞ்சுங்கோட்டுப்பொரு
 களிறு, 493.
 புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல், 858.
 புணர்வின்இனியபுலவி, 406.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

புணரிழுமேலி - சக்கரவானகிரி, 885,
புத்தனார், 68. [507, 523, 534.
புத்திசேன் - புத்திசேனன்; வி, 342.
புத்திசேனன் - அசலனுடையபுத்திர
ன்; இவன்சீவகன்தோழர்நால்வரு
ள் ஒருவன், 203. [அசை, 649.
புத்திமாசேனன் - புத்திசேனன்; மா-
புத்தத்தொறும் - வாயில்தோறும், 693.
புதல்வர்ப்பேறு, 781.
புதல்வற்பயந்தபுனிறு, 107.
புதவந்தோறும் - வாயில்தோறும், 733.
புதவி - கோவிந்தரரசன்மனைவி, 621.
புதா - கதவு, 454.
புதிதினிட்ட: இன் - அசை, 217.
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாள், 501.
புதுக்கலத் தெழுந்தபாற் பொங்கல்,
532.
புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியால், 612
புதுகீர்விழவு, 8.
புதுமணவாளப்பிள்ளைகள், 132.
புதுமணவாளனார், 547.
புயமுட்டி, 492.
புயல் - நீர்; ஆகுபெயர், 177.
புரவிக்கொட்பிற்காதல், 169.
புரவிவட்டம், 32, 138.
புராணப்பொருள் - பழையபொருள், 5.
புரி - முத்துவடம், 189.
புரிக்குழல், 777.
புரிகதிர் - மிக்ககதிர், 399.
புரித்த - விரும்புவத்த, 694.
புரித்தன - அழுத்தின, 51; பூரித்தன;
புரித்ததாமங்கள், 263. [வி. 360.
புரிநரம்பு, 202.
புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்ட, 223.
புரிவளர்குழல், 43.
புருடவேதம், ஐ. 893.
புரைவிடுத்துரைமோ - கூறுபாடெ
ல்லாமவேறுபடுத்திச்சொல், 507.
புரோசைக்கயிறு - யானைக்கழுத்திற்
கட்டுங்கயிறு, 470, 535.
புரோசுண்பாத்திரம், 710.
புல்லரிசி, 420.
புல்லுசைவிடாது, 439.
புல்லுயிர், 105.

புல்லு வந்தெனும், 309. [729.
புல்லென்ன - பொலிவுழிந்துதோன்ற
புலநெறிவழக்கல்லாதகாந்தருவம்,
302.
புலம்பலர் - வெரூர், 606, [6, 300
புலம்பித்தோன்றலென்னு மெய்ப்பா
புலம்பு-குற்றம், 607; வெறுப்பு, 251.
புலம்புதல்வேண்டா, 506.
புலம்புலித்து - அவசமாக்கி, 725.
புலமகள் - நாமகள், 15, 682, 740,
புலவன்சித்திரித்தசிலம்பு, 465.
புலவு - குருதி; ஆகுபெயர், 93.
புலி, 619. [862.
புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்
கும், பழ. 366.
புலிக்குழாத்திற்சிறி, 512.
புலிகாண்கலையிற்புலம்பி, 636.
புலிப்பொறிப்போர்வை, 84.
புலிமுகப்பு, 536.
புலியினையநாகம், 216.
புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன் - புலி
யை அகப்படுத்திக்கொண்டேன்,
புலியின்இயல்பு, 512. [636.
புலியைவாறுருவிவிட்டதப்பும், 636.
புலியைவென்றவறு, 842.
புலைமகன், 865.
புழுக்கல் - புழுக்கியது; உணவு, 865.
புழுப்பயில்தேன், 818.
புழைக்கடை, 473.
புள் - வளை, 747. [வன், 139.
புள்மொழிந்தான் - நிமித்தங்குறின
புள்ளணிகிடங்கு, 170. [237.
புள்ளிரைப்பன்னபொற்றார்பு ர வி,
புள்ளும்பிமித்தமும், 629.
புள்ளுவமகன் - வேடன்; புள்ளினே
சையைத்தன்னிடத்துடையவன்,
புள்ளுவர் - வேடர், 850. [592.
புளிங்கறி, 282.
புளித்தல் - தன்மைதிரிதல், 585.
புற்கற்றைநீற்றி, 902. [நின்ற, 818.
புற்றிடைவெருளிராகம், 382.
புறக்கணித்திடப்பட்டார், 686.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பெடைமயிற்சாயலாள், 510.
பெண்கள்கொண்டவிடர்:பெண்கள் -
சாதிப்பன்மை, 275.
பெண்டிறின்பெரியகோற்றாள், 735.
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறு
பெண்ணருங்கலம், 64. [ம், 155, 180.
பெண்ணலங்காதலிற் பேயுமாயினன்,
பெண்ணிற்காட்டில், 409, [584.
பெண்ணிற் பேதையரில்லை, 499.
பெண்ணினின்பம் பெரிது: [பெண்
நின், 78.
பெண்ணைத்திரடாமம் - பனைபோன்ற
திரண்டமலை, 676.
பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப் பிரியா
தநான், 570.
பெண்பிறப்பும்துனிது, 385.
பெண்மயம் - பெண்தன்மை, 74.
பெண்மயமோபெரிதே: ஓ, வியப்பு;
ஏ, ஈற்றகை, 74.
பெண்மை - அமைதித்தன்மை, 112.
பெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றாள்,
427. [755.
பெண்மையைப் பெண்மையென்னார்,
பெண்வலைப்படாதவரதுபெருமை, 30.
பெயர் - புகழ், 67, 406:
பெயர்த்திரிசொல், 519, 623.
பெயர்பொறித்தமோதிரம், 314.
பெயர்மாத்திரை, 194, 436, 444.
பெயரெச்சம், நிலப்பெயர்கொள்ளல்,
பெயரெச்சமுடிபு, 42, [523.
பெரிதுமேகாண், உம் - இசைநிறை,
பெரியவர்கேண்மை, 793. [344.
பெரியோர்பெருமான் - பிரமன், 600.
பெருகுமாயிருந்தது, 478.
பெருங்காயத்தின் குழம் பைப் பூசிய
இரும்புவலிதாதல், 242.
பெருங்குடியர் - ஒருவகைவணிகர், 514.
பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர், 753.
பெருந்திணைப்பாற்படும் கந்தருவம்,
பெருந்திருவி, 572. [61.
பெருந்தருத்தியன்னகவுளயானை,
பெருகம்பி, 846. [861.
பெருகவை, 379.
பெரும்பாம்பு, 664.

பெரும்புணையாயதோழன், 742.
பெரும்பெயர்ப்பிரமன், 67.
பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெரு
மகளுக்கம்போல, 730
பெரும்பொருள், 61.
பெருமகன் - அரசன், 60, 530, 531.
பெருமகிழுவகை, 788.
பெருமங்கலம்பாவொர், 98.
பெருமான்: நகரவொற்று, இங்கே
பெண்பாலுணர்த்தியது, 754.
பெருமை - அருமை, 500.
பெருமைபற்றிய மருடிகையென்று
மெய்ப்பாடு, 374.
பெருவளைப்பிட்டெக்காத்கம்பிது, 602
பெறுதற்கருமை, 796.
பே.
பேசலோடும், ஓடு-உடனிகழ்ச்சி, 123.
பேசுதேற்றேன் - பேசுதலையறியேன்,
82. [மு, 231 - 233.
பேதம் - நால்வகைஉபாயத்துளொன்
பேது-மயக்கம், 320, 582, 591; வரு
த்தம், 510.
பேதுசெய்ப்பிணிப்பெரும்புலி, 798.
பேதுறுகின்ற - இனிமையும்முறமயங்
பேதைமுல்லை, 509. [குகின்ற, 733.
பேதையாரொடும் பெண்ணொடும்பே
சன்மின், 530.
பேந்தருபெய்-அச்சம்தரும்பெய், 354.
பெய்கள் தண்டித்தற்குரியன, 233.
பெய்கான், 233.
பெய்நகர், 355.
பேர்-பெயர்; மருஉ; (எதுகை) 60, 417.
பேர்த்து, 516.
பேரணி-ஒருவகைப்படை, 88, 404.
பேரணிகலம், 676.
பேரருள் - கழிகண்ணோட்டம், 64.
பேரன்பெனப்படும் எரி, 476.
பேராலவட்டம், 556.
பேரியாழ், 166, 186.
பேரொலி, 554.
பேழைவகை, 174.
பை.
பைங்கண்மர - நாவி, 827. [517.
பைத்து-படம்விரித்து, 10; பொங்க,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணன், 10.
பைப்பயக்கழிய, 798.

பைம்பொற்புளக்ககளிற்றூன், 543.

பைம்பொறொடு, ஒடு-எண்ணெடு, 182

பையணனாகம், 127.

பையமெல்ல, 870.

பையரவிழங்கப்பட்டமதியம், 451.

பையுடையாணையர், 360.

பையென, 162, 354.

பொ.

பொங்க - எழுந்திற்ப, 298; மிகுத்
துக்காட்ட, 197.

பொங்கல் - பெருமை, 812.

பொத்திலத்திறையுமாந்தை, 411.

பொத்தும்புமாவைய, 728.

பொதியவிழ்மாலை, 426. [856.

பொதிர்த்தன - புடைக்கொண்டன,

பொதிர்த்த - வீங்கின; புடைக்கொண்

டன, 407. [440, 804.

பொதிர்ப்ப - புடைக்கொள்ள, 180,

பொதுநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுகொ

ள்ளாதபார்வை, 321.

பொதும்பர் - இளமரச்செறிவு, 786.

பொதும்பு - சூறுங்காடு, 882.

பொம்மலோதி, 490, 683.

பொம்மென - கடுக, 105, 562.

பொய்க்கத்தட்டல், 535. [107.

பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை,

பொய்கைப்போர்வை - பொய்கைவழி

வாக எழுதினபடாம், 312.

பொய்கைபார்ப்பெழ, 23.

பொய்கைவற்றக்களுக்கண்டேன்,

பொய்கைவினையாட்டு, 292. [602.

பொய்ந்நய்கைமார்கள், 736.

பொய்ந்நாட்டு - பொய்யாகநாட்டிக்

கொள்ளப்பட்டது, 479.

பொய்யாமை, 832.

பொர - எதிர்த்தற்கு, 144.

பொரிக்கறி, 862.

பொரியரைஞாழல், 162. [374, 533.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; ஒப்புக்கு,

பொருட்டுண்டு - மேரு, 849.

பொருதல் - தடவுதல், 524. [207.

பொருமுகவெழினி-ஒருவகைத்திரை,

பொருவிற்றும்பி-உவமிக்கின்றமற்பி,
601.

பொருவெண்பொற்றும்பி, 698.

பொருள் - காரியம், 86, 185, 345, 534,

538, 607; சுணக்கு, 144; தருமம்,

121; தன்மை, 260; பிள்ளை, 85.

பொருள்செய்வார்க்குமட்டிடம்: உம்,

இழிவுசிறப்பு; 30.

பொருளாமோ - அறமாமோ, 858.

பொருளின் பெருமை, 560.

பொருளுடைவாய்மொழி, 107.

பொருளுரை - காரியவார்த்தை, 337;

பொல்லாக்களு, 630. [மந்திரம், 504.

பொல்லாமை, 221. [85.

பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,

பொலி, 24.

பொலிசை - இலாபம், 734.

பொழிந்துகுரூபப்பூண்டு, 439.

பொழிந்திண்டி-சோலையாகிய அசோ

கமரம், 751.

பொழுது - சூரியன், 511.

பொழுதுபோடப்பட்டபிணை, 511.

பொள்ளென, 81.

பொற்கடிகை - பொன்போர்த்தமூக்

கிற்றூழாய், 679.

பொற்கண்ணடி, 192, 543.

பொற்கண்ணி, 44, 90.

பொற்கத்தி, நாவிதனுடையது, 717.

பொற்கலம், 126.

பொற்குடத்தை மணிகளால்திரப்பிய

துபோல் உடம்பைக் குணங்களால்

திரப்பி, 763.

பொற்குவடு - குடவரை, 822.

பொற்குன்றம் தலைகிறந்திட்டு, 97.

பொற்சிலிகை, 263.

பொற்கண்ணம், 634.

பொற்செப்பிற் பிணையல், 344.

பொற்படை, 630.

பொற்படைப்புரவி, 177.

பொற்பன்றி, 632.

பொற்பிறிவு, 4. [யில், 543.

பொற்புளக்கத்தினஞாயிறு செற்றகோ

பொற்புளக்கம்-பொற்கண்ணடி, 248.

பொற்பூமி, 115, 126.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பொழுவும்பொன்னுலும்பெற்றவி
ஷவைத்தியர், 380.
பொற்ற - நல்ல, 270; பொற்பென்
னும் உரிச்சொல்திரிந்தது, 722.
பொற்றசுண்ணம், 270.
பொற்றது - பொலிவுபெற்றது, 649.
பொற்றமும், 210.
பொற்றமொயிற்றிரு, 148.
பொற்றோரை - பெர்ன்வடம், 618.
பொறி-அறிவு, 75, 637; உத்தமஇலக்
கணம், 396; ஒளி, 19; நல்லினை,
505, 638; பட்டம், 523; முத்தி
ரை, 545; யந்திரம், 7, 75, 837;
வரி, 84.
பொறிகள் ஐந்து, 119.
பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணி
யன், 499.
பொறித்த, பிறவினை, 66.
பொறித்திரிபன்றிமூன்று, 637.
பொறிதவநெருங்கநோற்று, 531.
பொறிப்ப - தெறிப்ப, 20.
பொறிப்பன்றிகிரிதல், 638.
பொறியிர்ப்புறவம், 176.
பொறிமுதல் - உயிர், 146.
பொறியறுபாலை, 105.
பொறியிலாதேன், 505.
பொறியின்வகைவண்ணம், 259.
பொறியின்வேலி:இன்-சாரியை, 292.
பொறியினுக்கம் தேராகநின்றான்,
பொறியினியல்பு, 504. [401.
பொறியொற்றிக்கொண்டான், 503.
பொறிவரம்பாகிய, 739.
பொன்-ஆபரணம், 372; பசப்பு, 448;
பெறுதற்கருமை, 688.
பொன்கிளர்ஃபுமுடி-பொன்னுலகு, 744.
பொன்செய்நாணிற் குஞ்சியைக்கட்
பொன்னாண், 659. [டி, 661.
பொன்தெளித்ததாமம் - பொற்றகட்
டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், 848.
பொன்புனைபுகம், 176.
பொன்மாரியை உலகமுண்ணச்சிதறி
பொன்மாலை, 192, 427. [அன், 752.
பொன்வண்ணப்பழுக்கல் - பருப்புச்
சோறு, 282.

பொன்வான் வெம்பப்பிடித்து, 670.
பொன்வினைவே, 38.
பொன்றக்கெட்டது, 127.
பொன்றமுமாரிவண்கை, 290.
பொன்றமுழவாப்புலிப்போத்தென,
பொன்றஞ்சாகத்தினும், 560. [653.
பொன்றஞ்சாகம்-திருத்தங்கும்மார்பு,
பொன்றஞ்சுமார்பன், 9. [277; 304.
பொன்றொட்டோம் (குளுநவு), 594.
பொன்னக்குவட்டிற் பொலிவெய்தி,
பொன்னசும்பு, 17. [620.
பொன்னசும்புகான்று ஒருகி, 369.
பொன்னடர் - பொற்றகடு, 578.
பொன்னடிபோற்றி, 547.
பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்-சக்க
ரவர்த்தி, 360.
பொன்னணிபகழி, 243. [650.
பொன்னணிபுகாமவேய்ந்தயானை,
பொன்னணிமார்பன், 257.
பொன்னரிமாலை, 110, 408, 439, 731,
770, 822.
பொன்னரியகிண்கிணியும் பூஞ்சிலம்
பொன்னறை, 76. [டி, 848.
பொன்னாட்சி-வியாழக்கிழமை, 190.
பொன்னாமார்பன், 284.
பொன்னாலவட்டம், 490.
பொன்னிஞ்சியெயில், 370. [ஹை, 458.
பொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்
பொன்னிலேபிறத்தல், 278.
பொன்னிழைசுடருமேனி, 137.
பொன்னிறக்குன்றம், 652.
பொன்னினுலுடைபுகழ்ப்பு, 375.
பொன்னுடம்பு-மேலானுடம்பு, 103.
பொன்னுயிர்-தேவருயிர், 289, 835,
பொன்னுலகம், 165. [902, 903.
பொன்னுளேபிறத்தபொன்- ஓடவை
த்தபொன், 415.
பொன்னூர்கழலான், 11. [370.
பொன்னெயில்வட்டம், 120, 262,
பொன்னெலாம்வினைத்து பூயிபொலி
ய, 82. [டைப்ப ஓடி, 729.
பொன்னெறிமணியிற் குழல் புறம்பு
பொன்னெவிட்டசாயல் - திருவைக்
கடந்தமென்மை, 218.

அரும்பதவகராதிருதலியன.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பொன்னோலை(ஆடவரணி), 208, 653, 731. [911.

பொன்னகொடி - பொற்கொடி, 116, 604.

போக்கில்லாத அருவழி, 363.

போக்கு - மீட்சி, 382.

போக்குதல் - உணர்த்தல், 271.

போகக்கலப்பை - போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையிட்டபெட்டி, போகட்டவுடம்பு, 289. [264.

போகடாத, 631.

போகடாய் - போகவிடாய்; வி. 403.

போகடுவித்தல், 464.

போகத்துறெறி, 228.

போகமுகரும்பரத்தையர், 118.

போகபூமி, 744.

போகபூமிப்போகம், 173.

போகபூமியார், 61.

போகமகளிர், 630. [மான், 114.

போகமீன்முண்ணியன் - சிவபெரு

போகார்தராயம், 895.

போகயார்நீள்கழை, 420.

போகயர்மதியம், 217. [ம்; வி. 594.

போகொட்டோம். போகவொட்டோ

போதக - போதக, 145.

போதர்வான். போதருவான்; வி. 474.

போதர்வேன் - மீள்வேன், 579.

போதனபுரத்துவேந்தன், 634.

போதனபுரம்-ஒருநகரம், 684. [116.

போதிச்செல்வம்-அறிவாகியசெல்வம்,

போது - அலர்கின்மருகை, 866.

போதுவாங்கண்ணிமைந்தர், 214.

போம்பொருள்கள்போகும், 259,

போமினம்: அம் - அசை, 416.

போர்க்கலாம், 189.

போர்க்களம், 645.

போர்க்களம் வீரருடைய ஆண்மை

தோற்றம் நிலைக்கண்ணாடி, 664.

போர்க்களவருணனை, 645.

போர்க்கோலம், 679.

போர்ப்பண்ணைமத்து, 139.

போர்வு - நெற்போர், 24.

போர்வை - உறை, 84.

போரிற் கண்ணிமைத்தல்குற்றம், 652.

போரிற் குளக்குவம், 195.

போரினமுழங்கும்புரவி: இன்னுருடி,

போருக்கிடாக, 130. [ஏது, 636.

போலவொத்தார், 655.

போலா - போன்று, 138.

போவர் - உணர்த்தவர், 271.

போவுடம்புவாழியி, 332. [806.

போழ்மதிபோற்கூரியும்பு-தோட்டி,

போற்றல் - விரும்பல், 107.

போற்றி - பரிகாரம், 84; பாதுகாத்து

க்கொள், 503; வியங்கோள், 547;

விரும்பி, 114.

போற்று - திருவுளம்பற்று, 134.

போனிறம் - பொன்னிறம்; வி. 243.

ம.

மக்கட்கதித்துன்பம், 808.

மக, 553. [524.

மகவேவாற் குலம்தூய்மைபெறல்,

மகன்மாக்குமாம், 554.

மகதநாடு, 882.

மகதராசன், 634.

மகதையார்கோன், 652.

மகப்பயந்தோர்க்குப்பயந்தபொழுதே

பால்சுரவாது, 97.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் இ

டையில் ஓட்டமுனசலாகை, 780.

மகரப்பணி, 56, 57.

மகரப்பேழ்வாய்மதனன், 81.

மகரயாழ், 186.

மகரவாய்ப்பணி, 703.

மகரவினை, 185. [87.

மகரவொற்று வண்ணத்திற்குத்தல்,

மகளிர்உற்றவர்க்குரியர், 397.

மகளிர்கடன், 412. [மை, 785.

மகளிர்கூந்தல்முடிக்குக் குயில் உவ

மகளிர் பொழில்வினையாடல், 391.

மகளிர்மாமமைபோன்றினியது தக்க

மகளிர்வினையாட்டு, 785. [நாடு, 424.

மகளிரியல்பு, 468.

மகளிருள்திருவன்னுன், 256. [469.

மகளிரை வசிகரிப்பதொருமந்திரம்,

மகன்தில் - நீர்ப்பறவைகளுளொன்று,

96, 372.

மகனென், 523.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மகாவிதங்கள், ௧௦௦ - கோடி, ௪௪௭.
மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276. [817.
மகிழ்ச்சியாற்கூட்டாதெல், 896.
மகிழ்தூங்க - மகிழ்ச்சிசெறிய, 183.
மகிழ்ந்து - விரும்பி, 786.
மகிழ்வாற - மகிழ்வடங்காத, 54.
மகிழ்மூ, 483.
மகிழ்மரம், 612.
மங்கலக்கடிப்பு, 152.
மங்கலக்கருவி-வபனக்கத்தி, 696.
மங்கலக்கூற்று, 608.
மங்கலத்துகில் - வெண்ணெய், 344.
மங்கலமாடி, 623.
மங்கலவண்ணி - வெள்ளணி, 185.
மங்கலவெள்ளைவழித்து - சந்தனத்தா
லேமெழுகி, 433.
மங்குல் - இரூள், 471.
மசகவரி - கொசுகுவலை, 256.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 273.
மஞ்சரிக்கேற்றென் - நாவிதருட்சிறந்
தோன், 718.
மஞ்சிரை - காதணி, 690.
மஞ்சு - வெண்மேகம், 827. [177.
மஞ்சுவயிறழிந்து-மேகம்கருக்கலங்கி,
மட்டத்துருத்தி, 293.
மட்டித்தார் - பூசினார், 300.
மட்டித்து - பூசி, 190, 808. [730.
மட்டினுளித்துணைமார்தர்மாண்பு,
மடங்கரு - மடக்கரு; வி. 650.
மடங்களுக்கியர், 166.
மடத்தகையவளொடும்-மடத்தகைய
வனை; ஒடு - உருபுமயக்கம்; உம் -
ஆசை, 352. [௮, 301.
மடத்தபுலாத்தவெண்ணும்மெய்ப்பா
மடத்தை - மென்னடை, 617.
மடப்படல் - மடம்படல்; வி. 562.
மடவணிபெண்ணையின் மணிமருள்
சூரும்பை, 596.
மடலிலிருந்தசாந்து, 344.
மடலூர்தல், 302.
மடலெழுந்தமருங்குமூ, 695.
மடவாய்க்கு - உனக்கு, 74.
மடவார் - மூடர், 157.
மடப்பனை, 727.

மடிந்து, 891.
மடைநூல், 45.
மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலேவேல், 92.
மண் - மார்ச்சுனை, 192.
மண்கணைமுழுவம், 192.
மண்கருதும்வேலான், 365.[வன், 74.
மண்கணிப்பான் - மண்ணையுருக்குப
மண்கொண்டவேலான், 680.
மண்டபப்பளிக்கறை, 475. [244
மண்டலம், பர. 206; குதினாக்கதி,
மண்டலமுத்து - வட்டமானமுத்து
மண்டலிப்பாம்பு, 379. [மாலை, 296.
மண்டினார் - மிக்கஞ்சென்றார், 131.
மண்ணகம்வளருந்தோளான், 66.
மண்ணூர்வேற்கண், 497.
மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 227,
மண்ணூர் - மஞ்சனார்; 672, 696,
701, 751.
மண்ணூர்மருளையுட்டி, 672.
மண்ணூர்ரட்டினார், 701.
மண்ணூரோடி, 751.
மண்ணுப்பெய்து-குளிப்பாட்டி, 398.
மண்ணுறுப்ப - நீராட்ட, 679. [515.
மண்ணெலாஞ்செல்லநின்றமகிழ்ச்சி,
மண்பகவிடக்குஞ்சிங்கம், 650,
மண்பத்து, 698. [734.
மண்பெற்றையுள்பெற்று மண்ணுவாய்,
மண்மல்குதாரான், 528.
மணநாற்புருகின்றான், 479.
மணநிலைவகையிற்றிற்றப்பெண்பாலா
ர் - பரத்தையர், 732.
மண்ப்பந்தர், 707.
மணமகளிர்போன்றதுகாடு, 262.
மணமகன், 638.
மணமுரசுறைதல், 690.
மணவறை, 256, 326. [326.
மணவறையினின்றும்புறப்பட்டவன்,
மணி - உருண்டை, 296.
மணிக்கட்டிலி, 256.
மணிக்கலத்தமீர்த்துமையாண்பு, 352.
மணிக்கூடை, 175.
மணிக்கைக்கண்ணாறு, 692.
மணிக்கைவெண்கவரி, 684.
மணிச்சுண்ணம், 191.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மணிச்செப்பு, 192, 713.
 மணிச்செவிப்படியகம், 712.
 மணிசெய்கந்து, 298.
 மணித்தாலம், 717.
 மணித்துளரணையகுஞ்சி, 817.
 மணித்துண், 707. [190.
 மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப ஆட்டினார்,
 மணிநிறமாமை, 487.
 மணிநிறவண்ணன் - திருமால், 685.
 மணிரீர் - சந்திரகாந்தரீர், 697.
 மணிநூற்றணையவைம்பால், 521, 779.
 மணிப்புற, 27. [முவகைகள், 510.
 மணிமதக்களிறு, 316.
 மணிமலர் - மீலமலர், 472.
 மணிமாலை, 427.
 மணியங்கழலான், 544. [106.
 மணியறைந்தன்னவாரியறலைம்பால்,
 மணியிழந்தநாகம்வருந்தல், 442.
 மணியுயிர்-வீடுபெற்றஉயிர், ஐ. 834,
 மணியொரிய, 717. [901, 903.
 மணியையஒப்பமிடல், 190.
 மணியைநடுக்கடல் வீழ்த்ததுன்பம்,
 836, 903.
 மணிவண்ணன் - ஒருசாரணன், 795.
 மணிவண்ணன்னான், 128.
 மணிவரையணையமாதவன் - இரத்தின
 ப்பிரபையென்னும்சாரணன், 840.
 மணிவிளக்கு, 387.
 மணை - பலகை, 281.
 மத்தகம் - தலை, 650.
 மத்தகமயிரொனவளர்த்தகா, 878.
 மத்தம் - மத்து, 132.
 மத்தம்புல்லியகயிறு, 132.
 மத்திமதிவணி, 13. [யம், 474.
 மத்திமதேயம் - தடமித்தனுடையதே
 மத்திமநாடு - பவதத்தனுடையநாடு,
 மத்திரிப்பு-செற்றம், 233. [466.
 மத்தெறிதயிர், 132.
 மதங்கமழ்கோதை, 745.
 மதம் - தேன், 745.
 மதயானை, 668, 716.
 மதர்வை - மயக்கம்.
 மதர்வைநோக்கம், 149, 173, 708.

மதர்வைவெங்கதிர், 102.
 மதாரி - கதிர்ந்தஅழகு, 811.
 மதவலி - அரசன்; மத - விசேடித்த
 உரிச்சொல், 66, 163, 329.
 மதவொளி - மிக்கவொளி, 181.
 மதனகீதம், 361.
 மதனன் - கட்டியங்காரன்மைத்துன
 ன், 81, 324, 639, 648. [68.
 மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
 மதிஞானம் - ஸ்வபாவபுத்தி; ஐ. 900.
 [மறைப்பது; ஐ. 895.
 மதிஞானாவரணியம் - மதிஞானத்தை
 மதிதான் - தன்பதியின்மந்திரி, 396.
 மதிதோய்குடையாய், 746. [357.
 மதிப்பாக்கல் - கத்தித்திட்டுக்கல், 719.
 மதிப்புடையாயும், 189.
 மதிபோற்கல்வியன், 420.
 மதிமுகத்தைவந்திட்டான், 500.
 மதிமுகமென்னும்வித்தை, 499.
 மதியன்னுன் - மதி-பிறை, 114.
 மதியனபுகவன் - அருகன், 185.
 மதியிழந்தமீன்போற் புல்லெனவெய்
 தி, 362, 496.
 மதியுடம்படுக்கலுற்று, 315.
 மதி, 37, 372.
 மதிப்பொறிகள், 37. [ஐ. 815.
 மதினமூன்று - உதயதாமுதலியன்;
 மது - பூவிழைளது, 25, 266, 533.
 மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார், 581.
 - 501.
 மதுகை - அறிவு, 203,
 மதுச்செப்பு, 194. [மாய், 264, 545.
 மதுத்தண்டு - மதுப்பெய்த மூங்கிற்கு
 மதுப்பலி, 147.
 மதுபர்க்கம் - விருந்தினர்க்களிக்கும்
 பால், பழம், தேன் முதலியவை
 சேர்ந்ததொருதி, 710. [781.
 மதுமகிழந்தார் - மதுவைஉண்டார்,
 மதுமகிழந்து - மதுவையுண்டு, 604.
 மதுமடைநிறந்துதித்தேன் வார்தரு
 கோதை, 338.
 மதுவுண்டுகளித்து, 659.
 மதுவும்தேனும், 635.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மந்தம் - படுத்தலோசை, 227.
 மந்தாராமம், 500.
 மந்தாரமாலமலர்வேய்ந்து, 569.
 மந்தி-பெண்குரங்கு, 176, 741.
 மந்திகொண்டகைமகப்போன்று,
 மந்திமக-குரங்கின் குட்டி, 553. 741.
 மந்திரத்தரசன் - கலுழவேகன், 168,
 255. [255.
 மந்திரம் - வித்தியாதரலோகம், 168,
 மந்திரமடந்தையன்னுள், 503.
 மந்திரமன்னன், 170.
 மந்திரமூன்று, 363, 513,
 மந்திரமைந்து-பஞ்சநமஸ்காரம், 287.
 மயற்கை - தூரல், 411.
 மயற்கையில்லவர், 398,
 மயன், 75, 389. [ள், 389.
 மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகிணு
 மயானம், 95.
 மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு, 457.
 மயிர்க்கத்தி, 719.
 மயிர்க்கவரிநல்லாண்கன்றுண்ண, 786.
 மயிர்க்கிடுகு-மயிர்க்கேடகம், 642.
 மயிர்க்கேடகம், 87, 88, 642.
 மயிர்ப்பாடு, 486.
 மயிர்ப்புரவி, 624.
 மயிர்ப்பேரெலி, 553.
 மயிர்பறித்தல், ஐ. 763.
 மயிர்வினைக்கல்யாணம், 696, 715,
 716, 717.
 மயிருகுத்தமயில், 763.
 மயிரெறிகத்திரிகை, 56.
 மயில், 403, 414.
 மயில்சுழைப்பிடிக்கச்செல்லல், 281.
 மயில்கூவிற்பென்பதும்மரபு, 31.
 மயிலிற்காட்டினல்லார், 145.
 மயிலை - இருவாட்சி, 152.
 மயிற்பொறி - விசையணுந்துசென்ற
 யந்திரமயில், 86.
 மர்க்கடநியாயம், 741. [221.
 மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும் தியு, 105.
 மரத்திற்குரியநோய்நான்கு, 222.
 மரபு - வழிபாடு, 257.
 மரவடி - பாத்திரம், 386.
 மரவம்பாவை, 777.

மரவமரம், 457, 460, 559, 777.
 மரவிரியுடை, 367.
 மரப்பழம், 676-
 மரியதோள், 523.
 மரியவர் - மருவியவர், 361
 மருங்கு-செல்வம், 849; வடிவு, 358.
 மருங்கொற்றி, 806.
 மருட்கையெண்ணெய்மெய்ப்பாடு, 229.
 மருத்துவனால், 792.
 மருதமரம், 540.
 மருதயாழ், 578.
 மருந்தினசாயல், 312.
 மருப்பினம்பிறை, 102.
 மருப்பு - பிறைக்கோடு, 102.
 மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற்
 செய்த விரற்கவசம், 658.
 மருமான் முகநோக்க, 544.
 மருவார்சாயல், 224.
 மருவின்பாத்தியது, 3.
 மருளி, இ-பகுதிப்பொருள்விகுதி, 79.
 மருளிநோக்கு - இன், அசை, 661.
 மருட, 803.
 மல் - மற்றொழில், 85.
 மல்கின்று - நிறைந்தது, 471.
 மல்லநீராட்டினார், 791.
 மல்லலைத்தெழுந்தவீங்கி, 85.
 மல்லன்மலையணையமாதவர், 808.
 மல்லிகைமாலை - ஒருமங்கையின்பு
 யர், 784. [321.
 மலங்க-கெட, 472; சூழல், 108; பிறழ்,
 மலங்குமின், 522.
 மலங்குவத்தாவியாட்டி, 813.
 மலம் - பற்று ஆர்வம் செற்றம், 813.
 மலமறுகிகிரி - அறவாழி; ஐ. 739.
 மலயச்செஞ்சார்து, 634.
 மலர்ப்பலிசின்தினார், 692.
 மலர்ப்பள்ளி, 720.
 மலர்பெய்ப்பண்டி, 25.
 மலரணிமணிக்குடம், 372.
 மலிர - நிறைய, 189, 541.
 மலை, 134.
 மலைத்தெய்வதம், 371.
 மலைந்து - மாறுபட்டு, 231.
 மலைநாட்டார்வழக்கு, 282.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மலைபொரவரியமார்பு, 187.
 மலைமகள் - கார்த்தருவத்ததை, 511,
 மலைமாங்கள், 471, [513].
 மலைமுகந்தலையமார்பு, 791.
 மலைமுத்தங்கொள்ளும்மார்பு, 668.
 மலையார்மணிமார்பன், 70.
 மலையிற்றவஞ்செய்தல், 146.
 மலையுடையருரு - மலையையுடைக்கி
 ன்ற இடி, 508.
 மலைவருணனை, 470, 471.
 மலைவழி, 418, 553.
 மலைவிளக்கு, 81, 83.
 மழலை, 59.
 மழலைக்குழல், 714.
 மழலைச்சொற்கள், 285.
 மழலைத்திருச்சொல்லார், 132.
 மழலைப்பொற்சிலம்பு, 194.
 மழலைவண்டு, 441.
 மழைக்கலின்மெழந்த அறுகு, 697.
 மழைதழீஇயகை, 805.
 மழைமருண்மாதம், 615.
 மழையின்னெனஒருதேவன்வந்து, 9.
 மழைமொக்குட்போகம்விட்டு, 766,
 மழைமொக்குளன்னநகில், 320.
 மழையிடைமின்னிளைய்தாமரைந்த
 மழைவள்ளல், 274. [னர், 250.
 மற்பகமலர்ந்தகன்றமார்பு, 699.
 மற்பழுத்தகன்றமார்பம், 136.
 மற்றத்தேர்: மற்று - அசை, 33.
 மற்று அசையாகவருதல், 132, 157,
 240, 275, 290, 305, 381, 547.
 மற்று, வினைமாற்றில்வருதல், 20, 57,
 79, 99, 146, 148, 186, 276, 341,
 745.
 மற்றைநாளிற்சமயம், 681.
 மற்றொழில், 524.
 மறப்புவி, 233.
 மறலி, 243.
 மறலினார் - மாறுபட்டார், 293.
 மறலும் - மாறுபடும், 358.
 மறவெங்கானம், 478.
 மறித்து - மீட்டு, 164.
 மறித்தும் - பின்பும், 365.
 மறிய - மீள, 183.

மறுகல் - சுழலாதேகொள், 287.
 மறுகு - நெடுந்தெரு, 188.
 மறுவலும்புல்லி, 317.
 மறுவாயிரத்தெட்டு, ஐ. 4.
 மறைத்து - மறைந்து; வி. 342.
 மறைபுறப்படுமென்று, 608. [365.
 மறைபொருள் - இரகசியப்பொருள்,
 மறையின் - மறைத்த, 42.
 மறையோ-வஞ்சினங்கூறவோ, 724.
 மறைவல்லன், 589.
 மன்மதன் - மதன்தம்பி, 649.
 மன்றலமலை, அ-அசை, 661.
 மன்றன்மாமயில் - பெடையோடுகூடி
 யமயில், 630.
 மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறி.செறி
 த்தமாண்பினர், 488.
 மன்னரைக்குடுமிக்கொண்டான் - மன்
 னரை வெற்றிக்கொண்டான், 649.
 மன்னாவுலகம் - சுலர்க்கம், 370.
 மன்னீர் - அரசர்களு, 234.
 மன்னுடன் - மிகுதியுடன், 344.
 மன்னுடைவேலினும் - அரசர் கெடு
 தற்குக்காரணமான வேலையுடை
 யாய், 359.
 மன்னும் - மிகவும், 218, 344.
 மன்னும்வருக - மிகவும்வருக, 344.
 மனக்கினிதுறைக, 741.
 மனத்ததேசுரக்கும் கறவையிற்கறக்
 கும் அறம், 834.
 மனத்தினுள் ஆவியுள்ளாய், 550.
 மனத்து இழைக்கின்றான் - மனத்தே
 குழாநின்றான், 327. [895.
 மனப்பரியயனாளுவரணியம், ஐ. 4.
 மனப்பொலிவு - மனம்பொலிவு; வி.
 மனம்மையற்றொழிந்த, 245. [216.
 மனம்மதனைபரிய, 116.
 மனம்போலே வருந்தாமற் கடிதுசெ
 ல்வேன், 364.
 மனவலையுமென்குலும்பு, 805.
 மனையேறப்போய், 312.
 மனையைச்சூழ்ந்தமதில், 147. [253.
 மனையைச்சூழப் பச்சைநினைத்தல்,
 மனைவி, 553.
 மஷி - மசி, 517.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மா.

மா - அசை, அசை நிலை, இசைசிறை, 125, 187, 242, 327, 343, 378, 508, 514, 524, 549, 560, 581, 582, 650, 654, 824, 828; ஆகாது; 152; வடசொல்; மாறுவி. 98.
மாக்கள் - ஐயறிவினர், 34, 380.
மாகநீள்விசும்பு, 177.
மாகம் - திக்கு, மஞ்சு, 177.
மாகமாய் - மாகத்திலேதீண்டி, 744.
மாசனம், 253.
மாசனமகிழ்ச்சிமன்றல், 61.
மாசைமாக்கடல்மன்னவளுடலின் - அரசன் பொன்னிலேபிறக்கையிலே, 277.
மாட்டின் - செலுத்தினன், 379.
மாட்டென்னும்செய்யுளுறுப்பு, 38, மாட்கீழ்நிலைவாங்கு, 776. [379].
மாடகம் - பாலிகைவடிவாய் விசுக்குங்கருவி; யாழறுப்பு; 223, 496.
மாடங்கன், 51.
மாடவீட்டகம் - மாடத்திரளிடம், 125.
மாடியந்தானை - கவசத்தையுடையசேனை, 168.
மாண்டளயிற்தெனம் - நாய், 286.
மாணுக்கரியல்பு, 482.
மாத்தனகனி - மாங்கனி, 356.
மாத்தொடு - மாவொடு, 265.
மாதநடு - யாழ்த்தெய்வம், 130, 172.
மாதரம்பாவை, 229, 255, 323, 362.
மாதவர்பள்ளி, 358.
மாதவிப்பந்தர், 392.
மாதியாழ் - காதலையுடையயாழ், 390.
மாது - காதல், 112, 145.
மாதுகுமயிலினல்லார் - காதலொழுதுகின்ற மயிலிற்காட்டினல்லார்; பரத்தையர்; 145.
மாதுகொண்டசாயல், 332.
மாதுபடு - பெருமைபட்ட, 158.
மாதுலாமழை, 488.
மாந்தரிர்மலர்களம்பாக்கொண்டவன் - மன்னதன், 582.
மாபெருந்தேவி, 413, 526, 757.
மாற்றம்மருகருக்குள்ள அன்பு, 19.

மாமனார், 546.
மாமான், 151.
மாமிமார், 766.
மாமைமிறம், 384, 392, 394, 570.
மாமைவிளர்த்து, 309.
மாயந்தார் - மறைந்தார், 142, 162.
மார்பிற்காட்டில், 557.
மார்பிற்கொடியெழுதி, 632.
மார்பினலம்பருகி, 781.
மார்புள்ளவரிழுந்து ஆடவர்களின் உத்தம இலக்கணம், 429.
மார்பெழுதி, 385.
மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 627.
மாரட்டனெனும்பொற்குன்று, 650.
மாரி, 115.
மாரிமழைவள்ளல், 158.
மாரிமாமயிலனார், 733.
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்து, ஐ. 129.
மால் - அருகன், 292, 454, 472; முருகன், 90.
மால்வரைத்தொடுத்தமாரி, 141.
மாலே - குணமாலே, 271, 272, 396, 510; குணமாலையின்கொழுதி, 267.
மாலேக்கண் - காமாலேக்கண், 693.
மாலேக்குப்புகையூட்டல், 40.
மாலேக்கேற்றவார்குழல், 674.
மாலேகட்டுமாறுகூறியதால், 474.
மாலேகளின் வகை, 768, 847.
மாலே கால்தொடு, 303.
மாலேச்செப்பு, 713, 884.
மாலேப்பந்து, 850.
மாலேப்பிண்டி - மாலையாகப்பூக்கும் அசோகமரம், 419.
மாலேப்பொழுதுகண்டிரங்கல், 486.
மாலேயைமுட்டாகப்பெய்து, 378.
மாலேயைவாளாகக்கொண்டு, 768.
மாலேவெள்ளருவி, 367, 688.
மாவடுமருட்டுநோக்கு, 428.
மாவலி - சச்சந்தன், 72.
மாவை - இளமை, 636.
மாவைவாண்முகங்கள், 731.
மாற்றம்மருகம்மன்னியகற்பு, 114.
மாற்றருஞ்சிறப்பின்பராபு, 778.
மாற்றாற்புடையுண்டு, 809.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

மானக்கவரி, 615.
மானம் - ஒப்பு, 796; புலவி, 689.
மானயானோக்கியர், 532.
மானிடம்புழுத்தனகிலுத்தம், 554.
மானினம், 176.
மானினோக்கி: இன் - சாரியை, 113.
மானுமரணமிடங்கமொழிதல், 163.
மானோநோக்கியர் - மான் னைநோக்கி
யர், 743.

மி.

மிக்காங்கும்: உம் - இசைநிறை, 247.
மிகை, 88, 89.
மிச்சில்செப்பவர், 254.
மிஞ்சி - மிக்கு, 81.
மின்றிற்சுரும்புசிறந்தது, 271, 273.
மின்றிப்பட்டங்காள், 271.
மின்றும்சுரும்பும் எல்லாமணத்திலு
ம்செல்லும், 272.
மிடற்றுப்பாடல், 225.
மிடா, 213.
மிடித்தார் - வறுமையுற்றார், 731.
மித்தியாத்துவம், ஐஐ. 892.
மிலேச்சர், 135, 457.
மிலைச்சர், 641.
மிழற்றல் - மெல்லக்கூறல், 476.
மிழற்றி - சிலசொல்லி, 676.
மிளகுவார்கொடியூசல், 520.
மிளிர்த்த - பிறழ்த்த, 153.
மிளிர்த்து - குதித்து, 50; பிறழ்த்து
576; புரண்டு, 408.
மிளிர்த்துபாய்குருதி, 534.
மிளிர - பிறழ, 323, 485.
மிளோ - சாவற்காடி, 343.
மிறைக்கொளிகிருத்தினான், 89.
மிறைக்கொளிகிருத்துவான் -
க்கத்தைப்போக்குவான், 662.
மின்எழுஉப்பறப்பதொத்து, 291.
மின்துளும்புமகலை, 361.
மின் தெளித்தெழுதியன்
117.
மின்னணங்குறுமிடை, 304.
மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம், 346.
மின்னுக்கொடி, 175.
மின்னுமிழ்த்துலாமேனி, 705.

மின்னுருக்குறுமிடை, 60. [415.
மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னிள்,
மீ.
மீசை=மீசை-மேலிடம்; வி. 278.
மீளிமை-வன்மை, 286, 290, 407,
மீன்கண், 22. [436.
மீன்சென்றநெறி, 410.
மீனெறிதுண்டல்போன்ற, நாணற்ற
மீனேறு, 6. [வில், 245.

மு.

முக்கி, 462.
முக்குடை, 370, 431.
முக்கங்குவி, 566-
முக்குச்செய்கோலம், 207.
முக்குச்செய்து, 415,
முக்கிலைமுரிவு, இசை. 198.
முக்கப்ப - எடுப்ப, 102.
முக்கப்பூ - முக்கப்பொலிவு, 675.
முகம் - தியானம்; ஐஐ. 383. [798.
முகம்புடைத்து அகங்குழைந்துஅழ்.
முகம்புடைத்தல், 709.
முகம்பெற்று, 413.
முகமாகாமைகண்டு, 337.
முகமுகங்குணைக்கினரோ, 528.
முகவாசச்செப்பு, 256. [713.
முகவாசம் - வெற்றிலை, 256, 318,
முகவாசவெந்நீர், 883.
முகவியர்முனிவுதீர்த்தார், 594.
முலுத்த, 172.
முலுத்த-அரும்பி, 304, 595.
முகூர்த்தவிதானி-முகூர்த்தம்பார்ப்ப
வன், 683.
முகைகெறித்தணையவுண்கண், 461.
முகைவிம்மும்-மலரும், 738.
முசு, 417.
முட்கோல்-தாற்றுக்கோல், 244.
முட்டாது - குறையாமல், 173.
முட்டிவிசேடம், 431.
முட்டிடைமுடுக்கர் - போக்கில்லாத
அருவழி, 363.
முடக்கு, 160.
முடமுட்டாழை, 738.
முடிகவித்த-தலையைச்சாய்த்த, 361.
முடி, குடைப்புறத்தனதொக்கும், 430.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

முடிச்சடைமுனிவன் - வீரபத்திரதேவர், 660.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல், 891.

முடிதலுக்கடல், 891.

முடித்திடுகு - வணங்கினான், 764.

முடிதளக்கி - தலைசாய்த்து, 548; வணங்கி, 681, 738. [793.

முடிதளக்கினான் - வணங்கினான், முடிதூக்குடி, 72. [ன், 65.

முடியுந் குடையுமொழிந்தகிறப்புக்க முடியுடைவந்தராதற்குரியோர், 740

முடியுலகமூர்த்தி - சித்தன்; ஹை. முடியுலகு, 539. [371.

முடியல், 739.

முனை - மிகுதி, 643. [793.

முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்தி, முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமா

முத்தம்முரிஞ்சும், 10. [லை, 72.

முத்தமணல்-183, 313.

முத்தமாலை-489.

முத்தவிராழி - கொற்றக்குடை, 794; முத்தாலேகாலயிடல், 433.

முத்தீன்றவலம்புரி, 782.

முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்வி, 383.

முத்துதல் - சேர்தல், 159.

முதல் - முதற்பொருள், 237.

முதல், சினைவினையொடுமுடிதல், முதல்வங்கியம், 207. [400.

முதலா - தோன்றாத, 1.

முதலை, 35, 139.

முதலைக் குப்பை, 35.

முதற்கந்தருவம், 393.

முதற்கேற்றாடை, 383, 566, 612.

முதுகை, 25.

முதுகண், 738.

முதுமரப்பொந்துபோல முழுமெயும் புண்களுற்றார், 251.

முதுவாய்வலவை - முதியுண்மை யால்வெற்றியையுடைய, 876.

முதுவேனிற்காலம், 772.

முந்திரிகைப்பழச்சோலை, முந்தை - முன்பு, 170.

முந்தாட்டிறை, 779.

முப்பழச்சுளை, 29.

முப்பழநீர், 681.

முப்புரம், 342. [ஹம், 475.

மும்மதம் - மனமகள்குதுப்பெனரா

மும்முறைதழுவிக்கொண்டு, 505.

மும்முறைநீர்குடித்து, 387.

முயலின்கண், 882.

முயற்குடி - சந்திரன், 660.

முரசுகிரியிழிசை, 184.

முரசநாணியுயிர்பினான், 842.

முரசம், 170.

முரசறைவித்தல், 686.

முரசறைவோன்கூற்று, 185.

முரசார்த்ததலன்னியமித்தம், 474.

முரசொடுமுழுவம்விம்ம, 696.

முரன்முற்கு, 591. [569.

முரன்முற்பாட-ஆளாபஞ்செய்துபாட,

முரித்திட்டு, 633.

முரித்து, 175. [667.

முரிமுரிந்த - முரிதலைச்செய்தன,

முரிய - வலையாங்கி, 772.

முரிவிலர் - நீங்காமல், 118

முரிவு - வருத்தம், 476.

முருகக்கடவுள், 150. [வ்வாய், 428.

முருகவேள்தாமரையில்தோற்றியது,

முருகன், 310. [300.

முருகன்வேல், 384.

முருகுபொறையுயிர்க்கும் கா, 738.

முருகுநீர்ப்ப, 520.

முருந்தின்காறுங்கூழையை, 486.

முல்லை - கற்பு, 211.

முல்லைவயிற்றினது, 377.

முல்லைக்கண்ணிகள், 908.

முல்லைக்கத்திகை - முல்லைமாலை, 299

முல்லைக்கொடி, 358, 366, 377.

முல்லைக்கோதை - கண்படுக்குங்கூந்தல், 464.

முல்லை கற்பிற்குச்சூட்டல், 209, 733.

முல்லைச்சூட்டு. 191.

முல்லைச்சூழ்முல்லைவேலி, 888.

முல்லைநிலம், 458.

முல்லைப்பூம்பந்து, 230.

முல்லைமாலை, 137, 237.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

முல்லைமுனைபோலும் வெண்சோறு,
முல்லைமுறுவலித்து, 366. [758, 862.
முல்லையங்குழலார், 47.
முல்லையங்கோதை, 604.
முல்லையஞ்சுட்டு, 906.
முல்லையரும்பு, 483.
முல்லைவடம், 171.
முழவம், 192, 630.
முழவங்கண்டியிலாதநகர், 262.
முழவியைபோல்வது அருவி யொலி,
357, 458, 630.
முழவுமுத்தரிஞ்சிமின்ன, 863.
முழா - முழவு, 166. [874.
முழாத்திராண்மொய்ம்மலர்த் தாமம்,
முழாவின் - தழுவுதலால், 732.
முழுதம் - முழுவதும்; வி. 544.
முழுப்பதகர், 806.
முழுமாணிக்கம், 56.
முழுமுற்று, ஒருசொல், 544.
முழுமெய்யும் - மெய்முழுவதும், 108.
முழுமெய்யுமிரும்புமெய்ந்திட, 625.
முழுவலி, பெயர், 770.
முழைக்கண்வாளரியேறு, 582.
முழைமுகத்திடியரி, 87.
முழையுடைச்சிங்கமன்னான், 250.
முள் - தாற்றுக்கோல், 641.
முள்குதல்-முயங்குதல், 211, 417, 577.
முள்கும் ஆயர் - புது மணவாளப்பிள்
முள்வாயெயிறு, 153. [நாகன், 132.
முள்ளிலவின் காய், 242.
முள்ளுநீஇ, 641.
முள்ளையிறு, 237, 331, 791.

பழ. 560.

முளரிமுகநாகம் - யானை, 882.
முளவுமா - எய்ப்பன்றி, 367.
முளையெயிறிறுவனை, 593.
முளையெயிறுயானை, 716.
முற்பட்டவரையார், 151. [துன்பம், 850.
முற்பிறவியிற்கொடாமையால் வரும்
முற்றி - தழும்பிருந்து, 491.
முற்றிமை - முதுக்குறைமை, 723.
முற்றில்-சிறுசளாகு, 331. [ன், 865.
முற்றுவினைத்திரிசொல் (சொல்லினை

முற்றெடுத்து-முழுக்கவெடுத்து, 471.
முறிந்த - தளிர்ந்த, 681.
முறிமிடைபடலைமலை, 151.
முறுகி - மிக்கு, 441.
முறுகியவிசை - கடுகியவிசை, 244.
முறுகியூர்தா - மிக்கணுக, 354.
முறுவற்றாது, 791.
முறுவன்முன்கிறியதோற்றா, 461.
முறுவனோக்கம் - மகிழ்ச்சிகொண்ட
பார்வை, 308.
முறைமைப்படநோக்கி, 845.
முன்கையிற்காப்புக்கட்டி, 397.
முன்படு - முன்புஅடு, 770.
முன்பனிக்காலம், 774.
முன்னம் - குறிப்பு, 131.
முன்னால், ஆல் - அசை, 417.
முன்னிலைப் படர்க்கை, 516, 559,
664, 600.
முன்னிலைப்புறமொழி, 82, 443.
முன்னிலையசை, 219, 507, 540, 843.
முன்னினான் - அணுகினான், 372.
முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை, 557.
முன்னீர்க்கணைகடல் - பழையநீரை
யுடைய கணைகடல், 161.
முன்னுபு - பொருந்தி, 763.
முன்னையாள்போன்று முகத்துளே
தோன்றுகின்றான், 476.
முன்னோர்கூறியகுறிப்பின்கண் வந்த
செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1, 732.
முனாது, 419.
முனித்தலைச்சிறார் - இருமுகந்தலை
போலும் புன்றலைச்சிறுவர், 732.
முனிமை - முனித்தன்மை, 472.
முனிவர்களுடைய உணவு, 338, 420.
முனிவர்பெருமை, 369.
முனிவர்முற்றம், 112.
முனிவருண்ணல், 338.
முனிந்திரான், 899.
முனை - தவம், 217.
முனைத்தண்டு, 341.
முனைவர் - இருமுகன், 217.

ழ.

ழக்க - ழத்திகு, 152.
ழக்கு உயர்த்தார், 782.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மூக்கு வயிரத்தோட்டிபோலும், 430.
மூங்கிலரிசி, 420.
மூங்கிற்பிளிச்சு, 194.
மூசுறு - மூசுதல் அறுத; வி. 131.
மூட்டு, 378.
மூப்பியார், 552.
மூப்புவடிவம், 584.
மூர்ச்சனை-நெட்டுயிர்ப்பு, 476.
மூர்ச்சைசுடுதளிவித்தல், 756.
மூர்த்தி - தவவேடமுடையவன், 891.
மூரித்தேந்தாரினாய், மூரி-பெயர், 70.
மூரிநூல், 185.
மூரிப்பேரொக்கல், 505.
மூவகைப்பாவம், 513.
மூவா - இறவாத, 1.
மூவாமுதல்வன், 472.
மூவியல், கோ. 494.
மூவிற்கணினை மஞ்சரின்றான், 498.
மூழ்த்தம் - முகூர்த்தம், பா. 800.
மூழி-பாண்டவிசேடம், 710; பெட்டி, 255. [863.
மூழிவாய்முல்லைமாலு, 255, 863.
மூழை - அகப்பை, 152.
மூள்கும் - புகுதும், 581. [ல், 97.
மூன்றகைக்கோடிப்பொன் கொடுத்த
மூன்றனைத்துலகம் - மூன்றுகியஉலக
மனைத்தும், 329.
மூன்றிற்குணம்புரிந்து, [மூன்று-மன
ம், வாக்கு, காயம்], 819.
மூன்றுகடிமதினும்கட்டழித்த, 371.
மே.
மெத்தி - அப்பி, 403.
மெய்க்கூத்து, பா. 206.
மெய்ப்படஉணர்வுதோன்றி, 789.
மெய்ப்பொருட்கேள்வியன், 420.
மெய்ப்பொருள் - தத்துவம், 468.
மெய்ப்பொறி - உத்தம இலக்கணம்,
424, 567.
மெய்ப்பொறியாக்கையான், 424.
மெய்ப்புகுவன்னமுயக்கம், 680.
மெய்யசையாமல் அவசமானது, 405.
மெய்வழி - விலாப்புடை, 193.
மெய்கோல் - பற்கொம்பு, 246, 883.
மெலிய - மெல்லிய; வி. 195.

மெல்லிலை - வெற்றிலை; வினைத்தொ
கை, 25, 45, 253, 694.
மெழுக்கு - மெழுகுதல், 45.
மெழுகினுற்புனைத்தபாவை, 409.
மெழுகுசெய்படம், 470.
மெழுகுகரிமுகந்ததொக்கும், 607.

395. [இதல், 7.

மென்மை ஐம்பொறியாலும் துகரப்ப
மே.

மேகத்திலம்மையுமின்னல், 895.
மேகப்புள் - வானம்பாடி, 841.
மேகம் வேண்டாமற்கொடுத்தல், 115.
மேகலை, 770.
மேகலை, களனென்றொலித்தல், 210.
மேகலைத்தேன்களார்ப்ப, 401.
மேகவிநாசம்; ஐ. 821.
மேம்படஇய-மேம்படுத்துதற்கு, 241.
மேய்த்து - பருகி, 15.
மேயினார் - பொருந்தினார், 202.
மேருவின்காலிமணம், 897.
மேலிற்கவி, 31, 210.
மேலைநீளவிகம்பு, ஐ - அசை, 647.
மேவரசாயல்-மேவருசாயல்; வி. 304.
மேவர்தமிழ்-மேவருதமிழ்; வி. 393.
மேழகக்குரலினான், 367.
மேழகம் - ஆடு, 164, 367.
மேற்பொறி, 622.

மை.
மைத்தல் - ஒளிகெடுத்தல், 675.
மைத்துனத்தோழன் - விநாயகபு
ன், 376.
மைத்துனமன்னர், 675, 742.
மைத்துனன், 316, 502, 506.
மைந்தருட்காமனன்னான், 256.
மைந்தரெல்லாம், 544.
மைந்துறவு - வலியுறுதல், 470.
மைந்நிகர்மழைக்கண்ணார், 426.
மைந்துறுவேற்கண், 142.
மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண், 636.
மைம்மலர்க்கோதை - இறையி; ஆகு
பெயர், 68.
மைம்முகமணிந்தமதயானை, 89.
மைமுணிமதயானை, 701.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மையலவர் - பித்தர், 585.
மையன் மதயானைநிலா, 181. [798.
மையாடி - மையோலைபிடித்த, 783.
மையாடுக - மையோலைபிடிக்க, 116.
மையா ரணலமணிநாகம், 678.
மையெழுத்துசி, 517. [417.
மையெழுதியவைபோலு முகத்தீமுசு,
மையோலை, 116.
மைவழிகெடுங்கணன், 515.
மைவிலைபெற்றகண்ணன், 498.
மைவினைகமுநீர் - நீலோற்பலம், 702.
மோ.

மோ, 843.
மோட்டிருங்குகிர், 365.
மோட்டிளங்குரும்பை, 494.
மோட்டிளனமுல்லை, 610.
மோட்டிள, 35.
மோட்டிளின் - நகந்திளம், 672.
மோட்டிமுத்த, 726.
மோட்டிமுதுநீர்மலங்கு, 522.
மோட்டிமுதுநீர்முதலை, 139.
மோட்டொளியுத்தம், 127.
மோடுபுடைபட்டவயிற்று, 824. [667.
மோழலம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 367,
மோள.
மௌவல் - மல்லிகைகவிசேடம், 152.
மௌவலமணந்தத்தண்டார் - அம்,
அசை, 508.

ய.

யமதுதர், 324.
யமதுதிதியன்னும்பல், 383.
யமனென்னும்பல், 383.
யகத்தன் - ஒருவனிகன்; இவன்
சீதத்தன் தந்த, 156,
யவன்கைகவினையடைபை, 434.
யவனச்செப்பு, 344.
யவன்பேழை, 41, 174.
யவனர், 37.

யா.

யாக்கை - முயங்குதல், 402.
யாக்கைகிலையாமை, 69.
யாத்திராதானம், 158. [150.
யாதூவது-இதனால்வரும்திங்கு என்,
யாப்பினர், 319.

யாப்புடையாழ், 584.
யாமக்கடல், 487.
யாரை: ஐ - அசை, 289.
யாரையென்றாற்கு, ஐ - அசை, 502.
யாவதம் - எல்லாம், 359.
யாழ், 174. [172.
யாழ்க்கணங்கொடெய்வம் - மாதங்கி,
யாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 222.
யாழ்க்கோல், 174.
யாழ்செயும் - பாடும், 306.
யாழ்தழிஇயிருப்ப, 100.
யாழ்நரம்பு, 174, 223.
யாழ்ப்பத்தர், 174, 223.
யாழ்ப்பத்தருறுப்பு, 222.
யாழ்ப்போர்வை, 174.
யாழ்மண்டபம், 198, 216.
யாழ்முரல்வதோர்பொழில், 564.
யாழ்வாசின - யாழ்வாசித்தல், 199,
202, 203.
யாழ்வெற்றிக்குவாகைகுடல், 197.
யாழறிவித்தகன், 308.
யாழாசிரியன், 206.
யாழாணி, 174.
யாழில்வார்க்கட்டு, 174.
யாழிற்குரியமரம், 222.
யாழின்சுறுபாடு, 199.
யாழுறுப்பு, 223.
யாளி, 554.
யாற்றகம், 108.
யாளை, 176, 624, 640, 643, 645, 809.
யாளை ஆயிரத்தெட்டு, 696.
யாளை ஆவித்தன்னபுண், 680.
யாளை இசைக்குவனங்கல், 232.
யாளைக்கண், 861.
யாளைக்கவளம், 875. [294, 536.
யாளைக்குரிய உவமைப்பொருள்கள்,
யாளைக்குவெள்ளணியணிதல், 690.
யாளைக்கூடம், 31, 271. [779.
யாளைக்கொம்பால் உழுவிக் குந்தன்
டளை, 832.
யாளைக்கொம்பாற்செய்ததோடு, 703.
யாளைக்கொம்புஉலக்கை, 458.
யாளைகளின்வகை, 625.

எண் - பக்க எண். |

எண் - பக்க எண்.

யானை, கொம்பையிழந்ததுபோன்றார்,

சோழன்மார், 3:10.

யானைச் செவிப்புடை, 680.

யானைத் தந்தச் செப்பு, 884.

யானைத்தி-பெரும்பனியையினிப்பதொருசோய்; இது பஸ்மகவியாதியென்றும் கூறப்படும், 125.

யானைத்தொழு, 291.

யானைத்தோலின் இயல்பு, 807.

யானைத்தோலின் தூற்றுகா, 482.

யானை, தன்மதநாற்றத்தால் மற்றயானைகளை அஞ்சலித்தல், 232. [843.

யானை, துதிக்கையையவைக்கும் இடம்,

யானைநடை, 536.

யானைநெற்றித்தக்கச்சு, 553.

யானைநாதத்திற்கேற்றியது, 232.

யானைப்போர், 491. [653.

யானைப்போருக்கு வேல் வேண்டும்,

யானைமத்தகத்திற் சங்கம்

666

யானை, மரக்கலம்போல்வது, 643.

யானைமேற்கொடி, 640.

யானையரசினது வலமருப்பிந்துசெய்தசெப்பு, 702. [த்தல், 248.

யானையின்பருமத்திற் கண்ணாழிகை

யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை, 458. [897.

யானையின்மதமனம், 183, 475, 683,

யானையிணச்சியில் தீர்த்தநீரை எடுப்பித்தல், 190.

யானையினுறுப்புக்களுள்

வனவழு, 625 [ல், 491.

யானையுடன் தனித்துப்போர்செய்த

யானையென்னுகோய், 75.

யானையெற்றம், 296, 524, 535, 536.

யானையெறுவார் அதனைத்தொழுதல்,

யானையையடக்கல், 296. [470.

யானைவீரர், 640.

யானைவேட்டை, 18.

யோ.

யோகம் - நூல், 190; மருந்து, 526.

யோகு - யோகம்; திரிபு. 35.

ரி.

ரிஷபஸ்வாமி-முத்தல்தீர்த்தங்கரர், 1:16.

வ.

வகிர்படுமழைக்கண், 732.

வகை - குறந்தெரு, 145.

வகைநிலைக்கொச்சகம், 725. [779.

வகைமலை - உறுப்புமலை, 151, 551

வங்கக்கலிங்கக்கடகம், 264,

வங்கநிதியும் உடனவீழும், 574.

வச்சிரநதியினிட்டளழுத்தனன், 450.

வச்சிரம் - மரவயிரம், 755.

வச்சிரமனத்தனனன், 791.

வச்சிரயாப்பு, 170.

வச்சிரவண்ணன் காப்ப, 718.

வசந்தரி - தட்டித்தனாடைய அரண்மனை

யையில் வேலைசெய்பவன், 503.

வஞ்சம் - பொய், 443.

வஞ்சிநன்னிடை, 689.

வஞ்சியங்கொம்பு, 113.

வஞ்சினங்குறினன், 275.

வஞ்சினம்-சபதம், 182, 275, 542.

வட்ட - கெட, 127.

வட்டக்குடை, 263.

வட்டச்சூறையர், 193. [874, 701.

வட்டனை - வட்டவனை; வி. 206,

வட்டம், 208, 536.

வட்டம்பொழிந்து, 208.

வட்டம்விட்டிட்டு, 263,

வட்டமலர்த்தார், 677.

வட்டனையகோலமுத்து, 856.

வட்டினைப்பலகை, 578.

வட்டினைப்பாவை, 605.

வட்டினைமணிப்பலகை, 833, 578.

வட்டித்து - சுழற்றி, 748.

வட்டு, 37, 187, 297, 711.

வட்டிடை - முழந்தாளளவாக வீரருடு

க்குமுடைவிசேடம், 146, 237,

654.

வட்டிடைத்துநிலையில் தென்கடற்

கழிசேர்ந்ததொக்கும், 796. [144.

வடகம்-அத்தவாளம்; உடைவிசேடம்,

வடசொற்றிரிபு, (வடமொழிச்சிதைவு)

10, 202. [229.

வட்டினைச்சூன்மன்ன வான்சூலம்,

வட்டினைசெய்யுந்தமேகம், 665.

வட்டமலைப்பொன்னன், 830

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வடவொவைவரம், 506. [244.
வடிகயிறு - குதிரையின்வாய்க்கயிறு,
வடித்தநுண்னுரல், 86.
வடித்தநூற்சேவியார், 538.
வடித்தபோத்து - பண்ணினளருது,
வடித்தல் - பயிற்றல், 427. [519.
வடித்தலைக்கண், 63.
வடித்தாரை-வடித்ததாரை; வி. 670.
வடிநிரைநெடியகண்ணாரர், 766.
வடிப்ப - பயிற்ற, 426.
வடிவமைமனம், 493.
வடிவிற்குத்தக்கருணம், 352.
வடிவுகூடும் இலக்கணம், 461.
வடிவுவமம், 10, 26, 820.
வடுகு - ஒருவகைக்கூத்து, 206.
வண்டர் - கழகையர், 538.
வண்டலர்-வண்டிதகைத்தலர்ந்த, 23.
வண்டலர் - முனிவர், 478.
வண்டானம் - நாரா, 611. [806.
வண்டியெருத்தைப் புனைதல், 596,
வண்டு உண்ணல், 338.
வண்டுகள், 271.
வண்டுத்தமலை, 376. [ல்லும், 272.
வண்டும், தேனும் நல்லமனத்தேசெ
வண்டும்தேனும் யாழ்செய்யும், 358.
வண்டுபடுதேறல், 182.
வண்டும்சுரும்பும், 599.
வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டி, 86.
வண்டொழ்செய்யும்-வண்டுபாடும், 361.
வண்டுளர்ந்த தார், 217.
வண்ணச்சுவையமுதம் - பருப்புச்சேரா
வண்ணத்தின்மழுங்கி, 498. [று, 753.
வண்ணம் - இசைப்பாட்டு விசேடம்,
201, 496; களைத்தவாணம், 333.
வண்ணவுவமை, 10.
வண்ணித்தல்-வாணித்தல்; 708.
வணக்கருஞ்சிலையினன், 531.
வணிகச்சாதிப்பாம்பு, 382.
வணிகரப்பட்டம், 40.
வணிகர்வகை, 514.
வதம் - விரதம், 120.
வந்தாய்-அவதாரித்தாய், 883.
வந்துறுங்கள்; கள், அசை, 160.
வந்தென - வந்ததென; வி. 308.

வபனமுறை, 718 - 9.
வம்பு - புதியவழக்கு, 321.
வம்புண்கோதை, 44.
வம்மினநீர், அம்-அசை, 889.
வம்மென-வாவென, 113, 309.
வயங்காக்கூத்து, 782.
வயமா - புலி, 804.
வயா, 74.
வயாமரங்கள், 777.
வயிரத்தொழு, 446
வயிரத்தோட்டி, 430.
வயிரம்-கோளகை, 657; வலி, 197.
வயிரவில்லுமிழம்பைம்பூண், 595,
வயிறதக்கினர், 332, 333.
வரகதி, ஐ. 422, 795.
வரகறுப்போர்பாடல், 358.
வரகாத்திரம்-யானைத்தலை, 247.
வரகு, 358, 458.
வரந்தருந்தெய்வம் - அருந்ததி, 442.
வரம் - வேண்டுவகோடல், 65, 202.
வரன்றி - அரித்த, 663.
வரான்மீன், 19, 358.
வரி-பாட்டு, 321, 744.
வரியென்னும்பண், 573.
வருடைமான், 369, 554.
வருத்தாதேகொள், 609.
வருத்தித்து-உறுப்புவிளங்களுதி, 59.
வருத்தல், அல்லீற்றுவியங்கொள்,
வருபவந்துறுங்கள், 160. [104.
வருவது இடைத்தங்காது, 158, 160.
வரையமிர்து, 613.
வரையாடு, 457.
வரையுடைமார்பன், 495.
வரையுமிழாவி, 613. [மார்பு, 215.
வரைவிழித்திமைப்பொதும் ஆர்
வரைவினையாமார்பன், 125.
வல்லானாடியமணிவட்டு, 297.
வல்லிக்கயிறு - அனாஞ்சான், 647,
வல்லிது, 204. [653, 659.
வல்லே - வினாவாக, 84, 168.
வல்லையாய் - கற்று, 243.
வல்லினாந்து, 104, 284.
வல்லினாவரிசி - பொரி, அவல்முதலி
யன, 775.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வலத்தென்னூடல் ஆடவர்க்கு நன்னி
மித்தம்; மகளிர்க்குத் தீநிமித்தம்,
629, 630, 847.
வலத்தல் - சூழ்தல், 108.
வலத்தல் - கூறியது, 61.
வலம்புரி, 60, 610.
வலம்புரித்தடக்கையான், 252.
வலம்புரிபொறித்தவண்கை, 66.
வலம்புரிமுத்தம், 122, 176, 215, 695.
வலம்புரியின்கீழ்வளிமுழக்கு, 666.
வலம்புரியின்கைக்கொள்ளல், 252.
வலம்புரிவடிவச்செப்பு, 713.
வலவை - வெற்றியையுடையை, 876.
வலித்தது - துணிந்தது, 180, 561.
வலிப்புறி - வற்புறுத்தி, 395.
வலிப்புறியுமென் - நிலைபெறுத்தியி
டுமின், 343. [164.
வலிமின் - துணிவீர்; அம், அசை,
வலிய அலர்த்திக்கட்டின கழுநீர்மா
லையை வினைவிறகுட்டி, 431.
வலை, 88.
வலைப்பொன், 133.
வழங்குதாரவன், 721.
வழி - மலைப்பக்கம், 602.
வழிபாட்டோடேவாசித்தல், 257.
வழிபாடுதான்நக் கூற்றின்நிக்குறி
ப்புறிகழ்த்தமை, 529.
வழியாலுண்டாகும் இன்பம், 361.
வழிவங்கியம், இசை, 207.
வழிவளர்மயிலஞ்சாயல், 602.
வழம்பு, 464.
வழுவமைக்குஞ்சொல், 5.
வழுவழுத்து, 82.
வழை - சுரபுண்ணைமரம், 460, 559.
வழைச்சு - இளமை, 473.
வள்வார்க்குநிறிமுருசம், 624.
வள்ளநீர், 262.
வள்ளல் - வண்ணம், 17; வளையாது
கொடுப்பவன், 8, 141, 245.
வள்ளியவல்லி - கொடி, 502; வளை,
வள்ளித்தண்டை, 642. [182.
வள்ளிதழ்க்கோதை, 276.
வள்ளியாயுவார், 150. [420.
வள்ளியின்னமுது - வள்ளிக்கிழங்கு,

வள்ளிவாரியருழி, 459.
வள்ளுவன் - நிமித்தின், 132. [ல், 623.
வள்ளுவர் - வள்ளுவர்; பெயர்த்துரிசொ
வள்ளும - வான், 455. [26, 56.
வள்ளுவாடு - வாடியவள்ளைக்கொடி.
வளம் - அழகு, 232.
வளர்த்ததை, வினைத்திரிசொல், 72.
வளாய் - சூழ்ந்து, 762.
வளாயினார், 726.
வளிமுக்கச்சுடர், 94.
வளைநிறவரிசி, 252.
வளைப்பு - காவல், 602.
வளையசுந்தரம் - கடமித்தனதுபட்ட
த்துயானை, 534.
வளையவள், 199. [ஒன்று, 423.
வளையாபதி - ஐந்துகாப்பியங்களுள்
வளையெழுந்தார்த்த, 531.
வளைவெறு தொழுவெறு, 147.
வற்கம் இட்டவண்பரிமா, 319; (வல்க
ம், வட்டமாழி.)
வறியவார்மனம், 418.
வறமையுற்றார்க்கு உறவிலை, 731.
வறநகன் - துவட்டினகறிகள், 792,
வன்செலலத்திரி, 519. [459.
வன்கிரி - ஐனாலையுள்ளனஞ்ஞமலை, 361,
வனதெய்வம், 112.
வன்பு - வகுப்பழகு, 503.
வன்புலீற்றிருந்த, 662.
வனைகலத்திரி, 536.
வனையலாம்படித்தலாவடிவு, 218.
வா
வாக்கமைபாவை - திருத்தமைந்த
பாவை, 204.
வாக்கமையுரு, 374.
வாக்கிவார்த்த, 147. [ர்க்கத்தி, 718.
வாக்கினிற்செய்தபொன்வான் - மயி
வாக்கு - திருத்தம், 204, 432.
வாகனமில்லாதபொழுதுகவசமணித
ல்கடாது, 84.
வாங்கி - தழுவி, 180.
வாச்சியம், 905.
வாசனன்னெய், 793.
வாசனெய்யுரி, 190, 433.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வாசவல் - பாசவல்; வி. 458.
 வாசியறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுதெரி
 வாசியின்றி, 223. [யாதவன், 274.
 வாட்டாக்கொண்டு - வாளாலேகடா
 விட்டு, 343. [ம் கண்ணாளுள், 433.
 வாட்கண் அடன்றான் - உடம்பெல்லா
 வாட்கூத்து, 241.
 வாட்டொழில், 524.
 வாட்படை - வாள்வீரர், 136, 509.
 வாடாமாலைப்பிண்டி, ஐ. 876.
 வாடுவள்ளி, 26, 56.
 வாணன் - உயர், 894.
 வாணிகம், 237, 440. [440.
 வாணிகமகளிர் தாமேவாணிகம்வல்லர்,
 வாமலேனை - அநங்கமாலையின் தோழி,
 747, 749.
 வாமன்கோயில் - அருகன்கோயில்,
 வாமனார் - புத்தர், 68, [793.
 வாய் - வடு, 142; விளிம்பு, 183.
 வாய்க்கிலையறிதலில்லான், 367.
 வாய்ச்சி, 818. [மேனி, 777.
 வாய்ச்சியால் இட்டினைகசெத்தமார்தர்
 வாய்ச்சி - தப்பாத, 132, 187.
 வாய்த்தலை, 18.
 வாய்த்த - வாய்த்த; வி. 593.
 வாய்ப்பறையறைந்துநின்றி, 68.
 வாய்ப்பூசி, 386.
 வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றான், 499.
 வாய்வது, 221, 831.
 வாய்வழிகடாம், 233. [ச்சி, 182.
 வாய்விடொடுபடுகி, ஒடு - உடனிகழ்
 வாயில் - வழி, 593; கூட்டுவார், 301.
 வார் - கடைசியிடு, 219.
 வார்பிணிமுரசம், 685.
 வாரம்மதமுண்டு உருத்திகென்று, 60.
 வாரணத்தொழு-யானைத்தொழு, 290.
 வாரணவாசி - ஓரூர், 125, 187, 634.
 வாரணவாசிகுமன்னன், 634.
 வாரம்பட்டல் - பங்குபாதமுறல், 270.
 வாராக்கி - முத்தி; ஐ. 371.
 வாராததனல்வந்ததுமுடித்தல், 272.
 வாரி - சென்னுலெவளி, 87, 88; சேர
 கைக்கொண்டு, 134; யானையை
 அகப்படுத்துமிடம், 217.

வாரிமணான் - கோவிந்தராஜன்யா
 னைகள்ளுன் தன்பெயர், 631.
 வாரிமல்கி - வருவாய்மக்கு, 743.
 வாருங்கோள், 241.
 வாலவெழுப்பனசிகம், 555.
 வாலசிறிற்சை - ஒருநூல், 115.
 வாலரக்கெறிந்தகார்தள், 203.
 வாலிதன்று - நன்றன்று, 80.
 வாவற்பறவை, 63.
 வாவி, 107, 360, 521.
 வாழ்க்கைப்படுத்தல், 391, 437.
 வாழ்க்கைப்படுத்தினார், 437.
 வாழ்க, சிவகன், 509.
 வாழ்கநின்றழலடிமைத்த, 308.
 வாழ்கநூல்கண்ணி, 551.
 வாழ்கநூல்கலை, 232.
 வாழ்க்கை - வாழ்க என; வி. 7.
 வாழ்வாரின்வைத்து, 367.
 வாழ்வு - சிவிதம், 678.
 வாழி - அசை, 842, 857.
 வாழிநீலம், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 724.
 வாழிய, அசை, 394.
 வாழியார், ஊழி, 718.
 வாழியரொழிக, 67.
 வாழைக்குருத்தில்களிர் ககத்தாற்
 செய்யும்சிற்பத்தொழில், 786.
 வாழைத்தண்டு - வாழையினரை, 752.
 வாழைப்பழம், 613.
 வாழைமுனை, 29.
 வாள், 89.
 வாள்இருபுடையும்வீக்கி, 237.
 வாள்வலை, 88.
 வாள்வாய் - வாள்வடு, 142.
 வாளமலை - வாட்கூத்து, 241.
 வாளரந்துடைத்தவைவெல், 144.
 வாளரம், 144, 703.
 வாளி - வட்டம், 138.
 வாளியம்பு - அலகம்பு, 476.
 வாளின்வாய்நார், 893.
 வாளினுற்பேசல், 82.
 வாளினுன்மிடைந்தகண்ணன், 496.
 வாளுழலை, 365.
 வாளுற்றகண், 7.
 வாளெனவாளையா, 744.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

வாளேறு - வான்வெட்டு, 210.

வாளேறி, 358.

வாளேறோக்கிப்பேசல், 84. [557.

வாளையாடுமயகண்ணுள் - ஐ, அசை,

வான்புலம் - உண்மையறிவு, 244.

வான் பொற்புண் - வாவிதாகியபொ

ன்னுற்செய்தபூண், 544.

வான்றருமாரிவண்கை, 329.

வானம்பாடிப்புள், 841.

வானவிற்புறாயும்பைந்தார், 363.

வாணிமொலை, 288.

வாணியம் - வானிலுள்ளார், 203.

வி.

விக்கிரமாதிர்த்தன் எறும்பின்பாஷை
யை அறிந்தவன், 272.

விகாரமுற்றசொற்கள், 6, 7, 9, 10,
13, 17, 18, 20, 25, 27, 29, 30,
35, 45, 60, 64, 70, 75, 98, 101,
102, 117, 127, 131, 135, 136,
139, 146, 151, 152, 154, 169,
173, 179, 182, 184, 189, 192,
195, 213, 216, 234, 235, 248,
251, 254, 258, 259, 268, 278,
286, 304, 308, 314, 318, 321,
325, 341, 342, 346, 352, 382,
418, 431, 451, 457, 470, 480,
492, 502, 507, 510, 538, 544,
555, 562, 575, 583, 611, 613,
635, 640, 645, 657, 671, 684,
688, 699, 701, 710, 714, 768,
773, 779, 800, 821, 826, 836,
858, 884, 894, 897, 899.

விச்சாதரி, 194.

விச்சாலோகமாரகர் - வெள்ளிமலையி
ன்மேலுள்ள ஒருநகரம், 170.

விசயத்தன் - தேவத்தனுடையந்
தை, 523. [என்னுன்று, 631.

விசயம் - கோவிந்தராஜனுடையதேர்க
விசயன் - கனகமாலையேகோதரனானுரு

வன், 479, 492, 635, 648; சீவகன்
பிள்ளைகளுள்ளொருவன், 783.

விசயை - சீவகன்நற்றாய்.

விசயைகண்ணுளிரந்த, 672.

விசயையின் அணிகலனாகக் கல், 110.

விசம்பலுத்திழிந்து, 886. [329.

விசேஷத்த உரிச்சொல், 7, 66, 163,

விசைமுறுக்கி - விசையுண்டாகமுறு
க்கி, 140.

விஞ்சைகள் - வித்தைகள், 164, 548.

விஞ்சையர், 647,

விஞ்சையர்வேந்தன், 128.

விஞ்சையனெற்கொண்டேக, 463.

விஞ்சைசுவீரர்கள், 225.

விஞ்சைவேந்தர், 250.

விட்டது - தங்கிற்று, 520.

விட்டார்கள் - தங்கினார்கள், 555.

விட்டிடு, ஒருசொல், 287.

விட்டேறு - ஓராயுதம், 37.

விழந்தையென்றே, 71.

விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 847, 880.

விடுகணைவிசை, 185.

விடுகதிர்ப்பரிதி, 229.

விடுத்தேன் - விட்டேன்; வி. 258.

விடுதல் - தங்குதல், 630.

விடுத்த - விடுத்த; வி. 314.

விடுமின் - விடுங்கோள், 454.

விடைக்கு ஓரிடத் தம்பற்றிராது, 447.

விடைகுழேறு, 319.

விடைநீர், 894.

விடைப்பு-வேறுபடுத்தல், 173.

விடையன்னவன், 286.

விண்டு, 131, 512, 635. [289.

விண்ணிறத்து - விண்ணைக்கடந்து,

விண்ணினின்றும்வழுக்கிவிழந்த கட

வின்புழுவியன்சிறை, 30. [வுள், 87.

வித்தல் - பரப்புதல், 472.

வித்தி - பரப்பி, 905.

வித்திய, 74.

வித்தியபுகழினான், 740.

வித்தியாதற்கு முகம் ஊர், 9.

வித்து - காரணம், 905.

கு ஒப்புக்காணலாம்விதி, 581.

விதியுளி - முறையாலே, 620.

விதிர்த்தபுள்ளியன், 584.

விதிர்விதிர்ந்த - நடுநடுங்கி, 451.

விதும்பி - மனமசைந்து, 729.

விதும்பினார் - நடுங்கினார், 786.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

விதையத்தாரகோன், 622, 631.
விதையம் - விதேகதேசம், 54, 613.
வியமாமாலை - குணமாலையின்தாய்,
விநோதக்கடத்து, 206. [317.
விபுலன் - சீவகன் தம்பி, 653.
விம்மகிற்புகை, 771.
விம்மாந்து - பொருமி, 526.
விம்முயிர்த்து - விம்மியுயிர்த்து, 86.
விம்முறவு - வருத்தம், 478.
விம்முறுறுசப்பு, 185.
விம்முறுவிழுமவெந்நோய், 100.
விம்மலை-சீவகன்மனைவிசுருள்ஒருத்தி.
விமானம், 176.
வியங்கோள், 186
வியத்தகு, 34.
வியநெறி - எவல்நெறி, 549.
வியப்போகாரம், 74.
வியவர் - எவல்செய்வோர், 184.
வியாவர்த்திதம், பர. 374.
வியாழம் தோன்ற - பிருஹஸ்பதி உதி
வியாழவோரை, 161. [க்க, 711.
விரகு - உபாயம், 104, 123.
விரலிற்பாணி, 39.
விரவு, உவமவுருபு, 549.
விரத்சரடி, 255, 638.
விரதிற்பெட்டில்லீக்கி, 638.
விரஹுகொண்டெழுதி, 191.
விராகு - விராகம், வி. 894.
விராடபுரம், 538.
விரிச்சிகன் = பருச்சிகன் - கணி; கே
ள்விகேட்கப்படுகிறவன், 190.
விரிசிகள் - கோவிரத்தராசனுடைய வே
லைக்காரன், 622.
விரிமுகவிசம்பு, 104.
விரீது=விரீதி - நெல், 33.
விருத்தக்கலித்துறை, 2,
விருத்தி - சீவிதம், 405, 625, 743.
விருத்தி ஒன்பது, பர. 200.
விருத்துவண்டு - புதியவண்டு, 23.
விருந்தினன், 482.
விருந்தொடுமுன்ப, உம்-சிறப்பு, 45.
விருப்புவெறுப்பின்மை, 764.
வினாகுழல், வினாக்குழல்; வி. 189.
வினாசெல்லினையவர், 184.

கடக

வினாசென்றடைந்தகுழலான், 320.
வினாசொல்லடுக்கு, 194, 454, 527,
528, 708.
வினாத்தலைமலைகுட்டி, 696.
வினாதர்வேன்-கடுகவருவேன், 343.
வினாயாது-கலங்காமல், 162.
வினாயைந்து, 190, 191, 698.
வினாவழித்து-வினாயைப்பூசி, 215.
வினாவினையாடுந்தார், 125.
வினாவினர், 164, 188.
வினாவென்னும் மெய்ப்பாடு, 219.
வில்பொருதோன்மன்னா, 808.
வில்லகவிரல், 613.
வில்லுடைக்கடவுள், 481.
வில்லெல்லை, 480.
வில்லை உறையினீக்கி, 635.
கறபாரா, எருவினும்
சிலும் எய்துகற்றல், 301.
வில்லிலங்க - ஒளியைக்குறுக்கிடும்படி
யாக, 858.
வில்லிக்குளர் விலக்குண்டவர்க்கு அடி
மையாய்ப்பிறப்பர், 284.
விலங்காசனையகாலை-சின்கம்போன்ற
காலை, 607, 822. [நா, 703.
விலங்கரம் பொருத சங்கின் வெள்வ
விலங்கிலில்லுமிழும்பூணன், 350.
விலங்குகதித்துன்பம், 804.
விலங்குபாய்வன, 519.
விலாஇற்று, 247.
விலாசி-இலக்கணையின்தோழி, 702.
விலாப்புடைவீக்கவுண்ணல், 126.
விலாவம் - அழகை, 530.
விலாவணை - அழகை, 620.
விலாவில்கின்றது-அழாநின்றது, 329.
ல்லா வெண்கிலில்,
விழ - விழவு, 905. [188.
விழித்திமைப்பவர் - மக்கள், 410.
விழிப்ப - விளங்க, 659.
விழக்காடிட்டு, 245.
விழக்காடு, 245, 549, 616.
விழக்கு, 464.
விழங்கல் - கொல்லல், 122.
விழங்குகாதலான், 299.
விழங்குவான்போலவாகி, 229.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

விழுச்சிறை - சீரியசிறை, 350.
விழுப்பற அதுக்கியிட்டு, 802.
விழுப்புண்குணப்பொலி, 680.
விழுமவெந்நோய் - சீரியகாமநோய்,
விளக்கினுளாயிற்று, 753. [146.
விளக்கு, 403, 669, 764.
விளக்குப்புறம் - விளக்கிற்காகவிடப்
பட்ட இறையிலிலம், 740.
விளி - இசைப்பாட்டு, 778; ஓசை,
186; கொச்சரிப்பு, 140.
விளித்தஇன்னமுதுறழ்கீதம், 565.
விளைக்கிய - விளைத்தற்கு, 831.
விளைகபொலிக, ஒருவழக்கு, 83.
விளைத்துக்கண்ணி, 198.
விளையாட்டிற்கேற்ப வாய்வையச் சந்த
னமுதலியவற்றைப்பூரித்தல், 767.
விளையாட்டு, 201.
விளையாட்டே சலமாம்; பழ. 277.
விளைவமைதயிர், 43.
விற்பக ஆரம்பில்லிட, 699.
விற்படை - அம்பு, 177.
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான், 500.
விற்பயிற்றுமிடத்தை வயிபடல், 503.
விற்பழுத்துமிழ்ந்தபகழி - வில்வளைர்
விற்பழுப்பு, 11. [துகான்ற அம்பு, 136.
விற்பொழில், 524.
வின்மரீஇநீண்டதோளான், 456. [474
வின்மரீஇவாங்கியவிற்குதோளினான்,
வின்னிமிர்ந்ததோள், 311.
வினாத்தருவார் - வினாவார், 572.
வினாவோசரம். 68, 317, 389, 428,
440, 443, 527.
வினிதையரசன்; [வினிதை-ஒருநகர்]
வினைக்கள்வராதலைப்ப, 431. [632
வினைக்குறிப்பு, 29.
வினைக்கொருருகியன்றது, 7.
வினைத்திரிசொல், 72, 106, 736, 809.
வினைத்தொகை, 12, 18, 25, 36, 45,
62, 700, 786, 843.
வினைநான்கு - வேதநீயமுதலியன;
வினமயிற்வொறி, 755. [ஐ. 905.
வினையெச்சத்திரிபு, 9, 24, 37.
வினையெச்சம்முற்றாய்த்திரிதல், 8, 21,
வினையாஹுதால், 383. [66, 267.

விக்கம் - பெருமை, 639.

பழவிசித்து, 326.

விக்கறுத்து-விக்கமுறுத்து, 639.
விக்கி - அடைத்துநிறைத்து, 167.
விக்கினுன்றானாவெய்தா, 769.
விக்குதல் - முறுக்குதல், 769.
விக்கலந்தமஞ்ஞை - கேடுகலந்தமயில்,
விங்க-இறுக, 256; விம்ம, 180. [332.
விக்குகழல்-விக்குகழல்; வி. 268.
விட்டாஹுண்டாகும்பயன், ஐ. 825.
விட்டிடம்-விடுதலையுடையஇடம்; வி.
விட்டல் - விட்டல்; வி. 6, 98. [613.
விட்டலின்றி, 97.
விட்டல் - விடுதலில்லாத, 748. [825.
விடு-விடுதல்; வி. 17; வினைவிடுதல்,
விடுபெற்றவரும்விரும்பும்விமலை, 580.
விடுமலியுலகினவர்-அரனும் அரியும்,
715.
வினாபதி - காந்தருவத்தையின்தோ
வினை, 201. [ழி, 178, 198.
வினைக்கிழுவன் - சேவகன், 13.
வினைச்செல்வம் - இசைப்பாட்டு, கா
வினைத்தண்டு, 222. [மம், 129.
வினைநரம்புரிஇப்பாட - யாழ்வாசித்து
வினைப்போர், 203. [ப்பாட, 576.
வினைபொருது, 525.
வினைபொருதொழில், 524.
வினையுறுப்பு, 222.
வினைவாட்டோர், 189.
வினைவித்தகன் - சேவகன், 303, 675.
வினைவேந்து - சேவகன், 750. [733.
விதராகர் - ஆசையைவிட்டுவிட்டவர்,
விதி, 40, 244, 536. [188.
விதத்தற்குத்துணைவிரித்தல்,
விமன், மடைதூவிலவல்லன், 792.
விதக்கல்லைப்புலவர்புகழ்தல், 665.
விதகவர்க்கம், 665. [நகை, 84.
விதநாநாற்பிறந்த
விதபானமிருக்குஞ்ஞாய், 545.
விதமன், 130.
விதமந்திரம் இரண்டு, 243.
விதர், தலைவனைவாழ்த்தல், 240.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வீர்பொற்றுண்டுகளைவாய்க்கொள்ள
வீரரணி, 653. [ல், 665.
வீரன்-24-ம் தீர்த்தங்கரர்; ஐஐ. 129,
வீரஸ்ரீ, 238. [874.
வீரபிடேகம், 672.
வீரியாந்தராயம், ஐஐ. 895 [இறப்பு, 95
வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்கேற்றிய
வீழ்ந்தென-வீழ்ந்ததென; வி, 30, 575.
வீழும் - திரளும், 157.
வீணை-சிழக்கை, 140.
வீற்றிரீஇ - வீற்றிருத்தி, 843.
வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து,
85, 490, 499, 842.
வீற்றுத்தெய்வம், 57, 130, 186.
வீது-நல்வினை, 530; வேறென்றற்கி
ல்லா. அழகு, 19, 153.
வீறுடை இளைஞர், 177.

வெ.

வெகுளிரீக்கிக்கைகட்டி, 327.
வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு, 239.
வெவ்நெய்வேந்தற்குமுதாகி வேற்கட்
பாவை பகையாய்கொங்கை, 110.
வெவ்கார்மன், 721.
வெச்சென்றிட - வெவ்விதாக, 585.
வெடி - பகைத்தல், முழக்கம், 239.
வெடிசிரிப்பு, 82.
வெடித்துராய், 512.
வெடிபடமுழங்கி, 160.
வெடிபடமுழங்குஞ்சொல், 84.
வெடிபடுபோர்த்தொழில், 239.
வெண்கடப்பம்பூ, 483.
வெண்டலைப்புணரி, 355.
வெண்டலையின்ருகாடு, 96.
வெண்டலையோடுகோடல், 421.

82.

வெண்ணஞ்சு - ஸுனைவிசேடம், நினை
வெண்ணுறையுடுத்து, 770. [ம், 464.
வெண்ணால் நீலமுண்டதனைக்காற்ற
வெண்ணெய்உருகல், 555 [ல், 582.
வெண்ணெய்த்குன்றெரியுற்றோ
ன்மெலிந்து, 468.
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணம், 373.
வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலினுருகு
தல், 216, 449.

வெண்ணெய்வெங்கனன்மீமிசைவை
த்தொத்து, 388.
வெண்ணெயிற்குழைந்து, 768.
வெண்பட்டுச்செப்பு, 681. [879.
வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டு,
வெண்பொற்கட்டில் - வெள்ளிக்கட்டி
ல், 698.
வெண்மதியுந்தமின், 362, 496.
வெண்முள், 762.
வெதிர்நுருதைச்சாபம். 138.
வெதிரேகம், 273.
வெந்தனகன்கொண்டு, 553.
வெந்தெரிபுகம்பொன் - ஓடவைத்த
பொன், 180, 369.
வெப்பர் - வெம்மை, 511.
வெம்பல் - கொதித்தல், 772.
வெம்பி, 332.
வெம்பின - ஒலித்தன, 643.
வெம்புதல் - விரும்புதல், 4, 129.
வெம்புவேட்டை-எளிகின்றகாமம், 262
வெய்து - விரைவு, 42. [ஐ, 409.
வெய்துறுத்தாங்கும், உம் - இசைசி
வெய்யதேனவாய்க் கொண்டாற்போ
ல்விழுங்கலோமெய்ததேற்றான்,
வெருகு - காட்டுப்பூனை, 554. [601.
வெருகுசிரித்தல், 483. [யர், 58.
வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்; பெ
வெருளி-செல்வச்செருக்கு, 28, வெரு
ள்; இ, பகுதிப்பொருள்விகுதி, 167.
வெருளிமாந்தர், 24. [188.

வெள்ளணிநந்தயாணை, 701.

வெள்ளரீணிதி, 276.

வெள்ளமென்னுமென், 263.

வெள்ளி (சுக்கிரன்) உதயம், 449.

வெள்ளிக்கட்குடும், 285.

வெள்ளிடைப்பாதரீர், 556.

வெள்ளிடைப்படுத்து, 136.

வெள்ளிமனை, 697, 700.

வெள்ளிமலை-சுலுழுவேகன்மலை, 165.

வெள்ளியாற்கள்ளின்கடுமைதீர்தல்,
285.

வெள்ளியுயிர்-மக்களுயிர்; ஐஐ. 903.

வெள்ளிலையணிந்தவேல், 104, 397.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வெள்ளிலோத்திரப்பூம்பொருக்கரை
த்தசாந்து, 190.
வெள்ளிலோத்திரமலை, 776.
வெள்ளிவட்டகை, 285.
வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவளை, 132.
வெள்ளிவிலங்கு, 328.
வெள்ளிவெண்டி - வெள்ளிக்கம்பி,
வெள்ளிவெந்து, 125. [459].
வெள்ளிவேதண்டம் - வெள்ளிமலை,
வெள்ளிவேல், 170. [170].
வெள்ளெயிற்றரவுமேயந் தமிச்சி, 841.
வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றும்கொ
ள்ளாதநோக்கு, 831, 728.
வெளி - வெள்ளி; வி. 182.
வெளிப்படை, 209, 239, 315, 380.
றுடல் - உ.
247.
வெளிற்றா - பயனில்லாதவுணா, 422.
வெளிற்றிலாள், 891.
வெளிற்றிலாக்கேள்வியான், 65, 474.
வெளிற்று - குற்றம், 891.
வெளிற்றுமுன்வித்திப்பின்னை வச்சிரம்
வினைத்தலாமோ, பழ. 755.
வெற்றிலைக்கா -
மை, 253.
வெற்றிலைச்செப்பு, 64, 318, 713.
வெற்றிலைப்படலிகை, 253.
வெற்றிலைவிடினும்வேலாம், பழ. 250.
வெறையிரம் - வேறையிரம்; வி. 29.
வெறிப்பு, 693. [மகள், 545].
வெறுக்கைக்கிழவன்மகள் - குபேரன்
வெறுப்ப-மிக, 173. [556].
வெறுமையினவர் - அறிவில்லாதவர்,
வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன்; பழ. 367.
வென்வார் - ஸித்தபரமேஷ்டிகள்;
ஐ. 290.
வென்வருலகம் - சித்தகேசுத்திரம்;
ஐ. 290. [290, 292].
வென்றார் - ஸித்தபரமேஷ்டிகள்; ஐ.
வென்றார் தம்வீடு - ஸித்தகேசுத்திரம்,
ஐ. 292.
வென்றாறு, 423. [672].
வென்றிமாலை - வென்றியொழுங்கு,

வென்றியங்குவேல் - வென்றுபுகழ்பா
ந்தவேல், 661.
வே.
வேகம் - நஞ்சு, 379.
வேங்கைக்குரல், 786.
வேங்கைப்பூப்போலும்பசுலை, 732.
வேங்கைப்பூ, பொற்றூலிபோல்வது,
வேங்கைமரம், 33, 471. [483].
வேட்கைபிறக்கின்றபருவமகளிர் (பெ
தும்பையர்), 729.
வேட்கைபிறந்தமகளிர் (மங்கையர்மு
தலியோர்), 729.
வேட்கைபிறவாப்பருவமகளிர் (பேதை
வேட்கைமை, 790. [யர்.] 729.
வேட்கையினோடும் - வேட்கைசெல்லு
கின்ற, இன் - சாரியை, 114.
வேட்கையுள்ளநோன்பு, 7.
வேட்கைவேர், 409.
வேட்டார்க்கு வேட்டனவேபோன்றி
னியவேய்மென்றோன், 314.
வேட்டுவர், 133, 367.
வேடன், 387.
வேடு - வேட்டுவச்சாதி, 139.
வேண்டா - 67, 291, 389, 411, 475, 604,
வேண்டாவாயிற்று, 607. [607, 678].
வேண்டுகோள், 66. [712].
வேண்டுமிடத்திற்குரியமுத்துப்பந்தர்,
வேண்டுகொண்டபது, ஒருவியங்கோள்,
85.
வேண்டுவல் - அல்லீற்றுத்தன்மைச்
சொல், 124.
வேண்டேட்டியில் - தாம்விரும்பப்படு
கின்ற பொருள்களையுடைய அடி
சில், 621.
வேணுகோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு, 193.
வேதநீயம்; ஐ. 905.
வேதவாணிகன், 426.
வேதனைமரங்கள், 409.
வேது - வெம்மை, 771, 773.
வேதுசெய்சார்தம் - அகிற்சார்தம், 773.
வேதுசெய்து, 771.
வேந்தன்பெயரார்பொறியும்பெற்று
ன் - அரசன்பெயரோடு பட்டமும்
பெற்றான், 523.

எண் - பக்க எண்.

வேந்தனுக்குஇறைஞ்சினான் - கு, உரு
புமயக்கம், 718. [தொழில், 327.
வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றார்
வேம்புற்ற - உவர்த்தலுற்ற, 162.
வேமானியர் - தெய்வமகளிர், 707.
வேய்ந்குழல், 132.
வேய்ந்து-மறைக்கப்பட்டு, 361, 418.
வேய்ந்துணி - புல்லாங்குழல், 539.
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள், 495.
வேயழத்திரண்ட மென்றோள், 848.
வேயுலாந்தோள், 463.
வேரி, 45.
வேல், முருகக்கடவுள், முக்கட்கடவுள்,
கூற்று, இவர்களால் ஏந்தப்பெற்ற
து, 751.
வேல்விரிவிமைப்பேனாயின், 669.
வேல்விரும்புந் துளதிற்கொண்டான், 661.
வேலருவி - வேலொழுங்கு, 92.
வேலாலே சுட்டி, 241.
வேலின்பெருமை, 751.
வேலினாஹம், உம் - சிறப்பு, 62.
வேலுன்கண், 115.
வேலேறு, 219, 677.
வேழம் துற்றியவெள்ளில், 75.
வேழமுண்டவிளங்களி, 337.
வேழமுண்டவெள்ளில், 309.
வேழமென்னும்கோய், 75, 309, 837.
வேழவெண்கோட்டுமெல்கோஸ்தின்
று, 246. [ய், 128.
வேழவெந்தி - யானத்தியென்னுநோ
வேள்வித்தீப்போலுங் கற்பினன், 319.
வேள்விமுளரி, 301.
வேள்வு=வேள்வி; திரிபு, 47.
வேற்கண், கண்ணென்னும்மாத்திரை,
வேற்படை, 136. [436.
வேற்றுநாட்டதன்சுவை, 852.
வேற்றுமைத்தொகை, 29, 32, 70.
வேற்றுமைத்தொகை, ஒற்றடாதுநிற்
றல், 29.
வேற்றுவர் - அயலார், 454, 866.
வேற்றைவந்தன்னதுகிவெம்பாற் கா
னம், 533.

எண் - பக்க எண்.

வேறுசெய்து - பகைப்பித்து, 234.
வேறுபடவந்தவமவிசேடம், 426.
வேறுபடுமேகலைகள், 587.
வேறுபாடினமையின்வேறுபட வந்த
உவமம், 62.
வேறுவேறுரைப்ப, 364.
வேன்மிடைந்தவேலி, 88.
வேனல், 743.
வேளிரைசெய்கண்ணி, செய்-உவமை
ச்சொல், 717.
வேளிரைவாண்மதில், 538.
வேளிரைவருநெறிவெண்முள்வித்
தினார், 762.
வேளிரைவெழைந்தசேரி, 40.
வேளிற்றென்றெனமெய்வெந்து, 516.
வேளிற்றதானை, 68.
வேளிற்றமன்னர், 243.
வை.
வைக்கிய - வைத்தற்கு, 243.
வைகாசிப்பிறை, 905.
வைத்த - கூர்த்த, 258.
வைத்து (உரைநடை) 86, 209, 367.
வைம்முகமணிந்தநுதிவாள், 89.
வையகமூன்றும்விற்குமாமணி, 276.
வையம் - வன்மு, 596.
வைரத்தேர்த்து, 495.
வைரம், 849.
வைரவாளவலை, 835.
வை.
வெளவார்ப்பதவை, 157.
புரி.
புரிகோயில், 48, 278.
புரித்ததன் - ஒருவணிகன், 156,
புரிமான் - ஒருவணிகன், 466.
புரிவர்த்தமானஸ்வாமிகள் - 24-ம் தீர்
த்தங்கரா; னை. 129, 878.
புரிவிஹாரம், 904.
ஸ்.
ஸ்தியானக்கிரந்தி, 893.
ஸ்திரிவேதம், 892, 893.
ஸ்.
ஸஹஸ்ராரகற்பம், 838.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	13	உரோகணி ...	உரோகினி
18	33	சுவ்வை ...	செளவை
39	24	செக்கை ...	சேக்கை
45	17	பெயருமாம் ...	கூந்தலார், பெயருமாம்.
52	23	சுவரிலே ...	சுவரிலே
64	20	காமர் ...	காம
74	10	பெரிது ...	ஒபெரிது
86	2	பிறந்துமென ...	பிறந்தும் ஏதிலமென
110	28	இசை ...	இசைப்
117	20	திதிகரிக்க ...	அதிகரிக்க
127	33	தந்தை ...	தந்தை
128	10	நறவு ...	நறவு
133	3	சுழலும் ...	சுழலும்
"	14	தலையான ...	தலையின்
134	36	ஆசார ...	ஆசார
138	2	குதைச்சாபம் ...	குதைச்சாபம்
"	34	சேட்டினம் ...	சேட்டினம்
142	17	தூவுதலான் 'அறுத்தான்'	தூவுதலான் அறுத்தான்
148	5	கோதைமார்பின் ...	கோதைமாதர்
"	7	ஆயிரத்தெண்மர் ...	மாதர் ஆயிரத்தெண்மர்
158	8	அவ்விடத்து ...	அவ்விடத்து
168	2	கப்பத் ...	கப்பத்
171	6	கெட்டாலும் ...	கட்டாலும்
174	5	வடங்கலர் ...	யடங்கலர்
175	27	வைத்தனைய ...	வைத்தனைய
180	28	வரவொருப்பட்டு ...	வரவொருப்பட்டு
199	2	இனையவள் ...	இனையவள்
208	26	தாய்க்கும் ...	இவள் ஒருதாய்க்கும்
210	8	கூத்தில் ...	இலயம் - கூத்தில்
211	25	மூழ்கும் ...	முள்கும்
"	32	"	"
215	18	குடி ...	குட்டி
220	17	நடுக்கமெய் ...	இது, நடுக்கமென்னுமெய்
225	29	நிழலும் ...	நிழலும்போற்

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
228	23	ஒல்லென் ...	ஒல்லென
251	19	நோக்கினோனே ...	நூக்கினோனே
266	4	வேயந்தவ, ...	வேயந்தவ
269	11	போல்வானைக் ...	போல்வான்
”	”	தோற்றுவிப்பதாக ...	தோற்றுவிப்ப
”	36	கண்ணியர் ...	கண்ணியர்
285	14	மல்கூட ...	மட்கூட
287	14	மாண ...	மாண
302	30	ஆசுரத்தின் ...	ஆசுரத்தின்
311	24	புறத்தினையிலில் ...	புறத்தினையாயின்
331	25	ஒன்று ...	ஒன்றுங்
341	16	முனை ...	முனை
”	19	” ...	”
346	2	மாந்தர் ...	மாந்தர்க்
366	15	வேங்கை ...	வேங்கைத்
”	34	எம்மிற் ...	எம்மில்
377	34	அருளுகின்றான் ...	அருளுகென்றான்
382	3	வல்லையாத ...	வல்லை; ஆத
417	14	மூழ்கும் ...	முள்கும்
”	20	” ...	”
437	6	தன்மையின் ...	தன்மையின்
444	24	இடமெத் ...	இடனெத்
451	35	நடுங்கி ...	நடுநடுங்கி
”	38	அரவு ...	அரா
463	25	குளிக்கும் ...	குளிர்க்கும்
464	33	பீனை ...	பீனைப்
474	35	பொருட்டாய் ...	பொருட்டாய
480	30	கழனி ...	கழலி
482	21	ஹும் ...	பின்னும்
504	19	மயிலனாளாற ...	மயிலனாளாற்
515	22	வேற்று ...	ஏற்று
516	37	மின்மை ...	மன்மை
524	24	நண்டு ...	நண்ட
535	4	கட்டுவது
540	14	நரபதிதேவன் ...	நரபதி
552	22	குரங்கு ...	கருங்குரங்கு
566	14	நனை ...	நனைமலர்
577	2	முழ்க ...	முள்க
593	2	மரற்ற ...	மரற்ற
601	25	அப்பாற் ...	வப்பாற்

பக் கூம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
602	11	சாயல் ...	சாயற்
607	6	சுர ...	சுர
609	23	தெல்லாந் ...	தெல்லாந்
623	8	துதா ...	துத்தா
629	11	வாய்ப்பவ ...	வாய்ப்பவ
641	12	ஞறுத்திய ...	ஞறுத்தி
"	20	மிலைச்ச ...	மிலைச்ச
647	1	சுசஎ ...	சுசஎ
"	28	பவளங் ...	பவளங்
698	7	பார் ...	பார்
701	14	வெள்ளிரு ...	வெள்ளணி
725	33	புலம் ...	புலம்பு
731	19	வான் ...	வான்
757	17	எவிய ...	எவிய
760	27	துறவால் ...	துவள் துறவால்
765	7	வினை ...	வினை
777	18	ஏறட்டும் ...	ஏறிட்டும்
785	4	நீணில ...	நீண்மலர்
801	17	யகைத் ...	யகைத்
816	25	பூர்வாயுஷ்யம்முன்பே ...	முன்பே
820	33	வாய் ...	வாய்
832	36	நடுப்பு ...	நடுக்கு
841	33	கலாய் ...	கலாய்
847	24	அழிகின்ற ...	அழிகின்ற
"	"	அழிதல் ...	அழிதல்
852	14	பாம்பை ...	போகிறபாம்பை
864	7	புலம்பி ...	புலம்பு
"	27	கொண்டன் ...	கொண்ட
883	23	மேயி ...	மேயி
894	21	அவ்விருவினை ...	அவ்வினை
897	11		மணியரும்பதம்

